This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

2222.62

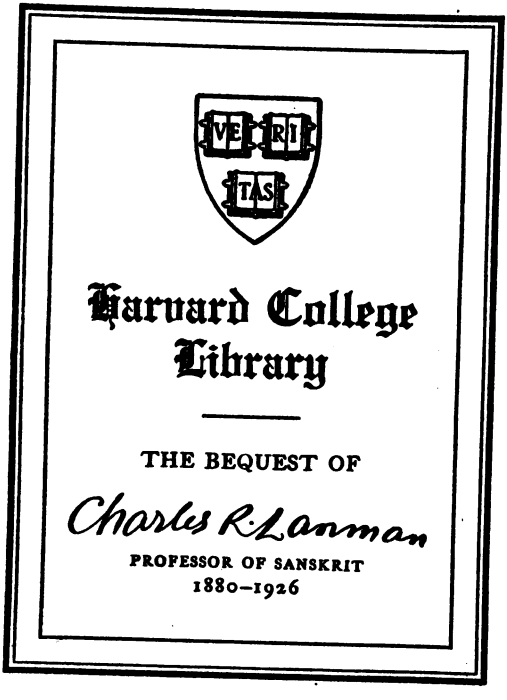

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

SANAKIRJA.

Digitized by Google

Suomalais-Ruotsalainen

Sanakirja

kirjoittanut

G. E. Eurén.

Hämeenlinnassa,

Painanut G. E. Eurén 1860.

Digitized by Google

Finsk-Swensk

Ordbok

af

G. E. Eurén.

Tavastehus,
tryckt hos G. E. Eurén 1860.

Digitized by Google

2222.62

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE ESTATE OF
CHARLES ROCKWELL LANMAN
MARCH 15, 1941

Imprimatur:

L. Heimbürger.

Digitized by Google

Grammatikalisk Inledning

för

Begynnaren.

1. **Bokstäfverna** i Finska språket äro följande 21: *a, d, e, g, h, i, j, k, l, m, n, o, p, r, s, t, u, w, y, ä, ö.* Dessa äro tecknen för de enkla ljud, det finska talorganet förmår uttala. Hvarje bokstaf betecknar alltid samma ljud, så att alldrig sådan förvexling eger rum, som t. ex. i svenskan med ljudet af *k* i *köpa* och *kosta.* — *d* och *g* beteckna ljud, som uppkomma vid andra ljuds (*t, k*) förmildring, hvarföre de aldrig begynna något finskt ord.

2. *Bokstäfvernas uttal* i finskan afviker blott i få fall ifrån de motsvarande svenska, nemligen *e* uttalas alltid såsom rent *e* t. ex. i ordet *egen; g* och *k* hårdt såsom i sv. orden *kan, gå; ä* alltid bredt som i sv. ordet *känga.* Ingen bokstaf höres dubbel utan att så skrifvas ss. *werka* klåde, *werkka* trög; *kumpu* kulle, *kimppu* knippe, hvaremot i svenskan t. ex. *tänka* höres såsom *tänkka, kämpe* såsom *kämppe.*

3. *Bokstäfverna indelas* a) efter deras egenskaper

Vokalerna	Konsonanterna
uti hårda: *a, o, u*	*k, t, p*
milda: *ä, ö, y*	*g, j, d, w*
lätta: *e, i*	*h, s, l, m, n, r*

b) efter organerna

	hårda	milda	lätta
uti strupljud	k,	g, j,	h
tungljud	t,	d,	l, n, r, s
läppljud	p,	w,	m.

Denna inledning är af största vigt vid ljudens öfvergång i hvarandra, eller de såkallade bokstafsförvandlingarna.

4. Alla vokaler i finskan äro af naturen korta; lång vokal skrifves med dubbla tecken ss. *antaa* han gifver. Diftongerna äro af två slag, egentliga, bildade en ifrån hvarje af ofvannämnde klasser *uo, yö, ie,* och oegentliga, med *u, y* eller *i* till sednare vokal, *au, ou, eu, iu; äy, öy; ai, oi, ui, äi, öi, yi, ei.* Uti de förstnämnda är det sednare vokalljudet det huf-

Digitized by Google

vudsakliga, uti de sistnämnde det förra, så att vid vokalsammanstötning det mindre väsentliga ljudet bortfaller; således ifrån egentliga diftonger det förra, ifrån de oegentliga det sednare; t. ex. *yö* natt, *öinä* (i st. f. *yöinä*) om nätterna, *suo* kärr, *soissa* i kärren, *tie* väg, *teillä* på vägarna; *soi* ljuder, *soisi* (i st. f. *soisti*) skulle ljuda. — Af alla diftonger förekomma endast de, som ha *i* till sednare ljud, längre fram i ordet än den första stafvelsen. Derföre stafvar man t. ex. *kau-la* hals, *ta-pa-us* (icke *ta-paus*) händelse, men väl *pa-hoin* illa.

5. **Vokalharmonin** är den egenskap hos vokalljuden i finskan, att de hårda (*a, o, u*) aldrig kunna förekomma tillsammans med de milda (*ä, ö, y*) uti ett sammansatt ord. De lätta kunna förekomma jemte både, men då de förekomma ensamme, hafva de samma egenskaper som de milda. Deraf följer a) att ändelserna äro dubbla (med hård eller mild vokal) allt efter stammens fordran; och b) att anhangsord likaledes hafva dubbel skapnad, hård eller mild. Den hårda formen väljes naturligtvis när stammen har hård vokal, den milda när stammen har mild vokal eller idel lätta vokaler. Således säges af *maa* jord, *maa-na* såsom jord, *maa-tuu* tillandar, blir jord; af *pää* hufvud, ände, *pää-nä* såsom hufvud, *pää-tyy* ändas; af *mies* man, *miehe-nä* såsom man, *miehi-tyy* blir man; *ku-ka, mi-kä* hvilken, hvem, *tuo-hon* du hemtar ju, *vie-hän* du för ju (af *tuot, viet*).

6. **Sammandragning** hvarigenom två stafvelser hopdragas till en, kan inträffa endast med ord, som ha flera än tvänne stafvelser, nemligen a) då dessa tvänne stafvelsers vokaler äro desamma, men åtskilda genom *h*, ss. *vierahan, vieraan; venehen, veneen* och b) då dessa båda stafvelsers vokaler, af hvilka den sednare är *a* eller *ä*, följa omedelbart på hvarandra ss. *sileä* slät, *silee, rupean* jag begynner, *rupeen, kokoan, kokoon* jag samlar. Den förra sammandragningen är i nomina alldeles vanlig; i en del verba förekommer något likartadt, i det att *j* bortlemnas, ss. *halajan, halaan* jag längtar. Den sednare sammandragningen är i verba alldeles vanlig, men undvikes vanligen i nomina, som derföre också erhålla formen *ia, iä* i st. f. *ea, eä* ss. *siliä, karkia.* — Till vanliga sammandragningar hör äfven den, då *e*, som sammanstöter med en föregående vokal, öfvergår till *i* och bildar diftong, ss. *käänteen, käänteen* vändande, *taloen, taloin* gårdarnas.

7. Fördelningen af konsonanter och vokaler i ett enskt ord är mycket regelbunden. Jemförelsevis få ord börjas med vokal, de vida flesta med konsonant, dock blott *en*, hvarföre äfven vid lån ifrån andra språk begynnelsekonsonanterna bortlemnas ända till den sista ss. *peli* af *spel*. Deremot slutas få ord med konsonant, vanligen blott med *s* eller *n*, sällan med *l, r* eller aspiration. Vid fördelningen af vokaler och konsonanter på staf-

Digitized by Google

velserna inträffar derföre a) att, om slutvokalen bortlemnas, af två nästföregående konsonanter den förra alltid måste utelämnas och den sista förvandlas till lämplig slutkonsonant, ss. *kysymykse, kysymyksi, kysymys* fråga; *kannukse, kannuksi, kannus* sporre; *kolmante, kolmanti, kolmat, kolmas* den tredje; *vierahta, vieraki, vieras* främmande; och b) att endast första stafvelsen, som har den starka accenten, kan slutas med två konsonanter, nemligen de lätta *l, n* eller *r* med någon af *k, t, p* eller *s* efter sig, ss. *nilk-ku* halt, *mint-tu* mynta, *tärp-pää* nappar, *myrs-ky* storm. Af alla andra konsonanter i första stafvelsen och af alla slag af två konsonanter i slutet af följande stafvelser måste den förra bortkastas, ss. *lapsi* barn, *laps-ten, las-ten* barnens, *kolmante (kolmas), kolmantta, kolmatta* af den tredje.

Ett eget fall förete nomina på *-se*, som byta denna ändelse med *-nen*, om ordet är fritt stående, men bortlemna endast *e* om ordet sammansättes med ett följande, ss. *ihmise, ihminen* menniska, *ihmiskunta* menskligheten.

8. **Konsonantförmildring** är en hela språket genomgående lag, bestående deruti att de hårda (*k, t, p*) öfvergå till milda eller lätta (jfr. 3). Förmildring inträffar när de hårda börja en kort öppen stafvelse, som genom böjning eller härledning blir sluten *), och försiggår enligt följande reglor:

a) De hårda fördubblade förenklas, *kk* till *k*, *tt* till *t* och *pp* till *p* ss. *rakko* blåsa, *rakon, soitto* spel, *soiton, pappi*, prest, *papin.*

b) *k* efter *n* blir *g*; *aurinko* sol, *auringon*, *kuningas* konung af *kuninka-han.*

c) *k* efter *l, r* då *i* eller *e* följer samt efter *h* då *e* följer, blir *j*, men bortlemnas i alla öfriga fall d. ä. efter vokal och *l, r, h* då icke nyssnämnde vokaler följa, ss. *sylki* spott, *syljen*, *särki* mört, särjen, *puhkee* spricker, *puhjetkoon* må spricka, *takoo* han smider, *taon* jag smider, *jatka* fot, *jalan* fotens.

Anm. Uti *aika* tid och *poika* son, sluter sig *i*-ljudet till följande stafvelse och höres derföre såsom *j*, *ai'an, poi'an, ajan, pojan.* Uti ord, som ha *u* på ömse sidor om *k*, brukar man för tydlighetens skull ofta inskjuta *w; suku* slägt, *su'un, suvun* slägtens, *puku* drägt, *pu'un, puvun* drägtens.

d) *t* efter *l, n, r* blir *l, n, r* men i öfrigt (efter vokal och *h*) *d* ss. *pelto* åker, *pellon, parta* skägg, *parran, lanta* gödsel, *lannan, tahto* vilja *tahdon, lato* lada, *ladon.*

e) *p* efter *m* blir *m*, men i andra fall *w*, ss. *rampa* lam, *ramman*, *lammas* af (lampah) *lampahan, lepo* hvila, *levon, leipoo* han bakar, *leivon* jag bakar.

*) Öppen stafvelse kallas den som slutas på vokal, sluten den som ändas med konsonant.

Digitized by Google

f) *k* efter *s* eller *t* samt *t* och *p* efter *s* förmildras icke, ss. *laiska* lat, *laiskan, itku* gråt, *itkun, musta* svart, *mustan, pispa* biskop, *pispan.*

g) Flerstafviga ord förmildra äfven, då *i* bildande diftong slutar stafvelsen, ss. *vasikka* kalf, *vasikoita* kalfvar, *aurinko, auringoita* solar, *pohatta* af rikedom upplåst, *pohatoita, rakastettu* älskad, *rakastetuita.*

9. **Stafvelsernas** längd, qvantitet, beror af vokalerna. Alla de stafvelser, i hvilka tvänne vokaler ingå, äro långa, de öfriga deremot korta ss. *säarna* predikan, *sëurääva* den följande. Stafvelsernas tonhöjd, accent, är i finskan tvåfaldig; den starkare, toniska, hvilar alltid på ordets första stafvelse, den svagare, eufoniska, vanligen på de öfriga udda stafvelserna (tredje, femte o. s. v.), stundom på den fjerde, sjette o. s. v. Den andra och sista stafvelsen i ett finskt ord ha alldrig accent, ss. *öpin, öpetan, öppimätöin, öpettävat, töttelen, töttelëvat, töttelemätöin.*

10. Finska språket gör i anseende till formen ingen skillnad emellan könen, genus. För lifegande väsenden finnas antingen skilda ord för olika kön ss. *sonni* tjur, *lehmä* ko, *kukko* tupp, *kana* höna, *metso* tjäderhane, *koppelo* tjäderhona, eller också sättes före ordet ett annat, som betecknar könet, för menniskan *mies* (man, mankön), *vaimo, nais* (qvinna, qvinkön), för djur *koiras, uros* (manligt kön), *naaras, imisä* (qvinligt kön), ss. *miesihminen* mansperson, *vaimoihminen* l. *naisihminen* qvinsperson, *koirasteeri* orrhane, *imisäkissa* katthona.

11. **Deklination** *(sioittelemінen)* af nomen *(nimikkö)* sker i finskan genom två numeri, singularis (*yksikkö*) och pluralis (*monikko*), hvardera med femton kasus (*sial*); t. ex. *maa* jord, land.

	Singularis	Pluralis
Nominativus	*maa* land	*maat* länderna
Inflexitivus	*maata* land	*maita* länder
Genitivus	*maan* landets	*maitten, maiden* ländernas
Inessivus	*maassa* uti landet	*maissa* i länderna
Elativus	*maasta* ur landet	*maista* utur länderna
Illativus	*maahan* in till landet	*maihin* in till länderna
Adessivus	*maalla* vid, på landet	*mailla* på, vid länderna
Ablativus	*maalta* af landet	*mailta* af länderna
Allativus	*maalle* åt, till landet	*maille* åt, för länderna
Abessivus	*maatta* utan land	*maitta* utan länder
Prolativus	*maatse* långsmed landet	*maitse* långsmed l. landvägen
Translativus	*maaksi* till land	*maiksi* till länder
Essivus	*maana* såsom landet	*maina* såsom länder
Komitativus	*maane* jemte landet	*maine* jemte länder
Instruktivus	*maan* medelst landet	*main* medelst länder

Digitized by Google

Ändelserna äro alltså

	singularis	pluralis
Nom.	—	*-t*
Inf.	*-ta, tä*	*-ita, -itä*
Gen.	*-n*	*-iten, -ten*
Iness.	*-ssa, -ssä*	*-issa, -issä*
Elat.	*-sta, -stä*	*-ista, -istä*
Illat.	*-h-n*	*-ihin*
Adess.	*-lla, -llä*	*-illa, -illä*
Abl.	*-lta, -ltä*	*-ilta, -iltä*
Allat.	*-lle*	*-ille*
Abess.	*-tta, -ttä*	*-itta, -ittä*
Prol.	*-tse*	*-itse*
Transl.	*-ksi*	*-iksi*
Essiv.	*-na, nä*	*-ina, -inä*
Komit.	*-ne*	*-ine*
Instr.	*-n*	*-in.*

12. Dessa ändelser fogas till stammen, som fås af genitivus sålunda att dess ändelse *-n* bortlemnas; om konsonanten förmildrats, bör denna jemväl återställas (jfr. 8), ss. *paimen* herde, *paimenen* st. *paimene*, *isäntä* husbonde, *isännän* st. *isäntä*, *lammas* får, *lampahan* st. *lampaha*. Deklinationen består således i förenämnde ändelsers fogande till stammen, ss. af *lammas*, adess. *lampahalla* sdr. *lampaalla*, transl. *lampahaksi* sdr. *lampaaksi*. Dervid är att märka: a) ändelserna rätta sig efter vokalharmonins fordingar (jfr. 5), ss. *talona, silmänä* af *talo* gård, *silmä* öga; b) inf. ändelsen förlorar *t*, så snart stammens slutvokal ej bortkastas, utom i enstafviga ord, ss. *taloa, silmää*, men *kättä* (af *käte, käsi* hand), *lammasta, maata;* c) gen. pl. ändelsen förlorar jemväl *t* uti likartade fall, ss. *taloen* sdr. *taloin* l. *taloien, talojen, lammasten*, men enstafviga ord ha *tt* och *d, maitten, naiden;* d) illat. ändelsen får emellan *h-n* den närmast föregående vokalen, hvilken efter bortlemnadet af *h* kan sammandragas med föregående, om ordet ej är enstafvigt; *maa, maahan, talo, talohon* sdr. *taloon, silmä, silmähän, silmään;* e) uti pl. äro ändelserna, utom nom. och gen. lika med motsvarande i singularis, allenast att *i* sättes förut. Framför detta pluralis kännetecken lida de oföränderliga vokalerna (*o, ö, u, y*) i slutet af stammen inga förändringar, ss. *myrsky, myrskyssä, myrskyissä* i stormar; men de föränderliga vokalerna (*a, ä, e, i*) förändras eller bortkastas. Sålunda bortkastas i tvåstafviga ord framför pluralens *i* alltid *ä*, men *a* endast då föregående stafvelsen har *o* eller *u* ensamt eller såsom första vokal i en diftong; eljest förvandlas *a* till *o*, ss. *silmä, silmänä, silminä, korva* öra *korvalla, korvilla, koira* hund, *koirassa, koirissa, pata* gryta, *padassa, padoissa, peura* hjort, *peuralla, peuroilla.* Framför samma *i*

Digitized by Google

bortkastas *e* alltid men *i* kan både bortkastas och förvandlas till *e* ss. *paimen, paimenelta, paimenilta, pappi, papilta* pl. *papilta* l. *papeilta.*

13. För att visa förhållandet emellan nominativus, genitivus och stammen uti olika ord, må följande anföras såsom exempel:

Nom.	Genit.	Stam
maa land	*maan*	*maa*
työ arbete	*työn*	*työ*
sana ord	*sanan*	*sana*
lumi snö	*lumen*	*lume*
susi varg	*suden*	*sute*
kansi lock	*kannen*	*kante*
varsi skaft	*varren*	*varte*
morsian brud	*morsiamen*	*morsiame*
paimen herde	*paimenen*	*paimene*
sammal mossa	*sammalen*	*sammale*
kovuus hårdhet	*kovuuden*	*kovuute*
vastaus svar	*vastauksen*	*vastaukse*
hevonen häst	*hevosen*	*hevose*
olut öl	*oluen*	*olue*
vieras främmande	*vierahan* sdr. *vieraan*	*vieraha*
äyräs åbrant	*äyrähän* sdr. *äyrään*	*äyrähä*
ruis råg	*rukihin* sdr. *rukiin*	*rukihi*
kirves yxa	*kirvehen* sdr. *kirveen*	*kirvehe*
vene båt	*venehen* sdr. *veneen*	*venehe*
kevä vår	*kevähän* sdr. *kevään*	*kevähä*

14. **Komparation** sker genom tre grader, positivus, komparativus och superlativus. Komparativen bildas af positiven genom tillägg af ändelsen *-mpi* (stamändelsen *-mpa, -mpä),* hvarvid tvåstafviga ord förbyta *a, ä* framför komparativändelsen till *e.* Superlativen bildas genom tillägg af ändelsen *-in* (stamändelsen *-impa, -impä),* framför hvilken de föränderliga vokalerna (*a, ä, e, i*) bortkastas, ss. *kova* hård.

Singularis

	Posit.	Komp.	Superl.
Nom.	*kova*	*kovempi*	*kovin*
Inf.	*kovaa*	*kovempaa*	*kovimpaa,* l. *kovinta*
Gen.	*kovan*	*kovemman*	*kovimman*
Iness.	*kovassa*	*kovemmassa*	*kovimmassa*
Elat.	*kovasta*	*kovemmasta*	*kovimmasta*
Illat.	*kovahaan* / *kovaan*	*kovempahan* / *kovempaan*	*kovimpahan* / *kovimpaan*

o. s. v.

Pluralis

Nom.	*kovat*	*kovemmat*	*kovimmat*
Inf.	*kovia*	*kovempia*	*kovimpia*
Gen.	*kovien* / *kovain*	*kovempien* / *kovempain*	*kovimpien* / *kovimpain*

Digitized by Google

På samma sätt

huono dålig	*huonompi*	*huonoin*
väkevä stark	*väkevämpi*	*väkevin*
suuri stor (st. *suure*)	*suurempi*	*suurin*
rakas kär	*rakkahampi*	*rakkahin*
(st. *rakkaha*)	sdr. *rakkaampi*	*rakkain*
pitkä lång	*pitempi*	*pisin*
enä	*enempi*	*enin*
(*para* obrukl.)	*parempi*	*paras, parahin*

Af *enä* förekommer blott inf. *enää*, illat. *enään* mera; i dess ställe begagnas *paljo* mycket. Posit. till *parempi* bättre är obrukligt, och i dess ställe brukas ordet *hyvä* god. *Moni* mången saknar komp. & superl. i stället för hvilka ordet *usia, usiampi, usein* begagnas.

15. **Räkneorden** äro följande 12 enkla

Kardinaltal	Ordningstal
1 yksi	ensimäinen
2 kaksi	toinen
3 kolme	kolmas
4 neljä	neljäs
5 viisi	viides
6 kuusi	kuudes
7 seitsemän	seitsemäs
8 kahdeksan	kahdeksas
9 yhdeksän	yhdeksäs
10 kymmenen	kymmenes
100 sata	sadas
1000 tuhannen l. tuhat	tuhannes

Af dessa sammansättas de öfriga såsom:

11 yksitoista	yhdestoista
12 kaksitoista	kahdestoista
13 kolmetoista	kolmastoista
19 yhdeksäntoista	yhdeksästoista
20 kaksikymmentä	kahdeskymmenes
21 yksikolmatta	yhdeskolmatta
25 viisikolmatta	viideskolmatta
30 kolmekymmentä	kolmaskymmenes
34 yksineljättä	yhdesneljättä
36 kuusineljättä	kuudesneljättä
101 satayksi	satayhdes
1001 tuhatyksi	tuhatyhdes
2000 kaksituhatta	kahdestuhannes
o. s. v.	o. s. v.

Härvid märkes: a) *yksi, kaksi*, inf. *yhtä, kahta*, gen. *yhden, kahden* (st. *yhte, kahte*); b) *viisi, kuusi*, inf. *viittä, kuutta*, gen. *viiden, kuuden* (st. *viite, kuute*); c) *seitsemän, kahdeksan, yhdeksän, kymmenen, tuhannen* äro eg. genitiver, inf. *seitsemää, kahdeksaa, yhdeksää, kymmentä, tuhatta* (st. *seitsemä, kahdeksa, yhdeksä, kymmene, tuhante*). d) *yhdes, kahdes* nyttjas blott för bildningen af de sammansatta talen

Digitized by Google

och halfva inf. *yhdeltä, kahdelta*, gen. *yhdennen, kahdennen* (st. *yhdente, kahdente*), likaså st. *kolmante, neljänte*, gen. *kolmannen, neljännen*, inf. *kolmatta, neljättä* m. fl. e) uttrycket *yksitoista, kaksitoista* (*kymmentä*) betecknar en, två af andra tiotalet, *kolmeneljättä* tre af fjerde tiotalet = 3¼, o. s. v.

16. **Pronomina** äro

a) personella

	Singularis		
nom	*minä* jag,	*sinä* du,	*hän* han, hon
inf.	*minua*	*sinua*	*hänlä*
gen.	*minun*	*sinun*	*hänen*
(st.	*minu*	*sinu*	*häne*)
		Pluralis	
nom.	*me*	*te*	*he*
inf.	*meitä*	*teitä*	*heitä*
gen.	*meidän*	*teidän*	*heidän*
iness.	*meissä*	*teissä*	*heissä*

o. s. v.

b) demonstrativa

	Singularis		
nom.	*tämä* denne, det här,	*tuo* den, det der,	*se* den, det
inf.	*tätä*	*tuota*	*sitä*
gen.	*tämän*	*tuon*	*sen*
iness.	*tässä*	*tuossa*	*siinä*
elat.	*tästä*	*tuosta*	*siitä*
illat.	*tähän*	*tuohon*	*siihen*
		Pluralis	
nom.	*nämät*	*nuot*	*ne*
inf.	*näitä*	*noita*	*niitä*
gen.	*näiden* / *näitten*	*noiden* / *noitten*	*niiden* / *niitten*
iness.	*näissä*	*noissa*	*niissä*
instr.	*näin*	*noin*	*niin*

o. s. v.

c) relativa

	Singularis	
nom.	*joka* hvilken, hvilket, som	*jompi* hvilkendera
inf.	*jota*	*jompaa*
gen.	*jonka*	*jomman*
iness.	*jossa*	*jommassa*
	Pluralis	
nom.	*jotka*	*jommat*
inf.	*joita*	*jompia*
gen.	*joiden* / *joitten*	*jompain* / *jompien*

o. s. v.

d) Interrogativa

	Singularis		
nom.	*kuka* hvilken	*mikä* hvilken, hvad,	*ken* hvem
inf.	*kuta*	*mitä*	*ketä*
gen.	*kunka*	*minkä*	*kenen*
iness.	*kussa*	*missä*	*kenessä*

Digitized by Google

	Pluralis	
nom. *kutka*	*mitkä*	*ketkä*
	o. s. v.	

kumpi hvilkendera, deklineras som *jompi*. De äro komparativformen af *joka* och *kuka* eg. *jo, ku*.

e) reflexivt: *itse* sjelf, inf. *itseä*, gen. *itsen*. Utom nominativus förekommer detta vanligen endast med suffix.

f) Obestämda, såsom: *joku* någon, sammansatt af *jo* och *ku*, inf. *jotakuta*, gen. *jonkun*, iness. *jossakussa* o. s. v. 2) *jompikumpi* hvilkendera som helst, af *jompi* och *kumpi*, inf. *jompaakumpaa*, gen. *jommankumman* o. s. v. 3) *jokin* dock någon, *kukin, mikin* enhvar, äro *jo, ku, mi* med efterhängdt *kin* i st. f. *ka, kä*. 4) *kukaan, mikään* med nekningsord *ei kukaan* ingen, *ei mitään* intet, *ei missään* ingenstädes, äro *ku, mi* med part. *kaan, kään*. 5) *joka* hvarje, oböjligt. 6) *jokainen* hvarje, inf. *jokaista*, gen. *jokaisen*. 7) *moniahta* l. *monias* någon, gen. *moniahan* sdr. *moniaan*. 8) *muutama* någon, en och annan, *muutamaa, muutaman*. 9) *muuan* någon, *muualta, muuamen*. 10) *eräs* någon, *erästä, erään* illat. *eräsen*. 11) *molempi*, pl. *molemmat* båda.

g) Suffixerna eller efterhängda ändelser betecknande pron. possessiva:

-ni	*-si* l. *-s*	*-nsa, -nsä*
min, mitt, mina	din, ditt, dina	hans, hennes
		sin, sitt
-mme	*-nne*	dess, deras
vår, vårt, våra	eder, edert, edra	sina.

T. ex. *taloni* min gård, *talos* din gård, *talonsa* hans, hennes, sin gård, *talomme* vår g. *talonne* eder g.

Wid dessa suffixers tillägg till orden märkes: att a) till nominat. sing. alltid begagnas ordets stam, *hevonen*, gen. *hevosen, hevoseni* min häst, *kysymys*, gen. *kysymyksen, kysymykseni* min fråga, *lammas*, gen. *lampàhan, lampahani* mitt får. b) alla kasus, som slutas med konsonant, bortlemna denna framför suffixen ss. *talot, taloni* mina gårdar, *taloin, taloimme* våra gårdars. c) translativus lyktas före suffix på *-kse, talokseni*. d) suffixen verkar icke kons. förmildring ehuru stafvelsen också skulle bli sluten; *patanne* eder gryta.

Tredje persons suffix uttryckes också med *h–n* med den vokal emellan, som kommer att stå närmast förut; *taloahan* sdr. *taloaan* = *taloansa*, *silmillehen* sdr. *silmilleen* = *silmillensä*.

17. **Konjugation** af det finska verbet (tehdikkö) är trefalldig, den allmänna, reflexiva och negativa. Alla hafva skild form för det personella och impersonella uttrycket (aktivum och passivum) samt böjas genom sju modi. Blott indikativus och adjektivus (participium) ha skild form för den

Digitized by Google

förflutna tiden (imperfectum och adjectivus secundus). För öfrigt uttrycker det finska verbet den närvarande och tillkommande (oförflutna) tiden på samma sätt; t. ex. *saan* jag får.

Aktivum.

Indicativus

Præsens & Futurum

Sing.	*saan* jag får
	saat du får
	saa han får
Plur.	*saamme* vi få
	saatte i fån
	saavat de få

Imperfektum

Sing.	*sain* jag fick
	sait du fick
	sai han fick
Plur.	*saimme* vi fingo
	saitte i fingen
	saivat de fingo

Koncessivus

Sing.	*saanen* jag tör få
	saanet du tör få
	saanee han tör få
Plur.	*saanemme* vi törde få
	saanette i torde få
	saanevat de dorde få

Konditionalis

Sing.	*saisin* jag skulle få
	saisit du skulle få
	saisi han skulle få
Plur.	*saisimme* vi skulle få
	saisitte i skulle få
	saisivat de skulle få

Optativus

Sing.	— — —
	saaos må du få
	saakoon må han få
Plur.	*saakoomme* må vi få
	saakootte må i få
	saakoot må de få

Imperativus

Sing.	— — —
	saa få du
	saakaan få han
Plur.	*saakaamme* få vi
	saakaatte, saakaas få i

Substantivus

I.

Inf.	*saada* att få
Transl.	*saadaksi* för att få

II.

Iness.	*saadessa* uti att få
Instr.	*saaden* genom att få

III.

Nom.	*saama* (fånget)
Gen.	*saaman* få
Iness.	*saamassa* i att få
Elat.	*saamasta* ifrån att få
Illat.	*saamaan* till att få
Adess.	*saamalla* medelst att få
Abl.	*saamalta* af att få
Abess.	*saamatta* utan att få

IV.

Nom.	*saaminen* att få
Inf.	*saamista* att få

V.

Plur.	
Iness.	*saamaisissa*
Elat.	*saamaisista* } just uti, ifrån
Adess.	*saamaisilla* } att få
Abl.	*saamaisilta* }

Adjektivus

I. *saava* fående, som får.
II. *saanut* den som fått.
(gen. *säänehen* sdr. *saaneen*).

Passivum.

Ind.	*saadaan* man får	Subst. I.	*saataa* att fås
—	*saatiin* man fick		*saataaksi* för att fås
Kond.	*saataneen* man tör få	II.	*saataessa* uti att fås
Kond.	*saataisiin* man skulle få		o. s. v.
Opt.	*saatakoon* man må få	Adj. I.	*saatava* den som fås
Imp.	*saatakaan* man skall få	II.	*saatu* som man fått.

Digitized by Google

18. Personal-ändelserna, utom i opt. och imp. äro således:

Sing. 1 pers.	*-n*	Plur. 1 pers.	*-mme*
2 pers.	*-t*	2 pers.	*-tte*
3 pers.	—	3 pers.	*-vat, vät*

Framför personaländelserna äro kännetecknen för modi och tempora

Ind. prs.	—	Konditionalis	*- isi*
imp.	*-i*	Optativus	*- ko, kö*
Koncess.	*-ne*	Imperativus	*- ka, kä*

T. ex. af *sanon* säger, *kysyn* frågar *sano-mme* vi säga, *kysy-mme* vi fråga, *sano-vat, kysy-vät* de säga, fråga, *sano-i-n* jag sade, *kysy-i-t* du frågade, *sano-ne-vat* de tordo säga, *kysy-ne-vät* de torde fråga, *sano-isi-mme* vi skulle säga, *kysy-isi-vät* de skulle fråga.

19. Den reflexiva konjugationen sker genom tillägg af ett *i* framför personal-ändelsen och några få deraf beroende förändringar i den allmänna formen. Af ändelserna lyktas tredje person ind. præsens på *-kse*, imperf. på *-he*; såsom: *muutan* jag förändrar, *muuttain* jag förändrar mig, *muuttait* du förändrar dig, *muuttaikse* han förändrar sig, *muuttaimme* m. m. imp. *muuttiin, muuttiit, muuttihe* m. m. konc. *muuttainnen, muuttainnet, muuttainnee* m. m. kond. *muuttaisisin, muuttaisisit* m. m. opt. *muuttaitkos, muuttaitkoon* m. m. imp. *muuttai, muuttaitkaan* m. m. subst. *muuttaita* att förändra sig. Pass. *muuttaitaan* man förändrar sig.

20. Den negativa konjugationen sker sålunda, att personaländelserna foga till nekningsordet, men verbet sjelft blir dem förutan. För imperfektum tages dock icke verbets imperfektum, utan adjektivus II uti nominativus. Passivum (impersonella formen) har naturligtvis endast tredje person singularis; såsom:

Ind. præs.		Ind. imperf.	
Sing.	*en saa* jag får icke	*en saanut* jag fick icke
	et saa du får icke	*et saanut* du fick icke
	ei saa han får icke	*ei saanut* han fick icke
Plur.	*emme saa* vi få icke	*emme saaneet* vi fingo icke
	ette saa i fån icke	*ette saaneet* i fingen icke
	eivät saa de få icke	*eivät saaneet* de fingo icke
Konc.	*en saane, et saane* jag, du tör icke få m. m.	Kond. *en saisi, et saisi* jag, du skulle icke få m. m.

Optativus

Sing.	— —
	ällös saako du må icke få
	älköön saako han må icke få
Plur.	*älköötsaako* de må icke få

Digitized by Google

Imperativus

Sing. — —
älä saa få icke
älköön saaka han skall icke få

Plur. *älkäät saaka* de må icke få.

Passivum, ind. præs. *ei saada* man får icke, imperf. *ei saatu* man fick icke, konc. *ei saatane* man tör icke få, kond. *ei saataisi* man skulle icke få, opt. *älköön saatako* man må icke få.

21. Öfriga tempora bildas genom sammansättning af hjelpverben *olen* är och *lienen* tör samt verbets adj. II.

Indikativus

Perfektum

Sing.	*olen saanut* jag har fått	Plur.	*olemme saaneet*
	olet saanut du har fått		*olette saaneet*
	on saanut han har fått		*ovat saaneet*

Plusqvamperfektum

Sing.	*olin saanut* jag hade fått	Plur.	*olimme saaneet*
	olit saanut du hade fått		*olitte saaneet*
	oli saanut han hade fått		*olivat saaneet*

Konc. ollen, ollet, ollee l. *lienen, lienet, lienee saanut* jag, du, han tör, ha fått; *ollemme, lienemme* o. s. v. *saaneet* vi m. m. torde ha fått.

Kond. olisin, olisit, olisi saanut jag, du, han skulle ha fått; *olisimme* m. m. *saaneet* vi m. m. skulle ha fått.

Opt. olkoon saanut han må ha fått; *olkoot saaneet* de må ha fått.

Passivum till *olen: ollaan* man är, *oltiin* man var, *oltaneen* man tör vara, *oltaisiin* man skulle vara, *oltakoon* man må vara, *oltava, oltu; hyvä oltava* godt att vara, *on oltu* man har varit.

22. Likasom i nomina (12 e) undergå jemväl i verba de föränderliga vokalerna *a, ä, e, i* förändringar framför *i* uti imperfektum hvarjemte *e* och *i* bortkastas jemväl före *isi* uti konditionalis, såsom *otan* jag tager, *otin* jag tog, *keitän* jag kokar, *keitin* kokade, *kaivan* gräfver, *kaivoin* gräfde, *tulen* jag kommer, *tulin* kom, *tulisin* skulle komma, *revin* rifver, *revin* ref, *repisin* skulle rifva.

25. För begagnandet af ordboken är af högsta vigt att känna förhållandet emellan indikativus præsens, infinitivus af subst. I och stammen. Stammen i verba fås sålunda att præs. ind. 1 pers. ändelse *-n* bortlemnas och konsonanten, om denna förmildrats (8), återställes. Uti de olika slagen af verba gestaltar sig detta förhållande på följande sätt:

1 pers. præs. ind.	inf. af subst. I.	stammen
saan jag får	*saada* att få	*saa*
syön „ äter	*syödä*	*syö*
toivon „ hoppas	*toivoa*	*toivo*

Digitized by Google

leivon	jag	bakar	*leipoa*	*leipo*
kaivan	„	gräfver	*kaivaa*	*kaiva*
tailan	„	bryter	*tailtaa*	*tailta*
heitän	„	kastar	*heittää*	*heittä*
puhallan	„	blåser	*puhallaa*	*puhalta*
kumarran	„	bockar	*kumartaa*	*kumarta*
käännän	„	vänder	*kääntää*	*kääntä*
lu'en	„	läser	*lukea*	*luke*
kuljen	„	färdas	*kulkea*	*kulke*
tulen	„	kommer	*tulla*	*tule*
menen	„	går	*mennä*	*mene*
puren	„	biter	*purra*	*pure*
pesen	„	tvättar	*pestä*	*pese*
juoksen	„	löper	*juosta*	*juokse*
vähenen	„	minskas	*vähetä*	*vähene*
kapenen	„	smalnar	*kaveta*	*kapene*
kaitsen	„	vallar	*kaita*	*kaitse*
vastaan	„	svarar	*vastata*	*vasta'a*
lupaan	„	lofvar	*luvata*	*lupa'a*
rupean (sdr. *rupeen*)	„	börjar	*ruveta*	*rupe'a*
makaan	„	ligger	*maata*	*maka'a*

Endast *näen* ser och *teen* gör, afvika från de allmänna formerna; st. *näke* inf. *nähdä; teke, tehdä.*

24. **Ordbildningsläran** är af största vigt för begagnandet af ordboken. Dock bildas jemförelsevis få ord genom sammansättning, i hvilken lätt igenkännas de enkla ord, hvaraf sammansättningen är gjord ss. *kirkkoväki* kyrkfolk, *talonpoika* (gårdsson) bonde, *sisäpuoli* insida, *ulkomaa* utland. Den vigtigaste förändring vid sammansättningar är den, att orden på *-nen* (st. på *-se*) i stället för denna ändelse ha *-s;* såsom: *koiranen* hane (*koirase*) *koirasteeri* orrhane, *vaivainen* fattig (*vaivaise*) *vaivaishoito* fattigvård.

Den för språket och ordboken vigtigaste ordbildningen sker genom härledning, hvaruti finskan utvecklar en stor rikedom.

25. Nomina härledas af nomina förnämligast med följande ändelser:

1) *-nen* (*-se*) och till flerstafviga ord jemväl *-inen* (*-ise*) utmärkande diminutiver; såsom: *kalanen* liten fisk, *palanen* liten bit, *vasarainen* liten hammare, af *kala, pala, vasara.*

2) *-kka, -kkä* med diminutiv betydelse: *silmukka* ögla, *haarikka* stop med två öron, *haarukka,* gaffel, af *silmä* öga, *haara* gren. Stundom fogas härtill ännu ändelsen *-inen;* såsom: *haarikainen* litet stop. Men många ord med denna ändelse finnas, som ej äro härledda; såsom: *silakka* strömming. Likaså begagnas denna ändelse för många andra beteckningar; såsom: *kahakka* oväsende af *kahisen* susa, prassla, *niljakka* slemmig af *nilja* slem.

Digitized by Google

3) *lo, lö* äfven för diminutiver: *pursi* (st. *purte*) båt, *purtilo* ho, trög, *koppa* ihålighet, *koppilo* fodral. Denna ändelse inskjutes oftast före pluralis *i*, *mäkilöitä*, *tyttölöistä* af *mäki*, *tyttö*.

4) *-kainen*, *-käinen* (*-kaise*, *-käise*) för diminutiver: *lapsukainen* litet barn, *lyhykäinen* kort, *kaunukainen* vacker af *lapsi* barn, *lyhy* kort, *kaunis* skön.

5) *-ut*, *-yt* (*-ue*, *-ye*) diminutivändelser: *pojut*, *poikuen* liten gosse, *veljyt*, *veljyen* liten bror, *päivyt*, *päivyen* liten dag, sol, *sisarut*, *sisaruen* liten syster. Till enstafviga ord fogas denna ändelse med förelagdt *h*; *kuuhut*, *kuuhuen* liten måne, *tiehyt*, *tiehyen* liten väg, af *kuu*, *tie*.

Anm. De deminutiva ändelserna äro ofta förenade med en smekande betydelse, ofta äro de till för blotta välljudets skull, hvarföre de också i finskan förekomma äfven af en stor mängd adjektiver: *päähyt* litet hufvud, *pojut* gosse lilla, *sydämyt* hjerta lilla, hjertunge, *kuuhut* måne lilla, *sanova*, *sanovainen* sägande, *kulkeva* och *kulkevainen* vandrande.

6) *-nen* för manliga och *-tar*, *-tär* för qvinliga namn: *Penttinen* Bengtsson, *Penttitär* Bengtsdotter, *Karhunen*, *Karhutar*. Denna femininändelse brukas också för qvinliga titlar, sysselsättningar: *ruhtinatar* furstinna, *kuningatar* drottning, *kehräjätär* spinnerska.

7) *-kko*, *-kkö* om rum, ställe; såsom: *erakko* aflägset ställe, *esikko* förstuga, *sammalikko* mossbevuxet ställe, af *eri* skild, *esi* framför, *sammal* mossa, *rapakko* göl, putt, af *rapa* smuts. Denna ändelse innebär äfven flera andra bemärkelser, såsom: *mesikko* åkerbär, *nimikko* namne, *vesikko* vattenödla, af *mesi* honing, *nimi* namn, *vesi* vatten.

8) *-sto*, *-stö* för kollektiva nomina, samlingar; *leppä* al, *lepistö* alskog, *koivu* björk, *koivisto* björkskog, *laiva* skepp, *laivasto* flotta, *kirja* bok, *kirjasto* bibliothek, *raha* penning, *rahasto* penningfond.

9) *-la*, *-lä* utmärkande hem, gård; *tuonela* underjorden, Tuonis hem, *pappila* prestgård, *pappi* prest, *seppälä* smedsgård, *seppä* smed, *Mikkola* Mikkos hem, *Herrala* herrehem, herrgård.

10) *-lainen*, *-läinen* för gentilia, folknamn; *Wenäläinen* Rysse, *Wenäjä* Ryssland, *Ruotsalainen* Svensk, *Ruotsi* Sverige, *Karjalainen* Karelare, *Hämäläinen* Tavast, *Suomalainen* Finne, *Lappalainen* Lapp, *Saksalainen* Tysk, *Saksa* Tyskland; *sukulainen* slägting, *matkalainen* resande, *rantalainen* strandbyggare, *luotolainen* öbo, af *suku* slägt, *matka* resa, *ranta* strand, *luoto* holme.

11) *-inen* (*-ise*) med intensiv eller materiel betydelse; *ilo* glädje, *iloinen* glad, *kulta* guld, *kultainen* af guld, *rauta* jern, *rautainen* af jern, *kalainen* fiskrik, fisksölad, *eilän* igår, *eilinen* gårdags, *vuosi* (st. *vuote*) år, *vuotinen* årig.

12) *-mainen*, *-mäinen* (*-maise*, *-mäise*) utmärkande likhet; *karhu* björn, *karhumainen* björnaktig, *koira* hund, *koiramainen* hundaktig.

Digitized by Google

Adjektiva få äfven denna ändelse; *kymäinen* temligen god, *pahamainen* slakartad, något ond. Denna ändelse återfinnes jemväl i verbernes substantivus: *oli tekemäisillänsä* var i begrepp att göra (*tekemäinen*).

13) *-llinen* (*-llise*) för egande adjektiver; *isä* fader, *isällinen* faderlig, *taivas* (*taivaan*) himmel, *taivaallinen* himmelsk, *maa* jord, *maallinen* jordisk. Af ord, som innebära ett utrymme, fås med denna ändelse en härledning, utmärkande fullhet; *pata* gryta, *padallinen* en gryta full, *koura* näfve, *kourallinen* en näfve full.

14) *-toin*, *-töin* (*-ttoma*, *-ttömä*) utmärkande brist; *isätöin* faderlös, *työ* arbete, *työtöin* arbetslös, *vika* fel, *viatoin* oskyldig, felfri (gen. *isättömän*, *työttömän*, *viattoman*). Af verbers subst. III härledas äfven med denna form adjektiver; *nain* jag gifter mig, *nainatoin* ogift, *syön* äter, *syömätöin* oäten, som ej äter.

15) *-vä*, *-vä* utmärkande fullhet, rikedom (intensiva adjektiver); *väki* styrka (st. *väke*), *väkevä* kraftfull, *kaula* hals, *kaulava* tjockhalsad, *liha* kött, *lihava* köttfull, fet, *terä* egg, *terävä* hvass, *veri* blod, *verevä* blodfull.

16) *-us*, *-ys* (*-ute*, *-yte*) ändelser för egenskaps substantiva, härledda från adjektiver och motsvarande orden med änd. -het i svenskan; *kova* hård, *kovuus* hårdhet, *tyly* bister, *tylyys* bisterhet, *kalainen* (*-isen*) fiskrik, *kalaisuus* fiskrikedom, *koiramainen* (*-isen*), *koiramaisuus* hundaktighet, *isällinen* (*-ise*), *isällisyys* faderlighet, *isätöin* (*-ttömä*), *isättömyys* faderlöshet, *verevä*, *verevyys* blodfullhet. Af substantiva: *koira*, *koiruus* hundfatthet, skälmstycke, *varas* (*varkaan*) tjuf, *varkaus* tjufnad.

17) *-us*, *-ys* (*-ukse*, *-yksę*) med flerahanda betydelse; *kaula* hals, *kaulus* krage, *kanta* häl, *kannus* sporre, *tuli* eld, *tulus* pl. *tulukset* eldon, *jalka* fot, *jalus* stigbygel, *vanha* gammal, *vanhus* gubbe.

18) *-as*, *-äs* (*-akse*, *-äkse*) ändelser för ord som utmärka ämnet; *terva* tjära, *tervas* tjärved, *harja* borste, *harjas* borst, *viina* brännvin, *viinas* brännvinssäd, *terä* egg, *teräs* stål.

19) *-as*, *-äs* (*-aan*, *-ään*), *-kas*, *-käs*, *-kkaan*, *-kkään*, *-sa*, *-sä*, *-lloinen*, *-llöinen* (*-ise*) med flerahanda betydelse, *kieli* tunga, *kielas* munvig, *työ* arbete, *työläs* arbetsdryg, *juuri* rot, *juurikas* rotfrukt, kålrot, *mieli* sinne, *mieluisa* (= *mieluinen*) nöjaktig, *sato* afkastning, *satoisa* (= *satoinen*) ymnigt gifvande, *kipu* sjukdom, *kivulloinen* sjuklig. Flera af dessa ändelser bilda härledningar äfven af verber.

20) *-ke* (*-kkeen*) utmärkande likhet och dermed förenadt begrepp af litenhet; *silmä* öga, *silmäke* källåder, *nenä* näsa, *nenäke* spets, *saari* ö, *saareke* något liknande ö, holme, *niemi* näs, *niemeke* landtunga.

26. Nomina som härledas af verba, hafva förnämligast följande ändelser:

1) *-ma*, *-mä*, *-minen* (*-se*), egentligen ändelser för verbernas subst. III och IV, men jemväl bildande rena nomina, af hvilka de på *-ma*, *-mä*

Digitized by Google

beteckna den fullbordade handlingen, de på *-minen* den pågående; *sanon* jag säger, *sanoma* sägen, underrättelse, *sanominen* sägandet, *tekee* han gör, *tekemä* verk, *tekeminen* görandet.

2) *-us, -ys (-ukse, -yksc)* betecknande handling; *kohtaa* möter, *kohtaus* möte, *palvelen* tjenar, *palvelus* tjenst, *tunnustan* bekänner, *tunnustus* bekännelse. Tvåstafviga verba bilda dessa substantiver helst af föreg. *ma, mä; kysyn* frågar, *kysymys* fråga, *väsyn* blir trött, *väsymys* trötthet.

3) *-os, ös (-okse, -ökse)* bilda en variation af föregående, isynnerhet om verbet är tvåstafvigt med sista vokalen *a, ä; laittaa* inrätta, *laitos* inrättning, *taittaa* bryta, *taitos* brott, *puuttuu* brista, *puutos* brist.

På *-us, -ys,* stundom också på *-os, -ös* bildas nomina, som utmärka ett tillstånd; *puuttuu* domnar, *puutus (-uksen)* domningstillstånd, *väsyn, väsys (-yksen)* trötthetstillstånd. Dessa förekomma blott i pluralis.

4) *-o, -ö, -u, -y* äfvenledes betecknande handling; *laittaa* laga, *laitto* lagning, *peittää* täcka, *peitto* täcke, *hakee* söker, *haku* sökning, *syöksee* störtar, *syöksy* störtning.

5) *-nti* betecknande äfven handling och fogad till enstafviga verba; *syö, syönti* ätning, *juo* dricker, *juonti* drickning, *käy* går, *käynti* gång.

6) *-nta, -ntä, -nto, -ntö* likasom nästföregående, men efter alla slag af verba; *käyntö* gång, *laulaa* sjunger, *laulanta* l. *laulanto* sång, *vetää* drager, *vedäntä* l. *vedäntö* dragning. Af *emä* moder och *isä* fader bildas *emäntä* värdinna, *isäntä* husbonde.

7) *-e (-ehe)* med ungefär samma betydelse som ofvan (4) *o, ö*; *peittää* täcker, *peite (-tteen)* täcke, *loistaa* lyser, *loiste* glans, *estää* hindrar, *este* hinder, *kastan* väter, döper, *kaste* dop, dagg.

8) *-io, -iö* med flerahanda betydelse; *arvaan* uppskattar, *arvio* uppskattning, *tuomitsen* dömmer, *tuomio* dom, *ansaitsen* förtjenar, *ansio* förtjenst.

9) *-ja, -jä, ia, -iä* utmärkande den som utför handlingen, då *-ja, -jä* sättes efter vokaler, *-ia, -iä* efter konsonanter d. v. s. hos verba med slutvokalen *e* eller *i*, som bortlemnas här liksom öfverallt i språket vid tillkomsten af *i; laulaa* sjunger, *laulaja* sångare, *kerjää* tigger, *kerjääjä* tiggare, *ui* simmar, *uija* simmare, *tekee* gör, *tekiä* görare, *etsii* söker, *etsiä* sökare.

10) *-uri, -yri* ändelse för samma begrepp som nästföregående, men ofta i föraktlig mening, ofta äfven med betydelse af redskap; *pettää* bedrager, *petturi* bedragare, *kulkee* vandrar, *kulkuri* kringstrykare, *nylkee* flår, *nylkyri* flåare, *noituu* trollar, *noituri* hexa, *hakkaa* hugger, *hakkuri* hacktråg, *viskaa* kastar, *viskuri* kastskofvel. Af enst. verber bildas denna form

Digitized by Google

ifrån subst. III; *ui, uimari* tarsimmare, *juo, juomari* drinkare. — Af några nomina bildas äfven härledda med denna ändelse; *puta* gryta, *puturi* grytsmed, *lammas* (st. *lampaa*) får, *lampuri* fårherde, *laiska* lat, *laiskuri* latting, *vika* fel, *vikuri* istadig, *aita* gärdesgård, *aituri* flöjare.

14) *-in (-ime)* betecknande verktyg; *pohtaa* dryftar, *pohdin* dryfta, *avaan* öppnar, *avain* nyckel, *juoksuttaa* ha att löpa, *juoksutin* löpe.

12) *-ina, -inä* ett fortfarande tillstånd, isynnerhet af ljud, läten; *kolisen* skramlar, *kolina* skrammel, *kähisen* hväser, *kähinä* hväsning.

13) *-as, -äs (aan, -ään), -las, -läs (-laan, -lään); puhelee* talar, *puhelias* pratsam, *potee* sjukas, *potilas* sjukling, *syöttää* göder, *syöttiläs* gödkräk, *joutaa* har ledigt, *joutilas* ledig.

14) *-kas, -käs (-kkaan, -kkään); asuu* bor, *asukas* inbyggare, *joutuu* skyndar, *joutukas* skyndsam, *paistaa* steker, *paistikas* stekt frukt.

15) *-ke (-kkeen); viilee* skär skifvor, *viileke* tunn skifva, *vannu* valkas, *vanuke* degälta, *istuu* fastnar, sitter, *isluke* för frövext planterad vext, *sylyn* tändas, *sylyke* tände.

27. Verba härledas ifrån verba och nomina; dock bör genast den anmärkning göras att vid alla verba den transitiva betydelsen företrädesvis är fästad vid ändelsen *-an, -än*, den intransitiva vid *-un, -yn;* såsom: *vaivaan* plågar, *kiusaan* frestar, *heitän* kastar, *vaivaun* plågas, *kukun* omkommer, *viivyn* dröjer. De vigtigaste härledningar af verba från verba äro följande:

1) *-tan, -tän (-tta, -ttä)* med faktiv betydelse d. v. s. att åstadkomma den handling som det ursprungliga verbet bemärker; *syön* äter, *syötän* matar, *juon* dricker, *juotan* gifver dricka, *väsyn* trötnar, *väsytän* uttrötar, *opin* lär mig, *opetan* lär andra, *synnyn* födes, *synnytän* föder.

2) *-elen* ändelse för frequentativa verba; *kastan* väder, *kastelen* väter fortfarande, *sanon* säger, *sanelen* ordar; af denna finnes äfven en förlängd form på *-eskelen* l. *-ekselen* l. *eskentelen* l. *-eksentelen*, såsom: *olen* är, *oleskelen* l. *olekselen* vistas, *laulan* sjunger, *lauleskelen* sjunger ofta. Vid denna ändelse är äfven den reciproka betydelsen fästad; *tapan* dödar, *tappelen* slås, *riita* gräl, *riitelen* gräla, *paineskelen* brottas.

3) *-hdan, -hdän (-hta, -htä)* betecknande ögonblicklig, plötslig handling; *helisen* skramlar, *helähdän* skramlar till plötsligt, klingar, *seison* står, *seisahdan* stannar, *jyrisen* dånar, *jyrähdän* dånar till, skräller till, *muutan* förändrar, *muuttelen* förändrar l. flyttar fortfarande, *muuttelehdan* förändrar fortfarande hastigt, *muutahtelen* förändrar hastigt flera gånger.

4) *-aisen, -äisen* ändelse för plötslig handling såsom nästföregående; *kysyn, kysäisen* frågar hastigt, *laukee* lossas, *laukaisen* lossa (ett skott), *potkin* sparkar, *potkaisen* sparkar till. Denna form fås äfven af nomina

Digitized by Google

och partikler; *auki* öppen, *aukaisen* öppnar hastigt, *läpi* hål, *läpäisen* släppa igenom.

5) *-in* ändelse för afbrutet fortsatt handling; *hyppään* hoppar, *hypin* hoppar utan uppehör, *ryyppään* super, *ryypin* sörplar, *lykkään* framskjuter, *lykin* skjuta på oafbrutet.

6) *-on, -ön* ändelse för rask, grof handling; *viskaan* kastar, *viskon* kastar raskt, stora kast, *ratkon* sprättar upp groft, *puskea, puskon* stångar.

28. Verba, som härledas från nomina, äro ofta endast en förlängning deraf med verbal ändelser; såsom: *saarna* predikan, *saarnaan* predikar, *loppu* slut, *lopun* slutar, *lupa* lof, *lupaan* lofvar, *koko* hel, samling, *kokoon* samlar. Med skilda tillägg härledas af nomina följande:

1) *-nnan, -nnän (-nta, -ntä)* för transitiva samt

2) *-nnun, -nnyn (-ntu, -nty)* och

3) *-nen* för intransitiva betydelser; *paha* ond, elak, *pahennan* försämrar, *pahenmun* l. *pahenen* försämras, *vähä* liten, *vähennän* förminskar, *vähennyn* l. *vähenen* förminskas.

4) *-stan, -stän* för den transitiva, och

5) *-stun, -styn* för den intransitiva betydelsen; *oma* egen, *omistan* tillegnar, *omistun* tillegnas, *vahva* stark, *vahvistan* förstärker, *vahvistun* förstärkes, *läpi* hål, *lävistän* genomborrar, *lävistyn* genomborras, *ahdas* trång, *ahdistan* gör trång, *ahdistun* blir trång.

6) *-tan, -tän (-tta, -ttä)* för transitiva och

7) *-tun, -tyn* för intransitiva betydelsen; *kuri* aga, *kuritan* agar, *rauha* fred, *rauhoitan* befredar, *rauhoitun* lugnas, *rippi* skrift, *ripitän* skriftar, *kirja* skrift, *kirjoitan* skrifver, *ruoho* gräs, *ruohotun* blir gräslupen.

Dessa derivata betyda i allmänhet, då de härledas från adjektiva, att bringa l. bringas, göra l. göras till det som stamordet betyder, och, då de komma af substantiver, förse med det som stamordet utmärker; *viha* hat, fiendskap, *vihastun* blir arg, *vihoitan* förargar; *seiväs* stör, *seivästän* störa.

8) *-ksun, -ksyn, -ksin* ändelse för verba som utmärka tycke; *outo* främmande, *oudoksun* anse för främmande, *paha, pahaksun, paheksin* tycker illa vara, *paljo* mycket, *paljoksun* anse för mycket.

9) *-oin, öin, -oitsen, -öitsen* ändelser som läggas nästan endast till flerstafviga nomina; *satula* sadel, *satuloitsen* sadlar, *viheriä* grön, *viheriöitsen* grönskar, *pisara* droppe, *pisaroitsen* droppar.

10) *-rran, -rrän (-rta, -rtä)* ändelser för färgskiftningar; *puna, punertaa* skifta rödt, *sini, sinertää* skifta blått, *vihertää* skifta grönt.

29. Räkneorden härledas från kardinaltalen, som äro primitiva, sålunda:

1) *-s* (st. *-nte*) betecknar ordningstal; *kolme, kolmas* den tredje (*kolmantena* såsom den tredje), *neljäs* den fjerde, *viides* 5:te, *kuudes* 6:te, *seitsemäs* 7:de.

Digitized by Google

2) *-sti* ändelse för hvilken gång; *kolmesti* l. *kolmasti* tre gånger, *kolmannesti* för tredje gången, *neljästi* fyra gånger, *neljännesti* för fjerde gången, *ensisti* först, *monesti* l. *monasti* många gånger.

3) *-tan*, *-tän* för verba utmärkande delning; *yksitän* dela en och en, *kaksitan* dela två och två. Af dessa härledas frequentativa på *-ttelen; yksittelen, kaksittelen.* Af båda fås subst. II. instr. *yksittäin, kaksittain, yksitellen, kaksitellen* en i sender, två i sender. Samma distributiva härledning ha åtskilliga andra nomina, isynnerhet de som beteckna mått, antal o. s. v. *leiviskä* lispund, *leiviskötän* fördela lispundtals, *leiviköttäin* lispundtals, *kannuttain* kanntals, *kapottain* kapptals.

4) *-nainen*, *-näinen* utmärker falldighet; *yksinäinen* ensam, *kaksinainen* tvåfalldig, *kolminainen* trefalldig, *moninainen* mångfalldig. Substantiva af dessa; *yksinäisyys* ensamhet, *kolminaisuus* trefalldighet. Denna härledning uttryckes äfven genom sammansättning med *kertainen; yhdenkertainen* l. *yksinkertainen* enkel, enfalldig, *kolmenkertainen* tredubbel m. m.

30. Härledda partiklar med

1) *-sti* såsom ändelse efter alla grader af adjektiver och verbers modus adjektivus; *tarkka* noggrann, *tarkasti* noga, *tarkemmasti* nogare, *tarkimmasti* nogast; *taitava* kunnig, *taitavasti* kunnigt, *taitavammasti* kunnigare, *taitavimmasti* kunnigast; *tuttu* känd, *tutusti* bekant, *tutummasti* mer bekant, *tutuimmasti* mest bekant. I stället för dessa härledningar i komp. och superl. begagnas ofta instr. pl. *taitavammin, taitavimmin, tarkemmin, tarkimmin, tutummin, tutuimmin.*

2) *-nne* ändelse till pronomina med betydelse hvarthän; *ku, kunne* hvarthän, *tä (tamä), tänne* hit, *se, sinne,* dit, *mi, minne* hvart, *joku, jonnekunne* någonstädes hän.

3) *-lloin, -llöin* likaledes efter pronomina med betydelse af tid; *milloin* när, *kulloin* när, *tällöin* nu här, *silloin* då, *jolloinkulloin* någongång.

4) *-lla, -llä* äfven till pronomina med betydelse hvar, hvarest; *tuolla, siellä, täällä.*

Digitized by Google

Förkortningar.

n.	betyder	nomen
s.	—	substantivum
a.	—	adjectivum
komp.	—	komparativus
sup.	—	superlativus
r	—	räkneord
pr.	—	pronomen
v.	—	verbum
adv.	—	adverbium
prt.	—	partikel
int.	—	interjektion
sdr.	—	sammandragen
l.	—	eller
förk.	—	förkortad
ss.	—	såsom l. sammansatt
dim.	—	diminutiv
ht.	—	hörande till
pl.	—	pluralis
fig.	—	figurligt
ep.	—	epithet
obr.	—	obrukligt.

Digitized by Google

A.

A *int.* utrop af öfverraskning, se! a mitä teet? se, hwad gör du; hwad gör du då?
Aad.... se aat....
Aakkonen sen *s.* alfabet, abcbok.
Aalto llon *s.* wåg, böljа. –onen sen *dim.* liten wåg. –oinen isen l. –oisa an *a.* wågig, full af böljor, böljande. –oisuus uuden *s.* wågighet, fullhet af böljor. –oisesti *adv.* wågigt, wåglift. –llokko kon *s.* samling af wågor, sjögång. –llotar ttaren *s.* sjönymf, böljornas drottning. –ltoon llota *v.* bölja, swalla. –oominen isen *s.* swallandet. –oovainen isen *a.* swallande. –oovaisuus uuden *s.* swallande egenskap. –oovaisesti *adv.* på swallande sätt. –ltoilen lloilla *v.* swalla smått, gå i små wågor. –oileminen isen *s.* småswallning. –oilevainen isen *a.* småswallande. –oilevaisuus uuden *s.* fortsatt swallning. –oilevaisesti *adv.* på smått swallande sätt. –llotan ttaa *v.* uppröra wågor, bringa i swallning. –llottelen tella *v.* smått uppröra wåger. –llebdin htia *v.* swalla hit och dit, drifwa af och an på wågorna.
Aaluva an, aalua an, aalue een = aluva; aalun ua = aluvoitsen.
Aami in *s.* åm. –illinen isen *a.* en åm full. –in ia l. –itan ttaa *v.* mäta åmwis, aamittain åmtals.
Aamu un *s.* morgon, –rusko morgonrodnad, –kausi l. –päivä l. –puoli morgontid, –kello morgonringning. –saarna otteſång, aamuin illoin morgnar och aftnar. –unen sen *dim.* morgon, aamusin om morgnarna, olla aamusilla wara på frukoſt. –uinen isen *a.* ht. morgon, aamuinen aika morgontid. –ullinen isen *s.* ht. morgen, *s.* frukoſt. –miainen isen l. –mujainen isen *s.* frukoſt. –ustan aa *v.* förſe för morgonen, gifwa l. äta frukoſt. –ustelen lla *v.* gifwa något litet för morgonen, frukoſtera.
Aana an *s.* tecken till något föreſtående, hallan a. förebud till froſt, ei aanaakaan icke det ringaſte.
Aapelus uksen = aakkonen.
Aapinen sen = aakkonen.
Aappa pan *s.* kraft, förmåga.
Aarna an = aana.
Aarne een = aarni.
Aarni in *s.* myth. perſonlighet, ſkattwoktare, grive, gammalt ofantligt träd, groſtemmad menniſka, –hauta nedgräfwen ſkatt, on oikia aarni är en rigtig Goliath. –io on *s.* grive, urgammalt ſtort träd, aarniometsä urſkog, –koivu mycket gammal björk. –nuun nuta *v.* gå med ſtora ſteg, röras groſt och klumſigt.
Aarre rteen *s.* ſkatt. –rteinen isen *a.* ht. ſkatt. –rteellinen isen *a.* ſkattegande. –rtehisto on *s.* ſkattkammare, ſamling af ſkatter.
Aarto rron *s.* grenigt träd för upphängning af något, uttåg.
Aasi in *s.* åsna, aasin tamma åsninna. inen sen *dim.* liten åsna, *a.* rik på åsnor, åsnelik. –illinen isen *a.* åsneegande. –imainen isen *a.* åsneaktig. –imaisuus uuden *s.* åsneaktighet. –imaisesti *adv.* åsneaktigt.
Aasia an *s.* Aſien. –alainen isen *a.* aſiatiſk, *s.* aſiat. –alaisuus uuden *s.* aſiatiſkhet.
Aastaika jan = ajastaika se aika.
Aateli in *s.* adel. –inen isen *a.* adlig. –isuus uuden *s.* adlighet. –isto on *s.* adelsſtånd. –loitsen ta *v.* adla. –loitseminen isen *s* adlandet.
Aatkela an *s.* bekymrad, forgſen. –loitsen ta *v.* wara orolig, bekymrad. –loitan ttaa *v.* oroa, bekymra.
Aate tteen *s.* ide. –tos oksen *s.* tanke.

Digitized by Google

-ttelen tella *v.* tänka. -ttelutan -ttaa *v.* gifwa att tänka på, göra hufwudbry (jfr. aju).

Aatra an = aura.

Aatta tan *s.* liderlig, lösaktig menniska.

Aatto ton *s.* högtidsafton, dagen före en helg, joulu a. julafton, -koivu högtidsbjörk. -nen sen *dim.* = aatto. -oinen sen l. -tollinen sen *a.* ht. högtidsafton.

Aadun tua *v.* förargas på någon.

Aatun ttua = adun.

Aava an *a.* widöppen, wid, ä. selkä öppen fjärd. -vuus uuden *s.* widd, widsträckthet. -asti *adv.* widöppet. -allainen isen *a.* något wid. -vikko kon l. -uu un *s.* öppen fjärd, öppet widsträckt fält.

Aave een *s.* förebud, syn, spöke, synwilla. -einen isen l. -eellinen isen *a.* spökfull, skrockfull. -vistan aa *v.* förebåda, ana. -vistus uksen *s.* aning. -vistaja an *s.* spåman, förebådare. -vistaminen isen *s.* förebådandet. -vistavainen isen *a.* förebådande, anande. -vistavaisuus uuden *s.* aningsfullhet. -vistelen lla *v.* smått ana, ha förkänning. -vehdin htia *v.* ana, trängta, aavehtiva sydän anande, trängtande hjerta. -viloitsen ta *v.* söka tecken, wara twehågsen, famla, trefwa.

Ad . . . se at . . .

Ah *int.* ack. -hkaan kata l. hkailen lla l. -hkoilen lla *v.* ropa ah, sucka, ängslas. -hkaisen sta *v.* ropa till ah, pusta till.

Aha *int.* jaså. -ahdan htaa *v.* ropa aha, pusta till. -ahtelen hdella *v.* ropa aha flera gånger, pusta l. sucka då och då.

Ahava an = ahva, ahavainen isen *dim.* = ahva, ahavoitun = ahvetun, ahavoitan = ahvoitan se ahva.

Ahd . . . . se aht . . . .

Ahera an *a.* styf och hård. -ruus uuden *s.* styfhet. -rrun rtua *v.* styfna och hårdna -rran rtaa l. -rrutan ttaa *v.* göra styf och trög, tuuli ahertaa lumen blåsten drifwer ihop snön så att den blir hård och swår att befaras. -rikko kon *s.* med knapperstén blandad styf jordmån.

Ahingas kaan *s.* ljusterjern, harpun.

Ahjo on l. -os oksen *s.* åsna. -onen sen *dim.* liten åsna. -oinen isen *a.* ht. åsna. -ollinen isen *a.* försedd med åsna.

Ahkera an *a.* flitig, idog, nitisk, a. työlle flitig till arbete, ahkeraan flitigt. -ainen isen *dim.* flitig. -ruus uuden l. -aisuus uuden *s.* flit, idoghet, drift. -rasti *adv.* flitigt, ifrigt. -roin ida l. -roitsen ta *v.* beflita sig om, bemöda sig, wara nitisk. -roitseminen isen l. -roitsemus uksen *s.* åstan, sträfwan. -roitsevainen isen *a.* åstande, driftig. -roitsevaisuus uuden *s.* sträfsamhet, nitiskhet.

Ahkio on *s.* lappsläde, *a.* fyllig, korpulent.

Ahku hun *s.* aftklimp, sterm.

Ahlainen isen *s.* Qwittisbofserd.

Ahma an *s.* jerf, filfras (*gulo borealis*), storätare, vesia. rapning, kärrsäfte (*equisetum palustre*), *pl.* ahmat bäfwerfällor. -atti tin l. -attu tuu *s.* storätare, frossare. -aan ata l. -muun muta l. -min ia l. -mustan aa *v.* frossa, äta glupskt. -aisen sta *v.* fluska hastigt.

Ahmalo on *s.* ögonswullnad, klöfwer, kuiva ä. gulwäpling (*trifolium agrarium*), vesia. wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*), veria. ängsnejlika (*dianthus deltoides*), hikia. mannablod (*hypericum quadrangulare*), tuulia. bufweägg (*cucubalus behen*).

Ahmena an *s.* taklök (*sedum telephium*).

Ahnas aan = ahne, ahnastan aa = ahnehdin, ahnastelen lla = ahneilen.

Ahne een *a.* girig, snål. -eus uden *s.* girighet, snålhet. -eesti *adv.* girigt, snålt. -etin ttia l. -ehdin htia *v.* wara snål, ha begärelse till. -eilen lla l. -eksun ua *v.* snålas, wara smått begärlig. -ehtia an *s.* girig, snålare. -ehtiminen isen *s.* snålandet. -ehtivainen isen *a.* sniken, snålande. -ehtivaisuus uuden *s.* snålande egenskap, snikenhet. -ehtivaisesti *adv.* sniket.

Aho on *s.* öfwergifwet gräs- och ungskog wexande swedjeland, lund, -vieri randen af sådan mark, -jänes stor hare (*varietet*).

Digitized by Google

Ahra an = aura.
Ahrain amen = ahingas.
Ahdas htaan *a.* trång. -htaus uden *s.* trånghet, trångsel, nöd, sydämen a. hjertängslan, rahan a. penningbrist -htaasti *adv.* trångt. -dinko ngan *s.* trångmål, trångsel, paß. -dinkoitsen ta *v.* bringa i trångmål. -htaan hdata l. -hdan htaa *v.* göra trång, fylla, uppsätta (säd i rio, nät på ställningar) för att torka, gillra. -hdos oksen *s.* rieuppsättning, gillring. -hdin htimen *s.* gaffel för uppsättning, braß. verkon ahtimet nätställningar. -htonen sen *s.* gaffel för uppsättning. -htaminen sen *s.* uppsättning, gillring. -htaja an *s.* uppsättare, gillrare. -hti hden l. -hde hteen *s.* uppsatt, gillrad tillstånd, ahteen l. ahdentaus l. -tausta den del af riegolfwet som afskiljes genom ett twärträd (sirkkinen), fonden i rummet. -distan aa *v.* göra trång, tränga, ansätta, rintaa ahdistaa har andtäppa. -distus uksen *s.* trångsel, förtryck, rinnan a. andtäppa. -distaminen isen *s.* trängandet. -dist ja an *s.* trängare, förtryckare. -distelen lla *v.* tränga smått, fortfarande ansätta. -distun ua *v.* bli trängd, ansättas, förtryckas.
Ahde hteen *s.* brant, sluttande strand, backe, -niittu, -pelto äng, åker på hög strand, vasta-a. motbacke, myötä-a. medbacke, -pellava slugblomster (*linaria vulgaris*). -hteinen sen *dim.* liten backe, *a.* backig. -hteisuus uuden *s.* backighet -hteellinen isen *a.* brant, backig. -htolainen isen *s.* backrå. -hturi in *s* häst som ej will hejdas i backar. -hturuus uuden *s.* sådan egenskap hos hästar.
Ahder hteren = ahtera.
Ahtera an *a.* gall, ofruktsam.
Ahti hdin *s.* akt, ahtisaarna passionspredikan.
Ahdon htoa *v.* ha lust till.
Ahu un *a.* flitig, *s.* flit, ifrig sysselsättning. -usa an *a.* flitig. -usti l. -usasti *adv.* flitigt.
Ahva an *s.* wårluft, wårwind (hwaraf huden brynes och spricker). -anen sen *dim.* = ahva. -as aan *s.* solbränna. -ainen isen *a.* bt. wårluft, brynande (huden). -vetun ttua l. -voitun ttua l. -saannun ttua l. -vistun ua *v.* bli solbränd, få sprucken hud, ahvettuneet huulet spruckna läppar. -voitan ttaa l. -vetan ttaa *v.* göra solbränd.
Ahvakka kan *a.* wådrifwande, trägen. -kasti *adv.* med drift, träget.
Ahvatta tan l. -tti tin l. -ttu tun *a.* glupsk, *s.* storätare, frossare. -tar ttaren *s.* frossande qwinna, frosterska.
Ahvena an l. ahven nen *s.* abbore, Ahvenanmaa Åland, Ahvenmeri Ålandshaf, Ahvenkoski Abborfors, ahvenpalko mindre abborunge, ahvenrasu l. -rasikko större abborunge, ahvenmaimanen lekabbore, ahvenruoho l. -haura abborgräs (*potamogeton*). -ainen isen *dim.* liten abbore. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* rik på abborar. -netoin ttoman *a.* saknande abborar. -nettomuus uuden *s.* abborbrist.
Ai *int.* Aikaisen sta l. -ikahdan htaa l. -ilahdan htaa *v.* rova till ai, upprepa ett nödrop. -ikahtelen hdella l -ilahtelen hdella *v.* ropa fortfarande ai, jemra sig.
Aih *int.* -hkaan kata *v.* ropa aih, jemra sig, pusta. -hkaelen lla *v.* ropa fortfarande aih, jemra sig.
Aihki = aikki.
Aihe een *s.* grundtanke, föresats. -einen isen l. -eellinen isen *a.* full med föresatser, rik på planer, företagsam. -eetoin ttoman *a.* utan föresats, oföretagsam. -eilen lla l. -hielen lla *v.* ärna, ämna, ha i sinnet, antyda.
Aika ajan *s.* tid, fulländad tid, fulländning, *a.* fullmogen, dugtig, aikaansa på sin tid, i tid, aikaa sitten för länge sedan, ennen aikaansa i förtid, siihen aikaan i den tiden, aikaa voittain med tiden, aika ajalta l. aika ajoin tid efter annan, aikalomasta emellanåt, ei ajoinkaan icke sällan ens, aikakirja krönika, aikakausi tidrymd, ajanluku tidräkning, ajan kulu tidsfördrif, saada aikaan l. aikoin få i stånd, tulla aikaan komma till rätta, ilman aikojaan utan mål, för ro skull, aika mies fullwuxen man, aika kala dugtig fisk, ai-

Digitized by Google

katavalla l. -lailla dugtigt, kraftigt. -anen sen *dim* = aika. -ainen isen *a.* tidig, ht. tid, aikaisin tidigt, a. kevä tidig wår. meidän a. ht. wår tid, wår tids, saa aikaiseksi får i ståndt, aikaisemmin tidigare, aikaisimmin tidigast. -ailen lla draga ut på tiden, söla, dröja.. -aileminen isen *s.* söl, dröjsmål. -ailia an *v.* sölare. -ailevainen isen *a.* sölande. -ailevaisuus uuden *s.* sölighet. -ailavaisesti *adv.* söligt. -auduu utua l. -aannun ntua *v.* träffa på tiden, råka, a. tulemaan råka komma. -alainen isen *s.* samtida. — Ajallinen isen *a.* timlig -isuus uuden *s.* timlighet. -isesti *adv.* timligen. -atoin ttoman *a.* förtidig, a. aika otid. -attomuus uuden *s.* förtidighet. -attomasti *adv.* förtidigt. -astaika ajan (*sdr.* af ajasta aika) *s.* år. -astaikainen isen *a.* årig. -jotan ttaa *v.* afmäta l. indela tiden, ajottain l. ajottaisin tidtals, stundom.

Aikahdan, aikahtelen, aikaisen se ai.

Aie aikeen *s.* afsigt, föresats, on aikeessa l. aikeissa är betänkt på, tupakan aikeella i stället för tobak. — Aikeinen isen *a.* som har föresats, beslutsam, afsigtlig, hyvän a. wälment. -isuus uuden *s.* beslutsamhet, afsigtlighet. -isesti *adv.* afsigtligt. -ikoon ivota l. -ivon ikoa *v.* ämna, ärna, föresätta sig. -ikominen isen *s.* ärnande, afsigt. -ikomus uksen *s.* afsigt, uppsår. -ikovainen isen *a.* tillärnande, sträfwande, papiksi a. som ämnar bli prest. -ikomatoin ttoman *a.* icke tillämnande. -ikoelen lla l. -ikoskelen lla *v.* smått ärna, långsamt bereda sig. -ivotan ttaa *v.* ha att ämna sig, bestämma. -ivotus uksen *s.* bestämmelse, föresats. -ivottelen tella *v.* långsamt bestämma, betänka sig på nyt, mitä aivottelet hwad har du för funderingar. -ivottelevainen isen *s.* öfwerläggande med sig, betänksam. -ivottelevaisuus uuden *s.* betänksamhet. -ivottelevaisesti *adv.* betänksamt

Aikki kin *s.* stor, ofantlig tall = aikkimänty.

Aikuinen isen = aikainen.

Ailas aan *s.* plåga, förtret, krupler *pl.* ailaat håll och styng, -heinä = pääskysen hattu. -ahdan htaa *v.* spritta till, gifwa plötsligt tillfälle oro m. m. sydän ailahti hjertat hoppade till. -ahtelen htella l. -akoitsen ta *v.* spritta till fortfarande, hafwa åtbörder af oro, glädje, smärta, smeka, karessera. -lehdin htia *v.* bete sig förtretsamt, wärdslösa, wanwårda.

Ailo on *s.* telna (aina).

Ailus uksen och ailut uen = ailas.

Aimo on l. -ainen isen l. -ollinen isen *a.* duglig, förträfflig, dugtig. -ollisuus uuden *s.* förträfflighet. -ollisesti *adv.* förträffligt, dugtigt.

Aina an *s.* tel, telna, *pl.* ainat ställningar hwarpå nät ifrån telnarna upphänges, nätställningar.

Aina *adv.* alltid, ainakin åtminstone, jo ainakin dock redan, åndteligen, mika ainakin hwem i all werlden, ei ainakaan ingalunda. -ainen isen *a.* ständig, idkelig, oupphörlig. -aisuus uuden *s.* ständighet. -aisesti *adv.* ständigt.

Aine een *s.* ämne, anledning, huoneen aineet byggnadsmaterialier, byggnadsämnen. -eellinen isen *a.* materiell. -eellisuus uuden *s.* materialitet. -eellisesti *adv.* materiellt. -eetoin ttoman *a.* ämneslös, immateriell. -eettomuus uuden *s.* ämnesbrist, immaterialitet. -ehisto on *s.* materialsamling, innehåll. -ehdin htia *v.* ämna sig.

Aineke kkeen *s.* skoband, skotwång.

Ainian = aina alltid.

Aino on = ailo.

Aino on l. -noa an l. -nua an l. -noinen isen l. -nokainen isen l -nollinen isen l -nokki kin l. -nikki kin *a.* ende, ensam, dyrbar, älskad, metsän ainoinen Tapio skogens älskade Tapio, ajattelee ainollisia tånker på kära föremål, ainoisin anelen beder wackert, ainoastansa l. ainoastaan allenast. -ous uden l. -oisuus uuden *s.* egenskapen af den ende, förnämsta. -asti *adv.* allenast.

Airisto on *s.* winternät, Erstan (en sjärd wid Åbo).

Airo on *s.* åre, airon lapa årblad, airon pyyly århandtag, airojalkainen vakbent,

Digitized by Google

airolaiva gåler. -onen sen *dim.* liten åre. -oinen isen *a.* försedd med åre, årad. -ollinen isen *a.* som har l. hanterar åre, roddare. -os oksen *s.* årrustning, asettaui airoksille satte sig till rodd. -otan ttaa *v.* förse med årar. -okas kkaan *s.* ål.

Airut uen *s.* sändebud, ambassadör.

Aisa an *s.* timmerstång, panna aisoihin sätta i rede, förespänna, pässtää aisoista spänna ur redet, aisaverkko notarm, härön aisa grof timmerstång, *fig.* obäklig. -anen sen *dim.* liten timmerstång. -ainen isen *a.* försedd med timmerstång. -ava an *a.* med tjock, grof timmerstång. -atoin ttoman *a.* utan timmerstång, tygellös. -attomuus uuden *s.* brist på timmerstång, tygellöshet. -sotan ttaa *v.* förse med timmerstänger, förespänna. -sotus uksen *s.* anskaffning af timmerstänger, förespännning. -sottaja an *s.* förespännare. -aan ata *v.* afskala en strimma af barken längsmed ett träd.

Aisti in *s.* sinnesförmögenhet, sinne, instinkt. -in imen *s.* sinnesorgan, yttre sinne. -itoin ttoman *a.* sinneslös, slö. -ittomuus uuden *s.* sinneslöshet, slöhet. -in ia *v.* förnimma. -iminen isen *s.* förnimmandet. -imus uksen *s.* förnimmelse. -taitsen ta *v.* warsna, bli warse. -to on *s.* drift, ajaa aistonsa tillfredsställa sina drifter.

Aita dan *s.* gärdesgård, panna aitaa gärda, panna aitaan inhägna, selkäaita gärdesgård på långsidan, umpiaita inhägnad täppa. -tuus uuden l. -tuu uun l. -tuus uuksen *s.* hägnad. -taan data *v.* gärda. -taus uksen *s.* gärdning. -taaminen isen *s.* gärdandet. -taaja an *s.* gärdare. -tailen lla *v.* gärda smått. -turi in *s.* flöjare. -tumus uksen *s.* flöjning, flöjare. -idas aksen *s.* gärdsel. -idastan aa *v.* staffa gärdsel, binda gärdesgård.

Aito *adv.* alldeles, aitopunainen alldeles röd.

Aitta tan *s.* wisthus, magasin, aittamäki wisthusbacke. -anen sen *dim.* litet wisthus. -tallinen isen *a.* försedd med wisthus, ett wisthus fullt, *pl.* aitalliset gårdwer ifrån wisthus. -tatoin ttoman *a.* utan wisthus. -ala an *s.* ställe för wisthus.

Aitun ttua *v.* swälla till (jufwern på en snart bärande ko).

Aiva an *a.* idel, ren, a. armo idel nåd, aivan alldeles, alltför aivan niin alldeles så, aivan suuri alltför stor, aivan hyvä ganska god.

Aivastan aa *v.* nysa. -aminen isen *s.* nysandet. -tus uksen *s.* nysning, -ruoho (*achillea ptarmica*). -aja an *s.* nysare. -avainen isen *s.* som brukar nysa. -amatoin ttoman *a.* icke nysande. -telen lla *v.* nysa då och då. -tutan ttaa *v.* ha att nysa, bringa till nysning.

Aivena an *s.* tinning (aivo).

Aivina an *s.* blårfritt lin l. hampa, rent lin, finare linnewäf = aivinakangas. -ainen isen *a.* gjord af rent lin l. af finare linnewäf.

Aivo on *s.* tinning, *pl.* aivot hjernan, aivokesi hjernmembran. -onen sen *dim.* liten hjerna. -oinen sen *s.* ht. hjerna, förståndig. -oisuus uuden *s.* förståndighet. -oisesti *adv.* förståndigt.

Aivon, aivotan, aivotus se aie aikeen.

Aivu un = aivo.

Ajallinen se aika.

Ajan aa *v.* föra, drifwa, a. peltoa föra upp åker, plöja upp, a. kaskea fälla swed, a. ratsahin l. ratsain ride, a. heiniä släpa hö, a. takaa förfölja, a. sutta jaga warg, a. asiaa bedrifwa, utföra en saf, a. kättä uppdrifwa handen, swälla, a. karvansa fälla sitt hår, a. partaa raka. -aminen isen *s.* förandet m. m. -aja an *s.* förare, kusk, drifware, asian a. sakdrifware. -jo on *s.* förning, försel, drifning, drift, jagt m. m. ajomies kusk, ajomiehen lauta kusfbräde, kusfbock, ajohevonen arbetshäst, ajokalut körredskap, pellon a. plöjning, kasken a. swedhuggning, parran a. rakning, suden a. wargfall, ajokoira jagthund, vene jäi ajolle båten blef lemnad på drift, ajojää drifis, meriajo hafswrak, ruttnad skälspeck som upvkastas af hafwet, ajotauti sjukdom med kroppens swullnad, wattusot, ajolintu = ajava. -jos oksen *s.* swullnad,

Digitized by Google

polttonen a. hetsig swullnad, vetinen u. kall swullnad, ajosheinä = hikiahmalo. -jokas kkaan l. -jinki ngin s. åkgäst, jagadt willebråd. -janko ngon = ajo. -jelen lla v. åka af och an, drifwa omkring, wräkas, raka. -jekus uksen l. -lu un s. wräkande, kringdrifwande tillstånd, drift -jeskelen lla v. åka omkring, flacka. -jelehdan i taa v. drifwa, wräkas omkring. -jelelan ttaa l. - jelutan ttaa v. låta wräkas. -jatan ttaa v. låta köra, drifwa, rensa qwarnsten medelst agnar m. m. -jate ttaen v. agnar m. m. som man låter gå genom qwarn för att rensa stenarna. -jatar ttaren l. -jattara an l. -jattaro on s. spöke som troddes trycka i sömnen, mara. -jaun uta l. -jaunnun ttaa v. drifwas, fosas, hopa sig. -jetun ttaa l. -jotun ttaa v. swullna, swälla, -jettuminen isen s. swullnandet. -jetus uksen s. swullnad. -jettuvainen isen a. swullnande. -jettuvaisuus uuden s. benägenhet att swullna. -jettumaoin ttoman a. icke swullnande. -jetan ttaa l. -jetutan ttaa v. förorsaka swullnad, ha att swullna.

Ajastaika, ajastaikainen se aika.

Ajatoin, ajattomuus se aika.

Ajattelen, ajatus, ajatutan, ajattelutan se aju.

Ajava an s. småfrake (*mergus serrator*).

Aju un s. hjerna, taufekraft, -rako frensöm, -ruoho backtimjan (*thymus serpyllum*). -unen sen *dim.* = aju. -uinen isen a. ht. hjerna, förståndig. -ukas kkaan a. förståndig, smillrik. -utoin ttoman a. hjerulös, oförståndig. -uttomuus uuden s. hjerulöshet, oförstånd. -uttomasti *adv.* oförståndigt, hufwudlöst. -ullinen isen a. försedd med hjerna, skarpsinnig. -ullisuus uuden s. skarpsinnighet. -ullisesti *adv.* skarpsinnigt. -juun uta v. fatta, begripa, inse. -jatus uksen s. taufe, -kiihko fantasi. -jattelen tella v. tänka, öfwerwäga. -jatteleminen isen s. tänkandet. -jattelia an s. tänkare. -jattelevainen isen s. tänkande, eftertänksam. -jattelevaisuus uuden s. eftertänksamhet. -jattelevaisesti *adv.* eftertänksamt. -jattelematoin ttoman a. oeftertänksam. -jattelemattomuus uuden s. oeftertänksamhet. -jattelemattomasti *adv.* oeftertänksamt. -jatutan ttaa l. -jattelutan ttaa v. giswa att tänka, göra hufwudbry.

Akaa aan s. Åkas socken.

Akana an s. agnar, sådor. -ainen isen a. full af sådor.

Akelma an s. klöfwer.

Akitsa an s. brunnskorg.

Akka kan s. qwinna, hustru, akan hapset flotagräs (*sparganium natans*). -anen sen *dim.* liten qwinna, gumma lilla. -ainen isen a. qwinlig, rik på qwinnor, hustrur. -kallinen isen a. som har qwinna, gift. -katoin ttoman a. som ej har qwinna, ogift. -kattomuus uuden s. ogift tillstånd. -amainen isen a. qwinlig, käringaftig. -amaisuus uuden s. käringaftighet. -amaisesti *adv.* käringaftigt. -ala an s. qwinnohem, käringort. -kotun ttua v. bli qwinlig, käringaftig. taga sig hustru.

Akkiloitsen ta v. spöta, wärda.

Akkuna an s. fönster. -ainen isen *dim.* litet fönster, a. ht. fönster. -noitsen ta v. förse med fönster. -kutin ttimen s. gardin.

Ala an s. stället innunder, areal, *adess.* alalla *sdr.* alla under, *allat.* alalle *sdr.* alle undertill, *abl.* alalta *sdr.* alta underifrån, *transl.* alas ned, *prol.* alatse *pl.* alitse fram innunder, seisoo alallansa står på sin plats, är orörlig, itse aliausa sjelfmant, tynnyrin ala tunnland, kapan a. kappland, suovan a. äng till en såta hö, isän a. fadrens slägt, mieliala sinnesstämning, plan. käsia. händers werk, alakerta nedra wåningen, -puoli nedra delen, -kuu nedan, -pää nedra ändan, -maa låglands, Alamaat Nederländerna, -ruhtinas lydfurste, -kärsä med trynet nedåt, *ep.* för warg, -nenä med näsan nedåt, *ep.* för drucken, -kivi undre qwarnstenen, -ikäinen isen a. minderårig, -ikäisyys yyden s. minderårighet, -kuloinen isen a. nedslagen, melankolisk, -kuloisuus uuden s. nedslagenhet, -kuloisesti *adv.* nedslaget, -kätinen isen a. handfallen, -mainen isen a. under-

Digitized by Google

dånig, *s.* underfåte, -maisuus uuden *s.* underdånighet, -maisesti *adv.* underdånigt. -anen sen *dim.* pään a. hufwudknudde, paidan a. nedra delen af särken, huoneen a. litet rum under hus. -ainen isen *a.* under warande, underfastad, hemfallen, *s.* want, maan a. underjordisk, muutoksen a. underfastad förändring, rikoksen a. brottslig, rahan a. betalbar med pengar. -aisuus uuden *s.* egenskap af under waraude, hemfallenhet. -asin imen *s.* stöd. -anko ngon *s.* sänkning, fördjupning. -ankoinen isen *a.* full af fördjupningar. -allinen isen *a.* ständig. -allisuus unden *s.* ständighet. -ati *adv.* (eg. utan botten) oupphörligt. -ava an *a.* lågländ, widsträckt, a. verkko långt och djupt nät. -avuus uuden l. -avuu uuden *s.* stor dalsänkning, eg. dalsänkningen emellan Tawastland och Österbotten, Alawo. -anne nteen *s.* dalsänkning. -anteinen isen *a.* rik på dalsänkningar. -astan aa *v.* göra bar, fälla skog, afkläda, göra naken. -astoin oman *a.* naken. -astomuus uuden *s.* nakenhet. -astomasti l. -asti *adv.* naket. -lus uksen *s.* underlag, farkost, pään a. hufwudknudde, -kivi grundsten, -puu underlagsträd, -housut underbyxor, kalsonger, -väki underlydande folk, underhafwande, -kunta underlydande distrikt, -kirsi första steckhwarfwet i byggnad, -viikko förberedelsevecka för en större högtid. -lusta an *s.* botten, rum under hus, område, jalan a. fotfula, ruhtinan a. furstens område, abjon a. äfjans botten. -lustalainen isen *s.* underhafwande. -lustan aa *v.* lägga grund, göra det första af ngt, a. peltoa göra första plöjningen, a. taikinaa blanda till deg. -luste een l. -lustus uksen *s.* grundning. -lustaja an *s.* grundare.

Alaha *sdr.* alaa l. alha *obr. t nom.* = ala fåsem *adess.* alahalla *sdr.* alaalla l. alhaalla nere, *allat.* alahalle *sdr.* alaalle l. alhaalle ned, *abl.* alahalta *sdr.* alaalta l. alhaalta nedifrån. -lahattain *sdr.* -laattain *adv.* lågt. -lhainen isen *a.* låg, ringa. -lhaisuus uuden *s.* lågshet, ringhet. -lhaisesti *adv.* lågt, nedlåtande. -lho on *s.* låg, sumpig mark, moras, sank bäld. -lhoinen isen *a* full med sanka dalar.

Ali len *s.* = ala, *sv.* alipuoli nedra delen, alipää nedra ändan, -oikeus underrätt, -aivo lilla hjernan, alla päin nere med hufwudet d. w. s. nedtryckt till finnet. -io on *s.* underwarande, underbyggart. -inen isen *a.* låg, under waraude. -istan aa *v.* göra låg, fälla skog, underställa. -lennan ntaa *v.* göra låg, nedsätta, fornedra, fälla. -lentaja an *s.* nedsättare, fällare. -lennus uksen *s.* nedsättning, fällning, fornedring. -lentaminen isen *s.* fällandet, förnedrandet. -lentavainen isen *a.* nedsättande, fällande. -lentavaisuus uuden *s.* nedsättande egenskap. -lentavaisesti *adv.* på förnedrande sätt. -lento nnon *s.* förnedring, fällning, förnedradt tillstånd. -lentelen nnella *v.* småningom göra låg, fälla fortfarande. -lennun ntua l. -lenen leta *v.* bli låg, nedsättas, förnedras. -lehdun htua *v.* bli hastigt låg, falla plötsligt. -lituinen isen *a.* ständig. -lituisesti *adv.* ständigt. -linomainen isen *a.* ständig, alinomaa ständigt. -linomaisuus uuden *s.* ständighet. -linomattain l. -linomaisesti *adv.* ständigt. — *Komp.* Alempi lägre, *sup.* Alin lägst. -limainen isen *a.* lågt warande, nedre. -lemmainen isen *a.* lägre warande. -limmainen isen *a.* lägst warande.

Aljo on = alju.

Alju un *a.* tam, *s.* slinka, slyna, a. elän tamt djur, a. hanhi tam gås.

Alan lkaa *v.* börja, begynne. -lkaja an *s.* begynnare. -lkajainen isen *dim. pl.* alkajaiset fest wid början af ngt, vuoden a. årsfest då fordom första nybrödet åts. -lkaminen isen *s.* begynnandet. -lkavainen isen *a.* begynnande, vasta-alkavainen nybörjare. -lku lun *s.* begynnelse början, alkusana begynnelseord, -aika urtid, -koti l. -pesä urhem, -aine grundämne, -viikko förra delen af weckan, -raamattu urkund, -kuva urbild, -peräinen isen urspruns-

Digitized by Google

lig, -peräisyys yyden urſprungligħet, -peräisesti urſprungligen, miehen alku blifwande man, *ep.* för gooſe, vaimon a. *ep.* för brud, papin a. blifwande preſt, alusta alkain ifrån förſta början, alkuansa i anſeende till ſin början, ifrån början. -lkunen sen *dim.* ilman alkusen alutta utan ringaſte grund. -lkuinen isen *a.* ħt. början, påbegynt. -lkulainen isen l. -lokas kkaan *s.* nybegynnare, nowis. -lje lkeen *s.* börjande tillſtånd, grundämne, element, työ on alkeella l. alkeilla arbetet är i ſin början, aamun alkeeksi till att börja morgonen med. -lkeinen isen *a.* elementär, alkeiskoulu elementarſkola. — Alotan ttaa *v.* låta något börja, göra början med ngt, påbörja, a. kangasta uvſätta wäf. -ttaminen isen *s.* påbörjandet. -tus uksen *s.* början, uppſättning. -ttaja an *s.* påbörjare. -ttavainen isen *a.* påbörjande. -ttelen tella *v.* påbörja ſmåningom, förſöka att börja.

Alkia an *a.* beqwäm, tjenlig. -asti *adv.* beqwämt. -lkenen ljeta l. -keennun ntua *v.* bli beqwäm, ſkicka ſig efter något.

Alli in *s.* alla, alfogel (*fuligula glacialis*). -itan ttaa *v.* ſkrika ſåſom alfogeln, qwida, tala onpphörligt och ebehörigt. -ittelen tella *v.* ſkrika fortfarande ſåſom alfogeln.

Allikko kon *s.* wattenputt, pöl.

Almu un *s.* almoſa. -unen sen *dim.* liſten almoſa. -uinen isen *a.* ħt. almoſa, rik på almoſor.

Alos oksen = alus ſe ala.

Alous uden *s.* underlydande område = alouskunta (jfr. ala).

Alve alpeen = alve alveen.

Alpiruoho l. -heinä = kuisman heinä.

Allas ltaan *s.* tråg, allasnaama tråglikt anſigte (ſtällsord).

Altee l. alti *adv.* oafbrutet, onpphörligen, alldeles, laiho on altee laossa ſåden ligger alldeles (likſom i rad, oafbrutet), ano alti bed utan återwändo. -tis iin *v.* prisgifwen, färdig, fal, annan l. panen henkeni altiiksi ger mitt lif till pris, åſwentyrar mitt lif, maa on altiina landet är öfwret, ſtår att tagas i beſittning, tämä kalu on altis betta ting är falt. -tiisti *adv.* benäget, fritt. -tistan aa *v.* prisgifwa.

Alttari in *s.* altare, -väki nattwardsgäſterna.

Alue een = alusta ſe ala.

Aluna an *s.* alun. -ainen isen *a.* af alun, alunblandad.

Alunen sen = alanen ſe ala.

Alus, alusta, alustan m. fl. ſe ala.

Aluva an *s.* rotſkott, årſwing. -ainen isen *a.* rik på rotſkott. -voitsen ta *v.* ſlå rotſkott, uppſpira efter ſtörden. -voitan ttaa *v.* driſwa rotſkott, kasvaa aluvoittain wäxer frodigt, drifwande rotſkott.

Alve een *s.* fiſkyngel, ſmåfiſk, ſpingmaſk alvejuuri roten till ormbunke (*polypodium filix mas*).

Alvinkainen isen *s.* warg.

Ame een *s.* warſeblifning. -ehdin htia *v.* warſeblifwa, förmärka.

Ammatti tin *s.* embete, -kunta ſtrå, gille.

Amme een *s.* kar. -eellinen isen *a.* förſedd med kar, ett kar fullt.

Ammen nen *s.* öſkärl. -nnan ntaa *v.* öſa. -nnus uksen *s.* öſning. -ntaja an *s.* öſare. -ntelen nnella *v.* öja ſmåningom.

Ammo on *instr.* ammon *pl.* ammoin långeſedan, fordomtima, jo ammon sitte redan för långeſedan. -oinen isen *a.* urgammal, ammoisilta ajoilta från urminnes tider, a. virsi urgammal ſång.

Ammo on *s.* råmning, böljande, widöppnet tillſtånd, suu on ammollansa mun är widöppen. -on oa l. -oon ota l. -mmun ua *v.* råma, böla. -tan ttaa *v.* uppſpärra munnen, gapa. -otus uksen *s.* gapning. -ottelen tella *v.* fortfarande uppſpärra munnen, ſtå och gapa.

Ammunnan ntaa, ammuntelen nnella = ammennan, ammentelen.

Ampu mmun *s.* ſkjutning, ampukaari ſkjutbåge, -mies ſkytt, -aseet l. -neuvot ſkjutwerktyg, -seikka ſkjutåfwentyr, -keino ſkyttyrke, -tauti trollſkott (apoplektiſk freatursſjukdom). -mmun

Digitized by Google

mpua v. fjuta. -uja an s. fjutt, trollfjott. -umus uksen s. fjutning. -uma an s. fjott, päivän a. (*potentilla norvegica*). -mmunta nnan = ampumus. -uminen isen s. fjutandet. -mmus uksen s. fjett, trollfjott (fjutdomstillstånd), -ammuksen sanat trollformler emot fjutdom. -piainen l. -pujainen isen s. geting, ampiaispesä getingbo, ampiaisen kukka backgröna (*veronica beccabunga*). -mmujainen isen s. smålom (*colymbus septentrionalis*). -mpuelen lla l. -mmuskelen lla v. fjuta fortfarande, bå och bå. -mpasen mmasta l. -mmahdan htaa v. fjuta en gång, sprätta till, ila. -mmutan ttaa v. låta fjuta. -mmutus uksen s. fjuttillställning.

Anastan aa v. bemäktiga fig, tillwälla fig. -tus uksen s. borttagning, maktspråk. -taja an s. fom tillwällar fig. -telen lla s. tillwälla fig ett efter annat.

Ane een s. aflat, alflatsbref = anekirja. -ekki kin s. aflatsbref, immisfionsbref, införfelbref.

Anes eksen s. anis.

Ange nkeen = ankea.

Angerva an s. ångsruta (*thalictrum flavum*), a. fwår (ankea, ankara). -ainen isen a. häftig, olyckesbringanden, ep. åt getingen. -voinen isen a. fwår, olycklig.

Anhi in s. grund, affigt. -itoin ttoman a. grundlös, lottlös, blott och bar.

Ani adv. ganfka, alldeles, -varhain mycket tidigt, -vähä ganfka litet. -harvoin mycket fällan, *transl.* aniksi, tulee aniksi kommer wißt.

Anike kkeen = aineke.

Ankara an a. wäldig, ftark, fwår, fträng, häftig. -ruus uuden s. ftarkhet, fträngket. -asti adv. fträngt, wäldigt.

Ankea an a trång, fwår, omild, asun ankein bor trångt, tarvitsee ankein behöfwer nödwändigt. -asti adv. trångt, fwårt. -kehut uen dim. något trång, trångmål. -ketan ttaa v. göra trång, trånga, wara fwår.

Ankelma an s. elggräs (*spiraea ulmaria*).

Ankelainen isen a. ftygg, elak.

Ankeria an = ankelma.

Ankerias aan l. -ainen isen s. ål. -ainen isen a. ålrik.

Ankka kan s. anka.

Ankkuri in s. ankare. -illinen isen a. förfedd med ankare, ett ankare fullt. -roitsen ta l. -roin ida v. ankra.

Ann.... fe ant....

Ano on s. begäran bön, -vaimo qwinna fom följer bruden wid infamling af bröllopsgåfwor, -kirja böneskrift, fupplik. -on oa v. begära, anhålla. -omus uksen s. begäran. -ominen isen s. begärandet. -oja an s. bedjare. -nie een s. bön. -nelen lla v. bedja fortfarande, enträget. -nelias aan a. enträgen i begäran.

Anoppi pin s. fwärmoder. -inen isen dim. fwärmor tilla, a. ht. fwärmor. -ila an s. fwärmors hem.

Ansa an s. fnara, -mies fågelfångare, -tie wäg till fogelfångft, fnång der fnaran ftällas.

Ansas aan s. wafe, broftock, bjelke.

Ansaitsen ta v. förtjena, ansaittu maa aflingejord. -sio on s. förtjenft -siollinen isen a. förtjenftfull. -siollisuus den s. förtjenftfullhet. -siollisesti adv. förtjenftfullt. -siotoin ttoman a. utan förtjenft. -tseminen isen s. förtjenandet. -tsevainen isen s. förtjenande. -tsematoin ttoman a. icke förtjenande, oförtjent.

Annan ntaa v. gifwa, medgifwa, låta, -ntavainen isen s. gifwande, medgörlig. -ntavaisuus uuden s. medgörlighet. -ntamatoin ttoman a. icke gifwande, omedgörlig. -ntamattomuus uuden s. omedgörlighet. -ntaja an s. gifware. -nti nnin s. gåfwa, afkaftning, antiluoja gifmild ftapare, antivaatteet bättre kläder (i hwilka ngn är gifmild), karjan a. ladugårds afkaftning. -ntias aan a. gifmild. -nnitoin ttoman a. gåfwolös, afkaftningslös. -nnittomuus sdr. annittuus gåfwolöshet, afkaftningslöshet -ntiainen sen pl. -set feft med gåfwor wid brudens afresa, ovat antiaisissa åro efter bruden. -ntilas aan s. brud. -nto nnon v. gåfwa, utgift. -nne nteen s. gåfwa, ftänk, untaa anteeksi förlåta.

Digitized by Google

-nnin ntimen *s.* gåfwa, skänk, afkast-ning. -ntelen nnella l. -nneskelen lla *v.* gifwa ofta, då och då. -ntelias aan *a.* frikostig. -nteliaisuus uuden *s.* frikostighet. -nteliaasti *adv.* frikostigt. -ntaun uta l. -ntaudun utua *v.* gifwa sig, slå sig på. -nnatan ttaa och -nnattelen tella *v.* låta gifwa, framlägga.

Antsikas kkaan *a.* kraslig, wäljare af rätter.

Antura an *s.* sula, mede, -nahka sulläder. -roitsen ta l. -roin ida *v.* sula, förse med medar.

Apaja an *s.* notwarp. -ainen isen *dim.* litet warp.

Apa l. apas = appa.

Apakko kon *s.* stenbunden mark.

Aparo on *s.* jäst.

Apea an *a.* sorgsen, bedröfwad, olycklig. -ainen isen *dim.* något sorgsen. -asti *adv.* sorgset, bedrefligt. -eun uta l. -eudun utua *v.* bedröfwas, wara sorgsen. -pioitsen ta *v.* wara illtyckt, ångra.

Apila an l. -as aan *s.* klöfwer, wäpling, punainen l. punapää a. rödklöfwer (*trifolium pratense*), valkia l. valkoinen l. valkopää a. hwitwäpling (*tr. repens*), musta l. mustapää a. brunwäpling (*tr. spadiceum*), saksan a. alsikeklöfwer (*tr. hybridum*), sinia brunellgräs (*prunella vulgaris*), suo a. kråkfötter (*comarum palustre*). -ainen isen *dim.* = apila, *a.* rik på wäpling. -listo on *s.* klöfwerfält.

Apina an *s.* apa. -noitsen ta l. -noin ida *v.* efterapa.

Apo *adv.* alldeles, apoalasti alldeles naken.

Appa (*ss.* af a och pa) *int.* men om, a. jos posito.

Apan ppaa *v.* rycka, draga till sig, a. syödä äta glupsk, appain öfwerslöbigt. -ppaja an *s.* som rycker till sig, glupsk ätare.

Ape ppeen *s.* gruta. -patan ttaa *v.* gifwa gruta. -ppunen sen *dim. pl.* -set tillägg till soppa (gryn, rotsaker).

Appi pen *s.* swärfader. -pes eksen *s.* en af swärfäderna (hustruns och mannens). -ppela an *s.* swärfadrens hem.

Aprakka kan *s.* skatt, råuta, wålaga, sportel.

Aprikoin ida l. -oitsen ta *v.* öfwerwäga, beråkna, öfwerlägga. -oilen lla *s.* smått begrunda, betänka.

Apsatti tin *s.* skoflack.

Apu avun *s.* hjelp, bidrag. -ulainen isen *s.* biträde, adjunkt, pitäjän a. sockenadjunkt. -uri in *s.* medhjelpare. -Avullinen isen *a.* hjelpsam, behjelplig. -isuus uuden *s.* hjelpsamhet, behjelplighet. -isesti *adv.* behjelpligen. -lias aan *a.* hjelpsam. -liaisuus uuden *s.* hjelpsamhet. -liaasti *adv.* hjelpsamt. — Avutoin ttoman *a.* hjelplös. -ttomuus uuden *s.* hjelplöshet. -ttomasti *adv.* hjelplöst. — Avitan ttaa *v.* hjelpa (jfr. autan).

Arastan, aristan se arka.

Arina an *s.* ljusterjern, ugnshåll i. botten, klippa. -allinen isen *a.* försedd med ljusterjern, en ugnshåll full.

Arho on s. maltgräs, natagräs (*stellaria media*).

Arju un *s.* häftig sjögång.

Arka ran *a.* öm, känslig, lättskrämd, hallan arka maa ett för nattfroster utsatt land, a. hevonen skygg häst. -kuus uuden *s.* ömhet, känslighet, skygghet. -rasti *adv.* ömt, känsligt. -rastan aa l. -ristan aa *v.* ömma, wara känslig. -ristun ua l. -rkimustun ua *v.* bli öm, känslig, skygga. -ristelen lla *v.* smått ömma. -roitan ttaa *v.* göra öm, ha att skygga.

Arki rjen l. arkio on *s.* söckendag = arkipäiwä, arkiwaatteet hwardagskläder.

Arkki kin *s.* Noaks ark, pappersark, ärke, arkkipispa ärkebiskop.

Arkku kun *s.* kista, ruumiin a. likkista. -unen sen *dim.* liten kista, koffert. -kullinen isen *a.* försedd med kista, en kista full, *pl.* arkulliset gåfwor från kista. -kutan ttaa *v.* förse med kista.

Armas aan *a.* älskelig, kärälskelig, bewäkgen. -aus uden *s.* älskelighet, behag. -aasti *adv.* älskeligt, bewäget. -ahinen *sdr.* -ainen isen *dim.* älskelig, käresta. -aisuus uuden *s.* älskelighet. -ahatoin ttoman *a.* saknande sin käresta. -ahdan htaa l. -aitsen ta *v.* förbarma sig. -ahtaminen isen *s.* förbarmandet. -htaja an *s.* förbarmare. -ahtavainen

Digitized by Google

isen a. barmhertig. -ahtavaisuus uuden s. barmhertighet. -ahtavaisesti adv. barmhertigt. -ahtamatoin ttoman a. obarmhertig. -ahtamattomuus uuden s. obarmhertighet. -ahtamattomasti adv. obarmhertigt. -ahtelen hdella v. wara medlidsam, då och då förbarma sig. -ahtelevainen isen a. medlidsam. -ahtelevaisuus uuden s. medlidsamhet. -ahtelevaisesti adv. medlidsamt. -ahtelematoin ttoman a. omedlidsam. -astan aa v. omhulda. -astus uksen s. omhuldning. -astelen lla v. omhulda, smeka.

Armelias aan a. barmhertig. -aisuus uuden s. barmhertighet. -aasti adv. barmhertigt.

Armias aan, armiaasti = armas, armaasti.

Armo on s. nåd, gunst, ynnest, medlidande, armoistuin nådastol, armon välikappaleet l. armoneuvot nådemedlen, minun tule häntä armoni jag har medlidande med honom. -oinen isen a. nådig, gunstig, ynnestfull. -oisuus uuden s. nådighet, gunstighet. -oisesti adv. nådigt, gunstigt. -ollinen isen a. nådig, nådelig, barmhertig. -ollisuus uuden s. nådighet, barmhertighet. -ollisesti adv. nådigt, barmhertigt. -otoin ttoman a. onådig, ogunstig, obarmhertig, utan stöd. -ottomuus sdr. armottuus uuden s. obarmhertighet, hjelplöshet. -ottomasti adv. obarmhertigt. -oitan ttaa v. benåda. -oitus uksen s. benådning. -oitun ttua v. bli benådad. -oittelen tella v. wara öfwerseende, se genom fingrarna.

Aro on s. gräsbewuxet lågland, stepp.

Arpa arvan s. lott, budskap, slagruta, heittää, lyödä arpaa kasta, draga lott, arpakapula budkafwel, -kuutinen tärning, -heinä tång (*juncus*). -ajainen sen pl. -set lotteri. -pelen vella v. spå.

Arpi arven s. ärr. -inen isen l. -rvellinen isen a. ärrig, rokon arpinen koppärrig.

Arpo arvon = arvo.

Arsinoin ida v. undersöka, uträkna.

Arso on a. brådmogen. -ous uden s. brådmogenhet. -osti adv. brådmoget, kasvaa a. wäxa hastigt.

Artti tin s. gräl, träta, Artjärvi Artsjö.

Arvaan ata v. gissa, förmoda, uppskatta, wärdera. -aus uksen s. gißning, wärdering. -aaminen isen s. gissandet, wärderandet. -aaja an s. gissare, wärderare. -aamatoin ttoman a. icke gissande, oberäknelig, ouppskattbar. -aamattomasti adv. oberäkneligt. -vaelen l. -velen lla v. gissa fortfarande, betänka, förmoda. -velo on l. -velu un l. velus uksen s. betänkande, förmodan, uppskattning. -velevainen isen a. betänksam. -velevaisuus uuden s. betänksamhet. -velevaisesti adv. betänksamt. -velutan ttaa l. veletan ttaa v. låta betänka, gifwa att tänka på. -vio on s. uppskattning, taxering, -hinta wärderingspris, -kirja wärderings-instrument, -mies wärderingsman, -rupla skatterubel, arviolta efter uppskattning, ungefärligen. -vo on s. wärde, anseende. -vonen sen dim. litet wärde, ajatukset on arvosessa tankarna äro af föga wärde. -voinen isen a. wärd, ansedd, saman a. af samma wärde. -voisuus uuden s. wärde, wigtighet. -voisesti adv. wärdigt, wigtigt. -vokas kkaan l. -vollinen isen a. wärdefull, ansedd. -vollisuus uuden s. wärdefullhet, anseende. -vollisesti adv. wärdedefullt. -vollainen isen a. af twifwelaktigt wärde, futtig. -vollaisuus uuden s. futtighet. -vollaisesti adv. futtigt. -votoin ttoman a. wärdelös. -vottomuus uuden s. wärdelöshet. -vottomasti adv. wärdelöst. -von oa v. gissa, wärdera. -voitan ttaa v. ha att gissa, låta wärdera. -voitus uksen s. uppgift till gißning, gåta, olla arvoituksilla täfla i gåtors lösning. -voittelen tella v. förelägga gåtor, lösa gåtor, gißningswis beräkna, arvoitellen gißningswis. -vostelen lla v. uppskatta, granska, kriticera. -vostelu un s. granskning. -vostelia an s. granskare, kritiker.

Ase een s. tyg, rede, redskap, wapen, työase werktyg, sota-ase wapen, aseihin! till wapen! asehuone redskaps-

Digitized by Google

hus, tyghus, asepuu träd hwaraf redskap göres, panna hwarosen aseihin l. aseisin sätta hästen i rede, förespänna. -einen isen *s.* ht. redskap, wapen. -eellinen isen *a.* försedd med redskap, bewäpnad. -eetoin ttoman *a.* redlös, obewärnad. -eettomuus uuden *s.* redlöshet. -ema an *s.* station, ställning, *pl.* asemat ställningar, -kylä icke flyttad by, on asemillansa är på sin plats, asia saa laan asemillensa saken förfättes i sitt förra stick. -ein emen *s.* ställe, miehen esemesta i stället för swärd, kay miehen esemesta går och gäller för man. -ento nnon *s.* ställning, ståndpunkt, station. -etan ttaa *v.* reda, spänna i rede, ställa, förordna, stifta, nedsätta, jemna, stilla, a. hevosen förespänna en häst, a. paikallensa sätta på sitt ställe, a. asumaan nedsätta att bo, a. virkaan insätta i embetet, installera, a. ehtoollisen instifta nattwarden, a. kapinan stilla upprot. -etus uksen *s.* förespänning, förordning, nedsättning, ställande, asetus-sanat instiftelseordet, trollformler till ställande af djurs wäldsamhet. -ettaja an *s.* förespännare, stiftare m. m. -etin ttimen *s.* bricka. -ettaminen isen *s.* förespännandet, stiftandet m. m. -ettelen tella *v.* småningom förespänna m. m., a. lähtemään bereda sig att afresa. -eun uta l. -etun ttua l. -ettaun uta l. -ettaudun utua l. -eennun utua *v.* ställas, nedsätta sig, ställas, tuuli asettuu winden lugnas, juoma a. drycken sätter sig, upphör att jäsa, rahvas a. folket lugnar sig l. går till hwila. -eva an *s.* ställa, lugn.

Asia an *s.* saf, ärende, mål, asian laita sakens beskaffenhet, asian haarat omständigheter, asian alkain enkom, asian mukainen sakenlig, asianomainen wederbörande. -ioitsen ta *v.* syssla med en saf, bestyrå. -ioitseminen isen *s.* syssslande, bestyr. -ioitsia an *s.* syssloman, agent, kommissionär.

Asikainen isen *s.* odugling. -kkala an *s.* Ässkfala socken.

Askainen isen *s.* Willnäs kapell.

Askare een *s.* bestyr, hushållssyssla. -rus uksen *s.* göromål. -roitsen ta l. -roin ida *v.* syssla, bestyra. -roitseminen isen *s.* syssslandet. -roitsia an *s.* syssslare.

Askel len l. -le een *s.* steg, fotspår, askele askeleelta steg för steg. -len lla l. -llan ltaa l. -loitsen ta l. loin ida *v.* taga steg, stiga, träda i ens fotspår. -lettain *adv.* steg för steg, stegwis.

Asmalo on *s.* stjernört (*stellaria graminea*).

Asnaan ata *v.* förtjena.

Asso on *a.* wecklig, klemig. -ottelen tella *v.* klema, lefwa wecklig.

Astaitsen ta *v.* märka, warsebliswa. -ain amen *s.* sinne (jfr. aisti och astun).

Astalo on *s.* staf, sällträd (för att slå trissa m. m.), tillhygg. -ollinen isen *a.* försedd med tillhygg.

Asti *adv.* ända till, on pahentumaan asti sinnes så mycket att somt förskämmes.

Astia an *s.* kärl, -vesi diskwatten. -silinen isen *a.* försedd med kärl, ett kärl fullt. -ioitsen ta *v.* inlägga i kärl.

Asto on *s.* odugling, wekling, stöka.

Astun ua *v.* stiga, träda, bestiga, astuttava något att bestigas, trappa. -uin umen l. -tin imen *s.* trappsteg, *pl.* astumet trappa, astinlauta fotapall (bibl.) -uminen isen *s.* stigandet, gång. -uja an *s.* gångare. -ujainen isen *dim.* liten gångare, *pl.* -set gångarlön, bestigarelön. -te een *s.* steg, grad. -uelen l. -uskelen l. -telen lla *v.* stiga smått, spatsera. -utan ttaa *v* låta stiga, ha att bestiga. -tahdan htaa l. -taitsen ta *v.* stiga hastigt, taga ett steg.

Astuva an *s.* harf af trädgrenar. -tuvoitsen l. -tuitsen l. -tuoitsen ta *v.* harfwa.

Asu un *s.* drägt, stick, hållning, saa asuksi får färdigt, hyvässä asussa i godt stick, ei asuksi otillräckligt, soutaa asun mukaan ro ordentligt. -ullinen isen *a.* ordentlig, sedig. -ullisuus uuden *s.* ordentlighet. -utoin ttoman *a.* oregerlig, wild. -un ua *v* wistas, bo, förblifwa, hålla på, bygga, a. kirkkaana hållas blank, a. putoomaan hålla på att falla, a. huonetta bygga hus. -unto unnon l. -unta nnan l. -umus uksen l. -uin umen *s.* wistelse, boning,

Digitized by Google

äsinsia boningsplats. -uminen sen s. wistandet, boendet. -uja an l. -ujain amen l. -ukas kkaan s. inbyggare inwånare. -ujatoin ttoman a. utan inbyggare, obebodd. -uvainen isen a. boende, wistande. -uttava an s. bebocelig. -umatoin ttoman a. obebocelig. -uskelen l. -ukselen la l. -uskentelen nnella v. wistas, uppehålla sig. -utan ttaa v. låta l. ha att bo, bebygga, koloniscra. -utun ttua v. nedsätta sig att bo. -ustan aa = asun. -ustutan ttaa = -asutan. -ustun ua = asutun.

Ataamnun ntua v härfkna.

Ateria an s. måltid, spis. -ioitsen ta l -ioin ida v. spisa.

Ati in s. swärfar. -imo on l. -io on l. -ivo on s. swärföräldrar, swärföräldrars hus, kåydå ativoissa beseka egna eller mannens föräldrar, pl. ativot familjefalas, ativoruno lyckönskningssång åt swärfadren. -ivoitsen ta l. -ivoin ida v. beseka slägtingar.

Atkala an a. bitter, ledsam.

Atra an = aura.

Atrain amen = abrain.

Atria an = ateria, atrioitsen = aterioitsen.

Atu duu s. fjun. — Adun tua v. wara fjun, bli fjunig. -ula an l. -duin tumen s. pl. atulat, atunat, atumet fin tång för att uttaga små hår från ögat. -ulainen isen = musta apilas.

Adun tua v. wänjas, tämjas. -utan ttaa v. wänja, tämja.

Atvio on s. utprickadt fält. -vaan vata utpricka ett fält, utstaka.

Auer auteren = autero, auerran se autero.

Auhto hdon s. lös jordmon.

Auki indekl. öppen, ledig, ovi on auki dörren är öppen, asia on a. saken är ännu oafgjord, virka on a. tjensten är ledig. -ia an a. öppen, ledig. -keus uden s. öppet tillstånd, ledighet. -inainen isen a. öppen warande, ledig. -inaisuus uuden s. öppet tillstånd. -io on s. öppet, öde fält. -kko kon s öppning, hål. -kaisen sta v. hastigt öppna. -ukenen l. -ukeen u'eta v. öppna sig, gå opp. -ukeema an s. öppning, remna. -kielen l. -keilen lla v. öppna småningom. -u'on l. -uvon ukoa v. öppna rasst, göra widöppen. -ukoja an s. öppnare. -ukojainen isen dim. pl. -set öppnarelön (avaan).

Aukka kan a. slösaktig.

Auli in l. -is iin l. -leke kkeen a. frisostig, slösande.

Aulu un a. pösig, sur, a. maa wattens sjuft land, aulusavi rörlera.

Auma an s. sädesstack. -aan ata v. stacka säd.

Aunus uksen s. Olonets. -ulainen isen s. Olonetsare, a. olonetsisk

Aura an s. plog, auran perä plogstjert, auran kurki handtreta, auran lusikka plogskifwa, auran kukka åkerros (agrostemma githago).

Aure een s. salröf, badstnånga. -ria an a. förterkad, gissnad, lack. -rinko ngon s. sol, auringon sappi wäderfol, a. kehä solring, aurinkokunta solsystem, auringon kukka solros (helianthus annuus), a. kokeet solwända (helianthemum vulgare). -rinkoinen isen dim. liten sol, a. ht. sol. -ristun ua l. -riin ita l. -roon rota v. spricka i solwärmen, bli lack, gissna. -ristan aa l. -rotan ttaa v. låta spricka, göra lack.

Aurikka kan = aukka.

Aurto on s. örtug.

Auskari in s. öskar. -sti in s. stället i båten derifrån wattnet öses upp.

Autero on s. solbadd, badstnånga. -rinen isen a. ht. solbadd l. badånga s. badgudomlighet. -retar ttaren s. badnymf. -retoin ttoman a. utan badånga, utan solröf, känslolös för badhetta. — Auerran rtaa v. wara full med ångor, dunster, wara qwalmig, taivas a. luften är uppfylld med solröf, täcken (aure).

Autia an a. öde, öfwergifwen. -tius uden s. ödesmål. -tio on s. öde land, öfwergifwet fält.

Autan ttaa v. hjelpa, bistå, gå an, kylla se siksi auttaa nog går det an dertill, auttava keli behjelpligt före. -ttavasti adv. behjelpligen. ttaja an s. hjelpare, biträde. -ttavainen isen a. hjelpsam, behjelplig. -ttavaisuus uuden s. hjelpsamhet. -ttavaisesti adv. behjelpligen. -ttamatoin ttoman a. ohjelpsam. -tta-

Digitized by Google

mattomuus *odr.* -ttamattuus uuden *s.* ohjelpsamhet, hjelplöshet. -ttamattomasti *adv.* hjelplöst, ohjelpligen. -ttaminen isen *s.* hjelpandet, biståndet. -ttelen tella *v.* hjelpa småningom, reparera. -ttelia an *s.* hjelpare. -ttelias aan *a.* hjelpsam. -tteliaisuus uuden *s.* hjelpsamhet (apu).

Autto ton *s.* öde land, bakstidan af en åbrant, auttometsä skogsmark bokom en åbrant, -maa skogbewuxet land, -kangas trädlös mo.

Autuas aan *a.* rik, lycklig, säll, salig. -uus uuden *s.* sällhet. -aasti *adv.* sällt, saligt. -allinen isen *a.* lyckselig. -allisuus uuden *s.* lyckselighet, -allisesti *adv* lyckseligt. -uutan ttaa l. -uastan aa l -uoittan ttaa *a.* saliggöra. -uuttaja an *s.* saliggörare, -uuttavainen isen *a.* saliggörande.

Auxi in *s.* dugtighet (avu).

Auvo on *s.* glädje, fröjd. -otoin ttoman *a.* glädjelös. -ottomuus uuden *s.* glädjelöshet.

Ava an *a.* wid, öppen, flack. -ara an *a.* widsträckt, rymlig. -aruus uuden *s.* widd, rymlighet. -arasti *adv.* widt, rundligt. -aroitsen ta *a.* utwidga. -aan ata l. -an aa *v.* öppna. -anto nnon *s.* öppning i isen, wak. -aaja an *s.* öppnare. -auksen *s.* öppning. -ain imen *s.* nyckel. -aaminen isen *s.* öppnandet; -ailen lla l. -velen lla *v.* öppna ofta. -aan uta l. -aannun utua *v.* öppna sig. -autan ttaa *v.* låta öppna. -vo on *a.* öppen, bar, avopäin med bart hufvud, avojaloin barfota, avorinnoin med bart bröst, avokero öppet gap, avosuu öppen mun. -voi l. -voin omen l. -vojoin omen *a.* öppen, ledig. -vonainen isen *a.* öppen, ledig. -vonaisuus uuden *s.* öppet tillstånd, ledighet. -vonaisesti *adv.* öppet (auki).

Avio on *a.* eg. öppen (motsatt till sala hemlig), äkta, *s.* äktenskap, aviopelto öppen åker, -kylä gammal by (ej skogsby), -sääty äkta stånd, -lapsi äkta barn, -liitto äktenskapsförbund, -mies äkta man, -vaimo äkta hustru. -otoin ttoman *a.* icke ht. äktenskap, ogift, oäkta. -ottomuus uuden *s.* ogift tillstånd, celibat.

Avu un *s.* dugtighet, god egenskap, bygd, hyvät avut bygder. -uinen isen *a.* bygdig. -uisuus uuden *s.* bygdighet. -ullinen isen *a.* dugtig, tjenlig. -ullisuus uuden *s* dugtighet, tjenlighet. -ullisesti *adv.* dugtigt. -utoin ttoman *a.* odugtig, otjenlig, oskicklig. -uttomuus uuden *s.* odugtighet, oskicklighet (apu).

E.

Ede .... och edi .... se ete .... af esi.

Edu .... se etu.

Eessä, eellinen = edessä, edellinen.

Eh *int.* ack, we.

Ehd .... se eht ....

Ehevä än = eheä.

Eheä än *a.* hel, oskadad, fullkomlig, förträfflig. -eys yden *s.* helhet, förträfflighet. -ästi *adv.* helt, förträffligt.

Ehkiä än = eheä.

Eho on l. -onen sen = eheä. -osti = eheästä.

Ehkä *prt.* fastän, ehuru, måhända, om än. -äisen stä *v.* hindra, hämma, wägra. -äsyn yä *v.* förhindras, hämmas, uppehållas.

Ehta hdan *s.* nymåne. -hdastan aa *v.* wara i ny, icke lysa (månen).

Ehdin htiä *v.* ha tid, hinna, skynda, ehtiman takaa l. kautta så mycket man hinner, ehdi avukseni skynda mig till hjelp. -htiminen isen *s.* hinnandet, skyndandet, ehtimiseen så mycket man hinner, af alla krafter. -htiväinen isen *a.* skyndande, påpasslig. -htiväisyys yyden *s.* påpasslighet. -htiväisesti *adv.* påpasligt. -ttelen hdellä l. -htielen lla *v.* hinna småningom, skynda lagom. -hdän htää = ehdin. -hditän ttää l. -hdätän ttää *v.* förekomma, få förspräng, påskynda, föra fram hastigt. -hdätys yksen *s.* påskyndan, förspräng. -dittelen tellä l. -hdättelen tellä *v.* påskynda småningom, hasta. -hdyn htyä *v.* hinna fram i tid, förstå, ehdyn seuraanne hinner fram till efter sällskap, lehmä ehtyy kon förstinar. -hdys

yksen s. försiningstillstånd. -hdytän ttää v. ha att försina.

Ehto hdon s. fritt wal, godtycke, willkor, ehtotyö arbete efter fritt wal, sillä ehdolla med det willkor, ehdollansa godwilligt, med flit, se on ehdossas det står i ditt fria wal. -oinen isen a. ht. fritt wal, vapaehtoinen friwillig, vapaehtoisuus friwillighet, vapaehtoisesti friwilligt. -hdollinen isen a. uppsåtlig, willkorlig, ehdollinen työ uppsåtlig handling. -hdollisuus uuden s. willkorlighet, uppsåtlighet. -hdollisesti adv. uppsåtligen, willkorligen, sjelfmant. -hdotoin ttoman a. owillkorlig, ouppsåtlig. -dottomuus uuden s. ouppsåtlighet, owillkorlighet. -oisa an a. friwillig, beredwillig, benägen, wälwillig. -hdotan ttaa v. uppgöra wilkor, betinga, föreslå. -hdotus uksen s. förslag. -hdottaja an s. förslagsman. -dottelen tella v. föreslå. -hdottelia an s. förslagsmakare. -hdottelevainen isen a. förbehållsam. -hdottelevaisuus uuden s. förbehållsamhet. -hdottelevaisesti adv. förbehållsamt. -hdottelematoin a. oförbehållsam.

Ehtoo oon s. afton, ehtoopuoli eftermiddag. -puolinen eftermiddags, -likka ett slags lek. -toinen isen v. ht. afton, e. vieras afton fremmande. -toollinen isen a. ht. afton, s. qwällsward, Herran e. Herrans nattward, ehtoollisvieras nattwardsgäst. -tounnun ntua l. -toudun utua v. bli afton, bli till aftonen.

Ehyt yen l. -ynäinen isen = eheä.

Ehätän ttää v. sätta öfwer (flod, paß). -tys yksen s. öfwerfärjning, färgställe.

Ei se en.

Eijailen lla v. wara twehågsen, säga nej och ja (ei och ja).

Eikailen lla v. säga emot, twifla (ei och kai).

Eilän adv. igår. -ättäin adv. under gårdagen. -äinen isen l. -linen isen a. gårdags, e. päivä gårdagen.

Eine een s. det första l. grundämnet till något, frukost, einetten emät myth. grundämnenas alstrarinnor, ei einettäkään icke det minsta, olla eineellä wara på frukost, einepala tilltugg om morgonen innan man går ut till arbete. -einen isen a. födande, nårande. -ehdin htiä v. frukostera. -ehtiminen isen s. frukosterandet. -ehtimätöin ttömän a. ofrukosterad, med fastande mage.

Eistän, eistelen = edistän, edistelen.

Eivaro on s. twehågsenhet, obetänksamhet (ei och varo).

Eksyn yä v. fara wilse, förwillas, förwirras. -ys yksen s. förwillelse, irring. -yminen isen s. wilsefarandet. -yväinen isen a. wilsefarande. -ymätöin ttömän a. icke wilsefarande. -ymys yksen s. förirring. -ytän ttää v. föra wilse, förwilla, förirra, wilseleda. -ytys yksen s. wilseledning, förwillelse. -yttajä än s. wilseledare. -yttäväinen isen a. wilseledande, förwillande. -yttelen tellä v. smått wilseleda, förwilla.

Elamoitsen ta = elämöitsen se elän.

Elanto, elanteja, elanne se elän.

Elaska an s. tånglake (*zoarcaeus viviparus*).

Eli, elikä prt. eller (mellan twå liktydiga begrepp) mots. taikka.

Elimäki Elimä socken.

Elki ljen s. kynne, lynne, nyck, egensinne, onnen eljet lyckans nycker, emän eljet tyttarellä dottern har modrens lynne. -iä än a. stygg. -inen isen a. ht. kynne, lynne, pahanelkinen stygg. -kennän ntää v. begripa (illi).

Ellen, ellet, ellei, elemme, ellette, elleivät willkorlig konjugation, om icke, derest icke jag, du, han m. m.

Ellennän ntää = elkennän.

Ellostan aa = ellustan.

Ellustan aa v. qwälja, wämjas, minua ellustaa jag har qwäljningar.

Eltaannun ntua v. härskna.

Elän ää v. lefwa, lifnära sig, uppehålla sig. -lake kkeen l. -lake kkeen s. underhåll, sytning, pension. -lanto nnon s. lefnadssätt, näring. -lanne nteen s. pl. -lanteet spår efter wilddjur, spår efter wåldsam framfart. -lanteja an s. obändigt djur, wilddjur. -lannoitsen ta v. föra ett obändigt lefwerne. -le een s. lefwande tillstånd, pl. eleet egendomliga feder, åtbörder, åkommor

Digitized by Google

hos djur, onhan sillä eleitä han har besynnerliga åtbörder. -lin imen *s.* uti sammansättningar elinaika lifstid, elinkausi hela lifstiden, elinkautinen hela lifstidens, elinkeino näringsfång, lefnadsyrke, elinomainen lifegen, elinomaisuus lifegenskap. -likko kon l. likkö kön l. -lukka kan *s.* födkräf, boskap. -lio on l. liö ön *s.* djur, kreatur. -lo on *s.* lif, lifsmedel, magen näd, -husdjur, förmögenhet. jää eloon blir wid lif, elosia wistelseort, elon aika födetid, elokuu augusti månad, elonkerainen rik på lifsmedel, mäktig, elopuu ståndträd, fröträd, elohiiri musfelryckning, kaitsee eloa waktar boskap, eloherne wicker (*vicia sativa*), elokukka blåfliut (*centaurea cyanus*). *komp.* elompi lifligare. -lokas kkaan *s.* lefnadsfrisk, *s.* inbyggare. -loinen isen *a.* lifaktig, lifslig, ht. säd m. m. -loisuus uuden *s.* lifaktighet. -loisesti *adv.* lifaktigt. -lotoin ttoman *a.* lifslös. -lottomuus uuden *s.* lifslöshet. -lottomasti *adv.* lifslöst. -los oksen *s.* lifsmedel, egendom, wistelse. -lostan sa *v.* tillbringa lifwet, wistas. -ajä än *s.* som lefwer, wistas, har medel, person, inwånare, bemedlad person. -ävä än *a.* lefwande, wälmående, *s.* djur, elävä hopia qwickfilfwer. -äin imen *s.* djur, eläinkunta djurriket. -äiminen isen *a.* djurisk, ht. djur. -ämä än *s.* lif, lefnad, elämäkerta lefwernesbeskrifning, biografi, pitää elämää gör owäsende. -ämöitsen tä *v.* göra owäsende, bullra. -lelen llä l. -leskelen llä l. -lekselen llä *v.* tillbringa tiden, wistas, uppehålla sig. -lehtelen hdellä *v.* bete sig lifligt, ha lifliga rörelser. -ähinen l. -äinen isen *a.* bedagad, föråldrad. -ähdän htää *v.* föråldras, bli bedagad. -ätän ttää *v.* låta lefwa, föda, underhålla. -ättäminen isen *s.* födandet, underhåll. -ättäjä än *s.* födare, underhållare. -äte tteen *s.* underhåll, sytning. -ätys yksen *s.* underhållning, sytning, wafning, elätysranta strand som om wintern är isfri. -latus uksen *s.* underhåll, förplägning, elatusisä fosterfader. -ätti tin *s.* det som födes, hålles wid lif, lifkalf, pupill. -ättelen tellä *v.* föda fortfarande. -ähytän ttää *v.* upplifwa, lifwa. -ähdän htää *v.* upplifwa, haftigt qwickna till. -ähdyn htyä *v.* upplifwas. -ästän ää *v.* lefwa ett eländigt lif. -lvyn lpyä *v.* qwickna till, få lif.

Empä *ss.* af en och på, dock icke jag. -mmin mpiä *v.* hetsiera, frusa, wägra.

Emä än *s.* moder, emäkirkko moderförsamling, -puu stomträd, -tauti moderpassion, -sika fugga, -lammas tacka, -hepo stod, fullwuren häst, -kala fisthona, fullwuren fisk, -putki (*angelica sylvestris* l. *archangelica*). -mi im l. -mo on l. -mu un l. -onen sen *dim.* moder, mor lilla. -äinen isen l. -äkäs kkään l. -ällinen isen l. -moinen isen *a.* moders, moderlig. -ällisyys yyden *s.* moderlighet. -ätöin ttömän l. -motoin ttoman *a.* moderlös. -ättömyys yyden l. -mottomuus uuden *s.* moderlöshet. -mis iksen l. -isä än l. -musa an l. -ätsu un *s.* hona, fugga. -musta an *s.* nedra delen af färken. -äntä nnän *s.* wärdinna, husmoder. -ännällinen isen *a.* husmoderlig. -ännällisyys yyden *s.* husmoderlighet. -ännällisesti *adv.* husmoderligen. -äntelen nnellä l. -ännöitsen tä *v.* wara wärdinna, sköta en husmoders åligganden. -ännyys yyden *s.* husmoderskap, toffelstyrelse. -mintimä än *s.* styfmoder, emintimän kukka styfmorsblomma (*viola bicolor*). -mintimäinen isen *a.* styfmoderlig. -mos oksen *s.* degklimp, ämne till ett bröd. -ätin ttimen l. -ätys yksen *s.* matstrupe. -ään ätä v. slå under sig, tillegna sig. -myri in *s.* modervassen.

En, et, ei, emme, ette, eivät *neg. konj.* icke jag, du, han o. s. w. emmä *ss.* af en och mä icke jag, empä *ss.* af en och på dock icke jag.

Enempi, enenen, enennän se enä.

Enn .... se ensi.

Eno on *s.* morbroder, wattenfall, ström, Enontekiäinen Enontekis. -ola an *s.* morbrodrens hem. -okas kkaan *a.* brant, brådstörtande.

Ensi (*st.* ente) ennen *n.* den förste, ensialku första början, -tuleva förstkom-

Digitized by Google

mande, -kerta första gången, -vuonna nästa år, ennen minua före mig, ennen aikaansa i förtid, ennen muinen fordomtima, ennen kuin förr än, ennellänsä wid sitt förra stick, ennestään af fordom, *pl. transl.* ensiksi för det första, *instr.* ensin först, ei ensinkään alldeles icke. -imäinen isen *n.* den förste, ensimäiseksi för det första. -ntinen isen *a.* förutwarande, tuli entisellensä som till sitt förra igen. -ntisyys yyden *s.* fordomtid, förtid. -nta nnan l. -ntä nnän l. -nna an *s.* försprång, förwäg, on ennalla har försprång. -nnakko kon l. -nnäkkö kön l. -nnakkuus uuden *s.* försprång, förwäg, ennakolta l. ennalta l. ennältä i förwäg. -nakoitsen ta *v.* sträfwa i förwäg. -nnahdan htaa l. -nnähdän htää *v.* ha litet försprång, hinna litet förut. -nnätän ttää l. -nnähytän ttää *v.* förekomma, hinna förut, hinna till målet, nå, ennättävä armo den förekommande nåden. -nnätys yksen *s.* förekomst. -nnättäminen isen *s.* förekommandet, hinnandet, ennättämiseen så mycket man hinner. -nnättäväinen isen *a.* förekommande, hinnande. -nnättämätöin ttömän *a.* icke hinnande, e. jyvä sädeskorn som ej hinner mogna. -nnättelen tellä *v.* hinna småningom, påskynda, e. pilvi etelästä påskynda ett moln från söder. -ntuus uuden *s.* den förflutna tiden, entuudesta ifrån fordom. -nne nteen *pl.* enteet förebud, bådande tecken. -nnus uksen *s.* förebud, spådom, ennusmies spåman, ennuspappi orakelpräst. -nnustan aa *v.* förebåda, föresvä, profetera. -nnustus uksen *s.* förebåd, spådom. -nnustaja an *s.* förebådare, profet. -nnustaminen isen *s.* förebådandet. -nnustavainen isen *a.* förebådande. -nnustelen lla *v.* förebåda fortfarande, föresvä. -nto nnon *s.* det förra wanliga tillståndet, en ole ennollani jag är ej mer wid mitt förra, tekee ennolta gör förstottswis. -nnollinen isen *a.* wid sitt förra wanliga stick warande. -nnollisuus uuden *s.* fordna tillståndet. -nnotan ttaa *v.* förutsätta — *Komp.* ennempi tidigare, ennemmin tidigare förut, snarare. — *Sup.* ensin immän tidigast, ensimmältä i förstone.

Entä, entäs *prt.* men om, entä sitten hwad sen.

Enu un *s.* elf.

Enä än *n.* mer, mycken, enä rahaa kuin ruokaa mer pengar än mat, enäpuoli större hälft, ei enää l. enään icke mer. — *Komp.* Enempi mer, *prol.* enemmiten merendels. *instr.* enemmän l. enemmin mer. -nemmyys yyden *s.* mertal, pluralitet. — *Sup.* Enin störst, *prol.* enimmiten meståndels, *instr.* enimmin l. enimmästi *adv.* mest. -nimmyys yyden *s.* mesta delen, största antalet. -nenen netä l. -nennyn ntyä *v* förökas, tillwäxa, tilltaga. -nennys yksen *s.* tillwäxt, förökning. -neneväinen l. -nentyväinen isen *a.* tillwäxande. -nentymätöin l. -nenemätöin ttömän *a.* icke tilltagande. -nennäin ntää *v.* förmera, föröka. -nentelen nnellä *v.* förstora fortfarande, smått föröka.

Epatto ton l. -peli in l. -pistö ön l. -petoin ttoman *a.* trög, oduglig, frånglig *s.* odugling.

Epä *n.* fåfäng, owttig, älä epää tee gör ej owttigt, fåfängt, epähuomio ouftsamhet, obetänksamhet, -jumala afgud, -jumalinen afgudisk, -kelpo l. -pätö l. -pätöinen oduglig, -kuollut fkendöd, -luku tallöshet, -lukuinen otalig, -lukuisuus otalighet, -lukuisesti otaligt, -luulo misstanke, swartsjuka, -luuloinen misstänksam, -neuwoinen willrådig, -suunta misrigtning, -taito ofunnighet, -taitoinen ofunnig, -tasainen ojemn -tasaisuus ojemnhet, -tasaisesti ojemnt, -tieto owisshet osäkerhet -tietoinen osäker, owis, -toivo förtwiflan, -toivoinen förtwiflad, -turva misströstan, -usko wantro, -uskoinen wantroplig, -vakainen ostadig, obeständig, -vakaisuus obeständighet, -vakaisesti obeständigt, -voipa l. -voipainen illamående, opaglig. -pään vätä *v.* wägra, afslå, wara twehågsen. -äys yksen *s.* wägran, afslag. twehågsenhet, olla epäyksissä wara twehågsen. -äväinen isen *s.* wägrandet. -äävänen isen *a.* wägrande, twehågsen. -äilen lla *v.* tweka,

Digitized by Google

twifla, miſtro, epäilemättä utan twifwel. -ailys yksen *s.* twifwel. -ailemінen isen *s.* twiflandet. -ailiä än *s.* twiflare. -ailevainen isen *a.* twiflande, tweffam. -aileväisyys yyden *s.* tweffamhet. -aileväisesti *adv.* tweffamt. -ailemätöin ttömän *a.* otwifwelaftig, otweffam. -ailemättömyys yyden *s.* otwifwelaftighet. -ailemättömästi *adv.* otwifwelaftigt. -vin piä *v.* fortfarande twifla, förneka, åtra. -po von *s.* epokirja, återkallelſeſkrift. -puutan ttaa *v.* återkalla, upphäfwa, afſkaffa. -puutus uksen *s.* återkallelſe, afſkaffning. -puuttamatoin ttoman *a.* icke återkallande, oåterkallelig. -ärö ön *a.* twehågſen, obeſlutſam. -äröin idä l. -äröitsen tä *v.* betänka ſig, wara obeſlutſam, miſtänka.

Erakko, erakkoinen ſe eri.

Eraun uta = eriän, eranto nnon = eriäminen.

Ereys yksen = erheys, erehdyn htyä = erhetyn, erehdys yksen = erhetys, erehdytän ttää = erhetytän.

Erhe een l. -eys yksen *s.* miſtag, willfarelse. -etyn ttyä *v.* miſtaga ſig, wilfefara. -etys yksen *s.* willfarelſe, irring. -ettyväinen isen *a.* wilfefarande. -eilen llä *v.* irra, förirra ſig. -etän ttää l. -etytän ttää *v.* wilfeleda, miſsleda.

Eri in *a.* ſkild, ovat erinänsä l. erillänsä äro ſkilda från hwarandra, eriasia ſkild ſak, -purainen oenig, trätgirig, -puraisuus oenighet, -puraisesti oenigt, -seura ſeft, parti, -seurainen ſefteriſt, -seuraisuus ſefterism, -seuraisesti ſefteriſt, erinomainen egendomlig, beſynnerlig, erinomaisesti egendomligen, beſynnerligen. -ituinen l. -ityinen isen l. -inäinen isen *a.* ſärſkild. ſkild. -inäisyys yyden *s.* ſärſkildhet. -näisesti *adv.* ſärſkildt, ſkildt. -ikoinen isen *a.* enſkild, *s.* enſkildt perſon. -illinen isen *s.* inhyſning. -rakko kon *s.* afſkildt ſtälle, enſlig ort. -rakkoinen isen *a.* enſlig, *s.* eremit. -rakkoisuus uuden *s.* enſlighet, eremitlif. -iän *adv.* -iin itä *v.* ſkiljas, åtſkiljas. -iäminen isen *s.* ſkilsmäſsa. -itän ttää *v.* ſärſkilja, åtſkilja, ſkönja, eriittäin l. eriittäisin *adv.* ſärſkildt.

Erki = eri, erkenen l. erkeen ereta l. erkanen erata l. erkaun uta l. erkaannun ntua l. erkeyn ytä = eriin, erko eron = ero.

Ero on *s.* ſkilnad, ſkilsmäſsa, afſked, erokirja afſkeds- l. ſkiljebref, -laulu afſkedsſång, -merkki ſkiljetecken. -on oa l. -oon ota *v.* ſkiljas, åtſkiljas. -ominen isen *s.* ſkilsmäſsa. -ovainen isen *a.* afwikande. -ovaisuus uuden *s.* afwikelſe. -ovaisesti *adv.* på afwikande ſätt. -omatoin ttoman *a.* icke afwikande, oåtſkiljelig. -mattomuus uuden *s.* oåtſkiljelighet. -omattomasti *adv.* oåtſkiljeligt. -oilen lla l. -oskelen lla *v.* ſmått ſkiljas, wilja ſkiljas. -tan ttaa *v.* åtſkilja, ſärſkilja, ſkönja. -otus uksen *s.* ſkilnad, åtſkilnad, erotusvesi ſtänkewatten. -ottaminen isen *s.* ſärſkiljandet. -ottaja an *s.* ſkiljoman. -ottelen tella *v.* ſmåningom ſärſkilja (ero).

Erä än *s.* aflägſen reſa för jagt l. ſiſke, fångſt, andel i fångſten, aflägſen ort, afſkild gång, reſa, erämies jägare l. ſiſkare, -vene båt för ſådan färd, -maa aflägſet ſiſkeläge, obebodd ort, ödemark, jospa saalis saatuisihin, erän toimi tuotaisihin om blott byte ſkulle fås, jagtens ändamål (wildbråd) ſkulle hemtas, jopa yhdyn eräsäni sekä saatun saalihini redan når jag min fångſt ſamt winner mitt byte, kuoleman erissä på wäg till (nära) döden, i dödens käftar, akka tuopi eränsä qwinnan framföder ſitt foſter, tällä erällä denna gången, denna reſan, yksi erältänsä en i ſender. -äinen isen *a.* ht. reſa, gång, *s.* reſande, ehtoo tuopi eräisen aftonen hemtar reſande med ſig, keskeneräinen icke fullfärdig, o fullgången, puolieräinen halffärdig, halfgången, ſom fått hälften, tämän eräinen den här gången.

Eräs ään *pron.* någon. -ähitse *adv.* någon gång.

Esi.... ſe ete.

Esko on *a.* uppblåſt, högdragen. -ottelen tella *v.* högfärdas.

Este een *s.* hinder, förhinder, förewändning, urſäkt, jäf. -eellinen isen *a.* hinderlig, full med urſäkter, jäfwig.

Digitized by Google

-eellisyys yyden s. hinderlighet. -eellisesti adv. hinderligt. -eetöin ttömän a. hinderlös, obehindrad, ojäfwig. -eettömyys yyden s. hinderlöshet, ojäfwighet. -eettömästi adv. hinderlöst, ojäfwigt. -tän ää v. hindra, förhindra. -täminen isen s. hindrandet. -täväinen isen a. hindrande. -tämätöin ttömän a. icke hindrande. -telen llä v. hindra fortfarande, ursäkta, förewända. -telys yksen l. -telmys yksen s. urskuldande, ursäkt, förewändning. -telö ön = estelys. -tätän ttää v. ha att hindra, låta jäfwa. -tättelen tellä v. söka hindra, göra ursäkter. -tyn yä l. -täyn ytä l. -täydyn ytyä v. bli hindrad, förhindras, jäfwas. -tytän ttää v. sätta hinder i wägen.

Etana an s. snigel (*limax agrestis*). -ainen isen a. full af sniglar, ht. snigel.

Esi eden (st. ete) s. stället framföre, den yta l. teg som hwarje liekarl afmejar för sig på ängen, niittävät esiänsä afmeja sina tegar, *allat.* edelle framåt, edelleen i fortsättning, *adess.* edellä framföre, *abl.* edeltä ifrån framför, edeltäkäsin l. -päin på förhand, tuo eteen l. esiin hemtar fram, framställer, on edessäni är framför mig, vie edestäni för undan för mig, *transl.* edes framåt, edespäin framdeles, vähä edes litet helst, edestakaisin fram och tillbaka, *prol.* editse framom, *instr.* eden, etenki isynnerhet, esihuone förrum, tambur, isi-isät förfäder, -kuva förebild, beläte, -liina förkläde, -merkki exempel, esimerkiksi till exempel, -nahka förhud, -puhe företal, -valta öfwerhet, -vanhemmat första föräldrarna. — *Komp.* edempi, vie edemmäksi l. edemmäs l. edemmä l. edemmälle för längre bort, edemmältä längre ifrån. — *Sup.* esin främst, esinnä såsom främst, först. -ikko kon s. förstling, förstfödd, förstuga. -ikoinen isen *dim.* förstfödd. -ikoisuus uuden s. förstfödslorätt. — Etehinen *sdr.* eteinen l. etinen a. framför warande, s. förstuga. — Etevä än a. framskjutande, fördelaktig, förmonlig. -vyys yyden s. fördelaktighet, förmonlighet. — Edellinen isen a. den förre, föregående. -isyys yyden s. främre läge. — Edellimmäinen (= eellimmäinen) isen a. närmast föregående. — Etenen edetä v. framskrida, göra framsteg. — Edennän ntää v. föra framåt. — Edistyn yä v. framskrida, göra framsteg. -tän ää l. -telen llä v. föra framåt, få försprång. -tys yksen s. framsteg. -täminen isen s. framskridande. -tytän ttää v. låta framskrida, befordra framsteg. — Esine een s. föremål, objekt. -einen isen a. objektiw.

Etelä än s. söder. -äinen isen a. sydlig.

Etennän ntää v. begripa.

Etkäsen stä v. göra till behag, tillfredsställa.

Etsin iä v. söka, besöka, hemsöka, e. päätä löska. -so on l. -sikko kon l. -sinko ngon s. sökande, besök, hemsökelse, Marian etsikkopäivä Marie besökelsedag. -into nnon l. -iminen isen s. sokandet, besökandet. -iä än s. besökare. -ielen llä l. -iskelen llä v. ofta söka, besöka. -itän ttää v. låta söka. -ittelen tellä v. låta ofta söka l. besöka l. hemsöka.

Etsone een s. middagshwila.

Etsällinen isen a. hemsk.

Että *prt.* att, på det att, sekä .... että både .... och, etten, ettet, ettei, ettemme, ettette, etteivät att icke jag, du o. s. w. *ss.* af että en, että et o. s. w.

Etu dun s. stället framför (= esi), fördel, etuhammas framtand, -huone förrum, tambur, -jalka framfot, -puoli framsida, -sormi pekfinger, -voite något i förwäg, -mainen framom warande, främst, etsii etuansa söker sin fördel, etu ja elämä allt hwad man äger. -uisa an l. -dullinen isen a. främre, fördelaktig. -uisuus l. -dullisuus uuden s. fördelaktighet. -uisasti l. -dullisesti adv. fördelaktigt, med fördel. -dus uksen = etu, esi, edusmies den som står för en, ställföreträdare. -dusta an s. rummet framföre, ruumiin e. bröstdelen af kroppen. -dustan aa v. bereda för sig, förbereda. -dustus uksen s. förberedelse. -dustelen lla v. småningom förbereda. -dustaminen l. -dusteleminen isen s. för-

Digitized by Google

beredandet. -dustaja an l. -dustelia an *s.* förberedare.
Etää ään *a.* aflägsen, fjerran, on etäällä är fjerran. -äkkäin l. -äkkäli *adv.* fjerran borta. = *Komp.* -ämpi längre aflägsen. — *Sup.* -tin längst borto. -äinen isen l. -äällinen isen *a.* aflägsen. -äisyys yyden *s.* aflägsenhet. -tenen delä *v.* aflägsna sig. -ämä än *s.* aflägsen ort, skog m. m. (esi).
Eukko kon *s.* gammal qwinna, gumma, mor, mormor, *myth.* viljan eukot alstrarinnor af säd och willebråd, mannan eukot jordens alstraude nymfer, elfwar.
Eura an *s.* Eura socken, Eurajoki Euraåminne.
Evä än *s.* fena, eväperäinen lågsam. -äinen isen *a.* hk. fena, fenig. -ätöin ttömän *a.* fenlös.
Eväs ään *s.* wägkost, bykafa. -ällinen isen *a.* förledd med wägkost. -stän ää *v.* förse med wägkost, prowiantera.

H.

Ha *int.* utrop wid fråga, hwad? (=hä)
Haahka an = habka.
Haahkia an *a.* lätt till sinnes.
Haahmo on = haamo, hahmo.
Haahti hden = haaksi, hahti.
Haaksi sen *s.* fartyg, skepp, -rikko skeppsbrott, -rikkoinen skeppsbruten (hahti).
Haalea an *a.* ljusgrå, black, ljum. -eus uden *s.* blackhet, ljumhet. -asti *adv.* blackt, ljumt. -lahka kan *a.* något black. -liun uta l. -listun ua *v.* bli ljum. -lotan ttaa *v.* skifta ljusgrått, skymta på afstånd (halea, haleva).
Haali in *s.* ström(ning) = haalikala (haili).
Haali in *s.* utsträckning, istui tässä haalin aikaa satt här en lång stund, kahteen haaliin kävivät täällä twå skilda gånger gingo de här. -in ia *v.* sammanskrapa, rassa ihop.
Haalu un *s.* hälsning med omarmning. -uun uta *v.* hälsa med famntag (halaan).
Haamatti tin *s.* förstånd. -illinen isen *a.* förståndig.
Haamia an *a.* dunkelt framskymtande, hemsk. -mahdan htaa *v.* hastigt framskymta, skimra. -mo on *s.* skymt, obestämdt drag, wålnad. -moinen isen *a.* otydligt skymtande, wålnadslik. -motan ttaa *v.* skymta, tindra, skimra. -motin ttimen *s.* haukan haamottimet höksens wingar (haara).
Haamu un, -uinen isen, -uun uta, -uilen llaa = habmu m. fl.
Haani in *a.* tokig, småtaskig.
Haapa van *s.* asp, -päätä stenmård (*martes foina*). -anen sen *dim.* liten asp. -ainen isen, *s.* af asp, asprik. -aisuus uuden *s.* asprikedom. -pio on *s.* ekstock af en aspstam. -vikko kon l. -visto on *s.* asplund, aspskog.
Haapana an *s.* blåsand (*anas penelope*).
Haappaan l. haappajan pata *v.* gripa tag, hastigt fatta uti, famla. -pan ppoa *v.* fatta uti raskt, famla om myckket. -poilen lla *v.* famla efter.
Haapsailen lla *v.* famla efter, kapa åt sig.
Haapsainen isen *s.* timmerman (*cerambyx*).
Haapuilen lla I. -puroin ida l. -uroitsen ita = haapoilen, haparoitsen.
Haara an *s.* gren, tien haara wägaskilnad, joen h. ågren, haaraniekka grenmåstare b. w. f. mycket grenig. asian h. omständighet i en sak, joka haaralta från alla håll. -anen sen *dim.* liten gren, haarasiin asti ända till midjan. -ainen isen *a.* grenig. -aisuus uuden *s.* grenighet. -aisesti *adv.* grenigt. -allinen isen *v.* grenförsedd, grenad. -allisuus uuden *s.* grenrikedom. -akas kkaan *a.* storgrenig, månggrenig. -rikko kon l. -rikas kkaan *s.* träd fanna med twå ören (handtag), rukin haarikko grenarna på reckrullen. -ru uu *s.* grenigt träd till hängare m. m. -rukka kan s. gaffel. -rre een *s.* grenigt tillstånd, olla haarreellansa wara utspärrade från hwarandra. -raan ata *v.* utgrena. -railen lla *v.* bilda små grenar, utwika från ämnet. -roon ota *v.* utgrena sig. -rotan ttaa *v.* utgrena, förse med grenar, utspärra, utbreda. -rotus ukseu *s.* grenbildning, utgrening, utbredning. -rotin ttimen *s.* merktyg att utbreda, haukan haarottimet

Digitized by Google

häkens klor. -rottaminen isen s. utgrenandet, utbredandet. -rottelen tella v. utspärra småningom, stå utspärrad, grensle.

Haarniska an s. harnesk. -koitsen ta l. -koitan ttaa v. förse med harnesk.

Haasio on s. häßja, torkställning för ärter, säd m. m. aflång hösåta. -ion oa l. -ioitsen ta v. häßja.

Haaska an s. luder, as, afskrap. -aan ata v. förderfwa, förskämma. -aus uksen s. förderf, förskämning. -kio on l. -ku un l. -ko on s. förderfwadt l. förskämdt tillstånd, förskämning. -aelen sdr. -ailen lla v. småningom förderfwa. -aun uta l. -aannun ntua v. förderfwas, bli förskämd.

Haaso on s. släpig menniska, gående gåsaktigt, drummel. -otan ttaa v. rulta, stulta.

Haastan aa v. tala, samtala, tala trotsigt, trotsa, utmana, stämma till rätta, hota, under hotelser förbjuda. -aminen isen s. trotsandet, utmanandet m. m. -aja an s. utmanare, m. m. -to on l. -te een s. utmaning, hot, stämning, sakon haastolla med hot af plikt, wid äfwentyr af plikt. -avainen isen a. talande, trotsande, utmanande. -avaisuus uudun s. trotsighet m. m. -avaisesti adv. trotsigt. -telen lla v. samtala, stämma flera m. m. -tatan ttaa v. tilltala, låta stämma, utmana. -tattelen tella v. talas wid, låta utmana.

Haatta tan s. koja.

Haava an s. sår, slag, gång, yhtää haavaa på en gång, yksi haavallansa en i gången, haavan lehti daggskålar (*alchemilla vulgaris*). -anen sen dim. litet sår. -ainen isen a. sårig. -aisuus uuden s. sårighet. -aisesti adv. sårigt. -allinen isen a. som har sår, sårad. -aan ata l. -voitan ttaa v. såra, kuu on haavattu månen är i aftagande. -voittaminen isen s. sårandet. -voitus uksen s. sårande. -vaus uksen s. sårning, kuun h. månens aftagning, början af nedan. -voittelen tella v. såra smått. -voitun ttua v. bli sårad.

Haavaan ata v. tåta till, börja med, fuska. -ve een s. fantasi. -veksin ia v. fantisera.

Haavi in s. håf. -in ia v. håfwa. -vitsen ta v. håfwa. -vittelen tella v. håfwa smått, fika efter.

Haavo on s. säck. -onen sen dim. liten säck, påse.

Hae .... se hake ....

Hahajan hata l. hahisen sta v. susa, hwäsa, praßla. -hina an s. sus, prassel. -hahdan htaa v. susa till, prasla till, uppgifwa ett gapskratt.

Hahka an s. eidergås (*fuligula mollissima*).

Hahlo on s. rörlig twärslå på brandjern, pl. hahlot grythängare öfwer elden.

Hahmin ia v. snappa med läpparna, begärligt äta, efterfika. -maisen sta v. glupskt swälja, wräka i sig.

Hahmo on s. skymt af något, kontur, skugga, wålnad. -oinen isen a. otydligt skymtande, skenbar. -oisuus uuden s. skenbarhet. -oisesti adv. skenbart. -oon ota l. -oilen lla v. göra yttre dragen, konturerna, göra osäkert, swäfwande (haahmo, hahmu).

Hahmu un = hahmo. -uun uta l. -uilen lla v. göra osäkert, famla, hamla efter något.

Haho on s. kacklare, gapskrattare. -otan ttaa l. -ottelen tella v. kackla, gapskratta. -oilen lla v. gapa (hahajan).

Hahti hden s. skepp, hahden hammas ankare, hahden pieli mast, hahden kärki sprät, hahden haljakka med skepp hemtad och derföre kostbar klädnad. -inen sen dim. litet skepp, a. rik på skepp, ht. skepp (haaksi).

Hahtu hdun s. den klufna ändan på swinborst, fint hår, rugg, fnas. -uinen isen a. fjunig, ruggig. -ua an l. -uva an s. ullflaga, kardning, lumih. snöflinga. -uin umen s. kardning.

Hai-luoto Karlö.

Haikaan ata v. swäfwa, irra. -katan ttaa v. låta swäfwa, fladdra. -kattelen tella v. låta fortfarande swäfwa, fladdra. -kahdan htaa v. hastigt swäfwa, förirras. -kahtelen della v. swäfwa upp då och då, förirras gång efter annan.

Haihdun htua v. förflyga, afdunsta, för-

Digitized by Google

gås, förswinna, förirra sig, h. kädestä omärkligt förswinna från händerna på en. -hto hdon s. fördunstning, förswinnande, irring. -hdotan ttaa v. låta förflyga, ha att afdunsta.

Haika an s. widrig lukt, os, swäfwande rykte. -ahdan htaa v. ropa till haj, ropa till med skarp röst, bli hastigt mißmodig. -ahtelen hdella v. ropa till då och då skarpt. -ailen lla v. ropa fortsatt haj, jemra sig (haikea).

Haikara an s. häger (*ardea cinerea*).

Haikea an a. bitter, skarp, skärande, smärtsam. -eus uden s. bitterhet, mißmod. -asti adv. bittert, skarpt, smärtsamt. -ku un s. swag obehaglig lukt, os, bitter känsla, paän h. hufwudwärk. -kusa an s. bitter, smärtsam, osande. -kun ua v. osa. -keroitsen ta v. wara mißmodig, oroas. -kistan aa l. -keutan ttaa l. -kotan ttaa v. förbittra, bedröfwa, oroa. -kistelen lla l. -kottelen tella v. fortfarande förbittra, wisa sig orolig. -keudun utua v. förbittras, bedröfwas.

Haikka kan s. näs.

Hailaannun ntua v. förflyga, bliand fallen, smaklös.

Haili in s. ströming (haali).

Haima an s. bimage hos idislande djur.

Haimi in l. -io on s. swag lukt, doft, aning. -mennan ntaa v. dofta, skymta.

Hainoon ota v. efterfika med stort begär.

Haira an a. irrig, mißledande, -usko willfarande trö, -uskoinen willfarande. -aan ata v. taga felt, gripa efter, famla, göra hemligen. -aus uksen s. irring, mißtag. -aelen lla v. wara twehågsen, wara osäker, ångra. -aun uta v. mißledas. -autan ttaa v. hastigt taga fel, låta mißledas, låta famla efter. -aisen sta v. hastigt famla efter. -ahdan htaa t. -ahdun htua v. förirra sig hastigt, taga engång felt. -ahdus uksen s. hastigt felsteg, plötslig irring. -ahtelen hdella v. förirras då och då. -astelen lla v. irra omkring, snafwa.

Haiska an s. förskingring, wräkning, haiskan apila = valkopää apila, huiskin häiskin kastadt omkring hit och dit, huller om buller. -aan ata v. kringströ, kasta omkring. -ke een s. ströhalm. -ku un s. luktande as.

Haisen sta v. lukta, stinka, haiseva nukulainen röd plister (*lamium purpureum l. amplexicaule*). -sia an l. -suri in s. som luktar, stinker. -su un s. lukt, stank, -ruoho wårbrodd (*anthoxanthum odoratum*). -seminen isen s. luktandet. -sevainen isen a. luktande, stinkande. -sevaisuus uuden s. stinkande egenskap. -sematoin ttoman a. icke luktande, stanklös. -semattomuus uuden s. brist på lukt, stanklöshet. -skahdan htaa v. gifwa hastig stank l. lukt från sig. -stan aa v. lukta på. -staminen isen s. luktandet. -staja an s. luktare. -stavainen isen a. luktande. -stamatoin ttoman a. icke luktande. -stin imen s. luktorgan, luktrör. -sto on s. luktsinne, luktning. -stelen lla v. lukta fortfarande, nosa på. -statan ttaa l. -statutan ttaa v. låta lukta på. -suun uta v. lukta. -stallan ttaa v. lukta på då och då, genom luktande undersöka. -sukka kan s. höningsklöfwer (*melilotus officinalis*) (haju).

Haitta tan s. förhinder, skada, -rako inskärning i nyckelar. -anen sen dim. litet hinder, sprint. -tan ttaa l. -ttaan tata v. förhindra, skada, ei haita skadar icke. -te tteen s. olägenhet. -avainen isen a. hindrande. -amatoin ttoman a. icke hindrande, oskadlig. -aelen lla v. hindra l. skada smått.

Haitu dun l. -uva an s. fjun, tunt moln, mjölk och wattenblandning (huitu). -ukka kan s. som födes med sådan dryck, ynkrygg, stackare. -dun tua v. förswinna, förflyga (haihdun).

Haivale een l. -are een s. glest hår. -verran rtaa v. lugga, gripa tag, rycka.

Haiven enen = haivale.

Haja an s. smältugn.

Haja an s. utbredt tillstånd, kringspridning, on hajalla är kringspridt, söndradt, hajareisin grensle, hujan hajan huller om buller. -ainen l. -anainen isen l. -allinen isen a. kringspridd, i stycken. -aisuus l. -anaisuus l. -allisuus uuden s. kringspridt l. söndrigt

Digitized by Google

tillstånd. -ainaisesti *adv.* kringspridt, utbredt. -jaun uta l. -jaannun ntua l. -joun uta l. -jounnun ntua l. -joon jata *v.* spridas, utbredas, sönderfalla. -joovainen isen *a.* sönderfallande. -joomatoin ttoman *a.* icke sönderfallande. -joelen lla *v.* småningom sönderfalla. -jotan ttaa *v.* kringspridа, utbreda, nedrifwa, slingra. -jotus uksen *s.* utbredning, nedrifning. -jottaja an *s.* nedrifware, utbredare. -jottaminen isen *s.* utbredandet, nedrifwandet. -jottelen tella *v.* utbreda l. nedrifwa småningom (haju).

Haju un s. luft, -ruoho luftgräs, myssegräs (*hierochloa odorata*). -uinen isen l. -ullinen isen *a.* luftande. -ullisuus uuden *s.* luftande egenskap. -uisesti l. ullisesti *adv.* på luftande sätt. -utoin ttoman *a.* luftlös, luftfri. -uttomuus uuden *s.* luftlöshet. -uttomasti *adv.* utan luft, luftfritt. -juun uta l. -jaan jata *v.* lukta, dofta. -jahdan htaa *v.* gifwa hastig luft, spridа en doft. -jahtava an *a.* doftande. -jasen sta *v.* dofta starkt.

Haka haan *s.* hake, hage. -anen sen *dim.* liten hake l. hage. — Hakaan haata *v.* haka fast, instånga i hage.

Hakahdan htaa *v.* ropa till som skatan, gapskratta. -htelen htella *v.* ropa skrända fortfarande.

Hakana an *s.* skägglaf (*usnea hirta l. barbata*).

Hakara an *s.* gadd, tagg, retelse. -ainen isen *a.* taggig. -aisuus uuden *s.* taggighet. -roin ida l. -roitsen ta l. -roitan ttaa *v.* sticka, reta, swida. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* sticka smått, reta, ruoto h. kurkussa fiskbenet sticker i halsen.

Haea hakea *v.* söka, uppsöka, ansöka. — Haku aun l. hae akeen l. hakunen sen *dim.* l. hakusa an *s.* sökning, uppsökning, ansökning, on hakeilla l. hakusilla är under sökning, sökes sem bäst, on hakusalla är på sökning, söker. -keuus uksen *s.* sökning, ansökning, käromål. -kia an *s.* sökare, kärande. -keminen isen *s.* sökandet. -kelen haella l. -kielen lla l. haeskelen l. hackselen lla *v.* söka fortfarande. -etan ttaa l. -etutan ttaa *v.* låta söka, låta utsöka.

Hakeri in *s.* fjul af gärdsel.

Hakkaan kata *v.* hugga, slå. -aminen sen *s.* huggandet. -aus uksen l. -kuu uun *s.* hugguing. -aja an *s.* huggare. -kkuri in *s.* hackbo, hacktråg. -kkaelen lla l. -kkelen kella l. -kaskelen lla *v.* hugga smått. -kkaun uta l. -kkaannun ntua *v.* huggas, bli huggen. -kkuutan l. -kkautan ttaa *v.* låta hugga.

Hakki kin *a.* flitig, werksam.

Hakkinen sen *s.* kaja = kirkkohakkinen (*corvus monedula*).

Hakkula an *s.* forswis stående stör, -aita = sorkka-aita.

Hako haon *s.* ris af gran, tall, en, ruska, knusen hakoja granris, -rastas björktrast (*turdus pilaris*), -tianen tallbit (*corytus enucleator*). -oinen isen *a.* full med ruskor, gjord af barrträds ris, vastahakoinen motsträfwig, vastahakoisuus motsträfwighet, vastahakoisesti motsträfwigt. -olikko kon *s.* samling af ruskor. -eva an *a.* mycket risig, yfwig, bred. -aotan ttaa *v.* granrisa, beströ med granris. -aotus uksen *s.* granrisning. -oilen lla *v.* wara motsträfwig (havu).

Hakula an *s.* nyss framkommet här på sväda barn. -ainen isen *a.* hårig.

Hakuli in *s.* pålwerk kring en stad, förstad.

Hakuri in = hakula.

Halapaju = halaja an *s.* gröupil (*salix fragilis*).

Halaan ata *v.* omfamna, omarma. -aus uksen *s.* omarmning, omfamning. -aaminen isen *s.* omfamnandet. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* omfamna då och då, smeka. -atan ttaa l. -atutan ttaa *v.* låta omfamna, ha att omarma (halu).

Halakka kan *a.* fylig (halea).

Halava an = halaja, halavan keuhko tunderswamp (*polyporus igniarius*)(hala).

Halaisen sta, halaistus uksen = halkaisen, halkaistus se halki.

Halea an l. -eva an *a.* ljusgrå, gulgrå, blek, ljum, h. mieli trumpet, misstynt sinne, h. aika tråkig tid. -eus uden *s.* blekhet, ljumhet. -asti *adv.* blekt, ljumt.

Digitized by Google

-ahka han *a.* något black. -eun uta l. -eunnun ntua *v.* bli black, bli ljum.

Halia an = halea, halistun = haleun. -ikka kan *s.* blackt djur. -ikko kon *s.* Halikko socken.

Halja an = halea, haljastun = haleun. -akas kkaan *a.* black. -akka kan *s.* hwit wadmal, fläbnad af hwit wadmal, fortut. -akkainen isen *dim.* = haljakka.

Halki *prt.* itu, flufwen, halki taivaan twärsöfwer himmelen, halki maan twärsigenom landet, jorden. -inainen isen *a.* flufwen. -inaisuus uuden *s.* flufwenhet. -lkeen ljeta *v.* remna itu, flyfwas, spricka, syö haljetakseen äter sig sprängmätt. -lkeeminen isen *s.* remnandet. -lkeevainen isen *a.* spricksande. -lkeematon ttoman *a.* icke spricksande. -lje lkeen l. -las aksen *s.* hälften af ett flufwet träbbleck. -lkeema an l. ljenne (= halenne) nteen *s.* remna. -kein imen l. -kia an l. -kio on l. -kioin omen *s.* spricka, remna. -keinen isen *a.* sprucken, remnad. -keisuus uuden *s.* sprucksenhet. -keun uta = halkeen. -keilen lla l. -kielen lla *v.* remna l. spricka fortfarande. -kaisen sta *v.* flyfwa. -kaistus uksen *s.* flyfning. -kaiseminen isen *s.* flyfwandet. -kaisin imen *s.* flyfningswerktyg, fil. -lon lkoa l. -lkoon lota *v.* flyfwa i stora stycken. -lko lon *s.* fastwed. -lkoinen isen *a.* ht. fastwed. -lkola an *s.* wedgård. -koelen *sdr.* -koilen lla *v.* fortfarande flyfwa stora stycken.

Halla an *s.* nattfrost. -ainen isen *a.* frostöm, frostig. -aisuus uuden *s.* frostömhet. -aannun ntua l. -astun ua *v.* skadas af frost. -lliainen isen *s.* bröd af frostskadad säd.

Hallava an l. halleva an *a.* ljusbrun, black. -vuus uuden *s.* ljusbrunhet, blackhet. -lli in *s.* ljusbrunt, blackt djur, oxe, hund, gråskäl. -llistun ua *v.* bli ljusbrun, blackna. -llas aksen *s.* ljusbrun ko (halea).

Hallu un *s.* sorg, bekymmer.

Hallukka kan *s.* fröhus på hampa.

Halme een *s.* swed. -ehdin h'ia *v.* swedja. -ehtia an *s.* swedjare.

Haloinen isen *a.* ljum. -isuus uuden *s.* ljumhet. -isesti *adv.* ljumt. -itan ttaa *v.* göra ljum, uppwärma. -itus uksen *s.* uppwärmning. -oitun ttua l. -ounnun ntua *v.* bli ljum (halea).

Halpa van *a.* billig, af ringa wärde, pitää halpana ringakta. -ainen isen *a.* något billig, ovansenlig. -aus uden l. -aisuus uuden *s.* billighet, ringhet. -penen l. -venen veta l. -vennun ntua *v.* bli billig, falla i pris, wärde. -vennan ntaa *v.* fälla priset, nedsätta, förringa, förklena. -vennus uksen *s.* nedsättning af pris, wärde, anseende. -pelen vella *v.* ringakta, smått nedsätta. -veksin ia l. -veksun ua *v.* lågt uppskatta, ringakta, försmå.

Haltu llun *s.* wård, skydd. Jumalan haltuun farwäl, adieu. -uinen isen *a.* ht. skydd, i wård warande, *s.* pupill. -lia an *s.* skyddsgenius, skyddspatron, skyddare, wårdare, mafthafwande, kotohaltia l. huoneen h. tomtegubbe. -tiatar ttaren *s.* skyddsgudinna. -tiallinen isen *a.* som har skyddsgenius, makthafwande. -tiatoin ttoman *a.* saknande skyddsgenius. -tio on *s.* skyddsgenius, skydd, wälde, *pl.* haltiot efstatiskt tillstånd, olla haltioissa wara i efstas. -tiokas kkaan l. -tiakas kkaan *a.* efstatisk, magisk, rasande. -tioin ida *v.* wara i ekstas, idka magiska konster. -lliitsen ta *v.* hafwa wård, makt, beherrska, regera, styra. -llitus uksen *s.* styrelse, regering. -muoto l. -kaava styrelseform, regeringsform. -lliitto npon *s.* förwaltning, styrelse. -lliisia an *s.* styresman, regent, herrskare. -lliitar ttaren *s.* regentinna.

Haltto ton l. haltattu = halvatt[illegible] se halvaan.

Halu an *s.* lust, böjelse, längtan, [illegible], -sana faworiterb, -rako *ep.* för[illegible]nans genit. -vesi tränad swatten, [illegible] tårar. -ukas kkaan l. -uinen [illegible] l. -ullinen isen *a.* begärlig, lyste[illegible]lig, längtande. -ukkaisuus l. -[illegible]uuden *s.* lystenhet, lystnad, lu[illegible]kaasti l. -ullisesti *adv.* med l[illegible]gärligt, gerna, benäget. -utoin [illegible] *a.* obenägen, owillig, motwillig.

Digitized by Google

muus uuden *s.* obenägenhet; motwilja. –uttomästi *adv.* obenäget, ogerna, motwilligt. –luan *sdr.* –luun uta l. –lajan *sdr.* –llaan ata *v.* ha lust, längta. –luaminen l. –lajaminen isen *s.* längtande. –uilen lla *v.* ha fortsatt längtan, tråna. –utan ttaa *v.* wäcka längtan, göra lysten, haluttaako mennä har man lust att gå? –ustan aa = halutan.

Halvaan ata *v.* förlama, göra slagrörd, halvattu slagrörd, hän halvottiin han fick slag. –aus uksen *s.* slaganfall, förlamning. –vuu uun *s.* slag. –audun utua få slag.

Halvetun ttua l. –vistun ua = halvennun se halpa.

Hama an *s.* fångredskap, krok m. m. ytterstа målet, kuoleman hamassa i döden käftar, hama hänestä huolii hin mä bry sig om honom, hamaan viimiseen päivään allt ända till ytterstа dagen, hamasta maailman alusta allt ifrån werldens begynnelse.

Hamara an *s.* yrhammare, knifsrygg.

Hame een *s.* kjortel, klädning, hiiren hameet daggkåtar (*alchemilla vulgaris*). –monen sen *dim.* liten kjortel. –mukka kan *s.* kolt. –einen isen *a.* hy. kjortel. –eellinen isen *a.* kjortelbeklädd, en kjortel full. –ehdin htia *v.* påklåda sig kjortel. –etan ttaa *v.* förse med l. påklåda kjortel.

Hamila an l. –as aan l. –lo on *s.* hö-bår af twänne störar, hamilapuoli den ena af dessa störar, *ep.* för lam på ena sidan.

Hamina an *s.* årtulle med widja, hamn, Fredrikshamns stad. –noitsen ta *v.* hamna, ligga i hamn. –isen sta *v.* ljuda som årtullarna under redd, knaka, knarra. — Hamina an *s.* knakning.

Hamotta tan = hamutsa.

Hammas mpaan *s.* tand, tugg, hammasten kiristys tandagnissлan, hammasluu tandstycke, hammasheinä knafwel (*scleranthus annuus*), –ruoho bolmört (*hyoscyamus niger*), karjun hammas mjölkört (*spermodia clavus*), sian hammas slugblomster (*antirrinum linaria*). –mpoinen l. –mpahuinen isen *dim.* liten tand. –mpainen isen *a.* tandad, gjord af tand. –mpaisuus uuden *s.* tandighet. –mpaallinen isen *a.* som har tänder, tuggar. –mpaatoin ttoman *a.* tandlös. –mpaaminen isen *s.* tandsprickning. –mpailen lla *v.* begagna tänderna, tugga. –stan aa *v.* förse med tänder l. tuggar, tanda, wisa tänderna, gråla. –stelen lla *v.* förse småningom med tänder, tuggar, bitas.

Hamppu pun *s.* hampa, *martoh* l. kitkoh. hanstånd, siemenh. honstånd af hampa, –lintu l –varpunen hämpling. –unen sen *s.* hämpling (*fringilla cannabina*). –uinen isen *a.* gjord af hampa, saa hamppuista får dagg.

Hampsin ia *v.* stutta.

Hamsi in = hapsi.

Hamu un *s.* stoj, buller. –uun uta *v.* stoja, wåsnas, syö hamuu åter mumsar. –uilen lla *v.* stoja smått (hamisen, hamina).

Hamutsa an *s.* rankdyna, halswalk för hästar.

Han *enkl. prt.* ju, dock, otihan sinä du teg ju, tottahan tulee han kommer ju dock (hän).

Hana an l. –nikka kan *s.* kran, tapp.

Hangitsen ta = hankin.

Hanhi hen *s.* gås, metsäh. wildgås, kiljuh. l. kilpih. blåsgås (*anser albifrons*), kaulush. prutgås, (*a. torquatus*), hanhenjalka gåsfot, gåsgräs, fingerört (*potentilla anserina*), hanhenkaura losta (*bromus secalinus*), hanhenpaju sälg (*salix viminalis l. rosmarinifolia*), hanhenpolvi bitterblad (*polygonum hydropiper*). –honen sen l. –hut uen *dim.* liten gås. –hinen isen *a.* gåsrik, *s.* gåsunge. –ho on l. –hikko kon *s.* trådstop med två breda handtag.

Hanka ngan *s.* krok, greve, årtulle, –rauta kröft jern i wäggen för ånguberedning, –vitsa tullwidja, –niekka roddare l. båt med goda tullar, peukalohanka kröfningen emellan tummen och pekfingret, ylih. styrbord, alih. babord, hankapurjetuuli sida medwind, hankavastainen sida motwind, on hywässä hangassa har goda tullar, är i godt fäck,

Digitized by Google

vetää yhta hankaa ro samma åre, hålla ett, sotahanka krigsfartyg. -anen sen *dim.* liten tulle. -aus uden *s.* tullarnes beskaffenhet, skick. -ain amen *s.* tulle. -ainen isen *a.* försedd med tullar, -kaksih. vene båt med twå par årar. -ava an *a.* försedd med starka tullar, stark, hållbar. -avuus uuden *s.* styrka i tullar, starkhet, hållighet. -ngatoin ttoman *a.* utan tullar. -ngattomuus *frk.* hangattuus uuden *s.* brist på tullar. -ngas nkaan *s.* björngiller af ett nedböjdt träd. -nkaan ngata *v.* bereda skinn, skafwa, gnida, streta emot. -aus uksen *s.* skinnberedning, hankausrauta = hankarauta. -aelen lla *v.* bereda småningom.

Hankala an *a.* owig, obeqwäm, beswärlig. -luus uuden *s.* owighet, beswärlighet. -lasti *adv.* owigt, beswärligt. -ngallan ltaa *v.* röras owigt = liikkuu hangaltain.

Hanki ngen *s.* snödrifwa med skara. -ilas aan l. -kelo on = hankisuorsa gräsand (*anas boschas*).

Hankki kin *s.* hank, hängare. -ilus uksen *s.* bärrem, gehäng, hängsel.

Hankin kkia *v.* tillrusta, föranstalta, bereda sig, h. ruumista swepa lik, hankittu sotaan stridsfärdig. -ke kkeen l. -kkio on *s.* förberedelse, plan. -kinto nnon *s.* förberedning, tillrustning. -kkiminen isen *s.* förberedandet. -kkeilen keilla *v.* smått tillrusta, ämna sig.

Hanko ngon *s.* grepe, tjuga, twå- l. treuddig gaffel på wäfstol, sian hangot gaffeln på swinhals, rukin hanko grenträd på rullen i en rock, Hankoniemi Hangöudd. -ngon nkoa l. -koon ngota *v.* med grepet uppkasta hö. -ngotan ttaa l. -ngottelen tella *v.* handtera grepe, förse med gaffel, trefwa med grepe, söka komma åt, röras klumsigt.

Hannon oa l. -oitsen ta = hennon.

Hantela an *a.* slagrörd på ena sidan, swigtande, osäker. -luus uuden *s.* slagrördhet, swigtning, osäkerhet. -asti *adv.* wacklande, osäkert.

Hapaa aan *s.* ett slags nät, perähapaat bakdelen af nät.

Hapan se happa.

Haparo on *s.* kringströdt tillstånd, strå här och der. -oin ida l. -oitsen ta *v.* ihopskrapa, famla.

Hapea an *a.* stor, wäldig. -eus uden *s.* wäldighet. -asti *adv.* wäldigt.

Hapena an l. hapen nen *s.* hårstrå, hårtofs, skägglaf, puhurin hapen (*lichen ventosus*).

Hapera an *a.* spröd, skör. -ruus uuden *s.* sprödhet, skörhet. -asti *adv.* sprödt. -errun rtua *v.* bli spröd, skörna.

Hapistelen lla *v.* skaka wingarna, skara.

Hapla an *s.* torka, eldfängdhet, haplan aika eldfängd tid om wåren.

Hapoitan ttaa l. -ttelen tella *v.* begärligt eftersträfwa (happa).

Happa pan *s.* syrningsamne, bottenmjölk. -pain ppamen l. -poin ppomen *a.* sur, hapain lohko rätt af sönderskurna rofwor med surdeg l. rofwor med ärter och surkål. -amuus uuden *s.* surhet, sur egenskap. -patoin ttoman *a.* icke sur. -pattomuus uuden *s.* frihet från syra. -poinen isen *a.* syrlig. -poisuus uuden *s.* syrlighet. -ppo pon *s.* syre. -pe ppeen *s.* syrlighet. -pos oksen *s.* sur tillblandning, surnande tillstånd. -ppanen pata l. -ppaun uta l. -ppaannun ntua *v.* sarna. -aneminen isen *s.* surnandet. -anevainen isen *s.* benägen att surna, surnande. -anevaisuus uuden *s.* benägenhet att surna. -anematoin ttoman *a.* icke surnande. -anemattomuus uuden *s.* obenägenhet att surna. -patan ttaa l. -potan ttaa *v.* syra. -patus uksen *s.* syrning, surdeg. -patin ttimen l. -pake kkeen l. -pate tteen *s.* syrningsmedel. -pistun ua l. -poistun ua *v.* bli syrsatt. -amustun ua *v.* surna, smaka surt.

Hapras aan = hauras.

Hapsi sen *s.* hår, långt och glest, hapsenkatkiainen timmerman (*cerambyx maximus*), akan hapset flotagräs (*sparganium natans*), hapsiheina hundtunga (*cynoglossum officinale*). -sellinen isen *a.* lång- och gleshårig. -sellisuus uuden *s.* lång- och gleshårighet. -sikko kon *s.* med hundtunga bewärt ställe.

Digitized by Google

-sin ia v. beröra det yttersta af något, kamma ytligt, slå topparna af hö, slå wårdslöst, rafsa ihop, hapsii lukea läser wårdslöst, oredigt. -su un s. wårdslös menniska. -sutan ttaa l. -suttelen tella a. rafsa, slamsa, slarfwa, fjeska.

Hapu un s. gripande ställning, käsi on hapuilla handen är färdig att fatta uti. -unen sen dim. käsi on hapusilla handen är i gripande ställning, meni hapusille intog en gripande ställning. -uilen lla v. famla efter, söka. -uroitsen ta = haparoitsen.

Hara an s. harf af qwistig gran, dragg, blandning af watten och mjölk, harahuuli som har öfva läppen klufwen. -ras aan l. -rikko kon l. -rukka kan l. -ranen sen dim. liten harf. -ainen isen a. ht. harf, mjölk- och wattenblandad. -aan ata v. harfwa med hara, harfwa in utsädet i swed, räfsa. -ava an s. räfsa, haravan pii tagg, haravan lapa twärträd, h. varsi skaft i räfsa. -avoitsen ta l. -avoin ida v. räfsa. -avoitseminen isen s. räfsandet. -voitsia an s. räfsare.

Harakka kan s. skata, harakkamylly wäderqwarn med lada inunder, harakan haasikka l. -mustikka kråkbär (*empetrum nigrum*), -hattu styfmorsblomma (*viola tricolor*), -kukka l -kauno l. -krekale l. -nunnu prestkrage (*chrysanthemum leucanthemum*), -marja kråkfötter (*comarum palustre*), -varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*) -ruoho höfblomster (*hieracium pilocella*). -ainen isen dim. liten skata, a. rik på skator.

Harha an a. wilse, mißledande, harhatie willowäg, mennä harhaan gå wilse, förwillas. -aan ata l. -aelen sdr. -ailen lla v. irra, gå wilse. -aus uksen s. willfarelse, mißtag. -aun uta l. -aannun ntua v. råka wilse, råka i willfarelse.

Hari in s. utspärradt tillstånd, instrument att samla med (hara), kynnet ovat harillansa klorna äro utspärrade. -in ia v. samla härifrån och derifrån, räfsa ihop. -itan ttaa v. utspärra, börja uträtta något ss. barn. -istan aa v. ämna. -ine een s. omdömes kraft. -ikas kkaan s. ep. för asperifolie wäxter.

Harikka kan s. mjölk- och wattenblanda (hara).

Harja an s. kam, ås, man, borste, harjakangas mo som bildar en ås, vuoren h. bergkam, kirkon h. takkammen på kyrka, katon h. takkam, harjahirsi takås, kukon h. tuppkam, kypärin h. hjelmbuske, hevosen h. hastman, kuloh. gulman, liina h. hwit man, savi h. lerfärgad man, ep. för hästar, harjakannu traktering wid hästköp, sian h. ryggkammen på swin, vaateh. klädesborste, harjalintu härfågel (*regulus cristatus*), -kukka jernört (*centaurea scabiosa*), -heina ängsnejlika (*dianthus deltoides*). -anen sen dim. liten kam, liten borste. -anne nteen s. landtås, rygg på mark, äng, åker, sandref i sjö med djupt watten på ömse sidor. -as aksen s. swinborst, pl. harjakset ett slags barnsjukdam, börst. -ainen isen a. ht. ås, man, borste, tasah. med jemn ås, man, pystöh. med uppstående ås, man. -allinen isen l. -akainen isen a. försedd med ås, man, kam. juoda harjaisia l. harjallisia l. harjakaisia dricka wid hästköp. -akas kkaan a. försedd med stor, stark man, kam. -aan ata v. borsta. -aus uksen s. borstning, pl. harjaukset finare blår som erhållas genom borstning, harjauskangas tyg af sådana blår = harjauinen isen. -aaja an s. borstare. -aaminen isen s. borstandet. -aelen adv. -ailen lla v. borsta smått, långsamt. -ju un s. borsthandlare, ås. -jus uksen s. öfra dragremmen i rankor, -lohi laxöring (*salma trutta*), -takki rock med snören i nacken, -kala = harri. -justan aa v. draga till rankremmen, spänna på rankor. -justin imen s. rankrem, want.

Harjaun uta l. -aannun ntua v. öfwa sig, wänja sig. -joitan ttaa v. öfwa, utöfwa, wänja. -joitus uksen s. öfning, utöfning. -joittaminen isen s. öfwandet. -joittaja an s. öfware. -joittelen tella v. öfwa småningom.

Digitized by Google

Harkka kan *s.* stickord, strängt tilltal.
Harkki kin *s.* larfett.
Harkin kkia l. -kitsen ta *v.* uttänka, pröfwa, uppskatta.
Harkkinen isen *s.* mindre sädesskyl.
Harkko kon *s.* klump af osmidt jern, jernsmälta, rynka, frans, klase, kivih. stenklump, harkkorauta tackjern. -oinen isen *a.* porös. -kotan ttaa *v.* rynka.
Harkku kun *s.* klump, klase, grupp, h. haahia flock af gäss.
Harmaa aan *a.* grå. -ma an *s.* grå häst. -mio on *s.* grå hund. -aan ata l. mennan ntaa *v.* gråfärja, göra grå. -aus uksen *s.* gråfärjning. -aun uta l. -aannun antua l. -mennun ntua *v.* gråna. -mahdan htaa *v.* skifta grått.
Harmi in *s.* harm, förargelse. -ia an l. -ias aan l. -ikas kkaan l. -illinen isen *a.* förarglig. -illisuus uuden *s.* förarglighet. -illisesti *adv.* förargligt. -istun ua *v.* förargas. -itan ttaa *v.* förarga, minua harmittaa det förargar mig
Harmin ia *v.* snarka.
Haro on *s.* utspärradt tillstånd, -piika lösaktig flicka. -on oa *v.* utspärras, grena sig, räfsa. -otan ttaa *v.* utspärra, utbreda.
Harppaan pata *v.* skutta. -aus uksen *s.* skutt. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* skutta fortfarande, gå med långa steg.
Harppi pin *s.* pasfare (*instr.*)
Harppu pun *s.* harpa.
Harri in *s.* harr.
Harsi in *a.* gles, -vaate glor. -seikko kon *s.* gles skog. -in ia *v.* göra glest, sn, så glest m. m. (harsu).
Harsti in *s.* slipsten, brynsten.
Harsu un *a.* gles, -metsä gles skog.
Harras rtaan *a.* ihärdig, trägen, andäktig. -rtaus uden *s.* ihärdighet, andakt. -rtaasti *adv.* ihärdigt, andäktigt. -rtaannun ntua *v.* bli trägen, bli andäktig. -stan aa *v.* ifra för, sträfwa, långta, trängta. -stus uksen *s.* ifran, sträfwan. -staminen isen *s.* ifrandet, sträfwandet. -staja an *s.* ifrare. -stavainen isen *a.* ifrande, sträfsam, trängtande. -stavaisuus uuden *s.* sträfsamhet. -stelen lla *v.* ifra fortfarande. -stelia an *s.* ifrare i smått. -stua ua *v.* bli ifrig, bli intresserad. -stutan ttaa *v.* göra ifrig, intressera för.
Hartio on l. -tia an l. -te een *s.* skuldra. -oinen isen *dim.* skuldra, *a.* ht. skuldra. -teus uksen *s.* ryggskycke på kläder. -tiokas kkaan l. -teva an *a.* axelbred. -tevuus uuden *s.* axelbredd. -oilen lla *v.* yfwas.
Hartola an *s.* Gustaf Adolfs socken.
Hartsina an *s.* frog.
Haru un *s.* kall och torr wind.
Harus uksen *s.* stag.
Harva an *a.* gles, sällsynt, få, on harvassa är gleft, lyo harvaan slår med nypehåll, harvoin sällan, -hamnas glestandad, -puheinen fåordig, -lukuinen fåtalig. -vuus uuden *s.* gleshet, fåtalighet, sällsynthet. -asti *adv.* glest. -vinainen isen *a.* något gles, sällsynt. -vinaisuus uuden *s.* gleshet, sällsynthet. -as aksen *s.* gleft tillstånd, on harvakselta finnes sällsynt. -venen veta l. -vennun ntua *v.* glesna. -vennan ntaa *v.* göra gles. -ventelen nnella *v.* göra småningom gles. -vikko kon *s.* flor. -vittelen tella *v.* göra sällan, harvitellen sällan.
Harvus uksen *s.* ett stags nät.
Has *int.* rop för att hetsa hundar. -sitan ttaa *v.* hetsa. -situs uksen *s.* hetsning. -sittaja an *s.* hetsare. -sittelen tella *v.* hetsa smått.
Hasaan ata *v.* hwäsa, wäsnas, ordwerla. -se een l. -su un *s.* hwäsning, stoj, fjäs, ordwerling. -suinen l. -seinen isen *a.* hwäsande, susande, stojande, h. nahka för starkt barkadt läder. -sailen lla. *v.* stoja smått. -sahdan htaa *v.* hastigt susa, göra plötsligt stoj. -sahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig susning, ei hasaustakaan icke knäpp eller gnw. -serran rtaa *v.* wara i susande rörelse.
Hasea an *a.* öfwerflödig, färdeles mycken.
Hasi in l. -ilo on = hassa.
Hassa an l. -ssi in l. -sso on l. -ssu un *s.* lurfwighet, *a.* rubbad, -pää lurfwigt hufwud, hassallansa l. hassollansa i ruggigt tillstånd, karvahassu som har lurfwigt hår t. ex. mössa,

Digitized by Google

bjästu, äijähassu förryckt gubbe. -ssusti *adv.* fånigt, oförväget. -ssukka kan *s.* finnmössa. -ssotan ttua *v.* gå med lurfwigt hår, lurwiga fläder, tala oredigt, läspande. -ssutus uksen *s.* oredigt tal, läfpning. -ssottelen l. -ssuttelen tella *v.* bära fig tokigt åt. -ssahdan *v.* bli konfternerad, bringas ur fattning.

Hasu, hasuinen fe hassan.

Hataa saan *s.* förfta brodden, ohra on hataalla foruet fkjuter den förfta brodden.

Hata dan *s.* utbredt, löft, peröft tillftånd. -ainen isen *a.* löslig, peröfs. -aisuus uuden *s.* löslighet, peroftitet. -astun ua *v.* loßna, fkå felt. -tistun ua *v.* upplöfas, aftyna. -tistaa aa *v.* ftrömma bort. -tistelen lla *v.* fmåningom löfa, utbreda, h. siipiänsä utbreda fina wingar. -ara an *s.* gles, otät, läck, -pilvi ftrömoln, -silmainen fwagögd, -akka flösaktig qwinna, -pää dåligt hufwud, -vaate gles, kall klädnad. -aroitun ttua *v.* glesna, gißna, bli läck. -tera an l. -terainen isen *a.* lös, perös, -tie lös, medbrig wäg. -tikko kon l. -tikka kan *s.* fjeskig mennifka. -tikoitsen ta *v.* fjeska.

Hatikas kkaan *s.* ormögon (*asparago procumbens* l. *spergula arvensis*), niitun hatikas ftjernört (*stellaria graminea*).

Hatkahdan htaa *v.* lätt och haftigt göra något. -kon oa *v.* göra haftigt.

Hato don *s.* pladdrare. -otan -ttaa *v.* pladdra.

Hattara an *s.* trafa, ftarfwa, varvash. fettrafa, pilven h. ftrömoln, paha h. odugling, elak warelfe. -roitsen ta l. -roin ida *v.* ftarfra, fjeska, förwirra, blanda om hwartannat, käy hattaroi går oftadigt. -roittelen tella *v.* fjeska, fnådera.

Hatti tin l. hattiainen isen l. hatikka kan *s.* watteubinda (*gallium aparine*).

Hattu tun *s.* hatt, -lahko hattpartiet. -ulainen isen *s.* en af hattpartiet. -tulliinen isen *a.* hattegande, en hatt full. -tutoin ttoman *a.* hattlös. -tuttomuus uuden *s.* hattbrift.

Hatu dun *s.* fjun, rugg, fpäd brodd (hatas), -sarvi horn med hår i roten, -pää klufna ändan på fwinborft. -uinen isen *a.* fjunig finhårig, ruggig. -uisuus uuden *s.* fjunighet, ruggighet. -ulainen isen *a.* något luden. -dallinen isen *a.* fom har fjun, hårig, luden (åfven om wärter). -ustan aa *v.* lugga, mißhandla.

Haud.... fe haut....

Hauho on = hahka, Hanho focken.

Hauki hauen *s.* gädda, -sulikko gäddunge, -lika ftor muskel i öfwerarmen, -maa oplöjd jord emellan rågfårorna, -rastas fångtraft (*turdus musicus*). hauen vita abborgräs, wattennate (*potamogeton*). -inen isen l. -inainen isen l. -kuinen isen l. -keroinen isen *dim.* liten, nått gädda. -inen isen *s.* rif på gädda. -keinen isen = haukiliha.

Haukka kan = havukka fe havu.

Haukkaan kata *v.* bita. -aus uksen *s.* bitning, munsbit. -aelen *adv.* -ailen lla l. -kkelen kella l. -keskelen lla *v.* bita fmått, då och då. -kahdan htaa l. -kaisen ata *v.* bita haftigt. -kon kkoa *v.* bita groft, ftora bitar, öppna garet. -kko kon *s.* garets l. munens öppnande, gäfpning. -kosteleu lla *v.* förfarande öppna garet, gäspa. -kotan ttua *v.* förnå att öppna munnen, gäspa. -kotus uksen *s.* gäfpning. -kotutan ttaa *v.* ha att gäspa. -kottelen tella *v.* gäspa. -kottelia an *s.* gäspare (haukun).

Haukku kun *s.* fkall, hund, -sana fkällsord. -nimi öknamn. -kun kkua *v.* fkälla. -uminen isen *s.* fkällandet. -uja an *s.* fkällare. -uvainen isen *a.* fkällande. -uvaisuus uuden *s.* fkällande egenfkap. -uvaisesti *adv.* fkällande, fkymfligt. -uma an *s.* fkall. -umatoin ttoman *a.* icke fkällande. -kunto nnon l. -kunta nnan *s* fkällning, fkall, -nimi öknamn. -uu uun *s.* fkall. -kkio on *s.* fkällare, fkälm. -uelen *adv.* -uilen lla l -uskelen lla *v.* fkälla fmått, gläffa. -kutan ttaa *v* locka att fkälla, låta fkälla, locka, förleda. -kutus uksen *s.* retelfe till fkällande, lock. -kuttelen tella *v.* locka fmåningom, tubba. -kuttelia an *s.* lockare, förledare. -kuttelominen isen *s.* lockandet. -kuttelevainen isen *a.* lockande, förförifk. -kut-

Digitized by Google

televaisesti *adv.* förföriskt. -kahdan htaa *v.* uppgifwa ett hastigt skall, glafs (haukkaan).

Haula an = haili.

Hauli in *s.* hagel.

Haulia an *s.* windspel.

Hauppo pon *s.* berguf (*strix bubo*).

Haura an *s.* tång (*fucus vesiculosus*).

Hauraan ata, haurailen lla, haurahdan htaa, hauraisen sta, hauraus uksen = hairaan mfl. se haira.

Hauras aan l. -rea an *a.* skör, mör, full med sprickor, läck, okysk. -reus uden *s.* skörhet, skörlefnad. -aasti *adv.* skört. -relias aan l. -reinen isen l. -reellinen isen *a.* sköraktig, otuktig, -reliaisuus uuden l. -reellisuus uuden *s.* sköraktighet, otuktighet. -reliaasti l. -reellisesti *adv.* sköraktigt, otuktigt. -ristan aa l. -rastan aa *v.* göra skör. -ristelen lla *v.* lefwa otuktigt. -rastun ua l. -ristun ua *v.* bli skör, skörna, bli otuktig.

Haus uksen *s. pl.* haukset bäfwerpungar. -sta an *s.* bäfwergäll = majan hausta.

Hauska an *a.* luder, åtel, -nainen lägrad och sedan öfwergifwen qwinna. -aan ata *v.* rifwa ss. wargen, göra as, förderfwa (haaska).

Hauska an l. -as aan *a.* flyktig, förgänglig, angenäm, lätt förstörd, slösaktig. -kuus uuden *s.* flyktighet, treflighet, slösaktighet. -asti *adv.* flyktigt, angenämt, slösaktigt -kenen keta *v.* gå snart åt, bli nöjsamt. -kutan ttaa *v.* göra snart åtgående, förströ. -kutus uksen *s.* förströelse, tidsförtrif. -kuttelen tella *v.* förströ fortfarande, ha förströelse.

Hauta dan *s.* grop, graf, tervah. tjärdal. panna hautaa inlägga tjärwed i tjärdal, haudan paltto wallen omkring tjärdalen, naurish. grop för rofwor, hautanauris i grop stekt rofwa. -tikas kkaan l. -tikkainen isen *s.* i grop stekt rotfrukt. -taan data *v.* begrafwa, nedgräfwa. -taus uksen *s.* begrafning, -lehmä likstolko. -tiainen isen l. -tajainen isen *s. pl.* -set graföl. -taaminen isen *s.* begrafwandet. -taaja an *s.* begrafware. -taelen *sdr.* -tailen lla *v.* begrafwa en efter annan. -datan ttaa *v.* låta begrafwa.

Hautera an = haura.

Haudon toa *v.* genom wärme uppmjuka, badda, basa, ligga på ägg. -tominen isen *s.* baddandet m. m. -toja an *s.* baddare, wakt wid tjärbränning. -de teen *s.* baddning, mielih. sinneslindring. -dun tua l. -toun uta l. -teun uta l. -tounnun ntua *v.* bli baddad. -toelen *sdr.* -toilen lla l. -telen della l. -doskelen lla *v.* badda småningom. -dotan ttaa *v.* låta badda. -dottelen tella *v.* låta långsamt badda.

Havaan l. -vajan vata *v.* wakna. -vaitsen ta *v.* warseblifwa, märka. -vaus uksen l. -vanto nnon *s.* uppwakning, warseblifning. -vaitsevainen isen *a.* warsnande, uppmärksam. -vaitsematoin ttoman *a.* ouppmärksam. -vaitsemattomuus uuden *s.* ouppmärksamhet. -vahdan htaa *v.* hastigt wakna, bemärka. -vahdun htua *v.* hastigt wakna, bemärkas. -vahtelen hdella *v.* wakna hastigt då och då -vahutan *sdr.* -vautan ttaa *v.* wäcka, göra uppmärksam.

Havas hapaan *s.* ett slags nät (hapaa).

Haven penen = hapena.

Havi in *s.* täflan, kapp, annan havilla ger täflande, gerna, paatahavin halsöfwerhufwud. -illinen isen *a.* ringa, billig, af sämre slag. -in ia l. -itsen ta *v.* täflande eftergifwa, göra förfång. -ittelen tella *v.* gripa efter, göra fortsatt förfång. -ia an *a.* glupsk. -vellan ltaa l. -vallan ltaa *v.* sluka glupskt. -velias aan *a.* fripratig. -veliaisuus uuden *s.* fripratighet. -verran rtaa *v.* äta med tillslutna läppar, mumsa.

Havisen sta *v.* hwäsa, susa. -ina an *s.* hwäsning, susning, praßel. -inne nteen l. -inta nnan *s.* susning, praßel.

Havu un *s.* ruska af barrträd, barr, -hattu granrishatt, -sata hundragrenig, -linna granrisborg, *ep.* för skog, -kirkko *ep.* för krog som har granruska till skylt. -uinen isen *a.* rik på l. gjord af granruskor. — Havukka *sdr.* haukka kan

Digitized by Google

s. hök, falk, wråk. -ainen isen *dim.* liten hök, *a.* rik på hökar, af hök.
He *int.* utrop wid twekan, fråga, he mitä on se hwad är det då?
He heidän *pron. 3:e pers. pl.* de.
Hed.... se het....
Hehka an = hehku, hehkaannun ntua = hehotun.
Hehko on *s.* qwiga, ungnöt. -onen sen *dim.* liten qwiga, wanl. årsgammal. -oinen isen *a.* ht. qwiga, qwigas. -oisuus uuden *s.* egenskap af qwiga, fyrhet.
Hehku kun l. hun *s.* låga, glöd, glans, brinnande lust. -un ua *v.* glöda, låga, brinna af begär, längta otåligt. -uja an *s.* som lågar, brinner. -uminen isen *s.* g'ödandet, lågandet. -uvainen isen *a.* lågande, passionerad. -uvaisuus uuden *s.* lågande egenskap, passion. -uvaisesti *adv.* på lågande sätt, passionerad. -hotan ttaa *v.* sprida låga, wäcka passion för. -hotun ttua *v.* upplåga, uppeldas.
Hei *int.* utrop af beundran, glädje, hej. -ikkaan kata *v.* ropa hej. -ikahutan ttaa l. -ijahutan ttaa *v.* ropa hastigt hej. -ijatan ttaa *v.* ropa hej åt nåsen, öfverraska, öfverkomma. -ijattaminen isen *s.* öfverraskning.
Heid.... se heit....
Heijaan ata *v.* wagga, lulla (jfr. hei).
Heijakko kon *s.* tobak.
Heijasen sta *v.* skimra, blända syn. -stan sa *v.* återkasta solstrålarna. -stus uksen *s.* återkastning af ljuset, återsken. -staminen isen *s.* ljusåterkastning, skimmer. -stavainen isen *a.* ljusåterkastande, skimrande.
Heikaan heiata l. heikasen heiasta = heijasen, heika an l. heikuu uun = heijastus.
Heikkaan, heikahutan se hei.
Heikko kon *s.* swag, -ainen l. -mielinen sinnesswag, swagsinnt, afwita, -ainsyys l. -mielisyys sinnesswaghet, swagsinthet. -ous uden *s.* swaghet. -sti *adv.* swagt. -kkonen kota l. -kkenen keta l. -konnun ntua l. -kennun ntyä *v.* förswagas, sakta sig, aftaga. -kennys yksen *s.* afmattning. -konnan ntaa l. -kennän ntää *v.* förswaga. — *Komp.* heikompi swagare. -kompuus uuden *s.* större swaghet, öfwerwägande swaghet.
Heikkuruus uuden *s.* sodomiteri, tidelag.
Heikuttelen tella *v.* trippa, hoppa.
Heilu un *s.* gungning, waggning, swajande ting, gunga, jouhinen h. hjelmbuske af tagel. -un ua *v.* gunga, swaja, swänga, kastas hit och dit. -uke kteen *s.* swängande ting, pendel. -uminen isen *s.* swajandet, gungandet. -uvainen isen *a.* swängande. -uvaisuus uuden *s.* swängande egenskap. -uelen lla l. -uskelen lla *v.* swänga smått, swäfwa. -utan ttaa *v.* bringa i swängning, ha att swaja, sätta i gungande rörelse. -utus uksen *s.* gungning. -uttaminen isen *s.* gungandet. -uttaja an *s.* gungare, swängare. -uttelen tella *v.* fortfarande swänga, gunga smått. -lahdan htaa *v.* hastigt swänga l. swängas, hetki heilahti stunden inbröt oförmodadt. -lahdus *bdr.* -heilaus uksen *s.* hastig swängning, infall. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* swänga engång, gifwa stöt till en swängning. -lahtelen hdella *v.* då och då hastigt swänga l. swängas.
Heimo on *s* slägt i widsträcktare mening, stam, -kunta slägten i sin helhet, -kansa beslägtadt folk ht. samma stam, olla heimoissa wara på besök hos anförwandter. -ola an *s.* slägtingshem. -olainen isen *s.* anförwandt, stamförwandt. -olaisuus uuden *s.* förwandtskap, slägtskap. -makoilen lla l. -mailen lla l. -mahtelen hdella *v.* besöka anförwandter. -mos oksen *s.* en af anförwandterna, *pl.* -okset samslägtingar. -osto on *s.* familj i naturens rike.
Heimon oa *v.* blomma.
Heinä an *s.* hö, -kuu julimånad, -mies slotterkarl, tehdä heinää berga hö, heinän teko höbergning, heinän terä höaffall, heinsirkka trummande gräshoppa (*oedipoda stridula*), heinäsuorsa gråsand (*anas boschas*), heinäkuusi kallgräs (*pediculoris palustris*). -ainen sen *dim.* litet höstrå. -ainen isen *a.* hörik, höblandad. -äisyys yden *s.* hörikedom.

Digitized by Google

-ävä än *a.* hörik. -nikko kon l. -nikkö kön l. -nistö ön *s.* gräsbewuren plats, höjamling. -ään ätä *v.* odla hö, insamla hö. -äyn ytä l. -netyn ttyä *v.* taga höwärt, bli gräslupen

Heipakka kan = hepohierikkä..

Heisi in *s.* band, binikeband, -mato binikemask, -juuri bandlik l. trädig rot, -puu hålstry (*viburnum opulus*).

Heiskaan ata *v.* gå ståtligt, lång och rak. -kari in *s.* reslig och ståtlig person. -karoitsen ta l. -karoin ida *v.* bete sig ståtligt, swänga på sig, göra wäsende af sig.

Heiskun ua *v.* glindra, blänka, skimra. -una an *s.* blänkning, skimmer. -utan ttaa *v.* ha att skimra, swänga.

Heide teen = hede, heidin tiä = hedin.

Heitän ttää *v.* kasta, bortkasta, förkasta, öfwergifwa, lemna, h. henkensä uppgifwa andan, h. kuorman tielle lemna lasset på wägen. -tto ton *s.* kast, öfwergifning, -ttolas aan *a.* öfwergifwen. -ttolainen isen *s.* affällning. -täntö nnön l. -tänta nnän *s.* kastning, förkastelse. -tos oksen *s.* ett kast, något utkastadt. -te tteen *s.* utkastadt ting, afskrap, wägens lutning derwid släden kastas, slingring å wäg. -tänne nteen *s.* slingrande wägkant. -ttiö ön *s.* afskrap, wrak, utskott, -kuningas erkoaung, jää heittiöksi blir wrak. *komp.* heittiömpi mer förkastlig, sämre wrak. -ttäminen isen *s.* kastandet. -ttämys yksen *s.* kastning, uppgifning. -ttäjä än *s.* kastare. -ttelen tellä *v.* kasta fortfarande. -ttäyn ytä *v.* kastas, slå sig på. -tätän ttää *v.* låta kasta, slunga. -ttäytän ttää *v.* låta slå sig på, låta kastas. -tättelen tellä *v.* låta kasta fortfarande, kasta sig af och an. -ttäyttelen tellä *v.* kasta sig af och an.

Heitukka kan *a.* slank, wek. -ainen isen *dim.* liten och slank. -aisuus uuden *s.* slankhet, smidighet.

Heidyn tyä *v.* swindla. -ytän ttää *v.* förorsaka swindel. -ytys yksen *s.* swindel.

Hekkaloitsen ta *v.* lunka, löpa sakta.

Hekkelehdän htää *v.* låga upp då och då, brinna af längtan.

Hekun kkua = hehkun.

Hekotan ttaa *v.* kackla, gapskratta. -tus uksen *s.* gapskratt, kackel. -ttelen tella *v.* fortfarande gapskratta.

Hekuma an *s.* wällust. -ainen isen l. -allinen isen *a.* wällustig, kräslig. -allisuus uuden *s.* wällustighet, kräslighet. -allisesti *adv.* wällustigt.

Hela an *s.* beslag, is. gläusande, -silmä glansöga, wackert öga, piipun h. pipbeslag. -anen sen *dim.* litet beslag. -aan ata *v.* forse med beslag. -aaja an *s.* beslagare.

Hela an *s.* wårfest hos fornfinnarna, firad om natten i skog med eldar (helavalkiat) och lekar (hippa), -tuorstai Kristihimmelsfärdsdag (helu).

Helahdan htaa = helähdän.

Helakka kan *a.* ljus, klar, gladlynt, frimodig.

Hele een *s.* halswalk, rankdyna.

Hele lkeen = helke.

Heletän ttää, helettelen tellä = helketän, helkettelen.

Helevä än = heleä, helevän punainen bjertröd.

Heleä än *a.* klar (om ljud, ljus), gäll, klingande, bjert, lysande, prydlig. -eys yden *s.* klangfullhet, klarhet. -ästi *adv.* klangfullt, klart, bjert.

Helisen stä *v.* klinga. -inä än *s.* klang. -stän ää *v.* låta klinga, ringa, skramla. -stys yksen *s.* klingning. -stin imen *s.* klinginstrument, klocka. -stelen llä *v.* klinga fortfarande.

Heljun ua = helkun.

Helkin kkiä = helkyn.

Helkun kkua *v.* wagga, röras af och an, guppa. -ke kkeen *s.* guppning, lätt rörelse af och an. -ketän ttää *v.* röras fort och lätt, swäfwa framåt. -kettelen tellä *v.* fortfarande röras lätt framåt, ila. -kutan ttaa *v.* sätta i waggande rörelse, gunga. -kutus uksen *s.* gungning, waggning. -kuttelen tella *v.* wagga smått, hoppa, trippa, dansa lätt och ledigt, h. helmalasta wagga sakta ett skötebarn.

Helkyn kkyä *v.* röras af och an under klang, klinga, skramla, pingla. -ytän ttää *v.* sätta i swängande och klingande rörelse, skramla, ringa. -ytys yksen *s.* swängning l. klingning. -yttelen tellä *v.* fortfarande swänga l. klin-

Digitized by Google

ga, juoksee helkyttelee springer i lunk, laulaa h. sjunger trallande, drillande.
Helkkä kän a. tättrörlig, lätt, -maitoinen lättmjölkad.
Helkäjän l. helkään lätä = heläjän, helkähdän htää = helahdän, helkähytän ttää = helähytän, helkays yksen = heläys.
Helle se helte, helteä.
Helli .... se helti.
Hellä än a. skär, öm, warm, -mielinen ömsinnt, -varainen lindrigt widrörande. -ästi adv. skärt, ömt. -llyys yyden s. skörhet, ömhet. -ään ätä v. omma för. -llytän ttää v. göra öm, blidka. -llytys yksen s. ömgörning, blidkande. -llyttelen tellä v. blidka småningom, mildra.
Helma an s. bräm, fåll, sköte, vetää helmasta draga från fållen, -nuora lik (sjöterm), -lapsi skötebarn. -ari in s. roderkult (sjöt.). -allinen isen a. fållad, famnen full, pl. helmalliset månadsreglor. -mus uksen s. fåll, famn, kjol. -aan ata l. -ailen lla v. samla i famn. -mottelen tella v. sladdra (om kjolar).
Helmi men s. perla, -kuu, februari månad, -ruoska med kulor l. knutar försedd piske, -letku perlsnärt, perlfläta, perlband. -inen isen dim. liten perla, a. med perlor försedd. -meilen llä l. -mehdin htiä v. perla, slå perlor.
Helmon oa = heimon.
Helo on s. glans, klang. -otan ttaa v. glänsa, skina, sjunga, skratta högljudt. -otus uksen s. sång, skratt med klar stämma. -ottelen tella v. fortfarande sjunga, skratta gällt.
Helve lpeen s. wärthinna, söndersmulade fröhus, blad m. m. på gräs, säd, hyfwelspån. -lpeinen isen a. med hinna försedd. -lpehetöin ttömän a. saknande hinna. -vehdin htiä v. fälla hinnor, sjellas. -vistyn yä v. gulna, få torkade hinnor, heinät ovat helvistyneet, ruohot kaikki ruostunehet höet har gulnat, allt gräset blifwit rödt.
Helpiä än a. lätt, snabb, flink, liflig.
Helppi pin s. tryckpinne.
Helppo pon a. slapp, icke spänd, lätt, lindrig, Herra helpon tekee Herren ger lindring. -ous uden s. slapphet. eftergifwenhet. -posti adv. lätt, lindrigt. -potan ttaa v. släppa efter, lindra. -potus uksen s. nedspänning, lindring. -pottaminen isen s. lindrandet. -pottaja an s. lindrare. -pottavainen isen a. lindrande, eftergifwen. -pottamatoin ttoman a. icke eftergifwande, uthållande. -pottelen tella v. släppa efter då och då, lindra småningom
Helskyn yä = helkyn, helskytän ttää = helkytän, helskyttelen tellä = helkyttelen.
Helsto on a. lös, skör, icke hållfast.
Helta llan = helteä, on helloillansa är lös, rörlig.
Helle lteen s. solhetta, qwalm, öppning uti isen till följe af wårsolens inwerkan. -lteinen isen a. qwalmig. -lteisyys yyden s. qwalmighet. -lteesti l. -lteisesti adv. qwalmigt.
Helteä än a. lös, s. torsk hos barn, munskolla. -eys yden s. löshet, skärhet. -ästi adv. löst. -lteen l. -ltenen lletä v. loßna, gifwa efter. -llyn ltyä l. -lletyn ttyä v. lösas loßna, gifwa efter, bli skör, hellennyt joutsi nedspännd båge hampaat heltyvät tänderna mjukna och bli lösa (af sora), ilma heltyy wädret slår sig, lapsen kaula on hellettynyt barnets hals är ömt af skärhet.
Helti llen = helteä, on hellellänsä är lös, rörlig. -iäinen isen a. lös warande. -ltiin llitä = helteen. -llityn ttyä = helletyn. -llitän ttää v. släppa efter, lösa, göra wek, öm, hellittää köyden släppa lös repet, kylkeäni hellittää det ömmar mig i sidan, pakkanen h. kölden slår sig. -llitys yksen s. lösning, skärhet. -llittelen tellä v. gifwa småningom efter, lösa smått då och då, wara eftergifwen, wara öfwerseende, smeka. -llikko kon s. skötebarn (hellä).
Heltta tan s. tuppskägg.
Helttu tun s. frans, a. pjunkig (helteä).
Helu un s. klingel, stoj, larm, sirandet af wårfesten (hela), heluntai pingst, pl. helut bjellror, klockor m. m. på

Digitized by Google

vetaa yhta hankaa ro samma åre, hålla ett, sotahanka krigsfartyg. -anen aen *dim.* liten tulle. -aus uden *s.* tullarnes beskaffenhet, skick. -ain amen *s.* tulle. -ainen isen *a.* försedd med tullar, -kaksih. vene båt med twå par årar. -ava an *a.* försedd med starka tullar, stark, hållbar. -avuus uuden *s.* styrka i tullar, starkhet, hållighet. -ngatoin ttoman *a.* utan tullar. -ngattomuus *frk.* hangattuus uuden *s.* brist på tullar. -ngas nkaan *s.* björngiller af ett nedböjdt träd. -nkaan ngata *v.* bereda skinn, skafwa, gnida, streta emot. -aus uksen *s.* skinnberedning, hankausrauta = hankarauta. -aelen lla *v.* bereda småningom.

Hankala an *a.* owig, obeqwäm, beswärlig. -luus uuden *s.* owighet, beswärlighet. -lasti *adv.* owigt, beswärligt. -ngallan ltaa *v.* röras owigt = liikkuu hangaltain.

Hanki ngen *s.* snödrifwa med skara. -ilas aan l. -kelo on = hankisuorsa gräsand (*anas boschas*).

Hankki kin *s.* hank, hängare. -ilus uksen *s.* bärrem, gehäng, hängsel.

Hankin kkia *v.* tillrusta, föranstalta, bereda sig, h. ruumista swepa lik, hankittu sotaan stridsfärdig. -ke kkeen l. -kkio on *s.* förberedelse, plan. -kinto nnon *s.* förberedning, tillrustning. -kkiminen isen *s.* förberedandet. -kkeilen keilla *v.* smått tillrusta, ämna sig.

Hanko ngon *s.* grepe, tjuga, twå- l. treuddig gaffel på wäfstol, sian hangot gaffeln på swinhals, rukin hanko grenträd på rullen i en rock, Hankoniemi Hangöudd. -ngon nkoa l. -koon ngota *v.* med grepet uppkasta hö. -ngotan ttaa l. -ngottelen tella *v.* handtera grepe, förse med gaffel, trefwa med grepe, söka komma åt, röras klumsigt.

Hannon oa l. -oitsen ta = hennon.

Hantela an *a.* slagrörd på ena sidan, swigtande, osäker. -luus uuden *s.* slagrördhet, swigtning, osäkerhet. -asti *adv.* wacklande, osäkert.

Hapaa aan *s.* ett slags nät, perähapaat bakdelen af nät.

Hapan se happa.

Haparo on *s.* kringströdt tillstånd, strå här och der. -oin ida l. -oitsen ta *v.* ihopskrapa, famla.

Hapea an *a.* stor, wäldig. -eus uden *s.* wäldighet. -asti *adv.* wäldigt.

Hapena an l. hapen nen *s.* hårstrå, hårtofs, skägglaf, puhurin hapen (*lichen ventosus*).

Hapera an *a.* spröd, skör. -ruus uuden *s.* sprödhet, skörhet. -asti *adv.* sprödt. -errun rtua *v.* bli spröd, skörna.

Hapistelen lla *v.* skaka wingarna, skara.

Hapla an *s.* torka, eldfängdhet, haplan aika eldfängd tid om wåren.

Hapoitan ttaa l. -ttelen tella *v.* begärligt eftersträfwa (happa).

Happa pan *s.* syrningsamne, bottenmjölk. -pain ppamen l. -poin ppomen *a.* sur, hapain lohko rätt af sönderskurna rofwor med surdeg l. rofwor med ärter och surkål. -amuus uuden *s.* surhet, sur egenskap. -patoin ttoman *a.* icke sur. -pattomuus uuden *s.* frihet från syra. -poinen isen *a.* syrlig. -poisuus uuden *s.* syrlighet. -ppo pon *s.* syre. -pe ppeen *s.* syrlighet. -pos oksen *s.* sur tillblandning, surnande tillstånd. -ppanen pata l. -ppaun uta l. -ppaannun ntua *v.* sarna. -aneminen isen *s.* surnandet. -anevainen isen *s.* benägen att surna, surnande. -anevaisuus uuden *s.* benägenhet att surna. -anematoin ttoman *a.* icke surnande. -anemattomuus uuden *s.* obenägenhet att surna. -patan ttaa l. -potan ttaa *v.* syra. -patus uksen *s.* syrning, surdeg. -patin ttimen l. -pake kkeen l. -pate tteen *s.* syrningsmedel. -pistun ua l. -poistun ua *v.* bli syrsatt. -amustun ua *v.* surna, smaka surt.

Hapras aan = hauras.

Hapsi sen *s.* hår, långt och glest, hapsenkatkiainen timmerman (*cerambyx maximus*), akan hapset flotagräs (*sparganium natans*), hapsiheina hundtunga (*cynoglossum officinale*). -sellinen isen *a.* lång- och gleshårig. -sellisuus uuden *s.* lång- och gleshårighet. -sikko kon *s.* med hundtunga bewärt ställe.

Digitized by Google

-en ia v. beröra det ytterſta af något, kamma ytligt, ſlå topparna af hö, ſlå wärdelöſt, raſſa ihop, hapsii lukea läſer wärdelöſt, oredigt. -su un s. wärdelös menniſka. -suten ttan l. -suttelen tella s. raſſa, ſlamſa, ſlarfwa, fieſka.

Hapu un s. gripande ſtällning, käsi on hapuilla handen är färdig att fatta uti. -unen sen *dim.* käsi on hapusilla handen är i gripande ſtällning, meni hapusille integ en gripande ſtällning. -uilen. lla v. famla efter, ſöka. -uroitsen ta = haparoitsen.

Hara an s. harf af qwiſtig gran, bragg, blandning af watten och mjölk, harahunli ſom har öfra läpven ſlufwen. -ras aan l. -nikko kon l. -rukka kan l. -ranen sen *dim.* liten harf. -ainen isen *a.* ht. harf, mjölk och watten blandad. -aan ata v. harfwa med harа. harfwa in utſädet i ſwed, räffa. -ava an *a.* räffa, haravan pii tagg, haravan lapa twärträd, h. varsi ſkaft i räffa. -avoitsen ta l. -avoin ida v. räffa. -avoitseminen isen s. räffandet. -woitsia an s. räfſare.

Harakka kan s. ſkata, harakkamylly wäderqwarn med lada inunder, harakan haasikka l. -mustikka kråkbär (*empetrum nigrum*), -hattu ſtyfmorsblomma (*viola tricolor*), -kukka l -kauno l. -krekale l. -nunnu preſtkrage (*chrysanthemum leucanthemum*), -marja kråkfötter (*comarum palustre*), -varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*) -ruoho hökblomſter (*hieracium pilocella*). -ainen isen *dim.* liten ſkata, *a.* rik på ſkator.

Harha an *a.* wilſe, miſsledande, harhatie willoväg, menns harhaan gå wilſe, förwillas. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla v. irra, gå wilſe. -aus uksen *s.* willfarelſe, miſstag. -aun uta l. -aannun ntua v. råka wilſe, råka i willfarelſe.

Harj- in s. utſpärradt tillſtånd, inſtrument att famla med (hara), kynnet ovanf. harillansa klorna äro utſpärrade. -in ia v. famla härifrån och derifrån, räſſa ihop. -itan ttaa v. utſpärra, böra uträtta något *ss.* barn. -istan aa v. ämna. -ine een *s.* ombömes kraft. -ikas kkaan *s. ep.* for asverifolie wärter.

Harikka kan s. mjölk och wattenblanda (hara).

Harja an s. kam, ås, man, borſte, harjakangas mo ſom bildar en ås, vuoren h. bergkam, kirkon h. taffammen på tyrka, kalon h. taffam, harjahirsi takås, kukon h. tuppkam, kypärin h. hjelmbuſke, hevosen h. haſtman, kuloh. gulman, lämn h. hwit man, sävi h. lerfärgad man, *ep.* för häſtar, harjakannu traftering wid häſtköp, sian h. ryggkammen på ſwin, vaatch. klädesborſte, harjalintu härfågel (*regulus cristatus*), -kukka jernört (*centaurea scabiosa*), -heinä ängsnejlika (*dianthus deltoides*). -anen sen *dim.* liten kam, liten borſte. -anne nteen s. landtås, rygg på mark, äng, åker, ſandref i ſjö med djupt watten på ömſe ſtror. -asaksen *s.* ſwinborſt, *pl.* harjaket ett ſlags barnſjukdom, börſt. -ainen isen *a.* ht. ås, man, borſte, tasah. med jemn ås, man, pyſtöh. med upprätſtående ås, man. -alliuen isen l. -akainen isen *a.* förſedd med ås, man, kam, jmnda harjaisia l. harjallisia l. harjakaisia dricka wid häſtköp. -akas kkaan *a.* förſedd med ſtor, ſtark man, kam. -aan ata v. borſta. -aus uksen *s.* borſtning, *pl.* harjaukset ſinare blår ſom erhållas genom borſtning, harjauskangas tyg af ſådana blår = harjauinen isen. -aaja an *s.* borſtare. -aaminen isen *s.* borſtandet. -aelen *sdr.* -ailen lla v. borſta ſmått, långſamt. -ju un *s.* borſthandlare, ås. -jus uksen *s.* öfra bragremmen i raukor, -lohi laröring (*salmo trutta*), -takki rock med ſnören i nacken, -kala = harri. -justan aa v. draga till raukremmen, ſvänna på raukor. -justin imen *s.* raukrem, want.

Harjaun uta l. -aannun ntua v. öfwa ſig, wänja ſig. -joitan ttaa *s.* öfwa, utöfwa, wänja. -joitus uksen *s.* öfning, utöfning. -joittaminen isen *s.* öfwandet. -joittaja an *s.* öfware. -joittelen talla *s.* öfwa ſmåningom.

Digitized by Google

Harkka kan *s.* stickord, strångt tilltal.
Harkki kin *s.* larfett.
Harkin kkia l. -kitsen ta *v.* uttänka, pröfwa, uppſatta.
Harkkinen isen *s.* mindre ſädesſtyl.
Harkko kon *s.* klump af ofmidt jern, jernſmälta, rynka, frans, klaſe, kivih. ſtenklump, harkkorauta tackjern. -oinen isen *a.* porös. -kotan ttaa *v.* rynka.
Harkku kun *s.* klump, klaſe, grupp, h. haahia flock af gäß.
Harmaa aan *a.* grå. -ma an *s.* grå häſt. -mio on *s.* grå hund. -aan ata l. mennan ntaa *v.* gråfärja, göra grå. -aus uksen *s.* gråfärjning. -aun uta l. -aannun antua l. -mennun ntua *v.* gråna. -mahdan htaa *v.* ſkifta grått.
Harmi in *s.* harm, förargelſe. -ia an l. -ias aan l. -ikas kkaan l. -illinen isen *a.* förarglig. -illisuus uuden *s.* förarglighet. -illisesti *adv.* förargligt. -istun ua *v.* förargas. -itan ttaa *v.* förarga, minua harmittaa det förargar mig
Harmin ia *v.* ſnarka.
Haro on *s.* utſpärrabt tillſtånd, -piika lösaktig flicka. -on oa *v.* utſpärras, grena ſig, räſſa. -otan ttaa *v.* utſpärra, utbreda.
Harppaan pata *v.* ſkutta. -aus uksen *s.* ſkutt. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* ſkutta fortfarande, gå med långa ſteg.
Harppi pin *s.* pasſare (*instr.*)
Harppu pun *s.* harpa.
Harri in *s.* harr.
Harsi in *a.* gles, -vaate ſlor. -seikko kon *s.* gles ſkog. -in ia *v.* göra gleſt, ſn, ſå gleſt m. m. (harsu).
Harsti in *s.* ſlipſten, brynſten.
Harsu un *a.* gles, -metsä gles ſkog.
Harras rtaan *a.* ihärdig, trägen, andäktig. -rtaus uden *s.* ihärdighet, andakt. -rtaasti *adv.* ihärdigt, andäktigt. -rtaannun ntua *v.* bli trägen, bli andäktig. -stan aa *v.* ifra för, ſträfwa, längta, trängta. -stus uksen *s.* ifran, ſträfwan. -staminen isen *s.* ifrandet, ſträfwandet. -staja an *s.* ifrare. -stavainen isen *s.* ifrande, ſträffam, trängtande. -stavaisuus uuden *s.* ſträffamhet. -stelen lla *v.* ifra fortfarande. -stelia an *s.* ifrare i ſmått. -stun ua *v.* bli ifrig, bli intreſſerad. -stutan ttaa *v.* göra ifrig, intreſſera för.
Hartio on l. -tia an l. -te een *s.* ſkuldra. -oinen isen *dim.* ſkuldra, *a.* ht. ſkuldra. -teus uksen *s.* ryggſtycke på kläder. -tiokas kkaan l. -teva an *s.* axelbred. -tevuus uuden *s.* axelbredd. -oilen lla *v.* yfwas.
Hartola an *s.* Guſtaf Adolfs ſocken.
Hartsina an *s.* frog.
Haru un *s.* fall och torr wind.
Harus uksen *s.* ſtag.
Harva an *a.* gles, ſällſynt, få, on harvassa är gleſt, lyö harvaan ſlår med uppehåll, harvoin ſällan, -hamman glestandad, -puheinen fåordig, -lukuinen fåtalig. -vuus uuden *s.* gleshet, fåtalighet, ſällſynthet. -asti *adv.* gleſt. -vinainen isen *a.* något gles, ſällſynt. -vinaisuus uuden *s.* gleshet, ſällſynthet. -as aksen *s.* gleſt tillſtånd, on harvakselta ſinnes ſällſynt. -venen veta l. -vennun ntua *v.* glesna. -vennan ntua *v.* göra gles. -ventelen nnella *v.* göra ſmåningom gles. -vikko kon *s.* ſlor. -viitelen tella *v.* göra ſällan, harvitellen ſällan.
Harvus uksen *s.* ett ſlags nät.
Has *int.* rop för att hetſa hundar. -sitan ttaa *v.* hetſa. -situs uksen *s.* hetsning. -sittaja an *s.* hetſare. -sittelen tella *v.* hetſa ſmått.
Hasaan ata *v.* hwäſa, wäsnas, ordwerka. -se een l. -su un *s.* hwäsning, ſtoj, ſjäs, ordwerkling. -suinen l. -seinen isen *a.* hwäſande, ſuſande, ſtojande, h. nahka för ſtarkt barkadt läder. -sailen lla. *v.* ſtoja ſmått. -sahdan htaa *v.* haſtigt ſuſa, göra plötſligt ſtoj. -sahdus *sdr.* -aus uksen *s.* haſtig ſusning, ei hasaustakaan icke knäpp eller gnw. -serran rtaa *v.* wara i ſuſande rörelſe.
Hasea an *a.* öfwerflödig, ſärdeles mycken.
Hasi in l. -ilo on = hassa.
Hassa an l. -ssi in l. -sso on l. -ssu un *s.* lurfwighet, *a.* rubbad, -pää lurfwigt huſwud, hassallansa l. hassollansa i ruggigt tillſtånd, karvahassu ſom har lurfwigt hår t. ex. möſſe,

Digitized by Google

björn, äijähassu förryckt gubbe. -ssusti *adv.* fånigt, oförwäget. -ssukka kan *s.* skinnmössa. -ssotan ttaa *v.* gå med lurfwigt hår, lurwiga kläder, tala oredigt, läspande. -ssutus uksen *s.* oredigt tal, läspning. -ssottelen l. -ssuttelen tella *v.* bära sig tokigt åt. -ssahdan *v.* bli konsternerad, bringas ur fattning.

Hasu, hasuinen se hasaan.

Hataa aan *s.* första brodden, ohra on hataalla kornet skjuter den första brodden.

Hata dan *s.* utbredt, löst, poröst tillstånd. -ainen isen *a.* löslig, porös. -aisuus uuden *s.* löslighet, porositet. -astun ua *v.* loßna, slå felt. -tistun ua *v.* upplösas, aftyna. -tistaa aa *v.* skrämma bort. -tistelen lla *v.* småningom lösa, utbreda, h. siipiänsä utbreda sina wingar. -ara an *a.* gles, otät, läck, -pilvi strömoln, -silmäinen swagögd, -akka slösaktig qwinna, -pää dåligt hufwud, -vaate gles, kall klädnad. -aroitun ttua *v.* glesna, gißna, bli läck. -tera an l. -terainen isen *a.* lös, porös, -tie lös, moddrig wäg. -tikko kon l. -tikka kan *s.* fjeskig menniska. -tikoitsen ta *v.* fjeska.

Hatikas kkaan *s.* ormögon (*asperugo procumbens* l. *spergula arvensis*), niitun hatikas stjernört (*stellaria graminea*).

Hatkahdan htaa *v.* lätt och hastigt göra något. -kon oa *v.* göra hastigt.

Hato don *s.* pladdrare. -otan -ttaa *v.* pladdra.

Hattara an *s.* trasa, slarfwa, varvash. fettrasa, pilven h. strömoln, paha h. odnglig, elak warelse. -roitsen ta l. -roin ida *v.* slarfwa, fjeska, förwirra, blanda om hwartannat, käy hattaroi går ostadigt. -roittelen tella *v.* fjeska, skrådera.

Hatti tin l. hattiainen isen l. hatikka kan *s.* wattenbinda (*galium aparine*).

Hattu tun *s.* hatt, -lahko hattpartiet. -ulainen isen *s.* en af hattpartiet. -tullinen isen *a.* hattegande, en hatt full. -tutoin ttoman *a.* hattlös. -tuttomuus uuden *s.* hattbrist.

Hatu dun *s.* fjun, rugg, späd brodd (hataa), -sarvi horn med hår i roten, -pää klufna ändan på swinborst. -uinen isen *a.* fjunig finhårig, ruggig. -uisuus uuden *s.* fjunighet, ruggighet. -ulainen isen *a.* något luden. -dullinen isen *a.* som har sjun, hårig, luden (äfwen om wärter). -ustan aa *v.* lugga, mißhandla.

Haud .... se haut ....

Hauho on = hahka, Hanho socken.

Hauki hauen *s.* gädda, -sulikko gäddunge, -lika stor muskel i öfwerarmen, -maa oplöjd jord emellan plogfårorna, -rastas sångtrast (*turdus musicus*). hauen vita abborgräs, wattennate (*potamogeton*). -inen isen l. -inainen isen l. -kuinen isen l. -keroinen isen *dim.* liten, nätt gädda. -inen isen *a.* rik på gädda. -keinen isen = haukiliha.

Haukka kan = havukka se havu.

Haukkaan kata *v.* bita. -aus uksen *s.* bitning, munsbit. -aelen *sdr.* -ailen lla l. -kkelen kella l. -keskelen lla *v.* bita smått, då och då. -kahdan htaa l. -kaisen ata *v.* bita hastigt. -kon kkoa *v.* bita groft, stora bitar, öppna gapet. -kko kon *s.* gapets l. munnens öppnande, gäspning. -kostelen lla *v.* fortfarande öppna gapet, gäspa. -kotan ttaa *v.* förmå att öppna munnen, gäspa. -kotus uksen *s.* gäspning. -kotutan ttaa *v.* ha att gäspa. -kottelen tella *v.* gäspa. -kottelia an *s.* gäspare (haukun).

Haukku kun *s.* skall, hund, -sana skällsord. -nimi öknamn. -kun kkua *v.* skälla. -uminen isen *s.* skällandet. -uja an *s.* skällare. -uvainen isen *a.* skällande. -uvaisuus uuden *s.* skällande egenskap. -uvaisesti *adv.* skällande, skymfligt. -uma an *s.* skall. -umatoin ttoman *a.* icke skällande. -kunto nnon l. -kunta nnan *s.* skällning, skall, -nimi öknamn. -uu uun *s.* skall. -kkio on *s.* skällare, skälm. -uelen *sdr.* -uilen lla l. -uskelen lla *v.* skälla smått, gläfsa. -kutan ttaa *v.* locka att skälla, låta skälla, locka, förleda. -kutus uksen *s.* retelse till skällande, lock. -kuttelen tella *v.* locka småningom, tubba. -kuttelia an *s.* lockare, förledare. -kutteleminen isen *s.* lockandet. -kuttelevainen isen *a.* lockande, förförisk. -kut-

Digitized by Google

televaisesti *adv.* förföriskt. –kahdan htaa *v.* uppgifwa ett hastigt fall, glasa (haukkaan).

Hauta an = haili.

Hauli in *s.* hagel.

Haulia an *s.* windsvel.

Hauppo pon *s.* bergut (*strix bubo*).

Haura an *s.* tång. (*fucus vesiculosus*).

Hauraan ata, haurailen lla, haurahdan htaa, hauraisen sta, hauraus uksen = hairaan msk. se häira.

Hauras aan l. –rea an *a.* för, mör, full med sprickor, lack, otysk. –reus uden *s.* förhet, förlefnad. –aasti *adv.* i fört. –relias aan l. –reinen isen l. –reellinen isen *a.* föraktig, otuftig, –reliaisuus uuden l. –reellisuus uuden *s.* föraktighet, otuftighet. –reliaasti l. –reellisesti *adv.* föraktigt, otuftigt. –ristan aa l. –rastan aa *v.* göra för. –ristelen lla *v.* lefwa otuftigt. –rastun ua l. –ristun ua *v.* bli för, förna, bli otuftig.

Haus uksen *s. pl.* haukset båfwerpungar. –sta an *s.* båfwergäll = majan hausta.

Hauska an *s.* luder, åtel, –nainen lågrad och sedan öfwergifwen qwinna. –aan ata *v.* rifwa sig. wargen, göra as, förderfwa (haaska).

Hauska an l. –as aan *a.* flyktig, förgänglig, angenäm, lätt förstörd, flösaktig. –kuus uuden *s.* flyktighet, treflighet, flösaktighet. –asti *adv.* flyktigt, angenämt, flösaktigt –kenen kota *v.* gå snart åt, bli nöjsamt. –kulan ttaa *v.* göra snart åtgående, förströ. –kutus uksen *s.* förströelse, tidsförkrif. –kuttelen tella *v.* förströ förfarande, ha förströelse.

Hauta dan *s.* grop, graf, tervah. tjärdal. panna hautaa inlägga tjärwed i tjärdal, haudan paltto wallen omkring tjärdalen, naurish. grop för rqfwer, hautanauris i grop sleft rqfwa. –tikas kkaan l. –tikkainen isen *s.* i grop sleft rotfruft. –taan data *v.* begrafwa, nedgräfwa. –taus uksen *s.* begrafning. –lehmä likstolfo. –tiainen isen l. –tajainen isen *s. pl.* –set graföl. –taamainen isen *s.* begrafwandet. –taja an *s.* begrafware. –taelen *adv.* –tailen lla *v.* begrafwa en efter annan. –datan ttaa *v.* låta begrafwa.

Hautera an = haura.

Haudon tua *v.* genom wärme uppmjuka, badda, busa, ligga på ägg. –tominen isen *s.* baddandet m. m. –toja an *s.* Baddare, wakt wid tjärbränning. –doteen *s.* baddning, mielih. flunesslindring. –dun tua l. –toun uta l. –teun tta l. –tounnun ntua *v.* bli baddad. –toelen *adr.* –toilen lla l. –telen della l. –doskelen lla *v.* badda småningom. –doan ttaa *v.* låta badda. –dotteleu tella *v.* låta långsamt badda.

Havaan l. –vajan vata *v.* wakna. –vaitsen ta *v.* warseblifwa, märka. –vaus uksen l. –vanto nnon *s.* uppwakning, warseblifning. –vaitsevainen isen *a.* warsenande, uppmärksam. –vaitsematoin ttoman *a.* oupmärksam. –vaitsemattomuus uuden *s.* oupmärksamhet. –vahdan htaa *v.* hastigt wakna, bemärka. –vahdun htua *v.* hastigt wakna, bemärkas. –vahtelen hdella *v.* wakna hastigt då och då. –vahujan *adr.* –vautan ttaa *v.* wäcka, göra uppmärksam.

Havas hapaan *s.* ett slags nät (hapaa).

Haven penen = hapeua.

Havi in *s.* täflan, kapp, annan havilla ger täflande, gerna, pästähavin halsöfwerhufrud. –illinen isen *a.* ringa, billig, af sämre slag. –in ia l. –itsen ta *v.* täflande eftergifwa, göra förfång. –ittelen tella *v.* gripa efter, göra fortsatt förfång. –ia an *a.* glupsk. –vellan ttaa l. –vallan ttaa *v.* sluka glupskt. –velias aan *a.* fripratig. –veliaisuus uuden *s.* fripratighet. –verran rtaa *v.* äta med tillslutna läppar, mumsa.

Havisen sta *v.* hwäsa, susa. –ina an *s.* hwäsning, susning, prassel. –inne ntoen l. –inta nnan *s.* susning, prassel.

Havu un *s.* rusta af barrträd, barr, –hattu granrishatt, –sata hundragreuig, –linna granrisborg, *ep.* för krog, –kirkko *ep.* för krog som har granrusta till skylt. –uinen isen *a.* rik på l. gjord af granrustor. — Havukka *adr.* haukka kan

Digitized by Google

s. hök, falk, wråk. -ainen isen dim. liten hök, a. rik på hökar, af hök.
He int. utrop wid twekan, fråga, he mitä on se hwad är det då?
He heidän pron. 3:e pers. pl. de.
Hed.... se het....
Hehka an = hehku, hehkaannun ntua = hehotun.
Hehko on s. qwiga, ungnöt. -onen sen dim. liten qwiga, wanl. åregammal. -oinen isen a. ht. qwiga, qwigas. -oisuus uuden s. egenskap af qwiga, fyrhet.
Hehku kun l. hun s. låga, glöd, glans, brinnande lust. -un ua v. glöda, låga, brinna af begär, längta otåligt. -uja an s. som lågar, brinner. -uminen isen s. g'ödandet, lågandet. -uvainen isen a. lågande, passionerad. -uvaisuus uuden s. lågande egenskap, passion. -uvaisesti adv. på lågande sätt, passionerad. -hotan ttaa v. sprida låga, wäcka passion för. -hotun ttua v. upplåga, uppelbas.
Hei int. utrop af beundran, glädje, hej. -ikkaan kata v. ropa hej. -ikahutan ttaa l. -ijahutan ttaa v. ropa hastigt hej. -ijatan ttaa v. ropa hej åt någon, öfverraska, öfwerkomma. -ijattainen isen s. öfverraskning.
Heid.... se heit....
Heijaan ata v. wagga, lulla (jfr. hei).
Heijakko kon s. tobak.
Heijasen sta v. flimra, blända syn. -stan ta v. återkasta solstrålarna. -stus uksen s. återkastning af ljuset, återsken. -staminen isen s. ljusåterkastning, flimmer. -stavainen isen a. ljusåterkastande, flimrande.
Heikaan heiata l. heikasen heiasta = heijaan, heika an l. heikuu uun = heijastus.
Heikkaan, heikahutan se hei.
Heikko kon s. swag, -päinen l. -mielinen finnesswag, swagsinnt, afwita, -mielisyys l. -mielisyys finnesswaghet, -swagsinnthet. -ous uden s. swaghet. -hkosti adv. swagt. -kkonen kota l. -kkenen ketä l. -konnun ntua l. -kennun ntyä v. förswagas, fakta åg, aftaga. -kennys yksen s. afmattning. -konnun ntaa l. -kennän ntää v. förswaga. — Komp. heikompi swagare. -kommuus uuden s. större swaghet, öfwerwägande swaghet.
Heikkuuus uuden s. sodomiteri, tidelag.
Heikuttelen tella v. trippa, hoppa.
Heilu un s. gungning, wagguing, swajande ting, gunga, jouhinen h. hjelmbuske af tagel. -un ua v. gunga, swaja, swänga, kastas hit och dit. -uke kkeen s. swängande ting, pendel. -uminen isen s. swajandet, gungandet. -uvainen isen a. swängande. -uvaisuus uuden s. swängande egenskap. -uelen lla l. -uskelen lla v. swänga smått, småfwa. -utan ttaa v. bringa i swängning, ha att swaja, fåtta i gungande rörelse. -utus uksen s. gungning. -uttaminen isen s. gungandet. -uttoja an s. gungare, swängare. -uttelen tella v. fortfarande swänga, gunga smått. -lahdan htaa v. hastigt swänga l. swängas, hetki heilahti stunden inbröt oförmodadt. -lahdus sdr. -heilaus uksen s. hastig swänguing, infall. -lahutan sdr. -lautan ttaa v. swänga engång, gifwa stöt till en swängning. -lahtelen hdella v. då och då hastigt swänga l. swängas.
Heimo on s. slägt i widsträcktare mening, stam, -kunta slägten i sin helhet, -kansa beslägtadt folk ht. samma stam, olla heimoissa wara på besök hos anförwandter. -ola an s. slägtingshem. -olainen isen s. anförwandt, stamförwandt. -olaisuus uuden s. förwandtskap, slägtskap. -makoilen lla l. -mailen lla l. -mahtelen hdella v. besöka anförwandter. -mos oksen s. en af anförwandterna, pl. -okset samslägtingar. -osto on s. familj i naturens rike.
Heimon oa v. blomma.
Heinä än s. hö, -kuu julimånad, -mies slotterkarl, tehdä heinäs berga hö, heinän teko höberguing, heinän terä höaffall, heinäsirkka trummande gräshoppa (oedipoda stridula), heinäsuorsa gråsand (anas boschas), heinäkuusi kallgrås (pediculuris palustris). -äinen sen dim. litet höstrå. -äinen isen s. hörik, höblandad. -äisyys yyden s. hörikedom.

Digitized by Google

-maisuus herraftighet, -maisesti herrelikt, herrasväki ståndspersonsklassen. -rruus uuden s. herraftighet, herremanna uppförande. -aus uden s. herradöme, herrawälde, herrewäsende. -anen sen *dim.* herre lilla. -ainen isen *a.* ht. herre, herres. -astan ua *v.* bli herre, bli herreaftig. -astan aa l. -astelen lla l. -rrottelen tella l. -ailen lla *v.* lefwa som herre, agera herre. -atan ttaa *v.* göra herre, hänta herrattaa han har böjelse för att bli herre.

Hersku un *s.* gurmangd, matwäljare. -kähdän htää *v.* wälja rätter.

Hersun ua *v.* wara behagsjuk, kokettera.

Hersyn yä *v.* swaja, waja.

Hertta tan *s.* hjerter i fortspel. -rauta fylt på nyckelhål. -anen sen *dim.* litet hjerta, hjertunge. -ainen isen *a.* hjertlig. -aisuus uuden *s.* hjertlighet. -aisesti *adv.* hjertligt. -tastelen lla *v.* wara hjertnupen.

Hertto ton *adv.* näftan, nära att.

Herttua an *s.* hertig, -kunta hertigdöme. -allinen isen *a.* hertiglig.

Herun ua *v.* rinna fakta, droppa. -ukka kan *s.* sölögon (*ranunculus acris*), musta h. swart winbär, punainen h. rödt winbär, lehmän h. kalfsleka (*caltha palustris*), vuohen h. hwitsippa (*anemone nemorosa*). -utan ttaa *v.* befordra rinnandet, mjölka ut. -utin ttimen l. -uke kkeen *s.* medel till mjölkförökning l. mjölkning, lehmän h. = lehmän herukka. -utus uksen *s.* utmjölkning, utpressning. -uttelen tella l. -ustelen lla *v.* mjölka fakta. -rahdan htaa *v.* rinna hastigt, falla rinnande. -rahtelen hdella *v.* droppa då och då, falla droppwis.

Herv .... se herpo.

Herään ätä *v.* wakna, bli wäckt. -äys yksen l. -ääminen isen *s.* waknandet, wäckelse. -re een *s.* waket tillstånd, on hereillä är waken. -retyinen isen *a.* lifslig, frisk. -ääwäinen isen *a.* waknande, lättsöfd. -ääwäisyys yyden *s.* lättsöfdhet. -ääsätöin ttömän *a.* icke waknande. -ännäinen isen *s.* wäckt, pietist. -ännäisyys *s.* wakenhet, pietism. -äyn ytä *v.* wäckas. -äelen *sdr.* -äilen lla *v.* wakna då och då. -ähdyn htyä *v.* wakna plötsligt. -ätän ttää *v.* wäcka. -ätys yksen *s.* uppwäckelse. -ättäjä än *s.* wäckare. -ättäminen isen *s.* wäckandet. -ättelen tellä *v.* wäcka fortfarande, hålla på att wäcka.

Hetale een *s.* flarfwa, trasa.

Hetara an *s.* dopping (*podiceps*).

Hede heteen *s.* könsdelarna på wårter. -din tiä *v.* blomma (om arwärter). -elmä än *s.* arblomma, frukt. -elmäinen isen *a.* blommande, fruktsam. -elmäisyys yyden *s.* fruktsamhet. -elmäisesti *adv.* fruktsamt. -elmällinen isen *a.* fruktbar. -elmällisyys yyden *s.* fruktbarhet. -elmällisesti *adv.* fruktbart. -elmätöin *a.* ofruktbar. -elmättömyys yyden *s.* ofruktbarhet. -elmöitsen tä l. -elmöin idä *v.* blomma, wara fruktsam. -elmöitän ttää *v.* befrukta.

Heti *adv.* strax, helimiten med det snaraste.

Hetkaan ata *v.* röras långsamt, långta ifrigt. -ahdan htaa *v.* dimpa, knycka.

Hetki ken *s.* stund, hetkeksi till en stund, -inen isen *dim.* liten stund, *a.* ht. stund, stundens. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* dela i stunder, hetkittäin l. hetkittelen stundtals.

Hetkun ua *v.* röras gungande, guppa, swänga. -una an *s.* guppning, swängning. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att guppa, fätta i waggande rörelse. -utus uksen *s.* fkakning, swänguing.

Hetas ttaan *a.* böjd för, fiken, brå, -uskoinen lättregen, hetas uusille nyfiken. -ttaus uden *s.* fikenhet, bråhad.

Hete tteen *s.* källäder, gungfly, pöl, kärr. -tteinen isen *a.* rik på källådror, kärrig. -ttiö ön *s.* wattenputt.

Hetuli in *s.* fransa, trasa, flarf, trasig person. -lus uksen *s.* pelskrage. -leinen isen *a.* trasig, frasig. -lehdan htaa *v.* trasa, flänga. -lehtelen hdella *v.* fransa, wara flarfwig.

Hevi in *s.* lätthet, ei hevillä swårligen. -iä än *a.* lätt, lättfärdig. -vellän ttää *v.* smickra sig fram, smeka.

Hevonen, hevos se hepo.

Hia an *s.* ärm = hiha, on hioillansa är i fjortärmarna, -puoli plagg med en ärm. -anen sen *dim.* liten ärm.

Digitized by Google

-ainen isen *a.* ht. ärm. -allinen isen *a.* förſedd med ärmar. -ioitan ttaa *v.* förſe med ärmar (jfr. hiki).

Hid.... ſe hit....

Hiehka an *s.* glöd. -aan ata *v.* glöda(hehka).

Hieho on *s.* qwiga (hehko).

Hiekka kan *s.* ſand. -ainen isen *a.* ſandig. -ai-uus uuden *s.* ſandighet. -koitan ttaa *v.* ſanda. -koitun ttaa *v.* bli ſandig, ſandas.

Hiema an *s.* ärm. -moitan ttaa l. -moittelen tella *v.* förſe med ärmar.

Hiemailen lla *v.* ſtälla ſig in, ſmickra, ſmeka.

Hieno on *a.* len, fin, -helma *ep.* för qwinna i fina kläder, -helmi ſtät perſo, *ep.* för den ſom är prydd med ſådana. -onen sen l. -okainen isen l. -nukainen isen *dim.* len, fin och nätt. -ous uden *s.* lenhet, finhet. -osti *adv.* lent, fint. -onen ota l. -oun uta l. -onnun ntua *v.* bli len, förfinas. -onnan ntaa l. -nennän ntää *v.* förfina. -ontelen nnella l. -nentelen nnellä *v.* småningom lena, göra fin. -oksun ua l. -ostun ua *v.* anſe för len, fin.

Hiepsin iä *v.* ſkafwa ſmått, riſta.

Hieputan ttaa *v.* ſkafwa, gnida, röra omkring, ſwänga rundtomkring, wifta, röras långſamt, h. puuroa rör om gröt, kana h. hönan kraſſar grep åt ſig. -tus uksen *s.* gnidning, ſwängning rundtomkring, omrörning. -ttelen tella *v.* gnida fortſarande, ſwänga ſmått omkring. -evahdan htaa *v.* rörligt gnida, åſtadkomma en omſwängning, ſätta lätt och haſtigt i rörelſe.

Hiera an = hierikkä ſe hepo.

Hieron oa *v.* gnida, pruta, nedſöla. -ous uksen *s.* gnidning, ſmutsning. -rukka kan *s.* härleck, grannlåt. -rikkä kän ſe hepo. -rin imen *s.* kräkla. -oun uta l. -raun uta l. -onnun ntua l. -raannun ntua *v.* bli gnidet, nedſölas. -oelen *adv.* -oilen l. -relen llä l. -roskelen lla *v.* långſamt gnida l. ſmutſa. -otan ttaa l. -ostan aa *v.* låta gnida l. ſmutſa. -ottelen tella l. -ostelen lla *v.* låta långſamt gnida l. ſmutſa.

Hierrän ttää *v.* gnida, rulla, omröra. -rre rteen *s.* hwad ſom genom gnidning och rullning uppkommit, lumih. ſmörulle, ſnöſlaga, paperin h. hopprullad pappersbit. -rrin rtimen *s.* redſkap att gnida l. omröra med, ſtälle der någon wrider ſig, lägerſtälle, -puu l. -varsi grötkräkla. -rta rran *s.* ſlipſten. -ryn ryn l. -rreennyn ntyä *v.* bli gnidet, omrörad. -rtelen rrellä *v.* omröra l. gnida ſmåningom. -rrätän ttää *v.* låta gnida, omröra.

Hieprukka kan = hierukka ſe hieron.

Hies eksen = hiki, hieskoivu = hikiäiskoivu.

Hiestain amen l. -ana an *s.* ſwart winbär.

Hiestan aa *v.* ſkubba, ſkafwa.

Hiester ren *s.* en art pil.

Hiesu un *s.* ſand, -poro lös ſand. -ukko kon *s.* ſandfält, mullfält.

Hieta dan *s.* fin ſand, ſandmylla, -jyvä ſandkorn, -rinta ſandbröſt, hwitbröſt, *ep.* för den ſom har klar ſtämma, -särkkä ſandås, ſandref. -ainen isen *a.* ſandig. -aisuus uuden *s.* ſandighet. -tikkö kön *s.* ſandfält, ſandtägt.

Hietra an l. hietras aan *a.* ſpetſig, ſnabb.

Hieveri in *s.* ſwaghetstillſtånd, ſwag tråd, hengen hieveri liſohauk. -räinen isen *a.* ſwag.

Hievukka kan *a.* ſwag, tunn.

Hiha an = hia, hihoitan = hioitan.

Hihd.... ſe hiht....

Hihi *int.* utrop af grin, löje. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* rora hihi, grina, ſtina.

Hihja an *a.* trög, långſam.

Hihna an *s.* rem, *pl.* hihnat remtyg, hevonen on hihnoissa häſten är föreſpänd, poron hihna remtygel. -anen sen *dim.* liten rem. -ainen isen *a.* gjord af rem, rik på rem. -nustan aa *v.* förſe med rem, ſpänna bälte, föreſpänna. -nustus uksen *s.* remſpänning, föreſpänning. -nustelen lla *v.* förſe ſmåningom med rem.

Hihnun ua *v.* wrida ſig på ſamma ſtälle, ſöla. -utus uksen *s.* gnidning, ſöl. -ttelen tella *v.* fortſarande wrida ſig, ſöla ſmått.

Hihdun htua *v.* kifna, digna.

Hihdän htää *v.* ſkida, gå på ſkidor. -hto hdon l. -hdanto nnon l. -hdäntö nnön l. -hdanta nnan l. -hdäntä nnän *s.* ſkidlöpning, hihtoneuvot redſkap för

Digitized by Google

skidlöpning. -hdin htimen s. skida. -htaminen isen s. skidlöpandet. -htäjä än s. skidlöpare. -htelen hdellä v. löpa smått l. lätt på skidor. -hdätän ttää v. ha att löpa på skidor, påskynda skidlöpning.

Hiiaan ata v. swika, beswika is. wid hästbyte, hindra. -ari in s. prånglare, hästbytare. -aus uksen s. prångel, swek. -aelen sdr. -ailen lla v. beswika fortfarande, hindra smått, fördröja. -aun uta l. -aannun ntua v. bli beswiken, fördröjas.

Hiihdattelen tella v. röras långsamt (hihdun).

Hiihdan htää m. fl. = hihdän och följ.

Hiilakka kan l. -lava an a. glödfärgad, skimrande, het (hiili).

Hiili len s. kol, -hanko eldgaffel, ungsraka, -hauta kolmila, -koha kolhäck. -inen isen a. af kol, kolhaltig, kolbesudlad. -ikko kon l. -isto on s. kolhop, glödhop. -ikka kan s. på kol stekt rofwa l. gräddad kaka. -lo on s. swart ore, kolbränd rofwa. -los oksen s. koleld. -lus uksen l. -lusta an s. grop l. plats för glöden wid ugnen, kamin, glödhop. -lustan aa v. omröra glöd. -lustin imen s. ugnsraka. -lustus uksen s. kolomrörning. -lustun ua l. -listyn yä v. nedbrinna till glöd, bli glöd. -lun ua v. glimma. -lutan ttaa v. blåsa upp koleld. -lutus uksen s. antändning af eld i kol. -llyn ltyä v. kolna, förkolna.

Hiipenen vetä v. afmattas, digna.

Hiivin piä v. smyga sig fram, sakta röras framåt, sakta och ytligt beröra. -von poa v. röras fortare, beröra ytligt men raskare. -pistelen l. -vistelen llä l. -vuttelen tella v. smyga småningom, beröra längre tid ytligt.

Hiippa pan s. hög mössa, biskopsmössa, -kunta biskopsstift.

Hiipon ppoa = hiivon se hiivin.

Hiipsin iä l. -son oa l. -sotan ttaa l. -sutan ttaa l. -sottelen l. -suttelen tella v. smyga, sakta röras fram.

Hiivun pua v. öfwerdragas med aska såsom slocknande kol.

Hiivyn pyä = hiivun.

Hiiri ren s. mus, hiirenlauta mössfälla, kotohiiri husmus (*mus musculus*), isoh. råtta (*m. rattus*), karjah. näbbmus (*sorex vulgaris*), hiirihaukka ormwråk (*buteo vulgaris*), hiiren hameet daggskålar (*alchemilla vulgaris*), hiiren herne se herne, hiiren häntä musrumpa (*myosurus minimus*), hiiren korvan lehti ickornbär (*convallaria bifolia*), hiiren ruis björnmossa (*polytricum commune*), hiiren nokka (*geranium sanguineum l. sylvaticum*), hiiren näkä = kurjen papu l. nätkin, hiiren karvainen musblack, lehti on hiiren korvalla bladet har storlek af ett musöra. -inen isen dim. liten mus, a. rik på möss. -relä än s. mössbo, mösshål. -ikko kon s. stolpunderlag under wisthus. -rakko kon l. -rikka kan l. -ro on s. musblack häst. -rokas kkaan a. musblack.

Hiisi se hiite.

Hiiskun ua v. knysta, knysa, mucka, röra sig sakta. -uminen isen s. knystandet. -kahdan htaa v. hastigt knysta, smyga sig plötsligt. -kahdus sdr. -kaus uksen s. knystning, plötslig hwiskning. -utan ttaa v. ha att knysta, smyga. -utus uksen s. knystning. -uttelen tella v. knysta fortfarande, smyga sig sakta.

Hiistakka kan s. stensqätta (*saxicola oenanthe*).

Hiistän ää v. tinga, pruta, förbereda. -sto on l. -ste een s. prutning, förberedelse. -telen llä v. långsamt pruta, förbereda.

Hiisi den s. myth. ond genius, bergsrå, skogsrå, vesihiisi wattenrå, hiiden väki hiisis folk, hiisis tjenstandar, mene hiiteen gå åt fanders, hiiden kiukaat l. -pesät l. -luolat stenrös som ansågos härröra af hiisifolket. -tola an s. hiisis hem. -tolainen isen s. en af hiisis folk. -tinen sen s. Hiitis kapell.

Hiiva an s. utkokad humla, jäst, olla hiivassa wara öfwerlastad. -ainen isen a. med humle l. jäst bemängd, drucken. -aisuus uuden s. humlebemängdt l. öfwerlastadt tillstånd. -aan ata v. blanda humla och jäst i brygd. -atti tin s. humleblandning, drucken menniska, hiivatin vauhtia rasande fart. -aelen sdr.

Digitized by Google

-ailen lla v. fortfarande inblanda hunula, lefwa i sus och dus.
Hiivin, hiivistelen, hiivon, hiivuttelen se hiipiä.
Hiivistän = hivistän se hipiä.
Hiki hien s. swett, on hiessä är swettig, swettas, -liha köttet i hästhof. -viina sprit, -heinä luftgräs (*milium effusum*). -inen isen a. swettig. -isyys yyden s. swettighet. -isesti adv. swettigt. -iäinen isen a. swettig, swettande, hikiäiskoivu en art björk (*betula odorata*), hikiäisleppä en art al (*alnus incana*). — Hietöin ttömän a. swettlös. -ttömyys yyden s. swettlöshet. — Hies eksen l. hios oksen s. swettbad. — Hikoon iota v. swettas. -koilen lla v. swettas småningom. -koun uta l. -koonnun ntua v. bli swettig, slå sig fuktig. — Hiotan ttaa l. Hiostan aa v. drifwa till swettning. — Hiottavainen isen a. swettdrifwande. — Hiotus uksen s. swettdrifning, swettning. — otun ttua l. -stun ua l. Hiestyn yä v. bli swettig, slå sig fuktig.
Hila an s. grind af rörliga spolar, hästdrag, rede pl. hilat skacklor, hilareki släde som begagnas med skacklor.
Hilaan l. hilajan hilata v. släpa, hala, skuffa, stimma, släpa sig fram, sträfwa efter. -aus uksen s. släpning, skuffning, stoj, sträfwan. -aelen sdr. -ailen lla v. släpa småningom, långsamt anskaffa, wäsnas, skalkas, leka. -astan aa v. stimma, skalkas, förlusta sig, leka. -astus uksen s. stimm, stoj, ras, förlustelse.
Hilas aan s. glatt, slipprig.
Hile een s. söndrig wåris.
Hileä än a. klingande, gäll. -ästi adv. gällt.
Hilja an s. tillstånd af lugn, stillhet, senhet, tulla hiljaan komma sent, sakta, hiljain varhain bittida och sent, olla hiljallansa l. hiljaksensa wara stilla. *Komp.* hiljempi stillare, senare, tuli hiljemmin kom saktare, senare. -asti adv. sakta, sent. -ainen isen a. saktlig, sen. -aisuus uuden s. saktlighet, senhet. -aisesti adv. saktligt. -akko kon s. nyßförfluten tid, hiljakkoin nyligen. -jenen v. stillna, lugnas. -jennän ntää v. bringa till stillhet, lugna, nedtysta. -jennys yksen s. lugnande, nedtystning. -astun ua v. bli sen, försenas. -aksun ua v. anse för sen. -attain l. -attaisin l. -altain adv. för icke länge sedan, nyligen, sakta. -jakainen isen = hiljainen.
Hiljun ua v. gnägga gällt, flina. -una an s. gäll gnäggning, flin.
Hilkku kun s. hufwa, barn- l. qwinnomößa, a. snabb, qwick. -kun kkua v. röras snabbt, ljuda gällt. -ke keen s. snabb rörelse, klapper. -kutan ttaa v. röra qwickt, klappra. -kutus uksen s. klapper. -kasen sta v. röra plötsligt, klappra till.
Hilla an s. moget hjortron, snösörja, stöp. -ainen isen a. rik på hjortron, af hjortron, moddrig. -aannun ntua v. mogna (hjortron), bli moddrig, stöpig.
Hillikka kan s. lärftshufwa, jungfrubär, käringbär (*rubus saxatilis*).
Hilli in a. saktlig, namn på hund. -itöin ttömän a. oregerlig. -ittömyys yyden s. oregerlighet. -ittömästi adv. oregerligt. -itsen tä v. hejda, tygla, stilla, dämpa. -itys yksen s. tyglande, hejd. -itsiä än s. tyglare, hejdare. -imätöin l. -itsemätöin ttömän a. icke hejdande, hejdlös. -imättömyys l. -itsemättömyys yyden s. hejdlöshet. -imättömästi l. itsemättömästi adv. hejdlöst.
Hillo on s. bärmos, sylt, issörja. -oon ota v. sylta, inlägga, kroßa, packa. -oonnun ntua v. kroßas, syltas.
Hillukka kan = hillikka.
Hilo on s. underlag på sumpigt ställe, bro.
Hilpa van s. fjun, snöflinga.
Hilpeä än a. liflig, kry, rask, munter, mies on hilpeimmällänsä mannen är wid sin raskaste ålder. -eys yden s. liflighet, raskhet, munterhet. -ästi adv. lifligt, raskt. -eyn ytä l. -eynnyn ntyä v. bli liflig, bli kry. -eilen llä v. bete sig raskt, wara kry. -paisen sta v. raskt göra något, klippa till, skära hastigt. -von poa v. fortfarande göra raskt något, syödä h. äta glupskt, begärligt. -potan ttaa v. göra muntert. -pottelen tella v. fortfarande bete sig

Digitized by Google

fry, göra fortfarande muntert, juosta h. syringer lifligt och lätt. -vistyn yä v. bli fry, muntras upp.

Hilpu vun *s.* den tunna lamellen på inre sidan af näfwer.

Hilse een *s.* flaga, fiut flagg, issforpa.

Hilskaan ata *v.* stoja.

Hilsma an *s.* små fjäll. -ainen isen *a.* småfjällig.

Hilukainen isen *a.* något stilla, lugn, långsam. -aisuus uuden *s.* långsamhet. -aisesti *adv.* långsamt (hilja).

Hilve een *s.* flaga, flagg, fnas, de tunna delarna af gräswärter, if. säd som torra, hilveheinä taudgröe, ängsgröe (*poa*).

Hilv.... se **hilp....**

Himarran rtaa l. -rtelen rrella *v.* kittla, locka, smeka. -rre rteen *s.* lockelse, smek, bergsöta (*polypodium vulgare*). -rtelia an *s.* lockare, smekare. -merryn rtyä *v.* bli lockad, retad, tuo syöda miehen nälkähisen, hilpoa himertynehen, haukata halun alaisen hemta att äta åt en hungrig man, att sluka åt en (af matlust) retad, att tugga åt en med aptit.

Himen nen *s.* doft.

Himeä än *a.* dunkel, oklar. -eys yden *s.* dunkelhet. -ästi *adv.* dunkelt, otydligt. -mitän ttää *v.* fördunkla. -mu un *s.* dunkelhet, fymning. -mahdan htan *v.* fördunkla plötsligt, glesna, förstöras. -mahtelen htella *v.* fördunkla då och då hastigt, glesna, förstöras en efter annan.

Himmi in *s.* dunkelhet, försagdhet. -mmi mmen *a.* dunkel, försagd. -mmesti *adv.* dunkelt. -mmennän ntää *v.* fördunkla, göra försagd. -mmennys yksen *s.* fordunkling. -mmentelen nnellä *v.* fördunkla småningom. -mmennyn ntyä *v.* fördunklas, häpna. -mmastun ua *v.* bli rådlös, häpna, barna. -mmastelen lla *v.* fördunkla småningom, göra försagd, göra rådlös. bete sig rådlöst.

Himo on *s.* begärelse, lusta, -ruoka lystmåte, seckerrot (*sium sisarum*). -oinen sen l. -okas kkaan *a.* som har begärelse, lystem. -ollinen isen *a.* lysten, långtande. -ollisuus uuden *s.* lystenhet. -ollisesti *adv.* lystet, begärligt. -oton ttoman *a.* utan begärelse, utan lustar. -oon ota l. -oitsen ta *v.* ha begärelse, langta efter. -oilen lla *v.* längta. -ôtun ttaa *v.* wäcka långtan, reta.

Himppi mmin *s.* försagd, *s.* matwäljare.

Hina an *s.* bastrep. -aan ota *v.* släpa, långsamt framskrida. -aus uksen *s.* släpning, långsamt framskridande.

Hinkaan ngata = hinkkaan.

Hinkalo on *s.* svilta, bås, lår. -oitsen ta *v.* sätta i bås, klafbinda.

Hinkka kan *s.* larf som fräter kålplantor.

Hinkkaan kata *v.* stubba sig, skafwa, gnafwa, släpa sig fram, träsa.

Hinkki kin *s.* trädskaska.

Hinku ngun *s.* kikhosta, -ruoho stålgräs (*nardus stricta*). -uinen isen *a.* kikhunade, sjuk af kikhosta. -ngun nkua *v.* hafwa kikhosta, kikna, ropa hest (såsom tjuren). -kaisen sta *v.* ropa till hest, hastigt kikna. -ngotan ttaa *v.* ropa hest, sjunga l. tala hest.

Hinta nnan *s.* pris, wärde. -ainen isen *a.* wärd, ht. rris, minksh. till hwad pris. -nnallinen isen *a.* som har pris, wärd. -nnatoin ttoman *a.* utan pris, wärdelös. -nnattomuus uuden *s.* wanspris. -nnattomasti *adv.* utan pris, gratis. -nnasto on *s.* priskurant. -nnoitan ttaa *v.* ålägga pris. -nnoittelen tella *v.* göra sig underrättad om priset.

Hintelä än *a.* swag, eftergifwande. -löitsen ta *v.* förswaga, slita. -löityn ttyä *v.* förswagas, nötas. -terôinen isen *a.* något tunn, sliten (hintu).

Hintsaan ata *v.* framsläpa, mödosamt bära.

Hintu nnun *s.* str, tunn, sliten, -sahafintandad såg (hintelä, hentu).

Hion oa = hivon, hiotan = hivotan, hioin = hivoin.

Hios, hioitan, hiostun, hiotun se **hiki.**

Hipakka kan *s.* snäll, flink.

Hipale een = hipe.

Hive peen *s.* fläkt, tuulenh. windfläkt.

Hiperrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* fribra fram långsamt, kräla.

Hipiä än *s.* hud, hy, kropp, tagg. -ivistan ää *v.* ömma.

Hipiö ön = hippi.

Digitized by Google

Hiplu un *a.* späd, tunn, klen (hilpu).
Hipokkainen isen *s.* åkerbär.
Hipottelen tella = hipertelen.
Hippa pan *s.* skogsrå, lek i skog, metsän hippa halliparta skogens brunskäggige hippa (hela).
Hipe ppeen *s.* liten bit, smula, ruan hippeet desert.
Hippi pin *s.* hufwa, -kerttunen kungsfogel (*regulus cristatus*).
Hippiä än *a.* snabb. munter, artig. -ppoinen isen = hippiä.
Hipsun ua *v.* gunga upp och ned (*om coit. fem*). -utan ttaa *v.* ha att gunga, trippa.
Hivun pua *v.* glida, skrida långsamt, klia (hiivin).
Hirmu un *s.* rysning, skräck, -työ ryslig gerning, -valta skräckwälde. -uinen isen l. -ulinen isen l. -ukas kkaan *a.* förskräcklig, ryslig. -uisuus uuden *s.* ryslighet, förskräcklighet. -uisesti l. -ullisesti *adv.* förskräckligt. -utan ttaa *v.* injaga skräck, minua hirmuttaa jag ryser, fasar. -utus uksen *s.* förskräckelse. -ustun ua *v.* bli förskräcklig, förgrymmas.
Hirnu un *s.* gnäggning. -un ua *v.* gnägga. -unto nnon l. -unta nnan *s.* gnäggning. -uminen isen *s.* gnäggandet. -uja an *s.* gnaggare. -uvainen isen *a.* gnäggande. -umatoin ttoman *a.* icke gnäggande. -uskelen lla l -uskentelen nnella l. -nakoitsen ta *v.* gnägga fortfarande, wrenskas. -utan ttaa *v.* ha att gnägga. -utus uksen *s.* retelse till gnäggning.
Hirstonen sen = hirvonen.
Hirsu un *s.* råmning af saknad. -un ua *v.* råma af saknad t. ex. efter kalf.
Hirsi rren *s.* stock, galge, -metsä timmerskog, joutua hirteen komma i galgen, -puu galge, hirsipuun mäki galgbacke. -inen isen *dim.* liten stock, *a.* stockrik, gjord af stock. -rtehinen *adv.* -rteinen isen *s.* galgfogel, skarprättare. -sikko kon *s.* timmerskog. -rtän ttää *v.* hänga upp i galge. -rttäjä än *s.* hängare. -rtäntö nnön *s.* hängning. -rttelen tellä *v.* hänga en efter annan.
Hirvas aan *s.* treårig renoxe (oskuren).
Hirvi ven *s.* elg, hirven juuri ålandsrot (*inula helenium*), hirven takku stålgräs (*nardus stricta*). -vinen sen l. -vo on l. -vonen sen *dim.* liten elg. -vinen isen *a.* elgrik, af elg -veinen isen *a.* elglik, *pl.* hirveiset elglek.
Hirveä än *a.* faslig, gräslig, wederstygglig. -eys yden *s.* faslighet. -ästi *adv.* fasligen. -viö ön *s.* faslig sak, wederstygglig menniska. -vin iä l. -viin itä l. -veen vetä *v.* fasa, rysa, töras. -vitän ttää *v.* injaga fasa. -vitys yksen *s.* injagning af fasa, förfäran. -vittelen tellä *v.* fortfarande injaga fasa, förfära.
Hissutan ttaa *v.* taßla, göra i mjnag, gå sakta. -ttelen tella *v.* fortfarande taßla, gå taßande. -utus uksen *s.* taßel.
Hidas taan *a.* trög, långsam, sen. -taus uden *s.* tröghet. -taasti *adv.* trögt, långsamt -tainen isen *a.* något långsam. -taisuus uuden *s.* långsamhet. -taisesti *adv.* något långsamt. -turi in *s.* långsam menniska, trög häst, sölare, drönare. -turainen isen *a.* drölig, komlig. -turoitsen ta *v.* dröla, dra sig bete sig söligt. -taun uta l. -dastun ua *v.* bli sen, fördröjas. -dastan aa *v.* fördröja, försena. -dastelen lla *v.* något fördröja, lemna sig efter, söla. -den *adv.* långsamt, trögt.
Hitiä än *s.* trädben, *pl.* styltor. -din tiä *v.* gå på styltor.
Hitta tan *s.* hynda, tik.
Hittara an = hitto.
Hitto ton *s. myth.* rå, ond genius (hiisi), mene hitolle gå åt fanders, tervah. skicklig tjärbrännare som ansågs med hittos bistånd få mycket tjära. -ola an *s.* hittos hem. -olainen isen *s.* en af hittos folk. -ttavainen isen = hittolainen.
Hitu dun *s.* fruktskal, fnas, fin tråd, ei hituakaan icke fnasken engång. -unen sen *dim.* litet skal, småfnas. -uinen isen *a.* af skal, fnasig. -uisuus uuden *s.* fnasighet. -de teen *s.* fnasigt l. trådigt tillstånd, raiti on hiteellä lakanet är slitet så att trådarna synas. -ustan aa l. -ustelen lla *v.* göra till fnas, hieroo h. gnuggar till fnas. -unainen isen *a.* något fnasig, sliten.

Digitized by Google

Hitara an = hituri se hidas.

Hiuka hiuan l. hiuvan *s.* litenhet, hwarje smått ting, snöflinga, sandkorn, fläkt, qwal i hiertgropen af hunger eller swaghet. -ainen isen *a.* sandig, qwäljande. — Hiue hiukeen *s.* sandig jord. — Hiukaan hiuata l. hiuon hiukoa l. hiukoon hiuota l. hiukoilen lla *v.* fasta slingor, känna qwal under hiertat, ha sugning, wara hungrig. -kaus uksen *s.* qwal, sugning. = Hiukaisen sta l. hiuasen sta *v.* känna hastigt qwal, ha sugning. — Hiuotan ttaa *v.* förorsaka qwal l. sugning i. hunger. — Hiukeen l. hiukenen hiueta l. hiukeunun ntua *v.* försmäkta, digna, förtwina. -kahdun htua *v.* försmäkta hastigt, digna ned. — Hiu'un hiukua l. -kaun uta *v.* förtwina, försmäkta långsamt, aftyna.

Hiuki *adv.* alldeles, hiuki kulunut vaate utsliten klädnad. -ioin omen *a.* gles af slitning.

Hiukka kan *s.* litet af något, smått ting, lumen h. snöflinga, tuulen h. windfläkt, meren h. hafssand, hiukka leipää litet bröd. -anen isen *dim.* = hiukka, anna hiukkanen gif helt litet. -ke kkeen *s.* sandjord. -ainen isen *a.* något liten, obetydlig, sandig (hiuka).

Hius uksen *s.* hufwudhår, -lakki peruk, -kukkara papiljett, -marto hårfäste, -heinä (*ranunculus aquatilis*). -uksinen isen *a.* af hår, hårig. -ksellinen isen *a.* behårad. -ksetoin ttoman *a.* hårlös. -uksettomuus uuden *s.* hårlöshet. -ukseva an *a.* hårstark.

Hiude teen *s.* fnas, flinga. -dun tua *v.* försmäkta, förtwina (hiuka).

Hiuti = hiuki.

Hiutu dun *a.* glänsande till huden, bäselig.

Hiuve een = hiue, hiuvaisen sta = hiuasen, hiuvotan ttaa = hiuotan se hiuka.

Hive een *s.* hastig och lätt rörelse, fläkt. -vahdan htaa *v.* röras plötsligt och lätt, gifwa en fläkt. -vahdus *sdr.* -vaus uksen *s.* fläkt, ögonblick, oli täällä hivauksella, war här som hastigast, ei hivaustakaan icke en fläkt ens, icke knäpp eller gny. -vaisen sta *v.* fästa i plötslig och lätt rörelse, slå till. -vahutan *sdr.* -vautan ttaa *v.* sätta i hastig rörelse, slänga, slå till. -vitän ttää *v.* sätta i fortfarande hastig och lätt rörelse, slunga.

Hivellyn llyä *v.* försvagas, fättas ur stånd att göra något, wrickas, silmät hiveltyvät ögonen äro försvagade, tåla ej att ses med, hampaat h. tänderna ömma, tåla ej att bita med, jalka hivelttyy foten wrickas. -ys yksen *s.* wrickning, försättning i owerksamhet, hivellyslanka träd som bindes omkring en wrickad led. -sanat trollformler öfwer en wrickad fot såsom läkemedel. -tauti lifssjuka. -llän ttää *v.* förorsaka stickning i kroppen, lisma.

Hiviä än *s.* renadt lin, blårfritt lin. -ainen isen *a.* gjord af sådant lin (hipiä, iho).

Hivon oa *v.* gnida, slipa. -oin imen *s.* slipwerktyg, slipsten. -oja an *s.* slipare. -ominen isen *s.* slipandet. -onta nnan *s.* slipning. -velen vella *v.* slipa smått, polera. -votan ttaa *v.* låta slipa. -uun *s.* gnidning, glattning, afmagring, förtwining. -tauti twinnsjuka. -vun ua *v.* gnidas, glattas, förtäras, förtwina. -vutan ttaa *v.* fortfarande gnida, slipa, utslita, glatta, fnura, utmatta. -vutus uksen *s.* fortsatt gnidning, fnurning. -vuttaja an *s.* fnurare, polerare. -vuttavainen isen *a.* gnidande, förtärande, utmattande. -uttelen tella *v.* långsamt och smått gnida, fnura sakta, utmatta långsamt, framskrida trögt.

Ho l. hoho *int.* utrop af förundran, smärta, förtrytelse. — Hohon oa *v.* säga hoho, släfa, blåsa. — Hohotan ttaa *v.* blåsa på, braga andan djupt. -tin ttimen *s. pl.* -met blåsbälg.

Hoe .... se hoke ....

Hohisen sta *v.* susa, släfa. -hina an l. -hu un *s.* släsning, susning, löst rykte.

Hohka an *a.* swampig, pirig, lös, lucker, -multa lös kärrmylla, -nauris swampig rotswa, -närhi nötskrika (*garrulus glandarius*). -ainen isen *s.* swampig. -aisuus uuden *s.* swämpighet. -aisesti *adv.* swämpigt. -aun uta l.

Digitized by Google

-annan ntua *v.* bli swampig. -kero on l. -ko on *s.* mår.

Hohku un *s.* låga. -uipen isen *s.* lågande. -un ua *v.* låga, lysa (hehku).

Hohdan htaa *v.* låga, lysa, blänka, värma. -hde hteen l. -hto hdon *s.* låga, glans. -datan ttaa *v.* blanka. -datus uksen *s.* blankning.

Hohdin htimen *pl.* -met hoftång.

Hohto hdon *s.* flor, tyll (hohdan).

Hoi *int.* utrop för att väkalla uppmärksamhet, suckan. -ikkaan kata *v.* ropa hoj. -ikin kkia *v.* ropa hoi fortfarande. -ikkina an *s.* fortfatt hojropande. -kasen sta *v.* ropa hastigt hoj.

Hoih *int.* = hoi. -hkaan ata *v.* ropa hojh, pusta, fläsa, sucka. -hkin ia *v.* ropa fortfatt hojh, vara enträgen. -hkailen lla *v.* pusta, sucka. -hotan ttaa *v.* ropa hojh, stånka, stöna. -hotus uksen *s.* hojhropning, suckan.

Hoikka kan *a.* späd, smärt, spenslig. -kkuus uuden *s.* spenslighet. -anen sen *dim.* något spenslig. -kkenen kuta l. -kennun ntua *v.* bli spenslig. -kennan ntaa *v.* göra smal, göra spenslig. -kennus uksen *s.* smalgörning. -arpitsen ta *v.* tulta, stulta fram.

Hoikuinen isen *a.* lågande (hohkuinen).

Hoila an *a.* mycket spenslig, lång och böjlig. -aan ata *v.* röras af och an, wackla, skrika, larma. -aus uksen *s.* waggning, skrik med full hals. -aelen *adv.* -ailen lla *s.* wagga af och an, fortfarande skrika på. -lo on *s.* skrik hals. -lotan ttaa *v.* röras af och an, skrika fortfarande med full hals. -lotus uksen *s.* waggning, skri. -lottelen tella *v.* wagga smått, skrika smått. -ahdan htaa *v.* slängas, kastas, utstöta ett skri.

Hoilu un *s.* watten och surmjölksblanda.

Hoimi men l. -me een *s.* skydd, hägn. -in ia *v.* skydda, hägna.

Hoipa van = hoiva.

Hoipaan vata *v.* stappla, stulta. -perran rtaa l. -peroin ida l. -peroitsen ta l. -pertelen rrella *v.* ragla. -perrus uksen *s.* ragling.

Hoska an *s.* lång och smärt menniska.

Hoidan taa *v.* stöta, wårda. -ito don *s.* stötsel, wård. -into anen l. -itohto nnon *s.* stötning, omwårdnad. -itokas kkaan *s.* fötebarn, pupill. -itaminen isen *s.* stötandet. -itaja an *s.* stötare. -itelen della l. -intelen mella *v.* stöta fortfarande, vybla med.

Hoitan ttaa = hoidan, hoitto ton = hoito, hoitelen tella = hoiteleu.

Hoiva an *s.* hwila, lindring, rekreation, hjelp. -aan ata *v.* återhemta krafter genom hwila, slå till. -aus uksen *s.* wederqwickelse, slag, smäll. -aisen sta *v.* wederqwicka, gifwa ett slag. -anto nnon *s.* wederqwickning. -ahutan- *adv.* -autan ttaa *v.* gifwa ett hastigt slag, wederqwicka.

Hokaisen sta *v.* glupa, sluka hastigt (hokellan).

Hokara an *a.* dum. -rasti *adv.* dumt. -ri in *s.* dumhufwud. -roitsen ta *v.* bete sig dumt, galnas.

Hoen hokea *v.* prata ett och detsamma, fråsla, wara enträgen i tal. — Hokema an l. -kemainen isen l. -ku houn *s.* talamue, prat, löst rykte. — Hoeskelen lla *v.* prata fortfarande ett och detsamma, pladdra. -kistan ua *v.* pladdra mycket, hotande l. entråget ferdra.

Hokellan ttaa l. -keltelen llella *v.* äta glupskt.

Hoki in *a.* ihålig af röta, genemborrad, *adv.* alldeles, ei hoki vanha icke fast gammal. -inen isen *a.* ihålig.

Hokki kin *s.* klacken på hästsko, ojan täytta hokkia åker i fullt galopp.

Hoksaan ata *v.* hastigt warsebliswa, märka. -aus uksen *s.* warseblifning, uppmärksamhet. -ailen lla *v.* märka ett efter annat. -sin ia *v.* fortfarande märka, aftgifwa. -sahdan htaa *v.* bliswa hastigt uppmärksam. -sallan ttaa *v.* warsna.

Holajan *adv.* -laan lata = holisen.

Holhon oa l. -oon ota *v.* skydda, wårda, beskydda. -o on l. -ous uksen *s.* skydd, wård, förmynderskap. -oja an *s.* skyddare, wårdare, förmyndare. -omus uksen *s.* skydd, förmynderskap. -otar ttaren *s.* beskyddarinna, förmyndarinna. -oelen *adv.* -oilen lla l. -oskelen lla *v.* fortfarande wårda.

Digitized by Google

Holisen sta *v.* gifwa ett ihåligt, doft ljud, sorla groft. **-ina an** *s.* sorl. **-stan aa** l. **-stelen lla** *v.* åstadkomma sorl. **-lahdan htaa** *v.* gifwa ett hastigt sorl. **lahdus** *sdr.* **-laus uksen** *s.* hastigt sorl. **-lahtelen hdella** *v.* gifwa då och då ett hastigt sorl.

Holjamoinen isen *a.* lång och späd (hoila).

Holkki kin *s.* pråm, lommel, drank, lank.

Holkun kkua *v.* röras hit och dit med skrammel, skramla, runka **-utan ttaa** *v.* röra af och an med skrammel, runka. **-utus uksen** *s.* runkning, skrammel. **-uttelen tella** *v.* runka fortfarande.

Hollaan ata *v.* pladdra. **-astan aa** *v.* pladra hårdt, larma.

Hollakko kon *s.* dynghög.

Holli in *s.* hållskjuts, olla hollissa wara på hållskjutsning.

Hollo on *s.* groft hundskall. **-otan ttaa** *v.* skälla groft, tala med grof röst, blänka.

Holma an l. **-me een** *s.* skydd för wind på sjön, lä. **-aan ata** *v.* skydda för wind.

Holmin ia *v.* sluka begärligt.

Holo on *s.* ihålighet, vuoren h. grotta. **-otan ttaa** l. **-ottelen tella** *v.* gifwa fortfarande ett ihåligt ljud, skråla, pladdra. **-otus uksen** *s.* skrål, pladder. **-ottaja an** *s.* som talar hårdt och ihåligt, doft.

Holoppa pan *a.* oduglig, ömklig.

Holppa pan *s.* söt- och surmjölk sammankokta.

Holu un = holina.

Holvaan ata *v.* öfwergjuta, öfwerskölja, beslå, öfwerdraga, hwälfwa, slösa. **-aus uksen** *s.* öfwerspolning, beslagning, hwälfning. **-aaja an** *s.* öfwergjutare, hwälfware. **-vin ia** *v.* skölja, spola bort. **-vi in** *s.* hwalf (holvin).

Holvin ia *v.* skräfla, häkla, förtala. **-vasen sta** *v.* sladdra, baktala. **-vasti in** *s.* skräflare, bakdantare (holvaan).

Home een *s.* mögel. **-einen isen** *a.* möglig, af mögel. **-eisuus uuden** *s.* möglighet. **-ehdun htua** l. **-etun ttua** *v.* mögla, möglas. **-ehdutan ttaa** l. **-etutan ttaa** *v.* låta mögla.

Homma an *s.* sträfwan, bestyr, åtgärd. **-aan ata** *v.* bestyra, uträtta, tillrusta, uppmuntra, on ollut hommassa l. hommattu har warit påtänkt.

Hommasti in l. **homo on** *s.* stor qwinna.

Homppa pan l. **hompo mmon** *s.* tafatt, enfaldig menniska. **-amainen isen** *a.* lättrogen.

Homppu pun l. **hompu mmun** *s.* stampbröd.

Homsu un *s.* wårdslös, slarfaktig menniska. **-saan ata** l. **-sutan ttaa** *a.* bete sig wårdslöst, slarfwa.

Honka ngan *s.* furu, fullwuren tall. **-anen sen** *dim.* liten furu **-ainen isen** *a.* af furu, rik på furu. **-aisuus uuden** *s.* fururikedom. **-amainen isen** *a.* furulik. **-amaisuus uuden** *s.* furulikhet. **-ava an** *a.* furustark. **-avuus uuden** *s.* furustarkhet. **-nkio on** *s.* furustock. **-ngisto on** l. **-ngikko kon** *s.* furuskog. **-ngatar ttaren** *s.* furans genius.

Honkelo on = hontelo.

Hono on *s.* talande i näsan. **-otan ttaa** l. **-ottelen tella** *v.* tala i näsan.

Honto nnon *a.* ihålig *s.* skummet på stenar i fors, honto mies storätare, ajaa hontoonsa wräker i sig. **-ous uden** *s.* ihålighet. **-oinen isen** *a.* ihålig. **-oisuus uuden** *s.* ihålighet. **-talo on** *a.* obäklig, **-telo on** *a.* ihålig, oduglig.

Hopakka kan l. **-pero on** *s.* dumhufwud. **-peroitsen ta** *v.* bete sig dumt.

Hopia an l. **pio on** *s.* silfwer, elavä hopia qwicksilfwer, hopiapää silfwerskaft, **-kahva** silfwerfäste, **-rinta** silfwerbröst, silfwerklingande stämma, **-heinä** fingerört (*potentilla argentea*). **-piainen** l. **-pioinen** l. **-peinen isen** *a.* af silfwer. **-piaan ata** l **-pioin ida** l. **-pioitsen ta** l. **-pioitan ttaa** *v.* försilfra, silfwerbeslå.

Hopisen sta *v.* mumla, pladdra. **-ina an** *s.* pladder, mummel (höpisen).

Hopitan ttaa = hoputan.

Hopotan ttaa = hopisen, hopotus uksen = hopina.

Hoppu pun *s.* hast, fjesk, träta. **-pusti** *adv.* skyndsamt. **-uinen isen** *a.* skyndsam, fjeskig. **-uisuus uuden** *s.* fjeskighet **-uisesti** *adv.* fjeskigt. **-ppuun puta** *v.* skynda, fjeska, träta. **-putan ttaa** *v.* påskynda, mana på. **-putus uksen**

Digitized by Google

s. pådrifning, påskyndan. -puttaja an *s.* pådrifware, -puttelen tella *v.* fortfarande pådrifwa, smått mana på.
Hopso on l. -su un *s.* dum, fåne. -sotan ttaa l. -sutan ttaa *v.* bete sig fånigt.
Horajan *sdr.* -raan rata l. -risen sta *v.* forla, kollra, smattra, yra, tala i yrsel. -rina an *s.* fortsatt forl, smattrande. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* smått forla, kollra m. m. -ahdan htaa *v.* forla hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt forl. -ahtelen hdella *v.* forla hastigt då och då, smattra. -ristan aa *v.* ha att forla, åstadkomma smattrande.
Horhattelen tella *v.* bjuda till, täta.
Horho on *s.* lund.
Horjun ua *v.* wackla, ragla. -uminen isen *s.* wacklandet, raglandet. -uja an *s.* raglare. -umus uksen *s.* ragling. -uvainen isen *a.* wacklande, raglande. -uvaisuus uuden *s.* ranklighet. -uvaisesti *adv.* ranligt. -umatoin ttoman *a.* icke wacklande, stadig. -umattomuus uuden *s.* stadighet. -mattomasti *adv.* utan att ragla, stadigt. -uelen lla l. -uskelen lla *v.* wackla smått. -utan ttaa *v.* ha att wackla, runka, skaka. -utus uksen *s.* skakning, runkning. -uttaja an *s.* skakare. -uttelen tella *v.* skaka fortfarande, gå wacklande. -ja an *s.* trollkarl med wacklande rörelser. -jakka kan *a.* ostadig, wacklande. -jaun uta *v.* stapla, snafwa. -jaus uksen *s.* snafning. -jahdan htaa l. -jahdun htua *v.* wackla hastigt, snafwa, stinta, wricka, taga ett felsteg. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* snafning, felsteg, förseelse. -jahtelen hdella l. -jeksin ia *v.* wackla hastigt då och då, stapla.
Horkka kan *s.* froßa, -heinä hästklocka (*gentiana amarella*).
Horma an l. -mi in l. -mu un *s.* weck, fjellöppning i ugn, windrör i åßja, verka on hormalla klädet är weckigt, illa walkadt, maitohormi mjölkkanal hos kor, mjölköppning. -muinen isen *a.* weckig. — Hormukukka = horsma.
Horna an *s. myth.* ond genius (hiisi), snarkning, slummer, snekning, mene hornaan gå åt fanders, hornan laßlla försärligt. -aan ata *v.* snarka, sneka. -aus uksen *s.* snarkning, snekning. -aelen lla *v.* snarka smått, sneka smått. -nin ia *v.* sneka, snarka fortfarande, qwälja, beswära. -nia an l. -nisko on *a.* ljum.
Horo on = horho.
Horros oksen *s.* dwala, on horroksissa är i dwala.
Horsasen sta *v.* frusta till, andas starkt.
Horsin ia *v.* lunka, trafwa.
Horsma an *s.* råmjölke, himmelsgräs (*epilobium angustifolium*).
Horu un = horina, horuun uta = horisen.
Hosi in *s.* brunstighet hos får, löpskhet.
Hosia an = huosiain, hosiainen = huosiainen.
Hosin ia = hosun, hositan l. hosotan ttaa = hosutan.
Hoska an l. -ke een = hospi, hoskaan ata = hospin.
Hospi in *s.* näfwerfyllnad till skoläst, hospiheinä styfmorsblomma (*viola tricolor*). -in ia *v.* slå fyllnad till läst.
Hossi in *s.* lurfwighet. -inen isen *a.* lurfwig. -itun ttua *v.* bli lurfwig.
Hossotan ttaa *v.* pissa lindrigt (kläder). -ssakoitsen ta *v.* försöka att slå, slå efter någon.
Hosu un *s.* prygel. -un ua *v.* slå med ris, gißla, prygla. -umus uksen *s.* prygling, risning. -uja an *s.* risare, gißlare. -uminen isen *s.* risandet. -utan ttaa *v.* låta risa, låta prygla. -utus uksen *s.* slag med ris, prygeltillställning.
Hotaisen sta *v.* slå till, slå af, sluka hastigt, sanoa hotaisi högg till och sade. -akka kan *s.* gäpkare.
Hode teen *s. pl.* hoteet förwar, wård, elää omissa hoteissaan lefwer af egna tillgångar, ottaa hoteisinsa taga i sin wård.
Hodin tia l. hotikoitsen ta = hotkin.
Hoti *adv.* dock, kun hoti wähä annettaisi om dock litet skulle gifwas.
Hotisen sta l. -stan aa *v.* föra bort, drifwa bort.
Hotkaisen sta *v.* sluka hastigt, glupa. -aus uksen *s.* hastig slukning. -kin ia

Digitized by Google

v. sluka fortfaraude. -kina an *s.* fortsatt slukning. -ka an l. -ko on *s.* glupsk ätare. -koinen isen *a.* glupsk. -koisuus uuden *s.* glupskhet.

Hoto on *a.* ihålig, rutten inantill, *s.* pladdrare, glupsk menniska. -otan ttaa *v.* pladdra med dof stämma (hotaisen).

Hotti tin *s.* förwaringsrum för småsaker, hylla, buk, liten muikka ifrån föregående sommar, ajaa kaikki hottiinsa smörjer allt i träfet. -inen isen *s.* gråsparf, gråspink (*fringilla domestica*), groda.

Hotuilen lla *v.* pladdra (hoto).

Houhattelen tella *v.* fläsa, åtlas.

Houhteun uta = houteun.

Houkka kan l. -kkio on l. -kko kon *s.* dumhufwud, fåne. -kkeus uden l. -kkuus uuden *s.* fånighet, enfald. -kkaan kata *v.* narra, drifwa gäck. -kkeen keta *p.* narras. bli narrad. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* narra, locka. -kutus uksen *s.* lockande, narri. -kuttelia an *s.* lockare, förledare. -kahdan htaa *v.* narras, bli narr. -kistun ua *v.* bli förryckt.

Houna an = houkka.

Hourin ia *v.* glupa, sluka glupskt.

Houraan ata l. -ailen lla l. -reilen lla l. -reskelen lla l. -rin ia l. -reksin ia *v.* yra, tala i yrsel. -raus uksen l. -re een l. -ru un *s.* yrsel, hourupäinen yrande, besatt, förryckt, hourumainen dårlik. -rio on *s.* galning.

Houste een *s.* swindel.

Housu un *s. pl.* -sut byxor, roimahousut widbyxor. -un ua *v.* kläda sig i byxor. -utan ttaa *v.* förse med byxor. -uttelen tella *v.* förse småningom med byxor, pråla i byxor.

Houtere een = hautera.

Houteun uta *v.* bli ihålig, swampaktig.

Hovahdan htaa *v.* hastigt inträffa, sana hovahti suusta ordet undföll. -hutan ttaa *v.* göra hastigt.

Hovi in *s.* hof, herregård, -oikeus hofrätt, -piti hofhållning.

Hu *int.* utrop af afsky.

Hud.... se hut....

Huhka an l. -aja an *s.* berguf (*strix bubo*). -anen sen *dim.* liten uf. -aan ata *v.* ropa såsom en uf, tjuta, hete sig fånigt.

Huhmar ren l. -ri in l. -ro on *s.* stampho, trädmortel. -roitsen ta *v.* stöta, stampa i mortel.

Huhta hdan *s.* swed, -harakka = bepolsrakka, -sieni murkla (*morchella esculenta*). -hdin htia *v.* swedja, huhtikuu avril månad.

Huhdon htoa *v.* slå, klappa, byka. -htominen isen *s.* klappandet. -hdin htimen *s.* klappträd. -htelen hdella *v.* klappa smått, -htelo on *s.* klappning, bykning. -dotan ttaa *v.* låta klappa. -hdotus uksen *s.* klapptillställning.

Huhu un *s.* huhurop, hwiskning, löst rykte. -un ua l. -uun uta *v.* ropa huhu, susa, tasla, hwiska, sprida rykte. -nilen lla *v.* ropa fortfarande och gällt huhu. -uskelen lla *v.* ropa fortfatt huhu. -hahdan htaa *v.* ropa hastigt huhu.

Hui *int.* tillrop för att wäcka uppmärksamhet, hör hit, tillrop af afsky, huihihkaan immerfort, alltjemt, hui hai ingalunda. -ikkaan kata l. -ikaan iata *v.* ropa hui, skria. -ikaus l. -kkaus uksen *s.* huiropning, skri. -ikaelen *sdr.* -ikailen lla *v.* ropa fortfaraude hui. -iautan ttaa *v.* ropa hastigt hui. -iauttelen tella *v.* ropa hui då och då hastigt.

Hui in *s.* spole. -itan ttaa *v.* spola.

Huidon toa = huhdon.

Huijaan ata *v.* byta, prångla, slösa. -ari in *s.* prånglare, hästbytare, liderlig sälle. -aus uksen *s.* prångleri, slöseri.

Huikea an *a.* häftig, skärande, huikea ääni hjertskärande stämma. -eus uden *s.* häftighet. -ki l. -keasti *adv.* häftigt, alldeles, i botten. -ikenen l. -ikeen ieta *v.* försmagas, mattas, swindla. -kasen sta *v.* försmaga, få att swindla.

Huikka an *s.* lätt, tunn. -anq an *s.* lättsinnig krabat.

Huikki kin l. -kku kun *s.* repgunga. -kun kkua *v.* gunga, fara fram lätt, wara flyktig. -kkelen kella *v.* gunga sakta, wara ostadig, skalkas. -kentelen nnella *v.* wara ostatig, wankelmodig.

Digitized by Google

wara flyktig. -kentelemus uksen s. wankelmod, ostadighet. -kentelevainen isen a. wankelmodig, lättfärdig. -kentelevaisuus uuden s. wankelmodighet. -kentelevaisesti adv. wankelmodigt.

Huikku kun s. spets, wadställe, panee huulet huikkuun tillspetsar läpparna. -ksentelen nella v. föra öfwer wad, låta simma (huikki).

Huilaan ata v. skrida nedför en brant, skurra, slinta, fara lätt fram, hwila. -aus uksen s. skridning, skurrning, hwila. -ailen lla v. skrida l. skrinna sakta.

Huilu un s. pipa, flöjt, skalmeja. -unen sen dim. liten pia. -uinen isen a. ht. pipa. -utan ttaa l. -uttelen tella v. blåsa på pipa.

Huima an a. yster, obändig, ostyrig, -painen öfwerdådig, bångstyrig, -päisyys bångstyrighet, -päisesti bångstyrigt. -muus uuden s. ysterhet, öfwerdåd. -asti adv. ystert, öfwerdådigt. -menen meta v. bli yster. -mennan ntaa v. göra yster. -aan ata v. göra yr, ha att swindla, swänga, slå. -aus uksen s. swindel, slag, swängning. -aun uta v. få swindel. -ailen lla v. göra smått yr, ha att småningom swindla. -aisen sta v. förorsaka hastig yrhet, hastig swindel, slå till. -min ia a. slå fortfarande, piska, dänga. -mitan ttaa v. förorsaka yrsel, dänga. -merrun rtua v. få swindel.

Huinaan ata l. -nin ia v. wräka sig, slentra.

Huippaan pata v. skutta. -aus uksen s. skutt, hyvä h. matkaa ett godt stycke wäg. -ari in s. skuttare, sprätt. -pin ppia v. skutta fortfarande, taga långa steg.

Huippu pun s. topp, spets, gunga.

Huipukka kan = huippu.

Huipätkä än s. spatt.

Huiri in s. ringärla (*motacilla alba*). -ruun uta v. slänga, flyga öfwer bord och bänkar. -ruttelen tella v. drifwa omkring, slösa. -ruttelia an s. dagdrifware, slösare.

Huis int. rop till att bortdrifwa djur.

Huiskaan ata v. slänga, swänga. -ka an l. -kin imen s. wiska, twaga, damborste. -kaus uksen s. swängning, wiftning, kringkastning. -ke een s. kringströdt tillstånd. -kin adv. huiskin haiskin kringströdt, här och der i oordning. -kahdan htaa l. -kasen sta v. hastigt slunga, kasta omkring. -kahdus uksen s. hastig slungning. -kin ia v. fortfarande kasta, wifta. -kina an s. fortsatt wiftning, slungning. -ku un = huiska. -kun ua v. wiftas, swänga af och an, stritta. -kutan ttaa v. kringkasta, wifta omkring. -kutus uksen s. kringkastning. -kuttaja an s. kringkastare. -kuttelen tella v. fortfarande kasta omkring, wifta af och an.

Huitti tin = huittu, -hapeli l. -hapuli l. -lipa ostadig, lättsinnig menniska.

Huittinen sen s. Hwittis socken.

Huittu tun s. spets, yttersta ändan, -päinen tillspetsad. -uinen isen a. spetsig, pitkäh. långspetsig.

Huitu un s. mjölk- och wattenblanda, tunnt strå. -ukka kan s. som födes med wattenblanda, ynkrygg, stackare. -uva an s. tunnt dåligt lin l. hampa, slarfwa.

Huivaus uksen s. hufwudbindel, qwinnohatt.

Huivi in s. duk.

Huja an s. omdömeskraft. -aan ata v. forstå (hujaa).

Hujaa int. häftigt skallande rop. -aan ata v. ropa hujaa, hwina, flyga lätt. -aus uksen s. skallande rop, hwin, flygt, långt stycke wäg. -ahdan htaa a. ropa hastigt hujaa, åstadkomma hastigt skallande ljud, slå till, uppgifwa skri. -ahutan ttaa v. åstadkomma skallande ljud genom slag, rop, m. m. huusi hujahutti ropade så det skallade.

Hujakka kan s. öfwerlastadt tillstånd.

Hujan hajan huller om buller.

Hujellan ttaa v. ropa, pipa, hwina, gnälla.

Huju un = huja och hujaus.

Hukka kan s. förderf, förloradt tillstånd, warg, menee hukkaan går förloradt, tekee työtä hukkaan gör arbete förgäfwes, hukkatyö fåfängt arbete, hukka on edessä förderfwet förestår, hukkalako sädens liggning så att den går

Digitized by Google

förlorad, syöttää hukille matar förderfwad, hukkakaura flyghafra, landthafra (*avena fulua*). -kkaan kata *v.* förlora, tappa, förfkingra, förgöra, göra fig af med. -aus uksen *s.* förderf, förluft, förfkringring. -aun uta l. -audun utua l. -aannun ntua *v.* tappas, förloras. -kun kkua *v.* gå förlorad, omkomma, förgås, drunkna. -kutan ttaa *v.* förgöra, bringa om lifwet, dränka. -kuttaminen isen *s.* förgörandet. -kutus uksen *s.* förgörning, bringning om lifwet, dränkning. -kuttaja an *s.* förgörare, tillintetgörare, dränkare. -kuttelen tella *v.* förgöra fmåningom, ett efter annat.

Hula an *s.* ftort kärl, rum.

Hulajan *sdr.* -laan lata *v.* forla (rinnande watten). -lahdan htaa *v.* forla haftigt. -lahdus *sdr.* -laus uksen *s.* haftigt forlande.

Hulappa pan = ulappa.

Hulas aan *s.* hörn i rum, wrak.

Hulhava an *s.* förderf, ruin, *a.* flösaktig.

Hulikka kan *s.* degtina, ftörre kärl. -ainen isen *dim.* liten degtina, *a.* ht. degtina. -kallinen isen *a.* fom har degtina, en tina full.

Hulisen sta *v.* forla. -ina aa *s.* forl. -stan aa *v.* låta forla (hulajan).

Hulivili in *s.* oftnrig fälle, putsmakare.

Hulja an *s.* flauft fpö. -ju un *s.* fkakning, flaufighet. -jun ua *v.* wara flanfig, wagga af och an. -jutan ttaa *v.* fkaka, runfa. -jutus uksen *s.* fkakning. -juttaminen isen *s.* fkakandet. -jutteja an *s.* fkakare. -juttelen tella *v.* fkaka fortfarande.

Hulkka kan *s.* bop, flock, ftock.

Hulkki kin *s.* ring kring mynningen af ftidan.

Hulkko kon *s.* fåne.

Hulkun kkua = hylkyn, hulkutan ttaa = hylkytän, hulkutus uksen = hylkytys.

Hullu un *a.* galen, fkämtfam, -heinä l. -ruoho bolmört (*hyoscyamus niger*), puhua hulluja tala galenfkaper, fkämta, hullumainen något galen. -uus uuden *s.* galenfkap, fkämtfamhet. -usti *adv.* galet, på tok. -utan ttaa *v.* göra galen, inbilla, fkämta, gyckla. -utus uksen *s.* inbillning, gyckel. -uttaja an *s.* gycklare. -uttelen tella *v.* göra fmått galen, gyckla, galnas. -ustan aa = hullutan. -ustelen lla = hulluttelen. -ustutan ttaa *v.* bedåra.

Hulmi in *a.* glupft. -in ia l. -mutan ttaa *v.* glupa, fluka.

Hulpa van = hulpio.

Hulpakko kon l. -atta tan *s.* pratmakare. -patan ttaa *v.* prata i mådret.

Hulpio on l. -ilo on *s.* fladlift, fkoning, brådlift. -oitan ttaa *v.* förfe med lift l. fkoning.

Hulttio on *s.* fringftrykare, wräkling.

Hulva an = hulas.

Humajan *sdr.* -maan ata *v.* fufa, dåna. -ahdan htaa *v.* haftigt fufa, dåna till. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s* haftig fuening, dån. -ahtelen hdella *v.* dåna till då och då.

Humala an *s.* humla (*humulus lupulus*), dryckesrörbt tillftånd, -käpy l. -pilpa humlear, -salko humlefför, -tappo l. -tarha humlegård, -heinä l. koiran humala binda (*polygonum convolvulus*). -vieras l. nukulaishumala humlebinda (*cuscuta europaea*), maah. jordrefwor (*glechoma hederacea*), merih. pors (*myrica gale*), tulee humalaan blir öfwerlaftad. -ainen isen l. -linen isen *a.* af humla, humleftark, berufad. -likko kon l. -listo on *s.* humlegård. -loitsen ta l. -loitan ttaa *v.* blanda, förfe med humla. -llun ltua *v.* bli humleblandad, berufas. -llutan ttaa *v.* förfätta med humla, berufa. -stoin ttoman *a.* utan humla. -miloitsen ta *v.* antaga humlefärg, gulna, förwifna, torka.

Humisen sta *v.* fufa, dåna. -ina an *s.* fus, dån, huminahauta flösare (humajan).

Humma an *s.* häft, tillrop för att fkjuta tillbaka. -aan ata *v.* tngla tillbaka l. fkjuta tillbaka. -atan ttaa *v.* ha att fkjuta tillbaka. -asti in *s.* gammal märr, krake, *fig.* ftor, wräklig qwinna.

Humpelo on l. -pio on l. -ppa pan *s.* tölp, lurk. -ppamainen isen *a.* tölpl. lurkaktig. -ppamaisuus uuden *s.* tölpaktighet.

Digitized by Google

Humu un = humina.
Hunaja an *s.* honing. -ainen isen *a.* af honing.
Hunkaan ngata *v.* stöka, böka.
Hunkala an *l.* -lo on *a.* oskicklig, opaßlig, oduglig. -luus uuden *s.* otjenlighet. -lasti *adv.* opaßligt.
Hunkka kan *s.* twärbrant.
Hunakko kon *l.* -nnikko kon *l.* -ninko ngon *s.* försummadt stick, kalut ovat hunningolla sakerna åro wind för wåg. -nnikkola an *s.* förfallet ställe.
Hunnu un *s.* käpphäst.
Huntio on *l.* -ntalo on = hulttio.
Huntu nnun *l.* -nturi in *s.* lärftshufwa, särk. -utan ttaa *l.* -uttelen tella *v.* förse med hufwa *l.* särk. -nnustan aa *v.* betäcka brudens hufwud efter wigseln. -nnustus uksen *s.* hufwudets betäckning. -nnustelen lla *v.* betäcka fortfarande, hunnustetaan hänelle betäcktes d. w. s. bortgiftes åt honom.
Huo *int.* tillrop för att drifwa på.
Huohdan htaa = hohdan.
Huohotan ttaa *v.* stånka, stöna. -tus uksen *s.* ståkning. -ttelen tella *v.* stöna, stämta.
Huojas aan *a.* lätt, lindrig. -jennan ntaa *v.* lätta, lindra. -jennus uksen *s.* lindring, lättnad. -jentaja an *s.* lindrare. -jennun -ntua *l.* -jenen jeta *v.* lindras, lättas. -jentelen nnella *l.* -jellan ltaa *v.* lätta smått. -jellun ltua *v.* bli smått lindrad. -jestun ua *l.* -jeksun ua *v.* anse för lätt, lindrig.
Huojun ua *v.* swaja, wackla. -u un *l.* -una an *s.* swajning. -uminen isen *s.* swajandet. -utan ttaa *v.* ha att swaja, ståka. -utus uksen *s.* ståkning.
Huokaan huokata *l.* huoata *v.* sucka, pusta, draga andan. -aus uksen *s.* suck, pustning. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* sucka då och då. -aisen sta *v.* draga en suck. -ahdan htaa *a.* draga en djup suck. -autan ttaa *v.* komma att sucka, låta pusta. -vin kia *p.* sucka ofta.
Huokea an *a.* lätt, lindrig, huokia hinta billigt pris. -keus uden *s.* lätthet, billighet. -asti *adv.* lätt. -kenen jeta *v.* bli lätt, falla i pris. -huoitan ttaa *v.* lätta, lindra, smälta föda. -itus uksen *s.* lättnad, lindring, matsmältning. -istun ua = huokenen.
Huoko huovon *s.* öppning, hål, remna, vesih. watteuremna på isen, wattenåder i jorden, huokovesi framsipprande watten, tulih. remna i eldstad, derifrån eld utströmmar. -onen sen *dim.* litet hål, por. -oinen isen *a.* full med hål, porös, pipig. -oisuus uuden *s.* porositet, pipighet. — Huoku vun *s* utströmning, sipprning, källsprång, -reikä hwalfiskens andhål. -uinen isen *a.* pösig, framsipprande. -uisuus uuden *s.* pösighet. -vun kua *v.* pösa, porla, putta. -vunto nnon *s.* utsipprning, transspiration. -uelen *sdr.* -uilen lla *v.* pösa, porla fortfarande. -vahdan htaa *v.* pösa fram hastigt, porla upp, utbrista. -vahutan ttaa *a.* låta hastigt pösa, utbryta, kussa huudan huovahutan hwar skall jag låta mitt rep utbryta, hwar skall jag ropa till.
Huokottelen tella = haukottelen.
Huolain amen = huole.
Huole een *l.* -ema an *s.* afslång skåra, torrt ingröpt ställe på sidan af wäxande träd, huolehonka en fura med skåra på sidan, honfuru, huolainniekka träd med många torra ingröpta ställen. -llan ltaa *v.* göra skåror, tömma (magen). -llun ltua *l.* -leennun ntua *l.* -eun uta *v.* bli skårad, ingröpas på sidan, tömmas, förtorka, magra (huolo).
Huoli len *s.* bekymmer, sorg. -leinen isen *a.* bedröfwad, sorgsen. -leisuus uuden *s.* sorgsenhet, bedröfwelse. -lellinen isen *a.* bekymrad. -lellisuus uuden *s.* bekymmersamhet. -lellisesti *adv.* med bekymmer. -letoin ttoman *a.* bekymmerslös, sorglös. -lettomuus uuden *s.* bekymmerslöshet. -lettomasti *adv.* bekymmerslöst. -lehdin htia *v.* wara bekymrad, sörja. -lestun ua *v.* bli bekymrad, sorgsen. -lestutan ttaa *v.* göra bekymrad, sorgsen. -len lla *v.* wara bekymrad, sörja, giftas (om qwinnan). -letan ttaa *v.* bedröfwa, bekymra, bortgifta. (huole).
Huolin ia *v.* ha omsorg om, bry sig

Digitized by Google

om. -ikas kkaan *a.* omsorgsfull, sorgfällig. -imatoin ttoman *a.* likgiltig, försumlig. -imattomuus uuden *s.* likgiltighet, försumlighet. -imattomasti *adv.* likgiltigt, försumligt, vårdslöst. -ittelen tella *v.* ha lust till, göra med omsorg, utföra, pryda.

Huolo on = huole och huoli. -otun ttua = huoleennun.

Huolukka kan = juovukka.

Huoma an *s.* wärd, beskydd, uppsigt, försyn, Jumalan huomaan i Guds försyn, i Guds beskydd. -aan ata l. -aitsen ta *v.* beskydda, ha uppsigt öfwer, warseblifwa, bli uppmärksam på. -aus uksen *s.* warsebliſning. -aavainen isen *a.* märkande, uprmärksam. -aavaisuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aavaisesti *adv.* uppmärksamt. -aamatoin ttoman *a.* uppmärksam. -aamattomuus uuden *s.* uppmärksamhet. -aamattomasti *adv.* ouppmärksamt, utan att märka, omärkligen. -mio on *s.* uppmärksamhet, eftertanke, epähuomio briſtande eftertanke, oaktsamhet. -ailen lla *v.* småningom warsebliſwa, warsna. -ahdan htaa *v.* hastigt märka, uppsnappa. -aannun ntua *v.* bli bemärkt. -autan. ttaa *v.* göra uppmärksam på, wäcka uppmärksamheten.

Huomen nen l. -nes eksen l. -mi men *s.* morgon, morgondag, *ess.* huomenna i morgon, tois- l. ylihuomenna i öfwermorgon, huomenlahja morgongåfwa. -meltain l. -menceltain *adv.* om morgonen. -meninen l. -minen isen *a.* hl. morgon l. morgondag, huomispäivä morgondag, huomiseen till morgonen, huomiselta ifrån morgonen.

Huone een *s.* hus, rum, huonekunta familj, hushåll, huonekuntainen l. huonemies inhyſſing. -einen isen *a.* hl. hus, rum. -eellinen isen *a.* husegande, ett hus fullt. -eetoin ttoman *a.* saknande hus, rum. -eettomuus uuden *s.* husbriſt. -nus uksen *s.* litet hus, byggnad.

Huono on *a.* dålig, swag, ringa. -ous uden *s.* dålighet, swaghet. -osti *adv.* dåligt. -oinen isen l. -otuinen isen *s.* något dålig, usel. -oisuus uuden *s.* mera dålig beskaffenhet. -omainen isen l. -olantä nnän l. -olantainen isen *a.* mera dålig. -omaisuus uuden l. -olantäisyys yyden = huonoisuus. -omaisesti *adv.* mera dåligt. -onen ota l. -onnun ntua *v.* bli dålig, försämras. -oneminen isen *s.* försämring. -onnan ntaa *v.* försämra. -ostun ua l. -oksun ua *v.* anse för dålig, försmå. — *Komp.* huonompi sämre. -ommuus uuden *s.* sämre beskaffenhet.

Huopa van *s.* filt, filthatt, filtmössa. -anen sen *dim.* liten hatt, mössa. -ainen isen *a.* af filt, ht. hatt. -vallinen isen *a.* hattegande, en hatt full, -van paa *v.* walka till filt. -penen veta *v.* walfas, uppmjukas, mildras. pakkanen huopenee földeu slår sig. -poitan ttaa *v.* uppmjuka, päivä h. lumen solſtenet uprmjukar snön. -veen *s.* solwärme wår och höst, lättnad, lindring, lätt sömn, slummer (huove).

Huopaan vata *v.* mynna, ro baklänges, upprepa ett och detsamma, huopasi mennä lofwade idfeligen gå. -aus uksen *s.* mynnande. -aaja an *s.* mynnare. -ari in l. -puri in *s.* fortare åre till sådan rodd, bakåre. -ailen lla *v.* sakta mynna. -vin pia *v.* fortfarande mynna.

Huoppaan pata *v.* ärna, ämna, lofwa.

Huoppi pin *s.* täppa.

Huora an *s.* hora, fröka, tehdä huorin göra hor, huorintekiä som gör hor. -ruus uuden *s.* horeri. -amainen isen *a.* horaktig. -amaisuus uuden *s.* horaktighet. -allinen isen *a.* horist. -allisuus uuden *s.* horiſthet. -rimus uksen *s.* horkarl. -rikas kkaan *s.* hormunge, horbarn. -aan ata l. -rin ia l. -ailen lla *v.* hora.

Huosia an l. -ain amen l. -sio on *s.* qwaſt, wiſka, ſturgräs, ſtafgräs, (*equisetum hiemale*) = huosiokorte (hosia).

Huoskelen lla = huokoilen.

Huoski in *s.* läſtfyllnad (= hospi).

Huosta an *s.* beskydd, wård.

Huotava an *a.* billig.

Huotra an *s.* flida, foderal.

Huovahdan, huovahutan, huovun ſe huoko.

Digitized by Google

Huove een *s.* solwärme wår och höst, brodd sent på hösten. -ennan ntaa l. -etan ttaa *v.* wärma, upptina, uppmjuka snön. -ennus uksen *s.* uppwärmning, uppmjukning. -ennes nteen *s.* uppmjukadt ställe, uppmjukning. -vin ia *v.* wärma, bländas af wårsolens inwerkan på snön (huopa).

Hupa van *a.* flyktig, förgänglig, nöjsam, angenäm, hupa matka nöjsam resa, hupahauta l. -hulikka flösare. -ainen isen l. -asa an *a.* flyktig, nöjsam. -aisuus uuden *s.* nöjsamhet. -asti l. -aisesti *adv.* flyktigt, nöjsamt. -penen veta *v.* gå ihop, förminskas, gå åt. -paan vata *v.* göra tiden kort, förnöja, roa. -patus uksen *s.* tidsfördrif, förlustelse. -pi vin *s.* tidsfördrif, hupihauta = hupahauta. -pilainen isen *s.* sällskap till tidsfördrif. -vin pia *v.* roa, fördrifwa tiden, magra, gå till kost (huvi).

Hupajan aa *v.* bära sig tokigt åt. -pakko kon l. -pelo on l. -pero on l. -pio on *s.* fåne, dumhufwud. -peroitsen ta *v.* galnas, wrida sig.

Huppana an = huppelo.

Huppelo on l. -oinen isen *a.* tokig, yr, fjollig, ruggig. -oitsen ta l. -oin ida *v.* tokas, yras, spritta, hoppa, fjeska. -lehdan htaa *v.* spritta l. hoppa till då och då, stritta.

Huppu pun *s.* klädernas samling öfwer hufwudet, hufwudbetäckning med klädfållar. -putan ttaa *v.* samla klädfållar öfwer hufwudet.

Huppuri in *s.* huggborr.

Huppuroin ida l -itsen ta = huppeloin.

Hupsa an l. -akko kon l. -su un *s.* fåne, dumhufwud. *a.* tokig, fånig -sunen sen *dim.* liten toka, fjolla. -ahdan htaa *v.* göra tokig, förwrida. -suun uta *v.* fånas, bli tokig. -sutan ttaa *v.* göra tokig, bete sig fånigt. -suttelen tella *v.* fånas, tokas (höpsä).

Hura an *s.* rubbadt, förwirradt skick, sällsamhet, hurin kurin hullerombuller.

Hurajan *sdr.* -raan ata l. -risen sta *v.* sorla, porla. -rina an *s.* fortsatt sorl. -rahdan htaa *v.* sorla hastigt, skorra. -rahhus *sdr.* -raus uksen *s.* hastigt sorl, skorr. -rahtelen hdella *v.* sorla hastigt då och då, skorra tid efter annan. -ristan aa l. -ristelen lla *v.* låta sorla. -ahutan ttaa *v.* framkalla ett plötsligt sorl, spruta ut.

Hurja an *a.* förryckt, rasande, ursinnig, lättsinnig. -juus uuden *s.* förryckthet, raseri. -asti *adv.* ursinnigt, hufwudlöst. -aan ata *v.* göra ursinnig. -aus uksen *s.* anfall af ursinne, raseri. -aelen *sdr.* -ailen lla l. -antelen nnella *v.* bete sig rasande, drifwa omkring, slentra.

Hurma an *s.* tankekraft, omdöme. -me een *s. pl.* hurmeet yttre sinnen. -aan ata *v.* bedåra, förtrolla, förwirra. -aus uksen *s.* förtrollning, förwirring. -aun uta *v.* förtrollas, bedåras, förwirras. -mio on *s.* förwirring, oreda, oskick, oordentlig menniska. -mos oksen *s.* tillstånd af förwirring, swindel, förtrollning, willerwalla. -mon oa *v.* bedåra, hänrycka. -moitun ttua *v.* bedåras, hänryckas. -moitus uksen *s.* hänryckning.

Hurme een l. -etas aan *s.* stelnad blod. -einen l. -ehinen isen *a.* blodig. -mikko kon *s.* blodflöde, blodputt (hurma).

Hurmo on *s.* wårdslös menniska, slarf.

Hurotan ttaa = huristan se hurajan.

Hurri in *s.* tordmule (*alca torda*), *ep.* för get, utrop för att drifwa getter, maitohurri surmjölksblanda. -ikas kkaan *s.* fremmande som första gången besöker ett hus.

Hurska an = hyrskä, hurskun ua = hyrskyn.

Hurskas aan *a.* rättwis, from, rättfärdig = vanhurskas. -aus uden *s.* rättwishet, fromhet, rättfärdighet. -aasti *adv.* rättwist, fromt. -autan ttaa *v.* rättfärdiga. -auttaminen isen *s.* rättfärdiggörelse. -auttaja an *s.* rättfärdiggörare. -auttavainen isen *a.* rättfärdiggörande.

Hursti in *s.* säckwäf, fyrskäftadt hamptyg, groft lakan. -inen isen *a.* af säckwäf. -tu un *s.* brokig kjortel med ullinslag. -tus uksen l. -tuin umen *s.* kort regnkappa.

Hurtan ttaa = hurahdan.

Hurtta tan *s.* stöfware, swinpels, *ep.* för

Digitized by Google

warg, hurtan korvat hjertöron. -tallinen isen *a.* ht. ſtöfware m. m.
Hurtti tin *s.* hårigt ting, -mato hårig larf.
Huru un *s.* landtunga, ſmal wik, ſorl (hurina). -uun uta = hurisen.
Hurvio on *s.* ſlöſare. ſlarf. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* ſlöſa, ſlarfwa. -itus uksen *s.* ſlöſeri, bårſkap. -ittelia an *s.* ſlöſare. -ittelemus uksen *s.* ſlöſeri.
Husa an *s.* fjeſt.
Husu un *a.* ömklig, liten, *s.* ſtackare.
Husutan ttaa *v.* ropa huß, hetſa (hundar), tußa.
Hutajan aa l. -tisen sta *v.* darra, ſkälfwa. wackla, wara rankig.
Hutale een = hutilus.
Hutelo on = hutilus.
Hutera an *a.* ſwag i lederna, rankig, bräcklig. -roitan ttaa *v.* göra rankig, -roitun ttua *s.* bli rankig, bli oſtadig.
Hutia an = huiska.
Hudin tia *v.* ſlå med ſpö. -tikka kan *s.* långt ſmalt ſpö. -telen della *v.* rappa, ſlå ofta (hutkin, hutja).
Hutilus uksen *s.* hutlare, fleſk, lättſinnig menniſka. -loitsen ta *v.* hutla, ſlöſa, leſwa lättſinnigt, fuſka.
Hutja an *s.* långt ſmalt ſpö. -akka kan *a.* ſpenſlig, ſlank. -jukka kan *s.* långt ſpenſligt ſpö, poika h. lång och ſmärt geße. -jun ua *v.* wara ſlankig, ſwaja af och an. -jutan ttaa *v.* ſkafa.
Hutkin ia *v.* ſlå med ſpö, ſlå bit och bit. -kuri in *s.* riſare. -ielen lla *v.* ſlå fortfarande (hudin, hutelen).
Hutra an *a.* bräcklig, ſför. -aan ata *v.* klåpa, kludda.
Huttu tun *s.* mjölgröt. -uinen isen *a.* grötig.
Hutu dun = hutilus. -uinen isen *a.* ringa, ſwag, lätt. -ukka kan *s.* ſwag, obetydlig menniſka.
Huuh *int.* utrop, tillrop, *s.* gaſt, ſpöke. huun purema ſtäck på kroppen. -hun ua *v.* ropa huuh. -huilen lla *v.* ropa gällare huuh. -hatan ttaa *v.* ropa haſtigt huuh. -hattelen tella *v.* ropa huuh då och då. -hkaan ata *v.* ropa huuh, ropa ſåſom uf. -hkaaja an *s.* huuhropare, berguf (*strix bubo*). -hkaisen sta *v.* ropa haſtigt huuh, ſuſa. -hittelen tella ropa fortfarande huuh, ſuſa (öron). -hottelen tella *v.* ropa högljudt, rinna med ſtarkt ſorl (hu).
Huud .... ſe huut ....
Huuhdon htoa = huhdon.
Huuksi sen *s.* jern för att ſlå hål i läder.
Huuli len *s.* läpp. -inen isen *a.* läppig, ht. läpp. -letoin ttoman *a.* utan läpp. -itoin ttoman *a.* utan läppar.
Huumajan *sdr.* -maan ata, -mahdan htaa, -mu un = humajan, humahdan, humu.
Huume een *s.* ſwindel, förwirring. -elo on *s.* ſwindel, förwirrad menniſka. -makehdan htaa *v.* gå i yrſel, mumla för ſig ſjelf. -ahdun htua *v.* förwirras, döfwas.
Huuppa pan *s.* klunga, grupp, mos. -pahdan htaa *v.* hänga i hop uti klunga.
Huuppo pon *s.* berguf (hauppo), bumhufwud.
Huurre rteen = huuru.
Huuru un *s.* rimfroſt, dunſt, *os*, yrſel, -pää l. -päinen ſmåtaſſig, förryckt, yrande. -ron oa l. -un ua *v.* yra, ånga, ryka. -rahdan htaa *v.* gå i yrſel, bilda rimfroſt.
Huusaan ata *v.* furera djur.
Huuska an *s.* ſlöſare. -aan ata *v.* ſlöſa, wara oſtyrig.
Huussa an *s.* agushus.
Huudan taa *v.* ropa, röſta, *votera*. -taminen isen *s.* ropandet, röſtandet. -danto nnon l. -danta nnan l. -dannes nteen *s.* ropning, röſtning. -to don *s.* rop, omröſtning, ryfte. -tolainen isen *a.* röſtande, röſtegande. -taja an *s.* ropare, röſtare. -telen della *v.* ropa fortfarande, ſkria. -datan ttaa *v.* ha att ropa, låta röſta. -dahdan htaa *v.* ropa haſtigt. -dahdus *sdr.* -dahus uksen *s.* haſtigt rop. — Huuskasen sta *v.* ropa en gång.
Huude teen *s.* rimfroſt, ſublimat. -etun ttua *v.* öfwerdragas med rimfroſt, ſublimeras.
Huuti *int.* hut, rop åt närgångna hundar och menniſkor, huutijärvi ſtälle der man lär ſig weta hut. -itoin ttoman *a.* hutlös. -ittomuus nuden *s.* hutlös-

Digitized by Google

hyt. -ittomasti *adv.* hutlöst. -itan ttaa *v.* ropa hut, drifwa bort, utstämma.
Huuvaan ata, -vattelen tella = huokaan, huokaelen.
Huuve veen = huude.
Huuvistun ua = huoistun se huokia.
Huves eksen *s.* tunnt stinn, membran. -eksinen isen *a.* af stinn, hyt. membran.
Huvi in *s.* nöje, nöjsam tillställning (hupa, hupi), arpahuvi lotterinöje, huvipäivä fridag, huviksi för ro skull. -ila an *s.* förlustelseort, lustgård. -ike kkeen *s.* tidsfördrif. -itan ttaa *v.* göra tiden kort, förnöja, roa, slösa. -itus uksen *s.* förnöjelse, nöje, slöseri. -ittaja an *s.* den som roar, rolighetsmakare, slösare. -ittelen tella *v.* roa smått, förlusta sig. -vennan ntaa *v.* förminska, ha att gå åt. -vennus uksen *s.* förminskning. -ventelen nnella *v.* förminska småningom, snappa med läpparna. -vetan ttaa *v.* ha att gå åt, smälta mat. (hupa.)
Hyd.... se hyt....
Hye een *s.* dyning.
Hyh *int.* utrop af afsky.
Hyhmä än *s.* snöförja, snöglopp. -äinen isen *a.* full af snöförja, hyt. snöglopp.
Hyhyn hkyä *v.* kuttra.
Hyhämöittelen tellä *v.* darra, skälfwa, seppi h. gallan är i rörelse, wreden upplågar.
Hyis *int.* utrop af afsky, fy.
Hykerrän ttää l. -kertelen rrellä *v.* gnida, gnugga, förorsaka ett knarrande ljud.
Hykytän ttää l. -ttelen tellä *v.* skaka, bära tungt, springa besvärligt. -tys yksen *s.* skakning, tungt lopp. -kähdän htää *v.* skaka hastigt, hoppa upp, spritta till.
Hyle = hylje.
Hyljyn yä *v.* skakas, gunga. -jäytän ttää *v.* ha att skakas, omröra, ösa (huljun).
Hyljään ätä *v.* öfwergifwa, förskjuta, förkasta. -äys yksen *s.* förkastelse, afslag, öfwergifning. -ääminen isen *s.* öfwergifwandet. -ljys yksen *s.* öfwergifwet tillstånd, wiud för wåg. -äelen *sdr.* -äilen l lä l. -jeksin ia *v.* öfwergifwa den ena efter den andra, förkasta, nedsätta. -äyn yta *v.* öfwergifwas, förskjutas (hyljyn).
Hylje lkeen *s.* skäl, hylkeen rasva tran. -lkeinen isen *a.* af skäl, rik på skälar.
Hylkyn kkyä *v.* skakas, sqwalpa, guppa. -kky kyn *s.* skakning, guppning. -kkyminen isen *s.* skakandet, guppandet. -kytän ttää *v.* skaka, skuffa. -kytys yksen *s.* skakning. -kyttäminen isen *s.* skakandet -kyttäjä än *s.* skakare. -kyttelen tellä *v.* skaka småningom (hölkyn).
Hylkään hylätä = hyljään. -äys yksen = hyljäys. -lky lyn *s.* förkastadt, öfwergifwet ting, utskott, afskräp, wrak. -lkylainen isen *s.* förkastad menniska, wrak. -lkäelen *sdr.* -lkäilen llä l. -lkelen ljellä = hyljäilen. -lin lkiä *v.* fortfarande förskjuta, afsky, nedsätta. -lkiö ön *s.* afskydd warelse, utskott.
Hylly yn *s.* gungning, waggning, hyllysavi pöslera, -maa gungande mark, -jää gungis. -yinen isen *a.* gungande, pösig. -yn yä *v.* gunga, wara pösig.
Hylättelen tellä = hylkäilen.
Hymeytän ttää = hymistän, hymeyttelen tellä = hymistelen.
Hymisen stä = humisen, hyminä än = humina, hymistän ää = humistan, hymistelen llä = humistelen.
Hymmi in *s.* jungfru, fröuhet (hymy, impi).
Hympyrä än *a.* krokbent, linkande.
Hymy yn *s.* småleende, mysning, sus, -huuli småleende läpp, -pää = hömöpää. -ynen sen = hymypää. -ylä än *s.* skamvrå. -yyn ytä l. -yelen *sdr.* -yilen llä *v.* susa, mysa, småle.
Hymäilen llä = hymyilen.
Hynky ngyn l. -nkä ngän *s.* löpskhet, brunst (swinens), on hyngyllänsä är brunstigt. -käinen isen *a.* brunstig. -käisyys yyden *s.* brunstighet. -nkyyn ngytä *v.* wara brunstig, brunstas.
Hynkähdän (i st. f. hymkähdän) htää *v.* småle hastigt, gifwa ett småleende. -äytän ttää *v.* förmå att småle, framkalla ett småleende. -käyttelen tellä *v.* framkalla fortsatt småleende, smeka, roa, småskratta.
Hyvo peen = hyppi, hypeellinen isen = hyppinen (hyvä).

Digitized by Google

Hype ppeen = hyppi, hypeilen llä = hypistelen. -perrän rtää l. -pertelen rrellä = hypistelen.

Hyppi pen s. fingerspets. -inen isen dim. liten fingerspets, nypa, pris. -pistän ää v. handtera med fingerspetsarna, gnugga emellan fingrarna, fingrera. -pistelen llä v. fingrera. -pistelia än s. klådfingrig. -pistys yksen s. fingrering, petning.

Hyppy yn = hyppi, hyppynen sen = hyppinen, hyppysen täysi nypa, pris. -pyllinen isen l. hyppysellinen isen s. nypa, pris (hyppään).

Hyppylä än s. hympel.

Hyppään pätä v. hoppa, dansa. -äys yksen s. hoppning, hopp. -ääjä än s. hoppare, dansare. -ääminen isen s. hoppandet. -ppy pyn s. hopp, dans. -pin ppimen s. hoppinstrument, hypinlauta hoppbräde, hypinkengin trippande. -äelen llä l. -ppelen pellä l. -peskelen llä v. smått hoppa. -pätän ttää v. låta hoppa, ha att dansa. -äyn ytä v. hoppa upp, studsa. -äytän ttää v. ha att hoppa upp, ha att studsa. -äyttelen tellä v. låta då och då hoppa upp. -pin ppiä v. hoppa uthållande. -ppinä än s. fortsatt hoppande. -pikkä kän s. ett slags dans. -pitän ttää l. -pytän ttää v. ha att hoppa fortfarande, wagga upp och ned. -pitys yksen l. -pytys yksen s. waggning (t. ex. på armarna). -pittelen tellä l. -pyttelen tellä v. wagga fortfarande, låta sakta hoppa upp och ned. -ppelöittelen tellä v. springa ledigt, trippa. -pähdän htää v. hoppa till, plötsligt hoppa, spritta till. -pähdys sdr. -päys yksen s. sprittning.

Hypristelen llä = hypistelen.

Hypästelen llä l. -pöstelen llä = hypistelen.

Hyrisen, hyrinä, hyreksin se hyräjän.

Hyrkki kin l. -käles een s. klump, klimp.

Hyrky ryn = hyry.

Hyrmin iä v. brumma, gorma, bannas. -inä än s. brummande, banner. -my yn s. brummande, sorl, stor mängd.

Hyrrä än s. snurra, kastskifwa. -ään ätä snurra, fara fram snurrande. -ätän ttää l. -rrytän ttää v. kasta snurra, låta fara surrande. -rrytys yksen l. -rry yn s. surrande fart. -rryttelen tellä v. fara smått surrande, kasta sakta snurra.

Hyrskä än l. -ky yn s. fräsande ljud. -kin iä s. fortfarande fräsa. -ähdän htää v. fräsa hastigt, frusta, prusta till.

Hyrsy yn s. ölkanna, drickstånka.

Hyrsähdän htää = hyrähdän se hyrään.

Hyrtikäs kkään s. hopkrympt, wißnad rofwa. -istyn yä v. krympa i hop.

Hyräjän sdr. -rään ätä l. -risen stä l. ryyn ytä v. surra, gnola. -rinä än l. -ry yn s. surrning, gnolande. -äelen sdr. -äilen l. -yelen sdr. -yilen v. gnola smått, surra sakta. -ähdän htää v. hastigt surra, brista ut. -ähdys sdr. -äys yksen s. plötsligt surrande, hastigt sorl. -ähtelen hdellä v. surra hastigt då och då. -rytän ttää v. ha att surra, låta gnola. -yttelen tellä v. låta sakta surra, gnola, ajaa hyryttelee åker skramlande, trallande. -ätän ttää v. ha att surra, framskrida lätt. -reksin iä l. -rehdin htiä l. -rehtelen hdellä v. surra, gnola fortfarande. -yyn ytä l. -äydyn ytyä v. slå sig på gnolande, börja att surra, h. itkulle utbrista i sakta gråt.

Hysy yn s. stoj, buller.

Hyssään ätä v. wyßja, sakta röra, behandla föraktligt. -ssytän tää l. -ssyttelen tellä v. wyßja, skaka sakta, lunka. -ssytys yksen s. sakta waggning.

Hytelmä än s. flotagräs (sparganium natans) = konnan hytelmät.

Hyde teen = hyttinen.

Hytistyn yä v. krympa i hop, huka sig ned.

Hytistän ää = hytäjän.

Hytkyn yä l. -kän ää v. guppa, gunga. -ytän ttää v. ha att guppa, wagga. -ytys yksen s. guppning, waggning. -yttelen tellä v. guppa fortfarande, wagga sakta. -kähdän htää v. guppa hastigt, knycka till. -kähytän ttää v. ha att guppa hastigt, knycka till. -kähdys sdr. -käys yksen s. knyck.

Hyttinen isen l. -ttynen sen s. mygga.

Digitized by Google

Hytyri in l. -rä än *s.* möda, hatt.
Hytytän ttää *v.* ägga, reta.
Hytäjän ää *v.* klappa fakta, barra, picka. -täytän ttää *v.* ha att klappa, låta barra.
Hytälö ön = hyytelö.
Hyve se hype och hyvä.
Hyvä än *s.* god (*Komp.* parempi, *Sup.* paras, fällan hyvempi, hyvin), en hyvällä päällä l. hyvillänsa är wid godt lynne, hyvän päivänen utmärkt, hyvää päivää god dag! kuka hyvänsä hwem som helst, hyväntekiäiset belöning för en wälgerning, hyvin wäl, hyvin kylmä ganska kall. -vyys yden *s.* godhet. -ästi *adv.* wäl, farwäl, hyvästijättö afftedstagning, jää hyvästi må wäl! -äinen isen *s.* något godt, wän, o dock, *pl.* hyväiset afsked, sanoa jäähyväiset taga afsked, o hyväinen o min wän! o dock! -välä än l. -velä än l. -völä än *s.* behaglig ort. -äkäs kkään *s.* något godt, eftadlig. -ve een *s.* dygd. -vään ätä l. -väilen llä *v.* bemöta wäl, smeka, tycka om. -väily yn *s.* smekning. -väiliä än *s.* smekare, amant. -vin iä *v.* hylla, tycka om. -vitän ttää *v.* bemöta wäl, tilltala wänligt, erfätta. -vitys yksen *s.* godt bemötande, erfättning. -vittäjä än *s.* som bemöter wäl, erfättare, godtgörare. -äsyn yä l. -äksyn yä l. -veksin iä *v.* anse för god, gilla, antaga, wisa sig god, låta sig behaga.
Hyy yyn *s.* isförsa, fuömos, rimfrost. -yinen isen *a.* full af isförsa, rimfrostig. -yydyn tyä *v.* stelna, frysa till. -yydän tää *v.* låta stelna, tillfrysa, isas, bli isbelagd. -yytymys yksen *s.* stelning. -yytyväinen isen *a.* stelnande. -yytymätön ttömän *a.* icke stelnande. -yydetön *s.* isförsa, isbeläggning, rimfrost. -yydin timen *s.* afkylningsmedel. -vesi kylwatten, -astia kylfat. -yytäjä än *s.* som låter stelna l. isas, -päivä dag då watten tar is. -dänne nteen *s.* isbeläggning, isbildning. -yytämöinen isen *a.* som har att stelna, stelnande. -yytelen dellä *v.* låta småningom stelna l. frysa. -yytelö on *s.* stelnad spad, gelee. -yydelmöinen isen *a.* som har att småningom stelna, smått stelnande. -yydytän ttää *v.* låta stelna, afkyla. -yydytys yksen *s.* afkylning, stelnings befordran. -yydyttelen tellä *v.* småningom afkyla, låta stelna. -yydätän *adv.* hyytän ttää = hyydytän. -yyttö tön = hyydytys. -yyhämöittelen tellä *v.* gå med rimfrost på sig, gå såsom stelnad, trafka. -yyhäröinen isen *s.* tindrig stelning.
Hyylä än *s.* wildbjurskula, tillhåll.
Hyypittelen tellä *v.* trippa, wara beständsam, åflas.
Hyyppiö ön *s.* bergnf (*strix bubo*).
Hyyppä pän *s.* fvetfig möda, hympel, tofswipa (*cauellus cristatus*). -äinen sen *dim.* liten fvetfig möda, liten hympel. -äinen isen *a.* ht. möda, rik på tofswipor.
Hyypynyinen isen *a.* stel, styf.
Hyysi in l. -ikkä kän l. -skä än *s.* afträte, latrin.
Hyysä än *s.* koja af trädgrenar.
Hyysyn hyykyä *v.* sammandraga sig, krympa ihop.
Hyö = he.
Hyöd.... se hyöt....
Hyökkään kätä l. -kköön kötä *v.* rusa på, störta på, öfwerfalla, kasta sig öfwer någon. -äys yksen l. -kkö kön *s.* öfwerfall, häftigt anfall, påruſande. — Hyökyyn vytä *v.* napya efter.
Hyöky yn *s.* dyning, fakta swall. -yn yä *v.* gå i dyningar, blåsa fakta. -ytän ttää *v.* ha att gå i dyningar, drifwa fram. -yttelen tellä *v.* bringa i swallning, gå swallande.
Hyömään ätä l. -min iä *v.* fatta uti, angriva. -my yn l. -minä än *s.* angrepp. -äisen sitä *v.* haſtigt fatta uti, rusa till.
Hyöntein temen *s.* smolk, fnas. -einen isen *s.* insekt.
Hyöpyräinen isen *a.* rundaktig.
Hyörin iä l. -ryn yä *v.* löpa af och an, wara i ſtång, wara beſtällſam. -iväinen isen *a.* fringſtångande, fjeſande, beſtyrſam. -iä än *s.* fjeſare, ſtångare. -iäinen isen *s.* beſtyrſam menniſka. -inä än l. -ry yn *s.* ſtång, fjes, beſtyrſamhet. -itän ttää l. -rytän ttää *v.* ha att löpa af och an, låta fjeſa, påſtyda.

Digitized by Google

–ryläinen isen *s.* som har lifliga rörelser, *sp.* för orm.
Hyöstyn yä se hyödyn.
Hyödyn tyä *v.* tillwäxa, förkofras, hafwa nytta. –ty dyn *s.* tillwäxt, förkofran, nytta, hyötymansikka jordgubbe, –metsä frodigtwäxande skog, –vesa rotfott om höften, –ruoho frodigt gräs på åker, ogräs. –tyminen isen *s.* tillwäxandet. –tyväinen isen *s.* frodig, afwelsam, fig förkofrande. –tyväisyys yyden *s.* frodighet, afwelsamhet. –tyväisesti *adv.* frodigt, med förbet. –tyinen isen *s.* frodig. –tyisyys yyden *s.* frodighet. –tyisesti *adv.* frodigt. –dyllinen isen *a.* nyttig. –dyllisyys yyden *s.* nyttighet. –dyllisesti *adv.* nyttigt. –dytöin ttomän *a.* utan skott, onyttig. –dyttömyys yyden *s.* onyttighet. –dyttömästi *adv.* onyttigt, gagnlöst. –tö dön *s.* rotskott. –täinen isen *s.* skott, telning. –dykki kin l. –vykki kin *s.* nytta, båtnad. –dytän ttää *v.* ha att frodas, gagna. –dyttäjä än *s.* gagnare. –dyttäväinen isen *a.* gagnande, gagnelig. –dyttäväisyys yyden *s.* gagnelighet. –dyttäväisesti *adv.* gagneligt. –dyttämätoin ttömän *a.* gagnlös. –dyttämättömyys yyden *s.* gagnlöshet. –dyttämättömästi *adv.* gagnlöst. –dyttelen tellä *v.* småningom gagna. –dän tää *v.* skjuta fram, drifwa upp. –telen dellä *v.* småningom tillwäxa, repa sig. –Hyöstyn yä *v.* hastigt tillwäxa, förkofras.
Hä, häh = ha.
Häd .... se hät ....
Häbyn yä *v.* snysa, fräsa af wrede.
Häihkenen ketä *v* sakta sig, stillas, dämpas.
Häijy yn *a.* stygg, led, gemen, nedrig. –yys yyden *s.* stygghet. –ysti *adv.* stygt, nedrigt.
Häikerä än *s.* röklukt (häkärä).
Häikis *int.* utrop till att reta afwundsjukan, ser du! –stän ää *v.* ropa häiskis, reta. –stys yksen *s.* retelse. –stelen llä *v.* wisa hwad man fått (för att reta), reta fortfarande, begabba, gäcka. –steleväinen isen *a.* retande, gäckande.
Häikiö ön *s.* ond, stygg, led warelse.
Haikkä kän *s.* owäsende, larm, utfjutande saudref. –kitän ttää l. –kytän ttää *v.* stilla, hejda, lugna. –kytys yksen l. –kitys yksen *s.* stillande. –kkenen l. –kkeen ketä *v.* stillas, upphöra.
Haikäisen stä *v.* blända, skimra för (heikaisen).
Häily yn, –yn yä, –ytän ttää = häälyn m. fl.
Häilään ätä, häilästän ää = häälään.
Häiritsen tä l. –rään ätä l. –rätän ttää l. –ritän ttää *v.* rubba, förwirra, uppwigla. –itsiä än l. –ittäjä än *s.* uppwiglare, fridsstörare. –itys yksen *s.* förwirring, uppwigling. –iö ön *s.* oordning, uppehåll, miştag. –ryn yä l. –räyn ytä l. –rityn ttyä l. –ristyn yä l. –räännyn ntyä *v.* rubbas, förwirras, komma i oordning, miştaga sig. –räys yksen l. –ristys yksen *s.* förwirring, miştag. –rähdän htää l. –rähdyn htyä *v.* rubbas hastigt, taga ett felsteg, fela målet, gå miste. –rähdys yksen *s.* hastig rubbning, felsteg. –räytän ttää *v.* störa, hindra, uppehålla.
Häivä än *s.* hinna, stor fiskhåf, gäddkrok, ei häivääkään icke stymten ens.
Häkellän ttää *v.* stappla, stamma. –llyn ttyä *v.* komma af sig.
Häin häkiä *v.* hosta hest, neka, motarbeta.
Häkilä än *s.* häckla. –löin idä l. –löitsen tä *v.* häckla. –löitsiä än *s.* häcklare. –löitsemys yksen *s.* häckling. –löitän ttää *v.* låta häckla.
Häkki kin *s.* häck, strinda, galler. –killinen isen *a.* häckegande, en häck full.
Häkkyrä än *s.* knagg.
Häkkäri in *s.* cylinderstocken i wäfstol. –röitsen tä = hattaroitsen.
Häky häyn = häkä.
Häkylä än, häkylöitsen tä = häkilä m. fl.
Häkä hä'än *s.* os, stick, häkäviina förlank. –äinen isen *a.* osig, stickig. –äisyys yyden *s.* osighet, stickig egenskap. –Häkään häätä *v.* osa. –käys yksen *s.* osning. –käntelen nnellä l. –kästelen llä *v.* ha qwäljningar, kräkas af os, puhua häkäntelee talar oredigt. –käytän ttää l. –kytän ttää *v.* qwäfwa, nu-

Digitized by Google

bertrycka, dämpa, pådrifwa (hätytän). -kytys yksen s. dämpning, pådrifning. -käyttäjä än s. dämpare. -kin kkiä v. dämpa fortfarande, utöfwa ett fortsatt förtryck. -käsen stä v. höta till. -käisen stä v. sticka i ögonen, blända (häikäisen).

Häkärä än s. brunst, kättja, röklukt, obehaglig dimma. -röitsen tä v. handla oförsigtigt, förhasta sig.

Häkätän ttää v. wara orörlig, tölpig.

Hälisen stä = hälyyn, hälinä = häly, hälistän ää = hälytän.

Hälkyn kkyä l. -kkyilen llä v. röras af och an, fjeska.

Hälppä pän s. menniska med stora läppar l. stor mun, storskräflare. -ppään pätä v. skräfla, förtala, chikanera.

Hälvenen vetä v. stillas, hämmas, sakta sig. -väisen stä v. gifwa en knäpp, skuffa till, ge på truten, chikanera (hälppään).

Häly yn s. buller, larm, skrål. -yyn ytä v. skråla, stoja. -ytän ttää l. -ystän ää vt åstadkomma stoj, ha att skråla.

Häme een s. Tawastland, Hämeenlinna Tawastehus. -mäläinen isen s. Tawastlänning, a. tawastländsk.

Hämeräinen isen = hämmähäkki.

Hämi in s. bestörtning, förwirring, tulla hämille bli bestört, komma af sig, olla hämillä wara bortblandad.

Hämmennän ntää v. blanda, hopblanda, traßla, hämma. -nnys yksen s. hopblandning, hinder, hejd. -mminki ngin l. -mmekki kin s. oreda, traßel, hinder, uppehåll. -ntelen nnellä v. litet hopblanda, traßla, fubbla. -nnyn ntyä l. -mmenen mmetä v. hopblandas, hämmas, upphöra.

Hämmähäkki kin s. spindel, hämmähäkin siima spindeltråd, h. verkko l. kina spindelwäf.

Hämmästyn yä v. häpna, förwånas, bli bestört. -ys yksen s. häpnad, förwåning, bestörtning. -yminen isen s. förwånandet. -yväinen isen a. lätt förwånad, häpen. -yväisyys yyden s. häpenhet. -ymätöin ttömän a. obestört, ohäpen, behjertad. -ymättömyys yyden s. obestörthet, behjertenhet.

Hämy yn l. -märä än s. skymning. -ynen sen dim. liten skymning, hämysellä i skymningen. -yinen isen l. -märäinen isen l. -meliäs ään a. skum, skymmande. -yisyys yyden l. -märäisyys yyden s. skumhet, dunkelhet. -yisesti l. -märäisesti adv. skumt, dunkelt. -mään ätä v. fördunkla, förmörka. -märrän rtää l. -märöitsen tä v. skymma, bli skymning, dagas. -märtelen rrellä v. skymma smått. -märryn styä l. -merryn rtyä v. mörkna, fördunklas.

Hämyyn ytä l. -yilen llä v. stoja, stöka, syßla (humu).

Hämä än = hämö.

Hämähäkki kin = hämmähäkki.

Hämäläinen se Häme.

Hämö ön l. -önen sen dim. åttaradigt korn (hömö).

Hän prt. ju, dock, wäl, ethän sinä mene icke går ju du, syöthän du äter wäl (han).

Hän hänen pron. han, hon.

Hängän nkää l. -ngin nkiä l. -ngerrän rtää v. hindra, afwärja, stilla. -nkäisen stä v. hårdt tilltala, bestraffa med ord. -nkälä än a. hinderlig.

Hänni in s. swart måse, sillmåse?

Häntä häntäs prt. då, ju, dock. häntä sitte hwad sen då? tuleeko? tulee häntä, kommer han? kommer wißt (entä, entäs).

Häntä nnän s. swans, -rumppu l. -luu swansben, rumpetång. -vyö swansrem, -vieras objuden gäst, juoksee hännässäni springer tätt efter (i swansen på) mig. -änen sen dim. liten swans. -äinen isen a. beswansad, af swans. -nnällinen isen a. beswansad. -nnätöin ttömän a. swanslös. -nnättömyys yyden s. swanslöshet. -nnäkäs kkään l. -nnikäs kkään l. -ntävä än l. -ntevä än a. långswansad. -nti nnin l. -ntiö ön l. -ntiläinen isen l. -ntsi in a. långswansad, ep. för warg. -ntyri in s. påhänge, som hänger i hälarna på en. -nnikkä kän s. pl. hännikät repstumpar hwarmed notdelar sammanbindas. -nnin ntiä v. swansa. -nnitän ttää v. beswansa, löpa tätt efter, spänna swansremmen.

Digitized by Google

Häperä än *a.* skum, dunkel. **-rryn rtyä** *v.* fördunklas.

Häpeän *sdr.* häpeen vetä *v.* skämmas, blygas. **-eemätöin ttömän** *a.* skamlös, oförskämd. **-eemättömyys yyden** *s.* skamlöshet. **-eemättömästi** *adv.* skamlöst, utan att skämmas. **-piä än** *s.* skam, on häpeissänsä skämmes, häpiän kannus springkorn, swinört (*impatiens noli tangere*). **-piällinen isen** *a.* skamlig. **-piällisyys yyden** *s* skamlighet. **-piällisesti** *adv.* skamligen. **-py vyn** *s.* blygsel, blygd. **-vytöin ttömän** l. **-vitöin ttömän** *a.* skamlös, fräck. **-vyttömyys yyden** *s.* skamlöshet. **-vyttömästi** l. **-vittömästi** *adv.* skamlöst. **-veliäs ään** *a.* blygsam. **-veliäisyys yyden** *s.* blygsamhet. **-veliäästi** l. **-veliäisesti** *adv.* blygsamt. **-peilen llä** *v.* wara blygsam. **-vähdän htää** *v.* hastigt skämmas, rodna. **-vetän ttää** *v.* uppwäcka blygsel. **-päisen** l. **-väisen stä** *v.* skämma ut, bringa på skam, häda. **-väisiä än** *s.* hädare, skändare. **-väistys yksen** *s.* hädelse, utskämning. **-ventelen nnellä** *v.* utskämma småningom, blygas.

Häppä pän *s.* dricka. **-ppään pätä** *v.* dricka. **-pin ppiä** *v.* dricka uthållande.

Häpäs ppään *s. pl.* häppäät mank.

Häpsin = hapsin.

Häpsähdän htää *v.* spritta till. **-säytän ttää** *v.* ha att spritta. **-sästyn yä** *v.* häpna.

Härevä än l. **härcä än** = herevä, hereä.

Härhään hätä l. **härhäilen llä** *v.* widröra, oroa.

Härine een = harine.

Härisen stä *v.* morra. **-inä än** *s.* morrande. **-stän ää** *v.* ha att morra, höta (heritän). **-sytän ttää** *v.* ha att morra, reta. **-stelen llä** l. **-syttelen tellä** *v.* reta småningom, höta med handen för att reta. **-stys yksen** *s.* retelse, hötande.

Härkki kin l. **-kin kkimen** *s.* wisp, fräkla, härkin heinä (*spergula*), härkinrauta skafjern till skinnberedning. (härkälö, härkäin).

Härkyli in = punapää apilas och virna.

Härkylä än l. **-äinen isen** *s.* ormris, bräken (*pteris aqvilina*).

Härkä rän *s.* oxe, **-viikko wecka utan** helgdag, **-mies** oxdrifware, **-tuuli** westlig wind, **-jyvä** mjöldryga, **-papu** bondböna (*faba*) = härkipapu, **-vasikka** tjurkalf, **-puu** oxel (*sorbus hybrida*), **härän silmä** = harakan kukka och luuvana, härkäheinä jordrök (*fumaria officinalis*), puna härän kieli oxtunga (*anchusa officinalis*), härkäkukka fungsljus, orgräs (*verbascum thapsus*), lehmä on härissänsä kon är löpsk. **-änen sen** l. **-rkö ön** l. **-könen sen** l. **-kynen sen** *dim* liten oxe. **-äinen isen** l. **-köinen isen** l. **-kyinen isen** *a.* af oxe, oxrik, hane, härköinen vasikka tjurkalf. **-kämäinen isen** *a.* oxaktig. **-kämäisyys yyden** *s.* oxaktighet. **-kämäisesti** *adv.* oxaktigt. **-rin rkiä** *v.* wara löpsk (ko), taga tjur.

Härkäin ämen l. **-kälö ön** l. wisp, fräkla (härkki).

Härmä än *s.* rimfrost. **-äinen isen** *a.* rimfrostig. **-äisyys yyden** *s.* fullhet af rimfrost. **-äännyn ntyä** *v.* öfwerdragas med rimfrost. **-min iä** *v.* perla, fräsa.

Härnään ätä l. **-nytän ttää** *v.* reta t. ex. en hund. **-nöitän ttää** *v.* skrämma, narra (barn).

Härppään pätä *v.* sörpla. **-pin ppiä** *v.* sörpla fortfarande.

Härskyn yä l. **-kän ää** l. **-kään kätä** *v.* gräla, käbbla, skråla.

Härsy yn *s.* retelse, retning. **-ytän ttää** l. **-yttelen tellä** *v.* reta, tußa. **-ytys yksen** *s.* retning, tußning, härsytyskappa ölstop som bruden hemtar åt gästerna (härisen).

Härtsikäs kkään *a.* qwistig.

Hässin iä l. **-iskelen llä** *v.* ha samlag.

Häsy yn *s.* owäsende, trasa. **-yn yä** l. **-säjän sätä** *v.* uppröra, blanda, wäsnas. **-ytän ttää** *v.* uppwäcka owäsende, afhålla, hindra. **-sähdän htää** *v.* uppwäcka hastigt owäsende. **-sähdys** *sdr.* **-säys yksen** *s.* hastigt owäsende. **-säköitsen tä** *v.* fjeska. **-sitän ttää** l. **-sötän ttää** *v.* jaga efter med larm, eftersätta.

Hätki en *s.* rund tid. **-kestyn yä** *v.* dröja något.

Hätkötän ttää = hötkötän.

Digitized by Google

Hättärä än s. sköka.
Hätystän ää v. dämpa, släcka.
Hätä dän s. brådska, nöd, nödfall, olla hädissä isä fjeska, -huuto nödrop -housu fjeskare, -kaste nöddop, -leipä nödfallsbröd, hastigt tillagadt bröd, -pakko nödtwungenhet, -tilä nödfall, -vara nödfallsförråd, hädintuskin med njuggan nöd, hätähätää i största hast, hätimmästi som knappast, hätimmiten som hastigast. -äinen isen a. brådskande, fjeskig. -äisyys yyden s. brådska. -äisesti adv. brådskande. -dällinen isen a. brådskande, nödig, nödlidande. -ti din a. bråd, ilande. -din tiä v. ha brådt, skynda, fjeska. -timinen isen s. brådskandet. -äilen llä v. brådska, skynda, ha brådtom. -äiliä än s. brådskare. -tiköitsen tä v. fjeska, fuska. -täytän l. -tyytän l. -tytän l. -töitän ttää v. förorsaka brådska, nödga, ansätta, drifwa på, skrämma, förfölja. -tyyttelen tellä v. fortfarande nödga, ansätta då och då. -täyn ytä l. -täydyn ytyä l. -täynnyn ntyä l. -täännyn ntyä v. bli påskyndad, nödgas, råka i nöd, ansättas. -täys yksen l. -täännys yksen s. nödställd belägenhet, nödtwungenhet, teki hätäyksissään gjorde i sin nöd.
Hätärä än s. surt, rinnande öga. -äinen isen a. surögd. -äisyys yyden s. surögdhet. -röitsen tä v. wara surögd, ha rinnande ögon.
Häveliäs, häveliäisyys, häveliäästi, hävitöin, hävittömyys, hävähdän, häventelen, häväisen, häväistys m. fl. se häpeän.
Hävenen vetä l. -veyn ytä = hävin.
Hävin iä l. -viin vitä v. förfalla, förswinna, råka i armod. -intö nnön l. -iö ön s. förfall, förlust, ruin. -ikki kin s. förlust. -verikki kin s. utarmad menniska, bankrottspelare. -itän ttää v. förstöra, förslösa. -ittäminen isen s. slösandet. -ittäjä än v. förstörare. -itys yksen s. förstörelse, förödelse, hävityksen kauhistus förödelsens styggelse. -ittelen tellä v. förstöra ett efter annat, småningom föröda. -vellyn ltyä v. förstöras, förgås.
Hävähdän htää v. blinka, göra i en blink (havahdan) jfr. häpeän.
Hävällän ltää v. sluka glupskt. -väliäs ään a. glupsk. -väliäästi adv. glupskt.
Häyhyn yä l. -yilen llä l. -hellän ltää l. -höilen llä v. hugga efter, bitas. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä v. hugga till hastigt med tänderna, rusa på.
Häynin iä = häyhyn. -näisen stä = häyhähdän.
Häyry yn s. os. -yinen isen a. osande, full med os. -ytöin ttömän a. osfri. -yn yä l. -yyn ytä v. osa. -ytän ttää v. göra os, nedosa. -ytys yksen s. osgörning. -räytän ttää v. göra hastigt os, bränna ytligt, göra hastigt, häyräytä höyhenesi låt dina wingar hastigt osa, fig. skaka stoftet af dina wingar.
Hää ään s. pl. häät bröllopp, hääpäivä bröllopsdag, -vaatteet bröllopsklåder, -vero bröllopsafgift, häviää hääveroni min bröllopsafgift går om intet d. å. jag får ej biwista mitt bröllopp, jag blir ej gift, olla häissä wara på bröllopp. — Häinen isen l. -äällinen isen a. ht. bröllopp, bröllopps, harvoin häisiä päiviä bröllopsdagar äro sällsynta.
Hääd .... se häät ....
Häälin iä l. -lään lätä v. löpa bestyrsam omkring, bestyra. -li in l. -linä än l. -ly yn s. beställsamhet, bestyrsamhet, stoj (haärin).
Häällyn ltyä v. unkna, bli andfallet.
Hääly yn s. waggande rörelse, swängning af och an, skakning -yn yä v. röras af och an, skakas, wackla. -ymys yksen s. rörelse af och an. -yväinen isen a. rörlig. -yväisyys yyden s. rörlighet. -ymätöin ttömän a. orörlig. -ymättömyys yyden s. orörlighet. -ytän ttää v. röra af och an, runka, ruska på, skaka. -yttäminen isen s. skakandet. -ytys yksen s. skakning, -uhri weftoffer. -yttäjä än s. skakare, wiftare. -yttelen tella v. skaka l. wifta fortfarande. -lään ätä v. röras af och an. -lähdän htää v. hastigt röra l. röras. -lähtelen hdellä v. röras hastigt då och då (häälin).

Digitized by Google

Häärin iä *v.* ſpringa beſtyrſam omkring, wara beſtällſam. -inä än *s.* ſpräng hit och dit, beſtyrſamhet. -rähyttelen tellä *v.* wara fortfarande på beſtyr. -rään ätä *v.* ſpringa af och an (häälin, hyörin).

Häärrän rtää = häärin.

Häädän tää *v.* afhålla, afwärja, fördrifwa, öda. -täjä än *s.* fördrifware. -dyn tyä *v.* afhållas, afwärjas, hindras, häätyy häpiään kommer på ſkam. -dytän ttää *v.* ſätta hinder i wägen.

Höhtö hdön *s.* häftighet, fart, höhtölöyly ſtarkt bad, antaa höhtöä gifwa fart.

Höke kkeen *s.* beſtyr, naimisen hökkeet giftastankar, olla hökkeillään wara drucken.

Hökkeli in *s.* uſel hydda, ruckel.

Hökkylä än *s.* yſtad mjölk.

Hökkä kän *s.* warg (hukka).

Hökkärä än *s.* dum.

Hökkörä än *s.* fawaljersparoll (ſmörblommans fröwippa).

Hökä än *s.* qwarka, torrhoſta, hökäheinä (*verbascum nigrum l. fumaria officinalis l. campanula glomerata*). -äisen stä *v.* hoſta till, fruſta, öfwerfalla med ord. -kin kkiä *v.* hoſta ſtarkt (köhä).

Hölkkä kän *s.* lunk, traf, guppande rörelſe. -kkään kätä *v.* lunka, trafwa. -kyn kkyä *v.* guppa, ſätta i ſqwalpande rörelſe. -kytys yksen *s.* ſkakning, guppning. -kyttelen tellä *v.* ſkaka ſmått, ſqwalpa ſmått. -kin kkiä l. -kehdin htiä *v.* guppa fortfarande, ſkutta, trafwa, hölki kotiin packa dig hem. -käelen *sdr.* -käilen llä *v.* guppa ſmått, ſkolka.

Hölliä än = höllä.

Höllä än l. -llö ön *a.* löſ, ſlapp, lucker. -llyys yyden *s.* löshet, luckerhet. -ästi *adv.* löſt. -llyn ltyä l. -ltenen lletä *v.* löſas, bli löſare, loßna. -llitän ttää l. -llötän ttää *v.* löſa, göra löſare, ſläppa efter. -llötin ttimen *s. pl.* höllöttimet wibbyror. -lättelen tellä *v.* ſlå ſig löſ, kävelee h. går högfärdigt.

Hölmä än *s.* myrmalm, tackjern.

Hölmö ön *s.* dumhufwud. -öys yden l. -myys yyden *s.* dumhet. -mäydyn ytyä *v.* förplumpa ſig, begå dumhet. -myyä ytä l. -mäilen llä *v.* begå dumheter, bete ſig tåpigt. -mästyn yä *v.* bli haſtigt dum, betagas af ſtum förwåning.

Hölppä pän *a.* pladderaktig. -änä än *s.* dumhufwud. -pästi *adv.* pladderaktigt. -pätän ttää l. -pötän ttää l. -pöttelen tellä *v.* pladdra, fråſa. -ppenen petä *v.* bli pladderaktig.

Hölpsä än = hölppä. -ätän ttää l. -sytän ttää *v.* pladdra, lunka.

Hölse een *s.* mörja, modder.

Hölskän ää *v.* ſqwalpas.

Hölvään vätä *v.* öfwerſkölja, kludda, ſnoda, ſmutſa. -äys yksen *s.* öfwerſköljning, kluddning.

Hölö ön *s.* fråll, fråläre, fåne. -ötän ttää *v.* fråla, fråna, bete ſig fånigt. -läjän *sdr.* -lään ätä *v.* fråla öfwerljudt.

Hömyri in *s.* ſtampbröd.

Hömö ön = hämö.

Höngin nkiä l. -ngyn nkyä l. -nkäilen llä l. -ngistelen llä *v.* brumma, knota, tala wreſigt, ſnåſa. -käisen stä *v.* ſnåſa till. -ngähdän htää *v.* ryta till, brumma haſtigt (hönkä).

Hönkkö kön *s.* lunk. -kötän ttää *v.* lunka. -kötys yksen *s.* lunk.

Hönky ngyn *s.* fättja, brunſt (hos ſwin). -ngyn nkyä *v.* fättjas, brunſtas (hynkä).

Hönkä ngän *s.* hafsluft, liten ſwalluing. -käsen stä *v.* fläkta, puſta till, hoſta tillgjordt. -käys yksen *s.* tillgjord hoſtning. -ngin nkiä *v.* hoſta tillgjordt fortfarande.

Hönni in *s.* ruckel.

Höpelö ön l. -perö ön *s.* fåne.

Höpisen stä *v.* mumla. -pinä än *s.* mummel.

Höplä än *s.* pladdrare. -lötän ttää *v.* pladdra.

Höpsä än *s.* fåne, tok, *a.* fånig. -sin iä l. -sään ätä *v.* bete ſig fånigt, fuſka, fjeſka. -ähdän htää *v.* begå en dumhet. -äkkö kön *s* fåne.

Höpäkkä kän = höpsä.

Höpötän ttää = höpisen. -tys yksen = höpinä.

Hörhiäinen l. hörhiläinen l. hörhöläinen isen = herhiläinen.

Digitized by Google

Hörhötän ttää = hörkötän. -tys yksen = hörkötys.

Hörisen stä v. ſurra, brumma. -inä än s. ſurrning, brumning. -stän ää v. åſtadkomma ſurrning, ha att brumma. -etys yksen s. brumning. -rähdän htää v. haſtigt ſurra l. brumma, ſnarka. -rähdys *sdr.* -räys yksen s. haſtig brumning, ſnarkning. -rähtelen hdellä v. brumma till då och då, ſnarka fortſarande.

Hörkyn kkyä v. brumma, ſnäſa, tilltala wreſigt. -kötän ttää v. brumma, ſakta gnägga ſſ. häſten ſom will ha foder. -kötys yksen s. brummande, ſakta gnäggning.

Hörppä pän s. något uppſtående, -korva uppſtående öra, *sp.* för möß.

Hörsky yn s. ſköka.

Hörskä än s. fraſande ljud. -kyn yä v. fraſa. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. åſtadkomma ett fraſande ljud, ha att fraſa, ajaa hörskyttelee för fraſande.

Hörtsikäs kkään = härtsikäs.

Hörtsä än s. rif bjeße.

Höryn yä v. brumma, ſurra, ſkada, hörymätiä utan att brumma, utan guy, lätt, ſäkert. -ymätöin ttömän a. icke ſurrande, oſkadlig, ſäker. -ymättömyys yyden s. oſkadlighet, ſäkerhet. -yyn ytä v. ſtillas, upphöra.

Hörö ön a. ſällſam, käy höröksi blir ſällſamt, faſligt. -östelen llä l. -ristelen llä v. lyßna, ſätta upp öronen ſſ. häſten. -ös öksen s. ſlummer. -östyn yä v. bli andtruten efter ſtarkt lopp (häſten).

Hössö ön s. lunk. -ötän ttää v. lunka.

Hösy yn s. ſtarf. -ytän ttää v. göra ſtarfwigt.

Hösäkkö kön a. taßig, lättfärdig.

Hötkötän ttää v. lunka, nauraa hötköttää ſkrattar högt och med afbrott. -köttelen tellä l. -kelytän ttää a. lunka. -ke een s. lunk, lunkande röreliſe. -kähdän htää v. haſtigt röras från ſin plats, dimpa, ſlinta m. m.

Höty dyn s. dam, ſtoft, ſjun, ſlaga, -maa, -lumi löſ jord, ſnö. -ytän ttää v. ſtaka af dam, ſtoft m. m.

Hötö dön a. löſ, ſör.

Höyhen nen s. fjäder, -kenkä lättfotad, höyhenheinä = hökkörä. -heläinen isen a. fjäderartad. -heninen isen a. beſjädrad, af fjäder. -henetöin ttömän a. fjäderlöſ. -henettömyys yyden s. fjäderlöſhet. -hennän ntää v. afplocka fjädrar. -hentelen nnellä v. afplocka ſmåningom, reſa fjädrarna, pöſa, högfärdas.

Höyhettelen tellä = höyhöttelen.

Höyhö ön a. lätt, tanklöſ. -öttelen tellä v. ſpringa lätt, bete ſig tanklöſt.

Höykkä kän a. raſk, s. raſkhet, liflighet. -kin kkiä v. wara raſk, yrka på.

Höykky kyn s. ſkakning, guppning. -kyn kkyä v. ſkakas, guppa. -kytän ttää v. ſkaka, ha att guppa. -kytys yksen s. ſkakandet, guppning.

Höyly s. mjölkhår, gleſt hår. -yn yä v. ſladdra. -ytän ttää v. låta ſladdra (löyhyn).

Höylä än s. hyfwel, huulihöylä ſpont-hyfwel. -ätöin ttömän a. utan hyfwel. -ään ätä v. hyfla. -ääjä än s. hyflare. -äys yksen s. hyfling. -äilen llä v. hyfla ſmått. -ätän ttää v. låta hyfla.

Höynä än a. fåwitſk, oklok. -ähdän htää v. begå en dumhet, bli fåwitſk. -ähtelen hdellä v. begå dumheter, bete ſig fåwitſkt.

Höyry yn s. ånga, ångare, -laiva ångfartyg. -yinen isen a. ångande, full med ånga, af ånga. -yn yä l. -yyn ytä v. ånga, afdunſta. -ytän ttää s. låta ånga, låta afdunſta, förſe med ånga, ſkaka, ruſka om (ſå att damm, ſtoft yrar omkring). -räytän ttää v. göra ångande.

Höyse een s. afſkaf, ſågſpån. -einen isen a. fnaſig, af ſågſpån.

Höysi in s. binikemaſk, blodwar, koiran höysipuu olwon, hålſtry (*viburnum opulus*) (heisi). -nen isen a. warig.

Höyskä än a. löſ, obuglig.

Höyssyn yä v. guppa. -ytän ttää v. ha att guppa.

Höystö ön s. pyllſa, finhugget kött och fett, kryddа, läkemedel, fett, gödning. -töwä än a. muſtig, kryddande. -tän ää l. -töttän ttää v. ſtufwa, kryddа, göda. -tötys yksen s. ſtufning, kryddning, göd-

Digitized by Google

ning, -te een *s.* pylsa, kryddning, kryddmedel. -ty yn *s.* krydd-ning. -tyn yä *v.* bli stufwad, kryddad, bli fet, taga till. -tytän ttää = köystötän.
Höysy yn = höyse.
Höyty dyn l. -täle een l. -tö dön l. -de teen *s.* fjun, fnas, slinga, rakkanden höytäleet färleksgnabb. -tyvä än l. -tyinen isen l. -töinen isen l. -teinen isen *a.* fnasig, fjunig. -tyelen llä *v.* sprida fnas, fjun, kasta slingor, wara fnasig.

I.

Id .... se it ....
Ies m. ft. se ike ....
Iha an *a.* glad, munter, *s.* behag. -aan ata *v.* wara glad, fägna sig. -aus uksen *s.* fägnad, förtjusning. -aun uta *v.* bli glad. -astun ua *v.* glädjas, lifwas, bli förtjust. -autan ttaa l. -astutan ttaa *v.* lifwa, glädja, förtjusa. -aelen *adv.* -ailen lla l. -astelen lla *v.* fägna sig åt, njuta.
Ihala an *a.* owanlig, sällsam, underbar. -llan ltaa *v.* beundra, med beundran åskåda, längta efter. -llus uksen *s.* beundran, längtan.
Ihana an l. -nainen isen *a.* intagande, tjusslig, förtjusande. -nuus uuden l. -naisuus uuden *s.* tjusslighet, förtjusande egenskap, täckhet. -asti *adv.* tjusligen, på förtjusande sätt. -nnes nteen *s.* intagande föremål, täckt ting, förtjusning. -nnan ntaa *v.* göra förtjusande, förljusswa, ihantava pittoreft. -ntelen nuella *v.* göra smått förtjusande, bete fig förtjust, smickra, smeka. -noitan ttaa *v.* göra förtjusande. -nnun ntua l. -noitun ttua *v.* bli förtjusande.
Ihan se ihka
Ihdan se ihta.
Ihistän ää *v.* öfwerswämma. -tys yksen *s.* öfwerswämning, -jänkä färr som öfwerswämmas.
Ihka *gen.* ihan *prol.* ihkaten idel, alldeles, ihka uusi l. ihan uusi l. ihkaten uusi alldeles ny, ihan iltasella sent på aftonen.
Ihki (= ihka) *gen.* ihen någongång, stundom.
Ihkaan hata l. -hkun ua *v.* snyfta, qwida, begära lipande. -hku hun *s.* snyftning.
Ihko = ihka.
Ihme een *s.* under. -einen isen l. -eellinen isen *a.* underlig, underbar. -eellisyys yyden *s.* underlighet, underbarhet. -eellisesti *adv.* underligen, underbart. -ettelen tellä l. -eksin iä *v.* förundra sig, beundra. -etys yksen *s.* förundran. -maan ata *v.* förtrolla, förhexa.
Ihmeno on = ihminen.
Ihminen isen *s.* menniska, ihmiskunta menniskoslägtet, menskighet, ihmisen sieni riska (*agaricus delicteosus*). -isyys yyden *s.* menskighet. -meninen isen *a.* bt. menniska. -iseellinen isen *a.* menslig. -isesti l. -iseellisesti *adv.* menskligen. -istyn yä *v.* bli menniska, bli folklik.
Ihmus uksen *a.* karg, girig.
Iho on *s.* hull, hud, ihovaatteet kläderna närmast kroppen, underkläder, ihonkarvainen liffärgad, ihohiiri muskelryckning = elohiiri, *pl.* ihot lintåga renadt från blår. -oinen isen *a.* bt. hull, gjord af tåga. -okas kkaan *v.* lifstycke, skjorta, *a.* med godt hull. -oan, onmaan = ihaan, ihaamaan se ihä.
Ihra an *s.* ister, ihrakupu isterbuk. -ainen isen *a.* af ister, smord med ister. -aan ata *v.* smörja med ister. -aus uksen *s.* smörjning med ister.
Ihta dan *s.* lust, begärelse, ihdan = ihan se ihka.
Ihven nen *s. ep.* för abbore, ihveniä ahvenia = ihan ahvenia idel abborar.
Ihvi ven *s.* swett, swettlukt, stank af brunstighet, den inre sidan af näfwer som tages sednare, mjölkhär, ihvisammal kärrmossa. -inen isen *a.* swettluktande, swettig, gjord af den inre sidan af näfwer.
Ii lin *s.* Ijå sacken, lisalmi Idensalmi socken.
Iilakka kan *s.* fart, kyllä minä hänelle

Digitized by Google

iilakan näytän nog ſkall jag giſwa honom ſkuts.
Iili in l. -liäinen isen s. blodigel.
Iiliskotti tin s. igelkott.
Iitti tin s. Ithis ſocken.
Ijan ſe ikä.
Ijäinen isen a. ewig, ewärdelig. -isyys yyden s. ewärdelighet. -isesti adv. ewärdeligen. -ällinen isen l. -äkäs kkään a. äldrig, älderſtigen. -ällisyys yyden s. äldrighet, hög ålder. -ätöin ttömän a. utan ålder, minderårig. -ättömyys yyden s. minderårighet. -ästyn yä v. föråldras (ikä).
Ijäti adv. ewigt, ewärdeligen (ikä).
Ie iken s. ringen i klocka till att fäſta kläppſträngen.
Ies ikeen s. ok. -stän ää v. ſpänna i oket, wara motſträfwig, kifwas. -stelen llä v. ſpänna ſmåningom i oket, wara motſpänſtig. -stys yksen s. ſpänning i oket, kif.
Iken nen s. pl. ikenet tandkött.
Iki uti ſſ. ewig, ewärdelig, alldeles, ikipäiviksi för ewigt, för alltid, ei ikipäivinä alldrig i werlden, -runoja ewärdelig ſångare, -hyvä ewigt god, -vanha urgammal (ikä).
Ikiän ttää l. -ttelen tellä v. roya ii ſåſom tjuren under brunſttiden, ſtamma, ſnyſta.
Ikiä än a. häftig.
Ikkuna an = akkuna, ikkunainen isen = akkunainen.
Iku = iki, ikusointo ewig förſoning. -uisa an l. -uinen isen a. äldrig, ewärdelig, ijän ikuinen gammal ſom tiden, uräldrig. -uisuus uuden s. äldrighet, ewärdelighet. -uisesti adv. ewärdeligen. -uustan l. -uustutan ttaa v. förewiga. -uustun ua v. bli ewig, odödlig.
Iä i'än l. ijän s. lifstid, ålder, obegränſad tid, ikäpäivät lifsdagar, -kausi lifwet igenom, -veli jemnårig, -voitto på äldre ſidan, -puoli hunnen till halfwa åldern, -loppu laſtgammal, ijän täyttäjät ep. för wishetständerna ſom framkomma wid full ålder, ei ikänä l. ikinä alldrig, niin ikään alldeles ſå, hett nyligen, ikään kuin juſt ſåſom, ei ikään ingalunda, wiſſt icke, ijankaikkinen (i ſt. f. ijänk.) ewig, ijankaikkisuus ewighet, ijankaikkisesti ewigt. -äinen isen a. ht. ålder, åldrig, årig, alaikäinen minderårig, saman l. yhden ikäinen jemnårig. -äisyys yyden s. årighet. -äisesti adv. årigt. -ännyn ntyä v. föråldras.
Ikävä än a. långſam, träkig, ledſam (motſ. hupa, hauska), minun on ikävä jag har ledſamt, i. ruoka mat ſom ej går åt, istun ikävissä ſtter och långleds, odotti ihäviin asti wäntade ända till ledsnad, ikävän kukka förgät mig ej (myosotis scorpioides). -vyys yyden s. ledsnad, träkighet. -ästi adv. ledſamt, träkigt. -vöin idä l. -vöitsen tä v. träna, långta, ha ledſamt. -vöiminen isen s. trånandet, långtandet. -vöitsemys yksen s. trånad, långtan. -vöitsiä än s. ſom långtar. -vystyn yä l. -vöistyn yä v. ledsna wid, få träkigt, uttråkas, ikävystyi aikojansa ledsnade wid ſina förhållanden.
Ilaan ata v. förtala.
Ilahdan, ilahdun, ilakoitsen ſe ilo.
Ilet.... ſe ilki.
Ilja an l. -ama an l. -ain amen l. -anko ngon, l. -anne nteen l. -an nen l. -annes eksen l. -jen nen s. hafka, ſlipprighet. -akka kan l. -akainen isen a. hal, ſlipprig, glanſ. -ana an s. ſtem, ſlipprighet.
Ilka = ilki. -amainen isen a. ſkälmaktig, tekee ilkamaisiansa bedrifwer ſina ſkälmſtycken. -amoitsen ta l. -amoin ida l. -astelen lla v. drifwa gäck, begabba, förhäfwa ſig, ſägna ſig öfwer andras olycka. -astelia an s. beſpottare, ſkälm.
Ilki = elki, ilkipintainen illparig, -pintaisuus illparighet, -pintaisesti illparigt, -valtainen ſjelfswäldig, -valtaisuus ſjelfswäldighet, -valtaisesti ſjelfswäldigt. -inen isen s. pahanilkinen ſtygg. -isyys yyden s. pahanilkisyys ſtygghet. -ilkisesti adv. pahanilkisesti ſtyggt. -iä än a. led, ſtygg, wederſtygglig, wämjelig, ilkiä ilma fult wäder. -keys yden s. ſtygghet, wederſtyggligh et, wämjelighet. -iästi adv.

Digitized by Google

styggt, wämjeligt. -iö ön *s.* stygg, gemen warelse. -lkeen l. -lkenen letä l. ljetä *v.* icke sky, icke afsky, ilkeetkö tehdä skyr du ej att göra? ei ilkene tarttua han skyr att fatta uti. -letän l. -ljetän ttää *v.* wäcka afsky, minua ilettää jag wämjes. -letys yksen *s.* styggelse, afskywärd warelse. -istelen llä = ilkastelen (ilka).

Ilkka kan l. -kas kkaan *a.* något stygg, obehaglig. -kan kkaa *v.* wara stygg, begabba, wämjas, kräkas.

Ilkku kun *s.* styggelse, spe. -uinen isen *a.* spefull, satirisk. -kun kkua *v.* wara stygg, skryta öfwer egen framgång wid andras olycka, håna. -kutan ttaa *v.* wäcka afsky = iletän (ilki).

Ilko *prt.* spefullt, hånfullt, wämjeligt. -kon kkoa *v.* wara stygg, begabba, wämjas, kräkas. -kotan ttaa *v.* wäcka afsky. -kottelen tella *v.* wäcka fortsatt afsky, bete sig styggt, hånfullt, skryta öfwer egen framgång wid andras olycka (ilka, ilki, ilkka, ilkku).

Illitän ttää l. -ttelen tellä *v.* gråta smått, lipa.

Illistän ää l. -telen llä = ällistelen.

Illitsen tä *v.* locka, reta.

Illo on *s.* icke spetsig winkel, illokirves yxa med bettet i trubbig winkel mot skaftet.

Illukka kan = lillukka.

Ilma an *s.* luftkrets, allt emellan himmel och jord, wind, wäder, tomhet, wäderstreck, paha ilma dåligt wäder, ilma nousi idästä owädret uppgick i öster, ilman puuskat wäderilar, ilman rikkeet giftkänningar af wäderwexling, ilman kansi himlahwalf, ilmakehä atmosfer, ilman ranta horisont, ilman kulmat l. pielet wäderstrecken, tätä ilmaa åt detta håll, tuo ilmaan l. ilmoille hemtar i dagen, drager i ljuset, elää ilmalla lefwer af luft, af intet, ilman sitä utan det, deßutom, ilman mitään för intet, Ilmajoki Ilmola socken, ilmahaukka glada (*milvus regalis*). -anen sen *dim.* antaa ilmaseksi gifwer för intet, gratis. -ainen isen *a.* ht. luft, luftig. -aisuus uuden *s.* luftighet. -aisesti *adv.* luftigt. -ari in l. -arinen isen *s.* som har att göra med luft, *ep.* för smed m. m. -atar ttaren *s.* luftens genius, nymf. -asto on *s.* klimat. -aan ata *v.* draga i dagen, uppenbara, wisa, wädra. -aun uta l. -aannun ntua *v.* komma i dagen, uppenbaras, framträda. -aus uksen l. -auminen isen l. -aantuminen isen *s.* framträdandet i dagen, fenomen. -aisen sta *v.* hastigt uppenbara, wisa, upptäcka (ilme, ilmi).

Ilme l. ilmei *prt.* uppenbart, klart. -me een *s.* uppenbarning, fenomen, luonnon ilmeet naturfenomenerna, näki ilmeissä såg tydligt. -einen isen *a.* uppenbar, tydlig, uppenbart liknande. -eisesti *adv.* uppenbarligen, klarligen. -estyn yä *v.* uppenbaras, wisa sig. -estys yksen *s.* uppenbarelse, -kirja uppenbarelseboken. -etty tyn l. -etyinen isen *a.* alldeles lik, hän on ilmetty isänsä han är lifslefwande sin far, ilmetty piru sjelfwa fan (ilma).

Ilmi = ilme, antaa ilmi angifwa, yppa, ilmityö upperbar gerning, bar gerning, ilmivalkia lågande eld, tulee ilmi kommer i dagen, blir uppenbar, uppdagas.

Ilmoinen isen = ilmeinen, ilmoinen Jumala den uppenbare Guden, ei sinä ilmoisna ikänä alldrig under solen, alldrig i werlden. -oitan ttaa *v.* uppenbara, kungöra, bekantgöra. -oitus uksen *s.* tillkännagifwande. -oittaja an *s.* angifware, uppdagare. -oittelen tella *v.* fortfarande uppenbara, bekantgöra (ilma, ilme, ilmi).

Ilo on *s.* glädje, on iloissansa är glad, ilomielin med gladt sinne. -oinen isen l. -ollinen isen l. -oisa an *a.* glad. -okas kkaan *a.* glad, glädtig. -oisuus uuden *s.* glädtighet. -oisesti l. -oisasti *adv.* gladt. -okkaasti *adv.* glädtigt. -oke kkeen *s.* glädjeämne. -otoin ttoman *a.* glädjelös. -ottomuus uuden *s.* glädjelöshet. -ottomasti *adv.* glädjelöst. -on oa l. -oon ota l. -oitsen ta *v.* glädjas, wara glad. -oitan ttaa l. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* glädja, minua iloittaa jag känner glädje, jag ler. -oitus uksen *s.* glädjandet, uppmuntring, lustighet. -oittavainen isen

Digitized by Google

s. glädjande. -oittelen tella l. -ostelen lla *v.* smått glädja, bete sig glädtigt, muntert. -lahdan htaa *v.* göra hastigt glad. -lahdun htua *v.* bli hastigt glad, spritta till af glädje. -lahdus uksen *s.* glad öfverraskning. -lahtelen hdella *v.* spritta till af glädje ofta, wara glädtig. -lakoitsen ta *v.* ha glada upptåg, hoppa af glädje.

Ilta llan *s.* afton, -rusko aftonrodnad, -puoli eftermiddag, -päivä aftonqwist, illoin aamuin morgon och afton. -anen sen *dim.* = ilta, iltasella om aftonen. -ainen isen l. -llallinen isen *a.* ht. afton, *s.* qwällsward. -aun uta l. -aannun ntua l. -llastun ua *v.* bli afton, bli till aftonen. -llastan aa *v.* förse för aftonen, gifwa qwällsward, spisa qwällsward. -llastelen lla *v.* spisa aftonward. -llastutan ttaa *v.* ha att dröja till qwällen, gifwa qwällsward. -llatsun ua *v.* dröja inpå qwällen, hamna till natten.

Iltikkä kän *s.* hal is.

Ilti tin *s.* öfwerlåder på skoplagg, nautii iltiksensä njuter på köpet, gratis.

Ilve een *s.* ätbörd if. eqvivok, wäsende, oljud. -en nen *a.* skamlös, skämtsam. -etöin ttömän *a.* styg, hånande. -ehdin htiä l. -eilen lla l. -ehtelen hdella *v.* hafwa upptåg, puts för sig, göra narr, drifwa gäck. -ehdys yksen l. -eily yn *s.* upptåg, puts, gäck. -ehteliä l. -eiliä än *s.* putsmakare, upptågsmakare. -voitan ttaa *v.* förorsaka wämjelse, wäcka leda. -voitus uksen *s.* wämjelse, afsky.

Ilves eksen *s.* lo, lodjur.

Imakka kan *a.* fötaktig, något söt.

Imannes nteen *a.* söt, ljuf, angenäm, teki haavan imanteeksi stillade sårets smärta. -ntelen nnella *v.* tycka om sötsaker, wara läcker, grina i wädret (hingst, tjur). -ntelia än *s.* läckermun, gurmand.

Imara an l. -rta rran *a.* täck, söt, angenäm. -rrut uen *dim.* liten och täck, sötunge. -rtuus uuden *s.* täckhet. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* smickra, smeka, se genom fingrarna, berömma sig, skryta. -rrus uksen *s.* smicker, klemighet. -rtelia an *s.* smickrare. -rtti tin *s.* stensöta, bergsöta (*polypodium vulgare*).

Ime een = ihme, imehdin htiä = ihmettelen.

Imeinen isen l. imehno on l. ihmehnolainen isen = ihminen.

Imelä än l. -liäs ään *a.* sötig, sötaktig, gäll, imelä ääni gäll stämma. -lyys yyden l. -liäsyys yyden *s.* sötighet. -ästi l. -liäsesti *adv.* sötigt. -llyn htyä *v.* bli sötig, måttas. -llan ttää l. -llytän ttää *v.* göra sötig, försötma, mälta. -llys yksen *s.* sötgörning, mältning. -löitsen tä *v.* antaga sötma, bli sötig.

Imen eä *v.* suga, bi, imee sormesta suger af fingret, *fig.* dikta, fingerar. -eminen isen *s.* sugandet. -entä nnän *s.* sugning. -eväinen isen *a.* sugande, diende. -emätöin ttömän *a.* icke sugande. -eke kkeen *s.* sugor, plister (*galeopsis*), sugrör, munstycke. -mi in *s.* sug, imihuoko sugrör. -miä än *s.* sugare, diare. -miäinen isen *s.* wäpling. -mo on l. -mu un *s.* sugande ställning, sugning, suu on imussa munnen är i sugande ställning, imulaitos sugapparat, imukukka wäpling. -muke kkeen *s.* sugrör, munstycke. -misä än l. -musa an *s.* hona, imisä kissa katthona, isika sugga. -elen lla l. -mielen lla l. -eskelen lla l. -eksin iä *v.* suga smått, suga fortfarande, hålla på att di. -etän ttää *v.* gifwa att suga, dia, dägga, amma. -ettäjä än *s.* digifware, amma. -ettäminen isen *s.* digifning, ammandet. -etys yksen *s.* digifning, dägguing. -ettäväinen isen *a.* digifwande, däggande. -ettämätöin ttömän *a.* icke digifwande. -etin ttimen l. -rrin rtimen *s.* spene. -eyn ytä *v.* bli sugad,utsugas.

Imeno on l. -nto nnon = ihminen.

Impi mmen *s.* jungfru, immen tuska nymfomani. -mmyt mpyen *dim.* liten jungfru, flicka lilla. -mmikko kon *s.* jungfru, qwed. -mpeys yden *s.* jungfrudom, jungfrustånd. -pinen isen *a.* jungfrulig. -pisyys yyden *s.* jungfrulighet.

Ina an *s.* ett slags mindre not. -aan ata *v.* draga sådan not.

Digitized by Google

Inajan aa = inisen.
Inari in *s.* Gnare.
Inehmo on l. inihmino on = ihminen.
Inha an *a.* elak, stygg. -akka kan *a.* något stygg, wämjelig, äcklig. -ho on *s.* afsky, wämjelse. -hoon ota *v.* styggas, wämjas wid, beswäras. -hotan ttaa *v.* wäcka afsky, förorsaka motwilja, motbjuda, beswära, plåga. -hotus uksen *s.* anledning till afsky, wämjelse, beswär, plåga. -hottelen tella *v.* smått wäcka afsky, beswära fortfarande. -hakoin ida *v.* bete sig styggt, wara swår.
Inhiminen isen = ihminen. -illinen isen *a.* mensklig. -illisesti *adv.* menskligen.
Inisen stä *v.* qwida, pipa.
Inkeri in *s.* Ingrid, Inkerin maa Ingermanland. -ngrikko kon *s.* Ingermanländare.
Inkko kon *s.* ilska, lapsi on inkollaan barnet ilskas.
Ingun nkua *v.* gnälla, pipa.
Innin iä *v.* pipa, hwina (insekter).
Insakka kan *a.* trög, lat, istadig.
Intainen isen *a.* kåt.
Into nnon *s.* själskraft, fantasi, hänryckning, ekstas, vihan innossa i wredesmod, intomies trollkarl, schaman, mager, olla innossa l. innoissa wara i ekstas, wara hänryckt. -oinen isen l. -oisa an *a.* begåfwad med själskraft, hänryckt, ekstatisk. -oisuus uuden *s.* hänryckning, ekstatiskt tillstånd. -oisesti *adv.* hänryckt, med ekstas. -nnollinen isen l. -nnokas kkaan *a.* begåfwad med själskraft, snillrik. -nnollisuus uuden *s.* snillrikhet. -nnollisesti *adv.* snillrikt. -ntoon nnota l. -ntoilen lla l. -nnotan ttaa l. -nnottelen tella *v.* gifwa själskraft, göra hänryckt, bringa i ekstas, enthusiasmera -ntoun uta l. -ntoudun utua l. -nnostun ua *v.* bli hänryckt, komma i ekstas, bli ifrig. -nnoitsen ta *v.* ådagalägga själskraft, wara hänryckt. -nnoksin ia *v.* ifra, fantisera.
Inttara an *s.* trollmedel.
Intän ttää l. -ttään tätä l. -ttelen tellä l. -tätän ttää *v.* streta, pruta, gräla emot, disputera, förneka. -tti tin *s.* stretande, prut, gensträfwighet.
Inun ua *v.* qwida, pipa, (insekter). -utan ttaa *v.* ha att qwida.
Ir ir *int.* utrop till retelse. — Irritän ttää *v.* reta.
Ira an = iha.
Irjanne nteen *v.* stark winterköld.
Irjun ua *v.* grina, stina.
Irki = irti, irkinäinen = irtonainen, irkamoitsen ta = irtonen; irkitauti hypochondri, hysteri (irrallinen).
Irmaska an *s.* grinig warelse, grinulle. -stelen lla *v.* göra grimacer, grina.
Irstas aan l. -tain amen l. -tainen isen l. -tallinen isen *a.* lättsinnig, lösaktig, utswäfwande, liderlig. -taus uden l. -taisuus uuden *s.* lättfärdighet, lösaktighet, liderlighet. -taasti l. -taisesti *adv.* lättfärdigt, liderligt. -tailen lla *v.* lefwa öfwerdådigt, wara utswäfwande.
Irta rran *s.* obundet, fritt tillstånd, laskea irralle släppa fri, lös. -rti *prt.* obundet, löst. -rras rtaan l. -rtain amen l. -rtainen isen l. -rtonainen isen l. -rtinäinen isen *a.* lös, ledig, irtain omaisuus lösegendom, irtain nainen ogift qwinna, irtain kalu möbel. -rrallinen isen *a.* lös, *s.* hypochondri. -rtaus uden l. -rtaisuus uuden l. -rtonaisuus uuden *s.* frihet, ledighet, obundenhet. -aasti l. -rtonaisesti l. -rtaisesti *adv.* löst, fritt, obundet. -rtaun uta l. -rtonen rrota l. -rrotun ttua *s.* lösna, bli lös. -rrotan ttaa *v.* göra lös, befria, lösslappa.
Irujain amen *s.* husdjur.
Irvi in *a.* halföppen, grinande, irvisuu l. -hammas grinare, bespottare, ovi on irvillänsä dörren är halföppen. -in iä *v.* wara halföppen, grina. -istän ää l. -itän ttää l. -votan ttaa *v.* halföppna, grina. -itys yksen l. -istys yksen *s.* halföppning, grin, spe. -ittäjä än l. -istäjä än *s.* som gör halföppen, grinare. -ittelen tellä l. -istelen lla *v.* fortfarande wara halföppen, grina. -isteliä än *s.* grinare, bespottare. -istyn yä l. -ityn tty *v.* öppna sig litet, spricka, remna, gissna. -istytän ttää

Digitized by Google

v. ha att äppua ſig litet. ha att grina. –vo on *s.* grin, kläfwa l. klyka för pertbloß (pibli).

Isken eä *v.* ſlå haſtigt, i. tulta ſlå upp eld, blixtra, i. suonta ſlå åder, åderlåta, i. mieltäni träffa mitt sinne, iske pilvi idästä ſlå upp ett moln från öſter, iski silmänsä itsän kaſtade ögonen åt öſter. –eminen isen *s.* ſtående. –kiä än l. –kuri in *s.* ſom ſlår, ſnäppare. –ku un *s.* ſlag, silmän isku blinkning, suonen i. åderlåtning, iskulintu fegel ſom ſlår ſina klor i roſwet, *pl.* iskut åkommor genom ſmitta. –elen l. –eskellen *v.* ſtå fortfarande haſtigt. –etän ttää *v.* låta ſlå. –ettelen tellä *v.* låta oſta ſtå, isketellä sanoja pladdra.

Iska ua *a.* klibbig, unken, ſmaklös, leipä on iskulla brödet är klibbigt, maltaat ovat iskulla maltet är klibbigt, unket. –kos otsen *s.* kliſteraktig beg. –keyn ytä *v.* klibba, häfta wid. –kostan aa *v.* faſtklibba, täppa. –kostun ua *v.* bli klibbig, ofmaklig. –kutan ttaa *v.* klißra, limma.

Iso on *a.* ſtor, isoisä farfar, morfar, iso äiti farmor, mormor, isokumppani nageltrång, isojuuri ſvört (*cicuta virosa*), isoyrtti (*conium maculatum*), isoläntä l. isomainen l. isonlainen något ſtor, anſenlig. –ous uden *s.* ſtorhet, ſtorlek. –osti *adv.* ſtort, ſtorligen. –ohko on l. –ohkolainen isen *a.* något ſtor. –oun uta l. –onen ota l. –oonnun ntua *v.* förſtoras, tillwäxa. –onnan ntaa l. –ontelen nnella *v.* förſtora, utwidga. –oilen lla l. –ottelen tella *v.* wara ſtor på ſig, yfwas, bröſta ſig, förhäfwa ſig. –oksun ua l. –oksin ia *v.* anſe för ſtor (isä).

Isoon ota *v.* hungra (bibl.). –oominen isen *s.* hungrande. –oovainen isen *a.* hungrande. –oovaisuus uuden *s.* hungerlighet, längtan.

Ispinä än *s.* pyſſa.

Istun ua *v.* ſitta, ſätta ſig ned, ſäſta ſig, istua pöydässä ſitta till bords, i. saveen faſtna i leran, tauti istuu ſjukdomen ſmittar, nousee istualta ſtiger upp ifrån att ſitta, on istualla är i ſittande ſtällning. –uminen isen *s.* ſittandet. –uja an *s.* ſittare, biſittare, –uin umen *s.* ſäte, ſtol, ſäte, tron, istuintalo ſätesgård. –unto nnon l. –unta nnan *s.* ſittning, ſeſſion, beſittning, istuntamies beſittare, –oikeus beſittningsrätt, –työ ſittarbete. –unnainen isen *a.* ſittande, *s.* afſägg, frömärt. –ukka kan *s.* moderkaka –uelen l. –uskelen lla *v.* ſitta dröjande. –tahdan htaa *v.* ſätta ſig haſtigt, ſom haſtigaſt, faſtna plötſligt. –tahtelen hdella *v.* haſtigt ſätta ſig då och då, faſtna ofta. –tuudun tua *v.* komma att ſätta ſig, ſlå ſig ned. –utan ttaa *v.* låta ſätta ſig, ſäſta, plantera, ympa. –utus uksen *s.* plantering, istutuslava drifbänk. –uttaminen isen *s.* planterandet. –uttaja an *s.* planterare, ympare. –ukas kkaan l. –uke ukkeen l. –uttajainen isen *s.* afſägg, frömärt, istukasmaa plantſkola, ukon istukas åkerättika (*raphanus raphanistrum*), istukasheinä obladt hö. –ukasto on *s.* plantſkola. –utti tin *s.* plantage. –uttelen tella *v.* plantera ſmåningom. –taannun ntua *v.* fäſta ſig, ſmitta.

Isä än *s.* fader, isäpuoli ſtyffader, isänmaa fäderneſland, tulee isäänsä likmar ſin fader. –änen sen l. –so on l. –sonen sen *dim.* god fader, far lilla. –äinen isen *a.* hl. fader, faders, isäinen valta faderswälde, i. lapsi åſta barn, i. jylisee åſkan går, i. kuuro plötſlig reguſur (af åſka), –äisyys yyden *s.* faderſkap. –ällinen isen *a.* faderlig. –ällisyys yyden *s.* faderlighet. –ällisesti *adv.* faderligen. –ätöin ttömän *a.* faderlös. –ättömyys yyden *s.* faderlöshet. –ättömästi *adv.* faderlöſt. –äntä nnän *s.* husbonde, husfader, wärd. –ännyys yyden *s.* wärdſkap. –nnöitsen tä *v.* utöfwa husbondewäldet, handhafwa wärdſkapet. –sinti nnin l. –sintimä än *s.* ſtyffader.

Itara an *a.* karg, njugg. –ruus uuden *s.* karghet, njugghet. –asti *adv.* kargt, njuggt. –darran rtaa l. –dartelen rrella l. –roitsen ta l. –roin ida l. –rakehdan htaa *v.* wara karg, wara njugg, knoga.

Itikka kan *s.* kräk, inſekt, husdjur.

Digitized by Google

Itisen stä *v.* qwida, pipa, lipa.
Itken eä *v.* gråta, begråta. -eminen isen *s.* gråtandet. -eväinen isen *a.* gråtande, grätig, gråtfärdig. -eväisyys yyden *s.* gråtighet. -emätöin ttömän *a.* icke gråtande. -kiä än *s.* gråtare. -ku un *s.* gråt, itkuluu tärbenet i käften, -lehti daggört, marie tårört (*drosera rotundifolia*). -uinen isen *a.* ht. gråt, gråtig, i. aika gråtotid. -utoin ttoman *a.* gråtfri. -ullinen isen *a.* gråtfull, tårfull. -eilen llä l. -kielen llä l. -keskelen llä *v.* gråta smått. -etän ttää l. -kutan ttaa *v.* framkalla gråt, minua itkettää jag är gråttrångd.
Itra an = ihra. -ainen isen = ihrainen.
Itse en *pron. refl.* sjelf, itsekukin en hwar, itse olevainen inhyfsing, itsemielinen, -pintainen, -päinen egensinnig, itsepintaisuus, -päisyys egensinnighet, -pintaisesti, -päisesti egensinnigt, -valtias sjelfherrfare, -valtainen egenmäktig, -valtaisuus egenmäktighet, -valtaisesti egenmäktigt, -viisas sjelfklok, itseksensä för mig sjelf, itseksensä för sig sjelf, itsestänsä af sig sjelf, sjelfmant. -eys yden *s.* sjelfhet, egenhet, -ekäs kkään *a.* egennyttig. -ellinen isen *s.* inhyfsing. -eläinen isen *a.* egendomlig. -elö ön *s.* sjelfständigt wäsende. -enäinen isen *a.* för en sjelf warande, subjektiv. -enäisyys yyden *s.* subjektivitet. -enäisesti *adv.* subjektivt. -sanainen isen *a.* af sig sjelf warande, i. kasvain af sig sjelf wärande planta. -sanaisesti *adv.* sjelfmant, af sig sjelf, hevonen juoksee i. häften springer frivilligt. -etyinen isen *a.* sjelfständig. -etyisyys yyden *s.* sjelfständighet. -etyisesti *adv.* sjelfständigt. -etöin ttömän *a.* medellös, beroende af andra. -estän ää *v.* hålla af sig, rosa sig sjelf.
Itä dän *s.* öster, itäkako östsydost, idän korvainen pohjatuuli nordnordostlig wind, itämaa österland, -mainen österländsk, -maalainen österländning. -äinen isen *a.* östlig. -älä än *s.* östlig ort. -äläinen isen *a.* österländsk, österut boende *s.* österländning.
Idän tää *v.* gro. -täminen isen *s.* groende. -täväinen isen *a.* groende, som håller på att gro, grobar. -täväisyys yyden *s.* grobarhet. -tämätöin ttömän *a.* icke groende, ogrobar. -tämättömyys yyden *s.* ogrobarhet. -de teen *s.* groende tillstånd. -tu dun *s.* grobb, on idulla l. itusuulla är wid grobbspricking. -tunen sen *dim.* liten grobb. -tuinen isen l. -uisa an *a.* ht. grobb, som har grobb, full med grobb. -tuisuus uuden *s.* grobbrikedom. -dutoin ttoman *a.* utan grobb. -duttomuus uuden *s.* grobbbrist. -dätän ttää *v.* låta gro, mälta, ha att uppspira, idätä idästä pilvi låt ett moln gro upp (uppkomma) från öster. -dätys yksen *s.* mältning, grobbbildning. -däte tteen *s.* tillfälle till att gro, panna idätteelle sätta att gro. -dättellen tellä *v.* låta småningom gro.
Iva an *s.* gäck, hån, spe. -ari in *s.* gäckare, bespottare, hånare. -aan ata *v.* göra spe, bespotta, begabba. -aus uksen *s.* hån, begabberi. -ailen lla *v.* drifwa gäck, skämta groft.

J.

Ja *prt.* och. — Jaahaan hata *v.* säga ja (och), tala ett och detsamma, stadra. -haus uksen *s.* stadder.
Jaakea an *a.* styf. -eus uden *s.* styfhet. -asti *adv.* styft.
Jaakkimaa aan *s.* Jakimwaara socken.
Jaakkura an *s.* kubb, kloss.
Jaalaan ata *v.* skämta.
Jaama an *s.* allmän stråtwäg, landswäg, dröjemål, mies on jaamassa mannen dröjer. -aan ata *v.* dröja, söla.
Jaamehdun htua *v.* stelna, styfna (jämehdyn).
Jaan se jaka.
Jaara an *s.* gumse, bäck (jäärä).
Jaarikka kan *s.* kubb, knubbig, undersätsig menniska.
Jaarin *prt.* kringspridt, widt och bredt, utförligen, juurin jaarin med rubb och stubb. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.*

Digitized by Google

utförligen berätta, prata, sladdra. -itus uksen *s.* berättelse, prat, snack. -ittelia an *s.* berättare, pratmakare. -ituinen isen *a.* sagolik, bestående af prat.

Jad .... se jat ....

Jahka *prt.* om blott, så snart som, om bock. -aan ata l. -kin ia l. -ailen lla *v.* säga jahka, göra förbehåll, inwända, wara emot.

Jahmaan ata l. -an aa *v.* gnida emot med hest ljud, röras mödosamt, widlåda, mylly jahmaa qwarnen går långsamt gnidande.

Jahnaan ata l. -nustan aa *v.* släpa, trassla. -nus uksen *s.* lunk, släpig menniska. -nun ua *v.* gnida, skubba. -utan ttaa *v.* gnida, skubba.

Jahti hdin *s.* jagt, jahtivoudi ställfogde. -htaan hdata *v.* jaga, larma. -taus uksen *s.* jagning, larm.

Jakaan jaata l. jaan jakaa *v.* dela, utdela, skifta, bena. -aminen isen *s.* delandet. -aus uksen *s.* delning, utdelning, hiusten jakaus hårbena. -aja an *s.* delare, -ainen isen *s. pl.* jakaiset delningsgåfwor, delningskalas, färsköl. -akajainen isen *s. pl.* jakajaiset delningskalas. -ain amen *s.* delning, utgrening, joen jakamessa wid åns grening, tien jakain wägaskillnad. -ako a'on *s.* delning, skifte, isojako storskifte, perintöjako arfskifte, jakokirja skiftesinstrument, jakomies skiftesman, vesijako wattendelning så att afloppet är åt två håll, koppajako delning derwid hwar tager hwad han hinner. -koinen isen *a.* delad, skiftad. -kaisen lla l. -kelen ella l. -aeskelen lla *v.* dela småningom. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli delad, delas, skiftas, utgrena sig, sönderfalla. -akoon a'ota l. -koilen lla *v.* sönderfalla i delar. — Jaotan ttaa l. -ttelen tella *v.* låta sönderfalla, dela, skingra, nedrifwa. -tus uksen *s.* nedrifning. -ttaja an *s.* skingrare, förstörare. -ttaminen isen *s.* nedrifwandet.

Jakkara an *s.* liten bänk, skampall.

Jakkari in *s.* skeppsankare.

Jaksaan aa *v.* förmå, orka, arbeta tungt, utförligen berätta, plundra. -aminen isen *s* orkandet. -aja an *s.* den som förmår. -avainen isen *a.* orkande. -amatoin ttoman *a.* orklös. -amattomuus uuden *s.* orklöshet. -amattomasti *adv.* orklöst. -anto nnon l. -anta annan *s.* förmåga. -su un *s.* berättelse, anekdot. -selen lla l. -seskelen lla *v.* orka smått, fortfarande berätta. -saun uta l. -saudun utua *v.* bli plundrad, afklädd. -so on *s.* förmåga, så mycket man för gången orkar med, afdelning, beröfwande, ajan jakso tidsafdelning, tidsrymd. -sotan ttaa *v.* göra afdelningar, jaksottain afdelningswis. -sottelen tella *v.* göra små afdelningar, jaksotellen afdelningswis. -soittelen tella *v.* försöka sin förmåga l. styrka (lyfta, slå m. m.).

Jalaja an l. -lava an *s.* (*alnus compostris*). -ainen isen *a.* af alm, almrik. -lavisto on *s.* almskog.

Jalka lan *s.* fot, jalka jalalta fot för fot, kuivin jaloin torrfota, torrskodd, paljain jaloin barfota, jaloin till fots, pylwään jalka sockel under pelare, jalan alusta l. antura fotsula, jalansyten på allwar, jalkaelo den första intagna säden i wisthus, besparingsäd, -juoni fötternas beswär, svrångarbete, -kala wattensödla (*triton punctatus*), -lapsi oäkta barn, -mies fotgångare, -mylly sqwaltqwarn, -patukka gång till fots, -puoli enfotad som förlorat andra foten, -pöytä fotlag, -raha grundfond, -rauta fotbojor, -rinta fotwrist, -terästä ifrån grunden, ifrån första början, -vaimo frilla, mätress, -väki fotfolk, infanteri. -anen sen *dim.* liten fot, fotsocka, jalkasin till fots. -ainen isen *a.* ht. fot, fotad, kaksijalkainen twåfotad. -ava an *s.* långfotad, lättfotad. -avuus uuden *s.* snabbhet. -avasti *adv.* snabbt. -ain amen *s.* stigbygel. -lin lkimen *s.* tramp. -kuin umen l. -kine een *s.* fotplagg. -lku lun *s.* bänk på fötter, långbänk. -le lkeen *s.* stående ställning, pässi jalkeille slapp till fötters. -koin omen *s.* fotsocka, strumpfot. -kuri in *s.* balja med fot. -lallinen isen *a.* försedd med fot, seckel, på fot stående, *s.* sädeskärfwe

Digitized by Google

som sättes till underlag, fot, för skyl, socka, sockel. -lollinen isen *a.* försedd med fötter. -las aksen *s.* medе. -laste een *s.* ställning på medar, reki on jalasteella sjåden är i rörelse, på resa, i bruk. -aksinen isen *a.* ht. medе, med medar försedd. -lastan aa *v.* förse med medar, göra medar. -los oksen *s.* fotstället i bädd. -lus uksen l. -lustin imen *s.* stigbygel, fot (sjöt). -lutsi in *s.* strumpfot, socka. -latoin ttoman *a.* utan fot, sockel. -lattomuus uuden *s.* brist på fot, sockel. -lotoin ttoman *a.* utan fötter. -lottomuus uuden *s.* fotlöshet. -lkaan lata *v.* löpa. -lkailen lla *v.* röras på fötterna, försöka att gå ss. barn, sjuklingar. -loitan ttaa *v.* förse med fot l. fötter. -loituksin l. -loitusten *adv.* fot mot fot. -loittelen tella *v.* förse småningom med fötter, röras på benen, motionera sig. -lostelen lla *v.* wara i rörelse.

Jallikka kan *s.* liten häst.

Jalo on *a.* ädel, förträfflig, jalopeura lejon, jalomielinen ädelsinnad, jalosukuinen ädelbördig. -ous uden *s.* ädelhet, förträfflighet. -osti *adv.* ädelt, herrligt. -nen sen *dim.* ädel. -ostan aa l. -outan ttaa *v.* förädla, förherrliga. -ostelen lla *v.* bete sig ädelt, wärdigt, ha en ädel hållning.

Jama an *s.* foguing, hopfogning, sammanfogad del, stark israud emellan fwagare ställen. -me een *s.* fogning, led, söm wid hopfogning. -makka an *a.* sammanhängande, seg, *s.* klimpig mjölk, jamakka noriheinä ögontröst (*euphrasia officinalis*). -aan ata l. -mon oa l. -moon ota *v.* hopfoga, hopbinda, hopknyta. -maus uksen l. -mous uksen *s.* sammanfoguing. -mominen isen *s.* sammanfogandet. -moja l. -maaja an *s.* hopfogare.

Jamelehdan htaa *v.* kälta fortfarande, träta på, gifwa stickord.

Jammaan ata l. -ailen lla *v.* låtsa arbeta, göra utan drift.

Jana an *s.* rad, serie, streck. -akka kan *a.* full med streck, ombunden, styf, stark. -aan ata *v.* rada, lägga i rad. -atan ttaa *v.* låta rada. -naittain *adv.* radwis (jono).

Janhus uksen l. -hos oksen *s.* den af kåda genomträngda hårda delen af barrträd (lyly). -ukainen isen *a.* gjord af sådant träd.

Jankka kan *s.* gräl, träta. -kkaan kata l. -kutan ttaa *v.* kälta, träta på. -aus uksen *s.* trätning, gräl. -kutus uksen *s.* kältning, kält.

Jankki kin *s.* rätt af bröd, kött, ost, smör sammankokta.

Jankko kon *s.* alf, bottenjord.

Jannakka kan *s.* giller. -nnahdan htaa *v.* råka l. gå i giller.

Jano on *s.* törst, minun on jano jag är törstig, on janoissansa är törstig, ajaa janolle wäcker törst. -oinen isen *a.* törstig. -oisuus uuden *s.* törstighet. -oisesti *adv.* törstigt. -oon ota *v.* törsta. -oominen isen *s.* törstandet. -oovainen isen *a.* tötstande. -oomatoin ttoman *a.* icke törstande. -otan ttaa *v.* wäcka törst, minua janottaa jag törstar.

Jannun ntua *v.* uttöjas, uttänjas.

Janttaan tata l. -ailen lla = jankkaan, janttaus uksen = jankkaus. -tturi in *s.* käbblare, kältare, knubbig, underfärdig menniska (jaarikka).

Jantukka kan *s.* stor skopa.

Jarajan l. -raan ata l. -risen sta *v.* barra, ballra. -raus uksen *s.* barrning, ballring. -rahdan htaa *v.* barra hastigt, skrälla till. -rahtelen hdella *v.* barra till flera gånger (järäjän).

Jarho on *s.* isbill, jerustör.

Jarkasuola bergsalt.

Jarmakka kan *s.* bred möja,

Jarnutan ttaa *v.* kälta, marra på.

Jarru un *s.* hämsko, hämhake l. skedja.

Jartailen lla *v.* häufullt skämta, drifwa gäck.

Jaskutan ttaa l. -itelen tella *v.* berätta långsamt, diskurera. -tus uksen *s.* diskurs.

Jassakka kan *s.* blandad hop, hoptrasling, hinder, liten kista, ovat yhdessä jassakassa äro hoptraslade, äro i en hög. -koitsen ta *s.* wara här ihop, träta.

Jata dan *s.* rad, flede, verkkojata rad af

Digitized by Google

ſtaa hopſäſtade nät, kangasj. wäfränningen utdragen, hammasj. tandrad, tervasj. lång rad af tjärwed. -dan taa l. -taan data *v.* raba, ſätta i rad, utſätta nät ſå att den ena fäſtes wid den andra i en följd.

Jatkan aa *v.* tillfoga, ſkarfwa, fortſätta. -aminen isen *s.* tillfogandet. -aja an *s.* ſkarfware, fortſättare. -anto nnon *s.* fogning, ſkarfning. -ko on *s.* fogning, ſkarfning, ſkarf, fortſättning, högre afbarkning af tjärwed, sanan jatkoksi till talets fortſättning, jatkorauta knif till högre afbarkning. -ke een *s.* litet tillägg, fortſättning. -keinen isen *a.* beſtående af flera fogningar, afbruten. -kos oksen *s.* ſkarf, tillſkarfwadt ſtycke. -kelen lla l. -keskelen lla *v.* tillfoga fortſarande, ſkarfwa ſmå ſtycken. -kaun uta l. -kun ua *v.* bli tillſkarfwad, förlängas, fortſättas. -kaus -uksen *s.* tillökning, tillfoguing. -katan ttaa l. -kautan ttaa *v.* låta tillfoga, låta ſkarfwa. -kutan ttaa *v.* tillfoga, kälta, käbbla. -kon oa *v.* ſkarfwa större ſtycken, afbarka högre upp. -koskelen lla *v.* ſkarfwa större ſtycken fortfarande, afbarka ſmåningom.

Jalustan aa l. -telen lla *v.* ſläpa med tänderna, handſkas, tuffla, mödoſamt arbeta. -tus uksen *s.* tufflande, mödoſamt arbete. -taja an *s.* tufflare.

Jauhan aa l. -hon oa *v.* mala. -haminen isen *s.* malandet. -haja an *s.* maſare. -hin imen *s.* qwarn, -kivi handqwarn. -he een *s.* mälb. -hanto nnon *s.* malning. -ho on *s.* mjöl, pienet jauhot fint mjöl, suuret jauhot groft mjöl, jauhoturpa mjölig mule, hwitmule, jauhopuola mjölon (*arbutus uva ursi*). -hoinen isen *a.* mjölig. -hoisuus uuden *s.* mjölighet. -hokas kkaan *a.* mjölſtark, mjölrik. -hotoin ttoman *a.* utan mjöl, mjölfri. -hottomuus uuden *s.* mjölbriſt. -hoelen lla l. -helen lla l. -heskelen lla l. -hoskelen lla *v.* mala ſmått. -hatan ttaa *v.* låta mala. -hattelen tella *v.* låta ſmått mala. -hotan ttaa *v.* beſtrö med mjöl, inblanda mjöl. -hotun ttua *v.* bli mjölbeſtänkt. -haun uta l. -houn uta *v.* bli malen. -hallan ttaa *v.* mala haſtigt och lätt, låta gå genom qwarnen.

Jaukka kan *s.* träta, gräl, -hammas grälmakare, heittää jaukkaa gräla haſtigt. -kutan ttaa *v.* träta, gräla.

Javin pia *s.* paras lätt (hund).

Jelmä än *a.* klyg, kallſinnig.

Jesus uksen *s.* Jeſus, Jesus tänne Guds frid! Jesuksen kämmen mariehand (*orchis maculata l. latifolia*).

Jo *prt.* redan, jopa redan ju, jopahan ju dock redan, ju dock, joko monne redan, joko .... taikka l. joko .... eli antingen .... eller.

Jo jon *pron. relat.* med partikeln ka, wanligen efter enſtafwiga kaſus, joka hwilken, ſom, med part. ki l. kin, jokin någon helſt, med ku ſammanſatt joku någon, *prol.* joten i enlighet hwarmed, jotenkin på något ſätt helſt, jotenkuten på något ſätt, något ſå när, joksikin l. jotensakin l. joksensakin l. johonki määrään l. joinki määrin någorlunda, temeligen, joinki på något ſätt, jossakin *sdr.* jossain l. jossaan någonſtädes helſt, jonakin *sdr.* jonain l. jonaan på någon helſt (dag, tid), jon lainen *sdr.* jollainen, jon moinen *sdr.* jommoinen ſådan ſom. *Komp.* jompi hwilkendera, jompikumpi hwilkendera ſom helſt. — Jolloin *prt.* på hwilken tid, då, jolloinkulloin ſtundom, då och då. — Jonne *prt.* hwart, jonnekin helſt någonſtädeshän, jonnekunne någonſtädeshän.

Joeksin ſe joki.

Johdan htaa *v.* leda, lotſa, anföra, härleda. -htaja an *s.* ledare, lots. -taminen isen *s.* ledandet. -htavainen isen *a.* ledande. -htamatoin ttoman *a.* icke ledande, oledande. -danto nnon *s.* ledning, härledning. -hde hteen *s.* ledande föremål, ledande tillſtånd, ledſtång, gårdesgård ſom leder ned i watten, on lasten johteella har wård om barn. -hto hdon *s.* ledning, härledning, johtomies lots, johtoväki följe, proceſſion, johto-aita = johde. -htoinen isen *a.* ledande. -hdotoin ttoman *a.* utan följe, utan ledning. -htelen hdella *v.* leda ſmåningom. -htaan hdata *v.*

Digitized by Google

leda, lotsa. -htaus uksen s. slutledning, slutsats. -hdatan ttaa v. leda, handleda, beledsaga, anföra. -hdattaminen isen s. ledandet. -hdattaja an s. anförare. -hdatus uksen s. ledning, vägledning. -hdun htua v. inträffa, råka, jobtuu mieleen falla i sinnet.

Joikun ua v. sjunga enformigt (swanen). -unta nnan s. enformig sång.

Joka *indekl.* l. jokainen isen *pron.* hwarje, joka l. jokaisessa paikassa på hwarje ställe, jokapäiväinen leipä dagligt bröd, jokahinen l. jokahainen hwarenda, jokaikinen hwarendaste (jo).

Joki joen s. elf, å, jokiryyttäri gluttsuäppa (*totanus glottis*). -kinen l. -konen sen *dim.* liten elf. -kinen isen a. ht. elf, elfrik, -kela an s. hem wid elf, åbo. -kelainen isen s. inbyggare wid elf. -kioinen isen s. Jockis församling. — Joeksin imen s. swan (joutsen).

Jokin se jo.

Jokkelo on s. största slaget af taimen.

Jokki kin s. warg.

Jokas joaksen s. ett slags släde.

Joksahdan htaa v. bimpa ned.

Joku se jo.

Jola an s. skåra, ingrövning.

Jolahdan htaa v. ske hastigt, j. mieleen falla i sinnet.

Jolakka kan a. kylig.

Jole een s. sin krusning wid iskanten, isträd. -einen isen a. sinkrusad (iskant), full af isträdar. -eilen lla v. bilda krusning, bli blidare.

Jolkka kan a. mager, glupsk, s. warg. -kahdan htaa v. förfalla, magra hastigt, bli utmärglad, jolkahtaneet kasvot afmagradt, glåmigt ansigte. -kun kkua v. lunka, stryka fram.

Jolli in s. gråtare med hög röst. -llitan l. -llotan ttaa l. -llottelen tella v. gråta.

Jolma an s. sund emellan twänne träsk.

Jolo on s. lång och mager i ansigtet, jolonaama långt warglikt ansigte.

Jolppi pin s. stympare, odåga, odugling. -pittelen tella v. stentra, bröna.

Jolsa an a. ful, oduglig.

Joltinen isen a. sådan som en kan wara, något så när sådan, någorlunda (jo).

Jolu un s. häfstång. -uun uta v. frida fram lätt, röras med sakta buller, gnola.

Jommoinen se jo.

Jomotan ttaa v. bulta, dunka på, wärka.

Jompi se jo.

Jonkelo on s. ett träd som wärer krokigt efter beß naturliga wridningar, som har rygg på alla sidor. -kailen lla l. -keloitsen ta v. rulla, trilla som ett sådant träd, osäkert åt hwilken sida.

Jongun nkua s. ljuda dof.

Jonne se jo.

Jono on s. linje, rad, fåra, yhdessä jonossa i en rad, efter hwarandra. -otan ttaa v. draga linje, fortsätta i rad. -otus uksen s. streckdragning, fortsättning i rad, enformighet. -otun ttua v. bli enformig, stadna i ett enahanda.

Jontturi in s. klunga, käyda jontturissa gå tätt efter hwarandra.

Jorajan *sdr.* -raan ata l. -risen sta v. morra, knorra, brumma. -rina an s. morr, knorr, brummande. -rahdan htaa v. gifwa ett hastigt knorrande ljud, stöta emot. -ro on s. knarrig, brummande menniska, tölp. -rotan ttaa v. åstadkomma ett brummande ljud, göra något brummande, wräka sig, ilkea jorottaa gråta högljudt, makaa j. ligger och wräker sig. -rottaja an s. brummare, wräkling. -otar ttaren s. pladdrerska. -rotin ttimen s. enformigt brummande ljud, långsam knarrande rörelse, wräkling. -rotus uksen s. brummande, wräkning. -rottelen tella v. åstadkomma ett fortsatt brummande ljud, gråta, åka med sådant ljud. -run un s. brummande ljud, långsam rörelse, jagt. -rus uksen s. trög menniska, wräkling. -rutan ttaa v. brumma, pladdra, skräla.

Jorentainen isen a. owanligt lång.

Jorkahdan htaa v. göra hastigt, gå förbi i en blink, bimpa.

Jorkotan ttaa = jorotan se jorajan.

Jorpotan ttaa l. -ttelen tella v. röras långsamt, stulta.

Jorri in s. drummel, lymmel. -ittelen tella v. drumla, fubbla, tala skräf.

Jortti tin = jorri. -tistelen lla = jorrittelen.

Digitized by Google

Jorra an *s.* lårstycke.
Jos *prt.* om, josan = jos minä, josas = jos sinä, joska l. jospa om blott, o att, joskus någon gång (jo).
Jotkale een *s.* långt stycke, stifwa, rimsa, lång menniska, strykare. -kellun ttua *v.* bli lång, löpna, tjockna.
Joto don *s.* lätting, wråkling.
Jotta *prt.* på det att, för att, jotten = jotta en att icke jag, jottet = jotta et att icke du m. m.
Joud.... se jout....
Jouhi hen *s.* tagel, joubimato tagelmatt (*gordius aquaticus*), -lintu stdenswans (*bombycilla garrula*), -suorsa stjertand (*anas acuta*), -puu l. -mänty tall med fina fibrer. -hinen isen l. -hut uen *dim.* litet tagel. -hinen isen *a.* af tagel. -heva an l. -hellinen isen *a.* tagelrik, tagelstark. -hikka kan l. -hikas kkaan *s.* tagelwant l. socka. -hetoin tloman *a.* utan tagel. -hettomuus uuden *s.* tagelbrist.
Joukahdan htaa l. -kahdun htua *v.* hastigt inträffa, j. mieleen rinna i hågen. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* insall, träff, påhitt.
Joukea an l. -kka kan *a.* smal (soukka).
Joukko kon *s.* hop, mängd, stara, samling, hääjoukko bröllopsskara, sotaj. krigshär. -onen sen *dim.* liten skara. -kotan ttaa *v.* göra hopar, dela i skaror, joukottain hoptals, i groß. -kotelen tella l. -kkoilen lla *v.* samla sig i skaror, hopa sig. -kkio on *s.* samlad hop.
Joulu un *s.* jul, -kuu december månad. -ullinen isen l. -uinen isen *a.* ht. jul, viettää joulullista stra julhelg, v. joulua stra jul.
Jousi sen = joutsi.
Joudan taa *v.* ha tid, wara ledig, hinna, kunna, böra, jouten ledigt, obehindradt, fåfängt. -to don *s.* ledighet, -päivä fridag, -mies ledig, icke lejd man, -karja icke mjölkande l. arbetande boskap, ungboskap, -maa icke besådd mark. -ti din = jouto. -tiainen isen *a.* ledigwarande. -tilas aan *a.* syßlolös, owerksam. -tilaisuus uuden *s.* syßlolöshet. -tilaisesti l. -tilaasti *adv.* syßlolöst. -tain amen *s.* ungboskap. -tio on *s.* dagbrifware. -tava an *a.* ledig, syßlolös, onyttig, fåfäng, lumpen, puhua joutavia tala onyttiga saker, lumpenheter. -tavuus uuden *s.* syßlolöshet, fåfänga, småaktighet, lumpenhet. -tavasti *adv.* onyttigt, lumpet. -telen della *v.* ha smått tid, hinna gång efter annan. -telias aan *a.* smått ledig, då och då obehindrad. -teliaisuus uuden *s.* ledighet. -taannun ntua *v.* råka ha ledighet. -datan ttaa l. -dahutan *sdr.* -dautan ttaa *v.*, skaffa ledighet, gifwa tid till, påskynda. -dahdan htaa *v.* hastigt hinna, ha en stunds ledighet, joudahtaa mieleen rinna i hågen.
Joutsen nen *s.* swan.
Joutsi sen *s.* båge, stråke, -mies bågskytt, konstellation Skytten, jalkajoutsi stor båge med forttramp, viinij. större båge med skaft, käsij. mindre båge utan skaft, lukun j. bågformig fjäder i lås, viulun j. fiolstråke, montako jousta talossa hurn många bågar b. w. s. män med förmåga att handtera båge, finnas på hemmanet, hwad är hemmanets mantal? -ittain *adv.* efter bågtal, b. å. mantal. -stan aa *v.* fjädra.
Joudun tua *v.* hinna, skynda, råka uti, bli färdig, joudu avuksi skynda till hjelp, joko joudut työhön hinner du redan till arbete? vilja joutuu säden mognar, blir färdig, joutua köyhyyteen råka i fattigdom, joutuin skyndsamt. -tu dun *s.* skyndsamhet. -tuisa an l. -dukas kkaan *s.* skyndsam. -tuisuus uuden l. -dukkaisuus uuden *s.* skyndsamhet. -tuisesti l. -dukkaasti *adv.* skyndsamt. -dukki kin *s.* påskyndande medel, påskyndan. -duskelen lla *v.* smått hinna, skynda m. m. -dutan ttaa *v.* påskynda, brådska på, pådrifwa. -dutus uksen *s.* påskyndan. -duttaja an *s.* påskyndare, pådrifware. -duttaminen isen *s.* påskyndandet. -duttavainen isen *a.* påskyndande. -duttelen tella *v.* smått påskynda.
Jovahdan htaa = joudahdan.
Jovajan aa *v.* susa. -veun uta *v.* börja susa l. prassla.
Juhke een *s.* sorl, grål, twist. -ku un

Digitized by Google

s. ſmäkk. -kaan ata *v.* ſmälla.
Juhkura an *s.* klump.
Juhla an *s.* högtid, feſt, -retki proceſſion, -menot högtidsceremonier. -ainen isen l. -allinen isen *a.* ht. högtid, högtidlig. -allisuus uuden *s.* högtidlighet, feſtlwitet. -allisesti *adv.* högtidligen. -aan ata *v.* ſtra högtid, tillſtälla gäſtabud. -ailen lla *v.* tillbringa tiden med feſter, gå omkring på gäſtabud. -lin ia *v.* tillbringa högtiden hos någon. -litan ttaa *v.* emottaga l. förpläga under högtider, tillſtälla gäſtabud för någon. -litus uksen *s.* undfägnad, kalaſering.
Juhmaan ata l. -min ia l. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* bulta, uppwäcka dån. -mahdan htaa *v.* ſmälla till doft, dimpa. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* dånande ſmäll. -mu un *s.* doft buller. -muilen lla *v.* bullra.
Juhnaan ata l. -nustan aa *v.* göra långſamt, ſöla, wräka ſig. -nus uksen *s.* dröl, wräkling.
Juhta dan *s.* ök, dragare. -dallinen isen *a.* ſom har ök.
Juhti din *s.* jukthåder. -inen isen *a.* af jukt.
Juhu un *s.* gräl, prat, löſt rykte.
Juka juan *s.* wattenfall.
Jukea an l. -eva an l. -einen isen *a.* tjock, ſtadig, oböjlig. -eus uden l. -evuus uuden l. -eisuus uuden *s.* tjockhet, oböjlighet. -evasti *adv.* ſtarkt, oböjligt. -erran rtaa *v.* arbeta groft, grofhugga, tillyxa, wrida till.
Jukka kan *s.* gnabb, gräl, ſkyllande på andra. -kkaan kata l. -kitan ttaa l. -kutan ttaa *v.* kälta, mana idkeligen på. -kitus l. -kutus uksen *s.* kältning, pådrifning. -kin kkia *v.* gnabbas, ſträta, ſkjuta ſkulden på andra. -kkia an *s.* grälmakare, benägen att ſkylla på andra.
Jukkaroin ida *v.* göra ofta och lätt (jukka).
Jukkeroinen isen *a.* kär, ljuf (ſmekningsord).
Jukko kon *s.* tufwa, puckel, -maa tufwigt land, -selkä puckelrygg. -ova an *a.* tufwig, knölig. -ovuus uuden *s.* tufwighet, knölighet.
Juko ju'on *s.* ok, dragſänk i ſläde, harf m. m. -lauta i arbetsſläde främſta twärbrädet hwari länken är fäſtad.
Jula an *s.* djerf, driſtig. -leus uden *s.* driſtighet.
Julakka kan *a.* ful, wanſkaplig, fräck (julkka).
Julehdun htua *v.* bli andtruten, förlora andan, kikna. -us uksen *s.* andtäppa, kikning.
Julki *prt.* uppenbarligen, offentligen, julkisuu l. -suinen fritalig. -inen isen *a.* uppenbar, offentlig, anſenlig, förträfflig. -isuus uuden *s.* offentlighet. -isesti *adv.* offentligen. -inainen isen l. -isa an = julkinen. -ia an *a.* uppenbar, i ögonen fallande, anſenlig, ſtatlig, framſtufig, fräck. -keus uden *s.* öppenhet, offentlighet, framſtufighet, fräckhet. -iasti *adv.* öppet, framſtufigt, fräckt. -lkeen l. -lkeen ljeta l. leta *v.* bli uppenbar, wåga, icke draga i betänkande, djerfwas, icke ſky, täckas, ei julkee sanoa han ſkäms att ſäga, täcks icke ſäga, julkee lyödä ſtyr ej att ſlå, drager icke i betänkande att ſlå. -kaisen sta *v.* haſtigt yppa, offentliggöra. -kaisia an *s.* offentliggörare, förkunnare. -listan aa *v.* kungöra, förkunna. -listaminen isen *s.* förkunnandet. -listaja an *s.* förkunnare. -listus uksen *s.* kungörelſe.
Julkka kan *sdr.* af julakka.
Julku lun *s.* lång ſtör, lång menniſka, *a.* ofatt ſtor, julkurauta ſpjutjern. -kahdan htaa *v.* bli lång och ſmal, magra haſtigt. -kottelen tella *v.* taga långa ſteg, fara fram ſtatligt.
Julma an *a.* grym, ful, ſtygg. -päinen wildhjerna. -muus uuden *s.* grymhet, fulhet. -asti *adv.* grymt, fult. -meun uta l. -menen meta *v.* bli ful. -mistun ua *v.* förgrymmas. -mistelen lla *v.* wiſa ſig förgrymmad, bete ſig biſtert. -mistutan ttaa *v.* göra förgrymmad.
Julmu un *s.* kawaljersparoll (ſmörblomman efter blomningen).
Julmus uksen *s.* det yttre fina lagret på näſwer.
Julo on *a.* ſwal, kylig, öppen (julkia).
Jumala an *s.* gud, Jumalan haltuun i

Digitized by Google

guds beskydd, adieu, jumal-auta gud hjelp, wid gud, epäjumala afgud. -atar ttaren s. gudinna. -luus uuden s. gudom, gudomlighet, epäjumaluus afguderi. -ainen isen a. gudaboren. -allinen isen a. gudomlig. -allisuus uuden s. gudomlighet. -allisesti adv. gudomligen. -linen isen a. gudelig, gudfruktig. -lisuus uuden s. gudelighet, gudaktighet. -lisesti adv. gudeligen, gudaktigt. -listi adv. wid gud. -atoin ttoman a. gudlös, ogudaktig. -attomuus uuden s. gudlöshet, ogudaktighet. -attomasti adv. gudlöst, ogudaktigt. -loitsen ta v. förguda. -loitsemus uksen s. förgudning. -loitsia an s. förgudare. -loitan ttaa v. förse med gudar, befolka med gudomligheter.

Jumajan sdr. -maan ata l. -misen sta v. dåna, susa hårdt. -mi in l. -mo on s. stöt, wäggsmed (cerambyx), sölare. -mina an l. -mu un s. dån, buller. -mahdan htaa v. dåna till hastigt. -mahdus sdr. -maus uksen s. hastigt dån l. buller. -mahtelen hdella v. skrälla till då och då. -mitan ttaa l. -motan ttaa v. bulta på, dunka, söla. -mistan aa v. ha att dåna, skaka med dån.

Jume een s. istråd på kanterna af frysande watten (jule). -moon ota s. frysa till på kanterna, wära till wid kanterna, hopkrympa. -mokselen lla v. hopdraga småningom.

Jumppu pun s. stampning, dunkning. -putan ttaa v. dunka på, bulta, stampa, guppa. -putus uksen s. stampning, guppning.

Juna an = jono, jana.

Junka ngan s. fullbordan.

Junki ngin s. mindre knif. -ngin nkia v. sticka med knif, knifwas.

Junkka kan s. wälterstock, åkerwält (jyräs). -kkaan kata v. wälta, köra med wälterstock, puttra mot, kära.

Junkkari in s. junker, småherre, klippare. -roitsen ta v. bete sig junkeraktigt, wara sjelfswåldig. -ruus uuden s. junkeraktighet, sjelfswåld. -rus uksen s. en af junkrarna.

Junkki kin s. kålrot.

Junkos oksen s. bågformigt wärande träd, nedböjdt t. ex. af snö.

Junnin ntia v. lunka. -nnittelen tella l. -nnoittelen tella v. röras långsamt, pösa.

Juntsakka kan a. trög, owig, lat.

Juntta tan s. pålningsmaskin. -ttaan tata v. påla med maskin.

Juntti tin s. klump, kålrot. -ttura an s. klumpigt ting, dröl, tölp. -tturoitsen ta l. -tturoin ida v. röras lunsigt, wara gensträfwig. -tus uksen s. luns. -tustan aa v. lunsa. -tutan ttaa v. röras långsamt med dån, dunka, stampa.

Juntukka kan s. spanskfluga.

Juohdan htaa = johdan, juohdun htaa = johdun.

Juokahdan htaa = joukahdan.

Juoksen juosta v. springa, löpa, löpna, rinna. -sia an s. löpare. -siain amen l. -suri in s. kringstrykare. -seminen isen s. löpandet, rinnandet. -su un s. lopp, traf, rinnande, flöde, juoksusolmu löpknut, -lauta skottbräde, -poika springgoße, -puhe sqwaller, veren juoksu blodflöd, valkian j. hwitfluß, lihan j. köttsflöd, maidon j. mjölkens löpnande. -suke kkeen s. löpe, bottenmjölk. -sulainen isen l. -sulas aan s. löpare, springgoße, kringstrykare. -selen lla l. -sentelen nnella l. -seskelen lla v. löpa smått, löpa af och an. -sutan ttaa v. ha att löpa, låta rinna, ha att löpna, aftappa, juoksuttaa juoruja löpa med sqwaller. -sutus uksen s. föranledning att löpa, aftappning, löpning. -sutin ttimen s. löpe. -suttaja an s. den som låter löpa, löpna. -suttelen tella v. ha att fortfarande löpa, låta springa l. rinna.

Juolahdan htaa v. råka, j. mielen rinna i hågen (juon).

Juolas aan s. qwickrot, hwitrot (triticum repens) = juolasvehnä (juon).

Juolia an a. långwarig, tråkig (juolahdan), prydlig, präktig. -leus uden s. prydlighet. -asti adv. prydligt.

Juolo on s. stenöre = juoleikko kon. -leinen isen a. stenig, oländig.

Juolukka kan = juovukka se juon.

Digitized by Google

Juoma an *s.* djupaste stället i wikar, fåra (juon).
Juomas aksen *pl.* juomakset jufwer, rand, list.
Juominen, juominki se juon.
Juominki ngin *s.* laxhane som ej får krok i nedra käken.
Juomu un *s.* springa, spricka, skråma, rispa.
Juomus uksen *s.* winternät, ring på watten efter fiskens slag, juomuskala fisk fångad med winternät. -stan aa *v.* fiska med winternät. -muun uta *v.* slå ringar, röras sakta (watten efter fiskens rörelser.)
Juomukka kan, -ainen isen = juovukka, juovukkainen se juon.
Juon juoda *v.* dricka, juotava drickbar, att drickas. -nti nnin l. -nto non *s.* drickning. — Juominen isen *s.* drickandet, dryck. -ma an l. -men nen *s.* dryck, juomalalli l. -lallu fyllbult, -raha drikspengar, -laskia munskänk. -uhri dricksoffer, -vasikka kalf som födes med dricka. -mari in *s.* drinkare, fyllhund. -muus uuden *s.* anlag för drinkande. -matoin ttoman *a.* icke drickande, utan dryck. -minki ngin *s.* dryckeslag. — Juoskelen lla l. juoskentelen nnella *v.* dricka ofta, pläga dricka. — Juolas aan *a.* begifwen på drickande, fylsig. -lahdan htaa *v.* dricka litet och hastigt, ta en klunk. — Juotan ttaa *v.* låta dricka, wattna (häst), supa en full, sammanlöda. -tto ton *s.* drickgifning, wattning, lödning, juottovasikka, -porsas kalf, gris som födes med dricka. -to on *s.* drinkare. -te tteen *s.* drickgifning, lödning. -tos oksen *s.* lödning. -tti tin *s.* swalg, kungsådra. -tin ttimen *s.* lödkolf, medel att gifwa dricka med, dricksrör, dricksho. -tikas kkaan *s.* igel. -ttelen tella *v.* gifwa smått dricka, wattna fortfarande, löda fortfarande, ett efter annat. -tun ttua *v.* bli wattnad, lödas. — Juodatan ttaa *v.* framkalla törst. — Juopa van *s.* swalg, kanal, mynningsarm af en flod. -ppo pon *s.* drinkare, fyllhund. -ppous uden *s.* fylleri. -pottelen tella *v.* supa emellanåt, rusta, rumla. — Juovun pua *v.* bli drucken, juopunut berusad. -puminen isen *s.* drucken-blifwandet, fylleri. -pumus uksen *s.* dryckenskap. -puvainen isen *a.* som lätt blir drucken, begifwen på fylleri. -pumatoin ttoman *s.* som ej blir drucken. -vuke kkeen *s.* berusningsmedel. -vukka kan l. -vukkainen isen *s.* odon (*vaccinium uliginosum*). -vus uksen *s.* berusadt tillstånd, on juovuksissa är full, -vustun ua *v.* bli drucken. -vutan ttaa *v.* göra drucken, berusa. -vuttelen tella *v.* småningom berusa.
Juoni nen *s.* lång rad, sträcka, streck, nyck, konstgrepp, ränker, juoneensa i rät linje, juoni joutsenia en sträcka swanor, verkkojuoni rad af nät, koiran j. skälmslycke, sotaj. krigslist. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* streckad, randig, ränkfull, nyckfull, pahan juoninen wanartig, -nisuus uuden l. -nellisuus uuden *s.* streckighet, randighet, nyckfullhet. -isesti *adv.* streckigt, nyckfullt. -ikas kkaan l. -ikainen isen *a.* konstig, nyckfull, krånglig, kinkig. -nitoin ttoman *a.* ostreckad, okonstlad, rättfram. -nittomuus uuden *s.* strecklöshet, rättframhet. -nitan ttaa *v.* draga streck, linjera, spänna ut streck, gillra. -nitus uksen *s.* linjering, gillring, krångel. -nittelen tella *v.* linjera långsamt, anwända konstgrepp, konstla, krångla, wara nyckfull. -nittelia an *s.* krångelmakare. -nnan ntaa *v.* draga en skåra, fåra, härleda. -nne nteen *s.* skåra, fåra, härledning, sukuj. slägtledning, slägtskap. -nteinen isen *a.* full med skåror, fårad, randig. -nteisuus uuden *s.* skårighet, randighet. -nnun ntua *v.* skåras, härledas.
Juoniainen isen *s.* golfwase.
Juopa se juon.
Juopon oa l. -pun ua l. -potan ttaa l. -putan ttaa *v.* förleda, bedraga. -potus uksen l. -putus uksen *s.* bedrägeri. -pottelen l. -puttelen tella *v.* småningom bedraga, bete sig bedrägligt.
Juoppo, juoppous, juopumus m. fl. se juon.
Juorotan ttaa *v.* sträcka ut halsen, skrika dystert, jämra sig, gråta högljudt. -tin

Digitized by Google

tilmen s. lång hals, grof stämma. -tus -uksen s. halsutsträckning, jämmer, gråt. -ttelen tella v. klaga jämrande.
Juoru un s. pladder, sqwaller, -kontti sqwallerbytta. -uinen isen a. sladderaktig, sqwallrande. -uun uta l. -uelen lla v. pladdra, sqwallra. -uttelen tella v. sqwallra, skämta, narras.
Juotan, juottelen, juotto m. fl. se juon.
Juova an s. fåra, linje, ressa, djupaste fåran i wattudrag. -ainen isen a. fårad, ressad. -vikas kkaan l. -vikkainen isen l. -villinen isen a. fårad, full med ressor. -aan ata v. fåra, ressa. -vitan ttaa l. -vitutan ttaa v. låta fåra, ressa. -vun ua v. gå i samma linje, fötja efter lös (om renar).
Juovua, juovutan, juovukka, juovus, juovustun se juon.
Jupakka kan s. twist, gräl, larm, stråt. -koitsen ta l. -koin ida v. gräla, larma.
Juvia pia v. para sig (lätt).
Jupisen sta v. mumla. -ina an s. mummel. -stan aa v. åstadkomma mummel. -stus uksen s. framkallandet af mummel. -sutan ttaa v. mumla, ha att mumla. -suttelen tella v. mumla smått.
Jupka an s. kjortel.
Juppa pan s. framlutad ställning, juppaniska frumhals, ep. för haren.
Jupsahdan htaa v. dimpa ned.
Jupsuttelen tella v. stulta, rulta, guppa, linka.
Jura an a. trumpen, djerf, bångstyrig, fort och tjock. -akka kan a. trumpen, fåtalig. -reun uta v. braga sig unban, bli fåtalig, trumpen.
Jurisen sta v. dallra dof, brumma. -ina an s. brummande. -rahdan htaa v. brumma till.
Jurmu un s. brådjup.
Jurnin ia v. knuffa, stöta, stånga. -naisen sta v. stuffa till, gifwa en stöt.
Juro on = jura. -osti adv. trumpet, bistert. -otan ttaa v. wara trumpen, brumma. -otus uksen s. trumpenhet, brummande. -ottelen tella v. brumma fortfarande, bete sig trumpet.
Jurri in a. begifwen på något, tupakkajurri tobaksälskare. -itan ttaa v. enstådigt begära, gnälla efter något.
Jurtti tin s. kålrot.
Jurvas aan = juurakko se juuri.
Juska an s. ugnsdörr.
Jussikko kon s. stålgräs (nardus stricta).
Juta dan s. trögt framskridande, mensföre. -taan data l. -telen della v. trögt framskrida, arbeta långsamt. -aus uksen l. -de teen s. trögt framskridande, långsamhet. -tustan aa l. -tustelen lla v. syssla långsamt, handskas länge med något.
Jutajan sdr. -taan data l. -tisen sta v. ljuda dof, mumla. -tina an s. dof ljud, mummel. -tan ttaa v. gläfsa.
Jutka an s. rep till att släpa något, släp. -kaan ata l. -koon ota v. släpa, egerna gifwa. -ahdan htaa v. hastigt braga, dimpa. -kutan ttaa v. hala, braga ryckwis.
Jutko on = juko.
Juto don s. båtwerns tåg.
Jutta tan s. okrem, mörkt streck långsmed ryggen på djur.
Juttu tun s. samtal, prat, rättegångsmål, -mies l. jutun kantaja advokat, velkajuttu fordringsmål, panna juttuun göra anhängig wid domstol. -uri in s. processmakare. -ttuun tuta l. -ttuilen lla v. prata, berätta, processa. -ttelen tella v. tala, prata, berätta. -telma an s. berättelse.
Jutuutan ttaa = jutustan se juta.
Juudas taan l. daksen s. Judas, pl. juuttaat onda wäsenden. -dalainen isen s. Jude, a. judisk. -dalaisuus uuden s. judendom.
Juudun tua = juutun, juudutan ttaa = juututan.
Juuhma an s. djup.
Juumakka kan a. trög, lat.
Juuminki ngin s. larfhane utan krok på haken (juominki).
Juumotan ttaa v. bulta, wärka. -tus uksen s. bultning, wärk (jumi).
Juuri ren s. rot, ursprung, oknådab deg, grund, pl. rotsaker, adv. just, ganska, olemuksen juurikuva wäsendets rätta belåte (bibl.), juuriruoho = valkia juuri hwitrot (triticum repens), iso juuri obört (cicuta virosa), vereva l.

Digitized by Google

puna juuri horlätta, ſminkrot (*lithospermum arvense*), musta juuri (*symphytum officinale*), papelojuuri (*saxifraga granulata*), polvijuuret, ſkeppsknä, jalkain juuressa wid fötterna, perijuurin l. juurta jaksain grundligt, ifrån grunden, juurin jaarin omſtändligen, juuri niin alldeles ſå. -rut uen *dim.* liten rot. -rinen isen *a.* rotig, gjord af rot. -rehinen *sdr.* -reinen *a.* rotig, *s.* rotråg. -rus uksen *s.* rotråg. -rellinen isen *a.* rotegande. -retoin ttoman *a.* rotlös. -rettomuus uuden *s.* rotbrift. -reva an *a.* rotſtark, rotfaſt. -rakko kon l. -rikko kon *s.* med rötter uppryckt ſtubbe. -rikka kan *s.* kålrot, ſkeppsknä, punajuurikka rödbeta. -riska an l. -rikas kkaan *s.* kålrot. -rrun rtua *v.* rota ſig. -rrutan ttaa *v.* inrota, inplanta. -rran rtaa *v.* inrota, göra rot, ſlå rot. -rtelen rrella *v.* ſmåningom inrota, inplanta, ſlå rötter. -rin ia *v.* hortſkära rötter, underſöka roten. -ritan ttaa *v.* utrota. -ritus uksen *s.* utrotning.

Juurikki kin *s.* rörelſe på händer och fötter ſåſom hjul, lyödä juurikkia kaſta ſig omkring på händer och fötter.

Juueto en *s.* oſt. -onen sen *dim.* liten oſt. -oinen isen *a.* oſtrik, af oſt. -okes kkaan *a.* oſtrik, oſtgifwande. -ollinen isen *a.* förſedd med oſt. -otoin ttoman *a.* utan oſt. -ottomuus uuden *s.* oſtbrift.

Junti in *s.* Danſk. Juutin maa Danmark. Juutin rauma Oreſund. -ila an *s.* Danahem. -ilainen isen *s.* Danſk.

Juutun ttua *v.* faſtna, klibbas, digna, ſtorkna. -ttumus uksen *s.* wanmakt, klibbning. -tuksentelen nnella *v.* afmattas, långſamt qwäfwas. -tutan ttaa *v.* ha att faſtna, låta digna. -tutus uksen *s.* qwäfning, utmattning. -tuttaja an *s.* qwäfware. -tuttelen tella *v.* klibba ſmåningom, qwäfwa långſamt.

Juuvun, juuvutan, juuvuttelen = juutun m. fl. och uuvun m. fl.

Juva an *s.* Jockas ſocken.

Jyhmin iä l. -mään ätä *v.* bulta, dunka. -inä än *s.* bultning. -myilen llä *v.* bullra.

Jykerrän rtää *v.* ſkära dåligt.

Jykerä än = jykeä.

Jykeä än *a.* tjock, haſtant, tung. -eys yden *s.* tjockhet, tunghet. -ästi *adv.* tjockt, tungt. — Jykeen l. jykenen jyetä *v.* bli ſwår, tung. — Jyin jykiä *v.* bli fortfarande ſwår, förorſaka ſwårigheter.

Jyksytän ttää *v.* ſkaka, dunka.

Jylhä än *a.* tjock, ſkuggig, dyſter, ſtenig, oländig, *s.* tjock ſkog, mindre wattenfall. -äkkö kön *s.* tjock ſkog. -hyys yyden *s.* oländighet, dyſterhet, ſterilitet.

Jylisen stä *v.* dundra, mullra. -inä än *s.* dunder. -ly yn *s.* dån. -stän ää l. -stelen llä *v.* framkalla dån. -lähdän htää *v.* dundra haſtigt.

Jyliä än *a.* ſkroflig. -itän ttää *v.* ſkada ytan, göra ſkroflig, göra oländig (jylhä).

Jylkiä än l. -kkä kän l. -kinen sen *a.* ewanligt ſtor, ſtåtelig. -keys yden *s.* ſtåtlighet. -ästi *adv.* ſtåtligen.

Jylkyn kkyä *v.* ſkakas med buller. -ytän ttää *v.* ſkaka. -yttelen tellä *v.* ſkaka fortfarande, ſkramla. -ytys yksen *s.* ſkakning, ſkrammel. -kähdän htää *v.* haſtigt ſkaka.

Jylmy yn *s.* ſtenig mark.

Jylmään ätä *v.* bullra.

Jylsiä än *a.* ſträf, ſkroflig.

Jyly yn ſe jylisen.

Jymisen stä l. -myyn ytä *v.* dåna doft. -inä än l. -my yn *s.* dån, doft buller. -mähdän htää *v.* dåna till haſtigt. -mähdys *sdr.* -mäys yksen *s.* haſtigt dån. -mähtelen hdellä *v.* dåna till haſtigt ſtera gånger. -stän ää *v.* förorſaka dån. -stys yksen *s.* framkallandet af dån. -stelen llä *v.* förorſaka fortfarande dån.

Jymiä än = jämiä.

Jynkä ngän l. -kkä kän = jylhä.

Jynnin iä = innin.

Jyvin piä = juvin.

Jyreä än = jyrkeä.

Jyrisen stä l. -räjän *sdr.* -rään ätä l. -ryyn ytä *v.* dåna, bullra hårdt. -inä än l. -ry yn *s.* ſtarkt dån, dunder. -rähdän htää *v.* dundra till ſtarkt, knalla till. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* ſtarkt haſtigt dunder, knall. -rähtelen hdellä *v.* dundra då och då ha-

Digitized by Google

stigt. -stän ää v. framkalla dunder, dundra på. -stys yksen s. framkallandet af dunder, åska. -stelen llä v. dundra fortfarande. -rähytän sdr. -räytän ttää v. framkalla hastigt dunder, gifwa en knall.

Jyrkeä än a. grof, bastant, oslätad, obearbetad, hel, jyrkeä pun rundt obiladt träd, j. viikko hel wecka utan helgdag, j. leipä stort resebröd, limpa, j. mies korpulent man. -eys yden s. grofhet, helhet. -ästi adv. groft, plumpt. -rkä rän s. stort resebröd, stor limpa. -kky kyn s. helkokt rofwa. -kylä än s. rundt ting, kulle. -kyläinen isen a. rund, cylindrisk, icke bilad, s. liten kulle.

Jyrkkä kän l. -käs kkään a. brant, bråd, twär, enwis, sturst, j. sana twärt, skarpt ord. -kkyys yyden l. -kkäys yden s. barskhet, halsstarrighet, oginhet, starkhet. -kästi adv. brant, twärt. -rki adv. obewekligt, sturskt. -kistelen llä v. enwisas, sturskas. -källinen isen a. något brant. -kämä än s. litet wattenfall.

Jyrsin iä v. gnaga. -iä än s. gnagare. -iskelen llä v. gnaga smått. -itytän ttää v. låta gnaga.

Jyrskään ätä l. -kin iä v. frusta, kratsa.

Jyrä än s. brant, brunn, djup dal.

Jyräkkä kän a. grof, tjock.

Jyräs ään l. -äksen s. wälterstock (junkka). -äksin imen s. pl. jyräksimet tillbehör till wälterstock. -stän ää v. wälta. -stys yksen s. wältning. -stelen llä v. wälta småningom.

Jyrään, jyrähdän, jyrähtelen, jyräys se jyrisen.

Jyskin iä l. -kään ätä l. -kän ää l. -kyn yä v. braka, skrälla, bulta så det brakar. -inä än l. -ke een l. -ky yn s. brak, buller. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. förorsaka brakande, ha att bullra, bulta starkt. -kytys yksen s. bultning. -kyttäjä än s. bultare. -kähdän htää v. skrälla till, braka hastigt. -kähdys sdr. -käys yksen s. hastigt brak. -kähtelen hdellä v. braka till då och då. -kähytän sdr. -käytän ttää v. ha att hastigt braka.

Jysmä an a. dyster, faslig.

Jystän ää v. genom hugg krossa, larma.

Jysäjän sdr. -sään ätä = jyskään. -sähdän htää = jyskähdän. -säys yksen = jyskäys. -sähtelen hdellä = jyskähtelen. -säytän ttää = jyskäytän.

Jytevä än a. dugtig, bastant.

Jytisen stä l. -täjän sdr. -tään dätä v. bullra, dåna, braka. -inä än l. -täkkä kän l. -ty dyn s. dån, buller, brak. -tynen sen dim. litet buller, olla jytysillä wara i bullrande lek. -tyinen isen a. dånande, bullrande. -stän ää v. förorsaka buller, skaka så det dånar.

Jytkyn yä v. guppa, hoppa. -ytän ttää v. ha att hoppa, låta braka. -ytys yksen s. skakning, brakning. -kän ää v. braka. -ke een s. brak. -kähdän htää v. braka l. hoppa till hastigt.

Jytty tyn s. sätt, wis. -yinen isen a. ht. sätt, slags, kaiken jyttyinen allehanda. -tys ttyen = jytty.

Jyvä än s. sädeskorn, korn, jyvän väki gruta, pl. jyvät spanmål. -änen sen dim. litet korn. -äinen isen a. kornig, sädesrik, gjord af säd. -ällinen isen a. försedd med säd. -ästö ön s. sädesbinge, spanmålsfond. -ätöin ttömän a. utan säd. -ättömyys yyden s. sädesbrist. -ään ätä v. rena säd, wanna. -äilen llä v. smått rena säd, samla säd. -ästän ää v. tigga säd.

Jyystän ää = jystän och jyrsin.

Jähdyn htyä v. swalna, kallna. -htyminen isen s. afswalnandet. -htymys yksen s. afswalning. -hdytän ttää v. afkyla, swalka. -hdytys yksen s. afkylning. -hdyttäjä än s. afkylare. -hdytin ttimen s. kylapparat, afkylningsmedel. -hdyttelen tellä v. afkyla småningom (jää).

Jähmeä än a. stel, styf. -eys yden s. stelhet, styfhet. -ästi adv. stelt, styft. -etyn ttyä v. bli styf, tjockna, lefras, löpna. -ettyminen isen s. styfnandet, tjocknandet. -etytän ttää v. ha att styfna, låta stelna l. tjockna. -mikkö kön s. styf menniska, klåpare. -mike kkeen s. styfningsmedel, stärkelse. -mistyn yä = jähmetyn. -mistän ää = jähmetytän. -mä än s. stelhet, styfnad. -mäkkä kän l. -mäkäs kkään a. styf, tafatt, klåparaktig.

Digitized by Google

Jäkiä-än = jäykkä.
Jäkki kin *s.* rif bäddare, stålgräs (*nardus stricta*) = jäkin parta. -kkö kön *s.* stålgräs.
Jäkälä än *s.* laf, peuran j. renmossa, kangas j. islandsmossa, lampaan jäkälä fattfot (*gnaphalium dioicum*) l. höfblomster (*hieracium pilosella*). -llyn ltyä *v.* bli öfwerdragen med lafwärter, bli lafaktig. -llän ltää *v.* famla lafwar. -llytän ttää l. -löitän ttää *v.* göra lafbelupen l. laflik.
Jälki ljen l. -len *s.* spår, fotspår, stället bakom eller efter, spilluing, jälkimuisto åminnelse, jälkimenot efterbörd, huonolla jäljellä l. jälellä på dålig fot, jälkeen jäänyt efterblifwen, jälkeen tämän päivän efter denna dag, on jälillä är på spåren, är qwar, on jälellä är qwar, on jälessä är efter, tulee jälessä l. jälistä kommer efterifrån, jälestäpäin efteråt, ihmisen jälki menniskans exkrementer. — *Komp.* jälempi senare, längre efter, on jälempänä är längre efter, jäi jälemmäksi blef längre efter. — *Sup.* jälin senaste, jäi jälimmäksi blef längst efter. -kimäinen isen *a.* sednare. -lemmäinen isen *a.* mera efter warande. -limmäinen isen *a.* längst efter warande, efterst. -kehinen *adv.* -keinen isen *a.* i spåren gående, efterkommande, *pl.* jälkeiset efterbörd. -keisyys yyden *s.* efterlid, efterwerld. -ljetöin ttömän *a.* spårlös. -ljettomyys yyden *s.* spårlöshet. -ljettömasti *adv.* spårlöst. -liste een *s.* efterrätt. -littelen llä *v.* efterapa. -lkeilen llä *v.* gå i spåren, gå efter, esterapa. -lettäin l. -lettäisin l. -littäin l. -littäisin l. -letysten l. -letyksin l. -leksyttä *adv.* efter hwarandra.
Jälkytän ttää *v.* gnafwa, tugga.
Jälkäre een *s.* stort stycke, klump.
Jällen l. jälleen *adv.* åter, ånyo = jälleensä. -llitän ttää *v.* upprepa efter någon, härma.
Jälsi llen l. -ltä llän l. -lttä tän *s.* safwa. -llän ltää l. -ltän lttää *v.* taga safwa, afskala, jältää naurista skafwa en rofwa till mos. -lttö tön *s.* safning. -ltäjä än *s.* safware, blodsugare.
Jälä än *s.* slem. -äinen isen *a.* slemig. -äisyys yyden *s.* slemighet. -äisesti *adv.* slemigt. -letyn ttyä *v.* slema, klibbas, stelna.
Jämeä än *a.* styf, tjock, bastant, ståndaktig, uthållande, wigtig, jämeä talvi stadig winter, j. sana maktpåliggande ord. -eys yden *s.* styfhet m. m. -ästi *adv.* styft, stadigt. -miäinen isen *dim.* = jämeä. -mitän ttää *v.* wara stadig, bete sig styft. -mistyn yä *v.* styfna, tjockna, bli stadig.
Jämsi in *s.* skafjern, rasp, fil. -in iä l. -sään ätä l. -sylän ttää *v.* raspa, tala oredigt, skorra.
Jämsä än *s.* klockträng, klocksnöre.
Jämyräinen isen = jämeä.
Jämäjän *sdr.* jämään ätä *v.* båfwa, barra dånande. -mähdän htää *v.* båfwa hastigt, knalla till. -mähdys *sdr.* -mäys yksen *s.* båfning, hastigt dån. -mähtelen hdellä *v.* båfwa till då och då, knalla ofta.
Jänes eksen *s.* hare, jäneksen kääpä hwitticka, korkticka (*boletus suberosus*), jänesruoho barrgräs (*brize media*), jäneksen kaali taklök (*sedum telephium*), jäneksen leipä l. kakkara l. käpäle harsyra (*oxalis acetocella*), jäneshaukka kärrhök (*circus*). -nö ön *dim.* liten hare, jänön jäkärä (*filago arvensis*). -neksinen isen *a.* harrik, af hare. -stän ää *v.* springa såsom haren, skutta, fånga harar.
Jänis iksen = jänes.
Jänkiä än = jämeä.
Jänkkä kän *s.* stort stycke, klump. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* tala l. äta styft, stamma, stapla, mumsa. -kytys yksen *s.* stamning, mumsning.
Jänkä ngän *s.* wid horisonten uppstigande moln (lonka), stort kärr, sumpig dal.
Jänkötän ttää *v.* spänna ut. -tin ttimen *s.* utspämningsinstrument, trög tunga, oredigt uttal.
Jänne nteen l. -nner nteren l. -ntere ntereen l. -nti l. -nni nnen *s.* sena, sträng, bågsträng, sträfe, joutsi on jänteessä l. jännessä bågen är i spänning, jännesuoni sena i kroppen, kielen jänne tungband, tungskäfta, hänellä on

Digitized by Google

jänne kielessä han har tunghäfta. -ntevä än *a.* nerfstark, senfull. -ntevyys yyden *s.* senfullhet, starkhet. -ntevästi *adv.* senigt, starkt. -nnin ntimen *s.* spännare, trissan l. läset i bågen. -nteinen isen *a.* senig, ht. sträng. -nteisyys yyden *s.* senighet. -nteisesti *adv.* senigt. -ntäre een *s.* muskel. -nnitän ttää *v.* spänna, anstränga. -nnitys yksen *s.* spänning, ansträngning. -nnittäjä än *s.* spännare. -nnittelen tellä *v.* spänna småningom. -nnistän ää *v* förse med sena l. sträng, fatta styrka. -ntiä än *s.* spänstig. -nteys yden *s.* spänstighet. -ntiästi *adv.* spänstigt.

Jänterä än *a.* tjock, bastant, grofsemmad, satt.

Jänte tten *s.* starkaste strömfåran.

Jäntterä än = jänterä.

Jäntti tin *s.* sena, kraft, ei ole jänttiä har ej nerf, kraft.

Jäntty tyn *s.* stor och tjock, plump. -yrä än *a.* klumpig, tafatt, brölig.

Jänttärä än *a.* tjock, stark, robust, widsträckt.

Jäperä än *a.* uthållande, segsliten.

Jäppi pin *s.* jätte, rese. -ilä än *s.* jättehem, jättegård. -iläinen isen *s.* en af jättens familj.

Jäppä pän *a.* krushårig, *s.* böjd ställning, seisoo kintut jäpässä står med fötterna krokiga t. ex. af köld. -pistyn yä *v.* krokna, styfna af köld.

Järis se järkinen.

Järisen stä l. -röjän *sdr.* -rään ätä *v.* barra, ballra, skallra. -inä än *s.* skalf, skallrande. -rähdän htää *v.* skallra hastigt, skälla. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* skräll. -rähytän *sdr.* -räytän ttää *v.* åstadkomma en skräll. -rähyttelen *sdr.* -räyttelen tellä *v.* åstadkomma skrällar -ristän ää *v.* låta barra, ha att skallra. -ristys yksen *s.* skalf, maanjäristys jordskalf, jordbäfning. -ristelen llä *v.* ha att fortfarande skälfwa. -ristytän ttää l. -ristyttelen tellä *v.* ha att skallra, skaka så det skallrar.

Järistän ttää *v.* afskära.

Järjä än *a.* grof, grofkornig. -reys yden *s.* grofhet, grofkornighet. -ästi *adv.* groft.

Järjä än = järkiä.

Järki rjen *s.* tillbörligt stick, ordning, förnuft, *adv.* alldeles, alltför, järjestånsä i ordning, efter hwarandra, puuttun järkeä saknar förnuft, tulla järkeensä komma till besinning, till sitt förnuft, järkiviisas mycket wis, järkisuuri alltför stor, järkirikas alldeles rik, *instr.* järin med förnuft, alldeles, järin rikas = järkirikas. -inen isen *a.* förnuftig, i ss. järis (*sdr.* af järkise, järkis), wähäjärkinen inskränkt, mindre wetande, järiskummainen alldeles besynnerlig. -kevä än *a.* utmärkt förnuftig. -kevyys yyden *s.* förnuftighet. -kevästi *adv.* förnuftigt. -rjellinen isen *a.* förnuftig, förståndig. -rjellisyys yyden *s.* förnuftighet, förståndighet. -rjellisesti *adv.* förnuftigt. -rjetöin ttömän *a.* oförnuftig. -rjettömyys yyden *s.* oförnuft. -rjettömästi *adv.* oförnuftigt. -rjetöinen isen = järjetöin. -reksyttä l. -reksyttäin *adv.* i ordning. -rjestys yksen *s.* ordning. -rjestän ää l. -rjestelen llä *v.* ordna, bringa i ordning. -rjestäjä än *s.* ordnare. -rjestyn yä *v.* komma i ordning. -rjestymätöin ttömän *a.* oordnad. -rjestytän ttää *v.* bringa i ordning. -rittelen tella *v.* göra i ordning, i rad, i linje (gå, resa).

Järkiä än *a.* grof, tjock, hel, idel, järkiä lanka grof tråd, järkileipä *sdr.* järkileipä groft hwardagsbröd, järkiään l. järkisnää efter hwarandra, helt och hållet, strax. -keys yden *s.* grofhet, tjockhet. -ästi *adv.* tjockt, grof, helt. -inäinen isen *a.* grof, alldaglig, fortsarande, epäj. owanlig, utomordentlig. -äinen isen *a.* öfwer året wärande (fröroswa).

Järkki kin *a.* stor, klumpig, *s.* klump. -kky kyn *s.* klumpigt stycke, groft werktyg.

Järkyn kkyä *v.* barra, skakas, runka, wara rankig. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* skaka, runka. -kähdän htää *v.* skaka hastigt, rubbas från stället. -kähdyn htyä *v.* skakas, rubbas, wrickas. -kähtymätöin ttömän *a.* orubblig. -kähtymättömästi *adv.* orubbligen. -kähdys yksen *s.* rubbning, wrickning. -kähytän *sdr.* -käytän ttää *v.* rubba ha-

Digitized by Google

stigt. -kähtelen hdellä v. rubbas hastigt flera gånger. -kähyttelen sdr. -käyttelen tellä v. rubba hastigt flera gånger.
Järkäle een l. -kälö ön s. groft stycke, klump.
Järsi in s. skarpsinne.
Järnytän ttää v. gnaga.
Järsin iä l. -sään ätä v. gnaga. -iskelen llä v. gnaga smått. -siä än l. -sääjä än s. gnagare.
Järskä än a. hård och seg.
Järsä än a. enwis, obeweklig, omedgörlig.
Järvi ven s. insjö, träsk. -inen isen dim. litet träsk. -inen isen a. rik på insjöar, ht. sjö. -vetöin ttömän a. utan insjö. -vitöin ttömän a. utan insjöar. -vettömyys yyden s. brist på insjöar.
Jäsen nen s. led, ledamot, lem. -ninen isen a. ht. led, bestående af leder. -nellinen isen a. med leder försedd. -nyys yyden s. ledamotskap. -nistö ön s. samling af ledamöter, kollegium. -netöin ttömän a. lemmalös. -nnän ntää v. gå lem för lem.
Jäsevä än a. frodig, stark.
Jäskyn yä v. braka. -kähdän htää v. braka hastigt, skaka till. -kähdys sdr. -käys yksen s. hastigt brak. -ke een s. fortsatt brak. -kähytän sdr. -käytän ttää v. skaka hastigt, åstadkomma hastigt brak. -kytän ttää v. fortsatt skaka, ha att braka.
Jäsähdän htää = jäskähdän. -säytän ttää = jäskäytän. -säys yksen = jäskäys.
Jäsäkkä kän a. stadig, styf, bastant. -säynnyn sdr. -säännyn ntyä v. domna, styfna, förtröttas.
Jäsäppä pän a. groflemmad.
Jätisen stä v. knaka, skakas. -inä än s. knakning, skakning. -stän ää v. ha att knaka, skaka.
Jätkytän ttää l. -ttelen tellä v. göra detsamma flera gånger, kälta, tugga, efterapa. -tys yksen s. tuggning, omtuggning, efterapning.
Jätti tin = jäppi, jättilä än = jäppilä, jättiläinen isen = jäppiläinen.
Jätän, jättö m. fl. se jään.
Jävin piä = javin.
Jäyhä än s. käbblare, storpratare, a. trumpen, ogin, styfsinnt. -ään ätä v. wäsnas, käbbla, gnabbas.
Jäykkä kän a. styf, stark, twär, styfsinnt. -kkyys yyden s. styfhet, styfsinnthet. -kästi adv. styft, oböjligt. -kkeyn ytä l. -kkenen ketä l. -kistyn yä v. bli styf, stelna, styfna, bli oböjlig. -kistän ää v. göra styf, oböjlig.
Jäynään ätä v. reta, nagga på.
Jäytä dän a. wattendränkt, wattig, uppswällid. -dän tää v. wattendränka, låta swälla, plåga, minna jäytää jag är däst, har fugning efter salt. -dyn tyä v. bli wattendränkt, swälla.
Jää jään s. is, pl. jäät isstycken, menee jäähän blir isbelagd, fryser till, jääkallo isgata, jäänaula brodd till hästsko, jääpuikko l. -kynttilä ispigg, jääsilut kroßad is, jääteli isblock, jää silmässä hinna l. starr i ögat. -äinen isen a. isig, af is, kulkee jäisin far isledes, på isar. -äädyn tyä v. frysa till, bli isbelagd. -äätymys yksen s. tillfrysning. -äätyväinen isen a. tillfrysande. -äätymätöin ttömän a. icke tillfrysande. -äädytän ttää v. låta frysa, ha att tillfrysa. -äädän tää v. bilda is, isbelägga, joki jäätän elfwen bildar is, håller på att isbeläggas. -äätäjä än s. isbildare, jäätäjäpäivä dag på hwilken watten fryser, j. keli före på isgata. -äätikkö kön s. isgata. -ääde teen s. isbildning, isbelupet ställe. -äädike kkeen s. isslagg. -äätäys s. isbeläggning, tillfrysning. -äätöin ttömän a. isfri. -äättömyys yyden s. isbrist.
Jäähdyn htyä = jähdyn, jäähdytän ttää = jähdytän, m. fl.
Jääkkä kän = jäykkä.
Jääksin iä v. lofwa, göra löfte åt Gud l. helgon. -intäinen isen s. löfte.
Jääkälehdän htää v. flinka fram, trippa.
Jään jäädä v. blifwa qwar, qwarstadna, blifwa öfrig, jää hyvästi farwäl! jää tielle blir på wägen, jää syömään blir qwar l. efter för att äta, jää jälille blir öfrig l. qwar, ei syöpä jääpää katso den ätande har ej afseende på hwad som blir öfwer, jää siksensä l. sillensä blir derwid, lemnas beroende. -nös

Digitized by Google

-ökan s. qwarlefwa, reft, lemning, reliqwie. — Jätän-tän v. qwarlemna, lemna, jemte hyrnsti taga affed. -tän-tön s. qwarlemning, hyrnstijänst af-fedstagning. -tös ökan s. qwarlefwa, qwarlemnadt l. efterlemnadt till-fälnd. -te tiden s. qwarlefwa, reft, återstod. -tielen tella v. qwarlemna, smått. -utaja yta s. qwarlemnes, öfwergifwes. -tätan tiäa l. -tättelen tella v. låta qwarlemna, öfwergifwa, förekomma, hinna förut. — Jäävyn pyä v. bli efter, lemna sig efter.

Jäära an s. gumse (jaära).
Jääski ken s. Jääkis socken. -kelainen isen s. Jääkisbo.
Jähmätän ata l. -tälen lla v. bele sig trögt l. tåpigt, bröla.
Jönkeloitsen tä v. slingra, wränga.
Jönkytän tiäa v. skaka, guppa. -kähdän hiäa v. skaka hastigt, guppa till. -kähytän tiäa l. -kähyttelen tällä v. ha att guppa till.
Jörö an s. enfaldsing, halsstarrig menniska. -önainen isen s. halsstarrig, dum.

K.

Ka sukk. prt. ss. jo-ka, ku-ka, kuin-ka (ka).
Ka inst. = kah, kaa.
Kaad . . . . se kaat . . . .
Kaahin in v. löpa bestyrsam omkring, bestyra, ärna. -itan tiäa v. försöka. -in een l. -itos uksen s. försök, förfetag, bestyr, ansträngning. -hattelen tella v. löpa omkring, swärma.
Kaahko een = kaahe, kaah'in kkia = kaahin. -kainen isen s. bestyrsam, swärmande, on kaahkeisillansa är som bäst i rörelse på bestyr.
Kaahatan tiäa = kaakotan. -tus uksen = kaakotus.
Kaahistan ata v. hejda, hämma.
Kaakki kin s. kåk, skamplås, hästkrake. -ihinen l. -inen isen s. kåsmässig, galghygsl.
Kaakko kon l. -kkuri in s. lom (vo-hanslus). -onen son dim. smålom, kaak-konen kakku l. ruoho johannisört (hy-pericum perforatum) (kakkuri, kaikka).
Kaakko ken s. syhöst, pärän kaakko = p. kakkara (laako).
Kaakku kun = kakku.
Kaakotan tiäa v. kakla. -tus uksen s. kakling. -taja an s. kåklare. -ttelen tella v. kakla fortfarande. -kähdän hiäa v. kakla till hastigt.
Kaala an s. 50 famnar långt sufwe, s. ungefärligen, kaalalta ungefärligen, på måfå, utan affigt. -lan aa l. -lin ia v. göra på måfå, ytligt bewära, fresta, wassa ihop. -laelen adv. -lailen lla v. småningom ytligt bewära, smått hop-raffa. -laisen sta v. hastigt störta i hop, raffa hastigt.
Kaali in s. kål, kaalin dora l. kopu kålhufwud, sinikaali blåkål (brassica sabellica), runsukaali blomkål. -inen isen s. af kål, kåkrik. -isto on s. kålland.
Kaalo on s. ingröpning, ihålighet, låda.
Kaamaan ata v. gripa blindt uti. -maisen sta v. gripa hastigt, rycka till.
Kaamia an s. byster, fasig. -itan tiäa v. göra fasig, ingifwa ryssning, drifwa bort.
Kaamuun uta = kaamaan.
Kaan sukk. prt. wid nekning, ei kukaan ingen, ei minullakaan icke heller hos mig (kään).
Kaan kaata = kaadan. -kaantö nnön = kaadanto.
Kaapin ppia v. skrapa, skafwa, kraffa. -pe ppeen s. pl. kappeet skrapor. -ppiainen isen s. skrapbröd. -pinkelen lla l. -pistelen lla v. långsamt skrapa l. kraffa. -ppaan pata l. -paasen-sta v. kraffa hastigt, gripa efter. -ppuelen adv. -ppailen lla v. kraffa fortfarande, bjuda till att gripa efter. -putan tiäa l. -puotan aa v. skrapa, skafwa, skubba. -putus uksen s. skrapning, skafning. -puttaja an s. skrapare. -puttelen tella v. långsamt skrapa. -pilan tiäa v. låta skrapa, wäras hastigt och lätt. -pitus uksen s. föranstaltning om skrap-ning, skafning. -pin adv. njuggt, noga.

Digitized by Google

Kaapsahdan htaa *v.* slinka med, smyga sig obemärkt fram.
Kaapu un *s.* kåpa, rökfång.
Kaara an *s.* tråg. -anen sen *dim.* litet tråg, koskikaaranen = koskikara.
Kaares eksen *s.* syö, stort ris. -stan aa *v.* jaga efter med syö, stoja, wåsnas.
Kaari ren *s.* båge, böjning, taivaan kaari regnbåge, veneen k. båtwrang, kaarihirsi kroppås, lakikaari lagbalk, käy kaareen går i båge. -rut uen *dim.* liten båge. -rinen l. -reinen l. -rellinen isen *a.* bågig, böjd, med wränger försedd. -reva an *a.* bågstark, mycket böjd. -ritan ttaa l. -rittelen tella *v.* förse med båge l. wränger, böja i bågform, hwälfwa, göra omwäg, entråget begära, tabla. -ritus uksen *s.* böjning, hwälfning, omgång (kaarta).
Kaaristan taa *v.* förespänna en ren. -te een *s.* dragrem för renslåde.
Kaaritsen ta *v.* lukta.
Kaarmu un = kaarna. -uinen isen = kaarnainen.
Kaarna an *s.* tallbark, flarn, -kynsi kartnagel, -pohja rakt norr, kaarnan karistaja barkafskafware, *sp.* för häftig nordan, emedan barken är tjockast på norra sidan af trädet. -sinen isen *a.* af flarn, försedd med tallbark. -as aksen *s.* nätfliöte af flarn. -aan ata *v.* drifwa med tallbark. -aus uksen *s.* drifning med tallbark.
Kaarne een *s.* korp. -einen isen *a.* af korp, korprik.
Kaarta rran l. -rto rron l. -rros oksen *s.* krökning, böjning, hwälfning, omwäg. -rran rtaa l. -rratan ttaa *v.* böja, hwälfwa, göra omwäg, kringgå. -rtaminen isen *s.* böjandet, kringgående. -rratus uksen *s.* böjning, omgång. -rre rteen l. -rranne nteen *s.* bugtigt ställe, omwäg som bör göras, ställe som måste kringgås. -rteinen isen *a.* bugtig, full med omwägar. -rteisuus uuden *s.* bugtighet, rikedom på omwägar. -rteisesti *adv.* bugtigt, undwikande. -rtelen rrella l. -rrattelen tella *v.* böja småningom, göra fortfarande omwägar, småningom kringgå, undwika. -rrun rtua *v.* autaga bågform, böjas (kaari).
Kaarto rron *s.* pasman (se kaarta).
Kaasia an = kasea.
Kaaso on *s.* brudsåta, brudfräma.
Kaaskanen sen = kaskanen.
Kaasu un *s.* gas, dimma, mist. -uinen isen *a.* full med gas, af gas, dimmig.
Kaadan taa *v.* fälla, stjelpa, hålla ut, undanröja. -to don l. -danto nnon l. -danta nnan *s.* fälluing, stjelpning, hållning. -taminen isen *s.* fällandet, hållandet. -taja an *s.* fällare, hållare. -de teen *s.* fall, olycka, sluttning, stjelpigt ställe, lya. -teinen isen *s.* full med sluttningar, stjelpig. -teellinen isen *a.* slutt, stjelpande. -dun tua *v.* falla omkull, stjelpa, stupa, kaatuwa tauti fallandesot. -tuminen isen *s.* stupandet. -tuvainen isen *a.* stupande, fallande, epileptisk. -tuvaisuus uuden *s.* benägenhet att falla, epilepsi. -tumatoin ttoman *a.* icke fallande. -tumattomuus uuden *s.* icke benägenhet att falla, bestånd. -tumus uksen *s.* fall, stjelpning. -tuelen *adv.* -tuilen lla l. -duskelen l. -dukselen lla *v.* falla då och då, brnka falla.
Kaatio on *s.* höft, höftben, byxgren. -ollinen isen *a.* bredhöftad, nedrig.
Kaatra an = kakkuri.
Kaatti tin *s.* halsduk, förkläde. -ie en *s. pl.* kaattiet lärftsbyxor, kalsonger.
Kaattu tun l. -ua an *s.* skinnfäll.
Kaattu *frk.* af kaadettu (kaadan, kaan).
Kaava an *s.* form, mönster, föreskrift. -san ata *v.* forma, efterbilda. -silen lla *v.* småningom forma, uppdraga konturer. -vio on *s.* formulär, ungefärlig efterbildning, formning.
Kaavasen sta = kaamasen.
Kaavastelen lla *v.* snafwa.
Kaave een l. -vi ven *s.* wålnad, spöke, bulwan. -einen isen *a.* spökfull.
Kaavin pia = kaapin.
Kaavitsen ta *v.* skafwa. -sin imen *s.* skafknif.
Kad.... se kat....
Kah *int.* se! (kas).
Kaha an *s.* korg, fogelfatsa, wäggfast

Digitized by Google

ſläp, qwarnkär (kahna). -anen sen *dim.* liten korg m. m. -ainen isen *s.* ht. korg m. m.

Kaha an *s.* hwäsning, raßel, praßel. -akka kan *s.* buller, tumult. -hajan *sdr.* -haan hata *v.* praßla sakta, ſusa, fräsa. -aun uta *v.* ſusa, räka i ſusning, kahaun tappeluun jag rusar till slagsmål. -ahdan htaa *v.* hastigt ſusa, praßla till. -ahdus *sdr.* -sus uksen *s.* hastig ſusning, uppfräsning, praßel. -ahtelen hdella l. -attelen tella *v.* praßla till då och då (kahe, kahisen, kahu).

Kahara an *a.* krusig. -rrun rtua *v.* bli krusig. -roin ida l. -reitsen ta *v.* krusa (kähärä, kihara).

Kahdeksan *räkn.* åtta. -sainen isen l. -sinen isen *s.* åtta, kortåtta. -sasti *adv.* åtta gånger. -sas annen *a.* åttonde. -sannesti *adv.* för åttonde gången. -sis an *s.* åtta håll, kahdeksialle åt åtta håll. -sitan ttaa *v.* dela åtta om åtta, kahdeksittain åtta i sender.

Kahd... se kaksi.

Kahe een = kaha praßel, kahejää isskorpa. -ero on *s.* uselt bröd (af hafra, slösäd) jfr. kahu.

Kahila an *s.* säf (*scirpus*). -ainen isen *dim.* litet säf *a.* af säf, säfrik. -likko kon l. -listo on *s.* waßbewuxet ställe, wasſa.

Kahisen sta = kahaan. -ina an = kaha praßel. -stan aa l. -stelen lla *v.* åstadkomma praßel. -stun ua *v.* praßla (kahu).

Kahja an *s.* torrhosta, kahjaleipä = kahero.

Kahjo on *s.* fogelfatsa (kaha).

Kahlaan ata *v.* wada, ſläpa sig fram. -aaminen *s.* wadandet. -aus uksen *s.* wadning. -aaja an *s.* wadare. -lo on *s.* wad, wadställe. -latin l. -lotin ttimen *s.* boskapens wäg till watten. -ailen lla *v.* wada smått, trasta. -autan ttaa *v.* låta wada.

Kahle een *s.* kedja, notsida närmast dragrepet, kahlekoira bandhund, *pl.* kahleet bojor. -etan ttaa l. -estutan ttaa l. -ehdin htia *v.* slå i bojor, fastkedja. -ehtoin ttoman *a.* utan kedja.

Kahlo on *s.* kärfwe, knippe (kahlaan).

Kahma an *a.* något frusen, *s.* liten frost. -me een *s.* liten frost. -maun uta l. -atan ttua l. -metun ttua *v.* frysa något, stysna af kölд.

Kahmalo on *s.* bubbelgöpen. -ollinen isen *a.* ht. bubbelgöpen, bubbelgöpen full. -llan ltaa *v.* ösa med fulla göpnar. -otan ttaa *v.* fördela l. utdela med fulla göpnar, kahmalottain bubbelgöpentals, med fulla länder.

Kahme se kahma.

Kahmin ia l. -muun uta l. -uilen lla *v.* snappa efter med läpparna, gripa efter, taga begärligt. -mon oa *v.* gripa rafft, slufa.

Kahmotan ttua = kahmaun.

Kahna an *s.* qwarnkupa l. flaka, infattning omkring qwarnstenen, fogelfatsa (kaha).

Kahnaan ata l. -nin ia l. -aelen lla l. -nielen lla *v.* gnida, glida, mala. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* låta gnida, låta gnugga. -nutan ttaa *v.* gnida, stubba.

Kaho on *s.* liten frost, rimfrost på marken. -otun ttua *v.* litet tillfrysa, stysna. -otan ttaa *v.* låta tillfrysa litet, låta stelna. -otus uksen *s.* frysning, stelning.

Kaht.... se kaksi.

Kahu un = kaha praßel och kaho lindrig frost, *pl.* kahut agnbländad säd, slösäd, sädor. -uun uta *v.* furra, praßla. -utan ttaa l. -utteken tella = kahistan och kahotan (kahe).

Kahva an *s.* handtag, fäste, fotfäste inhugget kring wak för kreatur som wattnas. -anen sen *dim.* litet handtag. -ainen isen *a.* ht. handtag l. fäste, hopiakahvainen miekka swärd med silfwerfäste. -allinen isen *a.* försedd med handtag. -atoin ttoman *a.* utan handtag.

Kahvi in *s.* kaffe, kahvijuuri cikorierot, -papu lupin (*lupinus angustifolius l. linifolius*).

Kahvi in *s.* underlag wid stockslöpning.

Kai *prt.* wisst, nog, wäl, kyllä kai hän tulee nog kommer han wäl, tulee kai kommer wisst.

Kaid.... se kait....

Digitized by Google

Kaiha an = kaihe.

Kaihe een *a.* halfdunkel, skuggig, dyster, kulen, afwundsjuk, *pl.* kaiheet halfgenomskinliga ting, fjun, humalen kaiheet humlehylsor. -eesti *adv.* dunkelt, afwogt, katsoa kaiheesti se snedt, mißunna. -eksun ua *v.* se dunkelt, tycka sig se, se afwogt, mißtänka. -entelen nnella *v.* se otydligt, wara halfdunkel, uppklarna, taivas kaihentelee himlen uppklarnar. -elma an *s.* dunkel syn, hemligt hat, groll. -hi hen *s.* hinna för ögat, starr, *a.* halfdunkel. -hdan htaa *v.* göra halfdunkel, skymma, gå lönnwägar, käy kaihtain l. kaihten går lönnligen, smyger sig. -hin htia *v.* se otygligt, skygga, undwika. -hdin htimen *s.* skygglapp (kaiho, kaihu).

Kaihila *sdr.* kaihla an = kahila. -hilikko *sdr.* kaihlikko kon = kahilikko.

Kaihkari in *s.* skymmel (kaihe).

Kaiho on *s.* skuggigt, dystert ställe, dysterhet, saknad, grämelse, menniska med bedröfwadt, magert utseende, *a.* smärt. -oinen isen l. -okas kkaan *a.* dyster, bedröflig, lång och mager, smärt. -otoin ttoman *a.* icke bedröfwad, utan saknad. -oon ota l. -oelen *sdr.* -oilen lla *a.* wara nedslagen, gräma sig, sakna, fråga efter. -ostun ua *v.* taga illa åt sig, bli nedslagen. -otan ttaa *v.* skymta dunkelt, göra nedslagen, fråga efter, juoksee kaihottaa springer skymtande, med långa steg, ilar. -otus uksen *s.* skymtning.

Kaihten = kaihtain (kaihe) och kaitsen.

Kaihu un *s.* skogbewuxen ås. -ura an *a.* halfdunkel, mager, smärt. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta skymta, göra halfdunkel, förse med skygglappar, tämja (kaihe, kaiho).

Kaija an *s.* siskmåse (*larus canus*) = kalakaija = kitukaija, hallikaija hafstrut (*larus marinus*).

Kaikale een *v.* stort stycke.

Kaikan kkaa = kaikun.

Kaikatan ttaa = kaakotan.

Kaikerran rtaa l. -rtelen rrella l. -roitsen ta l. -rrehdan htaa *v.* bräka, jämra sig, qwida, gnola. -roitan ttaa *v.* ha att bräka, jämra sig (kaikun).

Kaikki ken *a.* all, hel, kaikki tyyni alltihop, -valta allmakt, -valtainen l. -valtias allsmäktig, -tietävä allwetande, kaikki ihmiset alla menniskor, kaiket päivät hela dagarna, kaiken päivää hela dagen, kaikenlainen *sdr.* kaikellainen allehanda, kaikella mokomin för all del, nödwändigt, kaikkein paras alldrabäst, kaikiten enligt allt, wißt, kaikkineen med allt, öfwerhufwud. -kkeus uden *s.* allhet, alltet. -kesti l. -kiste l. -kisti *adv.* alla gånger, alltid, ofelbart. -koti *adv.* alldeles, wißt, wäl (kai). -ia an *s.* allhet, allt, kaikkiansa inalles, kaikkialla öfwerallt, kaikkialta öfwerallt ifrån alla håll. -inen isen *a.* ht. allt, ijankaikkinen ewig (ikä). -inainen isen *a.* allehanda. -inaisuus uuden *s.* allehanda beskaffenhet. -inaisesti *adv.* på allehanda sätt.

Kaikko kon *s.* flykt för skri l. rop. -kkoon kota *v.* skria, ropa, fly för rop. -kotan ttaa l. -kottelen tella *v.* framkalla rop, förjaga genom rop. -kotus uksen *s.* förjagning genom rop (kaikku).

Kaikku kun *s.* återskall, genljud, echo. -uinen isen l. -usa an *a.* genljudandande, återskallande, ryktbar. -kun kkua *v.* skalla, återskalla, genljuda. -uminen isen *s.* återskallandet. -uvainen isen *a.* återskallande. -uvaisuus uuden *s.* genljudande egenskap. -uvaisesti *adv.* på skallande sätt. -umatoin ttoman *a.* icke återskallande. -umattomuus uuden *s.* brist på genljud. -kunnainen isen *a.* skallande, genljudande. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att skalla, låta återskalla, skria, ropa. -kutus uksen *s.* framkallandet af genljud, ropning.

Kaiko on = kaikko.

Kaiku un = kaikku.

Kailova an l. -lia an *a.* gråspräcklig. -lanen sen *s.* strimmig ko. -lo an *a.* gråspräcklig, *s.* skymmel. -lu un *s.* strimma, streck.

Kaitna an *s.* namne, kamrat. -as aksen *v.* en namne af flera. -aan ata l. -ailen lla *v.* beledsaga, sällskapa, förlora, förswinna. -mistan aa *v.* göra till

Digitized by Google

-nunne l. -kunvat. -mettulen telle v. hendunna efter sig, ge sitt namn.

Kaimala an s. februari månad (helmikuu).

Kaimo on s. den blindes minne af hwad han förut sett, swag erinring, swagt ljus, skymt, hum, nys, ei kaimoa icke den ringaste erinring, icke hum om. -noa ola v. erinra sig dunkelt, ha hum om, skymta fram otydligt, dagas.

Kainalo an s. armgrop, armhåla, armhåla, bugt, kirja kainalossa boken under armen, kainalo heiniä höbörda under armen, kainalovitsa widja som förenar den upprående ändan af sädesmeden med första sjettran, kainalossuva krycka. -oinen isen a. ht. armhålan, kainaloinen kanani min lilla höna (dufwa) som jag har wid min sida. -ollinen isen a. ht. armhåla, så mycket armhålan inrymmer.

Kaino on a. blyg, blygsam, blöd, mager, utmärglad, likgiltig. -oos uden s. blygsel m. m. -oti adv. blygt m. m. -ostelen lla v. blygas, hetz sig blygsamt.

Kainu un s. lågland, lågländet emellan Waaniselkä och Saippka sjellen, Owenland, a. oländig, lågländt. -ulainen isen s. Owen, a. qwenländsk.

Kaipaan vata v. känna brist, saknа, behöfwa, klaga, anklaga, kära. -aus uksen s. saknad, behof, beswär, kärumål, huipaussakko uteworwöötur, -kirja beswärsskrift. -aaja an s. saknare, förbrare, kärande. -puu nun l. -pu vun s. saknad, förbran, kärumål. -pio on a. saknad, brist. -ives oksen s. saknadt tillstånd, en kaivoksissa är saknad. -uuden adv. -uilen lla v. saknа smått, klaga, qwalwa. -poon vota l. -pottelen tella v. misstänka, afsky.

Kaippa pan s. lanthane af mindre twaretet.

Kaira an s. tik, smidla, wäd, swickelborr, nafware = naspakaisa, kaira on irti skrufwarna äro lösa, on kairaa vailla äro ej alla skrufwar i behåll.

Kaisi kn s. borr, nafware.

Kaiso on s. lil, swickla, wäd.

Kaisöla an = kahila. -lainen isen = kahilainen. -likko l. -listo on = kahilikko.

Kaiskan aa v. braka, knaka, smälla. -ko een s. brak.

Kaiskera an a. smal, spinkig. -ku un s. landtunga. -kurainen isen = kaiskera.

Kaisla adv. af kaisila.

Kaista an s. kil, wäd, långt spö, åkerstik. -ale een l. -are een s. stik, långt spö.

Kaita dan a. smal, snäf, trång. -tuus uuden s. smalhet, snäfhet. -dasti adv. smalt, snäft, sparsamt. -anen sen dim. något smal. -ainen isen = kaita. -aisuus uuden s. smalhet, snäfhet, trånghet. -aisesti adv. smalt, snäft. -ti den a. smal, tunn, mager, spinkig. -to don a. skarp, hwass, misstänkt. -turainen isen a. smal, snäf, spåd, tunn, mager, spinkig. -ale een l. -are een s. lång stik, smal wäd, landtunga (kaisturo). -tenem deta v. smalna, öka snäf. -taan deta l. -dennan ntaa s. göra smal. -dennus uksen s. smalgöring.

Kaido taan a. wässtad, kaidepuu wässtedsklåfwa. -turi in s. wässtedsmakare.

Kaitsen ta l. -tsen v. wälla, wårda, hägna, praes. part. pass. kaittu wallad, wårdad, pl. kaitut lemuingar, qwarlefwor, stråp. -sia an s. wallare, wårdare. -semus uksen s. wallning. -seminen isen s. wallandet. -selem l. -neskelen lla v. walla fortfarande. -sin imen s. skyggtapp (kaihdin sen kaihu).

Kaidan taa a. aflägsna sig. -utan ttaa a. aflägsna.

Kaivan aa v. gräfwa, k. kylkeä, pålla klösa sidan, hufwudet. -aminen isen s. gräfwandet. -aja an s. gräfware. -annus uksen a. gräfning. -anto nnan a. graf, kanal. -annos oksen l. -annes eksen s. något utgräfwet, graf. -vin imen s. gräfningsmedel, spade, knivsinranta grafstickel. -vo on s. brunn. -vos oksen s. gräfningstillstånd, gräfning. -valen adv. -ailen l. -velen l. -veskelen l. -veskentelen l. -vistelen lla l. -veksin ia v. gräfwa smått, pota, urgröpa. -vatan ttaa v. låta gräfwa, utgräfwa, vesi kaivatiisa rannan wattnet urhol-

Digitized by Google

kar stranden. -vatus uksen *s.* gräfningsföranstaltning, urholkning. -vättelen tella *v.* småningom urholka. -verran rtaa *v.* gräfwa smått, grawera. -vertaja an *s.* grawerare (kaipaan).

Kajaani in *s.* Kajana stad.

Kajan aa l. -aan ata *v.* återkasta ljudet l. ljuset, skalla lysa, klarna, kajava återkallande, lysande, fiskmåse = kaija. -akka kan *a.* återskallande, lysande, fiskmåse, hwit näckros (*nymphaea alba*) = kajakan ulpukka. -annes nteen l. -je een *s.* återskall, genljud, ljusåtersken, klarhet. -jea an *a.* klar, molnfri. -jela an *a.* lugn så att ljudet wäl höres. -jerkko kon *s.* återskallande föremål. -jeroinen isen *a.* återskallande, qwidande, klagande. -aun uta *v.* skalla, ljuda. -jaelen lla *v.* skalla smått. -ahdan htaa l. -asen sta *v.* skalla till, ryta till, skrälla, stråla i en blink. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt återskall, plötsligt återsken. -ahtelen hdella *v.* återskalla då och då, blinka ofta. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* framkalla ett hastigt återskall, ropa plötsligt. -auttelen tella *v.* åstadkomma återskall flera gånger, ropa hastigt då ach då. -astan aa *v.* uppklarna, stråla, skina, hägra. -astus uksen *s.* uppklarning, hägring (kaikku, kajo, kaju).

Kajo on = kaje. -os oksen *s.* återskall, återsken, klarhet, molnfrihet. -oon ota *v.* återkasta ljuset l. ljudet. -ostan aa = kajastan. -ostus uksen = kajastus. -otan ttaa *v.* återskalla, uppklarna, lysa på afstånd. -otus uksen *s.* återskall, sken på afstånd (kaikko, kajan, kaja).

Kajoon ota l. -joelen *sdr.* -joilen lla *v.* widröra, befatta sig med. -jous uksen *s.* widröring.

Kajostelen lla = kainostelen.

Kaju un = kaje. -utoin ttoman *a.* icke återskallande. -uun uta = kajaan.

Kakara an *s.* koka, klimp, kläpp (öknamn på barn).

Kakari in = kakkuri.

Kakaisen sta l. -kastan aa l. -kistan aa l. -stelen lla *v.* sqwattra, harkla, krakla, kräkas. -kastus l. -kistus uksen *s.* harkling, sqwattring, kräkning. -kastaja l. -kistaja an *s.* swattrare, harklare. -katan ttaa *v.* kakla (kaakotan). -kerran rtaa *v.* snattra, göra dåligt, wara osäker. -kertaja an *s.* snattrare, *ep.* för lom (*colymbus*).

Kakkara an *s.* kaka, bulla, limpa, päivän k. prestkrage (*chrysanthemum leucanthemum*) keltakakkara håningsgräs (*galium verum*). -ainen isen *dim.* liten kaka, bulla, klimp, *a.* full med bullor, klimpig.

Kakko kon l. -kku kun *s.* kaka, smeknamn åt lamm, fotstolpe till fållor. -onen sen l. -unen sen *dim.* liten kaka (se kaksi).

Kakkula an *s.* simmerstång, *pl.* kakkulat skaklor.

Kakkuri in *s.* lom (*colymbus*), kakkurin muna lomägg, bosist (*lycoperdon bovista*).

Kakla an = kaula.

Kako on *s.* sydost, eteläkako sydsydost, itäkako ostsydost. -onen sen *dim.* = kako. -oinen isen *a.* sydostlig.

Kakoon ota = kakaisen.

Kakotan ttaa = kaakotan. -tus uksen = kaakotus.

Kaksi kahden *räkn.* twå, twänne, kaksimielinen twehågsen, dubbelsinnad, kaksikielinen twetalig, med twå tungor l. strängar, kaksineuvoinen hermafrodit, kaksi kertaa twå gånger, kaksin kerroin dubbelt, kahden puolin på båda sidor, kahden kesken l. kahden kahtuustansa på tu manna hand, mellan fyra ögon, kaksin käsin med twå händer. -hdesti *adv.* twå gånger. -hdes ennen *s.* den andre, kahdestoista den tolfte, eg. den andra af andra (tiotalet), kahdeskymmenes den tjugonde. -hdennesti *adv.* för andra gången. -htia an l. -htaja *sdr.* -htaa aan *s.* twå delar, twå håll, meni kahtia gick i tu, meni kahtialle l. kahtaalle gick åt twå håll, tulivat kahtaalla kommo ifrån twå håll. -hta hdan *s.* tudeladt l. åtskildt tillstånd, ovi on kahdallansa dörren är widöppen, på wid gafwel, kahdankesken *sdr.* kahdakkesken

Digitized by Google

på tu man hand. -hdanne *adv.* åt två håll. -htalo on *s.* tvåfaldt tillstånd. -htamoin l. -htamoinen isen *a.* tvåfalldig, dubbel. -kko kon l. -kkonen sen *s.* tna, tvåa. -ksinainen isen *a.* två tillsamman, tvåenig. -ksoinen isen *s.* twilling, kaksoisruoho jordrök (*fumaria officinalis*). -sos oksen *s.* en af twillingarne. -oisuus uuden *s.* twillingskap. -ksitan ttaa l. -ksittelen tella *v.* dela två om två, kaksittain l. kaksitellen två om två i sender, partwis.

Kala an *s.* fisk, mennä kalaan gå på fiske, olla kalassa wara på fiske, kalakuurna fiskfump, -mies fiskare, -miekka fiskare, fiskhandlare, -lammikko fiskdamm, -sääski fiskljuse (*pandion haliaëtos*), -kotka hafsörn (*aquila albicilla*), -lokki l. -kaija fiskmåse (*larus canus*), -keso björkna (*cyprinus bjoerkna*), -kukko fiskpirog, -heinä wattenmynta (*mentha aquatica*). -anen sen *dim.* liten fisk. -ainen isen l. -aisa an *a.* fiskrik, af fisk, fiskslab. -aisuus uuden *s.* fiskrikedom. -allinen isen *a.* fiskegande. -atoin ttoman *a.* utan fisk. -attomuus *frk.* -attuus uuden *s.* fiskbrist. -asto on *s.* fiskmängd, fiskwatten. -astan aa l. -astelen lla *v.* fiska. -astaja an l. -astelia an *s.* fiskare. -astin imen *s.* fiskredskap. -astuminen isen *s.* fiskandet. -astus uksen *s.* fiskning, fisketi. -aan ata l. -ailen lla l. -ahdan htaa *v.* wara fiskgifwande, fiska.

Kalajan *sdr.* kalaan, kalahdan se kala och kalisen

Kale se kalisen.

Kaleva an *s. myth.* namn, Kalevan miekka Oriens bälte, kalevan tulet l. valkiat fornblixt, kalevan kuusi helig gran, *myth.*

Kalhe een = kale.

Kalho on *a.* rymlig, stätlig, *s.* småform (kale, kalo).

Kalhu un *s.* högra fotens sida.

Kali in l. -ia an *a.* glatt, slät, kalipää flintskalle. -in ia *v.* släta, glatta. -in imen *s.* glättningswerktyg (kalisen).

Kalikka kan *s.* käpling, påk, krympling. -koitsen ta *v.* med påk fasta, slå.

Kalive een = kapine.

Kalisen sta l. -lajan *sdr.* -laan ata *v.* framla, skallra. -li in l. -lina an *s.* frammel, kalipilli pipa med framlande ljud, barnframla. -le een *s.* frammel, *pl.* kaleet klöfsäd if. af korn. -lahdan htaa *v.* framla hastigt, gå sönder med en skräll. -lahdus *sdr.* -laus uksen *s.* skräll. -lahtelen hdella *v.* skrälla då och då. -listan aa *v.* åstadkomma frammel, skallra på. -listus uksen *s.* skallring, framling. -listelen lla *v.* framla på fortfarande. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt frammel, gifwa skrällar (kala).

Kalja an *s.* swagdricka, spisöl. -amas aan l. -amainen isen *a.* swagdrickaktig, andfallen, osmaklig. -jennun ntua l. -jehdun htua *v.* bli swagdrickaktig, andfallen, smaklös, bli nykter.

Kalja an l. -ama an l. -ain aman l. -ju un *a.* glatt, hal, halkig, glanst, kal, *s.* halka, kaljapää flintskalle. -akka kan *a.* kal, slipprig. -amikko kon *s.* halkigt l. slipprigt ställe. -ahdun htua *v.* bli hal l. halkig, bli slipprig. -ahdan htaa *v.* slinta, halka (jfr. kalju kulen).

Kaljaan ata l. -aun uta *v.* hwina. -jun ua *v.* ryta. -jahdan htaa *v.* ryta till (kiljun).

Kaljanen sen *s.* millefoliiblomma (*achillea millefolium*).

Kalju un *s.* tjock häftskäng, domkraft.

Kalju un *a.* kulen, sträf. -jahdun htua *v.* slå sig kulen, bli skarp. -jahutan *sdr.* -jautan ttaa *v.* göra kulen, skärpa till (jfr. kalja glatt).

Kaljus uksen = kälys.

Kalka lan *s.* ett slags yra.

Kalki l. -inen isen *a.* olycklig.

Kalkas kkaan *s.* ejdergås (*fuligula mollissima*), kalkkaan utu ejderdun.

Kalkka kan l. -kku kun l. -kkio on l. -ke kkeen l. -kkuna an *s.* skamring, bultning, hamring, klappring, kalkkamarkkinat slagmarknad, *ep.* för auktion, kalkkulapsi lallande barn, lyö kalkkaa är motsträfwig. -kan kkaa l. -kun kkua *v.* skamra, klappa, klinga. -kutan ttaa *v.* ha att skamra, bulta, hamra, klappra. -kutus uksen *s.* hamring, bultning. -kuttaja an *s.* hamrare, bul-

Digitized by Google

tare. -kuttelen tella v. hamra l. bulta på fortfarande, klappra. -kahdan htaa v. hastigt bulta, skrälla till. -kahdus sdr. -kaus uksen s. hastig klappning, skräll. -kahtelen hdella v. skrälla till då och då. -kahutan sdr. -kautan ttaa v. åstadkomma ett hastigt klapper, bulta till. -kon kkoa v. bulta på starkt, skramla dugtigt. -kkala an l. -kkara an l. -kkale een l. -kkare een l. -kkana an s. skramlande ting, skramla, nedhängande och pinglande saker, hänge, klingel, kullan kalkkareet guldhängen, kaulus on kalkkareissa pakkasessa kragen ha i kölden piggar (af is, rimfrost). -kkarehdan htaa l. -kastan aa v. hänga ned skramlande. -kkaloinen isen a. skramlande, ruggig. -kkaloitsen ta v. rugga.

Kalkki kin s. kalk. -inen isen a. kalkig, kalkhaltig. -isuus uuden s. kalkighet, kalkhalt, -kitoin ttoman a. kalkfri. -kittomuus uuden s. kalkbrist. -kitsen ta v. kalka, blanda med kalk, bestryka med kalk.

Kalkkoon kota v. tilltaga, tillwära.

Kalkku kun s. luktsinne (kalkka).

Kalkkuna an s. kalkon (kalkka).

Kalla an s. isrygg öfwer en remna, isgata, knöl i hästfoten.

Kallas kallaan = kallas kaltaan.

Kallatan, kallattelen, kallistan, kallistun, kallistelen, kallun se kalta sned.

Kallero en = kalta beskaffenhet.

Kallio on s. klippa, hälleberg, kallion karsku l. jäkälä (*bacomyces pyxidatus*). kallion yrtti = himarre, kalliomaksa taklök (*sedum telephium*). -oinen isen dim. liten klippa, a. gjord af klippa, full med klippor. -ollinen isen a. som har l. består af hälleberg. -otoin ttoman a. utan klippa.

Kallis iin a. dyr, dyrbar, kostbar, kostlig, kallis kivi ädelsten. -lleus uuden s. dyrhet, dyrbarhet. -iisti adv. dyrt. -ihihko on a. något dyr. -iinnun ntua l. -stun ua v. bli dyr, fördyras. -stan aa v. fördyra (kalta sned).

Kallitsen ta v. kallhamra, härda, hwäßa lia.

Kallo on s. skalle, huden af renhufwudet, swart winbär, pääkallo hufwudskalle, hufwudskål, jääkallo isgata, kallon potkottaja gulärla (*motacilla flava*). -okas kkaan s. sko af renhufwudets skinn, lappsko. -oinen isen a. ht. skalle, belagd med is, halkig.

Kallotan ttaa l. -ttelen tella v. gråta högljudt, tjuta (kallotan).

Kalma an s. liklukt, lik, död, grafwens beherrskare, graf, underjorden, -kelta dödsblekhet l. gulhet, -lintu rödstjert (*lusciola phoenicurus*), kalmatrikka = katrikka, kalmakohtu = kalmannos. -makka kan l. -mia an a. dödsblek, likblek, likfärgad. -me een s. dödsblekhet, likfärg a. likblek. -metun ttua v. få likfärg. -misto on s. begrafningsplats. -malainen isen s. spöke på begrafningsplatser, wålnad, underjordens inwånare. -mannos oksen a. född efter fadrens död (*posthumus*).

Kalmusi in s. kalmusrot (*acorus calamus*).

Kalo ohon pl. kalohot sdr. kalhot = kaleet.

Kalpa van s. skafjern, skäktknif, slagswärd, sabel, stridsyxa, kalpaveljet swärdsbrödernas orden. -vin pia s. skafwa, skäkta. -pimittain adv. skafwande, gnidande, njuggt. -vin pimen s. skäktknif, skafwerktyg (kalvan).

Kalpi ven s. stut. -itsen ta v. utskära oxar.

Kalpia an a. kylig, kall, blek, otäck. -ve peen s. kylighet, skuggrikt ställe. -istun ua v. bli kylig, bli stött, återstudsa (kilpistyn). -istutan ttaa v. afkyla, stöta ifrån sig. -istan aa v. stöta på, drifwa på, ge fart. -istelen lla v. stöta på fortfarande, skjuta efter. -paan vata och -vattelen tella = kalpistan, kalpistelen (kalvas).

Kalpoon vota l. -poelen lla v. hålla före, befara, mißtänka.

Kalsia an a. styf, sträf, grof. -seus uden s. sträfhet, grofhet. -asti adv. sträft, groft. -sennun ntua l. -sistun ua v. bli sträf, grof. -so on s. slö yxa, knif, flinta m. m. slutt. -su un s. slö menniska, öfwermage, strumpbenling.

Kalskun ua v. smattra, skrälla. -ke een

s. smattrande, brak, miekan kalske swärdsgny.

Kalta llan l. -lti llen s. beskaffenhet, sätt, art, tekee siihen kaltaan gör på det sättet, i den formen, sillä kallella leikkaa kuin kyntää skördar på samma sätt som han plöjer. -ainen isen a. beskaffad, lik, saman kaltainen lika beskaffad, ihmisen kaltainen menniskolik. -aisuus uuden s. beskaffenhet, likhet, saman kaltaisuus samma beskaffenhet. -aisesti adv. beskaffadt.

Kalta llan l. -lsi l. -lti llen l. -llas ltaan a. sned, sluttande, s. lutning, sluttning, kalten på sned, lutande, handan kallalla på grafwens rand, on kallallansa l. kallellansa är lutande, lutar, kaiken kallella kypärin med hjelmen alldeles på sned. -lte lteen s. sluttning, lutning. -lteinen isen a. full med sluttningar, slingrig (wäg). -lteun uta v. bli sluttande l. lutande. -llun ltua l. -ltun ttua v. få en lutande ställning, gå i full, stjelpa. -llan ltaa l. -ltan lttaa v. göra sluttande, ha att luta, stjelpa, kaltava tie stjelnig wäg, kaltava ranta sluttande strand. -ltto ton s. sluttande ställe, a. slutt, sned, kalttopää snedhufwud. -ltotan ttaa v. göra slutt, sned. -ltatan ttaa l. -ltattelen tella l. -llatan ttaa l. -llattelen tella v. göra långsluttande, wika af på wägsluttningen, wäja, kallattava långsluttande, något lutande. -llistan aa v. böja på sidan, nedböja, luta ned, kallisti päätänsä nedböjde sitt hufwud, kallistaa vettä astiasta lutar ned kärlet så att watten utrinner, hälla watten ifrån kärlet. -llistelen lla v. böja då och då, hit och dit, hälla fortfarande. -llistus uksen s. nedböjning. -llistun ua v. nedböjas, bli lutande.

Kaltia an l. -ainen isen a. osyrad, s. osyradt bröd.

Kaltio on s. källa med kallt watten, källa på myror. -taikko kon s. källrikt ställe på myror.

Kalto llon a. sned, lutande, kaltoin på sned (kalta).

Kaltta tan = kalta beskaffenhet. -ainen isen = kaltainen.

Kalttaan tata v. skålla, klå, skinna, preja. -aus uksen s. skållning, prejning.

Kalu un s. ting, sak, redskap, husgeråd, ajokalut förredskap, kauppakalu handelswara, ruokakalu matwara, viktualier, huonekalu möbel, kalunkirjoitus bouppteckning, kaluin aika torgtid, panna kaluun tackla. -uinen isen a. ht. ting m. m. -ullinen isen a. som har saker och ting, behållen. -utoin ttoman a. utan ting l. redskap, redlös. -uttomuus uuden s. redlöshet. -uttomasti adv. redlöst.

Kalun ua l. -uun uta = kalvan.

Kalvan aa l. -aan ata v. skafwa, gnaga, skäfta. -aus uksen s. skafning, gnagning, skäftning. -aja an s. gnagare. -vin imen s. skafwerktyg. -velen lla v. gnaga smått (kalpa).

Kalvas aan l. -via an l. -veinen isen a. skuggig, kylig, blek, utmärglad. -ve een s. skuggrik plats, kyla. -akka kan a. blekaktig. -vehdin htia v. beskugga, bli kylig, kalvehtiva l. -vehtivainen isen a. skuggrik. -venen veta l. -vetun ttua v. blekna. -vistan aa v. göra blek.

Kalvo on s. hinna, sydämen kalvo mellangärdet (diaphragma), silmän k. ögonhinna, starr, harmaa k. gråstarr, maksan k. nätet öfwer lefwern, veden kalvo wattenyta. -oinen isen a. hinnaktig, försedd med hinna, gjord af hinna. -oisuus uuden s. hinnaktighet. -otoin ttoman a. utan hinna.

Kalvoin omen l. -vosin imen l. -onen sen s. handlofwe, nätkasle, masstock. -oinen isen v. ht. handlofwe, s. pl. kalvoiset pulswärmare, manskettar.

Kasvostelen lla = kalvelen se kalvan.

Kama an a. dån, doft bullar, skräp, blandade saker. -akka kan a. dof, dyster. -ahdan htaa v. knalla doft. -ahdus sdr. -aus uksen s. dof knall. -ahtelen hdella v. knalla till doft då och då. -ahutan sdr. -autan ttaa v. åstadkomma en dof knall, dänga, slå med sådant ljud.

Kamala an a. sällsam, hemsk, hiskelig. -ainen isen a. något sällsam. -luus uuden s. sällsamhet, hemskhet. -asti

Digitized by Google

adv. fällsamt, hemskt. -loitsen ta *v.* anse för fällsamt. -llun ltua *v.* bli fällsam, hemsk, mulna.

Kamana an *s.* twärbalk öfwer dörren, fals. -no on *s.* grotta, håla. -noitsen ta *v.* falsa.

Kamara an *s.* swål, den öfwersta hårda ytan af något, maan k. jordswål.

Kameikko kon *s.* berg fullt med hålor, grottor.

Kamellan ltaa l. -erran rtaa *v.* slå bugter, slingra sig, skifwa sig. -llun ltua *v.* krokna, slå sig i bugter, bli qwar på sin plats.

Kameudun utua *v.* börja hastigt.

Kamia an *s.* dof, widrig. -isen sta *v.* dåna, doft ljuda. -ina an *s.* doft buller (kama, kamu).

Kammahdan, -ahdun, -ahutan, -astun, -ahdan se kammo.

Kammakko kon *s.* skulle, öfre wåning, gömställe.

Kammaska an *s.* war.

Kammi in *s.* långbänk.

Kammio on *s.* kammare, lepok. hwilorum, sångkammare.

Kammitsa an *s.* band omkring foten, bojor.

Kammo on *s.* tysning, fasa, förfäran, afsky. -on oa l. -oon ota *v.* tysa, fasa, afsky. -oun uta *v.* få tysning, hißna, förfäras, få afsky. -oksun ua l. -ostun ua *v.* anse för tysligt, hißna åt. -otan ttaa l. -outan ttaa *v.* wäcka tysning, injaga fasa, komma att afsky. -otus uksen *s.* injagning af fasa, afsky. -ottelen tella *v.* fortfarande injaga fasa, bete sig fasligt. -mmenen meta *v.* bli fasligt. -mmahdan htaa l. -mmahdun htua l. -mmastun ua *v.* bli intagen af hastig fasa, hißna. -mmahdus *sdr.* -mmaus uksen *s.* hastig fasa. -mmastelen lla *v.* intagas fortfarande af fasa, gå fasande. -mmahutan *sdr.* -mmautan ttaa *v.* injaga hastig fasa, förskräcka.

Kamo on = kammo. -okas kkaan *a.* afskräckande. -oon ota = kammoon. -otan l. -ostutan ttaa = kammotan. -oksun ua = kammoksun.

Kampa mman *s.* kam. -anen sen *dim.* liten kam. -mpaan mmata l. -mpailen lla *v.* kamma. -aus uksen *s.* kamning. -aaja an *s.* kammare.

Kampean *sdr.* kampeen mmeta *v.* draga åt sidan, draga i krok, hindra, förswåra. -ela an *s.* sned, skef, *s.* flundra (*pleuronectes platessa*), kampela kieli styf tunga, trögt tal. -eluus uuden *s.* snedd, skefhet. -elasti *adv.* snedt. -elias aan = kampela.

Kampi mmin *s.* krokigt handtag på skäran, wef, fotsteg till åkdon, tramp i kyrkklockor, arm i klockor deri strängen är fästad, kampirauta wefjernet i spinnrockshjul l. sågqwarnsaxel. -ihta hdan *s.* klockstrång. -iainen isen *pl.* -iaiset förbkalas då skäran får bortläggas. -mmin mpia *v.* klifwa, klättra (wefwa?). -mmertelen rrella *v.* slingra sig, kasta sig hit och dit, sätta sig till motwärn.

Kamppaan pata *v.* kämpa, sticka foten för en för att få honom att stupa. -ppaus uksen *s.* kämpning. -ailen lla *v.* kämpa smått, sträfwa, åstas.

Kamppi pin *s.* jerf = kamppikarhu (ahma), slyngel, horkarl.

Kampura an *s.* krumbösd, krokig, tölpig, kampurajalka krokbent. -roitsen ta l. -roin ida *v.* gå krokbent, wara trög.

Kamsu un *s.* galt, blodkorf.

kamu un = kamina. -un ua *v.* dåna, doft ljuda, klifwa, klättra. -uun uta = kamisen. -ulainen isen *s.* spöke, hin onde.

Kana an *s.* höna, dufwa (smekord), kananpoika tyckling, kanan varas hönstjuf, barhufwad, kanan marja smörbär, swinbär (*cornus svecica*), kanan jalka = sananjalka, kananjalat twåhjulig kärra = rapphöna, kanan kaali (*barbarea vulgaris*), on kanan kaalina är ohjelpligt sönder, kanan ruoho trampgräs (*polygonum aviculare*), kanan nokkimisen ruoho stjernört (*stellaria media*), kanan silmä stjernört (*stellaria graminea*), metsäkana dalripa (*lagopus subalpina*), peltokana rapphöna (*perdix cinerea*). -anen sen *dim.* liten höna. -ainen isen *a.* rik på hönor, af höna. -allinen isen *a.* hönsegande. -atoin ttoman *a.* utan höns. -attomuus uuden *s.* hönsbrist.

Digitized by Google

Kana *prt.* uti ſſ. perakansa efter hwarandra, å rad.

Kanahka an l. -akka kan l. -appa pan l. -nas aksen l. -anen sen *s.* wattens blomning (*oscillatoria flos aquæ*), möget på wåta waror. -ainen isen l. -as an *a.* blommande på watten, möglig. -hdun htua l. -koitun ttua *v.* bli möglig.

Kanava an *s.* kanal.

Kanerva an *s.* ljung (*erica vulgaris*) = kangaskanerva, suo- l. nevakanerva ſqwattram, getpors (*ledum palustre*), peltokanerva röbtupp (*euphrasia odontites*). -ainen isen *a.* full af ljung. -vikko kon l. -visto on *s.* ljungſnår, ljungbewuxen mark.

Kang .... ſe kank ....

Kanhela an *a.* ſkef, wacklande, motſträfwig. -luus uuden *s.* ſkefhet, motſträfwighet. -asti *adv.* ſkeft, motſträfwigt.

Kani in *s.* kanin, ſned ſtällning, *a.* ſned, on kanissa är ſkef, menee kaniin blir ſkef, mies on kanissa mannen är bortblandad, kanirikko getpors (*ledum palustre*).

Kanin ia *v.* göra nätt och prydligt, jalokaartansa kanii pryder ſin ödla bäge.

Kangas nkaan *s.* mo, kangaskorte ſkurgräs, ſkafgräs (*agrostetum hiemale*), -kumina bockrot (*pimpinella saxifraga*), -jäkälä islandsmoſſa, -mänty motall med längre barr, -vieri backſluttning l. kanten af en mo, -ärviä ljung. -nkainen isen *a.* ht. mo, lik en mo, hedlik. -nkaisuus uuden *a.* moaktighet, hedlikhet. -nkahatar ttaren *s.* monymf. -nkare een l. -nkari ren l. -ngar nkaren l. -nkaro on *s.* ſandmo, ſandbacke. -ngarran ntaa l. -ngastan aa l. -ngastelen lla *v.* wara hedlik, hägra, ſkulla. -ngastus uksen *s.* hägring.

Kangas nkaan *s.* wäf, tyg, -puut l. -neuvot l. -aseet wäfſtol, harmaa kangas wadmal. -nkahatar ttaren *s.* wäfnymf. -nkainen isen *a.* gjord af tyg, wäf. -nkuri in *s.* wäfware. -nkaatoin ttoman *a.* utan tyg. -nkaattomuus uuden *s.* tygbriſt.

Kanki ngen *s.* ſtång, ſtake, rautak. jernſtör, jernſtång, kankiranta ſtångjern. -nkaen ngeta l. -nkeun uta *v.* höja ſig.

Kankia an *a.* ſtyf, trög. -keus uden *s.* ſtyfhet, tröghet. -asti *adv.* ſtyft, trögt. -amainen isen *a.* ſtyfaktig. -nkenen l. -nkeen ngeta l. -kiudun utua l. -ngetun ttua l. -ngistun ua *v.* ſtyfna, bli ſtyf. -nkiutan ttaa l. -ngistutan ttaa *v.* göra ſtyf. -nkera an *a.* trög, obäflig, beſwärlig. -ngerran rtaa *v.* göra trögt, ſkuffa, beſwära, ſtappla wid läsning, ovi kangertaa dörren är trög, häftar wid.

Kankka kan *s.* ordwerling, kif.

Kankku kun *a.* halt, *s.* häſtkrake, ſkinkmärr, ſtånka, kankkuluu heligbenet. -kuttelen tella *v.* linka, halta, gå haltande.

Kanko ngon *s.* ſtor ſtång, häfſtång, mellanbalk i ſädestorkhus. -nkoon ngota l. -ngotan ttaa *v.* med ſtör uppbryta, upplyfta med häfſtång. -ngotus uksen *s.* uppbrytning l. lyftning med häfſtång. -ngottelen tella *v.* ſmåningom lyfta l. uppbryta, bjuda till att uppbryta.

Kann ... ſe kant ....

Kannu un *s.* kanna. -ullinen isen *a.* en kanna full. -utan ttaa *v.* dela kanntals, kannuttain kanntals.

Kansa an *s.* folk, kansakunta ett folk i ſin helhet, nation. -ainen isen *a.* folkrik. -aisuus uuden *s.* folkrikedom. -allinen isen *a.* ht. folk, folkelig. -allisuus uuden *s.* folkelighet, nationalitet. -allisesti *adv.* folkeligt, nationellt. -alainen isen *s.* medborgare, *a.* medborgerlig. -alaisuus uuden *s.* medborgareſkap, medborgerlighet, medborgarerätt. -aotan ttaa *v.* befolka.

Kansi ſe kante.

Kanssa *prt.* med, jemte, tillochmed. -allinen isen l. -ssollinen isen *s.* kamrat, följeſlagare.

Kanta nnan *s.* häl, ſtam, rot, grund, beſkaffenhet, den ytterſta framſtående kanten l. ſvetſen, kantapää hälſvetſen, -kinner hälſena, akilleſsena, -kirja ſtamtafla, kielen kanta tungband, kengän kanta klack, kannan takainen l. -taiseta bakläder, bakſtyf, asian kanta ſakens

Digitized by Google

grund, on hyvällä kannalla är på god fot, samalla kannalla på samma fot, i samma skick, pitää kannallansa håller på samma fot, i samma skick, i stånd, olla kannoilla wara på hälarna, på bakmedarna, olla samaa kantaa höra till samma art, slag, race, luoda kesken kantaa få mißfall, kasta fostret, sormuksen k. klacken på en ring, napin k. fäste på en knapp, kuun k. månens horn, leivän k. brödkant, nuolen k. fjäder på en pil, kaksikanta nuoli twåfjädrad pil, med fjäder på twå sidor, viisikanta femhörning (magisk figur), kuoselin k. stolen på spinnredskap, kantasieni murkla (*morchella esculenta*). -anen sen *dim.* häl, klack m. m. seisoa reen kantasilla stå bakom på slädmedarna. -nnikka kan *s.* det yttersta af något, rand, kant, slut, bakända, stuß, leivän k. brödkant, puolen ikäkannikkaa halfwa lifwet igenom, katoova kannikka förswinnande kant, annalkande slut. -nnas aksen *s.* bakändan af slädmeden, smalt näs, ås. -nnatoin ttoman *a.* utan häl, kant, i grund slut, alldeles åtgången. -nnus uksen *s.* sporre, lappskt trollinstrument (bars i påse), -ruoho daggskålar, kåpgräs (*alchemilla vulgaris*), kukon kannus tuppsporre, riddarsporre (*delphinium consolida*), seisoo kannuksilla står bakom på medarna. -nnustan aa *v.* sporra, gifwa sporrar, fåra. -nnustin imen *s.* bakremmen på skidor. -nnustaja an *s.* sporrare. -nnustelen lla *v.* smått sporra.

Kannan ntaa *v.* bära, föra, gå hafwande, framföda, anklaga, beskylla, vaimo kantaa lasta hustrun bär ett barn l. går hafwande med barn, lehmä k. kon bär l. framföder, kantaa hänestä sitä beskyller honom för det. -tama an *s.* börda. -tamoinen isen *s.* börda, frukt. -taminen isen *s.* bärandet. -taja an *s.* bärare, föderska, anklagare. -tavainen isen *a.* bärande, hafwande. -tamatoin ttoman *a.* icke bärande, gall. -tamus uksen *s.* börda, förlösning. on kantamuksissa är i bärning, håller på att föda fram. -nto nnon *s.* bärning, håll, kantolapsi ett barn som bäres på armen, silmän k. synhåll, synwidd, pyssyn k. bößhåll. -nnanto nnon l. -nnanta nnan *s.* bärning. -nnin ntimen l. -ntuin tumen *pl.* kantimet l. kantumet bärremmar, bår. -nnikka kan l. -nnike kkeen *s.* band hwari något hänger, gehäng. -nne nteen *s.* bärning, anklagelse, käromål, kannekirja klagoskrift, kanteen alainen anklagad. kannettu tun *part. pass.* buren. -nnettuinen isen *dim.* buren, född af. -ntelen nnella l. -nneskelen lla l. -nnekselen lla *v.* bära smått, beskylla, sqwallra. -ntelemus *sdr.* -nnelmus uksen *s.* börda, anklagelse, sqwaller. -nnelma an l. -lmoinen isen *s.* börda. -ntelia an *s.* anklagare, sqwallrare. -nnatan ttaa *v.* låta bära, föra, uppbära, upprätthålla, uppehålla, tåla. -nnattaja an *s.* uppbärare, upprätthållare, uppehållare. -nnatus uksen l. -nnate tteen *s.* uppehållning, understöd, housuin kannatus hängsel. -nnatin ttimen *s.* uppbärande ting, understöd, pelare. -nnattavainen isen *a.* bärande, uppehållande, sig bärande, lönande. -nnattamatoin ttoman *a.* icke bärande, icke lönande. -nnattelen tella *v.* smått uppbära, uthärda, käbblas. -ntaun uta *v.* bäras, bli buren. -nnatutan ttaa *v.* låta bära, låta understödja (kanta).

Kantele een *s.* harpa, kanteleen kieli harposträng, kanteleen joutsi harposträke, soittaa kanteletta spela på harpa. -ntelo on l. -nteloinen isen l. -ntervo on *dim.* liten harpa.

Kansi nnen *s.* lock, taivaan l. ilman kansi himlahwalf, sillan kansi brogång, brobotten, kurkun kansi tungspen, mennä kanteen bli betäckt, öfwerdragen. -nnellinen isen *a.* med lock försedd. -nnetoin ttoman *a.* utan lock. -nnettomuus uuden *s.* lockbrist, locklöshet.

Kanto nnon *s.* stubbe, -isä stamfader. -onen sen *dim.* liten stubbe. -oinen isen *a.* stubbig. -oisuus uuden *s.* stubbighet. -nnisto on l. -nnikko kon l. -nnos oksen *s.* stubbrik plats (kannan).

Kantsaan ata *v.* gräla, träta.

Digitized by Google

Kaattaan tata *v.* sjunga körsång. **-ttaus, uksen** *s.* körsång, **-viikko** gångweckan, bönweckan, **-päivät** gångdagarna. **-tturi in** *s.* körsångare.

Kanttara an = inttara.

Kanttura an *s.* med rötter upprykt stubbe, bröl, dufweägg (*cucubalus behen*), *a.* böjd hit och dit, mångfrokig. **-ainen** *a.* mångfrokig. **-tus uksen** *s.* frokfot, *ep.* för boskap. **-roitsen ta** *v.* gå l. löpa kröft.

Kanukka kan *s.* smörbär, swinbär (*cornus suecica*).

Kapa van *a.* torr så det sramlar, soltorkad, **-kala** torrfisk. **-ajan vata** *v.* sramla. **-ahdan htaa** *v.* sramla hastigt, smälla doft, fryta l. torka plötsligt så något sramlar. **-ahdus** *sdr.* **-aus uksen** *s.* plötsligt srammel, raßel. **-aannun** *sdr.* **-aannun ntua** *v.* bli torr, härdna (kapisen och kapuun).

Kapakka kan *s.* krog.

Kapale een *s.* trädbit, trädstump, klabb. **-ehdan htaa** *v.* tungt framsläpa, framskriba.

Kapalo on *s.* linda, **-vyö** lindeband. **-oitsen ta** l. **-oin ida** *v.* linda.

Kapastelen lla *v.* snafwa, slinta.

Kapelo on *s.* brist. **-likko kon** *s.* trångmål, swårighet.

Kapelu un l. **-us uksen** *s.* kamp, säktning.

Kave peen *s.* warelse, kreatur, *ep.* för menniskor och djur utmärkande förträfflighet. **-po von** l. **-ponen sen** *dim.* = kave, kavon kipu barnsnöd.

Kapera an *a.* pigg, listig.

Kaperran rtaa *v.* knappra, syßla med något smått. **-pertelen rrella** *v.* knappra smått. **-rrus uksen** *s.* knappring. **-rtaja an** l. **-rtelia an** *s.* knapprare.

Kapetan ttaa *v.* fara lätt, stryka fram med fart (kapitan).

Kapia pia *v.* kliswa (kapuun).

Kapia an *a.* smal, trång, snäf. **-peus uden** *s.* smalhet, trånghet. **-asti** *adv.* smalt, snäft. **-ahka an** *a.* något smal. **-poinen isen** *a.* smal. **-penen veta** l. **-peennun ntua** l. **-pistun ua** l. **-vetun ttaa** *v.* smalna, bli trång. **-vennan ntaa** l. **-ventelen nnella** *v.* göra smal.

Kapine een *s.* småsak, effekter, olla hyvissä kapineissa wara wäl ekiperad.

Kapines een *s.* itsten menniska, djur som gerna bites, spjutswer (kave).

Kapio on *s.* hjelm, stormhatt, hästhof, *pl.* kapiot brudgåfwor. **-oinen isen** *dim.* liten hof. **-otoin ttoman** *a.* utan hof, utan hjelm (kavio).

Kapisen sta *v.* sramla doft, knarka, praßla, larma. **-ina an** *s.* doft srammel, larm, upprer. **-inainen isen** *a.* larmande, upprorisk. **-inallinen isen** *a.* upprorisk. **-inallisuus uuden** *s.* upprorishet. **-inallisesti** *adv.* upprorisk. **-inoitsen ta** l. **-inoin ida** *v.* göra upprorer. **-inoitsia an** *v.* upprorsmakare. **-inoitsevainen isen** *a.* upprorisk. **-inoitsevaisuus uuden** *s.* upprorishet. **-inoitsematoin ttoman** *a.* icke upprorisk. **-inoitsemus uksen** *s.* upprorsmakeri. **-istan aa** l. **-isutan ttaa** *v.* åstadkomma srammel, ha att praßla. **-istus uksen** *s.* framkallandet af praßel, skakning, buller. **-istelen lla** *v.* praßla smått.

Kapitan ttaa *v.* tripva, fara lätt fram.

Kapla an *s.* slädfjättra. **-as aan** *v.* slädfjättra, kaplaskoivu till fjättra duglig björk. **-as aksen** *s.* ämne till slädfjättra. **-ahinen** *sdr.* **-ainen isen** *a.* försedd med fjättra, kaksikaplainen reki slädde med twå fjättrar. **-astan aa** *v.* förse med fjettrar, gräla, träta.

Kaplo on *s.* brudgåfwa.

Kaplukka kan *s.* stoflack.

Kapo, kaponen se kave.

Kapoinen se kapia.

Kappa pan *s.* kappe, rattaan kappa hjulnaf på kärra. **-anen sen** *dim.* liten kappe, litet mått, liten bytta. **-pallinen isen** *a.* kappegande, en kappe full. **-ppulainen isen** *s.* kapptagare, kapellan. **-potan ttaa** *v.* mäta med kappe, stifta kapptals, kapottain kapptals, kappwis.

Kappale een *s.* stycke, bit, kappale kappaleelta stycke för stycke, bit för bit, kappale matkaa ett stycke wäg, pääkappale hufwudstycke. **-lettain** *adv.* styckwis, stycketals.

Digitized by Google

Kappeli in *s.* kapell, -kunta kapellområde, kapellgäll. -ilainen isen *s.* kapellbo.
Kappera an *a.* snäll, flink.
Kappi pin *s.* täflan. -ppailen lla *v.* täfla, kappas.
Kaprakka kan = kapera.
Kaprehdan htaa *v.* hoppa upp.
Kapsan aa l. -sun ua *v.* flamra, knapra, knarka. -ahun ua l. -ahdan htaa *v.* flamra hastigt, bimpa, falla med flammer. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* plötsligt flammer. -ahtelen hdella l. -attelen tella *v.* flamra hastigt då och då. -sin ia *v.* flamra fortfarande, knarka immerfort. -siainen isen *s.* wäggfmed (*cerambyx*). -sina an *s.* fortfarande flammer. -si sen l. -se een *s.* flammer, *pl.* kapseet småflamrande ting, torra wärtbelar. -sutan ttaa *v.* ha att flamra. -suttelen tella *v.* åstadkomma smått flammer. -sahutan *sdr.* -sautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt flammer.
Kapu vun *s.* liten kägla till lek, kapulauta brädspel, -mitta kubikmått, rymdmått, -lehti troligen ss. af kapu (= kapo, kave) och lehti skapadt blad, det skönaste i skapelsen, hjertunge. -ula an *s.* käfling hwarmed kägla slås, kastas, slädstolpe, slädsjättra (kapla), krokig kafle hwarmed släden förenas med rebet, arpakapula budkafwel, väkikapula handkafwel. -uloitsen ta *v.* slå l. kasta med påf, förse med sjättrar.
Kapukainen isen *a.* något smal (kapia).
Kapukka kan *s.* wäderil. -koin ida *v.* torka i blåsten, wädra.
Kapusta an *s.* slef, wäfstolstramp. -allinen isen *a.* med slef l. tramp försedd, en slef full.
Kapuun vuta *v.* klifwa, klättra, stryka fram. -puelen *sdr.* -puilen lla *v.* klättra, ränna efter, löpa omkring. -pahdan htaa l. -pahdun htua *v.* skynda hastigt, ränna. -putan ttaa *v.* låta klättra, ha att ränna, skrapa (kaaputan).
Kara an *s.* fink, bymling, pinne, rigel, ausan kara plogås, laivan k. bogspröt, kaskikara strömstare (*cinclus aquaticus*), karakuusi gärgran, karahcinä nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), karasammal (*polytricum juniperinum*). -anen sen *dim.* liten bymling, liten rigel. -ainen isen *a.* försedd med rigel m. m. -roitan ttaa *v.* finka, förse med rigel m. m.
Karaan ata *v.* springa. -aaja an *s.* springare. -aaminen isen *s.* springandet. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* springa smått, hit och dit. -atan ttaa *v.* låta springa, ha att sky. -ahdan htaa *v.* springa hastigt till, karahti kaulaan sprang hastigt om halsen. -hdun htua *v.* bli utsprungen, bli utförd, stadna, fastna hastigt, hevonen karahtui häften blef utförd, siihen karva karahtuu, missä hevonen pehtaroitsee der fastnar häret hwareft häften wältrar sig. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* låta hastigt springa, ha att löpa (karajan, karkaan).
Karaisen sta, karaistus uksen = karastan, karastus.
Karahka an *s.* ung gran (karakka), *a.* något stråf.
Karajan *sdr.* karaan ata *s.* praßla, roßla, röras framlande. -rahdan htaa *v.* hastigt praßla, roßla, karahti alas kurkusta roßlade ned genom strupen. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastig roßling, praßel. -rahutan *sdr.* -rautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt frammel, roßla till, karahutti ruoskalla slog till med pisken, karahutti poikki ryckte utaf så det knastrade, kirves karautti kiveen yxan tog framlande i sten (karaan, karisen).
Karakka kan *s.* ung gran, rusta, yfwig qwist. -ainen isen *a.* af ung gran, af rusta. -kisto on *s.* skogsbunge af unga granar.
Karanka ngan *s.* strömstare (kara).
Karanko ngon *s.* hård, qwistfri gren, stång, lång och störlik menniska, -kuusi hård gran, hongran med mindre qwistar.
Karappi pin *s.* fartyg (karpaso, karpas).
Karas aan = karakka.
Karastan taa *v.* härda. -tus uksen *s.* härdning. -aminen isen *s.* härdandet. -aja an *s.* härdare. -tin imen *s.* härdningsmedel, fil. -telen lla *v.* härda smått. -tun ua *v.* härdas.

Digitized by Google

Kare een *s.* praßel, knaſtring, ſwärm, ſtimm, ekſtas, bruſande wåg, ſtrandwrak, ſwärmande tillſtånd, olla kareissansa wara ſwärmiſk, halfruſig, *pl.* kareet affall. -ea an *a.* ſwärmande, modig, kårf, ogin. -ehdin htia *v.* ſwärma, tillbringa ett ſorglöſt lif, wara wårdslös, löpa ilande, röras med praſſel, låſa trollrunor, wara i ekſtas. -ehtia an *s.* praßlare, taßlare, ſwärmare, ſångare, trollkarl (i ekſtas). -ehtelen hdella l. -ettelen tella *v.* röras med praßel, ſwärma, löpa omkring, ſjunga, drilla. -ehtelia an = karehtia. -ehdun htua l. -etün ttua *v.* komma i ekſtas, bli modig, berusas, bli kårf (karajan, karisen).

Karhea an l. -hia an *a.* ſträf, grof, småtaggig. -eus uden *s.* ſträfhet. -asti *adv.* ſträft. -hi in *s.* harf af qwiſtig gran. -illinen ieen *a.* harſegande. -hitsen ta l. -hin ia *v.* harfwa, räffa i ſträngar. -hinto nnon l. -hinta nnan *s.* harfning, räfning i ſträngar. -hikko kon *s.* ett i ſträngar räffadt fält. -hin imen *s.* harf. -hi hen l. -he een *s.* höſträng, hop, ſtimm, kalainen karhi ſkſtimm. -hetan ttaa l. -hettelen tella *v.* lägga i ſträngar. -hielen lla *v.* räſſa l. harfwa småningom. -hon oa *v.* harfwa raſt, ſamla i hopar, reta. -ho on l. -hos oksen *s.* harfwadt fält, hö i ſträngar, kol i hög. -hiainen isen *s.* tiſtel (*cardous palustris*).

Karhu un *s.* björn, gåſfotsplog, karhun loukku björnfälla, karhun kaali bolmört (*hyoscyamus niger*), k. kukka wintergrön (*pyrola umbellata*), k. kämmen björnram, björnſloka (*heracleum sphondylium*), k. putki helgeandsört (*angelica silvestris*), k. sammal björnmoſſa (*polytricum commune*), k. marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*). -unen sen *dim.* liten björn, olla karhuisilla leka björnlek. -uinen isen *a.* af björn, björnrik. -umainen isen *a.* björnaktig.

Kari in *s.* klippa i hafwet, kår, frammel, roßling, raßel, salskari blindkår, karimaa ſtenbunden mark, Karijoki Bötom, karin kaukalo ſnäcka (*mya margaritifera*), kariperä ruoska piſke med ſkramlande ſnärt, med kulor i ſnärten, *pl.* karit ſkramlande ting, lemningar, qwarlefwor, ruiner. -inen isen *a.* klippig, ſtenig, ſtenbunden. -ilainen isen *s.* på klippor wiſtande, klipprå. -ikko kon *s.* klippfullt ſtälle, ſtenig ort. -isen sta *v.* ſkramla, praßla, knaſtra, omenat karisevat puusta äpplen nedfalla med praßel från trädet. -ina an *s.* praſſel, roßling. -ine een *s.* affall. -istan aa l. -isutan ttaa *v.* åſtadkomma praſſel, nedſkaka, driſwa bort med raßel. -istaja an *s.* praßlare, ſkakare, driſware. -istaminen isen *s.* praßlandet. -istus uksen *s.* praßling, raßel, bortdriſning, ſkakning. -iste een *s.* affall wid höſtackning m. m. -istelen lla *v.* praßla ſmått, nedſkaka ſmåningom. -istun ua *v.* bli praßlande, få roßling, bli hes, lampaat karistuvat fåren ſtingras till följe af raßel. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* göra raßel, ſkramla, ajaa karittelee åker ſkramlande (karajan, kare).

Kari in = karitsa.

Karikka kan *s.* ſyets (tyg).

Karilas aan *s.* utlefwad gubbe.

Karitsa an *s.* lamm, kiven k. handtag i handqwarn. -ainen isen *a.* lammrik, af lamm, lik lamm. -soin ida *v.* lamma.

Karja an *s.* hjord, boſkap, Karis, Karjalohja Karisloſo, karjapiika ladugårdspiga, karjan anti ladugårdsprodukt, karjapiti boſkapsſtötſel, karjakoira wallhund, karjapiha l. -tarha ladugård, käydä karjassa gå i wall, karjankäyntö wallgång, käy ensimäistä karjaa går förſta ſommarn i bete, är på andra året, karjahiiri näbbmus (*sorex araneus*), karjaruoho wendelört (*valeriana officinalis*). -ainen isen *a.* ht. wallgång, boſkapsrik, *s.* wallherde, kaksikarjainen andra ſommarn på bete gående, på tredje året gammal. -allinen isen *a.* ſom har boſkap. -atoin ttoman *a.* utan boſkap. -attomuus uuden *s.* boſkapsbriſt. -ala an *s.* boſkapsrik ort, Karelen. -alainen isen *s.* nomad, karelare, *a.* karelſk. -alatar ttaren *s.* herdinna, nomadqwinna, ka-

Digitized by Google

relfka. -as aksen l. -asa an *a.* löpfk, brunftig, karjaspäs störtfjö. -astan aa *v.* wara löpfk, brunftas. -jetta tan *s.* fähus. -ju un *s.* galt, *a.* brunftig, karjun hammas mjöldryga (*spermodia clavus*). -jun ua l. -juun uta *v.* ryta, wrenftas, gnägga. -juna an *s.* rytning, wrenfkning. -jasen sta *v.* ryta till, wrenftas plötfligt. -jahtelen hdella *v.* wrenftas plötfligt flera gånger. -jo on l. -jos oksen *s.* konamn. -jasto on *s.* boffarshjord, famlad boffay. -jastolainen isen *s.* nomad. -jastoitsen ta *v.* nomadifera.

Karkaan kata l. -rata *v.* rufa, störta fram, anfalla, fpringa, fly, flykta. -kaus uksen *s.* haftigt fprång, anfall, flykt, -vuosi ftottår, -päivä ftottdag. -rku run *s.* fprång, flykt, nyfter dans, ajaa taytta karkua för i fullt fprång, menee karkuun rymmer, begifwer fig på flykten, etsi emo tytärtä kisasioilta, karkukankahilta modren föfte fin dotter från lekplatfer, från fält för fprång och dans. -kujain amen l. -kuri in l. -kulainen isen *s.* rymmare, flykting. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* fpringa fortfarande, öfwerfalla, fly en efter annan, rymma. -rkelen rella *v.* löpa af och an, fpringa. leka, danfa, -kelo on *s.* lek med dans och fprång. -kaun uta l. -kuun uta l. -koon ota l. -kaunnun ntua *v.* komma i fprång, taga till flykten, bli fkrämd. -kotan l. -kutan ttaa *v.* drifwa på flykten. -kotus uksen *s.* förbrifning. -kottaja an *s.* förbrifware, förjagare. -kotin ttimen l. -kutin ttimen *s.* medel att förjaga, fkramla, tryckpinne. -kottelen tella *v.* förjaga fmåningom. -kotun ttua *v.* bli förbrifwen (karaan).

Karkea l. -kia an *a.* fträf, färf, grof, hård, torr, *s.* träde. -eus uden *s.* fträfhet, grofhet. -asti *adv.* fträft, färft. -kiainen isen *s.* furtörne (*berberis vulgaris*). -rkenen reta l. -kistun ua *v.* bli fträf, färf, bli klar i hufwudet. -keemus uksen *s.* uppklarning i hufwudet. -kennan ntaa *v.* göra fträf. -kaisen sta *v.* göra fträf, hård, härda. -kaistus uksen *s.* härdning. -kasuun *s.* härdning, karkasuvesi härdningswatten (karaisen).

Karkas kkaan = karkea. -kkamustun ua *v.* bli fträf, bli färf. -kkaannun ntua = karkaunnun fe karkaan.

Karkko kon *s.* får på andra året. -onen sen *dim.* litet enårigt får.

Karkku kun *s.* ftavel, eldftål, kaivon k. brunnskifta, sillan k. brokifta.

Karko on, karkonen sen = karkko, karkkonen.

Karkoon, karkotan, karkotus m. fl. fe karkaan.

Karmannes eksen *s.* frufen fnös l. jordfforpa, fkara.

Karmia an l. -ias aan l. -iainen isen *a.* ogunftig, gramfe, bäft, butter. -in ia l. -istan aa *v.* göra ogunftig, gramfe m. m. -mastun ua l. -mistun ua *v.* bli ogunftig, gramfe o. f. w. -mu un *s.* ogunft, grämelfe, tallbark, trädlaf (kaarna).

Karna an *s.* ftelnad fmuts på ytan af något.

Karnatti tin *s.* gräl, fält. -nutan ttaa *v.* fälta, gnaga på.

Karo on *s.* gumfe, bagge.

Karpaa aan *s.* forg, båt fom kan bäras (karvas).

Karpale een = karpalo.

Karpalo on *s.* tranbär. -oinen isen *a.* af tranbär.

Karpaso on = karpaa.

Karve peen = karve fe karva.

Karpio on *s.* tredjedels tunna, fpann. -ollinen isen *a.* ett fpann fullt.

Karppa pan *s.* ältkräfa (*phalacrocorax carbo*).

Karpas ppaan *a.* ftygg, rädd.

Karppi pin *s.* lukten hos en brunftig bock, ftarkhet, bock.

Karppu pun *s.* ftarn. -puska an *s.* ftörre ftycke ftarn. -pustun aa *v.* afbarka. -pistun ua *v.* torka få att barken lofsnar, afbarkas.

Karriainen isen *s.* brunfkära (*bidens tripartita*).

Karrike kkeen = kärrike.

Karrutan ttaa *v.* gnaga. -tus uksen *s.* gnagning. -ttaja an *s.* gnagare. -tta-

Digitized by Google

minen isen *s.* gnayandet. -ttelen tella *v.* gnaga smått.

Karsas aan *s.* wind, skef, sned. -aus uuden *s.* skefhet, snedhet. -aasti *adv.* snedt, skeft. -so on *s.* skefögd, windögd. -senen eta l. -astun ua *v.* bli skef. -sennan ntaa *v.* göra skef. -sastan aa *v.* wara skef, skefwa, se snedt, afundas. -astelen lla *v.* snegla.

Karsi rren *s.* afbränd weke l. perta, ljusskarn, slagg, nedhuggen och afqwistad skog. -in ia *v.* afqwista, nedhugga ungskog, karsia pintaa rifwa ytan, ha riftningar. -ia an *s.* afqwistare. -imisen isen *s.* afqwistandet. -ikas kkaan *s.* afhuggen qwist. -ikko kon *s.* hög af grantris, nedhuggen och afqwistad skog, afqwistad och aftoppad trädstam (till minneswärd l. wägwisare). -ielen l. -iskelen lla *v.* afqwista småningom.

Karsina an *s.* kätta, rummet emellan ugnen och wäggen, rum under golfwet, källare, sydämen k. hjertkäck. lohen k. hägnad för larfägift. -ainen isen *dim.* liten kätta, *s.* ht. kätta. -allinen isen *s.* en kätta full. -noitsen ta *v.* inreda kätta, hålla i kätta. -noitan ttaa *v.* låta gifna. -noitun ttua *v.* gifna, bli gifen.

Karski in *a.* käck, liflig, flygg. -keus uden *s.* käckhet, liflighet. -isti *adv.* käckt, hurtigt.

Karsku un *s.* kratsch, knastring, kallion k. trattlaf (*cladonia pyxidata*), peuran karsku = jäkala. -un ua *v.* kratscha. = knastra, braka. -una an *s.* fortfatt kratschning. -utan ttaa *v.* låta kratscha, ha att knastra. -utus uksen *s.* framkallandet af knastring. -uttelen tella *v.* kratscha smått, låta fortfarande knastra. -kahdan htaa *v.* kratscha plötsligt, kroßa l. kroßas med brak.

Karsta an *s.* forstensfot, slagg, orenlighet, skabb. -ainen isen *a.* fotig, smutsig. -aisups uuden *s.* fotighet.

Karstanne een *s.* snöforva, skara.

Karsti in *s.* hårdare barrträd. -ikko kon *s.* skog af sådana träd.

Karsuun uta *v.* swälla, tilltaga. -utan ttaa *v.* ha att swälla.

Kartan se kartt....

Kartano on *s.* gård, herrgård, lotokartano kungsladugård, kartanoruoho trampgräs (*polygonum aviculare*). -oinen isen *dim.* liten nätt herrgård, *a.* ht. herrgårds.

Kartio on *s.* fågla.

Kartta tan *s.* tråg, karta, stämpladt papper (karttapaperi), karda. -ttaan tata *v.* karda. -aus uksen *s.* kardande. -aaja an *s.* kardare. -ailen lla *v.* karda smått.

Kartan ttaa *v.* undwika, akta sig. wäja, reta, karttava undwikande, aktsam, silmäänі karttaa jag har retning i ögat, haava karttaa kylmää såret retas af kölд. -ttavainen isen *s.* undwikande, warsam. -ttavaisuus uuden *s.* warsamhet. -ttavaisesti *adv.* warsamt. -ttamatoin ttoman *a.* icke undwikande, os warsam, bristig. -ttamattomuus uuden *s.* owarsamhet. -ttamattomasti *adv.* owarsamt. -ttamua uksen l. -te tteen *s.* förstigtighet, undwikenhet, tekee karteella gör förstigtigt, tekee karteeksi gör för förstigtighets skull. -ttaminen isen *s.* undwikandet. -ttelen tella *v.* undwika småningom.

Kartti tin = karsti.

Karttu tun *s.* käfling, päf, kafwel, klapptråd, väkikarttu handkafwel. -unen sen *dim.* liten käfling. -ttuun tuta *v.* klappa.

Karttu tun l. -rtu rrun *s.* brandlukt, os, slagg. -rtuun rruta *v.* gifwa brandlukt, bottenbrinna.

Kartun ttua *v.* öka, tillwäxa, tilltaga. -ttuminen isen *s.* tillwäxandet. -ttumus uksen *s.* förökning, tillwäxt. -ttuinen isen l. -ttuisa an *a.* tillwäxande, lönande, indrägtig. -tutan ttaa *v.* låta tillwäxa, föröka, samla. -tutus uksen *s.* förökning. -tuttaja an *s.* förökare, samlare. -tuttelen tella *v.* småningom föröka.

Karu un *s.* praßel, brandlukt (käry), *a.* stenbunden, oländig, ufel, trång, dyster, karuruoska frammelpiske (förfärd med kulor i snärten), karumaa stenbunden mark. -usa an *a.* stenbunden, oländig. -uun uta *v.* försämras, bli dålig. -uutan ttaa *v.* låta springa, ha att löpa (kari, kavaan).

Digitized by Google

Karva an *s.* hår, färg, hiuskarva hårstrå, käy karvoille wäcker rysning, karvalakki luden mössa, karvakenkä luden sko, kalman karva liksärg, karvakorte räfrumpa (*equisetum arvense*), karvakello stick- l. stynggräs (*gentiana campestris*), karvakellukka djurpungar, färpungar, orlägg (*geum rivale*), karvaruoho nunneört (*fumaria corydalis*), -pallukka (*scrotum*), -hassu lubet, lurfwigt ting, *ep.* för björn, skinnmössa m. m. -pää obrunnet ställe på swed, -halli gråbrunt djur, kaunis karvalta wäcker till håret, färgen, käksikarva skymmel, -sammal röbmossa (*sphagnum latifolium l. capillare*). -anen sen *dim.* litet hår. -ainen isen *a.* hårig, luden, färgad, mustan karvainen swarthårig, swartfärgad, sateen karvainen taivas regnbådande himmel, maksan k. lefwerfärgad. -aisuus uuden *s.* ludenhet, hårighet, färg. -allinen isen *a.* hårbeklädd, färgad. -atoin ttoman *a.* hårlös. -attomuus uuden *s.* hårlöshet, hårbrist. -atti tin *s.* luden sko l. want. -akas kkaan *a.* hårig, hårstark, *s.* luden sko. -ve een *s.* hår på träd, laf, kangaskarve islandsmossa. -aan ata *v.* garfwa, taga bort håret. -ari in l. -aaja an *s.* garfware. -voitun ttua l. -vetun ttua *v.* bli luden, håras. -viainen isen *s.* krusbär. -vikko kon *s.* stickelbär.

Karvas aan *s.* korg, båt som kan bäras. -vahdan htaa *v.* bära l. släpa båt öfwer land, draga åt sig, stöta (karpaa).

Karvas aan *a.* icke söt, bitter, karvas mieli illtyckt sinne, k. papu lupin. -aus uden *s.* bitterhet, mielik. illtyckthet, sinnesmärta. -aasti *adv.* bittert, smärtsamt. -stun ua *v.* bli bitter, känna smärta. -astutan l. -autan ttaa *v.* förbittra. -stan aa l. -stelen lla *v.* förorsaka smärta, swida.

Karve se karva.

Karvin ia *v.* skafwa, skrapa, fila. -in imen *s.* skafwerktyg, karvinkirves yxe för att bila bugtig yta. -itsen ta *v.* afskära blaster och rötter på rotfrukter (listin).

Karvoon ota = karvaan se karva.

Kas *int.* se! *sdr.* af katso.

Kasa an *s.* något uppstående, hög, stacke, hörn, skyl, wedtraf som legat öfwer året, kirveen kasa hörnet på yxbettet, -puu träd som legat öfwer året, torrt träd, -halko årsgammal kastwed, -leipä årsgammalt l. äldre bröd. -anen sen *dim.* liten hög. m. m. -aan ata *v.* lägga i hög, hopa, samla, sätta i förwar öfwer året, kasattu keko l. auma öfwer året stående skyl, kasattu leipä = kasaleipä, kasattu pukki treårig bock, kasattu nurmi öfwer året oplöjd d. å. hårdnad linda, kasattu neiti härbad flicka. -atun ttua l. -sotun ttua l. -aannun ntua l. -audun utua *v.* hopas, läggas i hög, länge förwaras, torka, härdas.

Kasakka kan *s.* dräng, dagswerkare, legohjon, kosack.

Kasari in *s.* kopparmalm, liten kittel, kasarivaski gårkoppar.

Kasarmi in *s.* kasern.

Kasi in *s.* wätska, dagg, sofwel till gröt, sås. -sea an l. -seva an *a.* wätande, stark, ansenlig, kasea piimä tjock, seg surmjölk, k. sade tätt, ymnigt regn. -seasti l. -sevasti *adv.* starkt, ruudligt. -serran rtaa *v.* göra tjock, seg. -serros oksen *s.* tjockt ämne, tjockt slem. -serrun rtua *v.* tjockna, segna.

Kasi in *s.* katt.

Kaska an l. -kas aan *s.* bladlus på ärter, heinäk. gräshoppa. -anen sen *dim.* = kaska.

Kaskaan ata = kassaan.

Kaske een *s.* lång stång wid larfänge.

Kaski ken *s.* swed af löfskog, ung löfskog, löfträds telning, hakata, kaataa, sortaa kaskea fälla skog till swed. -inen isen l. -kellinen isen *a.* ht. swed, bewäxt med ung löfskog. -isto on *s.* till swed nedhuggen skog, ung löfskog, lund. -kes eksen *s.* swedjeskog. -kuri in *s.* swedjeplog. -keen keta *v.* swedja. -kuritsen ta *v.* plöja swed.

Kaskeli in *s.* wäska.

Kaskonen sen *s.* tallstrunt.

Kaskotan ttaa *v.* sträcka sig, gäspa. -tus uksen *s.* sträckning af kroppen, gäspning.

Digitized by Google

-ttelen tella *v.* fortfarande sträcka kroppen.

Kasku un *s.* fabel, myth. -uri in *s.* fabelberättare. -uun uta *v.* berätta (kaski).

Kasna an *s.* hop, hög, skattkammare.

Kaso on = kasa. -oon ota = kasvan. -otan ttaa = kasvatan. -oinen isen = kasvoinen.

Kassa an *s.* kasa, skatt, rikedom, prakt, kassapää rikt prydt hufwud (ogifta qwinnors i motsats till de giftas), hårsfläta med prydnader, krusigt hår.

Kassaan ata *v.* rista upp, göra inskärningar. -ara an l. -ari in *s.* rotyxa, rothacka, qwistyxa. -aroin ida l. -oitsen ta *v.* hugga l. afskära med kassara, qwista.

Kassi in *s.* kaß, påse af nät. -illinen isen *a.* kaßegande, en kaß full.

Kassina an *s.* blygsam, tuktig. -asti *adv.* blygsamt.

Kastari in *s.* klockstapel, därrepe (*bromus secalinus*), messuk. meßhake, laivan k. kajuta.

Kastan aa *v.* wäta, begjuta, döpa, löda. -aja an *s.* begjutare, döpare. -aminen isen *s.* begjutandet, döpandet. -anto nnon *s.* wätning. -te een *s.* fuktighet, dagg, dop, döpelse, hastakaste nöddop, kasteheinä l. -korsi tåtel, kastekorte (*molinia aquatica*). -tikka kan l. -tikas kkaan l. -tikainen isen l. -tike kkeen *s.* tåtel (aira) l. åkerhwen (*agrostis spica venti*). -take kkeen *v.* medel att fukta med l. doppa uti, fås. -telen lla *v.* wäta smått, fukta. -telu un *s.* wätning, fuktning. -tun ua *v.* bli wåt, wätas, fuktas. -tumus uksen *s.* wätblifning. -tuminen isen *s.* wätblifwandet. -tutan ttaa *v.* göra wåt, wäta. -tuttelen lla *v.* wäta smått.

Kasu un *s.* strå, dåligt hö.

Kasukka kan *s.* lång fotsid klädnad, pels, messuk. meßhake.

Kasuan = kasvan. -uinen = kasvoinen.

Kasvan aa *v.* wära, tillwära, tilltaga. -ain amen *s.* wärt, planta, kasvainkunta wärtrike. -vi in l. -vo on l. -vu un *s.* wärt, tillwärt, ränta. -voinen l. -vuinen isen l. -vusa an *a.* wärande, afskaffande, täysik. fullwuxen. -vos oksen *s.* wärande tillstånd, wärt. -vin imen *s.* medel till wärt, fostran, kasvinkumppani fosterkamrat, fosterbror. -vavainen isen *a.* wärande. -vavaisuus uuden *s.* wärtlighet. -vas aksen *s.* wärt såsom ännu wärande, *pl.* kasvakset grönsaker. -vanto nnon l. -vanta nnan *s.* wärt, utwärt, kaunis kasvannoltansa fön till wärten. -vannainen isen *s.* utwärt, knöl, *a.* wuxen. -vannes eksen *s.* tillwärt, utwärt, årets tillwärt. -atan ttaa *v.* låta wära, uppdraga, uppfostra. -atus uksen *s.* uppdragning, uppfostran. -attaja an *s.* framalfrare, uppfostrare. -atar ttaren *s.* uppfostrarinna. -atti tin l. -ates tteen *s.* fosterbarn, pupill. -attelen tella *v.* småningom uppdraga, uppfostra en efter annan.

Kasvo on *s.* kind, *pl.* kasvot ansigte, kasvoluu kindben.

Kata dan *s.* slåtad wåfrånning (letti), tak, katasia ställe der kitteln betäckes, der täckta kärl stå.

Kataja an *s.* en, punakataja idegran (*taxus buccata*), katajapilvi enemör (*tremella juniperina*), katajapyöri l. -tianen swartmes (*parus ater*). -ainen isen *a.* af en, rik på en. -jikko *adv.* -taikko kon *s.* enstog, ensnår.

Katala an *a.* erbarmelig, ful, fasslig. -luus uuden *s.* elände. -asti *adv.* elänbigt, fasligt.

Katan, kate se katto.

Katava an = kataja. -ainen isen = katajainen. -visto on = katajikko.

Kade teen *a.* afundsjuk, katein med afund. -teus uden *s.* afund, afundsjuka. -teesti *adv.* afundsjukt, njuggt. -teellinen isen *a.* afundsjuk. -teellisuus uuden *s.* mißunsamhet. -teellisesti *adv.* mißunsamt. -ehdin htia *v.* afundas, mißunna. -ehtia an *s.* afundsman, mißunnare. -ehtiminen isen *s.* mißunnandet. -ehtivainen isen *a.* mißunnande, afundsam. -ehtivaisuus uuden *s.* afundsamhet. -ehtivaisesti *adv.* afundsamt. -ehtelen della *v.*

Digitized by Google

afundas ſmått. -ti din *s.* afundsgenius (kato).

Katiska an l. -titsa an *s.* katſa.

Katkeen eta *v.* briſta, gå af, afbrytas, itku katkee gråten upphör, henki k. andedrägten afbrytes, hämmas, katkeematta utan afbrott. -ke een *s.* brott, afbrutet ſtick. -keinen isen *a.* full med brott. -kennainen isen *a.* afbruten, *s.* afbrutet ſtycke, ſtump. -kana an *s.* afbrutet ſtycke, *a.* alldeles mager, utlefwad, hepok. häſtkrake, akkakatkana utlefwad gumma, taudin k. ſjukling. -ko on *s.* afbrott, ſtump, ogräs (*cicuta virosa*). -konainen isen *a.* afbruten. -kiainen isen ſe hapei. -keilen l. -kielen lla *v.* ſmått briſta, afbrytas då och då. -kelma an *s.* mindre afbrutet ſtycke, lumen k. afbrott i ſnödriſwa, pellon k. afbruten åkerteg, mann k. holme, kärmeen k. ormgift. -kaisen sta *v.* afbryta häſtigt, löſſlita, katkaisee hevosen ſprånger häſten. -kaisu un *s.* häſtigt afbrott, afſtärning. -kon oa l. -koon kota *v.* wara ſyſſelſatt med att afſtära l. bryta, afbryta raſt, ſönderſlita, sydäntä katkoo känner ſlitningar, har wämjelſe. -kotan ttaa *v.* låta afbryta, wäcka wämjelſe. -koskelen lla *v.* fortfarande afbryta raſt, fåma fortfarande ſlitningar. -konnainen isen *s.* räka i iſen.

Katkera an *s.* bitter, -ruoho l heinä (*gentiana amarella*). -ruus uuden *s.* bitterhet. -asti *adv.* bittert -amainen isen *a.* något bitter. -roitan ttaa *v.* göra bitter, förbittra. -roitsen ta *v.* antaga bitter ſmak. -roitun ttua *v.* bli bitter, förbittras.

Katku un *s.* brandluft, os. -uinen isen *a.* oſande. -uun uta *v.* gifwa brandluft, oſa, katkuu katajalta l. katajalle luftar bränd enris.

Katkutan ttaa l. -ttelen -tella *v.* röras långſamt, lukta med ſakta doft ljud (kitkutan, kutkuta).

Kato don *s.* förluſt, undergång, menna katoon gå förlorad, perikato undergång i grund, katovuosi miſswäxtår. -onainen isen *a.* förlorad, förſwunnen, tappad. -don toa l. -toon dota *v.* förſwinna, gå förlorad, förgås, tappas. -toominen isen *s.* förſwinnandet. -toovainen isen *a.* förgänglig. -toovaisuus uuden *s.* förgänglighet. -toovaisesti *adv.* förgängligt. -toomatoin ttoman *a.* oförgänglig. -toomattomuus uuden *s.* oförgänglighet. -toomattomasti *adv.* oförgängligt. -de teen l. -dos oksen *s.* förſwunnet tillſtånd. -toelen *sdr.* -toilen lla *v.* förſwinna ſmått, ett efter annat. -dotan ttaa *v.* låta förſwinna, förlora, förſtöra, förderfwa, förtappa, kadottaa sukkaa taga ihop, göra ſmalare ſtrumpan wid ſtickning. -dotus uksen *s.* förluſt, förderf, förtappelſe. -dottaja an *s.* förderfware, förlorare. -dotin ttimen *s.* medel att förgöra. -dottelen tella *v.* ſmåningom förgöra, förlora ſmått, ett efter annat.

Katra an = karja.

Katrikka kan *s.* gulärla (*motacilla flava*).

Katson oa *v.* ſe, ſkåda, betrakta, ſe efter, ha uppſigt, wårda, inſpektera, k. lasta ſe efter, wårda ett barn, k. työn l. ylen förakta, k. muotoa ha anſeende till perſon. -oja an *s.* åſkådare, betraktare, wårdare. -ominen isen *s.* ſkådandet. -omus uksen *s.* ſkådning, uppſigt, förſyn. -omatoin ttoman *a.* icke ſkådande, ſom ej ſer efter. -omattomuus uuden *s.* owåglighet, förſeelſe. -omattomasti *adv.* owåligt, utan att ſe efter. -onta nnan l. -santo nnon l. -santa nnan *s.* beſkådning, uppſigt, uppſyn, kaunis katsannoltausa ſkön till utſeendet. -sannainen isen *dim.* utſeende, uppſyn, *a.* beſkådad. -se een *s.* ſkådande, wård, haavan katse magiſkt betraktande d. å. läſande af ſår, *pl.* katseet trollmedel till läkning, ylenkatse forakt. -sin imen *s.* medel att beſkåda med, *pl.* katsimet = katseet. -selen lla l. -seskelen lla *v.* åſkåda, beſkåda, beſigtiga. -selu un l. -selo on l. -selmus uksen l. -selus uksen *s.* beſkådning, beſigtning, underſökning. -selia an *s.* beſkådare. -sentelen nnella *v.* ſmått beſkåda, gå omkring betraktande. -sahdan htaa l. -sasen sta *v.*

Digitized by Google

beskåda haftigt, kasta ögonen, taga i ögnasigte. -sahdus uksen *s.* haftig beskådning, en blick, ett ögonkast på något. -sastan aa *v.* taga öfverstigt, öfverskåda, granska. -sastus uksen *s.* öfverstigt. -sastaun uta *v.* synas, bestigtigas. -sastelen lla *v.* taga småningom öfverstigt, syna. -sotan ttaa *v.* låta bese, hålla bestigtning. -sotus uksen *s.* bestigtningshållande. -sotutan ttaa = katsotan.

Kattara an *s.* swingel (*bromus secalinus*).

Kattava an *s.* högra fotens sida.

Kattelus uksen *s.* stoppnål.

Kattila an *s.* kittel, kattilakunta matlag, hemmansrök. -ainen isen *dim.* liten kittel. -allinen isen *a.* kittelegande, en kittel full.

Katto ton *s.* tak, -laukka taklök (*sempervivum tectorum*), -sonta takfvillning, välikatto mellantak. -tollinen isen *a.* takförsedd. -totoin ttoman *a.* taklös. -ttomuus uuden *s.* taklöshet. -tos oksen *s.* stjul, takqwist, koja. -te tteen *s.* betäckning, däck, hölje. -tan ttaa *v.* täcka, lägga tak, k. haavaa ombinda sår, k. peltoa lägga takfvillning på åker, k. pöytää duka ett bord. -ttaminen sen *s.* betäckandet. -ttaja an *s.* takläggare, tafteltäckare. -take kkeen *s.* täckningsmedel. -tanto nnon *s.* taklägqning. -ttelen tella *v.* täcka småningom.

Kattunen sen *s.* ullhandske, want.

Katu dun *s.* gata, laskea katua stenlägga gata. -dutoin ttoman *a.* utan gata.

Katukka kan *s.* fäll, täcke öfwer rankorna.

Kadun tua *v.* ångra. -tuma an *s.* ånger, katumoiksi kaunis vaimo till ånger lånder en skön hustru. -tumus uksen *s.* ånger. -tuvainen isen *a.* ångrande, botfärdig, ångerfull. -tuvaisuus uuden *s.* botfärdighet, ångerfullhet. -tuvaisesti *adv.* botfärdigt. -tumatoin ttoman *a.* obotfärdig. -tumattomuus uuden *s.* obotfärdighet. -tumattomasti *adv.* obotfärdigt. -tuelen lla *v.* ångra smått.

Katvi in *s.* skugga, skuggrikt ställe.

Kauha an *s.* slef, skopa. -anen sen *dim.* liten slef. -allinen isen *a.* slefegande, en slef full. -atoin ttoman *a.* utan slef. -attomuus uuden *s.* slefbrist.

Kauhia an *a.* farlig, hisklig, afskywärd. -heus uden *s.* hiskligbet, afskywärdhet. -asti *adv.* hiskligen, farligen. -ainen isen *a.* något hisklig -hu un *s.* skräck, förfäran, vesik. wattuskräck -hdun htaa *v.* bli farlig, bli skrämmande, bli grym. -histun ua l. -hitun ttua *v.* fasa, rysa, bäfwa, hissna, afsky. -histus uksen *s.* fasa, rysning, styggelse. -histan aa l. -hitan ttaa l. -hoitan ttaa l. -histutan ttaa *v.* injaga fasa, förskräcka, wäcka rysning. -histavainen isen *s.* förfärlig, rysning ingifwande.

Kauhdan htaa *v.* synas litet, skymta, vela kauhtoi suksen jälki af skidans spår syntes ännu tecken till.

Kauhtana an *s.* lång fotsid rock, kaftan.

Kauka kauan l. kauvan *s.* afstånd, fjärran, kaukamaa. -metsä afslägsen mark, skog, kaukaa långifrån, kauaksi *sdr.* kauas långt bort, kaukana långt borta, på afstånd, fjärran, kauan länge. — *Komp.* kauempi l. kaukempi längre bort belägen, kauempana längre bort, kauempaa längre bortifrån, kauemmaksi *sdr.* kauemmas längre bort hän, kauemmin längre. — *Sup.* Kauin längst aflägsen, kauimpana längst borta, kauimpaa längstifrån, kauimmaksi *sdr.* kauimmas längst bort hän, kauimmin längst. -uko uon *dim.* = kauka, kaukomieli fjärran längtande, kaukoniemi aflägget beläget näs, -vieras långwäga fremmande. -kola an *s.* fjärran beläget hem. -kainen isen *a.* aflägsen, långwäga. -kaisuus uuden *s.* aflägsenhet. -kaisesti *adv.* aflägset. -kalainen l. -kolainen l. -kulainen isen *a.* fjärran boende, långwäga resande. -uallinen isen *a.* långwarig. -uallisuus uuden *s.* långwarighet. -uaksun ua l. -uastun ua *v.* anse för långt, anse för fjerran, långtbas.

Kaukalo on *s.* tråg, karin k. suäcka. -oinen isen *dim.* litet tråg, *a.* ht. tråg. -ollinen isen *a.* trågegande, ett tråg fullt.

Digitized by Google

Kaula an *s.* hals, maan k. näs, kaulaliina l. -vaate l. -huivi halsduk. -paita halswalk, -villa halsull, *fig.* strupsnöre, lifsfak, teki kaulavilloiksensa gjorde till sitt förderf, kaulakerta en omgång kring halsen, kaulapää en art starrgräs. -ahinen *sdr.* -ainen isen *a.* ht. hals, halsig, halsad, *s.* halsduk. -aisuus uuden *s.* halsens beskaffenhet. -atoin ttoman *a.* halslös, utan hals. -attomuus uuden *s.* halsbrist. -ain amen *s.* klafwe, koppel, reen kaulamet sladdsättrar. -lus uksen l. -lusta an *s.* krage, linning. -luri in *s.* tjockhalsig menniska, halswalk. -atin ttimen *s.* krage, linning, bakdelen i ftor. -aan ata l. -ailen lla *v.* halsa, omfamna halsen.

Kaulaan ata *v.* kasla. -aus uksen *s.* kasling, kaulauskapula kaswelstock. -ailen lla *v.* kasla smått.

Kauna an *s.* agn, säda, snärp, lumen kauna liten snöflinga, vihan k. groll, agg. -ainen isen *a.* agnblandad, af säder. -aan ata *v.* rena från agnar, ringakta, klandra, wisa agg. -aus uksen *s.* rening från agnar, klander, hädelse. -aaja an *s.* wannare, hädare.

Kaunis iin *a.* fkön, bäjelig, keltakaunis färglummer (*lycopodium complanatum*). -neus uden *s.* fkönhet. -iisti *adv.* fkönt. -no on *dim.* fkön, fkönhet, punakauno gulklint (*centaurea tacea*), sinikauno blåklint (*cent. cyanus*). -noinen isen l. -nokas kkaan l. -nokainen isen l. -nukainen isen l. -neuinen isen *a.* fkön, täck, pryblig. -ni in *s.* grannlåt. -istan aa *v.* förfköna, pryda. -istus uksen *s.* förfköning, prydning, prydnad. -istelen lla *v.* smått förfköna, fmickra, undfkylla, urfäkta. -istelemus uksen *s.* förfköning, urfäkt. -istun ua *v.* bli fkön, förfkönas. -nenen neta l. -nennun ntaa *v.* bli wacker. -nnan ntaa *v.* göra wacker, göra grann. -ne een *s.* grannlåt, prydnad. -neilen lla *v.* göra smått grann, gå med grannlåter, pråla.

Kauppa pan *s.* köp, handel, -kalu handelsartikel, -kirja köpebref, tehdä kauppaa handla, käydä kauppaa drifwa handel, rikkoa kaupan upphäfwa köpet, hengen k. lifsfara. -punki ngin *s.* stad. -punkilainen isen *s.* stadsbo. -pos oksen *s.* handelswara. -ppaan pata *v.* utbjuda till salu. -ppaus uksen *s.* utbjudning. -ppaelen *sdr.* -ppailen *v.* utbjuda småningom. -pin ppia l. -pitsen ta l. -pittelen tella *v.* idka handel, kräma, köpslaga. -ppia an l. -pitsia aan l. -ppias aan *s.* handlande. -ppi pin *s.* krämare. -ppila an *s.* köpping. -pus uksen *s.* kramhandel. -pustan aa l. -pustelen lla *v.* idka småhandel. -pon ppoa *v.* handla i stort, rasft.

Kaura an *s.* fock, hjord (katra).

Kaura an *s.* hafra, ukon k. flyghafra, landthafra (*avena fatua*), hiiren kaura = virna, koiran k. qwickrot (*triticum repens*), revon k. = karaheinä. -ainen isen *a.* af hafra, hafwerblandad. -atoin ttoman *a.* utan hafra. -attomuus uuden *s.* hafwerbrist.

Kauris iin *s.* bock, metsäkauris räbock, mäkikauris stenbock, kauriin vaha sjelfsrätsten.

Kaurran rtaa *v.* taga en gång med lian l. skäran.

Kauru un *s.* storspof (*numenius arquata*).

Kausta an *s.* stdobräde i sladdotten, kust.

Kausti in l. Kaustinen isen *s.* Kaustby församling.

Kauskaan ata *v.* klaffa. -kin ia *v.* klaffa fortfarande, gå klaffande.

Kausi kauden *s.* omgång, omlopp, vuosikausi året om, kuukausi månad, eg. månens omloppstid, vuorokausi dygn, päiväkausi dagen om, pellon kautta genom åkern, kauttaaltansa öfwer det hela. -ittain *adv.* omgångtals, kuukausittain månadtals, vuorokausittain dygntals.

Kauta dan = kauto.

Kautiainen isen *s.* briffern.

Kauto don l. -tu dun *s.* öfwerlåder. -kenkä fko med öfwerläder. -onen sen *dim.* öfwerläder, *pl.* kautoset öfwerläderfkor.

Kautua an *a.* trång.

Kauvan, kauvas fe kauka.

Kava an *a.* krokig. -astun ua *v.* bli kro-

Digitized by Google

tig, ſnafwa. -astelen lla v. ſnafwa oſta.
Kavaan ata v. reſa ſig. -ahdan htaa v. hoppa upp haſtigt, ſpritta, af rädſla undwika, undflyj, akta ſig, kavahti seisoalle reſte ſig haſtigt för att ſtå, kavahti vastaan reſte ſig emot, (med ord) ſwarade haſtigt. -ahdus uksen s. ſprittning, undwikning. -ahtavainen isen a. förſigtig, undwikande, aktſam. -ahtavaisuus uuden s. aktſamhet. -ahtavaisesti adv. aktſamt. -ahtamatoin ttoman a. icke undwikande, oaktſam. -ahtamattomuus uuden s. oaktſamhet. -ahtamattomasti adv. oaktſamt. -ahutan ttaa v. ha att ſpritta till, ſtå till. -atan ttaa v. wara förſigtig, akta ſig.
Kavala an a. liſtig, falſk, bedräglig. -luus uuden s. liſtighet, bedrägtighet. -asti adv. liſtigt, bedrägligt. -loitsen ta v. bete ſig ſlugt, öfwerliſta, intrigera. -llan ttaa v. bedraga, förråda, kavaltava förſåtlig. -ltaja an s. förrädare. -llus uksen s. förräderi, förſåt. -ltaminen isen s. förrådandet. -ulikas kkaan a. illſlug, illiſtig. -llutan ttaa v. med liſt åſtadkomma.
Kave ſe kape.
Kavea an l. -velias aan s. ſtack af 4 korn- l. hafreſkylar.
Kaverran rtaa v. ſkafwa, urhälka. -rtelen rrella v. urhälka ſmåningom, tälja, förtälja, puhua kaverteli lapsilleki talade berättande åfwen åt barn.
Kavia an = kavea.
Kavin pia = kapuun.
Kavio on s. hof, hevosen kavio häſthof (*tussilago farfara*), varsan k. wintergrön (*pyrola rotundifolia*). -oinen isen a. hofwad, af hof. -iaan ata v. ſpringa på hofwar, löpa.
Kavuun uta = kapuun.
Ked . . . ſe ket . . . .
Keheä än = kehiä. -etän ttää = kehitän. -etys yksen = kehitys. -etyn ttyä = kehityn.
Kehi in = kehä.
Kehiä än a. lös, lucker, lättfärdig, brå. -heys yden s. löshet, luckerhet, lättfärdighet. -ästi adv. löſt, lättfärdigt. -isän ttää v. löſa, upplucka, uppweckla, utreda något tråſligt. -itys yksen s. lösning, upplucking, utredning. -ittelen tellä v. ſmåningom löſa, upplucka. -iin itä l. -ityn ttyä v. bli lös, upplucras, utredas, utwecklas, utmattas (keha).
Kehjo on a. wärdelös, oduglig.
Kehkiä än = kehiä. -hkiin hitä l. -hkenen hetä l. -hkeydyn ttyä = kehiin. -kura an s. lös härfwa, upſtan m. m.
Kehlo on s. bunke.
Kehne een = kehnä.
Kehno on a. ſwag, dålig, ſtröplig. oduglig. -ous uden s. ſwaghet, dåligthet. -osti adv. dåligt. -oinen l. -okainen isen a. något dålig, ſlapp. -oisuus l. -okaisuus uuden s. uſel beſkaffenhet. -onen ota l. -oun uta l. -ostun ua l. -otun ttua l. -onnun ntua v. bli dålig, förſämras, förſlappas. -onnan ntaa l. -outan ttaa v. förſämra, förſlappa. -oksun ua v. anſe för dålig, förſmå, förakta.
Kehnä än s. fnas, fnaſk, ſtrunt, pl. -ät ſkefwor, ſkofwor. -äinen isen a. fnaſig, ſkabbig. -ään ätä v. gå fnaſig, förhäfwa ſig, ſkryta, pråla.
Keho on s. traft, landſkap.
Kehoitan ttaa v. uppröra, uppmana, förmå, inråda, uppmuntra. -tus uksen s. uppmaning, uppmuntran, -ttaminen isen s. uppmanandet. -ttaja an s. uppmanare. -ttavainen isen a. uppmanande. -ttavaisuus uuden s. uppmanande egenſkap. -ttavaisesti adv. på uppmanande ſätt. -ttelen tella v. ſmåningom uppmana (kehiä).
Kehrä än s. triſſa i ändan på ſpinnrulle, ring i ändan på ſlända, ſpindel för ſpånad, kehräkontti ſkenben, ſpinnerſka, -luu aukel, fotknöl, -puu l. -varsi ſlända, -pää l. -sarvi ring på ſlända, -silmä rullöga. -ään ätä v. ſpinna. -äjä än s. ſpinnare, nattfjäril (*caprimulgus europaeus*). -ääminen isen s. ſpinnandet. -äys yksen s. ſpinning, ſpånad. -rin imen s. ſpinnmaſkin, -puu ſlända. -ro on l. -ru un l. -ruu uun s. ſpinning, ſpånad, kehrosilmä rullöga. -rus uksen s. ſpånad, ſpinningstillſtånd.

Digitized by Google

-äelen *sdr.* -äilen lla *v.* spinna smått. -rin iä *v.* spinna fortfarande. -äyn ytä *v.* spinnas, wara spinnbar, gå att spinnas, twinna ſig. -äytän ttää l. -äitin ttää *v.* låta spinna. -ättelen tellä *v.* låta smått spinna. -ätys yksen *s.* utgifwen spånad. -rotan ttaa *v.* ſlinga, snc. -rotin ttimen *s.* ſlingelwerktyg ſom hänger med och ſättes i rörelſe med handen för att ſno snören, liten borr.

Kehtaan data *v.* icke blygas, icke draga i betänkande, täckas, idas, en kehtaa sanoa jag blygs att ſäga, hevonen ei kehtaa juosta häſten är för lat att ſpringa.

Kehto hdon *s.* wagga. -onen sen *dim.* liten wagga, litet ſofrum. -htoon hdota *v.* wagga. -hdon htoa *v.* ſkydda, omringa.

Kehun un *s.* ſkryt, berömmelſe, oma kehu haisee eget beröm luktar. -un ua *v.* ſkryta, berömma ſig. -uminen isen *s.* ſkrytandet. -uja an *s.* ſkrytare. -uvainen isen *a.* ſkrytſam. -uvaisuus uuden *s.* ſkrytſamhet. -uvaisesti *adv.* ſkrytſamt. -uskelen lla l. -uskentelen nnella *v.* ſkryta smått.

Kehä än *s.* ſtomme, timra, resningen till en byggnad = huoneen kehä, auringon k. ſolring, kuun k. ring kring månen, rattaan k. ringen kring färghjul, seulan k. kanten kring ett ſåll, juuston k. oſtform, kankaan k. räsningen till wäf ſtående på kehäpuut, warpor, ſtällning hwarpå wäfwen räsnes l. warpas. -äsen sen l. -hyt yen *dim.* liten ſtomme l. ring, form. -hikko kon *s.* fyrkantig ſtomme, kubiſk fyrkant. -hin iä *v.* uppföra ſtommen, ränna l. warpa wäf, bilda ring kring ſol l. måne. -hitän ttää *v.* omgifwa med ring, omringa. -ään ätä *v.* göra utkaſt. -äys yksen *s.* utkaſt.

Keid .... ſe keit ....

Keihäs ään *s.* ſpjut, lans, lehtikeihäs kortſpetſigt ſpjut, putkikeihäs mindre ſpjut, keihään lehti lansſpets, pilört, ſåktegräs (*sagittaria sagittifolia*). -ho on l. -honen sen l. -hyt yen *dim.* litet ſpjut. -äpen sen *dim.* litet ſpjut, *pl.* keihäset lansfäktning. -stän ää *v.* ſtafta ett ſpjut, förſe med lans, ſticka, kylkeä keihästää har ſtyng i ſidan.

Keijaan jata l. -jatan ttaa *v.* ligga lått, wara lått, röras lått. -jailen lla *v.* ligga fortfarande lått, ſwaſwa i luften, kotka keijailee örnen ſwäfwar (i luften). -jahdan htaa *v.* lägga ſig haſtigt och lått, falla haſtigt och lått, hända oförmodadt.

Keijo on *s.* lått ting, ſwäfwande warelſe. -onen sen *dim.* liten ſwäfwande warelſe. -olainen isen = keijo. -jotan ttaa = keijaan (keiju m. fl.)

Keiju un *s.* gunga, ſwäfwande lått warelſe. -unen sen l. -ulainen isen = keiju, *pl.* keijuset *myth.* ſmå warelſer ſom föreſtälldes wiſtande i jorden wanligen af god egenſkap (maahiset). -un ua *v.* ſwäfwa, gunga. -utan ttaa *v.* låta ſwäfwa, gunga (keijaan).

Keijään ätä = keijaan. -äilen lla = keijailen.

Keikka kan l. -kko kon l. -kku kun *a.* frum, fräkt, böjd, *s.* gunga, gungſtol, keikkapää mycket upprätt l. bakåtlutadt huſwud, högbragen menniſka, keikkaselkä ſwankrygg, kuperkeikka l. kuperkeikko l kuperinkeikka kullerbytta. -kua kkua *v.* gunga, röras af och an, leka gunga, kevä keikkuen tuleepi wären kommer lekande, med lekar. -kutan tta l. -kuttelen tella *v.* gunga, ha att gunga, röras gungande, keikuttaa hevosta ha häſten att danſa. -kutus uksen *s* gungning. -kkaan kata l. -kkoon kota *v.* böja ſig bakåt, högfärdas, ſprätta. -kkari in *s.* menniſka med bakböjdt huſwud, högbragen, ſprätt, gyckelmakare. -kkaelen *sdr.* -kkailen l. -kkoelen *sdr.* -kkoilen lla *v.* böja ſig fortfarande bakut, gå bakåtböjd, gå och ſprättas, wagga bakut. -katan ttaa l. -kotan ttaa *v.* böja bakut, gunga, hoppa lått. -kattelen tella l. -kottelen tella *v.* böja ſmåningom bakut, gå bakåtlutad, hoppa, danſa lått, ſprättas. -kkasen kasta *v.* fröka l. böja haſtigt, ſlå få något böjes, drifwa haſtigt bort. -kahdan htaa *v.* göra haſtig böjning, dimpa baklänges, dimpa omkull, böjas

Digitized by Google

upp, fjädra upp, stiga upp lätt och ledigt, böjligt, keikahtaa päätänsä stöta hufwudet bakut, sätta näsan i wädret. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* hastig böjning bakåt, dimpning, böjlig swängning. -kahtelen hdella *v.* böjas hastigt flera gånger, dimpa då och då, gå med näsan i wädret. -kkahutan *sdr.* -kkautan ttaa *v.* låta hastigt böja, göra hastig böjning, swinga upp, swänga upp. -kin kkiä *v.* gå med upprätt hufwud, högfärdas, sprättas, gyckla. -kkine een *s.* konstgrepp. -kkiä än *s.* sprätt, gycklare, *a.* utsträckt, bakåtböjd. -kki kin *s.* upprätt l. utsträckt ställning. -kistän ää = keikatan, keikistää polvia böja knän. -kistelen llä = keikattelen. -kistyn yä *v.* böja sig, falla rygglänges, falla ned med böjda knän. -kellehdän htää *v.* gå wacklande på knäna, wackla, gå och swänga sig fyßlelös omkring.

Keila an *s.* kägla. -anen sen *dim.* liten kägla, olla keilasilla kasta käglor. -aan ata *v.* kila, aga, skada, bedraga.

Keimiä än *s.* inbillsk, högdragen, narraktig, sprättig. -mailen lla *v.* wara inbillsk, agera sprätt. -men enen *s.* konst, konstgrepp, knep.

Keino on *s.* sätt, wis, utwäg, medel, yrke, konst, sillä keinolla l. keinoin på detta sätt, genom detta medel, elinkeino lefnadsyrke, kirjakeino bokligt yrke, pahat keinot onda konster l. medel, käypää keinoa ei ollut intet anwändbart medel fanns till, ansakeino l. keinotie fogelstig för giller. -oinen isen *a.* ht. yrke, sätt m. m. -ollinen isen *a.* hafwande yrke, konstfärdig, konstgjord. -ollisuus uuden *s.* konstfärdighet, näringsflit. -ollisesti *adv.* konstfärdigt. -ottelen tella *v.* skaffa sig utwägar, spekulera, sträfwa, sköta affärer, idka konster, intrigera. -ottelia an *s.* spekulant, intrigant.

Keinu un *s.* gunga. -un ua *v.* gunga, swänga sig. -utan ttaa *v.* gunga, låta swänga. -utus uksen *s.* gungning. -uttaminen isen *s.* gungandet. -uttaja an *s.* gungare. -uttelen tella *v.* gunga fortfarande.

Keire een *s.* litet företag. -etyinen isen *a.* oansenlig, ringa.

Keisaan ata *v.* taga hemligen, uppsnappa, utforska, spionera, baktala, jäfwa domare. -aus uksen *s.* hemlig borttagning, spionering, baktal.

Keisanputki *s.* odört, sprängört (*cicuta virosa*).

Keisari in *s.* kejsare, -kunta kejsaredöme. -illinen isen *a.* kejserlig.

Keiskahdan htaa = keikahdan se keikka.

Keisti in = kensti.

Keistän ää *v.* plumsa, drifwa fisk i bragder medelst slag i watten (tarpoa)

Keidas taan *s.* högländt ställe i kärr. -itolainen isen *a.* boende wid l. under kullar, *sp.* för orm.

Keito don *a.* lätt, billig, af ringa wärde, arm.

Keitän ttää *v.* koka, utkoka. -ttäjä än *s.* kock, kuhankeittäjä göskokare, sammargylling (*oriolus galbula*). -ttäminen isen *s.* kokandet. -tti tin l. -tikäs kkään *s.* helkokt rofwa. -ttiö ön *s.* kök. -tto ton *s.* kokning, kok. -tos oksen l. -te tteen *s.* kokningstillstånd, färdigt kok, urkok, dekokt. -tin ttimen *s.* ämne till kokning, koksak. -ttelen tellä *v.* koka smått. -tätän ttää *v.* låta koka. -tätys yksen *s.* koktillställning.

Kekka kan *s.* tillbakaböjd (keikka), -nenä uppnäsa, pää on kekassa hufwudet är bakböjdt, näsan i wädret. -kin kkiä *v.* röras med bakböjdt hufwud, röras lätt -kkiä än *s.* som rör sig lätt, sprätt. -kki kin *a.* rörlig, kesän oli kekkinä war hela sommaren rörlig, wig. -kkaan kata *v.* upplyfta hufwudet, bli warse.

Kekkeröinen isen *a.* kraftig.

Keko keon *s.* stack, unikeko sjusofware. -onen sen *dim.* liten stack. — Kekoon keota l. -oilen lla *v.* stacka, göra stackar.

Kekri in *s.* *myth.* gudomlighet, boskapens beskyddare, fest till deß ära wid allhellgonatiden. -itär ttären *s.* Kekris dotter.

Keksi in *s.* båtshake, uppsinningsförmåga. -in iä *v.* med båtshake uppfånga, uppdraga ur wattnet, påträffa, uppsinna, begripa. -iä än *s.* uppfångare, uppsinnare. -intö nnön l. -intä nnän l. -imys yksen *s.* uppfångning, upp-

Digitized by Google

finning (handling). -imä än s. uppfinning (sak).
Kekäle een s. brand, eldbrand.
Kela an s. haspel. -aan ata v. haspla, sno med wef. -aus uksen s. haspling. -aaja an s. hasplare. -ailen lla v. låta haspla. -alehdan htaa v. wältra sig.
Keletti tin s. pladdrare, storpratare. -tin ttiä v. pladdra, skryta.
Kelho on s. qwicke i horn, söndrigt kärl.
Kelhä än a. skral, usel, s. torrländt ställe, stagg (*nardus stricta*).
Keli in s. före, eg. slädföre, kelirikko l. -rike l. -riite l. -riitto menföre. -itöin ttömän a. utan före, k. aika tid utan före. -ittömyys yyden s. föreslöshet. -iä än a. som har godt winterföre, glatt, hal, k. aika tid med halt före. -in iä v. bilda före. -itän ttää v. låta bilda före, göra hal.
Kelkka kan s. kälke. -kallinen isen a. kälkegande, s. kälklaß. -katoin ttoman s. kälklös, utan kälke.
Kelkki kin l. -kkä kän s. tallstrunt, tallskott, kelkkipyssy rör af tallskott med utwriden kärna, lekbössa för gossar. -iä än a. skottrik, frodig, rask.
Kelkun kkua v. hänga ned ss. klocka, klinga. -ke kkeen s. klingel. -kutan ttaa v. röra något nedhängande, ha att klinga, ringa, käy kelkuttaa går wacklande af och an, går klingande (ko med skälla). -kutus uksen s. klingning, wacklande l. klingande rörelse. -kuttelen tella l. -kyttelen tellä v. röra fortfarande af och an, klinga smått, pingla, springa med plingel, springa lätt. -kutin ttimen = kellotin se kello.
Kelles eksen l. kelles lteen s. bake, spint. -lli llen s. baksidan af en bake, afwigsida, liggande ställning, kelliliha köttet i slaksida, on kellellänsä ligger på sida, om kull, silmät menivät kellelleen ögonen gingo afwiga. -stän ää v. planka en stock, tälja bort den runda ytan på motstående sidor. -stys yksen s. plankning. -llistän ää l. -llystän ää v. wända på sida, slå omkull, wända upp och ned. -llistelen llä v. wända sig på ena och andra sidan, wräka sig, rulla ögonen. -llistyn ya v. falla l. wräkas omkull, upp och ned, bli afwig (öga). -llehdin htiä v. wända l. wrida sig hit och dit. -llerehdän htää v. wända sig hastigt och ofta, sprättla med benen i wädret. -llitän ttää v. sätta lösmedar (af halfrundt träd) under släden. -lletän ttää l. -lettelen tellä l. -llikoin ida l. -llikoitsen ta l. -llotan ttaa v. wältra sig på rygg, wräka sig, ligga sorglöst (kello, kelta).
Kello on s. klocka, skälla, ur, kellon kieli kläpp, lyömäk. slagur, plakkarik. l. taskuk. fickur, lemmen k. strupknöl, adamsäpple, Kellokoski Mariefors, vesik. wattenbubbla, kellokukka klockor (*companula*), sini l. harakan l. kissan l. kurjenkello blåklocka, ängsklocka (*c. rotundifolia*), leviälehden k. näßelklocka (*c. trachelium*), pääskyn k. toppklocka (*c. glomerata*), iso sinikello skogsklocka (*c. persicifolia*), sirkkusen k. ettergräs (*linnæa borealis*), pyörä- l. peltok. åkerwinda (*convolvulus arvensis*). -otoin ttoman a. utan klocka l. skälla. -ottomuus uuden s. klockbrist. -okas kkaan l. -lluri in s. försedd med klocka, skälla. -llun llua v. hänga och röras som en klocka, af och an, swäfwa l. wagga på wattnet. -llutan ttaa v. röra på något hängande, ringa. -lluttelen tella v. röra långsamt något hängande, wagga på watten, gå waggande. -llotin ttimen l. -llutin l. -llus uksen l. -llukka kan s. hwad som hänger och röres, bjellra, berlock, wräkling, *pl.* -llottimet l. -lluttimet l. -ukset tuppskägg, kalkonskägg, karvakellukka testiklar, hummelblomster, fårpungar (*geum rivale*) = lampaan kellottimet, karvakellotin nejlikrot (*geum urbanum*).
Kellään ätä v. förebrå, gå åt, med förtäckta ord angripa, skymfa.
Kelme een l. -mu un s. hinna.
Kelmä än s. fradga af lifssjuka.
Kelo on s. förtorkad furu, -sarvi hårlöst renhorn. -okko kon s. uttorkad furuskog.
Keloilen lla v. sprattla, roa sig ss. fisken i wattenbrynet.
Kelosin imen = kela.
Kelpaan vata v. duga, passa, behaga,

Digitized by Google

k. Jumalalle wara Gudi behagelig. -po von *a.* duglig, *s.* duglighet, k. mies duglig, utmärkt man, kelpolailla dugtigt. -poinen l. -voinen isen *a.* duglig. -vos oksen *s.* duglig person, *iron.* odugling. -vollinen isen *a.* duglig, förträfflig. -vollisuus uuden *s.* duglighet. -vollisesti *adv.* dugligt. -votoin ttoman *a.* odugling. -vottomuus uuden *s.* oduglighet. -vottomasti *adv.* odugligt.

Kelsi in *s.* kölswin, fjällig hinna. -setyn ttyä *v.* bli öfwerdragen med hinna. bli hinnaktig.

Kelsäkkä kän *a.* träf (kalsia).

Kelta ttan *s* gulfärg, färglummer (*lycopodium complanatum*) = marankelta, -tauti gulsot, kukka färgkullor, gulkullor (*anthemis tinctoria*), -ruoho l. keltataudin yrtti swalört (*chelidonium majus*), -kakkara gulmåra (*galium verum*), -lumme gul näckros (*nymphæa lutea*), -nätkelmä vial, wedelhö, gigalsärter (*lathyrus pratensis, sylvestris, palustris, heterophyllus*), -takiainen brunfära (*bidens tripartita*), -lintu somsmargylling (*oriolus galbula*), -sirkku gulsparf (*emberiza citrinella*), -varpupunen grönfisa (*fringilla spinus*), -horma gulbrie (*solidago virgaurea*), keltakärme esping. -ainen isen *a.* gul. -aisuus uuden *s.* gulhet. -aisesti *adv.* gult. -ttaan ttata *v.* gulfärga, bestryka med gult. -ttailen tta *v.* smått gulfärga. -ttaus uksen *s.* gulfärgning. -ttastun ua *v.* gulna. -ttahdan htaa *v.* gifwa ett gult sken, fästa gult, kellahtava gulaktig, gulfärgande. -tterrän rtää *v.* fästa gult. -tiäinen isen *s.* rödgul myra (*formica rufa*).

Kelteä än l. -eäinen isen l. -einen isen *a.* lätt, olla kelteisillään wara lätt klädd.

Kelttä tin *s.* weka lifwet, slaksida, kylla minä hänen kelttinsä luen nog skall jag säga hwad han går för.

Kelttо ton = kelhä.

Kelttu tun *s.* trasa.

Kelttu ttun *s.* ister-skinn.

Kelve een l. -en enen l. -viä än *a.* torr, lätt, lös, billig, usel. -enen etä *v.* bli lätt, billig. -ehdyn htyä *v.* torkis af wädret, bli lätt.

Kelvele een *s.* näs.

Kema an *a.* upprätt, baklutad, -pää baklutadt hufwud, stolt mennisa. -ajan ata *v.* högfärdas.

Kemi in *s.* åbrant som instörtat, twärbrant, Kemi socken. -iö ön *s.* Kimito socken.

Kemmaan ata = kellään.

Kemmellyn ttyä = kimmellyn.

kemotan ttaa = lamon.

Kemmin mpiä = kämmin.

Kemppi pin *s.* högfärdig, prålande i kläder, utmärkt, *s.* kämpe. -ppailen lla *v.* högfärdas, pråla.

Kemputin ttimen *s.* börda på skullror.

Kemu un *s.* kalas, gästabud, stoj.

Kemura an *a.* wriden.

Ken nen *pron.* hwem? med *part.* kenkä = ken.

Kena an = pilppu.

Kenetti tin *s.* brist. *a.* swankryggig.

Kenetän ttää l. -nitän ttää = kenotan.

Kenkku kun *s.* kulle, hymvel.

Kenkä ngän *s.* sko, jordskorpa, saavan k. bopysko, maston k. kölswin (kelsi). -änen sen *dim.* liten sko. -äinen isen *a.* ht. sko, rik på skor. -ngällinen isen *a.* skreeande, skodd, en sko full. -ngäs äksen *s.* det undre stycket uti pjeffa, sula, *pl.* kengäkset skrtillbehör. -ngin nkiä *v.* sko sig, påtaga skor, kenkiä matkaan rusta sig till resa. -kiyn ytä l. -kiydyn ytyä *v.* bli skodd, påklåda sig skor. -ngitän ttää *v.* sko. -ngityn yksen *s.* beskoning. -ngittäjä än *s.* fem besker. -ngittelen tellä *v.* besto småningom. -äyn ytä *v.* bli skodd, skorpna, hårdna.

Kennitän ttää *v.* putsa sig, pryda sig, göra sin toalett.

Kenno on *s.* honingscell.

Kennä än l. -äs ään *s.* liten ås.

Keno on *a.* snedt uppböjd l. tillbakalutad, -pää tillbakaböjdt hufwud, -parta, -leuka uppstående skägg, haka, on kenollansa år sned, baklutad, istuu selkä kenossa sitter med ryggen rak l. bakåtböjd, käy kenossa kauloin går med rak hals, högmodig, kenoselkä swank-

Digitized by Google

rygg. -okas kkaan *a.* snedt uppstående, gående med upprätt hufwud, med näsan i wädret, högmodig. -otan ttaa *v.* tillbakaböja, uppresa i lutande ställning, gå rak och styf, yfwas. -otus uksen *s.* bakåtböjning, uppresning af hufwudet, högmod. -ottelen tella *v.* gå l. röras upprätt, yfwas.

Kensti in *a.* galant, nätt, fipp.

Kenttä tän *s.* hård gräsbewärt jordwall, fält, platsen efter en öfwergifwen bostad. -tetyn ttyä l. -tyn ttyä *v.* förfalla i brist på odling, öfwergå i linda, bli ofruktbar. -ttelen tellä *s.* kämpa.

Kepeli in *a.* dålig.

Kepeä än l. -eäinen isen *a.* snäll, qwick, lifstig, lätt på foten. -po von l. -ponen sen *dim.* nätt och lätt, liten och qwick, stälmsk. -peys yden *s.* qwickhet, lifstighet, lätthet. -ästi *adv.* lätt, lifstigt, qwickt. -penen vetä *v.* bli lätt. -pitän ttää *v.* göra lätt, påskynda. -päjän vätä *v.* wara lätt på foten, skynda.

Kepla an *s.* dålig tand.

Keplottelen tella *v.* förwärfwa, förskaffa sig.

Kepperehdän htää *v.* sprattla med benen, wända sig af och an.

Keppo pon *a.* slug, lifstig. -onen sen *dim.* något lifstig, stälmsk, *s.* spratt (kepeä).

Keppu pun *s* korg.

Keppurehdan htaa = kepperehdän.

Kepsi in *s.* qwick, lifstig. -in iä *v.* skynda, springa (kiepsin).

Kera an *s.* följe, sällskap, med, jemte, tooisten keralla med andra. -ahinen l. -allinen isen *s.* följaktig, *s.* följeslagare. -amo on *s.* stämma, folkförsamling.

Kerettiläinen isen *s.* kättare, sekterist.

Kerho on *s.* krets.

Keri in *s.* krets, rand, kant omkring något, *fig.* dwerg, kerinkunta korgfant af perta, keripää serradigt kornar, -hattu filthatt.

Kerin se kerä.

Keritsen tä *v.* klippa. -ain imen *pl.* keritsimet fårsax. -siä än *s.* klippare. -tytän ttää *v.* låta klippa. -ro on *s.* som har afklippt hår, -pää afklippt hufwud, -lakki rund mössa.

Keritän, kerittelen, keritys se kerkiä.

Keriä än = kerkiä (kerä).

Kerjään ätä *v.* tigga. -ääjä än l. -jäläinen isen *s.* tiggare, bettlare. -jäys yksen *s.* tiggning. -jääminen isen *s.* tiggandet. -ju un l. -juu uun *s.* tiggeri. -jus uksen *s.* tiggande belägenhet. -jäelen *adv.* -jäilen llä *v.* tigga fortfarande.

Kerkiä än *s.* lucker, pösig, lös, redig, icke traßlig, lätt, snäll, qwick. -keys yden *s.* löshet, redighet, snabbhet. -ästi *adv.* löst, qwickt. wigt. -rkiin ritä l. -rkeen retä *v.* pösa, lösa, reda, uppweckla, skynda, komma i tid, hinna, ha ledighet, taikina, juoma kerkii degen, brygden jäser, aika k. tiden hastar, kerkee tekemään hinner göra, k. kirkkoon hinner till kyrkan. -ritän ttää *v.* ha att pösa, utreda, uppweckla, upplucka, påskynda. -ritys yksen *s.* pösning, fäst, påskyndan. -rittelen tellä *v.* ha småningom att pösa, uppweckla, lösa, upplucka fortfarande.

Kerkko kon *s.* löfsträ.

Kerkkä kän = kelkkä.

Kerma an l. -mä än *s.* tunn skorpa, skal, gräbbe. -mon oa *v.* afsaga den tunna skorpan, stumma.

Kermi in *s.* rundel, ring, yttre skorpa (kerma).

Kernas aan *a.* beredwillig, willig, böjd för. -aus uden *s.* beredwillighet. -aasti *adv.* gerna, willigt.

Kerni in *s.* hudutslag. -inen isen *a.* full med utslag, skorfwig.

Kerno on = kernas, antokerno friskstig.

Kero on *s.* strupe, swalg, gap (keritsen).

Kerpo von l. -pu vun l. -ppu pun *s.* kärfwe, 30 st. nesonögon. -votan ttaa *v.* sätta i kärfwar, kervottain kärftals.

Kersa an *s.* horbarn, understucket barn.

Kerskaan ata *v.* skryta, berömma sig. -aaja an *s.* skrytare. -aus uksen *s.* skryt. -aaminen isen *s.* skrytandet. -aavainen isen *a.* skrytsam. -aavaisuus uuden *s.* skrytsamhet. -aavaisesti *adv.* skrytsamt. -aamatoin ttoman *a.* icke skrytsam. -aamattomuus uuden *s.* oskrytsamhet. -aamattomasti *adv.* oskrytsamt. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* skryta smått.

Kesstukki kin *s.* förkläde.

Kerta rran *s.* hwarf, lager, wäsning,

Digitized by Google

gång, hirsikerta stockhwarf, ylikerta öfre wåning, alik. nedre wåning, tuli kerran keskimmainen elden i ordningen f. lagret den mellersta, kerta l. kerran en gång, kaksi kertaa två gånger, kerrallaan l. kerrassaan på en gång, med ens, monin kerroin mångdubbelt, *pl.* kerrat gåfwor åt bruden på bröllopp, juoda kertaa dricka brudens skål och derwid förära något, kerrat l. kertajauhot stampmjöl. -ainen isen *a.* fallbig, yksin- l. yhdenkertainen enkel, enfallbig, -monen l. monink. mångfallbig, mångdubbel. -aisuus uuden *s.* fallbighet. -aisesti *adv.* fallbigt, kesken- l. keskinkertaisesti medelmåttigt. -ava an *a.* fallbig, twinnad, fördubblad. -rtaan rrata *v.* göra andra gången, förrätta andra plöjningen på trädesåker, twinna, upprepa. -taus uksen *s.* upprepning, andra plöjningen, twinning. -rrutan ttaa l. -rtautan ttaa *v.* låta upprepa, låta plöja andra gången, låta twinna. -rrattelen tella *v.* låta ofta upprepa. -rron rtoa l. -rtoon rrota *v.* lägga hwarftals, upprepa, berätta, förtälja. -rtomus uksen *s.* upprepning, berättelse. -rronto nnon l. -rronta nnan *s.* förtäljning. -rtoja an *s.* berättare. -rros oksen *s.* hwalf, stifte, wåning. -rtoelen lla *v.* småningom berätta. -rtoelma an *s.* afgifwen berättelse. -rrotan ttaa l. -rtoutan ttaa *v.* låta lägga hwarftals, låta berätta, kerrottain hwarftals. -rrostan aa *s.* upprepa, klara bränwin (distillera för andra gången). -rrostutan ttaa *v.* låta klara. -rryn rtyä *v.* lägga sig hwarftals.

Kerttu tun *s.* sångfogel (*sylvia, luscinia, ficedula*), satakerttu bladmage hos idisslande djur, satakielikerttu nordlig näktergal (*luscinia philomela*), leppäkerttu rödstjertsångare (*l. phoenicurus*), nyckelpiga (*coccinella*).

Kerus uksen l. -ustin imen = kero fwalg.

Kerä än *s.* nyftan, kaalin k. kålhufwud, kerän alainen l. alunen nyftbotten. -änen sen *dim.* litet nyftan. -äinen isen *a.* ht. nyftan. -rin iä *v.* nyfta, kaali kerii kålen bildar hufwud. -rin imen *s.* nyftinstrument, kerinjalka l. -puut l. -kakko l. -nakka nyftfot. -riä än *s.* nyftare. -imys yksen *s.* nyftning. -riskelen llä *v.* nyfta smått.

Kerään ätä *v.* samla. -äys yksen *s.* samling. -ääminen *s.* samlandet. -ääjä än *s.* samlare. -ruu uun l. -ru uun *s.* samling. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* samla småningom. -äyn ytä l. -äynyn *sdr.* -äännyn ntyä l. -äydyn ytyä *v.* samlas.

Kerähtä hdän l. -hdin htimen *s.* brödspade.

Keräjä än *s.* offentlig sammankomst, ting, wälikeräjät urtima ting, kihlakunnan keräjät häradsrätt, pispan keräjät biskops wisitation. -jöitsen tä *v.* tingsta.

Kesanto nnon = kesäntö.

Kesas aan *s.* halsring af läder för dragrenar. -stan aa *v.* påsätta halsring, förespänna.

Kesi se kete.

Keski ken *s.* midt, keskiviikko ssdag, -kesä midsommar, -ikä medelålder, -rinta center, midten af en slagtordning, -taivas zenith, -aika medeltid, -määrin i medeltal, ungefärligen, -määräinen i medeltal beräknad, kesken midt i, i förtid, kesken eräinen ofullgången, ofullbordad, keskentekoinen halfgjord, midt i görningen, kahden kesken på tu man hand, mellan fyra ögon, keskenänsä sinsemellan, inbördes, keskitse midt igenom. *Komp.* keskempi mmän mer i midten, mene keskemmälle gå mer i midten. *Sup.* keskin immäu medlerst, *prol.* keskimmiten långsmed det mellersta, i medeltal. -inen isen l. -imäinen isen *a.* i midten warande. -kemmäinen isen *a.* mer i midten warande. -kimmäinen isen *a.* medlerst. -keinen l. -kuinen l. -koinen isen *a.* i midten warande, ofullgången, saada keskoisia få misfall. -koisuus uuden *s.* ofullgångenhet, medelmätta. -koisesti *adv.* ofullgånget, medelmåttigt. -kinäinen isen *a.* ömsesidig. -kinäisyys yyden *s.* ömsesidighet. -kinäisesti *adv.* ömsesidigt. -kellinen isen *a.* central, innehafwande midten. -keyn ytä l. -kennyn ntyä l.

Digitized by Google

-keynnyn ntyä l. -kaunnun ntua v. ſtadna i midten, komma halfwägs, upphöra midt i, komma emellan, inblandas. -keytän ttää l. -koitan ttaa l. -kuutan ttaa v. lemna i midten, afbryta, hindra fullbordan. -keyttelen tellä v. afbryta då och då. -kin iä v. bemedla. -kin imen s. medel. -kitän ttää v. ſtälla i midten, bringa halfwägs. -kittelen tellä v. ſtälla fortfarande i midten, hålla ſig i midten. -ku un s. midt. -kuus uuden l. -kus uksen s. midt, centrum, ſamqwäm. -kusta an s. rummet i midten, inbördes förhållande, pitää keskustaa hålla med. -kustan aa v. göra rum i midten, rådſlå, rådpläga, öfwerlägga. -kustelen tella v. rådſlå, rådpläga, rådgöra. -kustus l. -kustelemus uksen l. -kustelo on s. rådplägning, öfwerläggning. -kutsu un s. mellanrum, näs.

Keso on s. panka, björkna (*abramis björkna*). ſtaden Rewal, ſommar (kesä), s. tam (kesu).

Kesoilen lla v. bada i ſjön, löga ſig.

Kesrä an = kehrä. -ään ätä = kehrään.

Kesseli in s. forg, renſel.

Kessu un s. forg, ſkrin.

Kesti in s. gäſt, gäſtabud, kestkiivari gäſtgifweri, gäſtgifware. -taan ata l. -titän ttää l. -tytän ttää v. förpläga, undfägna (kestän, kesu).

Kestän ää v. uthärda, hålla ut, räcka till, ei kestä kiittää l. kiitosta intet att tacka för. -äntö nnön s. uthärdning. -tyn yä v. bli uthållande. -tytän ttää v. göra uthärdande, ha att hålla ut (kesu).

Kesu un l. -so on l. -sy yn s. tam, tillgifwen, icke ſtyg, framfuſig. -utoin ttaman s. otam, otämjelig, wild. -uttomuus uuden s. åtämjdt tillſtånd, wildhet. -un ua l. -syn yä l. -soun uta l. -senen etä l. -styn yä v. bli tam, tämjas, bli eftergifwen, ſtillas. -utan ttaa l. -sytän ttää l. -stytän ttää v. tämja, göra tillgifwen. -styttelen tellä l. -syttelen tellä v. tämja ſmåningom. -stymättöin ttömän v. otämjelig, otämjbar. -stymättömyys yyden s. otämjbarhet (kesä).

Kesuin umen s. ſtiten l. tunn klädnad, ſöndrigt plagg.

Kesä än s. ſommar, träde, -kuu juni månad, -pelto trädesåfer, -koti ſommarboſtad, -orava ekorn i ſommardrägt. -äinen sen l. -so on l. -sonen sen l. -syt yen *dim.* ſommar, kesyt- l. kesyenkanto gammalt kådigt omurket träd. -äinen isen l. -ällinen isen s. ht. ſommar. -ään ätä l. -stän ttää l. -ännän ntää v. medföra ſommar, bilda ſommar, lägga i träte, träda. -äntö nnön s. träde. -säys yksen s. trädning, -maa ſwedjemark ſom för andra gången plöjes och beſås. -sakko kon s. ſommarfödt lamm, fräkne. -äilen lla v. bli ſommar. -soitun ttua v. bli wäsberbiten, bli träde. -äyn ytä v. bli öfwer ſommaren, ſurna.

Ketale een l. -tane een = kesuin.

Ketara an s. ſlädfjättra, utſtående ſpets, dopping (*podiceps cristatus*), -luu fotknöl. -ainen isen s. ht. fjättra, olla ketaraisillaan ligga på rygg med benen utſprängda. -roitsen ta v. förſe med fjättrar.

Kesi keden s. den yttre huden = marraskesi, fin hud, membran, narf. -tinen isen s. ht. hud, med fin hud betäckt, af tunn hud giord. -sin iä v. fälla den yttre huden, fjällas. -tin iä l. -tän ttää v. förſe med hud, flå. -tistän ää v. flå bort den yttre huden, ſkinna.

Ketjahdan htaa v. ſlinta, haſtigt begifwa ſig.

Ketka an s. nedåtböjd, ſwankig, -selkä ſwankrygg. -kistän ää v. böja nedåt. -kistys yksen s. nedåtböjning. -kistelen lla v. böja ſmåningom nedåt. -kistyn yä v. böjas nedåt, bli ſwankig. -kun ua v. wara nedåtböjd, ſwigta. -kutan ttaa v. låta ſwigta, fötta i ſwigtande rörelſe. -kuttelen tella v. fötta ſmåningom i ſwigtande rörelſe, lunka, guppa.

Keto don s. fält, linda, gräswall. -oinen isen s. ht. fält, gräslupen. -olainen isen s. på fält boende, fältbo. -dotun ttua v. öfwergå i linda, bli gräslupen.

Digitized by Google

Ketra an = keträ. **-as aksen** = keträs.
Ketrin iä = kerin.
Ketros oksen l. **-sin imen** = ketara.
Keträ än *s.* trifja, polvik. knäfkål. **-äs äksen** *s.* polviketräs knäfkälsfstället. **-äksinen isen** *a.* ht. trifsa, *s.* knäfkål.
Ketterä än *a.* fnäll, wig, fnabb. **-ryys yyden** *s.* wighet, flinkhet. **-ästi** *adv.* fnabbt, wigt.
Ketto ton *s.* eftåladt bett, fin hud (kesi). **-ttoon tota** = kesin.
Kettu tun *s.* räf, fin hud (kesi), **ketun kides** l. luola l. liesu räfhåla, räfbo, **ketun raudat** räffax, päistärkettu ljusgul, ljusröd räf, **punakettu** röd räf. **ketun koukku** l. juoni räffref, fwek, **ketun leipä** harfvra (*oxalis acetocella*) **ketun häntä** räffwans, fräken (*equisetum arvense*), **ketun ruis** björnmossa (*polytricum commune*). **-umainen isen** *a.* räfaftig. **-umaisuus uuden** *s.* räfaktighet. **-umaisesti** *adv.* räfaftigt. **-unen sen** *dim.* liten räf. **-uinen isen** *a.* räfrik, räflik, liftig. **-ttuun tuta** = kesin.
Ketu dun = kesi. **-una an** = ketale.
Ketvennän ntää *v.* löpa lått, fmyga fig, lunka.
Keuhko on *s.* lunga, lungmossa (*lichen pulmonarius*), **muan k.** ftenmossa (*lichen suxatilis*), **keuhkolehti** blåftjrpa (*anemone hepatica*), **-tauti** lungfot, **-tautinen** lungfigtig, käy **keuhkolle tar** på gallan. **-onen sen** *dim.* liten lunga.
Keukoin omen *s.* fkadeslyften menniffa, belackare.
Keula an *s.* framftam = esikeula, peräkeula bakftam, **reen k.** den uppböjda framändan af fläden. **-anen sen** *dim.* = keula. **-ava an** *a.* med framftam förfedd, fom har ftor framftam.
Keuru un *a.* frum, böjd, förflagen *s.* **Keuru fecken (kuuru).**
Keviä än *a.* lått, **-mielinen** lättfinnig, **-mielisyys** lättfinnighet, **-mielisesti** lättfinnigt. **-yt yen** l. **-yinen isen** l. **-ykäinen isen** *dim.* lått. **-veys yden** l. **-vyisyys yyden** l. **-vykäisyys yyden** *s.* lätthet. **-ästi** l. **-vyisesti** l. **-vykäisesti** *adv.* lått. **-venen etä** l. **-veynnyn** *sdr.* **-veennyn ntyä** l. **-vetyn ttyä** *v.* bli lått. **-vennän ntää** l. **-vitän ttää** *v.* göra lått, lätta. **-vennys yksen** l. **-vitys yksen** *s.* lättnad. **-ventelen nuella** l. **-vittelen tellä** *v.* göra fmåningom lått, lindra. **-veksyn yä** *v.* anfe för lått.
Kevä ään l. **-äin ämen** *s.* wår. **-äinen isen** *a.* ht. wår, wårs. **-äällinen isen** *a.* fom har wår, om wåren. **-äityn ttyä** l. **-äyn ytä** *v.* bli wårnämd, afmagra om wåren. **-ättymys yksen** *s.* afmagring om wåren. **-ätti tin** l. **-äkkö kön** *s.* ett om wåren magert djur.
Ki l. **kin** *prt.* åfwen, tillochmed.
Kia an *s.* fwart hackfpett (*picus martius*). **-anto nnon** = Suomussalmi.
Kid . . . fe kit . . .
Kied . . . fe kiet . . .
Kiehiin itä = kehiin.
Kiehkerä än *a.* fnabb, fnäll.
Kiehkiä än = kehkiä. **-hkiin hitä** = kehkiin.
Kiehko on *s.* hjul.
Kiehkura an *s.* ring, krans, hårlock. **-roitsen ta** l. **-roin ida** *v.* kranfa, wrida lockar.
Kiehdon htoa *v.* hwirfla, wingla, insnäfla fig. gå omkring beftyrfam. **-htoja an** *s.* winglare. **-htominen isen** *s.* winglandet. **-hde hteen** *s.* hwirfwel, wingleri. **-htomus uksen** l. **-htous uksen** *s.* wingleri.
Kiehun ua *v.* koka, fjuda, pöfa, **kiehuva** kokande, kokhet. **-uminen isen** *s.* kokandet. **-unto nnon** l. **-unta nnan** *s.* kokning, pöfning, orolighet. **-umus uksen** *s.* kokning. **-uvainen isen** *a.* kokande. **-uvaisuus uuden** *s.* kokande egenfkap. **-umatoin ttoman** *a.* icke kokande. **-umattomuus uuden** *s.* kokningslöshet. **-he een** *s.* kokande tillftånd, hwirfwel, buller. **-uelen** *sdr.* **-uilen lla** *v.* koka fmått. **-utan ttaa** l. **-ututan ttaa** *v.* ha att koka, låta koka. **-utus uksen** *s.* kokningstillftällning. **-uttelen tella** *v.* låta fmått koka. **-hahdan htaa** *v.* haftigt koka, pöfa till. **-hahdun htua** *v.* bli haftigt kokad. **-hahdus** *sdr.* **-haus uksen** *s.* haftig uppkokning. **-hautan ttaa** *v* låta haftigt koka upp. **-hauttelen tella** *v.* låta haftigt då och då koka upp. **-hastun ua** *v.* haftig kokas.

Digitized by Google

-hitän ttää *v.* låta småkoka. -hittelen tellä *v.* låta fortfarande småkoka, tina upp (kehkiä).
Kiekara an *s.* trißa, snurra.
Kiekero on = kiekerö.
Kiekerä än *s.* trisla. -rrän rtää *v.* rulla.
Kiekerö ön *s.* renens betesplats om vintern, porot ovat kiekerössä renarna äro på bete, så att en är tjudrad och de öfriga hålla sig i deß närhet.
Kiekka kan l. -kko kon *s.* trißa, snurra, *a.* lättrörlig, rullande, rankig, kiekka-aura ett slags plog, kiekko ihminen en flöjel till menniska. -kku un *s.* trißa, gunga, kiekkumainen flyktig, lättsinnig. -kun kkua *v.* hänga ned gungande, gunga. -kkuja an *s.* gungare, hängare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* sätta i gungning, svänga. -kutus uksen *s.* gungning, svängning. -kon kkoa l. -kkoon kota *v.* rulla omkring, svänga l. löpa omkring. -kkara an l. -kkura an *s.* krans, ring, lock, *a.* rund, rullande, snabb (kiehkerä, kiehkura). -kkurasti *adv.* snabbt. -kkurainen isen *a.* rund och rullande, ringlad, *ep.* för orm. -kkalehdan htaa *v.* gå l. svänga omkring i oregelbundna rörelser. -kahdan htaa *v.* göra en hastig svängning l. rullning, dimpa lätt.
Kielamusta an *s.* ullslaga, kardning.
Kieli len *s.* tunga, språk, sträng uti instrument, klaff i klocka, det trekantiga locket på näfwerväska = kontin kieli, kielikerta muntlig berättelse, budskap, kielipalku l. -palko tungflida, sladdrare, kielen kanta tungfästet (*periglottis*), kieliniekka språkmästare, tolk, kielikello sqwallerbytta, pohtimen k. yttre kanten i wanna, kielen kantaja sqwallrare, pieksen kielta pladdra, kielen pieksemys pladder, kielilakkari baktalare, kosken kieli sjelfwa fallet i en fors, on kuoleman kielissä är i sjåltåget, lehmän k. liljekonwalje (*convallaria majalis*). -lo on *dim.* liten tunga, litet mått, åtting. -lonen sen *dim.* liten tunga m, m. -linen l. -leinen isen *a.* ht. tunga, språk m. m. umpikielinen som förstår blott ett språk. -lellinen isen *a* som har tunga, språk, kielelliset ylösäd (som stannar främst wid pohtimen kieli). -lisyys yyden *s.* munwighet. -lelliseesti *adv.* munwigt. -levä än l. -lekäs kkään l. -las aan l. -lakas kkaan *a.* munwig, pratsam, sqwalleraftig. -levämäisyys yyden l. -lakaisuus uuden l. -laisuus uuden *s.* munwighet, pratsamhet. -levästi l. -lekkäästi l. -laasti *adv.* munwigt. -letöin ttömän *a.* utan tunga, utan en sträng. -litöin ttömän *a.* utan strängar. -lettömyys yyden *s.* tunglöshet, strånglöshet. -lukainen isen *dim.* liten tunga, *a.* tunglif, tungformig. -leke kkeen *s.* liten tunga, klaff. -lake kkeen *s.* nås, slik, snut. -lin iä l. -littelen tellä l. -lastan aa l. -lastelen lla *v.* wara munwig, ha tungan på skaft, sqwallra, baktala, lisma. -lastaja an l. -littelijä än *s.* som ljuger sig till något, ljugare, baktalare, rapportör. -lastelia an *s.* lismare. -lailen llaa *v.* lisma, smickra, smila. -lakoitsen ta *v.* pladdra, förnöta tiden med prat.
Kiellän ttää *v.* neka, förneka, förbjuda, wägra. -ttämys yksen *s.* förnekning. -ttäjä än *s.* förnekare, förbjudare. -ttäminen isen *s.* nekandet. -ttollon *s.* förnekning, förbud, kiellon alainen förbjuden. -lle tteen *s.* förnekningstillstånd, förbud. -ttelen llellä *v.* småningom förneka, förbjuda gång på gång. -llätän ttää *v.* låta förbjuda. -llättelen tellä *v.* småningom låta förbjuda.
Kielu un *s.* slik, lump. -us uksen *s.* rensnara.
Kiemaan ata *v.* inweckla, wira, wrida omkring, ofärmodadt gripa, slå, snärta m. m. -aus uksen *s.* slång. -as aan *a.* oförmärkt gripande, kåt. -ana an *s.* kringfarande ting, lättrörlig menniska. -aisen sta *v.* narpa hastigt, slånga till. -ari in *s.* ringärla (*motacilla alba*). -arran rtaa l. -rtelen rrella *v.* slingra sig, wrida sig, wältra, kråla. -moon ota l. -mon oa *v.* inweckla, hastigt gripa, lura. -muun uta *v.* gå rullande, lunka, trippa. -mu un *s.* inweckling, kringlöpande menniska. -mura an

Digitized by Google

s. hopslingring, ringling, krökning, krusning. -murainen isen a. wriden som skruf, ringlad. -murran rtaa l. -muroitsen ta v. slingra, ringla, kräla i ringlar, slå ringlar.

Kieppaan pata v. hastigt gripa, rycka bort, nappa bort, följa i hälarna. -ppa pan s. hoprulladt ting, härfwe, lynga, efterhängsenhet, sladdrare. -pahdan htaa v. hastigt rulla, trilla, dingla, nappa uti. -pe ppeen s. efterhängsenhet, tyttö on miehen kieppeessä flickan är efterhängsen efter karlar. -pin ppiä v. swänga omkring. -ppi pin s. rulle, lynga, bundt, hål i snö för hare l. fogel, lumikieppi hoprulladt blidsnö, lawin. -pitsen tä v. wifta omkring, hwirfla. -pon ppoa v. rycka hastigt, wifta. -ppo pon s. en som hänger i hälarna, smickrare, pladdrare. -pun ppua v. trilla, rulla omkring, löpa omkring. -ppura an a. kringlöpande, qwick, lätt.

Kiepsi in = kieppi. -siä än = kieppura. -sin iä = kiepin. -sahdan htaa = kiepahdan.

Kierin iä l. -run ua v. rulla omkring, rulla framåt, wältra sig. -ra an l. -rä än l. -ro on l. -ru un a. wriden, snodd, twinnad, rullad, sned, wind, s. omlopp, halka, kierävillainen krusullig, knottrig, kierosilmä skefögd, lanka on kierossa l. kierussa tråden är starkt twinnad så att den slår i lyngor, rattaan kieru hjullöt, rahan kiero penningnöd, kieran aika halkig tid, syyskiera höstisgata, kieronokka korsnäbb (*loxia*), kierorouho snärjgräs (*galium aparine*), kierot astumet windeltrappa, kielet kierohon tulivat strängarna hoptraßlades, hoptwinnades, kieroluu knäskål. — *Komp.* kierempi mer rullad, mer twinnad. -rempäinen isen = kierempi. -ras aan s. hwalf, båge. -rikka kan s. trißa, rulle, klot, snurra. -rin imen s. qwistigt l. krokigt träd till upphängning af något, hängare. -riä än a. rund, rullande, trillande, lättrullande. -rous uden s. rulladt l. twinnadt tillstånd. -ros oksen s. böjning, krökning, omwäg, traßligt l. twinnadt tillstånd. -rukka kan s. hopwriden l. traßlig bundt, snodd, hårlock. -runa an s. fjällripa (*lagopus alpina*). -rielen l. -relen l. -reskelen l. -riskelen llä v. rulla smått, trilla, gå ledig omkring. -ritän ttää l. -rutan ttaa v. låta rulla, ha att gå omkring, twinna, wrida omkring. -rutin ttimen s. liten borr, nafware. -ritys yksen l. -rutus uksen s. omwältring, wridning, twinning. -rittäjä än l. -ruttaja an s. wältrare, wridare, twinnare. -rittelen tellä l. -ruttelen tella v. wrida l. rulla småningom. -rrän rtää v. wrida, twinna, gå omkring, ringa (björn), göra omwäg, göra ett omlopp. -rtäjä än s. wridare, ringare, löpare, som gör omwäg. -rto rron s. twinning, wridning, omgång, omlopp, omswep, kiertopuhe kringspridt rykte, löst rykte, aidan kierto = kieruruoho = pyöräkello. -rtolainen isen s. kringstrykare, wridare, plågare, knipning i mage, rödsot, kiertolaisheinä hummelblomster, fårpungar (*geum rivale*). -rtolaisuus uuden s. kringstrykande lif. -rrin rtimen s. wef, *pl.* kiertimet utborrade l. wridna stycken. -rre rteen s. wridet tillstånd, snodd, omwäg, hwirfwel, teki suuren kierteen gjorde stor omwäg, terä meni kierteelle bettet böjde sig dubbelt t. ex. wid slipning, herneen k. klänge på ärtskaft. -rros oksen s. böjning, bugt, omwäg, wägens slingring. -rtämys yksen s. wridning, kringlöpning. -rtelen rrellä l. -rreskelen llä v. småningom wrida l. twinna, göra slingringar. -rteliä än s. wridare, kringlöpare. -rtelemä *sdr.* -rrelmä än s. kringwridet l. rulladt föremål, bugt, slingring, slingerbult. -rryn rtyä v. bli twinnad, wridas. -rrätän ttää l. -rrättelen tellä v. låta wrida, ha att twinna. -rrähdän htää v. wrida hastigt, göra en slingring, göra en swäng.

Kiestin iä v. borttaga, bortskära.

Kiesus uksen = Jesus.

Kietale een s. slarfwa. -ana an s. slarfwa, slarfwig l. haffig qwinna.

Kiedon toa v. inweckla, snärja, intraßla.

Digitized by Google

-toja an *s.* smärjare. -tta tun l. -tti tin *s.* bundt, knippe, sammanrullad hop, lumik. snörrulle, lawin. -to don *s.* bundt. -tous uksen *s.* smärjning, inweckling, traßling. -toonnun ntua *v.* bli insmärjd, intraßlas. -dotan ttaa l. -dottelen tella *v.* intraßla, ha att smärja sig. -dotus uksen *s.* inweckling, traßel.

Kievas aan *a.* flink, qwick, behändig, flug, listig, lismande. -ahdan htaa *v.* flinka undan, smyga sig hastigt bort. -abtelen hdella *v.* smäningom flinka undan, söka gömslen. -astelen lla *v.* wara behändig, bete sig flugt, lisma (viekas).

Kievotan ttaa *v.* wrida omkring, wränga. -vos oksen *s.* wridet tillstånd, wrängning. -oksinen isen *a.* full med wridningar, inweckiad, krånglig. -otus uksen *s.* wridning, wrängning.

Kihajan *sdr.* -haan ata *v.* hwäsa, susa, sjuda, hwimla, swärma. -hakoitsen ta *v.* hwäsa fortfarande, swärma, stratta till en annans förargelse. -hahdan htaa *v.* hwäsa till hastigt, sjuda upp, fräsa. -hahdus *sdr.* -haus uksen *s.* hastig hwäsning. -hahtelen hdella *v.* hwäsa hastigt flera gånger. -hautan ttaa *v.* åstadkomma hastig hwäsning, låta som hastigast sjuda.

Kihara an = kiherä. -ruus uuden = kiheryys. -asti = kiherästi.

Kihellän ttää *v.* klia, kittla. -elen lla l. -eltelen lla *v.* klia smått, kittla litet, ha kliningar. -ellys yksen *s.* kittling, stickning. -elehdän htää l. -elmöitsen tä l. -elvöitsen tä *v.* kittla fortfarande, ha kliningar.

Kiherä än *a.* krusig, knottrig. -ryys yyden *s.* krusighet. -ästi *adv.* krusigt. -rryn rtyä *v.* bli krusig, knottrig, intraßlas. -rmä än *s.* lock, traßel, röra.

Kihisen stä = kihajan. -inä än *s.* fortsatt hwäsning. -stän ää *v.* låta hwäsa. -stys yksen *s.* hwäsnings förorsakande. -stelen lla *v.* låta smått hwäsa.

Kihkeä än *a.* häftig, ifrig, eldig, kihkeä keli trögt före så att släden will fastna. -keys yden *s.* häftighet. -ästi *adv.* ifrigt. -hka han l. hkan *s.* ifwer, häftighet. -hko hon l. hkon *s.* ifwer, ifrande menniska *a.* ifrig, eldig. -hkemastun ua *v.* bli ifrig, förifra sig. -hkun l. -hun hkua *v.* förifras, upplåga.

Kihla an *s.* fed, band, sambaud, förening, wad, förlofning, *pl.* kihlat fästningsgåfwor, kihlasormus förlofningsring, kihlakunta härad, kihlakuusi helig gran. -ainen isen l. -ajainen isen *a.* ht. förlofning, *pl.* kihlaiset l. kihlajaiset förlofningsgalas. -aan ata l. -loon oa l. -loon ota *v.* förlofwa. -aus uksen *s.* förlofning. -aaja an *s.* förlofware.

Kiblo on *s.* katt.

Kihnaan ata *v.* gnida, skafwa, trögt släpa, söla. -aus uksen *s.* gnidning, släpning. -aaja an *s.* gnidare, släpare. -nuun *s.* gnidning, bröl. -nuri in *s.* gnidare, bröl. -nun ua *v.* gnidas, skafwas. -nutan ttaa *v.* gnida, skubba. -nutus uksen *s.* gnidning, skubbning. -nuttelen tella *v.* gnida smått. -nautan ttaa *v.* gnida hastigt.

Kiho on *s.* hwäsning, sjudning, kihokivi sten kring hwilken wattnet brusar, kihokynnet kläfingrar, kihoheinä daggört (*drosera longifolia l. rotundifolia*). -otan ttaa *v.* låta hwäsa, ägga, reta. -otus uksen *s.* äggelse, retning. -otun ttua *v.* äggas, bli retad (kihajan, kihisen).

Kihtelys yksen *s.* timmer, 40 stim.

Kihu un = kiho.

Kiiaan ata *v.* skrika (t. ex. såsom öru).

Kiid .... se kiit.

Kiies eksen *s.* djup grotta.

Kiihkeä än = kihkeä. -hko hon *s.* ifrig, eldig, *s.* ifrig menniska, kiikkovesi tränadswatten, *ep.* för brännwin. -keys yden l. -kous uden = kihkeys. -keilen lla *v.* åtrå, trångta. -hkotan l. -hotan ttaa *v.* ägga, reta, underblåsa, drifwa på. -hkotus l. -hotus uksen *s.* äggelse, retning. -hkenen hetä *v.* äggas, retas, bli ifrig. -hkotin l. -hotin ttimen *s.* retmedel. -hkottajainen l. -hottajainen *a.* retande *s.* aptitssup, *pl.* -iset mellanmål wid wiß tid.

Kiibtu hdun = kiihtymys. -hdun htua = kiihdyn.

Kiihdyn htyä *v.* retas, äggas, upplifwas. -htymys yksen *s.* retelse, äggelse, ifwer.

Digitized by Google

-htiä än *a.* retlig, retsam, ifrig. -ytän ttää *v.* reta, upprägga. -ytys yksen *s.* retning, upprägganing.
Kiihytän ttää = kiihdytän. -tys yksen = kiihdytys.
Kiikka kan *s.* trångmål, bråtfka, -valkia eld som framkallas genom guidning, nakata kiikkaa kafta i båge. -kastan aa *v.* höfta wid, fastna.
Kiikku kun *s.* gunga. -kun kkua *v.* gunga, swänga fig af och an. -uja an *s.* gungare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* gunga, fätta i swängande rörelfe, wagga. -kutus uksen *s.* gungning, waggning. -kuttaja an *s.* gungare. -kahtan htaa *v.* ftöta till en gunga, låta haftigt swänga. -kahtelen hdella *v.* swänga plötsligt flera gånger.
Kiila an *s.* brunft. -lin iä *v.* wara brunftig, wara lerft, löpa omkring. -liäinen isen *s.* ftng (*oestrus*).
Kiillän ttää *v.* glänfa, blänka, glimma. -lto llon *s* glans, fken, -mato lysmask, ulkokiilto yttre glans, -roide blankfmörja. -ltelen llellä *v.* glänfa fmått. -llyn ltyä l. -listyn yä *v.* bli blank, uppklarna. -listelen llä *v.* blicka med glindrande ögon, plira. -lo on l. -lu un *s.* glans, fkimmer, -silmä plirëga, kisëga, *a.* kärläten, kåt (kiila, kilo). -lotun ttua *v.* bli glänfande, bli kåt. -lun ua *v.* glimma, glittra, plira. -lutan ttaa *v.* låta glimma, ha att glittra, plira. -lostan aa *v.* blanka, ftura blank. -lustan aa *v.* glänfa fmått, tindra.
Kiima an *s.* brunft, lek, kiiman aika lekftid, parningstid, kiimaheinä daggört (*drosera rotundifolia*). -ainen isen *a.* löyft, brunftig. -aan ata l. -ailen lla *v.* rara fig.
Kiimasen sta *a.* blänka haftigt, wifta, ftå till i en blink. -motan ttaa l. -mottelen tella *v.* lnfa, blänka.
Kiini *prt.* fast, fästad, tillfluten. -itän ttää l. -istän ttää *v.* fästa, fastgöra, ftadfästa, kiinittää kanteleen kielet ftänna barpans fträngar, kiinitetty kivi infattad ften, kiinittää juosta hålla på med att fpringa, k. sanansa bekräfta fina ord. -ítys yksen *s.* fastgörning, ftadfästelfe. -ittelen tella *v.* fmått fästa. -itän ttimen *s.* fäfte, medel att fastgöra med. -nnyn ntyä *v.* bli fastgjord, fästas, bli beftåndande, maa kiintyy marken blir kompakt, savi k jalkoihin teran fäfter fig wid fötterna, sade kiintyy regnet tåtnar, pakkanen kiintyy folden blir farbare. -ntiä än *a.* fast, kompakt, orörlig. -nthållande, k. omaisuus fast egendom. -nteys yden *s.* fastyet. -ntiästi *adv.* fast, uthållande. -nne nteen fast, orörligt fick, -kirja fastebref, laga fasta. -ntiän iää *v.* bli fast, fpännas. -nnän ntää l. -nnytän ttää l. -ittän ttää = kiinittän. -nnyttelen tella = kiinittelen.
Kiipeen vetä l. -piän vitä l. -vin piä *v.* klifwa, klättra. -pelen vellä *v.* klifwa, klättra fmåningom. -vetän ttää l. -vettelen tella *v.* låta klifwa, klättra. -pasen sta *v.* klifwa upp plötsligt.
Kiira an l. -ras raan *a.* häftig, blank, kiirastuli fkärseld. -astan aa *v.* blanka. -ro on *s.* häftig fmärta, *a.* gleftig, kiiron koski, neiti (*myth*) fmärtans fors, flicka, kiirosilmä gleftöga. -rotan ttaa *v.* gloja. (jfr. kiris). -raasti *adv.* häftigt. -rin iä l. -iskelen llä *v.* wrida fig i fmärtor. -astan ua *v.* bli häftig.
Kiire een *s.* hjäfte, kiireestä kantapäähän asti ifrån hjäfsan till fotabjället, kiireen rako pilfom i hufwudfkål, kiireennisä tinningbenets andra utfkott.
Kiire een l. -ru nun *s.* brådfka, *a.* brådfkande, kesän kiireet fommarns brådfkande arbeten, kesken kiiruun l. -reen midt i brådfkan. -reesti l. -ruusti *adv.* haftigt. — *Komp.* -ruumpi mer brådfkande, kiiruummin haftigare. — *Sup.* -ruin meft brådfkande, kiiruimmin haftigaft, kiiruimmittain l. -miten fom haftigaft. -reellinen isen l. -reinen isen l. -ruinen isen l. -ruisa an *a.* brådfkande, ilande. -ruisuus uuden *s.* brådfkande egenfkap. -rusasti *adv.* ftyndsammeligen. -rehdin htiä l. -ruhdan htaa *v.* ftynda, brådfka på. -ruhdus uksen *s.* ftyndfamhet, påfkyndan. -rehtelen hdellä l. -ruttelen tella *v.* ftynda fmåningom, påfkynda fortfarande.
Kiiro, kiirotan fe kiira.
Kiiseli in = kiiseli.

Digitized by Google

Kiiski in l. -kinen isen *dim.* girs, fiskyngel, insekt, kiitä kiiskistä kesää, mäkäräistä vuoden päätä beröm en insektrik sommar, ett på flygfä rikt årsslut.
Kiiskotan ttaa, -tus uksen, -ttelen tella = kaskotan, -tus, -ttelen.
Kiisseli in *s.* kräm, sur wälling, mustikan k. blåbärskräm.
Kiista an *s.* täflan, äflan, kamp, trots, sanan k. ordwexling, -karku l. -juoksu kapplöpning, -kenttä wädjoban, kiistalla i kapp, på trots. -taan ata *v.* täfla, äflas, kappas, trotsa, disputera, twista, kiistaten *sdr.* kiisten i kapp, skyndsamt, snabbt, wäl. -tän tää l. -telen llä *v.* kappas, täfla, äflas, kämpa, förfäkta, kifwas, häftigt tilltala, gräla, k. kipuja bortmana sjukdomar (om schamaner). -te een *s.* äflan, kif, disput. -tö ön *s.* kif, häftigt tilltal, gräl, -sanat stränga ordalag (wid beswärjelser). -tos oksen *s.* ordwexling, disputation.
Kiistakka kan *s.* steusqwätta.
Kiitsu un *s.* torkad småfisk.
Kiitän ttää *v.* tacka, lofwa, prisa, ei ole kiittämistä förtjenar icke tack. -ttelen tellä *v.* tacka upprepadt, lofprisa. -tos oksen *s.* tack, tacksägelse, lof, pris, suuri kiitos l. kiitosta stor tack, paljo kiitoksia mycken tack, Jumalan kiitos Gudi ware lof! -virsi lofsång. -tollinen isen *a.* tacksam. -tollisuus uuden *s.* tacksamhet. -tollisesti *adv.* tacksamt. -ttämätöin ttömän *a.* otacksam. -ttämättömyys yyden *s.* otacksamhet. -ttämättömästi *adv.* otacksamt.
Kiidän tää *v.* flyga utan att röra wingarna, ila fram, swäfwa i luften. -täelen l. -telen dellä *v.* flyga småningom, swäfwa fortfarande i luften. -dätän ttää *v.* låta flyga, ha att ila, drifwa på i flygande fart, fösa framåt, skynda. -dättelen tellä *v.* småningom låta flyga, ila l. flyga hit och dit. -dähdän htää *v.* flyga hastigt upp, ila hastigt. -dyn tyä *v.* bli ilande.
Kiivas aan *a.* ifrig, nitisk. -aus uden *s.* ifwer, nitälskan, nit, mißtanke, swartsjuka, kiivausuhri mißtankeoffer. -aasti *adv.* ifrigt, häftigt. -aan ata l. -atan ttaa l. -voitan ttaa *v.* ifra, äflas, beifra. -vaus uksen l. -voitus uksen *s.* ifwer, äflan, beifran, kiivauksessa i ekstas. -vaelen *sdr.* -vailen l. -voittelen tella l. -vattelen tella l. -vastelen lla *v.* brinna af ifwer, wara hetsig, swartsjuk, kiivoittelee vaimoansa mißtänka sin hustru, kiivattelee kiviä i sin hetta kasta stenar, älä kiivoittele sitä harmas icke deröfwer, älä kiivoittele pahaa miestä förifra dig icke så att du följer en elak man. -voittelia an *s.* nitälskare, swartsjuk menniska. -vastun ua l. -vaannun ntua *v.* bli ifrig, förifra sig. -vastus uksen *s.* förifran, hetsighet. -vastutan ttaa *v.* förifra, wäcka ifwer, eldighet. kiivan kaavan med njuggan nöd.
Kiiän, kiiätän, kiiättelen, kiiähdän = kiidän m. fl.
Kikahdan se kikotan.
Kikama an *s.* kröfning i en fors.
Kikitän ttää *v.* flina.
Kikka kan *a.* bråd, brant, kikkanokka brådnäbba, obetänksam.
Kikkara an = kakara.
Kikkerä än *a.* rank, *s.* slinga, lynga. -äinen isen *a.* rankig. -ryys l. -räisyys yyden *s.* rankighet. -ästi *adv.* rankigt. -röitsen itä *v.* wara rankig, rulla, ringla.
Kikkura an *s.* ring, krusning.
Kikotan ttaa *v.* kackla, skratta som skatan. -tus uksen *s.* kackel, skratt. -ttaja an *s.* kacklare, skrattare. -kahdan htaa *v.* hastigt kackla, skratta plötsligt, kikna.
Kikuli in *s.* råga, hög.
Kila an *s.* brunst. -loilen lla *v.* wara brunstig.
Kilahdan, kilaus se kilisen.
Kilappa pan l. -lappi pin *s.* syrlig. -poitsen ita *v.* göra syrlig, antaga syrlig smak.
Kileä än = kiliä.
Kilha an *s.* galtens lem.
Kilhon oa = kilmon.
Kili in *s.* kid, killing (killi).
Kilikka kan *s.* stapel af nyßuppryckt lin deri hwarje handfull är lagd i kors på hwarandra.
Kilisen stä *v.* klinga. -linä än *s.* klingel,

Digitized by Google

klart skimmer. -iä än *a.* klar, klingande, gäll, skimrande. -leys yden *s.* gällhet, klarhet. -isti *adv.* gällt, klart. -lahdan htaa *v.* klinga hastigt (*t.* ex. då ngt går sönder), skimra plötsligt (t. ex. då ngt blänkande faller i wattnet). -lahdus *sbr.* -laus uksen *s.* plötslig klang, skimmer. -lahutan ttaa *v.* åstadkomma hastigt klang, skimmer, slå till. -listän tää l. -listelen lla *v.* låta klinga, återkasta klart skimmer.

Kilja an *s.* höftben.

Kiljaan ata = kiljun.

Kiljannun ntua *v.* bli seg (som träd i watten.

Kiljun ua *v.* ryta, skrika. -u un *s.* ryt, rytande, -hanhi bläsgås (*anser albifrons*), -siipi kniva (*fuligula clangula*). -una an l. -unto nnon *s.* rytning, skrik. -uskelen lla l. -uelen lla *v.* ryta smått, skrika fortfarande. -jahdan htaa l. -jaun uta *v.* skrika, ryta till, hwina hastigt. -jahtelen hdella *v.* skrika till flera ggr. -jautan ttaa *v.* åstadkomma ett plötsligt skrik, ryt, klang. -jasen sta *v.* ryta till skarpt en gång. -jutan ttaa *v.* åstadkomma rytande. -jutus uksen *s.* wäckelse till skrik. -juttelen tella *v.* uppwäcka långsamt skrik.

Kilka lan *s.* hin onde, kilkavalkia = kiikkavalkia.

Kilkiä än *a.* gäll, skimrande. -lkaan kata *v.* klinga. -lkistän tää l. -lkehdän htää l. -lkatan ttaa l. -lketän ttää *v.* klinga, blinka, blicka. -lkahdan htaa *v.* klinga till, skimra fram plötsligt. -lkutan ttaa *v.* låta klinga, skimra, kuistra. -lkostan taa *s.* låta skimra, blänka.

Kilkka kan *s.* cymbal. -kkaan kata *v.* slå cymbaler, klinga.

Kilkula an *s.* märkt trädbit som hänger om halsen på får, getter, samt wid nycklar.

Killa an = kila.

Killi in *s.* kid (kili), *a.* yster, munter, strålande, -vatsa utstående buk, silmät ovat killillään ögonen äro plirande. -itän ittää l. -istän ää *v.* låta framlypa, plira, framsträcka. -ittelen telä *v.* stirra.

Killun ua *v.* nedhänga lös. -utan ttaa *v.* upphänga.

Kilmon oa l. -moon mota l. -muun uta *v.* kasta, slå, kämpa. -moilen lla *v.* kasta småningom, slåss, kämpa.

Kilo on *s.* kid, get wid löffällningstiden (kilon aika), sten, glans, reflex, *a.* syrlig, kilosarvi bart, hårlöst horn, -haili waßbuk, -ruoho syrgräs (*rumex*), -ukko rask gubbe, -puu friskt, rent, omurket träd. -otan ttaa l. -ostan aa *v.* skimra, blända. -ostun ua *v.* reflektera, återstudsa. -ostelen lla *v.* skimra, sputta, göra språng. -oilen se kila.

Kilpa lvan *s.* täflan, kappning, ajaa kilpaa åka i kapp, olla kilvalla wara i täflan, kilpakosia l. kilpaylkä riwal, kilvan l. kilvoin i kapp. -lpanen sen *dim.* olla kilpasilla wara i täflingslek l. strid. -lpaan vata *v.* täfla. -lvoitan ttaa *v.* täfla, åtlas, ifra för. -lvoittelen tella *v.* täfla fortfarande, sträfwa, kämpa för ngt. -voitus uksen *s.* täflan, åtlan, sträfwan. -pomus uksen *s* häft som ej släpper förbi.

Kilpakka kan *a.* uppmärksam, syrlig (kilappa).

Kilpi lven *s.* sköld, -hanhi bläsgås (*anser albifrons*), -kongas bräll, -lehti neckblad (*nymphæa*), -konna sköldpadda. kantaa nurjaa kilpeä bära afwog sköld. -lpinen isen *dim.* liten sköld, *a.* sköldrik. -lvellinen isen l. -lvekäs kkään *a.* sköldförsedd, sköldbewäpnad. -lpiö ön *s.* sköldpadda, näckros.

Kilpistyn yä *v.* återstudsa, slinta, bli efter i täflan. -telen lla *v.* slinta, wara slö, tanklös. -peen vetä *v.* slinta.

Kilpiä än = kilpakka.

Kilpukka kan *s.* näckros (kilpi).

Kilsanpöhkö *s.* kattuggla (*strix aluco*).

Kilse een *s.* snas, sint fjäll. -einen isen *a.* sinfjällig.

Kilsotun ttua *s.* bli hård, härdig.

Kilta llan *s.* kappning, kapplöpning, löpskhet, brunst (hundars).

Kilto llon = kilse. -oinen = kilseim

Kiltta tan *s.* gransångare (*ficedula abietina*).
Kiltti tin *a.* snäll, hurtig, stolt. **-lteilen llä** *v.* stoltsera, pråla.
Kilttu tun *s.* en laxart.
Kilu un *s.* brunst, kissa on kilullansa katten har sin brunsttid. **-luun uta** l. **-luilen lla** *v.* wara löpsk (kila).
Kima an l. **-makka kan** l. **-miä än** *a.* skarp, het, gäll, glänsande, kylmä kima kallt och skarpt luftdrag. **-miästi** *adv.* skarpt, gällt, klangfullt. **-ajan ata** *v.* pipa, hwina. **-ajanta nnan** *s.* pipning. **-mallan ltaa** l. **-maltelen llella** l. **-martelen rrella** l. **-meltelen llellä** *v.* glänsa, glimma. **-mailen lla** l. **-moilen lla** *v.* känna smärta, swida. **-alainen isen** *s.* bi, kiven kimalainen brudbröd, galtbröd (*spiræa filipendula*). **-misen stä** *v.* ljuda skarpt, gällt, pipa. **-minä än** *s.* gällt ljud. **-mahdan htaa** *v.* skrälla till plötsligt och gällt. **-mahdus** *sdr.* **-maus uksen** *s.* gällt och plötsligt ljud. **-mahutan** *sdr.* **-autan ttaa** *v.* åstadkomma ett hastigt, gällt ljud, göra ugt med åtföljande sådant ljud, aukasi parahan arkun, kimahutti kirjokannen öppnade hastigt den bästa kistan, slängde upp (så att det klang) det brokiga locket. **-mistän ää** *v.* åstadkomma pipning, ha att ljuda skarpt.
Kimma an *s.* elasticitet, återstudsning, sprittning, hoppning, *a.* elastisk, hoppande, lätt. **-akka kan** *s.* hoppning, buller. **-akoin ida** *v.* bullra, hoppa. **-ahdan htaa** l. **-ahdun htua** *v.* spritta till, studsa hastigt, hoppa upp, stöta mot. **-astun ua** *v.* bli studsande, studsa för någon, bli stött. **-ahutan** *sdr.* **-autan ttaa** *v.* ha att hastigt stöta, göra något hastigt, slå, rycka o. s. w.
Kimmellyn ltyä *v.* bli swängd uppåt, krokna, studsa tillbaka, tilldraga sig. **-llän ltää** *v.* böja uppåt, swänga upp. **-ertelen rrellä** *v.* böja l. wrida sig hit och dit (kammertelen, kimmel).
Kimmo on *s.* elasticitet, sprittning, hopp, konamn, mythologiskt namn (kammo). **-os oksen** *s.* elastiskt tillstånd. **-oinen isen** *a.* elastisk, spänstig. **-oisuus uuden** *s.* spänstighet. **-oisesti** *adv.* spänstigt. **-oon ota** *v.* studsa tillbaka, wara spänstig. **-otun ttua** *v.* spännas, bli spänstig (kimma).
Kimo on = himo.
Kimoilen lla *v.* swida.
Kimoitan ttaa *v.* glänsa, skimra.
Kimpale een *s.* klimp, oformad bit.
Kimmel mpelen = kampela.
Kimpi mmin l. **-mmen** *s.* kim, tunnstaf.
Kimpoon mmota = kimmoon. **-mpoilen mmoilla** *v.* spritta l. studsa tillbaka fortfarande.
Kimppu pun *s.* knippa, bundt, **-hauta** tjärugn i hwilken tjäran beredes af knippade tallgrenar, ovat yhdessä kimpussa äro i en hög, käy l. tulee kimppuun går i hop med, anfaller. **-putan ttaa** *v.* sätta i knippor, dela knippwis, kimputtain knippwis. **-puttelen tella** *v.* sätta i mindre knippor, knippa fortfarande. **-pustelen lla** *v.* tagas med hwarandra, brottas.
Kimpsa an *s.* yttersta ansträngning.
Kimpura an *a.* syrlig, härsken, obehaglig till smak (som drar munnen i rynkor). **-roitun ttua** *v.* bli bitter, syrlig, dragas i rynkor.
Kimura an *a.* ringlad, krusig. **-roitsen ita** l. **-roin ida** *v.* ringla, kröka, bli krusig, wrida sig hit och dit.
Kin *prt.* åfwen (ki).
Kina an *s.* segt slem som kan dragas i lång sträng, skum, spindelwäf, trögt framskridande, twist. **-akas kkaan** l. **-akkainen isen** *a.* slemmig, skummande, grälig. **-ahmi men** *s.* skum, hwirfwelns midt i ström. **-aan ata** l. **-ailen lla** *v.* mödosamt släpa, tungt framskrida, gräla, disputera enwist. **-aus uksen** *s.* tung släpning, dispyt. **-astan aa** l. **-astelen lla** *v.* trögt framsläpa, kifwas, enwisas. **-astus uksen** *s.* trög släpning, enwis ordwexling.
Kine een *s.* doft (kino).
Kinka ngan *s.* knippa, bundt, kulle. **-nkaan ngata** *v.* binda i knippor. **-ama an** *s.* backe.
Kinkeri in *s.* folkförsamling, **-kunta** område som bildar en samling, läsförhörsområde, nattbol, lukuk. läsförhör, elok. skördkalas.

Digitized by Google

Kinko ngon l. -kko kon *s.* knippa, liten häfstång. -ngotan l. -nkotan ttaa *v.* knippa, bryta upp långsamt, arbeta mödosamt. -ngotin ttimen *s.* bräckjärn.

Kinnahainen isen *s.* förhatlig menniska, bof.

Kinnaan ata l. -nnitän ttää *v.* spänna, sträcka, töja. -nnerõitsen l. -roitsen ita l. -nnistelen lla *v.* spänna, sträcka, fänna smärta, plåga. -ahdan htaa *s.* bimpa.

Kinnunki ngin *s.* windpel.

Kino on *s.* spindelwäf, fint damm, dopft, -tauti katarrhal feber. -oinen isen *a.* full af spindelwäf, findammig.

Kinos oksen *s.* snödrifwa. -ostan taa *v.* hopa drifwor, bilda drifwor. -ostelen lla *v.* bilda smått drifwor.

Kinnas ntaan *s.* handske, kirjakintaat brokiga handskar. -tahatoin ttoman *a.* utan handske. -nnastan taa l. -stelen lla *v.* förse, bekläda med handskar.

Kinner nteren *s.* bakfenan på foten, kantak. hälsena, polvik. knäsena, on kinteressä l. kinterällä är nära i hälarna, on kintereillä wara i närheten, -puu träd som inskjutes bakom knäsenan på slagtadt djur för att upphissas och flås, -koukku knäweck. -nterys yksen *s. pl.* -rykset knäets bakdel. -rrän ntää *v.* lägga i kinnerpuu, wara i hälarna (kinnaan).

Kintsaan ata *v.* brottas, bullra.

Kiuttu tun *s.* knäweck, bakdelen af foten, has, häl, -suoni = kinner. -ura an *a.* motspänstig, swårmjölkad, drölig, *s.* wräkling. -roitsen ita *v.* tredska, wara motspänstig.

Kintiä tän *a.* motsträfwig, motbjudande, minulle käy kintäksi det blir mig motbjudande.

Kinturi in *s.* fälla för djur.

Kinu un = kina och kokka.

Kipa van *s.* språng, häftig rörelse, stor efterfrågan. -pajan vata *v.* springa, göra språng, wäsnas (jfr. kippaan). -akka kan *a.* hastig, häftig, *s.* häftigt språng. -akasti *adv.* lätt, snabbt. -akoitsen ta *s.* springa häftigt.

Kiperä än *a.* mycket böjd, hoprullad, knottrig. -ryys yyden *s.* krokighet, knottrighet. -ästi *adv.* uppböjdt, krokigt. -riäinen isen *dim.* smått uppböjd. -rrän ntää *v.* kröka mycket, böja starkt. -rtelen rrellä *v.* kröka, böja fortfarande. -rrys yksen *s.* böjning, hoprullning. -rryn ryä *v.* bli krum, starkt böjd, hoprullad. -roitsen itä *v.* böja sig krum, ringla sig, slingra sig.

Kipinä än *s.* gnista. -nöitsen itä l. -nöin idä *v.* gnista. -nätär ttären *s. myth.* gnistans gudomlighet.

Kipiä än *a.* sjuk, illamående, smärtande, häftig. -peys yden *s.* smärta, plåga, illamående. -ästi *adv.* smärtsamt, ömt. -peynnyn ntyä *v.* sjukna, bli smärtsam. -peyn ytä *v.* sjukna. -peilen llä *v.* ömma. -paisen sta *v.* swida hastigt. -vennän ntää l. -ventelen nnellä *v.* färra till. -peeloitän ttää *v.* göra sjuk, göra smärtande, förorsaka stickningar. -vistän ää *v.* plåga, smärta, wärka. -vistys yksen *s.* plåga, wärk. -vistäjä än *s.* plågare, pään k. hufwudwärk. -vistelen llä *v.* wärka smått. -pu vun *s.* smärta, plåga, sjukdom, -sanat beswärjelseord mot sjukdom, -kinnas plågohandske, -känkä pinbänk, -vyö rinbälte, -tyttö l -neiti l. -emäntä = kivutar, -mäki l. -vuori = kipula. -puinen isen l. -puisa an *a.* plågande, pinsam, smärtande, sjuk, swidande. -puisuus uuden *s.* smärtsamhet, plågsamhet. -pula an *s.* plågohem, sjukdomshem. -vutar ttaren *s. myth.* plågans gudinna. -vulias aan l. -vullinen l. -vulloinen isen *a.* sjuklig. -vuliaisuus l. -vulloisuus uuden *s.* sjuklighet. -vuliaasti l. -vulloisesti *adv.* sjukligt. -vun pua l. -puun vuta l. -puilen lla *v.* känna plåga, lida af sjukdom. -vutan ttaa *v.* tillfoga smärta, plåga. -vutus uksen *s.* plågning. -vuttaja an *s.* plågare. -vuttelen tella *v.* plåga långsamt, jemra sig, qwida (kivi).

Kiplinki ngin *sp.* för häst, som är två l. tre-färgad. -lo on *s.* flummel.

Kipo von l -ponen sen = kippo, -pponen se kippaan.

Kippa pan *s.* titet färl, kopp. -ppanen sen l. -ppo pon l. -pponen sen *dim.* liten kopp, was. -pallinen sen *a.* ht. kopp en kopp full (kippaan).

Digitized by Google

Kippaan pata *v.* hoppa, göra språng, **-aus uksen** *s.* språng. **-ppa pan** *s.* språng, skutt, *a.* lättrörlig. **-ppo pon** l. **-pponen sen** *dim.* små skutt, *a.* lättrörlig, trippande, **kiittää kipposiaan** tacka att slapp undan. **-pistelen llä** *v.* hoppa lätt omkring, klänga, trippa.

Kipperä än *a.* kiperä. **-röitsen tä** = kiperöitsen.

Kippura an l. **-ainen isen** l. **-roinen isen** = kiperä.

Kiprakka kan *a.* flink, qwick, eldig.

Kipristän tää, -telen llä, -ristyn yä = kiperrän, -pertelen, -rryn.

Kipru un *s.* flöte af näfwer (kipura).

Kipsahdan htaa *v.* hoppa upp, spritta. **-htelen hdella** *v.* hoppa ofta, spritta fortfarande.

Kipuna an = kipinä, **kipunoitsen** = kipinöitsen.

Kipura an (=kiperä) uppböjd, **-nenäinen** uppnäst. **-roitsen ita** *v.* wrida sig. **-rehdan htaa** *v.* slingra sig hit och dit.

Kiri in = kiima, **kiriheinä** = kiimaheinä.

Kipuun vuta *v.* klättra, klänga, hastigt röras (kapuun). **-puutan ttaa** *v.* drifwa på, påskynda (kipiä).

Kirisen stä *v.* qwida, knarra. **-rinä än** *s.* qwidande, knarr. **-rahdan htaa** l. **-htelen hdella,** *v.* qwida till hastigt, knarra till. **-raisen ista** *v.* skrika till hastigt qwidande. **-rahdus** *sdr.* **-raus** l. **-raistus uksen** *s.* hastigt qwidande, knarr. **-riä än** *a.* qwidande, knarrande, k. **-lapsi** oroligt qwidande barn, k. **keli** knarrande, trögt före om wintern, k. **koski** strid fors, k. **pakkanen** knarrande, häftig köld om wintern, k. **kuiva** stark torka. **-re een** *s.* knarrande före i stark winterköld, **pakkasen kireet** snöflingor l. rimfrost. **-ristän tää** *v.* åstadkomma ett qwidande, knarrande, gnißla, preßa, klämma, knipa, snörpa, bita ihop, k. **hampaita** bita ihop, gnißla med tänderna, k. **kurkkua** klämma till om strupen, qwäfwa, k. **rahaa** preßa ut pengar. **-stys yksen** *s.* gnißlan, sammanpreßning, utpreßning. **-ristelen tellä** *v.* gnißla fortfarande, utpreßa småningom. **-ristyn yä** *v.* bli hoppreßad, qwäfwas. **-ris** blott i ss. **kiristuorstai** skärthorsdag, **kiristuli** skärseld (kiiras).

Kirja an *s.* brokighet, streck, sirat, skrift, bok, bref, **-kangas** brokigt tyg, **-kansi** brokigt lock, **kirjat oli kivihin kirjattu** strecken, fårorna woro dragna i stenar, **vaskikirjat kintahissa** kopparprydnader i handskarna, **kirjan neulominen** brodering, wirkning, **kirjapaino,** boktryckeri, **kirjamies** bokkarl, bokhållare, **käsikirja** handbok, **kiinekirja** fastebref, **ostokirja** köpebref, **velkakirja** skuldebref, **päästökirja** orlofssedel, erok. skiljobref. **-jain amen** *s.* bokstaf. **-jamisto on** *s.* alfabet. **-jamellinen isen** *a.* alfabetisk. **-je een** *s.* bref, **-vaihto** brefwexling, **kirjekontti** brefwäska postwäska. **-anen sen** *dim.* liten bok, broschyr. **-asto on** *s.* boksamling, bibliothek. **-ainen isen** *a.* brokig. **-jo on** *dim.* brokighet, fläckig ko, oxe, **kirjokansi** brokigt lock, **kirjokangas** brokigt tyg, **kirjokala** prickig fisk, **kirjotikka** stor hackspett. **-ju un** *s.* fläckig häst, oxe. **-jas aksen** *s.* brokig ko. **-ava an** l. **-avainen isen** *a.* brokig, k. **kärme** huggorm, k. **tikka** större hackspett (*picus major*). **-avoitan ttaa** l. **-avoittelen tella** l. **-javoitutan ttaa** *v.* göra brokig, skäckig. **-avoitun ttua** *v.* bli brokig. **-allinen isen** *s.* boklig, skriftlig, boksynt. **-allisuus uuden** *s.* skriftlighet, litteratur. **-allisesti** *adv.* bokligt, skriftligen. **-aan ata** l. **-aelen lla** *v.* göra brokig, fåra, strecka, brodera, måla, läsa litet, beskrifwa. **-joitan ttaa** l. **-ttelen tella** *v.* göra brokig, måla, pryda, skrifwa, författa. **-joitus uksen** *s.* skrifning, **ulkokirjoitus** utanskrift, **kaluin** k. bouppteckning. **-joittaja an** *s.* skrifware, författare. **-joitutan ttaa** l. **-joituttelen tella** *v.* låta skrifwa, författa. **-joitanta nnan** *s.* skrifning, skrifarbete. **-atoin ttoman** *a.* boklös, icke boksynt. **-attomuus uuden** *s.* bokbrist (kirjon, kirjun).

Kirjon joa l. **-joon jota** *v.* ordna och leda boskapen (kirja).

Kirjun ua *v.* skrika, ryta, wråla. **-jasen sta** *v.* wråla till.

Kirki in *s.* hymen, kärlekens genius,

Digitized by Google

-vuosi friareår, -ruoho ettergräs (*tinnæa borealis*).

Kirkas kkaan *a.* klar, blank. -kkaus uden *s.* klarhet. -kkaasti *adv.* klart. -stan taa *v.* göra klar, förklara. -stelen lla *v.* småningom förklara, blanka. -stus uksen *s.* förklaring. -stun ua *v.* bli klar, klarna. -stutan ttaa *v.* låta förklara, låta blanka.

Kirkki kin *a.* snabb, snäll, flink. -kistän tää l. -telen llä *v.* wara snabb, paßa på, lura, titta.

Kirkko kon *s.* kyrka, -herra kyrkoherde, -kunta kyrkogäll, -tarha kyrkogård, begrafningsplats, -hiiri kyrkrotta (*mus decumanus*), -haukka tornfalk (*falco tinnunculus*), -väki kyrkfolk, kirkon väki kyrkans folk, *myth.* små wäsenden som troddes ha sitt tillhåll under kyrkor, kirkon menot gudstjenst, ceremonier, kirkon kokous kyrkostämma. -onen sen *dim.* liten kyrka. -oinen isen *a.* rik på kyrkor, ht. kyrka. -kollinen isen *a.* kyrklig, som har kyrka. -kollisuus uuden *s.* kyrklighet. -kotan ttaa *v.* kyrktaga = ottaa kirkkoon. -kotus uksen *s.* kyrktagning. -kottelen tella *v.* kyrktaga, dröja länge på kyrkfärd.

Kirkun kkua l. -run rkua *v.* skrika. -rkasen sta *v.* skrika till häftigt (kirjun). -kahdun htua *v.* kikna af skrik. -una an *s.* skrik.

Kirma an *s.* inre tunna lamellen på näfwer, slädskärm.

Kirmaan ata l. -maelen lla *v.* leka, wäsnas. -maus uksen *s.* lek, larm. -makka kan *a.* skarp, bäsk. -moilen lla *v.* rista, wärka, swida.

Kirnu un *s.* tjärna, -piimä tjärnmjölk. -ullinen isen *a.* tjärnegande, en tjärna full. -ujainen isen *s. pl.* -set smörgåfwor wid tjärning. -un ua l. -uun uta *v.* tjärna. -uus uuksen *s. pl.* -set hwad som på en gång tjärnas. -uja an *s.* tjärnare. -uminen isen *s.* tjärnandet. -uelen lla *v.* smått tjärna. -naun uta l. -naunnun untua *v.* bli tjärnad, låta tjärna sig.

Kiro on *s.* förbannelse, beswärjelse, swordom, -kala förbannad fisk, *ep.* för girs, -kapeet förbannade warelser, -kurkku menniska som brukar förbanna, swära, *pl.* kirot l. kiron kivut trollskott, sjukdom som anses påkomma genom beswärjelser, -ruoho kantpirk, mannablod (*hypericum quadrangulum*), -raanheinä renfana (*tanacetum vulgare*). -oon ota l. -on oa *v.* swära, förbanna. -ous uksen *s.* swordom, förbannelse. -oilen lla *v.* swära, förbanna upprepadt. -oilia an *s.* swärare, förbannare. -ominen isen *s.* swärandet. -oostan aa *v.* swära mindre häftigt.

Kirpa van *s.* en art bladlus.

Kirpas ppaan = kirppa.

Kirpilä än *s.* liten bubbla, perla, åkerbär. -löitsen itä *v.* perla, slå små bubblor.

Kirpitsä än *s.* tegel.

Kirpiä än *a.* skarp, stickande (t. ex. brännwin), häftig. -peys yden *s.* skarphet. -ästi *adv.* skarpt, häftigt. -pas ppaan l. -pakas kkaan l. -pinen isen *a.* snarsticken, häftig. -rpelen vellä l. -rpelöitsen tä *v.* sticka smått, swida. -paisen ista *v.* hastigt sticka, swida, bränna (om krydder, bränwin). -pellehdan htaa l. -pellehtelen hdella *v.* gnaga, reta, kittla.

Kirpoon vota l. -von poa *v.* rispas upp, sprättas, loßna, falla lös. -poilen lla *v.* rispas upp småningom. -votan ttaa *v.* lösa, rispa upp, förloßa. -votus uksen *s.* upprisoning, förloßning -votin ttimen *s.* medel l. ställe att loßa l. lösa. -vottaja an *s.* förlösare. -vottelen tella *v.* småningom lösa. -poun uta l. -pounnun *v.* lösas, förloßas.

Kirppa pan *a.* liflig, yster, *s.* fjäder i fällor, käfling att leka med. -anen sen *dim.* liten käfling, *pl.* kirppaset kirppalek. -ppaan pata *v.* fjädra, studsa upp, sprätta till. -asin imen *s.* fjäder i bößa (kirpiä, kirppo).

Kirppo pon *s.* käfling, käpp. -onen sen *dim.* liten käpp, *pl.* kirpposet kirppalek. -oilen lla *v.* leka kirppa (kirppa).

Kirppoon pota, -oilen lla, -rvun rpua = kirpoon.

Kirppu pun *s.* loppa, *a.* hastig, flink, päivän kirput solrök, hampun kirput hampfrö, kirppuheinä backklöfwer (*tri-*

Digitized by Google

folium arvense). -unen sen *dim.* liten loppa. -uinen isen *a.* full af loppor. -ppuun puta = kirppaan (kirppa).

Kirpula an *s.* fräkne. -ainen isen *a.* fräknig.

Kirra an *s.* fiſktärna (*sterna hirundo*). -rri in *s.* fiſktärna, *a.* ſkrikande, knarrig, gnidande, -pääsky torufwala, ahvenkirri liten abbore. -rreys yden *s.* knarrighet. -rriainen isen *s.* lärka (*alauda arvensis*). -rraan rata *v.* knarra, gwida.

Kirro on *s.* en liten karart.

Kirsahdan htaa *v.* ſpritta till, uppwakna haſtigt, gnißla.

Kirsi, kirrän, kirsin ſe kirte.

Kirskun ua *v.* gnißla, knarra. -una an *s.* gnißel, knarr. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta gnißla, knarra. -utus uksen *s.* gnißling. -kahdan htaa *v.* gnißla haſtigt till. -kahtelen hdella *v.* gnißla till haſtigt då och då.

Kirso on *s.* tryne, mule, mun, öppning.

Kirsto on *s.* knopp på en ſtaf.

Kirstu un *s.* kiſta, fängelſe. -unen sen *dim.* liten kiſta. -ulliuen isen *a.* kiſtegande, en kiſta full.

Kirsi rren *s.* fäle, -kukka blåſtypa (*anemone hepatica*), hästhof (*tussilago farfara*), -heinä ängsull (*eriophorum latifolium*), -partti alfogel (*fuligula glacialis*), -suorsa gräsand (*anas boschas*), -lanka brodergarn, -löyhä kamlott. -inen isen *a.* fälig, fältfull. -sillinen l. -rrellinen isen *a.* fältfull. -iäinen isen *s.* ett ſlags inſekt. -sin iä *v.* afſkala ytan ſå att käleu l. det frusna kommer i dagen, göra fäle. -rrän rtää *v.* göra fäle, frysa, göra ſtel. -rrättelen tellä *v.* upptina fäle, badda med omſlag.

Kirtsakka kan *s.* plötſlig tillfrysning. -sahdan htaa *v.* plötſligt tillfrysa.

Kirtti tin l. -ilä än *s.* kärtel.

Kirvelen llä l. -ventelen nnellä l. -vellän ttää l. -vistän tää l. -vistelen llä l. -velöitsen itä l. -velöitän ttää *v.* ſmärta, ſwida, ſticka, göra ondt (kirpiä).

Kirveli in *s.* körfwelſlofa (*cerefolium sativum*).

Kirves een *s.* yxa, kirveen lapa yxblad, k. silmä yxöga, k. hamara l. -pohja yxhammare. -eellinen isen *a.* förſedd med yxa. -eetöin ttöman *a.* utan yxa. -eettömyys yyden *s.* yxbriſt.

Kirvinen isen l. -viäinen isen *s.* fång-lärka (*alauda arvensis*).

Kirvo on = kirvinen.

Kirvotan, -votus, -votin, -vottelen ſe kirpoon.

Kirvohdun htua, -voun uta, -voonnun ntua = kirpoun.

Kirvu un *s.* Kirwus ſocken.

Kisa an *s.* lek, dans, ras, larm. -aan ata *v.* leka, danſa, raſas. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* leka, danſa. -aus uksen *s.* lekning, dansning, ſtöj. -autan tta l. -uttelen tella *v.* låta danſa, ha att leka, wäsnas.

Kisallan ttaa *v.* behandla wåldſamt, illa, mörbulta. -allutan ttaa *v.* låta wåldſamt behandla (jfr. kiskallan).

Kisko on *s.* beſlag, ſkolla, ſyjäle, palt. -oinen isen *a.* ſyjälig, beſlagen, pahakiskoinen elak, konſtig. -otoin ttoman *a.* utan beſlag, obeſlagen, utan ſkolla. -os oksen *s.* ett lösryckt tunt ſtycke, ſplint, lösryckt tillſtånd. -kon oa *v.* lösriſwa, ſyjälita näſwer, ſyjälka, rycka ut, aftwinga, plundra, utpreſſa. -kaisen ista *v.* bortrycka haſtigt. -kallan ttaa *v.* lösrycka l. plundra lindrigt och haſtigt. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* låta rycka bort, rycka med ſig, beſtå, fätta beſlag.

Kismitän tää, -telen tellä = karkotan -ttelen.

Kis *int.* lockord åt katt.

Kissa an *s.* katt, kissan juusto l. käpälä kattfot (*gnaphalium dioicum*), k. kyntilä kungsljus (*verbascum thapsus*), k. minttu kattmynta (*nepeta cataria*), k. kello = kurjen kello, k. kaljanen = pellon vanha, k. parta morrhår. -aannun ntua *v.* bli från, illaluktande. -astun ua *v.* bli från, wreſig. -ahdan htaa *v.* bli något från, gifwa elak lukt ifrån ſig. -anen sen *dim.* liten katt. -amainen isen *a.* kattlik.

Kisu un *s.* kättja, luft af brunſtighet. -uinen isen *a.* kät, kättjefull.

Kisura an *s.* liten mager ren.

Digitized by Google

Kita dan *s.* gap, trut, swalg, -laki gom, -puikko l. -kapula swenamn på sked. -anen sen *dim.* litet gap, *pl.* kitaset gälar. -dus uksen l. -duksin imen *s.* gäl. -ainen isen *a.* ht. gap, med gap försedd, isokitainen stor i truten.

Kitajan data = kitisen. -tautan ttaa = kitistän. -tauttelen tella = kitistelen.

Kide teen *s.* snöflinga, pakkasen kiteet snöflinger i stark köld.

Kides teen *s.* afdelning uti bikupa, bistock, cell, Kides socken.

Kitisen stä *v.* qwida, knarra. -inä än *s.* qwidande, knarr. -iä än *a.* knarrande, trög, kitiä keli knarrande trögt före. -teys yden *s.* knarrighet, tröghet. -teyn ytä l. -testyn yä l. -tistyn yä *v.* bli knarrande, hoybragas, rynkas, klämmas. -din timen *s.* klämma, medel att rynka, on kitimissä är i klämma, saa kitimiin får i klämma, i faggorna. -tistän ää l. -tistytän ttää *v.* ha att qwida, låta knarra. -tistelen lla *v.* ha småningom att qwida. -teroitsen ta = kituroitsen (kitu).

Kitka kan *s.* gnidning, friktion, knarr, -valkia eld framkallad genom gnidning, -kivi ett slags sten, anwänd till slipning. -kan kaa l. -kun ua *v.* gnidas hit och dit, knarra. -kutan ttaa l. -ttelen tella *v.* gnida, slipa, åstadkomma knarr, nauraa kitkuttaa strattar flinande, elää k. framsläpar sitt lif. -kutus uksen *s.* gnidning. -kuttaja an *s.* gnidare, birstlare.

Kitken eä *v.* upprycka, rensa bort ogräs, städa. -elen lla *v.* upprycka, rensa småningom. -ko on *s.* upprycknung, rensning, badstugu, -hamppu hanstånd af hampa (som bortplockas), -pellava wildlin, ängslin (*linum catharticum*), -ihminen knarrig menniska.

Kitkera an *a.* bitter, skarp (katkera).

Kitku un = katku.

Kitsas aan *a.* snäf, njugg, nidsk, snål. -aus uden *s.* snäfhet, njugghet. -aasti *adv.* snäft, snålt. -aan ata *v.* göra snäf, trång, utpressa, drifwa på. -astan aa l. -astelen lla *v.* wara snäf, bete sig snålt. -astun ua l. -sistyn yä *v.* bli snäf, bli snål.

Kitsepuu wigeltorn, gettorn (*rhamnus cathartica*).

Kitsku un = katku.

kitsu un *s.* nors.

Kitti tin *s.* pisinkitti gulärla (*motacilla flava*).

Kitu dun *s.* långwarig sjuklighet, kraftlöshet, ömklighet, *a.* njugg, -pellava = kitkopellava, kituspiikki stötspigg (*gasterosteus aculeatus*). -ulainen isen l. -uloinen isen *a.* kraftlig, sjuklig, swag, konvalescent, *s.* sjukling. -dun tua *v.* kraftla, sjukas, jemra sig. -una an *s.* kraftlande lif, elände. -dutan ttaa l. -ttelen tella *v.* plåga, pina. -dutus uksen *s.* plågande, marter. -uroitsen ta *v.* framsläpa ett eländigt lif.

Kitveli in = kitkopellava.

Kiuhkaan ata *v.* bullra, gråla.

Kiukka kan l. -kas kkaan *a.* häftig, bråd, snabb, wred, kiukkaan hastigt, kiukkamainen owan, okunnig. -kahdun htua *v.* bli häftig, bli het.

Kiukku kun *s.* häftig wrede, hetsighet, wredesmod, -ruoho bolmört (*hyoscyamus niger*), -vahto etter, ormgift, -päinen hetlefrad. -uinen isen *a.* wresig, häftig, arg. -uisuus uuden *s.* wresighet, arghet. -uisesti *adv.* wresigt, argt. -kkuun kuta l. -kuitsen ta *v.* wara arg, ilskas, rasa i wrede. -kkuilen kuilla *v.* bete sig wresigt, ilskas. -kustun ua l. -kuhdun htua l. -kkuunnun ntua *v.* bli upptänd af wrede. -kustutan ttaa *v.* uppreta till wrede.

Kiukoa an = kiuas kiuksan.

Kiuas ukaan *s.* ugn af gråsten, badstugu. -kainen isen *dim.* liten gråstensugn, *a.* försedd med sådan ugn. -astan aa *v.* förse med sådan ugn.

Kiukelo on l. -ero on l. -eroinen isen l. -kura an *a.* krökt, böjd, mångbugtig, krusig.

Kiulakka kan l. -kko kon *s.* njupon.

Kiulu un *s.* stäfwa. -ullinen isen *a.* en stäfwa full, med stäfwa försedd.

Kiunki ngin *s.* hanlar uppgående om höften med krokig näbb.

Digitized by Google

Kiuru un *s.* lärka (kirvinen), lättsinnig menniska.
Kiusa an *s.* förtret, förargelse, retelse, tekee kiusalla gör på förtret. -allinen isen *a.* förtretlig, retsam, frestande. -aan ata *v.* förtreta, reta, fresta, plåga. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* reta småningom, fresta smått. -aus uksen *s.* retning, frestelse, plåga. -aaja an *s.* frestare. -aisen ista *v.* reta hastigt. -autan ttaa *v.* låta reta, fresta, plåga.
Kiuskaan kata *v.* gläffa. -kasen sta *v.* ryta till häftigt.
Kiusta an *s.* trots, yttersta ansträngning.
Kiuttu tun *s.* pung, eiddonswäska.
Kiuvus ukaan = kiuas.
Kiva an l. -as aan l. -akka kan *a.* häftig, snabb, ilande. -vertelen rrellä *v.* ila.
Kivakko kon *s.* korsört (*senecio vulgaris*).
Kivennapa navan Kiwinebb socken.
Kiverä än *a.* böjd, rullad, wecklad, ringlad. -ryys yyden *s.* böjdhet, tillstånd af ringlar. -errän rtää *v.* böja ihop, rulla, weckla. -rryn rtyä *v.* bli böjd, rullad, ringlad. -ertelen rrellä *v.* ringla sig, hoprullas (kiva). -rrin rtimen l. -rys yksen *s.* knäweck. -rö ön *s.* böjdt l. kröft ting, båge (kiperä).
Kivi ven *s.* sten, handqwarn = jauhokivi, -harkko stenklump, -riippa stenbörda, stensänke, ankare, -pyykki stenrös, kivenviha lärka, -tasku l. -takkinen l. -näkkinen l. -tassi l. -rastas stensqwätta (*saxicola oenanthe*), kiven nahkiainen linål (*petromyzon branchialis*), kivennuoliainen hornstagg, skinnäling (*gasterosteus pungitius*), kivinuttinen tånglake, ålkusa (*zoarcaeus viviparus*), kiven tiera l. -tiira l. -tassu stenmossa (*lichen saxatilis*), kiven makiainen l. -kimalainen bergsöta, stensöta (*polypodium vulgare*), kiven sieni (*helvella mitra*), kivipiira kräfwa, kivitauti stenpassion, kivikontti wäska med sten, jää kivikonttia kantamaan säges om äldre syster l. bror, när den yngre blir gift. -veinen isen l. -vo on l. -vonen sen *dim.* liten sten. -vinen isen *a.* stenig, af sten. -vikko kon l. -vistö ön *s.* stenig mark, stenhop. -valo on l. -veliö ön *s.* ödemark. -vikkäinen isen *s.* med heta stenar stekt rofwa. -ves eksen *s.* stensänke i fiskbragder, *pl.* kivekset testiklar. -vestän tää *v.* förse med sänken. -vestys yksen *s.* utrustning med sänken. -vekäs kkään *s.* partigängare, eg. stenkastare. -vitän ttää *v.* stena. -vittelen tellä *v.* kasta stenar, wara på stenkastning. -vitys yksen *s.* stenkastning. -vittäjä än *s.* stenkastare. -venen vetä l. -vennyn ntyä *v.* bli sten, förstenas. -vestyn yä l. -vestun ua l. -vetyn ttyä l. -veydyn ytyä *v.* förstenas, petrificeras, förhärdas. -vettynäinen isen *s.* petrifikat. -verrän rtää *v.* gnida ihop stenar, gnißla, qwittra (jfr. kipiä, kiverä).
Kivotan ttaa *v.* reta, ägga.
Klanipää skalligt hufwud.
Klasi in *s.* glas. -inen isen *a.* af glas. -sillinen isen *s.* ett glas fullt.
Kleini in *s.* flygande gift, flen, -ruoho möja, solögon (*ranunculus*), vähä k. = piisku, lasten k. = vaivaisten kukka.
Klihta hdan *s.* skäkta. -aan ata *v.* skäkta. -aus uksen *s.* skäktning.
Klivi in *s.* gluttsnäppa (*totanus glottis*).
Klunsio on = suopursu.
Klupu pun *s.* klubba.
Kläppään pätä *v.* klämta.
Knappi pin *s.* knapp.
Ko (= kö) *prt.* för fråga, monne? onko är han? joko monne redan?
Kod ... se kot....
Koe .. se koke ...
Kohaan l. -hajan hata l. -hisen ista *v.* susa, brusa, pösa. -hina an *s.* brus, sus, sorl. -hailen lla *s.* susa, brusa smått. -histan taa l. -histelen tella *v.* åstadkomma sus, låta brusa, pösa. -histus uksen *s.* brusning, susning, pösning, larm. -hahdan htaa l. -hahtelen hdella *v.* plötsligt susa till, brusa till. -hahdus *sdr.* -haus uksen *s.* plötslig brusning (koho).
Kohennan ntaa *v.* uppresa, upprätta, omröra, laga om (eld), repartra. -ento nuon *s.* uppresning, omrörning, ugusraka, brandstake. -ennus uksen *s.* uppresning, omrörning, upprättelse. -en-

Digitized by Google

ain ntimen s. medel, werktyg att resa upp, röra om, ställe för omrörning. -entelen nuella v. uppresa småningom, omröra fortfarande. -ennun ntua v. bli upprest, omröras -ennutan ttaa l. -ennuttelen tella v. låta uppresa, omröra (kohaan, koho).

Kohin ia = kohennan.

Kohio on s. isklimp under hästfötter (tilsa, tiera).

Kohisen, -ins, -istan, -istelen se kohaan.

Kohittelen tella v. begabba, le åt andras ofärd.

Kohjo on s. torrhosta, brock. -otan ttaa v. hosta.

Kohko hon s. torrhosta.

Kohlin ia v. slå wårdslöst, piska uttröskade sädeskärfwar. -lu un s. omslakning, pl. -lut omslakade och uttröskade sädeskärfwar. -listan taa v. slå, förstöra.

Kohma an l. -me een a. stel, styf, s. styfhet. -melo on s. stelhet, styfhet, förwirring, rus, bakrus, tafatt menniska. -metan ttaa s. göra stel, styf. -metun ttua l. -mennun ntua v. styfna, stelna, bli förwirrad.

Kohmin ia l. -mon oa l. -muun muta v. täta till, trefwa, handtera oaktsamt, göra blindtwis, snilla undan, stjäla. -mia an s. försnillare. -muri in s. trefware, försnillare.

Kohnin ia v. göra ngt wårdslöst, skafwa, skubba, böka, trefwa. -na an l. -nuri in s. bökare, skubbare. -nuun nuta v. raffa ihop, skrapa tillsammans. -nutan ttaa v. låta göra wårdslöst, skubba, böka. -nutus uksen s. bökning, skubbning.

Koho on s. pösigt, uppblåst tillstånd, flöte bak i not, hohojaa dubbel is på slödwatten, -vesi slödwatten, -kuori uppöst skal, -kuorinen leipa bröd med pösigt skal, -piimä pösig surmjölk, kohoavaatteet pösiga kläder, -tauti kolik, -heinä silen (*silene noctiflora*), -ruoho dufwegg (*cucubalus behen*). -oan -ota v. höja sig, resa sig, pösa. -oelen lla v. höja sig, pösa småningom. -huun huta v. pösa, femma. -otan ttaa v. upphöja, uppresa, pösa, swälla. -ottelen tella v. höja småningom, uppswälla långsamt. -otus uksen s. upphöjning, pösning. -otin ttimen s. pösmedel, jäst. -otun ttua v. bli uppreft, pösig, swälla till. -hitan ttaa = kohristan. -histun ua v. bli pösig (kohaan, kohisen).

Kohta hdan s. stället gentemot, ungefärliga stället l. tiden, omständighet, förhållande, moment, punkt, strax, tuli kohtaani kem emot mig, kirkon kohta stället wid l. jemte kyrkan, kirkon kohdalla gent emot kyrkan, suorin kohta punsta det rakaste stället af trädet, kapein kohta joesta smalaste stället af ån, asian kohta sakens beskaffenhet, toinen kohta en annan omständighet, punkt, moment, tulee kohta kommer strax, kohta sillään l. sillansa l. heti kohta l. kohta pikaan l. kohta päätä strax på stund, kohtaniittu rakt framför belägen ång, pysy kohdalla håll på din plats, asia on kohdallansa saken är i sin ordning, kohdastaan strax, minä teen kohdastani jag gör å mina wägnar, för min del, kukin kohdastansa en hwar för sig, sitä kohtaa i den rigtning, minua kohtaan i rigtning åt mig, i förhållande till mig, mot mig, kohtalainen isen medelmåttig, kohtalaisuus uuden medelmåtta, kohtalaisesti medelmåttigt. -hdakkoin l. -hdakkoon *adv.* snarligen. -hti hden s. stället gentemot, rigtning åt. monessa kohden på många håll, yhdessä kohden på ett ställe, minua kohti l. kohden i rigtning åt mig, pane kaikki kohden sätt allt i (rigtning) ordning, kohden hänelle rigtadt, lämpligt åt honom. -hdallinen isen a. ht. behörig ort och tid, symmetrisk, till saken hörande. -hdallisuus uuden s. symmetri. -hdatoin ttoman a. ej till saken hörande. -htalo on s. motswarande, tillbörlig del, lott, föremål för ngt. -htu hdun = kohta. -htulainen, -htulaisuus, -htulaisesti = kohtalainen o. s. w. -htuus uuden s. måtta, måttlighet, billighet. -htuullinen isen a. måttlig, medelmåttig, billig. -htuullisuus uuden s. måttlighet, billighet. -htuul-

Digitized by Google

lisesti *adv.* medelmåttigt. -htuutoin ttoman *a.* utan måtta, omåttlig. obillig. -htuuttomuus uuden *s.* omåttlighet, obilliget. -htuuttomasti *adv.* omåttligt, obilligt. -htaan hdata *v.* träffa, möta, bemöta, tauti kohtasi sjukdomen träffade, kohdattu lehmä af sjukdom träffad ko, asia kohtasi niin saken föll sig så. -htaus uksen *s.* träff, fall, åkomma, möte. -hdatus uksen *s.* symmetri. -hdatusten *adv.* symmetriskt, mot hwarandra. -htelen hdella *v.* träffa ofta, bemöta. -htelo on l. -htelus uksen *s.* möte, bemötande. -htelias aan *a.* artig. -hteliaisuus uuden *s.* artighet. -hteliasti *adv.* artigt. -htailen lla *v.* syfta på, ha till mål. -htaisen ista *v.* fatta hastigt till mål, ha syftning åt. -htuutan ttaa *v.* ha måtta, hejda sig. -hdennan ntaa *s.* ställa på sin plats, ordna.

Kohtu hdun *s.* qwed, moderlif. -uinen isen l. -hdullinen isen *a.* hafwande (kohta).

Kohu un = kohina och koho. -un ua = kohaan och kohuun.

Kohva an l. -hvannes nteen *s.* isskorpa, den lösa isen undan hwilken wattnet bortrunnit. -aan vata *v.* tala toma ord, pladdra, stöta till blindtwis.

Koi koin l. -isa an l. -iso on l. -ihka an l. -iska an *s.* mal, qwesa, fulslag, koiruoho malört (*artemisia absinthium*), koinpuu l. koisonpuu bosört, qwesling (*solanum dulcamara*), koisohumala humlebinda (*cuscuta europæa*). -isso on *s.* malört. -inen isen *a.* malfull. -itelen idella *v.* gnaga som mal. -idun itua *v.* bli malåten, frätas. -istun ua *v.* bli full af mal.

Koi koin *s.* ljusstrimma, första ljusningen om morgonen, kointähti morgonstjerna. -itar ttaren *s.* aurora. -itan ttaa *v.* gry. -itto ton *s.* gryning. -idun itua l. -itun ttua *v.* gry, lysa fram, uppgå, uppstiga, hinna, hända, k. rannalle nå stranden, k. taudista tillfrisknа. -illinen isen *a.* nordost, *s.* nordöstlig (koi mal, koke).

Koikka kan *a.* långbent och krokig, k. polvi *ep.* åt haren. -kale een *a.* långoch krokbent. -kkaan kata *s.* taga ett långt steg, göra en swängning, kretsa. -kkaelen lla l. -kkelen kella l. -kellan ltaa l. -kellehdan ltaa l. -kkeloin ida *v.* taga långa steg (som tranan), gå på styltor. -kkahutan ttaa *v.* taga ett skutt, göra en hastig swängning, astui koikkahutti steg med ett skutt. -kun kkua *v.* gå waggande, swängande, skrika som tranan l. forpen, krakta. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* gå långsamt waggande, kraffa fortfarande.

Koinan naa l. -aan ata l. -nin ia *v.* ha coitus. -nu un l. -naus uksen *s.* coitus. -nuri in *s.* löpsk mansperson.

Koipi iven *s.* ben, benling, -kenkä sko gjord af benling. -inen isen *a.* gjord af benling, kolmik. af tre benlingar gjordt (foger). -ivikas kkaan *s.* handske l. sko af benling. -ipeen iveta l. -vin pia *v.* stiga på benen, gå, röras långsamt fram. -pelen vella l. -pielen lla *v.* begagna benen, löpa. -pohdun htua *v.* falla på benen, stupa. -puttelen tella *v.* begagna benen, sträcka fram, skjuta fart. -ivetan ttaa *v.* förse med ben l benling, sätta fötterna under någon, råskynda, öfwerdraga med benling. -perrun rtua *v.* stupa (af slag, fonwulsioner).

Koippura an *s.* stång, påk.

Koira an *s.* hund (want. hane, narttu, natu hynda), smädefull menniska. skälm, hundsfott, pidän koirana behandlar som en hund, koiran juoni skälmstycke, koiran hammas spefegel, koiranlainen l. -parinen skälmaktig, k. kurinen illparig, makaa koiran unta lätsar sofwa, veden k. wattnets hund *ep.* för gäddan, koiran humala binda (*polygonum convolvulus*), humlebinda (*cuscuta europæa*), koiran höysipuu = höysipuu, koiran kieli hundtunga, munkslöf (*cynoglossum officinale*), k. juolukka = juovukka, k. korva ifornbär (*convallaria bifolia*), k. kulli l. k. pellava nålbynor (*thlapsi bursa pastoris*). k. kusiruoho åkerröf (*fumaria officinalis*), k. nauris åkerkål (*brassica campestris*), k. putki l. k. kumina hundkummin, hundloka (*chaerophyllum sylvestre*), k.

Digitized by Google

taltari binda (*polygonum convolvulus*), k. ruoho hundering (*dactylis glomerata*), k. silmä binka (*erigeron acre*), koiramainen isen *a.* hundaktig, -maisuus uuden *s.* hundaktighet, -maisesti *adv.* hundaktigt. -amas aan *a.* hundaktig, stygg. -rus uksen *s.* skalk, skälm. -ruus uuden *s.* hundaktighet, elakhet, stygghet. -anen asen *a.* rik på hundar, hane (*sdr.* koiras), koirasteeri errhane, k. humala hanhumla. -as aksen *s.* hane, hanblomster. -ain amen *s.* ståndare i wärter. -rin ia l. -riin rita *v.* bortplocka hanblomster. -astun ua *v.* bli hundaktig, elak, stygg, härskna, unkna. -ristelen l. -rittelen tella *v.* bete sig hundaktigt, sjelfswäldigt, wara stygg.

Koirio on *s.* ett slags winterrät.

Koiso l. -sa l. -iska, -istun se koi.

Koitan ttaa *s.* hämmas (se koi, kokea).

Koito don *a.* beklaglig, eländig, usel, koito kuona (eg. uselt slagg) myrmalm, räjern, -maa odladt land.

Koivu un *s.* björk, hikiäisk. l. ihiäk. l. hiesk. l. suokkokoivu flibb-björk (*betula odorata*), rauvask. l. rautiaisk. wårtbjörk (*betula alba verrucosa*), vuivaisk. l. mataraisk. dwergbjörk (*betula nana*), hyötyk. lång och grenig björk, ahok. l. arok. kort och tjock björk, alak. l. korpik. lång och rak men stör björk, pahkak. masur, riippak. l. kangask. hängbjörk (*betula pendula*), aattok. helgdagsbjörk, koivun kansä l. kääpä björkticka, suoftticka (*boletus fomentarius*), k. terva tysolja. -unen sen l. -vahainen isen *dim.* liten björk. -uinen isen *a.* björkrik, gjord af björk. -vikko kon l. -visto on *s.* björkskog, Koivisto Björkö socken. -vio on *s.* hwit oxe. -vas aksen *s.* hwit ko.

Kojahdan htaa *v.* ljuda doft, dimpa. -jaus uksen *s.* doft ljud, dimp, klimp.

Kajamo on *s.* stor hanlar (jfr. kiunki), stor fisk i allmänhet.

Kojo on *s.* kallt luftdrag. -oinen isen *a.* kylig. -otan ttaa *v.* kyla, brösta sig, gå fram lång och rak.

Kokamus l. -kalmus uksen *s.* hafstång (*sostera marina*), krustigt werktyg.

Kokar, -karrun se kokkare.

Kokatsu un *s.* njupon.

Koen kokea l. kokeen koeta *v.* försöka, pröfwa, sträfwa, undersöka, witja, ösa, kokenut kaikki tietää, mutta vaivainen kaikki kokee den som försökt känner allt, men olycklig den som allt försöker. — Koe kokeen l. Kokiain amen *s.* försök, pref, witjning, Kokemäki Kumo socken (eg. witjebacke). -kemus uksen *s.* försök, erfarenhet, witjning. — Koelma an *s.* det försökta, det witjade. — Koetan ttaa *sdr.* koitan ttaa *v.* låta försöka, sträfwa, bjuda till. -ete tteen *s.* försök, koetteeksi på försök. -etus uksen *s.* försökning, pröfning, undersökning, erfarenhet. -ettelen tella *sdr.* koittelen lla *v.* försöka, pröfwa småningom. -ettelemus uksen l. -ettelu un l. -etelus uksen *s.* försök, pröfning, erfarenhet.

Kokka kan *s.* något uppstående, fretsen af fram- och bakstammen på en båt, galjon, det uppstående flötet på bakstycket af en not, skämt, kokkahonka furu som duger till båtstam, furu med yfwig topp, -puu stamträd, pilven k. melntapp, munak. äggröra, kokkapiimä i ugn ystad surmjölk, kokkapuhe infall, skämt, -puheinen skämtsam, -mainen skälmaktig, putslustig. -kkeli in ss. maitokokkeli = kokkapiimä, munakokkeli = munakokka. -aus uksen *s.* skalkhet, skälmstycke. -ainen isen *a.* skalkaktig, skämtsam. -kästelen lla *v.* gå med hufwudet upprätt, resa sig, stoltsera. -kkajan l. -kkaan kata *v.* spela puts åt någon, göra skälmstycken, bliga med skälmsk min.

Kokkali in *s.* tölp, owig till kropp och själ.

Kokkara an, -ainen isen = kokkare, -einen.

Kokkare een *sdr.* kokar kkaren *s.* kcka, klimp, bulla. -reinen isen *a.* full med kofor, klimpar. -kkaroitun ttua l. -karrun rtua *v.* bli klimpig, kckig.

Kokko kon *s.* kegelformig upphöjning, wårdkase, kummel, den uppstående pyramidformiga öfra delen af hus, wind, ruisk. rågskyla, polttaa kokkoa bränna kcko d. w. s. uppstaplad trädhög

Digitized by Google

wiisa helgaftnar, -lintu gullörn (*aquila chrysaëtos*), kokkomaito = kokkapiimä. -onen sen *dim.* liten hög. -ola an *s.* höjd för wårdkasar, Gamla Karleby.

Koko koon *s.* samling, hop, helhet, ovat koossa åro tillsammans, tulla kokoon komma tillsammans, ruumiin koko eg. kroppens helhet, kroppsstorlek, kokonansa helt och hållet, koko talo hela gården, koolta ymnigt, koommin ymnigare, mera. -oinen isen *a.* ht. storlek, munan kokoinen af ägg storlek. -onainen isen *a.* hel. -onaisuus uuden *s.* helhet. — Kookas kkaan l. Kooliis aan l. Kokoisa an *a.* något stor, storwäxt, reslig. — Kokoon koota *v.* hopa, samla. -ous uksen *s.* samling. -ooja an *s.* samlare. -oelen *sdr.* -oilen lla *v.* samla småningom. -oun uta l. -ounnun *sdr.* -oonnun ntua *v.* samlas, komma tillsammans. — Ko'on kokoa *v.* samla, hopa. — Koonnun ntua *v.* samlas, helna. — Kooskentelen nnella *v.* samla, helna småningom. — Kokoonnutan ttaa *v.* låta samlas, sammankalla.

Kokoi in *s.* kornbröd.

Kokotan ttaa *v.* utsträcka, peka, stå och wänta. -tus uksen *s.* utsträckning, wäntning. -ttelen tella *v.* sträcka fortsfarande, wänta fortfarande.

Koksahdan htaa *v.* dimpa, hoppa, skutta med bån. -hutan ttaa *v.* kasta, bånga, slånga. -sennan ntaa *v.* hoppa, swånga sig upp.

Kola an *s.* stör med jernspets, ugnsraka = hiilik. brandstake, hirsik. stockkälke (en i form af stida giord kälke, hwarpå wid släpning bakändan af stocken hwilar), stångsel i sjön för fiskbragder, käpp med twärslå för att utdraga säd från qwarntratten.

Kolaan l. -lajan lata l. -lisen sta *v.* framla, stallra, stamra. -lina an *s.* frammel. -ahdan htaa *v.* skrälla, smälla till hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* skräll, smäll. -ahtelen hdella *v.* skrälla till flera ggr. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* smälla till, ge en smäll. -listan taa *v.* bulta, framla, knacka. -listaja an *s.* bultare, knackare, hongan k. *ep.* för hackspett. -listaus uksen *s.* bultning, knackning. -listin imen *s.* bultningswerktyg, instrument för rengörning af hästars tänder. -listelen lla *v.* knappra. -lakka kan *v.* skrältande, doft ljudande.

Kolehdin htia = komehdin, loitsin.

Koleikko, -einen, -eus se kolia.

Kolhaan hata l. -hin ia l. -hon oa *v.* slå wårdslöst, hugga groft. -haisen sta *v.* slå groft och hastigt, slå sönder, sära. -haus uksen *s.* stöt, slag. -ho on *s.* sönbrigt kärl, murket stående träd (kohlin).

Kolhos oon *s.* rentåg, sammanbundna renar. -stan aa *s.* förena renar till ett tåg.

Koli in *a.* kal, skallig, *s.* kolmila.

Kolia an *a.* ojemn, backig, gropig, skarp, kylig, krokig. -leus uden *s.* ojemnhet. -asti *adv.* gropigt. -leinen isen *a.* ojemn, kylig, krokig. -leisuus uuden *s.* gropighet. -leikko kon *s.* stenig, skroflig wäg. -listun ua *v.* bli skarp, kylig, oländig. -leudun utua *v.* bli skarp, qwickna till.

Kolikko kon *s.* silfwerrubelsstycke, twättkanna waul. af metall.

Kolin ia *v.* omröra, orena. -ine een *s.* konst, intrig.

Kolisen, -ina, -istan se kolaan.

Kolisutan ttaa = kolistan se kolaan.

Koljaus uden *s.* kraka (koleus).

Koljo on *s.* lång strykare, jättelik. -ju un *s.* höjd, hög plats, twärträd på sadel. -jumi in *s. myth.* jätte.

Kolkistun ua = kolistun och kolkostun.

Kolkka kan *s.* regel, stöt, kort åre, trubbig pil, kant, hörn, fälla, sätt att fiska då fisken klubbas under ung is, -kala under isen klubbad fisk, -mies man som klubbar fisk l. framstöter båten med en stör, kolkkapoika l. kolkkipoika gosse som hemtar pilar, lehman k. foskälla. -ainen isen *a.* försedd med rigel, hörnig, kolmik. trehörnig. -aisuus uuden *s.* hörnighet. -kistan taa *v.* göra kantig. -kistun ua *v.* bli kantig (kolkkaan).

Kolkas kkaan *s.* ett slags björnfälla.

Kolkkan kata l. -lkan kkaa *v.* klappa, klämta, bulta. -lke kkeen l. -aus uksen *s.* klappning, bultning, klämtning.

Digitized by Google

-are een *s. pl.* -reet klabbar, framlande ting som hänga wid ngt. -aelen lla *v.* klappa, framla fortfarande. -ahdan htaa *v.* framla, dåna till hastigt. -ahutan *adv.* -autan ttaa *v.* åstadkomma ett hastigt dån, klappa till. -kinkkia *v.* klappa fortfarande. -kinto nnon *s.* klappning, framling. -kon kkoa *v.* klappa dost, dunka på. -kottelen tella *v.* röras med dost frammel. -kun kkua *v.* framla, dunka, knaka. -kutan taa *v.* dunka på, bulta, klappa. -kutus uksen *s.* klappning, bultning. -kuttaja an *s.* klappare. -kuttelen tella *v.* klappa fortfarande (kolkka).

Kolkki kin *s.* snafwande häst (kolkko).

Kolkko kon *a.* dyster, hemsk, ryslig, kylig, kärf, strostig, k. korpi dyster skog, k. ilma, k. sää dyster, kylig wäderlek, k. maa ofändig, stenig mark, k. mies dyster, kärf, trumpen man. -ous uden *s.* dysterhet. -kosti *adv.* dystert, hemskt. -kostun ua *v.* blir dyster, fördystras, anse för dyster. -konnun ntua *v.* bli dyster, kylig (kolia, kolkka).

Kollaan laita *v.* slå, hägra, niin minun silmistäni kollaa så förekommer det mig. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella *v.* slå till, hamra, laga, förbättra, hela. -ahdun htua *v.* bli slagen, lagas, helas.

Kollastan aa l. -telen lla *v.* roa sig med besök.

Kolli in *s.* löpsk katt l. hund, kollin marja swart winbär. -ittelen tella *v.* wara på nattlopp.

Kollo on *s.* swets, hymvel. -otan ttaa *v.* göra ngt enformigt, katsoa k. stirra orörligt, seisoa k. stå störas orörlig, itkeä k. gråta enformigt höglindt.

Kollos oon *s.* band att fästa renar den ene efter den andres släde. -stan aa *v.* fästa sålunda renar (kolbos).

Kolme l. -lmi men *a.* tre, kolmikanta nuoki trefjädrad yil, -laita vene trebördings båt, -kukka styfmorsblomma (*viola tricolor*), -yhteinen treenig, -yhteisyys treenighet, kolmin tre i sender. -mesti l. -masti *adv.* tre gånger. -mas annen *a.* tredje, kolmanneksi för det tredje. -mannesti *adv.* för tredje gången. -mannes eksen *s.* tredjedel. -mian *s.* trefidig figur, katsoo kolmialle sen åt tre håll, tulee kolmialta kommer från tre håll, hajoo kolmiaa går sönder i tre delar. -mio on *s.* trefidig figur. -minainen isen *a.* trefallbig. -minaisuus uuden *s.* trefallighet. -minaisesti *adv.* trefallbigt. -mikko kon *s.* triangel. -mo on l. -monen sen *s.* trea (i kortspel). -moinen isen *a.* trilling. -mitan ttaa *v.* dela i hopar, soccar om tre hwar, kolmittain tre och tre i sender. -mennan ntaa *v.* tredubbla.

Kolo on *s.* urhålkning, hål, kolopun bleckadt träb, puun kolo ihålighet l. afskalad ställe i träd, vuoren k. bergsrefwa, *pl.* kolot afskalade trän till tjärwed, kolorauta jern hwarmed tjärwed afskalas. -lon loa l. -loon lota *v.* blecka, urhålka, göra inskärningar, afskala trän till tjärwed. -otan ttaa *v.* skala, afbarka, gnaga, wärka. -ottaja an *s.* afbarkare, gnagare, wärk, gift. -otus uksen *s.* bleckning, afbarkning, wärk. -ottelen tella *v.* afskala småningom, wärka fortfarande.

Kolpakko kon *s.* bägare, skål.

Kolpi lven *s.* gammal stor tall.

Kolpitsa an *s.* källare under golfwet.

Kolppaan pata *v.* loma, släpa fötterna efter sig, wada. -pus uksen *s.* lömig, drölig menniska. -pustelen lla *v.* bete sig dröligt. -pasin *adv.* wadande.

Koltsas aan *s.* ring. -sanen sen *dim.* liten ring.

Koltti tin *s.* madraß, dyna fylld med hö.

Koltto ton *s.* skrynkla, fals, weck, ingröpning. -onen sen *dim.* spratt.

Koltto tun l. -ltuska an *s.* öronprydnad, örhänge. -kainen isen *dim.* små örhängen, *s.* hf. örhänge.

Kolu un *s.* stenhölster. -uinen isen *a.* stenig, ojemn, oländig. -uutan ttaa l. -uuttelen tella = kolistan, koliste-lea (kolia).

Kolva an *s.* slag. -vin ia *v.* slå, prygla.

Kolvennan ntaa l. -vin ia *v.* dröja, wänta. -enti nnin *s.* dröjsmål, dröl (?kotva).

Komaan l. -majan mata l. -maisen sta *v.* doft ljuda, skalla ihåligt. -mina an l. -mu un *s.* doft ljud. -mo on *s.*

Digitized by Google

ihålig. -mahdan htaa *v.* ſtalla till doft. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* plötſligt doft ſkall, ſtöt, knuff. -mahtelen hdella *v.* ſtalla till doft flera ggr. -mahutan *sdr.* -mautan ttaa *v.* ſtå till med doft ljud, dunka (komia).

Komehdin htia *v.* trolla, förhexa. -mine een *pl.* -neet *s.* trollkonſter, förhexning.

Komehikko kon *s.* öde ſkog med kullfallna trän.

Komento nnon *s.* främre knut i ugn.

Komero on *s.* ſkåp, ſkafferi, niſch.

Komestun ua *v.* bli wred, förargas.

Komi in *s.* reskiſta nypptagande helt laß, fur.

Komia an *a.* ſtåtlig, präktig. -meus uden *s.* ſtåtlighet. -asti *adv.* ſtåtligt, präktigt. -mennan ntaa l. -mistan taa *v.* göra ſtåtlig, förſköna. -makka kan *s.* ſtolt, prydlig. -mu un *s.* ſtåt. -istun ua *v.* bli ſtåtlig.

Komma an *s.* ſnäcka, muſla, komman kynsi ſnäckſkal.

Kommakko kon *s.* litet rum, gömma.

Kommana an l. -no on l. -nos oksen *s.* hydda i ſkogen.

Kommeliainen isen *s.* ſlundra (kampela).

Kommelus uksen *s.* ſtöt, tillſtöt, motgång.

Kommio on = kommana (kammio).

Kommottelen tella *v.* beröra.

Komo ſe komaan.

Komotan ttaa *v.* blånka, ſkina (kumotan).

Kompailen lla *v.* wara ränkfull, ſtälla förſåt. -pele leen *s.* förſåt, ränk. -mme mpeen *s.* knep, gömſle (komppa).

Kommin mpia *v.* kråla, traſka fram. -mpelo on *a.* klumſig, trögt framſkridande. -mpura an *s.* ſnatt. -mparoitsen l. -mpuroitsen ita *v.* ſtappla, krångla fram. -mparoitan ttaa *v.* låta ſtappla.

Kompotti tin *s.* ſkogshydda (kommana).

Komppa pan *s.* ſtöt, infall, komppasana gåpord, ſvcord. -pakko kon *s.* ſtölle den man lätt ſtöter mot, ſnafwar, stenig, ojemn mark. -pe ppeen *s.* anſtöt, motgång. -pas ppaan *a.* ſnafwande, wacklande. -pastun l. -mpistun ua *v.* ſnafwa mot ngt, ſtupa. -pastus uksen *s.* ſnafning, ſtupning. -pastelen lla *v.* ſnafwa ofta.

Komppeli in *s.* hög wäggfaſt ſång.

Komppi pin *s.* ſtickord. -pin ppia *v.* ſäga ſtickord (komppa).

Komsu un *s.* blockerf (kamsu), dans. -sis *int.* hopps! -sahutan ttaa *v.* falla l. hoppa med dån. -suttelen tella *v.* danſa, leka.

Komu un *s.* ſtädkur (komi), damm, unken luft, haisee komulta luktar unket. -uinen isen *a.* unken. -uisuus uuden *s.* unkenhet. -isesti *adv.* unket (komaan, komia).

Konakka kan *s.* kräfthåla i ſtenſtränder.

Kone een *s.* redſkap, maſkin, konſtgrepp, konepaja maſkinwerkſtad. -eellinen isen *a.* förſedd med redſkap, maſkin, konſtmäſſig, konſtig. -eikas kkaan *a.* konſtig, krånglig. -ehdin htiä l. -neilen lla *v.* göra puts, krångla. -elus uksen *s.* krångel. -ellutan ttaa *v.* krångla genom en annan, ha en att krångla.

Konehdin htia *v.* hägra, ſkulla.

Konelo on = kopakka ech koni.

Koni in *s.* häſtkrafs. -novala an l. -novoli in *s.* häſtſnöpare.

Konia an *s.* ſprått.

koniska an *s.* uthuggen upphöjning på ugnsbänk.

Konkelo on *s.* bugt på träd l. gren, iſ. björk, grön hackſpett (*picus viridis*) = konkero.

Konkka kan l. -ke kkeen *s.* något uppſtående, upprätböjdt, -nena örnnäſa, rosmerſt näſa, -luut framſkjutande ben på extremiteterna.

Konkin kkia *v.* ſtappla fram, trögt gå framåt. -kuttelen tella *v.* röras ſakta framåt. -kuutan ttaa *v.* draga mödeſamt, ſläpa.

Konko ngon = konkka.

Kongon nkoa = kankoon at kanki.

Konna an l. -nnikka kan l. -nnikainen isen *s.* greda, ſkalm, hin onde, konnan juonet, koukut ſkälmſtycken, konnan poika l. -vitavä förbannad, konnan hytelmat ſlotagräs (*sparganium natans*), konnamainen ſkälmaktig, -maisuus uuden ſkälmaktighet, -maisesti ſkälmak-

Digitized by Google

tigt. -nuus uuden s. stälmstycke, stark-aktighet. -allinen isen s. stälmaktig. -allisuus uuden s. stälmaktighet. -nnittelen tella v. bete sig stälmaktigt. -nnaldan htaa v. ha likhet med en groda.
Konninkainen isen s. klädlus.
Konnó on = kontu.
Konolainen isen s. geting.
Kononsaari s. ön Konewits.
Konovala, -novoli se koni.
Konsa *prt.* när (koska) konsanaan alldeles, ei konsanaan alldrig (ei koskaan), konsa .... konsa än ... än.
Kontio on l. -ikainen isen s. björn, kontion villa tofslukt gräs.
Kontsaan sata s. stå, hugga.
Kontta tan s. stelhet af föld, kådet ovat kontassa. händerna äro stela af föld. -ainen isen l. tas ttaan a. stel af föld, trög, tafatt. -aannan ntua l. -ntistun na l. -nun uta v. bli stel, styf (kontti).
Kontti tin s. foten ända till knäet, näfwerwäska, on kontillansa ligga på knä (beröra marken med foten till knäet), kantaa kontti-lövа med sqwaller, kontin kantaja l. konttimies sqwallertaska, baktalare if. af förtelfwade. -tta tan s. ställning på knä, lapsi on kontallansa barnet är i knäende ställning. -ttaan tata l. -tin ttia v. knäa såsom barn. -ttaus uksen s. knäning. -ttari in s. knäare. -ttailen lla l. -ttikoitsen ita v. knäa långsamt. -ttisen ita l. -tin ttia v. baktala, sqwallra, söka förhindra äftenskap, löva med sqwaller. -ttiminen isen s. baktalandet, knäandet.
Kontu nnun s. hemman, kreatursfeder. -nnullinen isen s. hemmansegare. -ntuinen isen a. rik på feder.
Kontustan aa = konttaan.
Konutta tan s. piske (koni).
Kookas, koolias, koota se koko.
Koomaan mata v. gripa med full hand.
Kopajan pata l. -pisen ista v. ljuda dofft, ihålligt, slamra. -pina an s. dofft ljud, slammer. -pakka kan s. slammer, larm. -pistan taa v. åstadkomma ett dofft ljud t. ex. genom att utstaka, knacka på ett kärl. -pistus uksen s. knackning. -pistelen lla v. knappra. -pahdan htaa v. smälla till dofft. -pahdus *sdr.* -paus uksen s. plötslig dofft smäll. -pahutan *sdr.* -pautan ttaa v. åstadkomma ett plötsligt dån. -pano on s. ihållig, wid slag dofft ljudande träbstubbe. -pio on s. ihålig, -pää dumhufwud.
Kopara an s. hof, klöf.
Kopare een l. -pero on s. slåp, grop för rofwor.
Kopekka kan s. kopek.
Kopelo on a. osicklig, ohändig, tafatt. -oitsen ita v. trefwa, famla (kopera).
Kopera an a. urgröpt, urhålkad, konkav, fröft genom urhålkning. -errun rtua v. bli fröft, hopkrympa, krokna (if. fingrarna af föld), bli stel, fomlig, tafatt. -ero on a. osicklig, tafatt, famlande. -roitsen ita v. famla, trefwa (kovera).
Kopeun uta v. tillfälligtwis inträffa, råka, hända.
Kopia an a. högfärdig, dryg. -p us uden s. högfärd. -asti *adv.* högfärdigt. -peen peta l. -peilen lla v. högfärdas.
Kopia an s. afskrift. -pioitsen ita v. taga afskrift, affepiera.
Kopisen, -pina, -pistan, -pio se kopajan.
Koplaan ata = kopeloitsen.
Koplikko kon s. surmjölf (bökkylä).
Koppa pan s. urhålkatt, urgröpt ting, korg, kanteleen k. harvans stom, piipun k. pipbufwud, hatun k. hattkulle, -mato skalbagge, -reki kurstäde, -nokka örnnäbb. -pallinen isen a. korgegande, en korg full. -patoin ttoman a. korglös.
Koppa pan s. slag, hopp, -sana stickord, hemlig koppaa göra bocksprång, kopan heitto bocksprång, koppalouve hafstrut (*larus marinus*), -verkko nät hwari fisken drifwes genom pulsning. -ppaan pata v. smälla, slå, fasta med smäll k. kasta smälla hand, k. konttiin dänga i wäskan. -aus uksen s. smäll, slag. -pon ppoa v. smälla hastigt, slänga, dänga.
Koppana an = koppanajako s. delning efter ögonmått.
Koppeli in = koppi.
Koppelo on s. tjäderhona. -oinen isen *dim.* liten tjäderhona, a. ht. tjäderhona.

Digitized by Google

Koppi pin *s.* litet rum, koja, boll, lyön koppia slår boll, otti koppiin omenoita tog lyra äpplen, vesikoppi rum för dem som äro dömde på watten och bröd, on vesikopissa är på watten och bröd. -io on *s.* koja. -ilo on *dim.* liten koja, liten inhägnad, koiran k. hundkoja, hautak. grafrum, veneen k. båtrum l. låda, niitun k. liten ängstäppa.

Koppo pon *s.* dumhufwud (kopio se kopajan).

Koppuloitsen ta = kopsin.

Koppura an *a.* skroflig, k. kynsi kartnagel.

Kopra, -allinen, -aan, -rin, ristan = koura m. fl.

Kopru un *s.* wattenfall, hwirfwel.

Kopsa an *s.* korg, noskorg (koppa).

Kopsaan sata *v.* gifwa ett hest ljud, slå, slänga med ljud, dänga. -sahdan htaa *v.* gifwa plötsligt hest ljud, slå, slänga, dimpa ned, k. korvalle ge en smäll mot örat, k. maahan dimpa till marken. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* plötsligt fall, slag. -sahtelen hdella *v.* slå l. slänga l. falla med hest ljud flera ggr. -sautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt ett hest ljud genom slag, kast m. m. -sin ia l. -sutan ttaa *v.* klappa fortfarande, flaxa. -sutus uksen *s.* klappning, flaxning.

Kopu vun *s.* buller, slammer, knack. -utan ttaa *v.* knacka, bulta sakta. -utus uksen *s.* knackning. -uttaja an *s.* knackare. -uttaminen isen *s.* knackandet. -uttelen tella *v.* knacka fortfarande, knappra (kopajan, koppa).

Kopuli in *s.* träta, trätosam käring.

Kopura an = kopera.

Kopuri in *s.* istadig häst. -roitsen ita *v.* wara istadig, motspänstig.

Kora an *s.* raßel, harkling, trolleri, elände, olycka, swårighet, korassa eläminen on pahempi kuolemaa eländigt lif är wärre än döden. -ahinen isen *a.* olycklig, eländig, öfwerhopad med swårigheter. -ajan *sdr.* -aan ata *v.* harkla, roßla, trolla. -ahdan htaa *v.* hastigt harkla, roßla till. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig harkling, roßling, trolldom. -ahtelen hdella *v.* harkla till flera gånger, roßla upprepadt. -ahutan *sdr.* -autan ttaa *v.* åstadkomma hastig roßling, slå l. rycka m. m. så det roßlar. -annus uksen = kora (korisen).

Korento nnon *s.* stång, bärstång. -olainen isen *a.* stånglik *ep.* för orm, suden korento trollslända. -nnottain *adv.* stångwis, i rad.

Korentelen = korottelen se korkia.

Korho on *s.* höstrång. -onen sen *dim.* liten höstrång. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* räfsa i strängar, omröra torkande hö.

Kori in *s.* korg, koripaja korgvil (*salix viminalis*). -illinen isen *a.* en korg full.

Koria an *a.* grann, wacker, präktig. -reus uden *s.* grannhet, prakt. -asti *adv.* grannt, wackert. -ru un l. -re een *s.* grannlåtsak, smycke, nipper. -reen reta *v.* bli grann. -reilen lla *v.* pryda, gå grann, grannas. -retan l. -ristan aa *v.* göra grann, utsira, pryda. -ritus l. -ristus uksen *s.* prydning, prydnad. -rittelen l. -ristelen lla *v.* pryda smått, smycka. -ristutan ttaa *v.* förse med grannlåter, göra grann.

Korilo on *s.* ugnsraka.

Korisen sta *s.* roßla fortfarande, skorra. -ina an *s.* roßel, skorr. -istan staa *v.* åstadkomma skorrande. -ristus uksen *s.* roßlingstillställning. -ristelen lla *v.* ha att fortfarande roßla l. skorra (kora).

Korjaan jata *v.* berga, ordna, lägga i förwar, reparera, städa. -aus uksen *s.* bergning, städning, reparation. -ju un l. -juu uun *s.* wård, förwar, björnide. -autan l. -juutan ttaa *v.* låta berga, låta sköta l. laga l. städa. -jaelen *sdr.* -jailen lla *v.* berga småningom, reparera smått. -jelo on *s.* bergning, hopsamling, städning.

Korkia an *a.* hög. Korkiakoski Högfors, korkeintaan på sin höjd, högst. -keus *sdr.* -kuus uden *s.* höghet. -asti *adv.* högt. -rko ron *s.* höjd, förhöjning, accent, räuta, korkonimi hedersnamn. -kunainen l. -keuinen l. -rkeinen l. -rkuinen *dim.* något hög. -rkonen rjeta

Digitized by Google

l. -rkonen rota l. -rkeennun ntua v. bli hög, förhöjas. -rotan ttaa l. -rottelen tella v. upphöja, förhöja. -rotus uksen s. upphöjelse, förhöjning, mårdfälla. -rote tteen l. -roke kkeen s. förhöjning, höjningsmedel. -rottamus uksen s. upphöjning, promotion.

Korkko kon s. klack. -rkotan ttaa v. klacka, förse med klack.

Korlu un s. prydnad.

Kormanto nnon l. -mano on l. -meno on s. byxficka.

Kormu un s. foder, tadel, klander. -mutan ttaa s. tadla, brumma, gorma.

Kornitsa an s. fremmandrum.

Kornutan ttaa v. qwäka som grodan, gorma. -tus uksen s. gorm, qwäkning (kormutan).

Kornuun uta v. gorma, begära enwist.

Koro on s. inskärning, ränna, grön hackspett (*picus viridis*) = honkakoro. -roinen isen a. försedd med inskärningar, rännor.

Koroska an s. oliffärgad rand på kläder ifrån midjan ned.

Korotan, -otus, -ottelen m. fl. se korkia.

Korpi rven v. djup wild skog, ödemark, -kuusi gårgran, -koivu rak men skör björk, -haukka gullörn (*aquila chrysaëtos*), -metsäs rackelhane (*tetrao hybridus*), -peippo en art fiska, -rastas björktrast (*turdus pilaris*), -sammakko klockgroda (*bombinator igneus*), -loikko ormbunke, skogsbräken (*polypodium filix mas*). -visto on s. djup aflägsnare skog. -pela an s. hem l. boning uti djup skog. -pilainen isen s. skogsbo, swedjeråg. -pinen isen a. full af öde skogar. -piainen isen s. stämm (*leuciscus grislagine*). -vetun ttua v. bli ödemark, öfwerwäras med djup skog.

Korppi pin s. korp.

Korppu pun s. spratt, skälmstycke, skorpa.

Korpu vun s. stekhetta.

Korraan rata v. qwäka (om grodor).

Korri in s. dopping (*podicaps*).

Korrostelen lla v. snarka.

Korsaan sata s. snarka. -asen sta v. snarka hastigt.

Korsehdin htia v. taga ett och annat strå (om sjuka kreatur) (korsi).

Korska an l. -kia an a. prålande, präktig, stolt. -kuus uuden l. -keus uden s. prålighet, prakt, stolthet. -asti l. -kiasti adv. pråligt, graunt. -allinen isen a. stolt, högfärdig. -allisuus uuden s. praktfullhet, högfärdighet. -allisesti adv. stolt, högfärdigt. -ailen lla v. tala graunt, skryta, pråla. -ahdan htaa v. fräsa till, frusta, skryta fort. -ahtelen hdella v. frusta då och då, gå skrytsam l. prålande. -kun ua v. frusta, snarka, skryta.

Korsnaan nata v. snarka.

Korste een s. hårdnad skorpa på något.

Korsu an s. koja, hydda, liten lada; stort twåbottnigt kärl, syrkar.

Korsua an s. litet wärdshus, krypin.

Korsi rren s. strå, kastekorsi tåtel. -inen isen a. stråfull. -in ia v. samla ihop strån. -rtun ttua l. -rteun uta v. bilda strå, wära upp, utweckla sig.

Kortan ttaa = kortin.

Korte tteen s. fräken (*equisetum*), kangask. rautak. skafgräs, skurgräs (*e. hiemale*), karvak. räfrumpa (*e. arvense*), suok. kärrskäfte (*e. palustre*), vesik. fräken (*e. fluviatile*), kortemato en slags mask begagnad till agn. -tehikko sdr. -teikko l. -teisto s. fräkenäng.

Kortin ttia l. -titsen ita v. snatta, roffa, undansnilla.

Korto rron s. buldan.

Kortti tin s. kort, kraß, lyödä korttia spela kort, kortin lyönti kortspel, pipunk. pipkraß.

Kortto ton s. wräkling, skamlös menniska.

Koru un s. brandlukt. -utan ttaa v. afge brandlukt, bräuna (koria).

Korues eksen = korves.

Korva an s. öra, handtag, stället inwid, lyödä korvalle slå på örat, korvakuulo hörsägen, saavin k. handtag på en så, kosken korvalla wid sidan af forsen, -lakki en sorts bindmössa, -nies tinningbenets första utskott, -luu tinningben, kengän k. skosnibb, ovik. stället inwid dörren, -niekka stop, kanna, (som är försedd med öron). -anen sen dim. litet öra. -ainen isen a. försedd med öra, handtag, närbelägen, pitkäk.

Digitized by Google

långörad, kaksik. twåörad (färl), kovak. ohörsam. -aisuus uuden *s.* kovak. ohörsamhet. -allinen isen *a.* förſedd med öra, handtag, närbelägen, kosken k. wid ferſen belägen. -atusten l -atuksin *adv.* öra wid öra, wid hwarandra, jemförelſewis. -atoin ttoman *a.* utan öra. -vitoin ttoman *a.* utan öron. -as aksen l. -vus uksen *s.* örlapp, ſnibb, ſtället inwid, -niekka möſſa med örlappar. -ake kkeen *s.* örlapp, ſnibb. -akko kon *s.* ſtötta på båda ſider om en fägelſnara, ſtället inwid, lumikosken korvakolla wid randen af ſnöfallet. -vo on *s.* färl med öra, ſå. -vollinen isen *a.* en ſå full. -aan vata *v.* ſätta wid ſidan, jemföra, wedergälla, erſätta. -aus uksen *s.* jemförelſe, erſättning. -ailen lla *v.* långſamt jemföra, erſätta, låna ſitt öra.

Korvaan vata *v.* förminſka, ſtympa (korva).

Korvanto nnon = kormano.

Korvennan ntaa l. -vetan ttaa *v.* ſweda, ſteka, bränna, ſmårta, minua korventaa jag har halsbränna, rintaani k. jag har ſweda i bröſtet. -vennus uksen *s.* ſweda, brännande, halsbränna. -vennun ntua l. -vetun ttua *v.* bli ſwedd, ſteft, mogen. -vehdun htua *v.* haſtigt brännas, brynas (koru).

Korves eksen *s.* ſtämm (*leuciscus grislagine*) = korpiainen.

Kosana an *s.* låderkyller.

Kosauna an *s.* ganſweri.

Kosen ea, -etan ttaa = kosken, -ketan.

Kosi in *s.* frieri. -in ia *v.* fria. -ia an *s.* friare, talman. -io on *s.* friare, talman. -ioinen isen ht. frieri, *pl.* -iset, olla kosioisilla wara på frieri. -ioin ida *v.* fria, wara talman.

Kosinkka kan *s.* trekantig duk.

Kosjo on, -jon oa = kosio, -in.

Koska *prt.* när? emedan, ei koskaan alldrig, koska ikään, ikänäns, hyvänsä, tahtonsa närſomhelſt. -ainen isen *a.* till hwad tid höraude?

Kosken ea *v.* widröra, angå, handtera. -ento nnon *s.* beröring. -etan ttaa *v.* låta widröra, handtera. -eva an l. -evainen isen *a.* kännbar, angående. -ettelen tella *v.* widröra litet, komma åt, yeſſa.

Koski ken *s.* forſ, kosken niska ſtället oſwanför en forſ, kosken laskia forsfarare, ferſeforman, -harakka l. -kara ſtrömſtare (*cinclus aquaticus*). -inen isen *a.* full med forſar. -kelo on *s.* ſkrake (*mergus*), isok. l. uuk. l. lehmäk. ſterſkrake (*m. merganser*), jouhik. l. ajok. l. karik. ſmåſkrake (*m. serrator*), hern. l. kärväsk. ſalſkrake (*m. albellus*). -kelinen isen *a.* ht. forſ, en forſ full. -ketoin ttoman *a.* utan forſ. -kitoin ttoman *a.* utan forſar.

Koskus uksen l. -ut uen *dim.* granbark, -katto tak af bark, -vene båt af bark, -torvi lur af bark, -kota hydda af granbark. -uinen isen *a.* af bark. -un ua *v.* afbarka.

Koso on l. -onen sen *dim.* ymnig, riflig, kosokauppa groſshandel, kosolla ymnigt, i ſtort, kosommalta, kosommin rikligare. -ous uden *s.* ymnighet. -outan ttaa *v.* göra ymnigt.

Kosotus uksen *s.* femårig ren, -vaadin femårig renko.

Kossa an *s.* hårfläta.

Kosseli in *s.* en ſlags plog.

Kossi in *s.* liten lax.

Kostan taa *s.* wedergälla, hämnas, wända bort. -to on *s.* wedergällning, hämd, kostoon förgäfwes, koston himo hämdbegär, hämdgirighet. -taja an *s.* hämnare. -telen lla *v.* wedergälla ſmåningom (kosti).

Kostaan ata *v.* leda, afleda. -te een *s.* led, wägledning till fogelſnara, ſtillwatten i en ſtröm (kostun).

Kostannan, -nnus = kustannan, -nnus.

Kosti in l. -sto on *s.* fyrſtäftigt hampstyg, ſäckwäf. -inen isen *a.* af ſäckwäf (piikko).

Kostikka kan *s.* bennål, hwarmed näfwerſkor göras.

Kostun ua *v.* bli ſuktig, däfwen, ſwälla till, tillwäxa, bli friſk, kostu korpi ſteg blif rik, frikoſtig (på willbråd)! -tia an *s.* ſuktig, däfwen. -teus uden *s.* ſuktighet, däfwenhet. -te een *s.* ſuktighet, tillwärt, läkedom. -tuke kkeen *s.* ſuktan-

Digitized by Google

de, wederqwickande medel, dricka. -uminen isen s. wåtblifning, wederqwickelse. -umatoin ttoman a. som icke blir wåt, som icke tar sig, owederqwicklig. -utan ttaa v. fukta, wederqwicka, göda. -utus uksen s. befuktning, wederqwickning. -uttelen tella v. fukta småningom, lindra.

Kostuli in s. qwinnorock.

Kosutan ttaa v. fräsa.

Kota dan s. hydda, litet hus för hushållsgöromål, moderlif. -halko köksklabb, -hiisi ep. för brännwinspanna, lapsen k., vasikan k. säck hwari fostret befinner sig i moderlifwet. -anen sen dim. liten hydda, moderlif, läpikotasin midt egenom lifwet, rakt igenom. -telo on l. -tero on dim. litet hus, nålhus. -ti din l. -to don s. hem, kotivävy måg som flyttat att bo hos swärföräldrarna, kotona hemma, tulla kotia l. kotiin komma hem, kotoa l. kodosta l. kodista hemifrån. -perä födelseort, on sieltä kotoperää är hemma derifrån, -mies hemkarl, -eläin l. -oma husdjur, -kana hemhöna, smekord för hustru. -tonen sen l. -tinen isen dim. litet hem, olla kotosella wara hemma. -toinen isen l. -tinen isen a. ht. hem, egande hem, isok. med stort, prydligt hem, Suomesta kotoisin från Finland hemma. -tolainen isen a. hemmawarande, s. gårdswaft. -tolaisuus uuden s. wistelse hemma. -dis iksen l. -diksin imen s. hemgård, gårdsplan, inhägnad wid hemmet. -dikas kkaan a. huslig, huswarm. -turi in s. inhysing, gråsparf, gråspink (fringilla domestica), gråbo (artemisia vulgaris). -tos oksen s. hydda af ris, qwistar m. m., kapsel. -tus uksen s. hydda, stuga, mäkik. backstuga, täckt snara. -teun uta v. bli huswarm, huswan. -teudun l. -tiudun utua v. hemkomma. -ditun ttua v. komma hem, bli hemwan. -tilo on s. snäcka.

Kotjo jon a. kylig.

Kotka an s. örn (aqvila chrysaëtos), Swartholm, merik. l. kalak. hafsörn (a. albicilla), kotkan siipi örnwinge, ep. för ormbunke (polypodium filix mas). -ainen isen a. ht. örn, rik på örnar. -ala an s. örnnäste, uppehållsort för örnar (kokko, kokkola).

Kotkaan kata l. -kon oa v. nåda. -kaus uksen s. nådning. -kas aksen s. den krökta, nådade ändan på spik.

Kotkelo on s. seg surmjölk, skummad filbunke, surmjölksklimp.

Kotkotan ttaa v. snattra. -tus uksen s. snatter.

Kotku un = kätky.

Koto, -tos, -toinen se kota.

Kotta tan s. toffel.

Kottarainen isen s. stare (sturnus vulgaris), ruusukottarainen rosenfärgad drossel (gracula rosea).

Kottelo on s. ihålighet, håla.

Kotti tin s. rundt bylte, hylsa, räkäk. slembylte ep. för groda, siemenk. fröhus (hotti).

Kotu .... se kota.

Kotva an s. tidslängd, kotvan en stund, kotvan aikaa lång tid, ei kotvaan aikaan, ei kotvilleen icke på lång tid, kotvaksi för obestämd tid; -anen sen dim. liten tidslängd, kotvasen aikaa en kort stund, kotvaselta i hast. -vin ia v. bida. -vitan ttaa v. afbida, wänta på. -vittelen tella v. wänta fortfarande, dröja. -vennan ntaa = kotvitan.

Kouhkia an a. lös, lucker. -keus uden s. luckerhet. -asti adv. löst, luckert.

Kouhkoo n = keuhko.

Kouho on s. löst tillstånd, fåne, on kouhollansa är pösig. -otan ttaa v. uppluckra, pösa upp. -ottelen tella v. uppluckra småningom. -otun ttua v. uppluckras.

Koukare een s. krokigt ting.

Koukero on s. liten krok, krokigt ting. -rtelen rrella v. kröka sig, slingra sig. -roinen l. -rvoinen isen a. krokig.

Kouki = kouko.

Koukku kun s. krok, bugt, knep, tulik. brandstake, konnan koukut skälmstycken, koukkupolvi krokknä ep. för haren. -unen usen dim. liten krok. -uinen isen s. krokig, bugtig, krånglig. -kullinen isen a. försedd med krok, bugtig, krånglig. -kukas kkaan a. full med krokar, nyckfull. -ura an a. krumbugtig. -kkari in

Digitized by Google

s. stång med krok i ändan, båtshake, ett slags plog. -kkuan kata l. -kin kkia v. söka, gripa efter med krok l. båtshake, gripa efter. -kennan ntaa l. -kisten taa v. kröka. -kun kkua l. -kkuun kuta l. -kistun ua v. böja, kröka sig. -kkuilen lla v. göra krokar, slingra sig, göra slingerbultar. -kutan ttaa v. förse med krok. -kuttelen tella v. konstla, vara nyckfull, göra krumbugter.

Kouko on s. stort rofdjur, ulf, buse, spöke.

Koula un s. skola, käydä koulua gå i skola. -utan ttaa v. låta gå i skola, underwisa. -uttaja an s. skolmästare. -utus uksen s. skolgång, underwisning. -uttelen tella v. skola upp småningom.

Kouni in s. trollkarl, häxeri.

Koura an s. näfwe, tulik. l. kourarauta ljusterhalfter, vasaran k. den klufna ändan af hammaren för att utdraga spik, kuolleen k. ormbunke (*polypodium filix mas*), tuulen koura ställe på träd berifrån en mängd grenar utgå, ruumiin k. kinke (*asplenium viride*). -anen sen *dim.* liten näfwe. -allinen isen s. försedd med näfwe, en näfwe full. -aan ata v. taga i med näfwen, grabbla efter, kourataan få slaganfall. -aus uksen s. grabbling med näfwen, konwulsion. -ailen lla v. känna sakta med näfwen. -asen sta v. griba hastigt uti med näfwen. -rin ia s. känna fortfarande med näfwen. -ristan taa l. -ristelen lla v. klämma med näfwarna, klämma efter. -ristus uksen s. klämning med näfwen (kouru).

Kouri in s. ruda (*cyprinus carassius*).

Kouru un s. rännformig, böjd, s. ränna, takränna. -lehti grobtåd (*plantago major*). -ristun ua v. böja sig i rännform, bli kupig. -ristan taa v. göra rännformig, kupig, ränna, springa af alla krafter. -ristelen lla v. göra något rännlik, kröka sig, böja sig krum (kouru).

Kousa an l. -si in l. -sikka kan s. skopa, öskärl, ordning. -sikas kkaan s. ordningsälskande. -siton ttoman s. oordentlig, ordningslös. -saan ata v. hålla ordning.

Koussa an s. namnsdagskalas.

Koutere een s. en art forell.

Kouto don = koito

Kova an s. hård, -kuorinen hårdskalig, skalbagge, k. onni olycka, k. yrtti gullklint (*centaurea iacea*), k. pää dåligt hufwud, k. ääni stark röst, k. raha klingande mynt, olla kovalla ha förstoppning. -vuus uuden s. hårdhet. -asti *adv.* hårdt. -anen sen *dim.* något hård. -asen sta l. -astan taa v. hwässa, härda, slipa, säga strängt, hota. -asin imen s. brynsten. -venen veta l. -vennun ntua l. -vetun ttua v. hårdna, förhärdas, bli sträng. -vettunainen isen s. hårdad, hårdnad. -vettunaisuus uuden s. hårdighet, hård egenskap. -vennan ntaa l. -vaan vata l. -vitsen ita, l. -ventelen nuella v. härda. -vitan ttaa l. -vutan ttaa v. strängt tilltala, warna. -vittelen tella l. -vuttelen tella v. strängt behandla. -vistan taa v. strängt behandla. l. -vistus uksen s. hård behandling. -vistelen lla v. något strängt behandla. -vennus uksen s. härdning, den hårda maten (motsats till supanmat), plågoande.

Kovela an s. ingröpt, kupig, konkav. -luus uuden s. kupighet. -llan ttaa v. ingröpa, tälja en ingröpning med krokig knif. -li in l. -lin imen s. krokig knif, skafknif.

Kovera an l. -veriaa aan s. urgröpt, inböjd, kupig. -ruus uuden s. kupighet. -rran rtaa l. -rtelen rrella v. urgröpa, inböja. -rrus uksen s. urgröpning, inböjning. -ri in = koveli.

Kraakku kun s. kråkbär (*empetrum nigrum*).

Kraapin ppia v. skrapa. -pasen sta v. skrapa till hastigt. -putan ttaa l. -ttelen tella v. låta skrapa, skrapa fortfarande, skafwa.

Kraatari in s. skräddare. -roitsen ita v. wara skräddare, sy kläder.

Krantti tin s. stora rum under samma tak, krusad ärmuppning.

Krapisen sta v. smattra. -ina an s. smatter. -palsan ttaa v. smattra till

Digitized by Google

plötsligt. -pahtelen hdella v. smattra till flera gånger. -istan taa v. låta smattra. -istus uksen s. smattring. -istelen lla v. smattra smått. -puun puta v. knappra.

Krapu pun l. -vun s. kräfta.

Krassi in s. åkermönja (*agrimonia eupatoria*), winterkraße (*barbarea vulgaris*), maan k. ängskraße (*cardamine pratensis*).

Krassina an s. hög hufwudprydnad hos qwinnor.

Kravatti tin s. wäggfast säng.

Kreivi in s. grefwe, -ikunta grefskap. -illinen isen a. greflig.

Krippa pan s. råttfälla.

Kriipu pun s. rispa, streck. -pasen sta v. skrapa hastigt. -ustan taa v. draga rispor, rispa.

Kritu tun s. krita.

Kristus uksen, i ss. Kristi tin s. Kristus, kristikunta kristenhet, kristiveli, -sisar broder, syster i Kristo. -tillinen isen s. kristlig. -tillisyys yyden s. kristlighet. -tillisesti adv. kristligt. -titöin ttömän a. okristlig. -tittömyys yyden s. okristlighet. -tittömästi adv. okristligt. -tityn ttyä v. bli kristen. -titsen itä v. göra till kristen, kristna (ristitsen, ristin).

Kropisen ista s. skramla doft. -ppa pan s. ihåligt ting som ger ett doft ljud. -pina an s. doft skrammel. -istan taa v. åstadkomma doft skrammel. -istus uksen s. doft skramlande.

Kropsin ia v. basa, slå med raßel. -sutan ttaa v. slå fortfarande med raßel, flaxa med wingarna. -sahdan htaa v. falla ned med rassel, dimpa.

Krouvi in s. krog. -vaan vata v. kröga. -vari in s. krögare. -vaus uksen s. krögeri.

Kruppana an s. palt.

Kruttu tun s. traßligt, hopskrynkladt tillstånd. -ttaan tata v. hopskrynkla. -ttaannun ntua v. bli hopskrynklad.

Kruuhu un s. glödgrop framför ugn.

Kruunu un s. krona, kruunun talo kronohemman, k. makso kronouppbörd. -naan nata v. kröna. -naus uksen s. kröning. -naaja an s. krönare. -nautan ttaa v. låta kröna.

Kruuti tin s. krut. -inen isen a. kruthaltig, krutsölad.

Kryyni in s. gryn (suurima). -inen isen a. af gryn.

Kräki in s. torr qwistig gren.

Kränä än s. torr qwistig ruska.

Kräpistyn l. -pästyn yä v. skrynklas, bli hopskrumpen.

Kräämä an s. kram.

Ku kun *pron. int.* efter enstafw. kasus wanligen med *part.* ka, kuka hwilken, hwem? kuka ikänänsä l. tahtonsa l. hyvänsä l. vaikka k. hwem som helst, kuten huruledes, kun, kuin när, då, emedan, parempi istua kuin seisoa bättre sitta än stå, niinkuin såsom, kukaan någon, ei kukaan ingen, ei kuuna (*sdr.* af kunakaan, kunaan) päivänä på ingen dag, alldrig någonsin, kukin en hwar, kuitenkin åtminstone, litwäl, dock, itsekukin enhwar, hwar för sig. — *Komp.* kumpi mman hwilkendera af twå, kumpikaan någondera, ei kumpikaan ingendera, kumpikin båda twå, kumminkin åtminstone, dock, ei kumminkaan dock icke, kumpainen = kumpi, kummoinen, kunlainen l. kullainen hurudan, kulloin när?, kulloinen hwilken tids?, kunne hwarthän? kunnes till deß, kukali minä sikäli sinä hwarest jag, der äfwen du, kuinma *sdr.* af kuin minä, kuinsa = kuin sinä.

Kud . . . se kut . . .

Kuha an s. gös, kuhan keittäjä sommargylling (*oriolus galbula*). -ainen isen a. gösrik.

Kuhaan l. -hajan hata l. -hisen sta v. hwäsa, susa, hwimla. -hina an l. -hu un s. hwäsning, sus, hwimmel, kuhu ohrat sämsta korn, kuhut slöfäd och agnar (kahut, kahajan). -huinen isen a. hwäsande, hwimlande. -hahdan htaaa v. hwäsa hastigt, brusa fram. -haus uksen s. hastig hwäsning, brusning. -hahtelen hdella v. hwäsa hastigt flera ggr. -hautan ttaa v. ha att hastigt hwäsa. -histan taa l. -histelen lla v. låta susa, hwäsa, hwiska.

Digitized by Google

Kuherran rtaa *v.* kuttra. **-rtelen rrella** *v.* kuttra fortfarande. **-rrus uksen** *s.* kuttring, kutter. **-rtaja an** *s.* kuttrare.
Kuhila an l. **-is aan** *s.* skyl. **-loitsen ta** *v.* uppsätta skylar.
Kuhjo on *s.* höstack (kring en stör). **-onen sen** *dim.* liten stack. **-jaan jata** *v.* stacka hö. **-jaus uksen** *s.* höstackning.
Kuhjus uksen *s.* slyngel. **-stan aa** l. **-stelen lla** *v.* wara slyngelaktig.
Kuhlo on *s.* bulnad, böld. **-onen sen** *dim.* liten bulnad. **-oinen isen** *a.* full med bulnader.
Kuhmaus uksen *s.* doft slag. **-min ia** *v.* bulta med doft ljud.
Kuhmu un *s.* knöl, bulnad. **-unen sen** *dim.* liten bulnad. **-uinen isen** l. **-uva an** *a.* knölig, full med bulnader (kuhlo).
Kuhnu un *s.* trög menniska, dröl. **-us uksen** *s.* dröl, wräkling. **-nin ia** l. **-naan nata** *v.* gå och dröla, snuska. **-nittelen lla** l. **-nuilen lla** l. **-ustan aa** *v.* gå drölig och långsamt omkring, snoka, snuska.
Kuhuri in *myth.* smärtans hem.
Kuihkaan l. **-kajan kata** *v.* ropa såsom herdarna i skogen. **-kasen sta** *v.* ropa hastigt (huhun).
Kuihkon oa *v.* smeka. **-ke een** *s.* swagt rykte. **-hko kon** l. **-onen sen** *dim.* hwiskning emellan älskande, smekning.
Kuihdun htua *v.* förfalla, afmagra.
Kuihu un *a.* äcklande.
Kuihutan ttaa l. **-ttelen tella** *v* tala sakta med hwarandra, hwiska, rådslå hwiskande. **-hautan ttaa** *v.* locka med sakta röst. **-hauttelen tella** *v.* locka småningom.
Kuihuun huta *v.* fräsa (kiehun).
Kuikka kan *s.* (eg. lång hals) lom, suokuikka spof. **-ana an** *a.* långhalsig, *s.* eländig warelse. **-kistan taa** l. **-telen lla** *v.* sträcka ut den långa halsen, titta långt fram (jfr. kurkku, kurki, kurkistan). **-kin kkia** l. **-kun kkua** *v.* pipa, qwida. **-kkina an** *s.* pipande, qwidande. **-kutan ttaa** l. **-ttelen tella** *s.* pipa, qwida fortfarande. **-kutus uksen** *s.* fortsatt pipning, qwidan, klagan. **-kertelen rrella** *v.* pipa, qwida, kuttra.
Kuilu un *s.* swalg, wattenhwirfwel, källsprång med sorl. **-uun uta** l. **-un ua** *v.* uppwälla, sluka med porlande ljud. **-lin ia** *v.* förpla. **-listan taa** *v.* swälja. **-listelen lla** *v.* swälja småningom. **-lasen sta** l. **-lahutan ttaa** *v.* sluka hastigt, uppsluka.
Kuin se ku.
Kuinen se kuu.
Kuippana an *myth. ep.* åt Tapio, skogens konung.
Kuira an *s.* fiskblåsa.
Kuirahdan htaa = kuilasen.
Kuiri in *s.* storspof (*numenius arquata*).
Kuiri in l. **-ilo on** *s.* sked.
Kuiru un *s.* lång och smal båt.
Kuiruutan ttaa *v.* enträget begära.
Kuiskaan kata *v.* hwiska, taßla. **-aus uksen** l. **-ke een** *s.* hwiskning, taßel. **-asen sta** *v.* hwiska hastigt. **-ailen lla** l. **-kentelen nnella** *v.* hwiska fortfarande. **-kina an** *s.* taßel. **-kutan ttaa** l. **-ttelen tella** *v.* hwiska, taßla. **-kutus uksen** *s.* hwiskning, taßel. **-kuttaja an** *s.* hwiskare, taßlare.
Kuisma an *s.* blodböld, naispuolen kuisman heinä gullspiror, lysing, (*lysimachia vulgaris*), miespuolen kuisman heinä getnos (*scutellaria galericulata*).
Kuisti in *s.* förstuguqwist.
Kuitare een *s.* flik, landtunga (kaitare).
Kuitenkin se ku.
Kuittaan tata *v.* qwitta. **-aus uksen** *s.* qwittning. **-tti tin** *s.* qwitto, qwitt, kuittikirja qwittobref, qwittence. **-ailen llaa** *v.* qwitta småningom.
Kuittu tun l. **-tu dun** *s.* tåga (af lin, hampa). **-uinen isen** *a.* tågig, trådig. **-tuunnun ntua** *a.* få tåga.
Kuiva an *a.* torr, mager, **-tauti twinsot, kuivan peräinen torrländt, juoksee kuiviin rinner torr. -vuus uuden** *s.* torrhet, torka. **-asti** *adv.* torrt. **-aan vata** *v.* torka, göra torr. **-aus uksen** *s.* torkning. **-aelen** *sdr.* **-ailen** l. **-velen lla** *v.* torka småningom. **-ahdan ktaa** *v.* torka hastigt. **-atan ttaa** l. **-attelen tella** *v.* låta torka. **-atus uksen** *s.* torkning. **-allan ltaa** *v.* torka hastigt och lätt, torka småningom. **-van**

Digitized by Google

aa l. -vun ua *v.* bli torr. -vetun ttua *v.* förtorka, förtwina. -vetus uksen *s.* förtorkning, förtwining. -vin ia *v.* bli torr, öfwergå i torrhet. -ve een *s.* allt som är under torkning (byke, bark). -venen veta *v.* bli småningom torr. -visto on *s.* torrwedsstog.

Kuja an *s.* gränd, tåg, stjul, juosta kujaa springa gatlopp, kujan juoksu gatlopp. -anen sen *dim.* liten gränd, litet stjul. -ari in *s.* lömpare i tågen. -ahdan htaa *v.* plötsligt förfoga sig, swinga sig.

Kuje een *s.* upptåg, puts, skälmstycke, kuutaman kujeet månens skiften. -eellinen isen *a.* skalkaktig, putslustig. -eilen lla l. -ehtelen hdella *v.* begå puts, göra upptåg, wara illsparig.

Kujehdin htia = kujeilen och ku'otan.

Kujerran rtaa l. -rtelen rrella *v.* kuttra, qwida, jämra sig. -rko ron *s.* qwidande menniska. -roinen isen *a.* jämrande, klagande.

Kujun ua *v.* aftyna, sjukas (kuihdun).

Kukahdan se kukku.

Kukeriku un *ep.* för höna.

Kukerran rtaa l. -rtelen rrella *v.* kuttra. -rus uksen *s.* kuttex. -rtaja an l. -rtelia an *s.* kuttrare.

Kuki *int.* kom hit! hör!

Kukis l. kuis *int.* utrop wid foglars förjagande. -kistan taa *v.* förjaga foglar, kasa bort.

Kukistan taa *v.* wända upp och ned, nedrifwa, upphäfwa. -tus uksen *s.* nedrifning, förstörelse. -taja an *s.* nedrifwace. -telen lla *v.* nedrifwa småningom. -tun ua *v.* nedrifwas, förfalla, ramla (kukis).

Kukka kan *s.* blomma, -latva blomtopp. -anen sen *dim.* blomma. -katar ttaren *s.* blomstergudinna. -kasto on *s.* blomsamling, blomsterfält. -kkea an *s.* blommig, blomstrande, ljuslig, *Sup.* kukkein mest blomstrande. -kas kkaan l. -aisa an *a.* blomrik, blomstrande. -kin kkia *v.* plocka blommor, blomma. -koistan taa l. -telen lla *v.* blomstra. -koistus uksen *s.* blomstring. -koistun ua *v.* bli blomstrande, blomma ut.

Kukkaro on *s.* pung, -heinä penningsgräs (*thlaspi arvense*), -mies trollkarl. -oinen -sen *dim.* liten pung, *a.* ht. pung, med pung försedd. -ollinen isen *a.* en pung full, med pung försedd.

Kukkelo on = kukkula.

Kukki kin *v.* warg.

Kukko kon *s.* tupp, kukon kannus tuppsporre, riddarsporre (*delphinium consolida*), -kuusi kärrsläfte (*equisetum palustre*), -marja fetknoppar (*sedum acre*), kukon nuora uppkastning af surt watten, verkon k. uppstående märke för utsatta nät, kukon häät l. kukon viina os i hufwudet. -onen sen *dim.* liten tupp. -oinen isen *a.* tupprik, ht. tupp.

Kukku kun *s.* kegelformig topp, spets, råga på mått, on kukulla är rågad. -unen usen *dim.* råga, on kukkusilla är rågad. -kkuun kuta *v.* sätta råga på. -ula an l. -ura an *s.* råga, topp, spets, kulle. -ulainen l. -urainen isen *a.* full med toppar, kullar.

Kukku kun *s.* kukkurop, gökrop. -kun kkua l. -uilen lla *v.* ropa kukku. -kunta nnan l. -kunto nnon *v.* kukkuropning. -uja an *s.* kukkuropare, gök. -ulainen isen *s.* kukkusångare. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att ropa kukku, ha att skälla. -kahdan htaa *v.* ropa hastigt kukku. -kahdus *sbr.* -kaus uksen *s.* hastigt kukkurop. -htelen hdella *v.* ropa hastigt kukku flera ggr.

Kuksina an *s.* flaska.

Kulaan l. -lajan lata l. -lisen sta *v.* sorla, porla. -lina an l. -lu un *s.* sorl, perl. -aelen lla *v.* sorla smått. -ahdan htaa *v.* gifwa plötsligt sorlande ljud. -ahutan ttaa *v.* låta hastigt sorla, porla t. ex. wid drickande. -as aan l. -ainen isen *a.* sorlande t. ex. flödande watten, kulasvesi l. kulaisvesi flödwatten.

Kulea an *a.* glänsande. -ahka ahan *a.* något glänsande.

Kules eksen *s.* cylinder wid spinnrocken hwaromkring linet sästes.

Kulha an l. -lho on *s.* fat. -ari in *s.* fatswarfware, gycklare, taskspelare.

Kuli in *s.* wals, rulle, trissa, mjölmatta af bast. -ikka kan *s.* längre rund stör, lång wals, kasle.

Kulina an *s.* slöfäd (kulaan).

Digitized by Google

Kulisen se kulaan.
Kuljaan l. -jailen se kulju.
Kulje ... se kulke ...
Kulju un *s.* djupt watten, källäder, afgrund, *a.* skallig, umpik. ställe utan aflopp. -uinen isen *a.* full af wattengropar l. puttar. -jaan jata l. -jutan ttaa l. -juttelen tella *v.* uppröra watten, sqwalpa, kludda. -jailen lla *v.* sqwalpa, gå waggande.
Kuljen lkea *v.* färdas, fara, wara i rörelse, gå. -jeskelen l. -leskelen l. -lekselen lla *v.* färdas långsamt, slacka. -lkia an *s.* wandrare, maan kulkia landsflyktig. -lkiain amen l. -lkuri in *s.* landsstrykare. -lkeus uden *s.* wandringstillstånd, maan k. landsflykt. -lje lkeen *s.* tillstånd af rörelse framåt, on kulkeella l. kulkeilla wara på färd. -ljin tkimen *s.* fordon, slöte, ongen k. metrefösiöte. -lku lun *s.* färd, wandring, rörelse, elämän k. lifsloppp, -tauti farsot, -mies, -poika kringstrykande man, gosse, -tie besökt wäg, tiellä on hywä kulku på wägen är god rörelse l. wägen är farbar. -lkulainen isen *s.* kringstrykare. -lkuinen isen *s.* farbar. -lokas kkaan l. -lokki kin *s.* kringstrykande. -leksin ia *v.* färdas hit och dit. -ljetan ttaa *v.* forsla, släpa, framföra. -jetus uksen *s.* forsling. -ljettaja an *s.* forslare, forman. -ljetin ttimen *s.* forslingsdon. -jettelen tella *v.* forsla sakta, smått, ofta. -jetutan ttaa *v.* låta forsla. -lkeun uta *s.* bli forslad, framförd.
Kulkku kun *s.* strupe. -lkutan ttaa *v.* gurgla (kurkku).
Kulkku kun *s.* linknopp, pellava on kulkulla linet knoppas. -unen sen *dim.* liten knopp. -uinen isen *a.* knoppig, af knoppar bestående. -lkullinen isen *a.* med knoppar försedd. -kutoin ttoman *a.* utan knopp. -kuttomuus uuden *s.* knoppbrist.
Kulkotin ttimen *s.* fähus.
Kulku lun l. -unen sen *dim.* bjellra (kuljen).
Kulku un *s.* liten höstnot. -uus uuden *s.* nät med olika stora maskor.. -utan ttaa *v.* fiska med sådant nät (kulkku).
Kullero on *s.* rund, trind, *s.* rör, *tut.* -rran rtaa l. -rtelen rrella l. -roin ida l. -roitsen ita l. -roittelen tella l. -rvoin ida l. -rvoitsen ita l. -rvoittelen tella *v.* tuta, blåsa i lur. -rvointa nnan *s.* tutning.
Kulli in *s.* manslem, suolik. brock.
Kulloin, -lloinen se ku.
Kullotan ttaa l. -ttelen tella *v.* tuta, blåsa i lur (se kullero).
Kulma an *s.* hörn, sida, -kivi hörnsten, joka kulmalta från alla kanter, silmäk. tinning, katsoo kulmain alta sneglar, kulmakarvat ögonbryn, kulmaluu tinningsben, taivaan k. en sida af himmeln, pitäjän k. en afskild trakt af socken, kulmakunta sammanfattningen af sådan afskild trakt, kulmakunnittain traktwis. -ainen isen l. -allinen isen *a.* hörnig, ht. hörn, sida.
Kulmehto don *s.* saödrifwa.
Kulmu un *s.* strå, sopor.
Kulo on *s.* fjolårigt stående gräs, smolk, -niittu ång som slås hwartannat år, -valkia eld i det fjolåriga gräset, skogseld, -perä det understa bortskämda höet i stacken, afslagsen ängstrakt som blir oslagen, -harja man till färg gulaktig som torrt gräs, -rastas dubbeltrast (*turdus viscivorus*). -okko kon *s.* ett med fjolårigt gräs bewuret ställe. -oinen isen *a.* rik på sådant gräs, alakuloinen melankolisk. -oisuus uuden *s.* rikedom på fjolårigt gräs, alakuloisuus melankoli, alakuloisesti melankoliskt. -otan ttaa *v.* bränna fjolårigt gräs, göra skogseld. -otun ttua *v.* bli förbränd. -oun uta *v.* gulna af fjolårigt gräs.
Kulokas, -lokki se kulke ...
Kulokka kan *s.* bastpåse (kuli).
Kulpanne nteen *s.* grop l. djupt ställe i åar.
Kulppa pan *s.* åkerros (*agrostemma githago*).
Kulppi pin l. -lppo pon *s.* stål, ösfärl.
Kulta llan *s.* guld, dyrbar, älskad, -kahva guldskäfte, -vaippa guldstickadt täcke, -laita guldkant, leipäk. bet dyrbara brödet, velik. söta bror. -ainen isen *a.* af guld, gyllene, kostbar, älskad. -ttaan llata *v.* förgylla. -aus uksen *s.* för-

Digitized by Google

gyllning. -aaja an *s.* förgyllare. -aun uta *v.* bli förgylld, öfwerdragas med guld. -aumatoin ttoman *a.* oförgylld.

Kulle ltoen *s.* djupt larnät, kullekunta nätlag, alla som ha del i ett nät.

Kulu se kulaan och kulun.

Kulun ua *v.* nötas, slitas, gå åt. -u un *s.* nötning, slitning, åtgång, kostnad, ajan k. tidsförbrif, hewoisk. häftkamp, lopen k. knutwrak, kräp, tulisi kulta kuluksi skulle det bli guld så att det wräktes, -maa lågländ, slått. -uinen isen *a.* förkastad, föraktad, kostsam. -unki ngin l. -ukki kin *s.* kostnad, expens. -uke kkeen *s.* hwad som förtäres, går åt, kostnad. -utan ttaa *v.* nöta, förtära, påkosta. -utus uksen *s.* nötning, bekostnad. -uttelen tella *v.* småningom nöta, förtära, påkosta. -uvainen isen *a.* åtgående, slitbar. -umatoin ttoman *a.* oslitbar. -uttavainen isen *a.* förtärande.

Kulve een l. -ehus uksen *s.* mindre drifwa. -ehutan ttaa *v.* bilda drifwa.

Kuma an *s.* hwalf, *a.* blank (kumia).

Kumaan l. -majan ata l. -misen sta *v.* susa, dåna, återskalla. -mailen lla *v.* bullra. -mina an l. -mu un *s.* dån, skall. -mia an *v.* susande, återskallande. -mahdan htaa *v.* dåna till hastigt, klämta. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* hastigt dån, klämt, smäll. -mahutan *sdr.* -mautan ttaa *v.* åstadkomma hastigt dån, smälla till.

Kumaro on *s.* bugande ställning, olla kumaroissaan hålla på att buga. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* buga, ära, tillbedja. -rrus uksen *s.* bugning, böjd ställning, tillbedjan, käy kumarruksissa går i bugande ställning. -rtaja an l. -rtelia an *s.* bugare, krypare. -rrun rtua *v.* böja sig framåt, framluta.

Kumia an *a.* blank. -motan ttaa *v.* blänka, skina (kumaan).

Kumina an *s.* kummin, ihmisen k. (*carum carvi*), kangask. bockrot (*pimpinella saxifraga*), koiran k. hundkummin (*chærophyllym sylvestre*). -ainen isen *a.* af kummin (kumaan).

Kumina, -misen se kumaan.

Kumiska an *s.* halfstäckt lappsläde.

Kumma an *a.* besynnerlig, underlig, *s.* sällsamhet, under. -asti *adv.* sällsamt, besynnerligt. -memmasti *adv.* mer besynnerligt. -anlainen l. -allinen isen *a.* något besynnerlig, sällsam. -ainen isen *a.* besynnerlig, erisk. l. erink. särdeles besynnerlig. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* förwåna. -astan taa l. -astelen lla l. -astun ua l. -mistun ua *v.* förwånas. -astus uksen *s.* förwåning. -aksun ua l. -meksin ia *v.* häpna, bli slagen af förwåning. -mitsen ita l. -mitan ttaa *v.* utspöka, göra underlig. -mittelen tella *v.* bete sig besynnerligt, spöka, inbilla sig. -mitus uksen *s.* besynnerligt ting, spöke, inbillning.

Kummi in *s.* fadder, kummin lahja fadbergåfwa, sylik. famnfadder.

Kumminki, -moinen se ku.

Kummuras aan *s.* gumrikskorn, twåradigt korn.

Kumo on *s.* kurstäde (kumiska), rigård, förgård.

Kumo on *s.* kullstjelpt tillstånd, ou kumossa är ifull, kaataa kumoon stjelpa i kull. -oon ota *v.* kullstjelpa, upphäfwa, omhwälfwa. -ous uksen *s.* kullstjelpning, upphäfning, omhwälfning.

Kumotan se kumia.

Kumpahun, -pare, -pele se kumpu.

Kumpi, -painen se ku.

Kumppani l. -ali in *s.* kamrat. -nuus uuden *s.* kamratskap. -nus uksen *s.* en af kamraterna.

Kumppu pun *s.* komplíment.

Kumpu mmun *s.* holme i kärr, kulle, hympel. -pare l. -pele een *s.* liten hympel, kummel. -pahun ua *v.* pösa upp hastigt, droppa fram. -mpuun mmuta l. -mmun mpua *v.* uppwälla, framwälla, pösa upp, höja sig.

Kumsi in *s.* liten röblett fisk i åar.

Kumu se kumaan.

Kumuri in *s.* litet moln.

Kunehdun htua *v.* stelna, försina, domna, bli slut.

Kuni *prt.* såwida, såsom (ku).

Kunin ia *v.* stöka, wårdslösa.

Kuningas nkaan *s.* konung. -ngatar ttaren *s.* drottning. -nkuus uuden *s.* konungawärdighet. -nkaallinen isen *a.*

Digitized by Google

konungslig, kunglig. -nkaallisuus uuden *s.* kunglighet. -nkaallisesti *adv.* kungligt.

Kunnas aan *v.* fulle. -ainen isen *a.* full med fullar. -ake kkeen *s.* hympel.

Kunno se ku och kunte.

Kunnia an *s.* heder, ära, kunnian pyyntö ärelyftnad, -verkko l. -verho jungfrudom, mödom. -allinen isen *a.* hederlig, ärlig. -allisuus uuden *s.* hederlighet. -allisesti *adv.* hederligen. -ioitan ttaa l. -ioitsen ita *v.* hedra, ära. -ioitus uksen *s.* hedersbewisning, högaktning. -ioittelen tella *v.* hedra, ära fortfarande, prisa. -ioitutan ttaa *v.* låta hedra, ära, göra ärad.

Kunta nnan *s.* omfång, område, kommun, lag, bolag, seurakunta församling, kansakunta folket i sin helhet, kyläk. byalag, kymmenk. wid paß tio, kirkkok. kyrkogåll, lautak. nämd, perhek. familj, valtak. rike, kihlak. härad. -nnitan ttaa *v.* afdela i lag, områden, kunnittain lagwis, traktwis. -ainen isen l. -nnallinen isen *a.* ht. lag, trakt, kommunal. -aisuus uuden l. -allisuus uuden *s.* kommunalande, gemenskamhetsande. -alainen isen *s.* boende i kommun, distriktsbo.

Kunne nteen *s.* intryckning, spår efter tryckning (ku).

Kunto nnon *s.* dugtighet, förmåga, dugtighet. -nnotar ttaren *s.* förmågans gudinna. -oinen isen *a.* duglig, skicklig, förmögen. -nnollinen isen l. -nnokas kkaan *a.* duglig, dugtig, ansenlig. -nnollisuus uuden *s.* dugtighet. -nnollisesti *adv.* dugligt. -nnotoin ttoman *a.* dålig, oskicklig, oförmögen, otymplig. -nnottomuus uuden *s.* odugtighet, oskicklighet. -nnottomasti *adv.* odugligt. -nnostun ua *v.* bli duglig.

Kuntsahdan htaa *v.* dimpa ned.

Kunturi in *s.* renbenling.

Kuntus ntuun *s.* 4årig ren, 3årig båfwer, kuntusvaadin 4årig renko.

Kuoha an *s.* testikel, kådd. -hitsen ita *v.* snöpa, gälla. -hari in l. -hitsia an *s.* snöpare. -hitus uksen *s.* snöpning. -hilas aan *s.* snöping, kastrat, -kukko kapun. -ho on *s.* kastreradt får. -hitin ttimen *s.* ljumske. -hitutan ttaa *v.* låta snöpa.

Kuohaan ata, -ailen lla = kuohun, -uilen.

Kuohahdan, -hakka se kuohun.

Kuohastan aa *v.* hägra.

Kuohkia an *s.* pösig, lucker. -keus uden *s.* pösighet.

Kuohku un *s.* fradga.

Kuohlaan lata *v.* löddra. -lakka kan *v.* löddrig. -laisuus uuden *s.* löddrighet, skummighet. -loitan ttaa *v.* låta löddra, skumma.

Kuohun ua *v.* pösa, sjuda, swälla, fradga, skumma. -u un *s.* skum, fradga, bränning, -savi pöslera, kuohusammal = rahkasammal. -unto nnon *s.* pösning, skumning. -uma an *s.* stridaste stället i en fors. -hina an *s.* pösning, fräsning. -hio on *s.* pösigt med hwitmossa bewuxet kärr. -uilen lla *v.* pösa, swälla småningom. -utan ttaa *v.* låta pösa, sjuda. -utus uksen *s.* framkallandet af pösning. -uttelen tella *v.* låta småningom pösa upp. -hahdan htaa *v.* pösa, fräsa till hastigt. -hahdus *sdr.* -haus uksen *s.* hastig pösning. -hakka kan *v.* pösig, mör.

Kuojus uksen *s.* usling, slyngel.

Kuokka kan *s.* gräfta, åkerhacka, -vieras golfståndare, snyltgäst. -kin kkia *v.* gräfta, hacka upp mark, krafsa till (med hofwar, horn), wara golfståndare. -kinto nnon *s.* gräftning. -kiskelen lla *v.* gräfta smått. -kaisen sta *v.* taga ett gräfttag, krafsa till hastigt. -kkelen kella *v.* krafsa småningom, en efter annan. -kko kon *s.* gräftland. -kos oksen *s.* uppgräftadt tillstånd, gräftland.

Kuokku kun *s.* fradga.

Kuoksa an *s.* årsgammal båfwerunge.

Kuola an *s.* bregel, -suu bregeltrut. -ainen isen *a.* breglig. -aan ata *v.* bregla. -ain amen *s. pl.* -met munlag i betsel. -asin imen *pl.* -met näsborrar på hästen. -astan aa *v.* nedbregla.

Kuolen lla *v.* dö, afsida, julka kuolee foten domnar, sydan k. hjertat smärtas, ruoho k. gräset förwißnar, pakkanen k. kölden slår sig, kuollut lihа dödkött,

Digitized by Google

kuollut veri under huden stelnad blod, kuolleen koura ormbunke (*polypodium filix mas*). -ema an *s.* död, kuoleman kukka = sammakon kukka, kuoleman marja = kärmeen marja. -evainen isen *a.* dödlig, döende. -evaisuus uuden *s.* dödlighet. -lo on *s.* död. -ento nnon *s.* döendet. -lin imen *s.* dödsnärhet, -vuode dödsbädd, -tauti dödssjukdom, -hetki dödsstund, -uhri dödsoffer, -huokaus dödssuck. -lia an *s.* den som dör, döende, lyö kuoliaksi slår i hjäl. -lio on *s.* as, dödt, onyttigt ting, kräk, neulan k. nål med afbrutet öga. -lus uksen *s.* dödstillstånd, on kuoluksissa är i dödstillstånd, puolikuoluksissa halfdöd. -eskelen l. -ekselen lla *v.* dö långsamt, ha fallandesot. -eskelemus uksen *s.* fallandesot. -eun uta l -eennun ntua *v.* bli maumäktig, domna, vissna. -etan ttaa *v.* döda, stöta en dödssjuk, k. lain upphäfwa lagen, k. voimat kroßa krafterna.

Kuolkuna an *s.* gles tallskog.

Kuoma an l. -anen sen *dim.* kamrat, fadder.

Kuomen enen *s.* loge. -ennan ntaa *v.* skaka ut säden ur halmen. -enoitan ttaa *v.* låta skaka, wäggskå säd. -mina an *s.* loge.

Kuomi in *s.* kurskäde.

Kuomikko kon *s.* tyg, wäf.

Kuomu un = kuomi.

Kuomuelen lla *v.* rada, ställa.

Ku'on oa *v.* kräkas. -otan ttaa *v.* framkalla kräkning, wämjas. -otus uksen *s.* kräkning, wämjelse. -ottelen tella *v.* kräkas småningom.

Kuona an *s.* slagg, myrmalm. -anen sen *dim.* slagg. -ainen isen *a.* slaggig.

Ku'onnutan ttaa = ku'otan.

Kuono on *s.* nos. -oinen isen *a.* nosad, pitkäk. långnosig. -ollinen isen *a.* med nos försedd. -okas kkaan *a.* stornosig, högnosig. -olainen isen *s.* menniska med utstående mun, Kalmuck.

Kuontalo on *s.* lintott, ulltott (hwad som på en gång sättes på rocken till spinning).

Kuonnun ntua *v.* tillfriskna, uppstiga från bädden, wakna. -utan ttaa *v.* uppwäcka.

Kuopa van *s.* socka (huopa).

Kuoppa pan *s.* grop. -anen sen l. -ppo pon l. -pponen sen *dim.* liten grop. -ainen isen *a.* gropig. -po on l. -pus uksen l. -puinen sen *dim.* fista barnet af en moder. -ppero on *s.* låg grop, gropaktighet. -pallinen isen *a.* som har grop, en grop full. -ppaan pata l. -pitsen ita l. -ppaelen lla *v.* nedgräfwa, sätta i grop. -ppaus uksen *s.* nedgräfning. -pin ppia *v.* göra gropar, klaffa i jorden, skubba. -putan ttaa *v.* klaffa i jorden (ss. hönan), skubba sig (ss. håsten). -paisen sta *v.* kraffa till en gång.

Kuore een *s.* nors (kuori).

Kuori ren *s.* skal, bark, boett, -kisko afbarkning. -inen isen *a.* skalig, barkig. -rellinen isen *a.* med skal, bark, boett försedd. -ikko kon *s.* skaldjur, mussla. -rinkainen isen l. -riainen isen *s.* skalbagge. -in ia *v.* skala, afbarka, utskäcka. -re een *s.* grädde, -kokkare gräddkaka. -ritan ttaa *v.* låta skala. -rrun rtua *v.* bilda skal l. bark, öfwerdragas med grädde.

Kuori in *s.* chor.

Kuorma an *s.* laß, -kirje forsedel. -allinen isen *a.* med laß försedd, ett laß fullt. -ava an *a.* skrymmande. -asto on *s.* samling af laß, transport. -aan ata l. -ailen lla *v.* göra laß. -mitan ttaa *v.* dela laßwis, kuormittain laßtals.

Kuorre rteen *s.* nedersta sömmen i skoplagg.

Kuorsaan ata l. -sun ua *v.* snarka, frusta.

Kuorskan kaa l. -snaan nata = kuorsaan.

Kuoru un *s.* urgröpning, urgröpt ting, skål. -us uksen *s.* puppa. -ustan taa *v.* urgröpa, urhålka (kouru).

Kuoseli in *s.* spinnredskap, bestående af 1) kanta sätet, 2) varsi skaftet, 3) lapa på hwilken totten bindas, 4) värttinä snurran, spolen, ståndan, 5) kesrä ringen fästad i ändan på wärttinä för att underhjelpa rullningen.

Kuosi in *s.* form, mönster, fason. -ika-

Digitized by Google

kkaan *a.* wälbildad, faſonerad. -io on *s.* i ſſ. tyttök. flickſnärta.
Kuoska an *s.* ſådor.
Kuoste een *s.* halfmulet, aurinko on kuosteessa ſolen ſkiner icke klart, -ilma halfmulet wäder.
Kuosu un = kousa, ojan kuosu upphöjning emellan plogfåror.
Kuotta tan *s.* ſlam, åſſa, hinna, oanſenligt ting. -tto ton l. -ttu tun *s.* hinna, ſkynke. -tus uksen *s.* ſtackare, ſmuſſare.
Kuova an *s.* ett ſlags ſkoplagg (kuopa).
Kuovi in *s.* ſpof, windſpole.
Kuovin pia = kuopin.
Kupaan l. -pajan ata l. -pisen sta *v.* ſlamra, wäsnas. -pastan taa l. -pastelen lla *v.* ſlamra, ſnoka omkring. -pistan aa *v.* låta ſlamra, åſtadkomma buller.
Kuvas paan *s.* nätſlöte. -vahinen isen *dim.* litet ſlöte.
Kupari in *s.* koppar. -inen isen *a.* af koppar. -roitsen ita *v.* koppra.
Kuve peen *s.* ljumſke, ſida, närhet, -liha weka köttet emellan refben och höft, käsi kupeessa hand i ſidan, vuoren kupeet bergets ſluttande ſidor, närhet. -ves eksen *s.* köttet i weka lifwet, ſlakſida. -peudun utua *v.* lägga ſig på ſidan. -erran rtaa *v.* ſpänna bälte kring weka lifwet, högfärdas (kupia).
Kupera an *a.* kupig, hwälfd, utåtböjdt gröpt, konver, kuperkeikka kullerbytta, backhumla (*achillea millefolium*). -ruus uuden *s.* kupighet. -asti *adv.* kupigt. -rehdan htaa *v.* ſmyga fram krokryggig. -pertelen rrella *s.* tumla om (kuvera).
Kuperias aan l. -ainen isen = kupera.
Kupia an *a.* kupig, hwälfd, -leipä pöſig, wäl jäſt bröd. -peudun utua *v.* bli hwälfd, hwälfwa ſig, pää kupeutui hänellä han fick ſtora ögon, wißte ej hwad han ſkulle tänka (kuve).
Kupina an *s.* kläda.
Kupinas aan *s.* fiſkblåſa.
Kupisutan tta = kupistan ſe kupaan.
Kupittaa aan *s.* Kuppis källa wid Åbo.
Kupla an *s.* blåſa, blåddra. -lu un *s.* blåſa, källäder, klabbkrok. -lukka kan l. -luska an *s.* bubbla, klocka. -lakka kan *a.* full med blåſor, -sana qwickhet. -laan lata l. -lin ia *v.* ſlå blåſor, blåddror. -listan aa *v.* åſtadkomma blåddror, t. ex. ſimma, dyka ſå att wattnet ſlår blåddror. -lus uksen *s.* gungfly.
Kupo von *s.* färfwe, band. -votan ttaa *v.* bela färftals, kuvottain färftals.
Kuppa an *s.* knöl, bula, ſlöte, kuppatautti ſyphilis, kuppaheinä = karvakellukka. -ppelo on l. -ppeloinen isen *s.* liten knöl, *a.* knölig. -ainen isen *a.* knölig, full med bulor. -ppelehdan htaa l. -pellehdan htaa *v.* guppa.
Kuppaan pata *v.* koppa. -aus uksen *s.* koppning. -ari in *s.* koppare. -autan ttaa *v.* låta koppa. -ailen lla *v.* koppa ſmått.
Kuppi pin *s.* kopp. -inen isen *dim.* liten kopp. -pillinen isen *a.* koppegande, en kopp full.
Kuppo pon l. -ppu pun = kuppa.
Kuppuroitsen ta *v.* ſlå kullerbytta.
Kupsaan sata *v.* ſtupa, ſtudſa. -ahdan htaa *v.* dimpa ned. -ahtelen hdella *v.* dimpa en efter annan, ſtudſa flera ggr. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* dimp, ſtöt. -sutan ttaa l. -ttelen tella *v.* låta ſtöta, ſtudſa.
Kupsio ia = kupaan.
Kupsu un *s.* fiſkblåſa, en ſom med lift l. wälb beröfwar löuen af ngn, ſpratt.
Kupu vun *s.* kräfwa, knöl, kaalin k. kålhufwud, kupukaali hufwudkål, kuputakki rock med rynkor öfwer rona. -unen sen *dim.* liten kräfwa, knöl. -uinen isen l. -uva an l. -vukas kkaan *a.* knölig, kupig, bukig. -uri in *s.* ſtorbuk. -ula an l. -ulainen isen l. -ura an l. -urainen isen *dim.* liten knöl, buckla, kupulaselkä puckelrygg. -ukka kan *s.* klotformigt, buckligt ting, ruud boſa, näckros (*nymphæa*).
Kura an *s.* träck, åſſa, lort, -tauti diarrhe, -puoli wenſter, -käsi wenſtra handen, on kuralla har diarrhe. -ainen isen *a.* träckig, gyttjig. -atti tin *s.* diarrhe, on kuratilla har diarrhe. -rittu tun *a.* wenſterhändt.
Kuraan l. -rajan ata l. -risen sta *v.* furra, porla, bullra. -rina an *s.* porl, buller. -rimus uksen *s.* hwirfwel i

Digitized by Google

ström. -rahdan htaa *v.* hastigt kurra t. er. då watten hastigt afrinner. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastigt porl, buller. -rahtelen hdella *v.* hastigt kurra flera ggr, snarka, knysta. -ristan taa *v.* låta kurra, porla, knyta, hopspreßa, qwäfwa, strypa. -ristus uksen *s.* åstadkommande af kurrning, qwäfning, strypning. -ristelen lla *v.* hopspreßa småningom, qwäfwa långsamt (kure). -ristun ua l. -ristaun uta l. -ristaudun utua *s.* bli qwäfd, strypas.

Kuras aksen l. -asin imen *s.* slagwerktyg, klubba, stöt, swärd, knif. -aksut uen *dim.* litet slagwerktyg.

Kure een *s.* rynka, skrynkla, tillsnörpning, -nuora dragband, snörpband, -suu tillsnörpt mun, mynning med dragband (t. er. i pung), -liivi snörlif. -einen isen *a.* rynkig, skrynklig. -eisuus uuden *s.* rynkighet. -eisesti *adv.* rynkigt. -ehdun htua l. -eennun ntua *v.* rynkas, skrynklas, sammanskrumpna. -etin ttimen *s.* snörpningswerktyg. -ro on *s.* rynka, tillsnörpning, -nuora = kurenuora. -ron oa *v.* träckla, rynka i hop. -ronen sen *s.* träcklare, skräddare (speord). -raan rata *v.* rynka. -rasen sta *v.* rynka hastigt, snörpa (kuraan).

Kuri in *s.* sätt att handla och lefwa, behandlingssätt, tukt, aga, silla kurin på sådant sätt, monet kurit många sätt, knep, pitää kurissa hålla i tukt, joka kuilta från alla håll. -inen isen ht. sätt, sen kurinen sädrtad, pahan kurinen elakartad. -reellinen isen *a.* konstig, nyckfull, egensinnig. -rielen l. -reilen lla *v.* bete sig nyckfullt, konstladt, gyckla. -itan ttaa *v.* tukta, aga. -ittaja an *s.* agare. -itus uksen *s.* tuktan, aga. -ittelen tella *v.* tukta småningom. -itutan ttaa *v.* låta aga, låta tukta.

Kurikka kan *s.* klappträd, klubba, poikak. pojkknyffel. -ainen isen *dim.* litet klappträd, liten klubba. -koitsen ita l. -koin ida *v.* klappa, bulta.

Kurisen, -imus, -istan, -istus se kuraan.

Kuritan, -itus se kuri.

Kurittu se kura.

Kurja an *a.* arm, eländig, beklaganswärd. -juus uuden *s.* elände. -asti *adv.* eländigt. -anen sen *dim.* något eländig. -allinen isen *a.* eländig. -allisuus *s.* eländighet. -allisesti *adv.* eländigt.

Kurki rjen *s.* trana (*grus cinerea*), auram k. handtaget i plogen, plogstjert, kurjen sääret jern som förena plogblankarderna (ojakset) med gaffeln (ahrat), -hirsi kroppås, kurjen herne wicker (*sicia cracca*), kurjen kello blåklocka (*campanula*), kurjen kukka bockblad (*convallaria polygonatum*), kurjen käpäle l. -jalka fräkfötter, hummelfötter (*comarum palustre*), kurjen miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), k. nokka storknäbb (*geranium*), k. papu l. k. riista = virna, k. pilli blindnägla (*betonica stricta*), kurjensiipiaita = pystäaita, Kurkijoki Kronoborgs sacken. -iainen isen *s.* takås. -istan taa l. -telen lla *s.* utsträcka den kångs halsen, titta ut, lura. -kistus uksen *s.* halsutsträckning, tittning, lurning (kurkku).

Kurkio on *s.* stark fors.

Kurkku kun *s.* strupe, hals, väära k. wrångstrupe, meren k. smalt ställe i hafwet, Qwarken, kurkun kansi l. kannin tungspänn, kurkun solmu strupknöl, adamsäpple. -uinen isen *a.* halsig. -kullinen isen *a.* med hals utrustad, en hals full. -kutan ttaa *v.* gurgla (kurki).

Kurko hänen tiesi knäfweln wet.

Kurkotan ttaa, -ttelen tella, -tus uksen = kurotan, -ttelen, -tus.

Kurmistelen lla *v.* morra, gorma.

Kurmitan ttaa *v.* märka, sätta märke. -mu un *s.* märke.

Kurmo on *v.* glupsk, omättlig, matwälsare, mißnöjd, trätosam, -lehmä ko som stångar andra. -ahka trätlysten käring. -oon ota *v.* äta glupskt, sluka. -otan ttaa *s.* främma bort, tukta.

Kurmu un *s.* enärig get.

Kurnu un *a.* morrande, trätosam, on kurnullaan är wresig. -nan aa l. -nin ia *v.* morra, knorra, kurra (såsom halsen wid dricking, dödsfall). -nahdan

Digitized by Google

htaa *v.* kurra till haſtigt. -nuun nuta *v.* morra, wara trätoſam. -nutan ttaa *v.* marra på, träta på. -nutus uksen *s.* morrande, trätande.

Kuro on *s.* utſträckt ſtällning, korva on kurolla örat är utſträckt, katsoo kurolta ſer med framräckt huſwud. -otan ttaa *v.* ſträcka ſig efter ngt. -ottelen tella *s.* ſträcka ſig fortfarande. -otus uksen *s.* utſträckning efter ngt (kure).

Kuron ſe kure.

Kurppa pan *s.* (*scolopax*) lehtok. l. mäkik. morkulla (*sc. rusticola*), isok. bubbel beckaſin (*sc. major*), keskik. enkel beckaſin (*sc. gallinago*), pienik. halfenkel beckaſin (*sc. gallinula*), suokurppa ſpof, suokurpan nokka ſpofnäbb, kamnäbb (*erodium cicutarium*).

Kurpponen sen *s.* luden ſko.

Kurppuinen isen *a.* ſkrynklig.

Kurrikas kkaan = kärrike.

Kurritan ttaa *v.* pipa.

Kurru un *s.* kaſtſkifwa, triſſa.

Kursaan sata I. -saelen lla l. -sastelen lla *v.* kruſa, wara ceremoniös. -saus uksen *s.* krusning.

Kursin ia *v.* träckla.

Kurska an *s.* ſluſkig qwinna.

Kurskun ua *v.* knaſtra, knappra. -utan ttaa *v.* knaſtra på ngt.

Kurso on *s.* ſankt ſtälle bewuxet med buſkar. -sikko kon *s.* buſkſnår, rishög.

Kurtta tan *s.* rock. -tikka kan *s.* tröja. -ttaan tata *v.* träckla, ſnörpa ihop. -tun ttua l. -tistun ua *v.* bli hopſkrumpen, ſnörpt, träcklas i hop. -tutan ttaa *v.* hopſnörpa, hopträckla. -ttu tun l. -tti tin *s.* ſkrynkla. -ttunen sen *dim.* liten ſkrynkla. -ttuinen isen *a.* ſkrynklig *s.* luden ſko. -ttuisuus uuden *s.* ſkrynklighet.

Kuru un *s.* djup fåra, mindre bugt, ſpetſigt hörn, öſt, kurujuuri rot ſom ſammanbinder kölen med ſtäfwen på fartyg.

Kurva an *s.* hora.

Kurvi in l. -ilo on = kuovi.

Kusi sen *s.* piſ, mennä kuselle gå att piſa, tervan k. tjärwatten, kusinurmi l. -ruoho = pihannurmi, koiran kusipuu = paattain. -inen isen *a.* urinhaltig, k. terva wattenhaltig tjära. -iainen l. -ilainen isen *s.* myra, kusiaispesä l. -keko myrſtack, kusiaisnokkonen etternäſſla (*urtica urens*), hevosen kusiainen knoppar, mortåg (*polygonum viviparum*). -sen sta *v.* piſa. -seskelen lla *v.* piſa ſmått. -setan ttaa *v.* driſwa på urin. -itin ttimen *s.* ändtarm hos fiſkar.

Kussakka kan *s.* bälte.

Kustannan ntaa *v.* påkoſta, bekoſta. -annus uksen *s.* koſtnad, bekoſtnad, omkoſtnad. -antaja an *s.* bekoſtare, förläggare.

Kutain aman l. -ama an *pron.* hwilken, hwem ſom (ku).

Kutaisen ſe kudon (kuto).

Kutale een *s.* traſa, lump, wräkling.

Kuten ſe ku.

Kuden tea *v.* leka (om fiſk). -tu dun *s.* fiſkleк, käy kudulla beſöka lekplats, kudulla käynyt ſom återwänder från lekplats, tomtom, tom. -ti din *s.* mängd af lekfiſk, större ſamling. -detan ttaa *v.* låta fiſken leka, alſtra fiſk, fånga lekfiſk.

Kuteudun utua = kutistun.

Kuti din *s.* faſthet, ſtändaktighet (kuden).

Kutilas aan = kutale.

Kutin ia l. -tiin tita *v.* klia, känna kittling. -isen sta *v.* kittla, röras kittlande ſſ. loppan, ſurra. -ina an *s.* klining, krypande l. ſurrande rörelſe. -inen isen *a.* kittlig. -isuus uuden *s.* kittlighet. -itan ttaa *v.* kittla ngn. -itus uksen *s.* kittling. -ittelen tella l. -teloitan ttaa *v.* kittla litet, fortfarande. -telehdan htaa *v.* kittla haſtigt och litet (kuti *int.*)

Kuti, kutti *int.* utrop af kittlande, af ſkadefröjd. -titan ttaa *v.* ſäga kutti. -ittelen tella *v.* glädjas öfwer annans motgång (kutin).

Kutis *int.* utrop wid bortdriſning. -stan taa *v.* ropa kutis, bortdriſwa, ſammantrycka, krympa ihop. -stun ua *v.* bortdriſwas, ſammanpreſſas, hopſkrumpna.

Kutisko on *s.* ſkogsſnår, ungſkog.

Kutjakka kan *s.* lymmel, ſkälm.

Kutjale een = kutjakka.

Kutju un *s.* gungſly, -savi gunglera, -maa gungande mark. -un ua *v.* gunga. -utan ttaa *v.* låta gunga, gunga på fly. -ut-

Digitized by Google

telen tella *v.* gunga långſamt, fortfarande, gå wagganbe, långſamt. -ustelen lla *v.* ſöla, braga ſig fram. -jehdin htia *v.* ſöla, göra ſläpigt, långſamt. -jahdan htaa *v.* böja ſig haſtigt, gifwa efter (för ſlag, ſtöt ſſ. en böjlig qwiſt m. m.), -us uksen *s.* ſölare.

Kutka an *s.* ſlinka, kittling (kutku).

Kutku un *s.* kittling, kläda. -un ua *v.* klia. -utan ttaa *v.* kittla. -utus uksen *s.* kittling. -uttelen tella *v.* kittla ſmått. -kelma an *s.* kittling, bränad. -tritsen ta *v.* klia af bränad, wara brå.

Kudon toa *v.* wäfwa, ſticka, binda nät, bygga. -tous uksen *s.* wäfning, ſtickning. -toja an *s.* wäfware. -de teen *s.* inſlag i wäf, under wäfning, ſtickning, kangas on kudesuulla wäfwen är uppſatt och färdig till wäfning. -din timen *s.* wäfnads l. ſtickarbete, sukan k. under ſtickning waranbe ſtrumpa. -telen della *v.* wäfwa, ſticka mafligt. -delma an *s* wäf, ſtickabt. -dõtan ttaa *v.* låta wäfwa, ſticka. -taisen sta *v.* wäfwa, ſticka haſtigt, kutaisniekka fjortel (kuden).

Kutri in *s.* lock, hårlock. -inen isen *dim.* liten lock (kutku).

Kutsistun ua = kutistun.

Kutsun ua *v.* kalla, benämna, inbjuba. -umus uksen *s.* kallelſe. -uja an *s.* kallare, bjubare. -umes eksen *s.* kallelſeord, benämning. -u un *s.* kallelſe, bjubning, bjubare, -vieras bjuben gäſt, *pl.* -ut bjubningar, kalas. -uinen sen *a.* bjuben, kallab. -unto nnon *s.* bjubning. -si in *s.* bjuben gäſt, fabder. -uelen lla *v.* bjuba flera ggr. -ulo on *s.* bjubning, kalas. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta kalla.

Kutti ſe kuti.

Kuttu tun *s.* get.

Kutus ttuen l. -tulainen isen = kummoinen ſe ku.

Kutuli in *s.* muika (*coregonus albula*).

Kutu ſe kutee.

Kutus uksen *s.* ſölare (kutjus), lurk.

Kutvana an *s.* traſa, wräkling, lymmel.

Kutveikko kon *s.* kärr.

Kuu kuun *s.* måne, fett, ylikuu uy, alakuu nedan, uusikuu nymåne, täysikuu fullmåne, kuu pimenee månen förmörkas, kuun vaihe månſkifte, kuukausi månad, kuukautinen l. kuutiainen månads gammal, månadsraſande, *pl.* kuukautiset l. kuun menot l. kuutanti månadsreglor, kuukausittain månadtligen, kuut l. munaskuut njurar, njurtalg, paljo kuuta mycket talg, syö kuiksensa åter ſig till fett, kuukupu iſterbuk (kuuksi päiväksi, kuuna valkeana ſe ku). — Kuubut uen *dim.* liten måne, måne lilla. — Kuinen isen *a.* månadsgammal, fet, talgig. — Kuutar ttaren *s.* mångudinna. -tama an l. -tamo on *s.* månſken (= kuun valo), kuutaman kujeet månphaſer. — Kuullinen isen *a.* månadtlig, ht. månad.

Kuuja an *s.* fet fiſk, inſjölax. -anen sen *dim.* liten lax, laröring (kuu).

Kuukainen isen *s.* laſſrika (*garrulus infaustus*).

Kuukeli in *s.* käringfiſs, aſſiſs (*lycoperdon bovista*).

Kuukka kan *a.* halt. -kkaan kata *v.* halta, linka. -aus uksen *s.* haltning. -kun kkua *v.* bli halt, ſtupa. -kahdan htaa *v.* ſlinta mot. -kahtelen hdella *v.* ſtappla. -kistan taa *v.* böja ned.

Kuukuna an = kuukeli.

Kuula an *s.* bula, böld, kula. -lema an *s.* hwalf. -letun ttua *v.* ſå blåſor, bulna, ſwälla till (kuhlo).

Kuulas aan l. -akka kan l. -akas kkaan l. -lea an l. -ava an *a.* dunkelt ſkinnande, halft genomſkinlig. -leus uden l. -lavuus uuden *s.* dunkelt ſken, halfgenomſkinlighet. -llan ttaa *v.* ſkymta, ſkina igenom. -loitan ttaa *v.* ſkina på afſtånd, ſkymta igenom. -lto llon *s.* genomſkinlighet, glans. -lletun l. -loitun ttua *v.* bli genomſkinlig (kuu, kuulen).

Kuulen lla *v.* höra, hörſamma. -lia an *s.* hörare, sanank. åhörare. -liainen isen *a.* hörſam, *pl.* -set lyoningskalas. -liaisuus uuden *s.* hörſamhet. -liaisesti *adv.* hörſamt. -lo on *s.* hörſel. -loinen isen l. -lova an *a.* hörande. -lematoin ttoman *a.* ohörſam, döf. -lemattomuus uuden *s.* ohörſamhet, döfhet. -lemattomasti *adv.* ohörſamt, döft. -ento nnon l. -enta nnan *s.* hörſel.

Digitized by Google

-ltelen llella l. -leskelen lla l. -leskentelen nnella *v.* lyßna, höra på. -ltelia an l. -leskelia an *s.* lyßnare. -ltelo on *s.* lyßning. -lun ua *v.* höras, höra till, kello kuuluu klockan höres, kylä kuuluu pitäjään byn hör till socken. -lu un *s.* ryktbarhet. -luminen isen *s.* egenskapen att höras, *pt.* -set upheter. -luisa an, l. -luinen isen *a.* ryktbar, namnkunnig. -luisuus uuden *s.* ryktbarhet. -luisasti l. -luisesti *adv.* ryktbart, namnkunnigt. -lustan taa l. -lustelen lla *v.* höra efter, förhöra. -lustus l. -lustelemus *s.* uksen *s.* efterfrågning, förhör. -lutan ttaa *v.* låta höra, kungöra, lysa på, gifwa uppbud. -lutus uksen *s.* kungörelse, utlysning, pålysning, uppbud. -luttaja an *s.* kungörare, pålysare, härold. -luttelen tella *v.* kungöra, lysa på flera ggr. -lututan ttaa *v.* låta kungöra, lysa på. -loitan ttaa *v.* bringa till hörsel, uppbjuda. -loitus uksen *s.* uppbud.

Kuulla *sdr.* af kudulla (se kuden) wid fiskfek. — Kuullan ttaa *v.* fånga fisk under lektid (kuulas).

Kuuma an *a.* het. -akka kan *a.* het. -me een *s.* hetta, -tauti hetsig feber. -muus uuden *s.* hetta. -asti *adv.* hett. -maan mata *v.* gifwa hetta ifrån sig. -mennan ntaa *v.* upphetta. -mennus uksen *s.* upphettning. -motan ttaa *v.* åstadkomma hetta, utstråla hetta. -motus uksen *s.* utstrålning af hetta. -menen meta l. -mennun ntua *v.* bli het.

Kuume een *s.* matt glans. -metan ttaa l. -motan ttaa *v.* göra matt, hägra. -metus l. -motus uksen *s.* matt sken, hägring, sken på afstånd (kuume, kumia).

Kuuna (päivänä, kullan valkiana) se ku.

Kuunnun ntua *s.* domna, mattas. -ntumus uksen *s.* domning.

Kuuntelen nnella, -ntelo on = kuulutelen, -ltelo af kuulen.

Kuupahdan htaa *v.* snafwa. -pastun l. -pistun ua *v.* snafwa, stupa.

Kuupakka kan *s.* galopp. -kko kon *s.* gångare. -koitsen ta l. -koin ida *v.* galoppera.

Kuupano on *s.* höstack. -oitsen ta *v.* stacka.

Kuura an *s.* rimfrost. -ainen isen *a.* rimfrostig. -roitun ttua *v.* bli öfwerdragen med rimfrost.

Kuuraan rata l. -raelen lla *v.* polera, göra gläfsande. -ronen sen *s.* gläfsande, lysande.

Kuuri in *s.* Kurland = Kuurin maa. -ilainen isen *s.* Kurländare, *a.* kurländsk.

Kuuristan taa l. -telen lla *v.* nedböja, böja sig. -tun ua *p.* böja sig, huka ned.

Kuurna an *s.* rännformigt kärl wid bryggd, räuna, viinak. winpreß. -nitsen ta fila, filtrera, preßa (win). -nitan ttaa *v.* reffla.

Kuurne een l. -nes eksen *a.* döf.

Kuuro on *a.* döf. -ous uden *s.* döfhet. -osti *adv.* döft. -otun ttua *v.* bli döf, bedöfwas (kuura).

Kuuro on *s.* skof, skur, pitää kuuroa hälla uppskof, lapsen kuurot födslowärkar, sadek. regnskur, -sade regn skoftals. -otan ttaa *v.* göra något skäftals, kuurottain skoftals.

Kuuronen se kuuraan.

Kuuru un *s.* gömsle, kölswin, nedhukad ställning, on kuurullansa är nedhukad. -uinen isen *a.* i gömsle warande, gömd, *pl.* -set gömlek.

Kuusa an *s.* kosa, stråt, tulla kuusalle komma på stråten, komma under fund med.

Kuusama an l. -sain amen *s.* benwed, try (*lonicera xylosteum, l. coerulea*). -mikko kon l. -mo on *s.* ställe der benwed wäxer, Kuusamo socken. -minen isen *a.* af benwed.

Kuusava an *s.* pertforg i form af kontti.

Kuusi sen *s.* gran, Kuusoja Peterhoff, konkak. hårdare gran, hyötyk. som wäxer fort och är lösare, kangask. mogran, karak. l. korpik. gårdgran, karankok. gran med antingen kärnan eller toppen torr, rapak. l. räkäk. grenig gran, norok. wäxande i dal med grön friss barr, kalevan k. och kihlak. högtigegran, kukon kuusi häfstmans (*hippuris vulgaris*). -sonen sen *dim.*

Digitized by Google

liten gran. -inen isen *s.* granig, af gran. -ikko kon l. -isto on *s.* granskog. -sahainen isen *s.* ung, grenig gran (näre). -iainen isen *s.* granskogsbo, *ep.* för björn.

Kuusi uuden *a.* fer. -desti *adv.* fer gånger. -des dennen *a.* den sjette. -dennesti *adv.* för sjette gången. -tinen isen l. -to don l. -tonen sen l. -tikko kon l. -uuppelo on *s.* fera. -sinainen l. -tisinen isen *a.* ferfallig. -sia an *s.* ferfant, kuusialta från fer håll, kuusialle åt fer håll. -sianne *adv.* åt fer håll. -dennus uksen l. -dennes eksen *s.* en sjettedel, kuudennusmies ferman.

Kuutelo on l. -tilo on *s.* flygfjäder (lekfak), -kivi hwit kiselsten.

Kuutiainen se kuu och kuusi.

Kuutta tan *s.* kastistifwa, trissa.

Kuutti tin *s.* stålunge, liten båt, ekstock (med tullar utom båtsidan).

Kuva an *s.* bild, afbild, figur, form, skoläst, esik. förebild, belåte, kuvan veistäjä bildhuggare. -anen sen *dim.* liten bild, skugga af lefwande warelser. -ainen isen *s.* efterbildad, liknande, kohdan kuvainen asia sak efter ens sinne. -atoin itoman *a.* wanstaplig, oformlig, otäck, sinä k.! du otäcke! -aan ata *v.* bilda, afbilda, forma, formera. -aus uksen *s.* bildning, formering. -aaja an *s.* formare, bildare. -aun uta *v.* bli afbildad, forma sig. -aelen *adr.* -ailen lla *v.* afbilda, forma, agera, skildra, föreställa sig. -aelma an *s.* skildring, föreställning. -atan ttaa l. -vitan ttoa *v.* låta bilda, belägga med silfver, afbilda. -aitelen l. -vittelen tella *v.* afbilda smått, bjuda till, inbilla, spöka, ha stälmstycken för sig. -atus uksen l. -atos oksen *s.* afbildning, inbillning, fantasi, spöke. -astan taa l. -astelen lla l. -aitselen lla *v.* återgifwa bilden, återspegla, skulla. -astin imen *s.* spegel. -astun l. -vistun ua *v.* affpeglas, återspeglas, formas efter. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella *v.* bilda hastigt, antaga hastig form, rörelse, röras plötsligt. -ahdan htua *v.* hastigt bilda sig, förfoga sig.

Kuvas, -vahainen se kupea.

Kuvaja an *s.* saltkar.

Kuve, -ves se kupe.

Kuvera *a.* urgröpt, urhålkad, hwälfd, kupig. -ruus uuden *s.* kupighet. -asti *adv.* kupigt. -erran rtaa *v.* urgröpa, hwälfwa, kupa. -ertelen rrella *v.* urhålka, hwälfwa småningom. -rias aan l. -riainen isen *a.* kupig, konver. -riaisuus uuden *s.* kupighet (kupera, kupia).

Kuvon, -votan, -vetan = ku'on, ku'otan.

Kyherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* luttra, tralla, göra ngt i sakta mak (kuherran, kyhään).

Kyhky yn *s.* dufwa, kyhkyhaukka dufhök (*astur palumbarius*). -ynen sen l. -läinen isen *dim.* liten dufwa.

Kyhläs lään = kuhila.

Kyhmy yn l. -yinen isen = kubmu, -uinen.

Kyhmästelen lla *v.* röras trögt, arbeta långsamt.

Kyhnytän ttää l. -yttelen tellä *v.* staffwa, stubba.

Kyhään hätä l. -häilen llä *v.* stöka, hasta ihop, göra wårdslöst, fuska. -häys yksen *s.* hoprafsning, fusk. -he een *s.* stök, fuskwerk, tillstymmelse. -häyn ytä bli hopraffad, bli färdig.

Kykenen kyetä *v.* mäkta, orka, förmå. -yky y'yn *s.* förmåga, kraft. -kyinen isen l. -kenewäinen isen *a.* förmånsbe, mäktig till, af. -enemätön ttömän *a.* oförmögen, orklös. -kittelen tellä *v.* försöka, fresta, begynna.

Kykertelen rrellä = kuhertelen (kykky).

Kykky kyn *s.* nedhukad ställning. -yinen isen *a.* nedhukad. -kyn kkyä *v.* sitta nedhukad. -kin kkiä *v.* nedhuka sig ofta, sitta nedhukad. -kytän ttää l. -kyttelen tellä l. -kistän tää l. -kistelen llä *v.* nedhuka, sitta nedhukad. -kytys l. -kistys yksen *s.* nedhukning. -kähdän htää *v.* nedhuka hastigt. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä *v.* nedhuka, nedböja, nedtrycka. -kerryn rtyä *v.* bli nedböjd, nedtryckas.

Kykkä kän = kyäs kykään.

Kykkäre een l. -rä än *s.* böjning, trassig knut.

Kykyrä än *s.* krympling.

Digitized by Google

Kyäs kykään *s.* fyle. — kykäinen isen *a.* full med fkylar. -stän tää *v.* göra fkylar.

Kylki ljen *s.* fida, -luu refben, puun k. det yttre af trädet, kyljin fidlänges, kyljellänsä på fidan, kyljitse förbi, -rakennus fidobyggnad, utfprång. -lyt lkyen *dim.* liten fida. -inen isen *a.* med fidor förfedd. -ljellinen isen *a.* widfidan belägen. -keinen isen *a.* wid fidan belägen, *s.* mindre rum wid fidan af ett ftörre. -isinen isen *s.* fidokamrat. -ljes eksen *s.* en af fidorna, fidoämne. -ljitän ttää *v.* fätta fida wid fida, kyljittäin l. kyljetysten l. kyletysten *adv.* fida wid fida.

Kyllä än *a.* nog, tillräckligt, yltäkyllä l. yltäkyllin öfwernog, syö kyllänsä l. kylliksensä åter fig mätt, on kyllältä finnes rikligt, antaa kyllä gifwer nog, gifwer wißt, *komp.* kyllempi rikligare, on kyllemmältä finnes mer, kyllemmin rikligare. -llyys yyden *s.* nogfamhet, tillräcklighet, mätthet, sydämen k. öfwerfullt hjerta. -äinen isen *a.* nogfam, tillräcklig, mätt, fet, yltäk. öfwerflödig. -äisyys yyden *s.* nogfamhet, yltäk. öfwerflödighet. -äisesti *adv.* nogfamt, tillräckligt, yltäk. öfwerflödigt. -äyn ytä l. -ävyn yä l. -äännyn ntyä l. -ästyn yä l. -ämystyn yä l. -llyn ltyä *v.* få nog, bli mätt, få leda, ledsna. -äymätöin l. -ästymätöin l. -ltymätöin tömän *a.* fom ej får nog, omättlig. -llytän l. -ästytän l. -lltän l. -lltistytän ttää *v.* gifwa nog, tillfredsftälla, göra öfwermätt, göra led wid. -llytys yksen *s.* öfwermätthet, leda wid, wämjelfe. -llittelen tellä *v.* fmåningom gifwa nog, förnöja, kyllitellen fmåningom nog. -llikki kin *s.* qwitto, talon k. faftebref.

Kylmä än *a.* kall, obebodd, odlad, minun on k. jag har kallt, -kiskoinen kallfinnig, -kiskoisuus kallfinnighet, -kiskoisesti kallfinnigt, huone on kylmillä huset är obebodt, kylmän vihat kallbrand, kylmakukka kalfleka (*caltha palustris*). -myys yyden *s.* kölb. -ästi *adv.* kallt. -ähkö kön *a.* något kall, kylig. -ätyinen isen *a.* kylig, *s.* kyla, froßa. -änen sen *dim.* liten kyla. liten froft. -än ää l. -ään ätä *v.* kyla, fryfa. -min iä *v.* fryfa, fprida kölb. -mennän ttää *v.* affyla, fwalka. -menen metä l. -mennyn ntyä *v.* kallna, affylas, fwalna. -metän l. -metytän ttää *v.* låta kallna, låta fryfa. -metyn ttyä *v.* fryfa till. -mistän tää *v.* göra kallfinnig. -mistyn yä *v.* bli kallfinnig. -metys yksen *s.* fruset tillftånd.

Kylven lpeä *v.* baba, löga fig. -lpy lvyn l. -lpö lvön *s.* bad. -lpiä än *s.* badare. -lpemys yksen *s.* badning. -lpelen lvellä *v.* baba långfamt, ofta. -lvin lpiä *v.* baba fortfarande, taga bad. -lvetän ttää *v.* låta baba, bada ngn. -lvettäjä än *s.* badare. -vettelen tellä *v.* baba någon ofta, prygla (ftämt). -lvetys yksen *s.* badning.

Kylvän ää *v.* få, ftrö. -äjä än *s.* fåningsman. -vy yn l. -vö ön *s.* fåning, fädd, -heinä odladt hö, -aika fåningstid, -mies fåningsman, kevä k. wårfädd, -pelto till fädd beredd åker, -kone fåningsmafkin. -vös öksen *s.* fädd mark. -vin imen *s.* fåningswerktyg, -vakka fåningswacka. -äyn ytä l. -ääännyn ntyä *v.* bli befädd, få fig fjelf. -velen llä *v.* få fmåningom. -ätän ttää *v.* låta få, låta befå.

Kyly yn = kylpy.

Kylys yksen *s.* en af fyfkonbarnen.

Kylä än *s.* by, -kunta byalag, -kunnittain byalagswis, meni kylään l. kylälle gick till byn l. till granngården. -lyt yen l. -änen sen *dim.* liten by. -äinen isen *a.* ht. by, granngård, full med byar, -ruoka fremmande mat. -läinen isen *s.* bybo. -ällinen isen ht. famma by, fremmande, *pl.* -set bygdfwor. -lään ätä l. -äilen llä l. -ästän tää *v.* göra befök i byn, beföka grannar. -littelen tellä *v.* gå från by till by, kylitellen, kylittäin by för by, byawis. -likki kin *s.* bygåfwa.

Kymi men *s.* hufwudflod, Kymmeneelf.

Kymmen enen *s.* tio, -kunta wid paß tio. -enesti *adv.* tio gånger. -nes nennen *a.* tionde. -enennesti *adv.* tiondegången. -nes eksen l. -nys yksen *s.* tiondedel, fattetionde. -ninen isen *a.*

Digitized by Google

tiofalldig, wärd tio, vuosik. årtionde. -nikkö kön s. tiotal, skyle af tio kärfwar, hufwudman för tio. -nitän ttää v. dela i hopar af tio, kymmenittäin tio i gången, tio i sender. -mppi pin s. tia i kortspel.

Kympyrä än l. -äinen isen a. trög, tafatt.

Kymärä än a. framåtböjd. -rrän rtää l. -rtelen rrellä v. böja framåt. -rrys yksen s. framåtböjning, framåtböjd ställning. -rryn rtyä v. böjas framåt.

Kynehdyn htyä l. -etyn ttyä s. stadna i wexten, styfna.

Kynkkä kän s. kort spets, stump, siipik. wingbrosk, -luu wingben, käsik. armbåge, -jalka fot som är kortare än den andra, piippuk. pipsnugga.

Kynneppää ään s. alm. -ppäinen isen a. af alm.

Kynnys yksen s. tröskel. -stän tää v. fastna i tröskeln.

Kynnäpäs ppään, -äinen isen = kynneppää, -ppäinen.

Kynnän se kyntä.

Kynsi nnen s. nagel, klo, fals, soljen k. häfta i spänne, k. silmässä hinna i ögat, -jyvä rostkorn, -laukka hwitlök, kynnen oas nagelrot, -ruoho wårrågsblomma (*draba verna*), -tauti hjertl. mjeltsjukdom, kardialgi, rapak. kartnagel, -permanto spiltgolf (högre än det öfriga golfwet), vanteen kynsi fals i trädband. -ntyinen l. -ntymöinen isen *dim.* fingerspets l. -stump. -inen isen a. med nagel, klo försedd. -illinen isen a. med nagel, klo försedd, mjeltsjukdom, kardialgi, kynsillisen ruoho renfana (*tanacetum vulgare*). -in iä v. klösa, klå, springa på klor. -ielen l. -iskelen llä v. klösa långsamt, widröra med fingerspetsarna, handtera ytligt, wårdslöst. -säsen stä v. klösa till plötsligt. -nteyn ytä v. lida af sårad nagel, klo, hof. -nnistelen llä v. känna smärta (såsom i naglarna af köld), minna kynnistelee jag har inwertes plågor, sormia k. fingrarna swida. -ntelöitän ttää s. uppwäcka nagelsmärta, ss. köld.

Kynttilä än s. ljus, -jalka ljusstake, -päivä kyndelsmessa, -heinä kungsljus (*verbascum thapsus*). -äinen isen *dim.* litet ljus.

Kynnän ntää s. plöja. -ntäjä än s plöjare. -ntö nnön s. plöjning, -lintu morkulla (*scolopax rusticola*), -rastas björktrast (*turdus pilaris*). -nnös öksen s. upplöjd mark. -nne nteen s. plöjningstillstånd. -ntelen nnellä v. plöja långsamt. -nnelys yksen s. plöjning. -ätän ttää v. låta plöja, k. härkää wänja oxen wid plogen.

Kyntän nttää v. falsa (kynsi).

Kynnäs ntään s. ås, kulle (kännas).

Kynyrä än a. kort till wexten, undersättsig.

Kynä än s. fjäderstjelk, penna, ränna, rännformigt bryggkärl, ho, kort stump, kaivon k. brunnsho, siipik. winge utan fjädrar, luutak. sliten qwast, piippuk. pipsnugga. -änen sen *dim.* litet fjäder, liten penna. -äinen isen a. fjäderrik, ht. penna. -ällinen isen a. försedd med fjäder, penna. -nin imen s. fjäderbeklädnad. -ään ätä l. -äilen llä v. befjädra, skrifwa. -äiliä än s. skrifware, skribler. -nin iä v. plocka bort fjädern af stjelkarna, plocka fjäder, rugga. -nitän ttää v. låta plocka fjäder, låta rugga, befjädra, lentää, juoksee kynittää flyger, springer som en fjäder. -ähdän htää l. -ähdyn htyä v. styfna (kynehdyn).

Kypenä än s. gnista (kipinä), fallaska.

Kyperi in s. finger.

Kyperä än = kypärä.

Kypristyn yä s. krympa ihop, bli hopskrumpen.

Kypsi sen. l. -sä än a. mogen, kokt. -seen setä l. -syn yä l. -sennyn ntyä v. mogna, gräddas. -symätöin ttömän a. som ej mognar l. blir kokt, omogen. -sy yn l. -syys yyden s. mogenhet, kokt tillstånd. -sytöin ttömän a. omogen. -sän ää l. -sennän ntää l. -sytän ttää l. -setän ttää v. grädda, låta mogna. -sennys yksen l. -sytys yksen s. gräddning.

Kypärä än. l. -ri in s. hjelm, hög mössa.

Digitized by Google

Kyrmy yn *a.* krumböjd, -niska krolnacke, *ep.* åt abborre.
Kyrpä rvän *s.* manslem.
Kyrsä än *s.* hålkaka, smal båt. -änen sen *dim.* liten kaka. -sin iä *v.* baka hålkakor.
Kyrtty tyn *s.* rynka. -yinen isen *a.* rynkig.
Kyrä än *s.* puckel, *a.* kröft. -ään ätä *v.* kröka, wrida.
Kyrö ön *s.* Kyrö socken. -öläinen isen *s.* Kyröbo.
Kyskin iä *s.* löpa ilande.
Kyssä än *s.* puckel.
Kysyn yä *v.* fråga, begära. -yjä än *v.* frågare. -ymys yksen *s.* fråga. -selen llä *v.* fråga flera gånger, fråga efter. -selmys yksen *s.* efterfrågning. -seliä än *s.* frågare, efterfrågare. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* låta fråga, förelägga frågar. -säsen stä l. -sähdän htää *v.* fråga hastigt, infalla. -sähtelen hdellä *v.* fråga hastigt flera gånger, infalla ofta i talet.
Kytjys yksen *s.* harsnara.
Kytky yn *s.* klafwe, mäkik. en inrättning af widjor i ändan på släden för att hindra farten i backar, hämkedja. -yn yä l. -ken eä *s.* klafbinda. -yttelen tellä *v.* klafbinda långsamt. -ytän ttää l. -ketän ttää *v.* låta klafbinda (kytkyn).
Kytkyn yä *v.* gunga som fly, sydän k. hjertat klappar af längtan. -käisen stä *v.* röras hastigt, rycka till (kytky).
Kyttyrä än *s.* puckel, *a.* böjd uppåt.
Kyty dyn *s.* mannens eller hustruns bror, köttslig swåger. -ylä än *s.* swågershem.
Kytö dön *s.* glöd, icke lågande eld, kytte. -dön töä l. -den teä *v.* glöda, kytta, brinna utan låga. -töelen llä *v.* brinna långsamt utan låga, ryka föga. -dötän l. -detän ttää *v.* låta bränna utan låga, kytta. -dötys l. -detys yksen *s.* kyttning. -döttelen llä *v.* bränna småningom, afsweda. -täisen stä *s.* löpa som fareld, framskrida skyndsamt.
Kyven penen = kypenä. -enen etä *v.* förwandlas i fallaska. -ennän ntä *v.* bli asklupen.
Kyvetän, -väisen = kydetän, -täisen.
Kyy kyyn *s.* huggorm. -yyhyt yen *dim.* liten orm. -yinen isen *a.* ormrik, omsölad, kyiset kintaat i ormwatten doppade handskar -yytöläinen isen *s. myth.* ormpatron. -yynäläinen isen *s.* ormpatron, ormbeswärjare.
Kyyhky, -yinen, -yläinen = kyhky m. fl.
Kyyhään hätä, -hätän ttää, -hättelen tellä *v.* gå lutad, stöka, rassa ihop (kyhään).
Kyykky kyn *s.* nedhukad ställning (kykky). -yinen isen *a.* nedhukad. -kistän tää *v.* nedhuka, nedböja. -kistyn yä *v.* nedhuka sig. -kkään kätä *v.* hoppa nedhukad, idka kråkdans. -kkäilen llä *v.* trippa nedhukad. -kkäys yksen *s.* hoppning i nedhukad ställning, kråkdans. -kähdän htää *v.* nedhuka sig hastigt. -kähtelen hdellä *v.* nedhuka sig hastigt flera ggr, nedfalla droppwis. -käyhytän ttää *v.* böja ned hastigt. -kerryn rtyä *v.* nedhuka sig, neddigna.
Kyylyn yä *v.* känna äckel, äckla. -ytän ttää *v.* uppwäcka äckel, qwälja, minua kyylyttää jag will kräkas. -ytys yksen *s.* kräkningslust, äckel. -lin iä *v.* wämjas.
Kyymi in *s.* skum, fradga.
Kyynel len l. -ele een *s.* tår, -lehti daggört (*drosera rotundifolia*), -vieri l. -vieres l. -vierus tårsäck. -ny yn *s.* tår, droppe, -silmä rinnande öga. -eilen llä l. -ellän ltää *v.* tåras. -ltäväinen isen *a.* som tåras, kyyneltäväiset silmät rinnande ögon. -löityn ttyä *v.* bli tåruppfylld, börja tåras. -löitsen tä *v.* tåras, fälla tårar. -lehdän htää *v.* fälla en tår då och då. -löitän ttää l. -lytän ttää *v.* förorsaka tårar.
Kyynnän ntää (*sdr.* af kyventää se kyven) *v.* öfwerdragas med aska, bli asklupen.
Kyynärä än *s.* aln, kyynärpuu alnsticka, kyynärpää armbåge, -varsi nedra delen af armen från armbågen, -koukku armweck, -luu stora armpipan. -äinen isen l. -rinen isen *a.* alnslång. -röin idä *v.* afmäta i alnar, löpa. -rittäin *adv.* alntals.
Kyynään ätä *v.* drifwa, jaga bort.
Kyynö ön = kyyny se kyynel.
Kyyry yn *a.* krumböjd, *s.* nedböjdt tillstånd, on kyyryssä är krumböjd, on kyyryllään är i nedböjd ställning. -rä

Digitized by Google

än s. böjning uppåt, puckel. -ristän tää v. nedböja, tröka sig. -ristys yksen s. nedböjning, nedtrökning. -ristelen llä v. wara i nedböjd ställning, kissa kyyristelee katten går l. lurar nedhukad. -ristyn yä v. nedböja sig, bli nedböjd. -ymöinen isen s. något nedböjd, on kyyrymöisillään är som båst nedböjd.

Kyysä än s. liten upphöjning, dwerg, puckel, ukko kyysä gubbe lilla! -kyysä nokka höjd näbb, näsa, -selkä puckelrygg.

Kyyti din s. skjuts. -ditsen tä l. -ditän ttää v. skjutsa. -ditys yksen s. skjutsning. -ditsiä än l. -dittäjä än s. skjutsare. -täisen stä v. fara hastigt, ila. -ttään tätä v. jaga efter.

Kyyttö tön a. krokig, krumbögd, -selkä = kyyryselkä, -silmä windöga.

Kyytö dön s. streck långsmed ryggen på djur. -tiä än s. oxe med streck långsmed ryggen. -ttä tän l. -täs äksen l. -tö dön s. ko med bylikt streck.

Kyyättelen = kydöttelen af kytö.

Kyäs, kyästän se kykä.

Kyö ön = kyöpeli.

Kyökkä kän = kiekka.

Kyökkään kätä t. -kin kkiä = kyylyn.

Kyölään lätä, -läys yksen, -läytän ttää = kyylyn m. fl.

Kyömä än s. böjning, -nenä örnnåsa.

Kyönnös öksen l. -nys yksen = köynnös.

Kyöpeli in = kööpeli.

Kyöri in l. -rä än s. klot.

Kä = ka.

Käe . . . se käk . . .

Käes eksen s. handnät (käsi, käden l. käen). -stän ää v. fiska med handnät. -stys yksen s. handnätsfiske.

Käherä än s. lock, a. krusig.

Käherrän rtää v. hänga efter, oroa.

Kähisen, -inä, -istan se kähäjän.

Käbläs ään, -lö ön, -lään lätä, -lästelen llä = kähmiä, -mys, -mystän, -mystelen.

Kähmiä än a. trög, drölig. -mys yksen l. -mö ön s. trög, tafatt menniska. -mä än s. trögher, dwala, oredighet, tafatthet, dunkel. -min iä v. tafla, göra ngt oredigt, trefwa, fnatta. -mystän l. -mystelen llä v. wara trög, smußla.

Kähmin iä, -nys yksen l. -nyt yen, -nystelen llä = kähmin, -mys, -mystelen.

Kährys yksen s. qwistigt träd för upphängning, hängare.

Kähäjän hätä l. -hisen stä v. hwäsa, hwimla, wara hes. -hinä än l. -hy yn s. hwäsning, hest ljud. -hö ön a. hes. -hä än s. hes hosta, torrhosta, os (häkä). -häelen llä v. hwäsa fortfarande. -hähdän htää v. hwäsa till hastigt. -hähtelen hdellä v. hwäsa hastigt flera ggr. -hytän ttää l. -histän ää v. åstadkomma hwäsning, låta hwäsa, fräsa. -histö ön s. stark hwäsning, larm.

Kähäri in s. cylinder i wäfstol hwarpå wäfwen rullas.

Kähärä än, -herrän rtää, -rryn rtyä = kihara, -herrän, -rryn.

Käivärä än s. rulle, lock, a. krusig. -räinen l. -röinen isen dim. något hoprullad. -vertelen rrellä v. ringla sig, wrida sig.

Käkeen käetä v. erna, lofwa, stunda, hinna. -keys yksen s. affigt, lofwen, plan. -kiä än s. lofware. -keilen llä v. erna småningom (käyt).

Käki äen s. gök, käen piika göftyta (*tynx torquilla*), käen apila l. kakko l. leipä l. käpäle harsyra (*oxalis acetocella*), k. kukka wintergrön (*pyrola rotundifolia*), käen heinä l. vaippa mariehand (*orchis maculata*), käen nisu l. petkel björnmossa (*polytricum commune*), Käkisalmi Kexholm. -kö käön l. -könen sen dim. gök. -kinen isen a. rik på gökar. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä v. ropa som gök.

Käkkerä än a. krusig, lockig.

Käkkiä än, -äs ään, -äinen isen, -kkyrä än a. qwistig och nödwuxen s. dwergtall.

Käkristyn yä v. wända, wrida sig.

Kälkki kin s. tallstrunt, strunt, uselhet (kelkki).

Kälkkä kän a. trög, dum. -äinen isen a. trög, motstretande, stridig. -äisyys yyden s. motstridighet. -kkö kön s. trög, dum, torr, mager menniska.

Kälkkään kätä, -kytän ttää, -kytys yk-

Digitized by Google

sen, -kähytän ttää = kalkan, -kutan, -kutus, -kahutan.
Kalkö lön s. dum menniſka (kälkkä).
Kallerö ön l. -öinen isen a. rund, fyllig, trind, lättrörlig. -öitsen tä s. rulla, trilla, röras lätt.
Kallötän ttää v. wräka ſig.
Kälpiä än l. -ppä pän a. borttränad, förwißnad. -peys yden s. tränande tillſtånd, magerhet. -vin lpiä v. träna, förtwina (kälviä).
Kalsekkä kän a. ſträfwande, ſträffam.
Kälviä än l. -väkkä kän l. -väkkäinen isen a. borttränad, wißnad. -vehdyn htyä v. träna, förtwina (kälpiä).
Käly yn s. ſwägerſka. -ys yksen s. en af ſwägerſkorna.

Kämmen enen s. flata handen, handlaget, karhun k. björnram, björnſloka (*heracleum sphondylium*), päivän k. preſtkrage (*chrysanthemum leucanthemum*), kämmenkukka yrne (*orchis maculata l. latifolia*), kämmenselkä yttre ſidan af flata handen, kämmenpöytä inre ſidan af flata handen. -nyinen isen *dim.* liten flathand. -nys yksen s. handsbredd. -ekkä kän a. handlik, s. yrnewärt (*orchideæ*). -nnän ttää v. widröra med handen, gifwa hand åt någon. -ntelen nnellä s. handtera, gifwa hand åt hwarandra. -elnys yksen s. iurehands ſidan i en want.
Kämmerryn rtyä v. krokna, bli wind, kaſta ſig.
Kämmin mpiä v. ſtreta med händer och fötter.
Kämpyrä än l. -äinen isen, -röitsen tä = kampura, kampuroitsen.
Kämpä mmän s. plump, grof, klumſig. -älle een s. större ſtycke, klump.
Kämy yn l. -yrä än s. reskntyte, packning, linhäſta, garnſtinga.
Kämäjän mätä v. ſtoja, wäsnas. -mähtelen hdellä v. ſtoja plötsligt, göra haſtigt owäſende.
Kämärä än a. ſkrumpen, s. ſkrumpenhet. -rrän rtää v. göra ſkrumpen. -rtelen rella v. göra ſmåningom ſkrumpen, ſkrumpna ſmåningom. -rryn rtyä v. ſkrumpna (kymärä).

Kämöinen isen = kyynäläinen.
Känisen stä v. wäsnas af ilſka, nyck, wara illparig, ilſkas (känä).
Känitän ttää v. gå på med något, oupphörligt göra detſamma (känä).
Känkkyrä än s. mångbugtigt träd. -äinen isen a. mångkrokig, olämplig.
Känkytän ttää = känisen och känitän.
Kännelmys yksen l. -mä än = kämmelnys.
Kännä än s. ſjuprickig gullhöna (*coccinella septempunctata*). -äilen llä v. fortſkrida långſamt.
Känsä än s. den undre ſidan af ſwampen på träd, ſwamp, walk i händer eller fötter, balk, koivun k. björkticka (*boletus fomentarius*), maitok. ſopp (*boletus cellulosus*). -äinen isen a. ſwampig, walkig, balkig. -äisyys yyden s. ſwampighet. -äyn ytä l. -seyn ytä l. -äännyn ntyä l. -setyn ttyä l. -ästyn yä v. bli ſwampig, walkig. -sin iä v. afſkära ſwamp ifrån trän, ſamla ſwamp, afſkära walkar, operera liktorn. -sitän ttää v. göra ſwampig, walkig.
Käntti tin s. större bit.
Käntty tyn a. ſtyf i lederna, owig. -yrä än a. owig, obäklig, s. knöl i träd, ilſken menniſka. -ttä tän s. ſtyf ſtällning, -käydä käntällänsä gå i rak ſtälning, yfwas. -ttään tätä = kähmin.
Känä än s. nyck, ilſka (känisen, känitän).
Känä *prt.* = kään.
Känäjän nätä = känitän och känisen.
Käperrän rtää v. hoprulla, kröka. -rryn rtyä v. bli hoprullad, krökt, intraßlas.
Käpi vin = käpy.
Käpisen stä, -inä än, -isytän ttää = kapisen m. fl.
Käplin iä v. fingrera, widröra, tackla.
Käppyrä än a. rullad, wecklad s. rulle, sormet ovat käppyrässä fingrarna äro krokiga, t. ex. af köld, terä kääntyi käppyrään bettet böjdes. -röitsen tä v. rulla, böja, weckla.
Käppäjän l. -ppään pätä v. ſlå ſakta, ſlå nätt, k. kättä ſlå hand.
Käppärä än = käpy.
Käppönen sen s. barnwant.
Käpäs ppään = kepiä.

Digitized by Google

Käpry yn *s.* knäfwerrulle (till flöte), cigarr. **-ristyn yä** *v.* bli hoprullad.
Käpsin iä *v.* trefwa, tweka, betänka sig. **-sytän ttää** *v.* låta trefwa, tweka, göra ngt långsamt. **-sään sätä** l. **-sän ää** *v.* widröra haftigt, knäppa, knappra. **-säys yksen** *s.* knäpp, knapper. (kapsan).
Käpy vyn *s.* kotte, hylsa, bindnål, näfwerrulle, nätflöte, taß (käpäle), **-lintu** l. **-nokka** korsnäbb (*loxia*), **-niilo** l. **-niiles** *ep.* för ekorre, kävyn kanta hylsa, tiggare, sydänk. hjertrnnge (smekord), kärmeen k. ormtagg? **käpyliha** det knöliga köttet under taßen, qwicke i hästhof, **käpylauta** = käpälelauta. **-pönen sen** l. **-pynen sen** *dim.* liten kotte m. m. sydänk. hjertrnnge lilla. **-yinen isen** *a.* full med kottar m. m. **-pyyn vytä** *v.* widröra med taßen, träda på bindnål. **-yelen** l. **-yilen llä** *v.* träda på bindnål, gå safta på taßarna. **-vystän ää** *v.* träda på bindnål, binda nät. **-yrehdän htää** *v.* slingra l. wrida sig hit och dit.
Käpä i ss. käpäluu paunbenet ofwan näfan.
Käpäkkä kän *a.* snäf, otillräcklig.
Käpäle een l. **-älä än** *s.* taß, ram, käpälelauta l. käpylauta räfklipa, räfklipka, tana. **-löitsen tä** *v.* löpa på taßarna, krassa, klösa.
Käpärrän rtää, -pärryn rtyä = käperrän m. fl.
Käpään vätä l. **-peen vetä** *v.* sträfwa med händer och fötter, klifwa. **-äelen** *sdr.* **-äilen llä** *v.* trefwa, famla.
Kärhi hen *s.* klänge. **-hennän ntää** *v.* klänga, haka sig fast, enträget begära, plåga. **-iä än** l. **-häkkä kän** *a.* trätgirig, retlig, som hakar sig wid allt. **-hennys yksen** *s.* klängning, fasthakning. **-hentelen nnellä** *v.* hänga fast, wara efterhängsen.
Kärhys yksen = kährys.
Käri in *s.* omkrets, rundel. **-iläs ään** *s.* krok af tallgren l. rot. **-iläinen isen** *s.* nödwuren tall (keri).
Käritys yksen *s.* ett slags rätt af kött m. m.
Käriä än *a.* hes, sträf. **-reys yden** *s.* heshet. **-ästi** *adv.* hest, sträft. **-isen stä** *v.* ljuda hest, kräsa, brumma, morra. **-inä än** *s.* hest ljud, brummande, morrande. **-istän ää** *v.* åstadkomma hest ljud, enträget begära, nödga. **-istys yksen** *s.* brummande, enwis begäran. **-istelen llä** *v.* fortfarande brumma, fordra enträget.
Kärki rjen *s.* udd, spets, palok. hackspett (*picus*). **-inen isen** l. **-könen sen** *dim.* liten, fin spets. **-inen isen** *a.* uddig, spetsig. **-isyys yyden** *s.* uddighet, spetsighet. **-rjellinen isen** *a.* med udd, spets försedd, så mycket udden bär, veitsen k. en knifsudd. **-kevä än** l. **-kiä än** *a.* uddstark, spetsig. **-rjetöin ttömän** *a.* uddlös. **-rkeen rjetä** l. **-rjennän ntää** l. **-rjestän ää** *v.* tillspetsa, förse med udd.
Kärkki kin, -kkä kän = kelkki, kelkkä.
Kärkyn kkyä *v.* inträngа i hus ss. kölb l. snyltgäst, häfta wid, hänga efter ngn, snälas, fika efter läckerheter. **-kin kkiä** *v.* wara begärlig, gripa begärligt efter ngt. **-kky kyn** *s.* inträngande hos ngn, begärligt sökande, **-vieras snyltgäst.** **-käs kkään** *a.* begärlig, snål, nyfiken. **-kkäys yden** *s.* snålhet, nyfikenhet. **-kkäästi** *adv.* snålt, nyfiket, begärligt. **-kkäisyys yyden** *s.* snålhet. **-kästän ää** l. **-kästelen llä** l. **-kkäilen llä** *v.* snålas, wara nyfiken.
Kärkkö kön = vesuri.
Kärme een *s.* orm, kärmeen sanat beswärjelse ord mot ormbett, kärmeen marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*), k. kieli yxne, mariehand (*orchis maculata, latifolia*), k. heinä ormbunke (*polypolium filix mas*), k. sylky (*spumarius mucilago*), k. piston juuri ängwädd (*scabiosa succisa*). **-einen isen** *a.* ormrik, full af ormar. **-eilen llä** *v.* krala, slingra sig såsom orm.
Kärnystän ää *v.* glida, röras trögt.
Kärnä än *s.* yttre barken (kaarna).
Kärpistelen llä *v.* darra i kölb, häfta wid.
Kärpiäinen isen *s.* den klara stjernan i hundens konstellation.
Kärppä pän *s.* hermelin.
Kärpä rvän *s.* brunst, löptid. **-rväs rpään**

Digitized by Google

a. brunstig, löpsk. -rvin rpiä *v.* wara brunstig (kärväs).
Kärpänen, -päilen, = kärvänen, -västelen.
Kärres een = kärpä och kärväs.
Kärry yn *s.* ett slags liten lax, skallra, skramla, *a.* skarp, grälig, brummande. -ynen sen *dim.* liten skallra. -yinen isen l. -yläinen isen l. -ykäs kkään *a.* skarp, grälig. -ys yksen *s.* brummare, puttrare, wresigt tillstånd. -yke kkeen *s.* skarpt, qwistigt ting. -ytän ttää *v.* röra på skallra, bortskrämma med skallra, puttra, brumma.
Kärrä än *s.* liten skjutbåge, sprättbåge.
Kärsin iä *v.* lida, tåla. -imys yksen *s.* lidande, plåga. -iväinen isen *a.* tålsam. -iväisyys yyden *s.* tålsamhet. -iväisesti *adv.* tålsamt. -imätöin ttömän *a.* otålsam. -imättömyys yyden *s.* otålighet. -imättömästi *adv.* otålsamt, otåligt. -ivällinen isen *a.* tålig. -ivällisyys yyden *s.* tålighet. -ivällisesti *adv.* tåligt. -ielen llä l. -iskelen llä *v.* lida smått, tåla fortfarande.
Kärstän ää *v.* steka lindrigt, stå för stark eldbrasa.
Kärsä än *s.* tryne, pipsnugga, -heinä backhumla (*achillea millofolium*). -ällinen isen *a.* trynförsedd. -äkäs kkään *a.* stortrynig. -ätöin ttömän *a.* utan tryne.
Kärty rryn *a.* otålig, wresig, *s.* os. -yinen isen l. -yisä än *a.* wresig. -yisyys yyden *s.* wresighet. -rrän rtää l. -rtän ttää *v.* guällande tigga, marra på. -rryn rtyä *v.* bli wresig, otålig, bli osande. -rrytän ttää *v.* osa (käry).
Kärvennän ntää *v.* sweda, steka, bränna. -nnys yksen *s.* swedning, bränning. -entelen nnellä *v.* sweda, bränna litet. -ehdän htää *v.* sweda hastigt, ytligt. -nnyn ntyä *v.* bli swedd, brännas.
Kärvin se kärpä.
Kärvänen sen *s.* fluga, kärväsen sieni flugswamp. -äs äksen *s.* maskägg, fluglarf i fisk, kött m. m. -ästelen llä *v.* fika, snålas.
Kärväs ään *s.* qwistigt träd till ställning, underlag (kärpä, kärvänen).
Käry yn *s.* brandlukt. -yinen isen *a.* osande. -ytän ttää *v.* gifwa brandlukt, sweda, lindrigt bränna, steka.
Kärähdän htää *v.* fräsa till hastigt, snäsa till (käriä), osa litet, brinna hastigt (käry).
Käräjä = keräjä.
Käräjän rätä = kärisen.
Käräkkä kän = käriä.
Käsi se käte.
Käsken eä *v.* befalla, bjuda, stämma. -kiä än *s.* befallare, bjudare. -ky yn *s.* befallning, bud, käskynhaltia = käskyläinen. -kyläinen isen *s.* befallningshafwande, uppwaktare. -etän ttää *v.* låta befalla, låta instämma.
Käsnä än, -äinen isen, -äännyn ntyä = känsä, -äinen, -äyn.
Kässikkä kän *a.* tjock, grott, oformligt stor.
Kässä än *s.* puckel, knöl. -äilen llä *v.* gå krokig, gå trögt.
Kässälä än *s.* fiskarehake, näthake.
Kässö ön = kässikkä.
Käste een l. -tö ön *s.* spånad af lin l. hampa.
Käsäs ään l. -säte tteen *s.* renrankor.
Käsi äden *s.* hand, -varsi arm, -puoli enhändt, -puu ledstång, -ala händers werk, -työ handtwerk, -työläinen handtwerkare, -kivi handqwarn, käden sia handtag, fäste, käsimäärältä ungefär, på fri hand, -paikka handduk, -mielin famlande, trefwande, kädestä käteen ur hand i hand, on käsillä är till hands, käy käteen aflöper, käy käsiksi lägger hand wid, salakättä hemligen, paljain käsin med bara händer, kättä l. kädestä l. käsin pitäin handledande, isynnerhet, synnerligen, sinnekäsin ditåt, käsi kädessä l. käsikkähä hand i hand. -ätö dön l. -tönen sen l. -dyt tyen l. -tyläinen isen *dim.* liten hand. -tinen isen *a.* ht. hand, omak. egenhändig, omakätisesti egenhändigt. -teinen isen *a.* ht. hand, till hands warande. -sillinen isen *a.* med händer försedd, händig. -dellinen isen *a.* som har l. anwänder en hand. -tevä än l. -sikäs kkään *a.* långhändt, *ep.* för tjuf. -dyn tymen *s.* ärm. -tyri in *s.* handtlangare. -ttö tön l. -ttyri in *s.* enhändt menniska. -detöin ttömän *a.* utan ena handen. -sitöin ttömän *a.* utan båda

Digitized by Google

. händerna, handlös. -seliäs ään *s.* tjuf-aktig. -sine een *s.* want, handske. -teliäs ään *s.* händig. -teliäieyys yyden *s.* händighet. -sitän tiää *v.* fatta med handen, handtera, sammanfatta, begripa, beslå. -sitin tiimen *s.* halswalk för ren. -sittämätöin ttömän *a.* som ej begriper, obegriplig. -sittämättömyys yyden *s.* obegriplighet. -sittö tön *s.* begrepp. -sitys yksen *s.* begrepp, fattning. -sittäjä än *s.* gripare, begripare, förföljare. -sittelen tellä *v.* fatta småningom, söka att fatta. – Kätän tiää *v.* gifwa hand, ingå öfwerenskommelse. -ttäjä än *s.* den som ger hand. -ttäjäinen isen *dim. pl.* -jäiset öfwerenskommelse, trolofning. -ättelen tellä *v.* slå hand, skaka hand. -ttelys yksen *s.* handslag, handskakning, helsning. -teyn ytä *v.* komma i hand, inhändigas. -teytän ttää *v.* gifwa i hand, uppdraga åt ngn. -tilöin ömen *s.* barnmorska.

Kästö ön *s.* linknopp.

Käsäys yksen *s.* renens halswalk. -sästän ää *v.* förespänna ren (käsitin).

Kätken eä *v.* gömma, förwara. -kiä än *s.* gömmare. -kö on l. -kös öksen *s.* gömsle. -ky yn l. -emys yksen *s.* gömning. -elen llä *v.* gömma långsamt. -etän ttää *v.* låta gömma. -eyn ytä *v.* gömma sig. -kyn kyä *v.* undangömmas.

Kätkyt yen *v.* wagga. -yn yä *v.* lägga i waggan. -ytän ttää *v.* wagga (kätken).

Käväisen stä *v.* sopa. -stys yksen *s.* sopning, sopor. -siä än *s.* sopare. -semimen isen *s.* sopandet (käyn).

Käv .... se käp .... och käyn.

Käyhöstän ttää *v.* wisa sig hastigt.

Käykämä än = köykkä.

Käykkä kän *a.* utstående, -leuka utstående, spetsig hake. -ke kkeen *s.* utstående till stånd, en käykkeellä är i utstående stick.

Käylään ätä *v.* ha att wisna, förderfwa.

Käyn ydä *v.* gå, wandra, jäfa, k. kauppaa idka handel, k. sotaa föra krig, k. päinsä gå för sig, gå an, k. tulta gå efter eld, mieli käy pahaksi finnet blir illtyckt, k. karvalle wäcka ryskning. käy kolmannella l. kolmatta ár på tredje året, käytävä att gås, gång, korridor, läpikäytävä genomgång. -aviän *s.* wandrare. -ymäri in *s.* gångare. -ymistö ön *s.* promenadplats med gångar. -äymys yksen *s.* gående tillstånd, gång. -ypäläinen isen *s.* fotgångare, tiggare, kringstrykare. -ynti nnin l. -yntö nnön *s.* gång. -äviännys yksen *s.* gäst. -ävelen llä *v.* gå, promenera. -äveliä än *s.* en gående person, promenerare. -ävely yn *s.* promenad. -ävelys yksen *s.* gång, wandring. -äyskelen l. -äyskentelen nnellä *v.* gå, wanka, flacka. -ävästen stä *v.* gå som hastigast. -ävähytän ttää *v.* sätta hastigt i gång. -ytän ttää l. -äyttelen tellä *v.* låta gå, låta jäfsa, uppföra sig, leda, anwända, bruka, k. jyviä mala säd, k. lasta lära barnet att gå, k. itsensä pahoin bete sig illa, k. rahat turhaan anwända pengarna till fåfängt, k. kättänsä orättwist tillegna sig, käytti se siinä kättänsä der stodde han sig wäl. -ytös öksen *s.* ledning, jäsning, bruk, anwändning, åtbörd, beteende, wäsen k. mißbruk. -yte tteen *s.* ämne för rörelse, jäst, mäld. -ytin ttimen *s.* jäst. -yteliäs ään *s.* gångare, *ep.* för orm l. ödla. -ytäytän ttää l. -ytätän ttää *v.* låta gå, sätta i gång. -yäntö nnön *s.* anwändning, malning. -ytännöllinen isen *s.* praktist. -yännöllisesti *adv.* praktiskt.

Käyrä än *a.* krum, krokig, böjd, *s.* böjdt ting, stolsträke, käyräselkä krokrygg. -äinen isen l. -retyinen isen *dim.* något krokig, böjd, *ep.* åt björn. -ryys yyden *s.* böjning, krökning. -ästi *adv.* böjdt, kröft. -rennän ntää *v.* böja, kröka. -ristän ää *v.* kröka, kröka sig. -ristys yksen *s.* böjning. -renen retä l. -ristyn yä *v.* bli krokig, böja sig. -ristelen llä *v.* böja l. kröka långsamt, wrida sig hit och dit.

Käyssä än *a.* litet kröft, käyssäleuka kröft haka.

Käyt käkyen *s.* affigt (käkeen).

Käähestän ää *v.* drifwa fist i bragder med pulsning. -tys yksen *s.* fixeri med pulsning.

Käähkänä än *s.* fångelse.

Kääkistän ää *v.* med swårighet upphosta, förqwäfwa. -tys yksen *s.* swår upp-

Digitized by Google

hostning, qwäfning, neddignande. -tyn yä v. förqwäfwas, digna.
Kääkkä kän s. handtag på dörr. -änen sen dim. litet handtag.
Käämehdin htiä v. blomma (om säd).
Käämi in l. -my yn s. wäfspole, käämikela l. -kota spolningswerktyg, käämypuu wäfklofwe, slagbom. -in iä l. -itsen tä v. spola.
Käämäröittelen tellä v. gå lunsigt, traska fram.
Kään = kaan.
Käännän ntää v. wända, omwända, förwända, öfwersätta. -ntäjä än s. wändare, öfwersättare, silmän k. taskspelare. -ntö nnön s. wändning, -lauta l. -siipi plogskifwa, wändskifwa. -nnös öksen s. wänd mark, öfwersatt stycke, wändning på wäg. -nne nteen s. wändningstillstånd, wägkrökning, on käänteissä wänder sig som bäst. -nnin ntimen s. wändpunkt, wändwerktyg. -ntäle een s. tyngd l. stycke som kan wändas. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä v. wända fortfarande, af och an. -nnelmä än s. liten wändning. -nnyn ntyä v. wända sig, bli omwänd. -ntymys yksen s. omwändelse. -ntyväinen isen a. som wänder sig, ångerfull. -ntymätöin ttömän a. som ej wänder sig, oomwänd. -nnätän ttää v. låta wända. -nnättelen tellä v. låta småningom wända, wända sig hit och dit. -nnytän ttää v. omwända ngn. -nnyttelen tellä v. omwända småningom, wända hit och dit. -nnähdän htää l. -nnähytän ttää v. wända hastigt. -nnähtelen hdellä v. wända hastigt flera ggr. -nnällän ltää v. wända hastigt och lätt.
Kääppy = käpy.
Kääppä pän s. gripande hand a. krokig, tåpig, -jalkainen krokfotad, ep. åt gås. -ppäjän l. -ppään pätä v. gripa med handen, gripa, fatta uti. -ppäelen llä v. gripa långsamt, gå stultande. -pin ppiä v. krafsa. -ppäsen pästä v. gripa hastigt, snappa i, nappa fast. -päröitsen tä v. famla, tumla.
Kääpä vän s. trädswamp, tunder (med skal försedd), koivun l. taulakääpä snöskticka (boletus fomentarius), jänön l. jäneksen k. korkticka (bol. suberosus), raidan k. luktticka (bol. suaveolens). -äinen isen a. af swamp, full med swamp.
Käärin iä v. inweckla, linda, swepa. -ielen l. -iskelen llä l. -rällän ltää v. inweckla, linda, swepa småningom. -ri en s. omslag, omlindning, -lauta wäfbom, -liina swepduk, pl. käärilöt, kädet kullan käärilöissä på händerna gyllene armband. -re een s. omlindadt, hopweckladt tillstånd, omslag. -ry yn l. -rö ön s. bundt, knyte, rannek. uppslag på ärmen. -rönen sen dim. liten bundt, bylte. -rä än l. -rämä än l. -rämöinen isen s. något hopweckladt, ringladt, ep. för orm. -riyn l. -reyn ytä l. -ityn ttyä v. bli inwecklad, inswepas. -ritän ttää l. -rytän ttää l. -ttelen tellä v. låta inweckla, bylta ihop. -räisen stä v. hopweckla, linda hastigt.
Käärme een, -ehinen sdr. -einen l. -mehyinen isen = kärme, kärmeinen.
Käärti in s. för andra gången sådd sweд, -jyvät räntespannmål.
Käärö ön s. paltbröd (käärin).
Kääsi in s. pl. -it s. chaise.
Kääveröittelen tellä v. stulta.
Kö = ko.
Köhkä hän = köhä, köhkäruoho = köhäruoho.
Köhmin iä v. bete sig klumpigt, stöka, stöta på. -mäys yksen s. oaktsam stöt. -myys yyden s. klumpighet, tafatthet, grofhet. -mö ön l. -mys yksen l. -meli in s. tölp, drummel. -metyn ttyä v. bli tölpig, stel. -mystelen llä v. bete sig tölpigt.
Köhnin iä v. skubba sig, böka, röras trögt. -näys yksen s. skubbning, trög rörelse. -nä än s. skabb, fnas, skorf. -näinen isen a. skabbig, fnasig. -nys yksen s. skubbare, trög menniska. -ni in s. den som har fnas, fnaslund.
Köhä än s. torr hosta, qwarka, -ruoho kungsljus (verbascum thapsus), -heinä = hökäheinä. -hin iä v. hosta hest, rackla. -hisen stä l. -häjän hätä v. roßla. -hinä än s. hest ljud, roßling.
Kökkä kän s. spinnsällskap.

Digitized by Google

Kökäri in *a.* mager och frokig. -röitsen tä *v.* gå frokig. -ähdän htää *v.* böja sig hastigt.
Kökötän ttää *v.* sitta upprätt och orörlig, sitta som enstöring.
Kölli in *s.* titel.
Köllä än *a.* lugn, stilla.
Köllähdän htää *v.* falla handlöst, dimpa. -lläys yksen *s.* dimp.
Köllötän ttää *v.* wräka sig, dra sig. -llehdin htiä l. -llättelen tellä *v.* wräka sig fortfarande.
Kölpys yksen *s.* klåvare.
Kölsä än *s.* hydda, foja, skjul.
Kömitän ttää *v.* drifwa bort.
Kömmin mpiä *v.* stulta, krypa, ragla fram. -mpelys yksen l. -mpelö ön *s.* stultare, snafware, hänglare. -mpsäkkä kän *a.* owig, komlig. -mperöitsen tä l. -röin idä l. -mpiköitsen tä l. -mpyröitsen tä *v.* krypa, kråla fram, stulta. -mperryn rtyä *v.* stulta ned, fastna l. stadna under stultning (kommin).
Kömä än *s.* kort och tjock käpp. -ähdän htää *v.* smälla till dost, slå hastigt.
Könkyn kkyä *v.* gunga, wagga. -kytän ttää *v.* gunga ngn, sätta i waggande rörelse.
Köngäs nkään *s.* wattenfall. -nkö ngön *s.* böjning, -nenä romersk näsa.
Könnös öksen = köynnös.
Könnin ntiä *v.* kråla, krypa. -istö ön *s.* styf, sträf menniska. -nnökäs kkään *s.* puckelig. -nnyn ntyä *v.* styfna.
Könttiy tyn *s.* styfhet i lederna, fyrfota tillstånd, klump, on könttyllänsä är på alla fyra. -ttö tön l. -tys yksen l. -ttyrä än *s.* som är styf i lederna, owig. -nttyri in *s.* boskapssjuka. -ntyn ttyä l. -ntistyn yä *v.* bli styf i lederna (af köld, ålder), dö. -ntystän ttää l. -ntistän tää *v.* göra styf, släpa mödosamt. -nttä tän *s.* styfhet, klump, libak. -köttklump. -ntän ttää l. -nttään tätä *v.* gå styft, klumsigt, gå på alla fyra, krypa. -nttärä än *s.* trasare, som går på alla fyra, *ep.* för björn. -ttyilen llä *v.* krypa smått (konita).
Könä än *s.* utlefwad, jäsdä könäksi dö.
Könö ön *a.* uppåtböjd, -nenä rak, hög näsa. -ötän ttää l. -ttelen tellä *v.* sitta upprätt, yfwas, wisa sig högdragen.
Köpisen stä *v.* ljuda dopt, mumla. -inä än *s.* dopt ljud, mummel. -pähdän htää *v.* smälla dopt.
Köppä pän *s.* hydda, -viuhka lättrogen, lättsinnig menniska. -äläinen isen *s.* hyddinnewånare. -änä än *a.* enfaldig, tölpig, owig.
Köpsän ää, -sähdän htää = köpisen, köpähdän.
Köpytän ttää = kömitän.
Köpäkkö kön *a.* owig, komlig.
Köpälys yksen *a.* slappsingrad.
Köri in *s.* surmjölk.
Körnä än, mennä körnälleen = körnähdän htää gå knall och fall, dö.
Körri in l. -rrä än *s.* spöke.
Körtti tin *s.* förte, öfwerrock. -iläinen isen *s.* som går med förtkläder, separatist.
Körötän ttää l. -ttelen tellä *v.* hängla, göra ngt owåligt, stentra, sitta l. ligga raklång.
Kössi in *s.* bylte, börda, makaa kössinensä ligger i full rustning, med kläderna på.
Kötehikkö kön? (rötehikkö) skog full med kullfallna träd m. m.
Kötеä än *a.* seg, samfig. -eydyn ytyä *v.* bli seg, samsa sig.
Kötkälc een *s.* klimp, klump.
Kötkötän ttää l. -ttelen tellä *v.* hängla, göra ngt owåligt (körötän). -kähdän htää *v.* kasta sig handlöst.
Kötäisen stä *v.* smälla till, göra något oskickligt.
Köyhkiä än = kehkiä.
Köyhä än *a.* fattig, köyhäläntä något fattig. -hyys yyden *s.* fattigdom. -ästi *adv.* fattigt, njuggt. -hdyn htyä *v.* bli fattig. -htymys yksen *s.* fattigblifning. -hdytän ttää *v.* göra fattig.
Köykelö ön *a.* frokig, hopkrympt, mies käypi köykelöksi mannen blir hopskrumpen.
Köykky kyn *s.* kort och frokigt ting, frokighet. -yinen isen *a.* frokig. -kistän ää *v.* böja. -kistyn yä *v.* böjas. -ky-

Digitized by Google

tän ttää *v.* böja fortfarande, guppa. -kyttelen tellä *s.* guppa, trippa.
Köykkä kän *s.* fulle.
Köykäinen isen l. -kkäs kkään (= keviä) lätt. -isyys yyden *s.* lättket. -isesti *adv.* lätt. -kähdän htää *v.* resa sig lätt, hoppa upp. -kähtelen hdellä *v.* trippa, dansa.
Köynnös öksen *s.* ranka, refwa.
Köyri in = kekri.
Köyry yn l. -rä än *s.* frokighet, *a.* frokig, -selkä frokrygg, on köyryllänsä är frokig. -ys yksen *s.* frokigt tillstånd, on köyryksissä är i frokigt stick. -ytän l. -yttelen tellä *v.* göra frokig, böja i frok. -ristelen l. -ystelen lla *v.* frökta ofta, gå fröft. -rätyinen isen *a.* frokryggig, wanskaplig, förhatlig.
Köysi yden *s.* rep, -atrain harpun. -inen isen *a.* reprik, af rep. -in imen *s.* fastgiordt rep, päälliköysin repet der notbraget l. warpet börjar, alaköysin det warpet slutar. -ytän ttää *v.* binda fast med rep, twinna. -ytös öksen *s.* bindning, något ombundet, *pl.* -ökset hmslerefwor. -ttäjä än *s.* bindare. -ttelen tellä *v.* binda småningom. -ytystän ää *v.* låta binda, sammanbinda.
Köyliö ön l. -lii iin *s.* Kjulo socken.
Kööpeli in *s.* spöke, skogsrå, bergsrå.

L.

Laadin se laatu.
Laaha an *s.* halka, slipprighet. -hinen isen *s.* halka. *a.* halkig. -hastun l. -histun ua *v.* slinta, wißna. -astus uksen *s.* slintning, förwißning (laho).
Laahaan hata *v.* släpa, skafwa. -haus uksen *s.* släpning. -ho on *s.* släp, wårdslös meuniska. -haaja an *s.* släpare. -hailen lla *v.* släpa fortfarande, bets sig släpigt. -hon oa *v.* släpa sig, bete sig släpigt. -hottelen tella *v.* bete sig wårdslöst.
Laahitsen ta *v.* tadla, förebrå.
Laahko on *s.* balk, planka.
Laahti hden = lahti.
Laaja an *a.* wid, utbredd, förstörd, laajon l. laajoin widt, utförligt. -juus uuden *s.* widd. -asti *adv.* widt. -jenen jeta *v.* bli wid. -jennan ntaa l. -jentelen nnella *v.* utwidga. -juinen isen *a.* som har widd l. bredd. -jennus uksen *s.* utwidgning.
Laaka laa'an *s.* skifwa, plåt, *a.* platt, flat, låggrund, tuohil. näfwerskifwa, rautal. järnplåt. -kia an l. -aako aa'on *a.* platt, flat, långgrund. -keus uden *s.* flathet, låghet. -aakenen aa'eta l. -aannun ntua *v.* blir platt, flat, bli långgrund, jemnas, stillas.
Laakistan aa *v.* böja ned långsefter.
Laaksi = lahti.
Laakso on = lakso.
Laama an *a.* ymnig, laamalta l. laamalti *adv.* ymnigt. -aisen aista *v.* beströka med flata hauden.
Laamu un *s.* sjöwrak.
Laana = lana.
Laanisko on *s.* grop.
Laanoun se laaka och lakkaan.
Laantala an = karsina.
Laanti nnin *s.* utrymme.
Laapi *prt.* i mångd.
Laapotti tin *s.* näfwerfko utan snibb, laakee laapottia sladdrar.
Laappa pan *a.* slak. -pastun ua *v.* slakna, domna. -pastutan ttaa *v.* låta slakna.
Laapuri in = keihäs.
Laapustan aa l. -teken lla l. -puten ttaa l. -ttelen tella *v.* bete sig wårdslöst, sladdra. -tas uksen *s.* wårdslöst beteende, sladder.
Laari in *s.* lår, bastulafwe. -illinen isen *a.* med lår försedd, en lår full.
La'as se laka.
Laasi in l. -io on *s.* agio i myntwexling.
Laaska an l. -kana an *a.* höflig, wänlig, frikostig.
Laasti in *s.* murbruk. -tan aa *v.* öfwerdraga med murbruk, rappa.
Laatikka kan l. -kko kon *s.* låda.
Laatta tan *s.* plåt, plätt, laivan l. skeppsplanka, laattarokko wattenkoppor.
Laattia an *s.* golf. -ainen isen *a.* med golf försedd, kaksil. twåwåningas. -allinen isen *a.* med golf försedd, ett golf fullt (t. ex. sädeskärfwar wid tröskning).

Digitized by Google

Laatu dun *s.* ſtick, ordning, beſkaffenhet, **-mies** en ordningens man, lintu laulaa laadullensa fogelu ſjunger på ſitt ſätt, **käy laatuun** går för ſig. **pane laadulle** ſätter i ordning, **laaduin ordentlizgen.** **-dullinen** isen l. **-tusa** an *a.* ordentlig, vaſſande. **-dullisuus uuden** *s.* ordentlighet, ſtick. **-uinen** isen *a.* beſkaffad. **-uisuus uuden** *s.* beſkaffenhet, egenſkap. **-uisesti** *adv.* beſkaffadt. **-din tia** *v.* ordna, laga, göra, berga, mieli laati har luſt, l. sanoja förtälja. **-dinta nnan** *s.* lagning, görning. **-tia an** *s.* lagare, görare. **-telen della** l. **-deskelen lla** l. **-diskelen lla** *v.* ordna, laga, göra långſamt. **-tiun uta** l. **-tiudun utua** *v.* laga ſig, bereda ſig. **-ditan ttaa** l. **-dittelen tella** *v.* låta laga, låta bereda.

Laatustan aa l. **-telen lla** = laapustan, **-telen.**

Laava an *s.* ſlem, ſlagg, lafwa. **-ainen** isen *a.* ſlemmig, ſlaggig, af lafwa.

Laava un, -venen veta = lavia, **-venen.**

Laavusnikka kan *s.* långhylla (ſe poltsa).

Ladon toa ſe lato.

Laes ſe lake.

Lahia an *a.* mjuk, len. **-henen heta** *v.* bli mildare. **-histun ua** *v.* uppmjukas.

Lahanka ngan *s.* twättbunke.

Lahastun ua = laahastun, jfr. laho.

Lahitsen ta = laahitsen.

Lahja an *s.* ſkänk, gåfwa, *pl.* **-at** mutor, **-lahjakoira** l. kontti mutkolf. **-jus uksen** *s.* gåfwa, mutor. **-jaan jata** l. **-jon oa** l. **-joitan ttaa** l. **-joittelen tella** *v.* ſkänka, muta, beſticka. **-joitus uksen** *s.* ſkänkning, mutning. **-joittaja an** *s.* begåfware, mutare. **-joksentelen nnella** *v.* ſkänka ſmått, fortfarande.

Lahje hkeen *s.* byra, byrben.

Lahko on *s.* ſtor afdelning, ſtam, parti, ſeft, golfſtilja, **-kunta** ſammanfattningen af alla till en ſtam, ett parti hörande, kansan l. folkſtam. **-oun uta** *v.* ſöndra ſig i partier, ſtammar.

Lahmaan mata *v.* göra ngt haſtigt, äta glupſkt, beſkylla o. ſ. w.

Lahna an *s.* braxen, **lahnan kukka** häſthof (*tussilago farfara*), kalfleka (*caltha palustris*), **-lisu** l. **-litukka** l. **-litturi** l. **-pasuri** l. **-partti** l. **brarenpanka. -ainen** isen *a.* braxenrik, af braxen beredd.

Laho on *a.* murken, *s.* **murkenhet. -on oa** l. **-oon ota** l. **-oun uta** *v.* murkna, förfalla, bli om intet. **-ous uksen** *s.* murket tillſtånd. **-otan ttaa** *v.* låta murkna, röta. **-otus uksen** *s.* rötning. **-outan ttaa** l. **-outtelen tella** *v.* låta murkna. **-hastun ua** *v.* förfalla, förtwina, afmattas. **-hastus uksen** *s.* förtwining, afmattning.

Lahti hden *s.* wik, leikata lahdelle ſkära l. klippa till bugtigt. **-hdellinen** isen l. **-hteinen** isen *a.* ht. wik, bugtig. **-hdeke kkeen** l. **-hdukka kan** l. **-hdelma** l. **-hderma an** l. **-htema an** *s.* liten wik, bugt.

Lahtia an *a.* fuktig, wek, lindrig. **-hdun htua** *v.* bli fuktig wätſkas, lindras, ſtillas, ſlå ſig. **-hdutan ttaa** l. **-hduttelen tella** *v.* fukta, lindra. **-hdutus uksen** *s.* befuktning, lindring.

Lahto hdon *s.* ſnara i trädtopp, sointalahto ſnara för ſpelfågel.

Lai in *s.* ſlägt, ſtam, art, beſkaffenhet, **-virsi** ſlägtſång, sillä lailla på ſådant ſätt, ei lainkaan allsicke, on lailta pois är ifrån det ſedwanliga, är förwänd. **-inen isen** *a.* beſkaffad, artad, senlainen l. sellainen ſå beſkaffad, kahdenlainen twåſlags, on laisin härſtammar (on kotosin), ei laisinkaan alldeles icke. **-isuus uuden** *s.* beſkaffenhet egenſkap, kahdenlaisuus twåſlags beſkaffenhet. **-isesti** *adv.* beſkaffadt, kahdenlaisesti på twå ſätt.

Laidun ſe laitume.

Laiha an *a.* mager, kraftlös. **-huus uuden** *s.* magerhet. **-asti** *adv.* magert. **-hdun htua** l. **-henen heta** l. **-hennun ntua** l. **-hetun ttua** *v.* magra. **-htunainen isen** *a.* utſwulten. **-htunaisuus uuden** *s.* utſwultenhet. **-hdutan ttaa** l. **-hennan ntaa** l. **-hetan ttaa** *v.* låta magra, förſwaga, göra kraftlös. **-hdutus** l. **-hetus uksen** *s.* förſwagning.

Laihia an *s.* Laihela ſocken.

Laiho on *s.* wäxande ſäd. **-oinen isen** *a.* ſäd wäxande. **-oon ota** *v.* wäxa ſäd.

Digitized by Google

–otoin ttoman *a.* utan fäd. -ottomuus uuden *s.* fädesbrift.

Laikka kan *s.* flisa, fplittra, -pää petäja tall med bred topp få att qwiftarna äro jemnhöga med ftammen. –ana an *s.* fplittra, lång gänglig menniſka. -kon kkoa *v.* flå ut fliſor, fplittra. -kahdan htaa *v.* flå haftigt en fplittra, flå fig på, flå fig lös.

Laikkaelen, -kahdan, -kahutan, -kuttelen = läikkäelen m. fl. under läikkä.

Laikko kon *s.* tarm, takal. ändtarm.

Laikkuroitsen ta *v* fkaffa fift medelft bränuwin.

Lailattelen tella *v.* fwalla.

Laimi men *s.* windftilla, dyning, nedtryckt, öfwergifwet tillftånd, on laimissa är öfwergifwen, jättää laimille lemna derhän, lyö laimin förfumma, wårdslöſa. –ia an *a.* ſtilla, lugn, flat, eftergifwen, jemn, lagom. -makka kan *a.* ſtilla, lugn, långſluttande, l. mäki långſluttande backe. -meus uden *s.* flathet, wårdslöshet, förſummelſe. -miska an *s.* wattenputt. -menen meta *v.* bli lugn, ſtilla ſig. -mennan ntaa l. -mistan aa *v.* lugna, ſtilla, förminſka kraften. –masen sta *v.* lugna haftigt, flå ned kraften, fläppa efter. -mistun ua l. -mehdun htua *v.* förlora kraften, bli andfallen.

Laina an *s.* lån, on lainassa är på lån, antaa lainaksi gifwa till låns, -kalu långods. -no on *s.* lån, hyra. –naan nata l. –non oa l. -noon nota *v.* låna, fwälja. -naus l. -nous uksen *s.* låning, klunk. -nos oksen *s.* klunk. -naaja an *s.* lånare. -naelen lla *v.* låna ofta. -nautan ttaa *v.* låta låna. -nasen sta *v.* klunka haftigt. -noskelen lla *v.* klunka flera ggr.

Laine een *s.* fwallwåg. -nonen sen *dim.* liten wåg. -einen isen *a.* wågig, böljande. -ehdin htia *v.* fwalla, bölja, wagga, fwigta, laki lainehtii lagen fwigtar, tillämpas icke. -ehtelen hdella *v.* fwalla fmått, bölja.

Laipio on *s.* mellantak. -oin omen *s.* mellantaksſparre.

Laira an l. –ro on *s.* råka (rairo).

Laiska an *a.* lat, laiska kerta förſta hwarfwet. -kuus uuden *s.* lättja. -asti *adv.* löttjefullt. -kuri in *v.* lätting. -kus uksen *s.* lättjefullt tillſtånd. -kun ua *v.* bli lat. –kutan ttaa *s.* plågas af lättja. -kuttelen tella l. -kistelen lla *v.* lättjas. –kuttelemus uksen *s.* dagbrifweri. -kuttelia an *v.* dagbrifware. -kiainen isen *s.* latdjur, fengångare.

Laistan aa *v.* förſöka, bjuda till, bekänna färg i kortſpel, pruta, gifwa med ſig.

Laista an l. –to on = laes och laikka.

Laita idan *s.* ſida, bord, ſträt, koſa, ſtick, beſkaffenhet, -reki (= laitio) fläde med ſidor, –tuuli ſidawind, bidewind, meren l. hafskuſt, purjel. ſegelled, rajal. rälinje, asian l. ſakens beſkaffenhet, –mies en ordningens man, panna laitaan l. laidallansa ſätta i ſtick, astian l. kim, kolmil. trebördning. — *Komp.* laidempi mer på ſidan belägen, laitimmainen närmaſt wid ſidan belägen. –ide iteen *s.* ſida, brädgång. -ainen sen *dim.* ſida. -ainen isen *a.* beſkaffad, ſidig, kolmil. vene trebördings båt. -te een *s.* ſida. -tio on *s.* resfläde (med ſidobräder). -idotan ttaa *v.* förſe med ſidor, ſidbräder. -idehdin htia *v.* fara ſidlänges. -datusten *adv.* ſida wid ſida. –itan ttaa l. -ittelen tella *v.* laga, ſätta i ſtick, klandra. –ittoton l. -ittamus uksen l. -ittelo on *s.* reparation, klander. -ite tteen *s.* tadel. -ittelias aan *s.* tadelſjuk. -tos oksen *s.* inrättning, anſtalt, oppilaitos läroanſtalt. -tila an *s.* ort på ſidan l. wid kuſten, Letala ſocken. -turi in *s.* landningsbrygga, bråbänk. -ttamatoin ttoman *a.* oklanderlig. -ttamattomuus uuden *s.* oklanderlighet. –ttamattomasti *adv.* oklanderligt.

Laitikas kkaan *a.* eftergifwen.

Laito don *a.* läggrund, icke djup (loitto).

Laitto ton *a.* widſträckt, rymlig (laita).

Laidun itumen *s.* betesmark, bete. -unnan ntaa *v.* föra på bete, beta på mark.

Laiva an *s.* ſkepp, sotal. örlogsſkepp, kauppal. handelsſkepp, airol. brigantin, galer. –vut uen *dim.* farkoſt. –as aksen *s.* ſkeppswirke. -asto on *s.* flotta.

Digitized by Google

-vuri in *s.* ſkeppare. -anen sen *dim.* litet ſkepp. -atan ttaa *v.* ſkeppa, laſta, med ſkepp transportera.
Laivitan ttaa *v.* wäggſlå ſäd.
Laje = laes.
Laju = latu, tola.
Lajuun juta l. -jun ua *v.* förderfwa, gifwa till ſpillo, ſpilla.
Laas lakaan = luoko (lakastun).
Lakaisen sta *v.* ſopa. -sia an *s.* ſopare. -stus uksen *s.* ſopning, *pl.* -ukset ſopor.
Lakastun ua *v.* förwißna, förfalla.
Laes lakeen *s.* ſlätterkarls ſlagwidd, afmejad ſträcka efter en karl, lakeen selkä l. harja midten af en ſådan ſträcka.
Laki laen *s.* mellantak, hwalſtak, huoneen laki wind, suun l. kital. gom, vuoren l. bergstopp, lakikuola munſtolla, taivaan l. himlahwalf. -keinen l. -kehinen isen *s.* rökhål i tak. -inen isen. *a.* ht. mellantak.
Laki lain *s.* lag, -kunta lagſaga, -raamattu lagbok, lain kaaret lagens balkar, rikkoo lain bryter mot lag, mennä lakiin gå till rätta, -laatimus lagſtiftning, -laatia lagſtiftare. -aillinen isen *a.* laglig. -aillisuus uuden *s.* laglighet. -aillisesti *adv.* lagligen. -aitoin ttoman *a.* olaglig, laglös. -aittomuus uuden *s.* olaglighet. -ittomasti *adv.* olagligen, laglöſt.
Lakia an *a.* öppen, plan, ſlät, jemn, beſkedlig. -keus uden *s.* ſlätt, jemnhet, beſkedlighet. -asti *adv.* ſlätt, jemnt, beſkedligt. -akenen aeta *v.* bli ſlät, jemnas.
Lakka kan *s.* takqwiſt, utbyggnad ifrån taket, ſtärmtak, wind, moget hjortron, lack, lakkapuu ſtöbjepelare för takqwiſten, -pää petäjä en tall med yfwig krona, lummig, sontal. mjuk bynga af hornboſkap. -kkaan kata *v.* lacka, förſegla. -aus uksen *s.* förſegling.
Lakkaan lakata *sdr.* laata *v.* upphöra, ſluta, l. laulamasta upphör att ſjunga. -kkaus uksen l. -kkaamus uksen *s.* upphörande, ſlut. -kahdan htaa *v.* upphöra haſtigt, för en ſtund. -katan l. -kautan l. -kkautan ttaa *v.* låta upphöra, hämma, ſtilla. -katus uksen l. -kauttamus uksen *s.* ſtillande, hämning. — Laannun ntua *v.* ſtilla ſig, ſakta ſig, domna.
Lakkari in *s.* ficka, kielil. förtalare, ſqwallertaſka, baktalare.
Lakin kkia *s.* läppja. -kkia an *s.* läppjare, ſlickare -kkelen kella *v.* läppja ſmått (latkin).
Lakki kin *s.* möſſa, lakkipää laine ſwallwåg med fradgande topp. -killinen isen *a.* med möſſa förſedd, en möſſa full. -kitoin ttoman *a.* möſſlös. -kittomuus uuden *s.* möſſbriſt.
Lakla an *s.* gräsand (*anas boschas*), handtaget i handqwarn. -lut uen l. -lonen sen *dim.* gräsand.
Lako aon *s.* ſädens liggning. -oinen isen *a.* liggande, nedſlagen. -akoon aota l. -aotan ttaa *v.* ſlå med grödan. -oun uta *v.* bli nedſlagen.
Laksahutan ttaa *v.* ſmacka med tungan.
Laksi lahden = lahti.
Lakso on *s.* bal. -oinen isen *a.* full med balar, ht. bal.
Lakutan ttaa *v.* ſmacka.
Lallatan ttaa = lallätan.
Lalli in *s.* fyllhund = juoppolalli. -llo on *s.* höſtack. -llu un *s.* fyllhund, liten mjuk hög, karval. hårtott, *ep.* för björn. -llokki kin l. -llonen l. -llunen sen *dim.* liten hårtott, *ep.* för björn. -llotan ttaa l. -llutan ttaa l. -ttelen tella *v.* bete ſig ſom en öfwerlaſtad, tralla, gråta klagande.
Lama an *s.* utſwultet, förfallet tillſtånd, lehmä on lamassa kon är utmagrad ſå att den ej kan ſtå på benen, kartano on lamassa herrgården är på förfall, -ruoho liggande gräs, -aita gärdesgård af näſtan horiſontelt liggande gärdſel, lauta on lamalla brädet är på kant, lamanansa öfwer en kam. -ainen isen *a.* utſwulten, utmärglad, förfallen, liggande. -aan ata l. -autan ttaa *v.* utſwälta, nedſlå, göra förfallen. -mon oa *v.* ligga, wräka ſig. -aannun ntua l. -aun uta l. -audun utua *v.* bli utſwulten, förfallen, liggande. -akka kan *a.* litet ſluttande. -ahdan

Digitized by Google

htaa *v.* hastigt nedslå, förödmjuka. -ahdun htua *v.* förödmjukas, nedsjunka.

Lammas mpaan *s.* får, lampaan raudat fårsax, saksalainen l. får af utländsk race. -mpahuus uuden *s.* fåraktighet, enfald. -mpahuinen isen *dim.* litet får. -mpuri in *s.* fårherde. -mmon mpoa *v.* lamma. -painen isen *a.* fårrik, ht. får.

Lammi in = lampi.

Lammiska an l. -ko on *s.* ett större utländskt ärtslag, wattenputt (lampi).

Lammuke kkeen *s.* stör på sidan af laß för att utbreda det.

Lampi mmen l. mmin *s.* träsk, liten insjö utan aflopp, Lammin pitäjä Lampis socken. -mmikko kon l. -mmikkoinen isen l. -mpare een l. -mpero on l. -mpelo on l. -mperoinen isen *dim.* litet träsk, putt.

Lampo mmon = lampuoti.

Lamppu pun *s.* lampa.

Lampsu un = lamsi.

Lampuoti odin *s.* landbonde.

Lamsi in *s.* större åkerteg, ställe der fångad björn slagtas, fångst.

Lamu un *s.* stort fält, skymning *a.* långsluttande.

Lamuska an *s.* korg på ett par stöttingar.

Lana an *s.* säcklik fiskbragd, snöplog, sladd.

Lanka ngan *s.* garn, tråd, jäneksen langat harsnara, -pakla l. -paula trådsnara, -solmu snara. -anen sen *dim.* liten fin tråd. -ainen isen *a.* trådfull, gjord af tråd. -ngatoin ttoman *a.* trådlös, trådfri. -ngattomuus uuden *s.* trådbrist, garnbrist.

Lankeen ngeta *v.* falla, stupa, ääni lankee rösten blir hes, langennut fallen. -ngennuinen isen *dim.* fallen, sjunken, förfallen. -eemus uksen *s.* fall, synnin l. syndafall. -eevainen isen *v.* fallande, felande. -eevaisuus uuden *s.* fallande egenskap. -eilen lla *v.* falla ofta. -eilemus uksen *s.* upprepadt fallande. -ngetan ttaa *v.* låta falla, fälla, nedstörta, l. tuomion fälla dom, förkunna utslag. -ngetus uksen *s.* fällning, störtning. -ngettelen tella *v.* fälla ofta.

Lanko ngon *s.* frände, sysling, swåger, langon heinät illa bergadt hö. -nkous uden *s.* swågerlag, syslingskap, frändskap. -ngos oksen *s.* en af syslingarna. -koutan ttaa *v.* beswågra. -nkoudun utua *v.* bli beswågrad, befryndas.

Lankku kun *s.* häftkrake. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* gå linkande.

Lansa an *a.* djup. -sia an *a.* djup, låg. -aan sata *v.* göra låg, lansattu petäjä aftoppad tall.

Lansuun uta *v.* gå stapplande.

Lanta nnan *s.* dynga, gödsel, *a.* lös, jemn, -maa slät mark, -savi gäslera, lannan laiska alldeles lat. -nnoitan ttaa *v.* gödsla. -nnoitus uksen *s.* gödsling, dyngning.

Lannas ntaan *s.* grund strand, wad.

Lanne nteen *s.* länd, sida. -ntehuinen isen *dim.* länd. -nteinen isen *a.* ht. sida, länd. -ntere een *s.* sida.

Lantia an *a.* låg, l. maa lågländ mark. -ntto ton *s.* dal, *a.* sumpig (lansia).

Lantio on l. -ntion omen *s.* bäckenet hos menniskan (lanne).

Lanttu tun *s.* kålrot.

Lannun ntua *v.* långsamt sjunka, bli kraftlös, digna, förlora modet. -nnistan aa l -nnitsen ta *v.* förtrampa, underkufwa, kränka. -nnistun ua *v.* bli undertryckt, qwäfwas. -nnistus uksen *s.* undertryckning, kufning. -nnutan ttaa *v.* undertrycka, skända.

Lanu un = lana.

Lapa van *s.* bog, sölja i bältet (lappa) hevonen on lavallansa bästen är bogbruten, lavantauti nerwfeber, lapamato binnikemask, airon lapa årblad, lapaluu skulderblad, sukan lapa strumpfot, rukin l. rockarm, lapaheinä penninggräs (*thlaspi urvense*). -anen sen *dim.* liten bog, *pl.* -set wantar. -ainen sen *a.* ht. bog. -puri in l. -potin ttimen l. -pakka kan l. -pakkainen isen *s.* want. -akko kon l. -atto ton *s.* rockarm. -aun uta l. -aunnun ntua l. -aannun ntua *v.* bli bogbruten. -auttan ttaa *v.* bogbryta, spränga en häst.

Lapahdan htaa *s.* hastigt draga, spruta ut hastigt (lapon).

Digitized by Google

Lapatta tan *s.* fäste för handqwarnshandtaget. -ainen isen *dim.* = lapatta.

Lapikas kkaan *s.* sko med skaft af samma stycke som sulan.

Lapio on *s.* spade. -oinen isen *dim.* liten spade. -oin ida l. -oitsen ta l. -oitan ttaa *v.* skyffla. -ollinen isen *a.* spadegande, en spade full, ett spadtag.

Lapitan ttaa = laputan.

Lapo von *s.* -onen sen *dim.* hö så mycket med räfsan lyftas, liten såte, laposillen aallot lasken sätter wågorna i högar, högtals, lapokyy ringlad orm? mask? -ova an *a.* hög.

Lapan ppaa l. -ppaan pata *v.* hala, draga in med båda händerna, skinna, sluka, tulla lappasi kom som ett rep, oafbrutet. -panto nnon *s.* halning, indragning, -vesi flödwatten. -audun utua *v.* bli indragen, halad, gå åt, förbrukas. -ppelen pella l. -ppaelen *sdr.* -ailen lla *v.* hala småningom. -pe ppeen *s.* nystan l. ring af tråd, rep, som skall utdragas, garndocka, tott till spinning, lapsen lappeet barnlindor, Lappeen pitäjä Lappwesi socken, Lappeenranta Willmanstrand (lappa).

Lappa pan *s.* plåt, sölja, skifwa. -alainen isen *s.* liten stoppad dyna emellan hästrankorna, trädlist emellan plogens skalmar. -ppia an l. -ppio on l. -pe ppeen l. -ppeinen isen l. -ppi pin *a.* platt, *s.* den flata, breda sidan på ngt, panna lappeelle lägga på flata sidan, lappehin med flata sidorna, miekan lappi swärdsklinga, lappiomiekka bredklingadt swärd, lappia käsi flata handen, lappiat hartiot breda skuldror (lapan).

Lappi pin *s.* Lappland, Lapin pitäjä Lappo socken i Åbo län, lapin pöllö lappuggla (*strix lapponica*), lapin sirkku lappsparf (*emberiza lapponica*), lapin sara lappskogräs (*carex vesicaria*). -ppalainen isen *s.* Lapp *a.* lapsk (lappa).

Lappo pon = lapo.

Lappu pun = lappa.

Lapsi sen *s.* barn, -puoli styfbarn, -vaimo barnföderska, lasten ämmä l. päästäjä l. kirvottaja barnmorska, katsoa lasta sköta, wårda barn, lapsempi mera barn, yngre. -sut uen l. -suinen isen l. -sukainen isen *dim.* litet barn. -seus uden *s.* barnaskap -suus uuden *s.* barndom. -sekas kkaan l. -sillinen isen *a.* barnslig. -illisuus uuden *s.* barnslighet. -illisesti *adv.* barnsligt. -selias aan *a.* som lätt blir hafwande. -sellinen isen *a.* som har barn, barnslig. -in ia *v.* få barn. -setan ttaa *v.* wara barn l. barnslig, häntä lapsettaa vielä han har ännu barnsligheter för sig. -ittelen tella *v.* bete sig som barn, tilltala som barn. -setoin ttoman *a.* barnlös. -settomuus uuden *s.* barnlöshet. -sestan ua *v.* bli som barn. -sehdan htaa *v.* wara barnaktig.

Lapsutan ttaa l. -uttelen tella *v.* klassa, slamsa.

Lapua an *s.* (= lappio), Lappo socken i Österbotten.

Lapuri se lapa.

Laputan ttaa l. -ttelen tella *v.* smacka. -tus uksen *s.* smackning. -ttaja an *s.* smackare.

Laru un *s.* pladdrare. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* pladdra. -utus uksen *s.* pladder (loru).

Lasi in, -inen isen = klasi, -inen. -serran rtaa *v.* glasera.

Laskaan kata *v.* sy med twå trådar mot hwarandra. -kaus uksen l. -ko on *s.* sådan söm, laskolanka skomakartråd.

Laskeli in *s.* fiskmåse.

Lasken ea *v.* släppa, släppa efter, tappa ut, sätta ut fiskbragder, låta (åder), fara l. styra nedför (backe, fors, ström), skurra, skrida, lägga (grund, gata), framlägga (ord), berätta, besjunga, lägga sig, päivä laskee solen går ned, vesi l. wattnet faller, poro laskee pohjaan grumset faller på botten, laskee veistä slipar en knif, laskea lukua räkna, l. maalle landa, l. rannasta lägga ut från strand, l. veroa skattlägga. -ku un *s.* släppning m. m. se lasken, laskumies forsstyrman, -oja utfallsdike, -paikka utloppsställe, fall, -lohi nedgångslax, -oppi räknelära, juoman l. aftappning af drycker, suonen l. åderlåtning, laskusuoni blodåder, arter, kadun l. gatläggning, päivän l. solnedgång, luvun l. räkning, sa-

Digitized by Google

nalasku ordspråk, veron l. skattläggning, vaatteen l. weck i kläder. -kema an s. det som släppes, stället derför, koskеn laskemilla wid forsfallet, laskemasia landnings- l. strandningsställe. -kia an s. den som släpper, gifwer efter, juoman l. munskänk, kadun l. gatläggare, suonen l. åderlåtare. -kiainen isen a. släppande, nedfarande, s. fastlag. -kin imen s. werktyg för att släppa, stället för nedsläppning, hål i isen för nätutsättning. -kus uksen l. -kos oksen s. nätutsättning, weck. -keun uta l. -keennun ntua v. sjunka, nedgå, sätta sig. -keus uksen s. nedsläppt, sjunket, fallande tillstånd, vesi on laskeuksissa wattnet håller på att falla, ääni on laskeuksissa rösten är hes. -ketan ttaa v. låta släppa, låta lägga ut, kasta (stenar). -ketus uksen s. nedsläppning, kastning, skridning nedför. -kettelen tella v. låta fortfarande släppa, lägga ut, kasta, skrida nedför, skrinna, l. maata gradera jord.

Lassi in s. Lars.

Lasta an s. liten spade, slef, murslef, förbindningsträd mellan sädbotten och meden, rintal. bröstben. -anen sen *dim.*

Lastaan tata l -tan taa v. förklena. -teen s. förklenande, klander, on lasteella är föraktad, försmådd. -taja an s. klandrare. -teetoin ttoman a. klanderfri.

Lasti in s. last. -taan tata v. lasta. -taus uksen s. lastning.

Lastikko kon s. skifwa, kim.

Lastu un s. spån, -huone spånhus, kortshus. -unen sen *dim.* litet spån. -uinen isen a. spånig, full med spån, gjord af spån. -ukas kkaan s. spånrik. -ukko kon s. spånhög. -uun uta v. spåna, göra spån.

Lata dan s. sladd. -taan data v. sladda. -akoitan ttaa v. platta, jemna.

Latelen se latoa.

Latikoitsen ta v. skyffla bort.

Latina an s. latin. -ainen isen a. latinsk. -noitan ttaa v. öfwersätta till latin.

Latinkainen isen s. en art skalbagge.

Latisen sta v. knarra.

Latiska an a. flat, platt. -koitan ttaa v. afplatta, jemna. -ainen isen a. platt. -ko on s. flat kärl, platt fat.

Latistan aa v. afplatta. -tun ua v. bli afplattad. -tus uksen s. afplattning.

Latjaan jata = latoa.

Latkin ia v. läppja, slicka. -kaisen sta v. läppja hastigt. -ku un s. tunn dålig mat l. dryck. -kielen l. -kelen l. -kiskelen lla v. läppja smått.

Lato don s. lada, -kartano ladugård, bakgård. -onen sen *dim.* liten lada. -oinen isen a. rik på lador. -dollinen isen a. ladegande, en lada full. -dotoin ttoman a. utan lada. -dottomuus uuden s. ladubrist.

Ladon toa v. rada, upprada, sätta boktryck. -tomus uksen s. radning, sättning. -toja an s. radare, sättare. -de teen s. rad, hwarf, något radadt, färdigsatt. -telen della v. hålla på att rada, prata, berätta.

Latsakka kan s. platt fat.

Latson oa v. slåta, blanka, hasa. -otan ttaa v. hasa, taga.

Lattia an = lasttia.

Latu dun s. spår efter skida i snön, -kunta skidparti, slädparti, menee latuun (lakoon) går i ligg. -uinen isen a. spårig, släpig. -uska an l. -ukka kan l. -uskainen isen l. -ukkainen isen a. platt, latukkaheinä penninggräs (*thlaspi arvense*). -ustan aa l. -ustelen lla v. afplatta, tugga som en tandlös (latiska, latistan). -us uksen s. sölare.

Latva an s. topp, joen latva öfwersta loppet af en flod, joen latvat källarmarna till en flod, *Komp.* latvempi mer åt toppen till. -vut uen l. -anen sen *dim.* liten topp. -allinen isen a. toppig. -san ata l. -vistan l. -vustan aa v. aftoppa. -vas aksen s. toppstycke. -atoin ttoman a. topplös. -viainen isen a. bt. toppen, *pl.* -viaiset toppblår, sämsta blår.

Laude uteen = lava.

Lauden l. laudee *adv.* alldeles, helt och hållet, öfwerallt. -utinainen isen a. öfwerallt förekommande, allmän. -utinaisesti *adv.* allmänt, wanligt.

Lauha an s. allmän benämning på

Digitized by Google

gräs, ogräs, råg innan den gått i ax. -ainen isen *a.* full med ogräs, gräsrik.
Lauha an l. -hia an l. -hka an l. -hkia an l. -htia an l. -hto hdon *a.* dåfwen, wek, leu, silmät ovat lauhallaan ögonen äro tunga af sömn, lauha katsanto mild uppsyn, l. ilma mildt wäder. -huus uuden l. -hkeus uden *s.* dåfwenhet, wekhet, lenhet. -asti *adv.* dåfwet, lent. -hdun htua *v.* bli dåfwen, wekna, slå sig, gifwa efter. -hdon htoa l. -hdutan ttaa *v.* göra dåfwen, wek, lindra. -hdutus uksen *s.* lindring. -hduttelen tella *v.* lindra småningom. -histaan aa *v.* förmildra.
Lauka an *a.* spegellugn, murmikasl. grö (poa).
Laukasen sta *v.* afskjuta, loßa (t. ex. skott). -u'on ukoa *v.* skjuta af fortfarande, låta afskjuta. -ukeen l. -ukenen ueta *v.* explodera, brinna af, bli afskjuten, bli slokig, kukka laukee blomman sloknar (raukee). -keilen lla *v.* ofta loßna. -keennun ntua *v.* loßna af sig sjelf.
Laukia an *a.* wek, böjlig. -keus uden *s.* wekhet. -asti *a.* weft, mildt (laukeen).
Laukka kan *s.* skutt, galopp, lök, sallake, kynsil. hwitlök, purjul. l. piirtol. l. ruohol. gräslök. -kkaan kata l. -kon kkoa *v.* galoppera.
Laukki kin *s.* bläs.
Laukko kon *s.* hål, öppning.
Laukku kun *s.* wäska, rensel, -heinä venninggräs (*thlaspi arvense*), laukun kieli trekantigt lock på wäskan, laukkumies gårdfarihandlare. -unen sen *dim.* liten wäska. -ullinen isen *a.* försedd med wäska, en wäska full.
Lauku la'un *a.* långsluttande, l. lanka löstwinnad träd. -uelen l. -uilen l. -koelen l. -koilen lla *a.* swäfwa i luften med orörliga wingar, fara omkring på luftfärder, lefwa lustigt.
Laulan aa *v.* sjunga. -aja an *s.* sångare. -ajainen sen *pl.* -set sångtillställning, konsert. -ajisto on *s.* sångför. -anta nnan l. -anto nnon l. -lu un *s.* sång. -lelen lla l. -leskelen lla *v.* sjunga smått. -lelo on *s.* sång. -lelma an *s.* sång, sångstycke. -atan ttaa *v.* låta sjunga, ha att sjunga. -lennan ntaa *v.* sjunga drillande.
Lauma an *s.* hjord, flock, mängd, laumoin i hjordar. -anen sen *dim.* liten hjord. -motan ttaa *v.* dela i hjordar, laumottain hjordwis.
Launi in l. -nis iin *s.* stor fisktrok (af träd).
Laupias aan *a.* barmhertig. -pius l. -peus uden *s.* barmhertighet. -aasti *adv.* barmhertigt. -aallinen isen *a.* mildelig. -peun uta *v.* bli mild, bli barmhertig.
Lauri in = Lassi.
Laus uksen *s.* maska, ett slags nät.
Lauskutan ttaa *v.* smacka.
Lausu un *a.* långsluttande.
Lausun ua *v.* uttala, yttra, nämna, prisa. -umus uksen *s.* yttrande. -se een *s.* yttrande, witsord, utsaga. -sehellinen isen *a.* som kan tala. -unto nnon l. -unta nnan *s.* yttrande, yttring. -uelen lla l. -uskelen lla l. -ukselen lla *v.* uttala långsamt. -sin ia *v.* beswärja (loitsin). -utan ttaa l. -uttelen utella *v.* förmå att tala, samtala med. -utus uksen *s.* samtal. -sahdan htaa *v.* yttra hastigt. -sahtelen hdella *v.* yttra hastigt flera gånger.
Lauta dan *s.* bräde, -mies nämbeman, -kunta nämb, -suorsa gräsand (*anas boschas*), ketun l. ráffálla. -anen sen *dim.* litet bräde, tallrick, hermelinfälla. -ainen isen *a.* af bräder gjord, rik på bräder. -udus uksen *s.* stort flöte på not af brädlapp. -udustan aa *v.* förse med sådana flöten. -udun utua *v.* utbreda, grena sig. -utuilen lla *v.* utbreda sig småningom. -udutan ttaa *v.* låta utbreda sig. -uduttelen tella *v.* låta småningom utbreda sig. -distan aa *v.* bila en stock på motsatta sidor. -udotan ttaa *v.* brädslå, brädfodra. -udotus uksen *s.* brädfodring. -anen sen l. -asin imen *s.* tryggforset på håstar. -aelen lla *v.* widröra länderna, bestiga, tala widlyftigt i en sak.
Lautikka kan = litukka.
Lautinainen se lauden.
Lautsa an = lavitsa.
Lautta tan *s.* färja, stockflotta, liderlig

Digitized by Google

qwinna. -ttaan tata v. färja, flotta öfwer l. utför wattudrag. -aus uksen s. flottning. -tturi s. färja, brygga, färjkarl.
Lautti tin s. lafwe. -te tteen s. sittställe på lafwe.
Lauvantai in s. lördag. -inen isen a. ht. lördag.
Lava an s. lafwe, sädesstack, taimil. drifbänk, lavantauti nerwfeber lavantautiheinä = pellon vanha (lapa). -vut uen dim. pall. -aan ata v. stacka.
Lavasen sta = lakaisen.
Lavannes eksen l. -vasin imen s. liten spade till omrörning wid bryggd.
Laveri in s. bädd på golf för flera personer, pladdrare. -roitsen ita l. -rran rtaa l. -rtelen rrella v. bädda på golf för flera, pladdra. -rrus uksen s. bäddning, pladder. -rtaja an s. pladdrare.
Lavi in l. -in imen s. klafwe.
Lavia an a. wid, widsträckt. -veus uden s. widd, widsträckthet. -asti adv. widt. -venen veta l. -vennun ntua l. -vistun ua v. utwidgas. -vennan ntaa v. utwidga. -ventelen nnella v. utwidga småningom. -vennus uksen s. utwidgning.
Lavikas kkaan s. binnikemask.
Lavitsa an s. wäggfast bänk, långbänk.
Lavo on = lava.
Lavos oksen = lappo.
Lavut se lava.
Lehajan hata v. fladdra (om lågan). -hitän ttää v. susa (om wind), glimma. -hahdan htaa v. fladdra upp hastigt, fläkta hastigt. -hahtelen hdella v. fläkta då och då, darra fläktande.
Lehko-silmä s. plirande, kärlåtet öga.
Lehmus uksen s. lind. -uksinen isen a. af lind, rik på lind.
Lehmä än s. ko, lehmän kieli kotunga, bockblad, liljekonwalje, lehmän sieni matsopp (*boletus edulis*), lehmän herukka kalfleka (*caltha palustris*), lehmän herutin solögon, gullblomster (*ranunculus acris*). -mo on l. -myt yen dim. liten ko. -myinen isen s. qwiga. -äinen l. -moinen l. -muinen isen a. ht. ko, lehmäinen vasikka kokalf. -ällinen l. -millinen a. som har ko, mjölkmat. -miloinen isen s. mjölkmat. -älä än s. koplats. -ätöin ttömän a. utan ko. -mättömyys l. -mittömyys (*sdr.* -mityys) yyden s. kobrist.
Leho, -onen = lehto se lehti.
Lehtaus uksen s. råjern.
Lehti hden s. blad, löf, tehdä lehtiä bryta löf, lehtikerpo l. -kerppu löfknippe, löfband, löfkärfwe, lehtiheinä bredbladigt gräs, -kahila rörwassa (*arunodo phragmites*), -keitäs bredspetsigt spjut, lehtimajanjuhla löfhyddohögtig, lehtisalo l. -saari Löfö, lehtilintu kungsfogel (*regulus cristatus*). -hyt htyen l. -htyinen l. -htykäinen l. -htinen isen dim. litet blad, löf. -inen isen a. löfrik, bladrik, af löf gjord. -htiäinen isen s. på blad gräddadt bröd. -hdistö ön s. bladrikedom, -hdellinen isen a. bladförsedd. -tevä än l. -hdekäs kkään l. -hevä än a. löfrik. -hdikko kon l. -hdikkö kön l. -hto hdon l. -hon l. -htonen sen s. löfskog, lund, lehtorupsale löfgroda. -hdes eksen s. löf, löfbrott. -hdin htiä v. bryta löf. löfwa, belöfwa, pryda med löfblad. -hditän ttää v. bryta löf, pryda med löf. -hditys yksen s. löfbrytning, löfprydning. -hdityn ttyä v. löfwas. -hotan ttaa v. wara löfwig, wära frodigt, frodas. -hottelen tella v. löfwas, frodas. -hun ua v. darra som löf, fläkta, wifta, flara, glo fräckt. -huttelen tella v. fläkta, flara. -hdetöin ttömän a. utan ett blad. -hditöin ttömän a. utan blad, bladlös.
Lehdän htää = lehitän se lehajan.
Lehvä än s. lummigt träd, löfrik gren, löfruska. -änen sen l. -vyt yen dim. liten ruska. -väkkä kän l. -vakas kkaan a. löfrik, full med ruskor. -äköityn ttyä v. bli lummig.
Leiha an l. -ake kkeen s. bullerbas. -hun ua v. bullra, wäsnas. -haan hata v. bullra, sqwallra, föra ut.
Leijaan jata v. swäfwa i luften med orörliga wingar, fladdra, fara omkring på förlustelser, förlusta sig, ränna omkring. -jas aan s. gungfly. -jun ua v. swäfwa i luften, gunga på fly.
Leijona an s. lejon, aklej (*aquilegia vulgaris*).

Digitized by Google

Leikari in *s.* tygellös häst, flöjare, pytsmakare.
Leikka kan *s.* wattenslåfwa med långt skaft.
Leikkaan kata *v.* skära, förda, obducera, haavaa l. såret swider, leikkaa vatssa magen kuiper. -kkaus uksen *s.* skärning, förd, obduktion, -huone augstouissal. -aaja an *s.* skärare, fördare. -kanto nnon l. -kanta nnan l. -kkuu uun l. -kku kun l. -kkoo oon *s.* skärning, förd. -kkaelen lla l. -kkelen kella *v.* skära smått, långsamt. -kkelys yksen *s.* småskärning. -kkaun uta l. -kkaudun utua *v.* bli skuren, skära sig. -kkautan l. -kkuutan ttaa *v.* låta skära, förda. -kon kkoa *v.* skära wäldsamt, i stora stycken. -kko kon *s.* storskärning. -kkoilen lla *v.* skära flera stora stycken.
Leikki kin *s.* skämt, lek, lyö, tokee, laskee leikkiä skämtar, leikin teko skämt, leikkilavo skådeplats. -inen isen l. -killinen isen l. -isä än *a.* skämtsam, lekande. -isyys l. -killisyys yyden *s.* skämtsamhet. -isesti l. -killisesti *adv.* skämtsamt. -kin kkiä l. -kitsen tä l. -kitän ttää l. -kittelen tellä *v.* leka, skämta. -kitys yksen *s.* lek, skämtande. -kkari in *s.* skämtare, spelfug, spelman. -kku kun *s.* lessak, barnskallra (leikkaan).
Leikko kon *s.* läderlapp, skäderrems = yöleikko (leikkaan).
Leikuttelen tella *v.* gunga, hoppa, tansia l. dansar gungande, lätt.
Leili in *s.* trädskaska. -illinen isen *a.* med skaska försedd, en skaska full.
Leima an *s.* stämpel, figill.
Leimaan mata l. -muun muta l. -mun ua *v.* flamma upp, låga, ljunga, blixtra. -aus uksen l. -akka kan *s.* låga, blixt. -ahdan htaa *v.* hastigt blixtra, låga upp. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastig blixt, låga. -ahtelen hdella *v.* hastigt blixtra, låga upp flera ggr. -ahun ua *v.* blänka fram. -ahutan ttaa *v.* låta blänka, blixtra, swänga l. slå med ngt blänkande.
Leini in = kleini.
Leino on *s.* olycklig, usel, swag *s.* fostfyng.
Leiponen sen l. -ojainen isen = leivonen.
Leipä iwän *s.* bröd. -änen sen *dim.* litet bröd. -äinen isen *a.* bröbrik, af bröd gjerd. -iwällinen isen l. -iwäkäs kkään *a.* brödförsedd, wälmående. -iwätöin ttömän *a.* bröblös. -iwättömyys (*sdr.* -iwätyys) yyden *s.* bröblöshet, bröbrist. -iwäs äksen l. -ive peen *s.* bröämne. -ivon ipoa *v.* baka. -poja an *s.* bagare. -puri in *s.* bagare, bröbrämare. -pomus uksen l. -pous uksen l. -ivonto nnon, *s.* bakning. -ivin ipimen *s.* bröspade = leivinlapio. -eivoin ipomen *v.* baftråg. -päre een *s.* degklimp ämne till ett bröd (emos). -ives aksen *s.* bakwerk. -poelen lla *v.* baka smått, hålla på med bakning. -päydun ylys *v.* bli fullmatad. -pään vätä *v.* äta.
Leiri in *s.* läger.
Leisio on *s.* hop, följe.
Leiska au *s.* låga. -aan ata *v.* låga, flamma. -ahdan htaa *v.* upplåga hastigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* hastigt upplågande. -kun ua *v.* låge, gnistra, flöja. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att gnistra, låta blänka (lieska).
Leissaan ata *v.* låga, flamma, wara ifrig, hoppa, bestyra.
Leitsaan sata *v.* wisa wäg, wägleda. -saus uksen *s.* wägwisning. -sari in *s.* wägwisare (lietsaan).
Leitsotan ttaa l. -ottelen tella *v.* blomstra, wara präktig.
Leiviskä än *s.* lispund. -äinen isen *a.* lispunds. -köitän ttää *v.* dela lispundswis, leiviskoittain lispundtals.
Leiv... se leipä.
Leivo on l. -onen sen *dim.* lärka. -otan ttaa *v.* ila, springa starkt.
Lekka kan *s.* lättja, lyö lekkaa lättjas.
Lekkaan kata *v.* rånna, störta fram. -katan ttaa *v.* låta rånna, skaka, gunga. -kattelen tella *v.* låta fortfarande rånna, gunga, swigta, swäfwa. -kahdan htaa *v.* hastigt röras, störta fram plötsligt, spritta upp.
Leke kkeen *s.* werktyg.

Digitized by Google

Lekkeri in *s.* litet ankare, kutting. -illinen isen *a.* egande kutting, en kutting full.
Lekki kin *s.* foppa, fås.
Lekko kon *s.* folhetta, ſtark wärme, braſa. -kotan ttaa *v.* hetta, öka på braſan. -kotus uksen *s.* upphettning. -kottelen tella *v.* hetta ſmåningom, maſa ſig i folhetta l. för braſan.
Lekku kun *s.* något fritt hängande, pendel. -kun kkua *v.* fritt hänga, röras fritt, ſwigta, hoppa, waggas. -kutan ttaa *v.* låta hänga, wagga af och an. -kutus uksen *s.* waggning, gungning. -kuttelen tella *v.* låta fortfarande hänga, wagga af och an, fladdra, ſwäfwa.
Leksahdan htaa *v.* ſpritta upp, ſlyga haſtigt upp. -sutan ttaa *v.* låta ſlyga upp, wiſta.
Leksi in *s.* gräftlik yra (karvinkirves).
Leletän ttää *v.* jollra, jämra ſig, beklaga ſig. -tys yksen *s.* joller, jämmer, klagan.
Lellehdin htiä = lelletän (lelli).
Lelli in *s.* klemadt barn, morsgris, ſötunge. -lletän ttää l. -ittelen tellä *v.* pyßla, klema. -ity yksen *s.* pyßling, klemning. -ikki kin *s.* pyßling, klemadt barn.
Lello on = lelli.
Lellu un *s.* mjuk maßa, gungſty, ſlapp menniſka, -lähde källa på gungſty. -un ua *v.* gunga, wagga. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* gunga, wagga, pyßla, klema.
Lelly yn, -yn yä = lellu, lellun.
Lellätan ttää = lellutan.
Lelostelen lla = lelustelen.
Lelu un *s.* lekſak. -ustelen lla *v.* leka.
Lemahdan htaa *v.* upplåga (leimahdan), ſpritta haſtig luft (lemu), ſtingra ſig.
Lemehdyn htyä *v.* unkna, bli andfallen.
Lemerrän rtää *v.* ſtälla ſig krokig (ſſ. katten wid ſlåtning).
Lemetti tin *s.* bröd af ſäd med agnarna, ſtampbröd.
Lemi in *s.* ſankt kärr, ång, Klemis ſocken.
Lemmes = lempi.
Lemmikko kon *s.* öfwergifwet tillſtånd.
Lemmotan ttaa = leivotan (leivo).
Lempi mmen *s.* kärlekens, behagens, wälwiljans gudomlighet, kärlek, behag, wälwilja, giftaslycka, lempilahti älſkogswik, lempilehti l. lemmen lehti täckt löfblad, -lapsi täckt, älſkadt barn, -vasta kärleksqwaſt, badqwaſt ſom uppwäcker kärlek, -suoja kärleksfullt ſkydd, -kukka ſyſmorsblomma. -mpinen isen .l -mmyt mpyen *dim.* = lempi. -mmetär ttären *s.* kärleksgudinna, behagens gudinna. -mmikki kin l. -mminki ngin *s.* älſkling. -mmellinen isen *a.* kärlig, ljuflig, behaglig, täckelig. -mmetön ttömän *a.* utan kärlek, utan behag. -mmettömyys (*sdr.* -mmetyys) yyden *s.* kärleksbriſt. -iä än *a.* mild, gunſtig, bewågen. -peys yden *s.* mildhet. -ästi *adv.* mildt, bewåget. -mmin mpiä *v.* omfatta med mildhet, bewågenhet, tycka om. -mmittelen tellä *v.* wiſa ömhet. -mmetyinen *s.* älſkling.
Lempiö ön *s.* byngbår.
Lempo mmon *s.* ond warelſe.
Lemsukka kan *s.* ögla.
Lemu un *s.* ſtark lukt, wällukt, doft, Lemo ſocken. -uinen isen *a.* ſtarkt luktande. -muun muta l. -maan mata *v.* gifwa lukt, wällukt. -maus uksen *s.* luktutbredning, -astia kärl för wällukter, -vesi luktwatten. -maddan htaa *v.* utbreda plötſlig lukt, ſpritta ſig haſtigt (lemahdan).
Lenkka kan = lenko.
Lenko ngon *s.* bugt, böjning, krokigt träd *a.* ſwankig, böjd, -jalka krokfot, ovi on lengolla börren är halföppen. -oun uta *v.* böjas, krökas. -ngotan ttaa *v.* göra något i böjd ſtällning. -oilen lla *v.* boga.
Lenninkäinen isen *s.* ſjuprickig gullhöna (*coccinella septempunctata*).
Lensahdan htaa l. -htelen hdella *v.* häfwa ſig, röras långſamt och ſtort.
Lensiä än *a.* ljum.
Lentta tan *s.* fidenklädning, herrſkapsklädning, bredt band.
Lentto ton *a.* liſlös, kraftlös, orklös.
Lennän ntää *v.* ſlyga. -nto nnon *s.* flygt, tulen lentoheinä backull (*filago arvensis*). -ntolainen isen *s.* bewingadt djur, flygkräk. -ntämä än *s.* flygande, tytär lentämä ſyſdotter. -nnin ntimen *s.*

Digitized by Google

flygwerktyg. -nnos oksen s. flygande tillstånd, hastigt åkommen kreaturssjukdom, trollskott, lehmä on lennoksissa kon har trollskott. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä v. flyga ofta, af och an. -nnatan ttaa l. -nnätän ttää v. låta flyga, kasta l. föra ilande, fara snabbt. -nnatos oksen l. -nnätys yksen s. skyndsam hemtning, framskaffning, hastig boskapssjuka. -nnätin ttimen s. hastigt framskaffningsmedel, telegraf, pl. -met snabba fötter. -nnotin ttimen s. werktyg till att låta flyga (båge, pil, slunga m. m). -nnatto ton l. -nnates tteen s. sprätt i fogelsnara, ryggbörda. -nnättelen tellä v. låta flyga fortfarande, framskaffa hastigt och ofta. -ähdän tää v. flyga hastigt, framskaffa i en blink.

Lepakka kan s. bestyrsamhet, beställsamhet. -koitsen ta v. wara i bestyr, låtsa mycket arbete, smickra ifrigt.

Lepakko on = leikko.

Lepere een s. lätt rörelse. -rtelen rrellä v. göra något lätt, svringa lätt, swäfwa, prata lätt, lisma, innästla sig med tal.

Lepinkäinen isen s. törnskata (*lanius*).

Lepo von s. hwila, ro, lugn, lepokammio hwilorum, sängkammare -vollinen isen a. lugn, stilla. -vollisuus uuden s. lugnhet, stillhet. -vollisesti adv. lugnt, stilla. -väs pään s. inhägnad hwiloplats för boskapen på betesmark. -votoin ttoman a. orolig. -vottomuus uuden s. orolighet. -vottomasti adv. oroligt. -pään l. -vään vätä v. hwila, besofwa. -päys l. -väys yksen s. hwilandet. -päelen sdr. -päilen llä v. hwila smått. -vähdän htää l. -väytän l. -vähytän ttää v. taga sig en hastig hwila, låta hwila. -vätän l. -vätytän ttää l. -vättelen tellä v. låta hwila. -vätys yksen s. tillstånd af hwila. -votan ttaa l. -vottelen tella v. lugna, gifwa ro, levottava rogifwande. -votus uksen s. rogifning, lugnande.

Leppiä än l. -iäs ään l. -iäinen isen a. mild, blid, försonlig. -ppeys yden s. mildhet. -ästi adv. mildt, försonligt. -pyn ppyä v. blidkas, försonas, stilla sin wrede. -ppyinen isen l. -ppyisä än l. -pyllinen isen a. försonlig, mildsinnt. -ppyisyys yyden l. -pyllisyys yyden s. försonlighet, mildsinnthet. -ppyisesti l. -pyllisesti adv. försonligt. -pytän ttää v. blidka, stilla. -pytys yksen s. blidkning, försoning. -pyttelen tellä v. blidka småningom. -pyttäjä än s. blidkare, tröstare. -pyttäjäinen isen s. pl. lepyttäjäiset försoningsoffer, blidkningsmedel. -ppymätöin ttömän a. oförsonlig. -ppymättömyys yyden s. oförsonlighet. -ppymättömästi adv. oförsonligt.

Leppä pän s. al, blod, leppä juoksee bloden rinner, leppäkisko palt, -lintu l. kerttu rödstjert (*luscinia phoenicurus*), -terttu l. -tiro nyckelpiga, gullhöna. -äinen isen a. af al, alrik, blodig. -pikkö kön l. -pistö ön s. alskog.

Lepsin iä v. fortskrida. -sun ua v. dallra, röras darrande. -sahutan ttaa l. -sähdän htää v. röras plötsligt. -sutan ttaa l. -suttelen tella v. sätta i dallrande rörelse, skaka.

Leraelen lla v. moja sig.

Lerja an s. slytande l. mjukt ämne. -ahdan htaa v. bli hastigt mjuk, gifwa plötsligt efter.

Lerkki kin s. slickning. -kin kkiä v. slicka.

Lerkku kun s. kläpp, pendel. -kun kkua v. hänga rörlig, swänga. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. swänga en kläpp l. pendel, runka. -kahdan htaa v. göra en swängning. -kahdus sdr. -kkaus uksen s. hastig swängning, en pendelswängning.

Lerne een se lintu.

Lero on s. pladdrare. -otan ttaa l. -ottelen tella v. pladdra. -otus uksen s. pladder.

Lerppu pun, -putan ttaa, -puttelen tella = lerkku m. fl.

Lerska an s. knopp på kläpp (terska).

Lesen eä v. fräda. -se een s. något fräddt. -etän ttää v. låta fräda. -ettelen tellä v. låta fräda småningom, göra ngt makligt (lesi).

Lesi l. lesipää s. ferrabigt fornar (keripää). -in iä v. tröska, fränskilja ag-

Digitized by Google

narna medelst slag, prygla, löska. -iäinen isen s. wäggsmed. -se een s. kli, sådor.

Leska an a. bytta.

Leski ken s. enka, -mies enkling, lesken lehti hästhof (*tussilago farfara*), lesken heinä styfmorsblomma (*viola*), lesken tuohi nytt näfwer som wurit i stället för det först borttagna. -keys yden s. enklinge- l. enkostånd. -inen isen a. ht. enka, rik på enkor. -ketöin ttömän a. utan enka. -kitöin ttömän a. utan enkor.

Lessinki ngin s. slißing, schlesiskt lärft, sint lärft.

Lesso on s. näfwerdosa.

Lessu un s. däst lätting. -utan ttaa l. -uttelen tella v. gå och lättjas.

Lesti in s. läst.

Lesty yn *part. pass.* af lesen. -ytän ttää = lesen. -te een s. skrädningstillstånd, *pl.* lesteet skrädor.

Letka an s. snärt. -aan ata v. snärta. -aus uksen s. snärtning. -asen sta v. snärta hastigt till. -kä än a. slank, s. slang, piipun l. pipslang. -ku un s. snärt, wälling af talkkunamjöl och surmjölk, kylän letku sqwallertaska. -kun ua v. swigta, wara slankig. -kuttelen tella v. snärta ofta, piska med tungan, löpa med swaller.

Letkin iä = latkin.

Letti tin s. fläta, -mato binnikemask, kangasl. fläta af wäfränning. -tin ttiä v. fläta. -titän ttää v. fläta, låta fläta.

Letti tin s. Lett. -iläinen isen s. Lett, a. lettisk, puhua lettiä l. lettiläistä tala lettiska.

Letto ton a. sank, s. äfja, dy, flottmossa, klippa, trollskott (lennos se lentää), lätting, -niittu sank äng, -made nißöga (*cobitis taenia*). -tus uksen s. lätting. -tustan aa l. -tustelen lla v. gå waggande ss. gåsen. -tty tyn l. -ttä tän s. trollskott, hastigt påkommen boskapssjukdom. -tos oksen s. hastigt påkommet sjukdomstillstånd. -tyn ttyä v. få trollskott, tråna bort, förtwina.

Letty tyn s. jernögla i ändan på simmerstång, rotskott.

Leuhka an = reuhka.

Leuhun ua l. -hon oa l. -hotan ttaa v. flyga omkring som löf, swäfwa. -hahdan htaa v. flyga, swäfwa upp hastigt. -hahtelen hdella v. flyga af och an, swäfwa hit och dit. -hautan l. -hatan ttaa v. låta swäfwa, swinga hastigt. -hattelen tella v. swäfwa lätt fram, fjäsa. -hakko kon l. -hake kkeen s. fjäsk.

Leuka uan s. haka, käk, -pieli käkwinkel, -ruoho swinknyl, thorsgräs (*scrophularia nodosa*). -ainen isen a. hak- l. käkförsedd. -uakas kkaan a. långhakig. -ailen l. -koilen lla v. grina, flina, tala ekivoka saker.

Leuto don l. -osa an a. lindrig, saktlig, blid, mild, lös, sorglös. -tonen dota v. bli mild, blida.

Levahko s. lättsinnig menniska. -htelen hdella v. wara lättsinnig, ha nycker.

Leviitta tan = levätti.

Leviä än a. bred. -veys yden s. bredd. -ästi *adv.* bredt. -vy yn s. bred skifwa, plåt, flisa, rimsa. -vyys yyden s. bredlek. -vyinen isen a. bred som ngt, sormen l. fingersbred. -vyt yen l. -ähkö ön l. -ähkä än a. något bred. -ve een s. flisa, flaga, kardning. -vin iä l. -viin vitä l. -veen l. -venen vetä l. -veyn ytä l. -vennyn ntyä v. utbreda sig, bli bred. -vitän ttää l. -vennän ntää v. utbreda, göra bred. -vitys l. -vennys yksen s. utbredning. -vittelen tellä l. -ventelen nnellä v. utbreda småningom. -vite tteen l. -vike kkeen s. utbredningsmedel. -vaun uta v. utbreda sig hastigt, ila ifrån. -vahutan ttaa v. utbreda hastigt, slå upp på bredden. -vytän ttää v. belägga med skifwor l. plåt, fodra, förhyda. -vitytän ttää v. låta utbreda.

Levo on s. wind, loft, tak, kreaturs hwiloplats (lepo).

Levä än s. utbredt tillstånd, förskingring, sank mark, fly, sump, alg, vei levälle förde widt och bredt, skingrade, leväperäinen långsam, efterlåten, senfärdig, -peräisyys senfärdighet, -peräisesti senfärdigt. -äinen isen a. sumpig. -äisyys yyden s. sumpighet. -ällinen isen a. sent färdig, ofulländad.

Digitized by Google

Levätti tin *s.* kappprock, öfwerrock.
Lev .... se lepo.
Leyhkeä än *a.* lös, lätt. -kä än *s.* windfläkt, windpust. -käsän kätä *v.* pusta, fläkta, skryta. -käelen llä *v.* fläkta fortfarande, röras löst och ledigt, swäfwa fram.
Leyhyn yä, -yttelen tellä = leuhun, leuhuttelen.
Lieha an *s.* smicker, smekning, kareß. -he een *s.* smil, småleende min. -biä än *a.* smilande, kareßerande. -akka kan *a.* lättsinnig, ostadig. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla l. -hin iä l. -akoitsen ta l. -akoin ida *v.* smickra, smila, kareßera, smeka. -ailia an l. -akoitsia an l. -hitteliä än l. -akko kon *s.* smickrare, lismare. -akoitsemus uksen *s.* smekning, kareßering, lismeri (liehun).
Liehko on = liekko.
Liehme een = liekki.
Liehdon htoa l. -histän ää *v.* pusta, fläkta. -histös öksen *s.* pustning. -hotin ttimen l. -hdin htimen *s.* pust, fläkt, bälg.
Liehtaan tata, -htari in = lietsaan, lietsari.
Liehun ua *v.* fladdra, swaja, fläkta, flacka, åfias. -uin umen *s.* fladdrande saf, leveät liehumet widbyxor. -u un l. -una an *s.* swajning, fladder, åflan. -hon oa *v.* fladdra, åflas, wäsnas. -utan ttaa l. -hotan ttaa *v.* låta fladdra, wifta, fläkta. -utus uksen *s.* wiftning, fläktning. -uttelen tella *v.* wifta fortfarande, flacka omkring. -hautan ttaa *v.* låta haftigt fladdra, göra i en blink (lieha).
Lieju un *s.* pösjord, *a.* pöfig. -uinen isen *a.* pöfig. -uisuus uuden *s.* pöfighet. -un ua *v.* wagga, bogna, swigta. -utan ttaa *v.* wagga, gunga på fly, ha att swigta.
Lieka liean l. lian *s.* påle, tjuder. -iekaan lieata l. liata *v.* tjudra. -eotan l. liotan ttaa *v.* hålla tjudrad.
Liekahdan, -karoin, -kittelen, -kaselen se liekku.
Liekki kin *s.* låga. -inen isen *a.* lågande, full af lågor. -kin kkiä l. -kitsen tä *v.* låga. -kitys yksen *s.* upplågande.
Liekkiö ön *s.* gast, ond ande, utfatt och mördadt barn (liekku).
Liekko kon *s.* låga, *a.* flat, icke djup. -onen sen *dim.* liten låga, eldfken, solfken (liekki).
Liekku kun *s.* gunga, wagga. -kun kkua *v.* gunga, wagga fig. -kutan ttaa *v.* gunga, wagga. -kuttelen l. -kittelen tella *v.* gunga smått, röras waggande. -kkiö ön *s.* kringränsande och swallrande menniska, bof. -kahdan htaa *v.* swänga haftigt. -kahtelen hdella l. -kattelen tella *v.* röras hit och dit, wara beständsam. -kaselen lla l. -karoin ida l. -kartelen rrella *v.* röras hit och dit, wara beständsam, smickra.
Lieko lieon *s.* wattenbränkt träd. -oinen isen *a.* ht. sådant träd. -oun uta *v.* bli wattenbränkt. -otutan ttaa *v.* wattenbränka.
Lieksa an *s.* grannt utstyrd flicka, Pielis socken.
Liekoilen lla *v.* swäfwa hit och dit, wara falst.
Liekuroitsen ta *v.* kröla slingrande, göra slingringar.
Liemen enen *s.* första ullen, lammull, tunnt moln, liemenet lampaista förstlingen af ullen, liemenparta första tunna skägget. -minka ngan l. -minkä ngän *s.* första ullen, hwitt tunnt moln. -miäinen l. -minkäinen isen *dim.* liten förstling af ull, litet tunnt moln. -menellinen isen *a.* med tunnt hår, ull försedd. -mennän ntää l. -metän ttää l. -mentelen nnellä l. -mettelen tellä *v.* öfwerdraga med tunnt hår l. med tunna moln. -mennyn ntyä *v.* få första ullen, håret, bli öfwerdragen med moln.
Liemi men *s.* spad, soppa. -inen isen *a.* spadig. -metöin ttömän *a.* utan spad. -mettömyys yyden *s.* spadbrist.
Liemu on *s.* stillwatten.
Liemu un *s.* låga, -valkia lågeld. -muun uta l. -moon mota *v.* låga, flamma. -muilen lla *v.* låga, fladdra fortfarande, röras haftigt. -mahdan htaa

Digitized by Google

v. upplåga haſtigt. -mahutan ttaa *v.* låta haſtigt låga (leimaan).
Lienen net nee nemme nette nevät *v. def.* tör, lienee ollut torde ha warit, *sdr.* lien liet lie o. ſ. w.
Lieno on *a.* lindrig, len. -ous uden *s.* lenhet. -osti *adv.* lindrigt, lent.
Lientiä än *a.* len, tunn, blid, l. terä mjukt bett. -nnän ntää *v.* lena, uppweka, blidka. -ntelen nnellä *v.* lena, blidka ſmåningom, lientelee (*s:r.* af liementelee) sateeksi bereda ſig ſmåningom till regn, mulna litet. -nnyn ntyä *v.* bli len, wekna, blidkas, bli halfmulen (*sdr.* af liemennyn). -nnytän ttää *v.* göra len, wek, blidka.
Lienä än *s.* hinna på ögat.
Lieo ... ſe lieka.
Liepahdan htaa *v.* upplåga (lieppo).
Liepakka kan *s.* fart, ſkjuts.
Liepe ppeen l. -eve epeen *s.* fåll, rand. -piö ön *s.* rand. -peys yksen *s.* garnering.
Liepiä än = lievä.
Lieppo pon = liekko.
Liepsahdan htaa *v.* ſlinta, ſlinka, flyga haſtigt. -htelen hdella *v.* ſlinta oſta, wara rörlig, oſtadig. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* ſlintning, haſtig flygt. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* låta ſlinta, flyga, ſwänga. -sutus uksen *s.* ſwängning, wiftning.
Lieri in *s.* ſwängel, pendel, kläpp, flygge, brätt. -ro on *s.* maſk, orm. -ru un *s.* wickande rörelſe, pendel, jonglör, uppſtågsmakare. -rin iä l. -run ua *v.* ſwänga, wicka. -rukka kan *s.* rund karbning, ringlande l. rullande ting. -rukoin ida *v.* rulla, trilla, ringla ſig. -rutan ttaa l. -ritän ttää *v.* ſwänga, wifta, låta wicka, ballra, jonglera, wara inſtälliſam, laulan lieritän ſjunger med drillande ſtämma. -rutus uksen *s.* ſwängning, wickning, drillande, ſmicker. -ruttelen l. -rittelen tellä *v.* ſwänga oſta, drilla, tralla.
Liesi eden *s.* härd, ſpis. -in iä *v.* ſopa ſpiſen l. ugnen -ikkö ön *s.* ſpishåll. -ikäs kkään *s.* i ſpiſen ſteft bröd. -etonen sen *dim.* liten härd. -etos oksen *s.* härd. -
Lieska an *s.* ugnslåga, flamma, ſpis. -aan ata *v.* låga, flamma. -aus uksen *s.* haſtigt upplågande.
Lieska un *s.* gunga.
Liestyn yä *v.* löstwinnas, bli tillbakawriden. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* upptwinna, återwrida. -ytys yksen *s.* löstwinning. -ymätön ttömän *a.* ſom ej upptwinnas, onupplöslig.
Liestän ää *v.* ſy bräm till klädnad, fålla, uppweckla kanten (*sdr.* af lievästän ſe liepe), upptwinna.
Liesu un *s.* håla, ormbunke, ketunliesu räfhåla, räfkula.
Liete tteen l. -ede teen *s.* tillandad ſtrand, uppſwämmad by, äfja, ſand, källåder, lieteselkä *sdr.* lieteselkä af wågorna uppkaſtad ſandås, ſandbank. -tteinen isen *a.* ſlammig, ſandig, full af källdrag. -to don *a.* gyttjig, ſank, moddrig, mjuk, wek, lättſinnig, blid, *s.* gyttjig ſtrand, ſlammig grund, Lundo ſocken. -tonen sen l. -tukainen isen *dim.* något ſlammig, ſlipprig, mjuk, lättſinnig. -tän ttää *v.* göra moddrig, ſlamma, uppblöta. -tyn ttyä l. -dyn tyä *v.* bli ſlammig, uppblötas, faſtna i by.
Lietsaan sata *v.* wiſa wäg. -sari in *s.* wägwiſare -aus uksen *s.* wägwiſning (leitsaan).
Lietson oa *v.* puſta, ſläkta (liehdon). -se een l. -sin imen *s.* puſt, blåsbälg.
Lietsukka kan *s.* kärl för wåta waror.
Liedän lietää = liidän ſe liide.
Lieve peen ſe liepe.
Lieve een *s.* lärka (leivo).
Lievinko ngon *s.* mjölkhår, förſta ullen på lamm (liemen).
Lievä än *a.* lös, löſtig, lätt, litet twinnad. *Komp.* -vempi mmän l. -vempäinen isen *dim.* mera lös, mera lätt twinnad. -viin vitä l. -venen vetä l. -vennyn ntyä *v.* bli lös, lindras, upplöſas. -vitän ttää l. -vennän ntää *v.* lindra, löſa, löstwinna. -vitys yksen l. -vennys yksen *s.* lindring, lättnad. -vittelen tellä l. -ventelen nnellä *v.* lindra ſmåningom, göra lättnad.
Liha an *s.* kött, -suoni muſkel, -jankki ett ſlags kötträtt, -kari köttſidan i en hud, kuollut l., liika l., paha l. dödskött. -as aksen *s.* muſkel. -ainen isen

Digitized by Google

a. köttig, af kött. -aisuus uuden *s.* köttrikhet. -aan ata *v.* göra till kött, slagta. -allinen isen *a.* köttslig, sinnlig. -allisuus uuden *s.* köttslighet. -allisesti *adv.* köttsligt, sinnligt. -ava an *a.* fet. -avuus uuden *s.* fett, fettma. -akas kkaan *a.* köttrik, korpulent. -hoon hota l. -hon oa *v.* bli fet. -hotan ttaa *v.* göra fet, göda. -hotus uksen *s.* gödning.

Lihiä än *a.* bukande under, nedsjunkande. -hjeen jetä *v.* buka under, nedsjunka af matthet.

Lihta hdan = klihta m. fl.

Lihti hdin *s.* medelstort fartyg, skuta.

Lihvoitan ttaa l. -ttelen tella *v.* wara frikostig, öfwerhopa med skänker.

Liia ... se liika.

Liid ... se liit ...

Liie ... se liika.

Liihaan hata = liikkaan.

Liihe een *s.* menföre. -estyn yä *v.* bli menföre. -ennän ntää *v.* göras sakta, smyga. -ennäyn ytä *v.* smyga sig, röra sig. -hytän ttää l. -hyttelen tellä l. -hottelen tella *v.* sakta framskrida, swäfwa fram. -hättelen tellä *v.* framila.

Liika liian *s.* utwärt, öfwerlopps, för mycket, öfwerskott, koivun liika utwärt på björk, liika otsassa utwärt i pannan, liian suuri för stor, liikapaljo för mycket, saa liiaksi får för mycket, liikanimi tillnamn, liikavieras objuden gäst, liikahiukset löshår, liikahampaat skälltänder hos hästen, liikatalo stomhemman, liikamaa öfwerloppsjord, liioin l. liion för mycket, öfwerflödigt, liiatenkin l. liioitenkin åtminstone, isynnerhet, *Komp.* liiempi mer öfwerskjutande, öfwerflödigare, liiemmältä l. liiemmin mera för mycket, liiemmäinen *dim.* något mer öfwerskjutande. -ainen isen *a.* full med utwärter, kulor, gjord af utwärt. -iallinen isen l. -iikanainen *a.* som har utwärt, öfwerflödig, onödig, skadlig. -iallisuus l. -iikanaisuus uuden *s.* öfwerflödighet, onödighet. -iallisesti l. -iikanaisesti *adv.* öfwerflödigt, onödigt. -iiaksun l. -iiastun ua *v.* anse för öfwerflödigt, onödigt. -iikenen iietä *v.* wara öfwer, till öfwerlopps.

Liike kkeen *s.* tillstånd af rörelse, vene saatiin liikkeelle man fick båten i rörelse, on liikkeellä l. liikkeillä är i rörelse. -kkaun uta l. -kahdun htua l. -kahdan htaa *v.* röras plötsligt, en gång. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* plötslig rörelse. -kahtelen hdella *v.* röras hastigt flera ggr. -kkautan ttaa *v.* röra på ngt hastigt. -kun kkua *v.* röras, röra sig. -kunto nnon l. -kenne nteen *s.* rörelse. -kos oksen *s.* rörligt tillstånd. -kkuva an l. -kkuvainen isen *a.* rörlig. -kkuvaisuus uuden *s.* rörlighet. -kkuvaisesti *adv.* rörligt. -kkumatoin ttoman *a.* orörlig. -kkumattomuus uuden *s.* orörlighet. -kkumattomasti *adv.* orörligt. -kuskelen lla *v.* röras smått. -kutan ttaa *v.* röra, sätta i rörelse. -kutus uksen *s.* försättning i rörelse. -kuttelen tella *v.* röra fortfarande, röras af och an. -kehdin htiä *v.* röras, manöwrera. -kehdys yksen *s.* manöwer, rörelse.

Liikiö ön *s.* klimp.

Liikkaan kata *v.* halta, linka. -kanto nnon *s.* haltning.

Liikkiö ön *s.* swinsida, skinka.

Liima an *s.* lim. -aan ata *v.* limma. -aus uksen *s.* limning. -aaja an *s.* limmare. -aun uta l. -aannun ntua *v.* hoplimmas, hopklibbas (liimu).

Liimu un *s.* ung tät björkskog. -make kkeen *s.* långt björkskog. -motan ttaa *v.* skymta hwitt på afstånd.

Liina an *s.* lärft, lin, hampa, esil. förkläde, käsil. handduk, pöytäl. bordsduk, liinaharja linborste, hwit man, liinapää hwitlugg, ruumiin liinat swepning. -anen sen *dim.* duk. -ainen isen *a.* af lärft, lin. -aan ata *v.* swepa. -audun utua *v.* blekas. -ahdan htaa *v.* skymta hwitt. -nikki kin *s.* hwit häst. -nakkokon l. -nikkö kön *s.* hwitmanig häst.

Liininki ngin *s.* smörgås.

Liipaan vata l. -ppaan pata l. -ppoelen lla *v.* slinta, glida, släpa efter, bedraga. -ppaus uksen *s.* slintning, bedrägeri. -panne nteen l. -pannus uksen *s.* fullrighet och halka på winterwäg.

Digitized by Google

stjelpigt ställe. -ppa pan l. -ppu pun *s.* slipsten, brynsten, liippajalka haltande fot, liipin laapin huller om buller. -ppoon pota l. -pun ppua l. -vin piä l. -pastun ua l. -pastan aa l. -pastelen lla *v.* slinta, slinka, halka, gå lös. -pastus uksen *s.* slintning. -potan ttaa *v.* låta slinta, ha att glida, slänga bort, bedraga. -potin ttimen *s.* tramp i spinnrock. -pottelen tella *v.* låta fortfarande slinta, glida oafbrutet, swäfwa fram, flara. -pukka kan l. -pukkainen isen *dim.* flarare, *ep.* för fjäril. -pahdan htaa *v.* slinta hastigt, begå ett skälmstycke, nahka liipahti huden afslets. -pasen sta *v.* aftrycka, afloss a ett skott. -pasin imen *s.* tryckrinne.

Liipkainen isen *a.* ht. örringar, kolmil. örring med tre tillsatser, *s.* krimskrams.

Liippi pin *s.* pulshof. -pin ppiä *v.* fiska med pulshof.

Liiru un *s.* fisktärna (*sterna hirundo*), drill. -utan ttaa l. -uttelen tella l. -retän ttää l. -rettelen tellä *v.* drilla. -utus uksen *s.* drillande.

Liisin iä *v.* löstwinna, wrida upp, wika åt sidan, wika undan.

Liiska an *s.* mjölke, mjuk maßa, tunn skifwa, rimsa.

Liista an l. -to on *s.* spjäle, liistoreki släde af spjälar. -are een *s.* liten spjäle, paljett. -te een *s.* tunn spjäle (till slädar, ryssjor), rand, infogning. -tan aa l. -tän ää l. -ton oa *v.* spjäla, spjälka. -akko kon *s.* spjäle hwaraf wertor rifwas.

Liide teen l. -tene een *s.* kullrighet och halka på winterwäg. -teen detä l. -dän tää *v.* stjelpa på halka och kullrig wäg. -telen dellä *v.* stjelpa ofta. wända sig ofta, swäfwa, skifwa sig, liiteleikse laateleikse (fogeln) flyger långsamt swäfwande, wändande sig på ena och andra sidan.

Liite tteen *s.* öster (liitän).

Liitta tan *s.* slem, kleli on liitassa tungan är oren (på sjuka). -ainen l. -tallinen isen *a.* slemmig.

Liitti tin *s.* spishäll.

Liittän ttää *v.* foga, tillfoga, hoppaßa, liittaen skiftewis, *sdr.* liiten paßligt. -te tteen *s.* fogning, liitesana efterhängdt ord. -tteinen isen *a.* bestående af fogningar, ht. fogning. -tos oksen *s.* hopfogadt stick, fogning. -tinki ngin *s.* foguing. -tin ttimen *s.* fogningsmedel, fogningsställe. -tto ton *s.* fogning, öfwerenskommelse, förmodan, förbund, aviol. äktenskap, kirkkol. kamratskap på kyrkfärd, -kunta förbund af flera, liittomato en mystiskt mask l. snigel som finnes till tusendetal och widrörd är endast slem, anses utwisa stället der skatter ligga nedgräfda. -ttolainen isen *s.* bundsförwandt. -ttolaisuus uuden *s.* bundsförwandtskap. -totoin ttoman *a.* utan öfwerenskommelse, öfwer förmodan, förbundslös. -tollinen isen *a.* ht. förbund. -ttäyn ytä l. -tyn ttyä *v.* fogas i hop, förenas med ngt. -ttiäinen isen *s. pl.* -set förbundsfest.

Liiva an *s.* grötig, slemmig maßa, gele, kras, muserran liivaksi kroßar till en smörja, liivalako sådens ligguing så att den ruttnar, liivin laavin huller om buller, ei liivin swårligen. -ainen isen *a.* slemmig. -vin iä *v.* slinta, afloßa, glida, wara hal, falsk. -vitän ttää *v.* ha att slinta, glida, swinga. -vettelen tellä *v.* flara omkring. -astun ua *v.* slinta. -vastelen lla *v.* slinta ofta. -vistelen llä *v.* bete sig halt, dra sig undan, ej stå wid sina ord (liipaan).

Liivi in *s.* Liivin maa Lifland.

Liivi in *s.* wäst. -inen isen *a.* ht. wäst, on liivisillänsä är i fjortärmarna.

Liiv... se liipaan.

Lika ian *s.* smuts, slask, -kukka falsleka (*caltha palustris*). -ainen isen *a.* smutsig. -aisuus uuden *s.* smutsighet. -aisesti *adv.* smutsigt. -ikaan iata, l. -aisen sta *v.* smutsa, nedsöla. -aun uta l. -aunnun l. -aannun ntua *v.* bli smutsad, nedsölas. -ala an *s.* smutspöl.

Liki *s.* närhet, on liki l. likellä är nära, tuli likeltä kom från närheten, meni likelle gick nära till, likipaikoilla, likimailla, likitienoilla i närheten, ungefärligen, likipitäin ungefärligen, nästan, likimäärin approximativt, likimääräinen approximativ, li-

Digitized by Google

kisattu l. -sattunut l. -sattuinen stål-bakad. — *Komp.* likempi större när-het, meni likemmäksi l. likemmäs l. likemmälle gick närmare, asuu likem-pänä bor närmare, tuli likemmältä l. likempää kom från närmare håll. *Sup.* likin närmaſt, on likimpänä l. likin-nä är närmaſt, likimmiten, likittäin näſtan, något ſå när. -keys yden *s.* närhet. -kimäinen l. -keinen l. -kinen isen *a.* närbelägen. -keisyys yyden *s.* närbelägenhet. -kemmäinen isen *a.* närmare belägen. -kimmäinen isen *a.* närmaſt belägen. -kenen ketä l. -ken-nyn ntyä *v.* närma ſig, nalkas. -kene-minen isen l. -kenemys yksen *s.* när-mandet. -kennän ntää *v.* närma. -ken-nys yksen *s.* närmandet. -kentelen nnellä *v.* närma ſmåningom. -ite tteen *s.* närhet. -ityt ttyen *dim.* ſtor när-het. -itysten *adv.* nära hwarandra.

Likistän sä *v.* trycka, klämma, krama, preſſa. -tys yksen *s.* tryckning, klämning. -täjä än *s.* klämmare. -telen llä *v.* trycka ſmått. -tyn yä *v.* bli tryckt, klämmas. -tymätöin ttömän *a.* ſom ej klämmes, okramad. -tytän ttää *v.* låta klämma, låta krama.

Likka kan *s.* ſlätad wäfränning = kan-gaslikka (letti), ehtoolikka ett ſlags aftonlek.

Likoon iota *v.* blötas. -kous uksen *s.* upplötning. -iko ion *s.* blötning, on liossa är i blöt, likokala lutfiſk, pel-lavaliko linröta, likomato linål (*pe-tromyzon branchialis*). -koun uta l. -koonnun ntua *v.* blötna, bli blött. -iotan ttaa *v.* blöta, röta. -iottelen tella *v.* blöta ſmåningom. -iotus uksen *s.* blötning. -iotutan ttaa *v.* låta blöta.

Lilli in *s.* fiſtunge.

Lillin iä *v.* flyta på ytan. -itän ttää *v.* lått framflaffa. -ittelen tellä *v.* dril-la, qwittra.

Lillikka kan l. -llukka kan *s.* jungfru-bär, käringbär (*rubus saxatilis*).

Lillu un *s.* lillun marja = lillukka.

Lilu un *s.* barnleksak.

Lima an *s.* gyttja, åfja, pilört, ſkäfte-gräs (*sagittaria sagittifolia*), kafweldun (*typha*), jää limspuoleen blir på efter-kälken, limalehti-koivu hängbjörk. -ainen isen *a.* gyttjig, ſlammig. -akoitsen ta *v.* *v.* wiſa ſig hal, wara falſk. -akka kan l. -aska an *s.* ſlem, åfja, watten-blomning, lonkemoſſa (*fontinalis antipyretica*), *a.* klibbig. -askainen isen *a.* gyttjig, klibbig.

Limi in *s.* klink, foguing med kanterna l. ändarna på hwarandra. -itysten *adv.* med ändarna l. kanterna dubbelt öfwer hwarandra.

Liminka ngan *s.* Limingo ſocken.

Limma an *s.* andmat (*lemna polyrrhiza*).

Limo on *s.* ungt löfträd. -okisto on *s.* ſkog af unga löfträn. -ottelen tella *v.* ſmåningom bli molnbetäckt l. antaga annat utſeende, öfwertala, locka.

Limpare een = kaistare.

Limppa pan *s.* ngt ſuedt, ſkeft, -jalka ſuedfot.

Limppu pun *s.* limpa.

Limsiö ön *s.* ſlinta.

Linkerö ön *a.* ſlingrande, *s.* ſlingerbult. -öitsen tä *v.* ſlingra, rulla, ſpringa rullande.

Linkka kan l. -nka ngan *s.* brannt klip-pa utför hwilken wattnet faller i fors.

Linkku kun *s.* klinka, -veitsi fällknif.

Linko ngon *s.* ſlunga. -ngon nkoa l. -nkoon ngota *v.* ſlunga. -oja an *s.* ſlungare. -oilen lla *v.* ſlunga fortfa-rande. -ngotan ttaa *v.* ſlunga, kaſta långt, gå ſnabbt. -ngotus uksen *s.* ſlungning. -ngottelen tella *v.* ſlunga fortfarande, lunka ſnabbt. -oun uta l. -ounnun ntua *v.* bli ſlungad, ſlungas.

Linkutan ttaa *v.* linka.

Linna an *s.* ſlott, fäſte, fäſtning. -anen sen *dim.* litet fäſte, olla linnasilla le-ka ett ſlags bollſpel. -nnoitan ttaa l. -nnoitsen ta *v.* befäſta. -nnoitus uk-sen *s.* befäſtning, fäſte. -alainen isen *s.* ſlottsbo, ſlottsinnewånare. -nnue een *s.* befäſtning.

Linnikko kon *s.* ſlöja, ſlor.

Linta nnan *s.* tjock mjölkwälling, kalf-dryck.

Lintti tin *s.* hjortron. -ntikkä kän *s.* jungfrubär = lillukka = lintukka.

Lintu nnun *s.* foge, linnun rata win-

Digitized by Google

tergata, l. koto ſyðweſt (dit flyttfoglarna fara), l. kotolainen dwerg, linnun lerne åkerröf (*fumaria officinalis*), linnun herne kråkwicker (*vicia cracca*), linnun silmä ängsnejlika (*dianthus deltoides*), linnun tattari trampgräs (*polygonum aviculare*), lintuhaukka falk. -unen sen *dim.* liten fogel. -uinen isen *a.* fogelrik. -nnusto on *s.* fogelſkock, fogelſtälle. -nnustan aa *v.* fånga l. ſfjuta foglar. -nnustus uksen *s.* fogelfånge. -nnustaja an *s.* fogelfångare. -nnustelen lla *v.* idka fogelfånge.

Lintukka kan = lillukka = lintikkä.

Liperi in *s.* libſticka (*ligustrum vulgare*), Libelits ſocken.

Lipas ſe lippaa.

Lipisen stä *v.* barra, ballra.

Lipiä än *s.* lut, *a.* hal, ſlipprig, ſmidig, rörlig, liſtig, lipiä terä hwaßt ſkarpt bett, lipiäsuola alkali, -kielinen ſmickrande, ſmilande. -äinen isen *dim.* lut, *a.* hal o. ſ. w. -piöitän ttää *v.* luta. -pakka kan *a.* ſlipprig, flygtig, oſtadig, *s.* gyttja, halka, ſlinka, yölipakka läderlapp. -pakkainen isen l -ponen sen *a.* ſlipprig, hal. -ilaari in *s.* pladdrare, ſmilare. -vin piä l. -peen vetä *v.* ſlinta, halka. -pimätöin ttömän *a.* ſom ej ſlintar eller bedrages. -pasen sta *v.* ſmutta wid, widröra lätt. -vetän ttää *v.* wara ſlipprig, hal, förorſaka ſlintning. -itän ttää *v.* faſta med kraft, gå löſt på. -patan ttaa l. -potan ttaa l. -pottelen tella *v.* pladdra, ljuga (lipaan, liva, lippo).

Lipo *prt.* eller, lipo . . . lipo antingen . . . eller.

Lipokas kkaan *s.* qwinnoſko af ett ſtycke läder med ſöm blott i hålen och tåändan.

Lippa pan *s.* preſtkrage, hattſkärm.

Lipperoinen isen *a.* hal, ſmidig, ſkälmſk (lipiä).

Lippi pin *s.* näfwerſlef, bryckeskärl af näfwer.

Lippo pon *s.* håf. -pon ppoa *v.* håfwa. -pasen sta *v.* håfwa haſtigt, ſluka, ſlicka haſtigt, lipasee suuta ſtjål ſig en kyß (lipiä).

Lippu pun *s.* wimpel, flagga, fana. -ulainen isen *s.* hörande under fana l. flagga. -pun ppua l. -puun vuta *v.* ſladdra. -putan ttaa *v.* låta ſladdra, wifta, tuli liputtaa lågan ſladdrar, kieli liputtaa tungan pladdrar. -puttelen tella *v.* fortfarande ha att ſladdra, wifta. -putus uksen *s.* ſladder, wiftning (lipu).

Liprakka kan = lipakka.

Lipsaan sata *v.* halka. -sahdan htaa *v.* ſlinta. -sahutan ttaa *v.* komma att ſlinta.

Lipsu un *s.* ſkåfta (klihta, lihta). -uun uta l. -utan ttaa *v.* ſkåfta.

Lipu vun *s.* halka, lipukieli hal, qwick tunga. -vun pua l. -puun vuta *v.* glida, ſkrida, halka (lippu).

Lirppu, -pun, -putan = lerppu m. fl.

Lirajan l. -raan rata l. -risen stä *v.* rinna ſafta forlande. -ru un l. -rinä än *s.* ſafta forl. -ristän ää l. -ritän l. -ristytän ttää l. -ristelen tellä *v.* åſtadkomma ſafta forl. -rahdan htaa l. -rahutan l. -ratan ttaa *v.* åſtadkomma plötſligt ett ſakta forl. -raus uksen *s.* plötſligt ſakta forl (liiru).

Liro on *s.* ett ſlags beckaſin.

Lirpakka kan *s.* tanklös pladdrare.

Liska an *s.* mårdfälla.

Liskin imen *s.* ſkopa, ſkofwel (viskin).

Lisko on *s.* ſkida.

Lisma an *s.* hampkli (listin).

Lissinki ngin = lessinki.

Lista an l. -te een l. -to on l. -tako kon *s.* liſt (liista), ſuuliste efterrätt, deſert.

Listin imen *s.* kli (lisma).

Listin iä l. -ton oa *v.* ſkära bort blaſter och rötter af roſwor.

Lisu un *s.* brarenpanka.

Lisä än *s.* tillökning, tillwärt, panna liſään lägga till. -ään stä *v.* föröka, tillägga, fortſätta. -äys uksen *s.* tillägg. -äämys yksen *s.* förökning. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* föröka ſmåuingom. -äyn ytä l. -äydyn ytyä l. -äännyn ntyä l. -senen setä *v.* tilltaga, förökas. -äntymys yksen *s.* tillwärt. -ännän ntää l. -ätän ttää *v.* låta förökas, ha att tilltaga, föröka. -äntys yksen *s.* tillägg, fyllnad, ſup-

Digitized by Google

plement. -annäinen isen *a.* tillsatt, supplementarisk.
Litkain amen *s.* osådd åkerteg.
Litkon oa *v.* sluka glupskt. -kasen sta *v.* sluka hastigt och glupskt. -kaus uksen *s.* hastig slukning.
Lito don *s.* knippe, bundt. -don toa l. -toon dota *v.* lägga i knippor. -ous uksen *s.* knippning.
Litsa an *s.* mårdfälla (liska). -aan ata l. -son oa *v.* klämma, kroßa. -sotan ttaa *v.* låta klämma, krama. -saudun utua *v.* bli klämd, krosad, plattas. -tska an *a.* stålbokad.
Litsotan ttaa *v.* smacka.
Littiä än *a.* platt. -tteyn ytä *v.* afplattas. -tistän ässä *v.* platta, krysta, sammantrycka. -tistys yksen *s.* hopplattning, sammantrycking. -tistelen lla *v.* hopplatta småningom. -tistyn yä *v.* bli hopplattad. -tteys yden *s.* platthet.
Littu tun = littiä.
Litturi in = lisu.
Litu dun l. -ukka an *s.* platt ting, flik, rimsa, brazenpanka (lisu), tunn omogen skida, nåckrosblad, pikkulitukka andmat (*lemna polyrrhizu*). -uskainen isen *a.* platt (latuskainen, littiä).
Litustelen lla *v.* handtera ngt mjukt.
Litva an *s.* Littauen.
Liuahutan ttaa *v.* gifwa fart, låta fara ifande. -htelen hdella *v.* fara lått, frida fram, krala (liukahutan).
Liud... se liut...
Liuha an *s.* öskar. -aan ata *v.* ösa.
Liuhahdan htaa = livahdan.
Liuhailen lla *v.* wrida munnen och tralla, gå forglös omkring.
Liuhastelen lla l. -hakoitsen ta *v.* smisla, smeka. -hastus uksen *s.* smekning.
Liuhki in *s.* gräbbe.
Liuhon oa *v.* rifwa, klösa. -haisen sta *v.* rifwa, klösa hastigt, rycka ett stycke ifrån ngt. -huun uta *v.* rifwas, klösas, förfalla.
Liuhdon htoa *v.* slå omkring sig, smälla till.
Liuhun ua *v.* fladdra, slyga omkring, illsånas. -uainen isen *a.* swäfwande, fladdrande, *ep.* för afpblad. -utan ttaa *v.* låta fladdra, ha att swäfwa (liehun, liuhon).
Liukeen l. -kenen liueta l. -iukennun ntua l. -iukuun iu'uta *v.* blötna, weknа, upplösas, försmäkta, förfalla, liha liukee luista, niini puusta köttet lossnar ifrån benen, bastet ifrån trädet.
Liukas kkaan *a.* hal, glatt, snabb, smidig, listig. -kkaus uden *s.* halhet. -kkaasti *adv.* halt, qwickt. -ahdan htaa l. -ahdun htua l. -astun ua *v.* slinta, halka. -ahdus l. -astus uksen *s.* slintning, halkning, fotwrickning. -astelen lla *v.* halka fortfarande, tala med hal tunga, smila, smickra. -astelia an *s.* smickrare. -ahutan l. -autan ttaa *v.* göra hal, låta slinta, halka hastigt, slånga med fart. -kun kkua *v.* gliba på halka, skrinna.
Liukkoon kota *v.* ströfwa omkring.
Liuku liu'un *s.* skridsko, näfwerbrickskärl, näfwerlur, laskea liukua skrinna. -iu'on iukoa l. -iu'un iukua *v.* skrinna (liukas).
Liula an *s.* liten bit.
Liuma an = lauma.
Liuottelen tella = liuahtelen.
Liuru un *s.* lakunge.
Liuska an *s.* flik, skifwa, -kivi skiffersten -anen sen l. -ale sen *dim* liten rimsa. -ainen isen *a.* flikig, rimsig, fransig, af rimfor. -kon oa *v.* skära rimsor, spjälka.
Liuskahdan htaa *v.* slinta. -htelen hdella *v.* halka, slinta ofta. -kahutan l. -kautan ttaa *v.* låta slinta, göra ngt snabbt, liiton liuskahutti slöt ett hastigt förbund (luiskahdan).
Liustin ia = luistin.
Liusu un *s.* sluttande, menee liusuun går på sned. -un ua *v.* bli slutt, slutta.
Liuta dan *s.* sena = liutasuoni; liutaihminen smickrare.
Liuto don *s.* liutojäs utsliten swag is.
Liutu dun *s.* trekantig halsduk.
Liudun utua *v.* wekna, upvmjukas, utmattas, förtäras, förfalla.
Liuvutan ttaa = liukahutan.
Liuvennan ntaa *v.* upplösa (liukeen).
Liva an *s.* flem, slipprighet. -akka kan *a.* hal, slipprig. -akasti *adv.* halt, slipprigt. -ahdan htaa *v.* slinta, ila, sly blixtsnabbt. -vaus uksen *s.* slint-

Digitized by Google

ning, ögonblicklig framfart. -astun ua l. -vistyn l. -vestyn yä v. flinta. -venen vetä v. bli hal, slipprig. -akas kkaan a. halfig, blixtsnabb. -astelen lla l. -vistelen llä v. flinta ofta, wara hal, falsk. -vautan ttaa l. -vauttelen tella v. göra hal, ögonblickligt ila förbi (liukas, liiva).

Liveri in a. alldeles smal och lång.

Liverrän rtää l. -rtelen|rrellä l. -röitsen tä v. qwittra. -rrys yksen s. qwitter.

Livitän ttää = lipitän se lipiä.

Livosniekka kan s. gräddsnäcka.

Livotan ttaa l. -ttelen tella = liotan, liottelen se liko.

Livutan ttaa v. skrinna, glida, göra lätt.

Lohdun htua v. wederqwickas, hugswalas, tröstas. -ullinen isen a. hugnelig, tröstlig. -ullisuus uuden s. hugnelighet. -ullisesti adv. tröstligt. -utoin ttoman a. otröstlig. -uttomuus uuden s. otröstlighet. -uttomasti adv. otröstligt. -utan ttaa v. trösta. -utus uksen s. hugnad, tröst. -uttelen tella v. trösta fortfarande. -uttaja an s. tröstare, hugswalare.

Lohi hen s. lax, lohikärme drake, nousul. uppgångslax, laskul. nedgångslax. lohikukka kalsleka (*caltha palustris*), kärrspira, liewarg (*pedicularis palustris*), lohenniekko laxforell. -inen isen a. laxrik, af lax. -hetoin ttoman a. utan lax.

Lohja an s. Lojo socken.

Lohko hon s. lösgjordt stycke, soppa med rosstycken uti, lohkojako storstifte, lohkokunta stifteslag. -kare een s. stort afskildt stycke, klump. -hon hkoa v. afskära, spjälka, utbryta stycken. -kaisen sta v. afskilja hastigt ett stycke. -kaistus uksen s. styckes hastiga afskiljning, utsprängning. -hkoon hota v. utspränga stycken. -koilen l. -kailen l. -koskelen lla v. utspränga, spräcka flera stycken. -hkeen hjeta v. loßna i stycken, sprängas, spräckas, lohkee rinnasta l. rinta lohkee slem loßnar från bröstet. -keilen l. -kielen lla v. spricka i många stycken, smulas, falla i stycken, den ena efter den andra. -hjennainen isen a. spräckt, s. loßnadt stycke, fragment.

Lohmu un s. wräkling. -min ia v. göra wårdslöst, slå, skära m. m.

Lohna an l. -nikko kon v. ett slags släde.

Loho on s. öppet gap, sp. för den som sitter och gäspar. -otan ttaa v. tala med widöppen mun, göra wårdslöst. -otus uksen s. sådant tal.

Lohtaan hdata = hohdan htaa.

Lohtaja an s. Lohteå socken.

Loi in a. trög, lättjefull (lojo). -inen isen a. lättjefull, s. inhysing (loisi).

Loihdin htia v. trolla. -hde hteen pl. -teet trollformler. -htu hdun l. -hto hdon s. trolleri, trolldom, loihturuno trollsång, loihtosanat beswärjelseord, loihtojuoma trolldryck. -htia an s. beswärjare (loitsin).

Loihe imp. 3 p. af luon refl. slog sig på, började.

Loihkaan kata v. swänga, wifta.

Loikka kan a. lågsluttande.

Loikkari in s. lång strykare, wräkling, politiekarl.

Loikki kin s. piske, antaa loikkiin l. loikkia gifwa på ryggen.

Loikin kkia v. spotta klunsar. -kun kkua v. hänga ned släpigt, kuola loikkuu suusta dräglet hänger ned från mun. -kutan ttaa v. låta nedhänga släpigt, sqwalpa, spotta klunsar. -kahdan htaa v. hastigt spotta en kluns, häfwa, hälla, falla. -kahtelen hdella v. spotta ofta, häfwa fortfarande, liekki loikahteli ovesta maßor af lågor häfde sig ur dörren. -kastan aa v. häfwa fram, sätta fram hastigt.

Loikko kon s. öskärl af näfwer, rifwa. -onen sen dim. litet öskärl.

Loiko on s. långsträckt wräkande ställning, loikonansa långsträckt. -oon ota l. -oilen lla v. wräka sig långsträckt. -kero on l. -kare een l. -kuri in s. lång wräkling, lång strykare, ep. för orm, laskea loikuria prata historier. -kerran rtaa l. -kerrehdan htaa l. -kertelen rrella a. skrida långsträckt framåt, kråla, slingra sig fram.

Loikkoon kota v. springa med långa steg, skutta.

Loilo on s. bäld, lullande sång. -otan

Digitized by Google

ttaa = loilutan. -ottelen tella = loiluttelen.
Loilu un *s.* lullande sång. -un ua *v.* sjunga lullande. -utan ttaa *v.* åstadkomma sådan sång. -utus uksen *s.* lullande sång. -uttelen tella *v.* lulla.
Loima an *s.* hed, Loimaa Loimijoki socken (loimuun).
Loimi men *s.* ränning, häfttäcke, loimipuut *sdr.* loinpuut ränningsredskap (luon). -meva an l. -mekas l. -mikas kkaan *a.* som har grof, stark ränning. -illinen isen *a.* försedd med häfttäcke. -inen isen *a.* ht. ränning. -metoin ttoman *a.* utan ränning l. häfttäcke.
Loimuun uta *v.* låga starkt. -mottelen tella *v.* låga, flamma fortfarande. -mahdan htaa *v.* låga upp hastigt, kasta sig, störta (leimaan).
Loira an *s.* lårrigel, fiolstall.
Loiraan rata *v.* stöka, wråka sig. -ramoinen sen *s.* wråkling. -rotan ttaa *v.* släpa l. hänga efter. -rottelen tella *v.* wråka sig, tryka lat omkring.
Loiro on *s.* grof sand, grus.
Loisi in *s.* inhysing = loismies (loinen, loi). -io on *s.* fuyltgäst, parasit.
Loiskaan kata *v.* plaska, sqwalpa. -kaus uksen *s.* plask. -kahdan htaa *v.* plaska till hastigt, plumsa. -kahtelen hdella *v.* plaska hastigt flera ggr. -kin ia l. -kun ua *v.* plaska fortfarande, framla. -ke een l. -kina an *s.* fortfarande plask, frammel. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åstadkomma plask, framla på. -kutus uksen *s.* plaskande, framlande.
Loistan aa *v.* lysa, skina, trifwas, lyckas. -to on l. -te een *s.* glans, sken. -tosa an l. -teinen isen *a.* lysande, glansfull. -tun ua *v.* trifwas, antaga glans. -telen lla *v.* glänsa smått.
Loitio on *s.* wråkling.
Loitsin ia *v.* trolla. -ia an *s.* trollkarl, besvärjare (loihdin).
Loittava an *a.* skadlig, *s.* skadlig sak.
Loitin ttia = lonin.
Loitti tin = loikki.
Loitto ton *a.* långsluttande, löstwinnad, afsägsen. *pl.* -tot trän på hwilka säden i rior torkas, loitos långt bort (= kaukaa), loittona (= kaukana) sjerran, loittoa sjerran ifrån, *Komp.* loitompi mer sluttande, mer afsägsen. -tokkali *adv.* afsägset. -osa an l. -ova an *a.* mycket långsluttande, afsägsen.
Loiva an *a.* långgrund, sluttande. -vaan vata *v.* göra slutt, slutta, göra ngt med lätthet.
Lojo on *a.* långsträckt, liggande af lättja. -ju un *s.* wråkande ställning. -otan ttaa l. -ottelen tella l. -jun ua *v.* ligga långrak, göra ngt enformigt, wråka sig. -otus uksen *s.* sådant liggande. -juun juta *v.* sträka med full hals.
Loka oan *s.* smuts, träck, lokakuu oktober månad, lokaheinä hvellerblomster (*trollius europaeus*). -ainen isen *a.* smutsig, träckig. -aisuus uuden *s.* smutsighet, träckighet. -aisesti *adv.* smutsigt. -okaan oata *v.* smutsa, träcka. -aisen sta *v.* smutsa hastigt.
Lokero on *s.* gömsle, wrå, kula. -oinen isen *a.* full med kulor, gömslen. -oitsen ta *a.* släpa sig fram långsamt.
Lokerran rtaa *v.* skära, wärka, gnaga, skafwa.
Lokka kan = lokki.
Lokki kin *s.* fiskmåse. -kotan ttaa *v.* strika som en fiskmåse.
Lokko kon *s.* tofs, hamppu on lokolla hampvaret hänger, lutar.
Loko lo'on *a.* ihålighet, lokokuorinen leipä ihåligt bröd.
Loksa an *s.* wrå, trångt ställe.
Lolli in *s.* bortklemad menniska, tölp. -llo on *a.* klemad, länge diad. -llotan ttaa l -llottelen tella *v.* klema, wagga på armarna, gråta tjntande. -llotus uksen *s.* wagguing, tjut.
Loma an *s.* mellanrum, springa, grop, falls, mellantid, ledighet, grufwa, lomalauta falsadt bräde, ei ole lomaa har ej grop, ledighet, loma-aika mellantid, ledighet, asia käy lomiansa myöten saken går i sin ordning, sormet sormien lomahan fingrarna i fingrars mellanrum l. i fingrars ingröpning, luojan sormien lomitse genom skaparns fingrar, aikalomasta l. lomittain l. lomapäästä understundom, lomittain, lomatusten, lomaksutten, le

Digitized by Google

matuksin fals mot fals, kant mot kant, skåra mot skåra. -mo on l. -monen osen *dim.* lomolauta falsadt bräde. -makko kon l. -makka kan l. -me een *s.* hål, kivien lomakka stenbrott, pane laudat lomakkoon l. lomakkoin sätt bräderna sida wid sida, lomakkohon loukahuta stöt emellan, kasta in i mellanrummet. -mainen l. -moinen l. -meinen isen *a.* falsad, urhålkad, försedd med springor, gropig. -mistun ua *v.* få springor, gropar, gipsna. -meen meta l. -mistan aa *v.* göra springor, göra bulig, urhålka. -mahdan htaa *v.* plötsligt komma emellan.

Lomajan aa *v.* bullra, tala högt, ramla på.

Lommaan ata = lompaan.

Lommotan ttaa *v.* öppna, utbreda, utsträcka.

Lompaan mmata *v.* tabla, baktala. -paus ukeen *s.* tadel, baktal.

Lompalo on *s.* bredt och strömfritt ställe uti flober, sund.

Lomperi in l. -mppi pin l. -pus uksen *s.* lätting, wräkling. -pottelen l. -pistelen l. -mpustelen lla *v.* gå och wräka sig, bröla, söla, wara lat.

Lompakka kan *s.* plånbok.

Lomputan ttaa *v.* lunka.

Lonikka kan *a.* dålig, lat. -ikki kin *s.* dålig häst.

Lonin ia *v.* wälja ur hopen, tabla, nedsätta.

Lonitan ttaa *v.* skråfla, wåsnas.

Lonka ngan l. -nkka kan l. -nkko kon *s.* höft, moln wid horisonten bebådande regn, sned lutande ställning, halföppen, lonkkoparta långt nedhängande skägg, lonkalaine långslutt wäg, lugn wäg, dyning, lonkkopuoli lam i ena ron. -ngas nkaan *s.* höft. -ngun nkua l. -nkun nkkua *v.* hänga löst, wara halföppen, skrika som korpen (ronkun), skråfla, knacka. -gutan l. -nkutan ttaa *v.* åstadkomma knackning, knacka på, spränga, gunga något nedhängande. -nkaan ngata l. -nkkaan kata *v.* gå lutad mot ena höften, halta, draga långsamt åt sig. -kkaelen *sdr.* -nkkailen lla *v.* halta smått på ena höften, linka. -ngahdan l. -kahdan htaa *v.* luta hastigt på höften, snafwa, öppna hastigt litet, knacka till hastigt. -ngon nkoa l. -kon kkoa l. -ngotan l. -nkotan ttaa *v.* gå stultande lutad på höften, öppna på dörren. -nkotus l. -ngotus uksen *s.* stultning, öppning. -ngottelen l. -nkottelen lla *v.* rycka af och an, öppna och tillsluta, longottele luomia blinka med ögonlocken. -nkahutan l. -nkautan ttaa *v.* rycka hastigt på dörren till öppning, skjuta åt sidan. -kehdin htia *v.* öppna smått, linka.

Lonotan ttaa *v.* göra ngt i en sträcka, fortfarande.

Lonsa an *s.* ställe för att undanlägga ngt, packe, hög.

Lonsun ua *v.* röras af och an.

Lontto nnon *s.* häftstång.

Lonttaan tata l. -ttailen lla *v.* blanda, lägga ihop. -ntto ton *s.* liten upphöjning, gropigt ställe.

Looja an *s.* låda.

Loonatti tin *s.* hästmånglare.

Lopatan ttaa l. -perran rtaa l. -rtelen rrella *v.* pladdra. -pisen sta *v.* snacka, smattra. -pina an *s.* snack, smatter.

Lopotti tin *s.* förstad.

Loppa pan *s.* ngt hängande, -korva hängande öra, -huuli hänglåpp (luppa).

Loppailen lla *v.* regna blidsnö. -pakka *s.* blidsnö med snöglopp.

Loppi pen *s.* hörn, knut, Lopen pitäjä Loppis socken. -inen isen *a.* hörnig. -ppiainen isen *s.* trettondag (loppu).

Loppu pun *s.* slut, ände, lopuksi till slut, *pl.* loput lemningar, rest. -pullinen isen *a.* slutlig. -pullisesti *adv.* slutligen. -putoin ttoman *a.* utan slut, ändelös. -puttomuus uuden *s.* ändelöshet. -puttomasti *adv.* ändelöst, utan slut. -puska an *s.* qwarblifwen rest, återstod. -pun ppua *v.* bli slut, ändas. -uvainen isen *a.* ändelig, slutande. -uvaisuus uuden *s.* slutande egenskap, ändelighet. -umatoin ttoman *a.* icke slutande, oändelig. -umattomuus uuden *s.* oändelighet. -umattomasti *adv.* oändeligen, utan att sluta. -pen *adv.* öfwermåttan, alltför, alldeles. -pen ppea l. -pin ppia *v.* komma till än-

Digitized by Google

dan, få l. göra slut. -petan ttaa v. göra slut, sluta, afsluta. -petus uksen l. -pete tteen s. afslutning, slutgörning. -pettaja an s. afslutare. -pin ppimen s. slutningswerktyg, lopinpuut hwarmed wäfningen afslutas.

Lopsu un s. pladdrare. -utan ttaa v. smacka, snacka, gläffa. -utos oksen s. pladder. -sahdan htaa v. gläffa hastigt, smacka en gång.

Lorisen sta v. sorla, prata tanklöst. -ina an s. sorl, löst prat. -rahdan htaa v. sorla hastigt (lorun).

Loritan ttaa l. -ikoitsen ita v. banna med smådande, knota. -ittaja an s. bannare. -tus uksen s. knot, bannande. -ttelen tella v. knota smått, träta på ngn.

Lorotan ttaa l. -ttelen tella v. göra något enformigt. -tus uksen s. enformigt göraude.

Lorpottelen tella = lorputtelen.

Lorpun ppus, -putan ttaa, -puttelen tella, -putus uksen = lerpun m. fl.

Lortti tin s. trindt aflångt stycke, ep. för elakt barn (kläpp), odugling.

Lorun ua v. sorla, rinna, glida utför. -ru un s. sorl, sladder, prat, saga, profan wisa, laskee loruja skämtar, sladdrar, sjunger, lorun laskia skämtare, gycklare. -uinen isen l. -ullinen isen a. pratsam, skämtsam. -uun ruta v. skämta, prata, sjunga. -utan ttaa v. låta sorla, rinna, rulla utför, sladdra. -utus uksen s. sladder, prat. -uttelen tella v. låta sorla smått, sladdra fortfarande, tralla.

Lorvi in s. odugling, wekling.

Losa an, -aan ata, -ahdan htaa, -ahtelen hdella = lusa m. fl.

Losainen isen a. skroflig.

Loskaan kata v. smälla, klaffa, plaska, prata tanklöst, syö loskaa äter glupskt (så att det ljuder klaffande). -kennan ntaa v. smacka, plaska. -kahdan htaa v. åstadkomma en smäll, plaska till hastigt. -kun ua v. smälla, plaska fortfarande. -kutan ttaa v. åstadkomma ett fortfarande smällande, plaska, klaffa, gläffa.

Loso on s. refwa, klyfta, ymnighet, losopaikka dalsänkning emellan backar, losolta ymnigt. -okka kan s. lönnspringa, losokka-pihka kåda i en springa, fin, god kåda, losokka-rihma snt, godt band.

Losos oksen s. tilja, balk.

Lossa an s. snögloppp.

Lossero on s. kista, koffert.

Lossi in s. färja, färjställe, pråm.

Losu un s. pladdrare. -uun uta v. pladdra.

Lotakko kon s. wattputt.

Lotaan l. -tajen aa l. -tisen sta v. raßla, skramla, klaffa, rattaat lotajavat kärran raßlar (t. ex. af lösning i fogningar), lotasi rantoja for skrapande, klaffande långsmed stränderna. -tasen sta v. raßla hastigt, en gång, stöta emot med raßel, laulaa lotasi röt till med sång. -tina an s. raßel, skrammel.

Lotea an a. glupsk, rask. -asti adv. glupskt.

Lotikko kon s. stenig, ojemn, bålig mark, odugling. -koitsen ta v. fara öfwer sådan mark, göra ngt odugligt, raffa ihop, fuska.

Lotja an s. lastbåt. -aan ata v. föra med lastbåt.

Lotka an l. -ko on a. lös, ospännd, löst hängande. -kerran rtaa v. wara lös och rörlig. -kistan aa v. göra lös, nedspänna, släppa efter. -kistun ua v. bli lös, förslappas, släppas efter. -kotan ttaa v. gå, röras lös, swankig, slapp. -kottelen l. -kuttelen tella v. wara i långsam swankig rörelse, fläkta långsamt. -kotus uksen s. långsam rörelse, fläktning.

Lotkaisen sta v. swälja glupskt och hastigt. -kin ia v. swälja glupskt fortfarande.

Lotma an s. bård.

Lottero on s. åkertäppa i skogen.

Lotti tin, -tto ton = lotka, lotko.

Lotukka kan s. låg hydda.

Lotvo on l. -vana an = lotka.

Loue een = louve.

Louhi hen l. -he een s. stor sten, Louhisaari Willnäs. -hikko l. -heikko kon s. ställe fullt med större stenar, stenhölster. -hinen l. -heinen l. -hikoinen isen a. full med stora stenar, stenig. -hos oksen s. stenbrott.

Digitized by Google

Louhin ia *v.* gnaga (såsom hund), kroßa, bryta. -ina an *s.* gnagning, kroßning.
Louhkia an *a.* godwillig, försonlig.
Louhdan htaa *v.* upplöfa. -hdun htua *v.* upptina, upplöfas (lauhdun).
Loukaan kata *v.* återfalla. -kaus uksen *s.* återfall. -kahdan htaa *v.* hastigt påkomma, träffa oförmodadt. -kahtelen hdella *v.* framla, gifwa fortfarande doft ljud. -kautan ttaa *v.* stöta, kroßa tillsamman (loukkaan).
Loukero on = louhikko.
Loukas kkaan *s.* fälla för större djur (björn, warg).
Loukas kkaan l. -kko kon *s.* wrå, hål, öppning.
Loukkaan kata *v.* stöta, genom stötning skada, förnärma, halla loukkaa frosten skadar, kunniaa loukkaava ärerörig. -kkaun uta l. -kkaannun ntua *v.* stöta sig, bli stött, förolämpas. -kkaus uksen *s.* stöt, anstöt. förolämpning. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* stöta smått, förnärma. -kkautan l. -kkahutan ttaa *v.* låta stöta, stöta hastigt, skuffa emot, plötsligt förnärma. -kon kkoa *v.* stöta hårdt, starkt, ofta.
Loukkoinen isen = louhikoinen.
Loukki kin = lokki.
Loukku kun *s.* tin l. hampbråka, fäkta, (loukko). -unen sen *dim.* liten bråka, olla loukkusilla leka enslags lek. -kun kkua *v.* klaffa såsom en linbråka. -kutan ttaa *v.* bråka. -kutus uksen *s.* bråkning. -kuttelen tella *v.* bråka småningom, kroßa, söndra. -kuttaja an l. -kuttelia an *s.* bråkare.
Louna an l. -as aan *s.* middag, sydwest, pidän lounaa håller middagsro, lounatuuli sydwestwind, päivä on lounaalla solen är i sydwest. -ainen isen *a.* sydwestlig, middags. -allinen isen *a.* ht. middag, sydwest, syö lounallista äter middag. -aan ata l. -ailen lla *v.* hålla middagsro. -ahdan htaa *v.* taga sig hastig middagsro, middagslur. -nehdin htia *v.* ha middagsro.
Loune een *s.* ersättning.
Louru un *s.* smalt, trångt ställe.
Louskun ua *v.* framla, klaffa. -utan ttaa *v.* åstadkomma krammel, klafs. -uttaja an *s.* framlare, leukaloiden louskuttaja fäkbenens framlare, *op.* för kroßa.
Loude teen *s.* flygd (kläde, segel m. m. som på windsidan uppresas l. under säsdeshåßjor utbredas).
Louve een *s.* hafstrut (*larus marinus*).
Loverran rtaa, -rtelen rrella, -rus uksen = lopatan m. fl. (lovi).
Lovi ven *s.* fåra, fåra, ekstas, langeta loveen falla i ekstas. -inen isen *dim.* liten fåra. -veinen l. -vinen isen *a.* full af fåror. -vellinen isen l. -vikas kkaan *a.* som har fåror. -vistan aa l. -verran rtaa *v.* göra fåror. -vistus l. -verrus uksen *s.* fårning af fåror. -vistelen lla l. -vertelen rrella *v.* göra små fåror. -venen veta *v.* få fåra, förminskas, aftaga. -vaus uksen *s.* förlust, skada. -veikko kon *s.* hålfullhet, berg fullt af grottor.
Luaslauta *s.* foderbräde utanpå ugn.
Lud .... se lut ....
Lue .... se luke.
Luha an *s.* wäfskedsklåfwa.
Luhi in l. -ho on *s.* kroßadt ting, hästkrake. -isen sta *v.* framla och förfalla, kroßas med doft ljud. -istun ua *v.* krossas, förfalla.
Luhjaan jata *v.* gå och stöka, bröla. -ja an l. -jus uksen *s.* bröl, tölp (nuhjaan, nuhjus).
Luhmostelen lla *v.* wråkas.
Luho on *s.* skada.
Luhta hdan *s.* starräng, -heinä starrhö (*carex*), luhtakaali ängkraße (*cardamine pratensis*). -ainen isen *a.* starrig, starrbewärt. -hdikka kan l. -kas kkaan *s.* åferbär (*rubus arcticus*).
Luhti hdin *s.* loft. -hdin htia *v.* besöka l. wistas i loft.
Luhhon htoa *v.* kroßa (luhi).
Luihahdan htaa = luikahdan (luikas).
Luihkaan kata *v.* skrika, ropa högt. -aus uksen *s.* skri. -kin ia *v.* skrika fortfarande. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* skrika smått, då och då. -kasen sta *v.* skrika hastigt.
Luihu un *a.* hemlighetsfull, illparig, dolsk.
Luijaan jata *v.* slutta, skåda ned med utsträckt hals. -jottelen tella *v.* skåda ned.

Digitized by Google

-jokas kkaan *a.* nedſkådande med utſträckt hals.

Luika = luiko.

Luikka kan *s.* kylig wind, ängsull (*eriophorum*), piirtol. ängdun (*er. vaginatum*).

Luikas kkaan *a.* hal. -kaasti *adv.* halt. -kkaan kata l. -kkaelen lla *v.* ſmyga ſig fakta framåt, inmänga ſig, ſtrika (luihkaan). -kahdan htaa *v.* haſtigt framſmyga, ſlinta, ſlinka. -kahtelen hdella l. -kin kkia *v.* ſmyga fram fortfarande, ſlinta.-kki kin *s.* ſmygare, ſmilare ſlinkare. -kuilen lla l. -kistelen lla *v.* glutta, ſmila, beteſig liſtigt, halt. -keen eta *v.* ſlinta. -koon ota *v.* ſlinta, glida. -kerran rtaa l. -kertelen rrella l. -kerrehdan htaa *v.* krypa lått, ſkrida fromåt ſlingrande, ſlå ſlingerbultar. -kastan aa *v.* göra hal, lått, luikastihe lumpehelle ſlank l. ſwingade ſig lått på näckbladet. -kon kkoa *v.* göra ngt lått och raſkt. -kutan ttaa *v.* röra lått l. fakta på ngt. -kuttelen tella *v.* fortfarande göra ngt med låtthet, gå i ſkridande fart. -kahutan l. -kkahutan l. -kautan l. -kkautan ttaa *v.* göra ngt haſtigt och lått, lukon luisen luikahutti ſtötte lått (upp) benlåſet (liukas, luikku).

Luikki kin = luikka.

Luikku kun *s.* lång lur. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* blåſa på lur (luikas).

Luiko on *s.* ſwan.

Luiku, -uroin ida = luikku, luikutan.

Luimin ia *v.* ſlå, piſka. -mahutan ttaa *v.* ſlå till haſtigt, gifwa ett ſtarkt ſlag.

Luimu un *s.* ngt nedböjdt, *a.* ſlankig, lömſk, korvat luimussa öronen ſlokade ſåſom på en arg häſt. -mistan aa l. -mistelen lla *v.* ſloka öronen ſåſom en bitas färdig häſt, wiſa wreſiga åtbörder, bete ſig argliſtigt.

Luinen ſe luu.

Luippa pan *s.* ängsull (*eriophorum*).

Luiska an *a.* glatt, ſluttande, *s.* lång ſlipſten, ſlynget. -kaan kata *v.* fara nedför, halka, glida, nappas om. -kelen lla *v.* ſkrida lått, fara glidande fram. -kahdan htaa *v.* ſlinka. -kahtelen hdella *v.* ſlinta ofta. -kahutan ttaa *v.* låta ſlinta, haſtigt och lått göra ngt, lempo tielle luiskahutti hin onde ſlank haſtigt in på wägen. -kin ia *v.* glida, ſkrida lått fram. -ke een *s.* halkning, glidning, haſtig och lått framfart. -kia an *a.* glatt och böjlig, ſmidig (luikas).

Luisti in l. -in imen *s.* ſkridſko. -in ia l. -tan aa *v.* ſkrinna, löpa på ſkridſko, reki luistaa ſläden ſkrinner, far lått på halka. -telen l. -taelen lla *v.* åka ſkridſko af och an, fara på glatt is. -to on *s.* ſkridſkoåkning, halka, on luistossa år på ſkridſkoåkning l. år ſluttande, luistoreki ett ſlags ſläde. -tun ua *v.* ſlinta, glida undan.

Luisu un *a.* ſluttande *s.* utfall ur ett träſk, mede till forſling. -un ua *v.* bli l. wara ſluttande (liusu).

Luitelen lla = luistelen.

Luittu tun = loitto.

Luidun tua = liudun.

Luitun ttua *v.* (liudun) utmattas, förtäras, (luistun) ſlinta, (luu) bli benig, afmagra.

Luja an *a.* faſt, ſtark, tillförlitlig, maſſiv, lujasta kullasta af maſſivt guld. -juus uuden *s.* faſthet, ſtarkhet, hållbarhet. -asti *adv.* faſt, ſtarkt, hållbart. -jitan ttaa l. -jistan aa l. -joitan ttaa l. -jennan nta *v.* göra ſtark, befäſta. -jitus l. -joitus uksen *s.* befäſtning, ſtärkning. -jittelen tella *v.* göra ſmåningom ſtark. -jenen jeta l. -jennun ntua l. -joitun ttua l. -joinnun ntua *v.* bli ſtark, faſt.

Lukava an *a.* förbehållſam, inbunden.

Luen lukea *v.* tälja, räfna, läſa, uppräfna, tillräfna, akta, hålla före, taxera, wärdera, ſkatta, lukenut mies litterärt bildad man. -ukia an *s.* läſare, lukiakunta läſewerld, läſande allmänhet. -uento nnon l. -uenta nnan l. -ukemus uksen *s.* läſning. -uku uvun *s.* räfkning, antal, räfenſkap, läſning, kapitel, lasken lukua räknar, henkiluku folkräfkning, cenſus, folknummer, teen lukua gör räfenſkap, pidän lukua tar i akt, vähä luku siitä ſtor ſak i det! otan lukuun tar i beräk-

Digitized by Google

ning, vanha, uusi luku gamla, nya ſtylen i kalender, lukusiat läsförhör, ruokaluku bordsbön, kärmeen luku trollorb mot ormbett. -unen sen *dim. pl.* -set läsförhör. -uvutoin ttoman *a.* tallös, wårdslös. -uvuttomuus uuden *s.* tallöshet, wårdslöshet. -uvuttomasti *adv.* tallöſt, wårdslöſt. -ukevainen isen *a.* ſom kan läſa, i läsåren. -kematoin ttoman *a.* ſom ej läſer, än ej hunnit läsåren. -uoskelen lla *v.* ſmått räkna, läſa. -uetan ttaa *v.* ha att räkna, ha att läſa, förhöra. -uettaja an *s.* förhörare. -uetus uksen *s.* uppräkning, förhör, examen. -uettelen tella *v.* uppräkna. -uettelemus uksen *s.* uppräkning. -uettelo on *s.* förteckning. -uetutan ttaa *v.* låta förhöra.

Lukka kan *s.* lingon.

Lukkaan kata *v.* förebrå, tubba.

Lukkari in *s.* fleckare, lukkaripuu i wäfſtol cylinderträdet kring hwilket den färdiga wäfwen lindas.

Lukkara an l. -ro on *s.* ſlåthyfwel.

Lukki kin *s.* husſpindel, ſpårhund, ſpion, bränwinsſtillmäkning (plukki).

Lukko kon l. -kku kun *s.* lås, esilukko utanlås, lukon marja fetknoppar (*sedum acre*), lukkuruoho låsgräs (*botrychium lunaria*). -onen sen *dim.* litet lås. -kullinen isen *a.* med lås förſedd. -kutoin ttoman *a.* utan lås, oläſt. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* läſa, förſegla. -kitus uksen *s.* läsning, förſegling. -kkimatoin ttoman *a.* icke läſande, oläſt.

Luko uon *s.* liten djup bäld, damm.

Luksutan = luskutan.

Lulla an *s.* ängsull (*eriophorum*).

Lulli in *s.* lullinkukka kalſteka (*caltha palustris*).

Lullonen l. -llunen sen *s.* jernplåt för pörrhake, *ep.* för björn = lallunen.

Lumi men *s.* ſnö, -reki l. -aura ſnöplog, lumen karvainen hwit, lumitirkka = lumikko, lumitykky ſnöflock, lumikukka mjeltört, guldpudra (*chrysosplenium alternifolium*). -inen isen *a.* ſnöig, ſnörik, af ſnö gjord, lumisilla olo ſnöbollskaſtning, olla lumisilla ſnöbollas. -metoin ttoman *a.* ſnölös. -mettomuus uuden *s.* ſnöbriſt. -itan ttaa *v.* ſnöa, kaſta ſnö. -ittelen tella *v.* kaſta ſnö, ſnöbollas. -itun ttua l. -meudun utua *v.* bli nedſnöad, öfwerſnöas. -ikki kin l. -ikko kon *s.* ſmå weßla (*mustela nivalis*).

Lumikka kan *s.* backſippa (*anemone pulsatilla*).

Lummaan ata *v.* baktala.

Lumme ſe lumpe, lumpi.

Lumo on *s.* öronſusning, böfhet. -on oa l. -oon ota l. -oitsen ta l. -ohutan ttaa *v.* tjuſa, bedöfwa, göra känſlolös, bedåra, förtrolla. -ous uksen *s.* bedöfning, tjusning, förtrollning. -oja an *s.* förtrollare, tjuſare. -oun uta *v.* bli bedöfwad, tjuſad, förheras.

Lumme mpeen *s.* näckblad (*nymphaea*). -mpehikko l. -mpeikko kon *s.* ſtälle bewäxt med näckroſor.

Lumpi mmen *s.* öronſusning, böfhet. -mpeus l. -mmehdus uksen *s.* bedöfning.

Lumpio on *s.* rund knopp, triſſa i ſwinsrock, knäſtål, juustolumpio rund oſt. -ioinen isen *s.* liten knopp.

Lumputan ttaa *v.* hoppa, buka.

Lunastan aa *v.* återlöſa, utlöſa, löſa ſig till ngt. -aja an *s.* återlöſare. -tus uksen *s.* återlösning, utlöſen. -tin imen *s.* löſen. -telen lla *v.* löſa ſmåningom, ett efter annat. -nnas aan *s. pl.* -aat löſen.

Lungan nkaa *v.* loßna lätt t. ex. näfret af björken.

Lunkaan ngata *v.* drifwa på ſjö.

Lunki ngin *s.* ſyſtonebarn.

Luntio on l. -oin omen *s.* länd (lantio), lycka, tur, luntiomärkä genomwåt.

Luntti tin *s.* lymmel.

Luo luon *s.* närhet, grannſkap (tykö), menee kirkon luo l. luokse l. luoksi går till kyrkans närhet, on luona är nära, hos, syö luotansa lihaa åter kött ifrån ſin närhet, bredwid ſig. -otanen sen *dim.* närhet, luotaselta ifrån närheten. -ontelen nnella l. -uodun tua *v.* närma ſig, fålla ſig till, nalkas.

Luode ſe luote.

Luohkana an *s.* litet tråg hwari hafrebröd formas.

Digitized by Google

Luoho on *s.* åkerhwen (*agrostis spica venti*) (kastikainen), paha luoho = luste.
Luoju un = luisu.
Luokare een *s.* långt och smalt stycke.
Luokka kan *s.* loka, klaß, on lasten luokassa räfnas till barn. -kki kin *s.* loka, luokkinäköinen som har godt utseende. -kastan aa *v.* lyckas, ha framgång.
Luoko luovon *s.* hö på slag, luokopäivä höupptagningsdag efter slag, wacker dag. -koon vota l. -koilen lla *v.* räfsa hö efter slag. -koomatoin ttoman *a.* oräfsad. -kooja an *s.* räfsare. -koun uta *v.* bli uppräfsad, ligga länge på slag, förderfwas på slag. -koudun utua l. -kounnun ntua *v.* bli förderfwad på slag. -koutan ttaa *v.* låta räfsa.
Luola an *s.* kula. -likko kon *s.* stenhölster, ort med många grottor. -anen sen *dim.* liten kula. -ainen isen *s.* full med grottor, gropar.
Luon luoda *v.* göra början, ränna (wäf), skapa, bestämmas af ödet, kasta, l. sukkaa, verkkoa göra utkast till strumpa, nät, l. kangasta ränna wäf, jumala loi taivaan ja maan gud skapade himmel och jord, luotu vika naturfel, luotu minulle af ödet bestämd för mig, luon silmäni kastar mitt öga, l. ojaa, kuoppaa uppkasta dike, grop, l. navettaa utkasta byngan från gåhus, l. sontaa måka bynga, kärme luo nahkansa ormen afkastar sitt skinn, luo varsansa kastar sitt föl, luotu vasikka kastad kalf, luon löylyä kastar bad, l. suovaa uppkasta en höstack, luon lautalla färjar öfwer; *reflex. pass.* luome, luote, *Imp.* loime, loihet, loihe slå sig på, laga sig till. -uoja an *s.* skapare. -uojainen sen *dim. pl.* -set kalas då något afslutas, bortlägges, vikahteen luojaiset kalas då lian bortlägges efter sista höslagningen. -uominen isen *s.* skapelse, upprånning, kastning m.m. -uonta nnan *s.* skapelse. -uontainen isen *a.* naturlig (ej konstgjord), medfödd. -ntia an *a.* naturenlig. -nteus uden *s.* naturenlighet. -ntiasti *adv.* naturenligt. -uoma an *s.* början, upprånning, skapadt ting, sticksel, födelsemärke, kastning, luomaruoho = ramparuoho. -uomanen sen *dim.* början m. m. = luoma. -uomatoin ttoman *a.* ossapad, orännad. -uomi men *s.* födslomärke, silmän luomi ögonlock. -uoteen *s.* stickelse. -uoti den *s.* mißfoster, kastadt foster, luoden kanto l. kannettu mißfoster, understucket barn, byting, af risen sjukt barn (hwilket anses såsom tecken till att wara understucket). -uodin timen *s.* öskärl, skyfsel, plogfjöl, mullfösa. -uotikainen isen *dim.* = luodin. -tikas kkaan = luodin. -outus uksen l. -uotos oksen *s.* färjeställe, wad. -uonti nnin *s.* utkast, kast, silmän luonti ögonkast. -uonto nnon *s.* natur, naturlig beskaffenhet, naturkraft hos beswärjaren, luontokappale kreatur, luontolähde naturlig källa, luonnon wärä, musta af naturen krokig, swart, nouse luontoni blif werksam min trolldomskraft. -uontoinen isen *a.* af natur, af beskaffenhet, artad, pahanluontoinen elakartad, af dålig beskaffenhet. -uontoisuus uuden *s.* beskaffenhet, fallenhet. -uonnikas l. -uonnokas kkaan l. -uonteva an l. -uontevainen isen l. -uonnas ntaan *a.* af naturen paßlig, lämplig. -uontevuus uuden *s.* naturlig paßlighet. -uontevasti l. -uonnikkaasti *adv.* lämpligt, paßligt. -uonnollinen isen *a.* naturlig. -uonnollisuus uuden *s.* naturlighet. -uonnollisesti *adv.* naturligt. -uonnotoin ttoman *a.* onaturlig, opaßlig, olämplig. -uonnottomuus uuden *s.* onaturlighet, olämplighet. -uonnottomasti *adv.* onaturligt, olämpligt. -uonnistan aa l. -uonnitan ttaa l. -uonnitsen ta l. -uonnistun ua *v.* lämpa sig, lyckas. -uontoun uta l. -uonnun ntua *v.* arta sig, lämpa sig till, luontuva fallen för ngt. -uonnutan ttaa l. -uonnuttelen tella *v.* lämpa ngt efter ngt, paßa efter ngt. -uonnotar ttaren *s.* naturens dotter, naturens alstringskraft hwilken betraktades såsom qwinnlig. -uonta nnan = luonto, luonnan l. luonnain naturligen, ei luonnankaan l. luonnainkaan alldeles icke, luonnain

Digitized by Google

l. luonnainkin iſynnerhet. -uonne nteen *s.* lynne, öde, omaan luonteen väkeen i ens eget ödes l. lyckas wälk. på ſlump. på ſin hals. -uonteinen isen *a.* af lynne. -uonteisuus uuden *s.* ſinnesart, temperament. -uonnos oksen *s.* ränning, utkaſt till ſtrumpa, nät, ſtrumpmynning. -uotan ttaa *v.* låta göra utkaſt, låta ränna, ha att kaſta m. ſ. af luon. -uote tteen *s.* öde *pl.* -tteet trollord. -uotti tin *s.* plogknif, mönſter. (luode, luotan).

Luoppaan pata *v.* göra långſamt. -ppaelen lla *v.* röras l. göra långſamt. -ppio on *s.* ſölare.

Luovun uopua *v.* ſkilja ſig, öfwergifwa, affalla. -uopio on *s.* affälling. -uopumus uksen *s.* affall, öfwergifning. -uopuiso an *a.* ſkild, eftergifwande, lämplig, behaglig. -vutan ttaa *v.* afſkilja, afwänja, lösgöra, l. virasta entlediga från tjenſten, luovutan luoteheni mildrar mitt öde, luovuttaa sateeksi båda regn. -vutus uksen *s.* lösgörning, afſkiljning. -vuttelen tella *v.* lösgöra ſmåningom ſkilja ſig.

Luosa an *v.* ſmutspöl. -aan ata *v.* taſa oblygt om ſkamliga ting. -su un l. -se een *s.* ſkamligt tal.

Luoska an l. -kio on l. -ko on *s.* ſmutſig, ſmuſkig qwinna.

Luoso on = luoska.

Luostari in *s.* kloſter, öde hus.

Luosto on *a.* af näſwer, luostokylki hwit ſida.

Luota dan l. -anen sen *dim.* tallrik.

Luotane een *a.* miſsbildad (luon).

Luode teen *s.* nordweſt, ſlödwatten, luodepohja nordnordweſt, luodeländsi weſtnordweſt, luodevesi ſlödwatten, luode ja vuoksi ebb och flod. -teinen isen *a.* nordweſtlig (luon).

Luoto don *s.* ö, holme, klippa, Karlö (Hailuoto). -onen sen *dim.* liten holme. -oinen isen *a.* full af holmar, klippor. -dollinen isen *a.* holmrik, ht. holme. -ola an *s.* ort på en holme. -olainen isen *s.* holmbo, öbo, roskarl (*strepsilas collaris*).

Luotan ttaa *v.* luta mot, ſtödja ſig på, förtröſta, förlita ſig på, luotettava tillförlitlig. -tettavuus uuden *s.* tillförlitlighet, tillit. -tettavasti *adv.* tillförlitligt. -ttamus uksen *s.* ſtödjande, tillförſigt. -te tteen *s.* tillit. -ttilas aan *s.* klient. -ttelen tella *v.* ſtödja ſig lindrigt, förlita fortfarande. -ttaun uta l. -tun ttua *v.* ſtödja ſig på, wid, ſluta ſig till (luon).

Luotti tin l. -io on = luoska (luon).

Luov .... ſe luop ....

Luove een = luode.

Lupa van *s.* lof, tillſtånd, tillåtelſe, lupaaika ferietid, permiſſionstid, omin luvin egenmäftigt. -vallinen isen *a.* loflig, tillåten. -vallisuus uuden *s.* loflighet. -vallisesti *adv.* loſligen, med tillſtånd. -vatoin toman *a.* oloflig. -vattomuus uuden *s.* oloflighet. -vattomasti *adv.* olofligt, utan tillſtånd. -paan vata *v.* loſwa, bewilja. -paaja an *s.* loſware. -paus uksen *s.* löfte. -paelen *sdr.* -pailen lla *v.* loſwa ſmått, loſwa flera ggr.

Lupatan ttaa ſe luppa.

Lupi *adv.* alldeles.

Lupisen sta = lupatan.

Lupitan ttaa = lupatan.

Lupoi in *s.* näckros (*nymphæa*).

Luppa pan *s.* hänge (på wert), träd-moſſa (*lichen sepincola*), meget hjortron, luppakorva hängande öra, luppahuuli hänglåpp, luppakoira pudel. -ppainen isen l. -anainen isen *a.* hängande, full med hängen, moſſa. -pakko kon *s.* ſkog med moſſiga träd. -patan ttaa *v.* hänga nedåt, pladdra. -amastun ua *v.* bli hängande.

Luppikastikainen *s.* thimoteigräs (*phleum pratense*).

Luppo pon *s.* ſkägglaf (*usnea hirta l. barbata*). -oinen isen = luppainen. -pokko kon = lupakko.

Luppu pun = luppa. -pukko kon = lupakko.

Lupsa an *s.* tobakſpung.

Lupsu un *s.* läſpning. -utan ttaa *v.* läſpa. -uttelen tella *v.* läſpa ſmått. -sahdan htaa *v.* läſpa till haſtigt, falla ned med doft ljud.

Lupu vun (= klupu) *s.* klubba. -puun vuta *v.* klubba.

Digitized by Google

Lupukka kan = ulpukka.
Lurajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* forta, drilla. -ru un l. -rina an *s.* forl, drill. -rahdan htaa *v.* forta till haſtigt, göra en drill. -raus uksen *s.* haſtig drill, forl. -rahutan ttaa *v.* åſtadkomma haſtigt forl, drilla plötsligt.
Luritan ttaa *v.* drilla. -tus uksen *s.* drill. -ttelen tella *v.* drilla ſmått.
Lurjus uksen *s.* ſlyngel, ſkurk. -stelen lla *v.* bete ſig ſlyngelaktigt.
Lurkin kkia *v.* hamla, plocka.
Lurppu pun *s.* obeſtånd, oſkick. -putan ttaa *v.* löpa wårdslöſt.
Lurtin ttia = lurputan.
Lusa an *s.* utnött, förfallet ting, wrak, gammal ſked. -aan ata *v.* förfalla, falla ihop. -ahdan htaa *v.* förfalla haſtigt, falla ned med mjukt ljud. -ahtelen hdella *v.* falla ſmåningom ihop.
Lusin ia *v.* gnaga, fräta.
Lusikka kan *s.* ſked, lusikkaruoho nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*). -ainen isen *dim.* liten ſked. -kallinen isen *a.* en ſked full, med ſked förſedd. -koitsen ta *v.* öſa med ſked.
Luskan aa l. -kaan kata l. -kon oa -kun ua *v.* ſkallra, klaſſa, froßas. -ku un *s.* gläſs, gläſſare. -ke een *s.* fortſatt klaſs, gläſs. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* klaſſa ſmått, bullra, wåsnas. -kutan ttaa *v.* gläſſa. -kuttelen tella *v.* gläſſa fortfarande. -kutus uksen *s.* gläſsning.
Luste een *s.* bårrepe (*lolium perenne l. temulentum*), lusteheinä qwickrot (*triticum repens*). -einen isen *a.* full med bårrepe.
Lusto on *s.* trädfiber.
Lustu un = luusto.
Lustut uun *s.* widjebaud hwarmed liebettet fäſtes wid ſkaftet.
Lusu un = lusa.
Luta dan *s.* liebaud (lustut), pinne hwarmed näſwerrifwor hopfogas.
Lutakko kon *s.* putt, pöl.
Lude teen *s.* wägglus, vesilude gråſugga (*oniscus asellus*). -teinen isen *a.* full af wägglöſs.
Lutikka kan = lude. -tikkainen isen *dim.* liten wägglus.
Ludin timen *s.* ſwart winbär.
Lutisen sta *v.* wara lös, ſlamſa, barra. -istan aa *v.* klämma ihop ngt löſt l. eftergifwande, krama, preßa. -istelen lla *v.* klämma ſmåningom. -istun ua *v.* bli hopklämd, preßas, hopfalla.
Lutjana an *s.* halka, förſumlig menniſka, ſlamſa.
Lutka an *s.* halka, luder, ſlinka.
Lutkotan l. -kutan ttaa *v.* ſmacka.
Lutnikka kan *s.* wåp.
Luto don *a.* ihålig, tom, *s.* hål, niſch.
Lutsake kkeen *s.* fogelfälla.
Lutsu un *s.* fugga.
Lutta tan = lutsake.
Luttero on l. -oinen isen *a.* trind, fyllig.
Lutti tin *s.* dryckeslag.
Luttu tun *a.* lös, ospänd, löſthängande, korvat lutussa öronen ſlokiga. -tus uksen *s.* toßa, lunſig qwinna. -tustan aa *v.* haſa, ſlamſa.
Lutukka kan = lusikkaruoho.
Luu uun *s.* ben, luutarha benhus, luuranko ſkelett, luuvalo gift, luuvalollinen isen *a.* giftfull, luuvalon kukka = luuvana, luuvalon heinä harfötter (*trifolium arvense*), brunwäpling (*trifolium spadiceum*), pellavan luu linſtåga, luumärkö benröta, ſura ben. -uusto on *s.* benſamling, benharneſk. -uinen isen *a.* benig, af ben. -uutoin ttoman *a.* benlös, benfri. -uuttomuus uuden *s.* benlöshet. -uudun tua l. -uutun ttua *v.* förbenas, bli benhård, afmagra. -uistan aa l. -telen lla *v.* åſtadkomma benwärk, fånna giftplågor, afſkala den mjukare yttre delen af en wårt (luisti).
Luuha an *s.* käydä luuhalla beſöka ſin fäſtmö. -aan ata l. -aelen lla l. -atan ttaa *v.* beſöka fäſtmö, beſofwa. -atus uksen *s.* beſök af fäſtmö. -attaja an *s.* beſökare af fäſtmö, beſofware. -attelen tella *v.* löpa omkring, gläſſa (luskuttelen).
Luujastelen lla *v.* gå, röras trögt.
Luukka kan *a.* halt. -anen sen *dim.* halt, linkande, luukasluu fotknöl. -kkaan kata *v.* halta, linka. -aus uksen *s.* haltning. -kahdan htaa *v.* halta haſtigt, wricka foten (kuukka).
Luukko kon *s.* mößa af ſtinn l. kläde.

Digitized by Google

Luukkonen sen l. **-osin imen** *s.* fotknöl, trißa, rulle.
Luulaja an *s.* Luleå stad.
Luulen lla *v.* mena, förmoda, anse, swartsjukas, luulteni l. luullakseni enligt mitt förmenande. -lia an *s.* förmodare, swartsjuk. -eskelen lla *v.* halft förmena, ha aflägsen förmodan. -lo on *s.* förmenande, förmodan, tycke, epäluulo mißtanke, swartsjuka. -lemus uksen *s.* inbillning. -letan l. -lotan ttaa *v.* inbilla. -letus l. -lotus uksen *s.* öfwertalelse, inbillning. -lettelen l. -lottelen tella *v.* inbilla småningom. -lostan aa l. -lostelen lla *v.* uppkasta hypotheser. -lostus uksen l. -lostelu un *s.* hypothes.
Luuppa pan *s.* owanligt lång klädnad (luppa).
Luuse een l. -si sen *s.* tjusningskonst, tjusningsmedel, trollkonst, bestickningsmedel. -sin ia *v.* tjusa, fjäsa, bedåra, besticka.
Luuska an *s.* kamp, dålig häst (lusa).
Luusu un *a.* långsluttande. -ua an *s.* öfwersta loppet af en flod.
Luuta dan *s.* sopqwast. -tanen l. -tonen sen *dim.* liten qwast, wispel, lintott. -ainen isen *a.* ht. qwast, qwastrik. -din tia *v.* sopa med qwast. -tustan taa *v.* sopa, rengöra, wispa.
Luuti in *s.* dålig qwinna.
Luutnantti tin *s.* löjtnant.
Luuva an *s.* loge.
Luuvana an *s.* slotterblomma (*paranassia palustris*) se luu.
Lyhd .... se lyht ....
Lyhmistän ää *v.* nedböja. -tyn yä *v.* bli nedböjd.
Lyhnähdän htää *v.* hastigt böja.
Lyhde hteen *s.* halmband, kärfwe. -hteinen *dim.* liten kärfwe, *a.* full af kärfwar. -hdin htiä *v.* sätta i band.
Lyhty hdyn *s.* drillhjul i qwarn, lykta.
Lyhy yn l. -yt yen *a.* kort, lyhimmittäin som kortast. -yinen l. -ykäinen isen *dim.* kort. -yys l. -ykäisyys yyden *s.* korthet. -ysti l. -yesti l. -ykäisesti *adv.* korteligen. -henen hetä l. -hennyn ntyä *v.* bli kort, förkortas. -hennän ntää *v.* förkorta. -hennys yksen *s.* förkortning. -hentäjä än *s.* förkortare. -hentelen nnellä *v.* förkorta småningom.
Lyhyttelen tellä *v.* flaxa, fladdra.
Lyhään hätä = lyyhään
Lyijy yn *s.* bly. -yinen isen *a.* af bly.
Lykky kyn *s.* lycka, lykkyvaate klädnad som medför lycka, god fångst, kova lykky olycka. -yinen isen *a.* ht. lycka. -kyllinen isen *a.* lycklig. -kyllisyys yyden *s.* lycklighet. -kyllisesti *adv.* lyckligt. -kästyn yä *v.* lyckas.
Lykkään kätä *v.* framskjuta, stöta fram, uppskjuta. -kkäys yksen *s.* framskjutning, uppskof. -ääjä än *s.* framskjutare. -kkäelen *sdr.* -kkäilen llä l. -kkelen kellä *v.* framskjuta småningom. -kin kkiä *v.* framskuffa. -kkiäinen isen *a.* framskuffande, *pl.* -iset utskjutningskalas. -kkäyn ytä l. -kkäydyn ytyä *v.* bli framskjuten, uppskjutas. -kkäytän ttää l. -kkäyttelen tellä *v.* låta framskjuta, låta taga uppskof. -kyttelen tellä *v.* framskrida fortfarande litet och hastigt, trippa.
Lylly yn *a.* trind och kort, knubbig. -lleröinen isen l. -llyräinen isen *dim.* knubbig, äggformig.
Lyllyn yä *v.* skramla, tralla. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* drilla.
Lyly yn *s.* den hårdare sidan i tall, (janhus), wenstra fotens skida (gjord af sådan tall), lylykuusi, lylykoivu hård gran, björk, lylypaikat = lyylipaikat. -yinen isen *a.* gjord af hård tall, wuxen hård.
Lymy yn *s.* gömställe, gömsle, on lymyssä är gömd. -ynen sen *dim.* gömsle, *pl.* -set gömlek, olla lymysillä leka gömma. -yn yä *v.* gömma sig, wara på lur. -yyn ytä *v.* gömma sig. -yelen *sdr.* -yilen llä *v.* leka gömlek, söka ställen att gömma sig, hålla sig gömd. -ynnyn ntyä *v.* bli gömd, läggas i lönn. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* undangömma, förborga. -ytys yksen *s.* undangömning, lönnläggning.
Lynkkä kän l. -nkä ngän l. -nkys l. -ngys yksen *a.* nedböjd ställning, istuu lynkkäpäillään sitter lutande stödd mot båda armbågarna, lynkyspuu l. lyngyspuu ett wäxande träd, som med

Digitized by Google

toppen är nedböjd mot jorden (icke afbruten), kyllä lynkkä linnun saapi, kampura kalan vetääpi nog får ett nedböjdt (gillradt) träd en fogel, ett krokigt (träd som fiskkrok) drager upp en fisk, sade löi pellon lyngälle regnet nedsleg åkern så att säden lutar, riihi ahdettiin lyngälle rian löspackades, säden upplades lutande. -nkäyn ytä v. böja sig ned. -ngistyn yä v. nedböjas.

Lynnähytän ttää l. -ttelen tellä v. åstadkomma dån, klang (t. ex. med slag).

Lypsän ää v. mjölka. -sy yn s. mjölkning, lypsylehmä mjölkande ko, hyvä lypsylle god att mjölka. -äjä än s. mjölkare. -sin imen s. mjölkningskärl. -sys yksen s. mjölkningstid. -säntö nnön l. -sintä nnän s. mjölkning. -syin ymen s. mjölkningskärl, kohyra. -sätän l. -sytän ttää v. låta mjölka. -sikki kin s. mjölkko.

Lyrrä än, lyrrään ätä = hyrrä, hyrrään.

Lysmä än s. brottet i en böjning der delarna ännu hänga ihop, bugt, lysmäpolvi krokknä, ep. för björn. -mistyn yä v. afbrytas så att delarna ännu hålla ihop. -mistän ää l. -mätän ttää v böja l. bryta sålunda. -mähdän htää v. böjas och bräckas. -mähtelen hdellä v. swigta och smått bräckas, swigta och braka.

Lysti in s. lust, nöje, förnöjelse, skämt. -inen l. -illinen isen a. lustig, nöjsam, skämtsam. -tään tätä l. -tännän ntää v. ha lust, förmå. -täilen llä v. förlusta sig.

Lysy yn, -sähdän htää = lusa, lusahdan.

Lytistän tää, -tyn yä, -tys yksen = litistän m. fl. l. lutistan m. fl.

Lytsykkä kän s. kjortellinning.

Lytty tyn = luttu.

Lyyhä än a. halt. -ään ätä v. halta. -histyn yä v. böja sig ned. -häyttelen tellä v. halta då och då, göra ngt afmätt, gång på gång, lyödä lyyhäyttelevi slår slag på slag.

Lyyky yn s. nedbukad ställning med böjda knän (kyykky), lutande usel hydda, kunnes lyömme lyykyämme, sysäjämme syykyämme medan wi (två fångare) böja oß mot hwarandra, göra wåra böjningar (under fången). -kkä kän s. nedbukad wareIse, ep. för haren. -kistän ää v. nedböja, buka sig ned. -kistyn yä v. nedbuka sig. -kistelen llä v. nedbuka ofta, wara i nedbukad ställning. -kähdän htää v. hastigt buka sig ned, nedrinna, flyta ned.

Lyyli in s. fart, själsdrift, lyylipaikka heligt ställe i skogen under hedendomen, offerplats, begrafningsplats (= vattu- l. vastaraunio). -iin itä l. -itän ttää v. anställa offer. -lättelen tellä v. ge fart, ha själsdrift, ana, förmoda.

Lyypähdän htää v. springa hoppande (såsom haren), undslippa.

Lyypöttelen tellä v. göra ngt nedbukad, i nedböjd ställning.

Lyyrytän ttää l. -ttelen tellä v. löpa sakta, drilla.

Lyyrä än s. sakttig menniska. -ättelen tellä v. wara lätt, wara förnöjd, göra ngt med nöje.

Lyyskä än s. gömsle.

Lyysään sätä v. niga.

Lytistän ää, -telen llä, -tyn yä = lyykistän, kyykistän m. fl. och lytistän m. fl.

Lyökistyn yä v. krokna, nedbigna.

Lyökkyyn kytä v. störta fram. -kky kyn s. framstörtning, starkt lopp, det första utstörtande bränwinet, förlauk (syöksen, syöksy).

Lyön lyödä v. slå, lyödä laivaa timra ett skepp, lyö maata kastar sig att ligga, lyö leikkiä leker. -yöjä än s. den som slår, laivan lyöjä skeppstimmerman. -yömä än s. det slagna, slag. -yöntä nnän l. -yönti nnin l. -yömö ön l. -yömy yn s. slag, pikning. -yötän ttää v. låta slå, göra skär, skafwa, stampa, bryta (häst), göra öm (om fyror), kenkä lyöttää skon skafwar, satula lyöttää sadeln bryter, marjat lyöttävät hampaat bären göra tänderna ömma. -yöttö tön s. att låta slå, skärhet, (sadel) brott. -yöttäjä än s. den som låter slå, urpsyningsman wid afstraffning, exekutor. -yötin ttimen l. -yötti tin s. stamp, walk. -yöttäyn ytä l. -tyn ttyä

Digitized by Google

v. slå sig på ngt, bli klar, skafwas, sadelbrytas.
Lyöppään pätä *v.* hopwälla, förwälla. -äys yksen *s.* förwällning.
Lyörytän ttää, -ttelen tellä = hyörytän och lyyrytän, -ttelen.
Lädin se läti.
Lähd.... se läht....
Lähi hen *s. def.* närhet, lähipaikka närbeläget ställe, on läsnä (*sdr.* lässä) är nära l. närwarande, on lähellä är nära, tulee lähes (*sdr.* af läheksi) l. lähelle kommer till närhet, lähtee läheltä går från närheten, lähin nära, nästan, tästälähin härnäst, lähitse nära förbi, lähiten, lähes nästan. *Komp.* lähempi mer nära. *Sup.* lähin närmast. -hinen l. -heinen l. -hinäinen l. -hellinen isen *a.* närbelägen. -heisyys l. -hinäisyys yyden *s.* närhet, närbelägenhet. -himäinen (lähi och mäinen) isen *a.* något närbelägen. -hemmäinen isen *a.* mer närbelägen. -himmäinen isen *a.* närmaste, *s.* nästa. -helä än *s.* grannegård. -heläinen isen *s.* granne. -hekäs kkään *s.* granne. -hite tteen *s.* ungefärlig närhet. -heksyttä l. -hetysten *adv.* nära hwarandra. -hetyt ttyen l. -hettyvä än *s.* stor närhet. -henen hetä l. -hennyn ntyä *v.* närma sig, nalkas. -hestyn yä l. -histyn yä *v.* nalkas, tillstunda. -hennän ntää l. -histän ää *v.* närma, föra till närhet. -hentelen nnellä l. -histelen llä *v.* närma småningom, närma sig (lähden).
Lähmin iä = kähmin.
Lähmähdän htää *v.* falla handlöst.
Lähden hteä *v.* begifwa sig, fara ut, uttåga, loßna, läksin l. lähdin kirkkoon begaf mig till kyrkan, lähti laulamaan begaf sig, började att sjunga, lika lähtee vaatteista smutsen loßnar ifrån kläderna, ei lähde kynsistä får ej från fingrarna, juoksi mitä käpäleestä lähti svrang så mycket han fötter hade. -htö hdön *s.* afresa, afgång, lähtöpäivä fardag. -hdentö nnön *s.* afresa, affärd. -htiäinen l. -ksiäinen sen *a.* ht. afresa, *pl.* -set afskedskalas, hemföljd åt en brud, hemgåfwa wid afresan. -äksiäin ämen *s.* inbyssing, uppsagd åbo. -htiä än *s.* afresande. -hteväinen isen *a.* som afgår, loßnar (fläck). -htemätöin ttömän *a.* som ej afreser, outplånlig (fläck). -hteten hdellä *v.* hålla på att afresa, bröja wid afresan. -hdetän ttää *v.* låta afgå, sända l. kasta bort. -hdetys yksen *s.* afsändning, bortkastning. -hetän (af lähdetän) ttää *v.* afsända, utsända, skicka. -hetys yksen *s.* utsändning, skickning. missión, lyhetyskirja sändebref. -hetti tin l. -hettiläs ään l. -hettiläinen isen *s.* sändebud. -hete tteen *s.* ngt skickadt, skänk. -hettelen tellä *v.* sända ofta. -hettäjäinen isen *s. pl.* -set beskickningsafgift, försändningsafgift.
Lähde hteen *s.* källa, lähteen silmä l. suoni l. huoko källåder, luontol. naturlig källa. -hteinen isen *dim.* liten källa, *a.* full med källor.
Lähtemä än l. -tevä än *s.* qwiga, ung ko.
Lähätän ttää = lähetän se lähden.
Lähöön ötä *v.* röras trögt.
Läihyttelen tellä = läyhyttelen.
Läijään ätä *v.* smälla, bullra, slå.
Läikyn kkyä *v.* röras wågformigt, sqwalpas, genom sqwalpning spillas, flamma, skimra. -kky kyn l. -kkymys yksen *s.* sqwalpning. -kkä kän *s.* swall. -ke kkeen *s.* sqwått. -kkäyn ytä *v.* sqwalpas. -kkäys yksen *s.* sqwalpning. -kähdän htää *v.* hastigt sqwalpas, spillas. -kytän l. -kötän ttää *v.* åstadkomma sqwalpning, sqwalpa, skimra. -kytys yksen *s.* sqwalpning, skakning. -kyttelen tellä *v.* sqwalpa fortfarande, drifwa af och an, swalla. -kkäytän l. -kkähytän ttää *v.* hastigt sqwalpa. -kehdin htiä *v.* skifta, läikehtivä wattrad.
Läilyn yä *v.* gunga, swaja.
Läimiskä än = laimiska.
Läimään mätä *v.* slå, bånga. -mä än *s.* slagverktyg, tillhygg. -mähdän htää l. -mäsen stä *v.* skifta färg, uppblessa. -mähytän ttää *v.* slå till hastigt (lähmähdän, lämäjän).
Läiskään kätä *v.* röras wågformigt med plaskande. -kyn yä *v.* plaskas. -ke een *s.* plask. -kytän ttää *v.* plaska. -kyt-

Digitized by Google

tåjä än *s.* plaſſare.
Läjä än *s.* hög, hop. -änen sen *dim.* liten hög. -äinen isen *a.* full med högar. -ään ätä *v.* lägga i högar. -äys yksen *s.* höglägguing, ſammanhopning. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* lägga ſmåningom i hopar l. i ſmå hopar.
Läjähys yksen *s.* ſlag. -hytän ttää *v.* ſmälla till. -hyttelen tellä *v.* ſmälla fortfarande (läjään).
Läkerrän rtää *v.* blanda.
Läkerä än *s.* liten pung, börs.
Läkkäri l. -illinen = lekkeri, lekkerillinen.
Läkkäynnyn ntyä *v.* bli tung, dofig, däſt.
Läksiäin, -äinen ſe lähden.
Läksy yn *s.* lexa, lektion, tillrättawiſning. -ynen sen *dim.* liten lexa. -ytän ttää *s.* lexa upp, tillrättawiſa. -ytys yksen *s.* upplerning, tillrättawiſning.
Läkä än *s.* fradga af lifsſjukas mun. -ähdyn htyä *v.* ſtorkna, qwäſwas. -ähtymys yksen *s.* ſtorkning, qwäſning. -äytän l. -ähytän ttää l. -ähdän htää *v.* qwäſwa, hämma. -ähdys yksen *s.* förqwäſning, hämmande.
Läkärrän rtää *v.* fräla.
Läkätän ttää *v.* tala oredigt, älä läkätä håll munnen på dig.
Lälli in = lallu.
Lällykkä kän *s.* owanligt fort menniſka, dwerg.
Lällätän ttää *v* tala blött.
Lällötän ttää = lallotan.
Lämmyyn mytä l. -mähdyn htyä *v.* böja ſig.
Lämmin l. -mpimä än wärme, *a.* warm. -mpiä än *s.* warm ort, *a.* warm. -mpö mmön l. -mpönen l. -mpynen sen *dim.* wärme, *a.* warm. -mmyys yyden l. -mpeys yden *s.* warmhet, wärma. -mpiästi l. -mpösesti *adv.* warmt. -mme mpeen *s.* wärme. -mpimäinen l. -mpymäinen *dim.* ht. wärme, *pl.* -set warmgåfwa (t. ex. warmbröd). -mpiin nmitä l. -mpeen mmetä l. -mpenen mmetä l. -mminnyn ntyä *v.* bli warm, uppwärmas, eldas. -mmike kkeen *s.* ämne till wärmning. -mmitän ttää *v.* uppwärma, elda. -mmitys yksen *s.* uppwärmning, elduing, warm mat, ölſupa. -mmittäjä än *s.* wärmare, eldare. -mmite tteen *s.* uppwärmnings l. eldningsämne. -mmittelen tellä *v.* wärma ſmåningom, wärma ſig. -mpilä än *s.* warm ort, ſolbaddad ort.
Lämpsä än *s.* klockſträng, dragſnöre, draglina. -än ää l. -sin iä *v.* gå taſſande, haſa.
Lämsi sen *s.* kaſtſuara. -sä än *s.* kaſtſuara, laßo, ögla, klaff, byrlucka, tunnt och bredt ſtycke, bröſtſpänne, rimſa, ſlik, ſqwallertaſka, ovi on lämsällään dörren är på glänt. -syys yyden *s.* ſqwaller. -sään ätä *v.* ſqwallra.
Lämä än *s.* flöka.
Lämäjän mätä *v.* ſkina, ſkimra, glänſa.
Länkeen ngetä *v.* wetta åt.
Länki ngen *s.* ranka, länkiluu bogben. -ngellinen isen *a.* ſom har, bär rankor. -ngitän ttää *v.* pålägga rankor. -nkä ngän *a.* krökt ſom en ranka, länkäpuinen af krokigt träd. -kämöinen isen *a.* något böjd, länkämöisillåni i min krokiga ſtällning. -ngän nkää *v.* huka, böja ſig. -nkäilen llä *v.* göra böjningar, ſwänga ſig. -kky kyn *s.* kröfning. -ngittelen tellä *v.* taga på rankorna, bjuda till att draga, göra böjningar. -keilen llä *v.* klänga, ſlingra ſig, gå på ſned. -ngistyn ytä *v.* wrida ſig, gå på ſned.
Länkäytys yksen *s.* ſqwaller, tomt prat.
Länkä ngän *s.* molntapp = lonka.
Länsä än *s.* harpun.
Länsi nnen *s.* weſter, länsiluode weſtnordweſt. -sinen l. -ntinen l. -nteinen isen *a.* weſtlig. -ntän ttää *v.* luta mot weſter, bli afton (läntti).
Läntsäkkä kän *a.* fort och tjock, forpulent.
Läntti tin *s.* plump, fläck, -ihminen fort och fet menniſka. -ittäisin *adv.* fläckvis. -tän ttää *v.* plumpa, fläcka (länsi).
Länttänä än *s.* luder, dumling.
Läntymys yksen *s.* flackt mjölkfärl.
Läntystän ää *v.* ſlå dank.
Läntä nnän l. -äinen isen *a.* anhangsord med modererande bemärkelſe, isoläntä l. isoläntäinen något ſtor, mustal ſwartaktig, något ſwart. -äisyys yden *s.* mustaläntäisyys ſwartaktig-ing.

Digitized by Google

-äisesti *adv.* vähäläntäisesti smått, småaktigt.

Läpi ven *s.* hål, *adv.* igenom, läpitse l. lävitse l. läpitte igenom, läpikäytävä förhus utanför kyrkor, läpimiten i medeltal, i genomskärning, här och der. -vittäisin l. -vittäin l. lävitellen *adv.* hål för hål, igenom, i medeltal. -py yen l. -pönen sen *dim.* litet hål, fingerhål på blåsinstrument. -vistän ää l. -vistelen llä *v.* borra hål, genomtränga. -vistys yksen *s.* genomborrning, håll och stygn. -päsen l. -väsen stä *v.* släppa igenom, swälja, genomtränga. -päsiä än *s.* som släpper wåta waror igenom, fil. -piin vitä *v.* genomtränga. -vytän ttää l. -vitän ttää *v.* göra små hål, spela med fingrarna på blåsinstrument. -vytys yksen *s.* fingertag. -vähytän ttää *v.* hastigt låta genomgå, swälja hastigt.

Läppiä än *a.* flat, käsiläppiä flata handen (lappee).

Läppä pän *s.* klaff, kläpp, klocka, lentää siivet läpällään flyger utan att röra wingarna.

Läpsähdän htää *v.* klaffa hastigt.

Läpytän ttää *v.* klappa mera sakta, smacka, slicka.

Läpäjän pätä l. -pätän ttää *v.* pladdra fladdra. -päkkö kön l. -pätti tin *s.* pladdrare, -kieli läspande, oredig tunga.

Läritän ttää, -tys = lärpytän, lärpytys.

Lärppä pän *s.* pladdrare, sqwallertaska. -pätän ttää *v.* pladdra.

Lärpytän ttää l. -pähytän ttää l. -ttelen tellä *v.* stänka. -tys yksen *s.* stänkning.

Lärpäke kkeen *s.* klaff, hänge, pladdrare.

Lärsä än *s.* skräflare.

Lärvenä än *s.* blodrot (*potentilla tormentilla*).

Läsi in *s.* sjukdom, feber. -in iä *v.* ligga, masa sig, ligga sjuk. -ivä än *a.* sjuk.

Läsikkö kön = lätäkkö.

Läsiäinen isen *s.* wäggsmed.

sesnä *sdr.* lässä se lähi.

hem[illegible] ä[illegible] lös, otät.

Läsähdän l. lässähdän htää = läpsähdän.

Läsö ön *s.* fähus.

Lädin tiä *v.* kräla.

Lätisen stä *v.* plaska, pladdra. -tinä än *s.* plask, pladder.

Lätistyn yä *v.* falla ihop.

Lätkä än l. -ky yn = letku.

Lätsin iä *v.* plaska. -intä nnän *s.* plask.

Lätskä än *a.* låg och platt.

Lätsä än *a.* flat, lätsällään på flatan.

Lättä än *s.* platt, lättänenä plattnäsa.

Lättö tön *s.* moget hjortron, sämre näfwersko (virsu).

Lätykkä kän *s.* förfallen hydda.

Lätystän ää *v.* släpa, hasa, smutsa, krama.

Lätäkkö kön *s.* wattenputt, pöl. -öinen isen *a.* full af pölar.

Lävähdän htää *v.* hoppa till, spritta. -hytän ttää *v.* ha att spritta.

Läv .... se läpi.

Läyhkä än, -kään kätä = löyhkä, löyhkään.

Läyhyttelen = löyhyttelen.

Läyhä än *a.* sorglös. -äilen llä *v.* gå sorglös omkring, gnälla, lipa (liuhailen).

Läykyn kkyä *v.* sqwalpas. -kky kyn *s.* swall. -kytän ttää *v.* åstadkomma swall, sqwalpa, uppröra. -kytys yksen *s.* sqwalpning, upprörning. -kyntö nnön *s.* swall, sqwalpning, öfwerflödigt tal. -kistelen llä *v.* brösta sig, förhäfwa sig (läikyn).

Läyli len *a.* swår, beswärlig, tråkig, olustig. -lä än *s.* swårmodighet, olust, wämjelse, *a.* utbredd, lös. -lennän ntää *v.* göra swårmodig, olustig, uttråka, utmatta.

Läyly yn *s.* starkt brännande imbad (löyly).

Läyse een *s. pl.* -seet trollmedel, trollkonst (lause).

Läyskä än *s.* långt och tjockt stycke, läyskäleuka lång och tjock hake.

Lääd .... se läät....

Läähötän ttää *v.* flåsa, stånka. -tys yksen *s.* flåsning, flämtning.

Lääke kkeen *s.* läkemedel, hundklocka, nässelklocka (*campanula trachelium*). -käri

Digitized by Google

in *s.* läkare. -kitsen itä *v.* läka, bota. -kitys yksen *s.* läkning, bot. -käröitsen tä *v.* agera läkare, idka läkareyrke.

Lääkkään kätä *v.* trenſa (ſjöt). -kkäys yksen *s.* trenſning. -kös öksen *s.* trenſ, trenſad ſnodd. -kentäinen isen *s.* part ſom trenſas l. omwiras.

Lääkistyn yä *v.* hopfalla, ramla.

Lääkkänä än *s.* förfallen hydda (lätykkä).

Lääkötän ttää = läikötän (läikyn).

Läämä än *a.* ymnig, flytande, ſom talar med widöppen mun, ſom ej kan tiga, läämältä rundeligen, flödande, lämävesi flödwatten (laama).

Lääni in *s.* län, diſtrikt. -in iä *v.* förbela i län, ordna, ſköta, fyſſla med ngt. -iä än l. -iäinen isen *dim.* ordnare, ſkötare. -itän ttää *v.* låta dela i län, bortgifwa län, förlåna. -itys yksen *s.* länsförbelning, förlåning. -ittäin *adv.* länswis, efter län.

Läännän ntää v. uppwäcka äckel.

Läppään pätä l. -pin ppiä l. -ppäelen *sdr.* -ppäilen llä l. -pöttelen tellä l. -piköitsen tä *v.* gå wacklande, braga tungt andan. -pästyn yä *v.* få andtäppa. -pästys yksen *s.* andtäppa. -pästytän ttää *v.* förorſaka andtäppa.

Lääskänä än *s.*

Lässötän ttää *v.* röras meb fraſande, haſande ljud.

Läästän ää *v.* glänſa, ſkina.

Läätevä än *a.* äcklig (läänään).

Läätikkö kön *s.* litet rum, liten ihållighet.

Lääde teen *s.* åkertiſtel (*serratula arvensis*).

Läädän tää *v.* borra, riſwa, wärka.

Läätti tin *s.* ſwinſtia.

Läävä än *s.* fähus, ſlem, *a.* widöppen, läävästuu ſlemtrut, widöppen mun, ſkamlöſt talande, ovi on läävällä dörren är öppen, lääväluvut trollord för boſkap. -äinen isen *a.* ht. fähus, ſlemmig. -ällinen isen *a.* ht. fähus, ett fähus fullt.

Löhkä än, -kään kätä, -kähdän htää = löyhkä m. fl.

Löhöttelen tellä *v.* leſwa wekligt.

Löihe *imp. reflex. 3 p.* af lyön, ſlog ſig på, började.

Lökistyn yä *v.* gå nebåt, förſwagas, förfalla.

Löksin iä *v.* röras lunſigt. -sähdän htää *v.* bunka, bimpa.

Lökä än *s.* ſlem, ſmuts, lökätauti ſlemfeber. -äinen isen *a.* ſlemmig, ſmutſig.

Lökö ön *s.* lököhousut lågt nedſläppta byxor. -ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* ſladdra, gå wårdslöſt. -ötys yksen *s.* ſladdring, wårdslös gång.

Lölli in l. -lly yn *s.* wekling, odugling. -lläkkö kön *s.* fågelunge utan fjädrar. -llittelen tellä *v.* leſwa wekligt, lättjefullt. -llöinen isen *a.* wekling, *pl.* -set mogna bär.

Lölvä än *s.* gungfly (lellu, lelluva).

Lömy yn = lemu, löyhkä.

Lömö ön *s.* oredigt, oordnadt tillſtånd.

Lönkkä kän *s.* lunf. -kytän ttää l. -keröitän ttää *v.* lunka. -kys yksen *s.* lunkare.

Löntäre een *s.* klump. -tyke kkeen *s.* klump, lund. -tykehdän htää l. -tystän ää *v.* lunſa, haſa, gå l. ſläpa tungt.

Löntönen sen *s. pl.* -set haſor.

Lönö ön *s.* lutande ſtällning.

Löpisen stä l. -perrän rtää *v.* pladdra. -pertelen rrellä *v.* ſollra.

Löpäjän pätä *v.* röras l. komma oredigt, bli traſlig.

Löpöi in *s.* ſämre näfwerſko (löttö).

Löpö ön *a.* ſlapp, lös, löpökäsinen ſlapphändt. -ötän ttää l. -öttelen tellä *v.* göra ſlappt, ſladdra. -ötys yksen *s.* ſladder.

Löpörö ön = löpö.

Löpöstän ää *v.* ſmutſa.

Lörpötän ttää *v.* ſladdra. -tys yksen *s.* ſladder. -ttelen tellä *v.* ſladdra fortfarande.

Lörö ön *s.* wräkling. -ötän ttää *v.* wräkas.

Lössittelen tellä *v.* = lessuttelen.

Lötistyn yä *v.* bli genomblött, mjukna, falla ihop.

Lötky yn, -yn yä, -ytän ttää, -ytys yksen, -yttelen tellä = letku m. fl.

Lötkä än *a.* förwänd, tokig, mycket wåt, ſlibbrig, meni lötkälleen på ſned, förwändt. -ästi *adv.* förwändt.

Lötkänä än *s.* lätting, wräkling.

Digitized by Google

Lötkö ön *s.* wekling. -ötän ttää *v.* wräka sig.
Löttö tön *s.* tunn näfwerſko. -önen sen *dim.* ſko, ſkotraſa.
Lötäjän l. -iään tätä, -tisen stä = lotajan, lotisen.
Lötö ön *s.* lätting. -östän ää l. -östelen llä *v.* röras makligt, haſa (löttö).
Löyd .... ſe löyt ....
Löyhkä än *a.* lös, löyhkämielinen ſjollig. -kö ön *s.* ſjollig menniſka.
Löyhä än *s.* ſtank. -kään kätä l. -kyn yä *v.* ſtinka. -kähdän htää *v.* gifwa haſtig ſtank. -käys yksen *s.* ſtankutbredning. -äilen llä *v.* ſtinka ſmått.
Löyhä än *a.* lös, ſlapp, löyhämäinen isen oſtadig, något lös. -ästi *adv.* löſt, ſlappt. -hö ön *s.* ſjollig menniſka. -häkkä kän *a.* ſjollig, ſjäſtig. -hään hätä *v.* löſa. -häys yksen *s.* löſning. -hyn yä *v.* ſlyga löſt omkring, ſladdra. -hytän ttää l. -hötän ttää l. -hitän ttää *v.* göra lös, ſläppa efter, låta ſladdra. -hyttelen tellä l. -höttelen tellä l. -hittelen *v.* göra ſmåningom lös, låta ſakta ſladdra, ſladdra omkring. -hytys yksen *s.* löſgöring, ſladdrande. -hätän ttää *v.* ſwänga. -häytän ttää *v.* ſwänga haſtigt, ſwinga ſig upp. -hähdän htää *v.* ſwänga haſtigt upp, ſläfta haſtigt. -hy yn *s.* lätt, lös bit, ſladdrande ſtycke, ſlaga, fliſa, paperin löyhy pappersrimſa. -hdyn htyä *v.* bli lös, förſlappas, gifwa efter, loſna.
Löykkä kän, -kään kätä, -kähdän htää = löyhkä m. fl.
Löyly yn *s.* imbad, ſwettbad = hihilöyly, löyly haavassa inflammation i ſår, löylyn lyöty l. lyömä ſmåtaſſig. löylyn ſanat trollerd för bad. -ynen sen *dim.* litet bad. -yinen isen *a.* het, ſwettdrifwande. -ytän ttää *v.* gifwa bad, palwa med bad, tukta. -ytys yksen *s.* badgifning, badpalwning, tuktan. -yttelen tellä *v.* gifwa fortfarande bad, palwa, tukta ſmått.
Löysi in *s.* termin.
Löysä än *a.* lös, ſlapp.
Löydän tää *v.* hitta, finna, uppfinna. -tö dön *s.* hitt, fynd, löytölapsi hittebarn, löytöpalkka hittarelön. -tty tyn (*sdr.* af löydetty) ngt funnet, meren löytty haſswraf (iſynnerhet ſtälſpäck). -tykäinen isen *s.* hittgods. -täjä än *s.* upphittare, finnare. -täjäinen l. -tiäinen l. -tyläinen isen *pl.* -set hittarlön. -dyn tyä *v.* hittas, bli funnen, befunnen. -dytän ttää *v.* låta hittas, laga ſå att något blir funnet. -telias ään *a.* wan att finna, hittog, uppfinningsrik, fyndig. -teliäisyys yden *s.* hittoghet, fyndighet. -teliäästi *adv.* fyndigt.

M.

Ma (= mä) *sdr.* af minä.
Maa aan *s.* jord, land, mark, maa kunta landſkap, prowins, olla maalla wara på landet, olla maassa wara i landet l. jorden, panna maahan lägga ned, jorda, maahan paniaiset graföl, begrafning, maakivi l. maaperäkivi jordfaſt ſten, maajyvät l. -jyväset jordränta i ſpannmål, maarahat jordränta i rengar, maaherra landshöfding, guwernör, maan herra landets herre l. egare, maan ala jordområde, maanala *sdr.* manala underjorden, maahaltia tomte, maan haltia jordegare, maasydän inre landet, maan piiri jordkrets, maapihka aſfalt, maan juoksia landsſtrykare, maankulkia landsflyktig, maankulkeus landsflykt, maamittari landtmätare, maatie landwäg, maantie landswäg, maamies landtman, maanmies landsman, mennä maille gå ned (ſolen), maan muna l. maukku boſiſt (*lycoperdon bovista*), maan nouseman ruoho backraſe (*lepidium ruderale*), maan omena jordſchock, maan suuntainen nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), maan päkkinä liten ſwalört (*ranunculus ficaria*), maapääsky ſtrandſwala (*hirundo riparia*), maailma *sdr.* mailma werld, mailmallinen werldſlig, mailmallisuus werldſlighet, mailmallisesti werldſligt, mailmanen ht. wetlden i

Digitized by Google

deß helhet, idel, Maalahti Malaks socken. -aahut uen *dim.* jord, land. -ainen isen *a.* ht, jord, land, kotomainen inhemſk, ulkomainen utländſk, maisin (= maitse, maiten) landwägen, myötämainen ſluttande medföre, vastamainen ſluttande uppföre. -aallinen isen *a.* jordiſk, timlig. -aallisuus uuden *s.* jordiſkhet. -aallisesti *adv.* jordiſkt. -aalainen isen *s.* landsbo. -aadun tua *v.* bli jord, landa, tillanda, bli jordiſk l. jordlik, maadun maalle landa, maadun maahan falla till jorden, taivas maatuu himmelen blir öfwerdragen med moln. -aatuma an *s.* tillandning. -aanto nnon *s.* jordlager. -aadutan ttaa *v.* låta bli jord, låta landa, tillanda o. ſ. w. -aadutus uksen *s.* tillandning, mulenhet. -aadan taa l. -aitan ttaa bilda jord, öfwerdraga med moln. -aatelen della *v.* bilda ſmåningom jord. -aahiun uta *v.* af jordutdunſtning förderfwas, få hudutſlag. -aahi in *s.* jordtroll. -aahinen isen *dim.* jordtroll, hudutſlag, vesimaahinen, tulimaahinen, maamaahinen, lentomaahinen troll ſom wiſtas i watten, elden, jorden, luften, *pl.* maahiset ſmå wäſendeu ſom trodes ha ſin wiſtelſe i jorden (menninkäiset). -aahisto *sdr.* maisto on *s.* hudutſlag, friſel. -aahite tteen *s.* jordutdunſtning. -aatiainen isen *a.* lågwert (virokas), maatiaispellava lin af hemwuxet frö. -aisema an *s.* traft, nejd, -aateva an *a.* luftande l. ſmakande af jord. -aatoin ttoman *a.* utan jord.

Maajas aan *a.* ſnål, läcker (maku).

Maakaan ſſ. af maa och kaan.

Maakan l. maakas ſe maaria.

Maakkale een *s.* hoptraßling, horgyttring, hiukset, pellavat ovat maakkaleissa håret, linet är hoptraßladt. -loitan ttaa *v.* hoptraßla, horgyttra.

Maakkana an l. -kkina an *s.* ſexårig ren.

Maalaan lata *v.* måla. -laus uksen *s.* målning. -lari in *s.* målare. -li in *s.* färg, mål. -linen isen *a.* färgbeſuddlad. -linki ngin *s.* målning, färg. -linkinen isen *a.* ht. målning. -laelen *sdr.* -lailen lla *v.* måla ſmåningom. -lautan ttaa *v.* låta måla. -lauttelen tella *v.* låta ſmåningom måla.

Maalinen isen *s.* roſwa ſom förſta året går i frö. -liainen isen *s.* roſwa ſom wäxer af ſådant frö.

Maaliskuu *s.* Mars månad.

Maamintima an *s.* ſtyfmor.

Maammo on *s.* moder. -mmut uen *dim.* mor lilla.

Maanantai in *s.* måndag. -inen isen ht. måndag, måndags.

Maaniu ia *v.* locka. -itan ttaa *v.* låta locka, ſmeka. -ittelen tella *v.* locka ſmåningom, lirka.

Maanto nnon *s.* ſtum, gräbde. -oinen isen *a.* ſtummig, gräbdig (maa).

Maarama an *s.* hallon, maan maarama åferbär (muurama).

Maaria an *s.* Maria, en maaria *sdr.* en maar, en maariakaan *sdr.* en maakaan, en maarin ingalunda, maarian jää alun, maarian kala ſtundra, maarian sänkyruoho = hajuruoho.

Maata ſe makaan och maa.

Maatkoi in *s.* ſwärmor.

Maatun ſe makaan.

Mad .... ſe mat....

Maha an *s.* buk, mahapaita maghinna, iſterhinna, mahalaukku magſäck. -akas kkaan l. -alikas kkaan *a.* bukig, hafwande.

Mahala an = mahla.

Maharainen isen *s.* ſträfmåra (*galium uliginosum*).

Mahd.... ſe maht.....

Maheudun utua l. -henen heta *v.* bli förlegad, unſna, murkna (mahi).

Mahjehdun htua = mahitun.

Mahi in *s.* ugt murket, *a.* murken, sarven mahi qwicke i horn. -iun uta l. -in ia l. -iin ita l. -istun ttua *v.* murkna.

Mahikas kkaan = mahakas.

Mahikki kin ſe mahdan.

Mahka an l. -ko on l. -kura an *s.* ſwulſt, knöl.

Mahkio on = maha.

Mahla an l. -aja an *s.* ſafwa, björklake. -ainen isen *a.* ſafwig, af björklake gjord. -laan ata l. -lin ia *v.* ſafwa, taga ſafwa, tappa björklake.

Mahle een *s.* lemning af ſjukdom.

Digitized by Google

Mahlikas kkaan *s.* wid ſtöfwel.
Maho on *a.* gall, maho pelto trädeſåker. -ova an l. -oinen isen *a.* gall.
Mahdan htaa *v.* höfwas, auſtå, låta ſig göra, må, förmå. -dollinen isen *a.* höfwiſt, tillbörlig, wärdig, möjlig. -dollisuus uuden *s.* wärdighet, möjlighet -dollisesti *adv.* wärdigt, möjligen. -dotoin ttoman *a.* otillbörlig, owärdig, omöjlig, ofantlig. -dottomuus uuden *s.* owärdighet, omöjlighet. -dottomasti *adv.* otillbörligen, omöjligen, ofantligt. -htava an *a.* förmående, kunnig, mäktig. -htavuus uuden *s.* förmåga, makt. -htavasti *adv.* mäktigt. -hti hdin *s.* maft, mod, method, laulun mahti ſångmethod, ſångargåfwa, mahtipontinen (ſe ponsi). -hdillinen isen l. -hdikas kkaan *a.* mäftig, ſticklig. -hdattelen tella l. -htaelen lla *v.* ſträfwa, winnlägga ſig om. -hikki kin (*sdr.* af mahdikki) mäſtare.
Mahdun htua *v.* rymmas, få rum. -utan ttaa *v.* inrymma, gifwa rum. -uttelen tella *v.* gifwa ſmåningom rum, twinga i ſig ſmåningom. -utus uksen *s.* inrymning, rumgifning.
Maihia an *a.* fyllig, fet.
Maikaan kata *v.* ſmaka litet, ſmutta, gifwa ſwag lukt. -kailen lla *v.* ſmeka.
Maila an *s.* ſällträ, käfling för att ſlå triga, boll m. m.
Mailinki ngin *s.* byning, ſwallning.
Mailma ſe maa.
Mailuva an *s.* liten blomma.
Mäima an *s.* agn, bete, romm. -anen sen *dim.* lekfiſt.
Mainen isen *a.* (= mäinen) efterhängdt ord betydande likhet, koiramainen hundaktig, karhumainen björnaktig, sikamainen ſwinaktig (maa). -maisuus uuden *s.* -aktighet. -maisesti *adv.* -aktigt.
Maini in *s.* mennä mainille gå ned. -in ia *v.* gå ned (ſe maa).
Maininki ngin = mailinki.
Mainin ia l. -itsen ta *v.* nämna, förmäla, mainittava ſom bör omtalas, rytbar. -ne een *s.* rykte, förmälan. -neellinen isen *a.* ht. rykte, beryktad. -neetoin ttoman *a.* oberyktad, oomtalad. -ninnainen isen *a.* ſom nämnes, omtalas, utſäges. -nio on *a.* förmälan, beryktad gerning, idrott, *a.* ryktbar. -niollinen isen *a.* ryktbar, betydlig. -nioisuus uuden *s.* egenſkapen att omtalas, åberopas, auktoritet. -nelma an *s.* förmälan. -nittelen tella *v.* förmäla fortfarande, omtala. -nutus uksen *s.* uppmaning.
Maire een *a.* ſöt, ljuf. -railen lla l. -rittelen tella *v.* ſmila, ſmickra, locka. -rotan ttaa *v.* ſmaka. -rottelen tella *v.* ſmeka, locka.
Maiskin ia *v.* ſmacka. -is iin *s.* ſmack, läckerbit, kyß. -kutan ttaa *v.* ſmacka, ſnaſka. -kutus uksen *s.* ſmackning. -kuttelen tella *v.* ſmacka ſakta. -kaan kata *v.* ſmacka, klatſcha, ſakta ſmälla. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſmacka, klatſcha. -koelen lla *v.* fortfarande ſmacka, klatſcha.
Maista an = maisto ſe maa.
Maistan aa *v.* ſmaka. -to on l. -ti in *s.* ſmak. -tiainen isen *s. pl.* -set litet af ngt till påſmakning. -telen lla *v.* ſmaka ſmått. -tun ua *v.* ſmaka, wara ſmaklig. -tatan ttaa *v.* låta ſmaka. -tattelen tella *v.* låta ſmått ſmaka (maista).
Maiteheinä = nätkin.
Maiteroinen isen = maitosieni.
Maito don *s.* mjölk, rieskamaito ſötmjölk, maidon päällinen (kuore, taale) gräbde, maitosuu mjölkmun, föl på förſta året, maitosieni ett ſlags ätlig ſwamp, maitoheinä fettiſtel (*sonchus arvensis*), mjölktiſtel (*sonchus oleraceus*), maitokänsä ſopp (*boletus cellulosus*). -oinen isen *a.* af mjölk, mjölkſtark. -dollinen isen *a.* mjölkegande, mjölkmat (lehmiloinen). -ti din *s.* mjölke. -tilas saan *s.* gräbde. -tilainen isen *a.* af gräbde, barnſlig. -tiainen isen *s.* ſmörblomma, löjontand (*taraxacum officinale*). -tikko kon = nätkin och voiheinä.
Maitsan aa = maitan.
Maitti tin *s.* matluſt, aptit. -tan ttaa *v.* ſmaka, ha matluſt. -tun ttua *v.* få matluſt, bli ſmaklig (maa).
Maiva an *s.* ſmåfiſk, fiſkbete (maima). -aan ata *v.* ſlå i wattnet ſf. fiſken. -ve een *s.* fiſkens ſlag i wattnet, wattenring. -vin ia *v.* ſlå fortfarande.

Digitized by Google

Maja an *s.* hydda, herberge, pitää maja hälla hus, bo, majamies en som bor i herberge. -anen sen *dim.* liten hydda. -alainen isen *s.* gäst, hyddinsnewånare. -akas kkaan *s.* gäst, *a.* gästwänlig. -anne nteen *s.* ringare herberge. -allinen isen *a.* som har hydda l. herberge, gästgifware, herbergerad. -ari in *s.* gästgifware. -atoin ttoman *a.* utan hydda, utan herberge. -attomuus uuden *s.* brist på herberge. -aan ata *v.* hamna, råka in, logera. -ailen lla *v.* ha bostad, logera. -astun ua *v.* taga qwarter, taga in. -aun uta l. -udun utua *v.* lägra sig, nedsätta sig, slå ned sina boplår. -joitan ttaa *v.* inqwartera. -joitus uksen *s.* inqwartering. -joittaja an *s.* inqwarterare, furir. -ahdan htaa *v.* inträffa, falla in. -jokas kkaan *s.* inqwarterad person.

Maja an l. -ava an *s.* bäfwer, majan haju l. majahausta bäfwergäll.

Majakka kan *s.* båk.

Makaan maata *v.* ligga, wara belägen, lägra. -kaus uksen *s.* liggning, lägring, makausvaatteet sängkläder, *pl.* -set sängkläder. -koo oon l. -kuu uun *s.* liggning, lägring, liggande tillstånd. -kaaja an *s.* liggare, lägrare. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* ligga då och då, ligga wårdslöst. -kaun uta l. -kaannun ntua *v.* bli liggfärdig, bli förlegad. -kautan *sdr.* -kuutan ttaa l. -katan ttaa *v.* låta ligga, ha att ligga, insöfwa. -kuuttelen tella *v.* insöfwa småningom. -Maatun ttua *v.* bli förlegad. -Maattuma an *s.* ngt förlegadt, maistaa maattumalle smakar af förlegadt.

Makale een *s.* trasa, trashank. -loitan ttaa *v.* trasa, göra trasig.

Makonen sen *s.* pasman i en härfwa, makaslanka märketråd för pasman.

Makia, makeus se maku

Makkara an *s.* korf, makkarabeinä = kärpäsen kukka. -rus uksen *s.* korftillbehör, grost mjöl till korf.

Makki kin *s.* afträde, latrin.

Mako aon *s.* mage, löpe. -onen sen *dim.* liten mage. -oinen isen *a.* magig, af mage gjord, *s.* löpe -aollinen isen *a.* som har mage, löpe, en mage full.

Maksa an *s.* lefwer, maksan karvainen lefwerfärgad, maksaheinä taflök (*sedum telephium*), maksalehti bläsippa, maksaohdake fikorie (*cichorium intybus*). -anen sen *dim.* liten lefwer. -ainen sen *a.* lefwerstark, af lefwer. -atoin ttoman *a.* utan lefwer.

Maksan aa *v.* betala, fosta. -so on l. su un *s.* betalning, utgift, utlaga. -saja an *s.* betalare. -soinen isen *a.* ht. betalning, wåbämaksoinen billig. -savainen isen *a.* betalande, fostsam. -savaisuus uuden *s.* fostsamhet. -samatoin ttoman *a.* icke betalande, icke fostande. -samattomuus uuden *s.* betalningslöshet, okostsamhet. -samattomasti *adv.* okostsamt. -selen lla l. -sailen lla *v.* betala småningom. -atan ttaa *v.* ha att betala, låta betala. -attaja an *s.* uppbördsman.

Maku aun *s.* smak, makupala läckerbit, makujuoma läcker dryck, *ep.* för öl. -uinen isen l. -akuisa an l. -aukas kkaan l. -aullinen isen *a.* smaklig. -akuisuus l. -aullisuus uuden *s.* smaklighet. -akuisesti l. -aullisesti *adv.* smakligt. -autoin ttoman *a.* smaklös. -auttomuus uuden *s.* smaklöshet. -auttomasti *adv.* smaklöst. -aus uksen *s.* krydda. -austan aa *v.* göra smaklig, krydda. -austelen lla *v.* krydda, smaka på, pröswa med smaken. -kia an *a.* wälsmakande, söt, makia juuri = makiainen. -keus uden *s.* wälsmaklighet, söthet. -kiasti *adv.* sött. -kiainen isen *s.* stensöta (*polypodium vulgare*), *pl.* makiaiset sötsaker. -keinen isen *a.* söt, *pl.* makeiset sötsaker. -keutan ttaa *v.* göra söt, försötma. -akenen aeta *v.* bli söt. -kustan aa l. -kustelen tella *v.* smaka på, pröswa med smaken (maistan).

Malaan ata *v.* behaga, passa (malli).

Maleksin ia *v.* slacka omkring.

Mali in *s.* malört.

Malja an *s.* skål -anen isen *dim.* liten skål. -allinen isen *a.* med skål försedd, en skål full.

Malju un *s.* spänne.

Digitized by Google

Malka lan l. -lko lon *s.* takwed. -anen sen *dim.* takwed. -ainen l. -koinen isen *a.* ht. takwed, af takwed. -lon lkoa l. -lkoon lota *v.* hugga takwed, belägga med takwed. -kuri in *s.* takwedsborr.

Malkia an *a.* len, icke ſtark, icke ſkarp, icke bitter. -kaisen sta *v.* göra len, utblanda.

Malkio on *a.* halfdunglig (melkiä).

Malkki kin *s.* ſat, bunke.

Malla lan = mansikka.

Mallea an *a.* rund, klotformig.

Malli in *s.* utſkuret mönſter, modell, form. -inen isen *a.* ht. form, minkä mallinen huru formad. -llaan ata *v.* forma, geſtalta ſig, miltä mallaa huru geſtaltar det ſig?

Mallo on *s.* häſthalswalk, ſtoppning i rankor.

Mallu un *s.* höſäck knuten af rep.

Mall.... ſe malt....

Malo on l. -lu un *s.* ſpricka, maan malo långdal, rantamalo liten hafswik, miesten malulla emellan män, suumalo munöppning. -onen l. -unen sen *dim.* liten ſpricka. -oinen l. -uinen *a.* ſprucken, full med ſprickor. -oun uta *v.* ſpricka. -lous uden *s.* notwak.

Mallas ltaan *s.* malt, panna maltaita mälta, mallasruoho = maltta. -ltainen isen *dim. pl.* -set mältning, *a.* af malt.

Malto llon *s.* lugnwatten, maltoliha det magra l. köttet i ſläſk.

Maltsa an = maltta.

Maltta tan *s.* gårdsnarf, fogelgräs (*stellaria media*).

Maltan ttaa *v.* ha inſigt, kunna, nännas, beherrſka ſig, malttaa mielensä hejda ſig, en malta lyödä jag nännes icke ſlå. -ttamus uksen *s.* ſjelfbeherrſkning, mätta, tålamod. -ttamatoin ttoman *a.* bråd, obetänkſam, otålig. -ttamattomuus uuden *s.* otålighet, öfwerilning. -ttamattomasti *adv.* brådt, otåligt. -tti tin *s.* inſigt, beſinning, ſjelfbeherrſkning. -te tteen *s.* ſinneslugn, mätta. -tun ttua *v.* hejda ſig, ſtillas, lugnas.

Malttina an *s.* ung gran (mantila).

Mamma an *s.* ſpene, bröſt, moder (ſmekord). -mmo on l. -mmonen sen l. -mmut uen *dim.* mor lilla. -mmelainen l. -mmolainen isen *s.* underjordiſkt qwinligt wäſende. -mmotar ttaren *s.* underjordiſkt qwinligt wäſende i den förenämndes tjenſt. -mmin ia *v.* ſofwa wid modersbröſt. -mmerehden htaa *v.* ſmeka. -mmotan ttaa l. -mottelen tella *v.* klema.

Mana an l. -alainen isen *s.* underjordens herre. -ala an *s.* haus hem, underjorden. -alatar ttaren *s.* underjordens wärdinna. -aan ata *v.* önſka en underjorden, önſka förderf, förbanna, förmana, ſtämma. -aus uksen *s.* förbannelſe, förmaning, ſtämning. -nuu uun *s.* ſtämning. -naaja an *s.* förbannare, förmanare, ſtämmare. -natan ttaa l. -nattelen tella l. -nautan ttaa l. -nuutan ttaa *v.* låta förbanna, förmana, inſtämma.

Manki ngin *s.* ſämre kläbesplagg.

Mangin kia *v.* krypa.

Mangun nkua l. -ngutan ttaa *v.* guälla, enträget tigga, omſäga detſamma.

Manna an *s.* mannbar yngling. -aan ata *v.* göra manlig, handla manligt.

Mannikas kkaan = mantila.

Mannu un *s.* jord, underjorden, deß herrſkare (mana).

Mansikka kan *s.* ſmultron. -ainen isen *s. dim.* litet ſmultron, *a.* ſmultronrik, af ſmultron.

Manner nteren *s.* faſtland. -ntereinen isen *a.* ht. faſtland, kontinental.

Mantelas aan l. -nnel ntelen l. -ntila an *s.* ett ſlags gran (qwiſtig och rik på kottar).

Manto nnon *s.* ſaft, muſt, färua, maltaan mannot grotrådar i malt, mantorauta bräckligt jern. -oinen isen l. -nnollinen isen *a.* ſaftig, muſtig, färufull.

Mantsi in = mansikka.

Manu un, manulainen isen = mana, -alainen. -uu, -uutan ſe mana.

Mara an *s.* mara, marakatti markatta.

Maraan ata *v.* gå tidt och ofta, fram och tillbaka, ſmutſa. -ratun ttua *v.* ſmutſas.

Marasto on *s.* kuperad trakt bewäxt med björkar.

Digitized by Google

Maratti tin *s.* madra (*asperula*).
Mare een *s.* yttre tunna huden, narf (marras).
Mareksin ia *v.* spriga af och an (maraan).
Marhain amen *s. pl.* marhamet tyglar till ridbetsel. -haminta unan *s.* grimma.
Mari in *s.* mål, sjutmål, marinpuut långa twärträn under watten wid pator.
Marja an *s.* bär, mennä marjaan gå på bärplockning, tulla marjasta komma från bärplockning. -anen sen l. -jut uen *dim.* litet bär. -ainen isen *a.* bärrik, af bär. -akko kon l. -jikko kon l. -jasto on *s.* bärbewuxen plats. -ailen lla *v.* plocka, samla bär. -atoin ttoman *a.* utan bär. -attomuus uuden *s.* bärbrist.
Marjos oksen *s.* larhona.
Markailen lla *v.* tumla, wältra sig.
Markenen rjeta l. -kinnun ntua *v.* wißna, bli andfallen, förfalla, förswinna.
Markka kan *s.* mark. -koittelen tella *v.* utdela markwis.
Markkina an *s. pl.* -at marknad. -ainen isen *a.* ht. marknad, *pl.* markkinaiset marknadsgåfwor.
Marmatan ttaa *v.* morra, brumma.
Marnu un *s.* ränsel, wäska, gnällande, enträget tiggande. -un ua l. -nuun uta l. -nin ia *s.* gnälla, enträget tigga (mangun).
Marraan rata l. -rrin ia l. -rritan ttaa *v.* marra på, morra, knarra, kissa marraa katten spinner.
Marskeun uta l. -kenen eta *v.* förna, förtorka (marras).
Marsti in *s.* hugg, stöt, rintamarsti filen emellan lästen och skowristen.
Marras rtaan *a.* bräcklig, feg, tränande, sinande, marraskivi för sten, marraskesi l. -kettu narf, den yttre tunna huden (mare, orvas), marraskieli en utskafwad flik af yttre huden, marraskuu newember. -rtio on l. -rtioin omen *a.* bräcklig, *s.* narf. -rto rron l. -rta rran *a.* bräcklig, ofruktbar, gall, martokamppu hanhampa, martotamma ofruktsamt stod, räapyksen marto muikunge, liten muika. -rtous uden *s.* bräcklighet, förfallenhet, aning. -rrastun ua *v.* förna, förfina, träna. -rrun rtua *v.* fina.
Martti tin *s.* Mårten, Martin. -ila an *s.* S:t Mårtens socken.
Maru un *s.* ister, slott, smickrare, lismare, hycklare. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* lisma. -utus uksen *s.* lismeri.
Maruke kkeen, -kehdan htaa = makale, makaloitan.
Maruna an = mali.
Marut uen *s.* jufwer, romhylsa (maukku).
Masaan sata l. -sennan ntaa *v.* späka, qwäsa, dämpa. -saus l. -sennus uksen *s.* späkning, qwäsning. -sia an *a.* spak, qwäst, stilla, lugn. -senen seta l. -sennun ntua *v.* späkas, qwäsas, stilla sig, hejdas. -sentelen nnella *v.* späka, hejda smånningom.
Masikka kan = massi.
Maskin ia l. -kutan ttaa = maiskin.
Masmalo on *s.* tunn hud, ljumske, rödwäpling.
Masnalo on = masmalo.
Masseli in = massi.
Massi in *s.* pung (för tobak och eldon).
Masto on *s.* mast, isomasto, keulamasto, perämasto stor-, för-, aftermast.
Masuuni in *s.* masugn, basugn.
Matajainen isen *s.* bölb.
Matakka kan *s.* bedragare, gatstrykare.
Matala an *a.* låg, låggrund, satt, undersatsig, *s.* bank. -luus uuden *s.* lågshet. -asti *adv.* lågt. -ainen isen *a.* låg. -loitsen ta l. -lennan ntaa l. -lutan ttaa l. -dallan ltaa *v.* göra låg. -loitan ttaa *v.* låta göra låg. -lun ltua l. -loitun ttua *v.* bli låg, grundas (mato).
Matara an *s.* färggräs (*galium boreale l. verum*). -ainen isen *a.* full af färggräs, gjord deraf, mataraiskoivu dwergbjörk (*betula nana*).
Made teen *s.* lake, merimade = elaska. -teinen isen *a.* lakrik, af lake. -teetoin ttoman *a.* utan lake. -teettomuus uuden *s.* lakbrist.
Matikka kan l. -kkainen isen *dim.* = made och mato.
Matka an *s.* resa, wäg, matkamies resande, mene matkaas gå din wäg, matkakunta reseskällskap, karawan, kello on matkassa klockan är i gång, saada

Digitized by Google

matkaan få i gång, åstadkomma. -anen sen *dim.* liten resa. -ainen isen *a.* ht. resa, pitkämatkainen långwäga. -alainen isen *s.* resande. -kue een *s.* resfällskap. -kuu uun l. -kuus uuden *s.* resa, resfällskap. -kaan kata l. -kon oa *v.* resa. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* resa småningom, göra resor. -astun ua l. -aannun utua *s.* bli restrött. -kustan taa l. -kustelen lla *v.* resa. -kustus uksen *s.* resa, färd. -kautan ttaa *v.* skicka på resan. -kaudun utua *v.* komma på resa, komma till wägs (matkin).

Matkin ia I. -kitan ttaa l. -kutan ttaa *v.* smacka, sluka med swårighet och flera ggr, härma upprepande någons ord. -kiskelen l. -kuttelen tella *v.* långsamt upprepa, härma. -kaisen sta *v.* hastigt upprepa härmande.

Mato don *s.* krälande djur, mask, orm, insektlarw, madon lakki ett slags swamp (*agaricus*), madon häntä thimothei (*phleum pratense*), madon siemenkukka renfana (*tanacetum vulgare*). -onen sen *dim.* liten mask. -oinen isen *a.* maskfull. -dan taa l. -don toa l. -din tia l. -telen della *v.* krypa, krāla. -teli in l. -telia an l. -teliainen isen *s.* krypare, mask, orm. -televainen isen *a.* krälande. -televaisuus uuden *s.* egenskap att krāla. -televaisesti *adv.* på krälande sätt.

Matto ton *s.* matta.

Matustan aa *v.* tugga.

Maukas, maullinen se maku.

Maukia an *a.* kupig.

Maukku kun *s.* romhylsa, mjölkehylsa, blåsa, påse.

Mauru un *s.* kattens löptid, kissa on maurullansa katten har sin löptid. -uun uta *v.* skrika såsom en löpsk katt, spinna (katten), morra, jämra sig. -riainen isen *a.* skrikande, morrande o. s. w. (mäyrä).

Maus, maustan, maustelen se maku.

Mauskin ia = maiskin.

Mausun ua *v.* smacka (maiskin), snaska. -siainen isen *a.* smackande, snaskare, *ep.* för björn.

Mautoin, mauttomuus se maku.

Me meidän wi, *pl.* af minä. -eikälä än *s.* wärt hem, wår trakt. -eikäläinen isen *s.* en af de wåra, från wår ort.

Mehe een *s.* rost i säd.

Mehi in *s.* saft, honing (mesi). -inen isen *a.* honingsfull, besmord med honing. -iläinen l. -iäinen isen *s.* bi, mehiläisemä wise, mehiläiskukka honingsgräs, mariefänghalm (*galium verum*), mehiläiskanerva bergmynta (*clinopodium vulgare*). -hevä än *a.* saftig, smaklig. -hevyys yyden *s.* saftighet. -hevästi *adv.* saftigt, ymnigt. -hestyn yä *v.* bli saftig. -hestän ää *v.* framspyra (mehu).

Mehin iä *v.* gifna.

Mehko on *s.* warg.

Mehdän htää *v.* framspyra (mehestän).

Mehtä, mehto o. s. w. = metsä m. fl.

Mehu un *s.* saft, must, mebumaa lös och fet jord. -uinen isen l. -uisa an l. -ukas kkaan *a.* saftig, mustig. -un ua l. -uun uta *v.* wara saftig, wära frodigt, lefwa glädt, wara munter. -ustun ua *v.* bli saftig. -utoin ttoman *a.* saftlös. -uttomuus uuden *s.* saftlöshet. -uttomasti *adv.* saftlöst.

Meiju un *s.* ungt löfträd, helgdagslöf.

Meikaan kata *v.* smickra. -kailen lla *v.* smila.

Meikälainen se me.

Meiskaan kata *v.* larma. -ke een *s.* larm. -kahdan htaa *v.* dunka till, plumsa in. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* bullra.

Meisti in *s.* modell, mönster.

Mejakka kan *s.* buller.

Mekko kon *s.* öfwerrock, paletå. -onen sen *dim.* liten rock. -kollinen isen *s.* med öfwerrock försedd. -kotoin ttoman *a.* utan öfwerrock.

Mekuun kuta *v.* tala högljudt.

Mela an *s.* styrblad, melamies styrman. -lon oa l. -laan lata l. -loon lota l. -lin iä *v.* ro l. sjuta med styrbladet, styra med styrblad. -astan taa l. -astelen lla *v.* ro med styrblad, wricka båt (melu).

Melkiä än *a.* temmelig, anselig, lagom, melkiä ilma starkt wäder, melkiä mies

Digitized by Google

anſenlig man, melkein, melkiään, melkiasti, melkeittäin näſtan, temmeligen
on melkiallänsä är ſt och ſå, af ringa wärde. -kiainen l. -keinen l. -koinen
isen l. -lko = melkiä
Melkku kun s. ſtorátare.
Mellehdin htiä v. wäsnas, ſjunga ſträllande, wara beſtyrſam. -llikoitsen ta
v. larma och wara beſtyrſam. -llastan aa v. huſera, ragaßa. -llastelen lla v.
huſera ſmått. -llastus uksen s. huſering, larm.
Melska an l. -ke een s. buller, larm.
-aan ata v. bullra, larma. -ahdan
htaa v. haſtigt bullra, plumſa.
Melto llon s. ſmälta, ſmidbart jern.
-ous uden s. den ſmidda eller ſlipade
ſidan af knifsryggen (sarvi).
Melu un s. buller, ſtoj. -lin iä l. -luun
luta l. -uelen lla v. ſtoja.
Menaan nata v. förſtöra, ſlöſa.
Menen nnä v. gå, fara, afreſa, åtgå,
henki menee lifwet förgår, menee
paljo går åt mycket, viinaan menevä
begifwen på bränwin, mennyt wuosi
förlidet år, olkoon menneeksi må gå,
sormen mentävä dit ett finger rymmes,
menee papiksi blir preſt, menee pahaksi blir dålig, menee häntä kohtaan
pahasti beter ſig illa mot honom. -ne
een s. gång, gående tillſtånd, on meneillä är i gående. -no on s. gång,
åtgång, beteende, ſed, ceremoni, rikkimeno ſöndergång, ſöndring, rahan
meno åtgång af pengar, paha meno
dåligt beteende, owäſende, kirkonmeno
l. -menot gudstjenſt, kyrkoceremonier,
vaimon menot qwinnans reglor, yhteen
menoon med ens, pitää pahaa menoa
hålla owäſende. -niä än s. den ſom
går. -nekki kin l. -nenki ngin s. åtgång, utgift. -nemätöin ttömän s.
ſom ej går l. åtgår, viinaan m. icke
begifwen på bränwin. -neys yksen s.
gående tillſtånd, henki on meneyksissä
lifwet är på ſitt ytterſta, lapsi meni
meneyksiin barnet liknade af, förlorade
andedrägten. -nevänen isen a. ſom
går l. åtgår, gångbar. -nevänsyys yyden s. gångbarhet, åtgång. -neskelen
lla v. gå ſmåningom, bete ſig, falla i
wanmakt, ha fallandeſot. -neskelevänen isen a. ſom har fallandeſot,
epileptiſk. -neskeleväisyys yyden s. fallandeſot, m. lapsissa hjertiſprång. -netän ttää v. låta gå, låta fara, förgöra,
bete, menettää henkensä förlora ſitt
lif, menettää aikansa förnöta ſin tid,
menettää ihmisiä behandla menniſkor.
-nettäjä än s. ſom låter fara, förgörare, förſtörare. -netys yksen s. förfarande, beteende, förgörning, förluſt.
-nettelen tellä v. låta ſmåningom fara, förgöra ſmått, bete ſig. -nehdyn
htyä l. -netyn ttyä l. -neyn ytä v.
förgås, råka i lägerwall, förſwagas,
aftyna, falla i ekſtas, afdåna. -nehdys
yksen s. förluſt, wanmakt, undergång.
-nestyn yä v. triſwas, lyckas, ha framgång. -nestys yksen s. framgång, treſnad. -nestytän ttää v. befordra framgång, låta triſwas. -noon nota l. -nostan aa v. ha owäſende för ſig, larma,
behandla illa.
Menkävä än = tukeva.
Menkutan ttaa v. tala oredigt, ſtappla.
Menninkäinen isen s. pl. -set ſmå wäſenden wanligaſt af god art, ſom anſåges hafwa tillhåll wid kyrkor, böbas ſjälar (keijunen, maahinen).
Mento nnon = melto.
Mera an s. märr. -atin ttimen s. hora.
-rottelen tella v. kalla till märr.
Meras aan l. -asin imen s. kil wid yrſmide.
Meresi in = ryſä.
Meri ren s. haf, ſyd (i ſödra Finland),
weſt (i norra Finland), meriajo hafsfwraf, ruttnad ſtälſpäck, -hätä ſjönöd,
-härkä bruſhane (*machetes pugnax*),
-harakka ſtrandſkata (*haematopus ostralegus*), -kaija hafstrut (*larus marinus*),
-kivi beruſten, -kotka hafsörn (*falco albicilla*), -komma ſnäcka l. muſſla,
-koskelo ſtorſkrake (*mergus merganser*),
-krotti hafspadda (*lophius piscatorius*),
-maa kuſtland, -made = elaska, -mies
ſjöman, -metsäs l. -metso ålfråka,
ſtorſarf (*phalacrocorax carbo*), -neulainen hafsnål (*syngnathus ophidion*),
-sika delfin, marſwin, -siika gräſik,
-suorsa ejder (*fuligula mollissima*).

Digitized by Google

-teeri swärta (*fuligula fusca*), -tiiro fiftärna (*sterna hirundo*), -tähti sjöstjerna (*asterias rubens*), merentakainen på andra sidan hafwet belägen, transmarinsk, meren napa l. -silmä hafsöwirfwel, Merikarvia Sastmola. -rinen l. -reinen l. -rellinen isen *a.* ht. haf, wid haf belägen, sydlig, *s.* hafswrak, fälspäck. -riläinen l. -relainen isen *s.* öbo, kustbo, sjöorre (*fuligula nigra*). -ryt yen *dim.* litet haf.

Merkki kin *s.* märke, tecken. -killinen isen *a.* märkelig, utmärkt, märkwärdig. -killisyys yyden *s.* märkwärdighet. -killisesti *adv.* märkwärdigt. -kitöin ttömän *a.* omärklig, outmärkt. -kitsen tä *v.* märka, utmärka, betyda. -kintö nnön *s.* utmärkning, betydelse. -kitys yksen *s.* definition, beteckning. -kityinen isen *dim.* af merkitty märkt.

Merta rran *s.* mjärda, nätformig wäska. -anen sen *dim.* liten mjärda. -rrallinen isen *a.* mjärdegande, en mjärda full. -rratoin ttoman *a.* utan mjärda. -rrattomuus uuden *s.* mjärdbrist.

Meru un *s. pl.* -rut de ofmältbara delarna af talgen. -uun uta *v.* fkira.

Mesi se mete.

Messinki ngin *s.* messing. -nkinen isen *a.* af messing.

Messu un *s.* meßa. -uun uta *v.* meßa.

Mestaan tata *v.* halshugga. -taus uksen *s.* halshuggning. -taaja an *s.* halshuggare, skarprättare.

Mestari in *s.* mästare. -roitsen tä l. -roin ida *v.* mästra, drifwa handtwerk, bemästra. -ruus uuden l. -rus uksen *s.* mästerskap.

Mesuun sutä *v.* wäsnas sjelfswäldigt.

Metaloitsen ta *v.* krafia.

Mesi eden *s.* honing, mjöd, mesiheinä rödwäpling, -juuri stensöta, -kämmen honingstaß, *ep.* för björn, -leipä honingskaka, -mansikka l. -marja åkerbär, -nukka honingsgräs, af honingsrika wärter bestående linda. -eto don l. -etonen sen *dim.* honing. -siä än *s.* honingsätare, *ep.* för björn. -sinen l. -etinen isen *a.* af honing, honingsrik. -ettilä än *s.* bistock, honingsrikt ställe. -sikki kin l. -sikkinen isen l. -siäinen isen l. -ettiäinen isen *s.* bi. -sikko kon *s.* honingsrikt ställe, åkerbär.

Meteli in *s.* buller, upprör. -löitsen tä *v.* larma, göra upprör.

Metinen, -tonen se mesi.

Metsä än *s.* skog, metsän eläin wilddjur, metsän kaali tornört (*turritis glabra*), metsän aivena l. äivenä fnggsfogel (*regulus cristatus*), metsähanhi wildgås, -aasi wildåsna, -härkä wildoxe, -hiisi skogsrå, -hiiri skogsrotta, skogsmus, -kana l. -riekko dalripa (*lagopus subalpina*), -kauris råbock, -kyhky skogsdufwa (*columba oenas*), -mies jägare, -närhi laskrika (*garrulus infaustus*), -pukki tofsmes (*parus cristatus*), -rastas björktrast (*turdus pilaris*), -sika = mayrä, -sirkka en art gräshoppa, -tiainen swartmes (*parus ater*), -varpunen pilfink (*fringilla montana*), -vuohi råget, stenget, -riista wildbråd. -so on l. -sonen sen *dim.* liten skog, tjäderhane. -si in = metsä i ss. metsimies = metsämies. -äinen isen *a.* ht. skog, skogig. -ällinen isen *a.* skogsegande, skogig, wild. -äläinen sen *s.* skogsbo. -älö ön *s.* skogstrakt. -äs äksen *s.* tjäderhane. -sola an *s.* skogsgård. -solainen isen *s.* inwånare i metsola. -sistö ön *s.* park. -sistyn yä *v.* bli skogbewärt. -sin iä l. -sään sätä l. -sästän ää *v.* gå i skog, jaga. -sinkäinen isen *s.* wilddjur. -sikkö kön *s.* skogsdunge. -sätyn ttyä *v.* bli i skogen (om kor som förwillas). -ähinen isen l. -tsolainen isen *a.* ht. skog, *s.* skogsrå, i skog sådd råg (mettä).

Mettilä, -ttiäinen se mesi.

Mettuli in *s.* yrwäder.

Mettä tän, l. -tto ton o. s. w. = metsä, metso m. fl. -ttinen isen *s.* skogsdufwa (*columba oenas*) = toukomettinen. -ähinen l. -äläinen l. -ttolainen isen *a.* ht. skog, -ruis råg som sås i tyttländer in i skogar och har mindre korn. -tturi in *s.* ko som skiljer sig från hjorden.

Metu dun, metuun duta = meteli, -löitsen.

Metäs äksen = metsäs.

Meuhaan = möyhään.

Meuruun ruta l. -rustan aa l. -ruelen

Digitized by Google

lla *v.* larma, rasa. -re een *s.* larm, förwirring.

Mi in *pron.* efter enstafw. kasus wanligen med *part.* kä, mikä, *gen.* miukä hwilken, hwad? mikä siellä mikä täällä l. mikä missäkin den ena här den andra der, mitäs *sdr.* af mitä sinä, mitästä = mitäs, mihin hwarthän, mistä hwarifrån, missä hwareft, miksi hwarföre, miten l. mitenkä huruledes, på hwad sätt, miltä af hwem, miltei föga fattas att icke, minkalainen l. millainen l. millinen l. mimmoinen hurudan, mikin hwarje, enhwar, ei mikään ingen, ei mitäkään *sdr.* mitään intet, ei ole millään l. minään bryr sig icke om. -ikäli *adv.* såwida. -illoin *adv.* när? mitä milloinki l. milloin sitä milloin tätä än ett än annat. -illoinen isen *a.* när sfeende, hwilken tids. -inne *adv.* hwarthän? -itätöin ttömän *a.* obuglig, ofsicklig. -itättömyys yyden *s.* obuglighet, ofsicklighet. -itättömästi *adv.* obugligt. -ittyinen isen l. -itys yksen l. -ittymä än *a.* hurudan. -ityys yyden *s.* hurudanhet, ei niin mityyttä icke det ringafte.

Miehaan ata *v.* wäsnas, ftoja.

Mies miehen *s.* man, karl, miehitse l. miehiten långsmed mån, man för man, miehenpuoli mankön, tulla miehissä komma manftarka, mieskunta en trupp af mån, mieskuntainen manbar, mieskuti förening af mån, mieskuitta anfeende till perfonen, miespolvi mansålder. -hinen l. -hunen l. -hukainen isen l. -hut uen *dim.* ung man, liten man, yngling. -huus uuden *s.* mandom. -hinen isen *a.* manftark, gift. -hekäs l. -hikäs kkään l. -hukas kkaan *a.* giftwuren, manbar, manlig. -hevä än *a.* manftark, käck. -hevyys yyden *s.* manftarkhet, käckhet. -hevästi *adv.* manftarkt, käckt. -hellinen isen *a.* fom har man, gift. -hetöin ttömän *a.* utan man. -hettömyys yyden *s.* mansbrift. -helä än *s.* manshem. -huisa an l. -hullinen isen *a.* manlig, manhaftig. -hullisuus uuden *s.* manhaftighet. -hullisesti *adv.* manhaftigt. -husta an *s.* lifwet på kläder, bål af kroppen. -hustelen lla *v.* bröfta fig. -himys yksen *s.* folkilfen häft. -histyn l. -hestyn *sdr.* mieftyn yä *v.* bli man, bli manlig. -hitän tää *v.* bemanna, ordna man för man, miehittäin man för man. -ieftän ää l. -ieftelen lla *v.* göra med mankraft. -ieftytän ttää l. -ieffutan ttaa l. -ieffytän ttää *v.* befofwa.

Miehka an *s.* fäckpäls.

Miekka kan *s.* fwärd, miekkaruoho l. kurjen miekka l. vuoben m. (*iris pseudacorus*). -anen sen *dim.* litet fwärd, olla miekkasilla fämpa med fwärd, miekkasilla olo fwärdskamp. -kallinen isen *a.* fwärdförfedd. -katoin ttoman *a.* fwärd fakfande. -kattomuus uuden *s.* fwärdsbrift. -kkailen lla *v.* fäfta med fwärd. -kahdan htaa *v.* flinta, ftörta.

Miekkoinen isen *a.* lycklig, fäll, *s.* broder.

Mieli len *s.* håg, finne, luft, wett, panna mieleensä lägga på minnet, pidä mielessäs haf i åtanke, fom ihåg, ei ole mieltä har ej wett, mieleni tekee jag har luft, noutaa mieltä göra till wiljes, mielinoude göraudet till wiljes, willfarighet, on hyvällä mielellä l. hyvin mielin är wid godt lynne, mielellänsä gerna, mielellämmin häldre, ylenmielin egerna, mieltä myöden, l. mielin määrin l. mielen perästä efter behag, on mielissänsä är förnöjd, pahoittaa mielen göra illtyckt, sillä mielellä i den affigt, med det finnelag, puhua mielin kielin tala en till lags, fmickra, mielilta mielin med flit, uppfåtligen, mieliala *sdr.* mielala det fom ligger på finnet, upptar hågen, finnesrörelfe, bekymmer, -arvio godtycklig uppfkattning, -hyvä nöje, behag, -paha illtyckthet, -johde hugfkott, infall, -juoksu tankegång, idegång, -karvaus grämelfe, -kauppa friwilligt köp, -pito tycke, -puoli rubbad till fina finnen, wanfinnig, -suosio gunft, wälbehag, fägnad, -teko luft, längtan, -tekoinen l. -tehtoinen omtyckt, lyften, -valta godtycke, fjelfswäld, -valtainen godtycklig, fjelfswäldig, -valtaisuus fjelfswäldighet, -valtaisesti fjelfswäldigt. -lelli-

Digitized by Google

nen isen *a.* förståndig, klok, willig, förnöjsam. -lellisyys yyden *s.* förståndighet, klokhet. -lellisesti *adv.* förståndigt, klokt, gerna. -leinen l. -luinen isen l. -luisa an l. -llas aan l. -lus uun l. -lu un l. -lityinen isen *a.* behaglig, gunstig, beredwillig. -leisyys yyden l. -luisuus uuden *s.* gunstighet, beredwillighet. -leisesti l. -luisesti l. -luisasti *adv.* gerna, beredwilligt. -levä än *a.* tankebiger, tänkande. -levyys yyden *s.* förstånd, wett. -levästi *adv.* förståndigt. -lukas kkaan *a.* efter sinne, lust, behaglig, nöjsam. -lukkaasti *adv.* behagligt, gerna. -linen isen *a.* sinnad, sinnig, keviämielinen låttsinnig, heikkomielinen swagsinnt, pitkämielinen långmodig, itsemielinen enwis. -lisyys yyden *s.* sinnthet, heikkomielisyys swagsinnthet. -lisesti *adv.* sinnt, sinnigt, ylimielisesti öfwermodigt. -letöin ttömän *a.* oförnuftig, fåkunnig, oskälig, tanklös. -lettömyys yyden *s.* fåkunnighet, tanklöshet. -lettömästi *adv.* oförnuftigt, tanklöst. -lin iä *v.* wara sinnad, ha lust, erna, tycka om. -litän ttää l. -littelen tellä l. -listän ää l. -listelen lla *v.* gifwa i sinnet, göra gunstig, önska, erna, mielistelein ställa sig in. -listys yksen *s.* lockelse. -listyn yä *v.* samtycka, ha behag för. -llän ttää *v.* tänka på, besinna, göra bewågen. -llyn ltyä *v.* bli willig, gunstig, fatta tycke, samtycka. -llytän ttää l. -listytän ttää *v.* göra bewågen, locka. -llytys yksen *s.* lockelse. -llyttelen tellä *v.* göra småningom bewågen, lirka. -llyke kkeen *s.* förnöjelse, förlustelse. -lustan aa l. -lustelen lla l. -lystän ää = miellän, miellytän.

Miemo on *a.* wanmäktig. -os oksen *s.* wanmäktigt tillstånd, on miemoksissa är domnad.

Miero on *s.* socken, distrikt, allmoge, käydä mieroa l. mierolla tigga, mieron käviä l. mieronkierto tiggare, mieromies arrendator af socken l. distrikt, förman för ett distrikt, joutua mieron tielle komma till tiggarstafwen. -olainen isen *s.* församlingsbo, tiggare. -oilen lla *v.* gå kring socken, tigga. -oun uta *v.* komma till tiggarstafwen, nödgas tigga.

Mieru un *s.* hal menniska, som inmästlar sig, smickrare.

Mies se miehe.

Mietin ttiä *v.* eftertänka, besinna, reflektera. -te tteen *s.* eftertanke, reflexion, plan. -tintö nuän *s.* eftertanke, öfwerläggning, diskussion. -ttielen llä l. -tiskelen l. -tikselen llä *v.* besinna fortfarande, grubbla.

Mieto don *a.* lindrig, swag, andfallen. -onen sen *dim.* lindrig, blid. -dotan ttaa *v.* lindra, förswaga.

Mietto ton = mieto.

Mikkeli in *s.* Michael, S:t Michel.

Mikä se mi.

Millainen, -lloin, -lloinen se mi.

Milma = minua.

Mimmoinen se mi.

Minaan nata *v.* förtenna. -naus uksen *s.* förtenning (tinaan).

Miniä än *s.* swärdotter, swärdotter.

Minkka kan *s.* wattenbinda (*gallium*).

Minne se mi.

Minnä än = miniä.

Minno on = miniä.

Minttu tun *s.* mynta, kissanm. kattmynta (*nepeta cataria*), käenm. harmynta, hartimjan (*calamintha acinos*), maamintu gökblomma (*veronica chamoedrys*), rantam. kloört (*lycopus europæus*). -uinen isen *a.* full af mynta.

Minä nun *pron.* jag. *pl.* me wi. -nuinen isen *a.* för mig paßlig.

Mirri in *s.* katt, swagdricka.

Miten se mi.

Mitta tan *s.* mått, mittapuu l. -riuku mätstång, mittapuikko mätsticka. -ainen isen *a.* ht. mått, kyynärän mittainen alnslång. -ava an *a.* långsträckt. -avuus uuden *s.* långsträckthet. -avasti *adv.* långsträckt. -ttaan tata *v.* mäta. -aja an *s.* mätare. -aus uksen *s.* mätning. -ari in *s.* mätare, maamittari landtmätare. -aelen *sdr.* -ailen l. -ttelen tellä *v.* mäta fortfarande. -ttelö ön *s.* mätning, miekan mittelö swärdmätning, enwig. -tteliä än *s.* mätare, miekan mitteliä enwigskämpe. -ton ttoa *v.* mäta i stort. -autan ttaa *v.* låta mäta.

Digitized by Google

Miittomari l. miittumari *s.* midsommardag.
Miittyinen se mi.
Miittyys se mi.
Mitys ttyen = miittyinen.
Mitätöin, -ttömyys, -ttömästi se mi.
Moihkari = muihkari.
Moikka kan *s.* skogshydda, swärd (miekka).
Moiliainen l. -linen isen *s.* morot, lång rofwa.
Moina an (= moinen), mennä moinaan buga sem sådan.
Moinen isen *a.* like, make, en sådan, dugtig, en ole konsaan mointa nähnyt jag har alldrig sett maken (deß like), kahta mointa kaunihimpi dubbelt skönare, voi moinen mies ack hwilken karl! toivot kuin mointaki hyvää du wäntar något bättre till och med, moinen morsian duglig brud, mest i ss. semmoinen (sen moinen) sådan, kummoinen (kun moinen) hurudan. -nnan ntaa *v.* göra lik, forma, gestalta (möinen).
Moisio on *s.* ingärdad odling i skogen, nyåker, nybygge, herrgård. -sikki kin *s.* herrgårdsegare, herreman.
Moiskahdan htaa *v.* klatscha.
Moitin ttia *v.* klandra, tadla, lasta, reta. -ite tteen *s.* klander, tadel. -ittia an *s.* tadlare, häcklare. -itos oksen *s.* tadel, tadelwärdt fick. -itteetoin ttoman *a.* klanderfri. -ttivainen isen *a.* klandraude, klandersjuk. -ttivaisuus uuden *s.* klandersjuka. -tiskelen lla *v.* klandra smått.
Mojahdan htaa *v.* smälla doft, skalla, dåna till. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* doft skall. -ju un *s.* dån, owäsende. -juun juta *v.* dåna, brumma. -jautan ttaa *v.* åstadkomma dån, dånga till. -jakka kan *s.* buller, owäsende.
Mojotan ttaa *v.* wärka. -tus uksen *s.* wärk.
Mokka kan l. -kko kon *s.* något utstående, istuu mokolla huulin sitter och hänger läpp. -kotan ttaa *v.* wara utstående, istuu mokottaa sitter rak.
Mokoma an *pron.* den, det, sådan, sådan der, utmärkt, förträfflig (nästan alltid ironiskt), sen mokoma deß like, sådan, kaiken mokomin för all del, mitä mokomia hän teki hwad för storwerk gjorde han, mene mokoma gå din stygel, virka mokomampi hög syßla, mokompana morsiana såsom en prydlig brud.
Molempi mman, *pl.* molemmat båda, molemmin puolin å båda sidor, tehdä molemmin göra båda tillsamman.
Molitan ttaa l. -lotan ttaa l. -lin ia l. -lisen sta *v.* mumla. -lahdan htaa *v.* haftigt mumla till. -laus uksen *s.* mummel, forl. -loksun ua *v.* mumla, brumma, tadla.
Moljotan ttaa = molitan.
Molli in *s.* malsiik (*silurus glanis*), forg.
Mollotti tin = molempi.
Monakka kan *a.* hal.
Monakko kon *s.* munk.
Moni nen *a.* mången, monenkarwainen mångfärgad, monenlainen, monenkaltainen mångahanda, monenkertainen mångfaldig, monin kerroin l. monta kertaa många gånger. -nasti l. -nesti *adv.* många gånger, ofta. -inainen l. -ituinen isen *a.* mångfaldig, mångahanda, monta monituista kertaa många många gånger. -inaisuus l. -ituisuus uuden *s.* mångfaldighet. -inaisesti l. -ituisesti, *adv.* mångfaldigt. -ikahta l. -iahta han l. -ias aan, *s.* någon (*indef.*), åtskillig. -iaasti *adv.* en gång. -iaa aan *s.* mångsidig figur, menee moniaalle går åt många håll, näkyy moniaalla synes på flera håll, tulevat moniaalta de komma från flera håll. -nes ennen *a.* mångte, kuinka mones hwilken i ordningen. -ikko kon *s.* flertal, pluralis numerus. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* dela i hopar af flera, monittain l. monitellen flera i sender. -istan aa l. -istelen lla *v.* uppreva, mångdubbla, multiplicera.
Mongun nkua l. -ngitan ttaa *v.* enträget begära, tjuta (mangun).
Monjas l. -jat l. -jaa aan = monias. -jaasti = moniaasti.
Monkki kin *s.* trut, pisti monkkiinsa stack i truten på sig, åt upp.
Monna an *s.* gammal fru, matrona.
Monni in *s.* mal (*silurus glanis*).
Monnin ntia = moitin.

Digitized by Google

Montoinen isen *s.* underjordiskt fängelse.
Moona an = muona.
Morakka kan *s.* stämm (seipi).
Mora an (moro), morajuuri palsternacka.
Morisen sta *v.* mumla, morra. -rina an *s.* mummel, morrande. -rahdan htaa *v.* morra hastigt. -rahtelen hdella *v.* morra fortfarande, mumla till flera gånger.
Morkkaan kata *v.* nedsätta; tadla, skymfa. -aus uksen *s.* skymfning, tadel.
Moro on *s.* lös, förwittrad, murken, morokivi = rapakivi.
Morsian amen *s.* brud. -ius uden *s.* brudstånd, morsiusvaatteet brudkläder, morsiuslahja brudgåfwa, hemgift. -sio on *s.* brud.
Morski in *s.* murkla (*morchella esculenta*).
Moska an *s.* mischmasch, röra, mölja. -kaan kata *v.* hopröra, fösa tillsamman. -kennan ntaa *v.* hopröra, pladdra. -kali in *s.* smutsig menniska.
Moskuri in *s.* klubba.
Mossaan sata *v.* hopfösa, kyßa.
Mosuun suta *v.* mumsa, tala oredigt.
Mouhe een l. -hi hen *s.* fiskyngel.
Mouhia an *a.* lös, mör, lucker. -heus uden *s.* luckerhet. -asti *adv.* löst, luckert.
Mouhu un = mouhe.
Moukari in *s.* slägga. -roitsen ta *v.* arbeta med slägga.
Moukka kan, -kkaan kata = moukari, moukaroitsen.
Moukki kin *s.* kornmjölsdeg till att bereda skinn, beta (rapa).
Moukku kun *s.* siktarm, romhylsa (maukku).
Moukutan ttaa = möykytän.
Mouri in *s.* liten warelse. -iainen isen *s.* en insekt.
Mouru un, -rin ia, -ruun ruta, -rutan ttaa = mauru m. fl.
Mua = minua af minä.
Mualle, mualta se muu.
Mudatse *adv.* fordom.
Mue een = muihe.
Muha an *a.* lös, lucker, *s.* blandning, sahan muha sågspån, jäämuha issörja, muhamaa kärrjord. -hia an *a.* lös, lucker. -hajan l. -haan hata l. -hisen sta *v.* pösa, mysa. -he een l. -hi hen *a.* lös. -heva an *a.* lös, fet. -hehdin htia *v.* wara lös, mysa. -aus uksen *s.* mysning, småleende. -ho on *a.* lös, mysande, småleende. -honen sen *dim.* lös, mysande, förnöjd. -hoilen lla l. -hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* mysa, småle. -hu un *s.* lösa ting, jäämuhu issörja. -ahdan htaa *v.* mysa till hastigt. -ahtelen hdella *v.* mysa hastigt då och då, kasta småleende blickar.
Muhju un, muhjuinen isen = muha, muhia.
Muhka an *s.* knöl, romhylsa (maukku).
Muhkia an *a.* fyllig, mullig, präktig, -keus uden *s.* fyllighet, präktighet. -asti *adv.* präktigt. -keilen lla *v.* brösta sig.
Muhkura an = muhka.
Muid .... se muit ....
Muihari in = muihkari.
Muihe een *s.* ormgift, etter.
Muihaelen lla = muihkaelen.
Muihkaelen lla *v.* wrida på kroppen, slänga sig, gå högfärdig, wara trumpen, barsk. -kari in *s.* högfärdig, barsk menniska.
Muihuttelen tella = muihkaelen.
Muija an *s.* gumma, gammal qwinna. -jittelen tella *v.* kalla till muija.
Muikailen lla = muihkaelen.
Muikale een *s.* långt slankt stycke.
Muikava an *a.* swängande, skyndande.
Muikera an *a.* motbjudande.
Muikia an *a.* syrlig, amper. -keus uden *s.* syrlighet. -asti *adv.* syrligt, ampert. -ikenen l. -ikeen keta l. mujeta l. -koon jota *v.* göra sur, bli sur, swida. -kistun ua *v.* bli syrlig, hänga läpp. -ikaisen sta *v.* göra syrlig, åstadkomma smärta. -kistan aa l. -kistelen lla *v.* wrida på munnen (såsom af sur l. amper smak), göra miner, glo, låtsa wara emot.
Muikkaan kata = muiskaan och mujotan.
Muikkari in = muihkari.
Muikku kun *s.* muika (*coregonus albula*).
Muikottelen tella, -kuttelen tella = muihkaelen.
Mui'un ikua = muihkaelen.
Muikula an l. -lainen isen *a.* owal, lång och rund, *ep.* för orm, aflång potatis.

Digitized by Google

Muila an *s.* tvål.
Muime een = muihe.
Muina an *s.* fordomtid, **muinoin** fordom. -nainen l. -noinen l. -nallinen isen *a.* fordom warande, muinaisaika fordomtid. -aisuus uuden *s.* forntid.
Muinen *adv.* fordom, ennen muinen i fordomtid.
Muiska an *v.* smack, smackande tyß, azrelbrodering på qwinnors stjortärmar. -kaan kata *v.* smäcka en tyß. -kaelen l. -kelen lla *v.* smäcka tyßar. -kasen sta *v.* smäcka en haftig tyß. -kaus uksen *s.* haftig smäckande tyß. -ku un *s.* smack, tyß. -kutan ttaa *v.* smacka. -kuttelen tella *v.* smacka fortfarande.
Muistan aa *v.* minnas, muistettava minneswärd. -sto on l. -ti in *s.* minne, muistopatsas minneswärd, muistoruoho backtimjan (*thymus serpyllum*). -toinen isen *a.* ht. minne, hyvämuistoinen med godt minne, ylimuistoinen som man ej mer minnes, mycket gammal. -tava an l. -tavainen isen *a.* minnesgod. -tamatoin ttoman *a.* minneslös. -tamattomuus uuden *s.* minneslöshet. -telen lla *v.* erinra sig, draga till minnes. -telo on *s.* erinring. -lia an *s.* erinrare. -teliainen isen *pl.* -set gåfwor wid begrafning. -telma an *s.* erinring, minne af ugt. -tun ua *v.* komma i åtanke, falla i minnet. -tutan ttaa *v.* påminna, erinra. -tutus uksen *s.* påminnelse, erinran. -tuttelen tella *v.* påminna ofta.
Muidin itia *v.* fara, färdas.
Muittera an l. -tera an *a.* prydlig, präftig.
Muja an *s.* lös jord.
Mujakka kan *a.* lös (muja), något syrlig, *s.* tunn och syrlig deg (muikia).
Muje een *a.* lös, lucker (muja) *s.* ormgift, ettor (muihe), skärpa, syrlighet (muikia), småfisk, fiskyngel (muikku).
Mujotan ttaa *v.* göra sur, hänga läpp (muikia), swänga sig.
Muju un *s.* lös jord (muha, muja), grus, sand, skarp wätska, ormgift, ettor (muihe). -uinen isen *a.* stenig, grusig.
Mujunen i talesättet: mujuseni muotoseni = minun muotoseni.
Mujustelen lla = muihkaelen.
Muka uan *s.* närhet, lifhet, enlighet, såsom, *prt.* när, hos, jemte, kantänka, nemligen, mukamies följeslagare, on muassa är med, hos, sen mukaan i enlighet dermed, mielen muka öfwerensstämmelse med tycket, on muka olevinaan låtsar kantänka wara något, niin muka sanottiin så nemligen sades, menna mukiin göra till wiljes, aflöra efter önskan. -ainen isen *a.* öfwerensstämmande, enlig med, paßlig, mielen mukainen enlig med tycket. -aisuus uuden *s.* öfwerensstämmelse, enlighet, paßlighet. -aisesti *adv.* lämpligt, paßligt. -ava an *a.* beqwäm, lämplig, mukava tuuli medwind. -avuus uuden *s.* lämplighet, anwändbarhet. -avasti *adv.* beqwämt, paßligt. -ama an l. -koma an *a.* (mokoma) enlig, medgifwande, anseulig, mukama mäki brant backe, mukama mies ansenlig man. -amatoin ttoman *a.* oansenlig. -ukaan ata *v.* forma, gestalta efter ngt, imitera, paßa. -kaama an *s.* imitation, efterbildning. -kaelen *sdr.* -kailen lla *v.* efterbilda småningom. -kaelma an *s.* efterbildning, imitation. -kaisen sta *v.* efterbilda en gång. -kahdan htaa *v.* hastigt efterbilda, säga hastigt efter, swara hastigt, mucka. -kaun uta l. -kaannun ntua l. -kaudun utua *v.* bilda sig, foga sig efter ugt, eftergifwa, lämpa sig till. -kinen isen *a.* till wiljes görande.
Mukellan ttaa *v.* dyka, hemligen undandraga sig. -llun ttua *v.* dyka hastigt, förswinna plötsligt.
Mukeroitan ttaa *v.* mumsa.
Mukisen sta *v.* mumla.
Mukitan ttaa *v.* slå, bulta, tusla om.
Mukkiloin ida *v.* kasta, bulta, tusla.
Mukonen sen = mukainen.
Muksu un = maukku.
Muksahdan htaa *v.* dimpa ned, falla med dån, knuffa. -saus uksen *s.* dånande fall l. stöt, knuff. -sautan ttaa *v.* låta dimpa ned, åstadkomma ett dånande ljud, knuffa.

Digitized by Google

Mukula an *s.* knöl, lapsi **mukula** barnfläpp, **mukulakivi** flapperſten, **mukulajuuri** blodrot (*tormentilla erecta*), **mukulamatara** ſmörblomma (*taraxacum officinale*). **-loitsen** ta *v.* klappa på, bulta.

Mukuliainen isen *s.* näßla.

Mukura an = **mukula.** **-roitsen** ta *v.* göra knölar, bulta, hugga.

Mukuutan ttaa *v.* tugga ſom haren.

Mulahdan htaa l. **-htelen** hdella l. **-lailen** lla *v.* plaſkande dyka, ſimma under wattnet.

Muli in = **mulipää** hornlös.

Mulistan aa *v.* wältra, wrida, rulla. **-tun** ua *v.* wältras, wridas, bli wreſig. **-tus** uksen *s.* wältring, omhwälſning.

Muljakka kan = **nuljakka.**

Muljuun juta *v.* wända upp och ned, faſta öfwer ända, nedſtörta. **-jailen** lla *v.* wända ſmåningom upp och ned. **-jahdan** htaa *v.* nedſtörta haſtigt, falla öfwer ända. **-jautan** ttaa *v.* wända haſtigt upp och ned, rulla haſtigt omkring. **-jotan** ttaa l. **-jottelen** tella *v.* nedſtörta efter hwart annat, remna, ſe med utſtående ögon, glo. **-je** een *s.* omkaſtning, omſtörtning. **-ju** un = **mulko.**

Mulkkaan kata *v.* kaſta om hwart annat, wända upp och ned, förwrida, rubba. **-kkaus** uksen l. **-kka** kan l. **-ke** kkeen *s.* förwridning, rubbning, omhwälſning. **-kkaelen** *sdr.* **-kkailen** lla *v.* ſwåningom omhwälfwa, ſtaka om hwart annat. **-kkaun** uta *v.* bli omkaſtad, rubbas, omhwälfwas.

Mulko on *s.* menniſka med utſtående ögon = **mulkosilmä.** **-oinen** isen *a.* ſom har utſtående ögon. **-koilen** l. **-kailen** lla *v.* ſe med utſtående ögon, wrida ögonen, glo.

Mulkku kun *s.* teſtikelpung, *pl.* **-kut** teſtiklar, ſuoli- l. kohjomulkku bråck, majavan m. bäfwergåll, maan l. maahisen m. boſiſt (*lycoperdon bovista*), **-heinä** nälldynor (*thlaspi bursa pastoris*), **-silmä** = **mulkosilmä.** **-kutan** ttaa *v.* kaſtrera, **mulkutettu** kaſtrerad l. förſedd med teſtiklar.

Mulleroinen isen *a.* hopwältrad, uppſtaplad, hopraſſad. **-roitsen** ta l. **-roitan** ttaa l. **-rmoitan** ttaa *v.* wältra ihop, hopſtapla.

Mulli in l. **-inen** isen l. **-ikka** kan l. **-ikas** kkaan l. **-lukka** kan *s.* unguöt, ſtut, *fig.* en fullwuxen menniſka ſom ej kan läſa, **mullivarsa** årsgammal fåle (multa).

Mullistan aa *v.* omkaſta, omhwälfwa, omſtörta. **-telen** lla *v.* omhwälfwa fortfarande. **-tus** uksen *s.* omhwälfning. **-tun** ua *v.* omhwälfwas, omſtörtas. **-llinmallin** *adv.* huller om buller, om hwartannat. **-llahdan** htaa *v.* haſtigt omhwälfwas, falla öfwerända. **-llahdus** *sdr.* **-llaus** uksen *s.* haſtig omſtörtning, ſtöt.

Mullo on *s.* laxöring, forell. **-onen** sen *dim.* forell.

Mulloon llota, **-ostan** aa, **-ostelen** lla = **mullistan, mullistelen.**

Muloksun ua = **moloksun.**

Multa llan *s.* mull, mylla, **multaseinä** jordwall, **-pääsky** ſtrandſwala (*hirundo riparia*). **-ainen** isen *a.* af mull, mullrik. **-ava** an *a.* mullrik, mullſtark. **-ttaan** llata l. **-llitan** ttaa *v.* mylla, betäcka med mull. **-llin** ltia *v.* uppkaſta mull, rena från mull. **-ltioin** omen *s.* plogbill. **-lturi** in *s.* plogfjöl, mullfösa. **-ltimus** uksen *s.* mullbänk. **-llos** oksen *s.* mullſamling, åkern i uppluckradt tillſtånd. **-llikko** kon *s.* mullhög. **-ttain** amen *s.* ſom uppkaſtar mull från diken, dikesrenſare, golfwaſe. **-llatoin** ttoman *a.* utan mull. **-llattomuus** uuden *s.* mullbriſt.

Mummu un *s.* mormor, gammal gumma. **-ula** an *s.* mormors l. farmors hem.

Muna an *s* ägg, **munan ruska** l. **ruskia** äggula, **munan valkia** l. **valkoinen** äggahwita, kana on munassa hönan är äggſtinn, silmän muna ögonſten, maan muna boſiſt (*lycoperdon bovista*), **Munapirtti** Mogenpert. **-anen** sen *dim.* litet ägg, ögonſten. **-nuainen** l. **-nuinen** l. **-nonen** *dim.* litet ägg, njure, teſtikel. **-nas** aksen *s.* njure = **munaskuu.** **-ainen** isen *a.* af ägg, äggrik. **-nin** ia *v.* wärpa, lägga ägg. **-nitan** ttaa l. **-nitutan** ttaa *v.* ha att

Digitized by Google

wärva, låta wärva. -nukka kan l. -nukkainen isen *s.* litet ägg, munukkani, munukkaiseni min lilla (smeksord). -atoin ttoman *a.* utan ägg. -attomuus uuden *s.* äggbrist.

Munkki kin *s.* munk. -ilainen isen *a.* ht. munkpartiet, *s.* en art fluga.

Munni in *s.* tum.

Munnottelen tella *v.* mumsa, tugga med slutna läppar.

Muod .... se muot....

Muoju un *a.* etterfull, ilsken (muju, muihe).

Muokea an *a.* lucker.

Muokkaan kata *v.* uppmjuka, mösa, mösamt bearbeta, behandla. -kka kan *a.* bearbetad, nätt, bildad. -kkaus uksen *s.* bearbetning, ansträngdt arbete, preß. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* bearbeta småningom, putsa l. pryda sig. -kkautan ttaa *v.* låta bereda, låta bearbeta. -kkaroitsen ta *v.* bereda, bearbeta. -kistun ua *v.* bli bearbetad, bli putsad.

Muolla, muolta, muolle = muualla m. fl. se muu.

Muona an *s.* kost, stat i wiktualier, muonatrenki statdräng, vanhan muona sytning, olla muonalla ha sytning.

Muonen sen = moinen.

Muori in *s.* mor, gammal qwinna. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* benämna till muori. -itus uksen *s.* benämning till muori.

Muoto don *s.* utseende, gestalt, sätt, muodoksi för stens skull, ei muotoakaan icke det ringaste, kaikella muotoa för all del, ei millään muotoa för ingen del, ingalunda, niin muodoin på sådant sätt, sålunda, således, samalla muotoa på samma sätt, sammalunda. -onen sen *dim.* utseende, gestalt. -oinen isen *a.* af utseende, lik, gestaltad, isän muotoinen af fadrens utseende, kauniin muotoinen sön till utseendet. -oisuus uden *s.* gestaltning, likhet till utseendet, isän muotoisuus faderslikhet. -oisesti *adv.* likt. -dollinen isen l. -dollainen isen *a.* med utseende, temmelig, ej att föraktas. -dollisuus uuden *s.* medelmåttighet, temmelig duglighet, behjelplighet. -dotoin ttoman *a.* utan utseende, oformlig, omåttlig. -dottomuus uuden *s.* oformlighet. -dottomasti *adv.* oformligt, öfvermåttan. -dokas kkaan *a.* wacker, nätt. -dokkaasti *adv.* wackert, täckt. -toun uta *v.* få utseende, danas. -dostan aa *v.* gifwa utseende, forma, bilda. -dostaja an *s.* bildare, formare, afteckuare. -dostama an *s.* afbildning. -dostelen lla *v.* afteckna, afbilda småningom. -dostun ua *v.* få utseende, gestalta sig, formas. -dostuma an *s.* formation.

Muotti tin *s.* gjutform, formulär.

Mura an *s.* grus, grusig by. -ako kkeen *s.* smula, litet grus. -akka kan *a.* mör (muria).

Murajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* morra, knorra, puttra, brumma, knota. -rahdan htaa l. -rahtelen hdella *v.* morra hastigt, puttra till. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastigt morrande. -ristan aa l. -ristelen lla *v.* åstadkomma morrande, lått brumma.

Muratti tin *s.* murgrön.

Mure een, -ehinen isen, -ehdin htia, -ehdun htua, -ehdutan ttaa, -eksun sua, -eksin ia = murhe m. fl.

Murenen, -rennan se muria.

Murha an *s.* mord, murhamies mördare, murhanainen mörderska, murhapalo mordbrand. -allinen isen *a.* mordisk. -aan ata *v.* mörda. -aus uksen *s.* mördning. -aaja an *s.* mördare.

Murhe een *s.* omsorg, bekymmer, sorg, pitää murhetta ha omsorg, on murheissansa är bekymrad, sorgsen, murhevaatteet sorgkläder. -eellinen isen *a.* bekymrad, sorgsen, bedröfwad. -eellisuus uuden *s.* sorgsenhet. -eellisesti *adv.* sorgset. -einen isen *a.* bedröfwad. -eetoin ttoman *a.* obekymrad, obedröfwad, sorglös, icke sorglig. -eettomuus uuden *s.* sorglöshet. -eettomasti *adv.* sorglöst. -etin ttia l. -ehdin htia *v.* förja, wara bekymrad. -ehdun btua *v.* bedröfwas; domna. -eksun ua l. -eksin ia *v.* anse för sorglig, bedröfwas. -etutan ttaa *v.* göra sorgsen, bedröfwa.

Murhu un *a.* storbukig, korpulent.

Muria an *a.* mör, bräcklig, lått kroßbar. -in ia *v.* kroßa, tugga. -rikka kan *s.* större bit. -renen reta l. -rennun ntua

Digitized by Google

v. ſmulas, kroßas, förſwagas, aſtaga. -rennan ntaa l. -retan ttaa *v.* kroſſa, ſmula, bela i ſmå belar. -rennus uksen *s.* ſönderſmulning, kreßning. -rentaja an *s.* kroßare, ſmulare. -rentelen nnella *v.* kroßa ſmåningom. -ru un *s.* bit, ſkärſwa, kylän muruja lapsille bygåſwor åt barn. -runen sen *dim.* liten bit. -ruinen isen *a.* ht. bit, full af bitar. -rutan ttaa *v.* ſönbra i bitar. -reno on *s.* ſmula. -renoinen isen *dim.* liten ſmula.

Murisen, -ristan ſe murajan.

Muristan (= mulistan) aa *v.* wältra, muristan kulmia ryuka ögonbrynen, muristain *refl.* ſe ſur och twär ut. -tun ua *v.* mulna (murajan).

Murjaadun tua *v.* ſkrynklas, hoptryckas.

Murju un = murska.

Murkina an *s.* frukoſt, middag. -ainen isen *a.* ht. frukoſt. -noitsen ta l. -noin ida *v.* frukoſtera.

Murmattelen tella *v.* morra till då och då.

Murnin ia *v.* kurra, brumma. -istan aa *v.* brumma, puttra.

Muro on *s.* ſmula, roſk, gräſſk (*coregonus lavaretus*), gärdsnarf, fogelgräs (*stellaria media*). -okka kan l. -okas kkaan *s.* ſmåſkſk, mika, *a.* lucker (muria).

Murotan ttaa, -ttelen tella = murutan ſe muria.

Murran, -rre, -rrokko, -rros, -rrun ſe murta.

Murrutan ttaa *v.* brumma, knorra, qwida. -rrus uksen *s.* wreſigt, bedröfwadt tillſtånd.

Murska an *s.* kroßadt, ſplittradt tillſtånd, lyö murskaksi ſlår i ſpillror, i kras. -aan ata *v.* kroßa i ſpillror. -aus uksen *s.* ſönderkroßning. -kelen l. -kailen lla *v.* kroßa ſmåningom i ſpillror. -ahdan htaa *v.* kroßas haſtigt, gå i plötsligt i ſpillror.

Mursu un *s.* hwalroß. -uinen isen *a.* af hwalroß.

Murran rtaa *v.* bryta, böja, murtaa palasiksi bryta i bitar, murti suuta wred på munnen. -rre rteen *s.* brytning, böjning, kreßanfall, kroßbrytning, murreruoho = viluruoho, kasvojen murteet anſigtsdrag, kielimurre munart, tandin murre ſjukdomskris, ilman murre wäderwerkling. -rto rron *s.* brytning, brott, ſkog af windfällen, murtopuu windfälle. -rrekko l. -rrikko l. -rokko kon *s.* ſkog af windfällen. -rros oksen *s.* brutet tillſtånd, ſkog af windfällen. -rtoinen isen *s.* full med brott. -rrotoin ttoman *a.* utan brott, obrytlig. -rrin rtimen *s.* medel att bryta med, bräcka, murbräcka. -rtaja an *s.* brytare. -rtelen rrella *v.* bryta ſmåningom. -rtelo on *s.* fortſatt brytning. -rtaun uta *v.* utbrytas. -rraten ttaa *v.* låta bryta. -rrun rtua *v.* bryta ſig, brytas, murtuu murheesta kroßas af ſorg. -rtumatoin ttoman *a.* obrytlig, obräcklig. -rtumattomuus uuden *s.* obräcklighet. -rtuvainen isen *s.* bräcklig, ſom lätt brytes. -rtuvaisuus uuden *s.* bräcklighet. -rteun uta *v.* få miſsfall. -rteutan ttaa *v.* låta få miſsfall.

Muru, -unen, -utan ſe muria.

Musa an *s.* groft grus, musakivi klappersten.

Musera an *s.* grus.

Muserran rtaa *v.* kroßa, ſönderkroßa, förkroßa. -rrus uksen *s.* kroßning. -rtelen rrella *v.* kroßa ſmåningom. -rrun rtua *v.* kroßas, bli ſönderkroßad. -rtuvainen isen *a.* kroßbar. -rtuvaisuus uuden *s.* kroßbarhet. -rtumatoin ttoman *a.* okroßbar. -rtumattomuus uuden *s.* okroßbarhet.

Museva an *a.* mörk, ſwartaktig.

Muskula an *s.* ſtycke, bit, loihtian muskulat allehanda bitar, ſåſom af bödas ben m. m. hwilka trollkarlen anwänder till ſina läkemedel.

Musta an *a.* ſwart, *s.* ſwärta, musta kärme huggorm (*vipera berus, var.*) -rastas koltraſt (*turdus merula*), -suorsa ſwärta (*fuligula fusca*), -tiiro l. -tiira ſwart tärna (*sterna nigra*), -tikka ſwart hackſprett (*picus martius*), mustapää ängdun (*eriophorum latifolium*), mustapää apilas brunwäpling (*trifolium spadiceum*), musta tauti ſwartſjuka, mustan verevä mörkrött, brunett, mustan pintainen ſwartmuſſig, musta teeri racketlhane (*tetrao hybridus*), mustalintu ſjöorre (*fuligula nigra*). -tuus uuden *s.*

Digitized by Google

ſwarthet. -asti *adv.* ſwart. -ainen l. -tukainen isen *dim.* något ſwart, ſwartaktig, kynnen mustukainen ſwarta randen på naglar. -amainen isen *s.* ſwartaktig. -alainen isen *s.* Zigenare. -te een l. -tos oksen *s.* ſwärta. -tuke kkeen *s.* ſwart ämne, färgämne. -anema l. -telma an *s.* ſwart fläck, blånad. -ti in *s.* ſwart hund. -tike kkeen l. -tikki kin *s.* ſwart fo. -tikka kan l. -tikas kkaan *s.* blåbär. -tio on *s.* Swartå. -aan ata *v.* ſwärta. -aus uksen *s.* ſwärtning. -tun ua l. -tenen tela l. -tetun ttua *v.* bli ſwart, ſwartna. -tutan ttaa *v.* ſwärta, baktala. -tus uksen *s.* ſwart färg, mustuslähde fälla med jernhaltig gyttja hwarmed läder ſwärtas. -tei in *s.* blåbär.

Muta dan *s.* by, åſja, grums. -ainen isen *a.* åſjig. -aun uta *v.* bli åſjig, grumlas. -aannun ntua *v.* bli gyttjig, befuddlas af gyttja.

Mutakka kan *s.* rörware.

Mutasen sta *v.* haſtigt ſkära, m. mielen ſtöta någon. -telen della *v.* afſkära ſakta, warſamt. -teloitsen ta *s.* afſkära fortfarande.

Muti din *s.* klädnad af renſkin, lappmudd.

Mutisen sta *v.* tala ſakta, mumla, mucka. -ina an *s.* mummel, taßel (mötisen).

Mutistan aa = muikistan.

Mutjutan ttaa *v.* trilla, drilla.

Mutka an *s.* bugt, krångel, knep. -anen sen *dim.* liten bugt. -ainen isen *a.* bugtig, krånglig. -aan ata *v.* bugta, böja, förwända. -aelen lla *v.* förwända, förwrida. -kin ia *v.* ſlå bugter, röras i bugter, mutkiten l. mutkien genom bugter, genom krångel. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* göra bugter, mutkittain l. mutkitellen bugtwis, i bugter. -kistan aa l. -kistelen lla *v.* göra bugter, ſlå bugter. -kistus uksen *s.* böjning, bugtning. -kistun ua *v.* krokna, bugta ſig. -kistutan ttaa *v.* låta bugta ſig, ſlå i bugter. -aun uta l. -aannun ntua *v.* böja ſig, wika af wägen.

Mutsakka kan *a.* blid, ſaktig, oikein kalan mutsakka tigtigt ſiſtwäder.

Mutso on l. -onen sen *s.* ung huſtru, prydlig qwinna.

Mutsoi in *s.* blåbär (musta).

Mutsutan ttaa = mutjutan.

Mutta *prt.* men, men dock.

Mutti tin *s.* rätt af mjöl och pylſa.

Mutu dun *s.* ekritza (*leuciscus phoxinus*) = mutukala (tuikiainen).

Mutuilen lla *v.* tugga mödoſamt. -ustan aa l. -ustelen lla *v.* tugga ſom ett tandlöſt barn.

Muu uun *a.* annan, en annan, muuten annorledes, annars, yksi muuna kaksi án en án twá, muullainen (muun lainen) af annan beſkaffenhet. -uutoin *prt.* annars, eljeſt, kuinka muutoin hurn eljeſt. -uunne *prt.* annorſtädes hän. -uulloin *prt.* en annan gång. -uulloinen isen *a.* ht. annan tid. -uuan amen *pron. indef.* någon. -uutama an l. -uutamainen isen *pr. indef.* någon, en och annan. -uutamasti *adv.* någongång, fordom. -uutamisti *adv.* ibland, någragånger. -uukalainen isen *s.* fremling, utländning. -uukaloitsen ta l. -uukaloitan ttaa *v.* göra fremmande. -uunainen isen *a.* ht. annan tid. -uua an *s.* annan ort, muualle åt annat håll, muualta från annat håll, muualla annorſtädes. -uunnun ntua *v.* bli en annan, förändras, förbytas (muunnun, muutan).

Muuja an = muija.

Muulehdun htua l. -uurehdun htua *v.* härſkna. -lehdan htaa l. -lehutan ttaa *v.* låta härſkna.

Muuli in *s.* mulåsna.

Muunnun ntua *v.* förlora käuſeln, domna. -ntumus uksen *s.* domning, käuſelöshet. -ntelen nnella *v.* qwäljas, ha qwal i magen. -nnutan *sdr.* muutan ttaa *v.* låta domna, göra käuſelslös.

Muurainen l. -ahinen l. -risinen l. -rahainen isen *s.* myra, muurahaiskeko l. -pesä myrſtack.

Muurain amen l. -ama an *s.* hjortron = suomuurama, maamuurain l. maamuurama åkerbär, olla muuramessa wara på hjortron*s* l. åkerbärsplockning.

Muuraan rata *v.* mura. -aus uksen

muruing. -ari in l.-aaja an *s.* murare. -ri in *s.* mur, muuripääsky ladufwala (*hirundo rustica*).

Muurehdun htua *v.* förlora känseln, domna.

Muurikki kin *s.* kouamn.

Muuroi in *s.* hjortron (moget).

Muutama se muu.

Muutan ttaa *v.* förändra, förbyta, flytta, ömsa (muunnun). -ttaja an *s.* förändrare, flyttare. -tto ton *s.* förändring, flyttning, muuttoaika flyttningstid. -tollinen isen *a.* flyttbar, förändring underkaſtad. -tollisuus uuden *s.* flyttbarhet. -tollisesti *adv.* flyttbart. -ttolainen isen *s.* emigrant, utflyttare. -ttolaisuus uuden *s.* emigration. -tte tteen *s.* ombyte, omwerling, muutteen alainen ombyte underkaſtad. -tteinen isen *a.* förändberlig, förändring underkaſtad. -tos oksen *s.* flyttning, förändring, werling, förändberligt tillſtånd. -tin ttimen *s.* flyttningsmedel, extremitet, muutinvaattet bytesfläder. -ttelen tella *v.* ſmåningom förändra, ömſa. -ttelo on *s.* ömsning, ombyte. -tallan ttaa *v.* förändra litet och lätt. -ttelehdan htaa *v.* förändra litet och haſtigt, förändras l. flyttas plötsligt. -tun ttua *v.* förändras, flyttas. -ttuvainen isen *v.* förändberlig, ombytlig. -ttuvaisuus uuden *s.* förändberlighet. -ttuvaisesti *adv.* förändberligt. -ttumatoin ttoman *a.* oförändberlig. -ttumattomuus uuden *s.* oförändberlighet. -ttumattomasti *adv.* oförändberligen (jfr. muu).

Muvakas kkaan = mukava.

Myhin hkiä l. -hyn hkyä *v.* taßla, mumla. -hky hyn *s.* klimp, hopgyttring, taßel, myhiomähkin om hwartannat. -hkä än *s.* taßel, salamyhkää hemligen under taßel.

Myhisen stä l. -häilen llä l. -höttelen tellä *v.* taßla, göra taßlande.

Myhkyrä än = mahkura.

Mykellän se mykärä.

Mykerrän se mykärä.

Mykevä än *a.* knpig.

Mykky kyn l. -ylä än l. -yrä än *s.* ſammanrulladt l. hopgyttradt tillſtånd, hympel. -yri in *s.* förbehållſam, tyſtlåten menniſka. -ylöitän ttää l. -yröitän ttää *v.* föſa ihop, uppfaſta en hympel.

Mykkä kän *a.* ſtum, dumbe. -käisen stä *v.* förſtumma, tillſtoppa munnen. -kistyn yä *v.* twärtyſtna.

Mykrä än = myyrä

Mykyä än l. -yrä än *s.* fullrig. -yöitän ttän l. -yröitän ttää *v.* göra fullrig. -yöttelen l. -yröittelen tellä *v.* göra ſmåningom fullrig (mykky).

Mykärä än ſammanrullad tillſtånd. -kärrän l. -kerrän rtää l. -kellän ltää *v.* hopruſla, ſfrynkla, hopgyttra, göra fullrig, mumla. -kärrys l. -kerrys yksen *s.* hopruſlning, hopgyttring, mummel. -kärryn l. -kerryn rtyä *v.* bli fullrig, ſfrynklas.

Mykävä än = mukava.

Mylhyyn hytä *v.* föſa ihop.

Myljyn yä = mylvin.

Myllikköinen isen *a.* trind, äggformig (lyllyräinen).

Myllermöitsen tä l. -rmöitän ttää l. -röitän ttää *v.* föſa om hwartannat i hög, wältra, omſtörta.

Myllistän ää = mullistan.

Mylly yn *s.* qwarn. -lläri in *s.* mjölnare. -ytän ttää *v.* mala, låta gå genom qwarneu.

Myllyyn ytä *v.* uppröra (myllistän).

Myllään ätä *v.* böka upp, uppröra, hopföſa. -äys yksen *s.* uppbökning, röra, willerwalla. -ähdän htää *v.* blifwa haſtigt utſtående (t. ex. ögat). -llähytän ttää *v.* hopföſa haſtigt, göra haſtigt framſtående. -llästän l. -llöstän ää = myllään.

Mylvin iä *v.* böla, wrålа. -vä än *s.* böare, wrålare, buffel. -vinä än *s.* wrål, tjut.

Mylä än *a.* trubbighet, ſlöhet.

Mynä än *s.* ett ſlags ſwamp, Mynämäki Wirmo ſocken.

Mynnyn ntyä = myrryn rtyä.

Mynnähdyn htyä *v.* bufua, få mögel.

Myntti tin *s.* mynt, wattenmynta (*mentha aquatica*), johanneksen m. mannablod (*hypericum quadrangulare*). -ttään ttätä *v.* mynta. -ttäys yksen *s.* myntning. -ttäjä än *s.* myntare.

Digitized by Google

Myriä än *s.* för (*muria*).
Myrisen, -rinä se myrään.
Myritän ttää *v.* breda fram för att gäcka.
Myriäinen isen = myrä.
Myrkky kyn *s.* förgift, myrkkyputki l. -ruoho odört (*cicuta virosa*), -sieni flugsvamp (*agaricus muscarius*). -yinen isen *a.* giftfull, förgiftad. -yisyys yyden *s.* giftfullhet. -kyllinen isen *a.* giftig. -kyllisyys yyden *s.* giftighet. -kyllisesti *adv.* giftigt. -kytän ttää *v.* förgifta. -kytys yksen *s.* förgiftning. -kyttäjä än *s.* förgiftare. -kistyn l. -kystyn yä *v.* bli giftblandad, förgiftas, insupa förgift. -kynnytän ttää *v.* giftdränka, försätta med förgift.
Myrkkä kän *s.* stank. -kähdyn htyä *v.* storkna af stank.
Myrri in *s.* qwidande barn. -rryinen isen *a.* qwidande, knarrig, wresig, butter. -rrytän ttää *v.* qwida, brumma, knarra, wara wresig. -rrytys yksen *s.* knarrning, qwidan. -rrys yksen *s.* qwidande, brummande tillstånd, magisk ekstas, myrsmies trollkarl, on myrryksissä är i ekstatiskt tillstånd. -rryttelen tellä *v.* qwida l. brumma fortfarande. -rryttäjä än l. -rrytteliä än *s.* qwidare, brummare, trollkarl.
Myrryn rtyä *v.* taga syra (bricka, öl), bli förskämd (häallyn), bli ledsen, wresig. -rrästyn yä *v.* antaga förskämd smak, t. ex. såsom för litet saltadt.
Myrsky yn *s.* storm, -lintu stormfågel (*procellaria glacialis*). -ylä än *s.* Mörsfom socken. -yinen isen *a.* stormig. -yisyys yyden *s.* stormighet. -yn yä l. -yyn ytä *v.* storma. -ytän ttää *v.* uppwäcka storm, rasa såsom storm.
Myrskä än = murska och myrskyinen.
Myrteyn ytä *v.* löpna.
Myry yn *s.* framstående tillstånd, myryllänsä såsom utstående. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* låta framstå. -ytys yksen *s.* framskjutning.
Myrä än *s.* skymning.
Myrään l. -räjän rätä l. -risen stä *v.* brumma. -ry yn l. -rinä än *s.* brumning. -rö ön *s.* brummande warelse. -rähdyn htyä *v.* roßla, snarka. -ryyn ytä l. -ryn yä *v.* brumma, dåna (myry).
Myssy yn *s.* mößa. -yläinen isen *a.* hörande till mößpartiet. -ynen sen *dim.* liten mößa. -yinen isen *a.* rik på mößor. -yllinen sen *s.* med mößa försedd, en mößa full. -ytöin ttömän *a.* mößlös, oförståndig.
Myteyn ytä l. -tinnyn ntyä *v.* murkna, bli förskämd (myrryn).
Mytisen stä *v.* mumla, furra sakta. -inä än *s.* sakta furrning. -iäinen isen *s.* liten mygga (mutisen).
Mytistän ää *v.* skrynkla, rynka. -tys yksen *s.* skrynkling (mytty).
Mytkähdän htää = nytkähdän.
Mytty tyn *s.* bylte, paqwett, myttyposti paqwettpost, on mytyssä är i bylte. -tytän ttää *v.* lägga i bylte. -tyri in *s.* krångelmakare, bylte.
Mytyri in = hytyri.
Mytyyn tytä = myteyn.
Mytäynnyn ntyä = myteyn.
Mytöstelen llä = mytytän.
Myydyn se myyty.
Myymi in *s.* brudens gåfwa åt swärföräldrarna.
Myyn yydä *v.* sälja, myytävä som är till salu, säljbar. -yynti nnin l. -yyntö nnön *s.* försäljning. -yyjä än *s.* säljare. -yyskelen l. -yyskentelen nnellä *v.* sälja smått, utbjuda, hålla salt. -yyskentelen nnellä *v.* utbjuda, utprångla. -yytän ttää *v.* låta försälja. -yymätöin ttömän *a.* icke säljande, osåld.
Myyni in = myymi.
Myyrä äu l. -ri in l. mullwad, myyrän mätas mullwadshög, -korva mullwadsöra, wintergrön (*pyrola chlorantа*). -riäinen isen *dim.* liten mullwad, myra, gräsfingga. -rään rätä *v.* gräfwa som mullwad.
Myysy yn *s.* not l. nät utan telnar.
Myyvyn yykyä l. -yyvin yykiä *v.* böla. -yykynä än *s.* bölning. -yykiä än *s.* bölare.
Myydyn yytyä *v.* förstna (ehdyn).
Myö = me.
Myö *n. def.* myös (*sdr.* af myöksi) åfwen, också, myösperä benägen, böjd för, myöten l. myöden långsmed, i enlighet med, antaa myöden gifwa ef-

Digitized by Google

ter, miekka miestä myöden swärdet efter mannen, käy myöden har framgång, myötä tillika, jemte, medföre, tulee myötä kommer med, on myötä är i följe, myötävirta, -tuuli medström, medwind, käy myötäkättä l. -sulkaa l. -sukaan går medföre, lyckas, puhuu myötä kielin talar en till wiljes, smickrar, myötäkäyminen medgång, myötä myösin med allt fitt, myötäperä medgift, hemgift, myötä päivää med solen, myötäpäiväinen solwind, myötämaa medföre sluttande mark, menee myösiin är eftergifwande. -täinen l. -täjäinen isen *a.* medsluttande, gynnsam, positiv, *pl.* -set medgåfwa, hemgift. -täisyys yyden *s.* sluttning, förlighet. -täisesti *adv.* förligen, gynnsamt, efter önskan. -dyn tyä l. -nnyn ntyä *v.* eftergifwa, foga sig efter, gå in på, swigta. -ntyväinen isen *a.* eftergifwande, medgörlig. -ntyväisyys yyden *s.* medgörlighet. -ntyväisesti *adv.* medgörligt. -ntymätöin ttömän *a.* omedgörlig. -ntymättömyys yyden *s.* omedgörlighet. -ntymättömästi *adv.* omedgörligen. -nnän ntää *v.* medgifwa. -tään dätä *v.* hålla med, wara med, fara medwind. -stän ää l. -distän ää l. -ditän ttää *v.* medgifwa, foga sig efter. -distyn yä *v.* bli medgifwande, bli foglig. -dytän ttää l. -nnytän ttää *v.* böja l. foga ngt efter ngt, willfara, medgifwa. -dytys l. -nnytys yksen *s.* medgifwande, eftergift. -stytän ttää *v.* göra fogsam, wara medgifsam. -tähytän ttää *v.* wara hastigt med, gifwa hastigt efter. -tyri in *s.* medgång, medwind, den som bär allt fitt hos sig.

Myöhiä än = möyhiä, mouhia.

Myöhä än *s.* sen, tuli myöhään kom sent. -äinen isen *dim.* sen. -ästyn l. -histyn yä *v.* bli sen, bli efter. -äksyn yä *v.* anse för sentida. -ästytän ttää *v.* göra sen, låta bli sen.

Myölainen isen *a.* ringa aftad.

Myön myödä, myöskelen, myöskentelen o. s. w. = myyn, myyskelen m. fl.

Myösin iä *v.* klandra, tadla, förkasta. -iä än *s.* tadlare, förkastare. -stän tää *v.* åtra, återkalla. -stelen llä *v.* förkasta, ogilla (myö).

Mä = minä.

Mäd .... se mät....

Mähe hkeen *s.* afhög efter en brasa, afbetäckt glödhop. -hin hkiä *v.* öfwertäcka glödande kol med aska, stänka, slämta, stöna, obäka sig. -hkinä än *s.* stön, stänkning, obäkning. -hkä än *s.* stön, böld, lyslummer, rismoßa (*lycopodium selago*), umpimähkään på måfå. -hkiö ön *s.* stönande menniska, obäklig person, obäke.

Mähehdyn htyä = mädännyn.

Mähisen stä = mähäjän.

Mähkä än *s.* dumhufwud.

Mähnä än *s.* fiskrom.

Mähy yn *s.* kroßadt, mjukt tillstånd, buller, skräl (murska). -hävä än *a.* kroßad, mjuk, wek, smaklig. -häjän hätä *v.* stoja, skråla.

Mähö ön, -ötän ttää = mähkiö, mähin.

Mäihä än *s.* safwa, den inre mjuka barken på träd. -äinen isen *a.* safwig, full af mjuk bark. -hin iä l. -hään ätä *v.* afdraga den inre barken, mäihään naurista skafwa rofwa till en saftig maßa. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* afdraga småningom barken, skafwa smått. -äys yksen *s.* barkens afdragning, skafning.

Mäikin kkiä l. -kkään kätä *v.* föra ett ljudeligt buller, skrika och larma. -kkikin l. -kkinä än *s.* skrik och larm. -kyn kkyä *v.* återskalla af larm. -kytän ttää *v.* åstadkomma skrik och larm, hulta på, bullra. -kähytän ttää *v.* åstadkomma hastigt larm, bullra hastigt på. -käsen stä *v.* skrika till en gång. -kähdys yksen *s.* hastigt larm, dopt skall.

Mäinen isen (= mainen) efterhängdt ord betydande lifhet, härkämäinen orkaftig. -äisyys yyden *s.* -aktighet. -äisesti *adv.* -aktigt.

Mäiskän, -kään, -kähdän, -ke, -kytän = maiskin m. fl.

Mäjallän ttää *v* wäsnas, larma, skalla.

Mäki äen *s.* backe, kulle, myötämäki medbacke, vastamäki motbacke, mäen kallo l. mäkivaate rennießa, mäkikurppa

morkulla (*scolopax rusticola*), mäen makia l. makiainen stensöta, bergssöta, (*polypodium vulgare*), mäkikukka hundtunga, munklöß (*synoglossum officinale*). mäkikaura flyghafre, landthafre (*avena fatua*), mäkikupu = nutterva, mäkivehka bockblad (*convallaria polygonatum*), mäkivyö swansrem (häntävyö), mäkihihnat hindertyg, mäkivuoto fuktigt ställe nedanom en backe. -inen isen *a.* ht. backe, backig. -isyys yyden *s.* backighet. -kelä än *s.* bostad på backe. -keläinen isen *s.* backbo. -kimäs äksen l. -kimys yksen l. -kyri in *s.* på backar skenande häst. -äyksittä l. -äyksiten *adv.* nedför backe. -äys yksen *s.* twärband på skidor. -äystin imen *s.* hindertyg. -äystän ttää *v.* förse skidan med twärband.

Mäkkäleitän ttää *v.* slänga sig.

Mäkrä än = mäyrä.

Mäksähdän htää, -hdys yksen = mätkähdän, matkähdys.

Mäkuska an *s.* brödkaka.

Mäkähdän htää *v.* gifwa ett hastigt och doft ljud, bräka till, böla hastigt (määkyä). -käisen stä *v.* slå en gång, dänga till, dunka till. -kätän ttää *v.* bräka (geten). -kätys yksen *s.* bräkning.

Mäkärä än *s.* flygfä, yrfä, insekt, mygga, knått, gråtande barn, bylte. -äinen isen *s.* litet yrfä, *a.* full af yrfän. -kärryn rtyä *v.* byltas ihop, digna (mykärä).

Mälkennän ntää *v.* mumla, brumma, smått gräla.

Mälkin kkiä, -lke kkeen, -kkinä än, -kki kin = mäikin m. fl.

Mällittelen tellä l. -llöttelen tellä *v.* tala ljudeligt och oredigt, wäsnas gällt.

Mälä än *s.* oredigt, horgyttradt tillstånd, sekamälää huller om buller. -äjän ätä *v.* sorla, tala oredigt.

Mämmi in *s.* memma, af rågmalt beredd i näfwerrifwor gräddad söt kaka till påsken. -inen isen *a.* ht. memma, sötig, hycklande, smilande, weklig. -ittelen tellä *v.* låtsa, hyckla, wara weklig.

Mänen nnä o. s. w. = menen m. fl.

Mängin nkiä *v.* preßa, stöta, genom slag bereda, larma. -nkki kin *s.* preß till skinnberedning, bundtmakare, stöt, buller. -nge nkeen l. -nkkinä än *s.* stötning, bultning, larm. -ngitän ttää *v.* låta stöta, låta bulta, låta bereda (skinn). -ngyn nkyä *v.* tala ljudeligt, larma. -ngistän tää *v.* pladdra, skräfla.

Männinkäinen isen = menninkäinen.

Mäntti tin *s.* hwitgarfwadt läder. -ttään tätä *v.* bereda sådant läder, bulta, proppa full. -ttäys yksen *s.* hwitläders beredning, bultning.

Mänty nnyn *s.* tall, aikkimänty tall som wäxer till största höjd, mastträd, hyötym. som wäxer frodigt, jouhimänty qwistfri ända till toppen och fin i weden, lylym. hård tall, raitam. l. kangasm. som wäxer på mo och har längre barr, rapam. l. räkäm. gårtall, martall. -ynen sen *dim.* liten tall. -yinen isen *a.* af tall, tallbewuxen. -nnykkö l. -nnikkö kön l. -nnistö ön *s.* tallskog.

Mäntä nnän *s.* tjärnstake, pumpstång, mäntäpää *ep.* för millefoliblomma.

Märe een *s.* idislan, tugg till att idislas. -ehdin htiä *v.* idisla. -ehtiä än *s.* idislare. -ehdys yksen *s.* idisling, mat som idislas. -ehtiväinen isen *a.* idislande. -ehtimätöin ttömän *a.* icke idislande.

Märisen stä *v.* marra, morra. -inä än *s.* marrande.

Märkä rän *a.* wåt, märkäpää warböld, tule märille öfwergår till suppuration, ei märkääkään icke en droppe, märkä vettä en droppe, sqwätt, veden märkä wattenblomning. -kyys yyden *s.* wåthet, fuktighet. -rästi *adv.* wått, fuktigt. -rin rkiä *v.* waras, blomma (om watten). -rkenen retä l. -rennyn ntyä *v.* bli wåt. -rkäyn ytä *v.* bli wåt, fuktas. -rännän ntää *v.* göra wåt, fukta, låta suppurera. -rännys yksen *s.* befuktning, suppuration.

Märsky yn, -kyn yä = myrsky m. fl.

Märsy yn *s.* som ständigt gråter = märsylaukku. -yn yä *v.* gråta oupphörligt.

Märy yn *s.* owäder. -ryyn yta *v.* storma.

Märä än = mera.

Märänen, -nnys se märkä.

Digitized by Google

Mäski in *s.* mäft. -kään kätä *v.* mäfka.
Mässään sätä l. -säilen llä *v.* bullra, ftoja. -äys yksen *s.* bullrande lek, ftoj. -sinä än *s.* fräckt l. ftält beteende.
Mäsä än = murska.
Mäti din *s.* fifkcom, mätimaha romftinn, ftormage, lyön mädiksi ftår till en fmörja. -inen isen *s.* full med rom, af rom, rombefuddlad. -inki ngin *s.* ftorbuk (mäta). -ditöin ttömän *a.* utan rom. -dittömyys yyden *s.* rombrift.
Mätikkö kön = mätäikkö fe mätäs.
Mätkin iä *v.* klappa, dunka på, kafta fortfarande. -kään kätä l. -käelen llä *v.* ftå l. kafta wårdslöft. -kähdän htää *v.* gifwa ett plötsligt dunkande ljud (t. er. genom fall, kaft), dimpa ned. -kähdys yksen *s.* plötslig dunkning, dimp. -kyn yä *v.* gunga af ftötar.
Mätin ttiä *v.* fortfarande kafta, fmäcka, wräka ihop, fullproppa. -ttään tätä l. -tän ttää *v.* wräka, kafta wårdslöft. -ttö tön *s.* kaft, fmitta.
Mätäs ttään *s.* tufwa, meni mättäsen gick under tufwan (i grafwen), mättassera tufftarr (*carex caespitosa*), kalamätäs granruskor till fiftfånge. -ttäinen isen *dim.* liten tufwa, *a.* tufwig. -ttähikkö kön *sdr.* -täikkö l. -ttähistö ön *s.* tufwig mark. -ttäynnyn ntyä *v.* bli tufwig.
Mätä dän *a.* rutten, murken, mätähaava rötfår, mätäkontti furt ben, mätäkuu rötmånad. -ti din l. -täinen isen l. -tikkö kön *a.* rutten, rött. -tänen dätä l. -dännyn ntyä *v.* ruttna, bli rött. -tänemys yksen *s.* förruttnelfe. -datän ttää l. -dännän ntää *v.* röta, låta ruttna. -dännys yksen l. -dätys yksen *s.* rötning, förruttning.
Mäyhyyn hytä *v.* pöfa.
Mäykky kyn = maukkn.
Mäyrä än *s.* gröffwin, gräfling.
Mäys, mäystin, mäystän fe mäki.
Mäyskin iä = mäiskin.
Määhnä än mähnä.
Määhä än, -äinen isen, -hään hätä, -hin iä, -häys yksen = mäihä m. fl.
Määky ääyn l. -ynä l. -kinä än *s.* böljning, bråkning. -ääyn ääkyä *v.* böja, bråka. -käsen stä *v.* bråka, böja en gång. -ääin ääkiä *v.* böja l. bråka fortfarande.
Määlin iä *v.* garfwa, bereda läder. -ikki kin *s.* garfware. -ikkä kän l. -itsä än *s.* garfweri.
Määnne nteen *s.* brägg, ftum (maanto).
Määrä än *s.* mål, mått, beftämmelfe, päämäärä ftutmål, määräpäivä förfallodag, johonki määrään någorlunda, ylimäärin öfwermåttan. -äinen isen *s.* ht. mått, mål, liikamäärainen öfwerfkjutande måttet, öfwermålig, alam. undermålig. -ällinen isen *a.* afmätt. -ätöin ttömän *a.* obeftämd, obegränfad. -ättömyys yyden *s.* obeftämdhet. -ään ätä *v.* beftämma måttet l. målet. -äys yksen *s.* beftämning. -äelen *sdr.* -äilen llä *v.* beftämma fmåningom. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* låta beftämma, determinera. -ritys yksen *s.* beftämning, determination.
Määssä än *s.* hög.
Määvyn = määyn fe määky.
Möhin hkiä *v.* ftöta, ftå häftigt (möhin).
Möhitän = möhötän.
Möhjä än *s.* mjuk maßa, medder.
Möhkä än l. -äle een l. -äre een *s.* klump.
Möhkiäinen isen *s.* brudgum, möhkiäiset förlofningsfalas.
Möhkönen sen *s.* fpratt.
Möhliä än *a.* dåft, plusfig.
Möhnin iä *v.* bära fig afwigt åt, fläpa.
Möhy yn *s.* fmått, onyttigt ting, fopor, on möhynä år i fmulor.
Möhörä än l. -rö ön *s.* fmutfig menniffa. -röilen llä *s.* fmutfa fig, befuddla, bete fig ofnygg.
Möhötän ttää *v.* bråka heft (fom bocken), ftollas, bete fig fånigt.
Möinen isen = moinen; tämmöinen = tän möinen.
Möke een *s.* trumpenhet, istuu mökeissänsä fitter trumpen, arg (mökö).
Mökerrehdän htää l. -kellän ttää l. -ketän ttää *v.* tugga långfamt, mumfa, rukki mökerrehtää rocken drar ej in tråden.
Mökisen fe mökä.

Digitized by Google

Mökki kin *s.* hydda, stuga. -ilä än *s.* stället för hydda. -iläinen isen *s.* backstuguhjon, inhysing.
Mökkö kön *s.* af stamp och mjöl gjordt på näfwer stekt bröd.
Möksin iä *v.* bulta, prygla. -sähdän htää *v.* dunka, dimpa, plumsa.
Möksä än *s.* kysse.
Mökä än *s.* buller, skrän, skräl. -kisen stä l. -äjän ätä *v.* göra oljud, skräna, knorra, knota.
Mökö ön *s.* en som sitter och mumlar, ser trumpen ut. -ötän ttää *v.* sitta och mumla då och då, bråka, makaa mököttää ligger och stönar. -ötys yksen *s.* bråkning, stönande. -öttäjä än *s.* bråkare, stönare, *ep.* för beckasin. -kötin ttimen *s.* trumpen, tillgjordt allwarsam menniska.
Mölisen stä l. -läjän l. -lään lätä *v.* wråla, böla, råma, wäsnas. -lä än l. -linä än *s.* wrål, larm. -läytän ttää l. -hdän htää *v.* wråla till hastigt.
Möljyn yä = mölisen.
Mölkö ön *s.* mumlare. -ötän ttää *v.* mumla.
Mölläke kkeen l. -äkkä kän *a.* swart, dunkel, mörk.
Mölsä än *a.* slö.
Mölyyn ytä = mölisen.
Mölö än *s.* lurk.
Mönkerä än *s.* herdelur af träd omwirad med näfwer. -ngyn nkyä *v.* tuta med lur, ropa hårdt, ryta, wråla. -nkäisen stä *v.* ryta till. -ngerrän rtää *v.* göra ugt med wrålande, knorrande ljud.
Mönkäre een *s.* stort stycke, klump.
Mörisen stä, -rinä = mölisen m. fl.
Mörkäle een = möhkäle.
Mörkö ön *s.* buse, *ep.* åt björn, spöke.
Mörköinen sen *s.* strömstare (*cinclus aquaticus*).
Mörnin iä = möyrään.
Mörri in *s.* spöke (myrri).
Mörrinkäinen isen = möyrinkäinen.
Möry yn *s.* brölare.
Möro ön *s.* warg.
Mössitän ttää *v.* taga (om björnens gång).
Möyhiä än *a.* lös, mör, lucker. -heys yden *s.* mörhet, luckerhet (mouhia).
Möyhkä än = möhkä.
Möyhään hätä l. -hin iä *v.* wäsnas, skräla, larma. -he een l. -hinä än l. -hy yn *s.* skräl, larm.
Möykky kyn *s.* limpa, romhylsa (maukku, moukku). -kyn kkyä *v.* baka limpa, knåda, ifrigt tillaga. -kytän ttää *v.* tugga som tandlösa, mumsa.
Möykkään kätä *v.* skråla, larma (möyhään).
Möykäri in *s.* obändig menniska, larmare.
Möyrinkäinen isen *s.* surrande insekt.
Möyrään räta l. -rästän ää *v.* bölande uppkasta jord (som tjuren). -ryyn rytä *v.* ryta, wråla. -ry yn *s.* wrål, möyrymies = myrrysmies.

N.

Naakin kkia *v.* krypa för att komma på willebråd.
Naakka kan *s.* kaja (*corvus monedula*).
Naakku kun = narttu.
Naala an *s.* naturlig form, skepnad, läksi naalaltansa rubbades ifrån sitt rätta skick. -ainen isen *s.* beskaffad, kaikennaalainen = kaikenlainen. -akas kkaan *a.* underlig till utseendet. -ailen lla *v.* gråma sig, koketters, gå grann. -ailevainen isen *a.* koketterande.
Naali in *s.* fjällråf, fjällracka (*canis lagopus*), *a.* glupsk, snål. -leus uden *s.* snålhet, glupskhet.
Naalikko kon, naalo on = neulikko.
Naama an *s.* anstigte, näsa, tuohinaama näfwermask, naamasarvi renhorn betäckt med hud. -ari in *s.* mask. -ailen lla *v.* gapa, wisa anstigtet.
Naantali in *s.* Nådendal.
Naappaan pata *v.* fastnagla.
Naappo = nappo.
Naapuri in *s.* granne. -isto on *s.* grannskap. -rus uksen *s.* en af grannarna.
Naara an *s.* hona, hora, dragg, krok l. håf att upptaga från sjöbotten, naaran nappi l. näppi wagel. -as aksen l. -as aan *s.* hona. -anen sen *dim.*

Digitized by Google

hona. -ainen isen *a.* ht. hona. -aan ata *v.* bragga, loda, upptaga från sjöbotten.
Naappu pun = lyhde.
Naarma an l. -mi in l. -mu un *s.* främa, blodrisva. -ainen l. -uinen isen *a.* främig. -atoin ttoman *a.* utan främa.
Naarmaus uksen *s.* underarmsbörda.
Naarttu = narttu.
Naasti in *a.* snygg, hyffad, konstfärdig, *s.* taklage å fartyg. -ius uden *s.* renlighet, snygghet, konstfärdighet.
Naati din *a.* behändig, flicklig, förståndig. -aiainen isen *dim.* behändig.
Naatta tan *s.* hinna, kärpän naatta torkadt hermelinkött. -tun ttua *v.* öfwerdragas med hinna, förtorkas.
Naatti tin *s.* blaster, blad och stängel på rotwärter. -inen isen *dim.* liten blaster, *s.* blasterrik, af blaster.
Naattu tun = narttu.
Naava an *s.* trädmoßa, laf. -ainen isen *a.* lafwig. -vikko kon *s.* lafrik skog.
Nahisen sta *v.* smäwäsnas, snysa. -ina an *s.* taßel, snysning. -hin hkia *v.* knastra. -ikoitsen ta *v.* knysta. -stun ua *v.* bli swampig. -stutan ttaa *v.* låta bli swampig, låta wißna (nahka).
Nahjaan jata *v.* guida, bete sig senfärdigt. -jus uksen *s.* drölare, tafatt. -justan aa *v.* söla, göra långsamt. -justus uksen *s.* sölning, tafatt beteende. -justelen lla *v.* bete sig dröligt.
Nahka han l. hkan *s.* hud, skinn, läder, *pl.* nahat yels, nahkahevonen mycket mager häst, -muna windägg, -pilvi tunnt moln, -siipi läderlapp, -lappulainen torskmoßa (*peltidea aphthosa*), -paju gråwide (*salix cinerea*). -anen sen *dim.* litet skinn, *pl.* -set fäll, yels. -ainen isen *a.* af skinn, af läder. -hallinen isen *a.* som har skinn l. läder. -kuri in *s.* försnär, bundtmakare. -kia an *a.* mjuk och seg, skinnaktig, swampig. -kiainen isen *s.* nejonöga, sladermus, läderlapp, windägg. -hkenen hjeta l. -hkeennun ntua *v.* bli skinnaktig, swampig. -hoitan ttaa *v.* öfwerdraga med, skinn, förse med skinn. -hatoin ttoman *a.* utan skinn. -hattomuus uuden *s.* skinnbrist. -hoitun ttua *v.* öfwerdragas med hud (nahisen).
Nahtaannun ntua *v.* bli swampig, wißna.
Nahturi in *s.* sudd.
Nahuutan ttaa = nahisen.
Nain ida *v.* gifta sig, äkta, taga till äkta, naipa gifttwuxen man, naitava l. naitavainen gifttwuxen qwinna, on naitavissa är gifttwuxen. -iminen isen *s.* gifte, giftermål. -ima an *s.* giftermål, naimaikä giftotid, on naimoissa är syßellsatt med giftermålsfrågor. -imatoin ttoman *a.* ogift. -imattomuus *s.* ogift tillstånd. -inen isen *s.* qwinna, flicka, hustru, liikanainen konkubin, nainen mies gift man, naiselaja qwinsperson, naispuoli qwinnokön, naiskoira tik, naisvalta qwinnowälde, naisjumala gudinna, naislaulaja sångarinna, naisopettaja lärarinna. -isekas kkaan l. -isellinen isen *a.* gift. -isela an *s.* qwinnohem. -ittilas aan *a.* gifttwuxen, *s.* friare. -itio on *s.* manbar flicka. -iskelen l. -ikselen lla l. -iskentelen nnella *v.* fria. -itan ttaa *v.* bortgifta, förmåla. -ittaja an *s.* giftoman. -ittajainen isen *s.* bortgiftning, *pl.* -set förmålnings l. förlofningsfalas, mösqwäll. -ittelen tella *v.* bortgifta, förorda giftermål. -itatan ttaa *v.* låta bortgifta.
Naka na'an *s.* hål i båtbotten.
Nakerran rtaa *v.* gnaga. -rrus uksen *s.* gnagning. -rtaja an *s.* gnagare. -rtelen rrella *v.* gnaga smått.
Nakka kan *s.* liten hammare. -kkaan kata *v.* slå, kasta. -kkaus uksen l. -kkuu uun *s.* knackning, kastning. -kkaaja an *s.* knackare, kastare. -kkaelen lla l. -kkelen kella *v.* knacka smått, kasta fortfarande. -kkelo on *s.* kastning. -kin kkia *v.* knäppa. klappa, kasta fortfarande. -kutan l. -kitan ttaa *v.* hamra, knacka. -kutus uksen *s.* knackning. -kuttelen tella *v.* knappra. -kkaun uta l. -kkaudun utua *v.* kasta sig, kastas. -kkelutan ttaa *v.* låta hamra, ha att kasta.
Nakki kin *s.* fälla, råttfälla.
Nakkia an *a.* snäll, rask.
Nakla an = naula.
Nakotan ttaa *v.* kafla.
Nakran aa = nauran.
Naksutan ttaa *v.* knappra, smacka.

Digitized by Google

Naku-herra *s.* småherre. -uri in *s.* snyltgäst, golfståndare.
Nakutan, -tus, -ttelen se nakka.
Nali in *s.* utstående tillstånd, silmät ovat nalillaan ögonen äro utstående.
Nalikka kan *s.* tapp, poikanalikka pojkknyffel.
Nalja an *s.* skämt, ei naljalla icke gerna, svårligen. -akas kkaan *a.* skämtsam. -ailen lla *v.* skämta. -juri in *s.* skämtare, gyckläre.
Naljun ua, -utan ttaa, -jahdan htaa = nuljun m. fl.
Nalkki kin *s.* kil till att klyfwa med, poikanalkki pojkknyffel, puu on nalkissa trädet är sådant att barken kan hel afdragas (för att göras till pipa, flöjt), koirat ovat nalkissa hundarna hänga ihop. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* kila.
Nalkutan ttaa *v.* knacka. -ttaja an *s.* knackare. -tus uksen *s.* knackning. -ttelen tella *v.* knappra.
Nalli in *s.* ung björn, liten man. -inen isen *dim.* liten nalle.
Nalpa lvan = nalva.
Nalva an *s.* slem. -aannun ntua *v.* bli slemmig (nälja).
Nami in *s.* prut, ei namin l. namilla icke gerna, svårligen.
Namu un *s.* namnam, sötsak.
Napa van *s.* nafle, medelpunkt, axel, napakaira nafware, myllyn napa hålet midt i qwarnsten, -rauta jernaxel hwarpå öfra qwarnstenen hwilar, napakivi sten hwarpå denna axel hwilar, nauriin napa den rakt nedgående roten på rofwan, meren napa hafshwirfwel, naparuoho nafwelgräs (*cotyledon umbilicus*), maan napa jordaxel, jordens medelpunkt, taivaan napa zenith, -rattaan n. hjulaxel, kärraxel, pyörän napa hjulsnaf, navan puhkeema nafwelbråck. -anen sen *dim.* liten nafle, axel. -ainen isen *a.* ht. nafle, medelpunkt. -puri in *s.* en för hwilken nafweln sväller. -paun uta l. -paannun ntua *v.* fastna i axeln, stadna genom fastnande i axeln som qwarn. -pakka kan *s.* rofwa med lång rot, poikanapakka pojkknyffel, glunt. -poon vota *v.* afskära rofrötter (listin).
Naperoitsen ta l. -rran rtaa l. -pertelen rrella *v.* knappra. -rrus uksen *s.* knappring. -rtaja an *s.* knapprare.
Napi in = narttu.
Napisen sta *v.* skramla, knorra, knota, fålta. -pina an *s.* knot, skrammel. -stan aa *v.* skramla. -stus uksen *s.* skrammel.
Napoa an *s.* granne.
Napoon se napa.
Nappa pan *s.* knöl, sysslis, nappapoika pojkknyffel.
Nappaan l. -ppajan pata l. -pan ppaa *v.* gripa hastigt, nappa uti, wara i handgemång. -ppaus uksen *s.* nappatag, handgemång. -ppaelen *sdr.* -ppailen lla *s.* gripa småningom uti. -pin ppia *v.* fortfarande nappa, plocka.
Nappi pin *s.* blemma, knapp, sarven n. wårta på horn med hwilka små barn födas, nappiherra = nakuherra, nappiheinä höskallra (*rhinanthus cristæ galli*), nappikukka renfana (*tanacetum vulgare*). -pitan ttaa *v.* förse med knappar.
Nappo pon *s.* litet kärl med handtag, kopp. -pollinen isen *a.* ett sådant kärl fullt.
Nappula an *s.* pinne, tapp, plugg. -ainen isen *dim.* liten pinne, *a.* försedd med pinnar, pluggar.
Napsan aa *v.* knäppa. -ahdan htaa *v.* knäppa till hastigt. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* åstadkomma knäppning, knappra. -sutus uksen *s.* knappring. -sahutan ttaa *v.* knäppa till hastigt.
Napu vun *s.* napulauta damsipel.
Napukka kan *a.* liten och kort, knubbig, *s.* tapp, plugg (nappula).
Napuri se napa.
Naputan ttaa *v.* knacka. -tus uksen *s.* knackning. -ttelen tella *v.* knacka smått.
Nara an *s.* trångt, knarrande, bräckligt tillstånd, njugghet, pitää naralla hålla wid hårig kost, naraskettu = marraskesi, nurin narin upp och ned, huller om buller. -raan l. -rajan rata l. -risen sta *v.* knarra. -rina an *s.* knarrning. -rahdan htaa *v.* knarra till hastigt.
Narikka kan *a.* knubbig (napukka).
Narka ran *a.* trång, arm. -kutan ttaa *v.* knarra, brumma. -kutus uksen *s.* knarrning.

Digitized by Google

Narri in *s.* narr, gäck, gyckelmakare, puts, narrinparta l. -parinen skämtsam, raljerande, narrin karvat håren i nacken mot hårfästet. -rraan rata *v.* narra, skämta. -rraus uksen *s.* narrning, skämt. -ittelen tella *v.* tokas, galnas, gyckla.

Narsku un *s.* knastring, åkerkål (*brassica campestris*), ukon narsku = karaheinä. -kan kaa *v.* knastra, gnissla. -kahdan htaa *v.* knastra till hastigt. -kun ua *v.* knastra. -kutan ttaa *v.* åstadkomma knastrande. -kutus uksen *s.* knastring.

Narsu un = naaras.

Nartsu un *s.* trasa, slarfwa, lump. -sakas kkaan *a.* trasig.

Narttu tun *s.* tik, hynda.

Nasa an *s.* yrhammare, nasakuja yra med hammare, nasanenä plattnäsa, plattnos. -akka kan *a.* fast, stark, swårrörlig.

Nasahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt doft ljud. -saus uksen *s.* doft ljud.

Naseva an *a.* stadig, tjenlig, paßande.

Nasia an l. -ain amen l. -ainen isen *s.* tibast, källarhalsbår (*daphne mezereum*).

Nasina an = nasia.

Naskaan kata *v.* smacka, smäcka. -kahdan htaa *v.* smacka till hastigt. -kun ua *v.* smacka, klassa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* smacka fortfarande, åta smackande, klassa. -kutus uksen *s.* smackning. -kin ia *v.* smacka. -ki in l. -ku un *s.* smackning, smackare, *ep.* för gris. -kula an *s.* smackare, poikanaskula pojkknyffel.

Naskaan kata *v.* lassa. -kuu uun *s.* lasskning, naskuulauta brädet hwarpå lassas. -kali in *s.* syl. -lin imen *s.* syl, *pl.* -imet lasswerktyg, sylar m. m.

Nassakka kan *s.* kagg.

Nassu un *s.* stensqwätta (*saxicola oenanthe*).

Nasta an *s.* bubbla, prydnads nål, nagel på wågbalans, spänne. -aan ata *v.* förse med nasta. -te een *s.* utstående prydnad = nasta.

Nasti in *a.* snygg, nätt, hygglig. -isti *adv.* hyggligt, nätt (naasti).

Nasu un *s.* lockningsord för grisar.

Nata dan *s.* swingel (*festuca ovina, elatior* m. fl.)

Natajan = natisen.

Nati din *s.* brokista, forswirke.

Natisen sta *v.* knastra, knaka. -ina an knak. -tistan aa l. -tistelen lla *v.* bringa att knarka, tuffla om, pina. -isutan ttaa = natistan.

Nato don l. -onen sen *s.* mannens syster, swägerska. -ola an *s.* swägerskans hem.

Natta tan *s.* stem, mögel. -aun uta l. -tun ttua l. -aannun ntua *v.* bli förlegad, fara illa, mögla, nattunut instrotad.

Natu dun l. -unen sen *s.* tik, hynda, stöka.

Natustan, -telen = natistan, natistelen.

Nauha an *s.* band, rem. -anen sen *dim.* litet band. -ainen isen *a.* af band. -allinen isen *a.* som har band l. rem. -atoin ttoman *a.* utan band. -attomuus uuden *s.* bandbrist. -hotan ttaa *v.* förse med band l. remmar. -aan ata *v.* slår med rem, nauhaa poiksi slår så ngt går af, syö nauhaa åter glupskt. -aaja an *s.* pryglare, storätare. -hin ia *v.* fortfarande slå, piska, åta glupskt.

Nauhia an *a.* sölig, slapp.

Nauka an *s.* stickstem. -ainen isen *a.* stemmig.

Naukia an *a.* söt, angenäm.

Naukka = niukka.

Nauku un *s.* jamning. -un ua *v.* jasma. -una an *s.* jamning. -kasen sta *v.* jama engång, tala fint, förnämt. -uilen lla *v.* jama smått, gällt. -utan ttaa *v.* ha att jama. -unto nnon *s.* jamning.

Naula an *s.* spik, nagel, skålpund, mark. -anen sen *dim.* liten spik. -ainen isen *a.* af spik, full med spikar, af skålpunds wigt. -aan ata *v.* spika, nagla. -aaja an *s.* spikare. -aus uksen *s.* spikning. -lin ia l. -litsen ta *v.* spika fast, fastnagla, ristiin naulita korsfästa. -loitan ttaa *v.* förse med spikar, naglar, förnagla. -laelen l. -lelen lla *v.* spika småningom. -litutan ttaa *v.* låta fastspika, låta förnagla. -litsia an l. -loittaja an *s.* fastspikare, förnaglare.

Digitized by Google

Nauma = naama.
Nauran aa *v.* ſkratta, utſkratta. -ru un l. -ro on *s.* ſkratt, åtlöje, naurusana gläpord, pitää nauruna hälla till åtlöje. -ruinen isen *a.* ſkrattſjuk, löjlig. -ruisuus uuden *s.* ſkrattſjuka. -rullinen isen *a.* löjlig. -rullisuus uuden *s.* löjlighet. -rullisesti *adv.* löjligt. -relen l. -raskelen l. -reskelen lla *v.* le, ſkratta ſmått. -ahdan htaa *v.* ſkratta haſtigt, ge till ett ſkratt. -ahtelen hdella *v.* ſkratta haſtigt då och då. -atan ttaa l. -rutan ttaa *v.* uppwäcka ſkratt, bringa att ſkratta, minua nauruttaa jag har ſkrattluſt.
Nauris iin *s.* roſwa, katin nauris kattoſt (*malva rotundifolia*), koiran n. = narsku, nummin. = rätvänä, ukon nauris åkerrym (*erysimum cheirantoides*). -iinen sen *a.* af roſwa, full med roſwor. -iitoin ttoman *a.* utan roſwa. -iittomuus uuden *s.* roſbriſt.
Nauska an (=nassu) *s.* ſtenſqwätta. -kutan ttaa *v.* ſqwattra ſåſom ſtenſqwättan. -ahutan ttaa *v.* ſlå med liten klatſch, klatſcha.
Nauta dan *s.* nötkreatur. -anen sen *dim.* litet nöt. -ainen isen *a.* ht. nötkreatur. -dallinen isen *a.* ſom har nötkreatur. -datoin ttoman *a.* utan nöt. -dattomuus uuden *s.* nötbriſt.
Nautin ttia l. -titsen ita *v.* njuta, nyttja. -into innon *s.* njutning, bruk, -oikeus nyttjorätt. -ttio on *s.* njutning, nyttjande, vanha nauttio beſittningsrätt af häſd. -te tteen *s.* njutning, njutbar produkt. -ttia an *s.* nyttjare, njutare.
Navakka kan *a.* kraftfull, häftig, ſtark.
Naverran rtaa *v.* borra, gnaga igenom. -rtaja an *s.* borrare, gnagare. -veri in *s.* borr (näverrän).
Navetto ton l. -tta tan *s.* fähus. -tollinen isen *a.* ſom har fähus, ett fähus fullt. -tun ttua *v.* få ſmak l. luft af fähus.
Navi in *s.* hynda, lätthet, olla navissa wara löpſk, para fig, olla navilla wara lätt, ei navin ſwårligen, navin lätt. -ia an *a.* lätt, faſt, ſtadig.
Navo on *s.* Nagu ſocken.
Ne l. net *pl.* till se den.
Nehkiä = nihkiä.
Nehto hdon *a.* litet ſluttande, panen vesinehdolle ſätter på ſned ſå att wattnet afrinner.
Neiti eiden *s.* flicka. -inen isen *dim.* liten flicka, *a.* ht. flicka (neitiä).
Neitiä än *a.* fuktig, båfwen. -teys yden l. -ti den l. -ide iteen *s.* fuktighet, båfwenhet. -idyn tyä *v.* bli båfwen, fuktas. -idytän ttää *v.* göra fuktig. -idytys yksen *s.* befuktning.
Neito idon *s.* flicka. -onen sen l. -okainen isen l. -idyt ityen *dim.* liten flicka. -oinen isen *a.* ht. flicka (neiti, neitsy).
Neitoinen isen *s.* mört. -turi in *s.* liten id.
Neitsy yn l. -si sen l. -se een *s.* jungfru. -yt yen l. -ynen sen l. -ykäinen isen *dim.* liten täck jungfru. -yys yyden *s.* jungfrudom. -yinen isen *a.* ht. jungfru. -yllinen isen *a.* jungfrulig. -yllisyys yyden *s.* jungfrulighet.
Neiveä l. neivä = näivä.
Nekla an = neula.
Nekosa an *a.* beqwäm. -kottelen tella *v.* ſitta rak och förnöjd.
Neljä än *a.* fyra, neljin l. nelin fyra i gången, fyra på en gång. -ästi *adv.* fyra gånger. -li in *a.* fyra, täyttä neliä i fullt galopp, nelijalkainen fyrfotad. -äs ännen *a.* den fjerde. -ännesti *adv.* för fjerde gången. -ännes eksen l. -ännys yksen *s.* fjerdedel, qwarta. -likko kon *s.* fjerding. -liö ön l. -liä än *s.* fyrſidig figur, tulla neliältä komma från fyra håll. -ästän ää l. -listän ää *v.* galoppera. -litän ttää l. -littelen tellä *v.* dela i hopar af fyra, nelittäin l. nelitellen fyra i ſender. -lo on l. -lonen sen *dim.* fyra i fortlek. -ää ään = neliä, tulla neljäältä. -äkkö kön l. -jönen sen *s.* fyrling.
Nenkä *adv.* ſå der. -ainen isen *a.* ſådan.
Nenä än *s.* näſa, ånda, ubbe. ſpets, nenäklasit glasögon (att ſtållas på näſan), nenäliina näsduk, istuu seipään nenässä ſitter i ſpetſen på en ſtör, veneen nenässä i båtfören, nenävastainen ſtick i ſtäf emot, panna nenällä förtrolla. -änen sen *dim.* liten näſa, *pl.* nenä

Digitized by Google

set halfsockor betäckande allenaſt tårna. -äkäs kkään *a.* ſom har ſtor näſa, näswis. -ävä än *a.* ſtornäſt. -ävyys yyden *s.* ſtornäſthet. -ällinen isen *a.* ſom har näſa, i åudan l. fören ſittande. -ätöin ttömän *a.* näslös. -ättömyys yyden *s.* näslöshet. -nitän ttää *v.* pålägga näſa, förſe med för, med ſpets, med ånda, nenitän saappaita förſko ſtöflor. -ästän ää *v.* paßa åndan, ſpetſen, fören, nenästän venettä lägga fören i land, faſtgöra båtfören i land. -ään ätä l. -äelen llä *v.* widröra med näſan, ſticka näſan i, närma ſig näswiſt, braga båtfören i land. -nistelen l. -nittelen tellä *v.* gifwa ſtickord, näswiſas, blanda ſig uti, taga åt ſig. -äyn ytä l. -äydyn ytyä *v.* möta, ſtöta emot, bli ſtött. -nusta an *s.* tåbandet på ſtida. -nustelen lla *v.* ſnoka, utſpionera. -ästi in *s.* backhumla (*achillea millefolium*).

Nepas aan *s.* ſyſſonbarn, kuſin. -ppo pon l. -pain amen *dim.* = nepas. -painen isen *s.* brylling.

Nepsiä än *a.* fuktig.

Nepsä än *a.* ſmaklig.

Nerkko kon l. -rko ron *a.* ſwag, ſpåd, ringa.

Nero on *s.* ſnille, förſtånd, omtanke. -ollinen isen l. -okas kkaan l. -osa an *a.* ſnillrik, förſtåndig, ſkarpſinnig, klok, omtänkſam. -ollisuus uuden *s.* ſkarpſinne, omtänkſamhet, drift. -ollisesti l. -okkaasti *adv.* ſnillrikt, förſtåndigt, omtänkſamt. -oon ota *v.* urſkilja. -otoin ttoman *a.* oförſtåndig, oomtänkſam. -ottomuus uuden *s.* oomtänkſamhet, flöshet. -ottomasti *adv.* oförſtåndigt, oomtänkſamt.

Neste een *s.* fukt, ſaft. -tän ää l. -tytän ttää *v.* befukta. -tyn yä *v.* bli fuktig, ſaftig. -teinen isen *a.* fuktig, ſaftig. -teisyys yyden *s.* fuktighet, ſaftighet. -eetöin ttömän *a.* ſaftlös. -eettömyys yyden *s.* ſaftlöshet.

Net = ne.

Netka an *a.* böjd.

Neula an *s.* nål, silmä l. silmineula ſynål, verkon n. nätnål (käpy), neularuoho ſtor wärlök (*gagea lutea*), paimenen neula herdenål, kammunäſwa (*erodium cicutarium*), neulaomena ſpikklubba (*datura stramonium*), neulakota l. -kotelo nålfoderal hängande i qwinnors görbel, kausen neula granbarr, neulaseppä nålmakare. -anen sen l. -lonen sen *dim.* liten nål, gadd, barr. -ainen isen *a.* ht. nål l. barr. -liainen isen *s.* geting. -atoin ttoman *a.* utan nål. -attomuus uuden *s.* nålbriſt. -lon oa *v.* ſy. -loja an *s.* ſömmare. -lous uksen *s.* ſömning. -le een *s.* ſömarbete, ſömträd (silmäinen). -los oksen *s.* ſömarbete. -likko kon *s.* nålbößa, nålbyna. -loskelen l. -loelen lla *v.* ſy ſmått. -lotan ttaa *v.* låta ſy. -lotun ttua *v.* få ſtickningar af domning, domna.

Neuvo on *s.* råd, utwäg, medel, redſkap, pitää neuvoa rådvåga, löysin neuvon hittade på en utwäg, kulkuneuvot redſkap att färdas med, juomaneuvot, syömäneuvot tillgång på dryck, mat, hyvät neuvot goda redſkap, goda utwägar. -okki kin *s.* råd. -oinen isen *a.* ſom har råd, utwäg, epäneuvoinen rådlös, twehågſen, kaksin. hermafrodit. -ollinen isen l. -okas kkaan *a.* rådig, ſom har utwägar, medel. -ollisuus uuden *s.* rådighet. -ollisesti l. -okkaasti *adv.* rådigt. -otoin ttoman *a.* rådlös. -ottomuus uuden *s.* rådlöshet. -ottomasti *adv.* rådlöſt. -os oksen *s.* råd, valtioneuvos ſtatsråd, kauppaneuvos kommerſeråd. -on oa *v.* råda, underwiſa. -oja an *s.* rådare, underwiſare. -oelen *sdr.* -oilen l. -oskelen lla *v.* råda ſmåningom. -otan ttaa *v.* låta råda, låta underwiſa. -ottelen tella *v.* rådſlå, rådplåga. -otus uksen l. -ottelu un *s.* rådplågning.

Neva an *s.* ſlackt trädlöſt kärr, Nevajoki Newafloden, en flod ſom rinner genom ett ſlackt kärrland. -ainen isen *a.* kärrig, ſumpig. -aisuus uuden *s.* ſumpighet. -voitun ttua *v.* bli kärrig, bli ſumpig.

Neveska an *s.* ſwärdotter.

Nevä än l. neviä än = neivä, näivä.

Ni *prt.* alls, ei ni mitään allsicke, allbeles intet.

Digitized by Google

Niake kkeen = nietos.
Niatus uksen l. -tos oksen = neilos.
Nidon, nide se nito.
Niedän se nietä.
Niehän ää *v.* plocka, afplocka.
Niekka kan *s.* lutande ställning, kävelee niekalleen går framlutad. -kkaan kata *v.* nicka. -kkaisen l. -kaisen sta *v.* nicka en gång, soutaa niekaisee ror och nickar, ror framlutad. -kautan ttaa *v.* nicka hastigt. -kutan l. -kotan ttaa l. -kuttelen tella *v.* nicka fortfarande. -kutus uksen *s.* nickning.
Niekka kan *s.* mästare, konstnär, runoniekka skald, voitton. segerwinnare, kielin. språkmästare, språksam, mätäsniekka niittu tufwig äng, kansaniekka försedd med lock, tornin. försedd med torn.
Niekla an = neula.
Nielen llä *v.* swälja. -liä än *s.* swäljare. -lu un *s.* swalg, ingång (i ryßjor), nieluaika tid då fisken tar på bete. -lunen sen l. -luke kkeen *dim.* litet swalg. -la an *s.* hwad på en gång nedswäljes, swäljning. -laus uksen *s.* hastig swäljning, klunk. -lentä nnän l. -lentö nnön *s.* swäljning. -eskelen llä *v.* swälja fortfarande. -etän ttää *v.* låta swälja. -lasen sta l. -läsen stä *v.* swälja hastigt, sluka. -lasin imen *s.* swalg. -llyn ltyä *v.* bli uppswäljd, gå i strupen. -llytän ttää *v.* låta bli uppswäljd.
Nielukainen isen *a.* aflångt rund, slinkande, *ep.* för orm, weßla.
Niemi men *s.* landtunga, udde. -meke kkeen l. -mes eksen l. -myt yen *dim.* liten landtunga. -meläinen isen *s.* boende på udde l. landtunga. -minen isen *a.* full af uddar. -metöin ttömän *a.* utan landtunga.
Nieputtelen tella *v.* flara och pipa ff. geting.
Nieri in l. -riä än l. -riäinen isen *s.* röding.
Nieta dan *s.* mörkbrun häst.
Nietiä än *a.* fuktig, blid, n. ilma töwäder.
Nietto ton l. -tos oksen l. -te tteen *s.* snöbrifwa. -tostan aa *v.* samla brifwor.
Niettu tun *s.* niminiettuun wid namn, så att intet glömmes.
Nietän ttää = nietostan och niedän.
Niedän ttää *v.* gnaga, kälta på.
Niherrän rtää *v.* sträda framåt.
Nihervä än *a.* tät, lummig, qwistrik.
Nihiä än *s.* det minsta, ei nihiäkään icke det ringaste.
Nihka han l. -hku hun *s.* utmattadt tillstånd, olla nihalla wara utmattad, ej wilja röras. -ki *adv.* alldeles noga, trött, fuktigt. -kiä än *a.* utmattad, trög, däfwen. -keys yden *s.* tröghet, däfwenhet. -kiästi *adv.* trögt, däfwet. -aun uta l. -aunnun *sdr.* -aannun ntua l. -audun utua *v.* utmattas, bli trög. -kistyn ystä *v.* bli däfwen.
Nihku hun l. -hvun *s.* hicka, snyftning. -hun l. -hvun hkua *v.* snyfta, gråta hickande. -han hkaa l. -hkaan hata *v.* snyfta, snyftande begära, knyfta (nihka).
Niiaan ata *v.* niga. -aus uksen *v.* nigning. -askelen lla *v.* niga fortfarande.
Niikutan ttaa = nikutan.
Niin se se.
Niini nen *s.* bast, niinipuu lind. -istö ön *s.* lindskog. -inen isen *a.* af bast, bastrik. -ilöinen isen *s.* bastrep. -itöin ttömän *a.* utan bast. -ittömyys yyden *s.* bastbrist.
Niippo pon, -pollinen sen, -pokas kkaan, -pastun ua = nippo m. fl.
Niippu pun = nippu.
Niisi se niite.
Niisaun uta = nipastun.
Niiska an *s.* mjölke, niiskakala mjölkfisk. -ainen isen *a.* mjölkig.
Niiskun ua *v.* snyfta. -utan ttaa *v.* åstadkomma snyftning, snyfta. -utus uksen *s.* snyftning.
Niisti in *a.* sjuk.
Niistän ää *v.* snyta, aftaga ljus, snäsa. -telen llä *v.* snyta fortfarande. -tin imen *s.* snytwerktyg, *pl.* niistimet ljussax. -täjä än *s.* snytare. -tätän ttää *v.* låta snyta.
Niisu un = nirsu.
Niisi den *s.* wäfskaft. -sinen l. -tinen isen *a.* skaftig, neliniitinen fyrskäfta. -in iä l. -itän ttää *v.* träda i skaft.
Niitti tin *s.* band, garn.

Digitized by Google

Niittu tun *s.* ång. -unen sen *dim.* liten ång. -uinen isen *a.* ångsrik, ht. ång. -tullinen isen *a.* med ång försedd. -tän ttää *v.* slå hö. -ttelen tellä *v.* slå smått och fortfarande. -ttäjä än *s.* slåtterkarl l. qwinna. -tto ton l. -täntä nnän l. -tänne nteen *s.* höslåtter. -tos oksen *s.* slaget tillstånd, höslag, ångsarbete. -te tteen *s.* höslåtter. -tätän ttää *v.* låta slå, hålla höslåtter. -ttäjäinen isen *s. pl.* -set slåtteröl.

Niitty tyn = niittu.

Nikalmo on = nikara.

Nikara an *s.* litet wattenfall.

Nikelä än *a.* skarp.

Nikerrän rtää *v.* skära dåligt.

Nikistän ää *v.* qwäfwa, strypa. -tys yksen *s.* strypning. -kahdun htua *v.* qwäfwas, strypas.

Nikitän ttää = nikerrän.

Nikka kan *s.* snyftning, hicka, nikan yrtti l. ruoho ångesfära (*serratula tinctoria*). -kotan ttaa l. -kutan ttaa *v.* wäcka hickning, snyftning, snyfta. -kottelen tella *v.* beswäras af hicka l. snyftning. -kotus uksen l. -kutus uksen *s.* hickning, snyftning. -kotutan ttaa l. -kostutan ttaa *v.* låta hicka, ha att snyfta.

Nikki kin *s.* ett slags kärl,

Nikula an l. -li in *s.* ett par sammanbundna kornkärfwar.

Nikutan, nikutus se nikka.

Nila an *s.* något slipprigt, slem, koivun nila björklake, nilan aika björklakestid, menföreståd, elää toisen nilalla lefwa på andras bekostnad, *pl.* nilat gälar.

Nilaan ata *v.* jollra, fördrifwa tiden.

Nilja an *s.* slem, slipprighet. -akas kkaan l. -akka kan *a.* slipprig, hal. -astun ua *v.* slinta, halka, wrickas. -astus uksen *s.* slintning, halkning, wrickning. -ahdun htua l. -aannun ntua *v.* bli slipprig, halka haftigt, wrickas. -akoitan ttaa *v.* göra hal, slipprig. -akoitun ttua *v.* bli hal, bli slipprig.

Nilki len *s.* skärhet, olla nilellä wara skär, nilelle palanut kaski en alltför starkt bränd swed. -lon lkoa l. -lkoon lota *v.* afslå narfwen, skinna, utsuga. -ko *adv.* alldeles, nilko nimetöin alldeles namnlös. -konainen l. -lkinäinen isen *s.* liggsår, *a.* skär, nakен, slipprig. -koinen isen *a.* slipprig, hal, listig. -kas kkaan *s.* slipprigt, halt ställe på wäg (nilkka).

Nilkka kan *s.* wrist, fotknölsled, hasled, -luu fotknöl. -anen sen *dim.* fotknöl. -kahdan htaa l. -kahdun htua *v.* halta haftigt, wricka hasleden. -kastun ua *v.* wricka, slinta. -kku kun *a.* halt, slipprig. -kkuri in *s.* wristbeklädnad, ylletoja för wristen. -kun kkua l. -kutan ttaa *v.* halta. -kuttelen tella *v.* linka. -kutus uksen *s.* haltning. -kautan ttaa *v.* låta halta, låta wricka.

Nilos oksen *s.* halka, slipprighet, slät klippstrand, -kivi underwattensten i forsar öfwerwäxt med moja. -on oa l. -oon ota *v.* loßna (barken). -ostan aa *v.* slinta (nila, nilki).

Nilppu pun l. -ppainen isen *a.* slipprig, hal, glatt.

Nilvakka kan = niljakas.

Nilvehdin htiä *v.* smutta, förpla litet.

Nimi men *s.* namn, ristinimi kristningsnamn, förnamn, liikaniemi tillnamn, sukunimi familjenamn, nimikirja matrikel, nimiloppu nioårig l. äldre ränsare, nimen- l. niminomainen enkom, nimenomaisesti l. nimenomaan l. nimenomattain enkannerligen. -ikko kon *s.* namne, på ens namn, nimikkopuu träd planterabt i någons namn. -inen isen *a.* med namn, benämnd, sen niminen så benämnd, nimismies länsman. -mellinen isen *a.* som har namn, anfebd. -metöin ttömän *a.* namnlös. -mettömyys yyden *s.* namnlöshet, namnbrist. -mikkö kön *s.* nomen. -mentö nnön *s.* nominativ. -meen metä l. -men eä *v.* säga wid namn, säga uttryckeligen, yttra. -itän ttää *v.* benämna, nimittäin nemligen. -itys yksen *s.* benämning, nimitysmies länsman. -itysten *adv.* namn för namn. -ittelen tellä *v.* benämna fortfarande, gifwa namn, öknämna.

Nimpiäinen isen *s.* bålgeting (*vespa crabro*).

Nion oa = nidon se nito.

Nie een = nide se nito.

Nios oksen = nietos.

Digitized by Google

Nipistän, -pistys, -pistelen se nippu.
Niplinkäinen isen = nimpiäinen.
Nippa pan l. -ppi pin *s.* ett slags fingerspel emellan könen, klut, lyödä nippaa spela nippa, nippatauti venerist sjukdom.
Nippo pon *a.* snarsticken, *s.* snarsticken-het. -pollinen isen *a.* ömtålig, grannlaga. -pastun ua *v.* bli snarsticken. -ppuri in *s.* som plågar bli snarsticken.
Nippu pun *s.* snibb, spets. -pistän ää *v.* med fingerspetsarne gripa l. knipa, nypa. -pistys yksen *s.* knipning. -pistelen llä *v.* knipa, klämma. -pistytän ttää *v.* låta knipa.
Nippula an = nyppylä.
Nipsan saa *v.* knipsa, knipa med dost ljud, smacka litet.
Nirajan rata = nirisen.
Nirha an *s.* kräftbete. -hoitsen ta *v.* fånga kräftor på bete.
Nirhan haa l. -haan hata *v.* gnaga, skafwa. -haus uksen *s.* gnagning. -hain amen *s.* skafwerktyg.
Nirisen stä *v.* sorla, porla sakta, sippra fram, qwida. -rinä än *s.* sakta sorl. -rahdan htaa *v.* porla till hastigt, spruta fram sint. -ristän ää *v.* åstadkomma sint sorl, hälla ut sista droppen.
Nirkas kkaan = nirssi.
Nirkko kon *s.* udd, spets. -kka kan *a.* spetsig, skarp i spetsen, sticken, nirkoin skarpt, wresigt. -kastan aa *v.* spetsa, göra wresig. -kastun ua l. -kkamastun ua *v.* bli wresig.
Nirppa pan *s.* småweßla (*mustela nivalis*).
Nirppa pan l. -anen sen l. -pakka kan *a.* mißlynt. -pistän ää *v.* snörpa, rynka (på näsan). -pistelen llä *v.* ofta rynka, wisa sig mißlynt.
Nirppi pin = nirso.
Nirso on l. -su un *a.* matgrann, matwäljande, sint ätande. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* äta litet och sint.
Nirskan aa l. -kun ua *v.* gnißla. -kahdan htaa *v.* gnißla hastigt. -kahtelen hdella *v.* gnißla hastigt flera gånger. -kutan ttaa *v.* ha att gnißla. -kutus uksen *s.* gnißlan.
Nirssi in *s.* spenslig, i ansigtet mager menniska.
Nirun ua = nirisen.
Nisellyn ltyä = nivellyn.
Niska an *s.* nacke, öfre och närmaste delen till något, niskatuuru nackgrop, nurin niskoin l. ylenniskaan l. ylenniskoin l. ylenniskojaan hals öfwer hufwud, niskapuut l. niskat åsar, wasar, kosken niska stället närmast ofwan en fors. -ainen isen *a.* nackig, nackad, uppiniskainen hårdnackad, halsstarrig. -aisuus uuden *s.* nackens beskaffenhet, uppiniskaisuus hårdnackenhet, halsstarrighet. -aisesti *adv.* nackadt. -allinen isen *a.* med nacke försedd, ofwanom belägen. -atoin ttoman *a.* utan nacke. -ava an *a.* tjocknackig, halsstarrig. -kuri in *s.* halsstarrig, enwis menniska, nackstyfhet (sjukdom). -kuristi *adv.* halsstarrigt. -kuruus uuden *s.* halsstarrighet. -kuroitsen ta l. -koittelen tella l. -kuttelen tella *v.* wara halsstarrig, enwisas. -kaan ata *v.* göra nacke, göra inskärning omkring något, t. ex. stock.
Nissi in *s.* tiggare.
Nisu un *s.* hwete. -unen sen *dim.* litet hwetebröd. -uinen isen *a.* af hwete. -utoin ttoman *a.* utan hwete. -uttomuus uuden *s.* hwetebrist (nisä).
Nisä än l. -su un *s.* spene, bröst, nisälapsi dibarn. -änen l. -sunen *dim.* spene. -sus uksen *s.* en af spenarna. -äkäs kkään l. -ällinen isen *a.* som har spenar. -ätöin ttömän *a.* utan en spene. -sitöin ttömän *a.* som saknar flera spenar, spenlös.
Nidon toa *v.* häfta fast, binda. -de teen *s.* häfte, band. -toja an *s.* häftare, bindare, kirjannitoja bokbindare. -telen dellä *v.* häfta l. binda fortfarande.
Nitska an *a.* stålbakad (litska).
Nitu dun, nitunen sen = nisä, nisänen.
Niuha an *a.* bitande, arg, karg, matgrann, niuhat silmät hotande uppsyn, -pyssy bössa som ej sprider haglen. -akka kan *s.* bitande, ilsken, wresig. -haan hata l. -hoon hota *v.* bitas, wara arg (om djur), tilltala hotande, klösa l. skära hastigt. -hotan ttaa l. -hottelen

Digitized by Google

tella l. -hostelen lla *v.* bitas, hota att bitas. -haus uksen *s.* bett, hotfullt tilltal, haſtig ſkärning.
Niuka u'an *s.* kardialgi.
Niukahdan htaa, -kahdus uksen, -kahutan ttaa = liukahdan m. fl.
Niukeen niueta = hiukeen
Niukia an *a.* ſlapp.
Niukka kan *a.* karg, knapp, *s.* knapphet, briſt. -kkuus uden *s.* njugghet. -kasti *adv.* kargt, knappt. -kistun ua *v.* bli knapp, affnappas. -kallinen l. -kallainen isen *a.* något knapp. -ailen lla *v.* liba mot ſlutet, wara ſjuklig, wara motwillig.
Niukoon uota = niukeen och niuvetan.
Niu'un ukua *v.* pipa, gnälla (naukun).
Nius uksen = nivus.
Niuskan kaa *v.* bitas, gläſſa.
Niuvetan ttaa *v.* reta, wäcka ſmärta i hjertgropen, ha kardialgi (niuka).
Niva an *s.* trång, af täta ſnår öfwerwuxen bäck, ſtrömdrag i ſlober. -ainen isen l. -veä än *a.* ſtarkt ſtrömmande.
Nivala an l. -ara an l. -arainen isen *a.* wriben, krufig (niverä).
Nivelä än l. -vel len *s.* led, handled. -leinen isen *a.* ledfull, ledad. -lään ltää l. -llytän ttää *v.* ſträcka leden. -llyn ltyä *v.* bli ſträckt, wrickas, gå ur led. -llys yksen *s.* ledſträckning, ledwrickning.
Nivellän ltää *v.* tälja med ſlö knif, göra inſtårning (nivelä).
Niveri in = niverä.
Niverrän rtää *v.* genomborra (näverrän).
Niverä än *s.* maſur, *a.* wriben. -äinen isen *a.* af maſur, wriben (nivara).
Nivo on *s.* briſtande matluſt, ådel, leda.
Nivon oa *v.* binda, häfta. -oja an *s.* bindare. -ve een *s.* band, binda, häfte. -vuli in *s.* ſådesband. -voskelen l. -velen llä *v.* binda, häfta ſmåningom. -voun uta l. -vetyn ttyä *v.* bli bunden, häftad, bli ſeg (nidon).
Nivoon ota *v.* fälla hår, ſläppa hår. -votan ttaa *v.* ha att fälla hår. -votus uksen *s.* hårfällning.
Nivus uksen *s.* höft och ljumſke, nivusliha ſlakſida. -unen sen *dim.* lampaan nivuset bakdelen af ett ſlagtadt får.

No, noh *int.* utrop af förundran, till uppmuntran, pådrifning. -hotan ttaa l. -hitan ttaa *v.* ropa noh, pådrifwa. -hotus l. -hitus uksen *s.* tillrop af noh, pådrifning.
Nohko hon *s.* tölp.
Nohova an *a.* grof, ſtark.
Nohvas aan = nohova.
Noiden, noitten, noita m. fl. *pl.* af tuo.
Noikkaan kata *v.* nicka på hufwudet. -aus uksen *s.* nickning.
Noita dan *s.* trollkarl, hexa, noidan nuoli förherning af boſkap, haſtig boſkapsſjuka, trollſkott, ſtjernfall, noidan henki ſpådomsande, noitakeinot trollkonſter, trollredſkap. -anen sen *dim.* trollkarl, hexa. -ainen isen *a.* trollſk, full med hexor. -tu dun *s.* trolleri, noitumarja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*). -dun tua *v.* trolla, förbanna, ſwåra. -tuus uuksen l. -tumus uksen *s.* trollning, hexeri. -turi in *s.* trollkarl, hexa. -tia an *s.* trollare. -tuelen lla *v.* bruka trolla, ſwåra ofta. -dutan ttaa *v.* låta trolla. -duskelen lla *v.* trolla ſmått, idka trolleri.
Noja an *s.* lutande l. ſtödjande ſtållning, pöydän nojalla ſtödd mot bordet, oman onnensa nojassa förtröſtande på egen lycka, olla rohtojen nojassa medicinera, nojatuoli länſtol, karmſtol. -ainen isen *a.* ſtödjande, *pl.* nojaiset farm. -aan ata *v.* luta l. ſtödja ſig mot, läna på, nojaa lupauksiin lita på löften. -aus uksen *s.* lutning, ſtödjande. -jo on *s.* lutning, böjning, on nojossa är lutande, teki nojon gjorde en bugning. -jun ua l. -joon jota l. -jotan ttaa *v.* luta, ſtödja ſig mot, ſwigta. -atutan ttaa *v.* låta luta, ha att ſtödja ſig.
Nokare een *s.* klump.
Noki oen *s.* ſot, nokipää brandbar, nokikolari ſotare, nokipoika ſotargoſſe, nokiukko ſotargubbe, nokikana ſothöna (*fulica atra*). -imus uksen *s.* ſotare. -inen isen *a.* ſotig. -isuus uuden *s.* ſotighet. -isesti *adv.* ſotigt. -oen okea *v.* borttaga ſot, ſota. -kia an *s.* ſotare. -oento nnon *s.* ſotning. -oentolainen isen *s.* ſotſwart menniſka, ſo-

Digitized by Google

tig, ſotare. -okeen oeta *v.* beſtryka med ſot, ſota ned. -keun uta *v.* bli ſotig. -keutan ttaa *v.* göra ſotig, ſota ned. -oetoin ttoman *s.* utan ſot. -oettomuus uuden *s.* ſotbriſt, ſotlöshet.

Nokka kan *s.* näbb, udde, ſpets, veneen nokka framſtam, nokkahauki näbbgädda, nokkaviisas ſörſmädlig, näswis. -anen sen *dim.* liten näbb m. m. nokkastilli ſup. -ainen isen *a.* näbbig, näbbad. -ava an *a.* långnäbbig, wreſig. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli långnäbbig, bli ſtött, dra på näſan. -kkaan kata *v.* ſlå med näbben. -kkailen lla *v.* dra på näſan, taga åt ſig. -kin kkia *v.* plocka med näbben, hacka, picka. -kasen sta *v.* knäppa till en gång med näbben. -kiskelen lla *v.* plocka fortfarande med näbben. -kittelen tellä *v.* näbbas, gnabbas, retas.

Nokkeinen sen = nokkonen.

Nokkela an *a.* näbbig, qwick, klok, ſnabb, ſlink.

Nokkera an = nokkela.

Nokko kon *s.* droppe, liten höſåta. -onen sen *dim.* liten droppe. -kun kkua *a.* droppa. -kutan ttaa l. -kotan ttaa *v.* låta droppa.

Nokkonen sen *s.* näßla, kusiais- l. sierа- l. rautanokkonen etternäßla (nokko).

Noko, i ſſ. nokonokka lång näbb. -otan ttaa *v.* ſitta med näbben lång, ſitta och hänga näſa (nokko).

Nok lvainen l. nokulainen isen = nokkonen.

Nolkki kin *s.* manslem, iſ. hundens.

Nolo on *a.* tafatt, trög. -osti *adv.* tafatt, bakwändt. -otan ttaa *v.* ſitta tafatt, gapa ſyßlolös.

Nolpotan ttaa *v.* droppa. -ppu pun *s.* droppe.

Nolva an *s.* ändan på timmerſtock utom timran, t. ex. för att uppbära ſtällningar.

Noperran rtaa l. -pertelen rrella *v.* knappra, göra ſmåſaker. -rrus uksen *s.* knappring.

Nopia an *a.* ſnabb, ſnäll, qwick. -peus uden *s.* ſnabbhet. -asti *adv.* ſnabbt.

Noppa pan *s.* droppe, ett ſlags ſpel, heittää noppaa ſpela noppa, kaſta tärning. -anen sen *s.* liten droppe, tärning. -ppaan pata *v.* droppa, plocka, knäppa. -aus uksen *s.* droppning, plockning, knäppning. -pahdán htaa *v.* droppa haſtigt, knäppa till, knapſa bort. -pin ppia *v.* plocka fortfarande.

Noppo pon *s.* kägla, lyö noppoa ſpelar l. kaſtar käglor. -onen sen *dim.* liten kägla. -ppula an *s.* pinne (nappula).

Nopsa an = nopia.

Nopsahdan htaa = nopahdan.

Noputan ttaa l. -ttelen tella *v.* klappa, knäppa. -tus uksen *s.* klappning, knäppning (noppa).

Noraan, norajan m. fl. ſe noro.

Norha an *s.* twägrenig ſtör för att upplyfta ſädeskärfwar.

Nori in *s.* anſes betecкna nio ſlags ſjukdom, i mun och hals, i ſpenar med ſwulſt, rödſot (verinori), då mjölken i förtid will ysta (jamakkanori), twinſot (kuivanori), norijouhi l. norinuora hank, norikontti ſurbent, noriheinä = kärmeen marja l. vilkka l. orpolapsen kukka l. sydänmarjan kukka, jamakka noriheinä = pistosruoho l. vaivaisten kukka l. äitipuoli, kuivanoriheinä ehrenpris (*veronica officinalis*) l. = ikävän kukka l. mäkivehka, miespuolen eläimen kuiva noriheinä hundviol (*viola canina*), lehmännoriheinä = karaheinä, punanoriheinä = kellokukka, tervanorih. = suopillike, virumanorih. = angerva, verinoriheinä = hiirenkorvanlehti l. karvakellukka l. koisonpuu l. pääskynkukka, papunoriheinä backluta (*silene rupestris*).

Noria an *a.* böjlig, ſmidig, wig. -reus uden *s.* böjlighet. -asti *adv.* böjligt, ſmidigt, wigt. -rjenen eta *v.* bli ſmidig, böjlig. -istan aa *v.* böja, göra böjlig (noro).

Norkkaan kata *v.* ſnälas, wara ſnyltgäſt. -kotan ttaa l. -kottelen tella *v.* ſtå och hänga. -rkko kon *s.* ſnyltgäſt. -rke kkeen *s.* ſnyltning, ett hänglande och wäntande.

Noro on *s.* lågländt ſtälle der watten ſamlas, bäld, ränniſ, noromäa låg

Digitized by Google

ſumpig mark, juoksee noronansa rinner ſom en bäck, ſorlande. -onen sen *dim.* liten bäld, jäänoronen ispigg. -oinen isen *a.* full med rännilar, ſumpig. -re een *s.* en fallande droppe. -rahdan htaa *v.* haſtigt droppa ned. -rahtelen hdella *v.* droppa tätt. -rajan l. -raan rata l. -risen sta l. -roon rota l. -rotan ttaa *v.* flyta ſakta, ſorla. -run ua *v.* dryppa.

Norppa pan *s.* en art ſkäl.

Norppaan pata, norpe ppeen = norkkaan, norke.

Norsa an *s.* ſolögon (*ranunculus nivalis*).

Norskaan kata, norske een = norkkaan, norke.

Norsu un *s.* elefant, norsun nokka elefantſnabel, norsun luu elfenben.

Norsi rren *s.* nors (*osmarus eperlanus*).

Norvotan ttaa *v.* bröja, wara trög.

Nosela an *a.* elbig, qwick.

Nost .... ſe nousen.

Notkia an *a.* böjlig, wek, wig. -keus uden *s.* böjlighet. -asti *adv.* böjligt, wigt. -istan aa *v.* böja, göra böjlig. -istus uksen *s.* böjning. -istelen lla *v.* böja ſmåningom, böja hit och dit, göra wek. -kistun ua *v.* böja ſig. -ko on *s.* böjning, dalſänkning. -koinen isen *a.* full med böjningar l. dälder. -kelma an l. -kelmo on *s.* liten böjning, bugt, liten dalſänkning. -kahdan htaa *v.* böja ſig haſtigt, ſwigta. -kahtelen hdella *v.* ſwigta ofta. -kun ua *v.* böja ſig l. ſwigta fortfarande. -kutan l. -kotan ttaa *v.* ha att ſwigta, ſwinga, wagga. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* ſwinga l. wagga fortfarande. -kutus l. -kotus uksen *s.* fortfarande böjning, ſwigt.

Noud .... ſe nout....

Noukka kan *s.* näbb. -ukin kkia *v.* plocka fortfarande. -kkelen kella l. -kkielen lla l. -kiskelen lla *v.* plocka ſmåningom. -kkaan kata *v.* plocka en gång. -kkasen kasta *v.* plocka ſom haſtigaſt. -kkaus uksen *s.* haſtig plockning, knackning med näbben (nokka).

Nousen nousta l. nosta *v.* uppſtiga, ſtå upp, ſwälla, taikina nousee degen jäſer, kuu nousee månen går upp, nouseva viikko näſta wecka. -su un *s.* uppſtigning, höjning, kuun nousu månens uppgång, nousuvesi flödwatten, nousukala uppgångsfiſk. -sento nnon l. -semus uksen *s.* uppſtigning, höjning, jäsning. -sutan ttaa *v.* ha att ſtiga, laga att jäſa. -ostan aa *v.* upphöja, upplyfta, nostaa pellavia upptaga lin från rötning, nostaa huudon upphäfwa ett rop, nostaa kapinan uppwäcka ett uppror, nostaa kansaa uppbåda folk. -ostaja an *s.* upplyftare, wäckare. -osto on l. -ostanto nnon l. -ostanta nnan *s.* upplyftning, upphöjning, uppbåd, nostoväki uppbådadt folk, nosto-ovi fallucka. -oste een *s.* upplyftningstillſtånd, upphöjning, on nosteella är under upplyftning, jäſande. -ostin imen *s.* häfſtång, taikinan nostin jäsningsmedel för deg, nuotan nostin wak för winternot. -ostajainen isen *s.* upphöjning, *pl.* -set upphöjningsfatas (wid namnsdag, wid uppbåd m. m). -ostantain amen l. -ostantainen isen *s.* ſå mycket en för gången lyftar. -ostannus uksen *s.* notwak, upplyftning. -ostelen lla *v.* lyfta ſmåningom, nostelee sydäntä retar, rör gallan. -ostallan ltaa *v.* upplyfta lätt och haſtigt. -ostalmus uksen *s.* ſå mycket en i gången lyftar. -ostatan ttaa *v.* låta lyfta, låta upphöja, lyfta haſtigt, nostatan jalkaani låttar på foten. -ostattelen tella *v.* lyfta haſtigt då och då. -ostutan ttaa *v.* ha att jäſa. -ostutan ttaa *v.* låta wäcka.

Nousiainen isen *s.* Nouſis ſocken.

Noudan utaa *v.* afhemta, gå efter något, följa, noutaa vettä hemta watten, on vettä noutamassa är efter watten, noutaa mieltä göra till wiljes, willfara. -ude uteen *s.* afhemtning, willfarighet, mielen noude tillfredsſtällelſe. -uto don l. -udanto nnon *s.* afhemtning, noutopoika en goße ſom hemtar (afſkjutna pilar). -utaja an *s.* afhemtare. -utelen della *v.* afhemta ſmåningom, göra fortfarande till wiljes. -utelias aan *a.* eftergifſam, willfarig. -uteliaisuus uuden *s.* eftergifſamhet. -udatan ttaa *v.* låta afhemta, efterfölja, efterkomma, willfa-

Digitized by Google

ra. -udatus uksen *s.* afhemtning, mielen n. willfarighet. -udattelen tella *v.* låta ſmåningom afhemta, fortfarande efterkomma. -udatelma an *s.* efterföljd, iakttagande. -udatutan ttaa *v.* låta afhemta, ha att willfara.

Noverran rtaa, novertelen rrella = noperran, nopertelen.

Nuha an *s.* ſnut, bulnad, ſnufwa, nuhatauti qwarka, katarr (nyhå). -ainen isen *a.* full med ſnutar, plågad af ſnufwa, katarraliſt. -hajan aa l. -hisen sta *s.* ſnyſa, mumla. -hina an *s.* ſnyſning, mummel. -haelen lla *v.* wiſtas i knutar, ſmyga, ſjukas, lefwa elåndigt.

Nuherran rtaa *v.* gnugga, arbeta ifrigt utan afbrott. -rrus uksen *s.* gnuggning, ifrigt arbete, ſtök.

Nuhja an, nuhjin l. nuhin ia = nuija, nuijin.

Nuhd . . . ſe nuht . . .

Nuhjaan l. -ailen lla *v.* dröla, röras tölpigt, ſtöka. -ju un l. -jus uksen *s.* dröl, taſatt menniſka. -justan aa l. -jutan ttaa l. -justelen lla l. -juttelen tella *v.* bete ſig dröligt. -jaannun ntua *v.* fördröjas, uttröttas.

Nuhjakka kan *a.* ſwår, tung.

Nuhku bun *s.* trög menniſka. -uinen isen *a.* trög, ſölande. -keroitsen ta *v.* bete ſig trögt, ſöla.

Nuhraan rata *v.* nedſöla, ſmutſa, beſudla. -raus uksen *s.* nedſmutsning. -raun uta *v.* bli nedſölad, ſmutſas.

Nuhde hteen *s.* tadel, beſtraffning (med ord), tillrättawiſning, nuhteen alainen tadelwärd. -hteetoin ttoman *a.* oſtrafflig, oklanderlig. -hteettomuus uuden *s.* oſtrafflighet. -hteettomasti *adv.* oklanderligt. -htelen hdella *v.* tadla, förebrå, beſtraffa. -htelo on l. -htelus uksen *s.* förebråelſe, beſtraffning. -htelia an *s.* klandrare, beſtraffare. -htelutan ttaa *v.* låta beſtraffa, låta tillrättawiſa.

Nuija an *s.* klubba, -sota klubbkrig, -mies klubbewäpnad man. -aan ata *v.* klubba. -jin ia *v.* klubba fortfarande, bulta på med klubba. -atoin ttoman *a.* utan klubba.

Nuijotan ttaa *v.* bete ſig kärft, waraſtött.

Nuikutan ttaa = nujuun.

Nuiska an *s.* brunſt. -kin ia *v.* wädra (ſåſom hunden), ſnyſa (nuuskin).

Nuiskotan l -kutan ttaa *v.* gäſpa, ha att gäſpa.

Nuisto on *s.* litet ſluttande l. ſkef ſtällning. -tan aa *v.* göra ſluttande l. ſkef.

Nutti tin *s.* ſpets.

Nuiva an *a.* biſter, kärf, twär, ogäſtwänlig, njugg (nuijotan). -vistun ua *v.* wiſſna (näivetyn).

Nuja an l. -jakka kan l. -ju un *s.* buller, owäſende, ruſkighet, ſtorm. -juun juta *v.* wäsnas, ruſka.

Nujerran rtaa *v.* förtära, dämpa, kufwa.

Nujo on *s.* leda wid mat, *a.* aptitlös. -jun ua *v.* wara utan matluſt, afmagra.

Nukellan ltaa l. -kertelen rrella *v.* bråka med något, gnugga.

Nukero on *s.* ryggbenets ända, olla nukerolla ha oudt i ryggen och magen af mycket ſittande. -oinen isen *a.* knarrig, qwibande. -oitsen ta *v.* qwida, ſjukas, knarra, leka med dockor (nukke).

Nukka kan *s.* ſjun, lo, lapp, rugg, toſs, nauriin nukka roten på roſwan, rukin nukka krok på ſpinnrocksrullen, nukkaviero l. -vieru loſſiten, nukkaan asti ända till det minſta, nukkaheinä = luikka. -ainen isen *a.* ſjunig, loſwig, ruggig. -katoin ttoman *a.* utan lo, utan nock. -kin kkia *v.* inwäfwa hängande trådar, inſy toſſar l. lappar, nukin nauriita afſkära rötterna på roſwan (listin). -kitan ttaa *v.* inſy l. inwäfwa hängande trådar l. toſſar, fästa krokar på ſpinnrocksrullen, nocka, bulta. -kitus uksen *s.* inwäfning af toſſar, nockning, krokinſättning, bultning. -kkeri in *s.* ſjunigt, toſſigt kläde. -kistun ua l. -aannun ntua *v.* bli loſwig, repa ſig. -kkelen kella *v.* förſe med lo. -kelma an *s.* veran nukelma wälklädd.

Nukkaan kata *v.* ſitta och ondſkas.

Nukke ken l. -ke kkeen l. -kki ken *s.* docka, nukenlehti groblad (*plantago major*).

Digitized by Google

Nukku kun *s.* trög (nuhku), sjun (nukka), pellavan nukkuja linneskaf.

Nukun kkua *v.* sofwa, insomna. -kkuja an *s.* sofware. -kus uksen *s.* sofwande tillstånd, on nukuksissa är insomnad. -kkuvainen isen *a.* sofwande, på sömn begifwen. -kkuvaisuus uuden *s.* begifwenhet på sömn. -kkumatoin ttoman *a.* icke sofwande, sömnlös. -kkumattomuus uuden *s.* sömnlöshet. -kahdan htaa *v.* insomna hastigt, taga en liten lur. -kistun ua *v.* nedfalla insomnad. -kutan ttaa *v.* insöfwa. -kutus uksen *s.* insöfning. -kuttaja an *s.* sofware. -kuttelen tella *v.* insöfwa småningom.

Nukulainen l. -liainen l. isen *s.* näßla (nokkonen), nukulaishumala humlebinda (*cuscuta europæa*).

Nukulvainen isen = peipinen, peipponen (*galeopsis, lamium*).

Nulikka kan l. -ikas kkaan *s.* slyngel, knyffel.

Nulja an *a.* sned, förwriden, silmät ovat nuljallaan ögonen äro afwiga. -akka kan l. -aska an *s.* slem, slipwrighet. -akas kkaan l. -jo on *a.* slipprig, kal. -an aa *v.* slinta, halka. -aan ata *v.* låta halka, runka. -astelen lla *v.* slinta ofta, gå fram halkande, bete sig osäkert. -ahdan htaa *v.* slinta hastigt. -autan l. -ahutan ttaa *v.* förträcka (en led), hastigt låta slinta, skuffa. -jun an *a.* slipprig, kal. -jun ua *v.* wara rörlig, runka, skakas. -jutan ttaa l. -juttelen tella *v.* skaka, runka, wanka omkring. -jutin ttimen = nuljusnaula. -jus uksen *s.* dröl, kläpare, nuljusnaula trubbig kil. -jutus uksen *s.* skakning, wankning. -justan aa l. -justelen lla *v.* dröla, bete sig tafatt, wanka omkring sysslolös.

Nulkka kan *s.* lunk, traf. -ari in *s.* trafware. -kkaan kata *v.* trafwa. -autan ttaa *v.* låta trafwa.

Nulkki kin = nulikka.

Nulli in = nulikka.

Nulo on *a.* modstulen, hängsjuk, nedslagen. -onen sen *dim.* nulosenlainen något modstulen.

Nulvo on = nulo. -otan ttaa *v.* wara l. blifwa modstulen.

Nummi men *s.* högländt sandfält, mo, hed, nummijakälä = kangasjakälä, nummen varsi = kanerva, nummen nauris = rätvänä, nummen kukoistus backtimjan (*thymus serpyllum*), nummenkukka = vaivaisten kukka, nummen vasara ett slags insekt, Nummen pitäjä St. Karins socken l. Nummis. -inen isen *dim.* mo, *a.* full af moar. -mmetoin ttoman *a.* utan mo, hedlös.

Nunna an *s.* nunna. -ainen isen *a.* ht. nunna.

Nunnu un *s.* bröstwårta, spene, blomma, ruis l. sininunnu bläklint, punanunnu rödklint, harakan n. = harakan kukka, tervan. = horsma, tulin. åltgräs (*ranunculus flamula*), voinunnu = voikukka. -nno on l. -nnonen sen l. -unen sen *dim.* spene, hjertunge (smekord). -nnottelen tella *v.* smeka. -nnostelen lla *v.* tugga lätt.

Nuod .... se nuot....

Nuoha an *s.* snas, snufwa, ei nuohaakaan icke det ringaste. -aunnun ntua *v.* bli snafig. -haan ata l. -hon oa *v.* feja, snasa, älä nuoho pataa gnid dig ej mot grytan. -hoja *s.* fejare. -hotan ttaa *v.* låta feja.

Nuohkia an, nuohka an = nuoskia, nuoska.

Nuojun ua *v.* bugta sig.

Nuokka kan *s.* näbb (nokka), nickning, blund. -kkaan nuokata l. nuata *v.* hacka med näbben, nicka. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* småningom hacka, nicka. -kin kkia *v.* hacka, nicka fortfarande. -kahdan htaa *v.* hastigt bocka, nicka, nucka, blunda hastigt. -kun kkua *v.* wara nickande, blunda. -kutan ttaa *v.* låta nicka, ha att blunda. -kuttelen tella *v.* låta småningom nicka, ha långsamt att blunda.

Nuolen lla *v.* slicka. -eskelen lla l. -eksentelen nnella *v.* slicka fortfarande, sleka. -lasen sta *v.* slicka hastigt. -lun *s.* slekning, sleke, nuolusormi pekfinger. -lin imen *s.* slekkärl, sleke. -lia l. -leskelia an *s.* slickare, snål warelse.

Nuoli len *s.* pil, Nuolijoki Strelna. -inen isen *a.* pilfull, ht. pil. -itan ttaa *v.* förse med pilar. -itus uksen

Digitized by Google

s. utruſtning med pil. -ittelen tella *v.* förſe ſmåningom med pil. -letoin ttoman *a.* utan pil. -litoin ttoman *a.* utan pilar.

Nuopea an *a.* oluſtig, nedſlagen, orklös. -peus uden *s.* oluſt, orklöshet. -peasti *adv.* oluſtigt, ſlappt.

Nuoppaan pata *v.* nypa, lugga, härbraga.

Nuopukka kan *s.* ſtump.

Nuora an *s.* rep, kalan nuora fiſkref, olla nuoralla wara på krokfiſke. -anen sen *dim.* litet rep, ſtreck, olla nuorasella leka en ſlags lek. -ainen isen *a.* af rep, repfull, ſnörrät, replik. -aisuus uuden *s.* repfullhet, replikhet. -aisesti *adv.* replikt. -anne nteen *s.* rottråd. -allinen isen *a.* med rep förſedd, ett rep fullt. -aan ata *v.* ſnöra. -ritan ttaa *v.* förſe med rep, binda med flera rep. -attelen tella *v.* gå ſnörrätt. -atoin ttoman *a.* utan rep. -attomuus uuden *s.* repbriſt.

Nuori ren *a.* ung, nuorilantä något ung, -ruus uuden *s.* ungdom. -iso on *s.* ungdom, ungt folk. -rukainen isen *a.* ungdomlig, *s.* yngling. -rukaisuus uuden *s.* ynglingaålder, ungdomlighet. -rukaisesti *adv.* ungdomligt. -rekas kkaan *a.* något ung, ungdomlig. -ikko kon *s.* ungmor. -rrun rtua l. -ristun ua l. -rennun ntua *v.* bli ung, föryngras, ruoho nuortuu (wißnadt) gräs återfår ſin grönſka, taivas nuortuu himmeln öfwerdrages med friſka moln (ſom båda regn), rauta nuortuu jernet blir mjukare (nuoria). -rennan ntaa l. -rrutan ttaa l. -rennutan ttaa *v.* föryngra, uppfriſka, uppmjuka. -rruttelen tella *a.* mulna med unga friſka moln.

Nuoria an *a.* ſmidig, böjlig. -rrun, -rrutan ſe nuori.

Nuorre rteen = nuora, nuortehen norahtelee broppar oafbrutet (ſåſom rep).

Nuortia an = nuoria, noria.

Nuosi in *s.* höſäck.

Nuoska an l. -kia an *a.* fuktig med blidſnö. -keus uden *s.* fuktighet. -autan ttaa *v.* fukta.

Nuot *pl.* till tuo.

Nuode teen *s.* ſyſterman, nuodevaimo l. -mies brudens följeſlagare ifrån föräldrarnas hus. -oti den *s. pl.* nuodet brudens föräldrar. -teus uden *s.* ſwägerſkap, ſkyldſkap i ſwägerlag.

Nuotio on *s.* ſtockeld, nödeld.

Nuotta tan *s.* not, mennä nuotalle gå på notdragning, nuotan reisi l. siipi ſidoſtycket i noten, nuotan perä bakſiden. -anen sen *dim.* liten not. -tti tin = nuotta i ſſ. nuottikota nothydda. -ainen isen *a.* notrik, af not. -tallinen isen *a.* noteganде, notdragare, en not full. -tus uksen *s.* notbolag, notlag. -tustan aa *v.* draga mödoſamt. -ttue een *s.* notfolk.

Nuotti tin *s.* not, ton, melodi (nuotta).

Nupero on *s.* ſwansben.

Nupia an *a.* kort, knapp, oluſtig, nupia mieli kort, kärf, oluſtig till lynnet. -allinen isen *a.* något knapp. -vin pia *v.* wara opaßlig, oluſtig. -isen sta *v.* knota, wara kort om näſan, mumla. -ina an *s.* knot.

Nupo on = nuppo.

Nuppa an *s.* hornlös ko.

Nuppi in *s.* knopp.

Nuppiainen isen *s.* geting.

Nuppo pon *a.* fullig, hornlös.

Nuppu pun *s.* liten knapp, nyppa, ſmula. -unen sen *dim.* liten nyppa, ſmula. -uinen isen *a.* full med nyppor.

Nupukka kan *s.* boll, litet klot, liten knopp, näckros = ulpukka, upukka.

Nupula an = peiponen.

Nura an *s.* ſkåra. -raan rata *v.* draga en ſkåra.

Nurajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* ſorla, mumla, knota. -rina an *s.* ſorl, knot. -ru un *s.* ſorl, liten bäck med ſorlande watten, knot. -rus uksen l. -re een *s.* ſorlande, knotande tillſtånd, olla nureissansa wara mißlynt. -rahdan htaa l. -rahutan ttaa *v.* ſorla haſtigt, mumla till. -reksin ia l. -reksun ua *v.* knota, knorra. -ritan ttaa *v.* knota, tadla. -ristan aa *v.* låta ſorla, låta rinna till ſiſta droppen. -ristun ua *v.* bli ledſen, bli ſtött (nurku).

Nures eksen *s.* ljumſke.

Digitized by Google

Nuri in = nurja, nurin niskoin l. niskojansa öfwerända, nurin narin förwändt, bakwändt, upp och ned, nurin puolin afwigt, nurin päin åt orätt håll, silmät nurin ögonen afwigt, menee nurin går ifull.

Nuria an, nureus uden = nurja, nurjuus.

Nurja an *a.* förwänd, omwänd, afwig, ogin, wräng, nurja mieli afwogt sinne, kantaa nurjaa kilpeä bära afwog sköld. -juus uuden *s.* afwoghet. -asti *adv.* förwändt, ogint, afwogt. -jus uksen *s.* ogin, wräng menniska. -ahdan htaa l. -ahdun htua *v.* slinta, wricka (uljahdan).

Nurkka kan *s.* hörn, knut, wrå, nurkkaväki inhysesfolk, meren nurkka hafsbugt, nurkkavieras l. -virri l. -vilppa golfstående, snyltgäst, nurkan takuinen som sinnes bakom knuten, hemwuren tobak (naveton takuinen), nurkkapääsky husswala. -anen sen *dim.* litet hörn. -ainen isen *a.* hörnad, med knutar. -kallinen isen *a.* med hörn försedd, *s.* timmerman som för upp en knut, inhysing. -kitan ttaa *v.* förse med knutar l. hörn, dela på hörnen l. knutarna, nurkittain hörnwis, knutwis. -kkaan kata *v.* stryka fram långsmed kanten l. wäggen. -kkaus uksen *s.* kanten af en wik. -katoin ttoman *a.* utan hörn. -kattomuus uuden *s.* hörnbrist (nurku).

Nurku run *s.* misnöjdhet, owilja, knot. -run rkua *v.* sorla, mumla, klandra, tadla, beklaga sig, knota. -kastun ua *v.* bli knotande, misslynt.

Nurmes eksen *s.* Nurmis socken.

Nurmi men *s.* gräswall, hårdwall, linda, nurminiittu hårdwallsäng, nurmisuorsa leffeland (*anas clypeata*), nurmiheina l. pihannurmi trampgräs (*polygonum aviculare*), hirven nurmi = jussikko, isonurmi = puutarpäs, luunurmi rörflen (*phalaris arundinacea*). -ikas kkaan = säärinurmi tåtel (*aira cæspitosa*). -inen isen *a.* full med gräswall. -isto on *s.* ängsmark. -ikko kon *s.* gräsmatta. -meun uta l. -metun l. -mitun ttua *v.* bli gräslupen, bilda gräswall.

Nurpia an *a.* olustig, otålig, nedslagen. -rve rpeen *s.* nedslagenhet, olla nurpeellaan wara nedslagen.

Nurppa pan = nurpia, nurpalla nenin missnöjd.

Nurraan rata *v.* sorla, mumla, qwida, marra, tigga enträget. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella *v.* marra, tigga enträget. -rrutus uksen *s.* enträget tiggeri. -rrus uksen *s.* knarrigt tillstånd, näswis tiggare. -rrustan aa = nuristan.

Nurska an *s.* ett slags orm.

Nurtia an = nurpia.

Nuru, nurus se nuraan.

Nurun se nurku.

Nurve se nurpia.

Nuska an = nurkka.

Nuskula an = naskula se naskaan.

Nussin ia l. -iskelen lla *v.* ha samlag, -ssu un *s.* samlag.

Nuti din *s.* tråsa i skjutbåge (nutiluu bentråsa), dödligt slag, bulnad, nutipää kalt hufwud. -din tia *v.* göra kal. -istan aa *v.* strypa, qwäfwa, krama, qwäsa, långsamt släpa, göra mödosamt. -istelen lla *v.* krama, qwäfwa småningom.

Nutisen sta = nurisen.

Nutkun ua *v.* knycka, gunga. -utan ttaa *s.* knycka fortfarande, rycka. -kahdan hta *v.* swigta hastigt. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastig swigtning.

Nutraan l. -rajan rata *v.* sorla, brumma, krusa. -raunnun ntua *v.* bli knottrig.

Nutterva an *s.* hökblomster (*hieracium pilosella*).

Nuttia an *a.* kullig.

Nuttinen isen *s.* tånglake (*zoarcæus viviparus*).

Nuttu tun *s.* rock.

Nuttura an *s.* knottrighet, upplagdt hår.

Nutukka kan *s.* lappsk qwinnoskо af renbenling.

Nuturoitsen ta *v.* knussla, göra något fakta.

Nutustan aa l. -telen lla *v.* knussla, göra något utan buller, göra i fakta mak.

Nuud.... se nuut....

Digitized by Google

Nuuha an *s.* ſnufwa, ſjun.
Nuuhkin ia = nuuhdin.
Nuuhdin htia l. -htaan hdata *v.* wädra, ſtöka, noſa, ſnuſa (nuuskin).
Nuukka kan *s.* lutande ſtällning, on nuukallaan är lutande. -kkaan kata *v.* nicka, luta. -kahdan htaa *v.* nicka haſtigt, blunda.
Nuukko kon l. -ke kkeen = nuppo.
Nuukutan ttaa = nuukkaan.
Nuupia an = nupia.
Nuuppo pon = nuppa, nuppo.
Nuurun ua *v.* tråna, aftyna, ſjukas, klaga. -u un *s.* aftyning, tråndd. -utan ttaa *v.* förorſaka aftyning. -umatoin ttoman *a.* ſorglös, ej beklaganswärd.
Nuusa an *s.* briſt. -ainen isen *a.* nödſtälld.
Nuusakka kan *a.* tung, beſwärlig, ſwår.
Nuuska an *s.* ſnus, panna nuuskaa ſnuſa. -kuri in *s.* ſnuſare. -kaan kata *v.* ſnuſa, noſa, wädra. -kaus uksen *s.* ſnusning, nosning. -kin ia *v.* wädra, ſnoka, noſa, ſnyſa. -kia an *s.* ſnokare, ſpion. -kelen l. -kielen lla l. -kiskelen lla *v.* ſnoka ſmått här och der. -ku un *s.* ſnus, ſnokning. -kun ua *v.* ſnuſa, ſnyſa. -kitan ttaa l. -kittelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ſnoka, låta ſnoka, ſnyſta. -kutus l. -kitus uksen *s.* ſnyſtning.
Nuudan taa *v.* utmatta, luta af mattheт. -dun tua *v.* utmattas, förwißna, lehmä nuutuu kon afmagrar, ſinar. -dutan ttaa *v.* låta wißna. -tea an *a.* hängſjuk, matt. -teus uden *s.* hängſjuka, matthet.
Nyhd .... ſe nyht....
Nyhermäinen isen *a.* hörnig, kantig, ſtroſlig.
Nyhervä än *a.* trubbig.
Nyhisen stä, -hinä = nuhisen, nuhina.
Nyhjään jätä *v.* ſtuffa, ſtöta. -jäys yksen *s.* ſtuffning. -jäilen llä *v.* ſtuffa ſmått. -jin iä *v.* ſtuffa fortfarande. -jinä än *s.* fortſatt ſtuffning. -jäsen stä *v.* ſtuffa en gång. -jäytän ttää *v.* låta ſtuffa, ſtuffa haſtigt.
Nyhkäre een *s.* knöl, hinder.
Nyhkään hätä *v.* rycka, handſkas. -käys yksen *s.* rycknig. -hin hkiä *v.* rycka fortfarande. -käsen stä *v.* rycka en gång.
Nyhdän htää *v.* upprycka, reuſa lin. -htö hdön *s.* upprycknig. -htelen hdellä *v.* upprycka ſmåningom. -htäsen hdästä *v.* upprycka en gång. -hdätän ttää *v.* låta upprycka.
Nyhä än *s.* hörn, ſnut, ſnufwa (nuha).
Nykerä än l. -kerö ön l. -keräinen isen *a.* trubbig, afnupen, kort. -kerys yksen *s.* ſtump, nykeryſuu = nupero. -kermä än l. -ky yn l. -kä än *s.* ſtump, kort åuda, nykänenä l. nykynenä l. nykeränenä kort och trubbig näſa. -kyys yyden *s.* trubbighet, ſtumpaktighet. -kerrän rtää l. -kertelen rrellä *v.* afnyppa, ſönderplocka. -kerrehdän htää *v.* rycka haſtigt, knycka, rycka ut. -käsen stä *v.* knycka till, rycka en gång. -kin kkiä *v.* rycka fortfarande, ſprita (fjäder). -kintä nnän l. -kintö nnön *s.* plockning. -kerryn rtyä *v.* bli trubbig, kort, hopfalla. -kerrys yksen *s.* hopfallet tillſtånd.
Nyketyn ttyä *v.* aftaga, afmagra, bli fattig.
Nyin ykiä = nykin.
Nykistän ää *v.* kråma, trycka i hop. -tys yksen *s.* kramning, tryckning. -tyn yä *v.* bli kramad, tryckt, gifwa efter för tryckning, böja ſig ned.
Nykkään kätä *v.* ſtuffa, knuffa. -käys yksen *s.* knuff.
Nykkärä än = nuttura.
Nyky ny'yn *s.* den närwarande tiden, tätä nykyä nu för tillfället, nykyään l. nykyjään för det närwarande, nykypuheinen nu ifrågawarande. -y'yt ykyen *dim.* nykyellä, nykyeltä för det närwarande. -yinen isen *a.* nuwarande, nykyisin nyligen. -yisyys yyden *s.* nuwarande tiden. -yisesti *adv.* för det närwarande (nyt, nykerä).
Nykä, nykäsen ſe nykerä.
Nykärä än = nykerä.
Nyljen lkeä *v.* ſlå, ſinna. -lkiä än l. -lkyri in *s.* ſläare. -ljentö nnön l. -lky lyn l. -lkö lön *s.* ſlåning, -ljin lkimen *s.* knif för att afſkilja näfret från björken. -ljeskelen llä *v.* ſlå ſmåningom. -ljetän ttää *v.* låta ſlå. -lkiö ön *s.* ſkinnluder.

Digitized by Google

Nyljyn yä, nyljytän ttää, nyljyttelen tellä = nuljun m. fl.
Nylkkä kän l. -käs kkään s. liten backe l. upphöjning på wägar.
Nylä än a. flö. -äynnyn ntyä v. bli flö, förslöas.
Nynnerö ön s. tafatt menniſka, oſkablig ſtackare. -öinen isen a. tafatt.
Nyperä än l. -röinen isen a. kort, trubbig, ſtumpaktig, nyperä ohra trögt wäxande korn. -pertelen rrellä v. gnugga.
Nyplä än s. liten upphöjning, knopp, knapp (nyppyla). -lin iä v. fingrera, ſnatta. -lään lätä v. fingra, knyppla. -ly yn s. fingrering, knyppling, -laatikko knyprellåda, -palikko knyppelpinne. -lykkä kän = nyplä.
Nyppy pyn l. -ylä än s. blemma, knopp, liten upphöjning. -yinen isen l. -yläinen isen a. full med blemmor, knoppar. -ppään pätä v. nappa. -ppäys yksen s. nappning. -pin ppiä v. nappa fortfarande, nypa, plocka ſmått, knyppla. -päsen stä v. nappa haſtigt. -ppelen pellä v. nappa ſmått. -pistän ää v. knipa ihop. -pistys yksen s. hopknipning. -pistelen llä v. knipa fortfarande. -ppyloitsen tä v. ſlå ut blemmor, knyppla.
Nypöstelen llä v. knyppla.
Nypötän ttää v. ſitta upprätt och tiga.
Nyreä än a. flö, nedſtämd, allwarſam, ångſlig. -reys yden s. ångſlighet. -reyn ytä l. -reydyn ytyä v. bli flö, ſtanna i wärten, bli nedſtämd. -re een s. nedſtämdt tillſtånd, nedſlagenhet.
Nyrhi in s. flö redſkap. -in iä l. -hään hätä v. arbeta med flö redſkap, groſhugga.
Nyrisen stä v. mumla, murra. -inä än s. mummel, murrande (nurisen).
Nyrjahdän htää l. -hdyn htyä, -hytän ttää, -hdys yksen = nujahdan m. fl.
Nyrkki kin s. knytnäfwe, långden från tumändan till förſta leden. -inen sen dim. olla nyrkkisillä kämpa knytnäfwekamp, boras. -kitän ttää v. dela i tumlängder, nyrkittäin tumlängdswis.
Nyrkkä kän a. brant, twär, wreſig, nyrkkänoita underordnad trollkarl, nyrkkä mieli owilja, förargelſe. -ke kkeen s. braut, brådſtupa. -kästyn yä v. bli wreſig, förargas. -kähdän htää v. bli haſtigt wreſig, bli ſtött. -käytän ttää v. göra wreſig, ſtöta, förnärma. -kyttelen tellä v. gå nedſlagen, bete ſig trumpet (jyrkkä).
Nyrpistyn yä v. bli trumpen, flatna.
Nyrri in s. rimſaltad och på näfwer ſtekt ſtrömming, a. flö (nyrhi). -iäinen isen dim. = nyrri
Nyrrytän ttää v. göra något tyſt och trögt, mumla, qwida, entråget begära (nurrutan), förſwaga (nyrri flö).
Nyrsytän ttää v. ſuvſta.
Nyrytän ttää v. ſkafwa, utmärgla.
Nyrvähdän htää, -hytän ttää = nyrjähdän, nyrjähytän.
Nyrväisen stä v. förtörna.
Nyry yn l. -yä än a. ſpenſtig, ſwag, knarrig.
Nyräydyn ytyä l. -räännyn ntyä = nyreydyn.
Nyskyn yä, -kinä än, -kytän ttää = jyskyn m. fl.
Nystelmä än s. wärta, liftorn.
Nystermä än = nystelmä.
Nystylä än = nystyrä.
Nystyrä än s. knöl, bulnad, wärta, bubbla. -äinen isen a. knölig.
Nystö ön s. liten knöl, knyl.
Nysä än s. ſnugga, ſtump (nykä).
Nyt prt. nu (af nyty). -tyinen isen = nykyinen.
Nyte je nytte.
Nytisen stä v. knota, mumla. -inä än s. knot.
Nytkin iä v. rycka fortfarande. -kyn yä v. bli rycket, gunga, ſwigta. -käsen stä v. rycka en gång. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. rycka ofta, ſoutaa nytkyttää ro ryckande, elää n. ſläpa fram liſwet. -kytys yksen s fortfatt rycknig.
Nyte tteen s. ſtöd med flyka (under båßjor).
Nytty tyn s. ſtöd (nyte), bylte, docka. -ynen sen dim. liten docka. -tykkä kän s. bylte -tystelen llä v. bylta, göra ngt långſamt, krama, qwäſa ſmåningom (nutistelen).
Nyttyrä än a. wreſig, trumpen.
Nyttö tön s. knappen i ändan på liekſtaket.
Nyvellinen isen a. fattbar, begriplig, tydlig.

Digitized by Google

Nyykin kkiä v. nicka fortfarande på hufwudet. -kkään kätä l. -kän kkää v. nicka, knycka. -kkäys yksen s. nickning. -käytän ttää v. nicka hastigt. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. nicka, ha att nicka. -kys yksen s. nickande, lutande ställning, olivat nyykyksissä woro i lutande ställning, fundersamma.

Nyylä än s. blemma, wårta, knyl. -äyn ytä v. bli slö. -ään ätä v. förslöa, förswaga.

Nyyrin iä v. röras långsamt. -istyn yä v. draga sig tillsamman, krympa ihop, huka ned sig.

Nyyskä än s. snus. -ättelen tellä v. nysa, fräsa, frusta (nuuska).

Nyystän ää v. nysa, snyta (niistän).

Nyytsä än a. slö.

Nyökki kin s. slö knif.

Nyökkään kätä = nuokkaan.

Nyökäytän ttää = nyykäytän.

Nyölötän ttää v. gå l. röras tölpigt, hasa. -ttäjä än s. hasare, wåp.

Näd .... se nät.....

Näe .... se näk....

Nähd .... se näk....

Nähiä än a. slö.

Nähjä än a. mörbultad, hackad, trasig. -ään ätä v. hugga i sikfak, krossa, trasa. -äsen stä v. förorsaka kontusion.

Näivehdin htiä v. äta med nästan orörliga läppar.

Näiverrän rtää l. -rtelen rrellä v. borra, gnaga sig igenom, marra, ha knipningar. -rrys yksen s. gnagning, knipning.

Näiverä än a. swag.

Näivä än a. förwißnad, seg, fuktig och slak. -vyn yä l. -vehdyn htyä l. -vetyn ttyä v. aftyna, förwißna, förtwina, bli fuktig och slak. -vetän ttää v. förtaga krafterna, låta aftyna, ha att afmagra. -vettäjä än s. som låter aftyna, twinsot. -akkä kän a. seg. -äkästi adv. segt, ogerna. -vistelen llä v. wara seg, wisa owilja l. motsträfwighet.

Näen nähdä v. se, anse, erfara, näkee hyväksi anser för godt, förgodtfinner, Jumala nähköön Gud bättre! näkee nälkää, vilua erfar hunger, köld, matkoilla monta nähdään på resor erfar man mycket. -htävä än a. (part. pass). synlig, att ses, silmin n. ögonskenlig. -htävästi adv. synbarligen, silmin nähtävästi ögonskenligen. -äkiä än s. siare, spåman, andeskådare. -äkemä än s. det sedda, syn, afstånd, silmän näkemä det ögat ser, synhåll. -äin äkimen s. synorgan. -äkö äön l. -äky äyn s. syn, utseende, näköala synwidd, näköpiiri horisont, kaunis näöltänsä l. näkyänsä l. näköjänsä skön till utseendet, vaivan näkö beswär, nälän näkö lidandet af hunger, näkyleipä skådebröd. -äköinen isen a. af utseende, sen näköinen af sådant utseende, veren näköinen till utseendet som blod. -äkösä än l. -äkysä än a. synlig, ansenlig, tulla näkösälle l. -kysälle komma till åskådning, komma fram, bli synlig, näkysä ruaksi spissam till mat. -äe äkeen s. prof. -äös öksen s. synligt föremål. -äeskelen llä v. se, erfara småningom. -äyn äkyä v. synas, tulla näkyviin komma till åsyn, bli synlig. -äkyväinen isen a. synlig. -äkyväisyys yyden s. synlighet. -äkyväisesti adv. synligen, på synligt sätt. -äkymätöin ttömän a. osynlig. -äkymättömyys yyden s. osynlighet. -äkymättömästi adv. osynligen, på osynligt sätt. -äkylä än a. länge synlig, långwarig, spissam. -äkymys yksen s. synwilla, sken. -äytän ttää v låta se, wisa, wisa sig, näyttää valkiata hålla ljus, n. todeksi bewisa sanningen, niin näyttää så wisar det sig, så synes det, näyttää pahalta ser ut illa, niin näyttää minusta så synes det mig. -äyttäjä än s. wisare. -äytös öksen s. wisning, förewisning, bewisning. -äyte tteen l. -äytti tin s. prof. -äytäntä -nnän l. -äytäntö nnön s. wisning, framwisning. -äyttelen tellä l. -äyteskelen llä v. wisa småningom, fortfarande, förewisa, exponera. -äytteliä än s. förewisare, utställare. -äyttelö ön s. förewisning, exposition, utställning. -äytelmä än s. det förewisade, exposition, expositionsartikel.

Näkki kin s. näcken, näkin kenkä l. kota snäcka (mya margaritifera), näkin heinä = hiiren herne, näkin hapset l.

Digitized by Google

hiukset ſtotagråſ (*sparganium natans*), näkin valtikka kafwelbun (*typha angustifolia*), näkin lehti näckrosblad. -inen isen *dim.* liten ſnäcka, näckrosblad.

Näky, näkysä, näkylä ſe näen.

Näkä nä'än *s.* pösjord = näkämaa, hiiren näkä = kurjen papu[ ] l. virvilä. -käles een *a.* ſnarſticken, ſwår, owänlig. -käräinen isen *s.* geting.

Nälikkä kän *s.* nälikkäjuuri nejlikrot (*geum urbanum*).

Näljä än *s.* ſlem. -ämäinen isen *a.* ſlemaktig. -äinen isen l. -äkäs kkään *a.* ſlemmig. -äisyys yyden *s.* ſlemmighet. -äisesti *adv.* ſlemmigt. -äännyn ntyä l. -ästyn yä *v.* ſlemma, bli ſlemmig.

Nälkä län *s.* hunger, minun on nälkä, olen nälissäni jag är hungrig, nälkäkoivu bwergbjörk (*betula nana*), nälkäpellava wildlin, ängslin (*linum catharticum*), nälkäkurki ſtorf. -äinen isen *a.* hungrig, *s.* ſnyltört (*orobranche major*). -äisyys yyden *s.* hungrighet. -äisesti *adv.* hungrigt. -lästyn yä l. -listyn yä *v.* bli haſtigt hungrig. -lkäyn ytä *v.* bli hungrig. -lityn ttyä *v.* bli uthungrad. -litän ttää *v.* göra hungrig, minua nälittää mig hungrar.

Nällystän ää l. -telen llä *v.* mumſa, tugga ſom en tandlös.

Nälvehdän htää *v.* ha leda för mat, äckla.

Nälvä än, -äinen isen, -äkkä kän, -äännyn ntyä = näljä m. fl.

Nälyyn ytä *v.* gnaga med tänderna, göra ſlemmig (nälä).

Nälä än *s.* ſlem, nälakotti ſlembundt *ep.* åt grodan, nälämies = näslä. -äinen isen *a.* ſlemmig. -äkkä kän *a.* ſlemmig, utſliten, utnyttjad.

Nämät *pl.* af tämä.

Nänni in *s.* bröſtwårta, ſpene, nännivieru afwänd från bröſtet, *pl.* nännit ſwulſter i näſan (ett ſlags häſtſjukdom). -inen isen *dim.* liten ſpene. -illinen isen *a.* ſom har ſvenar. -itöin ttömän *a.* utan ſpenar, ſpenlös.

Näpiä än *a.* näpen, nätt, knapp, ſnäll. -peys yden *s.* näpenhet, nätthet. -ästi *adv.* näpet, ſnällt, knappt.

Näplakkä kän *a.* hal.

Näplään lätä *v.* fingrera, röra med fingerſpetſarna.

Näppi pin *a.* näpen, knapp (näpiä), *s.* fingerſpets, emellan två fingerſpetſar, lyön näppiä ſpela med fingerſpetſarna, on näpissä är emellan två fingrar. -iä än = näpiä. -pisti *adv.* knappt, näpet. -ppärä än *a.* händig, qwick, ſnäll, färdig. -ppäryys yyden *s.* händighet. -ppärästi *adv.* händigt, qwickt. -ppäinen isen l. -päkkä kän = näppiä. -ppäräinen isen = näppärä. -pe ppeen *s.* nypande ſtällning, pris, sormet ovat näppeellään fingrarna äro nypfärdiga. -pillinen isen *a.* hwad ſom rymmes emellan fingerſpetſarna, pris, nypa. -pin ppiä *v.* nypa, knipa ſakta och fortfarande. -ppään pätä *v.* knipa till, knäppa, ſlå ſakta. -ppäys yksen *s.* knipning, knäppning. -päsen stä *v.* ſlå med fingerſpetſar, knäppa en gång, tukta lindrigt. -pästys yksen *s.* knäppning med fingerſpetſen, lindrig tuktan. -pitän ttää l. -pittelen tellä *v.* knäppa fortfarande, knipa. -pitin ttimen *s.* knipтång. -pistän ää l. -pistelen llä *v.* knipa, fingrera, ſnatta. -pistäjä än l. -pisteliä än *s.* ſnattare. -pistys yksen *s.* ſnatteri. -pisteleminen ie n *s.* ſnattandet.

Näppy pyn l. -ylä än *s.* blemma, qwiſſla. -ynen sen *dim.* liten blemma. -yinen isen l. -yläinen isen *a.* blemmig, full med qwiſlor.

Näpristelen llä = näpistelen ſe näppi.

Näpsä än l. -äs ään *a.* wig, ſnäll, qwick.

Näpäsen stä ſe näppi.

Näpyrä än = näppy.

Näpöstelen llä = näpistelen ſe näppi.

Näre een *s.* ung gran, ung tall, närehara harf af qwiſtig gran, *pl.* näreet granſnår, ulkomaan näre lärkträd (*pinus larix*). -ehyinen isen *dim.* = näre -ehikkö *sdr.* -eikkö kön l. -eistö ön *s.* granſnår, tallſnår, ung gran- l. tallſkog.

Närhi in *s.* nötſkrika (*garrulus*), kuusankan. laſſkrika (*g. infuustus*), hohkan. nötſkrika (*g. glandarius*), sininärhi blåkråka (*coracias garrula*). -in iä *v.* af-

Digitized by Google

bita litet i sender, gnaga. -hään hätä *v.* farga, hugga dåligt.
Näri in *a.* knarrig, wresig. -isen stä *v.* knarra. -inä än *s.* knarr.
Närkki kin l. -kkä kän *a.* snarsticken, qwick, lättfattlig. -käs kkään *a.* snarsticken, otålig. -kkäys yden *s.* snarsticknehet, otålighet. -kisti l. -kästi *adv.* hetsigt, otåligt. -kästyn yä *v.* förtrytas, bli stött. -kästys yksen *s.* förtrytelse. -kästytän ttää *v.* upphetsa, förtryta, göra stött.
Närkähytän *sdr.* närkäytän ttää = närkästytän.
Närmi in *s.* narf.
Närpeen rvetä *v.* se på med begärlighet.
Närpiö ön *s.* Nerpis socken.
Närri in = närhi.
Närte tteen *s.* häßja, aflång stack.
Närttä tän *s.* stapel.
Närvi in *s.* narf. -itän ttää *v.* slå narfwen bort, taga det ytterste skalet, snäsla. -istelen tellä *v.* äta petande (utan att wara hungrig).
Närvä än *a.* snål (närvi).
Närä än *s.* halsbränna. -ästän ää *v.* åstadkomma halsbränna, minua närästää jag har halsbränna.
Näräjän rätä = närisen.
Näsekkä kän = ulpukka.
Näsen enen = näsiä.
Näsiä än l. -äin ämen l. -äinen isen = nasia, näsiäniini tibast.
Näskä än *s.* lutande ställning. -ämöinen isen *dim.* något lutande, on näskällään l. näskämöisillään är lutande
Nästi in *a.* nätt, liflig, qwick att fatta.
Nästy yn *s.* blemma. -yinen isen *a.* blemmig.
Näsy yn *a.* nätt, näpen, prydlig, snäll.
Näsä än = näsy.
Näsäke kkeen *s.* hwit näckros.
Nätkin imen *s.* wedelhö (*lathyrus*). -kelmä än l. -kimä än l. -kymä än = nätkin.
Nätty tyn *s.* slöja, hufwa.
Nätystän ää l. -telen llä *v.* göra ngt mödosamt, tugga mumsande, släpa med swårighet. -tin imen *s.* ringen l. ögslan i ändan på en timmerstång (letty).
Nätä dän *s.* töwäder, fuktigt snöwäder, nätäruoho = maltto, nätäsammal = karhunsammal. -dästän ää *v.* töa, falla fuktig snö.
Nädän tää l. -telen dellä *v.* fatta i hemligen, gripa i smyg, träta i mjugg.
Näveri in l. -in imen *s.* nafware. -rrän rtää *v.* borra med nafware, gnaga. -rrys yksen *s.* borrning, gnagning. -rtelen rrellä *v.* borra småningom, gnaga safta.
Näveskä än *s.* swärdotter.
Näviä än *a.* slank, spenslig. -verikki kin *s.* utmagrad menniska.
Näwölä än *s.* dålig surmjölk.
Näyherä än *a.* rörlig och rask, smidig.
Näyhiä än *a.* fuktig, dåfwen.
Näyhin iä l. -hään hätä *v.* slå, smälla till.
Näykin kkiä *v.* nappa uti, rycka, nagga (wanl. med tänderna), kana näykkii hönan plockar sig. -kiskelen llä *v.* nagga fortfarande, gnabbas. -kkään kätä *v.* hugga i, fatta tag (med tänderna, näbben). -kkäelen llä *v.* bitas smått, gnabbas.
Näyn, näytän, näyttelen m. fl. se näen.
Nääkkä kän *s.* skeppsknä.
Näälä än *s.* hustrus broder.
Nään *sdr.* af näen.
Näännyn ntyä *v.* digna, försmäkta. -ys yksen *s.* wanmakt. -nnän ntää l. -ytän ttää *v.* utmatta. -yttelen tellä *v.* utmatta småningom. -ytys yksen *s.* utmattning.
Näärvä än *s.* ljumske.
Näärä än, näärän näppi = naaran nappi.
Nääsi in = nääkkä.
Näätselmä än *s.* warietet af taimen.
Näättä tän = naatta.
Näätä dän *s.* mård, systersman, mäntynäätä skogsmård (*mustela martes*), haapanäätä stenmård (*must. foina*). -änen sen *dim.* liten mård. -äinen isen *a.* mårdrik.
Nöhkä hän *s.* snas (=nöhtä).
Nöhkö hön *a.* kort, underfätsig. -ötän ttää *v.* sitta framlutad, owerksam.
Nöhtä hdän *s.* fallaska, snas. -äinen isen *a.* full med fallaska, snas. -hdyn htyä *v.* öfwerdragas med fallaska l. snas. -hdytän ttää *v.* öfwerdraga med fallaska l. snas.
Nökkönen sen *s.* finhackad tobak, kardustobak.

Digitized by Google

Nölkki kin l. -kköri in *s.* ſtump, knyffel, nölkkisaapas halfſtöfwel.
Nöpelen llä l. -löitsen tä *v.* knyppla.
Nöperö ön *s.* ſtump, ſnugga.
Noyhtä hdän, -äinen isen = nöhtä, nöhtäinen.
Nöyle een *s.* ſömtråd (neule ſe neula).
Nöyrä än *a.* böjlig, ödmjuk, eftergifwen, ſwag, mild, nöyrä sairas ſwagt ſjuk, nöyrä pää, nöyräpäinen ſwagſinnt, nöyrä ilma mildt, ſuftigt wäder. -ryys yyden *s.* böjlighet, ödmjukhet. -ästi *adv.* böjligt, ödmjukt. -rryn rtyä *v.* bli böjlig, ödmjuk, ilma nöyrtyy wädret ſlår ſig (då det börjar ſnöa efter köld). -ristän ttää l. -rennän ntää *v.* förödmjuka. -ristyn yä l. -rennyn ntyä l. -rynnyn ntyä *v.* bli böjlig, förſwagas, förödmjukas. -rytän ttää *v.* göra böjlig, förödmjuka. -rytys yksen *s.* förödmjukelſe. -ryttelen tellä *v.* förödmjuka ſmåningom.

O.

Oas okaan = okà.
Odas taan = ota.
Odelma an *s.* ny wärt på ſlagen ång l. förbad åker, ärſwing. -ainen isen *a.* full med ärſwingar. -moitsen ta *v.* ſlå rotſkott, driſwa ärſwingar, wäxa till efterſlåtter (aluva).
Oderva an, -ainen isen, -voitsen ta = odelma m. fl.
Odin ſe ota.
Odotan ttaa *v.* wänta. -tus uksen *s.* wäntning. -ttaja an *s.* wäntare. -ttajainen isen *s. pl.* -set wäntningslön. -ttamatoin ttoman *a.* icke wäntande. owäntad, oförmodad. -ttamattomasti *adv.* owäntadt, oförmodadt. -te tteen *s.* wäntningstillſtånd. -ttelen tella *v.* wänta ſmått, wänta fortfarande. -tutan ttaa *v.* låta wänta.
Oh, oho, ohoh *int.* utrop af förundran l. klagan, l. för att driſwa på häſt. -hkaan hata *v.* ropa oh, ſucka, ſtöna. -hotan ttaa *v.* ropa oho.
Ohaisen sta = ohjasen.
Ohake kkeen, ohakas kkaan = ohdake.
Ohamus uksen, ohaus uksen, ohamo on = ohin.
Ohanto nnon *s.* islandsmoſa.
Ohdake kkeen *s.* tiſtel, maksa ohd. = sikuri, tuliohd. = hepohierikkä, mehiläis l. onsiohd. = piikkiäinen. -kkeinen isen *a.* full med tiſtel. -kkeellinen isen *a* ſom har tiſtel. -kisto on *s.* tiſtelbewuxen ort. -ketoin ttoman *a.* utan tiſtel.
Ohennan, ohenen, ohennun ſe ohia.
Ohe een, ohellinen isen, ohelainen isen = ohi m. fl.
Ohi hen *s.* yttre kanten l. randen, ſtället wid ſidan, brädd, ohilaudat ſidbråderna på ſlådan, sen ohessa derjemte, tämän ohessa härjemte, ohitse förbi. -illinen isen *a.* belägen wid ſidan, tillgränſande. -hilainen isen *s.* ſidogranne, ſidokamrat. -in imen *s.* tinning. -imo on l. -imoinen isen *s.* ſidan af kroppen, tinning.
Ohia an *a.* tunn. -hu un l. -hut uen l. -hukainen isen *dim.* tunn. -heus uden l. -huus uuden l. -hukaisuus uuden *s.* tunnhet. -hiasti l. -huesti l. -hukaisesti *adv.* tunnt. -hennan ntaa *v.* förtunna. -hennus uksen *s.* förtunning. -henen heta l. -hennun ntua *v.* förtunnas.
Ohja an *s.* tygel, töm. -as aksen *s.* en af tyglarna. -allinen isen *a.* med tyglar förſedd. -jillinen isen *s.* fuſk. -ain amen l. -ake kkeen *s.* rättesnöre, ledare. -atoin ttoman *a.* tygellös, otyglad, utan ledning. -attomuus uuden *s.* tygellöshet. -attomasti *adv.* otygladt. -aan ata *v.* ſtyra med tyglar, länka, leda. -aus uksen l. -jo on *s.* ledning, länkning. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* ſmåningom tygla, leda. -asen sta *v.* länka i häſt, beſtämma häſtigt rigtningen. -atutan ttaa *v.* låta tygla, låta leda.
Ohkaan ſe oh.
Ohkainen, ohkaisuus *sdr.* af ohukainen, ohukaisuus.
Ohova an = ohva.
Ohra an *s.* korn, kaksitahkoinen l. -sär-

Digitized by Google

mäinen twårabig, neljätahkoinen l. -teräinen l. keripää fyrrabig, hymy- l. hämä- l. hömöpää l. kahdeksantahkoinen 8rabig, lesipää l. kuusitahkoinen 6rabig, ohran kukka åferros, orögon (*agrostemma githago*), ohralintu fädesärla (*motacilla*), ohrasuorsa gräsand (*anas boschas*), on ohran jyvä silmässä är litet pirum. -anen sen *dim.* småkorn. -ainen isen *a.* kornig, af korn. -atoin ttoman *a.* utan korn. -attomuus uuden *s.* kornbrist.

Ohta = otsa.

Ohtain amen = ohdake.

Ohto, ohtonen = otso, otsonen.

Ohu, ohuus, ohukainen se ohia.

Ohutan ttaa = ohennan.

Ohva an l. ohvakka kan *a.* förträfflig.

Ohvainen isen = ohin.

Ohvatta tan *s.* wåghals, *a.* tilltagsen, slink, ohvatniekka lysten på ngt, liebhaber.

Oi, oi oi, oi voi *int.* utrop af förundran, löje, klagan. -ijotan ttaa *v.* ropa oi. -ivotan ttaa *v.* ropa oi woi. -ijotus l. -ivotus uksen *s.* weklagan.

Oih = oi. -hkaan kata *v.* ropa oih, stöna. -hkailen lla *v.* ropa fortsatt oi, oih, beklaga l. jämra sig.

Oikia an *a.* rak, rät, rigtig, rättwis, höger, makaa oikiana ligger rak, on oikiassa är på rätt, har rätt, oikia käsi höger hand, oikeettain l oikeestaan med rätta, egentligen, oikein rätt, oikioppinen rentärig, oikiuskoinen rättroende. -keus uden *s.* rakhet, rigtighet, rättwisa, domstol, mennä oikeuteen gå för rätta, käy oikeutta processar, istuu oikeutta sitter till doms, oikeus istuu domstolen har sitt säte, sin session. -asti *adv.* rakt, rätt. -kuus uuden *s.* rakhet, ginhet. -ijeti l. -ijetensa l. -etis *adv.* rakt, gint, genast. -ijennan l. -jennan ntaa *v.* göra rak, rätta, berigtiga, gina, utsträcka. -ijentaja l. -jentaja an *s.* rättare, korrektor. -ijennus l. -jennus uksen *s.* rättelse, berigtigande, utsträckning. -ikenen l. -ikeen ijeta l. -jenen jeta l. -ijennun l. -jennun ntua *v.* bli rak, räta sig, bli utsträckt. -ikasen ijasta l. ikasta *v.* räta hastigt, gifwa rigtning, gina. -ikasu un *s.* rättelse, korrektion. -ijentelen l. -jentelen nnella l. -ikastelen lla *v.* småningom göra rak, rätta l. gina här och der, sträcka sig. -ijelmus l. -jelmus uksen *s.* sträcka, ginwäg. -jelvoinen isen *a.* rak, ginande. -ijus l. -jus uksen *s.* rak rigtning, ojuspuu raft träd, ojusporo ren som går rakt. -ijustan l. -justan l. -ijastan aa *v.* gå raft framåt, gina. -ikistan aa *v.* räta. -ikistus uksen *s.* rätning. -ikeutan ttaa *v.* berättiga (oiko).

Oikka kan = oikku.

Oikkaan kata = oihkaan.

Oikku kun *s.* böjelse, nyck. -kullinen isen *a.* nyckfull, krånglig.

Oiko l. oikoinen = oikia, oikotie ginwäg, oikopäätä genast, direkt, oikomatkoin ginwägen, oikoiseen rakt fram. -ikoon ojota l. -ijon ikoa *v.* raskt rätta l. gina, sträcka sig, utsträcka. -ijoskelen lla *v.* sträcka raskt fortfarande, sträcka sig. -ijostutan ttaa *v.* låta sträcka sig.

Oilinki ngin *s.* rak wägsträcka på sjöar så långt ögat når (oikia).

Oima, oimo = oiva.

Oinas aan l. -aksen *s.* snöpt bagge, gumse, wädur, olla oinahilla wara hos gumsen.

Oino on *s.* gumse (oinas), elghane.

Oinostelen lla = onnostelen.

Oirin ia *v.* ha förkänning af sjukdom, wara opasslig. -into nnon *s.* förkänning. -re een *s.* förkänning, opasslighet.

Oisan aa *v.* wägleda, wägwisa.

Oisto on = oikku.

Oitan ttaa = oivallan.

Oiva an l. -allinen isen *a.* bra, förträfflig, oivan tavalla dugtigt. -allisuus uuden *s.* förträfflighet. -asti l. -allisesti *adv.* förträffligt. -allan ltaa *v.* fatta, begripa, warseblifwa. -allus uksen *s.* fattning, råttelse. -annan ntaa = oivallan.

Oivukka kan l. -ke kkeen *s.* swart winbär.

Oja an *s.* dike, ojan varsi l. vieri dikeskant. -anne nteen l. -anen sen *dim.* litet dike, fåra. -ake kkeen l. -juke kkeen, l. -akas kkaan l. -kkainen isen = oivukka. -akka kan *s.* swart

Digitized by Google

winbär (oivukka), try (*lonicera xylosteum*). -as aksen *s.* blankard på en pleg. -ainen isen *a.* full med diken. -anto nnon l. -annes nteen l. -jelma an *s.* utfallsdike, flodbädd. -jaan jata l. -jin ia l. -jitan ttaa *v.* dika. -jitus uksen *s.* dikning. -jittaja an *s.* dikare. -jittaminen isen *s.* dikandet. -jitutan ttaa *v.* låta dika. -atoin ttoman *a.* utan dike. -attomuus uuden *s.* dikesbrist.

Oka oan *s.* tagg, pigg, gadd, hulling, fvets, borst på korn m. m. -anen sen *dim.* liten tagg m. m. -ainen isen *a.* taggig, full med fvetsar, borst m. m. -kinen sen *a.* försedd med fvetsar, mångfvetsig, mångtaggig. -aallinen isen *a.* med fvets l. hulling försedd. -aatoin ttoman *a.* utan tagg, borst o. s. w. (oas).

Okka an = oka.

Okkela an *a.* fintlig, fvetsfundig. -luus uuden *s.* fintlighet. -loitsen ta *v.* bete fig fintligt.

Okko kon, okkonen sen = ukko, ukkonen.

Okkula an *s.* korkticka (*boletus suberosus*).

Oksa an *s.* qwist, oksapuu den qwistiga delen af ett träd, oksatie biwäg. -anen sen *dim.* liten qwist. -ainen isen *a.* qwistig. -aisuus uuden *s.* qwistighet. -aisesti *adv.* qwistigt. -sikas kkaan l. -sava an *a.* qwistrik. -allinen isen *a.* med qwist försedd. -sillinen isen *a.* qwistig. -sin ia *s.* qwista. -sitan ttaa l. -sittelen tella *v.* låta qwista. -atoin ttoman *a.* utan qwist. -sitoin ttoman *a.* utan qwistar, qwistfri. -astun ua l. -situn ttua *v.* bli qwistig.

Okse een *s.* kräkning, fpyor, oksevika fallenhet att kräkas. -ennan ntaa *v.* kräkas. -ennus uksen l. -ento nnon *s.* kräkning. -entelen nnella *v.* kräkas fortfarande. -etan ttaa l. -ennutan ttaa *v.* ha att kräkas, qwälja. -etus uksen *s.* qwäljning. -etin ttimen *s.* kräkmedel.

Oksukka kan = oksanen.

Okuli in *s.* groft lakan.

Ola an *s.* flinta, olakoivu lång, rak, qwistfri men ftör björk.

Olas aan *s.* ftåra under ftidan. -stan aa *v.* göra ftåra. -stutan ttaa *v.* låta göra ftåra under ftidor (olka).

Olen lla *v.* wara, finnas, befinna fig, ei siitä ole det duger icke, on ollen är wifst, ei ollenkaan allsicke, ollenkin, olletikin ifynnerhet, minulla on jag har (hos mig är), olen lukenut jag har läft, olin tullut jag hade kommit, ollaan man är, hyvä oltava godt att wara, olla muonalla wara på ftat, på fytning (med wifs ftat), on olevanansa låtfar wara. -emus uksen *s.* wäfende. -lia an *s.* den fom är, itseolia inhyfning. -ento nnon *s.* warelfe, wiftelfe, fick. -ennollinen isen *a.* fom har warelfe, wäfendtlig. -lo on *s.* wiftelfe, on ololta finnes rundtligen. -lova an *a.* rymlig. -lollinen isen *a.* fom har wiftelfe, fom befinnes, fom är till, tillräcklig, rundlig. -evahko on l. -lahko on *a.* fom är någorlunda, rundlig. -evainen isen *a.* befintlig. -evaisuus uuden *s.* befintlighet. -ematoin ttoman *a.* obefintlig, fom ej är till. -emattomuus uuden *s.* obefintlighet, icke-exiftens. -lin imen *s.* i ff. olinsia wiftelfeort. -elen lla l. -eskelen l. -ekselen lla *v.* wara, wiftas, dröja. -elma an l. -eskelemus uksen *s.* wiftelfe. -eun uta l. -eudun utua l. -eennun ntua *v.* qwarftadna, ftadna för att wara, bli wan att wara. -etan ttaa l. -ettelen tella *v.* wara fortfarande, låta wara, hålla, bemöta. -etus uksen *s.* underhåll, bemötande. -eksin ia *v.* bruka wara, hängla, dröja, wiftas. -eksun ua *v.* förblifwa, wänja fig wid. -lollan ltaa *v.* hinna till, wara rundlig. -etutan ttaa *v.* göra wan att wara, wänja wid wiftelfe.

Oljama an l. -ain amen *s.* en ung huftrus förfta befök i förädrahufet.

Olka lan *s.* fkuldra, olkavarsi öfwerarm, olkapää axel, olkakuli axellapp på fkjorta, olkaluu l. olkavitsa nyckelben. -ainen isen *a.* hörande till axel, *s.* epålett, axellapp. -lallinen isen *a.* fom har fkuldra, *s.* axelbörda. -ajes een l. -ajos oksen l. -aus uksen *s.*

Digitized by Google

ſkuldérbörda. -las lkaan *s.* falſ under wenſtra ſkidan. -lus uksen l. -luin lkumen *s.* axelband, hängſel. -aannun ntua *a.* få axeln ſjuk af illa liggande.

Olkeen l. -lkenen ljeta *v.* förſoga ſig, af en händelſe, inträffa tillfälligtwis, förſwinna oförmodadt.

Olki ljen *s.* halm, olkikupo halmkärfwe. -inen isen *a.* af halm, halmrik. -isuus uuden *s.* halmrikedom. -ljetoin ttoman *a.* utan halm. -ljettomuus uuden *s.* halmbriſt.

Olo ſe olen och olut.

Olut uen l. -lo on l. -lonen sen l. -lunen sen l. -lukkainen isen l. -luoinen isen *s.* öl. *Komp.* oluempi mer ölſtark, panna olutta brygga öl, oluen pano ölbryggd. -uinen isen *a.* af öl, ölrik, ölſtark. -utoin ttoman *a.* utan öl. -uttomuus uuden *s.* ölbriſt.

Oma an *a.* egen, omakasvuinen hemwärt, omatekoinen ſjelfgjord, toisen oma en annans tillhörighet, omatunto ſamwete, omatuntoinen ſamwetsgrann, kadotuksen oma öfwergifwen till förderfwet, pieksi kuoleman omaksi piſkade till egen åt döden, ſå att föga hopp om lifwet återſtod, omastakaa (*sdr.* af omasta takaa) för egen räkning, på egen konto, omantakainen l. -takeinen af eget förråd, ſom är för egen räkning, tulla omillensa komma till de ſina, få ſitt igen, ſlå ſig ut, on siihen omansa är dertill klippt och ſkuren. -as aksen *s.* egen, det egna. -ainen l. -ahinen l. -ahainen isen *a.* egen, förwandt, erinomainen ſynnerlig, utomordentlig, niminomainen namnelig, uttrycklig. -aisuus unden *s.* egendom, egenſkap, erinomaisuus ſynnerlighet, utomordentlighet. -aisesti *adv.* på eget ſätt, eget, erinomaisesti ſynnerligen, utomordentligen, niminomaisesti uttryckligen. -mituinen isen *a.* egendomlig. -mituisuus uuden *s.* egendomlighet. -mituisesti *adv.* egendomligt. -minainen isen *a.* egen, min, din, ſin egen. -minaisuus uuden *s.* tillhörighet, egenhet. -mikka kan *prt.* näſtan, ſå när, omikka lankesin ſå när hade jag fallit. -min ia *v.* draga känſla på, tycka ſig igenkänna. -mistan aa l. -mistelen lla *v.* tillegna, taga i beſittning, beſitta. -mistaja an *s.* tillegnare, beſittningstagare, egare. -mistus uksen *s.* tillegnan, beſittningstagande. -mistun ua *v.* bli egen, tillfalla. -mitan ttaa l. -matan ttaa *v.* tillegna, omattain l. omittain egentligen, iſynnerhet, erinomattain ſynnerligen, iſynnerhet, niminomattain uttryckligen.

Omena an *s.* äppel, maan omena potatis, tammen omena ollon (terho), omenatammi ollonek. -nut uen l. -ainen isen *dim.* litet äppel. -ainen isen *a.* af äppel, äppelrik, lik äppel. -atoin ttoman *a.* utan äppel. -attomuus uuden *s.* äppelbriſt.

Ometta an l. -tto ton *s.* fähus (navetto).

Ompelen mmella *v.* ſy, ſömma. -lu un l. -lus uksen *s.* ſöm, ſyarbete. -lia an *s.* ſkräddare, ſömmare. -mmel mpelen *s.* ſöm, ſyarbete (umpelen).

Onales een *s.* kläfwa, klyka.

One een l. onea an *a.* hemſk, dyſter, gläbjetom.

Onelma an *s.* bäld, låg trakt, fördjupning.

Onerva an, -voitsen ta = odelma, -moitsen.

Onhe een l. onheellinen isen *a.* ſlen, ſlank, oduglig.

Onhi hin *s.* botten. -itoin ttoman *a.* bottenlös.

Onkalo on *s.* håla, ihålighet, bergskrefwa. -oinen isen *dim.* liten ihålighet, *a.* full med hålor.

Onge nkeen *s.* luftdrag. -ngehdin htia wara drag (i rum).

Onki ngen *s.* metredſkap, fiſkkrok, ongen siima l. lanka metref, ongen varsi l. vapa l. pahla l. raippa metſpö, ongen koukku metfrok, onkimato l. -liero metmaſk, menna ongelle gå på mete, olla ongella wara på mete, ottaa onkeen taga på mete, taga iakt, lägga på minnet. -ngin nkia *v.* meta, uppfiſka, utleta, utforſka. -ia an *s.* metare, utforſkare. -kerus uksen *s.* ugt uppfiſkadt, uppletadt, diftadt. -kielen lla l. -keilen lla l. -ngiskelen lla *v.* meta fortfarande, utforſka. -nkeilema

Digitized by Google

l. -ngelma l. -ngerma an s. ngt som utforskas, letas, gåta, snärjande ord. -ngelmainen l. -ngelmoinen l. -ngervoinen isen s. gåta, snärjord, a. gåtlik, gåtartad, snärjande. -ngelmoitsen ta v. eftersinna. -ngitan ttaa v. låta meta, låta utleta. -ngittelen tella v. wara syßelsatt med metande, snärja med ord, utforska, begynna gräl. -ngittelemus uksen s. utforskning, retning till gräl.

Onnea an a. hemsk, dyster (onea).

Onnehdin htia = ongehdin.

Onni nen s. öde, lycka, handgrop, kova onni olycka, onnen kohtaus lyckträff, onnen toivotus lyckönskning, onnen pöytä kiromantiskt tecken i handen, heittää oleville onnillensa lemna åt sitt öde, onnen heitto af lyckan öfwergifwen, olycksfogel, onnen rikko olycksstiftare, onniheinä hwitwäpling. -inen isen a. ht. öde, lycka, kovaonninen olycklig. -nnellinen isen l. -nnelias aan a. lycklig. -nnellisuus uuden s. lycklighet. -nnellisesti adv. lyckligen. -nnetoin ttoman a. olycklig, oduglig, oansenlig. -nnettomuus uuden s. olycka. -nnettomasti adv. olyckligt. -istun ua v. lyckas. -istus uksen s. framgång, medgång. -istan aa v. lyckas, lyckönska. -istutan ttaa v. lyckliggöra. -ittelen tella v. lyckönska. -ittelo on s. lyckönskan.

Onnun ntua v. halta. -ntuja an s. haltare. -ntumus uksen s. haltning. -ntu nnun l. -ntuvainen isen s. haltande. -nnahdan htaa v. snafwa, slinta. -nnahtelen hdella v. snafwa då och då. -nnahdus uksen s. snafwing. -utan ttaa v. ha att halta. -ntuilen lla l. -nnuskelen lla v. halta smått.

Onsi nnen a. ihålig, s. ihålighet, djup dal, on ontta vatsassa i magen finnes tomrum, puu on onnella trädet är ihåligt. -io on l. -ila an s. däld. -inen l. -illinen isen a. ihålig, full med ihåligheter. -ntelo on a. ihålig. -nteva an a. ihålig, rymlig. -in ia l. -itan ttaa v. urhålka. -nterva an a. ihålig. -ntervuus uuden s. ihålighet, urhålkadt tillstånd. -ntura an s. bugtigheten midt under foten (antura).

Ontto ton s. ihålighet, tomrum, skoglös fläck i kärr. -tistan aa l. -tistelen lla l. -tistutan ttaa l. -tistuttelen tella v. göra ihålig.

Opas ppaan s. wägwisare, handledare. -stan aa l. -stelen lla v. wisa wäg, wägleda, handleda. -staja an s. wägwisare, handledare. -sto on l. -stus uksen s. wägledning, handledning. -stun ua v. bli wägledd, wänja sig wid, lära sig. -pin ppia v. besöka, lära känna, erfara, försöka, lära sig, afhemta hustru, oppinut lärd, litterat. -ppivainen isen a. som lär sig, studerande, läraktig. -ppivaisuus uuden s. läraktighet. -ppivaisesti adv. läraktigt. -ppimatoin ttoman a. som icke lär sig, oläraktig. -ppimattomuus uuden s. oläraktighet. -ppimattomasti adv. oläraktigt. -ppi pin s. lära, lärdom, oppiisä läromästare, oppipoika lärgoße, oppilapsi skolbarn, uskon oppi troslära, oppisana konstterm, opin keino studiemedel, oppimies konstnär. -ppinen isen a. lärd, som lär sig, lärig, kovao. tröglärd, pikao. lättlärd, väärão. orenlärig. -pinto nnon s. studium. -ppia an s. besökare, lärjunge, hustruns afhemtare. -ppilas aan l. -ppilainen isen s. lärjunge, elev. -pisto on s. underwisningsanstalt, yliopisto högskola, yliopistolainen ht. högskolan, akademicus. -pillinen isen a. ht. lära, lärdom. -ppu pun l. -pe ppeen s. fattningsförmåga. -ppeinen isen a. läraktig. -ppeisuus uuden s. läraktighet. -piskelen lla v. lära sig småningom. -ppenen peta v. wara läraktig, lära sig. -peennun ntua v. bli läraktig, lära sig småningom. -petan ttaa v. lära, underwisa. -petus uksen s. underwisning, opetusvirka läroembete, opetuslapsi lärjunge. -pettaja an s. lärare. -pettajatar ttaren s. lärarinna. -pettelen tella v. lära fortfarande, lära sig, öfwa sig. -petutan ttaa v. låta lära, ha att underwisas.

Opiitta tan s. nöd.

Opotta tan s. hage, instängd täppa.

Ora an s. borr, oranenä spetsnäsa, ora-

Digitized by Google

tuomi ſlån, ſtärkebär (*prunus spinosa*), poltinora bräunborr. -ro on *dim.* liten borr. -anen sen *dim.* liten borr, syl. -astan aa *v.* ſweda med jern (oras, ori).

Orailen lla *v.* täta till för att göra något, förſöka, göra förſök, ſtappla (wid läsning).

Orakko kon *s.* puktörne (*ononis spinosa*).

Oras aan l. aksen *s.* brodd, on oraalla wara broddbelupen. -stun ua l. -stin ia *v.* taga brodd, bli broddbewuxen. -stan aa *v.* trifwa brodd (ora),

Oras aan l. -asa an l. -ro on *s.* hane, orassika l. orosika fargalt, orasa kissa hankatt (orrikas, oro).

Orava an *s.* ekorre, mantal (i Sawolax), oravan marja ifornbär (*convallaria bifolia*), oravikuusi gran i hwilken ekorrar wiſtas, kottrik gran, oravaribma ett timmer gråwerk, lento- l. siipiorava ſlygande ekorre (*pteromys volans*). -ainen isen *dim.* liten ekorre, *a.* ekorrik.

Oravas aan *s.* ett ſädesmått, tolftedels tunna.

Orehkipuu haſsel.

Orhi in *s.* hingſt (ori), orhipää gulwifwa, orlägg (*primula veris l. elatior*).

Orhia an *a.* kraftig, raſk. -heus uden *s.* raſkhet. -hittain *adv.* kraftigt. -hittelen tella *v.* pröfwa, känna efter.

Ori in l. -is iin *s.* hingſt. -ro on l. -ronen sen *dim.* liten hingſt.

Orja an *s.* träl, ſlaf, orjantappura l. orjanruoska törnrosbuſke (*rosa canina*), orjawäki tjenſtfolk. -juus uuden *s.* träldom, ſlafwerj. -allinen isen *a.* ſlafwiſk, trälaktig. -allisuus uuden *s.* ſlafwiſkhet. -allisesti *adv.* ſlafwiſkt, trälaktigt. -aan ata l. -ailen lla *v.* träla, ſlafwa. -juutan ttaa *v.* förſlafwa, göra till träl. -juutun ua l. -jistun ua *v.* förſlafwas, bli träl.

Orkin kkia *v.* wårdslöſt ſöka, raſſa ihop.

Orko ron *s.* ſuftig bälb. -koinen isen *a.* full af ſuftiga bälder, ſank.

Oro on ſe ora, oras, ori. oronen ſe ori.

Oroinen isen (= orkoinen) *a.* ht. bälb, oroinen koivu i ſank bälb wärande björk, björk med lös wed.

Orpana an *s.* ſyſkonbarn, kuſin, *pl.* orpanat ſlägtingar, on orpanoissa år på beſök l. kalas hos anhöriga. -nus uksen *s.* en af kuſinerna. -nuus uuden *s.* kuſinſkap. -noitsen ta *v.* beſöka anhöriga. -rvostan aa *v.* anſe för ſlägting.

Orpo rvon *a.* faders och moderlös, wärnlös, arflös, orpolapsen kukka timjewerouika (*veronica serpyllifolia*). -rvitsen ta *v.* göra faders och moderlös, göra arflös (orpana).

Orrikas kkaan *s.* galt.

Orsi rren *s.* ſpett, ås, ſparre. -inen isen l. -rtonen sen l. -rrut rtuen l. -rrukka kan *dim.* liten ſparre, ſpett. -inen isen *a.* rik på ſparrar. -rrellinen isen *a.* med ſparrar förſedd, ett ſpett fullt, en ås full. -sillinen isen *a.* ſparrförſedd. -rtelo on *s.* åslikhet. -rretoin -ttoman *a.* utan ett ſpett l. ås. -rsitoin ttoman *a.* utan ſpett. -sitan ttaa *v.* förſe med ſpett, träda på ſpett.

Orusti in *s.* gewär

Orvas aan *s.* öfwerſta huden = orvaskesi l. -ketto l. -kettu (marraskesi).

Orvo on = orpo.

Osa an *s.* del, lott, osaveli l. osamies delegare, osakunta afdelning, osakirja aktiebref, lottſedel. -anen sen l. -sut uen l. -ake kkeen *dim.* liten del. -ainen isen *a.* delab, beſtående af delar, lottad, kolmiosainen tredelad, kovaosainen wanlottad, olyckling. -aisuus uuden *s.* delighet. -allinen isen *a.* delaktig. -allisuus uuden *s.* delaktighet. -allisesti *adv.* delaktigt. -akas kkaan *s.* delegare, *a.* delaktig. -atoin ttoman *a.* odelaktig, wanlottad, lottlös. -attomuus uuden (*sdr.* osatuus) odelaktighet, lottlöshet. -suus uuden *s.* portion, andel, *pl.* osuukset hemgift. -sin ia l. -sitan ttaa l. -sittelen tella *v.* ſkifta i delar, osittain l. ositellen delwis, dels. -sinko ngon *s.* andel, lott, medgifte, arf. -sikas kkaan l. -sikkainen isen = osakas. -sue een *s.* lott, aktie.

Osaan sata *v.* träffa, råka, hitta fram, kunna. -aus uksen *s.* händelſe träff. -aaja an *s.* ſom hittar, träffar, kännare. -aajainen sen *s.* kännare, *pl.* osaajaiset belöning för träff i ſkjutning. -aelen lla *sdr.* -ailen lla *v.* bjuda till att träffa, förſöka, freſta, eſterapa. -aun

Digitized by Google

uta l. -aannun ntua *v.* hända, tima. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* låta träffa, fägta, mätta, efterfträfwa, nå.

Osma an *s.* järf, filfras (*gulo borealis*), brodd, osman solmu walknut, osman pelto kryddgård, trädgård, osman käämi kafweldun, fmalkabb (*typha angustifolia*).

Osotan ttaa *v.* peka, rigta, fägta, wifa, betyga, härma. -ttaja an *s.* wifare. -tin ttimen *s.* wifande inftrument, bewis. -te tteen *s.* anwisning, betygande. -tus uksen *s.* anwisning, betygelfe, härmning. -ttelen tella *v.* peka fortfarande, fägta, härma. -ttelemus uksen *s.* härmning. -ttelia an *s.* härmare. -telma an *s.* mimisk framställning.

Os *int. sdr.* af oh sinä o du!

Ospitsu un *s.* koppor.

Ossunnin ntia l. -udin tia *v.* förakta, klandra, afundas.

Ostan aa *v.* köpa. -to on *s.* köp. -tosa an *a.* fal, till falu. -tokas kkaan *s.* uyligen köpt. -tos oksen *s.* uppköp. -tavainen isen *a.* fom köper, köplyften. -tavaisuus uuden *s.* köplyft. -tamatoin ttoman *a.* icke köpande, oköpt. -telen lla *v.* köpa fortfarande, köpa fmått. -tatan ttaa *v.* låta köpa. -tattelen tella *v.* låta köpa fmått.

Osun ua = osaan,

Osutan ttaa = osotan.

Osviitta tan *s.* wägwifare, handledning utthydning. -ttu tun *s.* känningstecken på wäg, kännetecken.

Ota dan l. -das taan *s.* tagg, fpets. -anen sen *dim.* liten fpets, tagg. -ainen isen *a.* förfedd med taggar. -din timen *s.* fpetfigt wapen l. werktyg, fpjut. -din tia *v.* fticka, kämpa med fpjut. -telen della *v.* kämpa, hålla på afftånd, bortdrifwa. -telus uksen *s.* kamp.

Otan, otatan fe ottaa.

Otarva an *s.* fmå hår i ögonlocken (vesikarvat).

Otava an *s.* larnät, karlawagnen l. ftora björns ftjernbild, wäha otava lilla björn, otavan ohra ftort oskaligt korufslag. -ainen isen *dim.* = otava.

Oteri in *s.* fåfänglighet, obuglighet, *adv.* alldeles.

Otnaakka kan *s.* obugligt ting, *prt.* lifwål, kanfke.

Oto don = otus fe otan.

Otra an, otrainen isen = ohra, ohrainen.

Otrakas kkaan = upokas.

Otsa an *s.* panna, otsan kieru bugten emellan ögonbrynen, otsarako kronföm, otsakulma tinning, otsavierus fidan af pannan, otsiseinä bakwäggen. -so on *s.* bredpanna, *ep.* för björn. -sonen sen *dim.* liten björn.

Otan ttaa *v.* taga, antaga, borttaga, ottaa hyväksi wäl upptaga, gilla, o. vastaan taga emot, o. yhteen taga ihop, fammanbrabba, o. waarin taga i akt, o. veroa upptaga fkatt. -ttaminen isen *s.* tagandet, *pl.* ottamiset lockmat för fafttagning af häftar m. m. -ttaja an *s.* tagare, veron ottaja fkattens uppbärare. -ttamus uksen *s.* tagning. -tanto nnon l. -tanta nnan *s.* tagning, otantamielinen oftabig. -tto ton *s.* tagning, emottagning, uppbörd, ottomies uppbördsman, veron otto fkatteuppbörd, papin otto preftuppbörd, tokiotto utmätning, ottolapsi fofterbarn, silmän ottomäärä få långt ögat kan fe, ottosanat magiffa ord för att fånga häft l. annat djur, kova otoissaan fträng i fin uppbörd. -ttonen sen *dim.* = otto, lockmat. -te tteen *s.* tag, grepp, utdrag, kolmeen otteesen i tre tag, tulen otteet medel att uppfånga elden (fnöfke, lappar m. m.), hevosen otteet lockmat för att fafttaga häft. -tin ttimen *s.* medel att taga med, lockmat. -tos oksen *s.* tag, fångft. -tollinen isen *a.* antaglig, giltig, behaglig, Jumalalle otollinen Gudi behaglig. -tollisuus uuden *s.* giltighet, antaglighet. -tollisesti *adv.* giltigt, behagligt. -tus uksen *s.* byte, fångft, willbråd, kräk. -tuksinen isen *a.* ht. byte, willbråd, o. tuuli fydweft. -ttelen tella *v.* taga fmåningom, tagas med hwarandra, kämpa. -ttelo on *s.* kamp. -ttelus uksen l -ttelemus uksen *s.* kamp (otelus, ota). -ttaun uta l. -ttaudun utua *s.* bli tagen, fåfta fig. -tatan ttaa *v.* låta taga. -tattelen tella *v.* låta

Digitized by Google

ſmåningom taga, förſöka att taga. -taksun ua l. -taksin ia *v.* anſe böra tagas, fattas, antaga, förmoda, niin otaksun asian ſä ſynes mig saken böra fattas, ſå förefaller saken mig. -tustelen lla *v.* jaga, fånga willbråd.

Otukka kan = otus ſe otan.

Oukkamastun l. -mustun ua *v.* ſtudſa, häpna, bli ſlagen af förwåning.

Oukattelen tella *v.* täſla i ſång.

Oulu un *s.* Uleåborg. -ulainen isen *s.* Uleåborgsbo.

Ounas aan *a.* ſlug, förſlagen, liſtig. -aus uden *s.* ſlughet. -stan aa l. -stelen lla *v.* ha förkänningar, upptänka, uppſtuna, wara klok, ana. -stus uksen *v.* aning. -no on *s.* förkänning till ſjukdom. -non oa l. -nostelen lla *v.* ha ſjukdomsförkänningar, upptänka.

Ouru un *s.* ränna, djup bäld, ouruvesi ſlödwatten.

Ourukka kan = oivukka.

Outa dan *s.* ſkogsregionen af ett berg. -ainen isen *a.* ſkogig. -dun tua *v.* förwillas i ſkogen, outuva ſlyktig i ſkogen.

Outo don *a.* fremmande, obekant, owanlig, oerfaren. -ous uden *s.* obekantſkap. -onen sen *dim.* = outo. -dosti l. -osesti *adv.* på fremmande ſätt, owanligt, oerfaret. -dos oksen *s.* obekant tillſtånd, bortkommenhet, owana, teki oudokselta gjorde af owana. -doksun ua l. -doksin ia *v.* anſe för fremmande, fremmas. -dostan aa l. -dostelen lla *v.* anſe för fremmande, anſe för owanlig, förwånas. -dostun ua *v.* bli fremmande, känna ſig fremmande, fremmas. -oun uta *v.* bli fremmande.

Ovela an *a.* förſlagen, ſlug, liſtig.

Overa an = upera.

Ovi ven *s.* dörr, oven pieli l. pielinen dörrpoſt, oven suu dörröppning, ſtället närmaſt innanför dörren, ovi on auki, kiini, selällään dörren är öppen, faſt, på wid gafwel. -vellinen isen *a.* med dörr förſedd, ht. dörr. -vut vuen l. -vonen sen *dim.* liten dörr. -vetoin ttoman *a.* dörrlös, utan dörr. -itan ttaa *v.* förſe med dörr. -vus uksen *s.* dörr med tillbehör, dörr med beſ omgifning.

P.

Pa *anå. prt.* ju, dock, onpa han är ju, otanpa jag tar dock, jag tar ju.

Paader, paadun, paadutan, paahdan, paahdun ſe paasi, paate.

Paakia an l. -kio on *s.* ſammangyttrad klimp, klump, boll. -kioitun ttua *v.* ſammangyttras, bli klimpig, klibbas.

Paakku kun *s.* klimp, boll, båk.

Paaksu un *a.* tät. -usti *adv.* tätt, ofta.

Paali in *s.* päle, mål. -ikka kan *s.* fort påk, käpling, klavpträd. -ikoitsen ta *v.* förfölja l. ſlå med käplingar.

Paalitan ttaa *v.* rulla, wältra. -ttelen tella *v.* wältra fortfarande, wältra ſig (ſom drucken). -ttelia an *s.* ſom wältrar ſig.

Paalu un *s.* päle. -uun uta l. -utan ttaa *v.* påla. -utus uksen *s.* pålning.

Paametti tin *s.* omdömeskraft, ſnille. -tin ttimen *s.* ſnille, ſnillewerk, qwick ordlek.

Paanu un *s.* takſpån. -utan ttaa l. -utelen tella *v.* belägga med takſpån, påla. -utus uksen *s.* ſpånbeläggning, pålning.

Paapatan ttaa l. -potan ttaa, -ttelen tella m. fl. = papatan o. ſ. w.

Paappo pon *s.* barnmorſka. -potan ttaa *v.* wara barnmorſka.

Paari ren *s. pl.* paaret bår.

Paarma an *s.* ſtimm, tjog, broms, paarmalintu löſſångare (*ficedula trochilus*) (parma).

Paarmas, paarmaus = parmas.

Paarna an *s.* goße.

Paarotan ttaa *v.* gå l. röras tungt. -tin ttimen *s.* ſwårrörlig warelſe.

Paarre rteen *s.* fåll, kant. -rran rtaa *v.* fålla, kanta. -rtelen rrella *v.* fålla ſmåningom. -rritun ttua *v.* fållas, kantas.

Paaru un *s.* tillredning. -uun uta *v.* tillreda. -ukoitun ttua *v.* tilltaga (i fetma).

Digitized by Google

Paarva an *s.* fiskareförkläde, förskinn.
Paasaan ata *v.* storma, bestorma.
Paasakka kan *s.* spö.
Paasen = pajasen.
Paaske een l. -ku un *s.* små ben i djurs leder (*phalanges*).
Paasto on *s.* fasta. -oinen isen *a.* ht. fasta. -oon ota *v.* fasta.
Paasu un *s.* stockfogning.
Paasi aaden *s.* bred sten, häll. -sinen l. -sihinen isen l. -tonen sen l. -tero on l. -der teren *dim.* liten häll. -sinen isen l. -tinen isen *a.* af häll, full med hällar. -ikko kon *s.* af stenhällar uppfylld mark, stenhölster. -ikas kkaan *s.* på häll gräddad kaka. -sukainen isen *dim.* liten kaka gräddad på häll. -aahdan (*sdr.* af paaehdan) htaa *v.* steka, bryna, rosta (på häll), bränna, saarnata paahtaa predika med stor ifver. -aahdun htua *v.* bli brynt, brännd. -aadun tua *v.* förstenas, förhärdas, fastna. -aatumus uksen *s.* förstening, förhärdelse. -aadutan ttaa *v.* förhärda, låta fastna, stanna. -aaduttaja an *s.* förhärdare. -aadutus uksen *s.* förhärdning, förstockning.
Paatsa an l. -as aan l. -se een *s.* felbyna, fadelbyna.
Paatsain amen l. -ama an *s.* brakved (*rhamnus frangula*). -amainen isen *a.* af brakved.
Paattain amen l. -ama an l. -tterma an = paatsain.
Paatti tin *s.* båt. -inen isen *dim.* liten båt, *a.* båtrik. -tillinen isen *a.* båtegande, en båt full.
Paatu dun = pato.
Paavi in *s.* påfve, paavikunta påfvedöme. -inen isen *a.* påfvisk. -isuus uuden *s.* påvisshet. -illinen isen *a.* påflig. -ilainen isen *s.* papist, katolik. -ilaisuus uuden *s.* papisteri, katolicism.
Paha an *a.* ond, elak, dålig, illa, liten, onyttig, pahan ilkinen illasinnad, -ilkisyys illsinnthet, -juoninen illfundig, -juonisuus illfundighet, -kurinen wanartig, -päivänen l. -kelpoinen usel, jämmerlig, -sisuinen okynnig, -tapainen illaartad, osedlig, pahateko illgerning, pahantekiä illgerningsman, pahan pieksiä fallandesot l. epileptist, paha tauti wenerisk sjukdom, para ruoho ogräs, tedä pahaa göra illa, käy pahoin det går illa, minun tekee pahaa jag känner obehag, äckel, panna pahaksi tycka illa wara. —*Komp.* pahempi sämre, wärre. —*Sup.* pahin sämst, wärst. -huus uuden *s.* ondska, elakhet. -hemmuus uuden *s.* försämring. -hasti *adv.* illa, dåligt. -hainen sen *dim.* = paha, ei pahaista kalaa icke så liten, ansenlig fisk. -haisesti *adv.* knappt, swårligen. -he een *s.* last. -hus uksen *s.* hin onde, flyngel. -halainen l. -holainen isen *s.* ondt wäsende, hin onde. -hikko kon *s.* förderfware, maan p. landsplåga. -heke kkeen *s.* som förorsakar ondt, skada. -hastun l. -haksun ua *v.* anse för illa, bli illtyckt, upptaga illa. -heksin ia *v.* misstycka. -henen heta l. -hennun ntua *v.* försämras, förderfwas. -hennan ntaa *v.* försämra, förtörna -hennus uksen *s.* försämring, anstöt, förargelse. -hetan ttaa *v.* försämra. -hettamus uksen *s.* försämring (i sjukdom), recidiw. -hon oa l. -hoilen lla *v.* tycka illa wara, tala illa. -hotan ttaa *v.* göra illtyckt, utledsna. -hotun ttua *v.* bli illtyckt. -hotus uksen *s.* illtyckthet. -hottelen tella *v.* ondskas, illskas.
Pahdan, pahdon se pahto.
Pahdas htaan = patsas.
Pahka an *s.* knöl, böld, veripahka blodböld, visap. masurknöl, pahkakoivu björk med masurknölar, perap. gump, arsklint, tulla pahkaa l. päätäpahkaa komma bums, hufwudstupa, pahkametsä grof obegagnad skog, urskog.
Pahki *adv.* alldeles, pahkipaljas alldeles bar.
Pahkila an *s.* stöfwel.
Pahku hun *s.* mål. -hun hkua l. -hkuun huta *v.* mätta. -hon hkoa *v.* hugga med ansträngning, klyfwa. -koilen lla l. -kuilen lla *v.* mätta.
Pahku un l. -ura an *s.* fort och tjock stump, klump. -uroin ida *v.* spräkas förtroligt.
Pahla an l. -lain amen *s.* långt spö.

Digitized by Google

Pahna an *s.* strå, strö under boskap, bås, swinstia, ide, joulun pahnat julhalm, pahnakunta = pahnus. -nus uksen *s.* en full af djurungar, is. grisar, flock, ide. -ainen isen *a.* full med strå, lefwande i strå. -aan ata *v.* beströ med strå, traßla och trampa till strå. -aus uksen *s.* halmtraßel, beströendet med strå. -noitan ttaa *v.* beströ med strå, lägga julhalm. -noitus uksen *s.* båsläggning. -nikka kan *s.* widstöfwel (hwari strå kan insättas).

Pahtana an = paatsain.

Pahtaposka renstyng (*oestrus tarandus*).

Pahto hdon *s.* skummande surmjölk, jästmjölk, bryning. -hdun htua *v.* löpna och jäsa. -hdan htaa l. -hdon htoa l. -hdutan ttaa *v.* låta löpna, puhuu pahtaa tala fort och oredigt, rådda ihop (paahdan).

Pahdan = paahdan se paasi.

Paidon toa = paittaan.

Paija an *s.* lekfak, omtyckt sak, paijalapsi älsklingsbarn. -aan ata *v.* smeka. -aus uksen *s.* smekning.

Paikka kan *s.* ställe, lapp, buk, tyg, paikkakunta trakt, paikkapaikoin här och der, kymmenen paikoilla wid paß tio, paikkaposki fläckig kind, tuossa paikassa genast, på stället, käsipaikka handduk, paikan ranta bukkant. -anen sen *dim.* litet ställe, liten lapp. -kkuus uuden l. -ke kkeen *s.* nejd, trakt. -ainen isen *s.* af lappar, lappig, fläckig. -kku kun *s.* fläck. -kkulainen isen *a.* lappig, fläckig, olik till färgen, paikkulaispäinen ojemn (till wärten). -kkulaisuus uuden *s.* lappighet, fläckighet, olikhet. -kkulaisesti *adv.* fläckigt, ojemnt här och der. -kallinen isen *a.* ht. stället, orten. -kottain l. -kottaisin l. -kotellen *adv.* ställwis, här och der. -kkaan kata *v.* lappa, flicka. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* lappa fortfarande. -kkaus uksen *s.* lappning. -kkaaja an *s.* lappare, flickare.

Paimen enen *s.* herde, on l. käy paimenessa går i wall, paimenkoira wallhund, paimenen neula kammnäbb (*erodium cicutarium*), paimenen sauva = piisku, paimenlintu = panakka. -mo on l. -monen sen *dim.* liten herde. -ennan ntaa *v.* walla. -entelen nnella *v.* walla fortfarande. -ennus uksen *s.* wallning. -ntaja an *s.* wallare. -nnuttan ttaa *v.* låta walla.

Paimio on *s.* Pemar socken.

Painan aa *v.* wara tung, wäga, tynga, nedtynga, nedtrycka, trycka, färga, göra ngt häftigt, brottas, painaa päänsä sänka sitt hufwud, paina pajusta joutsi tryck ned (böj) af wide en båge, painaa verkaa färga kläde, painaa pakoon ta till flykten, anna hevosen painaa låt hästen fara på, painaa kirjan trycka en bok. -aja an *s.* tryckare, mara, sänen painaja heshet. -ajainen isen *dim.* mara, *pl.* painajaiset tryckings- l. färgningskostnad. -aminen isen *s.* tryckning, en kirurgisk operation i folkmedicinen. -anta nnan l. -anto nnon *s.* tryckning, färgning. -ava an l. -avainen isen *a.* wägande, wigtig. -avuus uuden *s.* wigtighet. -avaisuus uuden *s.* wägande egenskap, wigtighet. -avasti *adv.* wigtigt. -no on l. -nu un *s.* tyngd, wigt, tryckning, tryckeri, on painossa är i preß, under färgning, vastapaino motwigt, tasapaino jemwigt, kirjapaino boktryckeri, myy painolla säljer efter wigt. -nollinen isen *a.* som har wigt, wägbar. -nollisuus uuden *s.* wägbarhet. -notoin ttoman *a.* wigtlös, owägbar. -nottomuus uuden *s.* owägbarhet. -nostan l. -nustan aa l. -nostelen lla *v.* trycka, tynga. -nu un *s.* fjäder (i lås). -ne een *s* tryck, preß, färg. -nin imen *s.* böjningswerktyg (=paininpuu), böjning. -ake kkeen *s.* nedtryckning, fänkning. -nio on *s.* färgeri, tryckeri. -ni in *s.* tryck, färg, brottning, lyövät painia brottas, sylipaini brottning med tag om lifwet. -nelen l. -neskelen lla *v.* fortfarande wäga, trycka, brottas. -nelu un l. -nelo on l. -nelus uksen l. -nelemus uksen *s.* fortfarande tryckning, brottning. -nin ia l. -ntelen nnella *v.* brottas. -aelen lla *v.* småningom trycka, nedtrycka. -atan ttaa l. -attelen tella *v.* låta trycka, påskynda. -astan aa *v.* tynga, beswä-

Digitized by Google

ra. –nun ua *v.* bli tryckt, nedtryckas, sänka sig, böjas, sjunka. –nutan ttaa l. –nuttelen tella *v.* låta trycka, nedtynga, ha att böjas l. sjunka. –annes nteen *s.* böjning, sänkning, dalsänkning.

Paippaan pata *v.* strika. –patan l. –potan ttaa l. –pattelen l. –pottelen tella *v.* strika fortfarande, sladdra, göra ljud. –pahdan htaa *v.* strika till hastigt.

Paise se paisun.

Paiskaan kata *v.* kasta med kraft, slunga, slänga. –kaus uksen l. –ke een *s.* kastning, slungning. –kelen l. –kaelen lla *v.* smått kasta, slunga. –kahdan htaa *v.* slunga hastigt, en gång. –kahutan ttaa *v.* låta hastigt slunga, slänga hastigt. –kon oa *v.* slunga kraftigt, smälla, dånga. –kin ia *v.* fortfarande slunga. –kis *adv.* ljudet af slag, smäll.

Paistan aa *v.* steka (jfr. paasi), hetta, stina med hetta. –to on *s.* stekning. –ti in *s.* stek. –tikas kkaan *s.* något stekt (t. ex. rofwa). –tin imen *s.* stekningswerktyg, det som stekes, en stek, paistinpannu stekpanna, paistinvarras stekspett, –leipä stekbröd. –te een *s.* sken med hetta, päfvän p. solsken, solhetta. –aja an *s.* stekare. –annainen isen *s.* stek. –tun ua *v.* stekas, bli stekt. –atan ttaa *v.* låta steka.

Paisun ua *s.* swälla, förökas, yfwas, sydän paisuu hjertat swäller (af wrede, högmod), vesi paisuu wattnet stiger. –unta nnan l. –unto nnon l. –umus uksen *s.* uppswällning, vedenpaisumus öfwerswämning. –se een l. –su un l. –suma an *s.* swulst, böld, paisu- l. paisumaruoho portlak (*portulaca oleracea*). –utan ttaa *v.* låta swälla, göra swällande, föröka. –utus uksen *s.* uppswällning. –ute tteen *s.* böld, blodpenna.

Paita idan *s.* stjorta, linne, rautapaita jernharnesk. –anen sen *dim.* liten stjorta, on paitasillaan är i bara stjortan. –tulainen l. –tolainen isen *a.* stjortklädd. –idotan ttaa *v.* förse med stjorta, påklåda stjorta. –toun ua *v.* iklädas stjorta, påklåda sig stjorta.

Paitilas aan *s.* underlag under en hässtång.

Paitsi *prt.* utan, undantagande, utom, förbi. –ius uden *s.* undantag, brist. –selen lla *v.* gå förbi, undwika. –io on *a.* förlustig.

Paittaan tata l. –ton ttoa *v.* stämma till rätta, twista. –aaja an *s.* stämmare. –ttaus uksen l. –ttuu uun l. –te tteen *s.* stämning, uban paitteella med förelagdt wite, wid hot af. –ttuutan l. –ttautan ttaa *v.* låta stämma. –ttelen tella *v.* stämma, ordwerla.

Paitti tin l. ten *s. pl.* paitet = päitset se pää.

Paitto ton *s.* beg för beredning af färskinn, beredning, penkkipaitto beredningsstället på en bänk. –ttoon tota *v.* barka, beta, bereda (skinn, hudar). –tturi in *s.* betare, beredare. –ttaun uta *v.* bli beredd, betad.

Paja an *s.* werkstad, smidja, konepaja maskinwerkstad. –anen sen l. –jo on *dim.* liten werkstad, smidja. –allinen isen *a.* smidjeegande, i smidja wistande, en smidja full. –jotan ttaa *v.* föra i smidja, hamra, klappa. –jotus uksen *s.* hamring.

Paja an *s.* buller, oljud. –aan ata *v.* ha ljud, sjunga. –atan ttaa l. –attelen tella *v.* åstadkomma ljud, tala, sjunga, jemra sig. –atus uksen l. –atos oksen *s.* sång. –akka kan *s.* sladder, snack, panee pajakkata snackar. –ahdan htaa *v.* åstadkomma ett hastigt ljud, sjunga. –ahdus uksen *s.* sång.

Pajahka an l. –akka kan l. –ake kkeen l. –ahdin htimen l. –aisin imen = paatsain.

Pajari in *s.* rik och bål man, bojar.

Pajasen sta *v.* kyla lindrigt, lumi pajasee kättä snön kyler handen.

Pajatsin imen l. –tti tin l. –atin ttimen = paatsain.

Paju un *s.* wide (*salix*), widebarid, widebark, halapaju grönpil (*salix fragilis*), jolster, wekarpil (*s. pentandra*), hanhen paju (*s. viminalis l. pentandra l. rosmarinifolia*), korip. forgpil (*s. viminalis*), nahkap. gråwide (*s. cinerea*), raitap. sälg (*s. cuprœa*), ruttupaju lång wideart, vaivaisten paju dwergwide,

Digitized by Google

vesip. korgpil, virnapaju (*s. glauca*), viron p. wanlig pil, vitsasp. gråwide, pajulintu l. pajutuikkinen l. pajukerttu löfsångare (*ficedula trochilus*), pajupehko widesnår, pajupulmunen wanlig domherre, rinta l. keulapaju, keskipaju, kauta- l. peräpaju de tre twärbanden af wide i slåvor, nahka on pajussa huden är i bark. -uinen isen *a.* af wide, widerik, med widebånd försedd. -ukko kon l. -usto (*sdr.* paisto) on *s.* widesteg. -utin ttimen *s.* brakwide. -uun uta *v.* afbarka, barka. -utan ttaa *v.* förse med widebånd, barka. -utus uksen *s.* bandning med wide, barkning.

Pakahdan, -hdun se pako.

Pakajan pajata, pakaelen lla = pakisen, pakinoitsen.

Pakana an *s.* hedning, pakanan piiri rand i klippor efter wattnets swall l. bränning. -ainen isen *dim.* hedning, *a.* hednisk. -nuus uuden *s.* hedendom. -allinen isen *a.* hednisk. -allisuus uuden *s.* hednisket, hedendom. -allisesti *adv.* hednisk. -noitsen ta *v.* wanhelga, -nnun ntua *v.* bli hedning.

Pakara an *s.* klint, backel, stinka, silmät pakaralla pässä ögonen utstående.

Pakastan se pakkanen.

Pakatsu un l. -tsin imen = paatsain.

Pakelias aan *a.* glupsk, ej kräsmage.

Pakenen paeta *v.* fly, flykta, aflägsna sig. -nia an *s.* som flyr. -no on *s.* flykt. -ako aon *s.* flykt, tillflykt, mennä sutta pakoon fly för wargen, lähti päätänsä pakoon begaf sig (för att föka flydd för) fitt hufwud (lif), ottaa pakonsa taga sin tillflykt, pakovesi ebb. -konen sen *dim.* flykt. -kolainen isen l. -kuri in *s.* flykting. -kosa an *a.* på flykten stadd. -akoon aota *v.* fly, undkomma. -akenutan l. -aetutan ttaa *v.* aflägsna (pako).

Paki *adv.* raft, strax, paki paraastaan omedelbart, enkom.

Pakisen pakista *sdr.* paista *v.* prata, tala. -kina an *s.* prat, samtal, käy pakinoille kommer till tals. -kinoitsen ta *v.* fortfarande prata, hålla tal. -kasen sta *v.* tala ut hastigt, ljuda plötsligt. -ae akeen *s.* tal, prat. -kitsen ista *v.* tala, tigga. -kitsia an *s.* pratare, tiggare.

Pakka kan *s.* packe, backe, ås, höjd, knöl i rankor, reisipakka tjockt lårstycke, linnun pakka = päkkä. -kkaan kata *v.* stoppa, truga, påbörda, tigga. -kkaaja an *s.* trugare, tiggare. -kkari in *s.* packare. -kkaus uksen *s.* packning, trugning. -kkaun uta *v.* stoppa sig, truga sig, påtränga. -kkaunnun l. -kkaannun ntua *v.* sammanpackas.

Pakkanen sen *s.* stark köld, winterköld, pakkastianen talgmes, talgore (*parus major*), pakkasen kaidat isfigurer på fönster. -kastan aa *v.* kyla starkt, hålla stark köld. -kastun ua *v.* bli stark köld.

Pakki kin = pakko.

Pakko kon *s.* twång, spänning, trängsel, nöd, nödwändighet, pakkotyö twångsarbete, pakkopäivä swår dag, nödens dag, rinnan pakko bröstwärk (af mjölkens afstannande), pakkolaina twångslån, pakkosovinto kapitulation. -oinen isen l. -kollinen isen *a.* spänd, stinn, twungen, nödwändig, wärkande. -kollisuus uuden *s.* stinnhet, twungenhet. -kollisesti *adv.* twunget. -kotoin ttoman *a.* ospänd, otwungen, smärtlös. -kottomuus uuden *s.* otwungenhet, smärtlöshet. -kottomasti *adv.* otwunget. -olainen isen *s.* tiggare. -kkoon kota *v.* truga, twinga, nödga, begära enträget, tigga. -kkooja an *s.* tiggare, trugare. -kotan ttaa *v.* twinga, truga, spänna på, wärka, maito pakottaa nisiä mjölken spänner på spenarna. -kotus uksen l. -kote tteen *s.* spänning, trugning, twång, wärk. -kitan ttaa l. -kaitsen ta *v.* spänna på, nisät pakitaan spenarna bli spända. -kkuun kuta *v.* wandra omkring och tigga. -kkuuja an *s.* tiggare.

Pakun kkua = pakoon se pako.

Pakkula an *s.* snöskswamp (*boletus igniarius*) utan skal och stör (käpä). -ainen isen *a.* af swamp, swampig.

Pakla an = paula.

Pako aon *s.* remna, spricka, on paolla är sprucken, har remna. -akoon aota *v.* remna, spricka, lossna. -koelen lla *v.* få remnor, spricka småningom. -koh-

Digitized by Google

dan htaa *v.* språnga ut, hastigt remna. -kahtelen hdella *v.* slå remnor fortjarande. -kahdun htua *v.* utbrista, spricka, remna, storkna (pakenen).

Pakrain amen *s.* ljusterjern.

Paksu un *a.* tjock. -uus uuden *s.* tjockhet, tjocklek. -usti *adv.* tjockt. -ullainen isen l. -uthainen isen l. -uläntä nnän l. -uttava an *a.* något tjock. -uinen isen *a.* af tjocklek, sörmen paksuinen af en fingers tjocklek. -uisuus uuden *s.* tjocklek. -us uksen *s.* tjockt tillstånd, groseß, on paksuksissa är i groseß. -unnan ntaa *v.* göra tjock. -unnun ntua *v.* bli tjock, tjockna.

Pakura an = pakara.

Pakuri in = pakkula (jfr. pakenen).

Pala an *s.* bit, palan aikaa fort stund. -anen sen *dim.* liten bit, smula. -lottain l. -läsittain *adv.* bittals, styckewis. -loon lota l. -lotan ttaa *v.* dela i bitar, stycka. -lottelen tella *v.* stycka fortfarande, dela i små bitar. -lotus uksen *s.* styckning. -lotun ttua l. -lahdan htaa l. -lehdun htua *v.* gå i bitar, sönderfalla. -asti in *a.* sniken efter bit, nappande (palan, palaan).

Palan aa *v.* brinna, häftigt längta. -ava an *a.* brännande, het, minun on palava jag har hett, är swettig, päivä on palavimmallansa solen skiner som warmast. -avuus uuden *s.* hetta, swettighet. -avasti *adv.* brinnande, hett, swettigt. -avustun ua *v.* bli swettig. -avoitsen ta *v.* swettas. -lo on *s.* brand, brandplats, afbränd plats, paloapu brandhjelp, brandstod, palovakuus l. -vakuutus brandförsäkring, palomerkki brännmärke, palomies swedjekarl, palokesä brandsommar (då mycket skog brinner), palovartia brandwakt, paloviina bränwin, palokärki spillkråka, swart hackspett (*picus martius*), paloheinä = horsma. -anto nnon *s.* brand. -askelen l. -leskelen lla *v.* brinna småningom. -lelen lla l. -lenen leta *v.* brinna, frysa, kädet palelevat händerna frysa. -lellun ttua l. -lennun ntua *v.* förfrysa, förkyla. -lellan ttaa l. -lennan ntaa *v.* förkyla, förfrysa sig. -lelletan ttaa l. -lellutan ttaa *v.* förkyla, ha att förfrysa. -leltelen llella *v.* förkyla småningom. -lellus uksen *s.* förkylning, förfrysning.

Palaan l. -lajan lata *v.* återwända, wända om, wältra. -laus uksen *s.* återkomst, återwändning, tien palaus twärt slutande wäg, återwändsväg, päivän palaus solstånd. -luu uun *s.* återwändning, paluumatka återtåg, återresa. -laun uta l. -launnun ntua l. -laudun utua *v.* återkomma. -lautan ttaa l. -latan ttaa *v.* ha att återwända, återbringa, tillbakafrifwa. -luutan ttaa *v.* ha att återwända. -lauttelen l. -luuttelen tella *v.* fortfarande återbringa, frifwa oafbrutet tillbaka. -latus l. -luutus uksen *s.* återbringning, tillbakafrifning. -lattaja l. -lauttaja an *s.* återbringare, tillbakafrifware.

Palatti tin *s.* lafwe nära taket.

Pale = palje.

Palehdun htua *v.* förtorkas (pala).

Palhon oa *v.* uthugga grofwa stycken, grofhugga.

Palikka kan, palikoitsen ta = paalikka m. fl.

Palja an *s.* slägga, räckbolster. -anen sen *dim.* hammare (palja).

Paljakka kan *s.* högra fotens sida (sivakka).

Paljas aan *a.* bar, blott, naken, kal, ideal, paljain jaloin barfota, paljaaltansa bart, blott, ensamt. -aus uden *s.* barhet, kalhet, nakenhet. -aasti *adv.* bart, naket. -astan aa *v.* blotta, göra bar, naken. -astus uksen *s.* blottande, utblottande. -astun ua *v.* bli blottad, utblottas. -astelen lla *v.* blotta småningom.

Palas lkaan *s.* renbete, skogsväg (paljin).

Palje lkeen *s.* bälg, palkeen kieli wentil, palkeen kielellä på wentilen l. i form af en wentil, poikapalkeet pojfbytingar.

Paljin lkimen *s.* renbete om sommarn, nålen på söljor l. spännen (panin). -ljin lkia *v.* gå på sommarbete. -lkinen sen *s.* betande renhjord.

Paljo on *a.* mycken, mycket, paljon l. paljolta mycket, rundligt, ylen paljon förmycket. (*Komp. & sup.* enempi, enin

Digitized by Google

af enä). -ous uden *s.* myckenhet, mängd. -osti *adv.* mycket, rundligt. -okas kkaan *a.* rundlig, något mycken, mer långtande, som tar mycket för sig. -ohka an l. -ohkainen isen *a.* något för mycken, litet för rundlig. -oksun ua l. -oksin ia l. -ostun ua *v.* anse för mycket.

Palkka kan *s.* lön, lega, sold, palkkaväki besoldadt folk. -alainen isen *s.* legohjon, löntagare. -kollinen isen *s.* tjenstehjon. -kallinen isen *a.* aflönad. -katoin ttoman *a.* lönlös. -kattomuus uuden *s.* lönlöshet. -kattomasti *adv.* lönlöst, utan lön. -kkaan kata *v.* aflöna, lega, besolda. -kkaus uksen *s.* aflöning, besoldning. -kkaaja an *s.* lönigifware, besoldare. -kitsen ta *v.* ersätta, wedergälla. -lke kkeen *s.* ersättning, godtgörelse. -lkkio on *s.* wedergällning. -kinto nnon *s.* wedergällning, belöning, premium. -kitsia an *s.* belönare, wedergällare.

Palkki kin *s.* balk, halfrund stock, wägg l. plank af dylikt träd.

Palkku kun *s.* block.

Palkut lkkuun *s.* förening af två l. tre tjärtunnor wid transport.

Palko lvon l. lon *s.* stöda, strimma efter slag, palkoheinä, koiran l. ukon palko åkerfenap, pitkäisen palko tornört (*turritis glabra*), palkokala elritza (*leuciscus phoxinus*). -onen sen *dim.* liten stöda. -oinen isen *a.* stödrik, stödfull. -oisuus uuden *s.* stödrikedom. -lvollinen isen *a.* försedd med stöda. -lkoun l. -lkiun uta *v.* bilda stöda, bli stödrik. -lvotoin ttoman *a.* utan stöda.

Palku lvun l. lun = palko, kielipalku pladdertaska.

Palkus uksen *s.* block, pajan palkus blocket under stadet (palkku).

Pallas se paltaa.

Palle se palte.

Pallea an = pallia.

Pallero on *s.* boll, klot, korpulent menniska. -oinen isen l. -rvoinen isen *a.* klotrund, korpulent.

Palli in *s.* boll. -inen isen *dim.* liten boll, ovat pallisilla leka bollspel. -ikka kan *s.* liten boll, klimp.

Pallia an l. -io on *s.* weka lifwet, stöda, kant, pallioliha slaktöda. -ioinen isen *a.* ht. stöda, weka lifwet.

Pallitsen ta l. -ittelen tella *v.* pladdra, snacka.

Pallo on *s.* boll, klot (palli). -llukka kan *s.* litet klot, klump. -llukas kkaan *a.* klumpig, klotformig. -oilen lla *v.* wältras som en boll, rulla, gå runkande.

Palmikko kon *s.* flåta. -mus uksen *s.* flåta kring håret på flickor. -mikkoinen isen *dim.* liten flåta, *a.* ht. flåta. -mikoitsen ta *v.* flåta.

Palmu un *s.* palm, blomhänge (*amentum*).

Palo on *s.* brand (palan), olycka (polo). -oinen isen l. -okainen isen = poloinen.

Palpaheinä = Väinön tajmi l. ukon käämi.

Palpatan ttaa *v.* klappa. -tin ttimen *s.* trädklocka på kreaturs hals.

Palsta an l. -to on *s.* långt och smalt stycke, skifwa, teg, spalt, hyllbräde.

Pallas ltaan *s.* slundra (*pleuronectes glattessa*).

Paltaannun ntaa *v.* hopa sig, hopgyttras, stoppa.

Palle lteen *s.* fall, skoning, skört. -ltan ttaa l. -lttaan tata l. -llistan aa *v.* falla, sko. -lttaus uksen l. -llistus uksen *s.* fallning, skoning. -llistelen lla *v.* falla småningom. -llistaja an *s.* fallare.

Paltinen isen *a.* för mycken, ylönpaltinen öfwerflödig, omättlig, ylönpaltisuus öfwerflöd, omättlighet, ylönpaltisesti öfwerflödigt, omättligt.

Paltsasilmä utstående öga, klotöga, rundöga.

Paltta tan *s.* bergsluttning, teras, brink, linnan paltta glasis, kaupungin p. sluttning ifrån staden utåt. -tto ton *s.* sluttning, vesipaltto wattenyta. -ttonen sen *dim.* liten sluttning. -ttainen isen *a.* full med sluttningar.

Paltti tin *a.* förmycken, omättlig, suupaltti som brukar munnen för mycket, näswis, uppstudsig i ord. -inen, -isuus = paltinen.

Digitized by Google

Palttina an *s.* lärft. -ainen isen *a.* af lärft.

Palttо ton *a.* gammal och wan, förfigtig (om djur som fluppit ur giller, palttokettu, -susi), *s.* rand, trög häft. -tun ttua *v.* bli af erfarenhet förfigtig (paltta).

Palttu tun *s.* palt.

Palturi in *s.* hemwuren tobak, bälig tobak.

Palvaan vata *v.* palfwa. -aus uksen *s.* palfning. -vo on *s.* palfwädt fött l. fifk.

Palvelen lla *v.* tjena, dyrka. -lia an *s.* tjenare, dyrkare. -lus uksen l. -lo lon *s.* tjenft, dyrkan. -levainen isen *a.* tjenftwillig. -levaisuus uuden *s.* tjenftwilligheť. -levaisesti *adv.* tjenftwilligt. -von oa l. -voon vota *v.* tjena ödmjukt, bedja, tigga. -voinen isen *a.* ödmjukt bedjande, ömklig, eländig (poloinen). -lutan ttaa *v.* ha att tjena.

Pamajan mata l. -misen sta l. -muun muta *v.* bullra, dåna. -mu un l. -mina an *s.* buller, dån. -mahdan htaa *v.* knalla till. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* knall. -mahtelen hdella *v.* knalla fortfarande. -mahdutan l. -mahutan *sdr.* -mautan ttaa *v.* låta knalla, afloßa fkott. -mahuttelen tella *v.* låta knalla fortfarande.

Pamppu pun *s.* knekt (i kortfpel), färla, karbas, åkerfenap (*sinapis arvensis*). -ppari in *s.* den fom för färla, karbas, öfwermodig och mäftig man.

Pampuroitsen ta *v.* fläta ihop flera trådar, traßla ihop.

Panakka kan *s.* gulärla (*motacilla flava*).

Panen nna *v.* fätta, lägga, ftälla, panna vastaan göra motftånd, p. maata lägga fig till hwila, p. aitaa uppföra gärdesgård, p. kirjaan anteckna, p. muistoon lägga på minnet, p. maahan begrafwa, p. ohraa få korn, p. rupulia vaccinera, p. päällensä l. yllensä ta på fig, p. munia wärpa, p. poikia, penikoita framföda ungar, p. pahaksi taga illa upp, p. ihmeeksi förundra fig, panna tyttöä wanhedra, fkämma ut en flicka, halla panee frofien förderfwar, fkadar, noita panee trollkarlen förderfwar (genom magifka medel), panee omiansa berättar egna difter, panee sanoja pratar, berättar, panee olutta, taikinaa, viinaa tillreder öl, deg, bränwin, p. lukkuun tilläfa, ukko panee åfkan dånar, päätäni panee jag har hufwudwärk. -nia an *s.* fättare, infättare. -nento nnon l. -nenta nnan *s.* fättning, ftällning, panenta mieli af andra ingifwen tanke. -no on *s.* fättning, ftällning, tillredning, rokon pano vaccination, panorokko vaccin, aidan pano gärdning, maata pano gång till hwila, noidan pano trollfkada, oluen pano ölbryggd. -nu un l. -nus uksen = pano. -nos oksen *s.* fats, infats, påfats, trollfkada. -niainen isen *s. pl.* paniaiset fättnings l. tillredningsfkalas, maahan paniaiset graföl, oluen paniaiset kalas wid ölbryggd. -ennainen isen *a.* af andra ingifwen, påfatt, trollad, falfk. -elen l. -eskelen lla *v.* fätta fortfarande, baktala, wanryckta m. m. -etan ttaa *v.* låta fätta, låta ftälla, befå, genom magifka medel inwerka. -etus uksen *s.* fättning, magifk inwerkan, förtal. -ettelen tella *v.* förtala, baktala. -ettelia an *s.* baktalare, förtalare. -ettelemus uksen *s.* förtal. -etar ttaren *s.* hexa. -eun uta l. -eudun utaa l. -ettaun uta l. -ettaudun utaa *v.* lägga fig, hända. -etun ttua *v.* bli ftälld, fatt. -eutan ttaa *v.* låta fätta, förhexa.

Panin imen *s.* nålen uti fpänne, följa m. m.

Panka ngan = pankku.

Panki ngin *s.* balja, bytta.

Panger nkeren = penger.

Pankka kan *s.* bylte, den tjockare delen af ngt, ftipip. wingftomm, rintap. bröftköttet hos foglar.

Pankko kon *s.* ugnsbänk, bylte.

Pankku kun *s.* fpänne af metall, metallprydnad (nasta), band på qwaft, bärband på åmbare.

Panko ngon *s.* ftrimma if. på djurs härbeklädnad, pankokarhu ringbjörn. -oinen isen l. -ngollinen isen *a.* ftrimmig.

Digitized by Google

Panku ngun *s.* hufwudlag för renen. –uri in *s.* påsfjuka.

Panna an *s.* bann, exkommunikation, panna pannaan bannlysa. –ainen isen *a.* bannlyst, wärd att bannlysas. –ahainen l. –ahinen l. –alainen l. –allinen isen = pannainen.

Panne een *s.* swallis.

Panni in *s.* twåtredjedels tunna.

Pannu un *s.* panna. –unen sen *dim.* liten panna. –ullinen isen *a.* egande panna, en panna full.

Panta nnan *s.* band (till kärl), noesgrimma, spänne.

Pantia an *s.* halmband, kort och tjock qwinna. –tero on *s.* halmband, hafwande qwinna.

Pantio on *s.* rundt stängsel (för fogelfångst, förwaring af kål under stark tyngd), press, kalapantio förwaring af fisk under tyngd, jakälspantio hög af renmossa. –oitsen ta *v.* gärda en pantio, lägga kål i förwar.

Pantti tin *s.* pant. –ttaan tata *v.* lägga i pant, förpanta. –ttaus uksen *s.* förpantning.

Panu un *s.* eld, låga. –uinen isen *a.* eldig, lågande.

Paoskainen isen *s.* skeppsbåt.

Papahdan htaa, papatan ttaa = paapatan.

Papallan ltaa *v.* wältra, tala oredigt.

Papara an = saparo.

Papela an l. –lo on *s.* liten kula (papena), papelojuuri stenbräcka (*saxifraga granulata*). –llan ltaa *v.* trilla, tala oredigt, barra.

Papelkko kon = puikkari.

Papena an *s.* liten kula, t. ex. i bynga, hardynga.

Paperi in *s.* papper, panna paperille anteckna. –inen isen *a.* af papper.

Papka an *s.* skyl.

Papotan ttaa = puputan.

Pappaloitsen ta = papallan.

Pappi pin *s.* prest, papin tappaja ett slags skalbagge, papinkukka baldersbrå (*matricaria inodora*). –inen isen *a.* prestrik, ht. prest. –pilliuen isen *a.* presterlig. –pillisuus uuden *s.* presterlighet. –ppius l. –ppeus uden *s.* prestawärdighet, presterskap (egenskap). –pisto on *s.* presterskap (stånd). –ila an *s.* prestgård. –pitoin ttoman *a.* utan prest. –pittomuus uuden *s.* prestbrist.

Papu vun *s.* böna ärt, hiiren papu = hiiren herne, härkä– l. härkipapu bondböna, kohvi– l. kahvipapu l. karvaspapu lupin (*lupinus angustifolius l. linifolius*), kurjenpapu tranärter (*vicia sæpium*), pietarin papu landtknekttar (*melampyrum nemorosum*), turkin papu turkisk böna (*phaseolus vulgaris*), salkopapu störböna. –unen sen *dim.* liten böna, liten ärt. –uinen isen *a.* af ärter l. bönor, ärtrik. –vutoin ttoman *a.* utan ärt. –vuttomuus uuden *s.* ärtbrist. –umus uksen *s.* fläck i hårbeklädnaden på djur, papumusilves fläckig lo. –puri in *s.* swartfläckig ko. –purikko kon *s.* fläckigt djur. –uilen lla *v.* wara fläckig.

Papukaija an *s.* papegoja.

Para an *s.* genius som befordrar; riflig mjölkfångst, paran voi l. oksennus l. paska trollsmör (*ethalium flavum*).

Parahdan se parku.

Paraisten pitäjä Pargas socken.

Parempi mman *Komp.* bättre, paras rahan *sdr.* raan l. rahaan *Sup.* bäst (i st. f. positiwus begagnas hyvä), paraikaa som bäst, parhaallansa l. parhaaltaansa som bäst, bäst, parhain päin till det bästa, parahiksi till det bästa, till bästa tiden, sinun parhaaksesi till ditt bästa, paremmin l. paremmiten bättre, parhain l. parahiten l. parhaiten l. paraiten l. parhaimmiten bäst. –relampi mman l. –remmainen isen = parempi. –rahin *sdr.* parain l. –rahainen *sdr.* –rainen isen l. –rhain imman = paras. –rahultainen isen *a.* lagom, temmeligen god. –haasti *adv.* bäst. –rahola an *s.* bättre folk, gräddan af en societet. –reus uden l. –remmuus uuden *s.* företräde, bättre egenskap. –raus l. –rhaus uden *s.* bästa egenskap, företräde framför alla. –rannan ntaa *v.* förbättra, reparera, bota, läka. –rannus uksen *s.* förbättring, bättring, reparation, läkning. –rantaja an *s.* förbättrare, läkare.

Digitized by Google

-rantajainen isen s. pl. -set läkarelön, reparationskostnad. -rantamus uksen s. reparation, läkning. -rannes nteen s. botemedel. -rantelen nnella v. småningom förbättra, läka. -rantelia an s. småförbättrare, småläkare. -rannutan ttaa v. låta förbättra, låta bota. -rannuttelen tella v. låta småningom bota. -ranen rata l. -rannun ntua v. bli bättre, botas. -rantumus uksen s. bättres blifning (parku).

Pari in s. par, fällkap, fällkapswana, parikunta hjonelag, paripuoli utan maske, hullain parissa i galningars fällkap, tekee koiran paria gör hundknep. -inen isen dim. pariskunta hjonelag, koiran parisia hundknep, pariseni min kamrat, make, s. ht par, pariset lehdet parblad. -itan ttaa v. dela parwis, paritain parwis, partals.

Parikka, Parikkala se paritsa

Parila an s. jernhalfter för ljusterelden.

Parisen sta, parina an = porisen, porina.

Paritsa an s. winst af ocker, hwad som ges på köpet, parisniekka (i st. f. paritsniekka) gårdfarihandlare. -ikka kan s. ockrare. -ikkala an s. ockrarehem.

Parja an s. ocker. -aan ata v. ockra, förtrycka, förtala, klandra, försmåda. -jaus uksen s. försmädelse. -jaelen lla l. -jattelen tella v. tala försmädligt, smått försmåda.

Parka ran s. stackare. -anen sen dim. = parka.

Parkki kin s. bark, kangasparkki mjölouris. -kitsen ta v. barka.

Parku run l. -rkuna an s. tjut, högljudd gråt, jemmerskri. -uta an s. tjuthem, ort der mycket gråtes. -run rkua v. tjuta, gråta högljudt. -rkumus uksen l. -runto nnon s. tjutning, högljudt gråtande. -uja an s. storgrätare, tjutare. -rahdan htaa l. -rkaisen sta s. tjuta till plötsligt. -rutan ttaa v. ha att tjuta, ha att storgråta. -rutus uksen s. retelse till storgråt. -ruttaja an s. den som har att storgråta l tjuta. -ruttelen tella v. fortfarande l. småningom ha att storgråta.

Parma an s. bromsparmshaukka sp. för nattfjärran. -ainen isen s. bromsrif.

Parma an s. fördjupningen emellan brösten, bröst, föte, äitinsä parmoilla i sin moders föte, wid sin moders bröst. -aus uksen s. så mycket som kan bäras mellan bröstet och båda händerna, parmaus heiniä mannsbörda hö på armarna. -as aan s. parm (hömått).

Parmu an = parmas.

Parpatan ttaa, parpattelen tella = papatan, papattelen.

Parras, -rrus, -rrastan se partaa.

Parrun se parta.

Parru un s. sparre.

Parsi rren s. stock, sparre, ås, tilja, spilta, sätt, möde, riiken parret åsarna hwarpå säden upplägges för att torka i rior, riås, laattian parsi golftilja, työn parsi arbetssätt, vaatteen parsi klädesmöde, puheen parsi talesätt, munart, virren parsi sångart, sananparsi egenbomligt talesätt, ordspråk. -ikko kon s. grof sparre, sparrstog, timmerstog. -rretoin ttoman a. utan ås. -rsitoin ttoman a. utan åsar.

Parsikka kan s. hästsprånglare, hästbytare.

Parsin ia v. stoppa med nål, göra ånyo och bättre, gå öfwer någon så att den kommer emellan benen, parsin sukkaa stoppa strumpa, parsii jälkiänsä gör om och förbättrar sitt förra arbete, p. jälkiä gå i spåren. -in imen s. stoppningsinstrument, parsinneula stoppnål. -into nnon s. stoppning. -iskelen lla v. stoppa småningom. -itan ttaa v. låta stoppa. -ittelen tella v. trefwa, gå långsamt fram.

Parsina an s. dagswerke till herrgård.

Parskun ua v. stånka, fräsa, frusta. -utan ttaa v. stånka på. -utus uksen s. påstånkning. -uttelen tella v. stånka småningom. -ututan ttaa v. låta stånka.

Parta rran s. skägg, partaveitsi rakknif, sjaa l. ajella partaa raka, partahapen = rämmele, partaruoho = karvakorte, pukin parta fackelblomster (ly-

Digitized by Google

thrum salicaria). -ainen isen *a.* ſkäggig, af ſkägg. -rrakas l. -rrokas kkaan *a.* ſtarkt ſkäggig. -rrallinen isen *a.* ſom har ſkägg. -rratoin ttoman *a.* ſkägglös. -rrattomuus uuden *s.* ſkägglöshet, ſkäggbriſt. -alainen isen *a.* med yſwigt eller egendomligt ſkägg. -rtaan rrata *v.* raka. -rrun rtua l. -rroitun ttua *v.* bli ſkäggig, bli ſkäggbelupen. -roitan ttaa *v.* påkläda l. påhänga ſkägg, förſe med ſkägg.

Parras rtaan *s.* rand, kant, brädd, parraspuut l. -puolet brädgång. -rrus uksen *s.* brädgång. -astan aa *v.* jemna en kant, laga om kanten, parrastaa peltoa uppgräfta l. laga om tegkanterna.

Partio on *s.* ſtröftåg, ſtröfparti.

Partsa an *s.* ſom har yſwigt ſkägg, wålmående (parta).

Partsiheinä mannaſwingel (*glyceria fluitans*).

Partti tin *s.* gräsand, braxenpanka = lahnan partti.

Partuska an *s.* hillebård, ſtridsyxa.

Parun, parutan, parutus ſe parku.

Parva an = parvi ſwärm, ſtimm.

Parvi ven *s.* ſwärm, ſtimm, ſkara, enkelien parvessa bland englaſkaran. -vittain *adv.* ſkarwis. -vellinen isen *a.* ht. ſkara, ſwärm, ſwärmbildande. -veen veta *v.* bilda ſwärm, gå i ſtimm. -veilen lla *v.* röras i ſtimm, ſamlas då och då i ſtimm.

Parvi ven *s.* ſkulle, wind, läktare, altan, parvipäasky ladufwala (*hirundo rustica*), parvipöllö kattuggla (*strix aluco*). -vellinen isen *a.* med ſkulle förſedd, en ſkulle full. -vetoin ttoman *a.* utan ſkulle.

Pasaan l. -sajan sata *v.* fräſa, hwäſa, ſjuda. -sina an *s.* fräsning. -sahdan htaa *v.* fräſa till haſtigt. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* haſtig fräsning.

Paseri in *s.* ſwart ſmorläder = paserinahka.

Pasi in *s.* tekee pasikseen gör utan anledning, af egen drift, itkee pasiaan gråter utan ſkäl.

Pasikoin ida *v.* plaſka.

Paska an *s.* ſkit, träck, lort, ſmuts, raudan l. pajan p. ſlagg, -asia ſtrunt ſak, -mies dålig karl, -ruoho ogräs, -kieli läspig tunga, -tauti = paskuri, -silmä ſmutſigt anſigte. -ainen isen *a.* träckig, lortig, ſmutſig, -meri orent d. å. klippfullt l. gräsfullt haf. -aisuus uuden *s.* lortighet. -aisesti *adv.* lortigt. -kaen *s.* ögonſjuka, ſjuk mage, en ſom ofta träckar. -atti tin *s.* diarrhe, en paskatilla har diarrhe. -kuri in *s.* ögonſjuka med warmflytning, ſtorſkitare. -ko on *s.* ögonſjukdom, *ep.* för warg, nötſkrika, wipa, måſe, alapasko ſtrunt, obugling. -koinen l. -kollinen isen *a.* lortig, obuglig. -kannan ntaa l. -kantelen onella l. -kin ia *v.* ſkita, träcka. -kannutan ttaa l. -katan ttaa *v.* befordra afföring, ha behof af afföring.

Pasma an *s.* pasman, ſträng i garuhärfwa. -ainen isen *a.* af pasman. -aan ata l. -ailen lla l. -motan ttaa l. -mottelen tella *v.* bela l. ſkilja i pasman, pasmottain pasmantals. -atoin ttoman *a.* utan pasman.

Pasmenta nnan *s.* meſſingsbandet på ſlickors hufwudbonad.

Passi in *s.* paß. -itoin ttoman *a.* paßlös.

Pasuri in *s.* braxenpanka = lahnanpasuri.

Pasuun suta *v.* ſkalla, gifwa klang. -suna an *s.* ſkall, klang, baſun.

Pata dan *s.* gryta, ſpader (i kortſpel), patarani ſöndrig gryta, pataluhta gelee, patalakki möſſa med bred kulle l. flat kulle, patarauta ſkaftad jerngaffel hwarmed grytan lyftas. -anen sen l. -to don l. -tonen sen *dim.* liten gryta. -ainen isen *a.* grytrik, ht. gryta. -dallinen isen *a.* grytegande, en gryta full. -turi in *s.* grytſmed.

Patama an *s.* damm, uppdämd bäck (pato), djup grop l. göl i ſandmo.

Patakka kan *s.* buller, larm, oljud. -koittelen tella *v.* förorſaka larm l. oljud.

Pade teen *s. pl.* pateet wägar, ſtigar, tuli pateilleni beſökte mig, kävi pateillani gjorde beſök hos mig.

Patero on *s.* grop, fördjupning.

Patikka kan *s.* buller, jalkapatikka buller med fötterna, haſtig gång. -koitsen ta *v.* ſpringa med buller.

Digitized by Google

Patina an *s.* näfwerſko, ſtig (pade), tuli patinoilleni beſöfte mig.
Patistan aa *v.* egga.
Patja an *s.* bolſter, långbyna, ſadelbyna (paatsa).
Pato don *s.* damm, förbämning, korvapato damm ſom går blett till en del af ſtrömmen. -toon dota *v.* uppdämma. -toun uta l. -toudun utua *v.* uppdämmas (pata).
Patsaan l. -sajan sata *v.* ljuda pats, knarra, ſpraka. -ahdan htaa *v.* ljuda haſtigt pats. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* haſtigt patsljud. -akehdan htaa *v.* ſpraka då och då.
Patskaan kata *v.* ſlå, ſmälla med heſt ljud, ſpraka. -ahdan htaa *v.* ſmälla till, ſpraka haſtigt. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* haſtigt ſprakande.
Patsas aan *s.* ſtöd, pelare, ſpiſelſtångare, ſpiſel.
Patti tin *a.* lat. -io on *s.* lätting, ſölare. -ttennun ntua *v.* bli lat.
Patto ton *s.* fel, fuſk, ſynd, förbrytelſe, liten kil, sanapatto icke ordhållig, lögnare, valapatto menedare. -oinen isen *a.* fuſkande, felande, ſyndig, valapattoinen menedig. -oisuus uuden *s.* brottſlighet, valapattoisuus menedighet. -tturi in *s.* fuſkare, bortſkämmare. -tturoitsen ta *v.* fuſka, ſkämma bort.
Patusavi ſtyf lera.
Patukka ken *s.* karbas, färla, fruekål, fibler, märrmjöll (*hypochœris maculata*). -koitsen ta *v.* piſka.
Patus uksen *s.* fuſkare. -stan aa l. -stelen lla *v.* fuſka, kläpa (patto).
Patvaroitsen ta *v.* förbrifwa tiden.
Patvaska an *s.* talman.
Patvi in *s.* maſur. -inen isen *a.* af maſur. -itoin ttoman *a.* utan maſur. -ikko kon *s.* maſurſkog.
Pauanne nteen *s.* bundrare, bundergud, (paukun).
Pauha an *s.* grund, klippa, pauhalouve haſtrut (*larus marinus*).
Pauhaan hata *v.* wäsnas, larma, båna. -aaja an *s.* larmare. -hu un l. -hina an l. -he een *s.* larm, dån. -haelen *sdr.* -hailen lla *v.* wäsnas ſmått, larma, båna fortfarande. -hon oa *v.* larma groft.
Pauhnu un *s.* hög ſnö l. gyttja. -utun uta *v.* traſka, möboſamt röras fram.
Paukkaan kata *v.* ſmälla, knalla, larma. -kun kkua *v.* ſmälla, knalla. -ke kkeen *s.* ſmäll, knall. -kkina an *s.* fortfarande ſmällande. -kahdan htaa *v.* ſmälla till haſtigt, knalla till. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* knall. -kahtelen hdella *v.* knalla till flera gånger. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* förorſaka knallar, ſmälla, klappa, bulta. -kutus uksen *s.* ſmällning, bultning. -kkaelen lla *v.* bruka ſmälla. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* förorſaka haſtig knall. -kauttelen tella *v.* förorſaka fortfarande haſtiga knallar, puffa, piffa. -kon kkoa *v.* ſmälla hårdt. -kku kun *s.* ſmäll, paukkupuu *ep.* för gran, -heina göflyſt (*lychnis dioica*).
Paukura an *s.* ſwullnad, knöl.
Paula an *s.* ſnöre, ſtreck, band, ſnara, kengän paula ſkoband, ſkoſnöre, linnun paula fogelſnara, verkon paula nättelna, paularuoho ſkogsklöfwer (*trifolium medium*). -anen sen *dim.* litet ſnöre, näfwerſko med ſerhörnig öppning. -ainen isen *a.* ſnörrik, af ſnöre. -allinen isen *a.* förſedd med ſnöre, ett band fullt. -atoin ttoman *a.* utan ſnöre, bandlös. -lon oa l. -loon lota *v.* ſnärja, fånga. -loitsen ta *v.* fånga med ſnara, utlägga ſnaror. -loitan ttaa *v.* ſnöra, förſe med telna. -loitus uksen *s.* ſnörning, telnans widfäſtning.
Pauni in l. -io on *s.* liten wattputt, mindre wattenkärl, wattupaß.
Paunu un = paanu.
Pauru un = puuha.
Pausahus uksen *s.* brus, ſtor ſup.
Pauskahdan htaa *v.* kratſcha, plumſa. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* kratſch, plums.
Peeveli in *s.* bödel.
Peherrän ttää *v.* röra ihop.
Pehka han *s.* murkenhet, pehkapuu murket träd. -kiö ön *s.* murken ſtubbe, klump. -ainen isen *a.* murken. -aun uta l. -audun utua l. -aannun ntua *v.* murkna. -annan ntaa *v.* göra murken, låta murkna.
Pehko hon *s.* ſopp (*boletus*), gammal

Digitized by Google

tät buske, pajupehko gammal yfwig wisbebuske. -hon hkoa l. -oilen lla l. -oun uta l. -ounnun ntua *v.* bli buskaktig, slå ut qwistar, bli lummig.
Pehku hun *s.* strö, lemningar efter hö, -tade bås-l. stråg ödsel.
Pehmaro on, pehmarran rtaa = pehmerö, pehmerrän.
Pehmerö ön *s.* lös deglik blandning med salt. -rrän rtää *v.* göra sådan blandning, besudbla (pehmiä).
Pehmiä än *a.* mjuk, pehmiä kieli läspande tunga, pehmiä mies slapp, icke sträng man, p. pää dåligt hufwud. -meys yden *s.* mjukhet. -ästi *adv.* mjukt, läspigt. -myt yen l. -muinen l. -moinen l. -mukainen isen *dim.* något mjuk. -moisuus uuden *s.* någorlunda mjuk. -moisesti *adv.* något mjukt. -menen l. -meen metä l. -mennyn ntyä l. -miän mitä l. -min iä *v.* mjukna, wekna. -mennän ntää l. -mentelen nnellä l. -mitän ttää l. -mittelen tellä *v.* göra mjuk, uppmjuka. -mennys yksen l. -mitys yksen *s.* uppmjukning. -mittäjä l. -mentäjä än *s.* uppmjukare. -mitytän ttää *v.* låta uppmjuka.
Pehna nan *s.* strö. -aan ata *v.* göra strö, behandla hö wårdslöst, kasta huller om buller (pahna).
Pehtaroitsen ta l. -roin ida *v.* wältra sig, tumla (om häst en). -ro on l. -re een *s.* wältringsställe.
Pehtelen hdellä = pehtaroitsen.
Pehu un *s.* strö, lemningar efter hö. -ustan aa *v.* skaka ut strö, betäcka med strö. -ustun ua *v.* bli ströbetäckt. -utoin ttoman *a.* utan strö.
Peiho on *s.* gömställe. -oon ota *v.* gömma sig.
Peijaan jata *v.* bedraga, swika, narra. -jari in *s.* spetsbof, skälm. -jaus uksen *s.* bedrägeri, skälmstycke. -jailen lla *v.* narra, begå skälmstycken.
Peijainen isen *s.* hin onde, *pl.* -set begrafning, graföl. -jakas kkaan l. -jakainen isen = peijainen.
Peijään jätä *v.* utsvänna.
Peikala an *s.* kugg, tagg.
Peikalo on *s.* stolpe i wäfstol.
Peikaroitsen ta *v.* bulta, stampa.
Peiko l. peikko kon *s.* spöke, ondt wäsende, buse, elak menniska, peikoleipä förbömdt bröd.
Peili in *s.* spegel. -laan lata *v.* spegla. -laus uksen *s.* spegling. -lailen lla *v.* spegla sig fortfarande.
Peipinen isen *s.* plister, plistra, korsört, hampört (*galeopsis tetrahit*).
Peipo, peiponen sen = peippo, peipponen.
Peipotan ttaa, -tus uksen, -ttelen tella = peijaan, -jailen, -jaus.
Peippi pin l. peippinen isen = peipinen.
Peippo pon l. -onen sen *dim.* bofink (*fringilla cœlebs*), plister (peipinen), blindnäbla (*lamium amplexicaule*).
Peippu pun l. -unen sen *s.* bofink, blindnäbla. -putan ttaa *v.* hafwa ljud som en fink, knacka som en fink, göra ngt. swagt (peippo).
Peitsi in *s.* spjut, lans, pik, peitsirnoho kungsljus (*verbascum thapsus*). -ikäs kkään *s.* lansknekt. -in iä *v.* sticka med spjut.
Peitta tan, l. peitto ton, peittoon tota = paitto, paittoon (peitän).
Peitän ttää *v.* betäcka, öfwerfkyla, bölja, peittää ohraa inmylla kornutfäde. -tteen *s.* betäckning, täckelse, on peitteessä är betäckt, bold. -tto ton *s.* täcke, gömsle, lehmä on metsän peitossa kon är förwillad (genom trolleri) i skogen så att den ej hittar hem eller hittas, on peitossa är betäckt, hemligh ållen, peittosana mystiskt, förtäckt ord. -ttonen sen *dim.* = peitto, on peittosilla leker gömlek. -totoin ttoman *a.* utan täcke, oförtäckt. -ttäjä än *s.* betäckare. -ttelen tellä *v.* täcka småningom, förhemliga, peittelee sanojansa talar förtäckta ord. -ttäyn ytä l. -tyn ttyä *v.* bli täckt, förborgas. -tätän ttää *v.* låta täcka, förborga. -ttelytän ttää *v.* låta småningom betäcka, låta förhemliga.
Pejo on *s.* ödemark, öde.
Pekaloitsen ta *v.* böka, gräfwa.
Peka = pika hastighet. -kellän ttää *v.* springa hastigt.
Pekko kon *s.* åkertomte, wilddjur, skampall.

Digitized by Google

Pelastan aa *v.* befria, frälsa, rädda. -taja an *s.* befriare, frälsare. -tus uksen *s.* befrielse, frälsning. -te een *s.* räddningsmedel, räddning. -tun ua l. -taudun utua *v.* bli befriat, räddas. -tutan ttaa *v.* låta befria.

Pelehdyn htyä *v.* wißna, förwißna, blekna, gulna, pelehtynyt rakkaus förblekinad kärlek. -dys yksen *s.* förwißning.

Peli in *s.* spel. -laan lata *v.* spela. -laus uksen *s.* spelning.

Pelkko kon *s.* bjelke.

Pelkkä kän *a.* ibel, ren, oblandad.

Pelko lon l. -lvon *s.* fruktan, rädsla. -onen sen *dim.* on pelkoisilla är smårädd. -lvollinen isen *a.* fruktande, rädd, fruktanswärd. -kuus uuden *s.* rädd egenskap, räddhåga. -kuri in *s.* pultron, rädd warelse. -kuruus uuden *s.* pultronmåsighet, stor räddhåga. -lkään lätä l. ljätä *v.* frukta, rädas. -le lkeen *s.* fruktan. -lätän l. -ljätän ttää l. -lotan ttaa *v.* skrämma, göra rädd, injaga fruktan. -lätys l. -ljätys yksen l. -lotus uksen *s.* skrämmande, skrämma. -läte l. -ljäte tteen *s.* skrämma, skräckmedel. -lättelen l. -ljättelen tellä l. -lottelen tella *v.* skrämma smått, ofta. -lästyn l. -ljästyn yä *v.* bli skrämd, förskräckas. -lästys l. -ljästys yksen *s.* skrämsel, skräck, en pelästyksissä är skrämd, är förskräckt. -lon lkoa *v.* frukta, rädas. -kuroitsen ta *v.* bete sig som pultron. -kurillinen isen *a.* pultronmåsig, owågsam. -lätytän l. -ljätytän ttää *v.* låta skrämma.

Pellava an *s.* lin. -ainen isen *dim.* lin, *a.* af lin, ahdepellava slugblomster (*antirrhinum linaria*), kitupellava hörkäring (*myagrum sativum*), koiran pellava = karaheinä, sian pellava l. nälkäpellava = kitveli.

Pelle lteen se pelto.

Pellervo on, pellervoinen isen se pelto.

Pelli in *s.* spjell, plåt.

Pelmu un *s.* larm. -muun muta l. -mastan aa *v.* wåsnas, larma. -muutan ttaa *v.* upprora, häfwa buller om buller. -mutan ttaa *v.* lurfwa om.

Pelppu pun *s.* fort och tjockt ting, lumsig qwinna. -putan ttaa l. -puttelen tella *v.* röras waggande, swänga.

Pelsin imen *s.* tjock sparre l. ås, hwarpå andra mindre hwila (i ria, badstuga), underås.

Pelti llin = pelli, peltiseppä plåtslagare.

Pelto llon *s.* åker, tekee peltoa upptager nyåker, peltovares råfa (*coreus frugilegus*), peltoapilas = kirppuheinä, peltohiiri markmus, peltokana ljungpipare (*charadrius apricarius*), peltopyy rapphöna, waftel (*perdix*), peltopaula = paularuoho, peltokukka = tasku, peltovilla binka (*eriyeron acre*), pellon vanha l. vanhanen l. vanhin l. vanhatin l. vanhake l. pellon humala l. peltoruoho backhumla, millefoliis blomma. -onen sen *dim.* liten åker. -oinen isen *a.* ht. åker, åkerrik. -llotoin ttoman *a.* utan åker. -llottomuus uuden *s.* åkerbrist. -ltolainen isen *s.* åkerkarl, i åker sådd råg (motsatt swedjeråg). -lle lteen *s.* lös jord, humusjord, grafmylla, graf. -llervo on l. -llervoinen isen *s.* åkertomte, åkerrå.

Pelttaan tata *v.* nedtrampa säden (pelto).

Pelu un *s. pl.* pelut stamp, agnar.

Pemaan l. -majan mata l. -misen stä l. -muun muta *v.* stöka, wåsnas, bullra. -mu un l. -minä än *s.* stök, buller. -mahdan htaa l. -mahtelen hdella l. -mahutan ttaa *v.* röras med hastigt stoj, rusa fram l. upp. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* framrusande med stoj. -mistän ää l. -mistelen llää *v.* rycka, rifwa löst.

Pemppu pun = peppu.

Pengastan aa *v.* snoka.

Pengon nkoa = penkaan.

Peni in *s.* walp, unge, racka, penikulma l. penikuorma mil. -ikke kan *s.* walp. -ikoitsen ta l. -ikoin ida *v.* walpa.

Penkaan ngata *v.* böka, uppmylla, wräka omkull, wända upp och ned, befara, småfrukta. -kaun uta l. -kaannun ntua *v.* bli uppbökad, wändas upp och ned.

Penger nkeren *s.* affats, brink, kulle på stränder, pellon penger åkerren, uu-

Digitized by Google

ninpenger ungebrits, pilven penger tjock molntarp, pohjan penkeret nordens ytterſta kuſter. -nkeristö ön *s.* wall.

Penkka kan *s.* brink, isbro, ſjöſkum.

Penkki kin *s.* bänk. -kitän ttää *v.* förſe med bänk, föra ett ſtillaſittande lif. -killinen isen *a.* bänkförſedd, en bänk full. -kitöin ttömän *a.* utan bänk.

Pensas aan *s.* buſke, pensaspyöri gråſparf (*fringilla domestica*) l. fungsfogel (*regulus cristatus*). -ahinen *sdr.* -ainen l. -aallinen isen *a.* buſkig, buſkrik. -ahisto *sdr.* -asto on l. -ahikko *sdr.* -aikko kon *s.* buſkſnår, buſkage. -astun ua *v.* bli buſkbewärt (pensiä).

Pensiä än *a.* yſwig, lummig, ljum, lifgiltig. -seys yden *s.* yſwighet, ljumhet, lifgiltighet. -ästi *adv.* yſwigt, ljumt, lifgiltigt. -sin iä *v.* driſwa ſkott och grenar. -sitän ttää *v.* förſe med ſkott, ha att driſwa ſkott. -istyn yä *v.* bli buſkig, lummig, bli ljnm. -soin omen *s.* ſkott, telning (pensas).

Pensu un *s.* mångd.

Pentele een *s.* oubt wäſende, hin.

Penter ren, penterä än, pentura an = penger.

Pentturi in *s.* twärträd i båt, toft.

Pentu nnun l. penturi in = peni, penikka.

Penu un = peni.

Penä än, penimys yksen, penästän ää = tenä, tenimys, tenästän.

Penään nätä *v.* förmana, inſkärpa, förſäkra med faſthet. -näys yksen *s.* warning.

Pepellän ttää *v.* ſtöka, bråka, ſtara omkring.

Peperrän rtää l -rtelen rrella *v.* wältra ſig.

Peperö ön *s.* lös deglik blandning (pehmerö). -öinen isen *a.* lucker, liknande peperö.

Pepo on l. -onen sen *s.* boſink (peippo).

Peppu pun *s.* ſtuß, ſäte.

Peppuroitsen ta *v.* wältra ſig (pehtaroitsen).

Pepu un = pehmerö.

Perakko ſe perä.

Peranko ngon *s.* ſtor braſa.

Peratuinen ſe perkaan.

Pere een *s.* familj. -ehdin htiä *v.* få familj, hushåll. -ehdyn htyä *v.* wänja ſig wid familjen, bli huswarm, bli tam, qwickna till, få faſt fot (perhe, perkaan).

Peretnikka kan *s.* förkläde.

Perhana an = pentele.

Perhe een *s.* familj, perhekunta familjen i ſin helhet. -eellinen isen *a.* ſom har familj, till familjen hörande. -etyn ttyä *v.* bli huswarm, bli tam.

Perho on l. -onen sen *dim.* l. -otti tin ſjäril, perhon kukka tulkört (*asclepias vincetoxium*).

Perhus uksen = pentele.

Peri *prt.* blott i ſammanſ. utmärkande det ytterſta, aflägsna i rum och tid, det bakom l. i bottenwarande, det ſeban fordom beſtående, arf, alldeles, periseinä bakwägg, perisalo den aflägſnaſte ſkogen, perikokka bakſtam, perikato l. -turmio total förluſt, fullkomlig undergång, perijuuri grundſtam, perijuurin alldeles i grunden, perilapsi lyckans barn, ſöndagsbarn, perityhmä alldeles dum, perivanha urgammal, perisana urſprungligt l. ſtamord, perikuva urbild, perisuku ſlögtſtam, perisynty förſta urſprung, perisynti arfſynd, perikunta ſamarfwa. -in iä *v.* komma till målet, nå, ärfwa, en peri mieltäs ja bryr ej om bitt tycke, kukin perii omansa hwar och en tager ſitt, karhu perii raadon björnen återkommer till aſet, lempo sinun periköön fan anamme dig, peritty kalu ärfd ſak. -iä än *s.* ärfware, arfwinge. -illinen isen *s.* arfwinge, rintap. bröſtarfwinge, ſelkäp. bakarfwinge, ſivup. ſidoarfwinge. -intö nnön *s.* arf, -jako arfſkifte, -maa arfwejord. -imys yksen *s.* arf, arfgods. -innöllinen isen l. -imöinen isen *a.* ärftlig. -innötöin ttömän *a.* arflös. -itöin ttömän *a.* arfwingslös, ändlös. -inne nteen l. -intie en l. -innös öksen *s.* arfslott, arfwedel. -itän ttää *v.* föra till målet. -ittelen tella *v.* ſträfwa till målet (peru, perä).

Perilä än *s.* ledſtång.

Perinä än *s.* räckbolſter, lakan.

Digitized by Google

Perjantai in *s.* fredag. **-inen isen** *a.* fredags.

Perkaan rata *v.* renſa, perkaa niittua renſa ång, göra nyång genom bortröbjande af ſtog. **-aaja an** *s.* renſare. **-aus uksen** *s.* renſning. **-rko ron** *s.* renſning, perkomaa röbjadt l. under röbjning warande land. **-kiö ön** *s.* något renſadt, nyröbjad mark. **-re ekeen** *s. pl.* perkeet bortrenſade ting, ſopor, efterbörd. **-ratuinen isen** *s.* ſträbt bröd. **-kaun uta** l. **-kaunnun ntua** *v.* bli renſad, röbjas, tömmas. **-kautan ttaa** *v.* låta renſa l. röbja. **-kaelen** *sdr.* **-kailen lla** *v.* ſmåningom renſa, röbja. **-ron rkoa** *v.* renſa groft. **-kasen sta** *v.* renſa i haſt.

Perkele een *s.* djefwul. **-eellinen isen** *a.* djefwulſk. **-leellisyys yyden** *s.* djefwulſkhet. **-leellisesti** *adv.* djefwulſkt.

Perki *adv.* alldeles, i grund (peri).

Perkko kon = perko.

Perma an = permu.

Perma an *s.* Permien. **-alainen isen** *s.* Permier, *a.* permiſk. **-akko kon** *s.* permiſk qwinna.

Permanto nnon *s.* golf.

Permennän ntää *v.* hacka, nagga.

Permi men l. **-mio on** *s.* ſnara, giller, kuljen permettä far utan hinder.

Permu un *s.* ſtyng, ſtynglarf, knöl på djurs kropp innehållande denna larf. **-unen sen** *dim.* = permu. **-uinen isen** *a.* full af ſtynglarf l. knölar.

Perna an *s.* mjelte, pernaruoho wägſenap, buſwekål (*sisymbicum officinale*). **-ainen isen** *a.* hj. mielte.

Perniö ön *s.* Bjerno ſocken.

Pernä än *s.* haſt.

Peroitan ttaa *v.* braga tillbaka, upphäfwa (peru).

Perse een *s.* rumpa, säkin p. ſäckbotten. **-saus uksen** l. **-sustin imen** l. **-suus uuksen** *s.* bakſtycke på kläder. **-so on** *a.* ſnål (på mat). **-ous uden** *s.* ſnålhet. **-osti** *adv.* ſnålt. **-sokas kkaan** l. **-somainen isen** *a.* något ſnål. **-son oa** l. **-soilen lla** *v.* ſnålas. **-solan ttaa** *v.* wäcka begär l. ſnålhet. **-sotus uksen** *s.* wäckelſe till ſnålhet. **-sottelen tella** *v.* ſnålas. **-schdin htiä** *v.* afſkala barken längſt ned på tjärträd.

Perska an *s.* något litet, poikaperska liten goße.

Persta an *a.* murken, ſför af murkenhet, perſtatauti rötfeber. **-aun uta** l. **-aannun ntua** *v.* murkna, bli ſför af murkenhet.

Pertuska an *s.* rotyra, qwiſtyra.

Peru un *s.* grund, botten, arf, qwarlåtenſkap, alldeles, perun kelvotoin alldeles oduglig, perunkin helt och hållet, perukirja boupptecknings-inſtrument, perukirjoitus boupptecknings. **-ullinen isen** *a.* genuin. **-us uksen** *s.* grund, botten, boſkapsklafwe af widjor, ſpröd lafring, ſtraffſe (*chara vulgaris*), tafs på en krok, peruspiirre grundutkaſt, planritning. **-usta an** *s.* grund, botten. **-ustin imen** *s.* klafwe af widjor, tafs. **-ustan aa** *v.* grunda, grundlägga. **-ustus uksen** l. **-uste een** *s.* grund, grundwal, original. **-usteetoin ttoman** *a.* grundlös, utan grundwal. **-ustaja an** *s.* grundläggare. **-ustun ua** *v.* få grund, bli grundad. **-ustutan ttaa** *v.* låta grunda. **-ustaun uta** l. **-ustaudun utua** *v.* grunda ſig på. **-ukka kan** l. **-uke kkeen** *s.* trakten wid ytterſta ändan, lahden perukka bottnet, ändan af wiken. **-uutan ttaa** *v.* lägga grund, befräſta, braga tillbaka, åtra, rygga, upphäfwa (peri, perä).

Peruna an *s.* potatis.

Perä än *s.* det ytterſta af något, bakdel, ſtyre, botten, grund, veneen perä båtafter, peräkeula akter, pidän perää ſtyra, perän pitäjä l. perämies ſtyrman, perälauta akterſits, peräseinä bakwägg, kylän, pohjan perillä i ytterſta ändan af byn, norden, peräsuoli ändtarm, perätuuli l. peräntakainen tuuli förlig wind, ei päätä ei perää hwarken början eller ſlut, juo perille asti dricker ända till botten, kotoperä hemort, perän varsi l. puikko rorpinne, perätauti hemorrhoider, peräjurppu ſwansſkruf, peräkunta aſlägſen trakt, perävieri bakſlint, seuraa perävilkkaa följer i hamn och häl, pääse perille

Digitized by Google

kommer till målet, till grunden, begriper, ei ole perää har ej grund, saviperä lergrund, maaperä kivi jordfast sten, peräkato = perikato, käy perässä går efter, on perässä är efter, är för att hemta, menee perään går till aktern, går efter, perästäpäin efteråt, vuoden perästä efter ett år, *pl.* perät stamp (som wanligen malas efter annan mäld), instr. perin i ss. perin pohjin, perin juurin allbeles i grund, i botten, takaperin tillbaka. *Sup.* perin immän långst bakom l. borta l. i botten belägen. -äinen isen l. -ähinen isen *a.* bakom, aflägset belägen, full med stamp m. m. sieltä kotoperäisin hemma derifrån, peräinen tuuli medwind, ovat peräisin äro efter hwarandra. -rimmäinen isen *a.* långst bakom belägen, utomordentlig. -ällinen isen *a.* bakwarande. -äläinen isen *a.* boende i aflägsen trakt, fittande bak i båten, styrman. -äsin imen *s.* styre, roder. -ätsin imen *s. pl.* perätsimet stamp. -äin äinen *s.* boskapsflafwe af widja. -äkäs kkään *a.* som har bred bakdel. -rakko kon *s.* stället bakom l. efter, efterlank. -ätöin ttömän *a.* ändlös, grundlös, ogrundad, halla ei pannut perättömaksi frosten tog ej helt och hållet. -ättömyys yyden *s.* ändlöshet, grundlöshet. -ättömästi *adv.* grundlöst. -ään l. -öjän ätä *v.* gå efter, träda tillbaka, upprepa, bekräfta, eftertrakta. -äilen llä *v.* gå långsamt efter, eftertrakta, efterstå. -ähdän htää l. -äsen stä *v.* draga sig hastigt tillbaka, gifwa efter, rygga. -ähdys yksen *s.* hastig eftergift. -ätän ttää *v.* ha att träda tillbaka, draga tillbaka, ha att rygga. -ätys yksen *s.* tillbakadragning. -äyn ytä l. -äännyn ntyä l. -äydyn ytyä *v.* draga sig tillbaka, gifwa efter, återwända l. komma till målet, anlända, hamna. -äytän ttää *v.* åtra, rygga, draga tillbaka, låta anlända, föra till målet. -äti *adv.* allbeles, ganska. -ättäin l. -äkkäin l. -äkkää l. -ätysten l. -ätyksin l. -äksyttä l. -äksyttäisin l. -äksyttäin l. -äkanaa l. -äkanaisin efter hwarandra.

Pesen stä *v.* twätta. -siä än *s.* twättare, twätterska. -so on l. -su un *s.* twätt. -semys yksen *s.* twättning. -se een *s.* twätt, hwad som twättas. -seminen isen *s.* twättandet. -setin ttimen *s.* twål, såpa. -sin imen *s.* twättinstrument, twättmaskin. -selen l. -seskelen llä *v.* twätta småningom. -sasen sta *v.* twätta hastigt. -setän ttää *v.* låta twätta.

Peski in *s.* lappmudd.

Pesmetti tin *s.* kort kaftan.

Pesmi in *s.* wisa.

Pesratti tin *a.* brokig.

Pessaan ata *v.* nedgöra, utrota.

Pessuota an *s.* pratande sällskap.

Pesti in *s.* städsel, fånglina. -taan tata l. -tään tätä *v.* städsla. -taus uksen *s.* städsling.

Pesä än *s.* bo, näste, mindre ugn, pesäkunta full af ungar, piipun pesä piphufwud, hatunpesä hatifull, tuulen pesä wäderskott, knut på björkar, aurinko on pesillänsä winterfolståndet, pesän pahikko rötägg. -änen sen l. -sonen sen *dim.* litet bo. -äinen isen *a.* rik på bon, ht. näste, ugn. -ällinen isen *a.* försedd med näste, ugn, ett näste l. ugn fullt, piipun pesällinen en pipa full. -äke kkeen *s.* litet bo, puppa. -sin iä *s.* bygga bo. -sitän ttää *v.* låta bygga bo, förse med bo. -sintä nnän l. -sintö nnön *s.* bobyggnad.

Petkele een l. -kel len *s.* stampjern, böstel, stöt. -kellän ltää *v.* stampa, stöta, bulta, klappa.

Peto don *s.* rofdjur, Petolahti Petalaks. -oinen isen *a.* rofdjurslik, rofgirig. -oisuus uuden *s.* wildbjursnatur, rofgirighet. -dollinen isen *a.* wild, rofgirig. -dollisuus uuden *s.* wildhet.

Petra an = peura.

Petruska an *s.* persilja.

Petäjäinen *sdr.* petäinen isen *s. pl.* -set gåfwor af nyss tjärnadt smör (kirnujäiset).

Petäjä än l. -jäs ään *s.* hög, qwistfri tall, tallbark anwänd till nödbröd. -jäinen isen *a.* af tall, af barkbröd. -jikkö kön l. -jistö ön *s.* tallskog. -ttu tun *s.* barkbröd, bark till bröd.

Digitized by Google

Petän ttää *v.* bedraga, swika, förråda, gifwa efter, perustus pettää grunden ger wika. -ttäjä än *s.* bedragare, förrädare. -te tteen *s.* bedrägligt tillstånd, miştag. -tinko ngon *s.* bedrägligheţ. -tturi in *s.* bedragare. -ttiö ön *s.* bedrägeri, miştag, tulivat pettiöön blefwo bedragne. -tos oksen *s.* bedrägeri, förräderi. -tollinen isen *a.* bedrägelig. -tollisuus uuden *s.* bedrägelighet. -tollisesti *adv.* bedrägligt. -ttelen tella *v.* smått bedraga, swika. -tyn ttyä *v.* bli bedragen, bedraga sig. -tätän ttää *v.* låta bedraga.

Petävä än = pätevä.

Peuhaan hata = pauhaan.

Peukalo on *s.* tumme, peukalhanka tumwinkel. -oinen isen *dim.* liten tumme, gårdsmyg (*troglodytes europaeus*), *a.* tumslång. -ollinen isen *a.* med tumme förſedd, tumslång. -oitsen ta *s.* widröra med tumme l. fingrar, manipulera, mäta med tumme. -otoin ttoman *a.* utan tumme.

Peura an *s.* hjort, wildren, peuran jäkälä l. sammal I. ruoho renmoſſa, -peuran vehka wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*), peuralammas förwildadt får. -anen sen *dim.* liten hjort l. wildren. -ainen isen *a.* rik på hjortar l. renar, af hjort l. ren. -ala an *s.* hjortars l. renars uppehållsort. -roitun ttua *v.* förwildas. -roitutan taa *v.* förwilda.

Peuston oa *v.* stöka, snoka.

Pi *enkl. prt.* efter *3 pers. præs. ind.* och *konc.* (vi).

Piahto hdon = pihatto.

Piakka kan l. -kko kon *s.* brödspade.

Piakko, pian se pika.

Pid . . . . se pit . . . .

Pied . . . . se piet . . . .

Piehtaroitsen = pehtaroitsen.

Piekko kon *s.* näbbmus (*sorex araneus*), brödspade (piakko).

Pieksen estä l. -ksän sää *v.* risa, piska, plagga, prygla, slå, pieksee kielti låter tungan gå slitigt, pieksee tuulta slå i wädret, pladdra om ingenting. -siä än l. -säjä än *s.* risare, piskare. -sännös öksen l. -säntö nnön *s.* piskning. -säin ämen *s.* glatt fullrigt ställe på winterwäg, ställe der sladen slipar och slår. -setän l. -sätän ttää *v.* låta piska. -selen l. -seskelen llä l. -seskentelen nnellä *v.* piska smått. -selmä än *s.* piskadt ställe l. ting, tuhat tuulen piekselmätä tuſentals af winden nedpiskade, nedskakade (trän l. qwistar).

Pieksu un *s.* halfstöfwel. -ullinen isen *a.* som har halfstöflor.

Pieles eksen *s.* aflång hö- l. säbesstack. -stän ää *v.* stacka (pieli).

Pieli len *s.* stolpe, post, ammen l. sauran pieli stolpe midt i höstack, hahden pielipuu l. purjen pieli mast, veräjän pieli grindstolpe, oven pieli dörrpost, akkunan p. fönsterpost. -inen isen *dim.* = pieli, Pielis. -los oksen *s.* stolpe, post, tryggen emellan två vlogfärder, ett illa plöjdt ställe, obrunnet ställe på swed (pälvi). -lus uksen *s.* stolpe, post, kudde, dyna. -listän ää l. -listelen llä *v.* uppresa en stolpe, post. -len llä l. -llän ttää *v.* luta åt sidan, röras åt sidan, wäja, käy pielten l. pieltäin går långsmed sidan, undwikande, wäjande.

Piena an *s.* trädlist, slå. -aan ata *v.* förse med list, slå.

Pieni nen *a.* liten, fin (motſ. suuri), pieni raha skiljemynt, pieniäntä något liten, pieniä jauhoja fint mjöl. -nut uen l. -noinen l. -nukainen l. -nokainen l. -nekkäinen l. -nykkäinen isen *dim.* späd, klen, små. -nehkö ön *a.* något l. temeligen liten. -nemmäinen isen l. -nelämpi mmän *a.* (*komp.* pienempi) mera liten. -nuus uuden l. -nyys yyden *s.* litenhet, späd ålder, jo pienuudesta redan ifrån späda åren. -nemmyys yyden *s.* större litenhet, öfwerwägande finhet. -nenen netä l. -nennyn ntyä *v.* bli liten, finkroßas. -nennän ttää l. -nistän ää *v.* göra liten, fin, kroßa till smått. -nennys yksen *s.* sönderſmulning, söndermalning. -nentelen nnella l. -nistelen llä *v.* småningom göra liten, kroßa. -neksyn yä l. -nestyn yä *v.* anse för liten (jfr. vähä).

Pientare een l. -nnar ntaren l. -ntaro

Digitized by Google

on *s.* åkerren (pyörtänö, pyöntäre).
Pieren rrä *v.* fjärta. -riä än *s.* fjärtare. -ru un *s.* fjärt. -reskelen llä *v.* fläppa fjärtar. -rahdan htaa l. -rasen sta *v.* fläppa en fjärt. -retän ttää *v.* befordra fjärtning.
Pieska an *s.* wad, grundt ställe emellan twänne land.
Piessa an *s.* ondt wäsende, olycka. -ahainen isen *sdr.* -ainen isen *s.* ondt wäsende.
Pietari in *s.* Petter, St. Petersburg, Pietarsaari Pedersöre, Jakobstad, pietarin kukka = pellon vanha, p. papu se papu, p. putki se putki, p. ruoho = nappikukka.
Piedin timen *s.* wäd (pidusta af pitka).
Pietimys yksen = piettiö.
Pietti tin *s.* röbbeta, bet i kortspel.
Piettiö ön l. -tin ttimen l. -turi in *s.* illa kastreradt djur, halfgälling.
Piha an *s.* gårdsplan, borggård, mangård, miespiha mangård, karjapiha ladugård, hevospiha häststall. -atto ton l. -aus uksen *s.* ladugård, fähus, lammaspihatto, härkäpihatto m. m.
Pihajan hata l. -hisen stä *v.* hwäsa, hest pipa. -hinä än *s.* hwäsning. -histän ää *v.* låta hwäsa.
Pihka kan *s.* kåda, harts, pihkamaito råmjölk. -ainen isen *a.* kådig. -aisuus uuden *s.* kådighet. -hkaan hata l. -hoitan l. -hkoitan ttaa *v.* öfwerdraga med kåda, hartsa. -hkaun uta l. -hoitun l. -hkoitun ttua *v.* bli kådig. -hun hkua *v.* droppa långsamt (ss. kådan af träd), sippra ut. -hku hun *s.* sippring.
Pihlapuu = pihlaja.
Pihlaja an l. -lava an *s.* rönn, reen pihlajat twärband af rönn i släda, pitää pihlajansa stär fast, pihlajalintu fidenswans. -lajainen *sdr.* pihlainen isen *dim.* liten rönn, *a.* af rönn. -jatar ttaren *s.* rönnens upprätthållande wäsende, *ep.* för björnhonan. -lajikko *sdr.* -laikko kon l. -jisto *sdr.* -laisto on *s.* rönnskog.
Pihti hdin *s.* kläfwa, tång, pärepihti kläfwa för pertbloß (irvo), linnun pihti fogelsnara, pihtipieli l. -puoli dörrpost, pihtikontti l. -polvi krokbent. -hdistän ää l. -hdistelen llä *v.* knipa med tånger, klämma, knipa. -hdinki ngin *s.* klämma. -hdin htiä *v.* fåtta i kläfwa (näfwer).
Pii iin *s.* flinta, pigg, tinne, yttre knuten på hus, haravan, kaiteen, kamman pii tinne på räfsa, wäfsked, kam, piikivi flinta, hörnsten, selkäpii ryggrad, riihen pii = piitta, piipivo *sdr.* piipio flintnäfwe, hårdhändt. -iidyn iityä l. -iinnyn ntyä l. -tyn ttyä *v.* härdna, fastna hårdt. -iitän ttää *v.* förse med piggar, tinnar (räfsa, wäfsked), rispa, harfwa. -iitämä än *s.* fel i wäf genom wäfskedens risp ning, piitämä leipä stålbakadt bröd.
Piia an l. -anen sen *dim.* liten flicka (smekord).
Piika iian l. iikan *s.* mö, flicka, piga, piikakaaso brudtärna, vanha piika gammal piga, *ep.* för nattfärran (*caprimulgus europæus*). -kuus uuden *s.* mödom. -anen sen *dim.* liten flicka. -ainen isen *a.* rik på flickor, lik flickor, piikainen vasikka kofalf. -aisuus uuden *s.* flickrikedom, flicklifhet. -iallinen l. -iikallinen isen *a.* jungfrulig. -iiun iikua *v.* bli flicka på nytt (om enkor).
Piikkara an *s.* klämma, nöd, förlägenhet.
Piikki kin *s.* tagg, fjut. -kkinen l. -kkonen sen *dim.* liten tagg. -kkinen isen *a.* taggig, fjutrif. -killinen isen *a.* tagg l. fjutbewäpnad. -iläinen l. -iläinen isen *s.* strandsnäppa (*hæmatopus ostralegus*). -iäinen isen *s.* kärrtrilel (*cirsium palustre*), strandsnäppa. -kitän ttää *v.* ge flickord.
Piikkiö ön *s.* Piikis socken.
Piikko kon *s.* twåspetsad wäf, säckwäf (pii).
Piikkoon kota = pilkkoon.
Piili in l. piilikives = piilu; -in iä = piluun.
Piilo on *s.* gömsle, gömställe = piilopaikka, *Komp.* piilompi mer undanstymd, mindre känd. -onen sen *dim.* litet gömsle, *pl.* piiloset gömlek. -len llä l. -lon oa l. -loon lota *v.* gömma sig. -lelen l. -leskelen llä *v.* gömma sig fortfarande. -llän ttää *v.* fly hemligen. -letän ttää l. -lotan ttaa *v.* dölja, gömma. -lotus uksen *s.* gömning,

Digitized by Google

undandölſning. -lettelen l. -lottelen lla *v.* gömma fortfarande, hålla ſig gömd. -oisa an *s.* gömdt tillſtånd. -lokas kkaan *s.* full med gömſſen, ſom gömmer ſig. -okkaasti l. -okkali *adv.* gömdt, doldt.

Piilu un *s.* bila. -uun uta *v.* bila.

Piimä än *s.* ſurmjölk, piimäheinä = kärpäsen kukka. -äinen isen *a.* af ſurmjölk, rik på l. beſuddlad med ſurmjölk, pitkäpiimäinen en ko ſom länge mjölkas, långſam, ſenfärdig. -ällinen isen *a.* ſom har ſurmjölk. -menen metä l. -mistyn yä *v.* bli ſurmjölk, löpna. -min iä l. -miin mitä *v.* tjockna, ſegna, leppä piimii alen utſipprar en ſeg wätſka. -mitän ttää *v.* låta (mjölk) ſurna.

Piina an *s.* pina. -aan ata *v.* pina. -aus uksen *s.* pinande. -ailen lla *v.* pina långſamt.

Piinnyn ſe pii.

Piipatan ttaa l. -paroitsen ta l. -paroitan ttaa l. -peroitan ttaa l. -pitän ttää *v.* pipa, qwida, qwittra, gnälla. -patus uksen l. -pitys yksen *s.* pipande, qwitter. -pattaja an l. -pittäjä än *s.* pipare qwittrare (piippa).

Piipio ſe pii.

Piipon ppoa *v.* ſkutta, trippa, taga ſkuttar. -otan ttaa *v.* ha att ſkutta, löpa hoppande, ſkuttande, qwittra. -otin ttimen *s.* medel att ſkutta med, benpipa på foglar. -ottelen tella *v.* ſpringa trippande.

Piippa pan *s.* ihålig ſtjelk, ſtrå, piippalakki ſpetſig mößa med toſs, piippaheinä ſtarr (*carex*). -pitän ttää *v.* framſtå ſpetſig, uppſpira. -pitys yksen *s.* uppſpirandet (piipatan).

Piippo pon = piippa.

Piippu pun *s.* pipa, rör. -unen sen *dim.* liten pipa. -uri in *s.* kylſat wid bränwinsbränning.

Piippula an *s.* örhänge.

Piipuri in *s.* ſpikborr.

Piirama, -rallan, -rasen ſe piiru.

Piiras raan l. -akka kan l. -akainen isen *s.* pirog, piiraan paalikas ſtöt hwarmed pirogdegen blandas (piiri).

Piiri in *s.* krets, omkrets, rund, omfång, maanpiiri jordkrets, kylään piiri byområde, piirikunta krets, diſtrikt. -ronen sen *dim.* liten krets, *poet.* kaka, bröd. -ikka kan *s.* krets, rundel. -itän ttää *v.* omgifwa, omringa, belägra. -itys yksen *s.* omringning, belägring. -ittäjä än *s.* omringare, belägrare. -ren rtä l. -in iä *v.* omringa. -ros oksen *s.* omkretsning, omringning.

Piiro on = piiru.

Piiroo oon *s.* bakelſe, pirog, *poet.* kalas (piiras).

Piirto rron *s.* inriſtadt ſtreck, ſtrimma, piirtoheinä = sälli, -laukka = purju, -luikka ångdun (*eriophorum vaginatum*), -pää blås, -rauta riſt, ſtickel. -rrän rtää *v.* inriſta, gravera, uporiſta, teckna genom inriſtning. -rrin rtimen *s.* riſt, riſtningsinſtrument, graffſtickel. -rtäjä än *s.* inriſtare, graverare, gravör. -rros oksen *s.* inriſtning, inriſtadt arbete, gravyr. -rtelen rrellä *v.* riſta fortfarande, hit och dit. -rrätän ttää l. -rrättelen tellä *v.* låta inriſta l. gravera. -rrällän ttää *v.* inriſta ſom haſtigaſt, inriſta lått och litet.

Piiru un *s.* linje, ſtreck, pirog, bakelſe, *pl.* piirut kalas (piiroo, piiras). -uke kkeen *dim.* litet ſtreck, liten linje. -rama an *s.* ſtreck, blink, ögonblick, ſekund. -rallan ltaa *v.* draga ett litet ſtreck, glimta. -utan ttaa l. -ustan taa *v.* förſe med ſtreck, ſtrecka, linjera. -utus uksen *s.* ſtreckning, linjering. -uttelen tella *v.* ſtrecka ſmått. -rasen sta *v.* draga ett ſtreck.

Piirustus uksen, piirustan aa, piirustelen lla, piirustaja an = piirto, piirrän, piirtelen, piirtäjä.

Piiskahdan ſe piisku.

Piiska an *s.* piſke, ſqwätt, tår. -aan ata *v.* piſka.

Piisku un *s.* guldris, jungfruris (*solidago virgaurea*).

Piisku un *s.* hwiſſelpipa, liten pipa, piiskulapsi ſpädt barn. -uinen isen *s.* pipande, ſpåb. -un ua *v.* pipa (fyckling). -kahdan htaa *v.* pipa haſtigt. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åſtadkomma pipning, qwittra. -kutus uksen *s.* pipning.

Digitized by Google

Piispa = pispa, piispan yrtti fingerborgsblomma (*digitalis purpurea*).
Piiteri in = Pietari.
Piitin imen l. **-ime een** *s.* Piteå stad.
Piitisheinä l. **piitiäinen isen** = punapillikäs.
Piitta tan *s.* stort träd, mastträd, bjelke som förenar flera mindre, toft, föreningsträd, pohjapiitta bottenbjelke i skepp. **-ttaan tata** *v.* fästa hufwudbjelke, fastspika, utspänna en fälld hud.
Piitävä än *a.* lutande, sneda.
Pika pian *a.* snar, pian snart, nästan, tuota pikaa på ögonblicket. *Komp.* **pikempi** den snarare, **pikemmin** *instr.* mera snart, snarare, mitä pikemmin sitä paremmin ju förr deß bättre, **piammiten** l. **piammasti** *adv.* snarligt, nästan. *Sup.* **pikin** den snaraste, **pikimmiten** l. **pikimmältä** som hastigast, **pikavihainen** snar till wrede. **-ainen isen** *a.* snar, snarsticken, hetsig. **-aisuus uuden** *s.* snarhet, snarstickenhet, hetsighet. **-aisesti** *adv.* stundsamt, häftigt. **-kuus uuden** *s.* snarhet, häftighet. **-kastun ua** *v.* bli häftigt ond, förifra sig, öfwerila. **-kastus uksen** *s.* öfwerilning. **-kastutan ttaa** *v.* ha att öfwerila sig, reta till öfwerilning. **-iakko kon** *s.* snarlig, piakkoon l. piakkoin snarligen.
Pikari in *s.* bägare, **pikariheinä** = kärpäsenkukka. **-illinen isen** *a.* en bägare full.
Piki pien *s.* beck, renfett, **pikihiki** beckolja. **-inen isen** *a.* beckig. **-ien ikeä** l. **-ikeen ietä** l. **-ikiin iitä** l. **-kitän ttää** *v.* becka, med beck öfwerdraga. **-kiinnyn ntyä** *v.* bli beckig l. beckartad. **-retöin ttömän** *a.* utan beck. **-iettömyys yyden** *s.* beckbrist.
Pikka kan *s.* jernstör.
Pikku kun *a.* liten, **pikkupöllö** sparfuggla, **pikkutikka** liten hackspett. **-unen** l. **-kkanen** l. **-uruinen** l. **-kkarainen** l. **-uriikunen** l. **-kkariikanen sen** *dim.* mycket liten.
Pikoilen lla = pakoilen spricka.
Pikoon = pilkkoon.
Pikoun = pakoun och pilkkoun.
Pila an *s.* stämt, gäck, gycklare, skada, förderf, *a.* skygg, **pilallansa** l. **piloillansa** l. pilan vuoksi l. **-päiten på** stämt, för ro skull, **pilapuhe** stämtsamt prat, tekee pilaa gör gäck, gör skada, meni pilalle l. piloille blef förderfwad, päästää piloista befria från förderf, från ränker. **-anen sen** *dim.* stämt, **pilaspäihin** l. **-päiten** för ro skull. **-allinen isen** *a.* stämtsam, förderfwad. **-aan ata** *v.* skämta, göra narr, förderfwa. **-aus uksen** *s.* stämt, gäckeri, förderf, förderfwadt tillstånd. **-aun uta** l. **-aannun ntua** *v.* förderfwas.
Pilaste een *s.* spillra, splittra.
Pile een *s.* påle.
Pilhon oa *v.* hugga i mindre stycken (palhon).
Pilistän ää l. **-telen lla** *v.* hwißla, pipa. **-tys yksen** *s.* hwißling, pipning. **-täjä än** *s.* hwißlare, pipare.
Pilkka kan *s.* stämt, gäck, skymf, smädelse, **pilkkasuu** gäckdrifware, satiriker, **pilkkakirves** skälm, begabbare, gyckelmakare, kantaa pilkkaa lida förfmädelse, tekee pilkoilla gör på stämt. **-kallinen isen** *a.* stämtsam, förfmädlig. **-kallisuus uuden** *s.* förfmädlighet. **-kallisesti** *adv.* stämtsamt, förfmädligt. **-kkaan kata** *v.* gäcka, förfmäda, skymfa. **-kkaaja an** *s.* förfmädare. **-kkaus uksen** *s.* förfmädelse (jfr. pilkka nedanföre).
Pilkka kan l. **-kku kun** *s.* fläck l. märke i träd genom barkens bortslagning, fläck i allmänhet, **pilkkaotsa** med stjerna i pannan, **pilkkaturpa** fläcknos, **snopp**, **pilven pilkka** molnfläck, **pilkkapääsky** husswala, **pilkkatie** skogswäg efter i träd inslagna märken. **-kkanen sen** l. **-kkunen sen** *dim.* liten fläck, prick. **-kkainen isen** l. **-kkuinen isen** l. **-kallinen isen** l. **-kullinen isen** *a.* fläckig, prickig. **-kkaisuus** l. **-kkuisuus uuden** l. **-kallisuus** l. **-kullisuus uuden** *s.* fläckighet. **-kutoin ttoman** *a.* fläcklös, oprickad. **-kan kkaa** l. **-kkaan kata** l. **-kkuun kuta** *v.* utslå barken på träd så att fläckar, märken uppstå, fläcka, märka, spjelka, hugga stycken af träd, lysa, glänsa, kuu on

Digitized by Google

pilkattu månen är i aftagande, i nedan (likſom urhuggen), pisaret pilkkaavat pensailla dropparna gläufa på buſkarna. -kon kkoa l. -kkoon kota *v.* ſlå märken, ſpjelka, hugga i ſmått, klyfwa, pilkkoo tietä märka wägen medelſt inhuggningar i träden, karhu pilkkoo lehmän björnen rifwer kon. -kotan ttaa l. -kottelen tella l. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ſlå märken i träd, wiſa då och då en fläck, blinka, glimta. -kotus l. -kutus uksen *s.* märkhuggning, blinkning. -kottaja l -kuttaja an *s.* ſom gör fläckar, pricka-re. -kkaun l. -kkoun uta l. -kkounnun ntua *v.* bli inſlagen med märken, bli fläckig, prickig. -kun kkua *v.* bli ſpjelft, briſta l. gå i fliſor. -ke kkeen *s.* fliſa, ſkärfwa, ſpåna, klabb, blink, silmän pilkkeeksi för ſyns ſkull. -kin kkiä *v.* tindra, blinka fortfarande. -kistän ää *v.* öppna litet på ögat, titta, lura, päivä pilkistää pilven raosta ſolen tittar fram emellan molnen. -kistelen llä *v.* fortfarande titta, pliſra. -kehdän htää *v.* ſkimra, tindra, lyſa på afſtånd. -kahdan htaa *v.* haſtigt öppna ögat, göra en blink. -kki kin *s.* ko med ſtjerna i pannan.

Pilkko kon l. -onen sen *dim.* pilkkopimiä l. pilkkosen pimiä alldeles mörkt, ſtickmörkt.

Pilla an *s.* ſkada, förderf, förluſt, förſtörelſe, lyö pillan päreiksi ſlår i ſpillror. -astun ua *v.* bli ſkenande, raſande. -astus uksen *s.* raſeri, ſkenga-lenhet.

Pillahdan ſe pilli.

Pillahtelen hdella = pilkin ſe pilkka fläck.

Pilles eksen *s.* blindnäßla (*lamium amplexicaule*).

Pilli in *s.* mindre rör, pipa, flöjt, pilliheinä rörwaß (*arundo phragmites*), juoksee pillinänsä rinner ſåſom ur ett rör, pilliniekka pipare, bläſare på pipa, flöjtbläſare, pillikukka leſontand, ſmörblomma (*taraxacum officinale*), kurjen pilli pipnäßla (*betonica stricta*). -ike kkeen *s.* blindnäßla (*lamium*), suopillike brunwäpling (*prunella vulgaris*). -ikäs kkään *a.* pipig, rörformig, punapillikäs (*lamium purpureum l. amplexicaule*), valkopillikäs (*lamium album*). -ikkä kän l. -ikka kan = valkopillikäs. -itän ttää *v.* bläſa på flöjt, pipa, veri juoksee pillittää bloden rinner ſom ur ett rör. -itys yksen *s.* flöjtbläſning, pipning. -iäinen isen = peipponen (*lamium, galeopsis*). -llahdan htaa *v.* ſpruta ut ſåſom ur rör.

Pillimus uksen = pillomus.

Pillo on *s.* öfwerdåb, wåltswerkan, åwerkan. -on oa *v.* åwerka, wåldswerka. -omus uksen *s.* åwerkan, åwerfare, ſkadedjur (pilla).

Pillu un *s.* qwinnoblygd. -utan ttaa *v.* reta till l. begå ſamlag. -utus uksen *s.* retelſe, ſamlag.

Piloinen isen = poloinen.

Pilpa lvan *s.* fröhus på humla m. fl. wårter, ſtarnbit (pilva).

Pilppa pan l. -ppu pun *s.* liten bit, en i båda ändarna ſneddad trädbit till lek, lyö pilppua leker pilppa. -unen sen *dim.* olla pilppusilla leka pilppa. -ppuun puta l. -puttelen tella *v.* ſkära i bitar. -pustelen lla *v.* ſkära i ſmå bitar. -patan ttaa l. -pattelen tella *v.* pingla med ſmå ſtycken, drilla. -patus uksen *s.* drillning, plingel.

Pilpura an = pirpula.

Pilskaan kata *v.* plaſka. -ke een *s.* plaſk.

Pilsma an *s.* ſnaſ.

Pilsu un *s.* tunn ſpåna, reſt. -uun uta *v.* göra tunna ſpånor, roſka.

Pilta llan = pinta.

Piltto ton l. -omus uksen *s.* wåldswerkare, ſkymfare. -osa an *a.* wåldſam, yſter. -ttoun uta l. -ttiyn ytä *v.* bli yſter, ſtygga.

Pilu un *s.* ſpjäle.

Pilva an *s.* barkbit, ſtarn.

Pilvi ven *s.* ſky, moln, gelee, menee pilveen blir mulen, on pilvessä är mulen, umpipilvessä öfwerallt mulen, pilvisää mulen wäderlek, pilven ripset tunna ſtrömoln, pilven kauna tunnt moln, pilven penger tjock molnrand, katajapilvi eneſmör (*tremella juniperina*). -inen isen *a.* mulen. -ves eksen *s.* ſtugga. -vestyn yä *v.* bli mulen, mulna. -veen vetä l. -veilen llä l.

Digitized by Google

-vestelen lla l. -vittelen tella *v.* mulna småningom, hålla på att mulna. -vetöin ttömän *a.* utan ett moln. -vitöin ttömän *a.* molnfri.

Pimajan mata *v.* hwina gällt. -mahdan htaa *v.* smälla gällt.

Pimiä än *a.* mörk, dunkel, *s.* mörker, pimiät silmät blinda ögon, pilkosen l. umpipimiä stickmörk, pimiän päihin l. pimein päisin i mörkret, blindtwis. -meys yden *s.* mörker, dunkelhet. -ästi *adv.* mörkt, blindt. -mento nnon l. -mentö nnön *s.* dunkel, mörker. -mentola an *s.* mörkretshem, mörk ort. -mikkö kön *s.* älskare af dunkel, mystiker. -menen l. -meen metä l. -miin mitä l. -meyn ytä l. -mennyn ntyä *v.* förmörkas, fördunklas. -meneminen isen l. -mennys yksen *s.* förmörkelse. -mennän ntää l. -mitän ttää *v.* förmörka, förblända. -mitys yksen *s.* förmörkande, förbländning.

Pinkka kan *s.* hög, hop.

Pinkko kon, -kotan ttaa, -kan kkaa, -koilen lla = pinko, -ngotan, -nkoilen.

Pinko ngon *a.* starkt spänd, tráng, *s.* spänning. -nkoon ngota *v.* spänna på, pinkoo tiehensä begifwa sig på flykten, spänna af. -ngotan ttaa *v.* spänna, utspänna. -ngotus uksen *s.* spänning, utspänning. -ngottaja an *s.* spännare. -ngotin ttimen *s.* spänninstrument, spännare (i wäf). -ngottelen tella *v.* spänna småningom. -ngahdan htaa *v.* spänna hastigt.

Pinne, pinnistän, pinnistys, pinnistelen, pinnän, pinnehdin se pinte.

Pinno on *s.* litet stop.

Pinnun l. pinnyn se pinta.

Pino on *s.* wedtraf, wedkast. -onen sen *dim.* liten wedtraf. -oinen isen *a.* full med trafwar. -ollinen isen *a.* som har wedtraf, till wedtraf hörande, en traf full. -oon ota *v.* trafwa wed. -ous uksen *s.* wedtrafning. -ooja an *s.* wedtrafware. -oilen lla *v.* trafwa småningom. -otan ttaa *v.* låta trafwa. -otus uksen *s.* bestyr om wedtrafning.

Pinsi in *s.* mejsel.

Pinta nnan *s.* yta, pintalauta brädet ifrån stockfiban, pitää pintansa håller fast wid fitt beslut, enwisas. -ainen isen *a.* ht. ytan, af ytan gjord, itsepintainen enwis. -aisuus uuden *s.* itsepintaisuus enwishet. -ntaan nnata *v.* afhugga ytan, belägga l. bestryka ytan. -nnun ntua l. -nnyn ntyä *v.* fastna wid ytan, bilda yta, hårdna, bli trög, försmäkta, lehmä pintuu kon sinar, pintunut lapsi utmärglad barn.

Pinne nteen *s.* stark spänning, preß, klämma, päästä piika pintehestä släpp flickan ifrån klämman. -nteetyn ttyä *v.* bli spänd, bli inbiten. -nnistän ää *v.* klämma, preßa, spänna till. -nnistys yksen *s.* klämning, tillspänning. -nnistelen lla *v.* fortfarande klämma, spänna till, fnipa. -nnän ntää l. -nnen ntää l. -nnehdin htiä *v.* spänna, anstränga, yrka, älä pinnä yrka l. ansträng icke.

Pinterö ön = pantero.

Pintta tan *s.* twärbalk, teft, mastbänk. -ttaan tata *v.* förse med twärbalk.

Pio on = pivo.

Pipi in *a.* fjuk (barnsligt ord).

Pippa pan l. pippu pun *s.* pipning.

Pippi pin *s.* härmningsord af pappi, tuota kosi pipit, tuota papit till denna friade både prester och leviter.

Pippuri in *s.* peppar. -inen isen *a.* af peppar.

Pira an *s.* spillra *a.* för. -akka kan *s.* för, sprittande, yster, *s.* pirog. -akkainen isen *a.* skygg, skengaleu. -akoitsen ita *v.* spritta till, skygga, skena.

Pirajan l. -raan rata l. -roon rota *v.* drypa med praßel, droppwis och porlande flyta, kringströs i spillror, förgå, förflyta. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* småningom drypa, flyta, förflyta. -rahdan htaa *v.* hastigt droppa, spritta ut, kasta ut en splittra, spricka med ljud (som glas). -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastig droppning, sprickning, litet kalas. -rahtelen hdella *v.* fortfarande och hastigt droppa, spritta ut flera gånger. -rahutan *sdr.* -rautan ttaa *v.* låta hastigt droppa, spritta ut, slinka ut. -rotan ttaa l. -rottelen tella l. -rostelen lla *v.* låta droppa, kringströ, droppwis kringspri-

Digitized by Google

da, ſtänka. -rotus uksen *s.* ſtänkning, kringſtröende (pira, pirisen).
Pirana an *s.* gröt af mjöl, ärter och rofwor.
Pirastan aa *v.* ſplittra, ſmula. -te een *s.* ſpillra, ſpån.
Pirehdyn htyä *v.* ſpritta till.
Piri *adv.* piri pintaan täynnä alldeles bräddfull.
Pirisen stä *v.* droppwis och praßlande flyta, ſtyrta. -rinä än *s.* porlande, praß-l.-stän ää l. -stelen lla *v.* låta porla och praßla, ſmått ſtänka. -stys yksen *s.* porl. ſtänkning med praßel. -styn yä *v.* kringſtänkas, ſpillas. -istytän ttää *v.* låta ſtänka, ſtrö (pirajan, piriä).
Piriä än, piristän ää, piristyn yä = pirtiä, pirtistän, pirtistyn.
Pirkale een *s.* ſpjäle, ſplittra. -rkaan rata l. -rkaelen lla *v.* ſplittra, ſlå ſpjälar, knäppa. -rke een *s.* knäppning.
Pirkkeli in *s.* ſpriſtång.
Piroon, pirotan, pirottelen, pirotus ſe pirajan.
Pirpa an = pirta.
Pirp le een = pirppa.
Pirppa pan l. pirppo pon *s.* fjäder i fälla.
Pirpula an *s.* hudfläck.
Pirrilakki = piippalakki.
Pirskaan ata *v.* ſtänka, ſpruta. -ke een *s.* ſtänk, praßel. -kon oa *v.* ſtänka raſkt. -kun ua *v.* ſtänkas, ſpruta omkring, ſtritta. -kutan ttaa l. -kotan ttaa *v.* kringſtänka, beſtänka. -kuttelen tella *v.* ſmåningom ſtänka. -kutus uksen *s.* ſtänkning. -kottaja l. -kuttaja an *s.* ſtänkare. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſtänka. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* plötſlig ſtänkning.
Pirsta an l. -tä än l. -te een *s.* ſplittra, ſpillra. -tan aa l. -taan tata l. -tän ää *v.* ſlå i ſpillror, ſmula, nedgöra. -ton oa *v.* ſplittra raſkt. -totan ttaa *v.* låta ſplittra l. förderfwa.
Pirta rran l. -pirto rron *s.* wåfſked, pirran päälinen wåfſkedsklåfwa.
Pirtiä än *a.* klarwaken, qwick, liflig, nyfter. -tistän ää *v.* uppfriſka, upplifwa. -tistyn yä l. -teydyn ytyä *v.* bli klarwaken, qwickna till, tillfriſkna, bli nyfter. -tistys yksen *s.* tillqwickande, medel att göra klarwaken l. nyfter.
Pirtti tin *s.* pörte, rökſtuga, ſtuga, pirttivaimo l. ämmä barnmorſka. -inen isen *dim.* liten ſtuga. -tike kkeen *s.* barnſängshuſtru. -ilä än *s.* Pörtom. -tillinen isen *a.* ſom har pörte, ett pörte fullt. -iyn ytä l. -iydyn ytyä *v.* löpna l. jäſai ugnswärmen (om mjölk).
Piru un *s.* djefwul, pirun hevonen l. piika ſlända (*libellula*), pirun paska dyfwelsträck, pirun purema ångwädd (*scabiosa succisa*), utſlagsſjukdom. -ulainen isen *s.* djefwulens tjenare. -ullinen isen *a.* djefwulſk. -ullisuus uuden *s.* djefwulſkhet. -ullisesti *adv.* djefligt.
Pisa an l. pisama an *s.* fräkne. -ainen isen l. pisamainen isen *a.* fräknig. -amallinen isen *a.* fläckig, fräknig. -amoin ida *v.* få fläckar l. fräknar.
Pisar ren l. -ra an *s.* droppe. -re een l. -rainen isen *dim.* liten droppe. -ainen isen *a.* full af droppar. -arran rtaa l. -artelen rrella l. -aroitsen ta *v.* droppa. -soon sota l. -saan sata l. -soilen lla l. -sottelen tella *v.* utſtyrta, tillra. -rittain *adv.* droppwis.
Pisi *adv.* pisipintanaan bräddfull, pisinkitti gulärla (*motacilla flava*).
Pisin immän *sup.* af pitkä lång.
Pisku un *s.* liten fläck, prick, droppe (tilltalsord till barn). -uinen l. -kainen isen *a.* liten, ſpäd. -kuruinen l. -kurainen l. -karainen isen *dim.* mycket liten, ſpäd. -ko on *s.* prick, droppe. -kun ua l. -kaun uta l. -kuilen lla *v.* utſtyrta, bli beſtänkt med prickar, droppar. -kotan ttaa l. -kutan ttaa l. -kuitan ttaa *v.* beſtänka, kringſtrö. -kutus l. -kutus uksen *s.* ſtänkning. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* låta kringſtrö l. ſtänka, haſtigt kringſtrö. -kukas kkaan *a.* prickig, marmorerad. -kottelen l. -kuttelen tella *v.* ſmått ſtänka l. kringſtrö.
Pispa an *s.* biſkop, pispan keräjät biſkopsviſitation. -allinen isen *a.* biſkoplig. -aus uden *s.* biſkopswärdighet.
Pissi-silmä *s.* glosöga.
Pistän ää *v.* ſtinga, ſticka, reta, föror-

Digitized by Google

saka styng, spisa, räcka till, pistää sikua slagta swin, kylkeäni pistää jag har styng i sidan, pistää riihtä uppsätta säd i riau, pistää kortin göra affpel på ett fort, taga öfwer ett fort, niemi pistää mereen landtungan sticker ut i hafwet, pisti ihmeeksi wäckte förundran. -to on l. -täntö nnön *s.* styng, stick, pistotauti håll och styng, pirtosana stickord, riihen pisto rieuppsättning, ovipisto sädraden till torkning närmast till riedörren, pistoneuvo stickwerktyg, pistomarja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*), piston-puu ulltistel (*onopordon acanthium*). -tos oksen *s.* tillstånd af styng, stickning, pistosheinä stinknäbb (*geranium robertianum*), pistoskukka styfmorsblomma (*viola bicolor*). -te een *s.* något stucket, punkt, påle, stakett. -tinäinen l. -tännäinen isen *s.* piske (med snärt af i hwarandra stuckna, ej twinnade trådar). -tike kkeen *s.* gadd. -tiäinen isen *s.* törntagg. -tin imen *s.* stickwerktyg, gadd. -täjä än *s.* stickare, styng. -täväinen isen *a.* stickande, tillräcklig. -täväisyys yyden *s.* stickande egenskap, tillräcklighet. -täväisesti *adv.* stickande, tillräckligt. -telen llä l. -täelen llä *v.* sticka fortfarande, ge stickord. -teliäs ään *a.* som brukar sticka. -tiljäinen l. -tilkäinen isen *s.* wågtistel (*cirsium lanceolatum*). -täyn ytä l. -täynnyn ntyä *v.* sticka sig, bli stucken. -täytän l. -tätän ttää *v.* låta sticka. -tällän ltää *v.* sticka hastigt och lätt, understicka. -telöitän ttää *v.* förarga, reta.

Pisty yn, pistyn yä = pysty, pystyn.

Pisyn yä, pisätän ttää = pysyn, pysätän.

Pite .... se pitkä.

Piti *int.* utrop af skadefröjd. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* ropa piti piti, uttala sin skadeglädje. -itys yksen *s.* pitirop, skadefröjdsrop (kutti).

Pitiäinen isen = peipinen.

Pitkä än *a.* lång, (*Komp.* pitempi, *Sup.* pisin), laskee pitkäksi l. pitkälleen lägger sig utsträckt, ennen pitkää innan kort, pitkin l. pisin tietä långsmed wägen, puhuu pitkältä talar utförligt, pitemmältä utförligare, pitkäikäinen långlifwad, pitkämielinen långmodig, pitkänomainen långlagd, pitkäveteinen utdragen, släpig. -tuus uuden *s.* längd, utsträckning på längden, ajan pituuteen med tiden, under tidens längd. -ästi *adv.* långt. -äinen isen *a.* lång, *s.* ljungeld, åska. -tuinen isen *a.* så lång som, af längd, sormen p. fingers lång. -tuisuus uuden *s.* längd. -tukainen isen l. -telä än *a.* något lång. -ällinen isen *a.* långwarig, långsam. -ällisyys yyden *s* långwarighet. -ällisesti *adv.* långwarigt, långsamt. -idusta an *s.* stycke i längd, wäb. -källoinen l. -källoinen isen *a.* långtrådig, tråkig. -kulainen l. -kyläinen l. -tulainen isen l. -kulitsa an *a.* aflång. -kulaisuus l. -tulaisuus uuden *s.* aflång form. -kyrkäinen isen *a.* långsträckt. -ke een *s.* förlängning. -kitän ttää *v.* förlänga, fortsätta, räcka, fortfara, pitkittäin långsåt, på längden, pitkittävä kronisk. -kitys yksen *s.* förlängning, fortgång. -kite tteen *s.* medel till förlängning. -kittelen tellä *v.* förlänga småningom, föla, pitkitellen sölande. -äksyn yä *v.* anse för lång, långledas. -ästyn yä *v.* anse för lång, bli lång. -itenen idetä l. -idennyn ntyä *v.* bli längre, förlängas. -idennän ntää *v.* förlänga, göra längre, uttänja. -idennys yhsen l. -identö nnön *s.* förlängning. -kistän = pitkitän. -kistelen = pitkittelen. -kistyn yä *v.* förlängas.

Pitnilkka kan *s.* rund mößa (= patalakki).

Pito, pitoinen se pitää.

Pitseeri in *s.* pitschaft, förfegling. -seeraan rata *v.* förfegla.

Pitulitsa an l. **pituritsa an** = pitkulitsa se pitkä.

Pituus, pituinen, pitulainen se pitkä.

Pidän itää *v.* hålla, behålla, anse, underhålla, behandla, fira, måste, pitää lukua hålla, föra räkning, bry sig om, pitää hyvänä hålla af, förplåga, pitää liki hålla nära, wara närgången, likipitäin nära, ungefär, pitää hulluna anse för galen, mitäs siitä pidät hwad tycker du derom, pitää hevosia underhålla hästar, pitää pahoin hålla, be-

Digitized by Google

handla illa, pitää neuvoa hålla råd, rådslå, pitää häita fira bröllopp, minun pitää sanoman l. sanoa jag måste säga. -itämä än *s.* det som hålles, firas m. m. käden pitämä handfäste, tag. -tämys yksen l. -tine een *s.* hållande, firande m. m. pitämyspuu heligt träd, mielipitine tycke, åsigt. -däntö nnön l. -däntä nnän *s.* hållande, talon pidäntö gårdshållning. -ito don *s.* hållning, firning, *pl.* pidot gästabud, hyvä pito god behandling, pitovaatteet slitkläder, pitohuone gästabudsrum, huolen l. murheen pito omsorg. -itonen sen *dim.* = pite. -itoinen isen *a.* som hålles, puolipitoinen halfsliten, hyvän pitoinen välhållen. -ide iteen *s.* hållning, neuvon pide rådplägning. -iti idin *s.* hållande, underhåll. -dikko kon l. -däkkö kön = piti, pide. -idin itimen *s.* medel att hålla l. underhålla, lihan pitimet *ep.* för örnens klor, hengen pitimeksi till lifwets underhåll. -däke kkeen *s.* hållhake, hinder. -itelen idellä l. -ideskelen llä l. -itäelen llä *v.* fortfarande hålla, handtera, widröra. -tely yn l. -telys yksen *s.* handtering, bruk, widröring. -idelmä än *s.* det widrörda, pihtien pidelmä stället som tånger widrör l. fattar. -dätän ttää l. -däytän ttää *v.* återhålla, hämma, hejda. -dätys yksen *s.* återhåll, afstadnande, hållare. -dätin timen *s.* återhållsmedel, hållare, hållhake, struf i kantele. -dättelen tellä *v.* återhålla småningom, hämma då och då, stadna flera ggr. -dätyn ttyä *v.* bli återhållen, hämmas. -dätytän ttää *v.* låta tillbakahålla. -distän ää *v.* sammantrycka l. hindra (med hållare pidin).

Pitäjä än l. -jäs ään *s.* socken, pitäjäkunta socken i sin helhet. -jäläinen isen *s.* sockenbo.

Piuhkaan kata, piuhkon oa = piukun, piukin se piukka.

Piukare een *s.* fliså.

Piukea an *a.* fast, hård.

Piukka kan *a.* strängt spänd, klämd, trång, knapp, *s.* klämma, sido piukkaan bind strängt. -kasti *adv.* spändt, trångt, knappt. -kkainen isen *dim.* = piukka. -kkea an l. -kkava an *a.* strängt spänd, gält ljudande, hwinande, klingande. -kkeasti l. -kkavasti *adv.* spändt, hwinande. -ke kkeen *s.* spänning, klämma, hwin, gnäll, småll. -kotan ttaa *v.* tillspänna, tillbraga strängt, klämma. -kotus uksen *s.* tillspänning. -kotin ttimen *s.* spännare. -kkaan kata *v.* gällt ljuda, hwina, gnälla, strälla. -kin kkia *v.* fortfarande hwina, gnälla. -kun kkua *v.* bli spänd, gnälla. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* tillspänna, klämma, smälla, strälla. -kahdan htaa *v.* hastigt hwina, smälla till gällt. -kahtelen hdella *v.* smälla till fortfarande gällt.

Piu'on ukoa = piukin se piukka.

Piuru un *s.* säf (*scirpus*).

Piusta an *s.* långt stycke, långweb, wäd (pidusta af pitkä).

Piuttu tun *a.* näswis.

Piuvi in *s.* ett slags kortspel. -vaan vata *v.* säga topp i piuwispel.

Pivo on *s.* näfwe, göwen, umpipivo knuten näfwe, pivon silmä l. pesä midten af näfwen, pivon ala twärhandsmått, pivon täysi = pivollinen. -ollinen isen *a.* ht. näfwe, en näfwe full. -oon ota l. -oelen *sdr.* -oilen lla *v.* trycka med näfwen, knyta näfwen, gifwa hand, utdela näftals. -varran rtaa l. -vartelen rrella *v.* rycka, borttaga, tillegna sig. -ottain l. -ottaisin *adv.* näftals.

Piyvi in = piuvi.

Plaasti in *s.* murbruk. -taan tata *v.* rappa.

Plakkari in *s.* ficka (lakkari).

Plankku kun *s.* planka (lankku, palkki).

Pliiski in *s.* strandfkata (*hæmatopus ostralegus*).

Plyijy yn *s.* bly (lyijy). -yinen isen *a.* af bly.

Plukki kin *s.* tillmäfkning.

Plökki kin *s.* blåck, bleck.

Pod .... se pot....

Pohahdan htaa *v.* framstörta susande, fräsa upp hastigt. -htelen hdella *v.* susande framstörta då och då.

Pohatta tan l. -atto ton *a.* förmögen, rik, af rikedom uppblåst. -hakas kkaan l. -hakka kan *a.* stålt, stätlig. -hotan

Digitized by Google

l. -hatan ttaa *v.* wara ſtält l. ſtältlig, lyſa. -hatun ttua *v.* bli förmögen, bli uppblåſt.

Pohdan, -hde, -hdin ſe pohti

Pohja an *s.* botten, grund, nord, ſlädd, Pojo ſocken, juo pohjaan bricker i botten, palaa pohjaan widbrännas, perinpohjin alldeles i grund, kengän p. ſkoſula, pään pohja hufwudkudde, Pohjamaa Österbotten, Pohjameri Nordſjön, pohjatähti polſtjernan, nordſtjernan, pohjakaskeet = marinpuut, pohjalintu boſink. *Komp.* pobjempi = pobjemmainen närmare bottnet, mer nordlig. *Sup.* pobjin = pohjimmainen närmaſt bottnet, nordligaſt. -anen sen *dim.* = pohja, pohjanen palaa det är norrſken, pohjasen palo norrſken. -ainen isen l. -joinen isen *s.* belägen i botten, nordlig, *s.* nordan. -jallinen isen *a.* bottenförſedd. -atoin ttoman *a.* bottenlös. -attomuus uuden *s.* bottenlöshet. -attomasti *adv.* bottenlöſt. -ala l. -jola an *s.* nordland. -alainen isen *s.* Österbottning. -jukka kan *s.* botten, djupaſte l. innerſta delen, bottenwrå, djup bugt, teſtikel. -jus uksen *s.* botten. -aan ata *v.* bottna, göra botten, ſlädda. -ailen lla *v.* förſe med botten. -aun uta *v.* ſläddas, förſes med botten. -astan aa *v.* bottna, föſa botten. -astun ua *v.* bottna, komma till, finna botten. -audun utua *v.* nå botten, komma till botten. -aunnun ntua *v.* falla i botten. -jin ia *v.* göra botten, bilda bottenſats. -jitsen ta *v.* förſe med botten. -jos oksen *s.* ſläddning.

Pohje hkeen l. -hkia an l. -hkio on l. -hkioin omen *s.* wade, airon pohje den tjocka delen af åren närmaſt handtaget.

Pohkuroitsen ta *v.* mucka, knyſta.

Pohmelo on l. -milo on *s.* krapula, pohmelniekka krapulant.

Pohti hdin *s.* fart, yhteen pohtiin med ſamma fart, täyttä pohtia i full fart, pitää pohtinsa håller på, upphör ej. -ikas kkaan *a.* i fart ſlädd, häftig. -hdin htia *v.* ſkaka, wanna, bryſta, pää pohtii hufwudet darrar. -hdan htaa l. -htaan hdata *v.* wanna, bryſta. -hdin htimen *s.* bryſta, wanna. -hde hteen *s.* bryſtning, *pl.* pohteet lättſäd ſom faller från bryſtan. -htelen hdella l. -htaelen lla *v.* bryſta ſmåningom (puhti).

Pohvaan vata *s.* pöſa upp, uppſjuda, pråla, prunka. -vaus uksen *s.* pösning, tomt prål, prunk. -va an *a.* pöſande, prålande. -vaune nteen *s.* råka i is, uppſjudande watten, isſkorpa utan watten inunder (kohva), tomt prål. -vastelen lla *v.* ſkryta.

Poijes ſe poikki

Poika pojan *s.* ſon, goße, unge, poikapuoli ſtyffon, poikamies ung, ogift man, kanan poika ſyckling. -kanen sen l. -ikonen sen *dim.* liten goße, goße lilla. -ainen isen *a.* manlig, maſkulin, rik på goßar l. ungar. -aisuus uuden *a.* manlighet, goßålder. -jannin l. -jinnin ntimen l. -jintima an *s.* ſtyffon. -kamas aan l. -kamainen isen *s.* pojſaktig, icke fullwuxen. -amaisuus uuden *s.* pojſaktighet. -amaisesti *adv.* pojſaktigt. -kuus uuden *s.* goßålder, ſwändom, kull. -aus uden l. -kue een *s.* kull, ſonahop. -jin ikia *v.* lägga ungar, föda (om djur). -kimus uksen *s.* unglägging, födande af ungar. -jitan ttaa *v.* låta lägga ungar, bringa att framföda. -jatoin ttoman *a.* utan ſon l. unge. -jitoin ttoman *a.* utan föner l. ungar.

Poikki ken *a.* twär, twärsaf, twärsöfwer, lyö puun poikki ſlår trädet af, poikkitie twärwäg, poikkikatu twärgata, poikkipuolin l. poikkitelaan l. poikkiteloin på twären, tien poikki twärsöfwer wägen, poikenluoma förtrollad åkomma, onaturlig, poikessa *sdr.* poissa borta, poikkeen bort, poikellansa på twären, poikeksi *sdr.* poijes l. pois bort, heitän poijes l. pois kaſtar bort, poikin twärsöfwer, *komp.* poikemmaksi längre bort. -inen isen *dim.* = poikki, poikkiskatu twärgata. -kkinainen isen *a.* afbruten. -kkinaisuus uuden *s.* afbrutet tillſtånd. -kkinaisesti *adv.* afbrutet, oſammanhängande. -ke kkeen *s.* twärſtällning, frånwaro. -kkein emen *a.* afbruten,

Digitized by Google

på twären warande. -kittain l. -kettain l. -kitteloin *adv.* på twären. -kkeen keta l. -kkeilen lla *v.* wika af på sidan, twären, afwika, wika in, poiketava frypin, frog, afwäg. -kkeus uksen *s.* afwikelse, frånwaro. -kkeemus uksen *s.* wikning åt sidan, afwikelse. -kkeun uta *v.* wika af. -kkeutan ttaa *v.* ha att wika af, aflägsna. -kellan ltaa *v.* hastigt och lätt wika af, wara borta som hastigast. -kkile een *s.* afbrutet l. bräckligt ting. -kistan aa *v.* wika på twären, bilda winkel. -kistelen lla *v.* wika fortfarande i winkel, wika hit och dit, slå krumbugter. -kistun ua *v.* böja sig på twären, aflägsna sig. -oistan aa (af pois) *v.* aflägsna, afwärja, fördrifwa, sätta inslag från halfwa wäfwen. -oistelen lla *v.* afwärja småningom. -oistaja an *s.* afwärjare. -oistamus uksen *s.* afwärjning.

Poimin ia l. poimen ea *v.* plocka, knyppla, rynka. -ia an *s.* plockare, knypplare. -mento nnon l. -menta l. -minta nnan *s.* plockning. -mu un l. -me een *s.* plockning, weck, poimuhousut i linningen weckade byror, poimulehti baggstålar (*alchemilla vulgaris*). -muinen isen *a.* weckig, *s.* korg till bärplockning. -minki ngin *s.* korg till bärplockning. -mielen lla l. -miskelen lla *v.* fortfarande plocka, knyppla. -muun muta *v.* lägga i weck, rynka. -mutan ttaa l. -muttelen tella *v.* låta lägga i weck l. rynka. -mitan ttaa *v.* låta plocka. -mehdan htaa *v.* röras pleckwis, lunka. -mettelen tella *v.* trippa.

Pois, poissa, poistan, poistelen se poikki.

Poju un l. pojut poikuen = poikanen.

Poketoin ttoman *a.* olämplig, oduglig.

Pokko kon *s.* wärk. -kotan ttaa *v.* wärka. -kotus uksen *s.* wärkning, wärk (pakko).

Pokkuroitsen ta l. -roin ida *v.* bedja artigt, få genom öfwertalning.

Poksa an *s.* wenerisk sjukdom.

Pola an *s.* brits, lafwe, högt sofställe.

Polanne nteen *s.* tic on polantcella wägen bryter igenom, ehuru på ytan tillhårdnad (poljen).

Polasin imen *s.* kort kasle hwarmed renredet fästes wid slädan.

Poljen lkea *v.* trampa, träda, nedtrycka, förtrampa, träda, bestiga, kukko polkee tuppen trädar. -lkia an l. -lkuri in *s.* trampare, förtrampare, förtryckare. -ljin lkimen *s.* något som trampas, trampa. -luin lkumen *s.* trampa, steg i trappor. -lku lun *s.* trampning, gångstig, polkuhinta wanpris, rampris, myy kalunsa polusta säljer sin wara till underpris. -kunen sen *dim.* liten gångstig, liten ingång, trappsteg. -lkuinen isen *a.* full med stigar, stående i wanpris. -lkema an *s.* det trampade, sen orin polkema afwel efter den hingsten. -lkeunnun ntua *v.* hårdtrampas, nedtystas, förtrampas. -lkelen ljella l. -ljeskelen lla l. -ljeksin ia *v.* trampa lätt. -lkuttelen tella *v.* stampa, hoppa klumsigt. -ljetan ttaa *v.* låta trampa, låta bestiga. -ljetutan ttaa *v.* låta trampas l. bestigas.

Pollistan, pollistelen, pollistun = pullistan m. fl.

Polo on *s.* stångkrok, klabb till krok, kort kasle i ändan af renens dragrem (polasin). -onen sen *dim.* liten krok.

Polo on *s.* olycka, nöd, polon alainen nödställd, beklaganswärd. -oinen isen *a.* olycklig, jämmerfull. -otoin ttoman *a.* icke olycklig, icke nödställd. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* jemra sig, klaga.

Polskun ua *v.* plaska. -ku un l. -ke een *s.* plask, plaskande -kutan ttaa *v.* åstadkomma plask, plaska. -kutus uksen *s.* plaskning.

Polsta an *s.* slädtäcke af läder, fotmantel. -tu un = polsta.

Poltsa an *s.* kort hylla.

Poltan ttaa *v.* bränna, polttaa viinaa bränna brännwin, p. tupakkia röka tobak, pakkainen polttaa frosten skadar, vatsaa polttaa magen lider af häftig smärta, af inflammation. -tto ton l. -tanto nnon *s.* bränning, polttopuu brännweb, brännsle, viinan poltto brännwinsbränning, polttouhri brännoffer, polttotauti hetsig feber. -tti tin =

Digitized by Google

poltto. -te tteen *s.* bränning, hetfig feber, inflammation. -ttoinen isen *a.* bränande, hetfig, inflammatoriff. -tos oksen l. -tas aksen *s.* det fom bränneš, bränufle. -tin ttimen *s.* bränn-werktyg, poltinora l. -rauta brännborr, poltinmerkki brännmärke. -ttama an *s.* det brännda, putken p. fpikbölb. -ttaja en *s.* bränuare. -ttavainen isen *a.* brännande. -ttavaisuus uuden *s.* brännande egenfkap. -ttajainen l. -ttarainen l. -ttisinen isen *s.* brännäßla (*urtica dioica*). -ttelen tella l. -teskelen lla *v.* bränna fmått l. fortfarande. -tstan ttaa *v.* låta bränna.

Polus, polustan, polustin fe polvi.

Polvi ven *s.* knä, led, ſlägtled, krökning, polvihihna fpannrem, polviluu l. -lumpio knäſkål, polvikiverrin l. -kiverrys l. polventaivuin knäwed, polvijuuri knäböjd rot, knärot, polviluku ſlägtregiſter, genealogi, polvi polvelta led för led, ei polvenansa alldrig i ſitt lif, miespolvi mansålder, pahapolvi hin onde, polvikunta ſlägt, generation, puhki polveni genom min hela lifstid, on polvin siellä asunut har en längre tid bott der, jäi polvemmaksi förblef en längre tid, polviheinä = satapolvi wattenbinda (*galium aparine*), hanhen polvi = pihan nurmi, kurjen p. = taskunäre, varsan p. bleknäfwa (*polygonum persicaria*), vihava varsan polvi watteupeppar, bitternäfwa (*polygonum hydropiper*). -ves eksen *s.* generation, mansålder, polveksehen Pohjolahan till det en mansålder (att fårdas) aflägsna Pohjola. -vinen l. -vuinen l. -vahainen isen *a.* ledfull, lång till knäet, en mansålder warande, åldrig, päivän polviset hopiat ſilfwerpiecer gamla ſom ſolen, urgamla. -ittain l. -ittaisin *adv.* ledwis. -ikas kkaan *a.* ledfull, full med krökningar, bugtig. -veke kkeen *s.* liten krökning, bugt. -vuri in *v.* krokigt nafwareſkaft. -vus uksen *s.* ett knä, *pl.* polvukset knäpar. -vistun ua *v.* knäfalla. -in ia l. -veilen lla *v.* göra bugter, krökningar. -lus uksen *s.* knäband, ſtrumpeband. -lustan aa *v.* förſe med ſtrumpeband, förſe med knäbetäckning. -lustus uksen *s.* pålåggning af ſtrumpeband l. knäbetäckning. -lustin imen *s.* ſtigbygel. -veun uta *v.* härleda ſig ifrån, härſtamma.

Pomisen sta *v.* gifwa doft tomt ljud. -iloitsen ta *v.* tala oförſtåndigt, pladdra högt.

Pompi mmin *s.* bomb. -mmitan ttaa *v.* bombardera. -mmitus uksen *s.* bombardering.

Ponka ngan *s.* koja, hydda, if. af granbark.

Ponkaan ngata *v.* bånga upp, bullra doft.

Ponnistan aa *v.* ſpänna upp, ſparka upp ſig, ſparka emot, ſtreta, anſträngа ſig. -tus uksen *s.* uppſpänning, anſträngning. -taja an *s.* den ſom ſpänner, ſtretare. -tin imen *s.* ſpännare, tryckfjäder, fotſtöd. -ikes kkeen *s.* fotſtöd att ſparka emot. -telen lla *v.* fortfarande uppſpänna, ſtreta emot, med anſträngning göra ngt, käy ponnistelee går med tunga ſteg. -telemus uksen *s.* anſträgning, ſträſſamhet, ſtretande.

Pono on *s.* ponojsså isſkorpa utan watten inunder, ſtöpis.

Ponta nnan = ponto.

Ponsi nnen *s.* knoppen i ändan på ſkaft (yra, ſpjut, pil), ſtyrka, kraft, lusikan ponsi ſkedſkaft, ei pontta ei perää l. ei perää ponttakaan icke den ringaſte grund. -nnetoin ttoman *a.* utan knopp i ändan, ändlös. -ntinen isen *s.* med knopp förſedd, mäktig, mahtipontinen wäldig. -nnan ntaa *v.* göra knopp i ändan, afſluta.

Ponto nnon *s.* band. -nnotoin ttoman *a.* utan band, hejdlös, häftig.

Popotan ttaa = puputan.

Poppa pan l. -ppo pon *s.* trollkarl, ſpåman = poppamies. -ana an *s.* bobin. -aunnun ntua *v.* af en händelſe inträffa. -aus uksen *s.* oförmedad händelſe.

Populi in *s.* inhyſing.

Pora an *s.* ſkrån, ſkri, högljudd gråt, borr. -aan ata *v.* ſkräna, högt gråta, borra. -aaja an *s.* ſkränare, borrare. -ajan aa *v.* porla, ſlå bubbler, ſkräna, knorra. -ahdan htaa *v.* uppgifwa ett haſtigt ſkrån, porla upp. -ahdus *sdr.*

Digitized by Google

-aus uksen s. haſtigt ſkrän, plötsligt porl. -ahutan sdr. -autan ttaa v. framkalla haſtigt ſkrän, låta haſtigt porla upp. -astan aa v. borra. -re een s. bubbla, liten blåſa på watten, ſpricka, liten remna, porevesi watten ſom porlar upp (t. ex. ur ſprickor på iſen), ſlödwatten, porejää is på ſlödwatten, on poreissa är ſprucken. -reinen isen a. full med ſprickor. -reilen lla v. ſlå ſprickor. -rehdin htia v. bubbla, ſlå blåſor på watten. -reetoin ttoman a. utan ſprickor, utan bubblor. -rin ia v. ſlå fortfarande bubblor, ſlå tätt och ofta, klappa på. -risen sta v. porla, ſlå bubblor, knorra, qwäka. -rina an s. fortſatt porl, ſorl, qwäkning. -ristan aa l. -ristelen lla v. låta porla, ha att ſorla, göra ſkrän. -ro on s. ſpricka, wärk, buller, grus, glödaſka, porokello kurirflocka, pään poro ſpricka i huſwud l. huſwudwärk, porokakku på aſka gräddadt bröd, kahvin poro kaffeſump, raukee poroksi ſönderfaller i grus, porotyö kläpararbete, fuſkwerk, poroseppä fuſkare, poropeukalo kläpare, fuſkare. -roinen isen a. full med ſprickor l. aſka l. grums, ſprucken. -roon ota v. ſpricka. -roilen lla v. ſpricka ſmåningom. -rokas kkaan s. på aſka gräddadt bröd, a. grumsblandad. -rotan ttaa v. låta ſpricka, wärka, pådrifwa, kläpa, bullra, brumma, kälta på, ulos pohjani porotan bullrar l. porlar ſå att mitt botten utdrifwes, pohjanen kovin porotti uordan bullrade ſtarkt, ajaa porottaa för ſå att gruſet flyger. -rotus uksen s. ſpräckning, wärk, buller, pådrifning. -rotutan ttaa v. låta ſpräcka, ha att wärka, låta pådrifwa. -ru un s. porl, kräm, ſtorgrät. -rutan ttaa v. ha att kräna l. ſtorgråta. -ruttaja an s. den ſom har att kräna l. ſtorgråta. -rutus uksen s. twång att ſtorgråta l. kräna. -ruttelen tella v. ha att forfarande kräna l. ſtorgråta.

Pore, poreinen, poreetoin, poreilen, porehdin ſe pora.

Porhi in l. -ho on s. braxenpanka (lisu).

Pori in s. Björneborg.

Porisen, porina, poriſtan ſe pora.

Porkka kan s. ſtake med knopp i ändan, (för att pulſa i watten, framſkjuta båt), halsſwulſt, qwarka. -kkaan kata v. framſkjuta båt med ſtake, ſtaka, pulſa. -kin kkia v. ſtaka fortfarande, pulſa. -kkoon kota v. ſtaka raſkt, ſtöta framåt, kräna.

Porkkana an s. morot, aſlång rofwa.

Poro on s. tam ren, poromekko lappmudd (pora).

Poro, poroinen, poroon, poroilen, porotan, porotun ſe pora.

Porohka an s. knut.

Porriainen isen s. kardborre (*arctium lappa*).

Porro on = pillike.

Porr .... ſe port. ...

Porsas aan s. gris. -ainen isen *dim.* liten gris, a. rik på griſar. -aallinen isen a. ſom har griſar. -sin ia v. framföda griſar, griſa.

Porskun ua v. qwäka, plumſa, ſtänka. -utan ttaa v. ha att qwäka, ſtänka på. -utus uksen s. ſtänkning. -uttaja an s. ſtänkare. -uttelen tella v. ſtänka fortfarande. -ka an = porkka.

Porstua an s. förſtuga.

Porras rtaan s. trappa, ſpång, sammakon porras ormbunke (*polypodium filix mas*). -rtainen isen *dim.* liten trappa, a. ht. trappa. -rrastan aa v. förſe med trappa l. ſpång. -rrastus uksen s. trappl. ſpångbyggnad.

Portimo on on s. hermelin.

Portta tan s. näfwerriſwa.

Portti tin s. port.

Portsu un s. ſlagsmål.

Portto ton s. hora, ſköka. -onainen isen s. horiſt, s. ſköka.

Poru, porutan, poruttaja, porutus, poruttelen ſe pora.

Porvari in s. borgare. -isto on s. borgerſkap (ſtånd). -ruus uuden s. borgerſkap (egenſkap).

Posahdan htaa v. plumſa, plaſka till haſtigt. -ahdus sdr. -aus uksen s. haſtigt plaſk, plums. -suun suta a. plaſka. -sotan ttaa l. -sutan ttaa v. uppwäcka plaſt, plaſka. -sutus uksen s. plaſkning. -sautan ttaa v. åſtakomma haſtigt plaſk.

Digitized by Google

Poski ken *s.* kind, fida, poskipää kindsknota, poskitie fidoväg, bioväg. -inen isen l. -keinen isen *a.* ht. kind, på fidan l. affides belägen. -kus uksen *s.* käft, den ena af kinderna. -keilen lla *v.* ftryka öfwer kinder, fmeka.

Posliekka kan = porstua.

Poslukka kan *s.* ftor maffa i nät.

Possakka kan *s.* dagswerke.

Posta an = piikkiäinen.

Posti in *s.* poft.

Potaati in, potas aan, poteri in = peruna.

Potasma an *s.* högra fotens fkida (potkusma).

Poden tea *v.* fjukas, kraßla. -oto don *s.* fjukdom. -tilas aan *s.* fjukling.

Potisen sta *v.* pöfa, mumla. -ina an *s.* pösning, mummel.

Potka an *s.* fparkredskap, bakfot, fkänka, benling under högra fkidan, meni juoksupotkaa begaf fig i lunk. -aan ata *v.* fparka. -ahdan hta *v.* fparka till haftigt. -aisen sta *v.* fparka till en gång. -kin ia l. -ken ea *v.* fparka fortfarande, fparkas, gå fnabbt. -kia an *s.* fparkare. -kiainen isen *s.* fparkning. -kitan ttaa *v.* ha att fparka. -kittelen tella *v.* ha fortfarande att fparka, fparkas, fprattla. -ko on *s.* fparkning, fparkredskap, fjäder. -kotan ttaa *v.* anfalla med ötfterna, motfpärra fötterna, draga l. fpänna upp en fjäder. -kotus uksen *s.* fpärrning med fötterna, uppfpänning. -ku un = potko (jfr. följ).

Potku un *s.* ett flags nät. -ken ea *v.* utlägga nät. -kus uksen *s.* utlagdt tillftånd.

Potokka kan *s.* takränna.

Portra an *a.* grann.

Portsi in *s.* gris.

Potska an *s.* knopp, fkott.

Potskaus uksen *s.* renens dragrem.

Potsotan ttaa *v.* fjuda, pottra.

Potti tin *s.* flaska, kruka. -ilo on *s.* lergryta.

Pottu tun *s.* potatis, potta.

Potus uksen l. -usa an *s.* remmar till att hindra fkidens flintning på häftens hälar.

Potuska an *s.* byna, kudde.

Pouaan ata *v.* fpå i kort.

Pouahutan ttaa *v.* uppehålla, fladna.

Pouhahdan htaa *v.* plumfa, gå i haft med buller. -hanne nteen *s.* isförja, isfforpa utan watten innunder (kohva).

Poukama an *s.* djupt ftälle emellan forfar, bugt, liten wik.

Poukka kan *s.* trångmål, nöd, klämma, haft, utfprakad eldgnifta. -kkaan kata *v.* nödga, klämma efter, hafta. -kkaus uksen *s.* efterfättning, anfättning, haftande. -kkailen lla *v.* nödga fmått. -kko kon *s.* haftig rörelfe utåt, återftudsning, ilande fart, tulipoukko fprakande gnifta. -kkoon kota *v.* ila ut, återftudsa. -kkous uksen *s.* återftudsning. -kahdan htaa *v.* plötfligt utfpringa, återftudsa haftigt. -kahdus uksen *s.* haftig återftudsning. -kotan ttaa *v.* ha att återftudsa, ha att ila, klämma efter, twinga, wåldfamt behandla, bulta på. -kotus uksen *s.* bringande till återftudsning, efterfättning, wåldfam behandling, bultning. -kku kun *s.* anfättning, wåld, byke. -kutan ttaa *v.* wåldfamt behandla, bulta, byka. -kutus uksen *s.* bultning, bykning. -kkura an *s.* hoppande l. ftudsande fart, böjlig lunk. -kkuroitsen ta *v.* löpa i hoppande fart, ftudsa upp fortfarande (t. ex. en trifka), lunka hoppande.

Pounu un *s.* lång och fmal tufwa, tufftrång i moßor. -nikko kon *s.* moßbelupen trakt l. kulle.

Pouta dan *s.* klar och torr wäderlek, poutavuosi torrt regnlöft år, poutahaukka lärkfalk (*falco subbuteo*). -ainen isen *a.* klar och torr. -tiainen isen *s.* lärkfalk. -din tia *v.* wara klar och torr, förtorka (om wäderlek), poutiva pelto af foltorka lidande åker. -dittelen tella *v.* förtorka, plåga med torka. -ditun ttua *v.* bli förderfwad af foltorka, lida af torka.

Povi ven *s.* barm, notkil. -veilen lla *v.* känna i barmen. -vetoin ttoman *a.* utan barm.

Povoiniekka kan *s.* hufwudprydnad för qwinnor.

Prami in l. -ia an *s.* prunkande, praktälfande. -meus uden *s.* prunk, prål.

Digitized by Google

-maan mata *v.* prunka. -maelen lla *v.* prunka ſmått.

Priiskun ua *v.* ſtänkas, ſtritta. -kaun uta *v.* haſtigt ſtänkas. -kaus uksen *s.* ſtänk. -ko on *s.* ſtinkdroppe. -kutan l. -kotan ttaa *v.* ſtänka. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* ſtänka ſmått. -kotus uksen *s.* ſtänkning. -kottaja l. -kuttaja an *s.* ſtänkare.

Prokenen oeta *v.* tillfriſkna.

Prokopää *s.* luſtigt hufwud.

Prostin ia *v.* ſpliſſa.

Prostina an *s.* blårgarnstyg, öfwerrock af linne. -ainen isen *a.* af blårgarnstyg.

Protisen sta *v.* prottla, mumla.

Provasti in *s.* proſt, provastikunta proſteri.

Pruikkaan kata *v.* ſpruta upp ur munnen, uppkaſta. -kkaus uksen *s.* uppſprutning, uppkaſtning.

Pruuki in *s.* bruk. -kaan kata *v.* bruka. -kaus uksen *s.* brukning.

Präikkä kän *s.* ſkramla. -kkään kätä *v.* ſkramla. -kkäys yksen *s.* ſkramling. (räikkä).

Präiskä än, -kään kätä l. -kytän ttää, -käys yksen = präikkä m. fl.

Prändti tin *s.* boktryck, tryckeri. -ttään tätä *v.* trycka. -ttäys yksen *s.* tryckning.

Pud.... ſe put....

Pudistan aa *v.* ſkaka, afſkaka, utſkaka, ſkudda. -tus uksen *s.* ſkakning. -tun ua *v.* bli ſkakad. -tutan ttaa l. -sutan ttaa *v.* förorſaka ſkakning. -telen lla *v.* ſkaka ſmått.

Pue .... ſe puke.

Puh *int.* uttryck af uppblåſthet. -hajan hata l. -hisen sta *v.* ſnyſa, ſtänka, pöſa. -hahdan htaa *v.* haſtigt ſtänka, pöſa till. -hahdus *sdr.* -haus uksen *s.* haſtig uppblåsning, ſtänkning. -hakka kan *a.* uppblåſt, däſt, plusſig. -hallan ltaa *v.* blåſa, ſtåſa. -hallus uksen *s.* blåsning. -haltaja an *s.* blåſare. -hallun ltua l. -hellun ltua l. -histun ua *v.* bli uppblåſt, däſt, plusſig, bortblåſas. -hallutan ttaa *v.* låta blåſa, ſtåſa, förorſaka uppblåſthet, däſthet. -hallutelen tella *v.* ſmåningom låta blåſa. -hellan ltaa l. -histan aa *v.* uppblåſa, genom blåsning utſpänna, göra plusſig. -histus uksen *s.* uppblåſthet, kolik (puhka, puhki, puhun).

Puhdas ſe puhta.

Puhde ſe puhte.

Puhe, -einen, -elen, -eskelen, -elias, -eliaisuus, -eliaasti ſe puhun.

Puhistan, puhistun, puhistus ſe puh.

Puhka han *s.* ſtåsning, ſtånfning, uppblåſthet, olla puhassa wara i nöd. -hkaan hata *v.* ſtåſa, puſta, ſtänka, ſtåſa ut, hwila. -kelen lla *v.* fortfarande ſtåſa. -hku hun *s.* ſtåsning, yhtä puhkua med ens, *eg.* med en andning, ett andetag. -hun hkua l. -hin hkia *v.* ſnyſa, ſtåſa pöſa. -kuilen lla *v.* ſmåningom ſnyſa, ſtåſa (puh, puhki).

Puhki *adv.* genomborradt, genom-, ampua puhki seinän ſkjuta igenom (genomborrande) wäggen, puhuu puhki korvani bläſer genom mitt öra, bläſer l. talar ſå att öronen wilja ſprängas, puhki polveni all min lifstid igenom. -hkeen hjeta *v.* ſpricka, briſta, utbriſta, utbryta. -hkeus uksen l. -hjento nnon *s.* ſprickning, utbrott. -keilen lla *v.* ſmåningom ſpricka, utbryta. -kaisen sta *v.* ſticka hål, utſticka, utfläcka, renſa (fiſk). -kaistus uksen *s.* utſtickning, genomborrning. -kasu un *s.* fiſkrensning, genomſtickning. -hon hkoa l. -hkoon hota *v.* utſticka raſkt, briſta i ſtort. -kuri in *s.* pryl. -kaisutan ttaa l. -hotan ttaa *v.* låta utſticka, briſta, låta briſta (puh, puhki, puhotan, puhun).

Puhlea an *a.* uppblåſt, plusſig. -lakka kan *a.* fyllig, trind.

Puhna an l. -nu un *a.* öfwermåttan tjock l. feg.

Puhotan ttaa l. -ttelen tella *v.* utſpricka, wara frodigt, florera, ſtöna, ſtåſa. -ttatan *s.* uppblåſt menniſka. -tin ttimen *s.* blåsebälg (puh, puhka, puhki).

Puhdas htaan *a.* ren. -htaus uden *s.* renhet. -htaasti *adv.* rent. -htainen isen l. -htaallinen isen *a.* renlig. -htaisuus uuden l. -htaallisuus uuden *s.* renlighet. -htaallisesti *adv.* renligen. -hdistan aa l. -hdistelen lla l. -hdastan aa l. -hdastelen lla l. -hdin htia *v.* rengöra, rena. -hdistus uksen *s.* rengörning, rening. -hdastin imen *s.* reningsmedel. -hdistaja an *s.* rengörare. -hdistun na *v.* bli ren, rengöras.

Digitized by Google

-hdistaun uta *v.* rengöra ſig. -htukainen isen *a.* något ren, ſnygg, nätt, renlig.

Puhde. hteen *s.* otta, ſkymning, tiden för arbete wid eldsljus, aamupuhde, iltapuhde morgon-, aftonſtund wid eldsljus. -hteinen isen *a.* hf. puhde.

Puhti hdin *s.* fart, kraft, wälſtånd (pohti), fonſtgrepp, inre obeſtämd åkomma. -inen isen l. -ikas kkaan *a.* fonſtig.

Puhun ua *v.* blåſa, tala, puhua valkiata blåſa upp elb, puhua suunsa puhtaaksi tala rent ut. -uri in *s.* blåſare, ſtark wind. -huja an *s.* blåſare, talare. -huvainen isen *a.* blåſande, talande. -he een *s.* blås, tal, mundtlig proceß, puhemies talman, puheen parsi taletått. -heinen isen *a.* talande, talig. -heellinen isen *a.* ſom talar, talande. -humatoin ttoman *a.* icke talande, tigande. -helen l. -heskelen l. -hekselen l. -huskelen lla *v.* prata, ſpråka, tala fortfarande. -helias aan *a.* ſpråkſam, wältalig. -heliaisuus uuden *s.* ſpråkſamhet, wältalighet. -heliaasti *adv.* ſpråkſamt, wältaligt. -hutan ttaa l. -huttelen tella *v.* ha att tala, tillſtala, ſamſpråka, ſamtala (puh, puhka, puhki).

Puid . . . . puit. . . .

Puihkaan kata l. -hkuun kuta *v.* gråla.

Puihkia an *a.* qwick, egenkär.

Puikeli in = puikia, -kellan ltaa, -kennan ntaa, -keltelen llella, -kentelen nnella = puikin, puikutan.

Puikia an *a.* tappformig, långſamt afſmalnande. -kkari in *s.* tapp, nåtſticka. -kko kon l. -kku kun *s.* tapp, plugg, pigg, jääpuikko isrigg, keripuikko nyſtpinne, sukkapuikko = sukkavarras ſtrumpſticka. -kkonen sen *dim.* olla puikkosilla leka ſticklek. -kin kkia l. -kutan ttaa *v.* ſticka fortfarande, haſtigt ſticka, ſlinka, puikkii piiloon ſticker ſig undan, p. tiehensä ſlinker bort ſin wäg. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſticka, ſlinka undan. -kahdus uksen *s.* haſtigt undanſtickande, bortſlinkning. -kahtelen hdella *v.* ſlinka fortfarande. -kahutan ttaa *v.* ſlinka haſtigt, ha att ſlinka.

Puilu un = puuha.

Puime een *s.* tufwa.

Puin ida *v.* ſlå, tröſka, p. nyrkkiä pöytään ſlå näfwen i bordet, pui silmiänsä blinka, klippa med ögonen. -ima an *s.* tröſkning, puimakone tröſkmaſkin. -into nnon l. -inti nnin *s.* tröſkning. -itan ttaa *v.* låta ſlå l. tröſka.

Puinen ſe puu.

Puippu pun *s.* kyckling, fogelunge. -peroinen isen *a.* pipande, *s.* pipare. -peroitsen ta *v.* pipa. -pottelen tella *v.* pipa, ſlinka undan (puikutan ſe puikia).

Puiskahdan htaa, puiskahdus uksen = puikahdan, puikahdus ſe puikia.

Puisma an = kuisma.

Puistan (*sdr.* af pudistan) aa l. -telen lla *v.* ſkaka, ſordra, begära. -tus uksen *s.* ſkakning, fordran. -tatan l. -tutan ttaa *v.* förorſaka ſkakning. -tuttaja an *s.* ſkafare, *ep.* för konwulſion. -tutus uksen *s.* ſkakning, konwulſion.

Puisto, puistikko ſe puu.

Puidin tia (= pujoon) *v.* genomträda, ſmyga igenom, puiten ſmygande. -itukka kan *s.* plugg, pinne, poikapuitukka knyffel till goße.

Puitan ttaa *v.* ſkaka (puistan), ſmyga ſig bort (pujotan), ſåtta träd, hoppa från träd till träd (puu).

Puite ſe puu.

Puittaan tata *v.* ſmyga ſig undan.

Pujantelen nnella *v.* blinka (puin).

Pujea an *a.* owal. -jo on *s.* långſamt aſſmalnande, ſpetſig, hukande, gråbo (*artemisia vulgaris*), pujoparta pipſkägg. -joinen isen *a.* full med gråbo, gjord af gråbo, långſpetſig. -jaan jata l. -joon jota *v.* genomſticka, träda igenom, ſmyga ſig, ſlinka fram. -jaun uta *v.* träda ſig igenom, haſtigt ſmyga, ſlinka fram. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* genomträda, ſmyga igenom. -jotus uksen *s.* genomträdning, ſmygning. -jottaudun utua *v.* ſmyga ſig fram, arbeta ſig igenom, ſlinga ſig igenom. -jautan ttaa *v.* låta arbeta ſig igenom, kaſta fram. -jahdan htaa *v.* haſtigt träda igenom, ſmyga, ſlinta, ſlinka fram. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.*

Digitized by Google

haſtigt genomträdande, ſmygning, ſtinkning. –jahtelen hdella *v.* ſtingra ſig igenom (puikia, pukea).

Puka an *s.* ſadelknapp, puckel, bulnad.

Pukahdan htaa *v.* röra ſig haſtigt, ſwänga ſig.

Pukale een l. –li in *s.* ore med krumböjdt huſwud.

Pukama an *s.* böld (puka), tallſtrunt.

Pukara an *s.* långſluttande wattenfall.

Pukari in l. –are reen *a.* enwis, ſtyfſtunt. –rinen l. –rinen isen *a.* enwis, motſträfwig. –roitsen ta *v.* enwiſas.

Puen ukea *v.* påträda, påkläda. –uin ukimen l. –ukema an l. –uku uvun l. –ukuin ukumen l. –ue ukeen *s.* drägt, kläbnad, pukeen parsi kläbesmode. –ukia an *s.* påklädare. –ukine een *s.* beklädning, beklädnad. –ueskelen lla *v.* påkläda ſmåningom. –uetan ttaa *v.* genomträda, ſticka igenom, påkläda, –uetus uksen *s.* genomträdning, påklädning. –uettelen tella *v.* genomträda fortſarande. –keun uta *v.* påkläda ſig. –kellan ltaa *v.* träda, ſlingra igenom.

Pukina an = uuttu.

Pukka kan *s.* ſtöt, knuff, böjning, trotts, pock, käydä pukalleen gå till ſängs, olla pukallaan ligga. –kkaan kata l. –kkaelen *sdr.* –kkailen lla *v.* ſtöta, ſkuffa, böja, buga, pocka. –kkaus uksen *s.* ſtötning, ſkuffning, pock, bugning. –katan ttaa *v.* låta ſtöta.

Pukkari in *s.* trädnyckel till trädlås.

Pukki kin *s.* bock. –inen isen *dim.* liten bock, *a.* rik på bockar. –ila an *s.* bockars wiſtelſeort. –kin kkia *v.* ſtöta, ſtånga (pukka).

Puksahdan htaa *v.* nedfalla haſtigt, dimpa ned. –hus uksen *s.* dimpning. –hutan ttaa *v.* nedſtörta, ſqwätta.

Puku, pukuin ſe puke.

Pukuri in = pukari.

Pukuloin ida *v.* ſtöta emot (pukkaan).

Pula an *s.* hål i iſen, nöd, fara. –ajan l. –aan ata l. –lisen sta *v.* porla, plaſka, dyka. –lina an *s.* plaſk, porl. –lake kkeen *s.* djup wattengöl uti färrmark. –ahdan htaa *v.* falla i wak, plumſa ned, dyka haſtigt. –ahdus *sdr.* –aus uksen *s.* plumsning, haſtig dyfning, plaſk. –ari in *s.* dykare. –akka kan *s.* wak, nöd. –li in *s.* porl, plaſk. –likki kin *s.* plaſkare, dykare. –lakoitsen l. –likoitsen ta l. –likoitan ttaa *v.* plaſka.

Pulikka kan *s.* nyſtpinne, trädplugg, kaſle.

Puljahdan htaa *v.* ſlinta, dimpa.

Pulju un l. –ukas kkaan *a.* ſtormagig, korpulent.

Pulkka kan *s.* renſläde att åka uti, plugg, puls. –kkaan kata *v.* pulſa. –ari in *s.* pulſare. –kin kkia *v.* förſe med pluggar l. pinnar. –kitsen ta *v.* plugga, kila, genom ſammanpreſſning kaſtreca.

Pulkko kon *s.* plugg. –kotin ttimen *s.* pinne.

Pulkkuri in = pullikka.

Pullahdan htaa *v.* ſlå haſtigt bläſa, uppdyka ſom en bläſa.

Pullakka kan *a.* ſtinn, uppblåſt, trind.

Pullero on *s.* boll. –rias aan *v.* kupig, konwex. –rtelen rtella *v.* bläſa upp munnen, bete ſig högfärdigt, wara genſträfwig, knota. –rehdan htaa *v.* tumla om, trilla.

Pulli in *s.* rundt kärl, tumlare, flaſka, ſtinnhet, uppblåſthet, silmät ovat pullillansa ögonen äro utſtående ſom flot. –istan aa *v.* göra rund och uppblåſt, utſpänna, pösa upp. –istus uksen *s.* uppblåsning, ſwällning. –istun ua *v.* bli uppblåſt, uppdrifwas, bli ſtinn, fyllig, bogna. –ikka kan *s.* större rundt kärl, ankare. –ikoitsen ta l. –itan ttaa l. –ittelen tella *v.* tala med uppblåſta kinder, tala högtrafwande, mumla, puttra, käbbla.

Pulliainen isen *s.* en uggleart.

Pullo on *s.* rundt kärl, flaſka, bläſa på watten, notflöte af ſtarn, propp, ſtarn, pullonaama uppblåſt anſigte. –okas kkaan *a.* kupig. –oinen isen *a.* af tallbark, förſedd med flöten. –on oá l. l. –oon ota *v.* tillproppa. –otan ttaa *v.* låta korka, ſtarua, proppa, förſe med flöten. –otus uksen *s.* korkning, förſeende med flöten. –otun ttua *v.* bli öfwerdragen med bark, ſtarnas.

Pullus uksen *s.* tölp.

Digitized by Google

Pulma an *s.* owäsende, tillfällig åkomma, hinder. -ahinen isen *dim.* = pulma. -aan ata *v.* bullra, stoja. -astan aa l. -astelen lla = pulmaan.

Pulmo on l. -onen sen = pulmu, pulmunen snösparf.

Pulmu un *s.* nedgräfda rotfrukter till förwaring under wintern, snösparf (*emberiza nivalis*). -unen sen l. -ukainen isen *dim.* liten snösparf, punapulmunen domherre (*pyrrhula vulgaris*).

Pulpukka kan *s.* näckros (ulpukka), maan pulpukka bollerblomster (*trollius europæus*).

Pulpun ppua l. -putan ttaa *v.* ljuda pul pul, såsom då något rinner ur en butelj, porla, klunka. -putus uksen *s.* porling.

Pulsakka kan *a.* rundlagd, fyllig.

Pulska an l. -kas aan l. -ki in l. -kia an *a.* hög till wärten, ansenlig, prydlig, stolt. -keus uden *s.* prydlighet, stolthet. -kasti l. -kiasti *adv.* prydligt, ståtligt. -kastun ua *v.* förskönas, bli prydlig.

Pulsukka kan *a.* fetlagd och slamsig, *s.* trulsa.

Pulvana an *s.* perukstock, mößstock.

Pumaan ata *v.* dunka på, slå med doft ljud.

Pumppu pun *s.* pump, fröhus på karborre. -ppuun puta *v.* pumpa, pumsa. -uja an *s.* pumpare. -putan ttaa *v.* låta pumpa, röras upp och ned på watten, puttra.

Pumpula an *s.* liten blåsa, bläddra.

Pumpuli in *s.* bomull. -inen isen *a.* af bomull.

Puna an *s.* rodnad, rödfärg, rödt, punakivi rödkrita, punamaa l. -multa rödmylla, punamaali rödfärg, punatauti rödsot, punaverinen rödlett, blond, punajuoksu gyllenåder, punahäntä l. -takkinen rödstjert (*lusciola phoenicurus*), punarinta gråsiska (hanne), punapää gråsiska (hona) (*fringilla linaria*), punapulmunen l. -tulkku domherre (*pyrrhula vulgaris*), punalatva hampört (*eupatorium cannabinum*), punajuuri l. -kukka blodrot (*tormentilla erecta*), punajuurikka rödbeta, punalaukka rödlök, puna-apila rödwäpling, punakettu brandräf. -ni in l. -no on l. -ne een *s.* rödfärg. -nonen sen *dim.* rödfärg. -nainen isen *a.* röd, tulipunainen eldröd. -nakka kan *a.* rödlett, rödbrusig. -nahka an l. -nahko on *a.* rödaktig. -nava an *a.* starkt röd, rodnande. -alainen isen *s.* åkerros (*agrostemma githago*). -nikki kin *s.* röd ko, p. sieni ett slags ätlig swamp. -naan ata l. -nastan aa l. -nistan aa *v.* göra röd, rödmåla, rödfärga. -nastus uksen l. -nistus uksen *s.* rödfärgning, rodnande. -nastun ua l. -nistun ua *v.* bli röd, rodna. -notan ttaa *v.* rodna. -notus uksen *s.* rodnande. -nahdan htaa *v.* hastigt rodna, antaga hastig, flyktig rodnad. -nahdus uksen *s.* hastig rodnad. -nastutan ttaa *v.* göra röd, förorsaka rodnad. -nehdun htua *v.* bli röd, rodna. -netun ttua *v.* bli röd. -nehdin htia *v* fortfarande synas röd, skifta rödt. -nerran rtaa l. -nertelen rrella l. -neroitsen ta *v.* skifta rödt. -nerrun rtua *v.* bli rödtskiftande, bli rödaktig. -nulainen isen *s.* åkerros (*agrostemma githago*) (puno).

Pungastan aa *v.* mödosamt åstadkomma.

Punkalaidun itumen *s.* Pungalaitio.

Punkki kin *s.* trädlus = punkkitai.

Punnaan ata *v.* böka, försöka med all makt.

Punnikka kan *s.* lod, kula i thermometer (punta).

Puno on *s.* rep, snodd, något snodt. -on oa *v.* sno, wrida, twinna med fingrar. -os oksen *s.* snodd, wridet tillstånd. -ne een *s.* snodd, snodt, böjdt tillstånd, snoarbete. -noja an *s.* twinnare. -nonta nnan *s.* twinning, wridning, snodd. -nonnainen isen *s.* snöre. -noilen lla *v.* sno småningom. -netan ttaa *v.* wrida, sno, träda igenom (ett snöre). -netus uksen *s.* genomträdning (puetan, puetus). -netin ttimen *s.* det som genomträdes, snöre, band (till sko). -nallan ltaa *v.* wrida, wända om. -nallus uksen *s.* wridet rep, wriden, krokig ställning (puna).

Punta nnan *s.* tyngd, pund. -ainen isen *a.* tung, pundig. -ari in *s.* besman puntaripää ängkafle (*alopecurus prasensis*), puntarikalu hwad som wäges

Digitized by Google

med besman. -nnitsen ta *v.* wäga, uppwäga. -nnitus uksen *s.* wägning. -nnitsia an *s.* wägare. -nnittelen tella *v.* småningom wäga, öfwerwäga. -ntias aan *a.* wigtig, korpulent. -nnus uksen *s.* wigt, tyngd, börda. -nnitutan ttaa *v.* låta wäga.

Punttí tin *s.* bult, byxhålft.

Punttuin uida *v.* grälа, kära emot.

Puo on *s.* ars, stuß, rumpa, födslodelarna, makiapuo läckermun. -otto ton *a.* snål (perso).

Puohaan ata *v.* stöfa. -ari in l. -aaja an *s.* stökare (puuhaan).

Puohtaja an *s.* glada (*milvus regalis*).

Puohde hteen *s.* böjning.

Puohdan htaa m. fl. = pohdan o. s. w.

Puola an *s.* Polen. -alainen isen *s.* Polack.

Puola an l. -lain amen l. -lanen sen l. -lakka kan *s.* lingon, sian puola mjölon, hepopuola smörbär, swinbär (*cornus suecica*).

Puoli len *s.* hålft, half, midt, sida, parti, puolitoista halfannan, puoli kolmatta två och en half, päivä on puolella dagen är wid hålften, middag, puolipäivä middag, puoliyö midnatt, puolikuntainen, puolieräinen halfgången, halfgjord, -eräisyys l. -kuntaisuus halfhet, halfgångenhet, puolikäinen omogen till sin ålder, wid halfwa åldern, puoliväli midtemellan, puolitiessä halfwägs, tiepuoli sidan af wägen, äitipuoli styfmor, velipuoli halfbror, mielipuoli wanstunig, puolihankainen tuuli sidawind, puolipurje klyfware, miespuoli l. miehenpuoli manligt kön, vainopuoli qwinligt kön, käsipuoli enhändt, leivän puoli bröddelen af födan, tästä puolen härefter, kotopuolella i hemtrakten, lähti kotopuoleen begaf sig åt hemtrakten, kahden puolin på båda sidor, molemmin puolin å båda sidor, idänpuolella från ostkanten, puoleltani ifrån min sida, puolestani å mina wägnar, ruumiin puolesta i anseende till kroppen, pitää vaimon puolta wara på hustruns sida, pitää puolensa stå på sig, puolta pitämätöin oweldig, antaa puolta gifwa medhåll, puolen pito medhåll. -inen isen *dim.* liten hålft, midt, middag, olla puolisella spisa middag. -istelen lla *v.* spisa middag. -linen isen l. -leinen isen *a.* till hälft l. sida l. midt hörande, pahan puolinen mera dålig, hörande till dåliga sidan, idän puolinen åt östliga sidan belägen. -iainen isen *a.* till sida hörande, pohjan puoliainen åt norden belägen. -imainen isen *s.* halfgjord, åt sidan belägen. -immainen isen *a.* mest åt sidan belägen. -limmiten l. -limmittain *adv.* halft om halft, till halfs. -inainen isen *a.* half, halfgjord, halffärdig. -inaisuus uuden *s.* halffärdighet, ofullgångenhet. -inaisesti *adv.* till hälften, halfwägs, halfgjordt. -letoin ttoman l. -letoinen isen *a.* utan hålft, utan make, utan medhåll, tygellös. -lettomuus uuden *s.* hjelplöshet, försvarslöshet, tygellöshet. -lettomasti *adv.* tygellöst, oförsvarligt. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* dela i halfwor, puolittain l. puolittaisin l. puolitellen till hälften. -lennan ntaa *v.* borttaga hälften, få öfwerhand. -lenen leta *v.* förminskas (eg. till hälften). -ikka kan l. -iska an l. -ikas kkaan *s.* hålft, halfwa, sian puolikas swinsida. -isko on *s.* hålft, pagina. -ikkokon *s.* hålft, halftunna. -ikkoinen isen *a.* till hälften l. halftunna hörande, halftunns, puolikkoisin halftunnswis. -ikoitan ttaa l. -ikoitsen ita *v.* halfwera, dela i halftunnor, puolikottain halftunnswis. -iso on l. -isa an *s.* make, gemål. -lelainen isen *s.* partiman. -llan ltaa *v.* gynna, bistå. -ltaja an *s.* biträdande sångarn wid runosång. -llun ltua *v.* blifwa halfwerad, ytterlas. -lut uen *s.* hålft, parti. -lus uksen *s.* försvar, ersättning, puolusmies adwokat, medhållare. -lustan aa *v.* försvara, wärja, ersätta. -lustus uksen *s.* försvar. -lustaja an *s.* försvarare. -lustelen lla *v.* småningom försvara, hålla med.

Puolukka kan l. -ainen isen = puola, koiran puolukka = juovukka.

Puoskari in *s.* qwacksalware. -kin ia l. -karoitsen ta l. -karoin ida, *v.* qwacksalwa.

Digitized by Google

Puosta an *s.* hög åstrand, till stranden l. iskanten drifwen isförja.
Puoti din *s.* bod.
Pupisen sta *v.* mumla. -ina an *s.* mummel.
Pupu un *s.* harunge, hare. -utan ttaa *v.* ſmacka, låta ſom haren. -uttaja an *s. ep.* för haren.
Pura an l. -as aan l. -asin imen *s.* huggborr, huggjern, ſtor ſyl. -aan ata l. -astan aa *v.* borra. -aaja an l. -astaja an *s.* borrare. -aus uksen l. -astus uksen *s.* borrning. -asen sta *v.* borra haſtigt (puren, puraan).
Puraan l. -rajan rata l. -risen sta *v.* porla, fräſa, pruſta, fruſa. -re een *s.* bläddra. -rina an *s.* porl, fräsning, ſjudning. -rahdan htaa *v.* haſtigt porla, fruſa till, purahti itkuun utbraſt i gråt. -ristan aa *v.* ha att porla, förorſaka fräsning, preßa, trycka, klämma, kraſma. -ristus uksen *s.* hoppreßning, kramning, tryckning. -ristun ua *v.* bli hoppreßad (pura, puren).
Purakka kan l. -kas kkaan l. -kko kon *s.* trädſlaſka ofta med bubbelt botten, korg af näfwer.
Puran rkaa = purkaan.
Puren rra *v.* bita, fnipa, ſnöpa renar, vatsaa puree det fniper i magen. -ema an *s.* bett, pirun purema ängswädd (*scabiosa succisa*). -ria an *s.* bitare, tuggare. -re een *s.* bett, fnipning. -rin imen *s.* tand, betar. -ru un *s.* tugga, tuggbuß, fnipning, saban puru ſågſpån. -eskelen lla l. -ekselen lla l. -entelen nnella *v.* bita fortfarande, tugga ſmått. -eksin ia *v.* bitas, tugga. -eksentelen nnella *v.* wilja bitas. -eun uta *v.* bita ſig (t. ex. faſt), förhärdas. -ehdin htia l. -ehtelen hdella *v.* tugga på, hålla länge uppå. -etan ttaa *v.* låta bita, tugga åt någon, beta. -ettaja an *s.* tuggare, betare. -etus uksen *s.* tuggning, betning. -ettelen tella *v.* tugga ſmåningom, beta. -rto rron *s.* bete, yhteen purtoon i ett bete, pitää purtoa hwila för att beta. -rimus uksen *s.* ſom gerna bites. -raisen sta *v.* bita haſtigt, hugga i med tänderna (pura).
Purbastan aa l. -telen lla *v.* hota.
Purhotan ttaa *v.* yfwas.
Purhuun huta = pursun
Puri in = purila.
Purikas kkaan *s.* den ſtörſta refwa i ett roſſand (ſom tages för att ſmaka på, puren).
Purila an l. -lo on l. -las aan *s.* handbår.
Purina, -isen, -istan -istun, -istus ſe puraan.
Purje een *s.* ſegel, purjelaita ſegelled, peräp. afterſegel, -pieli maſt, -raaka rå, -pintta maſtbänk, -tuuli förlig wind, medwind. -einen l. -ehinen isen *a.* förſedd med ſegel. -ehdin htia *v.* ſegla. -ehdun htua *v.* anlända med ſegel. -ehdus uksen *s.* segling, ſeglats. -ehtia an *s.* ſeglare. -eetoin ttoman *a.* utan ſegel. -eettomuus uuden *s.* ſegelbriſt.
Purjen rkea l. purjin rkia = purka an.
Purju un *s* gräslök (*allium scoenoprasum*) = purjulaukka.
Purkaan rata *v.* leßa, utlaſta, afleßa, tömma, häfwa, nedtaga, nedrifwa, åtra, upphäfwa. -rkaus uksen *s.* leßning, afleßning, tömning. -rkaja an *s.* leſſare, afleßare m. m. -rkajainen isen *s. pl.* -set erſättning wid köps häfwande. -rku run *s.* afleßning, nedtagning, tömning. -kis kkiin *a.* tömd, tom, ren -rkaun uta l. -rkaannun ntua *v.* afleßas, uttömmas. -rkaelen lla *v.* uttömma ſmåningom. -rkautan ttaa *v.* låta häfwa l. upphäfwa.
Purkilo on = purtilo ſe pursi.
Purku run *s.* yrwäder = purkuilma l. -sää. -rkuva an *s.* yrwäder, ſnöyra. -run rkua l. -rkuun ruta *v.* yra ſom ſnö (purkaan).
Purlakka kan *s.* inhyſning, wräkling.
Purmu un *s.* ett ſlags ſläde, ſnöſparf (pulmu). -unen sen *dim.* liten ſläde, liten ſnöſparf. -ustan aa *v.* glupa i ſig.
Purno on l. -nu un l. -nonen sen *s.* lår, trattformig inhägnad för orrfångſt, pöſande wattenſjuk mark. -nuun uta *v.* pöſa l. fräſa upp.
Puro on *s.* bäck, dälb. -onen sen *dim.* liten bäck, reſſla.

Digitized by Google

Puros oksen = purras.
Purppoon pota v. swälla till.
Purra an = pursi.
Purras aan s. isvigg, on jääpurraissa är full med isviggar. -rrikas kkaan s. isvigg, haukip. liten gädda, gäddsnärt. -rro on s. tagg, spets, airon purrot århandtag.
Purru un s. långsamt ätande menniska (puren).
Purseennun ntua v. swälla till, slå sig.
Pursi se purte.
Pursin ia = pursun.
Purskun ua l. -kan aa v. frusa, spruta ut, frusta, snyfta högt. -kahdan htaa v. hastigt frusta, spruta ut. -kahdus sdr. -kaus uksen s. utfrustning, hastig utsprutning. -kutan ttaa v. låta spruta, uthållande spruta.
Pursos oksen = purtilo.
Pursto on = pyrstö.
Pursu un s. getpors, sqwattram (*ledum palustre*) = suopursu, pursumarja kråkbär (*empetrum nigrum*), pursurahka pors (*myrica gale*).
Pursu un = pursos.
Pursun ua l. -suun suta v. frusta, spruta, drypa, wattenlägga, stöta linnekläder i twätten. -utan ttaa v. låta frusta, ha att drypa, snyta, låta wattenlägga. -utus uksen s. snytning, wattenläggning.
Pursi rren s. fartyg, farkost. -rtio on l. -rtilo on s. ekstock, ho, tråg.
Purtsa an s. skrynkladt tillstånd, purtsaturpa rynkad nos.
Purtu rrun s. ren (kastrerad genom tuggning, puren).
Purvu un, purvunen usen = pulmu, pulmunen.
Pusa an s. påse, pung. -akka kan s. bälte.
Pusajan l. -saan ata v. arbeta; med ansträngning.
Puserran rtaa v. trycka, pressa, pusertaa käsiänsä wrider sina händer. -rrus uksen s. tryckning, pressning. -rros oksen s. utpressadt l. utframadt ting. -rtaja an s. kramare, pressare. -ro on s. bylte, arbetsrock. -sertelen rrella v. småningom pressa, krama. -rrun rtua v. bli pressad, kramas.
Puska an s. windpust, wäderil, det första och starkaste ölet af en bryggd. -kun ua v. puffa (puuska).
Pusken ea s. stånga, picka hål i bröd. -ko on s. stångning, pickning. -ku un s. stångning, noidan puskut trollfoster, trollskott. -kia an s. stångare. -kuri in s. stångare, brödpicka. -kiainen isen s. geting. -kin imen s. horn, brödpicka. -kelen lla l. -keskelen lla v. stånga smått, stångas. -kasen sta v. stånga till, slå till med hornen. -etan ttaa v. ha att stånga, reta horn boskap. -kin ia v. stånga fortfarande.
Puso on s. större näfwerflaska.
Pussahdan htaa v. pösa till hastigt, slärpa andan med bost ljud. -htelen hdella v. ofta pösa upp, puffa till bost.
Pussakka kan s. gördel (pusa).
Pussi in s. påse, qwarntratt. -ssukka kan s. liten påse, ridifyl. -ssus uksen s. uppöst tillstånd, stinnhet, påsaktighet, posket ovat pussuksissa finderna äro pösiga, uppblåsta. -ssaan ata v. insätta qwarntratt.
Pusu un s. legel, en art hund. -utan ttaa v. hetsa en hund, säga buß, buß.
Pudas utaan s. flodgren som åter förenar sig med hufwudfloden, bugt i en flod, flodkälla, trångt och stridare ställe i en flod.
Putero on s. stökare, sölare. -rehdan htaa v. stöka, söla.
Puti din a. dugtig, duglig, s. risare, spögubbe, putipuhdas alldeles ren. -ila an s. risarehem.
Putikko kon s. wattensjukt ställe.
Putina an s. aflång på botten stående trädflaska, fort och tjock menniska.
Putisen sta v. nedfalla praßlande, praßla. -stan aa v. ha att praßla, warska.
Putkama an s. spikbröld (putki).
Putki ken s. rör, ihålig stängel, stida, kaliber, ohra on putkella kornaret är inom stängeln, umpiputkessa gömd i stängeln, hukan p. wildperfilja (*æthusa cynapium*), ihmisen p. åkerrök (*fumaria officinalis*), karhun p. l. emäputki skogspipa (*angelica sylvestris*), koiran p. hundkummin (*chærophyllum sylvestre*),

Digitized by Google

maito p. = maitoheinä, paha p. stäkra (*oenanthe fistulosa*), myrkkyp. l. syötänp. l. villip. odört (*cicuta virosa*), putken polttama spikböld.

Putki in l. -ia an *a.* skyndsam i sin rörelse. -in ia *v.* fara skyndsamt. -kaan kata *v.* röra med kraft och skyndsamhet. -kaelen lla *v.* skjuta fram, skaka. -kahdan htaa *v.* hastigt skjuta fram, spritta till, putkahtava siemen frö som skjuter upp, grobart frö. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* hastigt framskjutande, plötslig fart. -kahtelen hdella *v.* skjuta hastigt fram en efter annan. -kaun uta *v.* skjuta fram, framträda plötsligt. -kautan ttaa *v.* låta framskjuta, slånga fram, skjuta upp hastigt. -ku un *s.* fart, rak sträckning, aika putkua med dugtig fart, putkunansa rakt fram, nousee putkullensa reser sig i rak ställning.

Putoon udota *v.* falla, nedfalla. -tous uksen *s.* fall, wattenfall. -toovainen isen *a.* fallande, som lätt faller. -toovaisuus uuden *s.* lätt fallande egenskap. -toomatoin ttoman *a.* icke fallande. -toelen *sdr.* -toilen lla l. -telen della *v.* falla småningom, falla en efter annan. -dotan ttaa *v.* fälla. -dotus uksen *s.* fällning, fall. -dokkeen l. -dote tteen *s.* fall, wattenfall, grop l. genombrott på winterwäg. -dotteinen isen *a.* full med fall, gropig. -dottaja an *s.* fällare. -dottelen tella *v.* fälla småningom, fälla fortfarande, icke bära (om wäg som bryter igenom).

Putra an *s.* ett slags bollspel.

Putro on = puuro.

Putta tan *s.* hinder. -tan ttaa *v.* fastna, stadna. -ttelen tella *v.* fastna då och då. -tatan ttaa *v.* låta fastna.

Putti tin = pukki.

Putu dun *s.* affall, sopor, orenlighet. -ukka kan *s.* strunt, slarfwa. -uinen isen *a.* full med sopor l. orenlighet. -dun tua *v.* bli trasig, förarmas.

Puu uun *s.* träd, puun parta trädlaf, puutarha trädgård, puun suoni l. syy trädfiber, puurastas björktrast (*turdus pilaris*), puuseppä snickare, puuvilla bomull, istua puulle sitta ned (på trädbänk), hevonen on puissa hästen är förespänd, ei puusta pitkään icke ur fläcken, puusäkki *ep.* för predikstol. -uuhut uen l. -uuhunen sen *dim.* list tet träd. -uisto l. -uihisto on l. -uistikko kon *s.* park, alle. -uinen isen *a.* af träd, trädstark, *poet.* så. -uisuus uuden *s.* trädaktighet, trädbefwerslöd, plumphet. -uiseva an *a.* trädbewuxen, trädstark, klumpigt gjord. -uutava an l. -uulas aan *a.* trädstark, plump. -uite tteen *s.* brunnsfikta, *pl.* puitteet ställningar. -uukko kon *s.* täljknif. -uukkonen sen *dim.* täljknif, dolk, olla puukkosilla wara i slagsmål med knif. -uutikka kan *s.* trädblock. -uunnun ntua l. -uudun uutua *v.* förträas, bli trädaktig, domna. -uuntumus l. -uutumus uksen *s.* trädblifning, domning. -uunnutan ttaa *v.* låta förträas, ha att domna. -uunnutus uksen *s.* brinsande att förträas l. domna. -uutoin ttoman *a.* trädlös, utan träd. -uuttomuus uuden *s.* trädbrist.

Puuha an *s.* bestyr, fjäs, fjäsk. -aan ata *v.* bemöda sig, ifrigt arbeta, fjäska. -aus uksen *s.* mödosamt arbetande, bestyrsamhet. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* bestyra, fortfarande bemöda sig. -hon oa *v.* groft bemöda sig, bestyra raskt.

Puuhakas kkaan = puuhkia.

Puuhka an *s.* bräm, luden pelskrage l. ärmuppslag.

Puuhkia an *a.* yfwig, pösig, stolt. -keus uden *s.* yfwighet. -asti *adv.* yfwigt, stolt.

Puuhoon hota l. -hotan ttaa = puhotan.

Puuhuva an *a.* stiftande l. stötande i någon färg, egande färg af.

Puujaan jata *v.* stöka, wara bestyrsam. -jaus uksen *s.* stök, bemödande. -jaelen *sdr.* -jailen l. -jelen lla *v.* bestyra fortfarande, sträfwa. -jelo on *s.* efterhängset letande.

Puukka kan *a.* rankig.

Puulea an l. -leva an *a.* fyllig, trind. -leus uden l. -levuus uuden *s.* fyllighet, trindhet.

Puumerkki kin *s.* bomärke.

Digitized by Google

Puumuli in, -inen isen = pumpuli, pumpulinen.
Puunöljy yn *s.* bomolja.
Puunnuu, puuntumus, puunnutan se puu.
Puurakka kan *s.* fuchsfärgad häst.
Puurakoitsen ta *v.* rinna med sorl, lösa med sorlande ljud.
Puurlaukka kan = purju.
Puuro on *s.* gröt. -oinen isen *a.* grötig. -os oksen *s.* gröttillbehör, grötmjöl.
Puurran rtaa l. -rtelen rrella *v.* göra inskärning, gräfwa fåror, reffla, genomsöka, stöka.
Puura an l. -ru un = puurakka.
Puuska an *s.* windstöt, wäderil, attack, skinnprydnad på rona, tuulen puuska wäderil, puuskatuuli wind med ilar, vihan puuska anfall af wrede, kuoleman p. dödsattack, noidan puuskat trollskott, häftiga sjukdoms åkommor, kädet puuskassa händerna böjda i sidan, puuskan reikä öppning bakom gummors kjortel. -anen sen *dim.* liten il, attack. -ki in l. -ku un = puuska. -oinen isen l. -kuinen isen *a.* häftig men afbruten, p. tauti sjukdom med häftiga anfall. -aan ata *v.* blåsa l. anfalla häftigt med afbrott, utkasta l. uppkasta med afbrott (ss. en pump). -kun ua *v.* fortfarande blåsa med ilar, puffa, fnysa då och då, puuskuu vihassa fräser af wrede. -ahdan htaa *v.* plötsligt blåsa l. fnysa, plumsa. -ahdus *sdr.* -ahus l. -aus uksen *s.* plötslig il, windkast, hastigt fall, sanan puuskaus infall, qwickhet. -attain l. -attaisin *adv.* skäftals.
Puusniekka kan *s.* enkas man.
Puusti in *s.* windstöt, häftigt slag, knuff.
Puutiainen isen *s.* trädlus (puu, punkki).
Puutan ttaa *v.* häfta, häfta, fastna. -tto ton *s.* häfte, häftning, fastnande, puuttovene båt hwarmed noten lösgöres ifrån bottnet, verkon puutto hinder (träd, sten m. m.) hwari nätet fastnar i botten. -ttoinen isen *a.* full med dylika hinder. -tokas kkaan *s.* fånge. -ttomus uksen *s.* häftning, widfästning. -te ttaen l. -tos oksen *s.* häftning, fastnande, hinder, verkko on puutteessa l. puutoksessa nätet har fastnat, pursi ei pääse puutoksesta båten slipper ej lös ifrån sitt fastnade tillstånd. -teellinen isen *a.* häftad, fästad, full med hinder. -ttelen tella *v.* häfta, häfta småningom, fastna då och då. -ttu ttua *v.* häfta wid, fastna, fatta uti, taga i med, smitta, förträas, domna, pursi puuttuu båten fastnar, puuttuu asiaan tar i saken, puuttuu työhön börjar arbetet, ei puutu siihen befattar sig ej dermed, räcker icke dit, puuttunut ruoho förträadt, förtorkadt gräs, käsi puuttuu handen domnar. -ttunainen isen *a.* som fäster sig, *s.* smitta. -tus uksen *s.* förträadt, domnadt tillstånd, käteni on puutuksissa min hand är domnad. -ttunainen isen *a.* förträad, förhärdnad. -tatan ttaa *v.* låta häfta l. häfta. -tattelen tella *v.* låta fortfarande l. småningom häfta. -tutan ttaa *v.* låta förträas, ha att domna (puu, följ. puutun).
Puutun ttua *v.* fattas, brista, minulta puuttuu mig fattas. -te ttaen l. -tto ton l. -tos oksen l. -ttumus uksen *s.* brist, kuoli sukupuuttoon dog så att dermed hela slägtet utdog. -tollinen l. -tteinen isen *a.* bristfällig. -tollisuus uuden *s.* bristfällighet. -tollisesti *adv.* bristfälligt. -ttuva an l. -ttuvainen isen *a.* bristande, otillräcklig. medellös. -ttuvaisuus uuden *s.* medellöshet. -ttumatoin ttoman *a.* icke bristande, tillräcklig, oafbruten, fortfarande. -ttumattomuus uuden *s.* tillräcklighet, oafbrutenhet. -ttumattomasti *adv.* oafbrutet, tillräckligt. -ttuilen lla l. -ttelen tella *v.* wilja fattas l. brista. -tutan ttaa *v.* förorsaka brist, låta fattas.
Pyhin l. -hjin hkiä l. -hkään hätä *v.* aftorka, utstryka. -hkimys yksen *s.* utstrykning, aftorkning. -he hkeen *s.* aftorkning, torkduk, handduk. -hjin l. -hin hkimen *s.* torkwerktyg, torkduk, handduk. -hkintä l. -hintä nnän *s.* aftorkning. -hkeilen llä l. -hkielen llä l. -hkäilen llä *v.* aftorka småningom. -hkäsen stä *v.* aftorka hastigt, med ens, pyhkäsi ohitseni suddade förbi

Digitized by Google

mig. -hkäsin imen *s.* torktrasa, disktrasa.
Pyhtää ään *s.* Pyttis socken.
Pyhä än *a.* afstängd, särskild, helig, *s.* helg, fastedag, Pyhäristi Mohla socken. -hyys yyden *s.* helighet. -ästi *adv.* afstängdt, särskildt, heligt. -äinen isen *a.* helig, till helg hörande. -ätöin ttömän *a.* profan, icke helig, utan helg. -hyytöin ttömän *a.* oheelig, utan helighet. -hyyttömyys yyden *s.* oheelighet. -hyyttömästi *adv.* oheligt. -hään hätä l. -hin iä l. -hennän ntää *v.* göra helig, inwiga. -henen hetä *v.* bli helig. -hitän ttää *v.* afstänga, fridlysa, förbehålla sig, helga, fira, fasta, pyhittää vainion instända ett gärde, pyhitti minulta ohria förbehöll sig korn af mig, pybittää lepopäivän helga hwilodagen. -hitsen tä *v.* inwiga. -hitys yksen *s.* afstängning, fridlysning, helgande, inwigning, bigt, skriftermål. -äilen llä *v.* drifwa omkring på helgdag. -äkkä kän l. -äkkö kön *s.* heligt ting.
Py'in ykiä *v.* skåra, göra inskärningar, blecka, spricka. -ykimä än *s.* skåra, spricka (på läppar, händer). -ykiä än l. -ykä yän l. -käle een l. -kälä än *s.* skåra, trappsteg (inhuggna i en stock), grad, afdelning emellan två skåror, paragraf, rand på kohorn, pykäläpuu karfstock, pykäläsarvi *ep.* för ko som kalfwat l. för ogift qwinna som fått barn. -ykine een *s.* inskärning. -ykäläinen isen *a.* som har skåror, ränder, karfwad, skårad, bleckad. -ykälikkö kön l. -ykälistö ön *s.* bleckkog, här och der afskalad skog. -ykällän ttää l. -ykälöitsen tä *v.* skåra, skära skåror, blecka, teckna. -ykällys yksen *s.* skärning, bleckning, skårråkning, anteckning. -ykö y'ön *s.* spricka. -y'än ykää *v.* spricka sönder.
Py'yn pykyä *v.* skjuta efter, lyfta upp undertill.
Pyljyn yä l. -jyyn jytä = pylvin.
Pylkkä kän *s.* stolpe. -äinen isen *a.* med stolpe försedd, stolpaktig. -kkäsen kästä *v.* sätta en stolpe för l. emot, stoppa (tylkkäsen).
Pylli in *s.* något rundt och kort, härkäpylli liten triud ore. -lly yn *s.* något rundt och kort, framåtböjd l. upp och nedwänd ställning, meni pyllyllensä föll hufwudstupa, häränpylly kullerbytta, meni pyllyä gjorde kullerbytta. -llykkä kän *a.* rund och trind, klotformig. -istän ää l. -istelen llä *v.* kullra, skjuta fram stupen, wända upp och ned. -istyn yä *v.* gå hufwudstupa, tumla om. -istys yksen *s.* omtumling, framskjutning af stupen. -istäjä än l. -isteliä än *s.* den som tumlar l. framskjuter stupen. -istytän ttää *v.* ha att tumla. -llähdän htää *v.* tumla hastigt om.
Pylpyrä än *s.* block.
Pylsy yn *s.* pylsa.
Pylvin iä *v.* råma, böla. -inä än *s.* råmning, bölande.
Pylväkkö kön *s.* skogbewuxen kulle.
Pylväs ään *s.* pelare, stötta, stylta. -stän ää *v.* förse med pelare, stylta upp. -stys yksen *s.* uppstyltning.
Pynnän ntää *v.* anstränga.
Pyperö ön *s.* något rundt, klotformigt.
Pyre, pyreinen, pyreilen se pyräjän.
Pyrhistän ää l. -telen llä *v.* skaka wingarna, rugga, rusta sig. -hähdän htää *v.* hastigt skaka wingarna, rusta upp.
Pyrisen, -inä, -istän, -istelen, -istys se pyräjän.
Pyritän ttää *v.* ropa, kalla.
Pyrin rkiä *v.* sträfwa, åstas, hasta. -rkiminen isen l. -rkimys yksen *s.* sträfwan, stretande. -rkiä än *s.* sträfware. -rkiväinen isen *a.* sträfwande, sträfsam. -rkiväisyys yyden *s.* sträfsamhet. -rkiväisesti *adv.* sträfsamt. -rkimätöin ttömän *a.* osträfsam. -rkimättömyys yyden *s.* osträfsamhet. -rkielen l. -rkiskelen llä *v.* sträfwa småningom. -itän ttää *v.* drifwa på, ge fjuts. -ittäydyn ytyä *v.* pådrifwas, hasta.
Pyrky ryn = purku.
Pyrskähdän, -hdys, -kyn = purskahdan, -kahdus, -kun.
Pyrstö ön *s.* stjert, pyrstötähti komet.
Pyrstöön ötä *v.* tröska (korn) andra gången.
Pyry yn *s.* snöyra, yrande fart. -yinen isen *a.* snöyrande. -yyn ytä *v.* yra med snö, yra omkring. -ytän ttää *v.* låta yra, drifwa på god fart, yra.
Pyräjän l. -rään rätä l. -risen stä *v.*

Digitized by Google

wara i smått darrande rörelse, surra, snorra, porra, röras bestyrsamt, pyristen surrande, snabbt, bestyrsamt. -rinä än *s.* surrning, bestyrsam rörelse. -reen *s.* liten bubbla på watten, surr, porr. -reinen isen *a.* full med bubblor, porlande. -reilen llä *v.* slå bubblor, porra smått, bubbla. -rähdän htää *v.* surra till hastigt, flyga upp med sakta strån (som hjerpen), rusa, stadna plötsligt med surrning. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* plötsligt sakta strån, hastig surrning. -rähtelen hdellä *v.* åstadkomma ofta hastigt strån, slara till ofta. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* sätta i darrande l. surrande rörelse, ruska, skaka, sprattla. -ristys yksen *s.* ruskning (puraan, puristan).

Pyrö ön = pyyrö.

Pyssy yn *s.* bößa. -ynen sen *dim.* liten bößa. -ytöin ttömän *a.* utan bößa. -yttömyys yyden *s.* bößbrist.

Pystyn yä *v.* skära, bita på, ta på, intränga, fatta, göra intryck, kirves pystyy yxen skär, tar på, nuoli pystyi nahkaan pilen inträngde i skinnet, luku p. päähän läran fastnade i minnet, ei pysty opetukseen fattar ej undervisningen, kauneus pystyi silmiin skönheten gjorde intryck, työhön pystyvä arbetsför, jalka pystyi foten wrickades. -yväinen isen *a.* skärande, hwaß. -ymätöin ttömän *a.* icke skärande, ohwaß. -ytän ttää *v.* låta skära, ha att ta på, göra hwaß (följ. pysty).

Pysty yn l. -yä än l. -tö ön *s.* upprättstående ställning, on pystyssä l. pystössä l. pystyällä är upprättstående, pystypää upprätt hufwud, nousen pystöön l. pystyyn l. pystyälle refer mig upp, pystövalkia brasa af upprättstående träd, ruispysty mindre sädesstack, pystypilvi ett wid horisonten uppstigande moln. -tös öksen *s.* ståndare, stolpe, stjul af upprättstående träd. -yinen isen l. -ysä än *a.* upprättstående. -yän ytä l. -ytän ttää *v.* uppresa. -yttelen tellä *v.* uppresa fortfarande. -ytys yksen *s.* uppresning.

Pysyn yä *v.* qwarblifwa, förblifwa. -ymys yksen l. -yminen isen *s.* qwarblifning, bestånd. -yvä än l. -yväinen isen *a.* waraktig, bestående. -yväisyys yyden *s.* waraktighet. -yväisesti *adv.* waraktigt. -ymätöin ttömän *a.* owaraktig. -ymättömyys yyden *s.* owaraktighet. -ymättömästi *adv.* owaraktigt. -sään sätä *v.* ha att stadna, hämma, stilla. -säys yksen l. -sääntö nnön *s.* hämning, stillande, halt, pysäyssanat trollformel till att hämma blodflödet. -säyn ytä *v.* blifwa stående, stadna. -sätän l. -säytän ttää *v.* ha att stadna. -sätys yksen *s.* standning, hämning. -sättelen tellä *v.* stadna då och då, hämma ofta. -sytän ttää *v.* låta qwarstadna, hålla på samma ställe, stilla. -sytys yksen *s.* hållande på ett ställe, stillande. -yttelen tellä *v.* stilla fortfarande (t. ex. ett litet barn), bjuda till att qwarhålla, hålla sig wid något. -sähdän htää *v.* ha att hastigt stadna, stadna hastigt. -sähdyn htyä *v.* bli hastigt stående. -sähdys yksen *s.* hastigt stadnande, halt. -sytytän ttää *v.* låta hålla stilla, låta stilla.

Pyterä än *a.* grumlig. -trään trätä *v.* grumla. -träkkä kän *a.* grumlig, *s.* grums, grummel.

Pytky yn l. -kö ön *s.* aflång bit. -ylä än *s.* aflång, *s.* aflångt kärl. -yläinen isen *a.* aflång. -kin iä *v.* skära i aflånga stycken, draga sig undan (pötkin). -kellän ttää = pötkellän.

Pytty tyn *s.* bytta. -ynen sen *dim.* liten bytta. -yinen isen *a.* rik på byttor. -tyllinen isen *a.* ägande bytta, en bytta full. -tykkä kän l. -tikkö kön *dim.* liten bytta. -tytän ttää *v.* lägga i bytta, förse med bytta.

Pyttynä än *s.* drillbjul i qwarn.

Pyvin iä *v.* fjällas, låta narfwen loßna.

Pyy yyn *s.* hjerpe, pyypiisku l. -pilli hjerppipa, pyyn kaali = läade, pyyn marja ikornbär (*convallaria bifolia*), pyyn paula mattegräs (*lycopodium clavatum*). -yyhyt yen *dim.* liten hjerpe. -yyhistö ön *s.* hjerpskog, hjerpskytte. -yinen isen *a.* hjerprik, af hjerpe. -yytöin ttömän *a.* utan hjerpe.

Pyyd . . . se pyyt . . .

Pyyhin hkiä *v.* aftorka. -hin hkimen *s.*

Digitized by Google

aftorkningsmedel, trasa. -he hkeen s. handduk. -hällän ltää v. torka lätt, sakta. -hättelen tellä v. aftorka småningom. -hkäsen hästä v. torka hastigt (pyhin).

Pyyki in s. stenröse, råsten. -itän ttää v. afrösa, uppresa råstenar, rörlägga.

Pyy'in yykiä l. -yykään yyätä v. wråla. -yykäsen stä l. -yyähdän ktää v. wråla till hastigt. -yykäelen llä v. wråla smått.

Pyylin iä l. -lyyn lytä v. råma, böla (pylvin).

Pyylevä än l. -liä än l. -läs ään a. trind, rund, tjock och kort, knubbig. -levyys yyden l. -leys yden s. knubbighet. -ly yn s. knubbighet, tjockhet, tjockt ställe (pyyry).

Pyyly yn s. ringa hydda, ide, pyylypoika ep. för björn (pyylevä).

Pyyry yn s. århandtag, ringa hydda (pyyly).

Pyyrä än l. -rö ön s. framstående, utspändt tillstånd, on pyyrällänsä är utspännd, framstående, pyyräsilmä ep. för haren. -ristän ää l. -ristelen llä v. utspänna, utsträcka, söla. -ristys yksen s. utspänning, söl.

Pyysiä än = pyylevä.

Pyydän yytää v. fånga, eftersträfwa, begära, bjuda. -dys yksen s. fångredskap, bragd, fångst. -yynnös öksen s. fångst. -däntö nnön l. -däntä nnän s. fångst, begäran. -yytämys yksen s. fångst, anhållan, bjudning. -yyntö nnön l. -yynti nnin l. -yytö dön s. fångst, begäran, sträfwan, koston pyynti l. pyyntö hämdbegär, pyytöpaikka fångstort. -yytäjä än s. fångare, begärare. -yytelen dellä v. fånga småningom, begära fortfarande. -dätän ttää v. låta begära. -yytän ttää v. bjuda, stämma, instämma. -yymys yksen l. -yyttö tön l. -yytös öksen l. -yyte tteen s. bjudning, stämning. -yyttelen tellä v. bjuda fortfarande, instämma en efter annan.

Pyällän ltää, -llys yksen l. -ltö llön, -likkö kön = pykällän, pykällys, pykälikkö.

Pyöhdin htiä v. tjärna. -hdin htimen s. tjärna, pyöhdinmaito tjärnmjölk.

Pyöninki ngin s. skulle, loft, wind.

Pyörräin rtämen l. -rtänä än l. -rtänö ön l. -rtäne een s. åkerren, pyörtänäpö lö backhumla (*achillea millefolium*).

Pyörä än s. hjul, rulle, trißa, hwirfwel, pyörätauti swindelsjuka (hos djur då de gå omkring), on pyörällä rullar omkring, har swindel, pyöräsilmä rullöga ep. för haren, pyörävyö bälte med ringar för att spänna bågen, pyöräruoho pors (*myrica gale*), pyöräpää l. l. -päinen wildhjerna. -äke kkeen dim. litet hjul, trißa. -riäinen isen a. rullande, s. trißa, hwirfwel. -rö ön a. rund, trind, rullande, hwirflande, swindlande, s. swindelsjuka. -ry yn s. swindel, cirkel, rundel. -ryläinen isen s. något sig rullande, wältrande, ep. för orm, trißa, klot. -reä än a. rund, trind, rullande, pyöreä pää afrundad ända. -reys yden s. rund skapnad, klotformighet. -rykkä kän l. -rikkä kän s. klot. -rin iä v. rulla, löpa omkring, wara bestyrsam. -riä än s. rullare, fjeskare. -riäinen isen s. tumlare, delfin. -rin imen s. rulle, pyörinrauta swarfjern. -riminen isen l. -rintä nnän l. -rintö nnön s. kringlöpning, bestyrsamhet. -rike kkeen s. som har att gå omkring. -ryn yä v. gå omkring, rulla. -rielen l. -riskelen l. -rikselen llä v. löpa fortfarande omkring, wara smått bestyrsam. -ryelen llä v. löpa sakta omkring, rulla sakta. -ritän ttää l. -rytän ttää v. ha att löpa omkring, låta rulla. -ritys l. -rytys yksen s. omwridning. -rittelen l. -ryttelen tella v. fortfarande sakta wrida omkring, låta smått rulla. -ähdän htää v. hastigt wrida omkring, hastigt wända sig om. -ähdys yksen s. hastig omwridning l. omwändning. -ähytän sdr. -äytän ttää v. wrida hastigt omkring. -ähtelen hdellä l. -äyttelen tellä v. wrida flera gånger hastigt omkring. -renen retä v. bli rund. -rennän ntää l. -ristän ää v. afrunda. -rennys yksen s. afrundning. -rrän rtää v. ha att rulla, wrida omkring, swarfwa, wända om, swindla. -rtäjä än s. omwridare, swarfware, pään pyörtäjä swindel i hufwud.

Digitized by Google

-rtäjäinen isen *s.* hwirfwel, swindel, *pl.* -set kalas l. betalning för omkringwridning af något. -rtäys yksen *s.* omkringwridning, swarfning. -rre rteen *s.* hwirfwel. -rtämä än *s.* något wridet, hwirfwel. -rtö rön l. -rtönen sen *dim.* hårhwirfwel. -rrätän l. -rräytän ttää *v.* ha att wända om, återfalla, pyörrätä sanas återfalla dina ord. -rrättelen l. -rräyttelen tella *v.* flera ggr ha att wända, wända sig omkring af och an. -rryn rtyä *v.* swimma, afdånna. -rtymys yksen *s.* afswimning, bånning. -rrys yksen *s.* afdånadt l. afswimnadt tillstånd. -rrytän ttää l. -rrytttelen tellä *v.* förorsaka swindel, förwrida, förwilla, minua pyörryttää det swindlar för mig. -rrytys yksen *s.* swindels framkallande.

Pyösynä än *s.* rund.

Pyötikkö kön *s.* djup grop.

Pä *enkl. part.* ju, dock = pa.

Päd . . . se pät . . .

Pähkinä än *s.* nöt, Pähkinälinna Nöteborg, pähkinäpuu hasel, maan pähkinä forskål (*ficaria ranunculoides*), pähkinänakkeli nötwäcka (*sitta europaea*). -äinen isen *s.* hasselträd, *a.* rik på nötter.

Pähkärä än *s.* munneört (*corydalis bulbosa*).

Päinen, päistikkaa se pää.

Päistär ren l. -re een *s.* fläfwa, päistärkarva hwitnande hår på djur, päistärkarhu gråaktig björn. -reinen isen *a.* full med fläfwor. -rikäs kkään *a.* full med fläfwor, *s.* djur med hwitnande hår. -rikkö kön *s.* djur med hwitnande hår.

Päitset se pää.

Päivä än *s.* sol, dag, föder, päivä nousee, laskee, paistaa solen uppgår, nedgår, skiner, p. koittaa dagen gryr, päivän tasaus dagjemning, p. seisaus l. -pesä l. -palaus solstånd, p. sappi wäbersol, p. kirput solröt, sydänpäivä middag, päivän rinta solbaddsställe, tänä päivänä *adv.* tänapänä idag, päivä päivältä dag från dag, öin päivin dag och natt, päivätyö dagswerke, ottaa päiviltä afdagataga, ei päiviänsä l. ikipäivinä allbrig någonsin, olin pahemmissa kuin päivissä jag war illa utkommen, joutuu päiviin råka i bryderi, tekee päiviin göra förgäfwes, vie miehen kaluinensa päivinensä för mannen med alla deß saker, lensi lintu päivän alta flög en fågel ifrån söder, päivän kakkara gulleblommor (*chrysanthemum segetum*), päivän ampuma (*potentilla norvegica*), päivän kääntäjä solwändare, *ep.* för solros, päivän nouto solhämtning, *ep.* för solwända (*helianthemum vulgare*). -äinen sen l. -vyt yen l. -vönen sen *dim.* lilla, goda dag, sol. -äinen isen *a.* ht. dag, lif, kolmen päiväinen tre dagar gammal l. lång, jokap. hwardaglig, pahan p. jemmerlig, turhanp. fåfäng, päiväinen rauta uselt jern. -vyinen isen *a.* ht. dag, en dags. -äläinen isen *s.* dagarl. -ällinen isen *a.* ht. dag, *s.* middagsmåltid, syö päivällistä spisar middag, päivällinen rauta uselt jern. -ätöin ttömän *a.* utan sol, dag, p. pohja den mörka norden. -vittäin *adv.* dagtals. -ätär ttären *s.* solens l. dagens gudinna. -äys yksen *s.* dagsresa. -äyksittäin *adv.* dagsrestals, i dagsmarscher. -änen ätä *v.* dagas. -ällistän ää l. -ästän ää *v.* spisa middag -väyn ytä l. -vityn l. -vetyn ttyä *v.* bli solbränd, förskämd af solen. -vitän ttää *v.* låta solbrännas, förskämmas af solen, klaga, beklaga sig. -vittelen tellä *v.* sola sig, söla bort en dag, beklaga sig. -vyn yä *v.* bli utmattad af dagens hetta. -änneen *s.* sol- l. daglighet.

Päkistän ää *v.* pryda, utstoffera.

Päkiä än *s.* tjockt kött, den främre tjocka delen af fotsulan. -äinen isen *dim.* = päkiä.

Päkkä kän, -änen sen = päkiä.

Päkkään kätä *v.* stångas (om gumse). -kin kkiä *v.* stångas fortsarande. -kkäsen kästä *v.* stånga till hastigt.

Päkähdän ttää *v.* röras ur fläcken, göra den minsta rörelse, studsa.

Päkärä än *s.* tjockt kött (päkiä), brunst (hos får), röbbeta, potatis, päkäräperu potatismos.

Pälkki kin *s.* spjäle. -kin kkiä *v.* slå ut en flisa, spjälka, bila.

Digitized by Google

Pälkky kyn = pälvi.
Pälkäre een *s.* splittra, flisa.
Päläs lkään *s.* näfwer l. metallplåt under foten på fkidor, fotfäfte, läge, påsstå tästa pälkähästä befria ifrån denna (fwåra) ställning. -stän ää *v.* göra fotfäfte.
Pällähdän htää l. -hdyn htyä *v.* ruſa haſtigt ifrån, störta.
Pällään ätä *v.* göra raſkt, äta glupſkt.
Pällötän ttää *v.* bullra, raſa.
Pälvi ven *s.* obrunnen fläck på en fwed, fnöfri fläck om wintern och wåren, bar tufwa (pielos). -inen l. -veinen isen *a.* full med fådana fläckar, fläckig. -vehdin htiä *v.* wara fläckig, få fläckar. -in iä *v.* bilda fläckar, fmälta fnön fläcktals.
Pälyn yä *v.* fmickra fig fram, inſinuera.
Pälä än *s.* näfwer l. metallplåt på fkidan under foten (päläs pälkään).
Pälähdän htää *v.* fvjälkas, fliſas, ſplittras, ſlyga omkring (pälkki).
Pänninki ngin *s.* kabelgarn.
Päntäri in *s.* ſtormaſt.
Päntänän tätä *v.* göra något med anſträngning, syö l. lyö päntää.
Päntä nnän *s.* ſwärm, ſtimm.
Päna *sdr.* af päivänä.
Päppä pän *s.* bröd.
Päre een *s.* perta. -einen isen *a.* rik på pertor, af pertor. -eellinen isen *a.* förſedd med pertor. -eetöin ttömän *a.* utan perta. -eettömyys yyden *s.* pertbriſt.
Pärisen stä l. -räjän stä *v.* ſurra, gniſsla, ſtänka, fräſa, pruſta. -inä än *s.* ſurr, gniſsel. -rähdän htää *v.* ſurra l. gniſsla haſtigt. -ristän ää *v.* ha att ſurra, låta gniſsla, fräſa, pruſta. -ristys yksen *s.* ſurrning, fräsning. -ristin imen *s.* ſkrammelwerktyg, ſkramla. -ristäjä äm *s.* ſurrare, gniſslare, ruovon p. pelikan (*bibl.*). -ristelen llä *v.* ſurra ſmått, ſatta, ſtänka. -rähytän l. -räytän ttää *v.* ha att haſtigt gniſsla, braka, krewera, ſprånga.
Päritän ttää *v.* förpla.
Päriä än *a.* anſenlig, ſtor.
Pärjänne nteen *s.* öppet och högländt ſtälle.
Pärkkä kän *s.* ſkramla.
Pärmä än *s.* ſkinn, pergament, ſkinnband. -äinen isen *a.* af ſkinn, af pergament.
Pärpäisu un *s.* brödſaka.
Pärpätän ttää *v.* ſkråla. -tys yksen *s.* ſkrål.
Pärrä än *s.* ſkramla, ſkräſlare. -ään ätä *v.* ſkramla, ſkräſla.
Pärskyn yä *v.* fruſta, pruſta, ſtänka. -ky yn *s.* pruſtning, ſtänkning, vuohi on pärskylläinsä bocken är brunſtig, pärskyheinä ſtrandkål (*achillea ptarmica*). -ytän ttää *v.* ſtänka på. -ytys yksen *s.* påſtänkning. -yttelen tellä *v.* ſtänka ſmått, ſtritta. -kähdän htää *v.* fruſta haſtigt till. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* fruſtning. -käytän ttää *v.* ha att haſtigt fruſta, ha att pruſta.
Pärstö ön *s.* fruſtning, fräsning.
Pärty rryn l. -rtö rrön *s.* bråte, ſkräp, pärtöneen päivineen med rubb och ſtubb. -tyilen llä *v.* ſkräpa, roſka.
Päräjän, -rähdän, -rähytän ſe pärisen.
Pässi in *s.* bäſs, bagge, gumſe, pässin kellukka = karvakellukka, pässin karsina gumsfätta, *ep.* för dens tillſtånd hwars huſtru ligger i barnſäng.
Päsäkkä kän *s.* knyte.
Päden äteä *v.* buga, gå an, förmå. -äteä än *a.* duglig, paſslig, lämplig. -äteellinen isen *a.* duglig, pålitlig.
Päteyn ytä *v.* tima, ſke af en händelſe.
Pätine een *s.* huſwudbonad, grannlåt (pää).
Pätkä än *s.* ſtump, tupakan p. tuggbuſs, laiskap. lat lymmel. -kin iä *v.* ſtycka, ſkära i ſtumpar, plocka (humla). -kitän ttää *v.* låta ſtycka, låta plocka.
Pätsi in *s.* ugn.
Pättärä än *s.* kulle, hympel.
Pätän ttää *v.* gå an. -ttävä än *a.* duglig, ſtark, anſenlig. -ttämätöin ttömän *a.* oduglig. -ttäyn ytä *v.* bete ſig kraftigt, ſätta ſig kraftigt.
Pädön pätöä (=päden) *v.* buga. -ätö ädön *s.* dugligheet, förmåga, *iron.* uſelheet. -ätöinen isen *a.* duglig, paſsabel, uſel, omklig.
Pää ään *s.* huſwud, ända, öfwerſta l. högſta delen, lakki päässä mößan på huſwudet, pääkallo huſwudſkalle, pään

Digitized by Google

alus l. alainen l. alunen hufwudkudde, pääalaki hjäfja, pääunderlag till hufwudet, pääunderlägg, pääunderlägg, pääunderlägg

tyy hwad blir slutet, päätyi sinne stadnade der, päätyi näkemään råkade se, päätyi käsiini stadnade i mina händer, föll mig i händerna. -ääde teen *s.* händelse, trollskott. -ääto dön *s.* öfwerstа gafwel på byggnad. -ääty dyn *s.* resningen på gafwelwäggen *pl.* päädyt l. päätyhirret stockar till gafwelresning. -ääty ri in *s.* kroppås. -ääteyn l. -ääteäyn ytä *v.* komma till slut, komma händelsewis. -ääten ttää *v.* ända, sluta, draga slutsats, besluta, afsluta, nåda. -äätös öksen *s.* afslutning, beslut, utslag, slutsats, päätökseksi till slut. -ääte tteen *s.* afslutning, slut, ändelse, nådning, päivän päätteeksi för att afsluta dagen, pälle päätteeksi till på köpet. -ääin ttimen *s.* afslutningswerktyg, afslutning, slut, nådning. -äättelen tellä *v.* afsluta småningom, öfwerwäga. -äätelmä *s.* slutledning. -ääteyn ytä l. -ääteyn ttyä *v.* slutas, ändas, komma till afslutning, nådas. -äistän ää *v.* påsätta grimma, betsla, förse med ända. -äihdyn htyä *v.* bli rufsig. -äihdys yksen *s.* rufsigt tillstånd. -äihtymys yksen *s.* berusning, druckenhet -äihdytän ttää *v.* berusa. -äälistän ää l. -lystän ää *v.* öfwerdraga, lägga öfwertåg, gifwa på köpet, pladdra. -äälitän ttää *v.* lägga på hwarandra.

Pääkiä än = päkiä.

Pääksi in l. -sy yn *s.* kölswin.

Päärme een *s.* ärr. -ehetöin ttömän *a.* utan ärr.

Päärmä än *s.* fäll. päivän p. solring. -ään ätä *v.* fälla.

Pääsen stä *v.* slippa, löskomma, befrias, unni pääsee eldningen är fullåndad, ugnen är färdig att grädda. -emys yksen l. -entö nnön *s.* undkomst, befrielse, utwäg. -eliäs ään *a.* som lätt slipper. -siä än *s.* som slipper. -siäinen isen *s.* påsk. -sin imen *s.* undkomstmedel, befrielse, pässin päivä befrielsedag, afskedsdag. -sö ön l. -sy yn *s.* undkomst, befrielse. -semätöin ttömän *a.* som icke slipper, bunden wid ngt, on pääsemättömässä är illa fast. -stän ää *v.* släppa, lösgifwa, lösa, skumma. -stäjä än *s.* lösare, befriare, -stö ön *s.* lösning, lösgifwning, synnin päästö absolution, päästökirja orlofsedel. -stin imen *s.* löfsemedel, befrielsewerktyg, löfsen, pässin avain löfsenyckel. -stelen llä *v.* lösa småningom, släppa en efter annan. -stälän ttää *v.* låta lösa, låta lösgifwa. -stättelen tellä *v.* låta lösgifwa en efter annan, släppa efter då och då.

Pääsky yn *s.* swala, linna- l. viiri.- l. terva- l. mustapääsky tornswala (*cypselus apus*), haara- l. latopääsky ladusswala (*hirundo rustica*), rästäspääsky husswala (*h. urbica*), ranta- l. törmä- l. vieru- l. multapääsky strandswala (*h. riparia*), pääskyn kukka l. -hattu ängsnejlika (*dianthus deltoides*). -ynen sen l. -yläinen isen *dim.* liten swala, pääskysen ruoho swalört (*chelidonium majus*).

Päästän m. fl. se pääsen.

Päästäin ämen l. -täinen isen l. -täjäinen isen *s.* näbbmus.

Pöhd.... se pöht....

Pöhellys yksen, -llän ltää = pöhkö, pöhköilen.

Pöhisen, -istän, -istyn, -istys se pöhö.

Pöhkään kätä l. -käsen stä *v.* gå dumbristigt fram, rusa fram.

Pöhkö ön *s.* dåre, tok. -ömäinen isen *a.* dårmässig, småtasslig. -öilen lla *v.* bete sig dårligt, fånas. -öytän ttää *v.* bedåra.

Pöhkörä än = kanukka.

Pöhmerö ön *s.* lös mörja. -öinen isen *s.* moddrig (pehmerö).

Pöhnä än *s.* rummet hwari laren wid patorna instånges, rufsigt tillstånd. -ään ätä l. -äilen llä *v.* lefwa i rus.

Pöhnö ön = pöhkö.

Pöhrö ön, -öinen isen = pöhmerö, pöhmeröinen.

Pöhdän htää *v.* trippa.

Pöhö ön *s.* pöfighet, swullnad, vesipöhö, pöhötauti wattusot, pöhöpiimä jässmjölk. -önen sen *dim.* = pöhö. -öinen isen *a.* pöfig, uppblåst, uppswälld. -ökäs kkään *a.* pöfig, *s.* pöfigt, wäljäst bröd. -hisen stä *v.* pösa, jäsa. -hinä än *s.* pösning, fräsning. -histän ää *v.* ha att pösa, göra pöfig. -histys yksen *s.* uppösning, uppblåsning. -his-

Digitized by Google

telen llä v. ſmåningom låta pöſa, bete ſig uppblåſt. -hähdän htää v. haſtigt pöſa upp. -ötän ttää v. låta pöſa l. ſwälla, wräfa ſig. -ötys yksen s. uppblåsning, ſwällning, wräkning. -ötyn ttyä l. -öyn ytä v. ſwullna, bli uppöſt. -öytän l. -ötytän ttää v. låta pöſa, ſwälla.

Pöjötän ttää v. tränga ſig fram, wara framfuſig.

Pökellyn ltyä = pökerryn.

Pökerryn rtyä v. digna ned, bli medwetslös -rrys yksen s. medwetslöshet.

Pökiö ön = pökkelö.

Pökkelö ön s. torr ſtubbe (pökkö). -löityn ttyä v. ſwälla utan att gro (om ſädeskorn).

Pökin kkiä l. -kkään kätä v. ſtöta, böka, ſtå. -käsen stä v. ſtöta haſtigt, ſtuſſa, ruſa.

Pökkylä än s. halfrutten ſtubbe.

Pökkärä än s. koka.

Pökkö kön s. höfuggla (*strix funerea*).

Pökkö kön s. torr ſtubbe. -kkiinnyn ntyä v. förhårdna, förtorka.

Pöksä än s. hydda, koja.

Pökölö ön s. owanligt kort ting, fubb.

Pökötän ttää v. wara hård och torr, ſitta orörlig (pökkö). -tin ttimen s. pökötinleipä uſelt bröd (af halm, ſtamp).

Pölhö ön s. ihålig ſtubbe, kanna af ett urhålkadt träd, fåne, mehiläispölhö bikupa.

Pölikkä kän= pölkky.

Pölisen, -inä, -istän ſe pöly.

Pölkky kyn s. block, ſtor ſtockända, rullwält. -ynen sen *dim.* litet block, fubb. -yinen isen a. af ett block gjord. -kkyyn kytä v. wälta med rullwält, hugga fort, göra till block. -kytän ttää v. göra block, hugga en ſtock till korta ſtycken.

Pölkkä kän s. fub.

Pölkäre een = pölkkä.

Pölly yn s. ſtoft, flygande dam l. ſnö, fuas, natteld för att från kreatur fördrifwa inſekter. -yinen isen s. full af ſtoft, dam. -yyn ytä v. damma, yra. -yytän ttää v. uppröra dam, damma, kulkee p. fara dammande fram. -llähdän htää l. -llähytän l. -lläytän ttää v. flyga upp ſom dam l. yrſnö, plötſligt ruſa upp, bloſa, owäntadt aulända. -llästyn ytä v. bli uppſträmb, uppjagas haſtigt (pöly).

Pöllä än s. liten holme.

Pöllö ön s. uggla, uf, fåne, pöllömpi fånigare. -ötän ttää l. -öttelen tellä v. bete ſig tölpaftigt. -ömäinen isen a. ufaktig, tölpaktig. -ömäisyys yyden s. tölpaktighet. -ömäisesti adv. tölpaktigt.

Pölvänä än l. -västi in s. dumhufwud.

Pöly yn s. dam, ſtoft, yrſnö, pölyhiekka flygſand. -ykkö kön s. damhop, damſamling. -yyn ytä v. damma, yra. -lisen stä l. -läjän lätä v. yra omkring. -linä än s. yra. -listän ää v. uppwäcka yra af dam l. ſnö. -läkkä kän s. yra, bryderi. -lähdän htää v. haſtigt damma, flyga upp ſom dam. -lähdys yksen s. haſtig yra. -lähytän *sdr.* -läytän ttää v. haſtigt uppwäcka yra, pudra, ſkaka haſtigt, fälla ett oöfwerlagdt ord, förhaſta ſig i tal. -läyttelen tellä v. fortfarande damma l. yubra.

Pölö ön s. ihålig ſtam, urhålkadt kärl (pölhö). -ötti tin s. ſtor klocka, ſkälla. -ötän ttää v. ljuda ihåligt, ringa på ſtor klocka.

Pömisen stä v. mumla. -inä än s. mummel.

Pömpö ön s. ſtinnt, utſtående ſtick -öttelen tellä v. gå ſtinn, röras lunſigt.

Pönkiä än a. bukig.

Pönkkä kän l. -kkö kön s. ſtötta, ſtylta, bom, on pönkillä är på ſtyltor, pönkkähame ſtyfkjortel, krinolin. -kkään kätä v. ſtötta, ſtylta, underſtödja, tillbomma. -kkäys yksen s. ſtyltning, tillbomning. -kin kkiä v. ſtötta fortfarande, hålla på att bomma. -kitän ttää l. -kitsen tä s. ſtötta, förſe med ſtöttor, underſtödja. -kitys yksen s. ſtöttning. -kistelen tellä v. utſpänna, ſträcka ſig, arbeta. ſig ur.

Pönnistän ää = ponnistan.

Pönttö tön s. bjupt l. aflångt trädkärl, trädmortel, predikſtol.

Pönäkkä kän l. -kkö kön a. högfärdig, ſtolt, elegant. -kkyys yyden s. högfärd.

Pöperö ön s. röra, mörja, hönsdreg.

Digitized by Google

-rtelen rrellä *v.* röra ihop, kudda, rulla.
Pöpisen stä *v.* mumla. -inä än *s.* mummel.
Pöppö I. pöpö ön *s.* buse (barnskrämma).
Pöppörö ön = pöperö.
Pöpökäinen isen *s.* torndyfwel.
Pöpörä än = pöperö.
Pöpöröinen isen = perho.
Pöpötän ttää = puputan.
Pörhä än *s.* lurfwighet, ruggighet, pörhäpää fmörblomman efter blomningen. -ään ätä *v.* wara ruggig, hwirfla upp (rök, dam). -histän ää *v.* lurfwa, rugga, refa hären (pörhö, pörrö).
Pörhö ön *s.* lurfwighet. -önen sen l. -öläinen isen = perho. -ötän ttää l. -ötyn ttyä = pörrötän, pörrötyn. -ökäs kkään = pörröinen (pörrö, pörhä).
Pörisen stä l. -räjän rätä *v.* brumma, furra, forla.
Pörnyyn ytä *v.* damma, hwirfla (pörhä).
Pörpatän ttää = pörisen.
Pörpöräinen isen = pöpöröinen.
Pörrinkäinen isen = pörhäpää.
Pörrö ön *s.* lurfwighet, fpöke. -öinen isen *a.* lurfwig. -ötän ttää *v.* lurfwa, rugga, flyga med ruggiga, utfyärrade wingar, furrande flyga. -ötyn ttyä *v.* bli lurfwig, ruggas.
Pörötän ttää = porotan.
Pössy yn *s.* mjärba.
Pösäkkä kän *s.* knyte.
Pösö ön *s.* knippe.
Pötikkä kän = pötsi.
Pötky yn *s.* långt ftycke, -tupakki rulltobak. -kin iä *v.* fkära i långa ftycken, taga långa fteg, lunka. -kahdän htää *v. eg.* haftigt fkära, haftigt rörras, flinka fram, plötfligt inträffa. -ytän ttää *v.* låta fkära i långa fkifwor, lunka. -käsen stä *v.* haftigt fkära ett ftycke, flinka fram. -kellän ttää *v.* flinka l. lunka lätt och haftigt (pötkä, pötkö).
Pötkylä än = pötkö.
Pötkä än = pötky.
Pötkö ön *s.* wräkling, ftrykare, lathund. -ötän ttää *v.* wräka fig, bära fig åt fom wräkling (pötky).
Pötsi in *s.* wämb.
Pöty dyn *s.* fram, fmåfaker.
Pöyhe een *s.* yfwighet, pöfighet. -hiä än *a.* yfwig, lurfwig, pöfig. -heys yden *s.* pöfighet, uppblåfithet. -histän ää *v.* uppreſa hären l. fjädrarna, högfärbas, uppblåfa. -histys yksen *s.* hårens uppresning, högfärdigt beteende. -histelen llä *v.* yfwas, bete fig högbraget, wara uppblåft, kråma fig. -histyn yä *v.* bli yfwig, pöſa upp. -hitän ttää *v.* uppöſa, upplucka. -hityn tyä *v.* bli pöfig l. yfwig (pöyhkeä, pöyhtiä).
Pöyhke een *s.* medel att hålla i pöfighet, ärtfticka l. fpjäle. -kiä än *a.* pöfig. -keys yden *s.* pöfighet. -kiö ön l. -käna än *s.* uppblåft, bryg menniſka (pöyhe, pöyhtiä).
Pöyhtiä än *a.* pöfig. -htäri in l. -htö hdön *s.* uppblåft menniſka, ketun pöyhtäri *ep.* för räfſwanſen. -hdyn htyä *v.* bli pöfig. -hdytän ttää = pöyhitän ſe pöyhe.
Pöyhytän ttää = pöyhitän ſe pöyhe.
Pöyhään hätä *v.* wara med fjädrar l. hären uppreſta, yfwas (pöyhe), ropa larma (pauhaan). -häytän ttää *v.* haftigt uppreſa hår l. fjädrar, göra haftigt yfwig, yfwas haftigt, göra larm. -hastelen llä *a.* yfwas, kråma fig.
Pöyhötän ttää, -telen tellä, pöyhistän, pöyhistelen ſe pöyhe.
Pöykiä, -kiö = pöyhkiä, pöyhkiö.
Pöykkiä än, pöykkään, pöykästelen llä = pöyhiä, -histän, -histelen ſe pöyhe.
Pöykkiö ön l. -kkö kön *s.* fåne (pöhkö), hög, hop. -kky kyn l. -kkä kän *s.* hög, hop, ſnöbriſwa. -kkyri in *s.* lapwmudd af ſullwärta renſkinn.
Pöykkään kätä l. -kän kkää *v.* bullra, larma, tala hårdt. -kähdän htää *v.* larma till haftigt, flinka fram obemärkt, låta ett ord undfalla fig. -kähytän *sdr.* -käytän ttää *v.* wäcka haſtigt larm, fälla ett oöfwerlagdt ord.
Pöylin iä *v.* böla. -inä än *s.* bölande.
Pöylään ätä *v.* röfa (nät).
Pöyre een *s.* gniſta af fet.

Digitized by Google

Pöyry yn *s.* ſotgniſta (pöyre), lurfwighet (pörrö), on pöyrylläosä är lurfwig. -ristän ää *v.* reſa håren l. fjädrarna, rugga, yfwas. -ristelen llä *v.* fortfarande reſa håret, kråma ſig. -ristyn yä *v.* bli lurfwig, ruggig. -ristytän ttää *v.* ha att ruggas, göra lurfwig.
Pöysti in *s.* ſkinka, lårſtycke.
Pöyttiö ön *s.* ſtorätare, böffel, ſom ſitter länge till bords.
Pöytyä än *s.* Pöytis ſocken.

Pöytä dän *s.* bord, pöytävaate l. -liina bordsduk, pöytäkunta bordsſällſkap, istuu pöydällä ſitter på bordet, istuu pöytään ſätter ſig till bords, pöytäristi korsſötter till bord, pöytäjako egobeſtämning på karta, jalkapöytä bord med fot, fotblad. -änen sen *dim.* litet bord. -äinen isen *s.* bordrik, ht. bord. -dällinen isen *s.* bordegande, ett bord fullt. -tyri in *s.* fat. -dätöin ttömän *a.* utan bord.

R.

Raad .... ſe raat....
Raahaan hata *v.* ſläpa, draga (laahaan).
Raahdin htia *v.* nännas, hafwa hjerta till.
Raahkia an = raakia.
Raahtomaito = rahkamaito.
Raainta nnan *s.* mjölkſtäfwa.
Raaja an *s.* extremitet, lem, raajarikko krympling.
Raaka raa'an *sdr.* raan *a.* rå, omogen, okokt, dum, sydän on raaka fänner ångel. -kuus uuden *s.* råhet. -asti *adv.* rått. -aako aa'on l. -kela l. -kila an l. -aatila an *s.* omogen frukt, kart. -alainen isen *s.* wilde, barbar. -kiun uta *v.* bli rå.
Raaka raa'an *sdr.* raan *s.* rå, ſtång, långt ſpö, ſlaga, ſtrimma, rand. -ainen isen *a.* förſedd med rå, ſpö, randig. -aa'ollinen isen *a.* randig, brokig. -aa'oitan ttaa l. -aa'oittelen tella *v.* göra randig, utmärka med ränder l. ſtreck. -aa'oitus uksen *s.* randning, ſtreckning.
Raake kkeen *sdr.* af radake.
Raakia an *a.* anſenlig, ſträf, kylig.
Raakkaan kata *v.* wräka, rata. -kkali in *s.* wräkare.
Raakki kin = raatikko.
Raakku kun *s.* ſnäcka, mußla.
Raaku un = kraakku.
Raa'un aakua *v.* krara (kråkan). -aakuna an *s.* krarande. -aautan ttaa *v.* ha att krara.
Raama an l. raamakas kkaan *a.* grof, raſk.
Raamastan aa *v.* öppna, uttaga inelfworna.
Raamattu tun *s.* ſkrift, bibel.
Raamu un *s.* kråma, ſtåra. -min ia l. -moitan ttaa *v.* ſtrapa, riſta, göra kråmor. -masen sta *v.* klöſa till, ſtrapa ongång.
Raana an l. -no on l. -na un *s.* något lurfwigt, utnött, wrak, ratgobs, ſtarfwa, ylletäcke, rya, får, himmelsſtreck, meteor, ampui linnun raanaan ſårade fogeln med ſkottet, raudan raana får af eggjern, ilman raana wäderſtreck, meteor. -nio on *s.* ſtarfwa, utnött tillſtånd, kråk. -an aa l. -aan ata l. -nnan ntaa *v.* utnöta, utmatta, utmärgla, rata, wräka, pladdra, syö raanain äter glupſkt. -ni nen *s.* pladder, mjölkſtäfwa, tunntapp, raanaheinä = poimulehti l. rautalehti, raanilehti = ruokoruoho, raanikukka = vuoheinä, vesiraani = limme, kiroraani renfana (*tanacetum vulg.*) -aun uta *v.* bli utmattad, utmärglad. -nnun ntua *v.* utmärglas, utmattas, beſökas.
Raapakka kan *s.* ſläng.
Raapin ppia *v.* ſkrapa, ſkafwa, ſkubba. -pasen sta *v.* ſkrapa till haſtigt, klöſa. -ppu pun *s.* ſkaf. -putan ttaa l. -pustan aa *v.* ſkrapa, ſkafwa. -putus uksen l. -pustus uksen *s.* ſkrapning. -puttelen tella *v.* ſkrapa ſmått.
Raapotan ttaa *v.* ſlänga, wräka, behandla wårdslöſt (riepotan, raapakka).
Raappaan pata *v.* tillgripa, gripa uti, roffa, plundra. -ppaus uksen *s.* tillgrepp. -ppasen pasta *v.* tillgripa haſtigt. -ppaelen *sdr.* -ppailen lla *v.* tillgripa fortfarande, ſmått (raapin).
Raappana an *s.* ſwartgrå ſtrandwipa (*tringa maritima*), ſpant.

Digitized by Google

Raappo pon *s.* rishög wid wägar, i hwilka herdar fordom offrade för att bewara sin hjord.
Raasakka kan = rasa.
Raaseli in *s.* skäl af största slag, byhandlande.
Raasi in *s.* häckla, karda. -in ia *v.* häckla, karda, krassa, rifwa, mißhandla.
Raasku un *s.* långt spö.
Raastan aa *v.* krassa, rifwa, slita lös, sköfla, rycka, ha ryckningar, slitningar. -ton oa *v.* rifwa, rycka häftigt, sköfla. -to on *s.* rifning, sköfling. -ti in *s.* rifning, plåga, knipa. -tin imen *s.* rifjern. -tin ia *v.* rifwa med rifjern. -tellan ltaa *v.* rifwa lätt och hastigt.
Raasu un *s.* plöjarens spö.
Raata dan = raatta.
Raadan aataa *v.* arbeta tungt, rödja, odla, bruka. -aataja an *s.* arbetare, odlare. -aade teen *s.* mödosamt arbete, rödjning, odling *pl.* raateet färdigbrändt swedjeland. -aadanto nnon *sdr.* -aanto nnon l. -aadanta nnan *sdr.* -aanta nnan *s.* arbete, arbetande. -aatto ton *s.* upprödjadt ställe. -datan ttaa *v.* låta rödja, ha att uppbruka. -aato don *s.* arbete, as, död kropp. -dollinen isen *a.* rifwen, plågad, eländig. -dollisuus uuden *s.* sårighet, elände. -disko on *s.* asplats, luderplats, assamling. -aatelen della *v.* rifwa, sarga, plåga. -aatelu un l. -aatelo on l. -aatelus uksen l. -aatelemus uksen *s.* rifning, sargande, sköfling, förstöring. -aatelema *sdr.* -aadelma an *s.* det rifna, sargade, sköfling. -aatelutan ttaa *v.* låta sarga (raatta).
Raatake kkeen = raate.
Raatari in l. -tali in = kraatari.
Raadin tia l. -diskelen lla *v.* tillreda mat, laga sig färdig, skynda sig. -ti din *s.* tillställning, bestyr, raatimuori matlagerska på kalas.
Raatikko kon *s.* snäcka, mußla.
Raatta tan *s.* war i sår, ögon m. m. -ainen isen *a.* warig. -ttaan tata *v.* försmå, förakta. -tikko on *s.* wanhäfd, öfwergifwet tillstånd, skräp, wrak.
Raattana an *s.* pertknippa, pertbloß.
Raate tteen *s.* wattenklöfwer (*menyanthes trifoliata*).
Raavas aan *s.* boskap, nöt, fä, kreatur, *a.* fullwärt, grof, dugtig. -vaasti *adv.* groft, dugtigt. -vokkinen isen *s.* en af bokskapen. -vaallinen isen *a.* djurisk, fäaktig. -vahainen isen *s.* boskap, nöt, *a.* djurisk, fullwärt. -aitun ttua *v.* bli grof, dugtig, bli fullwärt. -aitutan ttaa *v.* göra dugtig. -vastan aa *v.* uttaga inelfworna, öppna (raamastan).
Raavilo on *s.* takspira.
Raavon poa = rapaan.
Raavun, -utan = raaun, raautan.
Radake kkeen = raate.
Rae ... se rake ...
Raha an *s.* skinn, pelsdjur, penning, mynt, rahasaari holme med pelsdjur, rahakarva hårigt skinn l. dyrbart hår, *ep.* om björn, rahahaltia skattmästare, kassör, rahakirja plånbok, rahanlyönti myntpregling, rahamies kapitalist, rahapula penningkris, penningknipa, puhdas raha reda pengar, kontant, pieni raha skiljemynt. -anen sen *dim.* = raha. -ainen isen l. -akas kkaan *a.* penningstark. -allinen isen *a.* penningegande, förmögen. -allisuus uuden *s.* penningtillgång, förmögenhet. -atoin ttoman *a.* utan penningar, penninglös. -attomuus uuden *s.* penningbrist. -astan aa *v.* förse med pengar. -hon oa *v.* gifwa fästningspengar, fria.
Rahdin htia = raahdin.
Rahe se rahke.
Rahi in *s.* lös bänk, isnot, winternot, olla rahilla wara på notdrägt.
Rahia an *s.* isnot.
Rahii iin *s.* isskorpa, den tid på hösten då watten börjar isbeläggas.
Rahisen sta *v.* raßla, skramla. -ina an *s.* raßel. -stan aa *v.* ha att raßla, wißna. -stun ua *v.* wißna.
Rahitsa an *s.* flyttbar bänk (rahi).
Rahjus uksen *s.* drölare, sölmakare. -stan aa l. -stelen lla *v.* dröla, söla (nahjus).
Rahka an *s.* skum, drägg, jäst, rahkasammal rödmoßa, hwitmoßa (*sphagnum*), rahkasuo kärr med röd l. hwit moßa, rahkanansa eg. med sitt skum, öfwerflödigt, rahkamaito jäsmjölk (sur-

Digitized by Google

mjölk som fått jäsa i ugn). -ainen isen *a.* skummande, dräggblandad, jäst-blandad, mosstig. -kio on *s.* stor moße med sphagnum. -audun utua *v.* bli skummande, bli dräggig, moßlupen, gyttra sig.

Rahe hkeen *s.* läderrem (uti ok, rankor, slagor m. m.), panna rahkeisin sätta i oket, koukun rahe tafs.

Rahkia an *a.* rask, tilltagsen.

Rahkiainen isen *s.* omoget bär (raako).

Rahkila an = raakila, raako, rahkiainen.

Rahkine een *s.* sidenband.

Rahko on *s.* blemma, böld, utslag, koppor (rokko), mannen i månen. -oinen isen *a.* full med utslag, koppor.

Rahmikoitsen ta *v.* sno, twinna, släta.

Rahna an *s.* splint, spjäle, ristknif, sår (raana). -no on l -nu un l. -nus uksen *s.* splint, sår, bark, sladd. -non oa l. -noon nota l. -naan nata *v.* spjälka, göra splint, såra, sarga, barka, sladda.

Rahnikoitsen ta = rahmikoitsen. -nikko kon *s.* den som slåtar l. slingar.

Rahon oa *v.* afplocka, rycka bort (raba).

Rahta hdan = rabitsa.

Rahtu hdun *s.* ringa ting, skärf, smula, grand. -unen sen *dim.* = rahtu. -uinen isen *a.* liten, ringa, klen.

Rahva an *a.* fullwärt, dugtig (raavas).

Rahvas aan *s.* folk, pöbel, folksamling. -ahainen isen *dim.* = rahvas.

Raihnas aan *a.* kraßlig, opaßlig. -naan nata *v.* förderfwa, förstöra. -ainen isen *a.* sjuklig, kraßlig. -stan aa *v.* wara sjuklig. -stelen lla *v.* kraßla. -autan l. -asutan ttaa *v.* göra sjuklig, förstöra (isf. helsan). -audun utua *v.* bli sjuklig, kraßlig.

Raikas kkaan *a.* klar, obemängd, frisk, mör, spänd, gäll. -kia an *a.* frisk, gäll. -kastun ua *v.* uppklarna, bli frisk, mör, gäll. -kun kkua l. -kkaun uta *v.* ljuda gällt, återskalla gällt. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* skrika gällt. -kkahun ua l. -kkahutan ttaa *v.* skrika till gällt. -kku kun *s.* skall, skälla.

Rai'un raikua = raikun.

Raima an l. -mo on l. -mainen isen *a.* wildsint, häftig, snabb, eldig (raivo).

Raina an *s.* skäfwa, *a.* knapp, liten. -asti *adv.* knappt, njuggt.

Rainas aan *a.* rifwen, sårad, stympad. -nio on *s.* något i rifwet, slitet, uselt tillstånd, wrak. -no on *s.* fragment, stump, stycke, remna, spricka. -nonen sen *s. dim.* = raino. -oinen isen *a.* fragmentarisk, bestående af stycken, bitar, sprickig, remnad. -nos oksen *s.* spruckет l. rifwet tillstånd. -naan nata l. -nitsen ta *v.* förderfwa genom rifning, göra wrak.

Raini in *s.* skäfwa.

Rainikka kan *s.* ledare af ett rentåg (raito).

Rainta nnan *s.* mjölkskäfwa (raina).

Raipakka kan *s.* häftigt, högljudt bannande. -koitsen ta *s.* banna strängt, högljudt.

Raippa pan *s.* spö, rep, snara, sex alns mått, raippalintu flyttfogel, vuotaraippa dragrem, Raippaluoto Replot. -anen sen *dim.* litet spö, streck. -ppaan pata l. -pon ppoa *v.* slå med spö. -pin ppia l. -pitsen ta *v.* slå med spö, binda med rep.

Rairo on *s.* råka, refwa, remna i isen.

Raisio on *s.* sump, kärr, öfwergifwen mark, på såfot lemnad odling, Reso socken.

Raiska an *s.* grand, smolk, slagg, raiska pelto dålig åker, lapsiraiska ömkligt barn. -ke een *s.* smolk, skräp, slagg, äänen raiske heshet. -ainen isen *a.* skräpig, slaggig. -aan ata *v.* förderfwa, skända, förstöra, slösa. -aus uksen *s.* förstörelse, skändning. -aelen *adv.* -ailen lla *v.* förderfwa småningom. -kia ia *v.* strö omkring, slösa fortfarande. -kio on *s.* förderf, på såfot lemnad mark, förskämdt tillstånd, *a.* skräpig.

Raistan aa *v.* rista, wärka. -te een *s.* ristning, wärk.

Raisu un *a.* hurtig, häftig, eldig, yr.

Raita dan *s.* sälg (*salix caprea*), rand, sladspår, raidan känsä l. käspä ett slags trädswamp (*boletus suaveolens*), raitamänty frodigt med långa barr wäxande tall. -anen sen *dim.* = raita. -ai-

Digitized by Google

nen isen *a.* af sälg, randig. -ava an *a.* randig. -taan data l. -taelen lla *v.* randa.
Raide iteen = raitio och raita.
Raiti din *s.* lakan.
Raitio on *s.* släd l. hjulspår, rentåg (bestående wanligen af tio renar, den följande bunden wid den föregåendes släde), renherde, tåg, bywäg. -oin omen *s.* långt spår, tåg. -ito don *s.* rentåg, långt spår, lång linje, råka (rairo). -idon itoa *v.* leda ett rentåg, beledsaga, följa en rad l. linje. -itioitsen ta *v.* walla renar.
Raitan ttaa *v.* bilda rad l. queue, gå i rad (raitio, raitti).
Raitti tin *s.* bywäg, tåg, öppen plats emellan hus (raitio, raitan), raittimiten långsmed tåget.
Raitis ttiin *a.* sund, nykter, frisk, pigg. -ttius uden *s.* sundhet. -stun ua *v.* bli nykter, frisk, sund, qwalmfri.
Raidun tua = raivun.
Raiva an l. -vo on *s.* hufwudskål, takaraivo bakhufwud.
Raivaan vata l. -von oa *v.* rödja. -aus uksen *s.* rödjning. -vaelen *sdr.* -vailen l. -voelen *sdr.* -voilen lla *v.* rödja småningom, undanskaffa. -voun uta *v.* bli rödjad. -voutan l. -vuutan ttaa *v.* låta rödja. -vio on *s.* rödjad mark (raivo rasande).
Raivo on *s.* råka, lång spricka på is, glas m. m. -oinen isen *a.* full med råkor l. sprickor (rairo, raiva).
Raivo on *a.* rasande, wild, tygellös, on raivossa är rasande. -ous uden *s.* raseri, wildhet. -osti *adv.* wildt, tygellöst. -okas kkaan *a.* wild, tygellös. -vio on *a.* wild. -voon vota *v.* rasa, wara wild. -vistelen lla *v.* rasa smått, upphöra att rasa, stillas, lugnas. -oudun utua *v.* bli rasande.
Raivun pua *v.* neddigna.
Raja an *s.* gräns, rå, skohasa, rajasuutari skoflickare, Rajajoki Systerbäck. -akko kon l. -alainen isen *s.* rågranne. -ainen isen *a.* ht. gräns, wid gränsen warande, hasig, trasig. -atoin ttoman *a.* gränslös, obegränsad. -attomuus uuden *s.* gränslöshet. -attomasti *adv.* gränslöst. -atuksin *adv.* gränswis, gräns mot gräns. -aan ata *v.* gå upp rå. -joitan ttaa *v.* begränsa, utstaka gräns, omgifwa. -joittelen tella *v.* småningom begränsa, inskränka. -jaus uksen l. -joitus uksen *s.* begränsning, inskränkning. -aun uta *v.* begränsa sig. -jimmainen isen *a.* närmast gränsen l. rån belägen. -jaannun ntua *v.* bli olustig, bli trasig.
Raja an *s.* gällt ljud. -anen sen *dim.* = raja, *pl.* rajaset slösad. -akka kan *a.* gällt ljudande, återskallande. -autan ttaa *v.* skrälla till (räjäytän).
Rajenta nnan = rainta.
Rajetsa an = rainta.
Raju un *a.* häftig, wåldsam, stormig, rajuilma stormwäder. -uus uuden *s.* häftighet. -usti *adv.* häftigt, wåldsamt. -uinen isen l. -ullinen isen *a.* något häftig, yrande, stormig. -uun uta *v.* rasa, yra, wara wåldsam.
Rae akeen *s.* hagel, korn, gryn, suolarae saltkorn, raesuola groft kornigt salt. -akehinen *sdr.* -akeinen isen *a.* af hagel, haglande. -aehdin htia l. -akistan aa *v.* hagla.
Rakennan kentaa *sdr.* keta *v.* bygga, uppföra, bereda, laga i ordning. -kentaminen isen l. -kentamus uksen *s.* byggandet, beredandet. -kento nnon *s* byggnad. -kentaja an *s.* byggare, beredare. -kennus uksen *s.* byggnad, beredning, tillredning. -kentelen nnella *v.* bygga småningom, bereda fortfarande. -kentelema *sdr.* -kennelma an *s.* småbyggnad, tillrustning. -kennun ntua *v.* bli byggd, beredas, lagas. -kennutan ttaa *v.* låta bygga l. bereda. -kennuttaja an *s.* den som låter bygga.
Raki in *s.* kräfta (raakku).
Rakas kkaan *a.* kär, älskad, älsklig. -kkahainen isen = rakas. -kkaus uden *s.* kärlek. -kkaasti *adv.* kärt. -kastan aa *v.* älska. -kastaja an *s.* älskare. -kastelen lla *v.* älska fortfarande, älska en och annan. -kastun ua *v.* bli kär, förälska sig. -kastus uksen *s.* kärblifning. -kastutan taa *v.* göra förälskad.
Rakka kan *s.* stengrund, stensamling -ainen isen *a.* stenig, klippig.
Rakki kin *s.* racka, rack.

Digitized by Google

Rakkine een *s.* starkt jernredskap.
Rakkinen sen *s.* ruckel, dåligt hus.
Rakko kon *s.* blåsa, rakkopilli säckpipa, rakkotauti bråck, rakkoheinä smålor, äggling (*silene inflata*). -onen sen *dim.* liten blåsa. -oinen sen *a.* full med blåsor, af blåsa gjord. -kollinen isen *a.* försedd med blåsa, en blåsa full. -kotun ttua *v.* få blåsor. -kotoin ttoman *a.* utan blåsa, fri från blåsor. -kottomuus uuden *s.* brist på blåsa.
Rakku kun *s.* snäcka (raakku), *pl.* rakut byxor.
Rako a'on *s.* springa, spricka, glänt, ovi on raollansa dörren är på glänt, kulki miesten raossa gick imellan männer. -onen sen *dim.* liten springa. -oinen isen *a.* full med springor, ht. springa. -sollinen isen l. -aokas kkaan *a.* som har springa. -aotoin ttoman *a.* utan springa. -akoon aota *v.* bilda springa, spricka, öppna litet. -koilen lla *v.* spricka fortfarande, bilda sprickor. -aotan ttaa *v.* öppna en springa, glänta, öppna litet. -aotus uksen *s.* gläntning, halföppning. -aottelen tella *v.* glänta småningom.
Raksahdan htaa *v.* gifwa ett hastigt knarande ljud, klicka, kratsa till. -sahutan ttaa *v.* låta hastigt ljuda krats, låta klicka, knäppa till. -sutan ttaa l. -suttelen tella *v.* knara, ljuda som trasten, qwittra. -sutus uksen *s.* qwitter.
Raksi in *s.* ärring, tropp, hank. -in ia *v.* släpa, rifwa, qwista. -ila an *s.* hängsel.
Rallaan llata *v.* sjunga ral lal lal, tralla. -llatan ttaa *v.* tralla. -llatus uksen *s.* trall. -llattelen tella *v.* tralla smått, drilla i sång.
Ramajan l. -maan mata l. -misen sta *v.* framla, sorla. -mina an *s.* frammel, sorl. -mahdan htaa *v.* framla hastigt. -mautan ttaa *v.* ha att framla, stå så att det framlar (rami).
Ramakka kan *a.* kraftig, stark, slink, beslutsam. -kasti *adv.* starkt, häftigt.
Ramasen sta *v.* utmatta, uttrötta (som solstenet).
Rami in l. -ia an *a.* stolt, prålande. -meus uden *s.* stolthet, prålighet. -maan mata l. -maelen lla *v.* skryta, pråla.
Ramistun ua = ranistun.
Ramo on = ramu.
Rampa mman *a.* lam, ramparuoho ettergrås (*linnea borealis*). -ainen isen *a.* något lam, lamig. -mpaan mmata *v.* förlama. -aus uksen *s.* förlamning, lamhet. -mmitsen ta *v.* halta, göra halt. -mmio on *s.* förlamad menniska, swag i fötterna. -mpaunnun l. -mpaannun ntua l. -mmennun ntua l. -mmetun ttua l. -mmoitun ttua l. -mmastun ua l. -mpaun uta l. -mpeun uta l. -mpiun uta *v.* bli lam, förlamas, bli swag i fötterna, förfalla. -mpautan ttaa *v.* förlama fötterna. -minennutan ttaa *v.* förswaga, göra ofärdig. -mpailen lla *v.* gå som ofärdig.
Ramppi pin *s.* dörrhake.
Rampu mmun *s.* ett lapskt musikinstrument. -utan ttaa *v.* knäppa med fingrarna.
Ramu un *s.* skräp, wrak, bitar, päramu hufwudskalle. -uinen isen *a.* utnött, utmattad, ålderdomswag. -moitan ttaa l. -moittelen tella *v.* ligga i wrak, skräpa, wrákas.
Ramu un *s.* kraft, wighet. -ukas kkaan l. -mokas kkaan *a.* kraftig, dugtig, tung (ramakka).
Ramuun muta = remuun.
Rana an *s.* drifklubba, pålkran. -aan ata *v.* drifwa in (pålar, stenar).
Rani in *s.* skräp. -in ia l. -imoitsen ta *v.* rata, wräka, utnöta, uttrötta, gnata på. -nistun ua l. -neetun ttua *v.* bli gammal, bli skräpig, förnötas (raana).
Ranka ngan *s.* långwed, stam (utan qwistar och rot), Rankasaari Raukö, selkäranka ryggrad. -anen sen *dim.* = ranka. -ainen isen *a.* rik på långwed, af långwed. -ailen alla *v.* gå stultande, ragla. -ngon nkoa *v.* hugga långwed, slå. -nkoelen lla *v.* hugga smått, pilka.
Rankaisen sta *v.* straffa, bestraffa (eg. gifwa på ryggen). -stus uksen *s.* straff, bestraffning. -sia an *s.* straffare, -sutan l. -sutan ttaa *v.* låta straffa.
Rankinen sen *s.* tält l. hänge öfwer sängen till skydd mot insekter.

Digitized by Google

Rankka kan *a.* fylig och fuktig, sqwaslaude, rankkasade hällregn, slagregn, stark och kall reguskur. **-kkaan** kata *v.* hällregna. **-kkiinnun** ntua *v.* bli opaßlig (af fölb och wäta).

Rankki kin *s.* drank.

Ranko ngon = ranka.

Rankuilen lla *v.* gnälla.

Rann.... se rant...

Ransa an *s.* störpar. **-aan** ata *v.* uthugga en skog, arbeta tungt och flitigt. **-sin** ia *v.* arbeta tungt.

Ranta nnan *s.* strand, rantapääsky strandswala (*hirundo riparia*), **-raukko** l. **-raukkonen** l. **-rauku** l. **-raukuja** strandpipare (*charadrius hiaticula l. minor*), **-sipi** beckasin, **-kukko** brushane (*machetes pugnax*), **-tilleri** drillsnäppa (*totanus hypoleucos*), **-räivä** strandwraf, **-heinä** strandhafre (*elymus arenarius*), **-korte** = huosian, **-sappi** jordgalle (*erythræa angustifolia*), **-yrtti** klöfrt (*lycopus europæus*), **-harakka** strandskata (*hæmatopus ostralegus*), **-maikuinen** tiotaggig spigg (*gasterosteus pungitius*). **-nnempi** mman *a.* närmare stranden belägen. **-nnut** ntuen l. **-ntanen** sen *dim.* = ranta. **-ainen** isen *a.* ht. strand, syvärantainen med djup strand. **-nnallinen** isen *a.* wid l. på stranden warande. **-nnikko** kon l. **-nnas** ntaan l. **-nne** nteen l. **-ntuus** uuden *s.* fust. **-alainen** isen *s.* strandbo. **-aun** uta l. **-aunnun** *sdr.* **-aannun** ntua *v.* landa, lägga till. **-nnoitun** ttua *v.* bilda strand, tillanda. **-nnoitus** uksen *s.* tillandning (rannе).

Ranne nteen *s.* handled, strimma, rand, kant, rannerengas armband. **-nteinen** isen *a.* ht. handled, strimmig.

Rantio on = raitio.

Rante tteen *s.* wedplats wid gården, afrättsplats.

Ranttio on *s.* wräkling (ranttu).

Ranttu 4un *a.* småaktig, smulgrät, mißlynt, *s.* wräkling, starfwa, hasa.

Ranu un = rani.

Rapa vaa *s.* braf, brägg, träck, går, murbruk, grus, rapakivi sjelfrätsten, raparyöpäs hög af sådan sten, rapamänty gårtall, martall, rapakalja l. **-taari** sämsta spisöl (bräggblandad), suola kavi ravaksi saltet förwittrade. **-akko** kon *s.* wattenputt, pöl. **-ainen** isen *a.* drafwig, bräggig, gårig. **-pikko** kon *s.* grufsigt ställe. **-aan** ata *v.* bestryka, rappa. **-audun** utua l. **-ahdan** htaa l. **-ahdun** htua l. **-aun** uta *v.* upplösas, förwittras, smälta, flyta. **-pahtelen** hdella *v.* smälta småningom, wara såsom brägg. **-atan** ttaa *v.* låta bestryka, rappa, droppa (rapajan).

Rapajan l. **-paan** vata *v.* smattra, knappra, raßla, med raßel göra något ff. slå, gripa, stiga o. s. w. **-paus** uksen *s.* raßel, slag. **-pain** amen *s.* raßel, slag, swall. **-pasen** sta *v.* slå till, rycka. **-pahdan** htaa *v.* raßla till hastigt, rycka m. m. **-pahutan** ttaa *v.* åstadkomma hastigt raßel, slå till, stöta m. m. **-pisen** sta *v.* raßla. **-pina** an *s.* raßel. **-pistan** aa l. **-pistelen** lla *v.* åstadkomma raßel, staka ned, förjaga, kringströ. **-pistus** uksen *s.* åstadkommande af raßel, staфning, förskingring o. s. w. **-pistun** ua *v.* bli nedstakad, skingras, ofmagra, förfalla, komma i olag, gissna (ravistun). **-pin** se ripin (rapa, rappu).

Rapelo on *a.* lös, mör.

Rapi vin = reppi.

Rapia an *a.* häftig, kraftig, strid, uppblåst, uppswälld, ymnig, lucker, spröd, stör.

Rapisko on *s.* mager och swag t. ex. ko, häst.

Rappi pin *s.* sänksten för ryßjor.

Rappaan pata *v.* taga uti, roffa, röfwa. **-ppaus** uksen *s.* tag, rofferi, röfweri. **-ppari** in *s.* röfware. **-patti** tin *s.* tjuf.

Rappio on *s.* förfallet stick, ruin, lägerwall, obestånd, wanhäfd. **-ppeudun** utua *v.* förfalla, komma i olag, råka i lägerwall.

Rappo pon *s.* en slags mindre kräfta.

Rappu pun *s.* trädställa, *pl.* raput stege. **-unen** sen *dim. pl.* rappuset = raput. **-ppuun** puta *v.* klättra upp. **-pahdan** htaa *v.* klifwa hastigt (rapajan).

Rapsan aa l. **-saan** sata l. **-sin** ia l. **-sutan** ttaa l. **-suttelen** tella *v.* flaxa, krafsa, slå l. stära med krafsande ljud, slå med qwast. **-si** sen *s.* bladlös qwist, qwast. **-sun** ua l. **-suun** suta *v.* kraf-

Digitized by Google

ſa, röras med fraſande ljud, rinna, drypa med ljud. –sutus uksen *s.* ſlarsning, krafsning. –sahdan htaa *v.* ſlara till haſtigt, dimpa ned med ljud. –sahdus *sdr.* –saus uksen *s.* haſtig krafsning, plötslig ſlarning. –sahutan ttaa *v.* låta ſlara haſtigt, knäppa till. –sehdin htia *v.* röras med ſatta buller, ſpritta (om fiſk).

Rapu vun = krapu.

Rapuli in *s.* något dåligt, obugligt, onyttigt ff. dryck, ſmör m. m.

Rapuska an *s.* ſkum, lödder.

Rapuun ſe rappu.

Rasa an *s.* haſa, utſlitet plagg, arbetswant. –ainen isen *a.* ſöndrig, utſliten.

Rasahka an *a.* ſtroſlig, grof, ojemn, hopſkrumpen, rasahka mänty nöbwuxen tall.

Rasajan l. –saan sata *v.* raßla. –sahdan htaa *v.* raßla till haſtigt. –sahdus *sdr.* –saus uksen *s.* gny, haſtigt raßel, ruſkning. –sahtelen htella *v.* raßla haſtigt flera gånger, gå raßlande. –sautan l. –suutan ttaa *v.* ha att raßla, göra något raßlande, baſka.

Rasakka kan = ramakka.

Rasein imman *sup.* för raskain af raskas.

Rasi in *s.* nedhuggen ſwed ſom ej bliſwit afbränd på rätta tiden, obrännd fläck i ſwedjeland, öfwergiſwen brud, ogift äldre ſyſter till en yngre ſom är gift, ſnömöja (*ranunculus nivalis*).

Rasia an *s.* aſk. –ainen isen *dim.* liten aſk. –allinen isen *a.* aſkförſedd, en aſk full. –atoin ttoman *a.* utan aſk. –ioin ida *v.* lägga i aſk.

Rasitan, rasitus, rasittelen, rasiunnun ſe raskas.

Raskas aan *a.* tung beſwärlig, raskas vaimo hafwande qwinna, raskas mieli tungt ſinne, tungſinnthet. –aus uden *s.* tyngd, beſwärlighet, hafwandeſkap. –assti *adv.* tungt, mödoſamt. –autan ttaa *v.* betunga, beſwära, göra hafwande. –aunnun *sdr.* –aannun ntua *v.* bli tung. –sitan ttaa *v.* betunga, beſwära, betrycka, belaſta. –sittavainen isen *a.* beſwärande, tryckande. –sittamatoin ttoman *a.* icke beſwärande, obetryckt. –situs uksen *s.* beſwär, belaſtning, betryck. –sittelen tella *v.* beſwära fortfarande, pläga. –siunnun l. –siinnun ntua *v.* bli beſwärad, betryckas, utmattas. –situtan ttaa *v.* låta beſwära.

Raskin ia l. –itsen ta *v.* nännas.

Raskun ua *v.* ſkramla. –utan ttaa l. –utelen tella *v.* åſtadkomma ſkrammel, ſkramla fortfarande.

Rassebdin htia *v.* qwiſta.

Rastas aan *s.* traſt, korpi- l. kulorastas dubbeltraſt (*turdus viscivorus*), kataja- l. –kyntö l. räkättirastas björktraſt (*t. pilaris*), laulu- l. hankirastas ſångtraſt (*t. musicus*), laho- l. punarastas röbwingad traſt (*t. iliacus*), kaulusrastas ringtraſt (*t. torquatus*), mustarastas koltraſt (*t. merula*). –ahainen isen *dim.* liten traſt.

Rasti in *s.* wägwiſare (af många ſlag), ſtake, remmare, prick på ſjön, grad, antal, räfenſkap, raſtilie ſtakad wäg. –ikka kan *s.* wägwiſare, ſiffra, räkenwerktyg. –ikoitsen ta *v.* ſtaka l. märka wäg, räkna, beräkna, uträkna. –turi in *s.* räfenmäſtare, ſifferkarl. –tiin tita = rastikoitsen.

Rastin ia *v.* hyſla.

Rasu un = rasa.

Rasva an *s.* fett, flott, ſpäck, rasvakivi ſpäcksten. –ainen isen *a.* flottig, ſpäckig, fet, ſmord. –aisuus uuden *s.* flottighet, ſpäckighet, fettma. –aan ata l. –voitan ttaa *v.* ſmörja, beſtryka l. blanda upp med fett. –vaus uksen l. –voitus uksen *s.* ſmörjning. –aun uta l. –voitun ttua *v.* bli ſmord, bli fettblandad, –atoin ttoman *a.* fettlös, ſpäcklös. –attomuus uuden *s.* fettlöshet. –ailen lla l. –voittelen tella *v.* ſmörja ſmått, fortfarande.

Rata dan *s.* ſtig, bana, gång, linnun rata wintergata (rati).

Ratajan l. taan data l. –tisen sta *v.* knarra. –tina an *s.* knarr.

Ratas ſe ratt....

Rati din *s.* rad. –inen isen *dim.* liten rad, *a.* radig. –ditan ttaa l. –taan data *v* raba, radittain radwis. –don toa *v.* raba, gå i linje, gå fortfarande. –telen della *v.* raba ſmåningom.

Ratimoitsen ta *v.* klättra.

Ratjastan aa *v.* rycka, riſwa.

Digitized by Google

Ratkaisen *s.* sprätta upp, afskilja, afgöra. -kanto nnon *s.* sprättning, öppnaude. -kasu un *s.* sprätning, afgörande, slitning (af en twist). -kaun uta l. -kaunnun ntua l. -keen keta l. -kenen keta l. -keun uta l. -keennun ntua *v.* bli sprättad upp, uppsprättas, afgöras. -kein kemen *s.* sprätta, spricka, öppning. -keilen lla *v.* sprättas småningom upp, spricka. -kon oa *v.* sprätta i stort, rasft, afgöra hastigt, uppbryta, ikirauhat ratko'omme låtom oß strart sluta ewig fred, ratkoo äänia afskär, språnger strångar. -ko on *s.* stor sprätta, stor öppning, vastaratko (maa) uyß uppbruten mark. -konen sen *ep.* för dålig skräddare. -koilen l. -koskelen lla *v.* fortfarande sprätta rasft. -kautan l. -kuutan l. -kotan ttaa *v.* låta sprätta, låta afgöra.

Radon toa *v.* ofta gå af och an (rati).

Ratki *adv.* alldeles.

Ratku un = rasa.

Ratkutan ttaa *v.* knäppa.

Ratsajan sata, -sina an, -sahdan htaa, -sahtelen hdella = ratajan, -tina m. fl.

Ratsas aan *v.* ridande, astuu maahan ratsahilta stiger ned från häststyggen, ratsain l. ratsahin ridandes. -kalut ridtyg. -su un *s.* ridhäst. -sus uksen l. -sain amen *s.* ryttare. -sastan aa l. -sustan aa *v.* rida. -sastelen l. -sustelen lla *v.* rida smått. -sastus uksen *s.* ridt. -sasteja an *s.* ryttare, ridare. -sastin imen *s.* ridtyg.

Ratso on = rastas.

Ratsu, ratsustan, ratsustelen se ratsas.

Ratas ttaan *s.* hjul, *pl.* rattaat kärra, wagn, rataskala narhwal (*monodon monoceros*). -stan aa *v.* förse med hjul.

Ratto ton *s.* munterhet, tidsfördrif, ratokseni för ro skull. -tosti *adv.* muntert. -osa an l. -oinen isen *a.* munter, rolig. -ttonen tota *v.* bli roligare, gladare.

Ratuli in *s.* förlosningskalas, traktering wid förelysning.

Ratus uksen *s.* trög menniska, stackare. -stan aa *v.* braga kraftlöst, tuffla, trasla. -stin imen *s.* betselttygel. -stelen lla *v.* braga l. släpa sig fram, tuffla om något, bete sig släpigt. -stus uksen *s.* släpning, släpigt beteende.

Rauahutan, rauahdan se naukia.

Rauha an *s.* fred, lugn, rauharaha frisktilling, rauhakirja fredstraktat. -ainen isen *a.* fridsam. -aisuus uuden *s.* fridsamhet. -aisesti *adv.* fridsamt. -allinen isen *a.* fredlig, fridälskande. -allisuus uuden *s.* fredlighet. -allisesti *adv.* fredligen. -atoin ttoman *a.* ofredlig, oroslig. -attomuus uuden *s.* oroslighet, ofred. -attomasti *adv.* ofredligt, oroligt, fredlöst. -aan ata l. -hoitan ttaa *v.* freda, lugna, beskärma. -aus uksen l. -hoitus uksen *s.* fredande, lugnande. -hoittelen tella *v.* lugna småningom. -aunnun l. -aannun ntua *v.* lugna sig, bli fredlig. -hoitun ttua *v.* bli stillad, lugnad, fredas. -henen heta *v.* bli lugn, få fred.

Rauha an *s.* förtel. -anen sen l. -ajainen isen *dim.* liten förtel. -asin imen *s.* förtel, *pl.* rauhasimet testiklar.

Rauhnaan nata *v.* slå sönder, förderfwa. -nasen sta *v.* bugga uti, slå till. -neen *s.* hårdhet, sträfhet, hwad som hugger uti l. tar emot sträft, skroflighet.

Raukia an *a.* ramlande, upplösande, utmattande, matt, kall. -keus uden *s.* matthet, förfallet tillstånd. -ukeen u'eta *v.* ramla, förfalla, tröttna, digna. -keemus uksen *s.* utmattning, förfall. -ukenen u'eta *v.* begynna att mattas l. förfalla. -keilen lla *v.* ramla då och då, småningom förfalla l. utmattas. -kasen sta *v.* upplösa, utmatta, beswära. -kasia an *s.* upplösare. -u'on ukoa *v.* utmatta. -uahutan ttaa *v.* ha att ramla, slå ned. -uahdan htaa *v.* hastigt ramla, affalla, aftyna hastigt.

Raukka kan l. -anen sen *s.* arm, elände, stackars menniska. -ainen isen *a.* eländig, arm.

Raukotan ttaa *v.* jemra sig, klaga. -u'un ukua *v.* klagande bedja, gnälla, qwida, jemra sig. -kuja an *s.* gnällare, pipare, rannan raukuja = rannanrauku. -uku u'un *s.* jemrare, pipare, rannan rauku strandpipare (*charadrius hiaticula l. minor*). -ukko kon l. -kkonen sen = rauku. -kuilen lla *v.* gå och gnälla, klagande tigga.

Digitized by Google

Rauma an *s.* ſund, räka i iſen, hafsſtröm, Juutin rauma Öreſund, Rauman kaupunki Raumo ſtad. -alainen isen *s.* Raumobo, *a.* ht. Raumo.

Raunio on *s.* ruin, röſe, Lapin rauniot Lappröſen, rauniorastas l. -runtti ſtenſqwätta. -oinen isen *a.* ht. ruin, ramlande, full med röſen. -ikko kon *s.* ort full med röſen l. ruiner. -niainen isen *s.* ſtenläuke (*asplenium ruta muraria*).

Raunukka kan *s.* backkraße (*lepidium ruderale*).

Rauska an *s.* ſpillra, ſplittra, bråte, utkaſtadt aſ. -kan aa *v.* ſkrälla, kroßa med ſkräll. -kahdan htaa *v.* ſkrälla till, kroßas med ſkräll. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* haſtig ſkräll. -kin ia *v.* kratſcha, gnißla, ſlå i kras. -kis *adv.* kratſch, riuskis rauskis kritſch kratſch. -kon oa *v.* ſönderſplittra, kroßa, ſlå i ſplittror. -kun ua *v.* knaſtra, knarka, braka. -ku un l. -kina an *s.* knaſtring, knarkning, kratſchande, rauskukala rocka. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* åſtadkomma ett knaſtrande ljud, kratſcha, knarka. -kutus uksen *s.* kratſchning, knarkning.

Raustea an *a.* frikoſtig.

Rauta dan *s.* jern, jernſak, barkkorauta harkjern, meltor. l. mantor. ſmidt jern, räsy- l. räakkyrauta bräckligt jern, lammasraudat fårſax, ketun raudat räſſax, on raudoissa är i jern fångſtad, on raudassa är jernbeſådd, (häſten) är jernſkodd, reen raudat jernmedar och jernbeſlag till en ſläde, rautakanki jernſtör, kankirauta ſtångjern, rautapaita jernpanſar, rautakivi jernmalm, rautakynnet jernſpetſar i gaffelplog, rautaheinä ſtålgräs (*nardus stricta*), rautalehti groblad (*plantago major*), rautakukka l. -puna ſtrandblommor, ſackelblommor (*lythrum salicaria*), rautanokkonen etternäßla (*urtica urens*), rautapursu = suopursu, rautayrtti jernört (*centaurea scabiosa*), rautalampi träſk med jernmalm, Rautalampi ſocken, rautayöt jernnätterna (13—19 juni), raudan karvainen jernfärgad, ſuchs. -ainen isen *a.* aſ jern. -tio on l. -tioinen isen *s.* jernſmed, ſuchshäſt. -dus uksen l. -das aksen *s.* något jernaktigt, hårdt, rauduusjää hård höſtis, rauduskoivu = rautiaiskoivu. -tiainen isen *s.* jernſparf (*accentor modularis*), rautiaiskoivu en art björk (*betula alba, verrucosa*), rautiaisleppä en art al (*alnus glutinosa*), *pl.* rautiaiset löf aſ ſådan björk till badqwaſt. -dikko kon *s.* fuchshäſt. -dotan ttaa l. -dottelen tella *v.* belägga med jern, jernbeſlå, beſlå (häſt). -dotus uksen *s.* jernbeſlagning. -dottaja an *s.* ſom jernbeſlår. -dotutan ttaa *v.* låta jernbeſlå. -datoin ttoman *a.* utan jern. -dattomuus uuden *s.* jernbriſt. -dun tua *v.* hårdna (ſom jern).

Rautso on *s.* gröt af fiſkrom.

Rautu oun *s.* forell, Rautus ſocken. -unen usen *dim.* liten forell, laxöring.

Rauvas = rautiais, rauvikko = raudikko ſe rauta.

Rauvun raukua = rau'un ſe raukotan.

Ravahdan htaa l. -hdun htua *v.* göra en haſtig rörelſe, ſpringa till, ilma ravahti kylmäksi wädret ſprang öfwer till köld.

Ravakka kan *a.* ſlink, ſnäll, eldig. -kas kkaan *a.* ſtark, grott.

Ravatti tin *s.* ſång ſom kan bäras, flyttbar ſång.

Ravia an *a.* grof, ſtor, ſtark.

Ravio on *s.* större ledamot i kroppen (raaja), ſtenröſe (raunio).

Ravistan aa *v.* låta gißna, göra otåt, låta bli gißen, ſtaka (rapistan). -tun ua *v.* gißna. -tus uksen *s.* gißnadt tillſtånd.

Ravitsen ta *v.* nära, föda, mätta. -itsia an *s.* födare, mättare. -itsemus uksen *s.* födandet. -into nnon *s.* näring. -innotoin ttoman *a.* utan näring. -innottomuus uuden *s.* näringslöshet. -intola an *s.* wärdshus, näringsſtälle. -innoitsen ta *v.* föda, beſpiſa ſig, mottaga näring. -itutan ttaa *v.* låta föda.

Ravon poa = rapajan.

Rehajan l. -baan hata *v.* leka, raſa, ſtoja. -haus uksen *s.* ſtoj, ſmäll (rehkiä).

Rehin iä = rehajan.

Rehiä än *a.* bredbröſtad, bredarlad, högbjertad, bröſtande. -hevä än l. -heväinen isen *a.* utbröſtande, florerande, frodig, treſlig. -hevyys yyden l. -hevä-

Digitized by Google

syys yyden *s.* frambröstighet, frodighet. -hetän ttää *v.* frodas, trifwas. -hellän ttää *v.* wara l. röras frodig, stoltsera. -hellinen isen *a.* redlig, upprigtig, öppen. -hellisyys yyden *s.* redlighet. -hellisesti *adv.* redligen, upprigtigt. -hentelen nnellä *v.* brösta sig, yfwas. -histelen llä *v.* brösta sig.

Rehjana an *s.* slarf, trashank. -jotan ttaa *v.* gå som en slarf, slarfwa sig fram. -jätän ttää *v.* wara ihopfallen, wara slarfaktig, slarfwa.

Rehkaan ata l. -hkään ätä l. -hkin iä *v.* bullra, stoja, graßera. -kinä än *s.* buller.

Rehkama an *a.* mäktig, inflytelserik.

Rehko on = rekko.

Rehmä än *a.* frypande, sig framsläpande. -ään ätä *v.* släpa sig fram, hasa, wässnas. -min iä *v.* släpa sig fortfarande, tumla om, ragla, wada.

Rehne een *s.* skorf. -einen isen *a.* skorfwig. -eisyys yyden *s.* skorfwighet.

Rehotan ttaa l. -ttelen tella *v.* ligga widöppen, ligga wårdslöst (med utslagna ben), frodas, skratta högljudt, upplåga (rehiä).

Rehtava an *a.* wörbig, stätlig.

Rehti hden *a.* redlig, ärlig. -lelä än *a.* duglig, ordentlig. -tevä än *a.* dugtig, rask, rapper, stolt (rehiä).

Rehto hdon *s.* afståndet emellan twå par gårdesgårdsstörar, rehtoaita gårdesgård, gjord af horisontelt lagd gördsel så att gårdesgården består af stillda stycken efter gårdselns längd, rehtotarha gårde som innesluter af sådan gårdesgård, huonerehto husrab.

Rehu un *s.* kreatursfoder, bås. -uun uta *v.* samla foder, samla sin bädd. -uilen lla *v.* wräkas. -utoin ttoman *a.* utan foder. -uttomuus uuden *s.* foderbrist.

Rehva an *s.* russor staplade på hwarandra till fisklek. -ana an *a.* stojande, *s.* lurk. -astan aa *v.* åstas, stoja.

Reijaan jata *v.* stoja, leka, larma. -jaus uksen *s.* stojande, bullersam lek. -jahun *sdr.* -jaun uta *v.* bortlekas, fördrifwas wid lek, förnötas under lek. -jahtelen hdella *v.* hoppa, trippa, skolkas. -jahutan ttaa *v.* slå upp med buller och bång.

Reikkaan kata = reijaan.

Reikotan ttaa l. -kottelen tella *v.* göra wårdslöst, utan möda, gapskratta, wräka sig m. m.

Reikä i'än l. ijän *s.* hål, reikärahi l. -renttu gångstol. -änen sen *dim.* litet hål. -äinen isen *a.* hålig, hålfull. -ijäkäs kkään *a.* eg. full med hål, *s.* pimpsten. -ijännes nteen *s.* stort hål, remna. -ijin ikiä *v.* göra hål.

Reima an l. -akas kkaan *a.* förträfflig hurtig, rask, wig. -akkaasti *adv.* hurtigt, förträffligt. -astelen lla *v.* wisa sig hurtig. -ahdan htaa *v.* hastigt wisa sin hurtighet, brösta sig, utbreda sig. -mistelen llä *v.* brösta sig. -astun ua *v.* bli hurtig, upplåga.

Reimi in *s.* långref.

Reipas ppaan *a.* hurtig, rask. -ppaus uden *s.* hurtighet. -ppaasti *adv.* hurtigt, rasst. -stun ua *v.* bli hurtig. -stutan ttaa *v.* göra hurtig.

Reisi se reite.

Reiskaan kata l. -kin iä, -kaus uksen = reijaan reijaus.

Reiskutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* wara wårdslös, gå och låttjas.

Reistaan tata *v.* stoja, åstas, försöka, bjuda till, fresta. -taus uksen *s.* åstan, försök. -to on *s.* buller owäsende. -ailen lla *v.* försöka smått (reiskaan).

Reisi iden *s.* lår, nuotan reisi ena notsidan, myllyn reisi l. siipi qwarnwinge, saksen reisi sarhälft. -tonen sen *dim.* litet lår. -sinen l. -tinen isen *a.* lårförsedd, ht. lår, hojareitinen med utbreddo lår. -tikka kan *s.* lårstycke, piikareitikka lårstark, långlårig flicka.

Reivas aan *s.* dråll.

Reki re'en *s.* släde, rekiveto l. -vetonen föl på andra året (som första wintern förespännes), takareet stöttingar, rekisää l. -keli slädföre. -ekinen l. -ekonen sen *dim.* liten släde. -ekinen isen *a.* slädförsedd. -e'ellinen isen *a.* med släde försedd, en släde full. -keydyn tytä *v.* komma i släde, bli släde utaf.

Rekkale een *s.* slarfwa, slik.

Rekko kon *s.* bröstlapp, hwitt bröst (riekko).

Digitized by Google

Rekule een *s.* werktyg.
Rekutsi in *s.* fälfe (reki).
Rellittelen tellä *v.* göra wårdslöft, juosta rellittelee lunkar.
Rellu un *s.* qwinnas blygd, mes (till menniſka).
Rema an l. -ana an, -aun uta l. -aannun ntua = raanio, raaniun.
Remahdan htaa *v.* utbriſta i ljud, pruſta i ſkratt, bläſa upp i fraſande låga, fräſa till m. m. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* ljudeligt utbrott. -akka kan *a.* bullerſam, ſtojande. -mehdyn htyä = remahdan. -mahtelen l. -mehtelen hdellä *v.* utbriſta ofta, fortfara under ſtoj. -mauttelen tella *v.* larma till fortfarande, ſkrälla då och då (remu).
Remastan aa = remestän.
Remeli in *s.* rem.
Remes een *a.* ſkämtſam, jollraude. -stän ää *v.* jollra, ſkämta.
Remetti tin *s.* kappſäck, wåtſäck.
Remmään ätä *v.* bullra, wäsnas. -mmättelen tellä *v.* bullra till då och då, ha buller för ſig.
Remo on *a.* wanmäktig, *s.* buller, makaa remorankana ligger raklång. -on oa *v.* röras wanmäktig, ſläpa ſig fram. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* wräka ſig, utbriſta (remahdan, remu).
Remppa pan *s.* oſkick, oordning. -ppaan pata *v.* bringa i oſkick, förwirra. -ppaunnun ntua *v.* råka i oſkick. -ppaun uta *v.* råka i oſkick, utmattas. -putan ttaa *v.* göra ſläpigt, wårdslöft, ſkramla, ſjunga ſlagdångor. -putus uksen *s.* ſkrammel, ſlagdånga. -putin ttimen *s.* ſläp, ſläpande börda.
Rempäelen llä = remmättelen.
Remu un *s.* buller, ſtoj, klang, ſkräp, raudan remuja jernſkräp. -un ua l. -uun uta l. -uilen lla *v.* ſtoja, bullra, wäsnas, leka ſtojande. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* göra buller, göra med buller, haſſa, ſlarfwa.
Rena an *s.* oſkick, oordning. -aan ata *v.* bedriſwa oſog, wara ſjelfswåldig. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bliſwa oordentlig.
Renka ngan *s.* wält.
Rengas nkaan *s.* ring. -nkahainen *sdr.* -nkaisen isen *dim.* liten ring. -stan aa *v.* förſe med ring, ringa. -stus uksen *s.* ringpåläggning, ringning.
Renki ngen *s.* öppet, nafet tillſtånd, på glänt, ovi on rengellänsä dörren är på glänt. -nkeen ngetä l. -ngän nkää *v.* öppna ſig, gifwa ſig tid, hinna, böra. -nko ngon *a.* öppen, naken, bar, Rengo kapell, makaa reidet rengollaan. -ngotan ttaa *v.* öppna, ſtå öppen, naken, makaa rengottaa. -ngottelen tella *v.* wräka ſig, wältra ſig.
Renki ngin *s.* ämbare, dräng.
Renkkaan kata *v.* böja åtkilS ſågbladets tänder (renki).
Renkku kun *s.* fyrfotad bänk, pall, ſtällning (krenkku). -kun kkua *v.* knarra. -kutan ttaa *v.* låta knarra, prälla, ſjunga dåligt, ſjunga ſlagdångor, ſlabdra. -kutus uksen *s.* ſladder, ſlagdånga.
Renkkule een *s.* gröfre hagel, warghagel.
Rensahdan htaa *v.* utbriſta i ljud, ſnocka. -sunto nnon *s.* ſnack, förtal. -suttelen tella *v.* ſladdra, ſkalkas.
Renska an *s.* ång, rhenſkt win.
Rento nnon = rentto.
Rentsu un *s.* handbår (purila).
Rentto ton l. -nttu tun *a.* wek i lederna, hångande, trafig, lumpen, *s.* ſlarf, wräkling, renttumies, renttuherra ſlarf till man, lumpen herre, läksi rentonansa begaf ſig med rubb och ſtubb. -tukka kan *s.* ſlarfwa, lump, sammakon rentukka kalfleka (*caltha palustris*). -tus uksen *s.* wräkling. -tustan aa l. -ttuun tuta l. -totan ttaa *v.* ligga helt wek, wräka ſig, bangla, gå ſlarfwig.
Renttuu uun *s.* ett ſlags åkdon för ſläpning af timmer och andra grofwa ting.
Renuun nuta = renaun.
Repakko kon = repale och räpäkkö.
Repale een *s.* ſlarfwa. -leinen isen *a.* ſlarfwig, trafig. -lainen isen *s.* trashank. -lehdan hta *v.* ſlarfwa, hånga l. gå ſlarfwig.
Repana an = repale.
Repeen evetä *v.* briſta, riſwas, ſpricka ſönder. -peemys yksen *s.* briſtning, ſprickning. -peilen lla *v.* briſta l. ſpricka ſmåningom. -vin piä *v.* riſwa. -pe-

Digitized by Google

len vellä *v.* rifwa fortfarande. -vallan ltaa *v.* rifwa haftigt och lätt, rycka, ſlänga. -pelettelen tellä *v.* rifwa ſmått l. fortfarande. -vellytän ttää *v.* låta rifwa. -päisen l. -väisen stä *v.* rifwa haftigt, rycka. -väistys yksen *s.* rifning. -väisemys yksen *s.* rifwandet. -väisin imen *s.* rifningswerktyg, revväisintauti l. *pl.* -met ſlitningar i magen (af kolik). -väistytän ttää *v.* låta haftigt rifwa. -vehdyn btyä *v.* rifwas haftigt. -vitän ttää *v.* rifwa l. låta rifwa. -vittelen tellä *v.* rifwa fortfarande, rifwas med hwarandra. -vennäinen isen *s.* rifwet l. bruſtet ſtälle.

Repo evon *s.* räf, reposaari Räfsö, revon tulet norrſken, revon kaura nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), revon leipä = ketunleipä. -onen sen *dim.* liten räf. -oinen isen *a.* rik på räfwar.

Reposa an *a.* luftig, munter.

Repotan ttaa *v.* hänga wårdslöſt (rippua), gå och hänga. -ttelen tella *v.* maſa ſig.

Reppana an *s.* ſtackare, liten.

Reppu pun *s.* renſel, wäſka, reppureki tiggarſläde. -putan ttaa *v.* förſe med renſel, bära wårdslöſt.

Reppänä än *s.* röfhål, taköppning för röf.

Repsu un *s.* ſjelfswåldig lek, buller. -una an *s.* moderſlida. -uun uta l. -utan ttaa *v.* leka ſjelfswåldigt, bullra, bära wårdslöſt, kaſta ſig hit och dit, hänga ſlarfwigt, ſlå lindrigt, bada. -sutus uksen *s.* badning. -saan sata *v.* kalaſera. -saus uksen *s.* kalas. -sahdan htaa l. -sähdän htää *v.* haftigt kaſta ſig l. falla, dimpa, wältra m. m.

Reskaan kata *v.* leſwa öfwerdådigt, i ſus och bus.

Resla an *s. pl.* reslat ſläd- l. kärrkorg.

Respeli in *s.* krångel.

Ressu un *s.* lurf, luden l. ſlarfwig klump, *ep.* för ludna ting l. djur. -utan ttaa *v.* löpa lurfwig, traſka. -ssaudun utua *v.* bli lurfwig, komma i förwirring.

Resu un *s.* ſlarfwa. -uinen isen *a.* ſlarfwig.

Resuun suta *v.* ſtämta.

Retka an *s.* traſa, makasi retkallaan låg och wräfte ſig. -ale een *s.* wräfling.

Retki ken *s.* tåg, gång, willowäg, kryphål, retkitie biwåg, ristiretki forståg. -kinen isen *a.* full med biwågar, kryphål, gångar, pahan retkinen illſundig. -keen ketä l. -kin iä *v.* tåga. -keyn ytä *v.* komma på wåg.

Retkahdan htaa = retskahdan.

Retkalehdan htaa *v.* ranta.

Retkotan ttaa l. -ttelen tella *v.* hängla, wräfas.

Retskahdan htaa *v.* dimpa, falla knall och fall.

Rettelo on = rettu.

Rettu tun *s.* ſlarfwa. -uinen isen *a.* ſlarfwig, *ep.* för rökhål (reppänä) fullt med ſotſlingor. -tukka kan *s.* ſlarfwa (retu).

Retu dun *s.* bladlus, ſlarfwa (rettu), ſmuts, Retusaari ön hwarpå Kronſtadt är byggd. -uinen isen *a.* full med bladlöſ, ſlarfwig (rettuinen), ſmutſig. -uutan ttaa l. -ustan aa *v.* ſlarfwa, bära ſig åt ſläpigt, handſkas. -tus uksen *s.* ſlarf, tyttöretus flickſnärta. -ustun ua *v.* ſmutſas, ſlarfwas, bli handſkad.

Retu dun *s.* diktad munter berättelſe, retukirja roman, laskee retua berätta hiſtorier. -usa an *a.* munter, pratſam.

Retvana an = renttu.

Reudon ſe reutoon.

Reuhaan hata l. -hastan aa *v.* wåsnas, larma, riſwas. -hakka kan *s.* larmare.

Reuhka an l. -ana an *s.* luden möſa med bred bräm, karpus. -ainen isen *a.* klädd i luden möſa. -astan taa *v.* ſlänga ſom en karpus.

Reuhkaan kata = reuhaan.

Reuhon oa, -hotan ttaa = reuhaan.

Reukaloitsen ta = retustan.

Reu'un ukua = räykyn.

Reuallan ltaa *v.* wräka l. ſlänga haftigt och lätt (reutoon).

Reuna an *s.* brädd, kant, rand. -ainen isen l. -shinen isen *a.* till kanten l. brädden hörande, wid kanten wiſtande, med kant förſedd. -allinen isen *s.* wid randen belägen. -nus uksen l. -nuk-

Digitized by Google

ka kan *s.* kant, list, bräm, garnering. -nusta an *s.* rummet wid kanten, marginal. -nustan aa *v.* kanta, garnera. -nustus uksen *s.* kantning, garnering.

Reusko on *s.* brak, *sp.* för åfkan. -on oa *v.* braka.

Reutoon dota l. -don toa l. -tuun duta *v.* göra ngt med mycken anfträngning, anftränga fig, wåldfamt rifwa, bryta, kafta m. m., reuoksen rekehen fläpar fig till fläden, reutoihen rekehen wräkte fig i fläden. -toelen l. -tuelen lla *v.* fmåningom anftränga fig, fläpa, wräka. -toun uta *v.* anftränga fig, bli wräkt. -tuutan ttaa *v.* ha någon att anftränga fig, utmatta, illa behandla (retustan).

Reuvun = reu'un.

Rev.... fe rep....

Reyhän hkää = räykyn.

Ria an *s.* fkada. -allinen l. -allainen isen *a.* fkadlig. -atoin ttoman *a.* ofkadlig.

Riahdan htaa *v.* fkrika till haftigt. -dus uksen *s.* häftigt fkrik.

Riakko kon = riekko.

Riehaan hata *v.* wäsnas, bullra. -haus uksen *s.* buller. -hakoitsen ta *v.* bullra ftarkt, lättfinnigt fröjdas. -hun ua *v.* wäsnas, låga, brufa, pöfa, fräfa, oroas. -hu un *s.* bullerfamt beteende.

Riehkaan kata *v.* wäsnas, bullra, förderfwa. -kaun uta *v.* brufa upp, bli yfter. -käisen l. -kaisen sta *v.* brufa haftigt upp, göra ngt haftigt, rycka med buller. -kin iä *v.* wäsnas med något, göra något bullerfamt.

Riehkä än *s.* fmitta, ftygg, nedrig menniffa. -äsen stä fe riehkaan.

Rieboitan ttaa *v.* fätta i rörelfe, oroa (riehun).

Riehdin htiä = riehkin.

Riehtilä än = rietilä.

Riehto hdon *s.* ftycke, trafa (rehto).

Riehu, riehun fe riehaan.

Riehätän ttää l. -ttelen tellä *v.* fkynda med buller, bullerfamt fara fram.

Riekkaan kata = riehkaan.

Riekko kon *a.* oftyrig, liflig, yfter (för riehko).

Riekko kon *s.* fnöripa, metsäriekko dalripa (*lagopus subalpina*), tuntuririekko fjällripa (*l. alpina*) ffr. rekko.

Riekun kkua *v.* fträna, frika. -kkuna an *s.* frän. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att fträna.

Rievun ekua, riekuna an = riekun, riekkuna.

Riemu un *s.* fröjd, jubel, buf. -uinen isen *a.* fröjdande, jublande. -ullinen isen *a.* fröjdefull. -ullisuus uuden *s.* fröjdefullhet. -ullisesti *adv.* fröjdefullt. -mas aan l. -mues an *a.* fröjdefull. -mutoin ttoman *a.* glädjelös. -muttomuus uuden *s.* glädjelöshet. -muttomasti *adv.* glädjelöft. -uitsen ta *v.* fröjdas, jubla. -uitsemus uksen *s.* fröjdandet, jublandet. -mahdan htaa *v.* uppbrufa af fröjd -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* haftig uppbrufning af fröjd. -mahtelen hdella *v.* fortfarande uppbrufa af fröjd. -mastun ua *v.* känna l. drifwas af fröjd, tuli riemastui palamaan elden upplågade till att brinna. -mastus uksen *s.* känfla af fröjd, fröjdefull drift.

Riena an = paitilas.

Rienas aan *a.* oregerlig, bullerfam.

Riennän ntää *v.* hafta, fkynda. -ntononʼ *s.* haft, fkyndfamhet. -ntelen nnellä *v.* hafta fmått. -nnätän ttää l. -nnättelen tellä *v.* ha att fkynda, påfkynda, fkyndfamt föra. -nnätys yksen *s.* påfkyndan, fkyndfamt framfkaffande. -nnyn ntyä *v.* fkyndfamt l. obemärkt anlända, fnart tillftunda. -nnytän ttää = riennätän.

Riepakka kan = raapakka. -pakoin ida *v.* bita l. fmaka en bit då och då.

Riepale een, -loitsen ta = riepu, rieputan.

Riepas ppaan = reipas.

Rieppu pan = raapakka.

Rieppo pon *s.* rätt af rofwor, keitinrieppo roffoppa, muikia r. en annan rofrätt.

Riepsaan sata *v.* flita, rycka haftigt. -sahdan htaa = retskahdan.

Riepsutan ttaa, -ttelen tella = rieputan, rieputtelen.

Riepu vun *s.* trafa, ftarfwa, äija riepu ftackars gubbe, henkiriepu det arma lifwet. -unen sen *dim.* liten ftarfwa. -uinen isen *a.* ftarfwig, trafig. -vullinen isen *a.* trafig, trafigt kläd. -vus-

Digitized by Google

tan aa *v.* ſlita i traſor. -putan l. -potan ttaa l. -puttelen l. -pottelen tella *v.* låta hänga i ſlarfwor, ſlarfwa hit och dit, wårdslöſt och illa behandla. -putus l. -potus uksen *s.* ſlarfwig behandling, kringſlarfwande. -putin l. -potin ttimen *s.* något ſlarfwigt hängande t. ex. örlappar.

Riepäs ppään *s.* grushög.

Rieska an *a.* färſk, oſyrad, *s.* ſötmjölk (rieskamaito), oſyradt bröd (rieskaleipä), rieskamaa nyodling, rieskalta nyligen, oförmodadt, rieskakukka gullwifwa (*primula veris*), rieskaheinä = matara. -kanen sen l. -konen sen *dim.* = rieska. -ainen isen *a.* färſk, oſyrad, mjölkblandad.

Riesta an, -ainen isen = röhnä, röhnäinen.

Rietikkä kän = räätikkä.

Riesuun suta *v.* pöſa, ilſkas, bli ſkär, upplåga, inflammeras.

Rietilä än *s.* ſtekpanna.

Rietta tan *s.* ſmuts, oſnygghet. -tas ttaan l. -ttainen isen *a.* otäck, ſtygg, wederſtygglig, ſlem. -ttaus uden *s.* otäckhet, oſnygghet. -ttaasti *adv.* otäckt, wederſtyggligt. -ttaun uta *v.* bli otäck, ſmutſas, oreas. -ttaudun utua *v.* bli ſmutſig, otäck, bli uppretad. -tastelen lla *v.* förhålla ſig otäckt, nedſmutſa. -tistelen llä *v.* bete ſig otäckt, tala otäckheter, rauta rietistelee jernet ilſkas (under ſmidningen). -ttaannun ntua *v.* retas, få tag i något ondt.

Riete tteen = huosiain.

Riettu tun = kaarne.

Rietä tän = rietas.

Rietu dun = riepu.

Rievoinen isen = röhnäinen.

Rievun, -vutan, -vuttelen = riekun, riekutan.

Rievä än *a.* oſyrad, ſöt, färſk, widare i mynningen, rievåleipä ſötſurtbröd, rievälanka gillerſnöre i räffar.

Riha an *s.* förtel, pyßling, ungdom. -ainen sen *a.* liten, fräd, ſwag. -atsu un *s.* liten goße, poikpyßling.

Ribd .... ſe ribt....

Ribke an l. -ama an *s.* fram, husgeråd. -amoitsen ta l. -amoin ida *v.* handla med framwaror.

Rihlaan lata *v.* ſpringa af och an utan ändamål. -laus uksen *s.* onödigt ſprång.

Rihma an *s.* band, oravarihma ett timmer (40. ſt.) ekorrſtinn, linnun rihma fogelſnara. -anen sen *dim.* litet band. -as aksen *s.* ſnara, ett timmer ſtinn. -ainen isen *a.* med band förſedd, full med band. -mon oa *v.* binda med band, förſe med ſnara. -melö ön *s.* trådämne, trådaktighet.

Rihdän htää *v.* krypa.

Rihvakka kan *a.* ſpenſlig, ſlank.

Riisaa ata = reijaan.

Riid .... ſe riit....

Riiennes ſe riisi.

Riihatoin ttoman *a.* oregerlig, oſtyrig. -ttomuus uuden *s.* oregerlighet. -ttomasti *adv.* oregerligt, oſtyrigt.

Riihi hen *s.* ria, panna, l. pistää I. ahtaa riihtä uppſätta ſäd i ria, tappaa riihtä tröſka. -inen isen *a.* rik på rior. -hellinen isen *a.* rie-egande, en ria full. -hetöin ttömän *a.* utan ria. -hitsen tä l. -hitän ttää *v.* ria. -hen eä *v.* tröſka, ria.

Riiho on *s.* oſtyrighet, okaſtad ſäd i rian (riihi). -otoin ttoman *a.* oſtyrig (riihatoin).

Riikene een *s.* plagg.

Riiki in *s.* rike, riikinkukko påfogel.

Rikolais-viholainen = nokkonen.

Riivun kua = riuvun.

Riima an *s.* ſtjul.

Riimi in *s.* rim, ordning, förteckning, riimisauva l. riimispuu runſtaf.

Riimiska an *s.* wålb.

Riimu un *s.* rim, runbokſtaf, grimma, riimusauva runſtaf (riimi).

Riion oa = reijaan.

Riipasen ſe riipu, riivin.

Riipantelen nnella *v.* ſtreta.

Riipiä än *a.* raſk. -peys yden *s.* raſkhet. -ästi *adv.* raſkt. -pistyn yä *v.* bli raſk. -pistän ää *v.* göra raſk, upplifwa (ripiä).

Riivin piä *v.* afrycka (blad, knoppar, barr), afbläda. -vin pimen *s.* afryckningswerktyg, riivinlauta bänk för afryckning af linknoppar, riivinrauta riſjern. -von poa *v.* afrycka wåldſamt, groft. -poelen lla *v.* afrycka då och

Digitized by Google

då. -pasen sta *v.* afrycka hastigt. -veksin iä *v.* afrycka hår och der.

Riipotan ttaa l. -ttelen tella *v.* bära något hängande, slarfwa hit och dit, gå och spilla något (riepotan, riepu). -tin ttimen *s.* berlock.

Riippa pan *s.* tyngd, börda, sänke, riippakoivu hängbjörk.

Riipe ppoen *s.* frans, tofs.

Riippi pin *s.* sänke, börda, wäska, nätformig höfäck (mallu).

Riipu un *s.* streck, skråma, strimma. -ustan aa *a.* strecka, göra skråmor, strimmor. -ustelen lla *v.* hålla på att göra skråmor. -pasen sta *v.* draga hastigt ett streck, en skråma (riipun, kriipun).

Riipsi sen = ripsi.

Riipun ppua, -utan aa, -ustelen lla = ripun, ripustan, ripustelen.

Riisi in *s.* engelska sjukan, atrophi, rachitis, riisiruoho l. -heinä Inslummer, riesgräs (*lycopodium selago*), riisimarja källarhalsbär. -inen isen *a.* behäftad med engelska sjukan.

Riisi riien l. riiden = riisi in, riien koprat stinknäfsla, swinkuyler (*stachys palustris*), riienmarja = riisimarja.

Riiskon oa *v.* gråla, bannas fortfarande.

Riiskun ua *v.* stritta, stånkas. -utan ttaa *v.* stånka. -utus uksen *s.* stånkning. -uttelen tella *v.* hålla på att stånka. -kahutan ttaa *v.* stånka hastigt, fasta med fräsande ljud.

Riisniekka kan *s.* saffransfärgadt riskon.

Riista an *s.* förråd af säd, willebråd, egodelar, riista-aita l. -huone wistthus, metsän riista willebråd, viinan riista blandning till brännwinsbränning. -ainen isen *a.* rik på förråder, förmögen.

Riistän ää *v.* rycka bort med wåld, afskilja, lösrycka, sprätta upp, afkläda, beröfwa, plundra. -telen lla *v.* småningom lösrycka. -to on *s.* lösryckning, sprättning, plundring. -ton oa *v.* lösrycka wåldsamt. -toja an *s.* den som lösrycker, plundrare. -tyn yä *v.* bli lösryckt, uppsprättas.

Riistäs ään = rastas.

Riisun ua *v.* afkläda, beröfwa. -unta nnan l. -unto nnon *s.* afklädning. -uja an *s.* afklädare. -umus uksen *s.* afklädning.

Riita dan *s.* twist, träta, riitaveli l. riitakumppani trätobroder, olla riidoin wara oense, twista, riitamaa twistejord. -de teen *s.* twistigt tillstånd. -ainen isen *a.* twistig, trätosam. -aisuus uuden *s.* trätosamhet. -aisesti *adv.* trätosamt, twistigt. -dakas kkaan *s.* trätgirig. -datoin ttoman *a.* utan träta, fri från gräl. -telen dellä *v.* twista, träta, grälа. -tely yn l. -telö ön l. -telys yksen *s.* twist, gräl. -aun uta l. -aunnun ntua *v.* bli twistig, bli oense, komma i träta. -aannutan ttaa *v.* bringa i gräl (riite).

Riitsin iä = riistän.

Riitta tan *s.* rad, traf.

Riite tteen l. -tto ton *s.* tunn isskorpa, rimfrost, säiden riite l. keliriitto meuföre. -ttehinen isen *a.* full med isskorpa, isblandad. -tyn ttyä l. -totun ttua l. -ttounnun ntua l. -ttaunnun ntua *v.* öfwerdragas med isskorpa, härdna på ytan, kolna, slockna. -tän ttää *v.* rima, affätta rimfrost. -ttäydyn ytyä = riityn (riive, riitän).

Riitän ttää *v.* räcka till, swisa. -ttämätöin ttömän *a.* otillräcklig (riite).

Riiun iikua = riuvun.

Riivaan vata l. -ailen lla *v.* förwirra, förbrylla, ohelga, riivattu rasande, sinä riivattu du förbömbe! -aus uksen *s.* förwirring, förderf, raseri. -vos oksen *s.* förwirrad tillstånd. -vi in *s.* förwirrad fart, täyttä riiviä i full fart. -viö ön *s.* rasande, besatt menniska, förderf. -vaun uta *v.* bli förwirrad, bli rasande. -vaadun tua l. -vaannun ntua = riivaun.

Riivakka kan = rivakka.

Riive een *s.* isskorpa, isgata. -ven enen l. -vannes nteen l. -vannos oksen *s.* iskorpa på snön.

Riivi in = riipiä (riivaan).

Riivun se riuvun.

Rija an *s.* gårdesgård af fällda träd = rytöaita.

Digitized by Google

Rikene neen *a.* hastig, rikeneen hastigt. -neesti *adv.* hastigt.

Rikevä än = rikene.

Rikeä än *a.* tåtbewuren.

Rikas kkaan *a.* rik. -kkaus uden *s.* rikedom. -kkaasti *adv.* rikligen. -stun ua *v.* bli rik. -stumus uksen *s.* rikbliſning. -stan aa l. -stutan ttaa *v.* rikta, göra rik.

Rikka kan *s.* allt ſmått och obugligt, ſkarn, ſopor, ſtrå, roſk, rikka silmässä roſk i ögat, rikkahuoho ogräs, riidan rikka hemlig oenighet, tulla omille rikoille komma till egna ſopor, d. å. hem. -anen sen *dim.* = rikka. -ainen isen *a.* full med ſopor, ogräs, roſk. -koilen lla *v.* ſamla ſopor, ſopa (rikki).

Rikki kin *s.* ſwafwel. -kitän ttää *v.* ſwafla.

Rikki *adv.* ſönder, on rikki är ſönder, mene rikki går ſönder, rikkiviisas öfwerklok. -ke kkeen *s.* ſöndrighet, säiden rike menföre, *pl.* rikkeet trollade åkommor. -kko kon *s.* ſöndrighet, brott, breſch, raajarikko lytt, krymling, valarikko edsbrytare, menedare. -kkinäinen l. -kkonainen l. -konnainen l. -kkeinen isen l. -kein imen l. -kkiöin ömen *a.* ſöndrig, ſöndrad, *pl.* rikonnaiset trollade åkommor. -kkinäisyys yyden l. -kkonaisuus uuden *s.* ſöndrigt tillſtånd. -kollinen isen *a.* ſöndrig, brottſlig. -kon kkoa *v.* ſöndra, bryta, förbryta, rikkoa kelin förderfwa föret, rikkoa vatsan förorſaka diarrhe, rikkoa mielen förtörna. -kos oksen *s.* brott, rikosasia brottmål, hengen rikos liſſak, rikosuhri ſkuldoffer. -kkoja an *s.* brytare, förbrytare. -konta nnan *s.* brytning, plöjning af linda. -kkoilen lla *v.* ſöndra ſmått. -kkoutan ttaa *v.* låta ſöndra. -kun kkua l. -kkaun uta l. -kaannun ntua l. -kkoun uta l. -kkoonnun ntua l. -kkiudun utua *v.* gå ſönder, brytas (rikka).

Rikku kun *s.* prick, punkt, ſmåſak.

Riko *adv.* rikorihma bandſtump. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* pryda, utſira, förſe med prydnader. -osa an *a.* prydlig, ſirlig.

Riksi in *s.* riksdaler, riksisilmäinen glosögd.

Rikutan ttaa *v.* tindra, glimma.

Rilla an *s.* triſſa. -llin iä *v.* rulla, trilla.

Rillaan llata *v.* exercera, öfwa. -llaus uksen *s.* exercis. -llinki ngin *s.* ſamling till exercis, ſoldatmöte.

Rima an *s.* ſpillra. -ale een *s.* ſmå bit, kras.

Rimpi mmen *s.* ſtrandrör, rörhwaſſa (*arundo phragmites*), ſanft ſtälle i kärr, rimmen päät törtoſs, rimpialho ſumptrakt bewuren med rör.

Rimpoilen lla *v.* dingla.

Rimpotin ttimen *s.* toſs.

Rimsi in *s.* ſpets.

Rimuun muta = rämyyn, remuun.

Rinkevä än *a.* wid, rymlig.

Rinkilä än *s.* kringla.

Ringun ukua *v.* ſtrika, knarra. -ukutan ttaa *v.* låta knarra, ſlamra på något. -nkutus uksen *s.* knarrning. -kaisen sta *v.* ſtrika till haſtigt.

Rinnistelen llä = rinnustelen ſe rinta.

Rinso on *a.* karg.

Rinta nnan *s.* bröſt, ett högre l. framför l. wid ſidan beläget ſtälle, rintalapsi ſpenbarn, -lasta bröſtben, -kehä bröſtkorg, rinnan ahdistus andtäppa, rinnan polte bröſtinflammation, rintaliina l. -ihokas chemiſette, rintavarjo bröſtbetäckning, bröſtharneſk, rinta rinnoin bröſt mot bröſt, rintarynnäkkö beſtormning bröſtgänges, rinnoin bröſtgänges, med bröſtet, rintamaa högre ſluttande mark, mäen rinta backſluttning, päivän rinta ſluttande och för ſolen öppet ſtälle, nuotan rinnat främre delarna af noten, sodan rinta förſta ledet i en ſlagtordning, juhlan rinta tiden närmaſt före helg, käyvät rinnan l. rinnoin gå jemte hwarandra, laskea rinnalle fåtta i bredd, ei tule isänsä rinnalle kommer ej i jemnbredd, kan ej jemföras med ſin fader. -nne nteen *s.* brant, brink, vuoren rinne bergſluttning, puolipäivän rinne tiden närmaſt middagen. -teinen isen *a.* hl. brant, brink, full med branter. -ainen isen *a.* bröſtig, bröſtförſedd, *s.* brant. -ava an *a.* högbröſtad, bredbröſtad, modig, brantig. -avuus uuden

Digitized by Google

s. bredd l. högbröstighet. -avasti *adv.* högbröstigt, stormodigt. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* brösta sig. -nnain l. -nnattain l. -nnatuksin l. -nnatusten l. -nnaksutten l. -nnaksutta l. -nnaksuttain l. -nnakkain l. -nnakkaa l. -nnakkaisin *adv.* bredwid hwarandra, i bredd. -nnakkainen isen *a.* ställd bredwid hwarandra, parallel. -nnakkaisuus uuden *s.* parallelism. -nnaksutan ttaa l. -nnaksuttelen tella l. -nnattelen tella l. -nnatustelen lla *v.* sätta i jemnbredd, jemföra. -nnus uksen *s.* bröstrem, bröstsärm, bröstbetäckning. -nnustin imen *s.* bröstrem. -nnusta an *s.* stället framför, sluttning, bröstrem. -nnustan aa *v.* spänna till bröstremmen, brösta sig, wara motsträfwig, griva tag i bröstet, brottas. -nnustus uksen *s.* bröstremmens spänning, bröstning, brottning. -nnustelen lla *v.* spänna jmåningom bröstremmen, brottas. -nnustelia an *s.* brottare. -tuus uuden *s.* upphöjning.

Rio on *s.* qwistar på en rödjad äng, sopor, strå, riolaja qwisthög.

Ripa van *s.* grepe, handtag, pääripa hufwudbonad, hårklädsel, kangasripa upplagd wäfnänning, vyöripa säte på bältet. -ivatoin ttoman *a.* utan hårklädsel, utan grepe (ripo).

Ripa an *s.* strunt (ripo), ripa-asia struntsak. -asin imen *s.* slik. -atoin ttoman *a.* utan slik, blott och bar (ripale).

Ripajan pata *v.* stänka, droppwis flyta l. falla, plaska. -paus uksen *s.* stänk, plask. -pahdan htaa *v.* hastigt stänka, stritta. -pahdus uksen *s.* strittning, hastig stänk, stänkande rörelse. -pakka kan *s.* tillstånd af stänkning, mjukhet, lättflytande, diarrhe, on ripakalla har diarrhe. -pakoin ida *v.* ha diarrhe.

Ripaisen sta *v.* hastigt göra ngt, gripa, skära, slå.

Ripakko kon *s.* trasa.

Ripale een *s.* trasa, fragment. -letoin ttoman *a.* utan trasa, blott och bar.

Ripe ppeen *s.* stänk (ripajan), affall, kringströdd qwarlefwa, lemning (ripa, ripale). -eksin iä *v.* dugga, stänka smått.

Ripin rapin *adv.* kringströdt hit och dit.

Ripistän ää, -telen lla = ripotan, ripottelen.

Ripiä än *a.* snäll, rask, prydlig, finklädd. -peys yden *s.* raskhet. -ästi *adv.* snällt, rasst. -peyn ytä *v.* bli rask.

Ripo on *s.* strunt, slarfwa, slarfwigt nedhängande ting, hårklädsel, riporihma hårsträfning (ripa). -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* kringströ l. fälla småningom, spilla omkring, juoksee ripottelee springer lätt, springer och spiller, sataa ripottelee regnar smått (ripa, rippa).

Rippa pan *s.* sänke, sänklod. -potan ttaa *v.* förse med sänke. -potus uksen *s.* widhäftning af sänken.

Rippi pin *s.* skrift, skriftermål, bigt, rippilapsi skriftskolebarn, rippi-isä skriftefader, salarippi öronbigt. -pilän ttää *s.* skrifta, bigta. -pitys yksen *s.* skriftning, bigtning. -pittäjä än *s.* skriftare.

Ripon ppoa *v.* spisa, hinna till.

Rippu pun *s.* något nedhängande, esiripu förhänge, förlåt, ridå, rippuhapen = rämmele. -uinen isen l. -uisa an *a.* hängande. -pun ppua *v.* hänga ned, bero af. -uja an *s.* som nedhänger, peudel. -pus uksen *s.* hängande tillstånd. -uilen lla *v.* hänga fortfarande. -pustan aa *v.* hänga upp. -pustus uksen *s.* upphängning. -pustaja an *s.* upphängare. -pustelen lla *v.* småningom upphänga. -pustutan ttaa *v.* låta upphänga.

Ripsa an l. -sas aan *a.* hurtig, snäll. -akas kkaan *a.* hurtig. -aasti l. -akkaasti *adv.* hurtigt. -saan sata *v.* stänga. -ahutan ttaa *v.* hurtigt l. hastigt göra ngt.

Ripse een l. -si sen *s.* ögonbryn, blomklase, frans. -su un *s.* frans, rimsa. -sun ua *v.* hänga ned som frans. -sutan ttaa *v.* låta hänga ned, strö, blinka. -sutus uksen *s.* blinkning, stänkning. -suttelen tella *v.* blinka fortfarande, strö smått, sakta röras.

Ripsiä än = ripeä.

Ripukka kan *s.* liten grepe (ripa).

Ripuli in *s.* strunt, löst lif, kråkfötter (dålig skrift).

Riputan ttaa, riputus uksen, riputtelen tella = ripotan m. fl.

Digitized by Google

Risa an *s.* förtel, fälkött, ſlarſwa, ſtrik och ryt. -anen sen *dim.* liten förtel. -ainen isen *a.* full med förtlar. -atoin ttoman *a.* utan förtel. -aan ata *v.* ſlarſwa ihop, göra ſlarſwig, rifwa, ſarga, wäsnas. -saus uksen *s.* hop-ſlarfning, rifning, guy, ei risausta eikä rasausta hwarken knäpp eller guy.

Riskaan kata *v.* larma, bullra, leka bul-lerſamt. -kaelen lla *a.* ſtämma ut, förderfwa (raiskaan). -kahutan ttaa *v.* kaſta med buller.

Riskamo on *s.* bätfidans telna i harr-not (ina).

Riski in l. -kilä än l. -kiläinen isen l. -ko on *s.* griſla (*uria*).

Risku un, riskutan ttaa = risu, risu-tan.

Risoilen lla *v.* få ſmå ſprickor.

Risotan ttaa *v.* ſtrika (ſom ſkatan), ſnattra.

Rissa an *s.* liten ſlätad korg.

Rista an *s.* ärt. -ainen isen *a.* af ärt-ter, ärtrik.

Risti in *s.* kors, kriſtning, klöfwer (i kortſpel), panna ristiin lägga i kors, ristiin naulita *sdr.* ristinnaulita kors-fäſta, ristiluut korsryggen, ristihuuli korsläppig, ristikatu twärgata, risti-raudat korsgaller af jern, ristinokka korsnäbb, ristinrastin härs och twärs, ristilehti (*marchantia*), bläſippa, ristin päivä korsmeſſa (den 15 sept.), risti-kanto l. ristipetäjä helig ſtubbe, tall (med kors förſedd), kantaa ristiänsä bära ſitt kors, olla ristiksi wara till kors, vie ristille för till att döpas, ristilapsi barn ſom ſkall kriſtnas, dop-barn, ristinimi kriſtningsnamn. -inen isen *dim.* litet kors, *a.* korſig, korſad, med kors förſedd. -isä än *a.* beſwär-lig, förtretlig. -ikko kon *s.* korswerk, dopbarn. -ikkä kän *s.* korswis ſtäll-ning, ristikkää l. ristikkäin korswis. -ikkäinen isen *a.* korswis lagd, alter-nat, ristikkäisin korswis. -ikkö kön *s.* korsläggning. -iksyttä l. -itysten *adv.* korswis. -in iä l. -itsen tä *v.* döpa, kriſtna. -intö nnön l. -intä nnän *s.* kriſtning. -imä än *s.* dop, ris-timänimi dopnamn. -iä än l. -itsiä än *s.* kriſtnare. -iäinen isen *s.* den ſom kriſtnas, *pl.* ristiäiset barnsöl. -teilen lla *v.* korſa fortfarande, kryſſa, ſlå klöfwer. -teilys yksen *s.* korsning, kryſſning.

Risto on = rista.

Risu un *s.* ris, ruſka. -uinen isen *a.* full med ris. -ukko kon *s.* risſnår, rishög. -uun suta *v.* ſamla ihop ris, hugga ris, belägga l. ſtäda med ruſ-kor. -utan ttaa *v.* beſtrö med ris. -utu-tan ttaa *v.* låta risbeſtrö.

Rita dan *s.* fälla, ſnara, warggrop, ridan toimi *ep.* för korubräll.

Ritajan l. -taan data l. -tisen stä *v.* braka ſint, ſpraka. -tinä än *s.* brak, ſprakning. -tistän ää *v.* ha att braka, låta ſpraka. -tistelen lla *v.* låta ſpra-ka ſmått.

Ritari in *s.* riddare. -isto on *s.* ridder-ſkap, riddareorden.

Ritta tan = riitta.

Ritustan aa l. -stelen lla *v.* handſkas, göra ſlarfwigt, långſamt.

Ritutan ttaa l. -uttelen tella *v.* ſtänka ſmått, bugga. -utus uksen *s.* ſtänkning, bugguing. -utin ttimen l. -ukainen isen *s.* ſtänkwerktyg, ſin ſprutkanna (ti-rutan).

Ritva an *s.* ſpö. -ala an *s.* ſpöort, ſpö-bewuxet ſtälle.

Riuahutan ttaa *v.* haſtigt aftyna, för-trötta, låta haſtigt aftyna (riukeen), haſtigt ſtrika till (riu'un).

Riud .... ſe riut....

Riuhakka kan = riuhka.

Riuhdaistan aa = riuhkaisen.

Riuhdon htoa *v.* häftigt göra något ,ſlå, rifwa m. m,

Riuhka an l. -kia an *a.* wig, qwick, ſlink. -ailen lla *v.* röras wigt. -aisen sta *v.* göra qwickt, knycka till, rycka bort, rappa till.

Riuhtaisen sta = riuhkaisen.

Riukamainen isen *a.* förtärande, ſom har att aftyna, *ep.* för engelſka ſjukan, twinſot m. m. (riukeen).

Riukeen l. riukenen riu'eta *v.* aftyna, förfalla (raukeen).

Riuku riu'un l. riuvun *s.* gärdſel, ſtång, ſpira, mittariuku mätſtång, riukuhäntä

Digitized by Google

qwickſtjert, *pl.* riuvut handbår. -unen sen *dim.* liten ſtång. -uinen isen *s.* af gärdſel l. ſtänger gjord. -ukuun u'uta l. uvuta *v.* hoppa med ſtång, ſkängla fram.

Riuoon ota *v.* trötta ſig, anſtränga ſig, röras häftigt. -otan ttaa *v.* förtrötta, ha att magra, låta aftyna. -ottelen tella *v.* ſmåningom låta aftyna, wräka ſig maktlös, rieskosena riuottelit bu wräftes ſåſom färſk (obearbetad) och maktlös (riukeen).

Riu'un riukua *v.* ſkrika gällt, ſkräna. -iukuilen lla *v.* ſkrika gällt fortfarande. -iukutan ttaa *v.* ha att ſkrika, ſkrika på någon, påſkynda, tala gällt. -iukuttelen tella *v.* ſkrika fortfarande gällt, tralla.

Riu'utan ttaa, riu'uttelen tella = riuotan, riuottelen och riukutan, riukuttelen.

Riunias aan *a.* förträfflig.

Riusa an *s.* ſlaga.

Riuska an = riusa.

Riuskaan kata l. -kun ua *a.* fräſande ſtånka, bullra. -ke een *s.* ſtänk med gup, fräſande buller, kratſch. -kon oa *v.* ſtänka mycket, braka, braſka. -kin ia *v.* fräſa och ſtänka fortfarande, braka, kratſcha. -kis *adv.* kratſch, riuskis rauskis kritſch kratſch. -kahutan ttaa *v.* ſtänka haſtigt på ngn, kaſta med buller och brak.

Riudon toa = riuhdon.

Riudun tua *v.* aftyna, tråna, förfalla. -iutumus uksen *s.* aftyning, ſjältåg. -iuto don *s.* ugt aftynadt, utnött, förfallet. -utoun uta l. -tounnun ntua *v.* aftyna, förſwagas. -iutukainen isen *s.* förträande, *ep.* för engelſka ſjukan. -dutan ttaa *s.* förorſaka aftyning, förtåra.

Riutta tan *s.* bank, refwel, rad af klippor, ruſka, låg rad, jään riutta radwis driſwande is. -ainen isen *a.* full med bankar, reſſar, riuttainen maa ojemn l. kuperad mark. -tetun ttua *v.* uppfyllas af ruſkor, windfällen m. m.

Riuvoon, -votan, -vottelen = riuoon, riuotan, riuottelen.

Riuvun, -vutan, -vuttelen, -vahutan = riu'un, riu'utan, riu'uttelen, riuahutan.

Riva an *s.* grepe (ripa).

Rivahdan htaa *v.* röras haſtigt, raſſt, ſpritta till.

Rivaisen sta = ripaisen.

Rivakka kan l. -kas kkaan *a.* hurtig, raſk.

Rivastun, rivestyn ſe rivo.

Riveä än = rivakka, ripiä.

Rivi in *s.* rad, traf, *a.* illa tilltygad, plumbrad, rivinoma förderfwad, ſtympad. -in iä *v.* rada. -itän ttää *v.* rada, låta rada, rivittäin radwis (riviö).

Rivin iä *v.* bifta, driſwa. -in imen *s.* biftwerktyg, rivinrauta driſſern (rivi).

Riviö ön l. -öin ömen *a.* ſtympad, wanſtälld, förderfwad (rivi).

Rivo on *a.* ſmutſig, otäck, ſkändlig. -vous uden *s.* ſmutſighet. -vosti *adv.* otäckt, ſkändligt. -vostan l. -vastan aa *v.* ſmutſa, ſkända, tala otäckt. -vostun l. -vastun ua l. -vestyn yä bli ſmutſad, nedträckas. -vostus l. -vastus uksen *s.* ſmutsning, nedträckning. -voilen lla *v.* bete ſig otäckt, tala otäckheter.

Rod .... ſe rot....

Roha an *s.* häckla = rohalauta. -hin ia *v.* häckla.

Rohd... ſe roht....

Roheva an = rohkia och roteva.

Rohisen sta = röhisen.

Rohistun ua *v.* bli ſwampig (ſom en roſwa).

Rohka kan *s.* häckla, kart, ärt. -hin hkia *v.* häckla, afriſwa linknoppar (roha, rokka).

Rohkale een *s.* kart.

Rohki *adv.* djerft, modigt, rätt fram. -ia an *a.* modig, djerf. -keus uden *s.* djerfhet. -iasti *adv.* djerft, modigt. -ias aan *a.* modig. -hkeen l. -hkenen hjeta *v.* driſta, wåga, fördriſta ſig. -hjennan ntaa l. -hkasen hasta *v.* giſwa mod, göra modig. -hjennus l. -hvaistus uksen *s.* uppmuntran. -hjennun ntua *v.* bli modig, uppmuntras, wederqwickas. -keilen lla *v.* ha mod, wiſa ſig modig. -keun uta *v.* fatta mod.

Rohko hon *s.* kart (rohka).

Rohmuska an *s.* weck.

Rohdin htia *v.* häckla. -hdin htimen *s.* blår. -htiminen isen *a.* af blår,

Digitized by Google

blårblandad. -hdotun ttua v. bli blår, bli lif blår, bli fwampig (rohistun).
Robto hdon s. fryddа, läfemedel. -oinen isen a. fryddad.
Rohdun htua v. få utflag, flå ut, bli öfwerdragen med fkorpa l. fnaf. -htuma an s. utflag.
Rohvasen sta, -stus uksen, -stun ua = rohjennan, rohjennus, rohjennun fe rohki.
Roid .... fe roit....
Roihdin htia v. ftarkt upplåga.
Roikale een s. hängande ftarfwa, lång och fpenflig wräkling.
Roikas kkaan a. flitig.
Roikkaan kata v. flänga, fkutta, sataa roikkaa hällregna. -kin kkia v. fkutta fortfarande, hänga ned i trafor. -kahdan htaa v. dimpa. -kun kkua v. hänga ned dinglande, ftrika (korpen).
Roilotan ttaa v. göra ngt wårdslöft.
Roima an a. grof, rundlig, yppig, raft, tilltagfen, roimahousu widbyxa ep. för en ftarfwig flöfare, roimakädellä med flöfande hand, roimasade hällregn, roimatyö groft arbete. -aan ata v. wara rundlig, lefwa yppigt, wifta. -aus uksen s. yppigt lif. -min ia v. göra raft, flå fortfarande med långfamma flag.
Roina an s. fkräp.
Roinaan nata v. råma, larma. -naus uksen s. råmning. -nistan aa v. larma, ryta, pocka.
Roipakka kan a. lång och fmal.
Roipotan ttaa l. -ttelen tella v. trafa, handfkas, fläpa.
Roira an s. rigel, fmäll (i lås), flå. -aan ata v. rigla.
Roiska an s. lång ftryfare, lång trafa. -an aa l. -aan ata v. flänga, dänga, flå med brak, röras med brak. -ke een s. brakande flängning l. flag, plaft. -ahdan htaa v. dimpa, med brak göra ngt. -ahdus sdr. -aus uksen s. dimpning med haftigt brak. -ahtelen hdella v. dimpa ofta. -kun ua v. hänga ned ftarfwig, ftänka. -ku un s. fkräp, traftgt ting. -kin ia v. braka fortfarande, fräfa.
Roisto on s. roft, flödder, fkräp. -osa an a. roftig. fkräpig. -otan ttaa l. -ottelen tella v. blanda med roft, roska, gå omkring fom flödder, fläntra. -oun uta v. bli wräkling.
Roittio on s. wräkling.
Roitto ton s. brinnande bål, ftor låga.
Roito don s. fnyltgäft, golffkådare, roitotauti utfot,, magfjuka.
Roidun tua v. förfmäkta, tigga. -tuja an s. tiggare.
Roiva an s. fmäll (roira?). -aan ata v. flänga, wräka bort.
Roivas aan l. -ajas aan s. ett band (lin, hampa).
Roja an s. by, mudder, fmuts (ruoja). -ainen isen a. byig, muddrig, fmutfig. -astan aa v. fmutfa, befuddla. -akka kan a. wattenhaltig, tunn, fmaklös.
Rojahdan htaa v. falla rak lång med brak. -jahdus sdr. -jaus uksen s. fall och brak. -jahutan ttaa v. ha att falla, haftigt braka.
Rojo on s. lång wräkling, brak, fmuts, träck.
Roju un s. hop af fkräp, fmuts, fkräphög, ruotoinen roju eg. fiskbenshop, fkräpigt redfkap gjordt af fiskben. -uun uta v. famla fkräp, wräkas fom fkräp.
Rokallan ttaa v. få blemmor, eg. få fmå foppor. -atun ttua v. få utflag, bli färig (rokko).
Rokka kan s. ärt, ärtfoppa med rotfrukter. -kas aksen s. ärter m. fl. (ingredienfer till rokka). -ainen isen a. af ärter l. ärtfoppa.
Rokki kin s. fugga, fo.
Rokko kon s. foppor, tuhkarokko meßling, laattarokko breda wattenfoppor, vihulaisrokko frifel, rokon pano waccinering, panna rokkoa waccinera, rokonrikko l. -rikkoinen l. -arpinen foppärrig. -onen sen dim. fmå foppor. -oinen isen a. behäftad med foppor. -kotan ttaa v. waccinera. -kotus uksen s. waccinering.
Rokostelen lla v. fkrapa ihop, fnåla.
Rolli in s. ofnöpt bagge, rolliakka pratfjuk käring.
Rollotan ttaa v. fkrälla.
Romahdan htaa v. braka bofk (fom i tomt rum). -ahdus sdr. -aus uksen s. bofk brak. -ahtelen hdella v. braka fortfarande bofk. -masen sta v. dun-

Digitized by Google

dra, båna en gång. -mahutan *sdr.* -mautan ttaa *v.* dundra till, slå till med brak. -mu un *s.* dån, larm. -mallan ltaa *v.* braka hastigt och lätt. -mallus uksen *s.* litet brak, *pl.* romallukset litet kalas.

Romäska an *s.* windfälle.

Rome een *s.* windfälle, stenar m. fl. skroflighet. -entola an l. -eikko kon *s.* skog med windfällen, stenbunden, okändig mark. -einen isen *a.* skroflig.

Romennus uksen = romallus.

Romeun uta *v.* bli förskräckt, uppskrämmas.

Romi in *s.* Rom. -malainen isen *a.* romersk, *s.* Romare.

Romotan ttaa *v.* göra rask.

Rompakka kan *a.* hurtig, smått öfwerdådig.

Rompatan ttaa *v.* pladdra högljudt.

Rompka an *s.* brädd, kant.

Rompottelen tella *v.* röras, bete sig wårdslöst.

Romppa pan = rompakka.

Rompsis *int.* kratsch.

Rompun ppua = rumppuun.

Romsi in *s.* skogsbrand, romsivalkia stockeld, romsiköysi rep för att draga en båt uppför forsar, romsisauva stång för att skjuta ut båten från strand.

Romsu un *s.* snöflask, skråfis. -uinen isen *a.* slaskig, full med skråfis.

Romu un *s.* skräp, larm. -ut uen *s.* skräphög, hop. -uska an *s.* skräp, småsaker, yskän r. kort hosta, taudin r. lindrig sjukdom. -uinen isen *a.* skräpig, romuistauti lindrig sjukdom. -ulustan aa *v.* kraßla, wara halfsjuk. (romahdan).

Roni in = rani.

Ronkka kan *s.* höft, triangelkrok, ronkallaan på sida, på gläut.

Ronkkaan kata l. -kun kkua *v.* kraxa, brumma, pocka. -kutan ttaa *v.* ha att kraxa, låta brumma l. pocka. -kutus uksen *s.* kraxning, brumning, pock (ronkin).

Ronkkeloinen isen *a.* full med gropar l. grotter, full med stenhölster (lokeroinen).

Ronkin kkia *s.* gräfwa ut. -kaisen sta *v.* hugga ut. -kutan ttaa *v.* låta gräfwa ut.

Ronni in *s.* grop i berg.

Rontto ton *s.* afhuggen trädkrona, *a.* ihålig (ontto).

Rontukka kan *s.* kalfleka (*caltha palustris*).

Rookka kan *s.* af kåda och albark kokad dekokt för att färja fiskredskap (roukka).

Ropaisen sta = rapaisen.

Ropajan pata l. -pisen sta *v.* doft skramla. -pina an *s.* skrammel. -pahdan htaa *v.* skramla till hastigt, dimpa. -pahdus *sdr.* -paus uksen *s.* hastigt skrammel. -pistan aa *v.* åstadkomma skrammel, skramla.

Ropakko kon *s.* göl, putt, smuts, träck, förklädd person under julhelgen. -oinen isen *a.* full med puttar, träckig (rapakko).

Ropatin *adv.* förgäfwes, till intet.

Ropatti tin *s.* bädd, brits.

Rove peen *s.* näfwerrifwa, -pehut uen *dim.* liten rifwa. -peellinen isen *a.* en rifwa full (roppi, rovikko).

Ropio on = rovio.

Ropistun ua *v.* bli upplöst, lösas upp.

Ropo on *s.* skärf, fyrk, ropoheinä höskallra (*rhinantus crista galli*), ropojää isskorpa, ropokynsi kartnagel.

Ropotan ttaa *v.* göra ngt groft, fuska, pladdra.

Roppa pan *s.* osaltadt l. illa beredt smör.

Roppaan pata *v.* klappa, bulta, rycka undan, beröfwa.

Roppi pin *s.* näfwerfärl, rifwa. -ppinen isen l. -ppoinen isen *dim.* = roppi.

Ropsa an *a.* dristig, rask, elastisk, spänstig. -asti *adv.* spänstigt, wigt. -aan ata *v.* slänga, kasta wigt. -sin ia *v.* slå, piska kratsande. -sahdan htaa *v.* hastigt slå l. falla, dimpa. -saus uksen *s.* hastigt slag l. fall, dimp. -sotan l. -sutan ttaa *v.* åstadkomma kratsande, basa, bada, slå med qwast l. spö, tröska.

Rosa an *s.* gruta, begrafningsställe.

Rosahdan htaa *v.* hastigt wäsnas, fräsa, braka. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* plöt-

Digitized by Google

ftigt wäſende, fräsning. -autan ttaa *v.* åſtadkomma häftigt wäſende, låta frä-ſa, braka.

Roska an *s.* roſk, fräp, ſopor, roska-ruoho ogräs, roskaväki slöddet. -ai-nen isen *a.* roſkig, fräpig, full med ſopor. -aan ata *v.* fräpa, ſmutſa.

Rosma an *a.* driftig, tilltagſen.

Rosmessa an *s.* deg.

Rosmo on, -oinen isen, -on oa = ros-vo, rosvoinen, rosvon.

Rosmukka kan *s.* ſtroflig knöl, -heinä gökblomma (*veronica chamoedrys*).

Roso on *s.* torrt ſtälle i ûdan af ett träd, ſtrofliqhet, häftig låga, raudan rosot jernſlagg. -oinen isen *a.* full med torra ſtällen (om träd), ihålig, ſtroflig. -otan ttaa *v.* häftigt låga, flamma.

Rospuska an *s.* fyrhjulig kärra, arbets-kärra.

Rospuutta tan l. -tto ton l. -tos oksen *s.* menföre.

Rossi in *s.* gråſparf, gråſpink (*fringilla domestica*).

Rostan aa l. -tin ia *v.* rykta, anſa, gif-wa gruta. -to on *s.* rykt, aus (rosa).

Rostina an *s.* farwäl, afſked.

Rostuo on *s.* jul.

Rosvoon vota *v.* plundra, röfwa. -vin ia *v.* ſtröfwa, wara på ſtröftåg. -vo on l. -voja an *s.* röfware. -voinen isen *a.* plundrande, full med röfware.

Rota dan *s.* underlag under häſtång, underjorden (hos Lapparna), rotame-ri bottenlöſt haf. -aimo on *s.* helfwete.

Rotajan l. -taan data l. -tisen sta *v.* ſlamra, pladdra groft, ſkallra. -tina an *s.* ſlammer. -tilo on *s.* grof pladdrare. -tistan aa *v.* låta ſlamra, tala groft och högljudt.

Roteva an *a.* ſtark, raſk, häftig, frimo-dig, tilltagſen. -asti *adv.* raſkt, häftigt.

Roti din *s.* mjölke = rotimäti.

Rotikko kon *s.* ruin, förfallen byggnad.

Rotimo on = rutimo.

Rotkahdan htaa *v.* göra ngt med ha-ſtigt buller, falla, dimpa. -ahdus *sdr.* -aus uksen *s.* haſtigt brak. -ahtelen hdella *v.* fortfara med plötſliga brak-ningar. -kannan ntaa *r.* åſtadkomma brak. -kistun ua *v.* förfalla.

Rotko on *s.* bergsklefwa, ſwårtillgång-lig klyfta, wräkling. -oinen isen *a.* full med klyftor. -otan ttaa *v.* klucka (om höns). -ottelen tella *v.* gå om-kring ſyſſlolös, wräkas, wanka.

Rotkun ua *v.* gunga, wackla med brak.

Rotma an *a.* baſtant, ſtark.

Roto don = rota, rotu och rotilo.

Rotosa an l. -ova an = roteva.

Rotsin ia = rostin.

Rotta tan *s.* råtta. -anen sen *dim.* li-ten råtta. -ainen isen *a.* full med råttor, ſmutſad af råttor. -taloin tto-man *a.* utan råttor.

Rottarainen isen *s.* gråſparf.

Rotti tin *s.* pung, watteputt.

Rottinen isen *s.* ſidenſwans.

Rotto ton *s.* häftig låga, flamma.

Rotu dun *s.* race, art, ſlägt, kön. -us uksen *s.* ſlägt, familj. -unen sen *dim.* = rotu, sielta rotusin härſtammande berifrån. -uinen isen *a.* hörande till race, art. -din tia *v.* härſtamma, upp-komma, föda, alſtra. -tina an *s.* barn-ſängsgåfwa. -tiun uta *v.* uppkomma, uppſkjuta, uppwära.

Roud.... ſe rout....

Rouhaan hata l. -hin ia *v.* bråka, kroſ-ſa, hyſla med groſhyſwel, ſkära groft, groſhugga. -haus uksen l. -hina an *s.* bråkning, kroſſning, groſſkärning. -ha-sen sta *v.* ſkära till groft. -he een *s.* bråk, bråkning, *pl.* rouheet groſ-ſurna l. bråkade ting, gröpe. -hen-nan ntaa *v.* kroſſa litet, bråka ſmått. -hennus uksen *s.* ſmåbråkning. -hitan ttaa *v.* låta groſhugga, låta bråka.

Rouka u'an, roukaan u'ata = roukka, roukkaan.

Roukahutan ttaa *v.* bryta haſtigt.

Roukka kan *s.* ſwärta (kokad af träd-bark för nät), förwällningswatten = ruokkavesi. -kkaan kata *v.* koka ſwärta (till nät), ſwärta, förwälla. -kkaus uksen *s.* ſwärtning, förwällning. -kis-tun ua *v.* ſwartna, bli hopſkrumpen (rookka).

Roukka kan *s.* fäll.

Roukkio on *s.* ſtor hög. -ottain *adv.* högtals.

Digitized by Google

Roukko kon = roukkio och roukku.
Roukku kun *s.* twärträd på fjädbotten, twärhalf.
Rouko u'on *s.* bred remna i hafsiſen, fåll (roukka).
Roumakivi *s.* ſtenart.
Rounio on = raunio.
Rousi in *s.* golftilja i ſpilta, bås, rousimato ſnok.
Rousko on l. -ku un *s.* broſt (rystö, rusto). -oinen l. -uinen isen *a.* broſtig, af broſt.
Rouskun ua *v.* knaſtra, kraka, braka. -ka an l. -ku un *s.* knarr, brak, knaſtrande, rouskanlehti l. rouskulehti guldris (*solidago virgaurea*). -kin ia *v.* tugga knaſtrande, bita groft, fortfarande knaſtra. -kina an *s.* fortfarande knarr. -kahdan htaa *v.* haſtigt knaſtra l. braka till, falla in med brak. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* haſtigt brak. -kutan ttaa *v.* knarka, knaſtra, kroßa l tugga ljudeligen. -kutus uksen *s.* knarkning.
Rouste een l. -tane een = routa.
Rousto on = rusto.
Routa dan *s.* kraka, fruſen mark, käle, routakukka ſlåtterblomma (*parnassia palustris*). -ainen isen *a.* krakig, ſtroflig, kälfull. -tikko kon l. -teikko kon *s.* wäg l. ſtälle med kraka, ſtroflighet. -taan data *v.* låta fryſa, ha att förſtelna. -dan taa l. -datan ttaa *v.* bli krakig, fryſa till. -din tia *v.* ſkyffla undan kraka, ſtaffa undan den förfrusna ſtorpan, göra fri från isſtorpa.
Routollinen isen *a.* raſk, tilltagſen.
Routto ton *s.* häßja. -ttoon tota *v.* häßja.
Rova an *s.* bäck, bål (rovio), ſtenhög, ſkogbewuxen ås med kala ſtällen.
Rovatti tin = ravatti.
Rove een *s.* löſt, uppſläppt tillſtånd, tuohi on roveellaan näfret loßnar, hän on roveellaan han är wid godt mod. -eellinen isen l. -eisa an *a.* löſsläppt, munter, friſk (rovi).
Rove peen ſe rope.
Rovi in l. -io on *s.* wedhög, bål, brinnande wedhög (i ſwed), ſwårighet, farligt ſtälle. -in ia l. -itsen ita *v.* ſamla ſwedjebränder, ſamla bränwed, ſamla i hög, rovia riihtä ſå banden mot wäggen. -vehdin htia *v.* röbja mark.
Rovikko kon *s.* näfwerrifwa. -vistun ua *v.* bli hopſkrumpen, krympa ihop (ſom näfwer).
Rua .... ſe ruoka.
Ruha an *s.* grus, oli siellä ruhaa rompaa der fanns likt och olikt.
Ruhd .... ſe ruht ....
Ruhjaan jata *v.* bemöda ſig tungt, arbeta ifrigt och ſträngt, bråka med ngt. -jon oa *v.* råbbråka, kroßa. -jus uksen l. -jainen isen *s.* en ſom bråkar och beſwärar ſig, traſkare, klumſig arbetare, ſenfärdig menniſka. -justan aa *v.* traſka, bråka. -justelen lla *v.* traſka ſmått, gå och traſka, bete ſig tölpigt, klumſa. -justus uksen *s.* bråk, traſk. -jaisen sta *v.* haſtigt anſtränga ſig, förorſaka en kontuſion. -jenen jeta *v.* bli bråkad, förkroßas. -jennan ntaa *v.* kroßa. -jenuus uksen *s.* kroßning. -jahdun htua *v.* falla ſom en wräkling, kaſta ſig wräkande.
Ruhka han *s.* ſmolk, ſmåſaker, ſträp, ruhkaruoho ogräs, -tauti utſot, -kivi ſjelfſträtſten, lös ſtenart, *pl.* ruhkat lösören.
Ruhma an l. -mo on *s.* block, hackelſetråg. -men enen, -meninen isen = ruumen, ruumeninen.
Ruhmuska an *s.* weck. -ainen isen *a.* weckig, full med weck.
Ruho on *s.* bröſtben (hos foglar), ſtor kroppsſkapnad, obåke, koloß, hopſkrumpen menniſka (af engelſka ſjukan), ruhorampa hopſkrumpen och lam.
Ruhtina an l. -as aan *s.* furſte, isoruhtinas ſtorfurſte, ruhtinakunta furſtendöme. -atar ttaren *s.* furſtinna. -ainen isen l. -allinen isen *a.* furſtlig. -aisuus uuden l. -allisuus uuden *s.* furſtlighet. -aisesti l. -allisesti *adv.* furſtligt. -nuus uuden *s.* furſtewärdighet.
Ruhto hdon l. hon *s.* kroßadt tillſtånd, lyö ruhoksi (för ruhdoksi) ſlår i kras. -hdon htoa *v.* ſlå i kras, kroßa, bråka, ſtamva, arbeta med ſtor anſträngning. -taisen sta *v.* kroßa med ett ſlag.

Digitized by Google

Ruia an = Ruija.
Ruihu un *s.* ſtoj. -uun uta *v.* ſtoja. -uuja an *s.* ſtojare.
Ruija an *s.* renſelrem, bärrem, nordliga Norge. Ruijanmeri Jshafwet.
Ruikka kan *s.* jämrare, qwäkare, ſpruta, ruikkaporsas födgris, ruikkatauti diarrhé. -ainen isen *a.* gnällande, lipande. -kkaan kata *v.* gnälla, jämra ſig, ſpruta. -kkaus uksen *s.* jämmer, ſprut. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* gnälla ſmått, lipa. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha ett klagande låte, jämra ſig, ſpruta. -kutus uksen *s.* jämmerlåt, ſprutning. -alehdan htaa *v.* gå omkring klagande (ruisku).
Ruikka kan *a.* ſmal, tunn, ruikkamainen l. -moinen något ſmal, ſpenſlig (ruikku). -kahdan htaa *v.* magra, aftaga haſtigt.
Ruikku kun *a.* tunn, ſmal, liten, pikkuruikku helt liten, ringa, on ruikulla har diarrhe, ruikkutauti diarrhe, ruikkumainen l. -moinen något ſmal, liten. -unen sen *dim.* helt liten. = pikkuruikkunen (ruikka, ruiska).
Ruippana an *s.* rågmjöl blandadt i ſurmjölk.
Ruis ſe ruki.
Ruisautan ttaa *v.* ſpruta fram, ſtritta.
Ruiska an *s.* ſlaga.
Ruisku un *s.* ſpruta. -kaan kata *v.* ſpruta. -kin ia *v.* ſpruta fortfarande, ſtänka. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſpruta. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* haſtig ſprutning. -kautan ttaa *v.* åſtadkomma haſtig ſprutning, plötſligt ſpruta upp. -kun ua *v.* ſpruta, ſtänka. -kutan ttaa *v.* låta ſpruta, hålla på att ſpruta, ſtänka. -kutus uksen *s.* ſprutning, ſtänkning.
Ruitta tan *s.* ſmåroſſ.
Ruitto ton *s. pl.* ruitot inelfworna i bröſtkawiteten, de äldlare inre delarna.
Ruittu tun *s.* nederbörd med ſtorm. -uinen isen *a.* ſtormig och nyande.
Ruitus uksen *s.* liten ſtackare.
Ruja an *s.* förfallet, ſkräpigt ting, rekiruja (raja).
Rujo on *a.* utnött, ſöndrig, kroſſad, lytt och lam.
Ruju un *a.* ſöndrig, ſkräpig. -uun uta *v.* ſamla ſkräp, ſkräpa, wäsnas.
Ruka uan *s.* kåda. -ainen isen *a.* kådig.
Rukale een = makale.
Rukas ſe rukka.
Rukeva an *a.* tjock, tät.
Ruis rukiin *s.* råg, ruisräkka fornknarr, ängsknarr (*gallinula crex*), ruisluste l. -kattara l. -heinä ſwingel (*bromus secalinus*), ruiskukka wårrågsblomma (*draba verna*), bläklint (*centaurea cyanus*), Ruissalo Runſala. -ukihinen l. -ukinen isen *a.* af råg, rågig. -uisto on *s.* rågfält. -ukihitoin ttoman *a.* utan råg. -ukihittomuus uuden *s.* rågbriſt.
Rukka kan l. -kas kkaan *s.* lappmudd, handſke. -anen sen *dim.* handſke, ſaada rukkaset få korgen (i frieri). -ana an *s.* pelé.
Rukka kan *a.* arm (raukka). -anen sen *dim.* = rukka.
Rukki k'in *s.* ſpinnrock.
Ruko u'on *s.* höſåte, hop, hög, rörflen (*phalaris arundinacea*). -ukoon u'ota *v.* ſätta i ſåtar. -u'otan ttaa *v.* låta ſätta i ſåtar, ſätta i ſåtar.
Rukoilen lla *v.* bedja. -koilia an *s.* bedjare. -kous uksen *s.* bön. -koilutan ttaa *v.* låta bedja.
Ruma an *a.* ful, wanſkaplig, ruma henki hin onde. -muus uuden *s.* fulhet. -asti *adv.* fult, wederſtyggligt. -anen sen *dim.* l. rumanlainen isen *a.* något ful, mera ful. -menen eta l. -mistun ua l. -mennun ntua *v.* bli ful. -mennan ntaa l. -mistan aa l. -mennutan ttaa *v.* göra ful, wanſtälla. -maksun ua *v.* anſe för ful.
Rumahdan htaa *v.* dimpa ned.
Rumiska an *a.* owanligt djup, rymlig, ſkrymmande.
Rummakko kon *s.* ſump, kärr.
Rumppa pan l. -ppi pin *s.* padda, grodunge. -ppuun puta *v.* qwäka (ſom grodan).
Rumppaan pata = runttaan.
Rumppu pun *s.* ſwansben (rumppa).
Rumu un *s.* ſtimm. -uun uta *v.* ſtimma.
Runhustan aa = runtustan.
Runko ngon *s.* kroppen utom hufwud, armar och ben, bål, himlakropp. -oinen isen *a.* till ſtam, bål hörande. -oilen

Digitized by Google

lla v. röras i luften.
Runn .... se runto.
Runni in s. isberg på drift.
Runo on s. sång, poetisk dikt, gall renso, runoniekka skald. -ous uden s. poesi, diktning. -oon ota v. skrifwa wers, dikta. -oelen sdr. -oilen lla v. besjunga, dikta. -oilia an s. skald, diktare. -oelema sdr. -oelma an s. dikt, sång. -osto on s. diktsamling, poesi. -omus uksen s. poesi, diktning. -oja an s. sångare, ikirunoja ewärdelig sångare. -otar ttaren s. sånggudinna, sångmö. -otan ttaa l. -ottelen tella v. omskrifwa l. öfwerföra på wers, rimma. -otus uksen s. rimmande.
Runsas aan a. riklig, rundlig, ymnig. -aus uden s. ymnighet. -aasti adv. rikligen, rundligen. -stelen lla v. förhäfwa sig, sprunda s.
Runsi in s. skräde, bäs, runsimies renhållningshjon. -in ia v. skräda, spilla foder.
Ruosu un s. bäs wid tröskning, spillfoder, skräde, runsukupo bässkärfwe. -uinen isen a. af bäs, bässblandad, full med skräden (runsi).
Runta nnan a. dugtig, frikostig. -tuus uuden s. frikostighet, öfwerflöd. -tuva an a. frikostig.
Runteli in s. byrlucka.
Runteva an a. korpulent, groflemmad.
Runto nnon s. den tjockare och starkare delen af kroppen, bröst, buk, kroppsbål (runko). -nnokas kkaan a. storbukig. -nnakko kon s. den tjockare och starkare delen af kroppen, bröstgängeskraft, väkirunnakko stormlöpning, bröstgängesfart, vuoren runnakko bergskrefwa, on runnakossa är förderfwadt, krossadt, i oordning. -nnon ntoa l. -nnan ntaa v. med bröstet påtränga, sönderbryta. -nne nteen s. kroßningstillstånd, förkroßning. -ntelen nnella v. kroßa småningom, påtränga, anfalla. -nnahdan htaa v. hastigt påtränga, plötsligt kroßa, förfalla, neddigna. -nnikoitsen ta v. hårdt behandla, misshandla (rynnäs).
Runttaan tata v. bänga, slänga, gifwa rundligt (runta).
Runtti tin s. stackare, trashank.
Runtu nnun s. fridag ss. för tjenstehjon efter allhelgondagen, efter julhelgen m. m.
Runtukka kan s. lafwe l. brits wid muren.
Runtus uksen s. hopskrumpen, liten stackare.
Runtuus, runtuva se runta.
Ruoa .... se ruoka.
Ruod .... se ruot....
Ruohd .... se ruoht....
Ruohi-kengät sandaler (nästan utan öfwerläder; hållas på foten medelst band).
Ruohka an s. sträk, linrepa. -hkaan hata l. -hkin ia v. sträka, repa (lin) (roha).
Ruohku un = ruohka.
Ruoho on s. gräs, ört, ruohosirkka = heinäsirkka, ruohon karvainen gräsfärgad, ruohonpää örtrofs. -oinen isen a. gräsig, gräsbewärt. -okko kon l. -osto on l. -hikko kon s. gräsbewärt ställe. -otun ttua v. bli gräslupen, gräsbewärt. -otan ttaa v. ha att wära gräs, låta bli gräslupen. -otoin ttoman a. gräslös. -ottomuus uuden s. gräslöshet, gräsbrist.
Ruohdin htimen = rohdin.
Ruohdin htia v. förtrista sig, wåga.
Ruohdun htua v. smitta, få utslag, bli sårig.
Ruoja an s. flam, åfja, as, wrak, flygel, ett slags qwinnosko (ruoju). -ainen isen a. flammig, åfsig. -akko kon l. -jehikko sdr. -jeikko kon s. flammigt ställe. -jotan ttaa v. göra flammig, flamma, wara åfsig, wräka sig. -jottelen tella v. gå och wräka sig.
Ruoju un s. ett slags sko (sula och öfwertåg af samma läder med blott en söm), halfstöfwel, pjeksa, wräkling. -us uksen s. pl. ruojukset ett par sådana skor, tillbehör dertill. -ustan aa v. förse med ruoju, bära sådana skor, wräka. -ustelen l. -uttelen tella v. gå och wräka sig.
Ruoka ruo'an l. ruan s. mat, spis, ällä rualla spisa, menee rualle gå till bords, ruokauhri spisoffer, ruokamulta matjord, ruokaruoho matnyttiga we-

Digitized by Google

getabilier, ruokapuu (Kitar II: 294) *poet.* sädeswärt, ruokamato mal (uti matwaror). -ainen isen *a.* födande, matnyttig, ätande, isoruokainen matdryg. -ava an *a.* födande, matrik, matnyttig. -avuus uuden *s.* närande egenskap, matnyttighet. -kin kkia *v.* föda, nära, underhålla, gifwa mat. -kkia an *s.* födare, underhållare, matgifware. -kkielen lla *v.* föda smått, gifwa smått näring, fortfarande underhålla. -uokaan ruo'ata l. -uokailen lla l. -uoastan aa *v.* spisa, bespisa sig, söka sig mat, furagera. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* låta mata. -uo'itan ttaa *v.* förse med mat. -kastan aa *v.* skaffa mat. -kitutan ttaa *v.* låta mata. -uas aksen *s.* rätt. -uatoin ttoman *a.* utan mat. -uattomuus uuden *s.* matbrist (ruokko).

Ruoke kkeen *s. pl.* ruokkeet byxor, brackor.

Ruokki kin *s.* tordmule (*alca torda*).

Ruokko kon *s.* wård, skötsel, putsning, ans, rykt, gödning (ruoka), stråka (ruohka). -oinen isen *a.* snygg, putsad, höfwisk. -oisuus uuden *s.* snygghet. -kotoin ttoman *a.* osnygg, wårdslös, ohyfsad. -kottomuus uuden *s.* osnygghet, wanskötsel, otäckhet. -kottomasti *adv.* osnyggt, ohyfsadt. -kon kkoa l. -kkoon kota *v.* hyfsa, putsa, snygga, rykta, ansa. -kkoomus uksen *s.* hyfsning, putsning, rykt, ans. -kkolainen isen *s.* som står under någons wård l. ans, skötebarn. -kotutan ttaa *v.* låta rykta, låta göda. -kitsen ta *v.* rensa.

Ruoko uovon *s.* rör, rörhwaß (*arundo phragmites*), ruovon päristäjä rördrom (*ardea stellaris*), *bibl.* pelikan, ruovon pää rörtofs, ruokohahti rörfarkost (Es. 18, 2). -koinen isen l. -uokkoinen isen *a.* rörbewuxen, af rör. -uovosto on l. -uovikko kon l. -uo'ikko kon *s.* rörbewuxet ställe.

Ruoma an *s.* dragrem (i rankor).

Ruomi men l. -men enen *s.* öde tillstånd, moßbelupenhet.

Ruomi in, -malainen isen = Romi, romalainen.

Ruona an *s.* ett slags ryßja, slamm, bäck, wallack (ruuna), tahkon ruona slipstensslamm.

Ruopa van, ruopainen = ruoppa, ruoppainen (ruoppi).

Ruopeennun ntua *v.* uppristas, upprispas (ss. trådar i kanten på tyg).

Ruopas ppaan *s.* stenröse.

Ruoppa pan *s.* gyttja. -ainen isen *a.* gyttjig.

Ruoppi pin *s.* hake. -ppaan pata l. -pin ppia l. -pon ppoa *v.* krafsa tillsammans, krafsa grop, haka. -putan ttaa l. -puttelen tella *v.* krafsa. -putus uksen *s.* krafsning. -postelen lla *v.* krafsa, räfsa. -paisen sta *v.* krafsa hastigt.

Ruoppio on *s.* nedra ändan af knifbettet som ingår i skaftet, knif utan bett, odugligt redskap, odugling.

Ruosa an *s.* sköka.

Ruoska an *s.* piske, gißel. -anen sen *dim.* liten piske. -ainen isen *a.* ht. piske, rik på piskar. -kin ia l. -kitsen ta *v.* piska, gißla. -kia an l. -kitsia an *s.* piskare, gißlare. -kimus uksen *s.* piskning. -kittelen tella *v.* piska fortfarande. -kitutan ttaa *v.* låta piska.

Ruoste een *s.* rost, brand i säd, ruostepää brandar, ruosteperä maa mark med jernhaltig grund, ruosteheinä ett slags starr (*carex*). -ehinen *adv.* -einen isen *a.* rostig, brandfull (säd). -tun ua *v.* rosta, bli rostig. -tumus uksen *s.* rostning, -tutan ttaa *v.* göra rostig, låta rosta. -teetoin ttoman *a.* utan rost.

Ruostosa an *a.* strid (satosa).

Ruota dan, ruotainen isen = ruoto, ruotoinen.

Ruode teen *s.* ribba (ruoto).

Ruoti din = ruotu.

Ruotiainen isen = ruojus.

Ruotikas kkaan = ruodin.

Ruotiloin omen *s.* ribba, litet spö (som trädes igenom takweden) se ruode, ruoto.

Ruodin timen *s.* plogrist. -din tia *v.* rista upp jorden, köra med rist.

Ruoto don *s.* fiskben, selkäruoto ryggrad (hos fiskar), ruotopuoli den större hälften (som innehåller ryggraden), mal-

Digitized by Google

kain ruoto = ruotiloin, kynän ruoto benet i pennan. -oinen isen *a.* benig. -oisuus uuden *s.* benighet. -dollinen isen *a.* benförsedd, benig. -olainen isen *s.* stor benig fisk. -din tia *v.* borttaga benen. -ditan ttaa *v.* låta borttaga benen. -omastun ua *v.* bli benig, hårdna. -uotto ton *s.* skelett, benrangel.

Ruotsi in *s.* Swerige. -salainen isen *a.* swensk. -sakko kon *s.* swensk qwinna, swenska, krustistel (*carduus crispus*). -sitan ttaa l. -sinnan ntaa *v.* förswenska. -itus uksen l. -sinnus uksen *s.* förswenskning.

Ruotsin ia = ruohdin.

Ruotti tin = ruodin.

Ruotu dun *s.* rote, ruotukunta rotelag, ruotuvaivainen rotfattig, ruotusotamies rotesoldat. -ulainen isen *s.* rotehjon. -dutan ttaa *v.* förse med l. sätta på rote.

Ruotukka kan *s.* stenbär (*rubus saxatilis*).

Ruotus uksen *s. eg.* Herodes, elak menniska, mödosamt arbetande menniska. -stan aa *v.* mödosamt arbeta. -stus uksen *s.* mödosamt arbete.

Ruovi in *s.* form, skapnad.

Ruovin pia = ruopin.

Rupa van *s.* draf, drägg, grummel, rupaturpa draftryne, *ep.* för swin, rupaheinä ängsull (*filago arvensis*). -ainen isen *a.* grumlig, dräggig. -pajan aa *v.* röras bullersamt. -paan vata l. -patan ttaa *v.* grumla, prata strunt. -patus uksen *s.* skräfwel.

Rupeen veta *v.* fatta uti, widhäfta, företaga sig, börja, rupee minuun fattar i mig, valkia rupee seinään elden fattar i wäggen, rupee papiksi företager sig att bli prest, rupee työhön företager sig arbetet, börjar arbeta, rupee rualle börjar spisa, rupee vaivaan åtager sig beswäret, rupee huolelle, murheelle börjar sörja, rupee puhumaan börjar tala. -peus uksen *s.* widröring, smitta. -eematoin ttoman *a.* icke widrörande, icke smittande, icke börjande, obörjad. -eema an *s.* tiden emellan twå måltider, smitta, början. -eeminen isen *s.* fattandet, smittandet, börjandet. -pelen vella *v.* widröra, handtera. -peun uta *v.* fatta, smitta, taga sin början.

Rupian, -ama, -aminen = rupeen, rupeema, rupeeminen; rupiaman sanat trollformel emot smitta, äijä käänteli niitä hyvän rupiaman gubben wände på dem en god måltidsmellanstund, teki rupiamiseen gjorde oafbrutet. -ainen isen *s.* beswärjare.

Rupi ven *s.* skorf, on ruvella l. ruvessa är skorfwig, rupisammakko ett slags groda (*rana portentosa*). -inen isen *a.* skorfwig. -ilas aan *s.* wanskaplig menniska l. djur. -vetoin ttoman *a.* utan skorf. -vetun ttua *v.* bli skorfwig.

Rupila, rupilainen = rupla.

Rupisen sta *v.* brumma, morra. -ina an *s.* brummande, morrande.

Rupla an *s.* rubel. -littain *adv.* rubelwis, en rubel i sender.

Rupoon vota = rukoon.

Ruppana an *s.* hopskrumpen stackare (runtus), palt.

Ruppo pon *s.* smal bugt, sund.

Rupsaan sata *v.* slänga, dänga (ripsaan). -saus uksen *s.* slängning, kastning. -sahdan htaa *v.* dimpa, ihopfalla med brak. -sahdus uksen *s.* brak, dimp, fall med brak.

Rupsale een *s.* löfgroda (*rana arborea*).

Ruptsa an *s.* ärr.

Rupuli in *s.* meßling, rupuliruoho aklej (*aqvilegia vulgaris*). -inen isen *a.* sjuk i meßling. -lainen isen *a.* skrynklig *ep.* för grodan (rupi).

Rusa an *s.* båß, sopor, rusakupo båßband. -ahdan htaa l. -ahtelen hdella *v.* gifwa ett hastigt och doft ljud (som en båßknippe). -aus uksen *s.* hastigt doft ljud. -autan ttaa *v.* åstadkomma ett sådant ljud.

Rusakka kan *s.* en insekt, rusakka.

Rusama an = rusikka.

Rusappa pan *a.* brunaktig (ruso).

Ruse een *s.* rödaktig färg, smink. -erran rtaa *v.* skifta rödaktigt, rusertava rödskiftande, rödaktig (ruska, rusko). -etun ttua *v.* bli röd (ruskia).

Rusennan ntaa *v.* kroßa, förkroßa. -nnus uksen *s.* kroßning. -nnun ntua *v.* bli

Digitized by Google

kroßad, förkroßas. -ntelen nnella *v.* kroßa ſmåningom.

Rusikka kan *s.* knytnäfwe. -koitsen ta *v.* ſlå med knytnäfwe. -koitsia an *s.* knytnäfweskämpe. -koitsemus uksen *s.* knytnäfweſlag.

Rusina an *s.* rußin. -ainen isen *a.* af rußin.

Ruska an = rusko, ruskaruoho wattenpeppar, bitternäfwa (*polygonum hydropiper*).

Ruskaan kata *v.* braka, båna. -kahdan htaa *v.* haſtigt braka till. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* haſtigt brak. -ke een *s.* fortſatt brak.

Ruskia an *s.* mörkröd, röblett, ljusbrun, brandgul, munan ruskia ägg-gula. -keus uden *s.* mörkrödhet. -kiainen l. -keuinen isen *dim.* = ruskia. -ketun ttua *v.* bli brun, bli ſolbränd. -keutan ttaa l. -ketutan ttaa *v.* giſwa brun färg, låta ſolbrännas. -ko on *s.* rodnad, aamurusko morgonrodnad, ruskolehmä ljusbrun l. röd ko, ruskoruoho wattennäfwa (*polygonum amphibium*). -konen sen *dim.* liten rodnad, munan ruskonen ägg-gula. -kio on *s.* röd ore. -kas aksen *s.* röd ko. -kotan ttaa *v.* åſtadkomma rodnad, ſtina rödaktig. -kottelen tella *v.* hålla på att ſkina rödt. -kotun ttua = rusketun.

Ruskitsu un *s.* hudutſlag.

Rusku un *s.* brak, ruskuleipä knäckebröd. -un ua *v.* braka. -utan ttaa *v.* ha att braka (ruskaan).

Ruso on, rusotan ttaa = rusko, ruskotan.

Russakka kan = rusakka.

Rustiainen isen *s.* amſibie.

Rusto on, rustoinen isen = rystö, rystöinen.

Rusu un = rusa.

Ruta dan *s.* underlag för häfſtång, halfrutten ris, hwaßa, ruſkor m. m., wrak. -ainen isen *a.* full med ſådant wrak.

Rutajan, -taisen ſe ruti.

Rutas aan *s.* ängdun (*eriophorum vaginatum*).

Rutea an *a.* bräcklig, kraßlig, opaßlig (ruti).

Ruteva an *a.* mycket grof, ſtark (rotewa). -voitun ttua *v.* bli grof, ſtark.

Ruti *adv.* ihoptryckt, kroßadt, igenom, lyön ruti ſår kroßande, rutihullu ſtormgalen, rutikiukkuinen genomarg, rutileiska ſtocklat, genomlat. -tajan aa l. -tisen sta *v.* braka, knaka, qwida. -taisen sta *v.* kryſta, kroßa, ſlå till med brak. -ina an *s.* brak, knakande, qwidande. -tistan aa *v.* hoppreßa, hoptrycka, ſkrynkla, kroßa. -istus uksen *s.* hoppreßning, ſkrynkling, kroßning. -tistelen lla *v.* kroßa ſmåningom. -istun ua *v.* bli hoptryckt, ſkrynklas, kroßas. -tistutan ttaa *v.* låta kroßa.

Rutimo on *s.* gammalt träd med nedhängande qwiſtar, *ep.* för ſtort träd.

Rutiun uta *v.* bli ſuktig. -us uksen *s.* ſuktighet.

Rutja an *s.* Finnmarken och Nordlanden i Norge (Ruia), Rutjan meri Ishafwet, Rutjan pilvet ljuſa moln ſom uppſtiga ur Ishafwet, Rutjan koski *myth.* Malſtröm? -alainen isen *s.* Norſk, Norrman.

Rutja an *s.* ſläpande rock (föraktligt), nedhängande ſlarſwa, wrak. -ake kkeen l. -ale een *s.* ſlarſwa, ſlarſwigt klädd menniſka. -ahdan htaa *v.* riſwa l. rycka haſtigt, rycka fram, kaſta ſig plötſligt. -jon oa *v.* riſwa, kroßa, braka. -jotan ttaa *v.* låta kroßa, ha att braka. -jun ua *v.* hänga ned, hängla. -justelen lla *v.* gå och hängla.

Rutkaan kata *v.* handtera wårdslöſt, göra wåſende. -kale een l. -kula an *s.* ſlarſhank. -kahdan htaa *v.* haſtigt braka, kratſa, hopfalla med brak (om ruttna ſaker). -kaisen sta *v.* göra haſtigt brak, rycka af med krats. -kutan ttaa *v.* åſtadkomma brak, ſkrocka (hönan). -kutus uksen *s.* ſkrockning. -kuttelen tella *v.* fortfarande åſtadkomma brak, hålla på att ſkaka med brak, röras brakande. -kehdin htia *v.* ſläpa haſande l. ſakta brakande, röras kratſande.

Rutsa an *s.* blodſkändare = sukurutsa. -aus uksen *s.* blodſkam = sukurutsaus. -ainen isen *a.* blodſkändande = sukurutsainen.

Rutto ton *s.* haſtig, *s.* haſtig död, peſt = ruttotauti, tuli ruttoon l. rutoin

Digitized by Google

kom hastigt, rutto käynti hastig gång, ruttokuolema bråddöd, ruton nuoli elak böld, ruttojuuri wendelört (*valeriana officinalis*). *komp.* rutompi hastigare. -tosti *adv.* hastigt. -tommasti *adv.* hastigare. -oinen isen *a.* förpestad, hastig. -oisa an *a.* hastig. -oisesti l. -oisasti *adv.* hastigt. -ton ttoa *v.* göra hastigt.

Ruttu tun *s.* skrynka, kroßadt, preßadt tillstånd, ruttupaju en wideart med breda äggformiga blad. -uinen isen *a.* skrynklig. -ttaan tata *v.* skrynka, kroßa, krama ihop. -ttaudun utua *v.* bli skrynklig, hopskrynklas, hopkramas.

Rutu dun *s.* örlax (*salmo trutta*).

Rutuilen lla *v.* äta smått, gruta sig.

Rutuinen isen = ruttuinen.

Ruuhi hen *s.* ho, ekstock, likkista. -inen isen *dim.* liten ekstock, *a.* rik på ekstockar. -hellinen isen *a.* egande ekstock, en ekstock full. -itan ttaa *v.* urhålka.

Ruukin kkia *v.* bota, kurera.

Ruumen enen *s.* agnar, ruumenkoppi agnhus. -eninen isen *a.* agnig, agnblandad. -nus uksen *s.* agnhög, agnhus.

Ruumis iin *s.* kropp, lekamen, lik, ruumiin arkku likkista, ruumiin mato likmask, ruumiin heinä håningsgräs (*galium verum*), ruumiin madon yrtti enblommig wintergrön (*pyrola uniflora*). -iinen iisen *a.* ht. kropp, lik, paksuruumiinen tjock till kroppen. -iikas kkaan l. -iiva an *a.* korpulent, grott, fyllig. -iillinen isen *a.* kroppslig. -iillisuus uuden *s.* kroppslighet. -iillisesti *adv.* kroppsligen. -iitoin ttoman *a.* okroppslig. -iittomuus uuden *s.* kropplöshet, okroppslighet.

Ruuna an *s.* wallak, ruunan kummi wallakfadder, *ep.* för en som ej kan läsa, ej gått till skrift, ej duger till fadder. -naan ata l. -nitsen ta *v.* göra till wallak, kastrera.

Ruuno on *s.* gall renko.

Ruunu, ruunaan = kruunu, kruunaan.

Ruuppa pan *s.* wårta, utslag, skabb. -ainen isen *a.* wårtig, skabbig.

Ruuppu pun *s.* affall, afskräde, smula, grums. -uinen isen *a.* full med affall m. m. -utan ttaa *v.* smula, göra till grums.

Ruusa an *s.* ett slags ekstock.

Ruuska an *s.* brudtärna.

Ruusti in *a.* hwitt, stort riskon, mustaruusti swart stort saftigt riskon.

Ruusu un *s.* ros, rosen, ruusun ruoho daggskålar (*alchemilla vulgaris*), vesiruusun lehti stäkra (*phellandrium aquaticum*). -uinen isen *a.* rosig, behäftad med rosen.

Ruutana an *s.* smitta, afskywärd menniska.

Ruuttu tun *s.* skräp, rosk.

Ruuti din = kruuti.

Ruv ... se rup....

Ryhd.... se ryht....

Ryhelmä än *s.* utslag (ryhdelmä af ryhdyn).

Ryhettelen tellä *v.* gå krokryggig.

Ryhevä än = ryhiä.

Ryhisen stä *v.* brusa, sorla, grymta. -inä än *s.* sorl, brus. -istän ää *v.* ha att sorla, brusa, fylla med drifis. -istelen llä *v.* smått sorla, krumma sig, brösta sig (ryhettelen, ryhkä, ryhiä).

Ryhiä än *a.* yfwig. -heys yden *s.* yfwighet -ästi *adv.* yfwigt; högdraget.

Ryhjys yksen, ryhjystän ää = ruhjus, ruhjustan.

Ryhkä än *s.* drifis. -hkenen hjetä *v.* fyllas med drifis, lösas ss. is.

Ryhmy yn *s.* kula, knöl, ojemnhet. -ys yksen *s.* skrynkla, skrynkligt ting. -yinen isen *a.* knölig, ojemn. -yyn ytä *v.* ojemna, skrynkla, bullra, rubba, göra oskickligt, fuska. -meläinen l. -mylainen isen *a.* något skrynklig, skroslig. -mistyn yä *v.* hopfalla, hopskrynklas.

Ryhmä än l. ryhmäs ään *s.* klase, grupp, klunga.

Ryhti hdin *s.* stånd, bestånd, pitää ryhtinsä stå på sig, hålla proswet.

Ryhdyn htyä *v.* fatta uti, fastna, smitta. -htymä än *s.* hwad som fastnar, smitta, skabb, -ytän ttää *v.* låta fastna, ha att smitta. -hdynnäinen isen *a.* smittad, *s.* smittsot, utslag.

Ryhä än *s.* puckel, bröstben på foglar, käypi ryhässä niskoin går nedböjd, ry-

Digitized by Google

häselkäinen puckelryggig. -hy yn *a.* pucklig.
Ryijy yn *s.* rya.
Ryin kiä *v.* hosta, harkla, wara brunstig (om renen, som derwid har hostande läte). -ykiä än *s.* hostare, brunstig ren. -ykimä än *s.* hostning, parning, brunst. -ykä yän *s.* hosta. -ykäinen isen *a.* hostande, beswärad af hosta. -ykäisen stä *v.* hosta till en gång. -yitän ttää *v.* reta till hostning. -yitytän ttää *v.* ha att hosta, låta hosta.
Rykämä än = ryysy.
Rymistän ää l. -telen llä *v.* skaka, hårdt behandla.
Rymmäkkö kön = rynnäkkö.
Rymisen stä l. -mäjän mätä l. -myyn mytä *v.* wäsnas, bullra. -minä än l. -my yn *s.* guy, owäsende. -myinen isen *a.* bullersam. -mähdän htää *v.* hastigt wäsnas, dimpa.
Rymy, rymyinen, rymyllinen = ryhmy, ryhmyinen (rymisen).
Rymä än l. rymyys yyden, rymin iä, rymistän ää, rymenen metä, rymistyn yä = ruma m. fl.
Rymä än *s.* byting, sälle.
Rymättylä än *s.* Rimito socken.
Rynkkään kätä *v.* stöta på, häftigt skaka, bullra på (t. ex. en dörr). -kytän ttää *v.* fortfarande stöta l. skaka. -kytys yksen *s.* fortfarande bultning l. skakning. -kyttelen tellä *v.* smått bulta l. skaka.
Rynkä ngän *s.* bröst, buk, rynkävatsa storbuk, isterbuk. -ngin kiä *v.* tränga på (rynnäs).
Rynstäyn ytä *v.* tillhårdna.
Rynnäs ntään *s.* bröstben, bröst, spole i höskrinda. -ntänen sen *dim.* bröst, maata ryntäsillä ligga framstupa. -ntätysten l. -nnätysten *adv.* bröst mot bröst, bröstgänges. -ntäinen isen l. -nnäkäs kkään *a.* frambröstad, starkbröstad. -nnäkkö kön *s.* bröststyrka, pågående bröstgänges, häftigt anfall, stormning. -nnän ntää l. -nnistän ää l. -nnätän ttää *v.* brösta sig, anstränga sig, gå bröstgänges till wäga, bestorma. -ntäys yksen l. -nnistys yksen l. -nnätys yksen *s.* bröstning, häftigt anfall, bestormning. -ntäyn ytä l. -ntäydyn ytyä *v.* rusa mot, tränga på. -nnin iä *v.* tränga på fortfarande, gifwa stöt på stöt.
Ryven peä *v.* söla sig, tumla om, wältra sig ss. swin i gyttja. -ve peen *s.* tummelplats, göl. -piä än *s.* wältrare, den som tumlar i gyttja. -vetän ttää *v.* låta wältra sig, söla, smutsa, pluttra. -vetys yksen *s.* wältring, suddling. -venne nteen *s.* nedsmutsadt ting t. ex. klädnad. -vettelen tellä *v.* småningom nedsöla. -py vyn *s.* wältring i gyttja, tummel. -peliäs ään *a.* som gerna tumlar i gyttja.
Ryppy pyn *s.* skrynka, rynka, ryppykynnös *fig.* om skrynklorna i pannan. -yinen isen *a.* skrynklig, rynkig. -yisyys yyden *s.* skrynklighet. -pyllinen isen *a.* rynkad. -pyisesti l. -pyllisesti *adv.* skrynkligt. -pytöin ttömän *a.* oskrynklad. -pyttömyys yyden *s.* oskrynklighet. -pyttömästi *adv.* oskrynkligt, utan skrynkor. -pistän ää *v.* rynka, snörpa ihop, skrynkla. -pistys yksen *s.* skrynkning, rynkning. -pistelen llä *v.* skrynkla, rynka småningom. -pistyn yä *v.* skrynklas, rynkas, bli hopsnörpt.
Rypäle een l. -lö ön *s.* klase, klunga. -leinen isen *a.* i klasar wäxande, rik på klasar. -leellinen isen *a.* rik på klasar, en klase full. -löityn ttyä *v.* bli klasig, bilda klasar. -päistö ön *s.* samling af klasar (ryväs).
Rypöön vötä, ryvön pöä, ryvös öksen, rypöjä än, ryvötän ttää = ryven m. fl.
Ryseä än *a.* snabb. -ästi *adv.* snabbt.
Ryskin iä l. -kään kätä *v.* ha att braka, bullra, wäsnas starkt, arbeta groft. -kätän ttää *v.* låta braka, groft arbeta. -kätys yksen *s.* brakande, groft arbete. -kähdän htää *v.* hastigt braka till. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* hastigt brak. -kinä än l. -ke een l. -ky yn *s.* brak. -kyn yä *v.* braka, dåna. -kytän ttyä *v.* ha att braka, braka på. -kytys yksen *s.* brakning. -kyttelen tella *v.* braka smått. -kähytän *sdr.* -käytän ttää *v.* åstadkomma ett hastigt brak.

Digitized by Google

Rysmä än *s.* klase, grupp, rysmätähti sjustjernan. -äkäs kkään l. -äkkäinen isen *a.* gruppwis warande.
Ryssä än *s.* Ryße. -äläinen isen *a.* ryst.
Rystä än l. -äs ään *s.* knoge (rystö). -tynen sen *dim. pl.* rystyset fingerknogarna.
Rystö ön *s.* brost. -önen sen *dim.* brost. *pl.* rystöset fingerknogarna. -öinen isen *a.* brostig (rusto, rystä).
Rysy yn *s.* buller, arbete med stoj, kamp, käsirysy nappatag, käykäämme käsirysyhyn låtom oß kämpa. -yyn ytä *v.* bullra, stoja. -säkkä kän *s.* buller. -sähdän htää *v.* hastigt bullra, dunka, dimpa. -sähdys *sdr.* -säys yksen *s.* hastigt buller, dunkning, dimp. -sähytän *sdr.* -säytän ttää *v.* åstadkomma hastigt stoj, låta dimpa (rysä).
Rysä än *s.* ryßja. -syt syen *dim.* liten ryßja.
Rysämä än = rysmä.
Ryti din *s.* strandrör (*arundo phragmites*), hwaßa. -inen isen *a.* af rör. -ikkö kön *s.* ställe bewuxet med rör (rytö).
Rytimö ön = rutimo.
Rytisen stä, rytinä än, rytistän ää, rytistelen llä, rytistys yksen = rutisen m. fl.
Rytkin iä *v.* knycka, rycka. -kyn yä *v.* skakas, knyckas med brak. -kytän ttää *v.* skaka, knycka, klappa på. -kytys yksen *s.* skakning, knyckning med brak. -kyttelen tellä *v.* hålla på att knycka, rycka, skaka. -kään kätä *v.* knycka, wräka med brak. -käisen stä *v.* knycka till, wräka fram med brak. -kähdän htää *v.* braka till wid ett ryck. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* ett ryck med brak. -käyn ytä *v.* bli ryckt, rycka sig fram.
Rytkä än *s.* rofwa, brudsätans man (rytkö).
Rytkö ön *s.* slarfwa, smutsigt plagg, brudsätans man på bröllopp. -öinen isen *a.* slarfwig, smutsigt klädd. -ötän ttää *v.* gå och slarfwa. -ölä än *s.* brudsätans mans hem.
Rytty tyn *s.* hoptryckt tillstånd, skrynka, mennä ryttyyn falla ihop. -yinen isen *a.* skrynklig. -tystän ää *v.* hoptrycka, skrynkla. -ttä tän *s.* något hoptryckt, oansenligt, ryttähevonen liten häst.
Ryty dyn *s.* stoj, larm. -yinen isen *a.* stojande, larmande. -tyyn dytä *v.* stoja, larma (rytisen).
Rytystän ää = rutistan.
Rytä dän *s.* strandwrak. -äle een *s.* wräkande ting.
Rytö dön *s.* bråte af fällda träd, windfälle, rytöaita gårdesgård af hela trän. -öinen isen *a.* full af windfällen.
Ryv .... se ryp ....
Ryväs pään = rypäle.
Ryyd .... se ryyt ....
Ryyhdelmä än *s.* utslag (ryhelmä).
Ryyhkä än *s.* trißa.
Ryymään mätä *v.* äta glupskt.
Ryyppään pätä *v.* supa. -ppäys yksen *s.* supning. -ppy pyn *s.* sup. -ppääjä än l. -ppö pön *s.* supare. -pys yksen *s.* supigt tillstånd, olla ryypyksissä wara drucken. -ppäilen l. -ppelen pellä *v.* supa smått, då och då. -pin ppiä *v.* supa fortfarande, förpla. -piksin iä l. -piskelen llä *v.* supa fortfarande, ruckla. -ppäytän ttää *v.* låta supa, ha att supa, göra öfwerlastad.
Ryystin iä *v.* förpla fortfarande, fila genom tänderna. -tän ää *v.* förpla, draga wåtwaror i sig, harkla. -täjä än *s.* förplare, ryystäjäpeippo grönfink (*fringilla chloris*). -tin imen *s.* slef. -telen llä *v.* förpla småningom. -tätän ttää *v.* låta förpla.
Ryystö ön *s.* wåld.
Ryysy yn *s.* trasigt plagg, lump. -yinen isen *a.* trasig. -ykkä kän *s.* trasa.
Ryytty tyn *s.* usel menniska l. ting.
Ryyty dyn *s.* stelnadt tillstånd, utmattning. -dyn tyä *v.* af köld och wäta stelna, styfna af smuts, bli trög. -ymys yksen *s.* stelning, styfblifning, hopkrympning. -dytän ttää *v.* låta stelna l. styfna, göra trög. -dytys yksen *s.* stelgörning, förstelning. -tistyn yä *v.* bli styf, utmattas.
Ryöhiä än *a.* pösig, yfwig, ymnig. -heys yden *s.* pösighet. -hö ön *s.* löst, pösigt tillstånd, sladdrande, wårdslös menniska, on ryöhöllänsä är i upplo slarfwigt skick. -hötän ttää *v.* wara l

Digitized by Google

ligga ordnadt, pöftgt, yfwigt, ſlarfwigt. -hään hätä *v.* wäsnas, ſladdra högljudt, bruſa. -hinä än *s.* owäſende, brus. -hellän ltää *v.* brumma litet, fruſa.

Ryöjä än *a.* oländig, obanad.

Ryökään kätä l. yö'ätä *v.* rapa, bete ſig ledt, wederwärdigt. -käys yksen *s.* rapning. -käle een *s.* rapning, led, wederwärdig menniſka. -kälehdän htää *v.* bete ſig wederwärdigt, gå och rapa. -yö'in kiä *v.* rapa fortfarande. -yökinä än *s.* fortſatt rapning.

Ryömään mätä *v.* krypa på alla fyra. -mi in l. -my yn *s.* fyrfota ſtällning. -mä än *s.* taß, labb, *a.* kort och tjock, neljin ryömin på alla fyra. -miä än *a.* kort och tjock, *s.* krypare på alla fyra. -miäinen isen *s.* krypgnld (*potentilla reptans*). -min iä *v.* kryppa fortfarande.

Ryönä än *s.* wrak, uppkaſtadt ſjögräs, modder, ſkorf, orenlighet. -ni in = ryönä, ryönisammakko = rupisammakko. -ninki ngin *s.* wrak, haſswrak. -nehikko *sdr.* -neikko kon *s.* wrakfullt ſtälle. -nään nätä *v.* nedſmutſa, plottra, kludda, uppkaſta wrak. -näinen isen *a.* ſmutſig, wrakfull, ſkorfwig. -nystän ää *v.* wräka, ſläpa ſig fram.

Ryöpeinen isen *s.* ſtock ofwanom inre taket.

Ryöpiä än *a.* ſtrid, häftig. -piällinen isen *a.* något ſtrid. -piällänen isen *a.* ſtridaktig. -peilen llä *v.* wara ſtrid, ſjelfswäldas.

Ryöppy pyn *s.* yrande dam, yrwäder, yrſnö. -yinen isen *a.* full med yrdam l. yrſnö. -pyn ppyä *v.* yra, damma. -pytän ttää *v.* ha att yra, damma, wräka omkring, ſlänga hit och dit. -pytys yksen *s.* yrande, wräkning, kringſlängning. -pyttelen tellä *v.* ſmått damma, ſlänga fortfarande hit och dit.

Ryöppä pän *s.* ſtridaſte bränningen i en ſtröm. -pän ppää *v.* förwälla.

Ryöpsähdän htää = räpsähdän.

Ryöpäs ppään *s.* hög, hop, öfwerrock af blaggarn (ryöpö).

Ryöpö vön *s.* öfwerrock af blaggarn. -öinen isen *a.* af groft lärft.

Ryöseikko kon = risukko.

Ryöstän ää *v.* ſlita löſ, taga med wåld, utmåta, plundra. -äjä än *s.* utmåtare, plundrare. -ty yn l. -äys yksen l. -ämys yksen *s.* utmåtning, plundring. -tö ön *s.* utmåtning, plundring. -äsen stä *v.* haſtigt löſſlita. -äyn ytä *v.* rycka ſig löſ, faſta ſig. -telen llä *v.* ſmåningom utplundra, utmåta ett efter annat.

Ryösyn yä l: -sään sätä *v.* bruſa, fruſa. -säys yksen *s.* bruſning.

Ryötän ttää (*sdr.* af ryvötän) *v.* låta wåltra ſig, föla, ſmutſa. -ttäinen isen *a.* ſmutſig. -tys yksen *s.* nedſmutsning, nedſmutſad, nedföläd, ſlarfwig menniſka. -tin ttimen *s.* tallrik. -tty tyn l. -ttö tön = ryökäle och ryytty.

Ryövin = ryö'in ſe ryökään.

Ryövään vätä *v.* röfwa, plundra, nedſmutſa. -väys yksen *s.* röfning, plundring, ſmutsning. -väri in *s.* röfware. -vio ön l. -vy yn *s.* röfning, plundring, roſſeri, byte, roſ. -vyys yyden l. -veys yden *s.* roflуſt, röfweri, roſſeri. -väydyn ytyä *v.* nedſmutſa ſig, bli plundrad.

Rähisen stä l. -häjän hätä *v.* ſkorra, ſkråla. -inä än *s.* ſkrål, larm. -istän ää *v.* göra ſkrål, harkla.

Rähjä än l. -änä än *s.* ruckel, traſhank. -ään ätä *v.* traſa, haſa, ſläpa haſtigt.

Rähkä än *s.* ögonfluß. -äinen isen *a.* fluſſig.

Rähmin iä l. -mään mätä *v.* wada i ſnö l. gyttja, traſka. -mäkkä kän *s.* traſt, lunſig menniſka. -mys yksen *s.* lunſig menniſka.

Rähni in *s.* grön hackſpett (*picus viridis*).

Rähnään ätä *v.* illa medfara, ſlita i traſor.

Rähvännes nteen = räijännes.

Rähy yn = rähinä.

Räihään hätä *v.* larma, ſkråla.

Räijännes nteen *s. myth.* upphofsman till engelſka ſjukan (riisi).

Räihkään kätä *v.* ſtöka, bullra.

Räihyyn hytä l. -hyn yä = räihkään.

Digitized by Google

Räikiä än *s.* gäll, skarp, rytande, bränande (solsken).
Räikkä kän *s.* gällt, skrällande ljud (t. ex. af en trumpet). -kin kkiä l. -kkään kätä *v.* ropa skarpt, skälla med skarp stämma, ryta. -kkinä än *s.* skarpt ropande, gällt larm, fortsatt trumpetstöt. -kyn kkyä *v.* skrälla. -kytän ttää *v.* ha att skrälla, blåsa på trumpet. -kytys yksen *s.* skrällandet, trumpetblåsning. -kyttelen tellä *v.* ha smått att skrälla, stota fortfarande i trumpet. -kähdän htää l. -käisen stä *v.* ryta till gällt, stöta hastigt i trumpet. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* hastigt skrällande, en trumpetstöt. -kähytän *sdr.* -käytän ttää *v.* åstadkomma skräll.
Räimä än *s.* snöre, rem. -min iä *v.* surra till, bordraga.
Räimään mätä *v.* slå, bänga. -mytän ttää *v.* slå fortfarande, bulta, klappa. -myttäjä än *s.* klappare, bultare.
Räippä pän = raippa.
Räiskä än *s.* gny, sprakning, labb (*lestris*). -kään kätä *v.* göra gny, spraka, braka. -ke een *s.* sprak, brak, gny. -kän ää l. -kin iä *v.* hålla gny, spraka fortfarande. -kinä än *s.* fortsatt sprakande, gny, brak. -ky yn *s.* sprak, brak. -kyn yä *v.* spraka, braka. -kytän ttää *v.* låta spraka, ha att braka. -kytys yksen *s.* åstadkommandet af brak. -kyttelen tellä *v.* åstadkomma fortsatt brak, gå och stänka. -kähdän htää *v.* spraka till, braka hastigt. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* hastigt brak.
Räismä än *s.* rotrep.
Räisy yn *s.* kärrtraft med windfällen, skarfwigt plagg, *s.* wildsinnt (räsy). -säys yksen *s.* brak.
Räivä än *s.* wrak, stackare, odugling, *s.* slurf, upprörd, räivälintu asfogel. -vään vätä l. -vetän ttää *v.* slå med kraft, förderfwa, göra wrak, belacka. -äjä än *s.* förderfware, belackare. -vätyn ttyä *v.* bli förderfwad, bli oduglig, bli wrak. -vittelen tellä *v.* göra pojkstreck, bete sig sjelfswåldigt (räävä).
Räjähdän htää *v.* smälla till hastigt, skrälla till. -ähdys *sdr.* -äys yksen *s.* hastig smäll, skräll. -ähtelen hdellä *v.* skrälla till fortfarande, då och då. -ähytän *sdr.* -äytän ttää *v.* ha att skrälla till, spränga med smäll, afloss a ett skott. -hdyn htyä *v.* gå sönder l. spricka med en skräll.
Räkisen stä *v.* prata. -inä än *s.* prat.
Räkki kin *s.* hetta. -kitän ttää *v.* hetta, badda (solen), räkkirauta = räkkäysrauta.
Räkky kyn = räätiy.
Räkkä kän *s.* skaf wid hudberedning, ostyg, yrsä. -kkään kätä *v.* afskafwa köttet från hudar, bereda med skafjern. -äys yksen *s.* afskafning, hudberedning, räkkäysrauta skafjern. -äytän ttää *v.* låta afskafwa, ha att bereda.
Räkeyn yä, räkeytän ttää = räkytän.
Räkyli in = rääky.
Räkytän ttää *v.* gläfsa.
Räkä rä'än *s.* snor, räkäliina näsduk, räkäsuu l. räkänokka snorfilling. -räkäjuuri wallört (*symphytum officinale*), räkämänty gårtall, martall, räkäkuusi mjuk qwistig grau, räkähapena granlaf (*lichen plicatus*). -äinen isen *a.* snorig. -äisyys yyden *s.* snorighet. -äisen stä *v.* snyta. -ästän ää *v.* snora ned, smutsa.
Räkäjää ää l. -kätän ttää *v.* braka, skratta högljudt.
Rällähattu ssokhatt.
Räme een *s.* myra, kärr bewuxet med små träd, sump, oländig sank mark. -einen isen *a.* myrartad, full med myror, sank, sumpig. -eikkö l. -ekkö kön *s.* myrartad trakt, myra.
Rämisen stä, rämiä än, rämistän ää = rämyyn, rämäkkä, rämytän.
Rämmele een l. -mmene een *s.* skägglaf (*usnea hirta*). -linen isen l. -mmeninen isen *a.* full med skägglaf, af skägglaf gjord. -mmin iä *v.* samla skägglaf.
Rämmin mpiä *a.* traska, släpa sig fram, wada i snö, smutsa, gå trögt.
Rämppä pän *a.* frosad, stympad, lytt, skallrande, litet klingande, rämppäkello grof bjellra, rämppäkontti haltande fot. -pätän ttää *v.* klinga litet, framla på.

Digitized by Google

Rämpse een *v.* owäder med regn och köld.
Rämpsähdän htää *v.* dimpa.
Rämsy yn *s.* långt pladder, slarfwigt ting. -syyn sytä l. -sään sätä l. -sytän ttää *v.* pladdra länge, behandla slarfwigt.
Rämyyn mytä l. -myn yä l. -mäjän mätä *v.* skallra, skramla doft. -my yn l. -mä än *s.* kroßadt l. sprucket ting, skräp, skallrande l. skramlande ting, lyön rämäksi slår i kras, kellorämä sprucken och skramlande klocka, rämäkurkku hes strupe. -mäkkä kän *a.* hest ljudande, roßlig, skallrande, *s.* moras, rämäkkä mänty i kärr wärande tall, gårtall, martall. -mäkkö kön *s.* moras (räme). -mytän ttää *v.* åstadkomma skallrande ljud, ha att skallra. -mähdän htää *v.* skallra till hastigt, skrälla till. -mähdys *sdr.* -mäys yksen *s.* hastigt skallrande, skräll, brak. -mähtelen hdellä *v.* kraka l. braka då och då. -mäytän ttää *v.* ha att hastigt skallra, slå, dänga med brak.
Ränki ngen *s.* ranka, panna ränkiin förespänna. -inen isen *a.* med rankor försedd. -ngellinen isen *a.* som har rankor. -kitän ttää *v.* pålägga rankor, förespänna.
Rängyn nkyä *v.* råma, ryta.
Ränstiä än *a.* fuktig. -tyn yä *v.* bli fuktig, bli swampig.
Räntty tyn *s.* inelfworna af slagtdjur.
Räntä nnän *s.* snöslagg = lumiräntä, Räntämäki St. Marie socken. -äinen isen *a.* snöslaggig.
Räve peen *s.* förhöjning till sidbord (varpe) i lastbåtar, stänk. -äpiä än *a.* försedd med sådan förhöjning, af tunna bräder gjord. -vehdin htiä *v.* stänka.
Räpilä än = räpylä.
Räpistelen llä l. -itän ttää l. -ittelen tellä l. -isytän ttää *v.* flaxa, blinka (räppä).
Räppy pyn *s.* skrynkla, weck, trädskälla, on räpyllänsä är skrynklad. -yinen isen *a.* skrynklig (ryppy).
Räppä pän *v.* knapprande slag, räppäsade häftigt regn (så att det knapprar), räppäsilmä blinkande öga. -ppään pätä *v.* knappra. -pätän ttää *v.* ha att knappra. -pätti tin *s.* blinkande menniska, blinkare. -pähdän htää *v.* knappra till hastigt, blinka. -pähdys *sdr.* -päys yksen *s.* hastigt knapprande, slag, blink, silmänräpäys ögonblick. -pähytän *sdr.* -päytän ttää *v.* ha att knappra till hastigt, blinka. -pytän ttää l. -pyttelen tellä *v.* blinka fortfarande, skaka wingarna, flaxa. -pytys yksen *s.* blinkning, flaxning. -pyttäjä än *s.* blinkare, flaxare.
Räppänä än *s.* rökhål i taket.
Räppö pön *s.* blandning af barkmjöl och mjölk.
Räpsähdän htää *v.* göra något med hastigt, doft ljud, falla igen, slå o. s. w. -sähdys *sdr.* -säys yksen *s.* hastigt ljud af fall, slag m. m. blink. -sähytän *sdr.* -säytän ttää *v.* åstadkomma hastigt ljud, blinka. -sytän ttää l. -syttelen tellä *v.* fortfarande blinka, flaxa (jfr. räpistelen och räppä).
Räpy yn *s.* klo, näfwe, taß. -ylä än *s.* simfot hos djur.
Räpytän, räpytys, räpyttäjä, räpyttelen se räppä.
Räpä än l. -väs pään l. -äle een *s.* trasa, slarfwa, rågblomma. -ällinen isen *a.* trasig, slarfwig. -älehdän htää *v.* trasa, wara trasig. -västän ää *v.* hasa, blomma som rågen. -västelen llä *v.* hasa smått, gå och kråma sig.
Räpäkkä kän *s.* yrwäder. -kkö kön *a.* yrande, yr, yster, flygtig, *s.* wattenputt. -köitsen tä l. -köin idä *v.* yra, wara yster, tumla i gyttja (rapakko).
Räpäly yn = räpylä.
Räpästän ää *v.* traska, tala oanständigt. -telen llä *v.* flaxa (räpistelen).
Räseikkö l. -ehikkö kön *s.* lös sandjord.
Räsnetyn ttyä *v.* wisna alldeles (näivetyn).
Rässetyn ttyä = räsnetyn.
Rässäkäs kkään *s.* månggrenig ruska, yfwig buske, snår.
Rästäs ään *s.* takfot, wädertak, trast (rastas). -te een *s.* takfot, wädertak. -tin imen *s.* takstol. -tilöin ömen l. -tiläin ämen = rästin.

Digitized by Google

Räsy yn *a.* utnött, swag, spröd. -ymäinen isen *a.* något förswagad.
Räsä än *s.* slarfwigt ting, *a.* skroflig. -äinen isen *a.* skroflig. -älikkö kön *s.* skrofligt ställe. -ähdän htää l. -ähtelen hdellä *v.* braka till, dunka.
Räsäkkä kän *s.* nödwuxen och qwistig (t. ex. tall).
Rätisen stä *v.* spraka. -tinä än *s.* sprakande. -te tteen *s.* sprakning, skramla. -tistän ää *v.* ha att spraka.
Rätkä än l. -känä än *s.* trashank.
Rätsi in *s.* särk. -inä än *s.* särk, uselt kyffe.
Rätteri in *s.* kålrot.
Rätti tin *s.* lapp, klut, slarfwa, rättihattu slokig hatt, nenärätti näsduk, paitarätti skjortslarfwa, niitturätti ängslapp. -tty tyn = rätti. -ttinen isen l. -ttysä än *a.* slarfwig, trasig, slokig. -tistyn yä *v.* bli slokig l. slarfwig, förwißna (rässetyn).
Rättiäinen isen *s.* gråsparf.
Rättä tän = haukka.
Rättänä än *s.* honingsgräs, jungfru marie sånghalm (*galium verum*).
Rätvänä än *s.* blodrot (*tormentilla erecta*).
Räty dyn = rätinä.
Rätä dän, rätäjän ää = rätinä, rätisen.
Räviin vitä *v.* klinga doft.
Rävistän ää *v.* skaka (ravistan).
Rävystelen llä = rävästelen se räpä.
Räväjän l. -vään vätä = räviin.
Rävähdän htää, -vähtelen hdellä, -väys yksen, -väytän ttää = räjähdän m. fl.
Räv .... se räp ....
Räyhä än l. -äkkä kän *s.* skrålare, skrikare, storpratare. -hään hätä l. -hyyn hytä *v.* larma (som en drucken), skräfla. -hinä än l. -hy yn *s.* larm, skrål, skräfwel. -häelen llä *v.* larma smått, skräfla fortfarande.
Räy'yn äykyä *v.* skrika (som räfwen), bräka, upptina. -äykymätöin ttömän l. -äykynetöin ttömän *a.* som ej upptinar (t. ex. kärr). -äykeen äy'etä *v.* upptina. -äykytän ttää l. -äykyttelen tellä *v.* ha att skrika, marra på, uppsmälta, skira. -äykäsen stä *v.* ha att upptina l. upptina hastigt.
Räyskyn yä l. -kin iä *v.* braka, ryta, skälla, tala wresigt. -kinä än *s.* ryt, skall. -ke een *s.* brak, skall. -käsen stä *v.* ryta till, braka hastigt.
Räystyn yä *v.* wißna.
Räystäs ään = rästäs, räste.
Räytyn ttyä = räystyn.
Räyttelen tellä *v.* uppsmälta, skira (räykyttelen).
Räydyn tyä *v.* fräsa.
Räyty dyn *s.* fiskafskräden hwaraf slott urkokas. -dytän ttää *v.* utkoka tran af fiskafskräden.
Räyvyn ykyä, räyvytän ttää, räyvyttelen tellä, räyvystelen llä, räyvistelen llä = räy'yn m. fl.
Räyvänne nteen = räivä.
Räähistän ää *v.* anstränga.
Räähkä än *s.* allt orent, synd, räähkähenki djefwulen, teen räähkää begår synd, sanon räähkää bigtar, otan räähkää afhör bigt. -äinen isen *a.* oren, syndig. -kään kätä *v.* synda, förderfwa (rääkkään). -äläinen isen *a.* profan, oren.
Räähään hätä = rähisen och räyhään.
Rääkkä kän *s.* ängknarr = ruisrääkkä (*gallinula crex*), rääkkäsuorsa krickand (*anas crecca*). -kitän ttää *v.* snattra, ropa som ankan l. anden. -kitys yksen *s.* snatter.
Rääkkään kätä *v.* pina, plåga, mißhandla. -kkäys yksen *s.* plågande, mißhandling. -kkääjä än *s.* plågare.
Rääkky kyn *a.* spröd, rääkkyrauta sprödt l. bräckligt jern. -ylä än *s.* Bräkylä.
Rääkyn kkyä = räävyn rääkyä.
Rääky vyn l. -ynä än *s.* skrän, tjut. -vyn kyä *v.* skrika af ilska, skräna, tjuta (räy'yn).
Räämin iä *v.* traska, stöka.
Räämä än *s.* war i ögat. -äinen isen *a.* warig. -ätti tin *s.* warögd menniska.
Räämäle een *s.* skrikhals (läämä, läämäle).
Rääpe ppeen *s.* qwarlefwa, *pl.* rääppeet qwarlefwor, skrapor. -ppään pätä *v.* förspilla. -ppäys yksen *s.* förspillning. -pin ppiä *v.* rifwa här och der, skrapa uti något, kräla framåt, rådda.

Digitized by Google

Rääpiö ön *a.* olándig.
Rääppä pän *s.* ögonwar (räämä), trög menniſka (rääpys, rääpin). -äinen isen *a.* warig.
Rääpy vyn *s.* ſnöſlaſk, blygſel.
Rääpys yksen l. -yskä än *s.* menſka, trög menniſka, liten ſtackare. -stän ää *v.* kräla framåt, ſlaxa, wara trög.
Rääpäköitsen tä = rääpystän.
Rääpäle een l. -lä än *s.* qwarlefwa, ſlarfwa, kalas på qwarlefwor. -leinen l. -läinen isen *a.* ſlarfwig, full med qwarlefwor, olla rääpäläisillä wara på efterkalas. -lehdän htää *v.* hänga i ſlarfwor, ſläpa i ſlarfwor, ſlarfwa ſig fram, ſlaxa efter (rääpe).
Rääsikkö kön = rääsymaa.
Rääsy yn *s.* traſa, ſumpy, onyttigt ting, rääsyrauta elakartadt jern, rääsymaa onyttig kärrjord. -yn yä *v.* bli onyttig, elakartad, ilſkas, haava rääsyy ſåret ilſkas.
Rääsä än *s.* ſtrikhals.
Räätikkä kän *s.* kålrot.
Räätistyn yä = ryytistyn och rätistyn (rätti).
Räätty tyn *s.* hög.
Räättä tän, räättäinen isen = rääppä, rääppäinen.
Räättään tätä, räättäys yksen, räättääjä än = rääkkään m. fl.
Rääty dyn *s.* rad. -dytän ttää *v.* rada, räadyttäin radtals.
Räädyn tyä *v.* förfalla, förwiſsna (ryydyn).
Räätykkä kän *s.* kantarsätykkä *ep.* för näfwerſko. -äinen isen *a.* ſmutſig, wanſkaplig, otäck.
Räätystän ää *v.* göra något trögt, med anſträngning, ſläpa, handtera ſläpigt (retustan).
Räätäri in, räätäröitsen, tä = kraatari, kraataroitsen.
Räävytän ttää, räävyttelen tellä = räykytän, räykyttelen.
Räävä än *s.* förſmådare, hådare. -vään vätä *v.* håda, förſmåda, tala förſmådligt.
Röhetyn ttyä *v.* bli ſtroflig.
Röhin iä, röhö ön, röhisen stä, röhinä än, röhähdän htää, röhäys yksen = röhin hkiä m. fl. ſe röhkä hes hoſta.
Röhkä än *s.* ſtor ſtrake (*mergus merganser*), kart. -ale een *s.* kart.
Röhkä hän *s.* hes hoſta, bröſtwärk, fatharr, bränad hos ſwin, röhkäruoho kungsljus (*verbascum thapsus l. nigrum*). -hkö hön *s.* ſwin, saaren röhkö en fet öbo (ſkållsord). -hin hkiä *v.* hoſta hest, grymta. -hyn hkyä *v.* grymta. -kinä än *s.* hes hoſtning, grymtning. -käsen stä *v.* hoſta till, grymta haſtigt. -käys yksen *s.* grymtning.
Röhlötän ttää *v.* ſtratta torrt hoſtande.
Röhmiä än *a.* tung och trög. -mys yksen *s.* tung och trög menniſka. -mystän ää *v.* gå och traſka, lunſa.
Röhmy yn *s.* ſtrynkla. -yinen l. -yskäinen isen *a.* ſtrynklig, ojemn, ſtroflig.
Röhni in = rähni.
Röhnä än *s.* ſnas, ſkorf. -äinen isen *a.* ſnaſig, ſkorfwig. -ästän ää *v.* göra ſnaſig, traſa.
Röhö ön *s.* fet och bäſt (menniſka, djur). -ötän ttää *v.* bete ſig ſom fet och bäſt, ſitta tjock och orörlig, ſkratta torrt hoſtande l. puſtande, ligga wräkande och puſtande (rähin).
Rökäs kkään *s.* girs.
Rökkö kön *s.* roßling, ſtackare (raukka).
Röky yn *s.* ett ſlags täcke.
Rökä än *s.* brunſt. -äinen isen *a.* brunſtig. -ästän ää *v.* wara brunſtig (röhkä).
Rökö ön = röky.
Röllö yn = rellu.
Röllötän ttää *v.* falla handlöſt.
Römi in *s.* djup dåld.
Römiä än *a.* grof, framfuſig, uppblåſt. -ästi *adv.* framfuſigt.
Römmentelen nnellä *v.* yfwas, högmodas.
Römppä pän *s.* friweckan för tjenſtefolk i början af nowember = römppäviikko, pitää römppää hålla fridagar, fira fekti.
Römpsy yn = römsy.
Römseikkö kön *s.* dåligt kärr.
Römsy yn *s.* ſnöſlaſk. -yinen isen *s.* ſnöſlaſkig.
Römy yn *s.* buller, larm. -yyn ytä l. -yn yä l. -ystän ää l. -ystelen llä *v.* bullra, larma.
Römyskäinen isen = ryhmyinen.
Römäkkä kän = römiä.

Digitized by Google

Römö ön, römöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.
Rönky ngyn *s.* wrål, ryt. -ngyn nkyä *v.* wråla, ryta, ſkaka med braf. -ngytän ttää *v.* ha att wråla, fortfarande ſkaka något med brakande.
Rönsy yn *s.* rotſkott, telning. -yinen isen *a.* full med ſkott. -yyn ytä *v.* ſlå ſkott.
Röntin ttiä *v.* hoppa tungt.
Röpeliäs ään *a.* ojemn.
Rönttyyn tytä = renttuun.
Röppö pön *s.* pannkaksdeg, mat af mjölk och mjöl.
Röpä än *s.* ſmuts, roſt. -äinen isen *a.* ſmutſig.
Röpöläinen isen *a.* ojemn, ſtroſlig.
Rössö ön *s.* palt.
Rösö ön, rösöinen isen = ryhmy, ryhmyinen.
Rötehikko kon *s.* ſkogsmark med kärriga, wattenſjuka ſtällen.
Rötikkö kön *s.* uſelt gjordt ting.
Rötisen stä *v.* knarra doft. -tinä än *s.* doft knarr.
Rötky yn *s.* hängande, rötkytupakki långtobak.
Rötkä än *s.* ſlaft tillſtånd, putosi rötkälleen föll handlöſt i knäll. -ähdän htää *v.* dimpa ned handlöſt, falla långſträckt.
Rötkö ön *s.* ſumpig bäld, ſankt ſtälle, bergsſrefwa (rotko). -ötän ttää *v.* göra ngt ſlappt, ſläpa, wräka ſig.
Röty dyn *s.* knaſter, ſtruut.
Rötähyn yä *v.* roßla, ſmågrymta. -ytän ttää *v.* ha att roßla.
Rötö dön *s.* windſälle. -öinen isen *a.* full med windſällen, qwiſtar m. m. -ökkö ön *s.* ſkog med windſällen (rytö).
Röyheä än *a.* lurfwig, uppöſt. -eys yden *s.* lurfwighet, upplåſthet. -eästi *adv.* lurfwigt. -etyinen isen *a.* lurfwig, pöſande, *ep.* för håriga djur. -entelen nnellä *v.* lurfwa ſig, reſa håren, wara upplåſt.
Röyhkiä än, röyhkeys yden, röyhkästi = röykkiä m. fl.
Röyhkäilen llä = röyhäilen och röykkäilen.
Röyhtelen hdellä, röyhtäytän ttää, röyhtelytän ttää = röyhäilen, röyhäytän.
Röyhtään = röyhään.
Röyhytän ttää *s.* ſkaka, damma. -tys yksen *s.* ſkakning.
Röyhä än *s.* rapning. -äinen isen *a.* rapande. -hään hätä *v.* rapa, plabbra. -he een *s.* rapning, plabber. -häilen llä *v.* rapa ſmått, plabbra. -hin iä *v.* rapa fortfarande. -hähdän htää *v.* rapa haſtigt. -hähdys *sdr.* -häys yksen *s.* plötſlig rapning. -häytän ttää *v.* åſtadkomma rapning.
Röyhötyinen isen = röyhetyinen.
Röyke kkeen *s.* kraka. -kkeinen isen *a.* krakig.
Röykkiä än *a.* uppblåſt, ſturſk, framfuſig. -kkeys yden *s.* ſturſkhet. -ästi *adv.* ſturſkt, framfuſigt. -kkiö ön *s.* framfuſig, högmodig menniſka. -kkään kata l. -kkäelen *sdr.* -kkäilen llä *v.* tala framfuſigt, ſtöta på, ſkryta, wråla. -kkäys yksen *s.* ſkryt, wrål, högdragenhet. -kin iä *v.* uppföra ſig framfuſigt.
Röykky kyn l. -kkä kän l. -kkö kön l. -kkiö ön *s.* hög. -kyn kkyä *v.* lägga i högar. -kyttäin *adv.* högtals (roukkio).
Röykäs kkään, röykistelen llä = röykkiä, röykkäelen.
Röykäs kkään *s.* girs (rökäs).
Röykyttelen tellä *v.* illa medfara.
Röykytän ttää, röykytys yksen = röyhytän, röyhytys.
Röykäytän ttää = röyhäytän.
Röykötän ttää l. -ttelen tellä *v.* larma. wara ſturſk.
Röyske een *s.* ſtrömoln (mörkt).
Röyskin iä, röyskö ön, röyskinä än = rouskin, rousko, rouskina.
Röyste een *s.* ſkarp ojemnhet, ſtroſlighet. -einen isen *a.* ſtroſlig. -ehikko kon *s.* ſtroſligt ſtälle t. ex. på is.
Röystäytän ttää *v.* drifwa på hoſtan, ha att hoſta.
Röystö ön, röystöinen isen = rystö, rystöinen.
Röystöitän ttää *v.* åſtadkomma rapningar (röyhä).
Röysy yn *s.* träbgren l. ruſka till att täcka ryßjor wid ſiſte. -yinen isen *a.* full af ſådana ruſkor.
Röyty dyn l. -teikkö kön *s.* ſtenhölſter.
Röytä dän *s.* regnkaf, ſjul.
Röytäytän ttää = röyhäytän.

Digitized by Google

S.

Sa *sdr.* af sinä du = så.
Saaha, saahanto, saahustaa = saada, saanto, saadustaa.
Saahka an *s.* liten fyrkflåde.
Saakari in *s.* pung för tobak och elddon.
Saakeli in *s.* hin onde.
Saakka *adv.* ända till, intill.
Saakkuna an *s.* fabel, saga. -noin ida l. -noitsen ta *v.* berätta sagor.
Saalaan lata *v.* samla, hopa. -las laan *s.* samling, fångst, nyß framfödt barn. -lis iin *s.* fångst, byte, ref. -liillinen isen *a.* fångstrik, gifwande, lönande. -lihitoin *sdr.* -liitoin ttoman *a.* utan fångst, utan byte.
Saaloon ota *v.* fläsa (om renar).
Saama an *s.* ett slags nät för fiske i fors. -annan ntaa *v.* fiska med saama (saan).
Saan saada *v.* få, erhålla, bekomma, ankomma, gifwa, begynna, saa toimeen får i stånd, saa matkaan får i gång, saas l. saakaas tästä stål! sai kalan käteeni fick (= gaf) fisken mig i handen, tuli saapi semmoiset vahingot elden medför sådana skador, sai itse saneliaksi begynte sjelf till ordare (att orda), saa toteen kan bewisa, en saa olluksi jag kan ej wara, uthärda. -aatava an *a.* det som bör fås, rättighet, inkomst, uppbörd, pappi on saatavillansa presten är på sin uppbörd, on saatavissa står att fås. -aaminen isen *s.* erhållandet, minulla on saamista jag har att få, minun on saaminen jag måste få. -aama an och *dim.* -aamanen sen *s.* det erhållna, fångst, saamamies fordringsegare, saamani jälkeen efter min förmåga, *pl.* saamat häfwor. -aamatoin ttoman *a.* som ej får, förmår, tafatt. -aamattomuus uuden *s.* tafatthet. -aamattomasti *adv.* tafatt. -aamus uksen *s.* erhållandet, utförandet. -aaja an *s.* erhållare, werkställare, begynnare, brudtärna. -aajanen sen *dim.* den som får, lapsen saajasen sanat trollformel för barnaföderskor, *pl.* saajaset barnsbörd. -aajas aan l. -aajannainen isen *s.* brudsäta, brudens uppasserska. -aanti nnin l. -aanto nnon *s.* fång, fångst. -aakkukun *s.* inkomst. -aatan ttaa *v.* göra att någon får, föra, ledsaga, bringa, förmå, funna, saattaa sanan föra ett budskap, saatta hautaan beledsaga till grafwen, saattaa pulaan bringa i nöd, en saata sanoa jag är ur stånd att säga, saatan tulla jag kan komma. -aattava an l. -aattavainen isen *a.* beledsagande, werkställande, duglig. -aattamatoin ttoman *a.* oförmögen, oduglig. -aattamattomuus uuden *s.* oförmåga. -aattaja an *s.* beledsagare, sanan s. budbärare. -aatto ton *s.* ledsaguing, swit, eskort, konwoj, handlingsförmåga, saattoväki processión, följe. -aatanto nnon *s.* beledsagning. -aatin ttimen *s.* ställe der noten uppdrages. -aattelen tella *v.* beledsaga. -aattelu un *s.* beledsagning, processión. -aatatan ttaa *v.* låta ledsaga. -aavun aapua *v.* wara att fås, inträffa, blifwa, olla saapuvilla wara tillstädes, uppwakta, olla saapuvissa wara till hands, saavuin sinne inträffade (händelsewis) der, saapui sotamiehekst blef soldat. -aavutan ttaa *v.* ha att wara tillstädes, nå, uppnå, upphinna, en saavuta sanoja jag finner icke ord. -aavutus uksen *s.* upphinnandet. -aavuttelen tella *v.* bjuda till att upphinna, att nå. -aadustan aa *v.* bemöda sig att få, efterfråga. -aaksentelen nnella *v.* få ofta, bruka få.
Saani in *s.* karmstäde, bredstäde.
Saani, saanikka = saati, saatikka.
Saapas ppaan *s.* stöfwel. -put ppuen l. -ppainen isen *dim.* liten stöfwel. -ppainen isen *a.* beströfad, rik på stöflar. -ppaallinen isen *a.* som har stöflar, en stöfwel full. -pastan aa *v.* gå i stöflar, förse med stöflar. -pastelen lla *v.* gå i stöflar, högfärdas i stöflar. -ppaatoin ttoman *a.* utan stöflar. -ppaattomuus uuden *s.* stöfwelbrist.
Saapostelen lla *v.* efterfråga, begära (jfr. saapua, saadustelen af saan).

Digitized by Google

Saapukka kan *s.* ett ſlags qwinnomöſſa, ſwansmöſſa.

Saara an *s.* gren (haara), saarapuu plogſtjert.

Saarava an = saarva.

Saari ren *s.* ö, högre faſtare ſtälle i ett kärr, saarikukko bruſhane (*machetes pugnax*). -rinen isen l. -reliinen isen *a.* örik, full med öar, bt. ö. -retoin ttoman *a.* ölöſ, utan ö. -ritoin ttoman *a.* fri från öar. -relainen isen *s.* öbo. -res eksen *s.* liten ö, holme. -rento nnon *s.* halfö. -rema an *s.* tillandning. -risto on l. -rikko kon *s.* ſkärgård, öſlock. -reke kkeen *s.* ſmal och lång ö, landtunga, åkerteg, rygg emellan plogfåror. -renne nteen *s.* landtunga. -rran rtaa *v.* bringa i öform, omgifwa, ringa, omringa, inneſluta, belägra. -rtaja an *s.* omringare. -rtorron *s.* omringning, inneſlutning, förſkansning, circumvallation. -rros oksen *s.* inneſlutet tillſtånd, ſnärjande konſtgrepp. -rtelen rrella *v.* ſmåningom omgifwa. -rratan ttaa *v.* låta omringa. -rennun ntua *v.* bilda holme, tillanda.

Saarna an *s.* predikan (eg. ſaga, berättelſe), saarnavirka predikoembete. -aan ata *v.* predika. -aaja an *s.* predikant, predikare. -ailen lla *v.* predika ſmått, då och då. -autan ttaa *v.* ha att predika, låta predika.

Saarni nen *s.* aſk (*fraxinus excelsior*). -inen isen *a.* af aſk, aſkrik. -isto on l. -ikko kon *s.* aſkſkog.

Saarua an *s.* ett ſlags larnot.

Saarva an *s.* utter (saukko).

Saasta an *s.* orenlighet, ſmuts, ſtyggelſe. -ainen isen *a.* oren, ſmutſig, beſmittad, wederſtygglig, af ſjukdom anſtucken, ſmittande, ſmittoſam. -aus l. -aisuus uuden *s.* orenlighet, ſmutſighet, ſmittoſamhet. -aisesti *adv.* orenligen, ſmutſigt. -atoin ttoman *a.* obeſmittad, ren. -tun ua *v.* bli oren, beſmittas. -tumus uksen *s.* orenblifning, ſmitta. -tuva an l. -tuvainen isen *a.* ſmittoſam. -tuvaisuus uuden *s.* ſmittoſamhet. -tumatoin ttoman *a.* icke ſmittoſam. -tutan ttaa *v.* orena, beſmitta. -tutus uksen l. -tuttamus uksen *s.* förorening, beſmittelſe. -tuttelen tella *v.* ſmåningom orena, fortfarande beſmitta.

Saastan aa *v.* dricka till (af saas täſta ſe saan).

Saatan, saatanto, saatatan ſe saan.

Saatana an *s.* ſatan. -nallinen isen *a.* ſataniſk. -nallisesti *adv.* ſataniſkt.

Saate l. **saaten** = saati.

Saati l. **saatikka** *prt.* ända till (saakka), än mer, ſå mycket mer, med ei ſå mycket mindre, än mindre.

Saatin ſe saan.

Saatto ton *s.* höwälm (saan).

Saaveroittelen tella *v.*

Saavi in *s.* ſå. -illinen isen *a.* ſom har ſå, en ſå full. -itoin ttoman *a.* utan ſå.

Saavun, saavutan ſe saan.

Sadastan aa = sädästän.

Sadatan ttaa l. -ttelen tella *v.* förbanna, önſka ondt. -tus uksen *s.* förbannelſe.

Sad .... ſe sat.....

Saha an *s.* ſåg, sahamylly ſågqwarn, wattenſåg, puukkosaha ſtickſåg, sahan puru l. jauho ſågſpån. -aan ata *v.* ſåga. -aus uksen *s.* ſågning. -aaja an l. -huri in *s.* ſågare. -ailen lla *v.* ſåga ſmått. -atan ttaa *v.* låta ſåga.

Sahajan jaa l. -hisen sta *v.* ſakta ſorla, ſuſa. -hina an *s.* ſakta ſorl, ſuſning. -hakoitan ttaa *v.* ſqwattra (ſkatan).

Sahi in *s.* grund, wad.

Sahia an *a.* trögt flytande l. löpande, sahia ääni hes röſt, sahia tie trög, icke glatt wäg. -iamainen isen *a.* trögaktig. -heus uden *s.* tröghet, heshet.

Sahka an = saahka.

Sahkari in *s.* preſtafgift.

Sahko on *s.* handklappning. -oon ota *v.* klappa med händerna.

Sahkutan ttaa *v.* ſlabbra, pladdra.

Sahra an *s.* gaffelplog, sahran tappi twärhandtaget, s. siivet mullöſarena, s. sankarauta fäſtet för gafflarna, s. kynnet gafflarna på plogen. -rin ia l. -raan ata *v.* plöja med gaffelplog.

Sahrain amen = sahra.

Sahti bdin *s.* ſwagbricka, ſpisöl.

Sai *prt.* ända till (saati).

Saiho on *s.* hundkoja, räfkoja, förwaringsſtälle, buggregn.

Digitized by Google

Saija an *s.* brudtärna (saaja, saajannainen af saan), saijarahvas bröllopsfolk. –allinen isen *s.* bröllopsgäst.
Saikara an *s.* spö.
Saikka kan *s.* stång (saitta), hwetebröd.
Saikko kon *s.* stäfwa, stång (saikka).
Sailuke kkeen *s.* smalt nät.
Saima an *s.* större båt, skuta (soima).
Saine een *a.* karg. –eesti *adv.* kargt, enträget.
Sainiainen isen *s.* körtel.
Sainikko kon *s.* thekanna.
Sainio on *s.* bloß.
Saipio on *s.* twål. –oinen isen *a.* twålig, twålhaltig, af twål. –oitsen ta *v.* twåla.
Saippio on l. –ppua an, –ppuoitsen ta l. –ppuoitan ttaa = saipio m. fl.
Saippoheinä nåldynor (*thlaspi bursa pastoris*).
Sairas aan *a.* sjuk. –aus uden *s.* sjukdom. –aallinen l. –aaloinen isen *a.* sjuklig. –aallisuus uuden *s.* sjuklighet. –astan aa *v.* wara sjuk, sjukas. –astus uksen *s.* sjukwarande. –astelen lla *v.* sjukas smått, krasla. –astun ua *v.* insjukna.
Saisotan ttaa *v.* förebåda, gifwa förkänning af sjukdom, wärka fakta.
Saita dan *a.* nidsk, njugg, afwundsjuk. –tuus uuden *s.* nidskhet, njugghet. –tu dun *a.* njugg, ogästfri. –turi in *s.* guidare, girigbuk.
Saitta tan *s.* stång, stör, notstake (saikka).
Saitti tin *s.* torrfisk.
Saivar ren *s.* gnet, insektägg, saivarheinä grö (*poa annua*). –reinen isen *a.* full med gnetter. –rran rtaa *v.* synas full med gnetter.
Saivo on *s.* klart ställe i sjö, *eg.* det ställe der första botten är genombruten i sjö med dubbelt botten.
Sakara an l. –ri in *s.* utstående spets, yttre rand, båge, huoneen sakarat tinnarna på huset, kuun sakarat månens horn, sakarisormi lillfinger, haravan sakara.
Sakaristo on l. –rsti in *s.* sakristia.
Sakeriainen isen = sakarisormi.
Sakia an *a.* trögt flytande, tjock, tät, grumlig. –keus uden *s.* tjockhet, tätthet, grumlighet. –asti *adv.* tjockt, grumligt. –ako a'on *s.* tjocka, grummel, drägg, bottensats, fällning. –akaan saata *v.* blanda, göra tjockflytande. –akaannun l. –akeennun ntua *v.* bli tjockflytande, blandas. –skeen l. –akenen aeta l. –akoun uta *v.* bli tjock, tjockna. –akoon aota *v.* bli tjock, samsa sig, blandas, göra tjock, blanda. –aotan ttaa l. –akennan ntaa *v.* göra tjock, blanda. –akka kan *s.* grums, bottensats, sump. –akkaan kata *v.* blanda, röra om, skälla, tabla. –kosa an *a.* samsig, födande.
Sakko kon *s.* plikt, bot, uhkasakko wite, sakon alainen pliktfälld, dömd till böter, saan l. vedän sakkoa pliktar. –kotan ttaa *v.* pliktfälla. –kotus uksen *s.* pliktfällning. –kottaja an *s.* pliktfällare. –kottelen tella *v.* pliktfälla då och då. –kotutan ttaa *v.* låta pliktfälla. –kkoon kota *v.* förtala.
Saksa an *s.* Tyskland, tyska språket, köpman, utländsk, saksan viinaa win (af alla slag), saksan kataja åbrodd (*artemisia abrotanum*), saksan kiereheinä = terhus, saksan pihlava hagtorn (*crategus oxycantha*), saksan palttina utländskt (fint) lärft. –alainen isen *a.* tysk. –astan aa *v.* bryta på tyska. –annan ntaa *v.* förtyska, öfwersätta till tyskan.
Saksi sen *s.* sax.
Saksiainen isen *s.* sjutbåge af jern.
Sala an *a.* hemlig, lönnlig, salakättä l. –myhkää l. –piten l. –mutua l. –vihkaa l. –viten hemligen, i tysthet, salapoika oäkta son, salapuria lömsk, salavaarna dymling, salavaimo konkubin, salavuoteus lönskaläge, salaoja täckdike, salamielinen hemlighetsfull, salakammu undangömdt spöke, salaa hemligen, on salassa är lönnlagdt. –lainen isen *a.* hemlig, salaisin hemligen. –laus l. –laisuus uuden *s.* hemlighet. –laisesti *adv.* hemligen, boldt. –laan ata *v.* förhemliga, dölja, gömma. –laus uksen *s.* förbölining, förhemligande. –laaja an *s.* förböljare, gömmare. –laun uta *v.* dölja sig, förbölias. –lakka kan *s.* dymling. –lakoitsen ta *v.* fästa l. förena med dymlingar. –lakkali *adv.* hemligen.

Digitized by Google

Salakka kan *s.* löja (*abramis alburnus*). -kkainen isen *a.* löjrik, af löjor (sala).
Salama an *s.* blixt. -moitsen ta *v.* blixtra.
Salasma an = salama.
Salava an *s.* blixt, en pilart, smärt smal häst salavan hapen l. hyöty pomeranslaf (*lecanora aurantiaca*). -ainen isen *a.* af pil. -vikko kon l. -visto on *s.* pilskog.
Sale een *s.* spjäle. -ehinen *sdr.* -einen isen *a.* af spjälar. -lin ia *s.* spjäla, göra spjälar, klyfwa pertwed. -leilen lla *v.* spjäla, loßna i flisor.
Saleva an *a.* smärt, nätt.
Sali in *s.* sal. -illinen isen *a.* salegande, en sal full.
Salitin ttimen *s.* det krokiga benet som bildar struphålan = salitinluu.
Salkki kin *s.* löja (salakka). -imainen isen *a.* löjaktig, smärt, tunn.
Salkko kon *s.* kastrerad oxe (salven).
Salkku kun *s.* wäska.
Salko lon *s.* lång stång, humlestång, spristång, nätstång (för att leda nät under isen). -oinen isen *a.* med stång försedd, 40salkoinen humalisto en humlegård af 40 stänger. -lkoon lota *v.* sätta ut nät under isen.
Sallin ia l. ltia *v.* tillåta, bewilja, medgifwa, tåla. -imus uksen l -inta nnan *s.* tillåtelse, tillstädjelse, skickelse, oförmodad olyckshändelse. -imatoin ttoman *a.* icke tålande, otålig, olidlig.
Salma an = salvain.
Salmi men *s.* sund. -meke kkeen *s.* långt smalt sund. -inen *dim.* litet sund, *a.* rikt på sund, till sund hörande.
Salmi in *s.* Sallmis socken.
Salmo on = salvain
Salo on *s.* skogbewuxen ö, skog i en skoglös trakt, lund, Salo socken, päivän salo ljusstrimma wid horisonten, tuohi on salolla näfret löser sig, salopökkö fjelluggla (*strix nyctea*). -onen sen *dim.* liten lund. -oinen isen *a.* full af skogrika holmar, ht. lund, Saloisten pitäjä Salo socken.
Salpa lvan *s.* rigel, bom. -lpaan lvata *v.* rigla, tillbomma. -lpaus uksen *s.* rigling, tillbomning. -lvotin ttimen *s.* redskap hwarmed något tillbommas, *pl.* salvottimet ett slags tänger för att tillklämma borden wid båtbyggnad, rigel med tillhörande ting. -lpaun uta *v.* bli riglad, tillbommas.
Salpo lvon = salvain.
Salvan aa *v.* timra. -vain amen *s.* hörn (under timring). -vo on l. -vu un *s.* timring, salvumies l. salvomies timmerkarl, salvopuu timmerstock, jyvä-salvo sädeslår. -vos oksen *s.* påstående timring, upptimradt hus, timmerfogning, moßspringa, timrad knut. -vaja an *s.* timrare.
Salvaan vata *v.* werka, ta på, inwerka, sana salvasi sydämeen ordet inwerkade på hjertat, työ salvaa arbetet går undan för hand. -aamatoin ttoman *a.* oförmögen, owerksam, utan werkan. -aamattomuus uuden *s.* owerksamhet, oförmögenhet, brist på werkan. -akas kkaan *a.* werksam, werkande.
Salven ea l. -veen veta *v.* kastrera, snöpa. -vuri in *s.* snöpare. -via an l. -vio on l. -vikko kon *s.* snöpt djur, eunuk. -vos oksen *s.* gumse. -vo on l. -vu un *s.* snöpning, snöpt djur, salvohärkä oxe, salvokukko kapun (salvan).
Samaan ata, samaus uksen, samelen lla = samon, samous, samoilen.
Sama an *a.* densamme, detsamma, samassa i detsamma, samanlainen *sdr.* samallainen likadan, samalla tavalla l. tapaa l. muodolla l. muotoa på samma sätt, samaten l. samoten l. samoin sammaledes, sammalunda. -ati *adv.* sammaledes. -ainen isen = sama.
Samaska an l. -kainen isen *a.* mulen, oklar.
Samero on l. -oinen isen *a.* oklar (samia).
Sametti tin *s.* sammet. -inen isen *a.* af sammet.
Samia an *a.* oklar. -meus uden *s.* oklarhet. -asti *adv.* oklart.
Sammakka kan l. -akko kon *s.* groda, korpisammakko klockgroda (*bombinator igneus*), rupis. padda (*bufo vulgaris*), sammakon kukka kalfleka (*caltha palustris*), sammakon porras ormbunke (*polypodium filix mas*), sammakon ruoho = rautalehti, sammakon

Digitized by Google

marja paddbär (*actæa spicata*), sammakkoliba hårdt kött (if. i häfthof). -oinen isen *a.* full med grodor.

Sammal len l. -ale een *s.* moßa, wäggmoßa (*hypnum parietinum*), karasammal en art björnmoßa (*polytricum juniperinum*), bukan s. l. karbun s. l. nätä s. l. suden s. björnmoßa (*polytricum commune*), rahka s. l. suo s. röds l. hwitmoßa (*sphagnum latifolium l capillare*), valkia s. hwitmoßa, ruskia s. rödmoßa, vehmasammal. -linen l. -leinen isen *a.* mosſig, moßfull. -likko kon l. -listo on *s.* moßbewuret ställe. -loitsen ta *v.* mößja, förse med moßa. -loitun ttua l. -llun ltua *v.* bli moßlupen. -llan ltaa *v.* läſpa, tala otydligt. -ltelen llella *v.* läſpa ſmått.

Samme een l. -mmi in = sampi.

Sammio on *s.* kar. -ollinen isen *a.* med kar förſedd, ett kar fullt.

Sammun ua *v.* ſlockna. -us uksen *s.* utſläckt tillſtånd, meni sammuksiin ſlocknade. -uke kkeen *s.* ſläckningsmedel. -unnun ntua = sammun. -utan ttaa *v.* ſläcka. -utus uksen *s.* ſläckning. -utin ttimen *s.* ſläckningsredſkap. -uttaja an *s.* ſläckare. -uttelen tella *v.* ſläcka ſmåningom.

Samo on *s.* ſnabb fart, trångtan. -on oa l. -oon ota *v.* ila, ſkynda, ſträfwa. -ous uksen *s.* ſnabb fart. -oilen lla *v.* ſkynda ſmått. -otan ttaa *v.* förbrifwa. -ottelen tella *v.* fårdas. -oja an l. -oilia an *s.* ſkyndare, farare.

Sammas mpaan *s.* torſk, råſten, sammasruoho lyslummer (*lycopodium selago*), sammaskuori l. -kynsi torſtſnäcka, sampaan lakki torſtmoſſa (*peltidea aphthosa*). -mpainen isen *a.* med torſk behäftad.

Sampi mmin *s.* ſtör (*acipenser sturio*), ſtor l. ſtark karl.

Samsi in *s.* dugtig ſup.

Sana an *s.* ord, budſkap, sanalla sanottu med ett ord ſagdt, sana sanasta l. sanasta sanaan ord för ord, sanalasku ordſpråk, sanan parsi ordaſätt, taleſätt, fras, syö sanansa håller ej ſitt ord, bryter ſitt ord, vie sanan för budſkap, sanan saattaja budbärare, suusanalta muntligen, sanajohto ordledning, sanapuku ortografi, sanasopu ſyntax, ordkonſtruktion, sanajalka ormris, bräken (*pteris aquilina*), *pl.* sanat trollformler, magiſka beſwärjningsformler, madon sanat mot ormbett, haavan sanat mot ſår. -nanen sen *dim.* litet ord, olla sanasilla ordwerlag, träta. -nasto on *s.* ordförråd. -nainen isen *a.* ordrik, af ord. -nava an l. -nallinen isen *a.* ordrik. -nollinen isen *a.* med ord utruſtad, artikulerad. -natoin ttoman *a.* utan ord, ordlös, opartikulerad. -non oa *v.* ſäga. -noma an *s.* l. -nomainen isen *dim.* ſägen, underrättelſe, rykte, sanomakellot ſjälaringning. -nomus uksen *s.* berättelſe. -nomatoin ttoman *a.* icke ſägande, outſäglig. -nomattomasti *adv.* outſägligen. -nelen lla l. -neskelen lla l. -noelen *sdr.* -noilen l. -naelen *sdr.* -nailen lla *v.* orda, tala ſmått, prata. -nelia an *s.* ordare, trollfarl (med magiſka ord). -nelias san *a.* ordrik, pratſam.

Sangen *adv.* ganſka.

Sanka ngan *a.* tjock, ſtark, wälmående. -ari in *s.* hjelte. -arillinen isen *a.* heroiſk.

Sanka ngan *s.* bärhandtag (bågformigt), ketun sangat räffar. -ngallinen isen *a.* med bärhandtag förſedd. -nko ngon *s.* ämbare. -nkonen sen *dim.* litet ämbare. -ngollinen isen *a.* med ämbare förſedd, ett ämbare fullt. -nkoon ngota *s.* ſkutta, hoppa, ſpringa. -nkoilen lla *v.* ſkutta ſmått, ärna ſpringa, begynna ſpringa.

Sankia an = sanka tjock.

Sankka kan *a.* tät. -kkuus uuden *s.* täthet.

Sankki kin *s.* fångpanna, sankkireikä fånghål.

Sanko, sankonen, sankoon, sangollinen ſe sanka.

Santa nnan *s.* ſand. -ainen isen *a.* ſandig. -nnakas kkaan *a.* ſandſtark, ſandhaltig. -nnatoin ttoman *a.* utan ſand. -nnattomuus uuden *s.* ſandbriſt. -nnoitan ttaa *v.* ſanda. -nnoitus uksen *s.* ſandning. -nnoittaja an *s.* ſandare. -nnoittelen tella *v.* ſanda ſmåningom. -nnoitun ttua *v.* bli ſandad, bli ſandlupen.

Digitized by Google

Santalo on l. -loin omen *s.* maſka wid nottelnan, maſka ſom bildas wid telnans widfäſtning.
Santti tin = säntti.
Sapakka kan *s.* liten fik.
Saparo on *s.* kort ſwans (ſſ. fårens), lammas on saparollansa fåret är brunſtigt. -oitan ttaa l. -oittelen tella *v.* para ſig.
Sapas ppaan = saparo.
Sapatto ton *s.* ſtöfwel (saapas).
Sapi in *a.* näswis, ſnål.
Sapikka kan *s.* ſtöfwel af renhud.
Sapikoitsen ta *v.* ſprattla.
Sapila an l. -las aan *s.* bärſtång, höbår. -loin ida *v.* bära med ſapilat.
Sapora an *s.* damm för fiſkfänge.
Sappa pan l. -pain ppaman *s.* öppning i bakändan på ryßjor, sapan nuora rynkſnöre till ſamma öppning.
Sappi pen l. pin *s.* galle, wrede, päiwän sappi wäderſol, sappiheinä = kurjenkello l. pitkäisen palko, rantasappi arun, tuſengylleu (*erythræa angustifolia*), sären sappi = kärpäsen kukka. -inen isen *dim.* liten galle, *a.* gallhaltig, gallblandad. -pikas kkaan l. -pellinen isen *a.* gallblandad, gallſtark. -pen ppea l. -ppeen peta *v.* bli gallblandad, förbittras, wredgas.
Sapra an l. sapranen sen l. saprain amen = saura höſtack.
Sapsa an l. -si in l. -so on l. -su un *s.* weka lifwet, ljumſke, bogmuſkel (det hängande köttet på djursboge), sapsoluu bogben, sapsutauti ett ſlags häftſjukdom. -suttelen tella *v.* röras (ſåſom bogmuſkeln på nyßſlagtadt djur).
Sara an *s.* ſtarr (*carex*), Lapin sara lappſtorgräs (*c. vesicaria*), mätässara l. turvessara tufſtarr (*c. cæspitosa*), rantasara (*c. riparia*), vesisara blåſtarr (*c. acuta*). -rainen isen *a.* ſtarrbewuren, rik på ſtarr. -ravikko *sdr.* -raikko l. -rakko kon l. -ravisto on *s.* ſtarräng. -riola an *s.* ſtarromgifwet hus, hem i ſtarrrik trakt.
Sara an l. saraja an *s.* lider.
Sarajas aan = sara l. sarakko. -ajainen isen = sarainen.
Sarana an *s.* gångjern.
Saraniekka kan *s.* binikemaſk.
Sarastan aa *v.* bagas.
Sari in = sarja.
Saristun ua *v.* gleſna, aftaga.
Saritan ttaa *v.* anförtro, öfwerlemna.
Sarja an *s.* ſträcka, rad, kull, liſt, ſpjäle, ſtör, rand, munasarja alla i ett bo l. i en fortſättning wärpta ägg, lapsia kahdesta sarjasta barn af två kullar, hammassarja tandrad, sarjaväli mellantid emellan wärpningar. -ainen isen l. -allinen isen *a.* i långa ſträckor förbelad, randig. -aan ata *v.* ſamla i ſträckor, inbjuda.
Sarjo on = sarja.
Sarka ran *s.* tege, fyrſkäftigt wadmal, ſtarr (sara), näſwerrimſa (tano). -anen sen *dim.* liten tege. -ainen isen *a.* teglaggd, af wadmal gjord. -ron rkoa *v.* teglägga, dela ſig, frodas. -rkova an l. -rkovainen isen *a.* frodig.
Sarkka kan *s.* ſupglas, ſup.
Sarkut kuen *s.* byalag.
Sarpa rvan *s.* blomhwaß (*butomus umbellatus*), rörhwaßa, sarpaheinä hårtåg, fälttåg, knippletåg (*luzula pilosa l. campestris*). -rvikko kon *s.* hwaßrik ort (sarvi).
Sarpio on = sarpa.
Sarva an = sarpa.
Sarvas aan *s.* oſkuren (obiten) ren.
Sarvi ven *s.* horn, sarvipuoli enhornad, sarvipuu = sarvikko, sarvihauki nåbbgädda (*belone vulgaris*), sarvipöllö frogguf (*strix otus*). -inen isen *dim.* litet horn, *a.* behornad, *pl.* sarviset ett ſlags lek. -vellinen isen *a.* behornad, ett horn fullt. -vento nnon l. -venta nnan l. -veno on *s.* höftbenens ſpetſar. -vikko kon *s.* ploghandtag. -veun uta *v.* bli hornig. -vitan ttaa *v.* behorna, förſe med horn, mata med horn. -vinkainen isen *s.* inſekt med långa antenner (sarpa).
Sarvina an *s.* rock med rynkor öfwer rona = sarvinatakki.
Sarvo on = sarpa.
Sasu un *s.* kind, qwicke i horn, merg i renhorn, broſk, sasupääl kindknotor. -uinen isen *a.* porös och ſpröd, mergig. -utoin ttoman *a.* merglös.
Sata dan *s.* hundra, sata kertaa hundra gånger, satakertainen hundrafalldig,

Digitized by Google

satakerttu bladmage (hos idislande bjur), satakieli norrlig näktergal (*luscíola philomela*), satajalka = satiainen, satalatva luftgräs (*milium effusum*), satalehti = satahinen, satapolvi watsenbinda (*galium aparine*). -dasti *adv.* hundra gånger. -das annen *a.* den hundrade. -dannesti *adv.* hundrade gången. -tainen isen *adv.* hundrafaldig. -dottain l. -dottaisin *a.* hundratals. -ahinen isen *s.* backhumla, tusenblad (*achillea millefolium*). -tiainen isen l. -tinkainen isen *s.* flatlus.

Sadan taa *v.* regna, brista, gå af (skaften uti wäf). -de teen *s.* regn. -teinen isen *a.* regnig. -teisuus uuden *s.* regnighet. -teisesti *adv.* regnigt. -teellinen isen *a.* regnande, regnig. -teetoin ttoman *a.* utan regn. -teettomuus uuden *s.* regnbrist. -telen della *v.* regna smått, fortfara att regna.

Satahainen isen *a.* förträfflig.

Satain amen *s.* ruggfogel (sato).

Satama an *s.* hamn.

Satahdan, satannun se satun.

Satatan ttaa = satutan.

Sadin timen *s.* fälla, flaka, satimen selkäin språten hwarwid fällan hänger, *s.* ulku stången mot hwilken locket uppgilras, *s.* vihi kort gärdesgård för att leda fågeln i fällan. -atiminen isen *a.* rik på fällor.

Satka kan *s.* fiskjump.

Sato don *s.* åring, gröda, ruggning, hyvä sato god åring, siipisato ruggning, lintu on sadolla fogeln är i ruggningstillstånd, lehtisato löffällning, satolimtu ruggfågel. -oinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* åringsrik, gifwande, fruktbar. -toon dota *v.* frodas.

Sattaun uta = satun.

Satu dun *s.* saga, rättefak, trädgård, satuniekka trädgårdsmästare. -unen sen *dim.* liten saga.

Satula an *s.* sadel. -uli in *s.* sadelmakare. -ulus uksen *s. pl.* satulukset seltyg. -uloitsen ta l. -loin ida *v.* sadla. -uloitsemus uksen *s.* sadling.

Satuna an *s.* träff, händelse (satun).

Satun ttua *v.* stöta, widröra, träffa, hända, sattui jalkaan stötte mot foten, jalka sattui foten blef stött, sattui tulemaan råkade komma, satuin sinne inträffade händelsewis der. -ttumus uksen *s.* stötning, träff, händelse, tillfällighet. -tunnainen isen l. -ttunainen isen *a.* tillfällig. -tunnaisesti *adv.* tillfälligtwis. -tunto nnon *s.* widröring, stötning, träff. -ttumoinen isen *a.* träffande, händande, näin sattumoisilta såg af en händelse. -utan ttaa *v.* låta widröra, ha att stöta, beröra, stöta, skada. -utus uksen *s.* stötning, skadande. -uttelen tella *v.* stöta l. skada smått. -tahdan htaa *v.* hastigt widröra. -tannun ntua *v.* bli stött, skadas. -ttu tun *s.* widröning, likisattu leipä stålbakadt bröd.

Sau un *s.* stillfrö (*sisymbrium sofia*).

Saukko kon *s.* utter. -oinen isen *a.* rik på uttrar, ht. utter.

Sauma an *s.* söm, foguing, saumarauta preßjern, saumahöylä sponthyfwel. -ainen isen *a.* full med sömmar l. fogningar. -aan ata *v.* sammanfoga, sammansy. -aus uksen *s.* fogning, sömning. -atoin ttoman *a.* utan söm. -attomuus uuden *s.* brist på söm.

Sauna an *s.* badstuga, bad, badning, selkäsauna stryk, saunajaako l. -maija gråsugga, saunakukka kamomillblomma, sötblomster (*matricaria chamomilla*). -nallinen isen *a.* som har badstuga, en badstuga full. -naan ata *v.* bada med qwast, piska. -naaja an *s.* badare. -notan ttaa *v.* bada, föra i badstuga. -notus uksen *s.* badning. -nottaja an *s.* badare. -nottelen tella *v.* bada smått, bröja i badstuga. -natun ttua *v.* bli i badstuga, få badstulukt l. smak.

Saura an *s.* höstack, *a.* flitig, ifrig (icke fjesig), sauran pieli l. virpi upprätt stående stör i höstack.

Saurain amen l. saurama an *s.* sauramen kukka = keltakukka och pääskyn kukka.

Sauras aan *a.* oförtruten, rask, flitig (saura).

Sautan ttaa = saavutan se saan.

Sauva an *s.* staf, käpp. -anen sen *dim.* liten staf. -ainen isen *a.* ht. staf, af staf gjord. -akas kkaan *a.* som begag-

Digitized by Google

nar ſtaf, krympling, orklös. -voin omen *s.* bårling, ſtör hwarmed båtar framſkjutas. -vakko on *s.* bårling, ſtaf, ſpjöle i' wäſſtol ſom uppbär ſkaften. -von oa l. -vaan ata *v.* framſkjuta båt med ſtör, måta med ſtör, pejla med ſtör. -vaus uksen *s.* båtframſkjutning, måtning, pejling. -vaelen *sdr.* -vailen l. -voelen *sdr.* -voilen lla *v.* framſkjuta, ſtöda ſig på ſtaf, framforſla.

Savakko kon = sauvakko.

Savakko kon = savikko.

Saverikko kon *s.* länk wid ſlädſjättran för att fäſta ſimmerſtången, qwinnoblygd.

Savi ven *s.* lera, savipuoli l. -pyörä reform, saviperä lergrund, saviaſtia krukmakarefärl, saven valaja krukmakare, savikotti murbrukslår, savipäässky ſtrandſwala, saviseikko lergök (ſkällsord), saviruoho l. -heinä = savike, savipuolen ruoho räfmjölk (*euphorbia helioscopia*), savipuolen juuri = hepohierikkä. -inen isen *a.* lerig, af lera. -ike kkeen *s.* ſtolter henrik, målla (*chenopodium bonus Henricus, viride, glaucum*). -ikko kon *s.* lerjord, lermark, lergrund, lerfärgad häſt. -veen veta l. -vitan ttaa *v.* lerſlå, beſtryka med lera. -veun l. -viun uta *v.* bli lerig.

Savita an = savitsin.

Savitsen ta *v.* häckla, karda. -sin imen *s.* häckla, karda.

Savitta tan *s.* ſpets.

Savo on *v.* Sawolaks, Sagu ſocken, Savonlinna Nyſlott. -olainen isen *s.* ſawolakſiſk, *s.* Sawolakſare.

Savotta tan *s.* murbruk (savi), faktori, fabrik.

Savu un *s.* rök, savuaſtia rökelſekar, pyhä savu rökelſe, savuviina förlänk wid bränntwinsbränning. -uinen isen *a.* rökig, rökfull. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* röka, nedröka. -utus uksen *s.* rökning. -utun ttua *v.* bli nedrökt. -ukka kan = savuviina. -uun uta l. -ustan aa = savutan.

Se sen *pron.* den, denne, denna, *pl.* ne deße, deßa, sentähden derföre, sentään dock, likwäl, senlainen *sdr.* sellainen, senmoinen *sdr.* semmoinen ſådan, sepä se juſt det der, jaſå, minſann, fors! sitä päätä genaſt, oförtöfwadt, sitä vaſten l. varten i och för det, derföre, siksi till deß, derföre, sillä derigenom, dermed, thy, ty, on sillänsä l. sillään är oförändrad, kohta sillään ſtrax på ſtund, jäs siksensä blir derwid, jätti siltänsä lemnade ſtrax, siten lång-med det, ſålunda, ſåmedelſt, *interr. pl.* niin ſå, ja, wißt, niin kyllä ſå nog, tulee niiksi komma derhän. Deraf härledda ſe under siis, sikä, sillinen.

Seena an = seuna.

Seera an *s.* backhumla (*achillea millefolium*).

Sees, seestyn, seestytän = seijas, seijastun, seijastutan.

Seh *pl.* sekäät *imp.* ſe der, tag (ord för hundar).

Seijas aan *a.* klar, molnfri. -astan aa *v.* wara klar, wara molnfri. -astus uksen *s.* uppklarning. -astun ua *v.* uppklarna. -astutan ttaa *v.* låta klarna.

Seijes sekeen, -stän ää, -styn yä, -ys yksen = seijas m. fl.

Seikiä än, seikenen l. seikeen seietä = seijas m. fl.

Seikka kan *s.* ärende, omſtändighet, affär, ſak, förhållande, bryderi. -amus uksen *s.* äfwentyrare. -ailen lla *v.* aftala en ſak, drifwa affärer.

Seikki kin *s.* lång ſtör, ſtafra.

Seikko kon l. -kku kun *s.* perthållare. -onen l. -unen sen *dim.* = seikko.

Seilaan lata *v.* ſegla. -aus uksen *s.* ſegling. -li in *s.* ſegel.

Seimi men *s.* krubba, seimiköysi af widjor ſlagen troß.

Seinä än *s.* wägg, otsi- l. peri- l. peräseinä bakwägg, sivuseinä ſidowägg, oviseinä dörrwägg, suppuseinä wäggen åt höger på ugnsſidan, pitää seinää vaſten hålla mot wäggen, bebraga. *Komp.* seinempi närmare wäggen belägen. -änen sen *dim.* liten wägg. -äinen isen *a.* wäggförſedd, wäggfaſt. -ällinen isen *a.* wäggförſedd, wid wäggen belägen, *pl.* seinälliset tyngſta ſåden ſom wid kaſtning faller wid wäggen. -nus uksen *s.* rummet wid wäggen, ſaudwall wid wäggen. -nustan aa

Digitized by Google

v. förſe meb wägg, förſe wäggen meb ſandwall, fäſta wid wäggen.
Seipi iven *s.* ſtämm (*leuciscus grislagine*).
Seipo ivon *s.* manslem.
Seipäinen ſe seivās.
Seiskari in *s.* Seitfär.
Seison oa *v.* ſtå, wara ſtående. -ovainen isen *a.* ſtående, beſtående. -ovaisuus uuden *s.* ſtående egenſkap, ſtånd, beſtånd. -omatoin ttoman *a.* icke ſtående, icke beſtående. -oja an *s.* den ſom ſtår. -ojainen sen *dim. pl.* seisojaiset ſtåndarelön l. gåfwa. -omus uksen *s.* ſtående. -oa an l. -saa aan *s.* ſtående tillſtånd, nousi seisoalle l. seisaalle ſteg upp i ſtående ſtällning. -oelen *sdr.* -oilen lla l. -oskelen lla *v.* ſtå fortfarande, hålla på att ſtå. -otan ttaa *v.* ha att ſtå, ſtälla upprätt, beſtå, pröfwa. -otus uksen *s.* ſtällande upprätt. -ottelen tella *v.* ſtälla upprätt fortfarande. -sahdan htaa *v.* ſtanna haſtigt. -sahdus *sdr.* -saus uksen *s.* haſtigt afſtannande. -sahtelen hdella *v.* ſtanna då och då haſtigt. -satan ttaa *v.* ha att ſtanna. -satus uksen *s.* afſtannandet. -sattelen tella *v.* ſtanna ofta, uppehålla, förorſaka afbrott. -sautan ttaa l. -sauttelen tella *v.* ſtanna haſtigt. -soun uta l. -saun uta l. -saannun ntua l. -sahdun htua l. -sotun l. -satun ttua *v.* ſtanna, afſtanna, upphöra. -soutan ttaa *v.* ha att ſtanna. -sous uksen l. -santo nnon *s.* ſtanning, ſtåendeblifning.
Seitseman *sdr.* seitsen emän *a.* ſju, seitsenkunta förening af ſju, seitsentähtinen *ep.* för karlawagnen. -mäsi *adv.* ſju gånger. -mäs ännen *a.* den ſjunde, seitsemänneksi för det ſjunde. -männesti *adv.* för ſjunde gången. -ito don l. -tonen sen *s.* ſjua. -itseminen isen l. -itsukka kan *s.* ſjua.
Seitti tin *s.* ſpindelwäf.
Seivi in *s.* ſpinnrock.
Seivās ipään *s.* ſtör, gärdesgårdsſtör. -ipäinen sen *dim.* liten ſtör, *a.* rik på ſtörar. -stän ää l. -stelen lla *v.* ſtöra, förſe med ſtörar, inſlå ſtörar, genomborra med ſtör, ſtödja med ſtör. -stys yksen *s.* ſtörning, ſtörinſlagning. -stäjä än *s.* ſtörare. -stö ön *s.* ſtörhop.
Seka sean *s.* blandning, sekaleipä blandbröd (af flera ſlags mjöl), sekaseura blandadt ſällſkap, sekaseuroin l. sekaseurasin hopblandadt, om hwartannat, sekaseuraisuus oordning, oenighet, sekasotku l. sekasorto l. sekasohro hopgyttring, oreda, wirrwar, sekamielinen rubbad, sekamälää om hwartannat, sekasortoinen förwirrad, i oordning, muiden seassa iblandt andra, seoin blandadt, hoprörd. -kainen isen *a.* blandad, förblandad, oredig, sekaisin = seoin. -kaisuus uuden *s.* blandadt l. oredigt tillſtånd. -kaisesti *adv.* = seoin. -kava an *a.* oredig, blandad, hoprörd. -kavasti *adv.* = seoin. -kalainen isen *a.* blandad. -kalaisuus *sdr.* sekaluus uuden *s.* blandadt tillſtånd. -kalaisesti *adv.* = seoin. -kanainen isen = sekalainen. -kanaisuus uuden = sekalaisuus. -kanaisesti = sekalaisesti. -kali in *s.* blandmat. -kuli in *s.* blandſäd. -kalikko kon *s.* blandning, blandadt ting l. ſak, röra. -ekaan eata *v.* blanda, förwirra. -ekaus uksen *s.* blandning, förwirring, oreda, on sekauksissa är rubbad. -kaun uta l. -kaannun ntua l. -kaudun utua *v.* bli blandad, inblandas, inwecklas, komma i oreda. -kaannus uksen *s.* beblandelſe, oreda, rubbning, ſtöring. -kaannutan ttaa *v.* beblanda, förwirra, ſtöra. -eko eon *s.* blandning, röra. -ekoon eota *v.* blandas, inblandas, förwirras, grumlas. -eos oksen *s.* gjord blandning (t. ex. till deg före knådningen). -ekoitan ttaa l. -eoitan ttaa *v.* blanda, hopröra, rubba, förwirra, grumla. -ekoitus l. -eoitus uksen *s.* blandning, hopröring, förwirring. -ekoittelen l. -eoittelen tella *v.* blanda ſmåningom, hopröra fortfarande. -ekoittaun l. -ekoittaudun utua *v.* bli hopblandad, inblandas. -koitutan ttaa *v.* låta blanda.
Sekkeilen lla = selkeilen ſe selkiä.
Sekä *prt.* ſamt, sekä .... että både ... och, ſåwäl .... ſom, otan minä, sekä sinä jag tar, hurn mycket mer du.
Selailen lla *v.* ſkåda ſyßlolös på något,

Digitized by Google

Selinä än *a.* gräsgrön?
Selitän, selitys, selittelen se selkiä.
Selja an *s.* fläder (*sambucus nigra*), mes dikament. -ainen isen *a.* af fläder.
Selkennän ntää = selkkaan.
Selkiä än *a.* klar, tydlig, redig, tekee selkiän gör klart, utreder. -keys yden *s.* klarhet, tydlighet, redighet. -ästi *adv.* klart, tydligt. -lko lon *s.* klarhet, reda. -lkoinen isen *a.* tydlig, redig. -lotoin ttoman *a.* oredig. -lkenen l. -lkeen ljetä l. -lkiin litä *v.* klarna, bli klar, bli redig, reda sig. -keilen llä *v.* småningom klarna, reda sig småningom. -litän ttää *v.* förklara, uttyda, utreda. -littäjä än *s.* uttydare, utredare. -litys yksen *s.* förklaring, utredning, uttydning. -littelen tellä *v.* småningom utreda l. förklara.
Selkkaan kata *v.* förwirra, klubba, tala oredigt. -kkaus uksen *s.* förwirring, rubbning. -kkaun uta *v.* förwirras, rubbas. -kkuun kuta = selkkaan.
Selkkä kän = selkiä.
Selko lon l. -onen sen *s.* aflägsen skog, ödemark, lankesi selkosen selällensä föll rak lång på ryggen, avasi selko selällensä oven öppnade dörren på wid gafwel (selkiä, selkä).
Selkä län *s.* rygg, ås, yttre fjärd, öppna sjön, selkäaita gärdesgård på yttre (högre) långfiban af ett fält, selkähirsi öfwersta takåsen, selkälouve fillmåse (*larus fuscus*), selkäluu l. -pii l. -ranka l. -ronkka l. -ruoto ryggrad, selkäsolmu ryggkota, selkäpuu = selkäin, selkähevonen ribbåst, selkätauti ryggmergs lidande, selkäperintö bafarf, astua hevosen selkään stiga på häftryggen, yön selkään mot natten, selkäsauna stryk, selkävesi öppna sjön, kaatuu selällensä faller på ryggen, ovi on selälläänsä dörren är på wid gafwel, suu selälläänsä mun widöppen, selin med ryggen, olla selkätaitteella hwila endast på midten medan båda ändarna fakna stöd. *Komp.* selempi närmare ryggen, längre ut på sjön. -änen sen *dim.* = selkä. -äinen isen *a.* ryggad, ryggig, selkäinen puu ryggformigt, uppåtböjdt träd. -läkäs kkään l. -lkävä än *a.* ryggstark, höggryggig. -lällinen isen *a.* ryggig, ut på fjärden belägen, selällinen saari ö ute i öppna sjön. -kämä än *s.* ås, landtrygg. -kämäinen isen *a.* ryggfik, on selkämäisillänsä är på rygg. -kämys yksen *s.* ryggbörda, ryggrem, baklådret på handfken, ryggstycke. -kämystä än *s.* ryggstycke. -länne nteen l. -länge nkeen l. -läke kkeen *s.* ås, landtrygg. -käin kämen *s.* språken hwarwid en bjurfälla (sadin) hänger, notorkningsstång. -littäin l. -littäisin *adv.* ryggländes. -litysten *adv.* med ryggarna mot hwarandra. -lys yksen l. -lkus uksen *s.* telna. -lus uksen *s.* eftertropp. -lkään lätä *v.* fladda.
Sellaan llata *v.* flumma.
Sellainen se se.
Selvä än *a.* klar, utredd, redig, epäselvä oklar, oredig. -viö ön *s.* reda. -venen vetä l. -viin vitä l. -veyn ytä *v.* bli klar, redig, reda sig, bli qwitt. -vike kkeen *s.* klarning, medel att göra redig. -vitän ttää *v.* reda, utreda, göra klar. -vitys yksen *s.* utredning, klargörning. -vittelen tellä *v.* göra småningom klar, utreda förfarande. -vittäyn ytä *v.* reda sig.
Sema an *s.* mängd (till antal, läja hög, till storlek).
Semmenkin *prt.* isynnerhet.
Semmoinen se se.
Sempi in = sampi.
Sentti tin *s.* ett slags bräll.
Sentään *prt.* dock, ändock, likwäl (se).
Sepal len l. -le een *s.* halsning, rand kring halsen. -lus uksen *s.* bräm.
Sepel len l. -les een *s.* halsrand (sepal). -peli in l. -po on *s.* som har hwit rand om halsen (t. ex. hund).
Sepi in *s.* den höga framstäfwen af fläden. -pakko kon *s.* bragrep fästad i framändan af fläden.
Sepo *prt.* seposelwään till fullkomlig klarhet, seposellällensä raklång på rygg (sepel).
Sevin epiä se sepään.
Seplikoin ida *v.* gräfwa i ngt, famla.
Seppele een *s.* hårband, krans. -loitsen tä l. -löin idä *v.* bekransa.

Digitized by Google

Seppeli in *s.* wäpling, klöfwer, hjulböfja, inre ſidans beſlag.
Seppi pin = sepi.
Seppä pän *s.* mäſtare, iſ. ſmed, kultaseppä guldſmed, tinaseppä temjutare, puuseppä ſnickare, sanaseppä talare, runoseppä ſkald, mennä sepille gå till werkſtad. -pästi *adv.* konſtmeſigt. -älä än *s.* ſmedens hem. -ppo pon l. -pponen sen *dim.* = seppä. -ppola an = seppälä. -pin ppimen *s.* sepinkalut ſmidjewerktyg. -pän ppää *v.* utarbeta, förfärdiga. -pin ppiä *v.* ſmida. -pitän ttää *v.* låta ſmida, tillwerka, bilda, ſmida. -pitys yksen *s.* tillwerkning, ſmidning. -pittäjä än *s.* tillwerkare. -pittelen teillä *v.* ſmått tillwerka, ſmida ſmått. -pitsen tä *v.* begagna ſmed, låta ſmida, sepismies ſom begagnar ſmed.
Sepro on = seuro ſe seura.
Sepukka kan *s.* hwithalſig hund (sepeli).
Sepustan aa *v.* inpacka i framändan af ſläden (sepi). -tus uksen *s.* ſådan inpackning. -telen lla *v.* ſmåningom ſålunda inpacka.
Sepä vän = sepi.
Sepään vätä *v.* omarma, ſlå om, omfamna, omweckla. -päelen llä *v.* fortfarande omweckla, omfamna då och då. -vin piä *v.* omweckla fortfarande, nyſta, sepiä auki afweckla, afnyſta.
Seresniekka kan *s.* tryggrem.
Serkku kun *s.* ſyſkonbarn, kuſin. -unen sen *dim.* = serkku. -ula an *s.* kuſins hem. -kus uksen *s.* en af kuſinerna.
Serkönen sen = saakeli.
Serpa van *s.* ſoppa.
Sersin iä *v.* uträkna, utforſka.
Sesteri in *s.* bräll, qwarnlykta.
Seteli in *s.* ſedel.
Setkan kukka gullſkålar (*ranunculus acris*).
Setki ken *s.* paroxysm, ſjukdomsanfall.
Setä dän *s.* farbror. -älä än *s.* farbrors hem. -äinen isen *a.* farbrors, ht. farbror. -dätöin ttömän *a.* utan farbror.
Seuhdon htoa *v.* ſkaka, omröra, blanda, förwirra. -htoun uta *v.* omſkakas, kringſtrös, kringbammas.
Seuhun ua l. -huun huta *v.* larma, wäsnas.
Seula an *s.* ſåll, **kantaa** wettä seulalla kaſta watten på gåſen. -anen sen *dim.* litet ſåll. -ainen isen l. -ajainen isen *a.* ſåll-lik. *pl.* -set ſjuſtjernan, plejaderna. -allinen isen *a.* ſållegande, en ſåll full. -atoin ttoman *a.* utan ſåll. -lon oa *v.* ſålla. -lous uksen *s.* ſållning. -oja an *s.* ſållare. -lasen sta *v.* ſålla haſtigt, låta haſtigt gå genom ſållen. -lun ua *v.* ſållas, ſkakas.
Seuna an *s.* brinnande wälterſtock (för ſwedjning). -aan ata *v.* ſwedja med wälterſtock.
Seura an *s.* ſällſkap, följe, följd, seurakunta förſamling, seurakuntalainen förſamlingsbo, seurahuone ſocietetshus. -alainen isen *s.* ledamot i ſällſkap, parti m. m. -asto on *s.* ett ſlutet ſällſkap, hela följet, proceſſion. -atoin ttoman *a.* utan följe, ſällſkapslös. -attomuus uuden *s.* ſällſkapslöshet, ſällſkapsbriſt. -aan ata *v.* följa, beledſaga. -aus uksen *s.* följning, beledſagning, följd. -aaja an *s.* följare, följeſlagare. -aamus uksen *s.* följning, följd. -anto nnon l. -anta nnan *s.* följning, efterföljd, följd. -annollinen isen *a.* följdrik, följder medförande. -rue een l. -ruu uun *s.* följe, ſällſkap. -ruus uuden *s.* ſällſkap, följaktighet, åtföljе. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* följa ſmåningom, fortfarande beledſaga. -ron oa *v.* följa raſkt. -ro on *s.* bolag. -rustelen l. -ruelen lla *v.* ſällſkapa, göra följe, gå i proceſſion. -ruun uta *v.* förfölja.
Seutu dun *s.* omgifning, gramſkap, närhet, juhlan seutu högtidstiden, yön seutu nattetiden. -ua an l. -ava an = seutu.
Sevakko kon = sepakko ſe sepi.
Sevelmys yksen *s.* ſkjortans halsöppning.
Sevi in = sepi.
Sevo on = serkka.
Sevä än *s.* härdnad ſnö.
Sia an *s.* ſtälle, rum, plats, *gram.* kaſus, saa rahaa leiwän siaan får penningar i ſtället för bröd, on siallani

Digitized by Google

är på min plats, on siassani är i mitt ställe, panee siallensa sätter på sitt ställe, panee siaansa sätter i sitt ställe, yösia nattqwarter, tekee siaa bereder plats, bäddar. -ainen isen *s.* platshafwande, ställföreträdare, wikarie, substitut. -ahainen l. -ahinen isen -atin ttimen l. -atti tin = siainen. -aisuus uuden *s.* wikariat. -allinen isen *a.* platshafwande, som har utrymme. -ava an *s.* rymlig. -avuus uuden *s.* rymlighet. -atoin ttoman *a.* utan plats, utan ställe. -aan ata l. -aitsen ta *v.* ha plats, wistas. -aisen sta *v.* göra plats, taga plats, wistas. -allan ltaa *v.* ställa på sin plats, ordna. -astun ua *v.* nedsätta sig på en plats, taga plats. -astutan ttaa *v.* låta taga plats, nedsätta på en plats, placera. -ioitan ttaa *v.* gifwa plats, ställa, ordna, nedsätta, placera, slå läger. -ioitus uksen *s.* placering, nedsättning. -ioittelen tella *v.* ställa fortfarande, ordna, maska, *gram.* deklinera. -ioitteleminen isen *s.* placering, ordnandet, *gram.* deklination. -ioitun ttua *v.* placera sig, nedsätta sig, bosätta sig, slå sig ned.

Sid .... se sit ....

Sied .... se siet ....

Siehtarlainen isen = siestarlainen.

Siekaan ata l. -kailen lla *v.* dröja, försla, fläntra. -kailia an *s.* fläntrare.

Siekale een *s.* flik, flisa.

Siekki kin *s.* fattighus, ljung. -ilö ön *s.* ljungsnår.

Siekla an, sieklon os = seula, seulon.

Sielikko kon *s.* weckig fruntimmersrock, kofta.

Siellä *adv.* der, derstädes. -ltä *adv.* derifrån.

Sielu un *s.* själ, sielun paimen själaherde, själasörjare, sielujen päivä allhelgone dag. -unen sen *dim.* = sielu. -allinen isen *a.* besjälad. -utoin ttoman *a.* själlös, obesjälad.

Siemen enen *s.* frö, korn, dynt, klunk (siemi), siemenkato fröförlust (då förden ger mindre än utsädet war), hiedan siemen sandkorn, siemenvakka såningsläda, ställswamp (*nidularis campanulata*), siemenala utsädesområde, siempää ax, fröhylsa. -eninen isen *a.* full med frö, dynt. -enellinen isen *a.* fröegande, med frö försedd. -ennän ntää *v.* beså, så. -ennys yksen *s.* sådd. -enetöin ttömän *a.* utan frö, frölös, utan dynt. -enettömyys yyden *s.* fröbrist. -mukka kan *s.* frörofwa.

Siemi men *s.* klunk, andetag. -meus uden l. -meys yden l. -muus uuden l. -my yn l. -myys yyden *s.* klunk, dryck. -myt yen *dim.* liten klunk.

Siena an = seuna och sieni.

Sieni in *s.* swamp (*agaricus*), ihmisen sieni l. ruoka- l. syömä- l. riska- (*a. deliciosus*), kallio s. = karsku, kantas. murkla (*morchella esculenta*), kärpäsen l. kärväs s. flugswamp (*a. muscarius*), lampaan s. l. lammas s. l. kangass. (*a. subdulcis*), laukkas. (*a. scorodonius*), lehmän s. matsopp (*boletus edulis*), nummens. l. ahos. (*a. campestris*), sinis. (*a. violaceus*), siittas. l. sontas. (*a. fimetarius*), suolas. l. silakkas. = syömäsieni, leppäs., löpös., oravi s., pirun s., punikki s., rouskus., sikas., suden s., voi s. olika slags swampar. -inen isen *a.* swamprik, swampig. -netyn ttyä *v.* bli öfwerwuxen med swamp, bli swampig.

Sientiä än *a.* ofnygg, något smutsig.

Siepale een *s.* flisa, flik (sipale).

Siepotan ttaa, -pottelen tella = viipotan, viipottelen (sieppaan).

Sieppaan pata *v.* snappa, rappa, rycka, tillgripa, sieppaa korvalle rappar till på örat. -ppasen pasta *v.* rycka hastigt, nappa. -ppaus uksen *s.* ryck, rapp, tillgrepp. -ppari in l. -ppa pan l. -ppo pon *s.* tillgripare, undansnillare, sieppossissi partigångare. -ppiä än *a.* flink, snäll, händig. -ppi pin *s.* lösehandtag. -ppaelen *sdr.* -ppailen lla *v.* rycka fortfarande, snappa.

Sieppura an *s.* krage af björnskinn, boa.

Siera an *s.* slipsten, hwit häst, sierahein l. sian siera = pellon vanha, sieranokkonen = rautanokkonen.

Sieraan rata *v.* spräcka, frånskilja, öfwerdraga med skorpa (som spricker), försmå. -raun l. -roun uta l. -ratun l. -rotun ttua *v.* spricka, få sprickor,

Digitized by Google

öfwerdragas med hård sprickande skorpa. -ro on *s.* spricka. -rottuminen isen *s.* sprickning, hudömsning (t. ex. hos barn). -routan l. -rotan ttaa *v.* ha att spricka, låta öfwerdragas med sprickande skorpa. -rotus uksen *s.* skorpbildning och sprickning.

Sierain amen *s.* näsborr.

Sies l. **siesi in** = seijas.

Siestain amen l. **-tama an** *s.* swart winbär. **-amainen isen** *a.* full med swarta winbär.

Siestar ren, siesturi in, siestarlainen isen = siestain.

Siesteri in = siestain.

Siestin imen *s.* handtag i båtfören.

Siedän tää *v.* tåla, medgifwa, tillåta. **-telen dellä** *v.* småningom medgifwa.

Sieveli in *s.* tobak.

Sievi in *s.* sandkulle l. sandfält.

Sievä än *a.* nätt, täck, snäll, behändig, hygglig, sievään snällt. **-vyys yyden** *s.* nätthet, täckhet. **-ästi** *adv.* nätt, snällt, behändigt. **-vennyn ntyä** *v.* bli nätt. **-vistän ää** *v.* göra nätt, hyffa, pryda. **-vistys yksen** *s.* hyfsning. **-vistelen llä** *v.* göra snånätt, hyffa, pryda, bete sig artigt, smickra, komplimentera. **-viin itä** *v.* loßna lätt, reda sig. **-vitän ttää** *v.* skynda, tillskynda.

Sihajan hata l. **-hisen stä** *v.* hwäsa. **-hinä än** *s.* hwäsning. **-hahdan htaa** *v.* hwäsa hastigt. **-hahdus** *sdr.* **-haus uksen** *s.* hastig hwäsning. **-hahtelen hdella** *v.* hwäsa hastigt då och då, tagla. **-hatan ttaa** l. **-histän ää** *v.* åstadkomma hwäsning. **-hatus uksen** l. **-histys yksen** *s.* hwäsning. **-hattelen** l. **-histelen llä** *v.* forifarande åstadkomma hwäsning, tagla. **-herrän rtää** *v.* hwißla hwäsande. **-hertelen rrellä** *v.* hwißla smått, qwittra.

Sihkainen isen *a.* sjuklig.

Sihku un *s.* kisning, sihkusilmä kisöga. **-ura an** *s.* kisande tillstånd, halfsöppen.

Sihteeri in *s.* sekreterare.

Sihti hdin *s.* sikt, sigt. **-htaan hdata** *v.* sikta, sgta.

Sihutan ttaa *v.* bugga.

Sii siin *s.* mellersta åsen under tak = siihirsi.

Siid .... se siit. ....

Siika siian *s.* sik. **-iianen sen** *dim.* småsik. **-kamas aan** l. **-kamainen isen** *a.* sikaktig, slug, bakslug.

Siikainen isen *s.* arspets (på korn), agn (sikainen).

Siili in *s.* igelkott.

Siili in *s.* sil. **-laan lata** *v.* sila. **-laus uksen** *s.* silning. **-lasja an** *s.* silare. **-lailen lla** *v.* sila småningom.

Siiha an *s.* springa.

Siima an *s.* snöre, ref, snärt, klocksträng. **-maan ata** l. **-maelen** *sdr.* **-mailen lla** *v.* förse med ref, snärt, sträng, snärta till. **-aus uksen** *s.* widfästning af ref, snärt, sträng, snärtning. **-moitan ttaa** *v.* förse med ref, springa med stora steg raft fram.

Siimes eksen *s.* slugga, sluggrift ställe.

Siinnän ntää *v.* skymta, se otydligt, synas oredigt (t. ex. på afstånd). **-nnyn ntyä** *v.* bli skymtande, skymta. **-nne nteen** l. **-nto nnon** *s.* skymt.

Siipi ven *s.* winge, siipipuoli enwingad, siipiorava flygande ekorre, siipisato ruggning, siipikynkkä wingbross, siipikarja-fjäderfä. **-pinen isen** *dim.* liten winge, *a.* bewingad. **-vyt pyen** *dim.* liten winge. **-vellinen isen** *a.* enwingad. **-villinen isen** *a.* bewingad. **-vetöin ttömän** *a.* utan en winge. **-vitöin ttömän** *a.* winglös. **-vekäs kkään** *a.* bewingad, wingstark. **-vitän ttää** *v.* bewinga, höja wingarna, flaxa, fläkta, kareßera. **-vitys yksen** *s.* bewingning, fläktning, kareß. **-puun vuta** *v.* med winge smeta, bestryka, smörja. **-peilen llä** *v.* släpa winge.

Siira an *s.* gräshugga (*oniscus asellus*). **-anen sen** *dim.* = siira. **-ainen isen** *a.* full med gräshuggor.

Siiritse *adv.* förbi (utan att widröra).

Siiro on *s.* utsprickningstillstånd, siirosilmä glosöga. **-otan ttaa** *v.* utspricka, utspärra. **-ristän ää** *v.* spärra (upp ögonen).

Siirrän rtää *v.* flytta, förflytta, förlägga. **-rto rron** *s.* flyttning, förflyttning. **-rros oksen** *s.* flyttning, transport, flyttsak. **-rtonainen isen** *a.* flyttbar. **-rtolainen isen** *s.* flyttande menniska, utwandrare, kolonist. **-rtelen rrellä** *v.* flytta smått. **-rryn rtyä** l. **-rtäydyn**

Digitized by Google

ytyä *v.* bli flyttad, förflyttas, flytta
fig. –rrähdän htää *v.* flytta hastigt.
–rrähdys yksen *s.* hastig flyttning.
–rrätän ttää *v.* låta flytta. –rrätys yk-
sen *s.* föranstaltad flyttning. –rrällän
ltää *v.* flytta lätt och hastigt, flytta
smått. –rrytän ttää *v.* ha att flytta, röra
från stället.
Siirto rron *s.* utspärrad spån, fliſa. –oi-
len lla *v.* spricka (siiro, siirrän).
Siis *prt.* alltså, fördenskull.
Siisna an *s.* lång smal rimsa.
Siisti in *a.* snygg, städad. –tiä än =
siisti. –teys yden *s.* snygghet, städig-
het. –tisti *adv.* snyggt, städadt. –tikäs
kkään *a.* fin. –itöin ttömän *a.* otäck,
osnygg. –in iä l. –tiin titä *v.* upp-
snygga, rengöra, putsa, wara fin.
Siitka an *s.* kjol.
Siitsa an = siitka.
Siide teen *s.* buggregn som genast stel-
nar, snöslagg, isförja. –dyn tyä *v.* stel-
na, kallna, slå sig.
Siitän, siittelen, siitin, siittämys, siitos,
siitös se sikiin.
Siivatta tan *s.* husdjur.
Siivi in, siivitän ttää = viitta, viiton
(siipi, siivo).
Siivihdän htää *v.* ila flaxande, skynda
flämtande (siipi).
Siivilä än *s.* mjölkfil. –löitsen tä l. –löin
idä *v.* fila, låta gå genom filen.
Siivin iä l. –vitsen tä = siivilöitsen.
–vitys yksen *s.* filning (siipi, siivo).
Siivo on *s.* ordning, skick, anständighet,
a. still, sedig, hoffam, siivo elämä
stilla lif, rekisiivo städföre. –ous uden
s. anständighet, hoffamhet, moderation.
–osti *adv.* still, sedigt, anständigt.
–onen sen l. –ollinen isen l. –okas
kkaan *a.* hoffam, anständig, ordentlig,
snygg. –ollisuus uuden *s.* anständighet,
hoffamhet, ordentlighet. –ollisesti *adv.*
anständigt, ordentligt. –otoin ttoman
a. osnygg, oanständig, oordentlig. –ot-
tomuus uuden *s.* osnygghet, oordent-
lighet. –ottomasti *adv.* osnyggt, oor-
dentligt. –oon ota *v.* städa, ordna, ren-
göra, renſa, uppmuddra. –oun uta *v.*
städas, rengöras. –velen l. –voilen lla
v. städa småningom, uppsnygga. –vitän
ttää *v.* renſa, uppmuddra. –velen lla
v. uppsnygga.
Siivuun vuta = siipuun ſe siipi.
Siiv . . . . ſe siipi.
Sika sian *s.* swin, sikalisko = sisilis-
ko, sian hammas flugblomster (*antir-
rhinum linaria*), sian karva l. heinä
= lapin sara, sian kamara l. karila
l. harja stålgräs (*nardus stricta*), sian
kulku wattenpeppar, bitterblad (*poly-
gonum hydropiper*), sian kukka näckros
(*nymphæa*, hwars fröhus kallas sika),
sian kärsä swintryne, backhumla (*achil-
lea millefolium*), sian leuka = valko
pillikäs, sian pamppula = ulpukka,
sian marja l. puola l puolain mjölon
(*arbutus uva ursi*), sian rousi l. rous-
ka smörbär, swinbär, (*cornus suecica*),
sian veri johannisört (*hypericum per-
foratum*), sian pellava wildliu, ängs
lin (*linum catharticum*). –ikanen sen
l. –iko ion *dim.* litet swin, sikopahna
swinſtia. –ikainen isen *a.* swinrik, swin-
aftig. –ikamainen isen *a.* swinaftig.
–ikamaisuus uuden *s.* swinaftighet.
–ikamaisesti *adv.* swinaftigt. –ikamas
aan *a.* swinaftig, swinlik. –ikuri in *s.*
swinahyrde. –ikastun ua l. –ikamastun
ua *v.* bli swinaftig. –ikastutan ttaa *v.*
göra swinaftig, nedswina. –ikoelen lla
v. swinas, bete sig som swin.
Sikainen isen *s.* korn l. hafrehög inan
de häſjas.
Sikempi = sinnempi.
Sikenen sietä = sikiin.
Sikeri in *s.* grupp, tähtisikeri stjernbild.
–rtelen rrellä *v.* wäsnas i grupp,
qwittra?
Sikeä än *a.* seg, djup, tung, nukkua si-
keen l. sikein insomna djupt. –keäi-
nen isen *dim.* = sikeä. –ki *adv.*
alldeles, siki siepattu alldeles beta-
gen, förwirrad, silmät siki umpeen
ögonen alldeles fast, sikisokia stockblind,
sikisoki blindtwis, siki nukkunut djupt
insomnad. –kistyn yä *v.* segna, tätna,
krympa ihop (som klädnad af wäta,
träd wid torkning m. m.) (sitkiä).
Sikiin siitä *v.* afla, wara afwelsam.
–ikiimys yksen *s.* afling. –ikiä än l.
–ikiö ön *s.* afwel, yngel, unge, foſter,

Digitized by Google

sikiöelåin afwelsdjur. -ikiåvå ån *a.* afwelsam, produktiw. -ikiåvyys yyden *s.* afwelsamhet. -ikiåvåsti *adv.* afwelsamt. -ikiåtöin ttömån *a.* icke afwelsam, ofruktsam, utan afwel. -ikiättömyys yyden *s.* oafwelsamhet, ofruktsamhet. -ikiöitsen tå *v.* afla, föda ungar, fortplanta. -iitån ttää (*sdr.* af sikitån) l. -iittelen tellä *v.* afla, föda, fortplanta. -iittämys yksen l. -iitös öksen *s.* afling, fortplantning. -iitös öksen *s.* afwelsdjur.

Sikka kan *s.* brunst (hos får, getter), on sikassa l. sikoillansa är brunstig. -kkuri in *s.* brunstigt djur. -kotan ttaa *v.* wara brunstig, vara fig. -kotus uksen *s.* löpning, parning (sikoon).

Sikkelo on l. -loin omen *s.* uppfårad teg för sådd. -löitån ttää *v.* utmärka för såningsmannen huru långt de sådda kornen fallit (sikkoittaa).

Sikko kon = sikka och seppi, olla sikossa wara brunstig, wara samlad.

Sikla an *a.* ej ordhållig, bedräglig, *s.* nottelu (siula)

Sikli in *s.* fafjern.

Sikoon iota l. -kotan ttaa *v.* dämma, samka. -kous l. -kotus uksen *s.* uppdämning (sikka).

Sikuna an *s.* bränwins lank, efterlank, ånkelolja. -ainen isen *a.* orenad af efterlank.

Sikuri in *s.* cichorie (*cicorium intybus*).

Sikä *prt.* der, dit, *komp.* sikempi mera ditåt. -äli *prt.* denna wåg, allt efterssom, så widt, i den mon. -äläinen isen *a.* derboende, på den ståan boende (se).

Sila an *s.* tunn åtifwa, lamell då ytan if. af metaller, flaga (silu), ingut strömfritt ställe i elfwar = silajoki (koste), *pl.* silat seltyg, sela. -aan ata *v.* öfwerdraga (if. med metall), foliera. -aus uksen *s.* öfwerdragning, foliering. -aaja an *s.* den som öfwerdrager, folierare, beslagare. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* småningom öfwerdraga. -ava an *s.* spån (silisä).

Silakka kan *s.* ströming, insaltad mat (fisk, kött, swampar). -ainen isen *dim.* småström ing, *a.* rik på ströming, gjord af insaltadt ämne. -koitsen ta *v.* fånga l. samla ströming.

Sile een *s.* fint flagg, flaga.

Siliä ån *a.* slåt, jemn, glatt. -leys yden *s.* slåthet. -åsti *adv.* slått. -levä ån = silis. -liähkä l. -leähkä kån *a.* något slåt. -li in *a.* slåt, silikerä slått nyslan, silivili jemnt flytande, smickrare. -lo on *s.* slåthet, glatthet, silopåa kalt hufwud, silotalvi snölös winter med halka, kaatui silolla föll på halkan. -lonen sen *a.* slåt, glatt. -loon lota *v.* glånsa, blomstra. -leyn ytä l. -lenen letä l. -lennyn ntyä *v.* bli slåt, glattas. -lennän ntää *v.* göra slåt, glatta, stryka. -lotan ttaa l. -lottelen tella l. -leilen llä *v.* glatta, jemna, stryka, bestryka, slåta. -loin ttimen *s.* slåtningswerktyg, stryfjern. -litän ttää l. -littelen tellä *v.* slåta, glatta, jemna. -litys yksen l. -lotus uksen *s.* slåtning, stryfning, jemning. -litytän ttää *v.* låta slåta, ha att stryka.

Silkka kan *s.* idel, ren, obemängd, silkka puu qwistfritt träd, silkka wesi idel rent watten, isfritt watten. -kko kon *s.* rent barkbröd, *prt.* alldeles, silkko tyyni alldeles noga.

Silkki kin *s.* silke, siden, sidenduk, silkipåa hufwud prydt med silke l. med silkeslent hår. -inen isen *a.* af silke.

Silkkoon kota *v.* halka, slinta. -koilen lla *v.* slinta fortfarande (silkka).

Silli in *s.* sill. -inen isen *a.* sillrik, af sill.

Sillinen isen *a.* sådan, sådan som, jättåa silliseksi lemnar sådant det är. -iloin *prt.* då, silloin tällöin då och då. -illoinen isen *a.* dåtidens, dåwarande. -llottelen tella *v.* göra något då och då. -lti *prt.* derföre, siltipå just derföre (se).

Silma = sinua.

Silmä ån *s.* öga, anstgte, ögla, maska, kållåder, blad- l. blomknopp, tihru- l. tiirosilmä surögd, liika- l. varasilmät glasögon, silmäpuoli enögd, silmäpasko l -ruoro ögonsjuka, silmälauta ögonlock, silmähapen l. -karva ögonhår, silmän ripset ögonbryn, silmäkulma tinning, silmänetu ögonmål, ögna-

Digitized by Google

märke, silmän terä ögonpupill, silmämuna l. munanen ögonsten, silmäpieli ögonvrå, puuron silmä smörgrop i gröt, kierosilmä windögd, herasilmä glosögd, silmämäärä ögonmått, silmänräpäys ögonblick, silmän kanto l. kantama l. kantamus synhåll, synwidd, silmän käsittäjä taffspelare, luon l. heitän silmäni fastar mina ögon, makaa silmillänsä ligger på anfigtet, silmin nähden l. nähtävästi ögonfenligen, silmin nähtävä ögonfenlig, avosilmin med öppna ögon, pitää silmillä ha under ögonen, hålla uppsigt, iskee silmää blinkar, silmäneula synål, silmälanka sömtråd, härän s. = harakan kukka l. luuvalon kukka, kanan s. = niitun hatikas l. äitipuoli, koiran s. binka (*erigeron acre*), kärpäsen silmä = kärpäsen kukka, lionun s. = lumikukka l. pääskyn kukka, pukin s. l. vuohen s. = harakan kukka, sian s. backrepe (*crepis tectorum*), suden s. = kärmeen marja, silmärouhe ögontröst (*euphrasia officinalis*). -mi in = silmä, silmineula synål. -äinen sen l. -myt yen *dim.* litet öga. -äinen isen *a.* ögd, *s.* sömtråd, mustasilmäinen swartögd. -ällinen isen *a* ögon haftwande. -ätöin ttömän *a.* utan ett öga. -mitöin ttömän *a.* ögonlös, utan ögon. -ske kkeen *s.* litet öga (ff. i frukt, potatis), källader. -änne nteen *s.* nås got ögonligt. -äkkö kön *s.* källader, källsprång. -ätysten *adv.* öga mot öga. -ään ätä l. -äilen llä *v.* påögna, genomögna, blicka. -äys yksen l. -ännös öksen *s.* påögning, blick, neulan silmäys träända på en synål. -min iä *v.* påögna, förtrolla med ögonen. -mikko kon *s.* slöja, hjelmgaller, öga på frukt. -mike kkeen *s.* ögla. -mu un *s.* neijonöga. -mus uksen *s.* ögla, maska, silmuskala neijonöga. -muke kkeen l. -mukka kan l. -musta an *s.* ögla, maska, löpknut. -mustan aa *v.* förse med öglor. -mustus uksen *s.* utrustning med öglor.

Silo, silotan, silotus se siliä.

Silpa lvan *s.* den ytterfta fina och tunna tallbarken, ftarn, ftagg. **silpapetäjä** tall med fådan bark. **-lpu lvan** *s.* tall med tunn, glatt bark. **-lve lpeen** *s.* den af fkalade tunna barken, fnas. **-lvetto ton** l. **-lvikko kon** *s.* ftog af rena ftarnlöfa tallar. **-lvin lpiä** l. **-vilen** l. **-viskelen llä** *v.* fkala fnafet och flagorna af tallbarken, silvin lintuja plocka fogel. **-lpaan lvata** l. **-lpoon lvota** l. **-lvon lpoa** *s.* afffkala barken, rifwa bort hylfan, fprita (ärter), fåra, plocka, lemläfta, blotta haftigt (fwärd, knif). **-lpaisen sta** l. **-lpahutan ttaa** *v.* haftigt fkala, fkala af (fpringa), ftämma till, damma till med ngt. **-lpuun lvuta** *v.* klänga uppför qwiftfritt träd, klättra. **-lpailen lla** *v.* fmåningom afbarka.

Silppu pun *s.* hackelfe, förpa, **silppukolo** förpkärl. **-uinen isen** *a.* förpig. **-ppuun puta** *v.* fönderhacka, hugga till förpa, fönderfplittra. **-putan ttaa** *v.* göra förpa. **-putus uksen** *s.* förrgörning.

Silta llan *s.* bro, golf, uppgång till hus. **-ltanen sen** *dim.* liten bro, bryggа. **-ltainen isen** *a.* full med broar. **-llallinen isen** *a.* broegande, till bro hörande. **-llatoin ttoman** *a.* brolös **-llattomuus uuden** *s.* brift på bro. **-lloitan ttaa** *v.* förfe med bro. **-lloitus uksen** *s.* brolägguing, brobyggnad.

Silti se sillinen.

Siltuva an *s.* fnas. **-ainen isen** *a.* fnaftig.

Silu un *s.* flaga, affall, silussade regn af fnöflagg, jäsilu isflaga, isflisa.

Silvastan aa = silpuun se silpa.

Silv.... se silpa.

Sima an *s.* honing, nektar, mjöd. **-mo on** *dim.* = sima, simapilli honingspipa, simäsukainen medgörlig, wällwillig. **-mainen** l. **-moinen isen** *a.* af honing, honingsrik, fät. **-mottelen tella** *v.* dricka mjöd l. nektar.

Simiä än = himiä.

Simppu pun *s.* ftmpa. **-uinen isen** *a.* rik på ftmpor.

Simpsu un *s.* perla. **-ukka kan** *s.* perlmuffla, fnäcka, oftra, **simpsukan kivi** l. **jyvä** l. **muna** perla. **-ukkainen isen** *dim.* liten muffla, *s.* rik på mufflor. **-utan ttaa** *v.* röras fom en muffla, långfamt, fläpigt.

Simpukka kan = simpsukka.

Digitized by Google

Sineti in *s.* pitſchaft, ſigill, lukitsee sinetillä l. panee sinettiin förſeglar.
Sini *a.* blå, bläfärg, sinipaine bläfärg, sinikello bläflocka (*campanula*), sinikivi kopparwiftriol, sinimarja blånad efter ſlag, ſtöt, sinikukka bläflint (*centaurea cyanus*), sinisirkkuinen förgåtmigej (*myosotis scorpioides*), sininärhi bläfråka (*coracias garrula*). -niä än l. -ninen isen *a.* blå. -nikka kan *s.* fålrot. -niäinen isen *s.* liten nors (bläaftig). -nistyn yä *v.* bli blå. -niin itä *v.* blåna. -nitän ttää *v.* göra blå, blånna, färga blå. -itys yksen *s.* blånning. -nelmä l. -nermä än *s.* blånad. -nervä än l. -nevä än l. -nerväinen isen *a.* bläaftig, bläſkiftande, violett. -nervo on *s.* blå fjäril. -nerryn rtyä *v.* bli bläaftig, börja ſkifta blått. -nerrän rtää *v.* ſkifta blått. -nukka kan *s.* dryck af watten och ſurmjölk (bläaftig). -nistän ää l. -nistytän ttää *v.* göra blå. -nnän ntää *v.* ſynas blå, ſkymta. -nnyn ntyä *v.* bli blå, ſkymta blått, ſkymta på afſtånd. -nto nnon *s.* ſkymt (siinnän).
Sinkilä än l. -keli in *s.* märla, klammer, aſp i lås.
Sinkka kan *v.* hynda.
Sinkkeli in = sinkilä.
Sinkkainen sen *a.* ſnål, gnetig.
Sinkoon ngota l. -nkoelen *sdr.* -nkoilen lla *v.* utſpringa (ſom en fliſa), utkaſtas, ſpridas ut. -nkahdan htaa l. -ngahdan htaa *v.* haſtigt utſpringa, loſſna, wippa, kringſtrös. -kahtelen hdella *v.* fortfarande haſtigt kringſpridas. -kahutan *sdr.* -kautan *v.* ſlunga ut omkring, kaſta ſpänſtigt, låta wippa upp, kringſtrö haſtigt. -kauttelen tella *v.* fortfarande ſlunga. -koitan ttaa l. -koittelen tella *v.* kringkaſta, utkaſta, åſtadkomma kringſpridning.
Sinkula an *s.* ſpikborr.
Singun nkua *v.* hwina, gnälla, ſnåſa. -nkuilen lla *v.* hwina ſmått, gällt. -nkutan ttaa *v.* ha att hwina. -nkutus uksen *s.* åſtadkommandet af hwin.
Sinne *adv.* dit, sinnempi mer ditåt belägen. -nni *adv.* ſå länge, ſå långt ſom (se).
Sinni in *s.* iſterſtinn (sinne).
Sinnän, sinnyn, sinto ſe sini.
Sintsa an l. -si in l. -so on *s.* förſtuga. -sillinen isen *a.* ht. förſtuga.
Sintti tin *s.* liten fiſk, nors.
Sintu nnun = sinukka ſe sini.
Sinä nun *pron.* du, *pl.* te J, sinun din, teidän eder. -nänen sen *dim.* = sinä. -nuinen isen *a.* dig tillhörande.
Sipainen sen *a.* ſned. -isen sta *v.* ſlå ſned (sipale).
Sipale een l. -pakka kan *s.* lapp, fliſa. -paisen sta *v.* ſlå till haſtigt, ſkära haſtigt, i förbigående widröra. -paus uksen *s.* napp.
Sipatan ttaa *v.* hwiſka, taſla.
Sipelen vellä = sivelen ſe sivu.
Sipertelen rrellä *v* hwiſka, taſla, lisma, ſprattla.
Sipi in *s.* drillſnäppa = sipitillus (*tetanus hypoleucos*). -isen stä *v.* låſpa, taſla. -inä än *s.* låſpning, taſſel.
Sipo *adv.* alldeles, heitti sipo sillään lemnade alldeles derhån.
Sipoon pota *v.* gå dragandes, ſläpigt, ſtrubba.
Sippo pon *s.* färbrunſt.
Sippu pun *s.* ſpetſig ſtrut, tratt, panna suunsa sippuun snörpa till ſin mun.
Sippura an *s.* halfblundande l. ſömnaktigt tillſtånd, sippurasilmä kisöga.
Sipru un *s.* fliſa, ſkifwa.
Sipsa an *s.* ſlunga.
Sipsi in *s.* ſax.
Sipson oa *v.* ſtulta, haſa, ſläpa ſig fram.
Sipsu un *s.* ſnöns faſtnande om wintern i medor, ſkidor, sipsukeli trögt före med faſtnande ſuč. -utan ttaa *v.* gå med högt lyftade ben (ſåſom wid faſtnande snö), ſtiga wigt, lätt. -uttelen tella *v.* trippa.
Sipuli in *s.* röblök.
Sipuun vuta = sivuun.
Sira an = siru.
Sirajan l. siraan rata l. -risen stä *v.* ſpyra, ſorlande flyta, ſakta friſa. -riuä än *s.* ſippring, ſorling. -rahdan htaa *v.* ſorla haſtigt, raßla till, hoppa till ſåſom af ſkrämſel. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* haſtigt ſorlande, raßel, ſkåda, ſlag. -ristän ää l. -ristelen lla *v.* låta

Digitized by Google

sorla, ha att sippra, sila genom tänderna. -rahutan *sdr.* rautan ttaa *v.* åstadkomma haftigt raßel, utströ med raßel. -ritän ttää *v.* slunga. -retän ttää *v.* ha att porla l. sippra, bricka starkt (så att det frusar). -rettelen tellä *v.* förpla, smutta. -ro on *s.* haftigt utstygande t. ex. en flisa, slinga, munter, behändig, listig, wälwert, rak, stirlig, sirotekoinen af lätt luftigt, stirligt arbete. -rous uden *s.* stirlighet. -rosti *adv.* stirligt. -ronen sen l. -runen sen *dim.* ganska liten skifwa, syrakande gnista. -roon rota *v.* spraka, fara fram syrakande. -ron oa *v.* utfira, kläda sig grann, sinisukkahan siroksen pryddе sig i blåa strumpor. -roilen lla *v.* spraka smått, wisa sig stirlig. -rotan ttaa *v.* ha att spraka, ha att sippra, utfira. -rottelen tella *v.* skära i små skifwor. -roun uta *v.* sirad.

Sirka ran *s.* en wilart (*salix glauca*).

Sirkiä än *a.* rak, upprätt, pigg. -keys yden *s.* rakhet, pigghet. -ästi *adv.* piggt, rakt. -keen ketä l. -kehdin htiä *v.* gå rakt, tränga. -kistyn yä *v.* bli rak l. nätt, uppiggas.

Sirkka kan *s.* syrsa, hjertblad, stjerngel, en barnlek, heinäsirkka gräshoppa, wesisirkka en art bykare (*dytiscus*), rautasirkka *sp.* för spänne af jern, kaali on sirkalla kålen har framskjutit hjertblad, lyödä sirkkaa spela strikka. -kkanen sen l. -kkonen sen *dim.* liten syrsa. -kkainen isen *a.* full med syrsor. -kkala an *s.* ställe fullt med syrsor. -kotan ttaa *v.* låta som en syrsa, qwittra. -kotus l. -kutus uksen *s.* qwittrande. -kottelen tella *v.* fortfarande qwittra.

Sirkkinen isen *s.* twärstock på riegolfwet (se ahdas).

Sirkku kun *a.* klar, pigg, *s.* sparf, aflångt messingsbeslag på bälten, keltasirkku gulsparf (*emberiza citrinella*). -unen sen l. -ulainen isen *dim.* fiska, ett slags liten fisk, keltasirkkunen grönfiska (*fringilla spinus*), sinisirkkunen förgätmigej (*myosotis scorpioides*), sirkkusen kello ettergräs (*linnæa borealis*).

Sirkoon rota *v.* utströs, spricka (hud), flisas, sippra ut. -kuma an *s.* spricka, sårnad med utsipprande blod, kåda m. m.

Sirni in *a.* afwog, afskyende.

Siro .... se sirajan.

Sirppi pin *s.* skära, sirppihalla förtidig förd. -inen sen *dim.* liten skära, *pl.* sirppiset skördkalas, förbgåfwor. -pillinen isen *a.* med skära försedd, *pl.* sirpilliset = sirppiset.

Sirri in *s.* utspärradt tillstånd (siiro), småfisk, on sirrillänsä är utspärrad. -inen isen *a.* utspärrad. -itän ttää *v.* utspärra. -itys yksen *s.* utspärrning. -rrotan ttaa, -rrotus uksen = sirrittän, sirritys.

Sirtsin iä *v.* skryta.

Sirun ua *v.* tippa, sippra. -u un *s.* bit, liten pinne till lek (pilppu), smula. -unen sen *dim.* liten bit, helt liten skifwa. -uinen isen *a.* nöbwuxen, klen (sirajan).

Sisalisko l. sisilisko on *s.* ödla (sikalisko), sisaliskon varsi sulwända (*helianthemum vulgare*). -oinen isen *a.* full med ödlor.

Sisar ren *s.* syster, sisarpuoli halfsyster. -rut uen *dim.* liten syster. -ruus uuden *s.* systerskap. -rus uksen l. -reseksen *s.* en af systrarna.

Sisi in = sisar och sisä.

Siski in *s.* tallstrut.

Sisko on l. -onen sen = sisar, sisarut.

Sissi in *s.* partigångare, tullsnok, snattare, strätröfware. -in iä *v.* göra ströftåg, idka strätröfweri, snoka omkring. -iys yden *s.* ströftåg, strätröfweri.

Sista an *s.* landtmätarestake.

Sisä än *s.* det inre, sisäpuoli inre sidan, sisätyö inarbete, sisäluku innanläsning, menee sisään l. sisälle går in, tulee sisästä l. sisältä kommer inifrån, *komp.* sisempi längre inåt waranде. -säinen isen *a.* inre, inwändig. -sällinen isen *a.* inre, innerlig. -sällisyys yden *s.* innerlighet. -sällisesti *adv.* innerligen. -sämäinen isen l. -sänäinen isen *s.* inre. -semmäinen isen *a.* mer inåt belägen. -simmäinen isen *a.* innerst. -säs äksen l. -säys yksen *s.* det inre, inre del, innandöme. -sään ätä l. -sällän ttää *v.* innehålla. -sälö ön *s.* det inre, innan

Digitized by Google

rande hastigt och lätt slå, rycka m. m. -vautan ttaa l. -vauttelen tella v. låta hastigt rycka, slå, slänga, sivauttaa döme. -sältö llön s. innehåll. -sällys yksen l. -sälmys yksen s. innanmäte, pl. -kset inelfwor. -su un s. inre sinnet, lynne, mod, ilska. -suinen isen a. af sinne, lynne, pahan sisuinen ilsken. -sus uksen l. -susta an s. innanrum, innanmäte, innandöme. -sustan aa v. v. inreda, fodra. -sustus uksen s. inredning, fodring. -sättäin l. -sätysten adv. inom hwarandra. -suttelen tella v. ilskas.

Sisälisko on = sisalisko.

Sisär ren, -rys yksen, -ryys yyden = sisar, sisarus, sisaruus.

Sitaisen af sidon se sito.

Sitkahdan htaa v. kasta hastigt omkring ss. en såningsman. -kahdus sdr. -kaus uksen s. kringkastning. -kahutan sdr. -kautan ttaa v. slunga omkring. -kain -amen l. -kama an l. -ka an l. -kelöin ömen s. utstakning wid sådd, såningssträng. -koitan ttaa v. utstaka för såningsmannen.

Sitkiä än a. seg, karg. -keys yden s. seghet. -ästi adv. segt. -itän ttää l. -ittelen tellä v. göra seg, göra ngt segt, trögt, sitkittäin l. sitkitellen trögt, långsamt. -istyn yä v. segna, bli seg. -istän ää v. gora seg. -istys yksen s. seggörning. -istelen tella v. fortfarande göra seg, gnida. -ku un s. seg massa, klister. -keyn ytä l. -kennyn ntyä v. segna. -kistytän ttää v. låta segna.

Sidon toa v. binda, förbinda. -itoja an s. bindare. -ide iteen s. band. -iteetöin ttömän a. utan band. -idos oksen s. förband, bundet skick. -itoma an s. något bundet, band, kärfwe. -idoin itomen = sitoma. -itelen dellä l. -itoelen lla v. binda fortfarande. -itelu un s. fortsatt bindning. -toun uta l. -tounnun ntua v. bli bunden, förbindas. -idotan ttaa v. låta binda. -dottelen tella v. låta fortfarande binda. -itaisen sta v. binda hastigt.

Sitta tan l. -tti tin l. -ttu tun s. lort, träck, finder, sittaheinä wattenpeppar, bitterblad (*polygonum hydropiper*). -ainen isen a. lortig. -ttiäinen isen l. -ttinen isen s. torndyfwel. -tun ttua v. göra sitt tarf.

Sitte l. sitten adv. sedan, federmera, ändock, ei sittekään icke sedan ens. -ttemmin adv. sedermera, sednare. -tys ttyen l. -ttyinen isen pron. sådan. -töin ttömän a. utan sådan (se).

Siuhaan hata v. hwina. -haus uksen s. hwin. -haelen lla v. hwina fortfarande, flaxa med wingar. -hahdan htaa v. hwina hastigt, snäsa till. -hotan ttaa l. -hottelen tella v. åstadkomma hwin, flaxa.

Siuhkaan kata v. hwina, flaxa, wispa.

Siukioin omen a. utnött så att tyget blifwit glest men ej fått hål. -ki adv. alldeles.

Siukkaan kata l. -kkoon kota l. -kon kkoa = siuhkaan. -kahdan htaa v. framskymta.

Siukku kun l. -unen sen dim. syster, hjertunge, smula.

Siukoon u'ota v. hwina. -iuotan ttaa v. åstadkomma hwin. -iuottelen tella v. fortfarande åstadkomma hwin (t. ex. genom wingarnas rörelse), flaxa.

Siula an s. teln, flygeln af en not. -ava an a. wid på teluan.

Siunaan nata v. wälsigna. -naaja an s. wälsignare. -naus uksen s. wälsignelse. -naelen sdr. -nailen lla v. wälsigna fortfarande, framtrolla. -nautan ttaa v. låta wälsigna.

Siu'on iukoa = siukoon.

Siuotan, siuottelen se siukoon.

Siu'un kua = siukoon.

Siuvahutan ttaa l. -huttelen tella v. åstadkomma hastigt hwin, damma till, slänga, dänga (siukoon).

Sivaan vata v. göra något hastigt, gripa, rycka, slå. -vaus uksen s. ryck, slag. -vaelen lla v. småningom slå m. m. -vahdan htaa v. göra ett ryck, ett slag, skymta förbi. -vahdus uksen s. hastigt slag, ryck, förbifart. -vahtelen hdella v. göra något då och då hastigt. -vaisen sta v. slå till en gång, plötsligt gripa, bestryka med ett drag. -vallan ltaa v. göra något hastigt och lätt, hastigt och lätt rycka, slå. -vallus uksen s. hastigt ryck, slag. -valtelen llella v. fortfa-

Digitized by Google

korvalle klämma till en örfil, s. halki slå i klyf, juoksi sivautti sprang i hast, i en blink (sivu).
Sivas aan *a.* slät, hal. -akka kan *a.* slät hal, nätt, *s.* högra fotens sida.
Sivelen, sivelys se sivu.
Siverrän rtää, -vertelen rrellä = viserrän, visertelen.
Siviä än *a.* sedig, sedesam, hyfsad. -veys yden *s.* sedighet, hyfsning. -ästi *adv.* sedesamt, hyfsadt. -istän ää *v.* göra sedig, hyfsa, civilisera. -istäjä än *s.* hyfsare. -istys yksen *s.* hyfsning, civilisation. -istyn yä l. -veyn ytä *v.* bli hyfsad, civiliseras. -istelen llä *v.* hyfsa småningom, städa.
Sivokainen isen = siviä.
Sivu un *s.* sida, flygel, sivusuku slyldskap å sidone, sivuasia bisak, sivutie biwäg, sivupuoli som har fel i ena sidan, menee sivu l. sivutse l. sivutte går förbi. -ustuksin l. -utuksin l. -uksutta l. -uksuttaisin *adv.* sida mot sida. -uinen isen *a.* sidig, från sidan tagen, smal, flen. -uisuus yuden *s.* sidighet. -uisesti *adv.* sidigt. -ullinen isen *a.* med sida försedd, till sidan hörande, *s.* sidokamrat, make. -utoin ttoman *a.* utan sida, sidolam. -usta an l. -usto on *s.* plats på sidan, sidobord. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* skjuta åt sidan, wäja, sätta åstad, lemna, gå förbi, maka undan, sivuttain l. sivuttaisin sidlänges. -utus uksen *s.* skjutning åt sidan, förbigång. -un ua l. -uun uta *v.* widröra sidan, gå förbi, widröra i förbifarten, fatta uti, gripa, beröra, beströka. -velen llä *v.* lätt beröra, beströka, slåta, skära af sidan. -velys yksen *s.* lätt beröring, beströkning. -vutan ttaa *v.* låta gå förbi, lemna derhän, sivuttamalla i förbigående. -vallan, -vautan se sivaan.
Soh *int.* nog!
Sohajan aa l. -hisen sta *v.* wäsna, fräsa. -hina an *s.* forl, brus. -hahdan htaa *v.* plötsligt fräsa, brusa ss. iesörsa. -hadus *sdr.* -haus uksen *s.* hastig brusning. -hatan ttaa *v.* ha att fräsa, låta brusa. -hautan ttaa *v.* låta hastigt brusa, hwiska starkt.
Sohin ia l. -hon oa l. -huun huta l. -hikoitsen ta *v.* blindtwis göra något, stöta på måfå. -ia an *s.* stötare på måfå.
Sohju un *s.* stöp, wåt snö.
Sohka han = sohju.
Sohlaan lata l. -lin ia *v.* slå l. stöta på måfå. -lo on *s.* wärdslös menniska, skräp, hornqwicke, *pl.* sohlot wäfstol.
Sohmaan mata *v.* fuska, slarfwa ihop. -mailen lla *v.* slarfwa. -meri in *s.* fuskare.
Sohon, sohoja se sohin, sohia.
Sohrin ia *v.* blanda ihop, grölja.
Sohu un = sohina.
Soid .... se soin.
Soikia an *a.* lång och smal, aflång. -keus uden *s.* aflång skapnad, smalhet. -kulainen isen *a.* något smal och lång, något aflång. -kale een *s.* lång, rimfa. -kala an *s.* lång och smal, *s.* kieli = sokala kieli. -kenen keta *s.* bli lång och smal. -kennan ntaa *v.* göra aflång. -kelehdan htaa *v.* hänga l. röras lång och smal, löpa på höga och spinkiga ben. -kotan ttaa *v.* wara l. röras som lång och smal. -karrehdan l. -kerrehdan htaa l. -kertelen rrella = soikelehdan. -kko kon *s.* aflångt kärl.
Soilotan ttaa *v.* wagga, skaka, ajaa soilottaa för guppande. -lotin ttimen *s.* waggande l. skakande ting, *ep.* för simmerstång under åkning. -lun ua *v.* wagga, gunga. -lu un *s.* wagguing, sqwalpning, tindrande, *ep.* för norrsken. -luun luta *v.* wagga, tindra, wara norrsken. -lehdin htia *v.* tindra.
Soima an = saima.
Soimaan mata *v.* werka på afstånd, förebrå, lasta, beskylla, meri soimaa tänne hafwet werkar (med sin fuktighet) allt hit, soimaa varkaaksi beskyller för tjuf. -maus uksen l. -ma an l. -me een *s.* werkan på afstånd, beskyllning, förebråelse, soimasana skymford. -maelen *sdr.* -mailen lla *v.* werka smått på afstånd, förebrå då och då. -min in *v.* fortfarande werka, förebrå.
Soimi men *s.* krubba. -mukainen isen *dim.* liten krubba (seimi).
Soimia an, soimenen meta = soipia, soipenen.

Digitized by Google

Soimin ia *v.* taga hemligen, undanstilla (soimaan).
Soimu un *s.* beſkyllning, låga. -uun uta *v.* upplåga, flamma (soimaan).
Soinen ſe suo.
Soin ida *v.* ljuda, låta, ringa, kellot soivat klockorna ringa, linnut soivat fogelarna ſpela. -idin timen *s.* fogellek, djurs lek i allmänhet, soidinmies fogelfångare. -nti nnin l. -nto nnon *s.* ſpel, klang, ringning. -ntu nnun *s.* harmoni, tonfall. -ntuinen isen *a.* harmoniſk. -nnutoin ttoman *a.* oharmoniſk. -nnun ntua *v.* harmonierna, rimma. -nnutan ttaa *v.* ha att harmoniera, ſtämma. -itan ttaa *v.* ha att ljuda, ſpela, ringa, locka fogel, jaga, drifwa på, ſtörta fram, föſa bort. -ittaja an *s.* ſpelare, ſpelman, ringare. -ittajainen isen *s. pl.* soittajaiset inſtrumentalkonſert. -ittajisto on *s.* muſikaliſt kapell. -itanto nnon l. -itanta nnan *s.* ſpelning, ringning. -ittamus uksen *s.* muſik, ſpel. -itto ton *s.* ſpel, ringning, muſik, jagning, drift, ſtörtning, bloß, soittoneuvot muſikinſtrumenter. -itin ttimen *s.* muſikinſtrument. -ittelen tella *v.* ſpela, ringa fortfarande. -ittelo on *s.* muſik, ſpelning. -itelma an *s.* muſikſtycke, muſikaliſk tillſtällning. -itatan ttaa *v.* ha att ſpela, låta ſpela l. ringa. -itattelen tella *v.* låta fortfarande ſpela, ha att klinga. -itsu un *s.* eldbloß. -idun tua *v.* börja ſpela.
Soipalainen l. -polainen isen *s.* luden ſko l. halfſtöfwel.
Soipia an *a.* blid, ljum. -peus uden *s.* blidhet. -asti *adv.* blidt, ljumt. -ipenen iveta l. -ipeun uta l. -ivun ipua *v.* bli ljum, blida. -ivutan ttaa *v.* göra blid. -ivutus uksen *s.* blidgörning.
Soiro on *s.* lång och ſmal planka, battens, soirotie rak och lång wäg. -ottelen tella *v.* gå friſkt på, ſtryka rakt fram.
Soiverran rtaa *v.* kläuga, trippa.
Sojautan ttaa *v.* åſtadkomma haſtig ſuſning, haſtigt göra något med wäſende, sojautti eteen ſtack ſig fram med hwäſning.
Sojo on *s.* lutande ſtällning. -otan ttaa *v.* wara l. göra något i lutande ſtällning, ajaa sojotti åkte framlande.
Soka o'an *s.* grand (ſkadligt för ögat), ſnaſ, ſmuts, affall, grums, kalan soat ſmå fiſkben. -ainen isen *a.* full med ſmå orenlighet, grumſig, ſmutſig. -are een *s.* ſmula, grand, klimp. -okaan oata *v.* orena, göra grumlig. -aisen sta *v.* beſmutſa, föla, orena, göra blind. -aistus uksen *s.* beſmutsning, förorening, blänkning. -ari in *s.* orenare, beſmutſare. -ala an *a.* oren, läſpande. -kellan ttaa *v.* läſpa. -kerran rtaa l. -kertelen rrella l. -kerroin ida *v.* tala otydligt, wränga, rådbråka (ett ſpråk). -kerrus uksen *s.* blandning, gyttring, oredigt tal, röra. -ki *adv.* blindt, sikisoki blindtwis. -kia an *a.* blind, umpi- l. uppisokia ſtenblind. -keus uden *s.* blindhet. -kiasti *adv.* blindt. -okeen l. -okenen oeta l. -keun uta l. -okennun ntua *v.* bli blind, förblindas, bli grumlig. -kennan ntaa l. -kistan aa *v.* göra blind, förblända. -kennus uksen *s.* förbländning. -keutan ttaa l. -keuttelen tella *v.* förblinda.
Sokara an *s.* grus, grof ſand.
Sokeri in l. -kuri in *s.* ſocker. -inen isen *a.* af ſocker, ſockerhaltig.
Sokeroitsen ta *v.* ſlabbra. -roitan ttaa *v.* ſlabbra, blindtwis göra (soka).
Sokka kan *s.* ſprint, *myth.* perſonlighet, sokan linna jättegryta.
Sokkelo on *s.* mörk ort, labyrint. -kko kon *s.* blindbock. -kkonen sen *dim.* blindbock, olla sokkosilla leka blindbock (soka).
Sokuisa an *a.* oredig, traſlig (soka).
Sola an *s.* ſmuga, ſmal gång emellan hus, paſ, takutſprång, balkong. -lus uksen *s.* gång. -lukka kan l. -luke kkeen *s.* ſmalt tåg, allée. -lanen sen *dim.* ſmal wäg emellan gärden.
Solajan l. -laan lata l. -lisen sta *v.* ſkramla, ſorla, porla. -lo on l. -lu un l. -lina an *s.* ſkrammel, ſorlande, porlande, ſäni kuuluu solonaan röſten höres tydligt och uthållande. -lahdan htaa *v.* ſkramla till, göra något med-

Digitized by Google

haſtigt ſkrammel, falla med ljud, dimpa, ſlinta. -lahdus *sdr.* -laus uksen *s.* haſtigt ſkrammel, dimp, ſlintning. -listan aa l. -listelen lla *v.* åſtadkomma ſkrammel. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa *v.* åſtadkomma haſtigt ſkrammel, ſlå till, bånga, ſkuſſa. -lun ua *v.* röras med ſkrammel, ſkakas, glida ned. -lutan l. -lotan ttaa l. -luttelen l. -lottelen tella *v.* åſtadkomma ſkrammel, forla, ſkaka nedåt. -listus uksen l. -lotus uksen *s.* ſkramling, nedſkakning.

Solakka kan *s.* qwiſtfri, lång och ſmärt, wälwärt (solia), *s.* liten ingröpt handſpade.

Sole een *s.* förtret.

Solia an *a.* rak och lång, ſmärt, ſlank. -leva an l. -lova an *a.* ſlank, ſmärt, wälwärt. -lehikko *sdr.* -leikko kon *s.* ſkog af qwiſtfria och raka ſmärta träd.

Solikoin ida *v.* röra af och an löſa ting.

Solisluu *s.* nyckelben.

Soljun ua *v.* ſkakas med ſkrammel, glida ned under ſkakning. -juvainen isen *a.* ſkakande, wagganbe, glidande, ſlintande. -jahdan htaa *v.* haſtigt glida, ſlinta, förſträckas. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* ſlintning, förſträckning (solajan).

Solkaa *prt.* päätä solkaa hufwudſtupa.

Solkeva an = solia (solki).

Solki ljen = solia, soleva ſſ. solkikoivu lång qwiſtfri björk, kaatuu solkenansa ſtupar raklång, tulee solkenansa kommer raka wägen, fort, lätt, solkenaan hullu rent af galen, mahtuu solkenansa rymmes obehindradt.

Solki len l. -ljen *s.* ſpänne, ſölja. -lkinen isen l. -lkunen sen l. -lkeinen isen *dim.* litet ſpänne, ſölja. -inen isen *a.* med ſpänne förſedd, rik på ſpännen *s.* laſwe (solkkinen). -lellinen l. -ljellinen isen *a.* ſom har ſpänne. -litan ttaa l. -littelen tella *v.* förſe med ſpänne, ſpänna på bälte med ſpännen.

Solkkaan kata *v.* blanda, röra ihop, ſkaka ihop. -kkaus uksen *s.* hopröring, ſkakning. -kksinen isen *a.* hoprörd, hopgyttrad, traßlad. -kkaisuus uuden *s.* hoprördt tillſtånd, traßlighet. -kkaisesti *adv.* hoprördt, traßligt. -kkaunnun ntua *v.* hopröras, traßlas, bortblandas. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſkakas, förſträckas. -kahdus uksen *s.* haſtig ſkakning, förſträckning. -kku kun *s.* röra, oreda, solkkuvesi diſkwatten. -kkia kkia *v.* blanda ihop fortfarande, röra ihop likt och olikt.

Solkkinen isen *s.* liten laſwe i badſtuga närmaſt muren, twärbjelke i badſtuga (solki).

Solkotan ttaa = solkia, solkkaan.

Solkunen sen = solkkinen.

Solli in *s.* wåg i forſar.

Sollu un = solki.

Solmu un l. -mi men *s.* knut, kota, led på wärtſtängel, vetosolmu löpknut, umpisolmu blindknut, osman solmu walknut, oikia s., risti s., huoran s., sian s. olika ſlags knutar, sanan solmu ordwändning, soiton s. drill, oljen solmu led i halm, solmuheinä ſpergel (*spergula arvensis*). -munen sen l. -minen sen l. -muke kkeen *dim.* liten knut. -muinen l. -minen isen *a.* knutig, full med knutar. -mullinen l. -mellinen isen *a.* knutförſedd. -mus uksen *s.* ögla, rännſnara. -meen meta l. -miin mita l. -min is l. -mielen l. -melen l. -miskelen lla *v.* knyta. -mustan aa l. -mustelen lla *v.* göra öglor, wirka, göra rännſnaror. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* låta knyta. -mitutan ttaa *v.* låta knyta. -meun uta *v.* knytas.

Solo, solotan, solotus, solottelen ſe solajan.

Solu, solun, solutan, soluttelen ſe solajan.

Soluke, solukka, solus ſe sola.

Solva an *s.* ſned dålig ſtällning, ovi on solvalla dörren är på ſned. -astan aa *v.* göra ſned.

Solvaan vata l. -vaisen sta *v.* miſſtrma, förolämpa, ſkymfa, kränka. -vaus uksen l. -vaistus uksen *s.* förolämpning, ſkymfning, kränkning. -vennan ntaa *v.* kränka, agera öfwerſittare, hoproröra. -vennus uksen *s.* öfwerſittari, hopgyttring.

Solvakka kan = solia.

Soma an l. -as aan *a.* paßlig, nätt, prydlig, *s.* mängd, pääsoma hufwud-

Digitized by Google

prydnad. -ainen isen *dim.* nätt, prydlig. -muus uuden l. -maus uden l. -maisuus uuden *s.* prydlighet, nätthet, paßlighet. lämplighet. -masti l. -maasti l. -maisesti *adv.* paßligt, nätt, prydligt. -matoin ttoman *a.* otjenlig, opaßlig, olämplig. -maan ata l. -maelen *adv.* -mailen lla l. -mastan aa *v.* paßa, lämpa till, göra tjenlig. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* göra prydlig, uppſnygga, pryda. -mistautan ttaa *v.* paßa till. -mistun ua *v.* bli paßlig, bli prydlig.

Somer l. -ri ren l. -ro on *s.* grus, ſmåſten, Somero ſocken, Somerniemi Sommarnäs kapell, somerokivi klapperſten. -rinen l. -roinen isen *a.* grusig, grusblandad, rik på klapperſten. -rikko kon *s.* ſtälle fullt med grus l. klapperſten.

Somlaan lata *v.* läſpa, bråka med ord.

Sommelo on *s.* aſſångt nyſtan (med underlag af hopwikna trådar), bundt. -mmittelen tella *v.* bundta ihop, täta till, förſöka, paßa, lätſa göra.

Sommerran rtaa *v.* pladdra (somerran?)

Sommistun ua *v.* paßa ſig, hampa ſig (somistun?)

Sompa mman *s.* trißan på ſkidſtaf, på pulsſtör m. m. nätſänke. -anen sen *dim.* = sompa.

Sompelo on *s.* traßlig knut, traßel. -loitsen ta *v.* knyta traßligt, traßla ihop, trockla wärdslöſt.

Sompo on *s.* nätſköte af näſwer.

Songerran rtaa *v.* göra något ömkligt, otympligt, mumla, läſpa, laulaa songertaa ſjunger dåligt. -rrun rtua *v.* hopkrympa, ſtanna i wärten, bli nöbwuxen (nyreydyn).

Sonkkaan kata l. -kotan ttaa l. -kutan ttaa *v.* tabla, brumma, ſkälla, baktala, ſqwallra. -kotus l. -kutus uksen *s.* tadel, brummande, ſqwaller.

Sonni in *s.* tjur. -inen isen *dim.* liten tjur, *a.* rik på tjurar. -illinen isen *a.* tjuregande. -itoin ttoman *a.* utan tjur. -ittomuus uuden *s.* tjurbriſt.

Sonnus uksen *s.* förte, fåll. -stan aa *v.* uppſförta, påkläda ſig för reſa. -stus uksen *s.* uppſförtning, utſtyrſel till reſa. -staja an *s.* uppſförtare, utſtyrare. -stelen lla *v.* ſmåningom uppſförta.

Sonsar ren l. -re een l. -ri in *s.* loppa. -roitsen ta *v.* loppa ſig.

Sonts nnan *s.* bynga, gödſel. -ainen isen *a.* byngig, ſmutſig. -aisuus uuden *s.* ſmutſighet. -ala an *s.* byngplats. -tia an l. -tiainen isen l. -nninkainen isen *s.* torndyfwel. -nnikko kon *s.* byngbög. -nnin ntia *v.* lorta, bynga ned. -nnitan ttaa *v.* bynga, gödſla. -nnitus uksen *s.* gödſling. -nnittaja an *s.* gödſlare. -nnittelen tella *v.* gödſla ſmått. -nnatoin ttoman *a.* utan bynga. -nnattomuus uuden *s.* gödſelbriſt. -nnun ntua l. -ntaun uta *v.* ſmutſas, ſuddlas af bynga.

Sopa van *s.* ſkjorta, klädnad, sotisopa krigsſkjorta, harneſk.

Sopahutan ttaa *v.* kaſta af, ſkaka bort.

Sopainen isen = sopero.

Sopajan aa = sopisen.

Soperkko kon *s.* en wattenfogel.

Sopero on *a.* oredigt talande, läſpande, ſtammande. -rran rtaa l. -rtelen rrella l. -roitan ttaa l. -roitsen ta *v.* tala oredigt, taßla, läſpa, ſtamma.

Sovin opia *v.* paßa, wara paßlig, rymmas, foga ſig till, öfwerenskomma, förſonas. -piva an l. -pivainen isen *a.* paßlig, förſonlig. -pivaisuus uuden *s.* paßlighet, förſonlighet. -pivasti l. -pivaisesti *adv.* paßligt, förſonligt. -pimatoin ttoman *a.* ovaßlig, oförſonlig. -pimattomuus uuden *s.* ovaßlighet, oförſonlighet. -pimattomasti *adv.* ovaßligen, oförſonligen. -pu vun *s.* ſämja, öfwerensſtämmelſe, endrägt, sammanſtällning, sanasopu ordkonſtruktion. -puus uuden *s.* ſämja. -puisa an l. -puinen isen *a.* foglig, fördragſam. -puisuus uuden *s.* foglighet. -puisasti *adv.* fogligt, fördragſamt. -vinto nnon *s.* endrägt, förſoning -vinnollinen isen *a.* endrägtig, förliklig, förſonlig. -vinnollisuus uuden *s.* förſonlighet. -velias aan *a.* paßlig, lämplig, beqwäm, fredlig. -veliaisuus uuden *s.* paßlighet. -veliaasti *adv.* paßligt, beqwämt, fredligt. -vellun ltua *v.* lämpa ſig, paßa. -veltuvainen isen *a.* paßande, tjenlig, föreulig. -veltumatoin ttoman *a.* oför-

Digitized by Google

enlig, opaßlig, otjenlig. -vitan ttaa *v.* paßa, lämpa, förſona, liqwidera. -vitus uksen *s.* paßning, förſoning. -vittaja an *s.* den ſom paßar l. lämpar, förſonare. -vittajainen isen *dim.* förſonare, *pl.* sovittajaiset förſoningsmedel, förſoningsoffer. -vittelen tella *v.* paßa fortfarande, inpaßa. -vittelo on *s.* inpaßning. -vistun ua *v.* bli paßlig, bli läglig. -peun uta *v.* bli paßlig, lämpa ſig. -peva, -pevasti = sopiva, sopivasti. -peutan ttaa *v.* göra paßlig, göra läglig, lämpa.

Sopisen sta *v.* mumla. -ina an *s.* mummel.

Soplitsa an *s.* näſwerkorg för häſtfoder under reſa.

Sopo on *a.* oredigt talande, fjeſk. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* tala oredigt, röra ihop, ſjäſka. -otus uksen *s.* oredigt tal, röra. -ottaja an *s.* oredig talare, hoprörare.

Soppaan pata *s.* hwiſſa.

Soppi pen *s.* knut, winkel, hörn, suojaksi sopen kululle till ſtydd för knutſtrykarn. -pimmainen isen *a.* närmaſt knuten belägen. -pakko kon *s.* knutſtrykare, ſom wiſtas i knutarna. -pukka kan *s.* liten knut, wrå.

Soppu pun *s.* oreda, ſpråkförbiſtring, otydligt uttal.

Sopsa an = nopsa.

Sopsan aa *v.* icke ſlinta, fåſta ſig (ſſ. foten på is).

Sopsotan ttaa *v.* pottra, ſjuda.

Sopu, sopuus, sopuisa, sopuinen, sopuisuus, sopuisasti, ſe sovin sopia.

Sopuli in *s.* fjälls-lemmel.

Sora an *s.* grof ſand, grus, ſkorrande ljud, sorakieli ſkorrande tunga, sorajouhi ſkorrande tagel, *ep.* för häſt, sorapilli rörviva, ſkalmeja. -ainen isen *a.* gruſig, ſkorrande. -amainen isen *a.* grusaktig. -reikko kon *s.* grusfält. -rajan l. -raan ata l. -risen sta *v.* ſkorra, brumma. -rina an *s.* ſkorrning. -railen lla *v.* ſkorra ſmått, ſnarra. -rahdan htaa *v.* ſkorra till häſtigt. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* häſtig ſkorrning. -ratan ttaa l. -ristan aa *v.* ha att ſkorra, voide läpi suonien sorata lät ſalwan fruſa genom ådrorna (seria, soro).

Sore een *s.* luftblåddra. -ehdin htiä *v.* ſlå blåddror, gå på klöfwarna (sorkehdin ſe sorkka).

Soria an *a.* raf, reſlig, fager, prydlig. -reus uden *s.* reſlighet, fagerhet. -asti *adv.* fagert, prydligt, förträffligt. -reva an *a.* reſlig. -ristan aa l. -ristelen lla l. -ron oa *v.* göra raf, råta, pryda, hyſſa. -ro on *s.* raft och långt ſtycke, ſpjäle. -ronen sen *dim.* litet raft ſtycke. -rotin ttimen *s.* rätningswerktyg, *ep.* för finger (sora, soro).

Soritan ttaa = sorotan och sohrin. -tus uksen *s.* omröring, soriruspuikko rörpinne, rörom.

Sorja an = soria.

Sorjahdan htaa *v.* halka, ſlinta.

Sorkia an, sorkeus uden, sorkiasti = soria, soreus, soriasti.

Sorkka kan *s.* klöf, vasaran sorkka öfra delen af hammaren (sakara), sorkkasaita ett ſlags gårdsegårds. -anen sen *dim.* liten klöf. -ainen isen *a.* klöf förſedd, af klöf gjord. -kallinen l. -killinen isen *a.* ſom har klöfwar. -katoin ttoman *a.* utan en klöf. -kitoin ttoman *a.* utan klöfwar, oklöfwad. -kin kkia *v.* gå på klöfwar, afdraga klöfwar. -kehdin htiä *v.* gå på klöfwar. -kuttelen l. -kottelen tella *v.* röras på klöfwar. -kahdan htaa *v.* wricka hasleden (nilkahtaa wricka fotleden), häſtigt förfalla. -kahdus uksen *s.* wrickning. -kistan aa *v.* ſträcka ut klöfwarna l. benen.

Sorko ron, sorkonen sen = soro, soronen ſe soria.

Sorun rkua *v.* röras med båt, sorkuva maa mark med gungſly.

Sormi men *s.* finger, ensimäinen s. pekfinger, pitkä s. långfinger, nimetöin s. ringfinger, pikku s. l. wähä s. l. sakari s. lillfinger, sormikoukku fingerkrok. -minen isen l. -mut uen *dim.* litet finger. -minen isen *a.* fingrad. -millinen isen *a.* fingrar häfwande, fingerfärdig. -metoin ttoman *a.* ett finger ſaknande. -mitoin ttoman *a.* fingerlös, ohändig. -min ia l. -mittelen tella l. -meilen lla *v.* fingrera.

Digitized by Google

-mikas kkaan *s.* fingerwant. -maus l. -majus uksen l. -majas aksen l. -mannes eksen *s.* lin l. hampa så mycket som med fingrar kan omfattas, häßla. -mus uksen *s.* fingerring, kihlasormus trolofningsring, sormuskukka förgätmigej (*myosotis scorpioides*). -mustan aa *v.* förse med ring. -mustelen lla *v.* förse med ringar.

Soro on *s.* drypande droppe, liten blåsa l. perla på watten m. m., soroin droppwis. -ronen sen *dim.* liten droppe, perla, tulen soronen flygande gnista. -otan ttaa *v.* droppa, drypa, porla (sora, soris).

Sorokka kan *s.* hufwa, qwinnomössa.

Sorppa pan *s.* gren (i gaffel, grepe m. m.)

Sorrisainen l. sorriukainen isen *s.* förrande insekt.

Sorran rtaa *v.* förtrycka, nedtrycka, bestrycka, fälla skog. -rto rron *s.* nedtryckning, förtryck, skogfällning, gärde af fällda och på stubben lemnade träd (sortoaita), rusta, blårgarnstyg. -rtoinen isen *a.* förtryckande, gjord af nedfällda träd, blårgarnstyg. -rtaus uksen *s.* nedtryckning, förtryck, skogfällning. -rtaja an *s.* förtryckare, undertryckare, skogfällare. -rranto nnon l. -rranta nnan *s.* förtryck, skogfällning. -rre rteen *s.* nedtryckt tillstånd, förtryck. -rros oksen *s.* nedtryckning, förtryck, fälld skog. -rtu rrun *s.* förtryck, rusta, nedfälldt träd med qwistar. -rtelen rrella *v.* småningom nedtrycka. -rrutan ttaa l. -rruttelen tella l. -rrattelen tella *v.* låta nedtrycka, förtrycka, låta fälla skog. -rrun rtua *v.* bli nedtryckt, undertryckas, gå under, nedstörta, sortunut sänni bruten stämma. -rrutan ttaa *v.* låta nedtrycka, låta fälla skog.

Sorsa an = suorsa, sorsan leipä = limma, sorsan kukka = sammakon kukka.

Sorttaan tata *v.* fälla skog till gärdesgård, lägga gärdesgård af fällda o. qwistade träd. -tto ton *s.* skogfällning till gärde, gärde af oqwistade träd (sorto, sorran).

Sortti tin *s.* swärta (*fuligula fusca*). -ttainen isen *a.* smutsig af swärta. -ttaan tata *v.* swärta.

Sorun se sorku.

Sorva an *s.* sarf (*leuciscus erythrophthalmus*). -anen sen *dim.* liten sarf. -ainen isen *a.* sarfrik.

Sorvaan vata l. -vaelen *sdr.* -vailen lla *v.* swarfwa. -vaus uksen *s.* swarfning, stroflighet på isar. -vi in *s.* swarfning, stroflighet, sorvirauta swarfjern, sorvijää stroflig is (hwareft ofta stålen ynglar). -vari in l. -vaaja an *s.* swarfware. -vatan ttaa l. -vautan ttaa *v.* låta swarfwa.

Sorvottelen tella = sorkottelen.

Sorvu un = sorva.

Sose een *s.* snömos. -einen isen *a.* full med snömos. -ehdin htia *v.* öfwergå i mos.

Soska an = sose.

Sossa an l. -sso on *s.* smutsig, plump qwinna.

Soste een = sose.

Sosu un l. -ut uen = sose.

Sota dan *s.* krig, strid, sotaherra officer, sotamies soldat, sotaväki krigsmanskap, sotajoukko krigshär, trupp, sotakenttä l. -tanner stridsfält, sotalaiva örlogsskepp, sotarinta slagordning, sotakeino krigskonst, sota-ase wapen, sotapappi fältpräst, sotanainen stridsmö, kaydä sotia göra fälttåg. -ti din = sota, sotilakko ställestånd, sotipaikka stället för striden. -tainen isen *a.* krigisk. -taisuus uuden *s.* krigiskhet, krigslust. -aisesti *adv.* krigiskt. -dallinen isen *a.* till krig hörande. -din tia *v.* föra, strida. -tia an l -tilas aan l. -turi in *s.* krigare. -tivainen isen *a.* i krig inwecklad, krigande. -timatoin ttoman *a.* icke krigande, neutral. -timattomuus uuden *s.* neutralitet. -tielen l. -diskelen lla *v.* föra krig smått. -ditan ttaa *v.* befriga.

Sotka an *s.* fogde, knipa (*fuligula clangula*). -koon l. -onen sen *dim.* = sotka.

Sotken ea *v.* trampa, genom trampning bearbeta, uppmjuka, knåda, byka. -kin ia *v.* fortfarande trampa m. m. -kun ua *v.* trampa, knåda, byka, klappa byke. -kuja an *s.* trampare, knådare, bykare,

Digitized by Google

viinakuurnan s. den som trampar winpreßen. -ku un s. trampning, knådning, bykning, byke, sotkujauhot mjöl till knådning, vaate on sotkussa plogget är i byke, piika on sotkulla flicka är på byke, tie on sotkuna wägen är såsom att knådas, d. å. djupt träckig, sekasotku röra, wirrwarr. -kielen lla l. -kuttelen tella v. fortfarande trampa l. knåda. -ketan ttaa v. låta knåda. -kennun ntua v. hopknådas.

Sotti tin s. förbindning.

Soud.... se sout....

Soukero on s. smygwrå, winkel (soukka).

Soukka kan a. smal, trång, s. gaffelplog. -kkuus uuden s. smalhet. -kasti adv. smalt. -kkenen keta l. -kennun ntua l. -kistun ua v. bli smal, afs. smalna. -kennen ntaa l. -kistan aa v. göra smal, minska på bredden, taga af. -kennus l. -kistus uksen s. smalgörning, affmalning. -kentelen nnella l. -kistelen lla v. göra småningom smal. -kennutan ttaa v. låta göra smal, låta taga af.

Soudan utaa v. ro, soudan kätkyä rör på waggan. -to don l. -tu dun l. -danto nnon l. -danta nnan s. robb, soutoalus robbfartyg, soutoneuvot robbswerktyg, soutukasakka robbarebräng. -taja an s. robbare. -din timen s. robbwerktyg, åre. -tuus uuden s. årspår. -telen della l. -deskelen lla l. -dekselen lla v. ro smått, hit och dit. -dotan ttaa l. -dattelen tella v. låta ro, somerinen soudatelko stenen (i qwarn) må röras. wara i gång.

Sovaisen sta, sovaistus uksen = sokaisen, sokaistus.

Sove poen = soppi.

Soverikko kon = saverikko.

Sov.... se sop....

Spitali in s. spetälska. -inen isen a. behäftad med spetälska.

Suaan ata l. -aitsen ta l. -ahdan htaa = suvaitsen, suvahdan.

Suotan ttaa v. uppresa.

Suha an s. taßel, hwäsning, kroßadt tillstånd, ett slags qwinnotröja. -hajan ata l. -hisen sta v. hwäsa, susa, taßla. -hina an s. hwäsning, susning, taßel. -hakka kan a. susande. -haelen lla v. hwäsa smått. -hahdan htaa l. -hautan ttaa v. hwäsa till hastigt. -hahdus sdr. -haus uksen s. hastig hwäsning. -hahtelen hdella v. hwäsa till då och då. -histan aa l. -hatan ttaa v. åstadkomma hwäsning, hwäsa, taßla. -histus l. -hatus uksen s. hwäsning, gny, taßel, sorl. -histelen l. -hattelen tella v. åstadkomma då och då hwäsning, taßla fortfarande.

Suhakko kon s. wäfträd.

Suhe hkeen = suhki.

Suhjo on l. -ju un s. mörja, blandning.

Suhki hin s. sorl, taßel, owäsende (suha, suhu).

Suhkuri in s. kroßadt l. småstyckadt bröd.

Suhnuun nuta v. sjuda, hwäsa (om badstuånga).

Suhotan ttaa, suhottelen tella = suhatan, suhattelen.

Suhta hdan s. mått, moderation, proportion, förhållande, työn ja palkan suhta förhållandet emellan arbete och lön. -hde hteen s. affeende, förhållande, sen suhteen i affeende derpå. -ainen isen a. som står i förhållande, proportionerlig, motswarande. -aisuus uuden s. motswarighet, proportionerlighet. -aisesti adv. proportionerligt. -dallinen isen a. som har mått, modererad, måttlig. -dallisuus uuden s. moderation, hoffamhet, lämpa. -dallisesti adv. modereradt, med lämpa. -detoin ttoman a. utan mått, omotswarig, oproportionerlig, som står i mißförhållande. -dattomuus uuden s. mißförhållande, disproportion. -dattomasti adv. oproportionerligt, i mißförhållande.

Suhu un s. hwäsning. -un ua v. hwäsa. -utan ttaa v. låta hwäsa. -uttelen tella v. fortfarande åstadkomma hwäsning, ajas suhuttelee åker med taßlande l. hwäsande ljud (suha).

Suihattelen tella = suihkattelen.

Suihin ia = suihkin.

Suihkaan kata l. -kan aa v. hwina, flyga l. fara hwinande, hwäsa, göra hastigt, suihkaa suuta trycka hastigt en

Digitized by Google

kyß. -kari in *s.* hwinare, strykare, winglare. -kaelen lla *v.* hwina smått, rörras smått hwinande. -kasen sta *v.* haſtigt hwina till, hwäſa haſtigt, framſäga en hwiſkning. -kautan ttaa l. -kauttelen tella l. -kattelen tella *v.* åſtadkomma hwinande, låta fara ſå det hwiner, haſtigt ſkjuta, kaſta m. m. -kin ia *v.* fortfarande hwina, tuli suihkii elden flår upp med hwin, harja suihkii savua borſten utſprutar rök. -ke een l. -ku un *s.* fortfarande hwiu, hwinande rörelſe, wattenſtråle, uppſprutning, suihkulähde ſpringbrunn.

Suihun hkua = suihkin.

Suija an *a.* tam, foglig, ſmekande, kärlig. -ainen isen *dim.* = suija. -aan ata *v.* ſmeka, fareßera, bortſnappa, undanſnilla.

Suikalus uksen *s.* härfwa.

Suikas kkaan *s.* ſpöke.

Suikia an *a.* lång och ſmärt, ſmidig. -keus uden *s.* ſmärthet, ſmidighet. -asti *adv.* ſmidigt, antoi suuta suikiasti kyßte behändigt. -kale een *s.* lång och ſmal bit, litet ſtycke, tyttösuikale flicka med ſmidig kropp. -kelo on *s.* ſpenſligt, ſmidigt ting. -kailen lla *v.* dra ſig, ſöla. -ikeen l. -ikenen i'eta *v.* bli lång och ſmal, bli ſmärt, silmät suikeevat valosta ögonen hopdragas (blåndas) af ljuſſken. -kera an *a.* lång och ſmidig, ſlingrig, krälande. -kerrehdan htaa *v.* ſlingra ſig då och då, kräla fram mödoſamt. -kertelen rrella *v.* ſlingra ſig fram. -ko on *s.* långt och ſmidigt ting, pellavasuiko lintapp. -kula an *a.* aflång, lancettlik. -kulainen isen *a.* något aflång (soikea).

Suikkaan l. -kkajan kata l. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla *v.* haſtigt göra ngt, wingla, suikkasi sudeksi förwandlade i en haſt till warg, sille suuta suikkajaisin åt den ſkulle jag ſlänga en kyß. -kkari in *s.* winglare, ſlingrare. -kahdan htaa l. -kahtelen hdella *v.* haſtigt ſkjuta fram, ſpringa fram plötſligt. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* plötſlig framfart, handwänning. -kkahutan *sdr.* -kkautan ttaa *v.* låta något framſkjuta, kaſta fram, ſkuffa. -kkauttelen tella *v.* fortfarande framſkjuta. -kaisen sta *v.* ſtryka fram, ila. -kinkkia *v.* ſtryka omkring, gå omkring med traktering för att ſamla ſiſt (lsikkuroitsen).

Suikkeli in *s.* ſwickel, suikkelisukka ſtrumpa med ſwickel.

Suikki kin l. -kko kon = suiko.

Suikkuilen lla = suikahtelen.

Suikkula an = suikula ſe suikia.

Suila an = suivero.

Suilu un *s.* ett ſlags hornſtagg (*pastorsteus*) med trådar wid munnen.

Suilun ua *v.* ſlinta.

Suimainnun ntua *v.* förtörnas.

Suimanen sen *s.* wargmat, *ep.* för dålig hund.

Su'in ſe suka.

Suin *prt.* med efterhängdt ki l. kin och kaan, suinki päivällä iſynnerhet om dagen, jos suinki jaksat om du blott orkar, ei suinkaan ingalunda (suu).

Suinen ſe suu.

Suipaun uta = suivaun.

Suippo pon *a.* ſvetſig. -ppu pun *s.* ſvets, suippulakki ſpetsmössa.

Suiraan rata *v.* wämjas.

Suistan, suistun, suisti ſe suu.

Suitan ttaa *v.* ſpiſa, räcka till, ha möjlighet till, förnöja, qwitta, ei suita hinner ej till, har ej förmåga till, suitan tulla jag torde komma, suittaa pilkalla koko asian affpiſar med hån hela ſaken, suittava sade måttligt regn, suittava ilma paßabelt wäder. -ttaja an *s.* den ſom hinner till, qwittare, betalare. -ttamatoin ttoman *a.* wanmäktig, olidlig. -ttelen tella *v.* qwitta ſmåningom.

Suitsen ea l. -suun ua l. -suun suta *v.* ryka. -su un *s.* rök, rykande, rykande baddning åt kreatur. -sutan ttaa *v.* ha att ryka, röka, bränna rökelſe. -sutus uksen *s.* rökning, rökelſebränning, rökelſe. -sute tteen *s.* rökelſe. -suttaja an *s.* ſom låter ryka, rökare. -suvainen isen *a.* rykande. -suvaisuus uuken *s.* rykande egenſkap. -sumatoin ttoman *a.* icke rykande. -uttelen tella *v.* ha fortfarande att ryka, röka då och då.

Suitsi ſe suu.

Suitto ton *s.* ſuiton oljet wårſådeshalm.

Digitized by Google

Suivaan vata l. suivahdun htua l. suivaun uta, suivahdus *sdr.* suivaus uksen = suuvun, suuvus se suu.

Suivea an *a.* långsmal.

Suivelo on *s.* waf på isen (sjelfmant uppkommet).

Suivero on *s.* lång stör (hwarmed hösåtor underfökas).

Sujahdan htaa *v.* hwina till hastigt, plötsligt ila förbi l fram. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastigt hwin, il. -jahutan *sdr.* -jautan ttaa *v.* ha att hwina l. ila hastigt. -jo on *s.* rått fram, sträck, kulkee sujona går fram raka wägen. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* befordra framgång i raf sträckning, ila fram. -jotus uksen *s.* befordran framåt, röreise raft fram. -jun ua *v.* böjas efter något, lämpa sig efter, foga sig efter, gå för sig, skrida fram, ei suju siihen böjer sig ej derefter, lämpar sig ej dertill, sujuva böjlig, smidig, afpaßad. -juvainen isen *a.* böjlig. -juvaisuus uuden *s.* böjlighet. -juvaisesti *adv.* böjligt. -jutan ttaa *v.* böja efter något, foga l. lämpa till, afpaßa. -jutus uksen *s.* böjning, tillämpning, afpaßning. -juttelen tella *v.* småningom foga, afpaßa.

Suka u'an *s.* häftkrapa, borste, borst, fintlig, klipsk, stygg menniska, *a.* flink, händig, sukapäs den twåklufna ändan på borst, borstlikt hufwud, myöta sukua utföre, medföre, on aika suka är en stor klippare. -u'as aksen *s.* borst. -ahain *sdr.* -ain amen *s.* ändan af becktråden hwarwid borst fästes. -ainen isen *a.* borstig, borstlik, beskaffad, artad, vastasukainen tuuli motwind. -skaan uata *v.* borsta, bestryka. -u'in ukia *v.* borsta fortfarande, bestryka, stryka fram, bete sig klipskt, draga upp, bedraga. -u'in ukimen *s.* borste. -ukaisen sta *v.* borsta hastigt, göra något hastigt t. ex. slå, åta, svringa, sukaisee sydäntä träffa smärtsamt hjertat, sukaisi korvalle slog till en örfil, sukaisi pakoon strök på foten.

Sukari in *s.* storpa, ett slags borr.

Sukaun uta *v.* trifwas, ha framgång, lyckas, inträffa, sukausi pois begaf sig bort, niin asia sukausi så utföll saken. -kis an *a.* som trifwes, duglig, wälformad, paßlig, flink, färdig. -keus uuden *s.* duglighet, paßlighet. -kiasti *adv.* paßligt, höfwiskt. -ukeen l. -ukenen u'eta l. -ukeun uta *v.* trifwas, tillwera, förwandlas, blifwa, bildas, inrättas. -kennan ntaa *v.* låta trifwas, gifwa framgång, förwandla, inrätta. -kentelen nuella *v.* småningom låta trifwas, gifwa fortfarande framgång. -kava an = sukia (suka).

Sukellan, sukeltelen, sukellehdan, sukeloitsen, sukellus se sukki.

Sukeva an, sukevuus uuden, sukevesti = sukia, sukeus, sukiasti se sukaun.

Sukka kan *s.* strumpa, sukkarihma l. -paula strumpeband, -varras strumpsticka, kutoa sukkaa sticka strumpa, käy mustin sukin går i swarta strumpor, är swartsjuk, sukkamieli swartsjuka, kärlekens gudinna, sukkajalka fot beklädd med strumpa, *ep.* för häst som har hwita fötter nederst wid hofwarna. -anen sen *dim.* liten strumpa. -ainen isen *a.* strumpbeklädd, strumprik. -kallinen isen *a.* som har strumpa, en strumpa full. -kin kkia *v.* draga strumpor uppå, förse med strumpor. -kitan ttaa *v.* bekläda med strumpor. -katoin ttoman *a.* utan strumpa. -kattomuus uuden *s.* strumpbrist.

Sukki kin *s.* skalk, *a.* spetsfundig. -kkela an *a.* wig, lustig, qwick, förslagen. -kkeluus uuden *s.* qwickhet, lustighet, slughet. -kkelasti *adv.* lustigt, qwickt. -kkelus uksen *s.* slug, klipsk menniska. -kellan ttaa *v.* inställa sig, wara ränkfull, krångla, bemantla sina affärer dyka. -kellus uksen *s.* krångling, dykning. -kellaja an *s.* winglare, dykare. -keltelen llella *v.* wingla, dyka fortfarande. -kelehdan ttaa l. -keloitsen ta *v.* wingla, reda sig igenom, dyka. -kkelo on *s.* dykning. -kellutan ttaa *v.* ha att dyka.

Sukku kun *s.* kroßadt tillstånd, lyö sukuksi slår i kras.

Sukkula an l. -lainen isen *dim.* skottspole, wäfstöttel.

Sukoilen lla *v.* bemantla, se genom fin-

Digitized by Google

granna. -kostelen lla *v.* smeka, lisma (sukki).

uks *int.* rop till att hetsa hundar. -sutan ttaa *v.* hetsa. -suttaja an *s.* hetsare. -sutus uksen *s.* hetsning. -suttelen tella *v.* ärta, retas, locka.

Suksi sen *s.* skida, suksilatu skidspår, *pl.* sukset skidor, tramp i wäfstol. -ses eksen *s.* tramp. -sin ia *v.* gå på skidor.

Suku u'un l. -uvun *s.* slägt, slägtskap, sukukunta hela slägtet, sukukunnittain slägtwis, efter slägter, suurta sukua af hög börd, ei sukuakaan icke det ringaste, tulee sukuunsa lihnar sin slägt, sukupuulto slägtets utrotning, olen sukua jog ár i slägtskap, suvusta sukuun ifrån slägte till slägte, on sukuperää härstammar, sukuisä stamfader, sukuvirsi slägtsång (om slägtets bedrifter). *Komp.* suvumpi närmare beslägtad. -kuinen isen *a.* till slägtet hörande, beslägtad, suurisukuinen högättad, olla sukuisin härstamma. -kulainen isen *s.* slägting. -ulaisuus uuden *s.* slägtskap, sfyldskap. -vutoin ttoman utan slägt.

Sula an *a.* smält, flytande, idel, klar, ren, *s.* wak, sula pelto upptinad l. uppkörd åker, sula armo blotta nåd, sula petos idel bedrägeri, sula mies wig man, ajaa sulaan åka in (i wak), matkustaa sulalla resa på bar mark, sulatalvi snölös l. bar winter. -an aa l. -aun uta *v.* smälta. -aan ata *v.* smälta, smälta upp, låta upptina, sulaa peltoa för upp åker. -aus uksen *s.* smältning, uppsmältning, smält tillstånd. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* småningom smälta l. uppsmälta. -atan ttaa *v.* uppsmälta. -attaja an *s.* uppsmältare. -atus uksen *s.* uppsmältning. -attelen tella *v.* småningom uppsmälta. -autan ttaa l. -auttelen tella *v.* uppsmälta, låta uppsmälta.

Sula an = sulo, suloinen t. ex. seajan on kädet sulimmat = suloisimmat, sulin suin = sulosuin, sulasanainen = sulosanainen, sula jumala = sulo jumala.

Suleikka kan *s.* flaska.

Sulka an l. -ho on l. -hainen isen l. -hokainen isen *s.* ungkarl, behaglig l. intagande man, friare, fästman. -hotoin ttoman *a.* utan färaste sin.

Sulikko kon *s.* se hauki.

Sulja an *a.* lättflytande, glatt, smidig. -ahdan htaa *v.* slinta. -ahutan ttaa *v.* ha att slinta.

Sulju un *s.* blandning, mörja, jäsulju isförja, kalan suljut fiskaffall. -uun uta *v* röra ihop, slå igenom (isen om wären).

Sulj .... se sulku.

Sulka lan *s.* fjäder, penna, penfel, tunn isskorpa, kant, sulkäsato fjäderlöshet, sulkaneula kantig nål (sömä), sulkapää obra ferradigt korn. -ki = sulka, sulkineula = sulkan., sulkiturska småtorsk (*gadus barbatus*). -anen sen *dim.* liten fjäder. -ainen isen *a.* fjädrad, af fjädrar gjord, kantig, kolmisulkainen neula trekantig nål. -lallinen isen *a.* fjädrar hafwande. -lin lkia l. -lkiin lita l. -lkaan lata l. -litan ttaa l. -littelen tella *v.* befjädra, förse med fjädrar t. ex. pilar.

Sulkava an *s.* wimba (*cibramis vimba*), landtudde, Sulkawa socken *a.* skarp, svetfig, fjäderlik (sulka).

Sulkahkan htaa = suljahdan och surkahdan.

Sulkkava an l. -vo on *s.* aflångt kornbröd.

Sulkku kun = silkki; sulkkuinen isen = silkkinen.

Sulku lun *s.* stängsel, damm, sulkulauta dammlucka, sulkutauti andtäppa. -uinen isen *a.* full med stängsel, dammar, lidande af andtäppa. -lje lkeen *s.* dämning, stängdt tillstånd, on sulkeissa är stängd. -ljen lkea *v.* stänga, tillstänga. -ljin lkimen *s.* dämningsmedel, dammlucka. -lkeilen l. -ljeskelen lla *v.* stänga småningom. -ljetan ttaa *v.* låta tillstänga. -ljetus uksen *s.* instängning, kloster. -lkemus uksen *s.* tillstängning. -lkia an *s.* tillstängare. -kiainen isen *s.* tillstängare, *pl.* sulkisiset stängarelön.

Sullon oa *v.* packa, sammanpacka, stoppa, inpressa. -oja an *s.* packare. -onus uksen *s.* inpackning, inpressning. -oun uta *v.* packas. -oskelen lla *v.* packa

Digitized by Google

småningom. -otan ttaa *v.* låta packa.
Sulmaan ata l. -min ia l. -mon oa *v.* tillwita, häda, förtala. -maus uksen *s.* tillwitelse, hädelse.
Sulo on *s.* behag, *a.* ljuf, mild, sulo jumala mild gud, sulosanoma ljuf underråttelse, sulopuheinen l. -sanainen ljusligt talande. -ous uden *s.* ljufhet. -oinen isen l. -ova an *a.* ljuf, angenäm, behaglig. -oisuus uuden *s.* ljufhet. -oisesti *adv.* ljusligen. -otan ttaa l. -ostan aa l. -ostutan ttaa *v.* förljufwa. -ostuu ua l. -onnun ntua *v.* bli förljufwad, förälska sig. -oilen lla *v.* göra småningom ljuf, lefwa ljufligen.
Sulppu pun = silppu.
Sultani in *s.* tornört (*turritis glabra*).
Sulva an *s.* Solf.
Sumataani in *s.* kappsäck.
Sume een *s.* dimma, duggregn. -estan aa *v.* duggregna. -etto ton *s.* dimmigt, duggregnigt wäder (sumu).
Sumia an *a.* mulen, dunkel, dyster, ängslig. -meus uden *s.* dunkelhet.
Summa an *a.* dunkel, wanfklig, *s.* summa, summan veren sulkia bet mörka blodets hämmare, sulloo summaksi stöter i kras, tillintetgör, antaa summalta ger i stort, sumwis, summin i mängd. -mmittain *adv.* sumwis. -atoin ttoman *a.* ofantlig. -an aa *v.* förbunkla, göra wanfklig, kraftlös.
Summu un *s.* kräfwa.
Sumppu pun *s.* sump.
Sumsa an *s.* finnwäfta, renfel. -anen sen l. -ahinen isen *dim.* liten wäfta.
Sumu un *s.* dimma, töcken. -muinen isen l. -moinen isen *a.* dimmig, töcknig. -muun uta l. -muilen lla *v.* bli dimmig, bilda dimma.
Sunnuntai in *s.* fondag. -inen isen *a.* till fondag hörande, sunnuntaisin om fondagarna.
Sunta nnan *s.* tö. -ava an l. -ainen isen *a.* töande, blid.
Sunta nnan, suntainen isen, sunnallinen, sunnatoin ttoman = suunta m. fl.
Suntia an l. -tio on *s.* fyrkowäckare (eg. ordnare, direktor, af sunta, suunta). -nnin ntia *v.* wäcka med ftaf, göra wäckaretjenft, flå, utpämma, begabba. -nnitan ttaa *v.* flå, ftraffa.
Suo on *s.* kärr, suo-apila kråkfötter, hummelfötter (*comarum palustre*), suokanerva l. -pursu l. -kursu getvorft, fqwattram (*ledum palustre*), suopillike brunwäpling (*prunella vulgaris*), suosammal rödmoßa (*sphagnum latifolium l. capillare*), suokurppa l. -kuikka l. -kulli ftorfpof (*numenius arquata*), suokukko brushane (*machetes pugnax*), suotiukka l. -vikla grönbent fnäppa (*totanus glareola*). -uokulainen isen = suokukko. -uohut uen *dim.* litet kärr. -uolisto on *s.* fumpig ort, kärräng. -uodun tua *v.* bli kärr. Soinen isen *a.* kärrig.
Suod .... fe suot ....
Suohko on *s.* drägg.
Suohkoon ota *v.* gnida, feja, beftryka.
Suohkuri in *s.* ftorpa.
Suoho on *s.* bjurflem, on suohollansa är brunftig.
Suoja an *s.* fkjul, fkygd, blida. *Komp.* suojempi blidare. -jainen isen *a.* fkyddande, blid. -jamainen isen *a.* lifnande fkjul, något blid. -jaan ata *v.* gifwa fkygd, bli blid. -jaelen *sdr.* -jailen lla l. -jattelen lla *v.* fkydda, blida. -jelen lla *v.* fkydda, befkydda. -jelia an *s.* befkyddare. -jelus uksen *s.* befkydd. -jus uksen *s.* hydda, koja, grauriegärde i forfar för att hindra ftrömmen att flingra näten. -justan aa *v.* gifwa tak öfwer hufwudet. -juste een *s.* fkjul, lider.
Suokko kon *s.* fmått björklöf.
Suola an *s.* falt, suolamaito furmjölk fom i ugn härdnat till klimpar (kotkelo), panee suolaan infaltar, suolavesi faltlake, suolaheinä l. -ruoho = suolake, suolakala infaltad fifk, suolarae faltkorn. -lake kkeen l. -akas kkaan *s.* häftfyra, ängfyra (*rumex acetosa l. acetosella*). -lakka kan l. -listo on *s.* fälting (*triglochin palustre l. maritimum*). -lainen isen *a.* faltig. -laisuus uuden *s.* faltighet, falthalt. -laisesti *adv.* faltigt. -lakko kon *s.* faltkar. -latoin ttoman *a.* faltlös. -lattomuus uuden *s.* faltlöshet. -lattomasti

Digitized by Google

adv. saltlöst. -laan ata *v.* salta. -laelen *sdr.* -lailen lla *v.* smått salta. -laus uksen *s.* faltning. -laun uta l. -laannun ntua l. -laudun tua *v.* saltas. -lautan ttaa *v.* låta salta (suo).

Suoli len *s.* tarm, midja, uppränning, till nät, suolivyö midja l. bälte kring midjan, peräsuoli ändtarm, suolikulli l. -mulkku l. -revenne brock, suolipalle krös, tarmkär, suoliriisi ett slag af engelska sjukan. -inen isen *dim.* liten tarm, *a.* tarmig, af tarm. -illinen isen *v.* till weka lifwet hörande, *s.* bälte. -ikka kan l. -ikkainen isen l. -inkainen isen *s.* mask, springmask, spolmask, metmask. -ikas kkaan *s.* som har brock, bälte, tjock om lifwet. -ikko kon l. -listo on *s.* tarmkanal, weka lifwet, bälte (suo, suola).

Suollan ltaa *v.* plocka ned, småningom draga bort, förspilla småningom, suoltaa halkoja bär bort wedträn en börda i sender, suoltaa heiniä draga ned hö från stacken. -ltaelen lla *v.* plocka långsamt, draga ut, s. surullista virttä sjunger långsamt på en sorglig wisa. -llun ltua *v.* småningom utfalla l. förminskas, bli tom, sumu suoltuu dimman förskingras småningom. -llutan ttaa *v.* låta utfalla, tömma.

Suomi men *s.* Finland, Finska språket. -malainen isen *s.* Finne, *a.* finsk. -mennan ntaa *v.* förfinska. -mennus uksen *s.* förfinskning. -mentaja an *s.* öfwersättare till finskan. -mennutan ttaa *v.* låta förfinska. -mestan aa *v.* bryta på finska.

Suomin ia *v.* fjälla, rena, prygla, piska, (suomus). -itan ttaa *v.* låta prygla.

Suomistan aa *v.* ha att domna.

Suomus uksen *s.* fjäll, -lohi skinnlax. -uinen l. -uksinen isen *a.* fjällig. -ustan aa *v.* fjälla. -uloitsen ta l. -uloin ida *v.* förse med fjäll. -ukka kan *s.* fjällrot (*lathræa squamaria*).

Suon uoda *v.* unna, förunna, önska, behaga, hyvän suova l. suopa som önskar godt, pahan suova som önskar ondt, afwundsman, suokoon Jumala gifwe Gud! -uopaisuus l. -uovaisuus uuden *s.* unnande l. önskande egenskap, hyvän, pahan s. wälwilja, illwilja. -uoma an *s.* det unnade, Jumalan suomasta af Guds skickelse. -uomuus uuden *s.* unsamhet. -uonto nnon *s.* unnande, tillönskning. -uontoinen isen *a.* unnande, hyvän s. godsinnt. -uotava an *a.* önskwärd, önskelig, suotavin terveys högönskelig wälmåga. -uotu dun *a.* unnad, önskad. -uotuinen isen l. -uotuisa an *a.* önskad, efterlängtad, wälwillig, suotuinen kuolo ljuf död. -uovun pua *v.* sämjas. -uovutan ttaa *v.* sämja. -uovuttelen tella *v.* sämja småningom, göra tillgifwen.

Suoni nen *s.* åder, sena, verisuoni åder, lihasuoni muskel, valtasuoni pulsåder, suonen veto sendrag, avaan l. isken l. lyön l. lasken suonta slår åder, suonirauta snäppare, suonivyö = suolilivyö, suoniruoho gåsgras (*potentilla anserina*). -inen isen *a.* ådrig, senig, af senor gjord. -ikas kkaan *a.* åderfull, senig. -illinen isen *a.* som har ådror, senor. -netoin ttoman *a.* utan åder l. sena. -nitoin ttoman *a.* senlös. -nittomuus uuden *s.* senlöshet. -inkainen isen *s.* spolmask. -in ia *v.* draga ihop krampaktigt, öfwerdragas med spindelwäf. -ikko kon *s.* rep af senor.

Suopa van se suon.

Suopea an *a.* blid, godmodig. -peus uden *s.* blidhet. -peasti *adv.* blidt.

Suopunki ngin *s.* kastsnara, rensnara.

Suora an *a.* rak, redig, suoraan l. suorastansa rakt, direkt, yhtä suoraa oupphörligt, päätä suoraa direkt, rakt fram, suorimmiten rakaste wägen, så rakt som möjligt. -ruus uuden *s.* rakhet, redighet. -rasti *adv.* rakt. -rattain *adv.* raka wägen, direkt. -rimmittain *adv.* så rakt som möjligt. -rea an *a.* redbar, ordentlig, noggrann. -reus uden *s.* redbarhet. -rin ia *v.* göra rak, reda, klarera, liqwidera, berigtiga. -rinta nnan *s.* betalning, utredning. -ritan ttaa l. -rittelen tella *v.* göra rak, klarera, utreda, bilägga, afbetala, uträtta. -ritus uksen *s.* rakgörning, utredning, liqwid. -ristan aa *v.* räta, gina, reda

Digitized by Google

ut. -rran rtaa *v.* råta, utweckla, utreda. -rrun rtua *v.* bli rak, redas, bli färdig. -ristun ua *v.* bli rak, redas, bli ginare. -riudun utua *v.* bli rätad, utredas. -ron oa *v.* råta raſt, rycka, reda till, tillreda. -ros oksen *s.* utredt tillſtånd, färdigt ſkick. -rostelen lla *v.* göra färdigt, fullända ſmåningom. -run ua *v.* komma i ſkick, bli utredd. -rus uksen *s.* koſa.

Suorama an *s.* färgkullor, gulkullor (*anthemis tinctoria*).

Suoro on *s.* djurſelem, suorokota förhub.

Suorsa an *s.* and, heinäs. l. lautas. l. hankis. l. kirsis. gräsand (*anas boschas*), jouhis. l. piikkis. ſtjertand, ſpjutand (*a. acuta*), haapanas. l. vius. blåsand (*a. penelope*), nurmis. leffeland (*a. clypeata*), rääkkäs. krickand (*a. crecca*), suorsan leipä andmat (*lemna polyrrhiza* m. fl.). -anen sen *dim.* liten and. -ainen isen *a.* rik på änder, af and.

Suortua an l. -uva an *s.* tapp af hår, lin, hö m. m. teſt, hårlock. -ainen isen *a.* teſtig, lockig. -uasa an *a.* lockig. -vinen isen *a.* hoptofwad.

Suosio on *s.* ynneſt, bifall, willfarighet, ſämja, mielisuosio ynneſt. -si in = suosio. -siollinen l. -sillinen isen *a.* ynneſtfull, huld, wälwillig, medgörlig, ſämjeſam. -sin ia *v.* gynna, med ynneſt omfatta, ſämjas. -sitan ttaa *v.* göra wälwillig, tämja, göra förtrolig, wänlig, ſmeka. -situs uksen *s.* tämjning, ſmekning. -sittelen tella *v.* ſmåningom göra förtrolig, ſmeka, ſmekas, lirka, hylla. -stun ua *v.* gifwa fritt bifall, ſamtycka, bli förtrolig, bli tam. -stumus uksen *s.* ſamtycke, öfwerenskommelſe, bifall, medgifwande. -stuma an *s.* bifallen l. öfwerenskommen ſak. -stutan ttaa *v.* förmå till bifall, ha att medgifwa, ſmeka. -stutus uksen *s.* bewekelſe till medgörlighet, ſmekning. -stuttelen tella *v.* ſmåningom ha till medgörlighet, lirka.

Suosku un *s.* afſkräde, mörja. -kuinen isen *a.* full af afſkräden. -kun ua l. -kuun kuta *v.* röra ihop.

Suoste een *s.* ſtiftſjäll, afſkräde. -einen isen *a.* ſjällig, beſölad med ſjäll och afſkräde.

Suosti in *s.* laxſoppa.

Suostun, suostutan, suostutus, suostumus ſe suosio.

Suota dan *s.* löpſk hop af ſton, on suodilla l. suodassa l. suodalla år löpſk. -ainen isen *a.* löpſk. -din tia *v.* wara löpſk.

Suodan taa *v.* ſlå igenom (watten genom ſtim).

Suoti din *s.* kaſtanjebrun häſt.

Suotta *adv.* för ro ſkull. -ainen isen *a.* afſigtslös. -tten *adv.* för ro ſkull, meni suottenki gick ändock. -ttailen lla *v.* göra ugt utan affigt, ſkämta.

Suotti tin = suoti.

Suotuinen, suotuisa ſe suon.

Suova an *s.* rund höſtack, luon suovaa ſtackar, suovan ala ängsareal ſom afkaſtar en ſtack. -anen sen *dim.* liten ſtack. -ainen isen *a.* rik på ſtackar. -aan ata *v.* ſtacka. -ailen lla *v.* ſtacka ſmåningom (suon).

Suovattu tun *s.* lördag.

Suovero on *s.* föreningen af käpptrifſan (sompa) och käppen (sauva), föreningen af fäſtet och bettet på ett ſpjut, fogning, ringformigt beſlag till fogning.

Suovia an *s.* gammalt hö ſom ſamlas om wåren.

Suovun, suovutan, suovuttelen ſe suon.

Supaa aan *s.* grotta.

Supi *adv.* alldeles, söi supi åt upp allt.

Supia an *a.* nedtryckt, eftergifwen. -peus uden *s.* nedtryckthet, eftergifwenhet (suppia).

Supisen sta *v.* taßla, hwiſka. -ina an *s.* taßel.

Suppia an *s.* trång, hopdragen, hoptryckt. -ppuun puta *v.* hopdraga, hopſnörpa, hoppreßas, ſammandragas. -ppeennun ntua l. -ppenen peta *v.* bli hopdragen, hopſnörpas, -pistun ua *v.* bli trång, hopfalla, hopdragas, gå ihop. -pistan aa *v.* ſnörpa, hopdraga, göra trång. -ppilo on *s.* qwarntratt, ſtrut, burk. -ppo pon *s.* förja, mörja. -ppu pun *s.* hopdraget tillſtånd, ſtockning, iſförja (ſom till-

Digitized by Google

stoppar forsar, flober, qwarnrämmor m. m.), baddning åt kreatur, suppusun hopsnörpt mun, hopdragen l. smalare mynning, marja on supussa båret är i sin hylsa, marjasuppu bärhylsa, bärrifwa. -ppula an *s.* kart. -pikka kan *s.* bärrifwa. -vus uksen l. -pu vun *s.* hopdraget tillstånd, stockning. -putan ttaa *v.* hopsnörpa, stocka, förstopa, taßla. -putus uksen *s.* hopsnörpning; förstockning, taßel.

Surajan l. -raan rata l. -risen sta *v.* surra. -rina an *s.* surrning. -rahdan htaa *v.* surra till hastigt. -rahdus *sdr.* -raus uksen *s.* hastig surrning. -rahtelen hdella *v.* surra till då och då. -rahutan *sdr.* -rautan ttaa *v.* ha att hastigt surra.

Surehdun htua = surkastun.

Suren rra *v.* förja, wara bekymrad, känna smärta, wärka, ei luun suremata, ei suuruksen suremata icke en smula, ej det ringaste. -ria an *s.* förjare -remus uksen *s.* förjning. -reilen lla l. -reksin ia l. -reen eta *v.* wara forgsen, bekymras, känna medlidande. -retan ttaa *v.* ha att förja, tillfoga sorg l. smärta, tåra på. -retus uksen *s.* tillfogandet af smärta, plåga. -rettaja an *s.* den som tillfogar sorg. -rettava an l. -rettavainen isen *a.* sorg medförande, smärtande, smärtsam. -rettavaisuus uuden *s.* smärtsamhet. -rettavaisesti *adv.* smärtsamt (suru).

Surja an *s.* larnät (suuri).

Surkastun ua l. -kamastun ua l. -kaannun ntua *v.* wißna, hopfalla, förfalla, bli hopkrumpen. -kahdan htaa l. -kahdun htua *v.* förfalla hastigt, wißna plötsligt.

Surkeennun ntua l. surkenen eta = surkastun.

Surkia an *a.* ömkelig, eländig, beklaglig. -keus uden *s.* elände. -asti *adv.* eländigt. -ainen isen l. -allinen isen *a.* någorlunda ömkelig l. beklaglig. -rko ron l. -rku run *s.* medlidande, minun tulee surku jag känner medlidande. -run rkua *v.* känna medlidande. -kutan ttaa l. -kuttelen tella l. -kailen lla *v.* beklaga, känna medlidande. -kutus uksen *s.* beklagan, medlidsamhet. -keutan ttaa *v.* göra ömkelig, bedröfwa.

Surma an *s.* bråköd, wåldsam död, undergång, surmasilmus rännknut, surmasolmu löpknut, en surmakseni l. surmikseni icke till min död. -ainen isen l. -allinen isen *a.* dödlig, förderflig. -aan ata *v.* mörda, tillfoga wåldsam död, nedgöra, förderfwa. -aus uksen *s.* mördande, förderf. -aaja an *s.* banéman. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* mörda då och då, förderfwa fortfarande. -autan ttaa *v.* låta mörda, ha att nedgöra.

Surraan rata *v.* surra.

Surtsin ia = surajan.

Suru un *s.* sorg, omsorg, bekymmer. -uinen isen l. -ullinen isen *a.* sorglig, forgsen, bekymrad. -ullisuus uuden *s.* forgsenhet, bekymmersamhet. -ullisesti *adv.* forgligen. -utoin ttoman *a.* sorglös. -uttomuus uuden *s.* sorglöshet. -uttomasti *adv.* sorglöst. -run ua *v.* wara forgsen, bekymras, känna medlidande. -us uksen *s.* forgset tillstånd. -ustan aa *v.* bedröfwa. -ustun ua *v.* bedröfwas (suren, surkia).

Survaan vata *v.* wräka, skuffa, slå. -vatan ttaa *v.* låta wräka. -vaelen lla *v.* småningom wräka. -vaisen sta *v.* hastigt wräka, skuffa, gripa uti, slå till. -von oa *v.* stampa sönder, slöta, hyttyset survovat myggorna hoppa lekande upp och ned. -vo on *s.* stamp, survoleipä stampbröd. -oinen isen *a.* stampig, stampblandad. -votoin ttoman *a.* utan stamp, rent (bröd). -vonta unan *s.* stampning. -vous uksen *s.* stampning, stampadt tillstånd. -voin omen l. -vin imen *s.* stampwerktyg, stötel, survinrauta stampjern. -vojainen isen *s.* lekande mygga, knott, *pl.* survojaiset l. surviaiset stampningsgalas. -voelen *sdr.* -voilen l. -velen lla *v.* stampa smått. -votan ttaa *v.* låta stampa. -vottaja an *s.* den som låter stampa.

Susi uden *s.* warg, suden korento trollslända, suden silmä l. marja trollbär, ormbär (*paris quadrifolia*), suden petkel l. sammal björnmoßa. -utonen

sen *dim.* liten warg. -usimas aan l. -usimainen isen *a.* wargaktig. -usinen isen *a.* ht. warg, olla susilla leka warglek.

Sussuna an *s.* kjortel med lifstycke.

Susutan ttaa *v.* hyßja. -tus uksen *s.* hyßjning. -ttaja an *s.* hyßjare.

Suteva an *a.* paßlig. -vuus uuden *s.* paßlighet. -vasti *adv.* paßligt.

Suti din *s.* sudd, pensel. -din tia *v.* bestryka. -taan data l. -tustan aa *v.* sudda, besuddla. -titan ttaa *v.* låta sudda.

Sutikka kan *s.* långbänk; liten brygga.

Sutja an *s.* lös menniska, sqwallertaßa, wräkling. -aan ata *v.* taßla. -jotan ttaa *v.* wräka sig, drifwa omkring syßlolös.

Sutkabdan htaa *v.* röras hastigt. -kin ia *v.* röra på något fortfarande, läksi sutkimaan begaf sig på färd, sutki selkään piskade på ryggen.

Sutsuna an *s.* kjortel af finare tyg jemte lifstycke, klädning (sussuna).

Suttu tun *s.* baddning (åt kor).

Suu uun *s.* mun, mynning, öppning, suun laki gom, suun pieli munwinkel, suupaltti stor i mun, försmädlig i ord, annan suuta kyßer, suun anto kyßning, joen suu åmynning, åminne, oven suu dörröppning, säkin suu säckmynning, avain on suulla nyckeln är före, kirveen suu yxbett, suumalo munöppning, suuvuoro tillfälle att tala i sin ordning, suusana muntlig underrättelse, suusanaisin muntligen, suutasuksin l. suuksutusten l. suutasusten l. suutatusten l. suutusten mun mot mun. -uinen isen *a.* med mun l. mynning försedd, isosuinen stormunt. -uullinen isen *a.* muntlig, munnen full. -uullisuus uuden *s.* muntlighet. -uullisesti *adv.* muntligen. -uutoin ttoman *a.* munlös. -uulas aan *a.* munwig, stor i mun. -uulastun ua *v.* bli munwig. -uukkokon *s.* stormun, stortalig menniska. -uukkonen l. -uupponen sen *dim.* liten mun. -uukostelen lla *v.* slåta om munnen. -uutan ttaa *v.* stoppa i mun, fylla, spisa, räcka till (suitan). -uute tteen Su. ratadt foder, spillfoder. -uutelen della *v.* kyßa. -uutelo on l. -uutelus l. -uudelmus uksen *s.* kyßning. -pudan taa l. -uudin tia l. -uuditsen ta *v.* kila, inslå kil för att tillproppa, proppa. -uuditus uksen *s.* kilning, tillproppning. -uude teen *s.* kil, propp, *pl.* suuteet spillfoder. -uitsi sen *s. pl.* suitset betsel. -uitsetan ttaa *v.* betsla. -uitsitoin ttoman *a.* utan betsel, obetslad. -uistan aa *v.* tygla, styra, länka, stjelpa med mun nedåt. -uitsia an *s.* betslare. -uistun ua *v.* stupa på munnen, bli tyglad, hämmas, förfalla. -uuvun pua *v.* förstoppas i mun l. mynning, förqwäfwas (t. ex. af mat i strupen), tråka, trötta ut sig, mylly suupuu qwarnen stannar (af underwatten), suupuu veteen stupar i watten. -uuvus uksen *s.* stoppadt l. stockadt tillstånd, qwäfning, mattighet. -uuvutan ttaa *v.* förstoppa, proppa (= suutan). -uutamoinen isen *a.* framstupa, on suutamoisillaan år framstupa. -uutaksuttelen l. -uutasuttelen tella *v.* ställa mun mot mun, mot hwarandra. -uulittelen tella *v.* stoppa igen, nedtysta.

Suukkona an *s.* gädda.

Suula an *s.* hampknopp.

Suunta nnan *s.* wäderstreck, rigtning, mål, stick, hoffamhet, mätta, ilmasuunta wäderstreck, suuntamies hoffam man. -ainen isen *a.* rigtad, wettande, hoffam. -aisuus uuden *s.* rigtning, hoffamhet. -aisesti *adv.* hoffamt. -nnallinen isen *a.* rigtad, lämpad, ändamålsenlig, mättlig. -nnallisuus uuden *s.* ändamålsenlighet, lämplighet, mätta. -nnallisesti *adv.* ändamålsenligt. -nnatoin ttoman *a.* utan rigtning, oändamålsenlig, olämplig, omättlig, oformlig. -nnattomuus uuden *s.* olämplighet, oformlighet. -nnattomasti *adv.* olämpligen, oformligt. -ntaan nnata *v.* rigta, lämpa. -ntaun uta *v.* rigtas, lämpas, inträffa. -nnin ntia *v.* rigta, sigta, försöka, bjuda till. -nnitan ttaa *v.* rigta, ordna, dana, forma. -nnitus uksen *s.* rigtning, ordnande, formning. -nnittelen tella *v.* småningom rigta, forma, lämpa efter (sunta, suntia).

Digitized by Google

Suupaun uta = suuvun se suu.
Suupponen sen *dim.* liten mun (suu).
Suuri ren *a.* stor, förnäm, Suursaari Hogland, suuriarvoinen högt ansedd, högwördig. -ruus uuden *s.* storlek, storhet. -resti *adv.* storligen, högeligen. -ruinen l. -rubinen isen *a.* så stor som. -rehko on l. -rehkoinen isen *a.* något stor. -rellinen isen *a.* något stor, högdragen, högfärdig. -rellisuus uuden *s.* högdragenhet. -rellisesti *adv.* högdraget. -renlainen isen *a.* storartad. -remmainen isen *a.* mera stor, temligen stor. -rio on *s.* not för storsiff, larnot (surja). -rima an *s.* gryn. -rimus uksen *s.* magnat. -renen reta l. -rennun ntua *v.* bli stor, förstoras. -rennan ntaa *v.* förstora. -rennus uksen *s.* förstoring. -rentelen nnella *v.* förstora småningom, bete sig högdraget. -reksun ua *v.* anse för stor. -reilen lla *v.* högfärdas. -rran rtaa *v.* mala gryn.
Suurus uksen *s.* frukost, gruta, afredning (i mattagning). -ruksellinen isen *a.* ht. frukost l. afredning, grutad. -rustan aa l. -rustelen lla *v.* frukostera, gruta, afreda. -rustus uksen *s.* frukostering, afredning. -rustaja an *s.* frukosterare, afredare.
Suutan ttaa = suitan (suu).
Suutari in *s.* skomakare, lindare (*tinea vulgaris*). -roitsen ta l. -roin ida *v.* idka skomakareyrke.
Suutun ttua *v.* ledsna, bli otålig, förargas. -ttumus uksen l. -te tteen l. -tto ton *s.* ledsnad, otålighet, förargelse. -tus uksen *s.* ledset l. förargadt tillstånd. -tuke kkeen *s.* anledning till förargelse. -ttumatoin ttoman *a.* oförtruten, oförarglig. -ttumattomuus uuden *s.* oförtrutenhet. -ttumattomasti *adv.* oförtrutet. -tutan ttaa *v.* göra ledsen, förarga. -tutus uksen *s.* retning till förargelse. -tuttelen tella *v.* småningom utledsna, förarga. -tuksennan ntaa *v.* börja att förargas. -ttaun uta *v.* bli led, ledas wid (suu).
Suuvittelen tella *v.* efterströfwa.
Suuvun, suuvus, suuvutan se suu.
Suvaitsen ta *v.* tåla, medgifwa, tillåta, behaga. -vaan vata l. -vahdan htaa = suvaitsen. -vatan ttaa *v.* låta behaga, duga, suvattava paßabel, duglig.
Suvainen isen *s.* bärblomma. -vistan taa *v.* blomma (bär).
Suvakko kon l. -valikko kon *s.* stock hwarpå räuningen windas i wäfstol.
Suvanto nnon l. -nne nteen *s.* lugnt watten emellan strömställen, den lugna uppåtgående sidan i ett strömdrag, spegelblankt ställe på sjöar. -tolainen isen *s.* boende wid stillwatten, *ep.* för Wäinämöinen.
Suvi ven *s.* sommar, blida, föder, sydänsuvi högsommar, suvikausi sommartiden, suvikunta sommartiden, årsgammalt föl, diläpp, suvipäivä semmardag, blid dag, Tiburtius den 14 april, suven ihana harjvra (*oxalis acetosella*), *komp.* suvempi blidare, sydligare. -vinen isen *a.* till sommar hörande, blid, sydlig. -vellinen isen = suvinen. -vikas kkaan *s.* sommarråg. -veen veta *v.* blida, töa. -veilen lla *v.* blida, bli sommarlikt. -vetan ttaa *v.* töa, göra sommar. -vikko kon *s.* sommarkalf, sommarlamm.
Suvero on *a.* rank.
Suvus se suppia.
Sydänämen *s.* hjerta, midt, kärna, wese, sydänala hjertgrop, maggrop, sydänkarsina hjertsäck, sydänkalvo melangärde (*diaphragma*), sydäntauti mjeltsjuka, sydänpaltti ondsinnt, öfwerdådig, sydän on vallallansa l. sydämen irkitauti hysteri, hypokondri, sydän tykyttää hjertat klappar, käy sydämellä tar på hjertat, förorsakar ångest, käntää l. katkoo sydäntä förorsakar ångest, on sydämissä ilskas, sydänkäpy hjertunge, sydäntalvi midwinter, högwinter, sydänkesä högsommar, sydänpäivä, sydänyö middag, midnatt, sydänmaa inre afslägsnare delen af ett land, sydänvesi det mellersta djupaste wattnet, puun sydän trädets kärna, kynttilän sydän ljusweke. -ämyt yen *dim.* litet hjerta. -äminen isen *a.* hjertad, af hjerta tillredd. -ämellinen isen *a.* hjertlig. -ämellisyys yyden *s.* hjert-

Digitized by Google

ligħet. -ämellisesti *adv.* hjertligen. -ämikäs kkään *a.* behjertad. -ämetöin tömän *a.* hjertlös, klenmodig. -ämettömyys yyden *s.* hjertlöshet, klenmodighet. -ämettömästi *adv.* hjertlöst, klenmodigt. -ämikkö kön *a.* egensinnig, ilsken, ondsinnt. -ämys yksen *s.* inelfworna i bröstħålan, tanke, längten, paßion. -ännyn ntyä *v.* lägga på sinnet, bli paßionerad, bli uppblåst, ilsnas, wredgas. -ännys yksen *s.* hjertlidande, paßion, sinnesrörelse, wrede. -ännyksennän ntää *v.* göra paßionerad, förarga, reta. -ännän ntää *v.* förarga.

Syeldys yksen *s.* förargelse.

Syhtään dätä *v.* skafwa.

Syhyn yä *v.* klia. -hy yn l. -hä än *s.* kläning, kläda. -helmä än *s.* kläda, syhelmäruoho blåmunkar (*scabiosa arvensis*). -helmäinen isen *a.* full med kläda. -ytän ttää *v.* klå, skubba, skrapa. -ytys yksen *s.* skubbning, skrapning. -yttäjä än *s.* skubbare. -yttelen tellä *v.* klå fortfarande.

Syi in *s.* fiber, tråd. -inen isen *a.* fiberfull, trådig (syy).

Syititän ttää *v.* stilla.

Sykehdyn htyä *v.* runda sig som en boll, hopfalla, utslockna. -kerö ön *s.* klänge (på wärt), hoprullad härkläfsel, snurrighet. -kerrän rtää *v.* göra snurrig, hopweckla, twinna. -kerrys yksen *s.* snurrning, twinning, linknäcka. -kerryn rtyä *v.* snurra sig, twinna sig. -kertelen rrellä *v.* slingra ihop.

Sykki kin = sykky.

Sykin kkiä = sykän.

Sykky kyn *s.* boll. -yrä än *s.* snurra, hopwecklad l. traßlad garn. -yräinen isen *a.* snurrig (sykehdyn).

Sykkä kän = sykky.

Sykkö kön *s.* hopwecklad l. traßlad boll, listig menniska.

Syksy yn *s.* höst. -yinen isen *a.* ht. höften.

Sykyinen = syksyinen.

Sykysy, sykysyinen = syksy, syksyinen.

Sykän kkää l. -kytän ttää *v.* stöta, klappa, skaka. -ähtelen hdellä *v.* klappa då och då, ha konwulsioner.

Sykörö ön *s.* härfläta.

Syköytän ttää *v.* intaga, röra (hjertat).

Syli len l. -lin *s.* famn, sylikummi famnfadder, syli puita en famn wed, syli wettä famnsdjupt watten. -inen isen *a.* famnslång l. djup. -illinen isen *a.* ht. famn, en famn full. -lennös öksen *s.* famnsbörda. -litän ttää *v.* måta i famnar, sylitäin famntals. -letysten l. -litysten *adv.* omfamnande hwarandra. -lennäinen isen *s.* en famn full, famnslångd. -len eä l. -leen letä l. -liin litä l. -lelen llä l. -leilen llä *v.* omfamna. -leilys yksen *s.* omfamning. -leiliä än *s.* omfamnare. -leilytän ttää *v.* låta omfamna, föra i famn. -letän ttää l. -lettelen tellä *v.* draga famntals.

Sylki ljen *s.* spott. -ljen lkeä *v.* spotta, bespotta. -lkö lön *s.* spottning. -lky lyn *s.* bespottning, pidän sylkynä anser wärd bespottning, kärmeen sylky (*sumaria mucilago*). -lkiä än *s.* spottare. -lkemys yksen *s.* spottning. -lkielen l. -lkeilen l. -ljeskelen l. -ljekselen llä l. -ljeskentelen nnellä *v.* fortfarande spotta. -ljeksin iä *v.* fortfarande spotta l. bespotta. -ljetän ttää *v.* ha att spotta, framkalla salivation. -ljetys yksen *s.* salivation. -ljetyn ttyä *v.* bli bespottad. -ljetytän ttää *v.* låta bespottas. -lkäisen stä *v.* spotta hastigt. -ljeskelytän ttää *v.* ha att bespotta. -ljettelen tellä *v.* fortfarande framkalla salivation, bespotta. -ljetytän ttää = syljetän. -ljetyttelen tellä = syljettelen.

Sylkky kyn *s.* hamdknopp, linknopp. -ynen sen *dim.* liten knopp. -yinen isen *a.* full med knopp.

Sylkky kyn *s.* sqwalp, skakning. -kyn kkyä *v.* skakas, röras hastigt, sukat sylkkyvät strumporna falla ihop. -kytän ttää *v.* skaka, röras fram och åter, kenkä sylkyttää skon skafwar. -kytys yksen *s.* skakning. -kyttelen tellä *v.* skaka fortfarande. -kähdän htää l. -käytän ttää *v.* skaka hastigt, skakas plötsligt, stöta. -käys yksen l. -kämä än *s.* hastig skakning, grop i hjulspåret (af

Digitized by Google

åfdons ſkakning). -kin kkiä *v.* ſkaka fortfarande.
Sylky yn = sylkky (sylki).
Sylän lkää *v.* göra gropar i hjulſpåret.
Syltty tyn *s.* i weck nedfallet tillſtånd, ſylta, sukat syltyssä ſtrumporna ihopfallna, sylttykeinot ſyltämnen. -yinen isen *a.* hopfallen, full med weck, ht. ſylta. -ttyyn tytä *v.* hopfalla, hopweckla, ſylta. -tytän ttää *v.* ha att hopfalla, låta ſylta.
Sylttä llän *s.* famusmått. -äinen isen *a.* famslång, l. djup m. m. -llittäin *adv.* famntals. -ttäilen llä *v.* måta i famnar. -llättelen tellä *v.* draga famntals (syli).
Sylvään vätä *v.* ſtöta, drifwa, ſöſa. -vänne nteen *s.* wågformiga upphöjningar på winterwåg (hwilka ha ſkäden att ſtöta). -väisen stä *v.* ſtöta haſtigt, wråka, kaſta ſig, ſtöta.
Syly yn l. -lys yksen = syli.
Synkiä än *a.* dunkel, ryſlig, tåt (ſkog). -keys yden *s.* dunkelhet. -kiästi *adv.* dunkelt, ryſligt. -keyn ytä l. -kenen ketä l. -keennyn nttyä l. -kistyn yä *v.* fördunklas. -keytän ttää *v.* fördunkla. -kiö ön *s.* ödemark.
Synkkä kän l. -kkö kön = synkiä.
Synserä än *a.* ſakta fortſkridande.
Synti nnin *s.* ſynd, synnin lankeemus ſyndafall, tekee syntiä begår ſynd. -inen isen *a.* ſyndig, *s.* ſyndare. -nnillinen isen *a.* ſyndbelaſtad, ſyndig. -nnillisyys yyden *s.* ſyndighet. -nnitöin ttömän *a.* ſyndlös. -nnittömyys yyden *s.* ſyndfrihet.
Synty nnyn *s.* urſprung, uppkomſt, födelſe, syntyänsä urſprungligen, med afſeende å urſprunget, till börden, synnyltänsä ifrån födelſen, syntyperäinen medfödd, *pl.* synnyt urſprungsord, trollord beſkrifwande ett tings uppkomſt. -ynen sen *dim.* = synty, on syntysin Ruotsista är till börden ſwenſk. -nnynnäinen isen *a.* ht. födelſen, född, *s.* födelſemärke. -nnyn ntyä *v.* uppkomma, uppſtå, födas, räka, bli utaf. -tymäinen isen l. -tymys yksen *s.* uppkomſt, födelſe. -tymä än l. -nnyntä nnän l. -nnyntö nnön *s.* födelſe, uppkomſt. -ntyväinen isen *a.* ſom föddes. -tyväisyys yyden *s.* nativitet. -tymätöin ttömän *a.* ofödd, ſom ej blir utaf. -nnyttän ttää *v.* föda, åſtadkomma. -nnytys yksen *s.* framfödandet, åſtadkommandet. -nnyttelen tellä *v.* föda fortfarande, bjuda till att åſtadkomma. -nnyttäjä än *s.* ſom föder, åſtadkommer. -nnytär ttären *s.* föderſka.
Syplä än = syylä.
Syrjä än *s.* kant, rand, ſida, näs, wåſbom, syrjäkämmen twärhand, syrjävesa ſidoſkott, syrjäjoki biſlob, syrjäsyy biorſak, syrjätie biwåg, *komp.* syrjempi närmare ſidan l. kanten belägen. -äinen isen *a.* kantad, med rand förſedd, på ſidan belägen, icke till ſaken hörande. -äisyys yyden *s.* kantighet, belägenhet på ſidan. -ällinen isen *a.* med kant förſedd, på ſidan warande. -äläinen isen *s.* på ſidan l. afſides boende, ej till ſaken hörande. -ään ätä l. -äilen llä *v.* kanta, beſtryka l. hyſla kanten, wika åt ſidan, gå ſidlänges. -äys yksen *s.* kantning, kantſtrykning. -jin iä *v.* kanta, kantſtryka, gnaga på kanten, luta ſig på ſidan. -jittäin *adv.* ſidlänges. -jätyksin l. -jätysten *adv.* ſida mot ſida, kant mot kant. -äsen stä *v.* röbja åt ſidan. -äyn ytä l. -ähdyn htyä l. -ästyn yä l. -äydyn ytyä *v.* komma åt ſidan l. kanten, wika åt ſidan.
Syrväisen stä = surväisen.
Sysi yden *s.* kol, sysihauta kolmila. -ysinen isen l. -ytinen isen *a.* kolfull, kolrik, af kol. -itän ttää *v.* bränna kol, förbränna. -ityn ttyä *v.* förkolas.
Sysmä än *s.* tjockaſte ſkog, Sysmä ſocken.
Sysyriä än l. -äinen isen = ynsiä.
Sysään sätä *v.* ſtöta, ſkuffa, framſkjuta. -säys yksen *s.* ſtötning, ſtöt, knuff, framſkjutning. -säelen *sdr.* -säilen llä *v.* ſtöta fortfarande, framſkjuta då och då. -sin iä *v.* ſtöta oafbrutet, gifwa ſtöt på ſtöt. -säyn ytä l. -säynnyn ntyä *v.* ſtötas, framſkjutas. -säisen stä *v.* framſkjuta haſtigt.
Syden yteä *v.* hugga wak, häftigt wärka.
Sytty tyn *s.* tände. -tyn ttyä *v.* tändas, utbriſta. -ymys yksen *s.* tändning,

Digitized by Google

utbrott. -tyke kkeen *s.* tåude, tåndmedel, retmedel. -yte tteen *s.* tånde, kol. -ttö tön *s.* elbfång. -tytän ttää *v.* antånda, upptånda. -tytys yksen *s.* antåndning, upptåndning. -tyttäjä än *s.* antåndare, uppwiglare. -tyttelen tellä *v.* antånda småningom. -tähdän htää *v.* tånda hastigt.

Sytään dätä = sysään.

Syve een = syi.

Syvä än *a.* djup. -vyys yyden *s.* djuphet, djuplek. -västi l. -älti *adv.* djupt. -vänen sen *dim.* = syvä. -vyinen isen *a.* så djup som. -änne nteen *s.* fördjupning. -ällinen isen *a.* djupsinnig, djupgående. -ällisyys yyden *s.* djupsinnighet. -ällisesti *adv.* djupsinnigt. -äitse *adv.* långsmed djupen. -veen vetä *v.* hugga wak (syden). -venen vetä l. -vennyn ntyä *v.* bli djup, fördjupas. -vään vätä l. -vennän ntää l. -vään ttää *v.* göra djup, fördjupa. -väys yksen l. -vennys yksen l. -vätys yksen *s.* fördjupning, djupgörning. -ventelen nnellä l. -väelen llä l. -vättelen tellä *v.* fördjupa småningom. -vennytän ttää *v.* låta fördjupa. -vin iä *v.* fördjura fortfarande.

Syy yyn *s.* orsak, skäl, fiber, safring (syi), syystä med skäl, syyttä utan orsak, saklöst, syynalainen skyldig. -yyllinen isen *a.* skyldig, saker. -yytöin ttömän *a.* skuldfri, icke saker, oskyldig. -yyttömyys yyden *s.* skuldfrihet, oskuld. -yyttömästi *adv.* oskyldigt. -yytän ttää *v.* wara orsak till, beskylla, anklaga, åtala. -yyttämä än *s.* åtal, tillstal, åtalad sak. -yytös öksen l. -yytäntö nnön *s.* åtal, beskyllning. -yyte tteen *s.* beskyllning. -yyttelen tellä *v.* fortfarande beskylla (syytän, syyhyn).

Syyd .... se syyt ....

Syyhyn yä, -helmä än, -hy yn, -hytän ttää, -hyttelen tellä = syhyn m. fl.

Syyky yn = lyyky.

Syyli len *s.* safring. -inen isen *a.* ringad, randad.

Syylinki ngin l. -nkä ngän *s.* strumpsfot, socka.

Syylä än *s.* wårta, swulst, knöl, syylärjuuri fleurt (*scrophularia nodosa*). -äinen isen *a.* full med wårtor, knölig. -ätän ttää l. -lytän ttää *v.* förorsaka wårtor, knölar, skafwa (om sko). -ättelen tellä *v.* göra smått knölig, skafwa smått.

Syymä än = syhelmä.

Syymään mätä l. -mäelen *sdr.* -mäilen llä *v.* jäfwa. -mäys yksen *s.* jäf.

Syys (*sdr.* af syksy) höst, Syyskuu September, syysilma höstwäder, syyskylvö höstsådd. -stän ää *v.* göra höst, bereda till hösten (åker).

Syysyriä = sysyriä.

Syytän ttää (*sdr.* af syhytän) slå. -yyttö tön l. -tty tyn *s.* slåda. -tös öksen *s.* kining, kläda, ömhet (syy).

Syydän ttää *a.* häfwa, kasta hoptals, wräka. -telen dellä l. -dättelen tellä *v.* småningom häfwa.

Syän ämen, syännyn ntyä = sydän, sydännyn.

Syöksen yöstä *v.* störta, stjuta fram häftigt, rånna. -sän ää l. -ssän ssätä = syöksen. -selen l. -yöskelen llä *v.* störta fortfarande. -syn yä *v.* rusa, frambrifwas häftigt. -sy yn *s.* störtning, framrusning, förlauf. -sin imen l. -stävä än l. -stäväinen isen *s.* skottspole, wäfspöttel. -sähdän htää *v.* hastigt störta, rånna plötsligt. -sähytän ttää *v.* låta hastigt framstörta.

Syökäilen llä *v.* göra bugter (ss. framlastad båt).

Syökänne een = sylvänne.

Syömi men, syömikkö kön = sydän, sydämikkö.

Syön yödä *v.* äta, förtära, fräta, syöpä l. syövä ätande, frätande, kräfta, fallbrand, syötävä åtbar, syö sanansa bryter fitt ord. -yöjä än *s.* ätare, frätare, fallbrand. -yöjätär ttären *s.* fräterska, *myät.* ormens moder. -yöläs ään *a.* glupsk, måttad. -yömä än *s.* mat, innanmäte, inkrom, syömäsika mattid, syömähammas oreltand, syömäsieni åtbar swamp (*agaricus delicioseus*), makkaran syömä inkrom i korf. -yömätöin ttömän *a.* icke åtande, oäten, fastande. -yömättömyys yyden *s.* briståande matlust, fastande. -yöminki ngin *s.* kalas med mat. -yömäri in *s.* storätare, sparre

Digitized by Google

under mellantak. -yömys yksen s. ätande tillstånd, däfthet. -yömyys yyden s. åtning, ylönsyömyys omåttligt ätande. -yönti nnin l. -yöntö nnön l. -yönnös öksen l. -yönnys yksen s. åtning. -yöpälainen isen s. glupsk insekt, magfluen. -yöskelen llä l. -yöskentelen nnellä v. åta smått, då och då. -yötän ttää v. låta åta, mata, göda, beta. -yötti tin s. bete, agn, särjen syötti mörkbete, dagslända (*ephemera vulgata*). -yöte tteen s. betning, matning. gödning, foder, lockmat -yöttiläs ään l. -yöttiläinen isen s. gödkräk. -yöttö tön s. matning, betning, gödning. -yötinkäinen isen s. bete if. metmask. -yöttelen tellä v. föda l. göda l. beta småningom. -yövyn pyä v. frätas, förtäras, liba, tie äyöpyy wägen får gropar. -yövytän ttää v. låta förtäras, etsa. -yötätän ttää v. låta beta, mata upp. -yöttelytän ttää v. låta småningom uppätas.

Syönnyn ntyä = sydännyn.

Syöstän ää, syöstäyn l. -tyn yä, syöstäin = syöksen, syöksyn, syöksin.

Syötänputki obört (*cicuta virosa*).

Syöveri in = syvänne.

Säd.... se sät....

Säe .... se säk...

Säestän = sädestän.

Sähin iä l. -isen stä v. stöna, wara hes, stimma. -inä än s. stön, susning, stimm. -iä än a. hes. -heys yden s. hesthet. -iästi adv. hest. -istän ää v. åstadkomma hest ljud, ha att stöna. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä v. hastigt stöna, susa till, fräsa.

Sähkö ön s. sprakning, elektricitet. -hin hkiä v. spraka, gnistra. -hkinä än s. sprakning (sähin, säihkyn).

Säihkyn yä l. -kän ää v. spraka, gnistra, blixtra, löddra. -kyelen llä v. fortfarande spraka, gnistra.

Sähätän ttää = sähistän.

Säihäytän ttää v. swänga, slunga.

Säije ikeen l. -ijes eksen l. -ikä ijän s. tråsända (efter nål). -ikinen l. -ikäinen l. -ikeinen isen a. af tråsändar bestående, trådig.

Säikkä kän s. framla, sandrefwel, bank. -kähdän htää v. spritta till, flygga, bli främd. -kähdys *sdr.* -käys yksen s. hastig främsel, fräck. -kähtelen hdellä v. spritta till då och då. -kähdyn htyä l. -kytyn ttyä = säikähdän. -kky kyn s. finnesrörelse, fräck. -kyn kkyä v. bli främd, bli flygg, löddra (säihkyn) -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. främma. -kytys yksen s. uppfrämning. -kähytän *sdr.* -käytän ttää v. uppfrämma, främma hastigt. -kättelen tellä = säikähtelen.

Säikäle een s. affildt stycke, stump, splittra, ben, fränka. -lehdän htää v. gå i bitar, stympas. -löitsen tä v. wara i stycken, fladdra i trasor.

Säilin iä v. wärka (*rheumatism*).

Säily yn l. -lö ön l. -lös öksen s. förwar. -yn yä v. förwaras, wara i förwar. -ys yksen s. förwarabt tillstånd, förwaringsställe. -liö ön s. förwaringsställe, reservoir. -ytän ttää v. förwara. -ytys yksen s. förwaring. -yttäjä än s. förwarare. -yttelen tellä v. förwara fortfarande. -ytytän ttää v. låta förwara.

Säilä än s. swärdsklinga, sabel. -ähdän htää v. blänka hastigt, swänga, röras hastigt.

Säinen se sää.

Säippy pyn s. torr trädgren. -ppä pän s. långt spö. -ppään pätä v. slå med spö, främma fiskar i bragder.

Säiryttelen tellä = säyhyttelen.

Säistän se sää.

Säisy = säysy.

Säen äkeä l. -äkeen l. -äkenen äetä v. samla i hög (t. ex. glöd), betäcka (t. ex. glöd med aska), hölja, nedtysta, glimma, tindra, bli stjernklart. -äe äkeen l. -äes äkeen s. betäckt hög, gnista. -äkeinen l. -äkeäinen isen a. full med hopar, gnistrande, glimmande. -äehdin htiä v. gnistra. -äkeilen llä l. -äestän ää v. tindra, glimma, gnistra, bli klart, klarna upp. -äkene een l. -äen kenen s. gnista. -äkenöitsen tä v. gnistra.

Säke een s. malfisk (*silurus glanis*).

Säkeennyn ntyä = säkehdyn.

Säkehdyn htyä v. fastna, bli hastigt stående. -eyn ytä l. -eydyn ttyä v. fastna, utmattas och stadna, smutsas. -ehytän *sdr.* -eytän ttää v. ha att fastna, qwarhålla, förbröja, försaga (säikähytän).

Digitized by Google

Säkeloitän ttää *v.* reta, ärta.
Säketän ttää *v.* ſqwattra (ſom ſkatan).
Säkeytän ttää *v.* betäcka kol (säen).
Säki äen l. -äe äkeen *s.* mank, höjd på ſkuldrorna. -äekäs kkään *s.* ſkulderblad, bogblad.
Säkki kin *s.* ſäck. -inen isen *dim.* påſe, *a.* ſäckrik, af ſäck gjord. -killinen isen *a.* ſäckegande, en ſäck full. -kitöin ttömän *a.* utan ſäck. -kittömyys yyden *s.* ſäckbriſt.
Säkkään kätä l. -kän kkää *v.* röra, förorſaka, tillgöra.
Säkähdyn htyä = säkehdyn.
Säkä ään *s.* guiſta, mank. -ä'än kää *v.* guiſtra (säke, säki).
Säkäinen isen *s.* ett ſlags ögonſjukdom.
Säkö ään *s.* hög, hop (säe).
Säle een l. sälö ön, säleilen llä l. sälöilen llä = sale, saleilen.
Sälisen stä l. -läjän lätä *v.* ſkramla. -inä än *s.* ſkrammel. -lähdän htää *v.* ſkramla till haſtigt. -lähdys *sdr.* -läys yksen *s.* haſtigt ſkrammel. -listän ää l. -listelen llä *v.* åſtadkomma ſkrammel, ſkramla på. -listys yksen *s.* ſkramling. -listäjä än *s.* ſkramlare.
Sälke een l. -kare een = säle.
Sälkevä än l. -lkö lön *s.* twåårigt föl (rekiveto).
Sälli in *s.* öfwerdådig menniſka, geſäll, knappſäf (*scirpus palustris*). -ittelen tellä *v.* öfwerdådas. -ikkö kön *s.* med knappſäf bewuxet ſtälle.
Sällöys yden *s.* dån, buller.
Säly yn *s.* trädſkräp, ſkräp, ſkuldersörda. -ytän ttää *v.* laſta på (eg. ſkuldrorna), påbörda, påhäfwa. -ytys yksen *s.* påläſning, påbördande. -yttelen tellä *v.* ſmåningom pålaſta.
Sälö ön *s.* remna i brottet, ſpillra.
Sämpi in = sampi.
Sämpylä än *s.* ſämla.
Sämsä än *s.* qwinnas huſwudbonad.
Sämä än *s.* brott.
Sänkin gen *s.* ſtubb. -inen isen *a.* ſtubbig. -iäinen isen *s.* förſta ſommarens kalf.
Sänky ngyn *s.* ſäng. -ynen sen *dim.* liten ſäng. -yinen isen *a.* hörande till ſäng, rik på ſängar. -ngyllinen isen *a.* ſängegande, en ſäng full.
Säntti tin *s.* ordning, bodkram, ſtipſten, panna säntillensä lägga i ordning.
Säntttään tätä *v.* ſwära.
Sänäjalka = sanajalka.
Säpi in = seipi.
Säplä än *s.* löſt ſkaft till pannor.
Säppi pin *s.* börrhake. -pistän ttää *v.* förſe med hake. -pin ppiä *v.* ſätta haken på.
Säppäle een l. -päl ppälen *s.* unga ſlickors huſwudprydnad, angelika (*angelica archangelica*).
Säpsyn yä, säpsytän ttää, säpsähdän htää, säpsähdyn htyä, säpsäytän ttää, säpsyttelen tellä = säikyn m. fl.
Säpäke kkeen l. -kkö kön *s.* fotlös benbeklädnad af renbenling.
Säpäle een *s.* ſpillra, ſtarfwa, lump.
Säre een *s.* ſprucket l. ſplittradt tillſtånd ſå att delarna ſammanhånga, ſpricka, akkuna on säreissä fönſtret år ſprucket, har ſprickor. -reinen isen *a.* full med ſprickor. -risen stä l. -räjän *sdr.* -räsn rätä *v.* ballra, ſkallra, ſlamra. -rinä än *s.* ballring, ſkallrande. -rähdän htää *v.* ſkallra till haſtigt. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* haſtig ballring. -rähtelen hdellä *v.* ſkallra till då och då. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* åſtadkomma ballring, ſkallra på. -ristys yksen *s.* ballring. -reilen llä *v.* ballra ſmått, ſpråckas ſmåningom.
Särettelen tella *v.* ſpritta, leka.
Särjen l. -ren rkeä *v.* kroßa, ſönbra, wårka, werka till mindre myntſort, rygga, wäbja, särkee kivia kroßar ſtenar, s. liiton bryter förbundet, s. kaupan ryggar köpet, s. päätä, hammasta ha huſwuds, tandwärk, s. luita ha torrwärk, gift, särjetty ſydän förkroſſadt hjerta. -rkiä än *s.* kroßare, wårlare till ſmåmynt. -rkemys yksen l. -rky ryn l. -rkö rön *s.* förkroßning, ſönbring, wärk, werling, rygande, wad. -rkelen l. -rkielen llä l. -rjeskelen llä *v.* kroßa ſmått, wårka forſfarande. -kiän l. -rkiin ritä = särjen. -rkiäin ämen *v.* wårkande ſår l. ſwulſt. -ryn rkyä l. -rkeyn ytä l. -rkeydyn ytyä l. -rkeynnyn ntyä *v.* kroßas, ſpricka, gå ſönder, utwårka. -rkyvä än l. -rkyväinen isen *a.* bräcklig. -rkyväisyys

Digitized by Google

yyden *s.* bräckligħet. -kähdän htää *v.* gå haſtigt ſönder, kroßas haſtigt.
Särki rjen l. -ren *s.* mört. -könen sen *dim.* liten mört. -inen isen *dim.* liten mört, *a.* mörtrik, af mört.
Särkkä kän l. -rkä rän *s.* ſandrefwel, ſandås (säikkä).
Särmi in l. -mä än *a.* klen, ſpäd, *s.* kant, facett. -in iä *v.* göra kanter, ſplittra, wärka. -miö ön *s.* prisma. -mäinen isen l. -mäkäs kkään *a.* kantig, kaksisärmäinen ohra twådradigt l. gumrikt korn.
Särppään pätä l. -pään vätä l. -rvän rpää *v.* ſupa, förpla. -rpäjä än *s.* ſuppare, förplare. -rvin rpimen *s.* ſofwel. -rvikäs kkään *a.* ſofwelrik. -rvillinen l. -rpimellinen isen *a.* till ſofwel tjenande, ſom har ſofwel. -rvitöin ttömän *a.* utan ſofwel. -rvittömyys yyden *s.* ſofwelbriſt. -ppäelen llä l. -rpelen rvellä *v.* förpla ſmåningom. -rvin piä l. -rpin ppiä *v.* förpla fortfarande. -rvähdän htää *v.* förpla haſtigt. -rvähdys *sdr.* -rväys yksen *s.* haſtig förpling. -rvähtelen hdellä *v.* förpla haſtigt då och då. -rvätän ttää l. -vättelen tellä *v.* låta förpla, erbjuda till förpling. -rvätys yksen *s.* tillbud till förpling. -rvyn rpyä *v.* bli förplad.
Särvi en *a.* ſpenſtig, ſpäd, *s.* hwaß kant, ram. -inen isen *a.* kantig, börnig.
Särysverkko *s.* nät med groſwa maſkor (siulaverkko).
Säräjän, särähdän, säräys, särähtelen ſe säre.
Säräkkä kän *s.* landtunga (särkkä).
Säränä än = sarana.
Särö ön, säröisä än l. säröinen isen l. särökäs kkään, säröilen llä = säre, säreinen, säreilen.
Särös öksen *s.* ſönderſplittrad web (säre).
Säsi in *s.* ett qwarter.
Sässi in *s.* hoffſamt beteende, anſtändighet.
Säsy yn *s.* merg, gelee, mörja, ſmuts. -ytöin ttömän *a.* ſmutsfri. -yinen isen *a.* mergig, af merg.
Sässär ren *s.* förtretlighet, beſwärlighet.
Säde äteen *s.* ſträle, gniſta -ätene een = säde. -äteinen isen l. -äteninen isen *a.* ſträlande, ſträlfull, gniſtrande. -ädestän ää *v.* ſträla, lyſa, gry. -ädestys yksen *s.* ſträlning, gryning. -ädehdin htiä l. -äteilen llä *v.* beſträla, utſträla. -dästän ää l. -döstän ää *v.* gry. -ätenöitsen tä *v.* gniſtra, ſträla. -ätelikko kon *s.* focus, brännpunkt.
Sädin tiä *v.* tala ifrigt, gråla på, bannas. -dän tää *v.* göra ifrigt l. fort.
Säterinen isen *v.* af något bytbart ämne, ceder(?).
Sätke een l. -ki ken *s.* födſlowärk.
Sätkä än *s.* rad, ordning, ſerie, ögonſſjukdom af flera ſlag, ſſ. tuulisätkä, saunasätkä o. ſ. w. sätkävesi blywatten. -ään ätä *v.* göra något i ordning, radwis, ordna, raba, göra något utan omſwep, rakt fram, ſtå. -ätän ttää = sätkään. -ähdän htää = säikähdän.
Sätin ttiä *v.* klandra, förebrå, bannas. -titän ttää *v.* ge stickord, ſtämta på en annans bekoſtnad.
Sättä tän *s.* bete (på krok).
Sätään dätä *v.* göra något ifrigt l. fort (sädin).
Säviä än *a.* nätt, täck, foglig. -veys yden *s.* foglighet. -vy yn *s.* lynne, ton, nyck. -vyinen isen l. -vykäs kkään l. -vyisä än *a.* foglig, fäſtig, ſaktmodig. -vyisyys yyden *s.* foglighet, ſaktmodighet. -vyisesti *adv.* fogligt, ſaktmodigt. -vytöin ttömän *a.* oſtadig, nyckfull. -vyttömyys yyden *s.* oſtadighet, nyckfullhet. -vytän ttää l. -vyttelen tellä *v.* göra lynnet föränderligt, göra mjeltſjuk. -vel len l. -vele een l. -ven nen *s.* ljud, ton, ſtrof. -velikko kon *s.* tonſkala. -vellän ttää *v.* tonſätta, gifwa ton, ſjunga. -veltäjä än *s.* ſångare, tonſättare. -velytän ttää *v.* ſtämma.
Sävähdän htää *v.* ſie haſtigt, göra något haſtigt. -vähdys *sdr.* -väys yksen *s.* haſtig händelſe, hugg, ſlag. -vähytän *sdr.* -väytän ttää l. -väyttelen tellä = säikäytän, säikäyttelen.
Säyhkään kätä = säihkään.
Säyhytän ttää l. -hyttelen tellä *v.* ſkaka, ſkyffla, omröra.
Säykyn kkyä, säykytän ttää = säikyn, säikytän.
Säyly yn, säylyn yä, säylytän ttää = säily, säilyn, säilytän.

Digitized by Google

Säylä än l. -läs ään s. spräte, trädpinne. -ään ätä v. fästa med trädpinnar. -äys yksen s. sådan hopfästning.

Säynäs ään l. -näjä än l. -nävään s. id, säynäskukka gulwiswa, orlägg (*primula veris*). -näinen isen a. rik på id, af id.

Säyrytän ttää, -ttelen tellä = säykytän.

Säysiä än l. -sy yn a. stilla, fridsam.

Säyvytän ttää, -ttelen tellä = säykytän.

Sää ään s. tråd uti twinning, snodd, wäderlek, ordning, kolme säätä tre trådar i twinning, sääpuoli nuora rep hwari en tråd brister, pitää säätä wänta på före l. bättre wäderlek, säiden riite l. liihe menföre, on säällänsä år i sin ordning. -äinen isen a. af tråd, wäderlek betråffande, ordnad. -äistän ää l. -äistelen llä v. slå rep, twinna, slå tredje tråden till twänne redan twinnade, skarfwa, upprepa förfångarens ord (i runosång), inwända (i tal). -äistäjä än s. repslagare, efterfångare som upprepar förfångarens ord (puoltaja). -äistö ön s. repslageri. -ääde teen s. tråsända, snodd, ordning. -äätehesti adv. formligen, ordentligen. -äään tää v. ordna, reglera, anordna, förordna, stifta. -äätämä än s. det ordnade, reglerade, stiftelse, förfyn. -ääntö nuön s. anordning, reglemente, stickelse. -ännöllinen isen a. regelbunden, enligt reglemente, reglementarisk. -äännötöin ttömän a. oreglerad, oregelbunden. -äätös öksen s. anordning, stiftelse, förordning. -äätö dön s. anordning, stiftelse. -ääty dyn s. stånd, ceremoni, ordning, aviosääty äkta ståndet, talonpoikainen sääty bondeståndet, paulan sääty utspänd gillertråd. -äädyllinen isen a. ordentlig, ceremoniell, wälordnad, wälskickad, wälbeställd, hyfsad. -ädyllisyys yyden s. ordnadt stick, ordentlighet, hyfsning. -ädyllisesti adv. ordentligen, hyfsadt. -ääty läinen isen s. ståndsmedlem. -ääytöin ttömän a. oordentlig, oordnad, ordningslös, ohyfsad. -ääyttömyys yyden s. bristande ordning l. hyfsning, oordnadt stick. -ääyttömästi adv. oordentligt, ohyfsadt. -äättelen dellä v. ordna småningom, anordna fortfarande. -äätäilen llä v. sjunga (om foglar). -äädyn tyä v. ordnas, foga sig efter. -äädytän ttää l. -ääyttelen tellä v. indela i stånd, låta ordna sig, laga att man ordnar sig. -äädytys yksen s. ståndsindelning, ordningstållande.

Säädän se sää.

Sääksi sen s. liten fluglik insekt (mygga?), kalasääksi = sääski. -inen isen a. full af dylika insekter. -selä än, -seläinen isen = sääskelä, sääskeläinen.

Sääksin siä v. ordna, reglera, kriticera.

Sääli in s. medlidande, ömhet, yppiande, minun käy sääliksi l. on sääli jag har medlidande. -in iä v. yppiа, ömma för, ha medlidande, skona, spara, utrusta, förbereda. -iväinen isen a. skonsam. -iväisyys yyden s. skonsamhet. -iväisesti adv. skonsamt. -imätöin ttömän a. skonlös, oskonsam. -imättömyys yyden s. skonlöshet.

Säälitsä än s. näsduk.

Säämiskä än s. sämskskinn. -äinen isen a. af sämsk.

Sä'än se säkä.

Säännyn ntyä = säädyn (se sää) och sydännyn.

Säännän ntää = säädän se sää.

Sääpäle een = säpäle.

Sääri ren s. smalben, sääriluu skenben, benpipa, säärisukka = säärys, sääri kenkä stöfwel, säärinurmi = nurmikas, hevosen sääri fungkarls spira (*podicularis sceptrum corollinum*). -inen isen a. bent, pitkäsäärinen långbent. -rin iä v. springa lätt, skynda i lopp. -ivä än a. hastig. -ittäin adv. hastigt. -rys yksen s. smalbensstrumpa (utan fot). -rystän ää l. -rystelen lla v. förse med benstrumpor, löpa l. gå med sådana. -rystin imen s. benbeklädnad.

Sääski ken s. glada (*milvus regalis*). -inen isen a. rik på glador. -kelä än s. ställe der glador upphålla sig. -keläinen isen s. hemma ifrån en ort der glador finnas, ep. för gladan sjelf.

Säässy yn s. koja, hydda. -ynä än s. hydda, mindre kapell.

Säästän ää v. spara, skona. -täväinen

Digitized by Google

isen *a.* ſparſam, ſtonſam. -täväisyys yyden *s.* ſparſamhet, ſtonſamhet. -täväisesti *adv.* ſparſamt. -tämätöin ttömän *a.* oſparſam. -tämättömyys yyden *s.* briſtande ſparſamhet. -tämättömästi *adv.* oſparſamt. -tämys yksen l. -täntö nnön *s.* ſparning, beſparning. -ti in l. -tö ön *s.* beſparing. -töinen isen l. -tösä än *a.* ſparande, ſparſam. -tös öksen l. -tys yksen *s.* beſparingstillſtånd. -telen llä *v.* ſpara ſmåningom. -tyn yä *v.* bli beſparad, beſparas. -tymätöin ttömän *a.* ſom ej beſparas, ſom går åt. -tyväinen isen *a.* ſom beſparas, ſom bibehålles. -tytän ttää *v.* hålla i beſparing, låta beſparas. -teliäs ään *a.* ſparſam. -teliäisyys yyden *s.* ſparſamhet.

Säätän ttää = säädän ſe sää.

Sääty ſe sää.

Säveli in *s.* tobakspung.

Sökkään kätä *v.* ſtoppa, ſticka.

Sössarpuu = oivukka.

T.

Taa aan = tämä.

Taa *sdr.* af ta'a ſe taka.

Taahe hteen = tade.

Taaja an *a.* tät. -juus uuden *s.* täthet. -jasti *adv.* tätt. -jennan ntaa *v.* förtäta, göra tät. -jennus uksen *s.* förtätning. -jun ua l. -jennun ntua *v.* bli tät, förtätas, ei taaju blir ej tät, lyckas ej, paßar ej.

Taakea an *a.* oklar, dunkel.

Taakka kan *s.* börda.

Taakse ſe taka.

Taale een *s.* grädde. -leinen isen *a.* gräddig, af grädde. -lehikko kon *s.* gräddſnäcka.

Taammoinen isen = tämmöinen ſe tämä.

Taamun ua *v.* tämja. -uja an *s.* tämjare.

Taamuun muta *v.* fatta, begripa. -mu un *s.* fattningsgåfwa, begrepp (taju).

Taana an *a.* icke ſnar, icke bråd.

Taanne *adv.* bakut. -nnun ntua *v.* bli efter, komma bakut, draga ſig tillbaka, förſämras, bli wan. -ntelen nnella *v.* ſkjuta tillbaka (ſſ. häſten). -nnoin *adv.* nyligen, för en tid ſedan. -nnoinen isen *a.* bakom warande, för en tid ſedan ſkedd, förfluten. -nnehdin htia *v.* gå fortfarande tillbaka, ha retrograd rörelſe, werka retroaktiwt (taka).

Taantai *adv.* i ouſ.

Taanu un *s.* hydda.

Taarakainen isen l. -rasti in *s.* byſogde, byälſte.

Taari in *s.* ſpisöl, rapataari grumligt, gement ſpisöl.

Taarna an *s.* en art ſtarr (*carex dioica*).

Taaron *adv.* förgäfwes.

Taas *adv.* åter, ånyo. -stun ua *v.* bli efter, draga ſig tillbaka (taka).

Taasen = taas.

Taastin ia = tastin.

Taata an l. -tto ton *s.* fader. -ttonen sen *dim.* far lilla. -ttola an *s.* fadershem.

Taatse ſe taka.

Taaverrun rtua *v.* digna, förſwagas.

Tade teen *s.* dynga. -dikko kon *s.* dynggrepe, dynggaffel. -ateinen isen *a.* dyngig, dyngbeſölad. -adetan ttaa *v.* dynga, gödſla. -adetus uksen *s.* gödſling. -adikoitsen ta l. -adikoin ida *v.* ſkyffla dynga (med tadikko).

Taha an *s.* wilja, teki tahallansa gjorde med wilja, affigtligt, kenen tahansa hwems ſom helſt, kuinka tahansa huru ſom helſt.

Tahdas taan *s.* knådad deg, ſmet. -histun ua *v.* bli klibbig. klibbas.

Tahd .... ſe taht....

Taherran rtaa *v.* intraßla, inmänga. -rrun rtua *v.* intraßlas. -rrus uksen *s.* intraßling.

Tahi l. tahikka = taikka.

Tahje hkeen = tahas.

Tahkiainen isen *s.* farborre (*arctium lappa*). -kimus uksen *s.* fomlig, tafatt menniſka.

Tahko hon *s.* kant, ſida, ſlipſten, joka taholta ifrån alla kanter, käsitahko flyttbar ſlipſten. -hkoinen sen *a.* kantig, kuusitahkoinen ohra ſexradigt korn. -kollinen isen *a.* kantig. -hkulainen

Digitized by Google

isen *a.* något kantig. -hotoin l. -hkotoin ttoman *a.* kantlös, utan ſlipſten. -hon hkoa l. -hkoon hota *v.* ſlipa, gnida, aftorka. -hkous uksen l. -hkomus uksen *s.* ſlipning, gnidning. -hkoelen *sdr.* -hkoilen lla *v.* gnida ſmåningom, ſlipa ſmått. -kaisen sta *v.* gnida l. ſlipa haſtigt.

Tahma an l. -maska an *s.* ſegt ämne ſom faſtnar då det widröres, ſlem. -mainen isen l. -maskainen isen l. -mia an *a.* med ſegt ämne öfwerdragen, klibbig. -maisuus uuden l. -meus uden *s.* seghet, klibbigbet. -maan ata l. -maelen *sdr.* -mailen lla *v.* göra ſlemmig, klibbig, beſuddla med ſegt ämne. -min ia l. -mielen lla *v.* göra klibbig, kråla i ſlem, dröla. -maun uta *v.* bli ſeg på ytan, beſuddlas. -muun ua *v.* biſwa ſeg, bli trög.

Tahnia an *s.* ſuftig.

Tahraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* ſudda, beſmutſa. -raus uksen *s.* ſuddning, beſuddling, ſmutsning. -ro on *s.* widhängande ſmuts. -roinen isen *a.* beſuddlad. -rotan ttaa *v.* låta ſudda, beſuddla. -rin ia l. -rielen l. -riskelen lla *v.* ſudda fortfarande, måla. -rin imen *s.* ſudd. -re een *s.* ämne ſom påſuddas, beſtryknng. -riska an = tahro. -raun uta l. -raannun ntua *v.* bli beſuddlad, häfta wid, klibba ſig faſt. -rautan tta = tahrotan. -rus uksen *s.* drölare. -rustan taa l. -rustelen lla *v.* dröla, ſöla, bete ſig ſöligt.

Tahdas htaan = tahas.

Tahto hdon l. -hdoin htomen *s.* täppa, inhägnad backbrink = tahtomaa.

Tahto hdon *s.* wilja, kenen tahtonsa hwems ſom helſt, kuinka tahtonsa huru ſom helſt. -oinen isen *a.* willig, hyvätahtoinen wälwillig. -oisuus uuden *s.* willighet. -oisesti *adv.* willigt. -hdollinen isen *a.* ſom har wilja, beſtämd, beſlutſam. -hdollisuus uuden *s.* beſlutſamhet. -hdotoin ttoman *a.* wiljelös. -dottomuus uuden *s.* wiljelöshet. -hdottomasti *adv.* wiljelöſt. -don htoa *v.* wilja. -htomus uksen *s.* wiljandet. -htoja an *s.* den ſom will, den hugade. -htovainen isen *a.* wiljande, lyſten. -ovaisuus uuden *s.* lyſtenhet. -htovaisesti *adv.* lyſtet, gerna. -htomatoin ttoman *a.* icke wiljande, obenägen. -ttomattomuus uuden *s.* obenägenhet. -htomattomasti *adv.* obenäget, ogerna. -oelen *sdr.* -oilen lla l. -htellen hdella l. -hdoskelen lla *v.* wilja ſmått, önſka ſig.

Tai in *pron. dem.* = tämä denne; taimkaltainen isen = tämmöinen ſådan.

Taid .... ſe tait ....

Taika i'an *s.* förebud, fördom, widſkepelſe, trolldom, ohran taika förebud, tecken till kornwärt, unen taika tecken till ſömn, lätt ſömn, taikausko widſkepelſe, ei siihen ole taikaa derkill finns intet tecken, deraf blir intet, taikapussi trollpåſe, amulett. -amainen isen *a.* herlik, widſkeplig. -amaisuus uuden *s.* widſkeplighet. -amaisesti *adv.* widſkepligt. -ainen isen *a.* fördomsfull. -aisuus uuden *s.* fördomsfullhet. -aisesti *adv.* fördomsfullt. -kaan i'ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* idka ſwartkonſter, tyda tecken, trolla ſmått. -aus uksen *s.* teckentydning, trolleri, ſpådom. -kuri in *s.* hermäſtare, ſwartkonſtnär. -i'e ikeen *s.* magiſt inwerkan (iſ. ſkådlig), förhexad ſmitta, genom magiſka konſter pålagd åkomma. -kia an *s.* åkomma genom widſkepliga medel. -iko i'on *s.* trolleri, widſkepelſe, dårſkap. -i'on ikoa *v.* wara hermäſtare, bruka widſkepliga medel, trolla. -ikoja an *s.* förhexare. -ikoma an *s.* mythologi.

Taikina an *s.* deg, taikinamarja, taikinapuu degbär (*ribes alpinum*). -nainen isen *a.* degig, *s.* degbär = taikinapuu. -noitsen ta l. -noin ida *v.* bli degig, antaga deglikhet.

Taikka *prt. sdr.* af tahikka eller, taikka mar hwad ännu, hwad i all werlden.

Taikko kon = tadikko.

Taima an *s.* takås.

Taimen nen *s.* taimen, röding (*salmo alpinus*), ten (taina).

Taimi men *s.* det förſta ſom af en wärt ſkjuter upp, planta, on taimella har nyß uppſkjutit, ſtår i plantor, taimilava drifbänk. -minen isen *a.* rik på plantor. -metto ton *s.* drifbänk. -min

Digitized by Google

ia *v.* uppſkjuta plantor, ſkott.
Taina an *s.* planta (taimi), ten (taimen).
Tainakka kan *a.* ofruktſam.
Tainehdun htua = tainnun.
Tainio on *s.* wanmakt, ſwimning. -neus nden *s.* medwetslöshet, ſwimning. -nnun ntua *v.* falla i wanmakt, ſwimna. -nnus uksen l. -nnos oksen *s.* tillſtånd af wanmaft l. ſwimning, omedwetenhet.
Tainna an = tainta.
Taino on = taina.
Tainta nnan *s.* ten, ſtånda.
Taintio on = tainio.
Taipale een *s.* nås, wågalångd emellan twånne ſtållen. -ivallan ltaa *v.* draga båt öfwer ett nås, färdas ett wågſtycke. -ivaltelen llella *v.* ſmåningom draga öfwer nås. -ivallun ltua *v.* komma öfwer nås.
Taivun ipua *v.* böjas, få böjelſe för, bli begifwen på, taipunut viinaan begifwen på bränwin. -ipumus uksen *s.* böjelſe, böjning. -ipuvainen isen l. -ipusa an *a.* böjlig, benågen, begifwen. -ipuvaisuus uuden *s.* böjlighet, begifwenhet. -ipuvaisesti *adv.* böjligt, benåget. -ipumattomuus uuden *s.* oböjlighet. -ve een *s.* böjning, bugt, weck. -ivutan ttaa *v.* böja, bewekas, göra benågen, förmå till ngt. -ivutus uksen *s.* böjning, bewekelſe, öfwertalning. -vuttelen tella *v.* ſmåningom beweka, böja, öfwertala.
Taistan aa l. -telen lla *v.* brottas, kämpa. -to on l. -tu un *s.* täfling, kamp, taistutoveri medkämpe. -telu un l. -telus uksen l. -telemus uksen *s.* kamp, ſtrid, taistelukisa kämpalek. -telia an *s.* kämpare.
Taistun ua *v.* wånjas wid, förlora ſtygghet (barn, djur).
Taito idon *s.* kunſkap (praktiſk), ſkicklighet, erfarenhet, taitomaa = tahtomaa. -idollinen isen *a.* kunnig, ſkicklig. -idollisuus uuden *s.* kunnighet. -idollisesti *adv.* kunnigt. -idotoin ttoman *a.* okunnig, oſkicklig. -aidottomuus uuden *s.* okunnighet. -idottomasti *adv.* okunnigt. -ide iteen *s.* konſt, taideniekka konſtnär. -iteinen isen l. -iteellinen isen *a.* rörande konſt, konſterfaren, konſtnärlig. -iteellisuus uuden *s.* konſtnärlighet, konſterfarenhet. -iteellisesti *adv.* konſtnärligt. -idan itaa *v.* kunna, wara ſkicklig till, taiten ſkickligt. -itaja an *s.* den ſom kan. -itavainen isen *a.* ſkicklig. -itavuus uuden l. -itaivaisuus uuden *s.* kunnighet, ſkicklighet. -itavaisesti l. -tavasti *adv.* ſkickligt, kunnigt. -itamatoin ttoman *a.* oſkicklig, okunnig. -tamattomuus uuden *s.* okunnighet, oſkicklighet. -tamattomasti *adv.* oſkickligt, okunnigt. -telen della *v.* kunna ſmått, förmå.
Taitan ttaa *v.* bryta, böja. -tos oksen *s.* brytning, böjning, brutet tillſtånd. -te tteen *s.* böjning, wikning. -tun ttua *v.* böjas, brytas. -ttumus uksen *s.* brytning, brott. -ttuma an *s.* afbrutet ſtycke, fragment. -ttunainen isen *a.* afbruten, *s.* afbrutet ſtycke. -ttaja an *s.* brytare. -ttelen tella *v.* bryta ſmåningom, wika ett efter annat.
Taival ipalen =, taipale.
Taivas aan *s.* himmel, taivaan kaari regnbåge, taivaan karvainen himmelsblå, taivaan kansi l. -laki himlahwalf, taivaan napa zenith, taivaan vuohi l. mäkärä beckaſin (*scolopax gallinago*), taivaan ohra ſkalfritt korn, taivaan ruoho majs. -vo on l. -vonen sen *dim.* himmel. -ahinen *adv.* -ainen isen *dim.* himmel, *a.* himmelſk. -aallinen isen *a.* himmelſk, ei tään taivaallista icke det minſta. -astan aa *v.* under bar himmel göra ugt, blöta under bar himmel, klarna i luften, lunta taivastaa huoneesen snö tränger l. driſwes in i rummet. -astus uksen *s.* blötning under bar himmel. -astelen lla *v.* klarna ſmåningom, gapa åt himlen. -voittelen tella *v.* gapa åt himlen, himla ſig. -astun ua *v.* blötas under bar himmel.
Taivassalo (trol. af tavi och salo) Töfſala ſocken.
Taiv .... ſe taip ....
Taju un *s.* böjning, ſans, ſansning, fattningsförmåga, förſtånd, soiton tajut böjningar, driller i muſik. -un ua l. -uun uta *v.* böja ſig, ſticka ſig, lämpa ſig, foga ſig efter, begripa, fatta, soitto soitolle tajuu ſpelet fogar ſig

Digitized by Google

efter muſiken d. å. klingar harmoniſſt. -uelen lla *v.* foga ſig ſmåningom, begripa långſamt. -jon oa l. -joun uta l. -jounnun ntua *v.* foga ſig, harmoniera. -jutan ttaa *v.* foga, lämpa efter, joksikin tajuttaa går an någotſånär.

Taka taan *s.* det bakom warande, takaalka bakf ot, takamaa utjord, utmark (belägen bakom andra ägor), takaperin tillbaka, takaperäinen l. -peroinen bakwänd, takapuoli bakdel, takapää bakände, takareki ſtötting, takapaju bakerſta widjebandet på en ſläde, olla takapajulla wara på efterkälken, takaraiva bakdelen af hufwudſkålen, takaeräinen aſlägſen, takatuuppari bränggaſtändare, veitsi on takapivossa knifwen är i näfwen med bettet bakut, rupesi takatekoon började åtra ſig, voimastakaa af alla krafter, luvan takaa med tillſtånd, takavarikko förwar hos en annan, qwarſtad, depoſition, ſeqweſter, takavara deponeradt gods, mene takani gå bakom mig, katso takasi *sdr.* taas ſe bakom dig, pani rahat hänen takansa deponerade pengarna i förwar hos honom, tuli takaa kom bakifrån, ajaa takaa förfölja, vuoden takaa efter ett år, juoksi seinän takaan *sdr.* taan l. taa ſprang bakom wäggen, on seinän takana är bakom wäggen, taaksi *sdr.* taas åter, ånyo, taatse bak förbi. *Komp.* taampi l. taempi längre bakom belägen, tulee taampaa kommer längre bakifrån, on taampana är längre bakom. *Sup.* tain imman l. takin kimman längſt bakom belägen. -akamainen isen *a.* bakom warande. -aemmainen *sdr.* taammainen isen *a.* längre bakom warande. -akimmainen isen *a.* längſt bakom warande. -akanen taata *v.* komma bakut, bli efter. -akainen l. -akuinen isen *a.* bakom warande, kannan takainen bakläder, bakſtyfwing, lukun takainen inläſt, navetantakuiset hemwuren tobaf, takaisin tillbaka, edestakaisin fram och tillbaka. -akala an *s.* bakom beläget ſtälle l. boning. -akalainen isen *a.* bakom boende l. wiſtande. -alo on *s.* utmark. -akalisto on = takalo. -akusta *sdr.* tausta, taus bakdel, bakom waraude ſtälle, kannan taus bakläder, pellon tausta onpptagen mark bakom åkern. -akaun uta *v.* wika tillbaka, gifwa efter, lindras. -akaisen sta *sdr.* taaista l. -akautan ttaa *v.* ha att wika tillbaka, tillbakadraga, hämma. -akaan taata *v.* gifwa ryggſtöd, borga, gå i borgen. -akaus uksen *s.* borgen, borgning. -akaaja an *s.* den ſom borgar, borgesman. -akuu uun l. -ake een *s.* borgen. -akaelen *sdr.* -akailen lla *v.* borga för, förſäkra, bedyra.

Takahdun htua = takerrun.

Takallun ltua = takellun.

Takaltelen ſe takentelen.

Takeinen isen ſe taki.

Takellan ltaa, takellun ltua = takerran, takerrun.

Takeen = takia.

Takenen taeta = takanen.

Takerran rtaa *v.* knåda, göra klibbig, klibba, inweckla, innäſtla. -rrus uksen *s.* knådning, klibbning, inſnärjning, förweckling. -rtelen rrella *v.* knåda ſmåningom, klibba då och då, hopgyttra, faſtna då och då, ſtappla. -rrun rtua *v.* knådas, klibbas, inſnärjas, intraſſlas, faſtna, ſtadna.

Taki *adv.* alldeles, taki tahallaan med wett och wilja.

Taki l. takia *prt.* för ſkull, sentaki fördenſkull, derföre. -keinen isen *a.* förſkull warande.

Takin ia l. -kitan ttaa *v.* knäppa.

Takiainen isen = tahkiainen, keltakiainen brunſkära (*bidens tripartita*).

Takisen sta *v.* faſtna. -stan aa *v.* widfäſta, klibba, hämma. -stus uksen *s.* fäſtning, klibbning, hämning. -stelen lla *v.* fäſta, klibba ſmåningom, haka ſig faſt, gnabbas, ſöka gräl. -stelias aan *a.* trädgirig, faſtnande. -stun ua *s.* faſtna, klibbas, ſnärjas, utmattas, nedtyngas.

Takka kan *s.* börda (taakka), ſpis, härd, eldſtad, fogelfälla. -anen sen *dim.* liten börda, liten ſpis. -kallinen isen *a.* ſom har eldſtad, en börda full.

Takkala an *s.* ſnöns faſtnande om wintern, klibbighet, tungt före, takkalakeli = sipsukeli.

Digitized by Google

Takkela an *a.* liflig, tilltagſen. -asti *adv.* liſligt.
Takki kin *s.* rock, tackſern. -inen isen *a.* med rock förſedd, af tackſern. -killinen isen *a.* rockegande.
Takkiainen isen = tahkiainen.
Takku kun *s.* ragg, rugg, takkuvilla groſ hopgyttrad ull, ajaa takkua fälla hår, ruohon takku toſwigt gräs, takkuvarsa föl (yngre) med ruggigt hår, takkuruoho = ſsian takku ſtålgräs (*nardus stricta*), puun takku afflaf (*lichen fraxineus*). -kkuinen isen l. -kullinen isen *a.* raggig, groſhårig. -umus uksen *s.* raggigt djur. -umas aan l. -umainen isen *a.* något groſhårig, något raggig. -kutun ttua *v.* bli raggig, toſwig.
Takkula an *s.* ſwanskrem, *pl.* takkulat remtyg.
Takla an = taula.
Tako *int.* uttryck för att locka får.
Ta'on akoa *v.* ſmida. -aonta nnan l. -aonto nnon *s.* ſmidning. -akoja an *s.* ſmidare. -ako a'on *s.* ſmidning. -a'e akeen *s.* ſmide, *pl.* takeet jernaffall wid ſmidning, jernſpån. -akehinta nnan = taonta. -a'ollinen isen *a.* ſom låter ſmida åt ſig. -akoilen lla l. -a'oskelen l. -a'okselen lla *v.* ſmida ſmått, ſmida hwarjehanda. -a'otan ttaa *v.* låta ſmida.
Takra an *s.* krok (?), takrapohja = talkapohja.
Takuu ſe taka.
Tala an l. -as aan *s.* ſtjul för båt, not, löf, lapp till båt, laſwe i träd för att lura på wildbjur. -anen sen *dim.* = tala. -aan ata *v.* lappa båt. -atan ttaa *v.* låta lappa (talka l. talla).
Tali in *s.* talg, talitiitinen l. talitianen l. talitikka talgmes (*parus major*). -inen isen *a.* talgig, af talg. -iin ita l. -itsen ta *v.* talga, beſmörja med talg. -itoin ttoman *a.* talgfri. -ittomuus uuden *s.* talgbriſt. -iun uta l. -iunnun ntua *v.* bli talgig.
Talikko kon, talikoitsen ta = tadikko, tadikoitsen.
Talja an l. -jo on *s.* rå hud, ſlädfäll.
Taljus uksen = toljake.
Talka lan *s.* köl, yrhammare, underlag under häſtſtång, talkapohja kölbotten, kölſwin. -lkaan lata = talaan.
Talkkuna an *s.* hård deg af kokadt och kroſsadt korn l. hafre. -nus uksen *s.* tillbehör till talkſuna.
Talkoo oon *s.* arbete med kalas, heinätalkoo ſlotteröl. -kous uden *s.* hällande af arbetskalas, talkousruno ſång wid ett ſådant kalas. -oollinen isen *a.* hörande till arbetskalas.
Talla an l. -as aan *s.* ſtena, ſkoning, brädlapp under båt, trädmede under ſläden, walk emellan qwarnſtenar, isklimp under häſthoſwen (tilsa), kloſs, årsgammalt ſwin, kirveentalla yrhammare. -ainen isen *a* med ſtena l. ſkoning förſedd. -llotan ttaa l. -llottelen tella *v.* förſe med ſtena, ſko, lappa (båt). -llotus uksen *s.* ſkoning, beläggning med ſtena.
Tallan aa l. -aan ata *v.* förtrampa, nedtrampa, tallaa hirttä paßa in ſtock wid wäggtimring. -aus uksen *s.* trampning, nedtrampning. -aaja an *s.* trampare. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* trampa ſmåningom. -audun utua *v.* bli trampad, förtrampas.
Tallero on *a.* runbaktig. -oinen isen *a.* något rund, kort och knubbig, *sp.* för björn.
Talli in *s.* ſtall.
Tallikka kan = tallo.
Tallina an *s.* Rewal.
Tallitsen, tallitan, tallitus ſe talsi.
Tallo on l. -os oksen = talla.
Talloitan ttaa, talloittelen tella = tallitan, tallittelen (talla).
Tallu un = tallo ſwin.
Tallukka kan *s.* ſwin (tallo), toßa (tallus, tollukas).
Tallukas kkaan = tallus.
Tallun ttua = taltun.
Tallus uksen *s.* toßa, ſocka, lapp under foten i ſkoplagg. -stan aa l. -stelen lla *v.* gå i ſockor, gå ſakta, traſſa fram. -stus uksen *s.* ſådan gång.
Talma an l. -maska an *s.* oren l. klibbig anſats på något, årg på metall:

Digitized by Google

ler, orenlighet på tungan, klibbigt fuas på fötterna, töcken, dimtäcke. -mainen iseen l. -mia an a. klibbig, fnasig, oklar, oren, ärgig. -maisuus uuden s. klibbighet, dimdunkel, ärgighet. -maan ata l. -mitan ttaa v. klibba wid, smörja. -mastun ua l. -metun ttua l. -mistun ua v. bli klibbig, ärgas, orenas genom anfatts på ytan, bli oklar.

Talmitta tan s. mejsel, huggborr.

Talo on s. hemman, gård, talon hävitys gårdsförstörelse, ett slags kortspel, talonpoika bonde, talonpoikainen bondisk. -ous uden s. hushållning, ekonomi, asettaa taloutta anlägga hushåll. -onen sen dim. litet hemman, liten gård. -oinen isen a. full af gårdar, rörande gård. -ollinen isen a. gårds- l hemmansägare. -okas kkaan a. hemmansägande, s. bonde. -ollisuus uuden s. bofasthet. -otoin ttoman a. utan hemman l. gård, icke bofast. -ottomuus uuden s. brist på hemman l. gård, icke bofasthet. -otun ttua v. bosätta sig, bli bofast. -oilen lla s. gå gård ut och gård in.

Talos lkoon = talkoo.

Talvon lpoa s. knåda, älta. -lvoin lpomen s. knådningsspade.

Talsin ia l. -iskelen lla v. wada i gyttja, bila l. hugga med bottenyra, långsamt, hugga l. göra något. -so on s. bottenyra, böjd bila hwarmed träg m. m. urgröpas.

Talsi llen s. gömma, förwar, tallekalu i förwar satt, deponerad sak, panna talteen l. tallelle sätta i förwar, olla tallessa l. tallella wara i förwar, talteen sanoin, tein sade, gjorde förgäfwes. -lteva an l. -ltevas aan a. som forgfälligt förwarar sitt, forgfällig, aktsam, förligtig. -lteen lleta l. -llitsen ta l. -llitan ttaa l. -llellan ltaa v. förwara, ha i förwar, gömma, underhålla. -llitsin an l. -llittaja an s. förwarare. -llitus uksen s. förwaring.

Taltan ttaa v. klibba fast, hejda, stilla, hämma, fakta. -ltun ttua v. klibbas wid, fastna, hejdas, fakta sig, wänjas wid. -lttumus uksen s. fastklibbning, widhäftning, fastnande, hejd. -ltutan ttaa l. -ltuttelen tella v. låta klibbas, heida, småningom fakta l. wänja wid. -ltutus uksen l. -ltuttamus uksen s. hejdning, hämning. -ltuttaja an s. hejdare.

Taltta tan s. mejsel, huggborr (talmitta).

Taluitta tan = taltta.

Talus uksen s. fkoplagg (tallus), stifwor under fotsulan i stöflor.

Talun ua l. -uun uta v. nalkas långsamt, gå långsamt, ledas, leda wid handen. -u un s. långsam rörelse, ledning. -utan ttaa v. leda wid hand, handleda, föra. -utus uksen s. handledning, ledning. -uttelen tella v. leda småningom. -uttaja an s. ledare.

Talvaan vata = tallustan och talun.

Talvi ven s. winter, pitää talvea öfwerwintra, talviliha bödkött, talvileipä moderkaka, poikatalvi förwinter, slyngelwinter, takatalvi efterwinter, talvilahdot gifter för foglar i trädtoppar under höften och wintern, maitotalvi första wintern för en häst, talven selkä wintergata, sednare delen af wintern, suvin talvin sommar och winter. -vinen isen a. wintrig. -velkainen l. -vimainen isen a. winterlik. -vias aan l. -viainen isen a. wintergammal, kolmitalvias varsa treårigt föl. -vikko kon s. diktad warelse, hwit till färgen, som tros wistas i fähus, rida kor m. m. s. född om wintern, om wintern till sinnandes ss. lar som wistas wintern i elf. orm (snok) som påträffas om wintern i fähus o. s. w. -velen lla l. -veilen lla v. bilda winter, bli winter. -vetan ttaa v. hålla öfwer winter, öfwerwintra. -vittelen tella v. bli småningom winter, tillbringa wintern. -vitun ttua v. stanna öfwer wintern, taga winterqwarter.

Tämia an a. bastant.

Tamine een s. pl. tamineet full rustning, full uniform, gala drägt.

Tamma an s. sto. -anen sen dim. litet sto. -ainen isen a. tik på sto, rörande sto. -mmon oa l. -mmoilen lla v. springa efter sto (om hingstar). -mmoittain adv. stowis.

Digitized by Google

Tammaan ata *v.* inträffa, träffa, få in. -aus uksen *s.* träff. -mmun ua l. -mmon oa = tammaan. -mmous uksen = tammaus (tamma).

Tammakko kon *s.* en art taimen, forell.

Tammelikko kon *s.* plogfåra, tammelikkoon på punkten, omständligen, uttryckligen.

Tammi men *s.* ek, Saksan tammi bok, tammikuu januari månad, tammipakkainen fräng fölb, Tammisaari Ekenäs. -inen isen *a.* rik på ek, af ek. -isto on l. -ikko kon *s.* ekskog.

Tammitsen ta *v.* wäga.

Tammukka kan = tammakko.

Tamo on = tamu.

Tamosna an *s.* tullafgift.

Tampere (*sdr.* Tammer) en *s.* Tammerfors stad, tammerkoski sjelfwa forsen.

Tampistun ua *v.* styfna, stelna.

Tamppi pin *s.* spännrem, swältrem.

Tampsa an *s.* maska wid telnan.

Tamppu pun *s.* stamp. -uinen isen *a.* af stamp, full med stamp.

Tampsia an = tamia.

Tamu un *s.* ordning, skick. -usti *adv.* ordentligt, säkert. -ullinen isen *a.* ordentlig, dugtig, fast. -ukas kkaan *a.* ordenlig, stark.

Tana an *s.* beredd ställning, beredskap. -akka kan *a.* stark, fast, styf, pålitlig, ihärdig. -aan ata *v.* nitsläppa (träd), utlägga mer än nödigt. -akoidun tua *v.* stadgas, bli styf (tania).

Tanhu un *s.* dans. -uelen lla *v.* dansa.

Tanhua an *s.* fätäg, boskapsgård, skjul emellan fähus och lada. -ainen isen *dim.* litet täg. -allinen isen *a.* med fätäg försedd, en boskapsgård full.

Tania an *a.* stadig, stadgad, bastant, styf. -nistun ua *v.* stadgas, bli styf. -neudun utua *v.* stadga sig, bli beskedlig.

Tanikka kan *s.* jalkatanikassa till fots, Tanikan linna = Tarttolinna?

Tankkaan kata l. -kkoon kota *v.* bete sig stelt, stapla, stamma. -kki kin *s.* stelhet, lifrock (takki). -kistun ua *v.* styfna. -kistan aa *v.* göra styf. -kistus uksen *s.* styfgörning, styfhet.

Tanko ngon *s.* stång. -onen sen *dim.* liten stång. -oinen isen *a.* med stång försedd. -ngollinen isen *a.* med stång försedd, ett stångs mått, en stång fäll. -ngotan ttaa *v.* förse med stänger, mäta stångwis, tangottain stångwis. -ngotoin ttoman *a.* utan stång.

Tankutan ttaa l. -ttelen tella *v.* stapla, tola med afbrott, med swårighet. -tus uksen *s.* stapling.

Tanno on *s.* hufwudbindel.

Tanno.... se tantere.

Tano on *s.* näfwerrimsa, tanotorvi näfwerlur, tanokontti wäska af näfwerrimsor. -oinen isen *a.* af näfwerrimsor gjord. -okas kkaan l. -okainen isen *s.* näfwersko. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* omwira med näfwerrimsa, uttänja, längta. -otus uksen *s.* omwirning med näfwerrimsa, uttänjning.

Tansi in *s.* dans. -in ia l. -saan sata *v.* dansa.

Tantere (*sdr.* tanner) en *s.* hård mark, fält, trampadt ställe, tannermaa två gånger bränd swedjemark. -nnerran rtaa l. -nnertelen rrella *v.* trampa, tumla, styffa bort gräsmattan, bränna för andra gången en swed, trampa hård. -nnerrus uksen *s.* trampning, styffning, swedbränning för andra gn. -nteroitan ttaa *v.* trampa. -nnerrun rtua *v.* bli hård (om marken), bli gräslupen.

Tanttu tun *s.* folt.

Tanu un *s.* hwit qwinnohufwa (tanno, tano). -utan ttaa *v.* förse med hufwa.

Tao.... se tako....

Tapa van *s.* sed, wana. händelse, tillfällighet, pahat tavat dåliga seder, tavallansa på sitt sätt, tavasta af wana, stundom, aika tavasta fällan, tavastaan wanligen, i allmänhet, tavan taiten o. behindradt, noggrannt, tavantakaa tid efter annan, tidt och ofta, tapaturma slump, oförmodad händelse (if. elak), teki tapaturmaa gjorde oförwarandes, af en händelse, tapaturmainen tillfällig, oförutsedd, utan föresats, tapaturmaisuus tillfällighet, oförutsedd tilldragelse, olycka, tapaturmaisesti oförwarandes. -anen sen *dim.* = tapa, tapasiaan efter sin wana. -ainen isen

Digitized by Google

a. artad, beskaffad, liknande, hyvän tapainen wälfrejdad, epätapainen ostadig, wansklig, veitsen tapainen liknande knif. -aisuus uuden *s.* sedlig beskaffenhet. -aisesti *adv.* sedligt beskaffadt, liknande. -vallinen isen *a.* wanlig. -vallisuus uuden *s.* wanlighet. -vallisesti *adv.* wanligen, wanligtwis. -vatoin ttoman *a.* owanlig. -vattomuus uuden *s.* owanlighet. -vattomasti *adv.* owanligt, ostadigt, oskickligt. -votoin ttoman *a.* utan skick och seder, ostyrig, wåldsam. -paan vata *v.* träffa, hända, råka, gripa efter, tapasi sanoa råkade säga, tapasi hänen råkade honom, tapasi miekan grep efter swärdet, tapaa sanoja söker efter ord, meni tapaamaan gick för att råka, för att söka. -paus uksen *s.* händelse, träff, gåta. -paelen *sdr.* -pailen lla *v.* råka fortfarande, famla efter, försöka att komma åt, eftersöka, jaga efter. -paisen sta *v.* hastigt råka, gripa till. -pahdun htua *v.* inträffa på samma ställe, hända, inträffa, tilldraga sig. -pahtuma an l. -pahtumainen isen *s.* inträffad händelse. -pahtumus uksen *s.* tilldragelse, händelse. -pahtelen hdella *v.* hända då och då. -voitan ttaa *v.* eftertrakta, famla efter, söka efter, följa i spåren, efterrapa, söka nå, tarhan tammisen tavoitti upphann en ekgård, lakkia päästänsä tavoitti bjöd till att få mößan från sitt hufwud, lasku tavoitti tuhannen resultatet af räkningen war ett tusen. -voitus uksen *s.* eftertraktan, sträfwan, resultat, efterrapning. -vottaja an *s.* eftertraktare, efterrapare. -voittelen tella *v.* småningam eftertrakta, syfta på, alludera. -paudun utua *v.* insinna sig. -vastan aa *v.* pläga. -vastelen lla *v.* pläga ofta.

Tapani in *s.* Stefan.

Tapanto nnon *s* golftilja (tapan).

Tapi vin = tavi.

Tapio on *s.* skogsgud, gransångare (*ficedula abietina*), tapion kanto stubbe som slår skott omkring sig, tapion pöytä *ep.* för en trädtopp som utbreder sig horisontelt. -ola an *s.* Tapios hem. -olainen isen *s.* en af Tapios folk.

Taplikkainen isen *a.* prickig, fläckig. -kki kin *s.* fläckigt djur (täpli).

Tapan ppaa *v.* döda, dräpa, slagta, tröska. -ppo pon *s.* dråp, tappotanner dråpfält, dråpplats. -ppaja an *s.* dräpare, tröskare, papin tappaja ett slags skalbagge. -ppajainen isen *s. pl.* tappajaiset slagtkalas, tröskkalas, tröskningslön. -panto nnon *s.* tröskning. -ppelen pella *v.* småningom döda, tröska, slåß. -ppelu un *s.* träffning, drabbning, slagtning, slagsmål. -ppelus uksen *s.* slagsmål. -ppelias aan *s.* slagskämpe, slagsbulte. -patan ttaa *v.* låta döda, låta tröska. -pattaja an *s.* den som låter slagta, tröska. -pattelen tella *v.* småningom låta döda l. slagta.

Tappaan pata *v.* tappa, förlora. -ppio on l. -ppo pon *s.* förlust.

Tappara an *s.* yxa, bila, swärd. -ainen isen *dim.* = tappara.

Tappi pin *s.* tapp, tapin vääntäjä ängkuarr (*gallinula crex*), tappiniekka försedd med tapp. -inen sen *a.* med tapp försedd. -pitan ttaa *v.* förse med tapp.

Tappo pon *s.* täppa. -onen sen *dim.* liten täppa. -oinen isen *a.* rik på täppor (tapan, tappaan).

Tappura an *s.* blår, tappuralanka blårgarn, tappuran marja njupon, orjantappura törnrosbuske (*rosa canina*). -rainen isen *a.* af blår, af törnrosbuske gjord. -risto on *s.* blårhög, skog af törnrosbuskar. -roitsen ta l. -roitan ttaa *v.* drifwa (med blår). -roitun ttua *v.* bli som blår.

Tapuin ppumen *s.* klappträd. -utan ttaa *v.* klappa. -utus uksen *s.* klappning. -uttaja an *s.* klappare. -uttelen tella *v.* klappa fortfarande.

Tapuli in *s.* stapel, kellotapuli klockstapel.

Tapuna an *s.* hop, skock (hästar).

Taraha an = tarha.

Tarakka kan *s.* hästbak, baksadel, på berg wäxande dwärglikt träd (gran, tall), lismare, istuu tarakalla sitta bakom sadeln.

Taratan ttaa *v.* prata, sladdra.

Tare een = tarakka.

Tarha an *s.* inhägnad, gärde, gård (is. för boskap), ladugård, bom omkring en

Digitized by Google

fiockflotta, puutarha inhägnad träd-plantering, park, lyutarha bengård, benhus, kirkkotarha kyrkogård, tarha-piika labugårdspiga, yrttitarha krydd-gård, trädgård, tarhakakko = tarha-pöllö berguf (*strix bubo*), tarhakärme snok, tarhalatvainen tättoppig. -hanen sen l. -hasin imen *dim.* liten inhägnad, liten gård, olla tarhasilla leka gårdslek (med i ring satta stenar). -huri in *s.* gårdsvakt, yrttitarhuri trädgårds-mästare. -hila an *s.* krans, ram. -haan ata l. -hailen lla *v.* omgifwa, omhägna. -haus uksen *s.* omgifning, om-hägnad. -hoitan ttaa l. -hoitsen ta *v.* omgärda, inhägna (if. för boskap). -hoi-tus uksen *s.* omhägnad.

Tarikainen isen = torikainen.

Tarisen sta *v.* berätta. -ina an *s.* be-rättelse, historie. -inainen isen *dim.* lit-ten berättelse, fabel. -inallinen isen *a.* berättande, historisk. -inoin ida l. -inoit-sen ta *v.* berätta. -inoima an *s.* berät-telse, nowell.

Taritsen ta, taritselen l. tarittelen = tar-joon, tarjoelen.

Tarjo on *s.* anbud, tillbud, on tarjona ör till buds. -on oa l. -oon ota *v.* erbjuda, bjuda, tillbjuda. -ous uksen l. -oomus uksen *s.* tillbjudning, an-bud. -oja an *s.* tillbjudare, bjudare, ropare (på auktion), -oelen *sdr.* -oilen lla l. -oskelen lla l. -ontelen nnella *v.* bjuda fortfarande, då och då. -oun uta *v.* erbjuda sig, erbjudas.

Tarkenen rjeta l. -kennun ntua *v.* itt-härda kölb, icke frysa.

Tarkia an = tärkiä.

Tarkka kan l. -kas kkaan *a.* skarp, no-ga, noggrann, aktsam, tarkkaan l. tar-kalleen l. tarkoin noga, noggrannt, tarkkapäinen som har skarpt hufwud, tarkampuja skarpskytt, tarkka Tapiola det skarpsynta Tapiola d. å. Tapiofol-ket. -kkuus uuden l. -kkaus uden l. -kkuu uun *s.* skarphet, noggrannhet, uppmärksamhet, aktsamhet. -kasti *adv.* skarpt, noggrannt. -kan kkaa l. -kkaan kata l. -kastan aa *v.* behandla med noggrannhet, aktgifwa, akta, undersöka. -kastelen lla *v.* aktgifwa fortfarande, bete sig aktsamt, öfwerwäga, besigtiga. -kkaus uksen *s.* aktgifning. -kastus uksen *s.* aktgifning, undersökning. -kka-un uta l. -kostun ua *v.* bli noggrann, bli skarpsinnig. -koitan ttaa l. -koit-telen tella *v.* syfta, sigta, rigta, mätta, ha för affigt. -koitus uksen *s.* syfte, syftning, affigt, afseende. -kotin ttimen *s.* medel att syfta l. sigta, sigt, *ep.* för Tapiola wärdinnan såsom skarpsinnig. -kistan aa *v.* göra noggrannare, för-bättra. -kistus uksen *s.* förbättring, skärpning. -kistun ua *v.* bli noggran-nare, skärpas. -kistutan ttaa *v.* skärpa, göra noggrann.

Tarkkiainen isen = tahkiainen.

Tarma an l. -mo on l. -mu un *s.* känsla, kraft, raskhet, tarmoin takaa med yt-tersta kraft. -mu un l. -muas aan l. -mokas kkaan l. -mukas kkaan *a.* kraftfull. -motoin ttoman *a.* kraftlös. -mos oksen *s.* kraftlöst tillstånd, wan-makt. -moun uta *v.* få krafter l. känsla, komma till sans. -mosa an *s. pl.* tar-mosat sladstänger.

Tarna an = taarna.

Tarne een = tarve.

Tarnu un, tarnuinen isen = turnu, turnuinen.

Tarpa van l. -voin pomen l. -vin pi-men *s.* stör att framskjuta båt. -von poa *v.* skotta, stöta fram båt med stång, slå med sådan stång (för att skrämma fiskar i nät), gå l. traska i smutsen. -poilen lla *v.* skotta smått. -paan vata *v.* slå. -paisen sta *v.* slå till en gång. -po von l. -pomus uk-sen l. -rvonta nnan *s.* slag med så-dan stör, plaskning, fiskdrifning i nät, tarpoverkko l. tarvinverkko skottnät, pulsnät.

Tarpia an *s.* knapp. -rve l. -rves peen *s.* behof, tarf, nöd, tarvekalu behöf-ligt redskap, tarvetila då behof göres, tehdä tarpeensa göra sitt tarf, olla tarpeellansa wara på sitt tarf. -pei-nen isen l. -peellinen isen *a.* behöf-lig, nödig. -peellisuus uuden *s.* be-höflighet. -peellisesti *adv.* nödigtwis. -peetoin ttoman *a.* obehöflig, onödig. -peettomuus uuden *s.* obehöflighet.

Digitized by Google

-peettomasti *adv.* onödigtwis. -rvitsen ta *v.* ha af nöden, behöfwa, ei minun tarvitse tulla jag behöfwer ei komma. -vitsevainen isen *a.* behöfwande, nödställd. -vitsevaisuus uuden *s.* nödställd belägenhet.

Tarri in *s.* kärrfäfte (*equisetum palustre*).

Tarrus uksen = tahrus.

Tartto ton *s.* potatis, Tarttolinna Dorpat.

Tartun ttua *v.* fastna, häfta wid, smitta, gripa uti, fatta, tarttuva tauti smittosam sjukdom, tarttuneen ruoho = pitsku. -ttumus uksen *s.* widhäftning, smitta. -ttuvainen isen *a.* fastnande, smittande, smittosam, t. virna = kiereheinä. -ttuvaisuus uuden *s.* widhäftande egenskap, smittosamhet. -ttumatoin ttoman *a.* icke fastnande, osmittosam. -tos oksen *s.* anhäftning, gripning. -ttiainen isen = tahkiainen karborr. -tunnainen l. -ttunainen isen *a.* smittosam, *s.* smitta, utslag. -tuksentelen nuella *v.* fastna smått, häfta wid. -tutan ttaa *v.* ha att fastna, häfta, ansticka, besmitta, inympa. -tutus uksen *s.* widhäftning, inympning. -tuttelen tella *v.* småningom ha att fastna, besmitta gång efter annan.

Taru un *s.* berättelse, historie, fabel. -uinen isen *a.* historisk, fabelaktig (tarina).

Tarvas aan *s.* stort djur (Elefant, Mammuthdjur?).

Tarv.... se tarp....

Tasa an *a.* jemn, plan, slät, panna tasan bela jemnt, tasajako jemn delning, lumi on aidan tasalla snön är jemnt högt med gärdesgården, tasapaino jemwigt, tasamäärä proportion, analogi, tasapää tappelo enwig, tasasauma krawel, tasakerta sista stockwarfwet intill röstet på hus (utom gaflarna), tasjemna, tasakärsä plattnos, *ep.* för björn, tasaturpa *ep.* för häst, tasaterä jemnt bett, bila, tasalanko l. tasapolvinen jemnsthld, tasavalta republik. -ainen isen *a.* jemn, platt, opätasainen ojemn. -aisuus uuden *s.* jemnhet, opätasaisuus ojemnhet. -aisesti *adv.* jemnt, opätasaisesti ojemnt. -akka kan *a.* jemn, tasakkaa jemnt fördelad. -aan ata *v.* jemna, dela jemnt, göra lika. -aus uksen *s.* jemning, pläwän tasaus dagjemning. -aaja an *s.* jemnare, equator. -ailen lla *v.* jemna smått, jemka. -aun uta l. -aannun ntua *v.* bli jemn, jemnas, jemka sig. -soitan ttaa *v.* jemna, göra jemn, slåta, ersätta, godtgöra. -soitus uksen *s.* jemning, ersättning, godtgörelse. -soittelen tella *v.* jemna småningom, jemka, slåta. -sin ia *v.* jemna fortfarande, stadga.

Taskin imen *s.* krum yta (till urhållning).

Tasku un *s.* ficka, höskallra (*rhinanthus cristæ galli*), taskukello ficktur, taskuvaras ficktjuf, kivitasku stensqwätta, taskunäre liewarg (*pedicularis sylvatica, palustris*). -uinen isen *a.* med ficka försedd. -uttelen tella *v.* gå med ficka, framla, klappa.

Tasma an l. -mio on *s.* ek. -mia an *a.* stark.

Tassaan ata *v.* gå tassande, röras sakta hasande. -ssu un *s.* sakta hasande ljud, tassujalka tassande fot, kivitassu stensqwätta, kiven tassu stenmossa, färgmossa (*lichen saxatilis, tinctorius*). -ssukka kan *s.* en sakta gående, hasare. -ssin ia *v.* röras med doft ljud fortfarande, tråda. -ssutan ttaa l. -ssuttelen tella *v.* åstadkomma sakta doft ljud, gå tassande. -ssutus uksen *s.* rörelse med sakta ljud. -ssuttaja an *s.* stensqwätta. -ssahdan htaa *v.* hasa hastigt.

Tasso on = taskin.

Tastin ia *v.* hämma, hejda, tämja. -ium uta l. -iunnun ntua *v.* hämmas, hejdas. -iutan ttaa *v.* hejda, göra tam. -iuttelen tella *v.* hejda småningom, tämja fortfarande.

Tateinen se tade.

Tatio on = tasainen.

Tatjus uksen, tatjustelen lla = nahjus, nahjustelen.

Tatron oa, *v.* upwecka, undersöka, utforska, subbla (tahraan). -oskelen lla *v.* upwecka småningom, subbla fortfarande (tahraelen). -oinen isen = tahrainen.

Digitized by Google

Tattara an *s.* Zigenare. -ainen isen *a.* Zigeneriſk, månggift.
Tattari in *s.* bohwete = tattarkaura l. tattarvehnä; tattarheinä = kahsoisruoho l. vinkeriäinen, linnun tattari = pihan nurmi, siantattar fnoppar, mortåg (*polygonum viviparum*). -inen isen *a.* af bohwete.
Tatti tin *s.* ſwamp (*boletus*), hepotatti (*b. scaber*), lehmän t. (*b. edulis*), voitatti (*b. bovinus*), rahka t. mörkbrun hård ſwamp, haapat. ſaffianfärgad rar ſwamp, keltat. mörkbrun ſwamp.
Tauha an *a.* rå, obildad. -aan ata *v.* ſtoja, larma.
Taukkeloihten ta *v.*
Tauko u'on *s.* tåg, rep, tauko päästäsi tapoa bind ett rep från ditt huſwud.
Taukoon u'ota *v.* ſtanna, upphöra, taukoomatta oupphörligen. -kous uksen *s.* afſtanning, uppehör. -koutan ttaa *v.* ha att ſtanna, låta upphöra, uppſjuta, fördröja, förhala.
Taula an *s.* ſnöſke, taulakääpä ſnöſſticka (*boletus fomentarius*), taulaheinä ſolögon (*ranunculus acris*), takoo taulaa bereda ſnöſke, förargas. -anen sen *dim.* ſnöſkbit. -ainen isen *a.* af ſnöſke, ſnöſtrik. -akas kkaan *a.* trög, ſölaude. -aan ata *v.* anwända l. giſwa ſnöſke. -loitan ttaa l. -laſtan aa *v.* ſamla ſnöſke.
Taulu un *s.* taſla.
Tauna an *a.* ſpak, ſtilla, ſakttig.
Taurio on *s.* förderf.
Tauru un *a.* mör, mjuk, *s.* oſalad tjärwed. -run ua l. -ruun uta l. -ron oa *v.* bli mör, uppmjukas, ſwälla (ſärſt ſiſt wid tokning).
Tauskaan kata l. -kon oa = tiuskaan.
Tauta dan = säynäs? touta?
Tauti din *s.* ſjukdom, ſjuka, kulkutauti ſarſot, kivit. ſtenvaſſion, vilutauti froſſa, keltat. gulſot, vesit. wattuſot, luutauti gikt, panentatauti påtrollad ſjukdom, tautivuode ſjukbädd, vatsatauti diarrhe, Jumalan tauti obekant ſjukdom ſom föreſtälles ſärſkildt af Gud tillſkickad. -tinen isen *a.* ſjuklig, ſom ſjukas, vilutautinen froſſpatient. -tisuus uuden *s.* ſjuklighet, kraſlighet. -dillinen isen *a.* ſom har l. medför ſjukdom, ofund. -dillisuus uuden *s.* ſjuklighet, ofundhet. -tiudun utua l. -tiunnun ntua l. -distun ua *v.* inſjukna, få ſjukdom, bli ſjuklig. -distan aa l. -distelen lla *v.* lida af ſjukdom.
Tautta *prt.* för ſtull, derigenom (taki, kautta).
Tau'un ukus, tau'utan ttaa = taukoon, taukoutan.
Tavaan vata l. -vaelen *sdr.* -vailen lla *v.* ſtafwa. -vaus uksen *s.* ſtafning. -vaun *s.* ſtafwelſe. -vuinen isen *a.* ſtafwig. -vautan ttaa *v.* ha att ſtafwa, låta ſtafwa.
Tavara an *s.* wara, egendom, tavara-aitta warumagaſin. -ainen isen *a.* rik på waror, förmögen.
Tavaskainen isen *s.* ojemn.
Tavi in *s.* frickand (*anas crecca*).
Taviokuurna tallbit (*corythus enucleator*).
Tavoitan, tavoittelen, tavoitus ſe tapa.
Tavon takoa = ta'on.
Tavun uun = tavaus.
Te teidän J, Eder, *pl.* af sinä.
Teen tehdä ſe tek...
Teeri ren *s.* orre, teeren ripat fråkmar, teerimetso tackelhöne (*tetrao tetrix*). -inen isen *a.* rik på orrar.
Teesin imen *s.* en ſlags yxe.
Teetän ſe tek...
Teevin in *v.* halſa (om barn).
Tehdas, tehdastelia ſe tek...
Tehkiä än l. -kä än l. -käsä än l. -kunen sen *s.* trög, ſenfärdig, obegriplig. -käsänyn utyä *v.* bli trög, utmattas.
Teho on *s.* kraft, lifligbet, drift, framgång. -ollinen isen l. -okas kkaan l. -oisa an *a.* werkſam, driftig, ſpisſam. -oisuus uuden *s.* drifligbet, wighet, ſpisſamhet. -otoin ttoman *a.* kraftlös, owerkſam, otillräcklig. -oon ota *v.* trifwas, wara wid kraft, förſlå. -otan ttaa l. -oitsen ta *v.* ha att trifwas, ådagalägga drift, utwecklas, ha framgång, ſjuta ſkott, förſlå. -oinnun ntua *v.* bli driftig, utwecklas, börja att trifwas. -ottelen tella *v.* utweckla ſmåningom drift, erbjuda, hota.

Digitized by Google

Tehto hdon, tehtoisa an = teho, tehoisa.
Teijaan ata l. -jailen lla *v.* gå med låtsta steg, trippa, sprättas. -aus uksen *s.* lätt gång, sprättning.
Teikki kin *s.* stång.
Teikkaan kata l. -kun kkua = teijaan sprättas. -kari in *s.* sprätt.
Teikäläinen isen *a.* hos eder boende, af edert parti (te).
Teili in *s.* stegel. -laan lata *v.* stegla.
Teinen se tie.
Teini in *s.* bjefne, teinisolmu walknut.
Teippaan pata l. -ppailen lla l. -pastan aa l. -pastelen lla = teijaan, teipastus = teijaus.
Teiri in = teeri.
Teiskaan ata l. -kaelen *sdr.* -kailen lla l. -kun ua *v.* trippa, sprättas. -kari in *s.* sprätt. -ka an l. -ko on *s.* sprättaktighet (teijaan).
Teivastan aa l. -telen lla = teipastan.
Teivin iä *v.* skymma undan.
Teen tehdä (*st.* teke) *v.* göra, förfärdiga, tillwerka, utgöra, tekee työtä arbetar, tekee tietä bygger wäg, t. ohraa sår korn, tekee peltoä upptager åker, tekee eloa skördar, t. heinää slår hö, t. lapsia aflar l. föder barn, tekee weroa utgör skatt, tekee leikkiä skämtar, t. pilkkaa gör narr, tekee kalaa rensar fisk, tekee siaa bäddar, mieleni tekee jag har lust, mig lyster. -ekiä än *s.* görare, työn tekiä arbetare. -ekiäinen isen *dim. pl.* tekiäiset betalning l. belöning för arbete, de åtbara inelfworna af fisken, hyväntekiäiset godtgörelse. -ekiäin ämen *s.* arbetslön. -ekemys yksen *s.* handling. -ekemä än *s.* werk. -e'e ekeen *s.* under arbete, on tekeellä l. tekeillä är under arbete. -ein kimen *s.* instrument. -eko e'on *s.* gerning, werk, förställning, työn teko arbete, heinän teko höstätter, tekosynti werkssynd, tekomieli tillgjordhet, tekosyy swepskäl, tekopyhä skenheslig, tekosonta artificiell spillning, tekoviisas tillgjordt wis. -ekonen sen *dim.* litet werk, spratt. -ekoinen isen *a.* gjord, puolitekoinen halfgjord, omatekoinen sjelfgjord. -ehtyinen isen *dim.* af tehty gjord. -eos oksen *s.* werk, on teoksilla är under arbete. -eento l. -eonto nnon l -eentä nnän l. -entö nnön *s.* görning, arbete, weneen teentäruno sång under båtarbetet. -ehdas htaan *s.* werkstad, fabrik, karjan tehdas boskapens hwiloplats, wenheen tehdas båtrummet der wattnet samlas, fölswin, yrttitarhan tehdas krydsgårdsbänk, rabatt. -ekelen e'ellä l. -eentelen eennellä *v.* göra smått, arbeta smått. -eelmä än *s.* småwerk, ofullbordat arbete, werkon teelmä under arbete warande nät. -eeskelen llä l. -eeskentelen nnellä *v.* göra smått, göra sig till, förställa sig, agera. -eeskelemys yksen *s.* förställning. -eeskelmä än *s.* låtsadt werk, teaterpjes. -eetän ttää l. -eettelen tellä *v.* låta göra. -eettäjä än *s.* som låter göra, arbetsfogde, uppsyningsman. -eetto ton l. -eetäntö nnön *s.* föranstaltning. -eotan ttaa l. -eottelen llä *v.* låta göra, beställa. -ekeyn ytä l. -ekeennyn ntyä l. -ekeydyn ytyä *v.* göra sig, bliswa, göras, wänjas, förwandlas, öfwergå. -ehdastelen lla *v.* idka fabriksrörelse. -ehdastelia *s.* fabrikant, industriidkare. -ekaisen sta l. -ekäisen stä *v.* göra hastigt.
Tekka kan *s.* stut, ett slags gräshoppa.
Teksti in *s.* text.
Tela an *s.* allt bortskämdt, förderfwadt, bränder på swedjeland, rullstock, kafwel, rulle, telapuu tillhugg som medför ens bane, poikkitelaan på twären, telat täynnä tynnyriä tunnställningarna fulla med tunnor, telalauta rullbräde, telarattaat blockwagn. -laan ata *v.* skada, förderfwa, förgöra, bringa om lifwet. -laus uksen *s.* skada, förderf, förnärmelse, sårande, lemlästning, bane. -latan ttaa *v.* förlora. -laun uta l. -laannun ntua *v.* skadas, förderfwas, förloras, förgöras, få sin bane. -loitan ttaa *v.* förgöra, afrätta, nedgöra. -loitus uksen *s.* förgörande, afrättning. -loittaja an *s.* förgörare, skarprättare. -lotan ttaa *v.* förse med kaflar l. rullar.
Teli in *s.* rulle, kafwel, jääteli isklimp, maa on telein marken består af frusna klimpar, fuolar, telipää isknöl på

Digitized by Google

wäg l. iſar. –ikko kon *s.* knyffel. –ine neen *s.* ſtällning, *pl.* telineet ſtälluingar.
Teljahdan htaa *v.* klinga till doft.
Teljo on *s.* toft, robbarbänk, *pl.* teljot garnering (i båt).
Telki ljin = tela, teli.
Telki ljen *s.* bom, rigel, ſmäll (i lås), panna telkeen tillbomma, rigla. –kinen l. –keinen isen *s.* med rigel förſedd. –lkeen ljetä l. –ljin lkiä *v.* tillbomma, rigla, tillſluta, ſtänga. –ljin lkimen *s.* bom, rigel, ſtängſel, hinder. –lje lkeen *s.* tillbommadt ſtick, axel. –ljitän ttää *v.* förſe med rigel, bom. –kasen sta *v.* tillbomma haſtigt. –kentelen nnellä *v.* bomma, ſtänga ſmäningom.
Telkin kkiä l. –kitsen tä *v.* kila, driſwa med kil l. wigg, plugga, hoppa på ett ben (barnlek). –kin kkimen *s.* kil, wigg, plugg. –kitän ttää *v.* inkila, teräsvöihin telkitäksen inkilar ſig (inneſluter ſig) i ſtålband (ſtålharneſt).
Telkku kun *s.* underlag, akkunan t. undre fönſterbrädet.
Telkkä kän *s.* wigg, knipa, ſwärta (*fuligula*), telkkäpää hinder.
Telkkä kän l. –ämä än *s.* ordnadt tillſtånd, godt ſtick. –ämöinen isen *a.* ordnad, i godt ſtick.
Telkytän ttää l. –ttelen tellä *v.* hacka, ſtöta.
Tellin iä *v.* omfamna wid helsning (om barn, teevin).
Tellitelen tellä *v.* hacka, hamra. –llään ätä *v.* hacka, ſtampa, trampa, ſtryka fram ryckwis. –llävs yksen *s.* ſtöt, ſtakning. –llastan l. –llustan aa l. –llustelen lla *v.* lunka, ragla, traſka fram.
Telly yn = teljo.
Telme een *s.* ſtoj, buller, gny. –meen etä l. –min iä l. –män ää l. –mään ätä *v.* bullra, ſtimma, ſtoja, knuffa. –mäke kkeen *s.* ſtoj, buller. –mävs yksen *s.* knuff. –mäelen *sdr.* –mäilen lla *v.* wäsnas, ſtoja, knuffas.
Teloitan, telotan, teloitus ſe tela.
Telon oa, teloon ota = telaan.
Telpäs ään *s.* fregelund.
Telsa an *s.* ſmäll i lås, rigel.
Telso on *s.* holkyxe. –on oa *v.* hugga med ſådan yxe, groſhugga.
Telta llan l. ltan *s.* tält, himmel öfwer något, ſänghimmel, ſparlakan, yell, brudhimmel. –amoinen isen *s.* ſom har eget tält, egen ſänghimmel, förmögen, lycklig, ſäll (ſmekord). –turi in *s.* den ſom håller yell.
Telus uksen = teline.
Temmaan ata *v.* rycka, bortrycka. –mmaus uksen *s.* rycknig, paroxysm, ryck. –mmaelen *sdr.* –mmailen lla *v.* rycka ſmått, då och då. –mmon oa *v.* rycka groft, raſt. –mmotan ttaa l. –mottelen tella *v.* ha att rycka ſtarkt. –mmotin ttimen *s.* medel att rycka fram, *op.* för häſthof, örnens klor o. ſ. w.
Temminkäinen isen *s.* ſtädad, graun.
Tempaan mmata, tempaus uksen, tempaelen *sdr.* –pailen lla, temmon mpoa = temmaan, temmaus, temmaelen, temmon. –paisen sta *v.* rycka till en gång. –mmin mpiä *v.* rycka fortſarande.
Temppu pun *s.* takt, grepp, tag, knep, omſtändighet. –nnen sen *dim.* = temppu. –uinen isen *a.* konſtig, ränkfull, nyckfull. –pustan aa l. –pustelen lla *v.* ha knep för ſig, wara ränkfull, nyckfull.
Temun ua l. –muun uta *v.* bullra, larma, wäsnas. –mähdän htää *v.* åſtadkomma ett haſtigt dån.
Tenho on *s.* kraftyttring, förtrollning, förherning, ei tule tenhoa gör ej werkan, tenhon päiwällinen olyckshändelse, tenhoteräs godt ſkärande ſtål. –ola an *v.* Tenala ſocken. –ollinen isen l. –oisa an *a.* kraftig, werkande, bedårande, förtrollande, förderſlig. –ous uden *s.* kraftighet, karlawulenhet, friſkhet. –oon ota l. –otan ttaa l. –ottelen tella *v.* förtrolla, förtjuſa, intaga, förhera, bota med ondt. –hetär l. –hätär ttären *s.* tjuferſka, hexa.
Tenin ſe tenä.
Tenka ngan *s.* penning, ränta, t. heinä = kukkaroheinä.
Tenkelikki kin = tenlikka.

Digitized by Google

Tenkkeli in, tenkkelen kellä, tenkelmys yksen = tenkkä, tenkkään.
Tenkkä kän *s.* hinder, motstånd. -kkään kätä *v.* göra motstånd, hindra.
Tenlikka kan *s.* stospik, klackspik. -ainen isen *dim.* nubb.
Tennastelen lla = tenhottelen.
Teno on = tenho, tenoteräs.
Tentteri in *s.* swimning.
Tenttu tun *s.* liten backhympel.
Tenä än *s.* motstånd, tekee tenää sätter sig emot. -nin iä l. -nästän ää *v.* göra motstånd, jyvä tenii pellossa säden will ej slå brodd, ej komma upp. -nimys yksen *s.* istadig häst. -näyn ytä *v.* bli arg. -nännyn ntyä *v.* inwecklas, bortblandas.
Teos, teotan, teottelen se teke.
Tepasen sta *v.* taga korta steg, stiga smått, nätt.
Tepan ppaa l. -pastan aa l. -pastelen lla *v.* stoja, wässas, isrigt syssla, snoka. -pastus uksen *s.* stoj, isrigt syssländе, snokande.
Teperryn rtyä *v.* digna.
Tepin ppiä *v.* trippa, trafwa, öfwerlägga, bilägga. -pistelen llä l. -ppailen lla *v.* trippa, hoppa smått. -pon ppoa *v.* hoppa rasst, trippa med större steg. -ppo pon *s.* tripp, teppovesi degwatten. -pponen sen *dim.* småtripp, tekee tepposia gör otyg, begår galenskaper.
Tepo tehty, alldeles passligt.
Tepsaan sata *v.* stoppa, göra stål för sig, spisa, räcka till. -sin iä *v.* stoppa fortsarande, staka, gå med lätta steg, förstå, räcka till. -suttelen tella *v.* strö, staka, göra lätt.
Tepuli in = temppu.
Teputan ttaa = taputan.
Tere een *s.* läderremsa i sömmar, rand i sko.
Terentelen nnellä *v.* bjuda till, hota, strämma.
Terhen nen *s.* stjul, stygd, lä, dimma. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* lugn, warm, wek, len, dimmig. -nnän ntää *v.* göra lugn, stilla, stymma, saari terhentää holmen bildar lugnt watten (på läsidan), terhentää näkö stymmer syn. -ntäinen isen *s.* lugnande wind, windstilla (terho).
Terhistelen llä = terentelen.
Terho on *s.* ollon, *a.* frisk, wälmående, lugn (fri för wind, terhen). -heninen isen *a.* full med ollon. -holainen isen *a.* boende i lugn, wälmående, fäll (teltamoinen).
Terhu un *s.* abborgräs (*potamogeton*), meriterhu (*p. gracilis*).
Terhus uksen l. -usta an *s.* ormögon (*asperugo procumbens*).
Terilöpää *ep.* för hjortron.
Terma an, termä än = törmä.
Termon oa *v.* bortskaffa, stotta undan.
Terne een l. -ni in *s.* rämjölk, kalfsdans, ternikarva bet första fina håret wid födelsen, ternepilvi tunnt moln. -ninen isen *a.* af rämjölk, rämjölksblandad. -nikkö kön *s.* djur som ännu ej fällt det första håret, gulblack häst.
Teroitan, teroitus se terä.
Terve rpeen *s.* härdad, härdnad.
Terri in, terrinen isen = teeri, teerinen.
Tersaannun ntua *v.* fastna, klibbas.
Tersikkä kän *a.* kort, trubbig, nödwuren. -sistyn yä *v.* bli nödwuren, bli kort, trubbig.
Tersin iä l. -iskelen llä *v.* göra något med upprepade bemödanden, åflas, tersii työssä, tyttöä.
Terska an *s.* ollon, knopp, poikaterska pojkknyffel.
Terstyn yä = tersistyn se tersikkä.
Tersuttelen tella *v.* staka, sälla.
Terton *adv.* alldeles.
Tertiu tun *s.* klase, hänge, tallstrunt, tofs på härband, leppäterttu rödstjert (*luscinia phoenicurus*).
Terva an *s.* tjära, tervahauta tjärdal, tervakukka = tervakka, tervapässky tornswala (*cypselus apus*), tervarinta tjärbröst, *ep.* för säde, båt, tervavesi l. tervan kusi tjärwatten, tervaheinä allehanda klibbiga wexter, tervanunnu rämjölke (*epilobium angustifolium*). -ainen isen *a.* tjärig. -akka kan *s.* tjärört, flugfånga (*lychnis viscaria*). -as aksen *s.* tjärved, tervasleppä al med klibbiga blad. -aksinen isen *s.* rif på tjärved. -aan ata *v.* tjära, för-

Digitized by Google

bittra. -aus uksen *s.* tjärning, kirkontervaus kyrktjärning, *ep.* för otidigt sångelag. -aeja an *s.* tjärare. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* tjära smått. -autan ttaa *v.* låta tjära.

Terve een *a.* frisk, sund, helbregda, tervetulu wälkommen, terve l. terve mies! hell! war helsad! -ehyinen isen l. -einen isen *dim.* = terve, terveisiä kaupungista helsningar ifrån staden, terveisillä käyntö besök, visit. -eys yden *s.* helsa. -eesti *adv.* sundt. -eellinen isen *a.* helsosam. -eellisyys yyden *s.* helsosamhet, sundhetstillstånd. -eellisesti *adv.* helsosamt. -ehdän htää l. -ehdin htiä *v.* helsa, helsa på. -ehdys yksen *s.* helsning, wälhelsning. -ehtelen hdellä *v.* helsa fortfarande, en efter annan, gå på visiter. -ehytän *sdr.* -eytän ttää l. -eyttelen tella *v.* låta helsa, bota, läka. -ehdyn htyä *v.* bli frisk, läkas, botas.

Tervetän ttää, tervetys yksen, tervettelen tellä = tervehdän, tervehdys, tervehtelen.

Tervoitan ttaa = tervaan.

Terä än *s.* i allmänhet för alla ting det hwarmed de yttra sin werkan, ss. egg, bett, klinga, spets, udd, ax, fkida, korn, veitsen terä knifbett, egg, päivän terä solfkifwa l solftråle, teräkasvut ax- l. fkidwärter, ruis tekee terää rågen bildar ax l. korn, silmäterä ögonsten, kiukaan terä öfwerfta delen af en badftuugn, sukan, saappaan terä foten af ftrumpan, ftöfweln, teräpää fpetfig, sahran terät gaffelplogens gafflar, airon terä årblad. -änen sen *dim.* litet bett m. m. *pl.* teräset fockor, halfftrumpor. -äinen isen *a.* fkarp, fpetfig, kornfull o. f. w. -äisä än *a.* rik på korn, fkidor m. m. -äisyys yyden *s.* fkarphet, kornrikhet. -ävä än *a.* fkarp, hwaß, qwick. -ävyys yyden *s.* fkärra, hwaßhet, qwickhet. -ävästi *adv.* fkarpt, hwaßt, qwickt. -ätöin ttömän *a.* utan bett, slö, utan korn, kornlös. -ättömyys yyden *s.* slöhet, kornlöshet. -ään ätä *v.* förse med bett l. klinga, göra kornrik. -roitan ttaa l. -roittelen tella *v.* fkärpa, hwäßa, inskärpa. göra fot till ftrumpa l. ftöfwel. -roitun uksen *s.* fkärpning, hwäßning, inskärpning. -roitun ttua *v.* bli fkärpt. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* förfe, bilda korn, wänta på kornets wext. -ritys yksen *s.* förfoning. -rävöitän ttää *v.* hwäßa. -rävöityn ttyä *v.* bli hwaß. -rännyn ntyä *v.* bli hwaß. -räs äksen *s.* ftål, teräsjää färnis, teräsheinä = ruosteheinä, teräsperä förfedd med ftål i ändan. -räksinen isen *a.* af ftål. -räksellinen isen *a.* fom har ftål. -rästän ää *v.* förfe med ftål, härda. -rästys yksen *s.* förftålning. -rästyn yä *v.* bli ftålad, härdas, terveys terästyy helsan blir uppiggad. -räsin imen *s.* fkarpt werktyg, ftampjern, ftampftål. -ruke kkeen *s.* benlös ftrumpa, focka.

Tesmä än *s.* ordning, fkick.

Tesseli in l. -sso on *s.* ett flags yxe.

Testamentti tin *s.* teftament.

Tetina an *s.* oformligt tjock menniska.

Tetri ren l. -ryt yen, tetrinen isen = teeri, teerinen.

Teuhaan hata l. -haelen *sdr.* -hailen lla l. -hon oa l. -hastan aa l. -hakehdan htaa l. -haloitsen ta *v.* fäjftra, larma, ftoja. -haus uksen *s.* larm, ftoj.

Teuhka an = reuhka.

Teuhko on, teuhkoinen isen = keuhko, keuhkoinen.

Teuoon ota l. -on oa *v.* rycka fram, gunga, wagga fram. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* fkaka, ruska, rycka, fara fram ryckwis, wagganbe,

Teuras aan *s.* flagtkräk, flagtboskap. -astan aa *v.* flagta. -astus uksen *s.* flagtning, flagt. -astaja an *s.* flagtare. -astelen lla *v.* flagta smått. -astutan ttaa *v.* låta flagta.

Teuri ren, teurinen isen = teeri, teerinen.

Teuro on = tiera.

Teutaroin ida *v.* röras wärdslöft, wara i beftyr, wäsnas.

Teuva an *s.* Öftermark focken.

Teuvon oa, teuvotan ttaa = teuon, teuotan.

Teva an *s.* elghane. -ana an l. -ane een *s.* elghona.

Digitized by Google

Tia an *s. myth.* ſträckfogel. -anen sen *dim.* liten fogel, mes (*parus*), talitiainen l. pakkaist. talgoxe (*p. major*), mustat. ſwartmes (*p. ater*), tupsut. toſsmes (*p. cristatus*), lappit. (*p. lapponicus*), pensast. kärrmes (*p. palustris*), sinit. blåmes (*p. caeruleus*), tiasen pihka l. ravi ſin genomſkinlig kåda, tiasen kieli läſpande barnſligt ſpråk med inſlickadt ti.

Tiakka kan *s.* diakon.

Tidun ſe titu.

Tie en *s.* wäg, maantie landswäg, tieohi l. tievieri wägkant, tien haara wägſkillnad, sivutie ſidowäg, biwäg, mennä tiehensä gå ſin wäg, on tiellä är på wäg, är i wägen, tien takainen i ändan på wägen belägen. -ehyt yen *dim.* liten wäg. -ietöin ttömän *a.* utan wäg, wäglös. -iettömyys yyden *s.* briſt på wäg. -iekko kon *s.* ſom är på wäg, wiſtas wid wägar, *ep.* för warg. Teinen isen *a.* förſedd med l. rik på wägar.

Tienaan nata l. -naelen lla *v.* tjena, arbeta för betalning.

Tienoo oon *s.* neſd, omgifning, kirkon tienoilla i trakten af kyrkan, joulun tienoilla wid julliden, ei laske tienoollensa lemnar ej tilltråde till ſig. -oinen isen *a.* till trakten hörande.

Tiepsu un = tupsu.

Tiera an *s.* ſnöklimp under häſtfoten (tilsa), stenmoſa, färgmoſa (*lichen saxatilis*), kiven tiera (*byssus jolithus*). -roitan ttaa *v.* bilda ſnöklimp. -rotin ttimen *s.* boll, kula, klimp. -rotun ttua *v.* få ſnöklimp under foten.

Tieraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* göra under ledigheten, ha lediga ſtunder, gå af och an, wara i beſtyr utan att uträtta något.

Tierantelen nnella = tieraelen och teivastelen och terentelen.

Tiero een *s.* andra bränning på ſwed då den wid förſta bränningen obrända weden ſamlas och brännes, polttaa tieretta. -elen lla *v.* bränna obrunna ſtällen och bränder på ſwed.

Tieron oa *v.* wältra.

Tieto don *s.* kunſkap, kännedom, underrättelſe, epätieto owißhet, tietokärkäs l. tietohaluinen wetgirig, tietokukkaro trollpung. -toinen isen *a.* kunnig, wetande, epätietoinen owiß, twiſwelaktig. -toisuus uuden *s.* kunnighet, epätietoisuus owißhet. -dollinen isen *a.* ſom är föremål för wetande, möjlig för wetandet. -dollisuus uuden *s.* möjlighet för wetandet. -dokas kkaan *a.* wettgirig, nyfiken. -dotoin ttoman *a.* ſaknande kunſkap l. underrättelſe. -dän tää *v.* weta, ha kunſkap, tieteni med min wetſkap, tietääkseni ſå widt jag wet, till min kännedom, tietämättä utan att weta, owetande, tietävä wetande, kaikkitietävä allwetande, tiedetty *sdr.* tietty känd, olla tietyillä l. tietyissä wara på bekanta ſtällen, wara ſå att man wet utaf det, tulla tietyihin komma inom kunſkapskretſen. -tysti *adv.* ſåſom bekant, weterligen. -täjä än *s.* wetare, ſpåman, tietäjä-ämmä ſpåkäring. -täväinen isen *a.* wetande. -täväisyys yyden *s.* wetenhet, kaikkitietäväisyys allwetenhet. -tämätöin ttömän *a.* owetande, obekant. -tämättömyys yyden *s.* owetenhet, obekantſkap. -de teen *s.* wetenſkap, tiedemies l. tiedeniekka wetenſkapsman. -teinen isen l. -teellinen isen *a.* wetenſkaplig. -teellisyys yyden *s.* wetenſkaplighet. -teellisesti *adv.* wetenſkapligen. -telen dellä *v.* weta ſmått, weta något, kunſkapa. -dustan aa l. -dustelen lla *a.* kunſkapa, göra ſig unberättad, utforſka, höra efter, höra åt. -dustus uksen *s.* utforſkning, efterſpaning. -dustelia an *s.* kunſkapare. -don toa l. -toilen lla = tiedustan. -doitsen ta *v.* ſyſſelſätta ſig med wetande, forſka. -doitsia an *s.* forſkare, filoſof. -dyn tyä *v.* bli bekant, komma till kunſkap, uppdagas, tulla tietyviin komma till kunſkap. -tymätöin ttömän *a.* ſom ej kommer till kunſkap, outgrundelig, katosi tietymättömiin förſwann i obekanta öden.

Tietän ttää = teetän ſe teke.

Tieva an *s.* holme i ett kärr, ſkogskulle. -nannun ntua *v.* bilda ſådan holme, bli ſmutſig, dammig.

Tiherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* gö-

Digitized by Google

ra i mjugg, ſmuſſla. -rrys yksen *s.* ſmuſſel.
Tihisen stä *v.* hwäſa ſakta. -inä än *s.* hwäsning.
Tihiä än *a.* tät, karg. -heys yden *s.* täthet. -hiästi *adv.* tätt. -hennän ntää l. -hitän ttää *v.* göra tät, förtäta. -hennys yksen l. -hitys yksen *s.* förtätning. -henen hetä l. -heyn ytä l. -hennyn ntya *v.* bli tät, förtätas. -heikkö kön *s.* tät ſkog. -heytän ttää l. -hennytän ttää *v.* låta förtäta.
Tihkiä än *a.* tät, knapp, karg (tihiä). -keys yden *s.* täthet, kargher. -kiästi *adv.* tätt. -kaan kata *v.* felas, briſta. -kaisen sta *v.* haſtigt göra tät, tillſtoppa, hindra. -kaannun ntua *v.* bli wid litet liſ, digna.
Ţihku hun *s.* bagg, fin fuktighet, ſtyprring, *a.* tät, knapp, nöjd med litet (tihkiä). -hun hkua *v.* genomſtyppra, ſint genomtränga, täras. -hutan ttaa l. -huttelen tella *v.* låta ſtyppra, täras, gråta ſakta, astua tihuttelee ſtiger trippande. -hutus uksen *s.* ſtyprring, ſakta gråt, ſnyſtning.
Tihkuri in = tuhkuri.
Ţihma an *s.* bugg, buggregn, tihmasilmä rinnande öga, ſurögd. -maska an *s.* ſurögdhet. -mo on l. -mu un = tihma. -maan ata l. -mun ua l. -muun muta *v.* bugga. -maus uksen *s.* buggning. -maelen *sdr.* -mailen lla *v.* bugga ſmått. -melen llä *v.* bugga ſmått, wara ſurögd.
Tihnetin ttiä *v.* ſkynda, ſjäſſa.
Tihnu un *s.* bugg. -utan ttaa *v.* bugga.
Tiho on *s.* ogerning, ondt. -olainen isen *a.* ondſkefull, afſkywärd, hin onde.
Tihoon ota *v.* fräſa l. ſjuda, framſtyppra.
Tihraan rata *v.* froſa.
Tihru un *s.* ſurögdhet. -uun uta *v.* wara ſurögd. -utan ttaa *v.* droppa, bugga, plira.
Tihta hdan *s.* wäſſked.
Tihtaan hdata = tähtään.
Tihtiä än = tihiä.
Ţihu un = tihiä, tiho och tihku. -uus uuden = tiheys.
Tihun, tihutan, tihuttelen ſe tihku.
Tihunti nnin *s.* tionde.
Tihvaroitsen ta *v.* tindra.
Tihverä än *a.* ſkarp, noga. -ästi *adv.* ſkarpt, noga.
Tiikka kan *s.* bolſterwar, penis pueruli.
Tiikki kin *s.* wattugrop för linrötning.
Tiiksi in = tiiski kopp, tiiksin luomat tinat i kopp gjutna tennſaker.
Tiili len *s.* tegel, ruter i kortſpel, tiiliarkku tegelform, tiiliherne tegelärt (varietet af wanliga ärter). -inen isen *a.* rik på tegel, af tegel, *s. dim.* litet tegel. -lari in *s.* tegelſlagare, ſtigbygel.
Tiima an *s.* timme, tiimapatsas ſolwiſare. -anen sen *dim.* en timme. -aus uksen *s.* en timmes wäg. -ainen isen *a.* en timmes.
Tiimakka kan *a.* ſtark, ſtadig, uthållande.
Tiimelen llä *v.* brottas.
Tiinalainen isen *s.* mellanbalk i rior.
Tiine een *a.* drägtig, hafwande. -eys yden *s.* drägtighet, hafwandeſkap.
Tiinu un *s.* tina. -ullinen isen *a.* med tina förſedd, en tina full.
Tiippoon pota *v.* wippa. -potan ttaa *v.* ha att wippa, gifwa efter l. böja ſig.
Tiira an *s.* tärna (*sterna*), raukutiira fräntärna (*s. caspia*), kalatiira fiſktärna (*s. hirundo*), mustatiira ſwart tärna (*s. nigra*).
Tiirikka kan *s.* dyrk.
Tiiro on l. -ru un = tiira.
Tiisa an *s.* mal, oſtmaſk.
Tiiska an *s.* hoftång.
Tiiski in *a.* njugg, *s.* fat, kopp, tiiskinsä nojalta på grund af ſin njugghet.
Tiistai in *s.* tisdag. -ainen isen *a.* tisdags.
Tiistakka kan *s.* ſtenſqwätta (*saxicola oenanthe*).
Tiisteri in *s.* hornſiſtel (*carduus lanceolatus*).
Ţiis *int.* lockord för hundar. -sti in l. -stinen sen *s.* walp, racka. -stitän ttää l. -stittelen tellä *v.* locka walpar l. hundar. -stitys yksen *s.* lockning af hundar.
Tiiteroihten ta *v.* trippa.
Tiiti in l. -inen isen *s.* tätting, mes (*parus*).

Digitized by Google

Tiitterä än *a.* qwick, behändig.
Tiivi in *a.* tät, fast, njugg, karg, *s.* wispa (*tringa*). -veys yden *s.* täthet, karghet. -visti *adv.* tätt, kargt. -vistän ää *v.* göra tät, förtäta. -vistys yksen *s.* förtätning. -vistelen tellä *v.* smått förtäta, wara karg, knoga. -venen veta l. -vistyn yä *v.* bli tät, förtätas, bli karg.
Tiivisiin = tiivi, tivis.
Tika *s.* tikapuut stege. -kas kkaan *s. pl.* tikkaat strege.
Tikahdan htaa *v.* hastigt röras, knyfta, mucka. -kahdun htua *v.* kifna. -kaisen sta *v.* kärft tilltala, mucka.
Tikari in *s.* dolk.
Tikelä än *a.* trång, snäf.
Tikerä än = tiku.
Tikiä än, tikeys yden, tikiästi = tihiä, tiheys, tihiästi, tikiä vatsa hårdt lif.
Tikisen stä *v.* pipa, sint droppa.
Tikistän ää l. -telen llä *v.* streta emot, motsäga. -tys yksen *s.* motstretning, motsägning.
Tikka kan *s.* hackspett (*picus*), stake, musta t. swart hackspett (*p. martius*), isotikka stor hackspett (*p. major*), pikkut. liten hackspett (*p. minor*), kirjat. hwitryggig hackspett (*p. leuconotus*), tikkatie stakad väg. -kkanen sen *dim.* liten hackspett. -koitan ttaa *v.* staka.
Tikkelä än *a.* syrlig, bitter.
Tikku kun *s.* sticka, strigel, talgmes. -unen sen *dim.* liten sticka, strigel. -uinen isen *a.* full med stickor, ht. strigel. -kutan ttaa *v.* förse med stickor, sticka, strigla. -kutus uksen *s.* belägguing med stickor, strigling.
Tikkuri in *s.* tiotal, bäcker (kalfskinn), yllewant.
Tikkävä än = tihiä.
Tiku un *s.* os. -uinen isen *a.* osande, osig. -uun uta *v.* osa. -utan ttaa *v.* sticka i ögonen såsom os l. rök, laga os. -utus uksen *s.* stickning i ögonen till följe af rök (tikku).
Tikusnaariainen *s.* tretaggig swigg (*gasterosteus aculeatus*).
Tikute ttaen *s.* band, härfästning med band, tikutemato binnikemask. -tan ttaa l. -ttelen tella *v.* fästa ihop hår med band (tikku, tiku).
Tila an *s.* rum, utrymme, plats, lägenhet, belägenhet, läge, ställning, tillstånd, före, napp, ládermunstycke till horn hwarmed barn matas, dihorn, ei ole tilaa utrymme finnes ej, laske tilallensa sätt på sitt ställe, oma tila egen lägenhet, hyrässä tilassa i godt stånd, ei lapsi ota tilaa barnet tar ej horn, tilaräite menföre. -anen sen *dim.* litet rum, liten lägenhet. -ainen isen *a.* ht. rum, lägenhet, före. -aisuus uuden *s.* tillfälle, läglighet, tillstånd. -ava an *a.* rymlig. -avuus uuden *s.* rymlighet. -avasti *adv.* rymligt. -allinen isen *s.* lägenhetsinnehafware, poßessionat, *a.* bofast. -allisuus uuden *s.* bofasthet. -atoin ttoman *a.* utan lägenhet, icke bofast. -attomuus uuden *s.* brist på lägenhet. -asto on *s.* statistik. -lus uksen l. -lustus uksen *s.* lägenhet if. mindre. -lustan aa l. -lustelen lla *v.* förse med lägenhet. -loitan ttaa l. -loittelen tella *v.* placera, ställa, maka, gifwa rum. -luri in *s.* ostadig åbo, flyttande ofta.
Tilaan lata *v.* beställa, prenumerera. -laus uksen *s.* beställning. -aaja an *s.* beställare. -laelen lla *v.* beställa månningom.
Tilahdan htaa = tilkahdan se tilkka.
Tilhi in *s.* sidenswans (*bombycilla garrula*).
Tili in *s.* redogörelse, räkenskap, hefted, tilin teko redowisning, tehdä tilin göra redo, göra räkenskap, tilin alainen redowisningsskyldig.
Tiljahevonen häst på foder (ruokohevonen).
Tilka lan *s.* lapp, flik, fil. -anen sen *dim.* liten lapp. -ainen isen *a.* lappig. -koitan ttaa *v.* lappa. -koittelen tella *v.* lappa smått. -koitus uksen *s.* lappning.
Tilkka kan *s.* droppe, sqwätt. -anen sen *dim.* liten droppe, liten sqwätt. -ainen isen *a.* droppig, sqwättig. -kkaan kata *v.* sqwätta. -kkaus uksen *s.* sqwättning. -kahdan htaa *v.* hålla en sqwätt. -kahdus uksen *s.* hastig sqwättning.
Tilkin kkiä *v.* stappa, drifwa. -kin kki-

Digitized by Google

men s. drifjern, stoppningskil. -kitsen tä l. -kitän ttää v. drifwa, tillstoppa, dikta, kalfatra.
Tilkon kkoa v. låta drypa (tilkka).
Tilkku kun s. lapp, sqwätt (tilka, tilkka). -unen sen s. liten lapp, liten sqwätt. -kun kkua v. gå i bitar, droppa. -kkumus uksen s. droppning, lappigt ting. -kkuun kuta l. -kuitsen ta v. lappa. -kkuilen lla v. klippa i lappar. -kutan ttaa v. hopflicka, låta droppa, drypa, dela i lappar l. små bitar. -kutus uksen s. hopflickning, drypning, droppning. -kuttelen tella v. flicka småningom, drypa smått, dela, trippa.
Tillastan aa v. hotsullt fordra.
Tilleroinen isen l. -röinen isen a. rund, trillande.
Tillukas kkaan = tillus.
Tillukka kan s. liten bägare, halfstrumpa, näckblad. -ainen isen dim. liten bägare, a. rund och kort, knubbig.
Tillus uksen s. halfstrumpa, socka.
Tilsa an s. snöklimp under hästfoten, tilsakirves hammare för att bortslå isklimp. -sainen isen a. som har sådan isklimp. -soitun ttua v. få sådan isklimp.
Timiero on s. tobaksolja, bittert ämne.
Timon oa v. utlåta sig.
Timppi pin s. hårbindel.
Timu un = sima.
Tina an s. tenn, tinapää tennhufwud, hufwud med tennprydnader, tinarinta tennbröst, bröst med tennspänne, tennfärgadt bröst, bröst med klingande röst, tinaseppä tenngjutare, tinasavi hård blålera, tinasilmä ep. för starr i ögat. -ainen isen a. af tenn, tennrik. -aan ata v. förtenna. -aus uksen s. förtenning. -aaja an s. förtennare. -ailen lla v. småningom förtenna. -autan ttaa v. låta förtenna. -atoin ttoman a. utan tenn. -attomuus uuden s. tennbrist.
Tinka ngan s. beting, prut. -kaan gata v. betinga, pruta, dikta, kila bräder tätt till hwarandra. -aelen sdr. -ailen lla v. betinga fortfarande, pruta smått. -aus uksen s. betingning, prutning. -ki gin s. beting, a. knapp, nidsk. -ngin kiä l. -ngon nkoa v. pruta. -kiä än s. prutare, gnidare i handel. -ngitän ttää v. låta pruta. -ngittelen tellä v. pruta, låta smått pruta.
Tinkki kin l. -inen isen s. mes (parus).
Tinnerrän rtää v. trampa marken hård på ett ställe (tannertaa).
Tinnervyö = tinavyö.
Tinnitän ttää l. -ttelen tellä v. ljuda gällt ss. en klocka, bjellra.
Tintti tin s. klunk, snaps. -ttaelen lla v. smutta.
Tioitan ttaa l. -ttelen tella v. gräla på någon, gnata, marra. -tus uksen s. gnat, fortfarande träta. -ttaja an s. gnatare.
Tipakoitsen ta = tippaan.
Tipla an s. prick, punkt, fläck. -likas l. -lokas kkaan a. prickig. fläckig, fläckig. -lotan ttaa l. -lutan ttaa l. -lottelen l. -luttelen tella v. göra prickig, pricka, göra spräcklig.
Tipo on l. -onen sen s. styfwer, hwitten, alldeles (tippo).
Tippa pan l. -ppu pun s. droppe, tippukivi droppsten, stalaktit, tippatauti stranguri, stämma, jälkitippu efterlank, tippujuoksu trippande lopp. -ppaan pata v. droppa, trippa. -pun ppua v. droppa, flyta droppwis. -pahdan htaa v. droppa hastigt. -pahdus sdr. -paus uksen s. hastig droppning, en hastigt fallen droppe. -pahtelen hdella v. droppa hastigt fortfarande, då och då. -putan ttaa v. droppa, ha att droppa, drypa. -putus uksen s. drypning, droppning. -puttelen tella v. droppa fortfarande. -pautan ttaa v. låta hastigt droppa. -pauttelen tella v. låta fortfarande droppa hastigt, fälla en och annan liten droppe.
Tippo l. tipponen uti ss. meni tippotiehensä l. tipposen tiehensä gick sina färde, pani tipposen tyhjäksi gjorde alldeles slut, tömde alldeles.
Tipsuttelen v. trippa.
Tirajan jaa v. träta fortfarande (tora).
Tirhakka kan a. pigg, skarp. -kasti adv. skarpt. -koin ida l. -koitsen ta v. wara pigg, se till noga.
Tirhiä än a. arg, grälig, munwig (hund, käring).

Digitized by Google

Tiri in *s.* = tirilauta bräde på notkilen.
Tirikka kan = tirhiä.
Tirisen stä *v.* ſippra, forla ſint. -inä än *s.* ſint forl. -rahdan htaa *v.* ſippra ut haſtigt, ge haſtigt ett ſint forl. -ristän ää *v.* åſtadkomma ſint forl, låta ſippra.
Tiritän ttää *v.* tillſluta ögat till hälften, plira.
Tirkatti tin *s.* hufwa, ſlöja.
Tirkiä än *a.* klar, plirande, pigg, ſlink. -keys yden *s.* pigghet. -kiästi *adv.* piggt, ſlinkt. -kistän ää *v.* glutta, titta, lura, plira, ſe noga. -kistys yksen *s.* plirning, kisning. -kistelen lla *v.* titta, kiſa. -kahdan htaa *v.* titta upp haſtigt. -kahdus uksen *s.* haſtigt uppſeende. -kistytän ttää *v.* låta lura.
Tirkka kan (= tiirikka) *s.* dyrk, kalatirkka ſtrandſkata (*hæmotopus ostralegus*). -kkaan kata *v.* uppdyrka. -kkaus uksen *s.* uppdyrkning.
Tirkkenen ketä *v.* upphöra, förſwinna.
Tirkku kun = tirkka.
Tirmaan ata *v.* bricka ſtarkt och fortfarande.
Tirpaan rvata *v.* wänta, bida.
Tirpatti tin *s.* tobaksolja l. annat mycket bäſkt ämne.
Tirskun ua *v.* fnyſa, gnißla, qwittra. -ke een l. -kuna an *s.* gnißlan, fnyſning. -kahdan htaa *v.* ſtritta, gnißla haſtigt. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* haſtig gnißlan. -kutan ttaa *v.* ha att fnyſa l. gnißla, puhui tirskutti talade gnißlande. -kutus uksen *s.* gnißlans framkallande, gnißlan. -kuttelen tella *v.* ſmåningom framkalla pruſtning, gnißla då och då.
Tirsmu un = nirsu.
Tirso on *s.* för långt utſträckande ända, lång näſa.
Tirutan ttaa, tiruttelen tella, tirutin ttimen = ritutan, rituttelen, ritukainen.
Tisma an = tihma och täsmä, tismainen, tismelen = tihmainen, tihmailen.
Tismu un = tihma.
Tissi in *s.* ſpene. -inen isen *dim.* liten ſpene.
Tissu un *s.* luden ſko, mjuk haſa. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* gå med ludna ſkor, gå lätt och mjukt. -utus uksen *s.* gång med mjuka ſkoſlagg, haſning.
Titi din *s.* pip, *ep.* för liten fogel, talgmes (*parus major*). -isen stä *v.* pipa. -inä än *s.* pipning. -itän ttää l. -ittelen tellä *v.* låta pipa, ha att pipa. -itys yksen *s.* pipnings framkallande (titti).
Titkiä än, titkin iä = tihiä, tihitän.
Titti tin = tiiti.
Tidun tua *v.* friſkna, qwickna till.
Tiu un *s.* tjog.
Tiuha an = tihiä.
Tiuhta an *s.* kors i wäfwen, tiuhtapuikko piune hwarpå garnet, ſom inwäfwes, är uppnyſtadt, *pl.* tiuhtat l. tiuhliistat pertor ſom omgifwa tiuhta, ohran tiuhtat kornagnar.
Tiuhti in *s.* en utan ſläde ledig löpande häſt, ſpannhäſt. -ia an *a.* ledig löpande (häſt).
Tiukka kan *a.* tät, ſparſam, njugg, ſpänd, ſtöck gäſtgifwari. -kkenen keta *v.* tätna.
Tiukkanen sen *s.* timmerman (inſekt).
Tiukku kun *s.* droppe, kalas. -kun kkua *v.* droppa, drypa, roa ſig. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* droppa, hälla droppwis. -kutus uksen *s.* droppning. -kahdan htaa *v.* droppa haſtigt.
Tiuku iu'un l. -iuvun *s.* pipning, pingling, hjällra. -unen sen *dim.* ſmåpipning, tätting. -iu'un iukua *v.* pipa, pingla. -iu'utan ttaa *v.* pingla.
Tiunti nnin *s.* tionde (tihunti).
Tiuris iin = tyyris.
Tiuru un *s.* löja.
Tiurun ua *v.* ſippra, ſtritta.
Tiusahus uksen *s.* ſqwätt.
Tiuskaan kata l. -kin ia l. -kon ua *v.* ſnäſa, ryta, tala ſnäſigt, wreſigt. -kun un l. -kumus uksen *s.* ſnäsning, wreſigt tilltal, bann. -kuna an l. -kina an = tiusku. -kailen lla *v.* ſnäſa då och då. -kasen sta *v.* ſnäſa till en gång, ryta till wreſigt. -kahdan htaa *v.* haſtigt ſnäſa. -kaus uksen *s.* haſtig ſnäsning. -kon oa *v.* ſnäſa groft, ſnäſa ofta.
Tiuvastan ta *v.* tala wreſigt.
Tiuvun tiukua, tiuvutan ttaa = tiu'un, tiu'utan ſe tiuku.

Digitized by Google

Tivaan sta *v.* anfäkta med ord.
Tivakka kan = tihiä.
Tivi in l. -iä än l. -is iin *a.* tät, fast, kompakt, farg, noga. -veys yden *s.* täthet. -visti l. -viisti l. -viästi *adv.* tätt, fast, kargt. -vistyn yä *v.* tätna, bli fast, kompakt, bli sparsam. -vistelen lla *v.* wara sparsam, wara noga (tiivi).
Tivotan ttaa = tiotan.
Tiyris iin = tyyris.
Toari in *s.* fart, påökning.
Tod.... se tosi.
Toe se toke.
Toennan ntaa *v.* urskilja, fatta, få reda.
Tohin ia = tohvaan.
Tohisen, tohina, tohistan se tohu.
Tohitan ttaa *v.* rånna.
Tohkio on *a.* plumpt byggd, tung och swår (fläde).
Tohko on *s.* bumhufwud, laivan tohko bakstam. -omainen isen *a.* något bum. -otan ttaa *v.* stollas.
Tohlo on *s.* fåne (tolho).
Tohlus uksen *s.* bröl. -ustan aa l. -ustelen lla *v.* bröla.
Tohmia an *a.* moddrig. -mero on s. modder, rådlöshet, dumhet. -meroinen isen *a.* något moddrig, tafatt, förswårande. -merran rtaa *v.* gå i modder, arbeta tafatt, fuska. -melo on = tohmero.
Tohotan ttaa = tohitan.
Tohrin ia *v.* stöka, täta ihop.
Tohtaja an l. -tava an *s.* storlom (*colymbus arcticus*).
Tohdin htia *v.* töras, wåga. -htelias aan *s.* wågsam. -hteliaisuus uuden *s.* wågsamhet.
Tohu un *s.* dån, buller, dost. -un ua l. -uun uta *v.* dofta. -utan ttaa *v.* förorsaka doftning. -uinen isen *a.* susande, dammig, doftfull. -hisen sta *v.* susa, wäsnas. -hina an *s.* susning, stråt. -histan aa *v.* åstadkomma susning l. stråt.
Tohvaan vata *v.* göra ngt blindtwis, rycka, slå, kroßa m. m. tohvaa tuonelaan störta i afgrunden. -vaisen sta *v.* hastigt och blindtwis göra ngt, tohvaisee tukkaan fatta i luggen.
Tohvikka kan = tohko.
Toi = tuo.
Toikkalauta bobdist.
Toikkaan kata l. -kkaelen lla *v.* stöta på måfå.
Toikkaroin ida l. -roitsen ta *v.* tagla, stapla, göra på måfå, fuska.
Toikki kin *s.* grannagård.
Toikkonen sen; yksitoikkonen enstöring.
Toimi men *s.* trådarna i en tyrkäftad wäfnad, warp, upprånning, omtanke, bestyrsamhet, werkställighet, toimikangas tyrkäftadt tyg, kangas on toimella wäfwen är upprännd, ei ole tointa har ej omtanke, bestyrsamhet, saa toimeen får i stånd, tulee täyteen toimeen kommer till full werkställighet, toimimies kommißionär, toimikunta werkställande myndighet, bestyrelse, direktion. -minen isen *a.* gjord af tyrkäftа tyg. -mikas kkaan *a.* tyrkäftad, bestyrsam, *s.* tyrkäftadt tyg. -mikkainen isen *a.* tyrkäftad. -meva an *a.* omtänksam, bestyrsam. -mellinen isen l. -melias aan l. -mias aan *a.* bestyrsam, beställsam, werksam, omtänksam. -mellisuus uuden l. -meliaisuus uuden *s.* bestyrsamhet, omtänksamhet, werksamhet, drift. -mellisesti l. -meliaisesti *adv.* omtänksamt, driftigt. -metoin ttoman *a.* obestyrsam, oomtänksam, owerksam, sorglös. -mettomuus uuden *s.* owerksamhet. -mettomasti *adv.* oomtänksamt, owerksamt. -meen meta *v.* reda sig. -mennun ntua *v.* komma till bestånd. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* uträtta, werkställa, besörja, skaffa, bestyra. -mitus uksen *s.* förrättning, werkställighet, göromål, bestyrelse, redaktion. -mittaja an *s.* förrättare, werkställare, redaktör. -mistan aa = toimitan. -miskelen lla *v.* wara bestyrsam, syßla.
Toinen isen *a.* den andre, en annan, toiseksi för det andra, kaksitoista (kymmentä) tolf, kolmetoista tretton, kahdestoista den tolfte, kolmastoista den trettonde, toisin anmärkunda, toisinansa understundom, joka toinen hwarannan, toisena (*sdr.* toisna, toissa, tois) vuonna året nåst för det sista, toispäivänä i förgår, sznoivat toinen toisellensa sade åt hwarandra. *Komp.* toisempi mer annorlunda, toisemmin

Digitized by Google

annorlundare. -isanne *adv.* åt annat håll. -isä aan l. -isia aan *s.* annat ställe, toisapäin åt annat håll, meni toisaalle l. toisialle gick åt annat håll, tuli toisaalta l. toisialta kom annorstädes ifrån. -isesti *adv.* för andra gången. -iste l. -isti l. -isten *adv.* en annan gång. -istan aa *v.* göra om, göra andra gången, toistaa peltoa plöja andra gången, toistamiseen för andra gången, åtyo. -istainen isen *a.* till annan tid hörande, jättää toistaiseksi lemna till en annan gång. -isin ia *v.* upprepa, göra om, berätta annorlunda. -isin imen l. -isinto nnon *s.* variant. -isekkali *adv.* -iskali *adv.* genom en annan, enligt en annan.

Toinnun ntua *v.* repa sig, hemta sig, komma sig före, qwickna till, bli redig. -ntumus uksen *s.* tillfrisknning, tillqwickning. -nnus uksen *s.* wederqwickningstillstånd ifrån dwala. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att repa sig, befordra uppkomst ifrån lägerwall.

Toivun ipua *v.* tillfriskna, qwickna till, hemta sig. -ipumus uksen *s.* tillfrisknning. -ivutan ttaa l. -ivuttelen tella *v.* uppfriska, wederqwicka. -ivutus uksen *s.* wederqwickelse, förfrisknning.

Toidun itua = toinnun.

Toitan ttaa *v.* trifwas, finna sig, fatta, ropa.

Toitotan ttaa *v.* blåsa på lur (åstadkomma ljudet toitoto). -itotus uksen *s.* blåsning på lur. -itahutan ttaa *v.* stöta i lur. -itattelen tella *v.* stöta i lur då och då, fortfarande.

Toivennun ntua = toivun.

Toivikki kin *s.* brudhjelpsamling, käydä toivikilla gå på insamling till brudhjelp.

Toivo on *s.* hopp, önskan, epätoivo förtwiflan. -vio on l. -ve een *s.* förhoppning. -voinen isen *a.* som hoppas, hoppfull, epätoivoinen förtwiflad. -votoin ttoman *a.* hopplös. -vottomuus uuden *s.* hopplöshet. -vottomasti *adv.* hopplöst. -von oa *s.* hoppas, önska. -voja an *s.* den som hoppas, önskare. -vojainen isen *dim. pl.* toivojaiset betalning för önskan, önskelön. -voma an *s.* något önskadt, önskan. -votan ttaa *v.* ha att hoppas, tillönska. -votus uksen *s.* tillönskan, opnen toivotus gratulation. -vottaja an *s.* önskare, onnen toivottaja gratulant. -vottelen tella *v.* tillönska fortfarande.

Toivun, toivutan, toivutus se toipu.

Tojotan ttaa *v.* ställa upp, uppsätta.

Tokaan l. tokajan kata *v.* göra på måfå, täta till, rappa till. -kasen sta *v.* göra hastigt och blindtwis. -kautan ttaa *v.* hastigt och blindtwis göra något, slå igenom ss. wårsnön. -kahdan htaa l. -kadin tia *v.* warsna, förmärka, giga. -katan ttaa *v.* förmärka, erinra sig.

Tokari in *s.* mygga.

Toe okeen *s.* damm, stängsel i watten för fiskbragder. -okeinen isen *a.* med damm l stängsel försedd. -oetoin ttoman *a.* utan damm.

Tokero on *s.* ett slags mjölblandning (pehmerö).

Toki *prt.* säkert, wisst, dock, tokipuheinen raft fram talande, fritalig, tokiotto fräckt tagande, dumbristig, framfusig, rofferi. -inen isen l. -inainen isen *a.* rakfram, djerf, fräck.

Tokka kan *s.* bylte, knippe, kardus, flock, porotokka renflock, terveen tokka frisfare. -anen sen *dim.* litet bylte, liten afk.

Tokkaan kata *v.* sticka, stinga, picka. -kkari in *s.* pickare, brödpigg. -kkaroitsen ta *v.* picka, hacka. -kkaroitan ttaa *v.* låta picka. -kin kkia *v.* pigga, picka, nagga. -kitan ttaa *v.* låta hacka l. picka.

Tokkimus uksen *s.* brushane (*machetes pugnax*).

Tokko *prt.* monne, monne wäl, monne dock. -oinen isen; yksitokkoinen = yksitoikkonen.

Tokutan ttaa *v.* drifwa på, påskynda.

Tola an *s.* spår efter slåde l. skida i snön, gångstig, olla tolalla wara på spår, begripa. -aan ata *v.* göra spår i snön. -ahdan htaa *v.* hastigt komma i spåren, rinna i hågen.

Tolaan l. tolajan lata *v.* smutsa, besudla. -laun uta *v.* bli smutsad (tola).

Digitized by Google

Tolho on *s.* ſtor näſa, trut, fåne. -os oksen *s.* bredfåftad menniſka (tohlo).

Toli in *s.* plats, wägnar, on miehen tolissa är i mans ſtälle, i en mans göremål, minun tolini å mina wägnar, tulla miestoliin komma i beråtning med mån.

Tolikka kan *s.* kort och knubbigt ting.

Toljaan jata, -jaun uta = tolaan, tolaun.

Toljake kkeen l. -jus uksen *s.* ſenfärdig, komlig menniſka. -jotan ttaa l. -jottelen tella l. -justan aa l. -justelen lla *v.* göra något komligt, ſenfärdigt, bröla. -jotus uksen *s.* bröligt beteende.

Tolkki kin *s.* aſk, ſuolatolkki ſaltfar.

Tolkku kun *s.* begrepp, reda. -kullinen isen *a.* begriplig. -kullisuus uuden *s.* begriplighet. -kullisesti *adv.* begripligt. -kutoin ttoman *a.* obegriplig. -kuttomuus uuden *s.* obegriplighet. -kuttomasti *adv.* obegripligt. -kuin ida l. -kuitsen ta l. -kkuun kuta *v.* förſtå, mena, utreda med ord, prata.

Tolkuttelen tella *v.* gå wårdslöſt.

Tolla an *s.* hydda.

Tollakka kan *s.* fåne, dummerjöns. -koitsen ta *v.* bete ſig dumt, ſtå och gapa.

Tollero on *s.* rundt bylte, dumhufwud.

Tollikka kan = tollakka.

Tollisko on, -istelen lla = tollakka, tollakoitsen.

Tollo on *s.* rundt bylte, dumhufwud, lymmel, brackſtut, tuohitollo näfwerrulle till nåtflöte, on tollossa är hopbyltad, makaa tollollansa ligger wråkande, på rygg.

Tollukka kan l. -ka- kkaan *s.* ſocka af traſor l. ſtinn (talus). -ustan aa l. -ustelen lla *v.* gå på ſockor, haſa, traſka.

Tolma an *s.* ſtoft, dam. -ainen isen *a.* dammig. -aan ata *v.* damma, röra upp dam.

Tolokka kan *s.* winterlax.

Tolppo on *s.* bläckhorn.

Tolva an *s.* rentraf, tolfſkilling. -aan ata *v.* traſwa.

Tolvana an, -noitsen ta = tollakka, tollakoitsen.

Tolvelo on = tolvana.

Tomajan l. tomaan mata l. -misen sta *v.* båna, ljuda dåſt. -mina an *s.* bån. -mahdan htaa *v.* haſtigt båna till. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* haſtigt bån. -mahtelen hdella *v.* dunka till då och då. -mautan ttaa *v.* åſtadkomma haſtigt bån, ſlå till bånande. -mauttelen tella *v.* åſtadkomma då och då ett haſtigt bån. -mistan aa *v.* åſtadkomma fortfarande bån. -mikoitsen ta *v.* åſtadkomma fortfatt bån, bannas, gråla på någon högljudt.

Tomera an *a.* häftigt talande, bannande, dumhufwud.

Tomerrun rtua *v.* utmattas, digna ned.

Tomia an *a.* oklar, dunkel.

Tommoinen isen = tuommoinen ſe tuo.

Tomppeli in *s.* pundhufwud, tölp. -listi *adv.* dumt, tölpigt.

Tomperoitsen ta = toikkaroitsen.

Tomsa an *s.* unfenhet. -aan ata *v.* lukta unfet, gå plumpt. -aanuun ntua *v.* unfna.

Tomu un *s.* dam, tomuperhoinen mal (*tinea*). -uinen isen *a.* dammig. -uisuus uuden *s.* dammighet. -uisesti *adv.* dammigt. -utoin ttoman *a.* damfri. -uttomuus uuden *s.* damfrihet, dambriſt. -un ua l. -uun uta *v.* damma, ſlyga dam. -utan ttaa *v.* damma upp l. bort. -uttelen tella *v.* damma ſmåningom, ajaa tomuttelee åfer dammande. -utus uksen *s.* damning. -uttaja an *s.* dammare. -utun ttua l. -uunnun ntua *v.* neddammas, bli dammig.

Tongin nkia *v.* böka, gifwa ſtickord, pika. -nkaisen sta *v.* böka haſtigt, ſtöta upp jorden. -ngaistan aa *v.* böka, plöja.

Tonko ngon *s.* forell, fors ſom drar till ſig.

Tonne = tuonne ſe tuo.

Tontti tin *s.* tomt, tolft. -ttu tun *s.* tomte, tontun parta taklök (*sedum telephium*).

Topakka kan *a.* ſjelfſtändig, icke eftergifwande.

Topi in *s.* ſjukdomsanfall, paroxyſm.

Topostan aa *v.* åta glupſkt.

Digitized by Google

Toppa an *s.* hoſta.
Toppinen isen *s.* liten abbore.
Toppoinen isen *s.* ſocka af tyg.
Toppu pun *s.* kruka, potta.
Topsin ia *v.* trampa.
Tora an *s.* träta, kif, bannor, ſkrapa, tekee toran framkallar träta, saa toria får bannor, torahammas hörntand, ögontand, buggtand, bete, torajyvä mjölbryga. -ainen isen l. -asa an l. -akas kkaan *a.* grälig, trätoſam. -aisuus uuden *s.* grälighet. -aisesti *adv.* gräligt. -atoin ttoman *a.* icke grälig, utan gräl. -attomasti *adv.* utan gräl. -re een *s. pl.* toreet bannor. -raan l. -rajan ata *v.* kifwa, ſläß, bannas, qwida, ſorla. -railen lla l. -relen lla *v.* bannas. -relias aan *a.* grälig. -rastelen lla *v.* wara grälig. -run ua *v.* gräla, kifwas, träta, bannas, tillrättawiſa -ruskelen lla l. -reskelen lla *v.* gräla ſmått, bannas fortfarande, gnata på. -rahdan htaa *v.* haſtigt gräla, ſnäſa till. -rutan ttaa *v.* låta banna, giſwa munilig ſkrapa (tores).
Torakka kan *s.* torakan.
Toratsu un *a.* iſtadig.
Tores een *s.* ſlummer, hengen toreet ſjältåg (tora).
Toreudun utua *v.* komma i gräl (tora).
Torho on *s.* dumhufwud.
Tori in *s.* torg, wattuledning, qwarntratt. -ikainen isen *s.* lik qwarntratt, *ep.* för björntryne. -itan ttaa *v.* leda watten.
Torjun ua *v.* afwärja, afwända, föſa bort, fördrifwa. -unto nnon *s.* bortföſning. -uja an *s.* afwändare, bortföſare. -uskelen lla *v.* fortfarande och ſmått afwärja.
Torkka kan *s.* nickning af ſlummer, blund, kyrkowäckare. -ari in *s.* kyrkowäckare. -kanto nnon *s.* ſlummer, nickning. -kahdan htaa *v.* nicka till af ſlummer, ſwigta, wackla, ſnafwa. -kailen lla *v.* nicka hit och dit i ſlummer. -katan ttaa *v.* ha att nicka, låta nicka. -kahtelen hdella l. -kattelen tella *v.* nicka till då och då i ſlummer, wackla fortfarande, ſwigta. -kahutan ttaa *v.* ha att haſtigt nicka, wackla, astui torkahutti ſteg med en nickning, ſteg nickwis. -kku kun *s.* blund, ſlummer, ilta virkku aamu torkku talon hävittää aftonwaka morgonſömn förſtör gården. -kus uksen *s.* ſlumrande tillſtånd. -kun kkua *v.* blunda, ſlumra nickande. -kkuja an *s.* blundare. -kunta nnan *s.* blundning. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att nicka och blunda, tynga, gå wacklande, ſwänga. -kutus uksen *s.* inſlumring, ſömnaktighet, ſömntyngd. -kon kkoa *v.* peka fram, räcka ut, ſlanta. -kotan ttaa l. -kottelen tella *v.* peka, wiſa med utſträckt hand l. redſkap. -kotin ttimen *s.* pekſticka. -kotus uksen *s.* pekning, fingerwiſning. -kko kon *s.* ſlantkrok, triangelkrok.
Torkuvoitsen ta *v.* föla, låtſa göra något, fjeſka.
Torni in *s.* torn, torniniekka med torn förſedd. -nu un *s.* upptornadt moln, åſkmoln uppſtaplade på hwarandra. -nuun uta *v.* upptornas, uppſtaplas (moln, rök).
Tornio on *s.* Torneå.
Toro on *s.* qwarntratt, dumhufwud.
Torokkasilmä = torkkasilmä blundöga, blundare.
Torppa pan l. -ppi pin *s.* torp. -anen sen *dim.* litet torp. -ari in *s.* torpare. -ainen isen *a.* rik på torp.
Torrailen lla *v.* bete ſig kärft, gå och ſtöras.
Torrakko kon *s.* ſtolpe på kärror för att ſammanhålla laſſet.
Torro on *s.* utſtående ſtällning (i dålig mening), torropää ſkrytſamt uppböjdt hufwud, on torrollansa är illa utſtående, är med näſan i wädret. -omainen isen *a.* något utſtående, något ſkrytſam. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* wara utſtående, låta utſtå, torrottaa jalkojansa utſträcker ſina ben ofickligt.
Torrus uksen *s.* ſömnyrſla, domnadt tillſtånd.
Torskahdan htaa *v.* ſjunka haſtigt t. ex. i ſmuts.
Torstai in = tuorstai.
Torto rron = tortto.
Tortti tin *s.* ſpinnrock.
Tortto ton *s.* trädtratt, aflångt trädkärl.
Turun, toruskelen, torutan ſe tora.
Torvi ven *s.* rör, lur, baſun, trumpet,

Digitized by Google

vp. för ſqwalleraktig, pratſam menniſka, kurkkutorvi luftſtrupe. -vinen isen *dim.* liten lur, litet rör, *a.* ht. rör, lur. -veen veta *v.* bläſa i lur, ſkynda? -vetan ttaa *v.* bläſa i lur, baſun m, m.

Tosi oden *a.* ſann, werklig, *s.* ſanning, allwar, puhuu totta talar ſanning, näytän todeksi bewiſar wara ſannt, totta, tosin i ſanning, tehdä totta göra ſtål för ſig, todenteko allwar, todenteolla på allwar, toden totta ſannfärdeligen, olla tosissansa wara helt allwarſam, todesta l. todestaan l. toden perästä på fullt allwar, todenperäinen ſanningsenlig, todenmukainen, todenlainen ſannolik, todenmukaisuus, todenlaisuus ſannolikhet, todenlaisesti ſannolikt, tosiansa i ſanning. -odesti *adv.* ſannerligen. -otuus uuden *s.* ſanning. -otinen isen *a.* ſannfärdig, allwarſam = yksitotinen, totinen tosi werklig ſanning. -otisuus uuden *s.* ſannfärdighet, allwarſamhet. -otisesti *adv.* ſannerligen, allwarſamt. -otinainen isen *a.* ſann, ſannfärdig, trowärdig. -otinaisuus uuden *s.* trowärdighet. -odellinen isen *a.* wiß, werklig. -odistan aa l. -odistelen lla *v.* bekräfta ſanningen, betyga, intyga, wittna. -odistaja an *s.* wittne. -odistus uksen *s.* wittnesmål, intyg. -odistin imen *s.* bewisningsmedel. -oteuduu ntua l. -oteennun ntua *v.* bekräfta ſig, beſannas. -oteuton ttaa *v.* bekräfta, beſanna, leda i bewis.

Toskaan kata *v.* äta glupſkt.

Tosmempi *komp.* bättre.

Tosso on *s.* fåne.

Toten *prt.* för ſkull.

Totero on *a.* enfaldig (tosi).

Totku un l. -unen sen *s.* fiſkaffall, afſkräbe wid fiſkrensning, fiſkräs. -uinen isen *a.* full af fiſkaffall.

Tottelen tella *v.* bry ſig om, bekymra ſig om, hörſamma, lyda, tauti ei tottele rohtoja ſjukdomen ger ej wika för läkemedel. -levainen isen *a.* lydaktig, lydig. -levaisuus uuden *s.* lydaktighet. -levaisesti *adv.* lydaktigt, lydigt. -lematoin ttoman *a.* olydaktig, olydig. -lemattomuus uuden *s.* olydnad. -lemattomasti *adv.* olydigt. -lemus uksen *s.* lydnad.

Totti tin = kuontalo.

Totto ton *s.* ſpiſel, eldſtad. -ttonen sen *dim.* liten ſpiſ. -ttoinen isen *a.* ht. ſpiſel. -tollinen isen *a.* med ſpiſel förſedd, i ſpiſeln wiſtande, ſpiſen full.

Totun ttua *v.* wänja ſig, bli wan. -ttumus uksen *s.* wanblifning, wana. -ttuvainen isen *a.* ſom wänjer ſig, läraktig i öfningar. -ttuvaisuus uuden *s.* läraktighet, lättet att wänjas. -ttumatoin ttoman *a.* ſom ej wänjes, owan. -ttumattomuus uuden *s.* briſt på wana, owana. -tutan ttaa *v.* wänja, göra wan, öfwa. -tutus uksen *s.* wänjning. -tuttaja an *v.* wänjare. -tuttelen tella *v.* wänja ſmåningom. -tuskelen lla *v.* wänjas ſmåningom.

Touhaan hata *v.* ſtoja. -hin ia *v.* ſtoja, ſtöka. -hina an l. -hu un *s.* ſtoj, ſtök. -hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* uppwäcka ſtoj, göra larm, ſlamſa.

Toukaan u'ata, toukaisen u'aista = toukkaan, toukkaisen.

Toukka kan *s.* larf, trädmaſk, *fig.* orm, fammnäbb (*erodium cicutarium*), *pl.* toukat tånger. -anen sen *dim.* liten larf. -ainen isen *a.* full med larfwer.

Toukkaan kata *v.* göra ngt blindtwis, ſtöta, ſlå, ſtånga. -ailen lla *v.* ſmått ſtöta m. m. -aisen sta *v.* ſtöta till, ſticka. -kin kkia *v.* fortfarande ſtöta m. m. -kkina an *s.* blindt ſtötande l. ſtånganbe.

Toukki kin *s.* klimp.

Touko u'on l. uvon *s.* ſådd, ſäde, iſ. wårſäde, tekee toukoa får, touon teko wårſädd, toukomaa wårſädesland, talvitouko höſtſädd, leikkaa toukoa förbar iſ. wårſäde, toukokuu maj månad, toukoleipä större bröd af förſtlingsſäd att ätas i maj, toukomettinen ſkogsdufwa (*columba œnas*), toukolintu ringärla (*motacilla alba*). -ukoon u'ota *v.* göra ſådd, bereda åkern till ſådd iſ. om wären.

Tou'on toukoa = toukoon.

Toupikas kkaan *s.* yllewant.

Tourin ia *v.* gräfwa, omröra med hand.

Tousu un *s.* gunga. -un ua *v.* gunga.

Digitized by Google

-ujan ttaa *v.* ha att gunga, låta gunga. -uttelen tella *v.* ha att gunga fortfarande, gunga sig. -utus uksen *s.* gungning. -uttaja an *s.* gungare.

Touta dan i. -ain amen *s.* karp.

Touvi in *s.* tåg. -inen isen *a.* af tåg.

Touvaan ata l. -ailen lla *v.* stå och gapa, stå handfallen.

Toveri in *s.* kamrat, följeslagare. -ritsa an *s.* kamrat, följeslagarinna. -rus uksen *s.* en af kamraterna. -ruus uuden *s.* kamratskap.

Tovi ven l. vin *s.* resa, gång, tåhån toviin, tällä tovella denna gången, toisella tovella andra gången.

Tovoti in *s.* ett slags brädspel, schack.

Trankki kin *s.* dranк.

Trenki ngin *s.* dräng.

Trumpu mmun *s.* trumma. -pari in *s.* trumslagare. -putan ttaa *v.* trumma. -putus uksen *s.* trumning. -puttelen tella *v.* trumma smått.

Tue .... se tuki.

Tuhajan hata l. -hisen sta *v.* susa, mysa, slåsa. -hina an *s.* sus, slåsning. -hahdan htaa *v.* susa till hastigt, slåsa hastigt. -haus uksen *s.* hastig susning, röra upp. -hahtelen della *v.* susa hastigt då och då, slåmta. -hatan ttaa *v.* ha att slåsa, susa, rusa, slyga med susning. -hin ia *s.* susa fortfarande, rusa l. slå blindtwis, hit och dit.

Tuhat l. tuhannen *a.* tusen, tuhat l. tuhannen miestä tusen man, tuhannen miehen tusen mans, tuhannen tuhatta million, tuhansin tusentals. -hannesti *adv.* tusen gånger. -hannes nnennen *a.* den tusende. -hannennesti *adv.* tusende gången. -hansittain *adv.* tusentals. -hansinen l. -hantinen isen *a.* tusenfaldig.

Tuhe een *s.* stök, susning, bruckenhet. -erran rtaa l. -ertelen rrella *v.* guida, stöka, klåpa. -errun rtua *v.* guidas, gnuggas. -errus uksen *s.* gnidning. stök (tuhajan).

Tuhisen, tuhina, tuhin se tuhajan.

Tuhjakka kan *s.* tung.

Tuhka han *s.* aska, tuhkapää brandar, tuhkarupuli l. -rokko mesling, tuhkaneula *sp.* för dålig skräddare, tuhkapesä askgrop, askrum. -ainen isen *a.* askig, askblandad, af aska, *s.* mesling, *pl.* tuhkaiset minsta slag myggor. -hkaan hata l. -hoitan ttaa l. -hoittelen tella *v.* beströ med aska. -hoitus uksen *s.* askning. -hkelo on l. -hkiainen isen l. -hkuainen isen *s.* bofist (*lycoperdon bovista*). -kuri in *s.* menk, mesling, bofist. -kimo on l. -kimus uksen *s.* askfat.

Tuhkaan hata l. -hin hkia *v.* nosa. -ku hun *s.* nosning, luft (tuhka).

Tuhku hun, tuhkuun huta, tuhkutan ttaa = tuhu, tuhutan (tuhkaan).

Tuhla an *s.* potatis.

Tuhlaan lata *v.* slösa, förslösa, förkringra, misshushålla. -laus uksen *s.* misshushållning. -laaja an *s.* slösare, -lari in *s.* slösare. -laelen *adv.* -lailen lla *v.* smått förslösa.

Tuhli in *s.* potatis (tuhla).

Tuhma an l. -anen sen l. -atsuinen isen *a.* dum, oförståndig. -muus uuden *s.* dumhet. -masti *adv.* dumt. -menun ntua l. -menen meta *v.* bli dum. -mennan ntaa *v.* göra dum, undertrycka, hämma.

Tuhnin ia *s.* böka, stöka, nosa. -nio on *s.* uppbåkad hög, hop, bofist (*lycoperdon bovista*), snöskswamp, snöske, dröl, drucken. -niainen isen *a.* full med högar, bofistar, gjord af dem, drölig. -nu un *s.* nosning, fis, bökare, dröl, oravan tuhnu ekorrbo. -nus uksen *s.* stökare, nosare, dröl. -nustan aa *v.* söla, göra smutsigt.

Tuho on *s.* förderf, ofärd, undergång, *komp.* tuhompi förderligare, sämre. -oinen isen *a.* förderlig, skadlig, liten. -otoin ttoman *a.* utan wederlag, fri från ofärd. -on oa l. -otan ttaa *v.* förderswa, förgöra, förstöra, tillintetgöra. -oon ota *v.* skada, förderswa, förgöra, lindra (smärta), kringspridas (för wind), kringströs, uppblåsas (tuhka, tuhoitan).

Tuhostan aa *v.* andas, pusta, slåmta. -tun ua *v.* bli andtruten, förlora andan. -tus uksen *s.* andtrutet tillstånd.

Tuhotan ttaa *v.* slåsa. -tin ttimen *s.* windöppning i blåsbälg, klaff (tuho, tuhka).

Digitized by Google

Tuhraan rata l. -raelen *sdr.* -railen lla *v.* böka i smutsen, wältra sig i smuts, smutsa, besuddla. -re een *s.* uppbökadt tillstånd, bökning. -raus uksen *s.* bökning, smutsning. -raun uta l. -raannun ntua *v.* smutsa sig, bli smutsad, nedsölas. -rin ia *v.* böka fortfarande. -rasen sta *v.* böka upp hastigt. -ruun ruta *v.* böka upp. -rutan ttaa *v.* söla, sudda, bestryka. -ru un *s.* sölning, smutsning, sölare, bökare, tuhrusilmä surögd (*eg* smutsöga). -rus uksen *s.* bökare, sölare, dröl. -rustan aa l. -rustelen lla *v.* böka, stöka, smutsa, göra smutsigt.

Tuhtalaudat twärbräderna emellan gaffelplogens handtag.

Tuhto hdon *s.* toft, tulle.

Tuhu un *s.* buggregn, susning, windpust. -un ua l. -uun uta l. -uelen *sdr.* -uilen lla *v.* susa. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* bugga, åstadkomma susning (gående, springande o. s. w.), jfr. tuhajan.

Tuihon oa = tuikin.

Tuijon oa, -oon ota, -otan ttaa, -ottelen tella = tuion m. fl.

Tuiki *adv.* alldeles, helt och hållet, menee tuiki går om intet. -ia an *a.* stickande, skarp, amper, frätande, stötande, wresig. -keus uden *s.* skarphet, wresighet. -kiasti *adv.* skarpt. wresigt. -kiainen isen *s.* elritza (*leuciscus phoxinus*). -kinen isen *a.* stickande, skarp, stötande. -kelehdan htaa *v.* sticka fortfarande hastigt.

Tuikka kan *a.* stötande, häftig, skarp, wresig, *s.* som stöter med trynet, häftig menniska, häftig wrede. -ainen isen *a.* stötande med trynet, häftig, skarp, wresig. -are een *s.* något utspringande ss. gnista, spån m. m. -kan kkaa l. -kkaan kata *v.* stöta (ss. med tryne, horn), skuffa hastigt, slå till oförmärkt, droppwis hälla, hastigt utfara, tindra (is. om stjernfall). -kkailen lla *v* stöta då och då, droppa fortfarande. -kahdan htaa *v.* stöta hastigt, störta fram l. förbi, dorva. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* hastig stöt, plötsligt framstörtande. -kahun ua *v.* bli framstött, störta ut. -kki kin *s.* framstötning, tuikkipäinen häftig, ostadig. -kkinen isen *s.* spigg (*gasterosteus*), pajutuikkinen löfsångare (*ficedula trochilus*). -kin kkia *v.* skuffa fortfarande (med nos, horn o. s. w.), bitas (som arga hästar). -kkiloitsen ta *v.* sticka fortfarande, picka. -kku kun = tuikki. -kutan ttaa *v.* stöta fortfarande, sticka, binda nät, wara wresig, bitas. -kutus uksen *s.* fortfarande stötning, sticknig, nätbindning. -kuttelen tella *v.* stöta då och då, fortfarande sticka, fara fram ryckwis, hälla droppwis.

Tuima an *a.* wåldsam, häftig, skarp, wild, ohyfsad, rå, saltlös. -muus uuden *s.* häftighet. -masti *adv.* wåldsamt, häftigt, wildt. -men enen *a.* rå, osaltad. -menetoin ttoman *a.* obuglig, förderfwad. -metuinen isen *a.* osaltad, rå. -maan ata l. -man aa l. -maelen lla *sdr.* -melen lla l. -mellan ttaa *v.* qwälja ss. saltlös mat l. hunger, på obehagligt sätt plåga, wara häftig, färpa till. -menen meta l. -mennun ntua *v.* bli saltlös, osmaklig, bli häftig. -mennan ntaa *v.* göra saltlös, äcklig. -mistun ua *v.* bli häftig, bli wåldsam, upplåga, wredgas. -mistelen lla *v.* bete sig häftigt, wåldsamt. -mistutan ttaa *v.* göra häftig.

Tuion oa l. -oon ota *v.* stöta (hufwudet fram), draga i sig, förpla. -otan ttaa *v.* stöta fram (tuikkaan), titta fram, se förstulet. -ottelen tella *v.* stöta fortfarande (hufwudet fram), titta, glutta.

Tuippaan pata = tuikkaan.

Tuira an *s.* hwit flipsten.

Tuiretuinen isen *a.* oansenlig, obetydlig.

Tuis *int.* hyss, utrop wid foglars fördrifwande.

Tuiskan aa l. -kaan kata l. -kin ia *v.* kasta omkring, strö hit och dit, skuffa, stöta. -kina an l. -kimus uksen *s.* kringkastning, kringspridning, stötning, skuffning. -ke een *s.* kringkastadt ting, wirrwarr, kanan tuiskeet hwad hönan kringkastat. -kahdan htaa *v.* hastigt kringkasta, bli utströdd, utbryta och hastigt flyga omkring, falla kringströdt l. handlöst. -kitan ttaa l. -kittelen tella *v.* låta kringströ, kringkasta. -ku un *s.* kringkastning, snöyra, snöfall. -kuinen

Digitized by Google

isen *a.* full af kringkastade saker, snöyrande. -kun ua *v.* kringströs, snöa. -kuun kuta *v.* kringkastas, snöa, tuli tuiskuu elden kastar lågor omkring. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att kringströ, snöa, yra, tulee tuiskuttain kommer som en snöyra, dammande.

Tuitan ttaa se tuki.

Tuitti tin *s.* ei tuittia ei tuittia icke medwetande, i sus och dus.

Tuittu tun *s.* ryck, snarstickenhet, otålighet, hetsighet, tuittupäinen snarsticken, hetsig, tuittupäisyys snarstickenhet, hetsighet, häftighet. -uinen isen *a.* nyckfull, häftig. -ten *adv.* häftigt. -ttuilen lla *v.* wara snarsticken.

Tuiverran rtaa *v.*

Tuiviloihten ida *v.* sticka.

Tuivu un

Tujahdan htaa *v.* hastigt framstörta, ila förbi. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastig framstörtning, förbifart. -jakas kkaan *a.* hastig, ilande (tuikka).

Tujainen isen *s.* mindre näfwerflaska.

Tukahdun l. -kehdun htua l. -kaun uta *v.* förqwäfwas, storkna, dämpas. -kahdus *sdr.* -kaus uksen *s.* förqwäfning. -kahutan *sdr.* -kautan ttaa *v.* qwäfwa, hämma, dämpa. -kauttelen tella *v.* förqwäfwa småningom, en efter annan, dämpa smått. -keutan ttaa *v.* qwäfwa. -keuttavainen isen *a.* qwäfwande.

Tukala an *a.* swår, beswärlig, mödosam. -luus uuden *s.* swårighet. -lasti *adv.* swårt, mödosamt. -lustun ua *v.* utlebsna.

Tukela an, -luus uuden, -lasti = tukala m. fl.

Tuki tuen *s.* stöd, tukiseiväs stödjande gärdesgårdsstör, tukitoivo tillförlitligt hopp, tukiturva wärn, *pl.* tuet stylkor. -ukeva an *a.* stadig, stödd, fast, stark, pålitlig. -ue ukeen *s.* stöd, understödt tillstånd. -uen ukea l. -ukeen ueta *v.* stödja, understödja, upprätthålla, skydda. -ukia an *s.* stödjare, förswarare. -uetoin ttoman *a.* utan stöd, wärnlös. -uitan ttaa *sdr.* af tuetan ttaa *v.* låta stödja.

Tuki *adv.* alldeles = tuiki.

Tukka kan *s.* lugg, hår, tukkanuora l. tukkanuotta l. tukkanuottanen hårdragning, kirveen tukka yrhammare. -ainen isen *a.* luggig. -amainen isen *a.* lugglik, långhårig. -kkaan kata l. -kkaelen *sdr.* -kkailen lla l. -kistan aa l. -kistelen lla *v.* lugga. -kistus uksen *s.* lugguing. -kistaja an *s.* luggare.

Tukkeen keta l. -ken kkea l. -kin kkia l. -kitsen ta *v.* tillstoppa. täppa, stoppa. -ke kkeen *s.* igentäppt tillstånd, täppningsmedel, stoppa, förband, bref. -kkia an *s.* täppare, tillstoppare. -kkio on *s.* tillstoppning, förstoppning. -kkielen lla l. -kkiskelen lla *v.* tillstoppa småningom, hålla på att stänga, täppa, påtruga. -kkeun uta l. -kkeennun ntua l. -kkeunnun ntua *v.* bli tillstoppad, täppas, stickas. -kitan ttaa *v.* låta tillstoppa, täppa. -kitus uksen *s.* tillstoppning. -kittelen tella *v.* låta småningom tillstoppa, täppa småningom. -kitutan ttaa *v.* låta tillstoppa. -kko kon *s.* tapp, stoppa, bundt, förband, heinätukko hötapp, ei yhdestä tukkoa tule af ett blir ingen bundt, haavan tukko sårbindel, wesitukko wåt trasa, tie on tukossa wägen är stängd, tilltäppt. -kos oksen *s.* tilltäppt tillstånd. -kon kkoa *v.* stoppa till rastt. -kkoon kota *v.* göra knippor, stacka säd. -kotan ttaa *v.* förse med bindel (sår), dela i bundtar, tukottain bundtwis. -kku kun *s.* knippe, bundt, tukkukauppa großhandel, tukkukauppias großhandlare, rahatukku penningbundt, tukkunaan alltihop, rubb och stubb, ei tukkunaan alldrig i werlden, tukulta en groß, i parti, tukummin mer i bundt, närmare hwarandra. -kkunen sen *dim.* liten bundt. -kun kkua l. -kkuelen lla *v.* stoppa in, inweckla, gömma. -kkuun kuta *v.* fösa ihop, hopa, samla. -kutan ttaa *v.* sätta i bundtar, tukuttain bundtwis.

Tuko *prt.* = tako.

Tukustan sa, tukustelen lla, tukustus uksen, tukustaja = tukistan m. fl. se tukka.

Tukuun tu'uta = tukkuun se tukkeen.

Digitized by Google

Tulen lla *v.* komma, uppkomma, bli utaf, bliſwa, mogna, affaſta, kännas, tillkomma, böra, beträffa, aika tulee tiden tillſtundar, tulee aikaan l. toimeen kommer till rätta, ei tule jos ei ole tullakseen kommer ej om det ſå icke är af ödet beſtämdt, tullen mennen gående och kommande, terve tultuas wälkommen, minun tulee ikävä jag får ledſamt, tuho hänen tulevi förderſwet öfwergår honom, tuleva aika den tillkommande tiden, ei siitä tule mitään deraf blir intet, tulee terveeksi blir friſk, pahoin tullut illa utkommen, tulin sanoneeksi jag blef den ſom ſagt, kom att ſäga, ohra tulee kornet mognar, pellosta tuli tynnyri åkern affaſtade en tunna, tulee kalalle l. kalalta kännes ſom (ſmakar l. luktar af) fiſk, minun tulee saada jag har att ſå, minun tulee tehdä mig tillkommer att göra, mitä asiaan tulee hwad saken angår, tulee isäänsä bråds på ſin faber. -eskelen lla *v.* komma ſmåningom. -evainen isen *a.* kommande, tillkommande. -evaisuus uuden *s.* framtid. -evaisesti *adv.* i framtiden, framdeles. -ento nnon l. -enta nnan *s.* ankomſt, mogning. -ennasti *adv.* wid ankomſten, ſtraxt från början. -lia an *s.* ſom kommer, ankommande. -liainen isen *s. pl.* -set ankomſtgåfwor, hemkomſtöl. -lemus uksen *s.* ankomſt, tillkomſt, taudin tulemus ſjukdomsanfall. -lo on *s.* ankomſt, affaſtning. -lonen sen *dim.* liten affaſtning. -los oksen l. -lokki kin *s.* affaſtning. -loisa an *a.* rik på affaſtning, ymnig, inbringande, winſtgifwande. -lokas kkaan *s.* nykomling. -leun uta l. -leennun ntua l. -lehdun htua l. -letun ttua *v.* mogna. -leus uksen l. -leumus uksen *s.* mogning, mognad. -letan ttaa *v.* låta komma, ha att mogna, låta bliſwa, förwandla. -lettelen tella *v.* låta ofta komma, komma tidt och ofta, ikävä tulettelevi ledsnaden påkommer tidt och ofta. -leutan ttaa l. -leennutan ttaa l. -leennuttelen tella *v.* låta mogna (tuli).

Tuli len *s.* eld, tulikivi ſwafwel, tulikivinen af ſwafwel, tulikorento eldgaffel, tulikurkku eldgap, tulirauta eldſtål, tulipalo eldswåda, brand, tulihehku eldslåga, kalevan tuli fornblirt, tulisoitto bleſs, tulipunainen eldröd, tulisia eldſtad, härd, tulimuju lawa, tulimato lysmaſk, tulen lento reform, huhutſlag l. det ſom förorſakar utſlag, hwitſiſka (*potentilla argentea*), ångsull (*filago arvensis*), tuli-öljy ſtedwatten, tulimaa ſwedjad mark, tulikerta öfwerſta ſtenlagret i ugnsbotten (arina), tulenkestävä eldfaſt, tulen omille tulille kommer till egen härd, hem, olen tulillani är wid min härd, olen tulissani jag är wred, upphettad, tulihormu = horsma, tulinunnu åltgräs (*ranunculus flammula*), tuliruoho, tulihjake ruesyra, swinſyra (*rumex crispus*). -lonen sen *dim.* liten eld. -lehmä an *s.* glöd, braſa. -lennos oksen l. -lennus uksen *s.* braſa, eldſtad. -linen isen *a.* eldig, eldad. -lisuus uuden *s.* eldighet. -lisesti *adv.* eldigt. -lellinen isen *a.* ſom har eld. -lus uksen *s. pl.* tulukset eldbon. -listan aa *v.* upphetta, glödga, göra eldig. -listus uksen *s.* upphettning, uppglödgning. -listun ua *v.* bli upphettad, uppglödgas, uppeldas. -lehdun htua *v.* bli het, eldig, inflammeras. -lehdus l. -lehus l. -leus uksen *s.* inflammeradt tillſtånd, inflammation. -lennun ntua *v.* bli eldig, bli bränd, tulentunut jyvä brandſkadadt ſädeskorn. -likka kan *s.* eldröd get. -litun ttua l. -llun ltua *v.* bli eldig, bli eldröd, tulittu vuohi = tulikka. -litan ttaa l. -littelen tella *v.* ſwafla, göra eldig, färga eldröd. -litus uksen *s.* ſwafling, färguing till eldröd.

Tuljun ua *v.* ſkafas. -uton ttaa *v.* ſkaka.

Tulkka kan *s.* mutter (i hjul och ſtruſwar), hjulböſſa.

Tulkki kin *s.* tolk. -ila an *s.* tolkens hem. -kitsen ta *v.* tolka. -kitus uksen *s.* tolkning. -kitsia an *s.* tolkare.

Tulkku kun *s.* klabb emellan twänne ſtockar, domherre = punatulkka (*pyrrhula vulgaris*), jokitulkku ämtynning.

Tulla an *s.* tulle (hanka).

Digitized by Google

Tulli in *s.* tull, tullipaalys tullförwaltare. -llaan ata *v.* förtulla. -llaus uksen *s.* förtullning.
Tullikko kon *s.* snobb, nahkatullikko läderſnobb, piffe.
Tullo on *s.* rulle, bylte. -oon ota *v.* pöſa upp.
Tullu un = tulla.
Tulppa pan *s.* fil, propp, kork. -ppaan pata *v.* inkila, korka, proppa. -ppaus uksen *s.* proppning.
Tulva an *s.* wårflöde, tulvavesi flödwatten, joki on tulvillansa ån flödar öfwer, öfwerſwämmar. -vaan ata l. -vallen lla l. -vin ia l. -vehdin htia *v.* öfwerſwämma, flöda öfwer.
Tuma an *s.* färna. -akas kkaan *a.* färnrik, färufull. -mehtelen hdella *v.* uttaga färnan, nuderſöka.
Tumakka kan *a.* dimmig.
Tumma an *a.* dunkel, mörklett, tumman punainen mörkröd. -akka kan l. -ava an *a.* något dunkel, mörklett. -mmehdan htaa l. -mmehtelen hdella *v.* fördunkla, nedſätta. -mmennan ntaa l. -mmentelen nnella *v.* fördunkla, ſläcka, hämma. -mmennus uksen *s.* förduncklig. -mmenen eta l. -mmennun ntua l. -mmetun ttua l. -mmehdun htua l. -mmoun uta l. -mmuun uta l. -mmun ua *v.* fördunklas, utſlockna. -mmeksun ua *v.* anſe för mörk. -mmutan ttaa = tummennan.
Tummeli in *s.* ſpåndt, ſtinnt jufwer.
Tumppu pun *s.* want. -ppunen sen l. -pponen sen *dim.* liten want.
Tumpukas kkaan = tumppu.
Tumpuloitsen ta *v.* tuffla, handſkas.
Tumpura an = tumma, tymperä.
Tungen nkea l. -nkeen ngeta *v.* tränga, intränga, påtränga, påtruga, påbrifwa. -nkia an *s.* påträngare, trugare. -nkemus uksen *s.* påträngning, påpackning. -nko ngon l. -nku ngun *s.* trängſel, tunkometsä l. -laiho ſkog ſ. ſäd ſå tåt att man måſte tränga ſig igenom. -nkoinen isen *a.* trång, att genomträngas. -ngos oksen *s.* ſammanträngdt tillſtånd, trängſel. -nkeilen lla l. -ngeskelen lla *v.* tränga l. påtruga ſmåningom. -nkeun uta l. -nkeudun utua *v.* bli inträngd, påträngas, inträngа ſig. -ngetan ttaa *v.* intränga, påpacka, påtränga. -ngetus uksen *s.* påträngſel, påpackning. -ngettelen tella *v.* ſmått påtränga, wara påhängſen. -ngeksin ia *v.* tränga fortfarande. -ngeitsen ta *v.* tränga ſig. -nkaisen sta *v.* träwga haſtigt.
Tunkio on *s.* bynghöd, bynghög. -oinen isen *a.* full med ſopor l. bynghögar. -oitan ttaa *v.* göra bynghög.
Tunkka kan *v.* unkenhet. -ainen isen *a.* unken. -aannun ntua l. -ahun l. -aun uta *v.* unkna. -autan ttaa *v.* låta unkna.
Tunnen ntea *v.* känna, tunteakseni ſå widt jag känner. -ntia an *s.* kännare. -ntemus uksen *s.* känning, känſla, känſel. -ntevainen isen *a.* kännande. -ntematoin ttoman *a.* icke kännande, obekant. -ntemattomuus uuden *s.* briſt på känſla, obekantſkap. -nne nteen *s.* känſla. -nto nnon *s.* känſla, käuſel, medwetande, omatunto ſamwete, on tunnollansa har fitt medwetande, tunnon mies ſamwetsgrann man, tunnon vaiva l. tuska ſamwetsqwal, tuntomerki igenkänningstecken. -ntoinen isen *a.* känſlig, kännande, medweten, ſamwetsgrann. -ntoisuus uuden *s.* känſlighet. -ntoisesti *adv.* känſligt, medwetet, ſamwetsgrannt. -nnollinen isen *a.* känſlig, ſamwetsgrann. -nnollisuus uuden *s.* ſamwetsgrannhet. -nnollisesti *adv.* ſamwetsgrannt. -nnotoin ttoman *a.* känſlolös, medwetslös, ſamwetslös. -nnottomuus uuden *s.* känſlolöshet, ſamwetslöshet. -nnottomasti *adv.* känſlolöſt, ſamwetslöſt. -nti nnin *s.* känſel. -ntelen nnella l. -nteilen lla *v.* käuna ſmått, käuna efter, få käuning af. igenkänna. -nnelma an *s.* känſla -nnun ntua *v.* kännas, märkas, lehmä tuntuu foſtret i kon kännes, kan märkas. -ntumus uksen *s.* känning. -nnus uksen *s.* kännemärke, kännetecken, = tunnustähti l. -merkki, tunnuſsana löſen, parolf. -nnustan sa *v.* bekänna. -nnustus uksen *s.* bekännelſe. -nnustaja an *s.* bekännare. -nnustelen lla *v.* draga käuſla af något, käuna ſig före, käuna ef-

Digitized by Google

ter. -nnehdin htia l. -ntasen nnasta *v.* känna, haſwa känſla af. -nnistan aa *v.* igenkänna

Tunturi in *s.* fjell, tunturipöllö fjelluggla (*strix nyctea*).

Tuo on *pron.* den der, tuota pikaa ſtraxt, genaſt, en pane tuokseni bryr mig ej derom, tuonpään halo öfwer hufwud, utan betänkande, tuo tuostakin tid eſter annan, tuolla der, tuollempana der längre bort, tuolta derifrån, tuommoinen l. tuollainen ſådan der, tuonaan för en tid ſedan, tuonaampi för längre tid ſedan.

Tuohi hen *s.* näfwer, tuohikontti näfwerwäſka. -inen isen *a.* af näfwer, *s.* näfwerrifwa. -ikko kon *s.* näfwerrifwa. -ikka kan l. -ikkainen isen *s.* näfwerſko. -itan ttaa *v.* belägga med näfwer. -itun ttua *v.* bli öfwerdragen med näfwer, bli näfwerlik. -hon oa l. -hoon hota l. -haan hata *v.* gå med näfwerbloß omkring på ett kyttland, kytta med näfwer, göra wärdslöſt. -honen sen *dim.* = tuohi. -hus uksen *s.* näfwerbloß, bloß, ljus, ljuſtring, tuohusneuvot ljuſtringsredſkap, tunhuskala fiſk fångad med ljuſter, rasvatuohus talgljus, tuohuskanta ljusſtake. -hustan aa *v.* ljuſtra. -hustus uksen *s.* ljuſtring. -hustaja an *s.* ljuſtrare. -hustelen lla *v.* ljuſtra ſmått.

Tuohku un = tuoksu.

Tuokempi *s. komp.* längre bort belägen, tuokempana der längre bort (tuo).

Tuokio on *s.* ögonblick, en ſtund. -oinen isen *a.* ett ögonblicks.

Tuokkoinen isen = tuohikkainen.

Tuoksu un *s.* doft, yrande ſtoft, kukan t. blommans doft, tuoksulumi yrſnö l. löſ ſnö ſom kringföres af winden. -uinen isen *a.* doftfull, yrande, dammig. -un ua l. -uun uta *v.* dofta, yra, damma, ſtyga omkring, ryka. -umus uksen *s.* yra. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* damma, ha att yra. -utus uksen *s.* damning. -sin ia *v.* yra fortfarande. -sina an *s.* fortſatt yra, ifrig rörelſe, fjeſk.

Tuoli in *s.* ſtol. -inen isen *dim.* liten ſtol, *a.* full af ſtolar.

Tuollinen ſe tuon.

Tuolloin, tuolloinen = tuonain, tuonainen.

Tuomi men *s.* hägg (*prunus padus*). -inen isen *a.* af hägg, rik på hägg. -ikas kkaan *s.* rik på hägg, *s.* häggbär. -isto on l. -ikko kon *s.* häggſkog. -ikka kan = tuomi.

Tuomio on *s.* dom. -mitsen ta *v* dömma. -mari in *s.* domare.

Tuon uoda *v.* hemta. -uominen isen *s.* hemtning, *pl.* -set hemkomſtgåfwor. -uoja an *s.* hemtare. -uonti nnin *s.* hemtning, införſel, afkaſtning. -uominki ngin *s.* hemtning. -uollinen isen *a.* hemtad, *pl.* tuolliset hemkomſtgåfwor, hemtning. -uotan ttaa l. -uottelen tella *v.* låta hemta, inhemta, importera, afkaſta. -uottaja an *s.* ſom låter hemta, importör. -uottamus uksen *s.* inhemtning. -uote tteen *s.* det hemtade, produkt, afkaſtning. -uodun tua *v.* hemtas, bli hemtad.

Tuonain l. -nattain *adv.* för en tid ſedan. -nainen isen l. -noinen isen *a.* för en tid ſedan waraude. -nne *adv.* dit, *komp.* tuonnempi längre bitåt (tuo).

Tuoni non *s.* döbsgud, död, tuonen koira tuonis hund, luden fjärillarf. -nela an *s.* tuonis hem, underjorden, graf. -ninen isen *a.* Tuonis, döbande.

Tuoppi pin *s.* ſtop. -inen isen *dim.* litet ſtop. -pillinen isen *a.* ſom har ſtop, ett ſtop fullt.

Tuore een l. -res een l. -ri ren *a.* rå, färſk, fuktig, friſk. -reus uden *s.* färſkhet. -reesti *adv.* färſkt, friſkt. -reun uta l. -reennun ntua l. -rehdun htua *v.* bli färſk l. fuktig. -rrun rtua = tuoreun. -rehdin htia *v.* wiſa ſig färſk, fuktas, uppfriſkas. -rennan ntaa l. -retan ttaa l. -reutan ttaa *v.* göra färſk l. friſk, fukta. -rikki kin *s.* fonamn. -rustan aa l. -rustelen lla *v.* fukta ſmåningom, uppmjuka.

Tuoro on = turve.

Tuorstai in *s.* thorsdag. -inen isen *a.* thorsdags.

Tuovila an *s.* Toby.

Tuovus uksen, tuovustan aa, tuovus-

Digitized by Google

tus uksen = tuohus, tuohustan, tuohustus.

Tupa van *s.* stuga, tupasirkka syrsa (*achetes domestica*). -anen sen *dim.* liten stuga, sofrum. -vallinen isen *a.* stugegande, en stuga full. -vatoin ttoman *a.* utan stuga.

Tupakka kan l. -kki kin *s.* tobak, polttaa tupakkia röka tobak. -koin ida l. -koitsen ta *v.* nyttja tobak, if. röka.

Tupas ppaan *s.* tufwa (typäs).

Tupehdun htua, tupehdus uksen, tupehutan ttaa = tukehdun, tukehdus, tukehutan.

Tuper, uti ff. tuperkeikka kullerbytta = tupermylly, tupermullikka. -rran rtaa l. -rtelen rrella *v.* göra kullerbytta, wältra sig med kullerbyttor, fara en moddrig wäg. -rrun rtua l. -rrehdan htaa *v.* slå kullerbytta, tumla (kuper).

Tupina an *s.* tillhugg, påk (tupin, tuppaan).

Tupo *adv.* alldeles, tupoturha alldeles fåfäng.

Tuppaan pata *v.* stoppa, stuffa, packa. -ppaja an *s.* stoppare, stuffare. -ppaus uksen *s.* stoppning, packning. -ppaelen lla *v.* stoppa smått, packa på, påtränga. -pin ppia *v.* stoppa fortfarande, stöta på oafbrutet, stuffa ständigt. -pitan ttaa *v.* ha att stöta på, drifwa fram, klappa på, skynda på. -ppo pon *s.* stoppa, stoppning. -pottelen tella *v.* stöta på smått, tuoda tupottelee hemstar skyndande, *eg.* stötande på.

Tuppero on *s.* modder (tuper).

Tuppi pen *s.* stida, balja, siementuppi fröhus, tuppisuu utstående tillsnörpt mun, ohra on tupella kornet är i stida, fornaret håller på att framträda, tuppihalla frost som skadar säden innan den gått i ax, tuppisaksa gårdsfarihandlare, tuppipisto i kortspel falskt affpel med mindre kort än det utslagna, piika on tupella flickan är wid ålder att bära stida (knif). -inen isen *dim.* liten stida, *a.* försedd med stida. -pes eksen *s.* stida med tillbehör. -ppelo on *s.* kort stida, kort ting i allmänhet, kort knubbig menniska. -petoin ttoman *a.* utan stida. -pikas kksan *a.* stidformig, *s.* en stags want.

Tuppura an l. -ri in *s.* hwirfwel, orkan, strynka.

Tupru un *s.* rökpelare, hwirfwel, staddring, rykning, doft. -uun uta l. -uelen lla *v.* hwirfla, bilda rökpelare, ryka, staddra, röras stadddrande. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* låta hwirfla, staddra, röras staddrande. -rakka kan *s.* hwirfwel, yrwäder, häftighet, naimatuskan tuprakka häftig giftasluft, trumpun t. trumhwirfwel.

Tupsu un *s.* tofs, tupsupäinen som har tofs i ändan, tupsuniska *ep.* för fidens swans (*bombycilla garrula*), tupsuhyyppä tofswipa (*vanellus cristatus*), tupsukukka *ep.* för wäpling. -unen sen *dim.* liten tofs. -uinen isen *a.* tofsig, tofsad. -uun uta *v.* staddra som en tofs, swaja. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* ha att swaja, staddra, skaka, wista, ajaa tupsuttelee åker swajande, staddrande. -sahdan htaa l. -sahtelen hdella *v.* swaja hastigt, dimpa, dunka (t. ex. fallande). -sautan ttaa *v.* ha att hastigt swaja, fälla hastigt, ha att dimpa. -sin ia *v.* wifta fortfarande (t. ex. med swansen), borsta l. damma med wifta.

Tupu vun *s.* tyckling.

Tupuri in *s.* nätmärke i hafwet, stöte, ställning i trädtopp för mätning, tupuriherra *ep.* för landtmätare.

Tura an l. -ro on *s.* nedsänkta granoch tallruskor för fisklek, *a.* mjuk, wattensjuk (turisen).

Turaan rata l. -ron oa *v.* lappa, stoppa (if. nät).

Turahtelen hdella = tuurittelen.

Turahdun htua *v.* skadas af hetta.

Turakka kan *s.* kortspelet par och påkörare, två herrar och en narr.

Turha an *a.* fåfäng, onyttig, wanskflig, tekee turhaksi tillintetgör, menee turhaan gå om intet, puhuu turhia talar strunt, tuli turhaan l. turhinpäin kom förgäfwes, turhamielinen, turhapäinen fåfänglig, inbilsk, turhanaikainen wanskflig, onyttig. -huus uuden *s.* fåfänga, flärd, wanskflighet.

-hesti *adv.* fåfängligt, onyttigt. -haelen *sdr.* -hailen lla *v.* wara fåfäng, tala fåfängligheter. -haun uta *v.* bli fåfäng.

Turila an l. -as aan *s.* ollonborre, för wärter ſkadlig ohyra. -lo on *s.* förderfligt ting.

Turisen sta *v.* gnißla, fråſa, fruſta (watten under foten på ſank mark, tura). -ina an *s.* gnißel, knarr. -ikko kon *s.* wattenſjuk mark. -istan aa *v.* ha att fruſta, åſtadkomma fråsning (t. ex. ſnytning).

Turistun ua *v.* ſwälla.

Turja an *s.* bakdelen af nacken, Landet på andra ſidan fjellen i norden, Norge, Lappland, Lapp, trashank, Turjan meri Jshafwet, Turjan tunturit lappſka fjellen. -ake kkeen *s.* want, trashank. -alainen isen *s.* Lapp, Norrman.

Turjutan ttaa l. -ttelen tella *v.* ſkaka, wagga.

Turki = tuiki.

Turkka kan *a.* elándig, ſkröplig, öfwergifwen, turkkaliha benlöſt kött. -ainen iten = turkka, turkkainen tuli ryſlig eld.

Turkkaan kata l. -kin kkia *v.* ſkuffa, ſtöta.

Turkki kin *s.* pels, Turk, ihoturkki pelsrock, liſpels. -inen isen *dim.* liten pels. -killinen isen *a.* ſom har pels. -ilainen isen *s.* Turk, *a.* turkiſk. -kkuri in *s.* bundtmakare, körsnär. -kis iksen *s.* tillbehör till pels, pelswerk. -kitan ttaa *v.* pelſa på.

Turku run *s.* torg, Åbo ſtad. -unen sen *dim.* litet torg. -ulainen isen *s.* Åbo-bo, *a.* till Åbo hörande.

Turkutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* inwagga, ſtöta på fortfarande, truga. -tus uksen *s.* waggning, påſtötning (turkkaan).

Turma an *a.* oförſigtig, förwägen, *s.* förwägenhet, förderf, olycka, ſkada, tapaturma owäntad, oförmodad olycka, öde, oaſſigtligt olycksfall, tapaturmaa af en händelſe. -asti *adv.* oförſigtigt. förwäget. -ainen isen *a.* förwägen, förderflig, ſkadlig, tapaturmainen tillfälligt, oförmodadt olycklig. -aisuus uuden *s.* förwägenhet, förderflighet, tapaturmaisuus tillfällighet, oförmodad (elak) händelſe. -aisesti *adv.* förwäget, förderfligt, tapaturmaisesti oförwarandes. -mio on *s.* förderf, ſkada, förödelſe, turmiolta förwäget. -miollinen isen *a.* förderflig. -melen lla *v.* förderfwa, ſkada. -melus uksen *s.* förderf, förſtörelſe. -melia an *s.* förderfware, förſtörare. -meun uta l. -meennun ntua l. -miun uta l. -mellun ltua *a.* förderfwas.

Turnu un *s.* lapp på kläder. -uinen isen *a.* lappig.

Turo on *s.* ruſka till fiſklek, ſäfknippe (tura).

Turpa van *s.* nos, mule, trut. -ainen isen *a.* med nos, mule förſedd. -ailen lla *v.* bruka trut l. mule, lehmät turpailevat.

Turpa van *s.* aſp (*cyprinus aspius*). -rpainen isen *a.* rik på aſpar.

Turve l. turves peen *s.* torfwa, tilta, gräsſwål, turpeen alainen under torfwan waraude, begrafwen, aſtiden, turvessara tufſtarr (*carex caespitosa*). -rpeinen isen *a.* torfwig, af torf. -rpeisuus uuden *s.* torfwighet. -rpeellinen isen *a.* ſom har torf. -rpeetoin ttoman *a.* utan torf. -rpehikko kon l. -rveikko kon *s.* torfmark, torfträgt. -rpeennuntua *v.* bli torfluppen, bli torfwig.

Turpia an *a.* uppſwälld, ſwulſtig, fyllig, fet. -peus uden *s.* fylighet, uppſwälldt tillſtånd, fetma. -puus uuden *s.* fyllighet, obſtruktion. -penen veta l. -vun pua l. -poon vota l. -poun uta l. -pounnun ntua *v.* tillſwälla, ſwullna till, bli fyllig. -votan ttaa l. -vutan ttaa l. -vottelen tella l. -vuttelen tella l. -vustutan ttaa *v.* ha att ſwälla, låta ſwullna, låta bli fyllig. -votus l. -vutus uksen *s.* uppſwälluing, turvotustauti pösſjuka, wattuſot.

Turras aan = tursas och turilas.

Turri in *s.* lurf, pudel. -ikas kkaan l. -isas aan *a.* lurfwig.

Turr.... ſe turta.

Tursas aan *a.* pöſig, *s.* fabelaktigt hafswidunder, krake = meritursas. -saan

Digitized by Google

ata *v.* pösa upp, göra pösig. -sastun ua l. -sistun ua *v.* bli pösig.

Tursin ia l. -sahuttelen tella *v.* sticka fortfarande, träckla.

Turska an *s.* torsk, hafswidunder (turses), isoturska storstorsk, stockfisk, sulkiturska små torsk, turskahapen torskmossa (*peltidea aphthosa*).

Turskun ua, turskahdan htaa, turskutan ttaa, turskutus uksen = purskun m. fl.

Tursuun uta = purskun och tursastun.

Turta rran *s.* stel, styf, känslosös, halfmurken, sur. -taun uta l. -teun uta l. -rrun rtua l. -rtaannun ntua *v.* stelna, styfna, förlora känslan, bli murken, bli sur. -rrus uksen *s.* stelnadt, styfnadt tillstånd. -rto rron *s.* stelnadt, styfnadt, murket, surt ting, turtopuu surt halfmurket träd, gammalt windfälle.

Turu un *s.* hörn i säck l. påse, qwarnratt, torg (turku).

Turva an *s.* beskydd, tillflykt, förtröstan, tillförsigt, tillit, turvapaikka tillflyktsort, turva-ase försvarswapen, on turvissani är i mitt hägn, panee turvansa Jumalaan sätter sin förtröstan till Gud. -ainen isen l. -allinen isen *a.* beskyddad, wärnad, säker, förtröstansfull. -allisuus uuden *s.* säkerhet, wärnadt tillstånd. -allisesti *adv.* förtröstansfullt, med tillförsigt, tillitsfullt. -atoin ttoman *a.* wärnlös, obeskyddad, oförsörjd. -attomuus uuden *s.* wärnlöshet. -attomasti *adv.* wärnlöst. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* skydda, wärna, göra skyddande, förse med skydd, taga sin tillflykt, förtro sig åt, öfwerlemna sig åt beskydd, turvaa pakoon taga till flykten, turvaa huoneen förser rummet. -velen lla = turvailen. -vaun uta *v.* taga sin tillflykt. -vittelen tella *v.* söka sin tillflykt, söka fitt skydd, hålla sig till. -aunnun ntua *v.* skyddas, wärnas.

Turvakko kon l. -vikas kkaan *s.* luden want. -oinen isen *dim.* liten want, *a.* med want försedd, *ep.* för björn.

Turvas rpaan = turpa asp.

Turvastun ua l. -vetun ttua = turpeennun.

Turv .... se turp ....

Tuska an *s.* ångest, nöd, wedermöda, tuskin näppeligen, knappt, hädin tuskin med njuggan nöd, tuskahiki ångestswett. -ainen isen *a.* ångestfull, ångslande, mödosam. -aisuus uuden *s.* ångestfullhet, ångslan. -allinen isen l. -aloinen isen *a.* ångslig, pinsam. -allisuus uuden l. -aloisuus uuden *s.* ångslighet, pinsamhet. -allisesti l. -aloisesti *adv.* ångsligt, pinsamt. -aun uta l. -aannun ntua l. -audun utaa l. -astun ua l. -kistun ua *v.* bli ångslig, komma i nöd, bli utledsen. -kittelen tella l. -kistelen lla l. -kailen lla *v.* ångslas, beklaga sig. -abutan *sdr.* -autan ttaa l. -astutan l. -atutan ttaa *v.* förorsaka ångest. -kiinnun ntua *v.* komma i ångest, utmattas af ångslan.

Tutaan l. tutajan data l. -tisen sta *v.* barra, skaka. -tina an *s.* barrning, skakning. -tistan aa l. -tistelen lla *v.* ha att barra, skaka. -tistus uksen *s.* skakning. -tistaja an *s.* skakare, barrare.

Tutka an *s.* udd, undersökning, kritik. -katoin ttoman *a.* utan udd, oundersöft. -kain amen *s.* udd, äfsing. -kametoin ttoman *a.* utan udd, utan äfsing. -kaan kata *v.* utforska, besöka. -kaelen lla *v.* besöka då och då, efterfråga. -kin ia *v.* forska, undersöka, utgrunda, granska. -kia an *s.* granskare, forskare. -kimus uksen *s.* forskning, granskning. -kinto nnon *s.* granskning, betraktelse, undersökning. -kelen l. -kielen lla *v.* forska fortfarande, granska smått. -kelma an *s.* forskning, trollformel. -kelmus uksen *s.* thema. -kistelen lla *v.* undersöka, begrunda, betrakta. -kistelemus uksen *s.* undersökning, betraktelse. -kaisen sta *v.* hastigt utforska, fråga efter. -kaisia an *s.* efterfrågare. -kitan ttaa *v.* låta granska. -ku un *s.* granskning, beräkning. -kutoin ttoman *a.* outgrundelig, oberäknelig, oerhörd.

Tuttava, tuttavuus, tuttu se tuun.

Tutti tin l. -in'en isen *s.* tott, sughorn för barn, eldbon.

Tuud .... se tuuti.

Digitized by Google

Tuuhia an *a.* yfwig, pöfig, ſtållig -heus uden *s.* yfwighet. -hiasti *adv.* yfwigt, pöfigt. -hakka kan l. -hakas kkaan *a.* mycket yfwig, traſig, ſtarfwig. -helen lla *v.* breda ut, göra pöſande. -hon oa *v.* pöſa, ſtäſa, wara ifrigt beſtyrſam. -hotan ttaa *v.* låta pöſa, ha att ſtåſa, tulla tuuhottaa komma ſtåſande. -hahdan htaa l. -hahtelen hdella *v.* ſtåfta. -haus uksen *s.* ſtåft. -hu un *s.* ſtåft, luft, tranſpiration. -huun huta *v.* lufta, ſtäfta, tranſpirera.

Tuuhku hun *s.* ſtåft.

Tuukkaja an *s.* uggla.

Tuulas aan *s.* ljuſter, tuulaskopra ljuſterhalſter, olla tuulaalla wara på ljuſtring. -stan aa l. -stelen lla *v.* ljuſtra. -stus uksen *s.* ljuſtring. -staja an *s.* ljuſtrare.

Tuuli len *s.* wind, wäder, blåſt, tuulihaukka = poutahaukka, tuulen lento hubutſlag, tuulen pyörre ſkybrag, tuulen pyöriäinen wäderbwirfwel, puhua tuuleen tala i wädret, tuulen pieksiä yrhåtta, wildbafare, tuulen pesä l. kopra ſtälle upp i träd derifrån en mångd frobiga grenar utgå, tuulen kopra ormburke (för beſs frobiga grening), tuulen säări = horsma, tuuliahmalo = paukkuheinä, tuulirautunen = tuikkinen -linen isen *a.* blåſig, windfull, tuulispää orkan. -leinen isen *a.* windig, ht. wind, *s.* ſtälſpåck (ſom wräkes på ſtrand af winden). -liainen isen *a.* windfälll, tuuliaismuna windägg, tuuliaispää = tuulispää, tuuliaiskoura mindre ankare, dragg. -likas kkaan *s. pl.* tuulikkaat twänne med topparna ſammanwridna björkwidjor, ſom kaſtas öfwer hö för att hindra det att kringkaſtas af winden. -len lla *v.* blåſa (om wind). -leskelen lla *v.* blåſa ſmått. -letan ttaa l. -litan ttaa l. -lutan ttaa l. -letutan ttaa *v.* wädra, rena l. torka i blåſt, kaſta ſäd. -letus uksen l. -litus uksen l -lutus uksen *s.* wädring. -lettelen l. -littelen l. -luttelen tella *v.* wädra ſmått, wädra ſig, röras i fria luften, låta blåſa på ſig, taga friſk luft. -leun uta l. -lennun ntua l. -letun ttua *v.* bli wädrad. -llun ltua = tuuleun.

Tuulias aan = tuuhia.

Tuulos oksen *s.* Tuuleis.

Tuuma an *s.* råd, affigt, plan, rådſlag, pitää tuumaa rådſlå, omin tuumin på eget råd, ſjelfmant, yksin tuumin gemenſamt, enhälligt, tuuman mies förſlagen man, tuuman seppä projektmakare. -akas kkaan *a.* rådig, förſlagen. -ainen isen *a.* rådig, rådgörande, yksituumainen enhällig, enſe, ruttotuumainen haſtig i beſlut. -akkaasti l. -aisesti *adv.* rådigt, yksituumaisesti enhälligt, gemenſamt. -aan ata l. -aelen *sdr.* -ailen lla *v.* reſonnera, rådſlå, öfwerlägga, utfaſta plan. -aus uksen *s.* rådplägning, planaläggning. -aaja an *s.* tänkare. -min ia *v.* öfwerlägga, beſtänka, öfwerwäga. -mitan ttaa l. -mittelen tella *v.* rådgöra, öfwerlägga.

Tuuma an *s.* tum. -ainen isen *a.* tums. -allinen isen *s.* tumslängd.

Tuume een, tuumeinen isen = tuumi, tuuminen.

Tuumen nen *s.* juſwer.

Tuumi in *s.* kårna. -minen isen *a.* kårnfull, kårnig (tuuma).

Tuun tuta (*sdr.* af tunnen tuntea) *v.* känna, erfara, tuten genom att känna, ſåſom kändt, *pass.* tutaan kännes, igenkännes. -uttava an *a.* den ſom kännes, bekant, förtrogen -uttavuus uuden *s.* bekantſkap, förtrogenhet, förtrolighet. -uttavasti *adv.* förtroget, förtroligt. -uttu tun *a.* den ſom är känd, bekant, förtrogen. -utusti *adv* på bekant ſätt, förtroligt. -utustan aa l. -utustutan ttaa *v.* göra bekant l. förtrogen.

Tuuppaan pata *v.* ſtuffa. -ppaus uksen *s.* ſtuffning. -ppari in *s.* ſtuffare, takatuuppari. -ppailen lla *v.* ſtuffa då och då. -pin ppiä *v.* ſtuffa fortfarande. -pahdan htaa *v.* haſtigt ſtuffa, framſtöta.

Tuura an *s.* isbill, tuurakala ſtockfiſk. -rin ia *v.* hugga med isbill. -ritan ttaa *v.* hugga med isbill, hugga, ſticka. -rittelen tella *v.* fortfarande hugga, ſticka, ajoi tuuritteli förbe ſtampande,

Digitized by Google

tuuritteli nuotan stack, knypplade noten.
Tuurikka kan s. haspel, keriä tuurikalla haspla.
Tuuru un se niska.
Tuusin ia v. wädra, spåra, ana. -ittelen tella v. bekymra, ängsla.
Tuusula an s. Thusby.
Tuuti in s. sömn (barnord). -tilainen isen s. barn som söfwes. -tu un s. wagga, barnbädd. -tunen sen s. liten wagga. -to on s. sofställe. -din tia l. -ditan ttaa l. -dittelen tella v. wagga, söfwa barn, skaka. -ditus uksen s. waggning. -dun tua v. sofwa eg. i wagga, waggas, skakas. -dutan ttaa l. -duttelen tella v. söfwa. -dutus uksen s. insöfning.
Tuutti tin s. strut is. af näfwer för bärplockning, myllyn tuutti qwarntratt, sokerituutti sockertopp. -inen isen dim. liten strut, näfwerrifwa, a. sörsedd med rifwa.
Tuuttilo on s. strunt, hacka.
Tuuvin ia, tuuvitan ttaa, tuuvittelen tella, tuuvitus uksen l. -tuuvinta nnan = tuudin, tuuditan, tuudittelen, tuuditus se tuuti.
Tyd .... se tyti, tyty.
Tyhevä än = tyhvä.
Tyhiä än = tyhjä.
Tyhjä än a. tom, menee tyhjään går om intet, teen tyhjäksi gör om intet, tyhjin käsin med toma händer, tyhjä viljasta tom på säd, tyhjänpysty tomstående, inbilsk. -jyys yyden s. tomhet. -jästi adv. tomt, förgäfwes. -jänen sen l. -jönen sen dim. tom, s. inbillningsfoster. -jämäinen isen a. tomlik, fåfänglig. -jennän ntää v. tömma, uttömma, göra tom. -jennys yksen s. uttömning, tomgörning. -jentäjä än s. uttömmare. -jentelen nnellä v. tömma småningom. -jennyn ntyä l. -jenen jetä v. bli tom, uttömmas. -jennytän ttää v. låta tömma.
Tyhkä a. idel, adv. alldeles, helt och hållet, tyhkä tyven fullkomligt lugnt (tykkä).
Tyhmä än a. fåwitsk, dum, enfaldig. -myys yyden s. dumhet. -mästi adv. dumt, enfaldigt, dåraktigt. -menen metä l. -mennyn ntyä v. bli dum, bedåras. -mistyn yä v. bli försagd, häpna. -mennän ntää v. bedåra, hämma, hejda. -mistän ää v. göra häpen, förwåna. -mistys yksen s. försagdhet, häpenhet, förwåning, öfwerraskning.
Tyhvä än a. frodig, lummig med grenarna uppåt, qwistig (tuuhia).
Tyhyttelen tellä v. bete sig trögt, göra långsamt.
Tyhä = tyhkä.
Tykki kin s. kanon. -kistö ön s. artilleri. -kitän ttää v. bestycka. -kitys yksen s. bestyckning.
Tykin kkiä v. picka. -kkään kätä v. stöta sakta, skuffa, klappa, sydän tykkää hjertat klappar. -kyn kkyä v. skakas, hoppa, guppa. -kytän ttää v. låta hoppa, skaka, klappa, sydän tykyttää hjertat klappar. -kyttäjä än s. skakare, klappare. -kytys yksen s. klappning. -kyttelen tellä v. stöta, klappa fortfarande, istuu tykyttelee sitter nuckande.
Tykkä kän l. -kkö kön l. -kky kyn s. stort stycke, block, a. större än wanligt, korpulent, tjock, adv. alldeles, helt och hållet (tyhkä), tykkänänsä l. tykkönään helt och hållet, tyvenee tykkään lugnar alldeles, hastigt, metsä on tykössä skogen är full med snö (ger intet återljud), tykkä tyven fullkomlig stiltje, tykkynänsä (= tukkunansa) alldeles.
Tykö s. närhet, tyköpaikka stället närmast, tuli tyköni kom till mig, meni tyköäni gick ifrån mig, on tykönäni är hos mig, kirkon tykönä i närheten af kyrkan. -öinen isen a. nära warande.
Tyköön y'ötä v. strömma.
Tylkiä än a. tillbakastötande (ss. istadig häst), motbjudande, äcklig, led. -keys yden s. äcklighet, leda. -lin lkiä v. stöta tillbaka, streta emot, uppstöta, studsa, äckla. -kintö nnön s. tillbakastötning. -kittelen tellä v. låta smått stöta, skumpa. -käisen stä v. hastigt stöta tillbaka, ha en uppstötning. -kistyn yä v. bli uppstudsig, bli motspän-

Digitized by Google

stig l. motbjudande. -kytän ttää v. stöta fram och tillbaka. -kytys yksen s. fram och tillbakastötning. -kyttelen tellä v. fortfarande stöta fram och tillbaka.

Tyllerö ön s. kort och rundt ting, klot. -öinen isen a. kort och rund, knubbig, klotformig.

Tylpiä än = tylppä.

Tylppä pän a. trubbig, icke spetsig.

Tylpä vän = tylppä.

Tylsä än a. slö. -syys yyden s. slöhet. -sästi adv. slött. -syn yä l. -senen setä l. -sennyn ntyä l. -sistyn yä sdr. -styn yä l. -syn yä v. bli slö, förslöas. -symys yksen s. slöblifning. -sytän l. -stytän ttää v. förslöa. -sytys yksen s. förslöandet. -syttelen tellä v. förslöa småningom.

Tylvä än s. stubb, qwarlemnad stocke-täppa då öfriga stocken blifwit nedhuggen. -äinen isen a. stubbig, rik på stocktäppor.

Tyly yn a. dryg, swår, sträng. -yys yyden s. dryghet, strånghet. -ysti adv. drygt, fårst, strångt. -ystyn yä v. bli kärf, förgrymmas.

Tymeen metä v. stämma, hämma, med magiska medel stilla blodflödet. -metys yksen s. stämning. -mäisen stä v. stämma hastigt.

Tymperä än a. dunkelfärgad (tumpura).

Tympiä än a. wämjelig, äcklig, tympiä tuuli swår obehaglig blåst. -peys yden s. wämjelighet, wämjelse. -piästi adv. wämjeligt. -peyn ytä l. -pistyn yä l. -päyn ytä v. få wämjelse, ledas wid. -peytän ttää v. göra wämjelig. -päisen stä v. framkalla hastig wämjelse. -päilen llä v. wämja smått, äckla.

Tymä än s. lim. -äinen isen a. limmig. -äkäs kkään a. limmig, slemmig, wämjelig.

Tynki ngen l. -nkä ngän s. afstympadt stycke, stump, stubb, veitsen tynki knifstump, luudan t. qwaststump, sitoman t. tjockändan af ett sädesband, aidan tynkä stör för gärdesgård. -ngin nkiä l. -nköön ngötä v. stöbja, sätta stöd för något. -nkö ngön s. stöd.

Tynkkeli in s. fort swans (fågelns).

Tynnyri in s. tunna, tynnyrilintu gransångare (*ficedula abietina*). -rillinen isen a. en tunna full.

Tyny yn l. tynys yksen s. galt, swin.

Typerä än l. -räinen isen a. stympad, kort, trumpen, eländig, tafatt, fåkunnig, enfaldig. -ryys yyden s. tafatthet. -rästi adv. tafatt, trumpet, enfaldigt. -rryn rtyä v. bli stympad, bli tafatt, förslösas, digna. -rrys yksen a. sanslöst tillstånd, afdåning. -rrän rtää v. stympa, sammandraga, göra täpigt. -rtelen rrellä v. kläpa, bete sig tafatt. -röitsen tä = typertelen.

Typi adv. stympadt, alldeles, typityhjä alldeles tom, typihäntä stubbswans. -iä än = typerä.

Type ppeen l. -ppi pin l. -ppy pyn s. stump, fate, stubb, propp, aidan type stöd för gärdesgård, typpyhäntä stubbswans, hännän typpi swansstump. -ppiä än a. stympad. -pin ppiä l. -ppään pätä v. stympa, förse med stump, tillstoppa, proppa. -pistän ää l. -pistelen llä l. -pestelen llä v. stubba, stympa, afstympa. -pitän ttää v. handtera en stump, minä tynkällä typitän jag suger på en pipsnugga, jag handterar en stump l. snugga.

Typpyrä än s. kulle, a. stympad (typerä).

Typyrä än l. -räinen isen a. kort och tjock, kortwärt.

Typäle een = typpyrä.

Typäs ppään s. liten tufwa (type).

Typö, typösen adv. alldeles, typö l. typösen tyyni alldeles noga, alltsammans.

Tyranni in s. tyran. -ius uden s. tyranni. -inen isen a. tyrannisk.

Tyretän ttää v. stämma, hämma strömmen l. loppet. -etys yksen s. stämning, hämning. -ehyn eytä sdr. -eyn ytä l. -ehdyn htyä v. stämmas, stillas, stadna, upphöra. -eys yksen l. -ehdys yksen s. stämning, afstadning, upphör. -ehytän sdr. -eytän ttää = tyretän -eytys l. -ehytys yksen = tyretys och tyrehdys.

Tyrjä än = Turja.

Tyrjään jätä v. stoja.

Tyrkkään kätä v. skjuta fram, skuffa på, stöta efter. -kkäys yksen s. påstötning, efterskjutning, utskjutning. -kkäelen sdr. -kkäilen llä v. stöta småningom. -ky-

Digitized by Google

tän ttää l. -kyttelen tellä *v.* stöta fortfarande efter, drifwa på, truga, påtruga. -kytys yksen *s.* pådrifning, påtrugning. -kin kkiä *v.* stöta l. sticka fortfarande, trockla.

Tyrky ryn *a.* ymnig, wigtig.

Tyrmiä än l. -miäs ään *a.* stel, oböjlig, trög, halsstarrig. -meys yden *s.* stelhet, oböjlighet. -miästi *a.* stelt, oböjligt. -mistyn yä l. -meyn ytä *v.* stelna af häpnad, förskräckelse, häpna, förlora sansningen. -mistys yksen *s.* förstelning, häpnad, förskräckelse. -mistytän ttää *v.* ha att stelna af fasa. -mys yksen *s.* stelnadt, medwetslöst tillstånd, dåning.

Tyrmä än *a.* stel, oböjlig, *s.* mörkt rum, fängelse, torn, flytande blod, tyrmäluontoinen härdbjertad, ogin, tyrmäksi lyöty ihiälslagen. -äyn ytä = tyrmistyn. -äys yksen = tyrmys. -ään ätä *v.* göra stel (tyrmiä).

Tyrni in *s.* hafstörne (*hippophaë rhamnoides*). -niä än = tyrmiä.

Tyrpäännyn ntyä = tyrtyn.

Tyrsky yn *s.* frus, prustning, gapskratt, stark snyftning, soppityrskyt skratt i knuten, i mjugg. -yn yä *v.* frusa, prusta, snyfta. -ytän ttää *v.* ha att frusa, sqwalpa. -kin iä *v.* frusa, snyfta fortfarande. -ke een l. -kinä nän *s.* fortsatt brus l. snyftning. -kähdän htää *v.* brusa till, utbrista i snyftning, prusta till.

Tyrtyn yä *v.* bli öfwermått, få matleda. -ymys yksen *s.* matleda, öfwermåttighet. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* öfwermåtta, stilla blod. -ytys yksen *s.* öfwermåttning, blodstämning.

Tyrvää ään *s.* Tyrwis socken.

Tyrä än *s.* testickel, *pl.* tyrät brock, trollkulor, trollfott, tyräruoho ettergräs (*linnæa borealis*), tyrän neste riforsmört (*euphorbia helioscopia*), tyräheinä brockört, wägört (*hernioria glabra*), tyrävyö brockband, tyrämaiset brock. -äinen sen *dim.* = tyrä. -äinen isen *a.* försedd med testiklar, trollkulor. -äkäs kkään *a.* beswärad af brock.

Tyrö ön *s.* djup göl, Tyris.

Tyseyä än = tukeva.

Tysky yn *a.* tung, owig, swår.

Tyssään sätä *v.* afskära, stympa, stäcka, raka, göra uppstående, pösa upp.

Tystäinen isen *s.* tramp i fogelgiller.

Tyti din = tyrö.

Tytisen stä, tytinä än = tutisen, tutinaa.

Tytky yn *s.* den pulserande rörelsen på ett wärkande ställe, bulnad, sår. -ytän ttää *v.* knycka, rycka, klappa, slå (som pulsen, hjertat).

Tytrintimä än *s.* stjufdotter (tytär).

Tytti tin *s.* flicka (tyttö), docka, tyttikääpä hwitticka, korttticka (*boletus subtomentosus*). -tin ttiä *v.* få flickor (tytär).

Tytty tyn *s.* flicka, docka (tyti). -ynen ysen *dim.* liten flicka, docka. -yinen isen *a.* rik på flickor, dockor (tytär).

Tyttö tön *s.* jungfru, flicka, tyttölapsi flickebarn. -önen sen *dim.* liten flicka. -öinen isen *a.* rik på flickor. -öys yden *s.* jungfrudom, flicklif. -töstän ää *v.* beföka flickor (tytär).

Tyty dyn *s.* damm, hinder emot flytande watten, blod, mjölk o. s. w. vesityty wattenreserwoar, liten damm. -dyn tyä *v.* dämmas, hämmas, uppfyllas, tillfredsställas, bli nöjd, tytyy onneensa är nöjd med sin lott. -tyväinen isen *a.* nöjd, förnöjd, tillfredsställd. -tyväisyys yyden *s.* förnöjsamhet, tillfredsställelse. -tyväisesti *adv.* förnöjsamt. -tymätöin ttömän *a.* mißnöjd, oförnöjd, otillfredsställd. -tymättömyys yyden *s.* mißnöje. -tymys yksen *s.* fördämt tillstånd, måttlhet, förnöjdhet. -dytän ttää l. -dyttelen tellä *v.* dämma, förnöja, tillfredsställa. -dytys yksen *s.* dämning, förnöjandet, tillfredsställandet. -dyttäjä än *s.* förnöjare.

Tytär ttären *s.* dotter, tytärpuoli, tytärlentämä stjufdotter, Tytärsaari Tytterskär. -ttärinen isen *a.* rik på döttrar, angående dotter.

Tyven nen *a.* lugn, stilla, *s.* windstilla, lugn. -entö nnön *s.* windstilla, lugn, stiltje. -enesti *adv.* lugnt, stilla. -enen etä l. -ennyn ntyä *v.* bli lugn, stillas, bli stiltje. -ennän ntää *v.* göra lugn, stilla, lugna. -ennys yksen *s.* lugnandet (tyvi).

Digitized by Google

Tyvi ven *s.* rotändan, ſtoründan på ett träd, nedra ändan af ett ting, istuu tyvemmälle ſätter ſig närmare roten. -vinen isen *a.* med rotända förſedd, af rotändar gjord. -vistö ön *s.* hop af rotändan, ſtälle fullt med ſtubbar. -vikäs kkään *a.* tjock wid rotändan. -veen vetä l. -vin iä *v.* bli tjock wid nedra delen af ſtammen, afſkala nedra delen af ſtammen (till tjärwed). -vennän ntää *v.* afſkala ſtammen. -vennys yksen *s.* afſkalning (tyven).

Tyvyn yä, tyvytän ttää, tyvytys yksen = tyvennyn, tyvennän, tyvennys ſe tyven.

Tyyhyttelen tellä = tyhyttelen.

Tyyli in *s.* remmen emellan betſlet och tömmen. -in iä *v.* ſtyra, tygla.

Tyynelä än *s.* tulle.

Tyyne een l. -ni nen *a.* lugn. -neys yden *s.* lugn, ſtillhet. -nnän ntää *v.* lugna. -nnyn ntyä *v.* lugnas, ſtillas. -nnytän ttää *v.* lugna. -nistelen llä *v.* börja lugnas (tyven).

Tyyni *adv.* noga, allbeles.

Tyyppä pän *s.* tut, lur. -ppään pätä *v.* tuta, trumpeta.

Tyypäs ppään *s.* backe, kulle (typäs).

Tyyris iin *a.* dyr. -reys yyden *s.* dyrhet. -riisti *adv.* dyrt. -ristyn yä *v.* bli dyr, fördyras. -ristän ää *v.* fördyra, ſtegra priſet. -ristys yksen *s.* priſſtegring.

Tyyskä än *a.* noga, ſparſam, tyyskä puu tjockt träd. -ästi *adv.* noga, ſparſamt.

Tyyssia *s.* uppehållsort, tillhåll.

Tyysti in l. -tä än *a.* ſtilla, lugn, noga, ſparſam, tyystin nogrannt, noga. -tyyn *s.* lugn, ſtillhet. -tyys yyden *s.* noggrannhet, ſparſamhet. -tisti l. -tästi *adv.* noga, ſparſamt. -tö ön *s.* ſtilla ort, hwiloplats. -tyn yä *v.* ſtillas, lugnas, tyſtna. -tytän ttää *v.* lugna, ſtilla, bringa till tyſtnad. -tytys yksen *s.* lugnandet. -tyttelen tellä *v.* lugna ſmåningom.

Tyyten = tyyni noga.

Tyyty dyn, tyydyn tyä, tyydytän ttää, tyydytys yksen, tyydyttelen tellä = tyty m. fl.

Tyytty tyn *s.* ſkalmeja, lur. -tyn ttyä l. -tytän ttää l. -tyttelen tellä *v.* blåſa på lur. -tytys yksen *s.* blåsning på lur.

Tyyvyn, tyyvytän, tyyvyttelen = tydyn m. fl.

Työ yön *s.* arbete, werk, möda, hampa, päivätyö dagswerke, tehdä työtä arbeta, työmies arbetskarl, työsia l. työsio arbetsſtälle, nyplog, nyſwed, yhtä työnänsä utan uppehåll, työn takaa med all möda, töin tuskin med njuggan nöd, työala werkſamhetsfält, työpiiri werkningskrets. -yöllinen isen *a.* werklig, faktiſk. -yöllisesti *adv.* med gerningar, faktiſkt. -yöläs ään l. -yöläinen isen *a.* arbetsdryg, ſwår, beſwärlig. -yöläys yden l. -yöläisyys yyden *s.* beſwärlighet, möbofamhet, ſwårighet. -yöläästi *adv.* ſwårligen, med möda. -yöläyn ytä l. -yölästyn yä *v.* utmattas af arbete, få arbetsleda, bli beſwärlig, ſwår. -yölästytän ttää *v.* utmatta genom arbete, förſwåra. -yöteliäs ään *a.* arbetſam, werkſam. -yöteliäisyys yyden *s.* arbetſamhet. -yötöin ttömän *a.* arbetslös, ſyſſlolös. -yöttömyys yyden *s.* arbetslöshet, ſyſſlolöshet. -yöttömästi *adv.* arbetslöſt, ſyſſlolöſt. -yönnyn ntyä *v.* komma i werkſamhet, ſlå ſig på något. -yönnän ntää l. -yöntelen nnellä l. -yöntäelen llä *v.* möbofamt ſträfwa, möbofamt framdrifwa, ſtöta fram, ſkjuta fram, affärda. -yönnekselen llä l. -yönneskelen llä *v.* fortfarande framdrifwa, truga på. -yöntö nnön l. -yönti nnin *s.* möbofam ſträfwan, ſtöt, framſkjutning, beſkickning. -yönnin ntimen *s.* ſträfe. -yönnätän ttää = työnnän. -yönnättelen = työntelen. -yönnällän ttää *v.* ſtöta lått, ſkjuta fram lått. -yöhdyn htyä *v.* ſtanna i arbete. -yönelöitsen tä *v.* ha planer.

Työkkään kätä *v.* ſkuffa. -kin kkiä *v.* ſkuffa fortfarande, ſticka, picka.

Työrä än?

Tä = tämä.

Tähd.... ſe täht....

Tähkä kän l. hän *s.* ax, tähkäputki l. -tuppi arhylſa, tähkäpääheinä ängkaſſe (*alopecurus pratensis*). -änen sen *dim.* litet ax. -äinen isen *a.* axrik, axbä-

Digitized by Google

rande. -ällinen isen *a.* arbärande, förseedd med ar, ett ar fullt.

Tähunä än = tärmä, täsmä.

Tähne een *s.* prick, fläck. -eellinen isen *a.* prickig, fläckig, brokig.

Tähde hteen *s.* qwarlefwa, öfwerskott, huoneen tähteet ruiner efter hus, ruohon tähteet qwarlefwor af gräs, pane tähteelle lägg i förwar, maistaa tähteelle gifwa leda i smaken, jää tähteeksi blir öfrig (till förwaring), pitää tähteellä hålla i förwar. -hteinen isen *a.* som har qwarlefwor, i förwar lagd. -hteetöin ttömän *a.* som saknar qwarlefwor, tuli tähteetöin vieras elden är en gäst som ej lemnar något qwar (tähti).

Tähti hden *s.* stjerna, prick, tecken, för skull, taivas on tähdessä himmelen är stjernklar, pohjantähti nordstjernan, polstjernan, kointähti morgonstjernan, pyrstötähti komet, tähtirysmä stjerngrupp, tähtikunta stjernsystem, tähtiruoho åkerfryle (*aspergula arvensis*), tähti otsassa fläck uti pannan, blås, tuonustähti fännetecken, sentähden derföre, tähteni för min skull, pojan tähden för sonens skull, pitää tähdellä hålla i förwar, panna tähdelle lägga i förwar, eg. lägga till märke, lägga märke till. -htinen isen l. -hyt htyen *dim.* liten stjerna m. m. -htinen isen *a.* stjernfull, beströnad. -hdellinen isen *a.* med stjerna l. märke förseedd, angelägen, wigtig. -hdellisyys yyden *s.* wigtighet. -hdellisesti *adv.* angeläget. -hdetöin ttömän *a.* stjernlös, utan märke, utan tecken till, utan qwarlefwa (tähde). -hdistö ön *s.* stjernbild, konstellation. -htilö ön *s.* asterisk, asteroid. -hitän ttää l. -hytän ttää *v.* beströ stjerna, förse med stjernor. -tyri in *s.* stjernört (*stellaria graminea*). -hteilen llä *v.* bilda stjernor.

Tähdän htää l. -htään hdätä *v.* mätta, sigta, märka, warsna. -htäjä än *s.* mättare, sigtare. -htämys yksen *s.* mättning, sigtning, rigtning, warseblifning. -htäilen llä l. -htelen hdellä *v.* sigta smått, mätta fortfarande. -hdystän ää l. -hdystelen llä = tähdän, tähtelen.

Tähyyn hytä *v.* warsna, märka, se, sigta. -hystän ää l. -hystelen llä *v.* bese, bekika, titta, gapa, söka (tähdystän).

Täi in *s.* lus, tulee täihin får löss, täitarha *ep.* för reform. -inen isen *dim.* liten lus, *a.* lusig, full af löss. -illinen isen *a.* som har löss. -itöin ttömän *a.* utan löss. -idyn ityä *v.* få löss, nedlusas. -itelen dellä *v.* plocka löss, lössa. -itelys yksen *s.* lösning. -itän ttää *v.* nedlusa, söka löss. -ittelen tellä *v.* nedlusa.

Täkempi se tämä.

Täki *adv.* alldeles, täki täynnä (täpi).

Täkkä kän *s.* det feta, köttiga af något, linnun täkkä fogelbröst, takkäkaula spädhals, *ep.* för häft, täkkään haftigt. -kähdän htää *v.* röras haftigt och litet. -kähtämätöin ttömän *a.* som ej röres det minsta.

Täky äyn *s.* lunga, täkytauti lungsot.

Täky äyn l. -äkö ään *s.* agn, bete på krok. -äystän ää l. -äystelen llä *v.* beta krok, bereda. -äystys yksen *s.* betning, tillredning.

Täkä, täkäli se tämä.

Täkälä än l. -läinen isen *a.* oficklig, obuglig, olämplig (tämä).

Tällään ätä *v.* packa, stampa, trampa (tallaan). -lläys yksen *s.* packning, stampning. -llări in *s.* packare. -llällen llä *v.* packa fortfarande. -llyytän ttää l. -llyyttelen tellä *v.* låta packa. -llitän ttää *v.* packa.

Tällöin, tälläinen se tämä.

Tämä än *pron.* den här, *pl.* nämät desse, dessa, on tällänsä är så här, tänäpänä (*adv.* af päiwänä) idag, on tässä är här så, lähti tästä begaf sig härifrån, tämmöinen isen sådan här = tällainen l. tälläinen. -äkä *adv.* här, hit. *Komp.* täkempi närmare hitåt belägen. -äkäli *adv.* i denna mon, härigenom, i enlighet med detta. -äkälä än *s.* ort här i närheten. -äkäläinen isen *a.* här l. hitåt boende l. warande, härwarande. -änne *adv.* hit. *Komp.* tännempi, tule tännemmäksi som närmare hit. -ällöin *adv.* wid den här tiden. -ällöinen isen *a.* denna tids.

Digitized by Google

Täni *adv.* så här mycket.
Tän .... se tämä.
Täpehdin htiä *v.* röras långsamt och bullersamt.
Täpi *adv.* alldeles, täpitäynnä alldeles full, bräddfull. -inen isen *a.* full packad, täpisten täynnä = täpitäynnä. -itän ttää *v.* packa, drifwa, fylla. -ityn ttyä *v.* bli packad, fyllas.
Täplä än *s.* fläck. -likäs kkään *a.* fläckig, spräcklig, apelkastad. -linki ngin *s.* apelkastad häst.
Täppy pyn *s.* sämre blår.
Täppyrä än = täpärä.
Täppä pän *s.* fläck, prick.
Täppään pätä *v.* fylla, stoppa, packa. -ätän ttää *v.* låta fylla, låta drifwa, ha att stoppa.
Täpyttelen tellä *v.*
Täpärä än *a.* wid yttersta randen warande, knapp, trång, seisoo täpärällä står på yttersta branten, panee täpärälle sätter på yttersta randen, täpärältä knappt, täpärä aika mot slutet lidande tid, knapp tid, angelägen tid, täpärä mieli knapp omdömesförmåga, inskränkthet. -räinen isen l. -räläinen isen = täpärä. -rästi l. -räisesti *adv.* jemnt wid randen, just jemnt.
Täpätti tin *s.* sängtäcke.
Täpö, täpönen = täpi, täpinen.
Tärisen, tärinä, täristän, täristelen se täräjän.
Täritän ttää *v.* begripa.
Tärkiä än *a.* böjd för, angelägen, pickhågad, wigtig. -keys yden *s.* willighet, wigtighet. -kiästi *adv.* gerna, wigtigt, noggrannt.
Tärkki kin l. -kkä kän *a.* kort, knapp, noga, wigtig, tärkki aika knapp, bråd tid, tärkältä knappt, knappast tillräckligt, tärkin tuskin med njuggan nöd. -kisti *adv.* knappt, noga, just jemnt. -kimmästi *adv.* som nogast, på spiken.
Tärkötän ttää, -ttelen tellä = tarkoitan, tarkoittelen se tarkka.
Tärmä än *s.* kraft, wälbesinnande, tillbörligt skick (tarmo). -äinen isen *a.* kraftig. -ällinen isen *a.* kraftfull, wälordnad.
Tärppä pän *s.* brödknäcka, nappning. -ppään pätä *v.* knäcka bröd, nappa (fisken). -ppäys yksen *s.* knäckning, nappning. -päisen stä *v.* nappa hastigt, en gång. -pin ppiä *v.* nappa fortfarande.
Tärrytän ttää *v.* rista, wärka.
Tärskin iä l. -kyn yä *v.* stånka, frusta, fräsa. -kinä än l. -kynä än *s.* stånkning, fräsning. -kytän ttää *v.* stånka på, förorsaka frustning, fräsning. -kähdän htää *v.* stånka, frusta hastigt. -käisen stä *v.* stånka engång, frusta till.
Tärtän ttää *v.* gifwa sig tid l. tålamod. -ttämys yksen *s.* tålamod.
Tärvään vätä *v.* förderfwa, försämra, förolämpa, skymfa. -viö ön *s.* förderfwadt skick. -väys yksen *s.* försämring, tadel. -väelen llä l. -velen llä *v.* smått förderfwa, tadla fortfarande. -väydyn ytyä *v.* försämras, bli billigare.
Täryytän ttää, täryyttelen tellä, täryytys yksen = täristän, täristelen, täristys.
Täräjän l. tärään rätä l. -risen stä *v.* darra, dallra. -rinä än *s.* dallring. -rähdän htää *v.* dallra hastigt, skrälla till. -rähdys *sdr.* -räys yksen *s.* hastig dallring, skräll. -rähtelen hdellä *v.* dallra till då och då. -rähytän *sdr.* -räytän ttää *v.* åstadkomma hastig dallring, skrälla. -räyttelen tellä *v.* åstadkamma hastiga dallringar, en efter annan. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* ha att dallra, skaka, skallra. -ristys yksen *s.* skakning med åtföljande dallring. -ristytän ttää *v.* ha att dallra.
Täsmä än *s.* kraft, ordning, noggrannhet (tärmä), tekee täsmälleen uträttar till punkt och pricka, täsmältä jemnt upp, täsmällä jemnt, på punkten, just så, täsmän ruoho honingsklöfwer (*melilotus officinalis*).
Täti din *s.* faster, moster. -inen isen *dim.* moster l. faster lilla, *a.* mosters l. fasters. -ilä än *s.* mosters l. fasters hem.
Täty dyn *s.* lunga, tätytauti lungsot, tätyruoho ehrenpris (*veronica officinalis*). -tyinen isen *a.* beträffande lunga, af lunga. -dytöin ttömän *a.* utan lunga.
Tätys ttyen = tämmöinen se tämä.

Digitized by Google

Tävy yn *s.* lunga, ett slags moſa (*usnea plicata*). -vyinen isen = tätyinen (täty, täky, keuhko).

Täysi yden *a.* full, uppfylld, *s.* fullhet, täysihullu fullt galen, täysi mies fullwäxt man, täysi kuu fullmåne, täysivartinen fyrſtäfstadt lärft, astia on täysi l. täynnä (*sdr.* af täytenä) kärlet är fullt, laivat tuovat täytensä viljaa fartygen hemta fulla laſter säd, suun täysi mun full, tekee täyden göra fullt, täyden täysi alldeles full, öfwerfull, pane täyteen sätt fullt, täysin käsin med fulla händer, niin täydellensä fullkomligt så. *Komp.* täydempi mera full, fullare. *Sup.* täysin fullaſt. -yteys yden *s.* fullhet. -ydesti *adv.* fullt. -ysinäinen isen *a.* full, fullſtändig. -yksinäisyys yyden *s.* fullhet, fullſtändighet. -ysinäisesti *adv.* fullt, fullſtändigt. -ysittäin *adv.* fullkomligt, alldeles. -ydellinen isen *a.* fullkomlig. -ydellisyys yyden *s.* fullkomlighet. -ydellisesti *adv.* fullkomligt. -ydemmäinen isen (af *komp.*) *a.* mer full. -ysimmäinen isen (af *sup.*) *a.* fullaſt. -yteläinen isen *a.* fyllig. -yteläisyys yyden *s.* fyllighet. -ysiläs ään *a.* fyld. -ydyn ytyä *v.* bli full, fyllas, räcka till, behöfwas, nödgas, måſte, toivoni täytyy mitt hopp går i fullbordan, minun täytyy mennä jag nödgas gå, miesten täytyi vaan ei vaimoin täytynyt männerna måſte, men qwinnorna måſte icke, miehen täytyy rahaa mannen måſte ha pengar. -ytymys yksen *s.* fullblifning, fullbordan, nödwändighet, twång. -ytymätöin ttömän *a.* ſom ej kan fyllas, omättlig, omättlig. -ytymättömyys yyden *s.* omättlighet. -ytän ttää *v.* fylla, uppfylla, tärna, fullgöra, fullborda, räcka till, tränga på, anſätta. -yttämys yksen *s.* fyllning, fulländning, anſättning, anfall. -ytös öksen *s.* fyllningstillſtånd, fyllning, fulländning, täytösuhri fyllelſeoffer. -yttö tön l. -yte tteen *s.* fyllnad, fullbordan. -yttäjä än *s.* fyllare, fullbordare. -yttelen tellä *v.* fylla ſmåningom. -ydennän ntää *v.* påfylla, förfullſtändiga. -ydennys yksen *s.* påfyllning. -ydytän ttää *v.* låta fylla, göra tillräcklig, nödga, twinga. -ytytän ttää *v.* låta fylla l. fullborda.

Täystän, täystys, täystelen ſe täky.

Tää tään *pron.* denne (tämä), tällä här, tältä härifrån.

Täälinkä ngän l. -nki ngin *s.* ſtrumpfot.

Tääny yn = taanu.

Töherrän rtää *v.* klätta, peta. -rrys yksen *s.* klätt, kludd.

Töhläkäs kkään *s.* bubbel näfwerſko.

Töhläsän lätä *v.* ſlarfwa, göra wårdslöſt. -lö ön *s.* ſlarf, haſſig menniſka, ſåne.

Töhmerö ön = tohmero.

Töhrin iä *v.* ſudda, kludda. -rään rätä *v.* = töhrin.

Toinen isen *a.* höraude till arbete, arbetsdryg. -vyys yyden *s.* arbetſamhet (työ).

Tökerö ön l. -ri in *s.* kort och trubbig, klump, poikatökerö pojkknyffel. -rrän rtää *v.* göra trubbig, göra plump, klumſig, peta, ſticka wårdslöſt.

Tökkään kätä *v.* ſticka, ſtöta, ſtoppa. -käyn ytä *v.* ſtickas, hämmas, bli ſtående, ſtanna. -kähdän htää *v.* ſtanna haſtigt. -käisen stä *v.* ſtöta till (ſtå, ſticka) en gång. -kitän ttää *v.* hålla på att ſtöta, ſticka fortfarande.

Tökrö ön *s.* ſmuts, putt.

Töksähdän htää *v.* ſtöta mot, ſtöta på haſtigt.

Tökörä än = tökerö.

Tökötti tin *s.* ryſſolja, näfwerolja.

Tölisen stä *v.* bullra. -inä än *s.* buller.

Tölkiä än = törkiä.

Tölkki kin *s.* ſtöt, ſtötel, burk. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* ſtöta.

Tölkkö kön *s.* näfwerkärl, ſaltkar, ſlaſka.

Töllerö ön l. -rä än = tökerö.

Tölli in *s.* backſtuga, torp. -llikkä kän l. -llykkä kän *s.* kyffe.

Töllistän ää l. -telen llä *v.* bete ſig fånigt, ſtållas, gapa enfalbigt. -iskö ön l. -istäjä än *s.* ſtolling.

Töllyn yä *v.* loſna, uppſwälla, pöſa, löſas.

Töllähdän htää *v.* göra owäntadt, dimpa.

Töllö ön *s.* bnm, fånig, enfalbig menniſka.

Digitized by Google

-ötän ttää l. -öttelen tellä v. fånas, stå och gapa enfaldigt (töllistän).
Töllöön llötä v. dö, stupa.
Tölmä än s. högre brant, kulle, brink (törmä), påle, stöt. -äinen isen a. full med branter, kullar. -ään ätä v. stöta, stuffas, säga stickord. -äys yksen s. knuff. -min iä v. stöta fortfarande, stuffa. -mästän ää v. bullra.
Tölpiä än = tölppä.
Tölppä pän a. trubbig, tekee tölpän afbryter, afwisar, t. kieli trög tunga. -änä än s. dumhufwud, tölp.
Tölään lätä v. föla, fuska, blanda bort, smutsa. -läntä nnän s. sölande, fusk, smutsning. -läkkä kän a. otymplig, dum.
Tömisen stä l. -mäjän mätä v. båna. -minä än s. bån. -mähdän htää v. båna hastigt. -mäys yksen s. hastigt bån. -mähtelen hdellä v. båna hastigt flera ggr. -mistän ää l. -mistelen llä v. framkalla bån, bulta, stampa. -mistys yksen s. bultning, stampning. -mistytän ttää v. ha att båna, bullra på.
Tömppeli, tömppelisti = tomppeli, tomppelisti.
Tömyri in s. lång lur, språkrör, ropare.
Tömsään sätä v. röras lunsigt, tungt.
Tönkiä än s. stel, styf. -istyn yä v. stelna, styfna.
Tönkki kin s. klump, klunga, t. maa mark full med kokor, tufwor m. m. -kittäin adv. klumpwis, i klunga.
Tönkkä kän a. stel, styf (tönkiä), s. klump, block (tönkki), pilven tönkkä molntapp.
Tönkkö kön l. -kyrä än l. -kyrö ön = tönkkä.
Tönkä ngän s. stång för att stödja l. stänga (tynkö), börrstång. -nkään ngätä v. sätta stöd för, stänga med stång (en börr).
Tönkäle een s. klump.
Tönkö ngön, tönköön ngötä, töngötän ttää = tönkä, tönkään. -ngötyn ttyä v. bli uppstyltad, stelna, styfna.
Tönnä än s. backe, kulle.
Tönttö tön = pönttö.
Töpe ppeen s. tofs, tapp. -ppi pen s. stump, a. stympad. -ppy pyn s. tofs, tapp, bådiga blår, bref. -ppyinen isen a. toffig, af blår l. bref. -pytän ttää v. difta, kalfatra. -ppö pön s. stymp, s. stump.
Töppä pän a. trubbig.
Töppönen isen s. pl. töppöset fottrasa, öfwerstrumpa, toffa (töpe).
Töpräkkä kän a. dunkel, mörk.
Töpäkkö kön = töppä.
Töpö i ss. töpöhäntä stubbsvans, töpösuu hopsnörpt mun med framskjutande läppar.
Törehikkö sdr. töreikkö kön s. fjögrås, mark full med windfällen.
Törikkö kön s. högt kärl i förhållande till bredden.
Töristyn yä v. stelna, fastna på.
Töris rkiä v. lunka.
Törkiä än a. plump, grof, wanskaplig. -keys yden s. plumphet, grofhet. -kiästi adv. plumpt, groft.
Törkkä kän = törky.
Törky ryn s. ogräs, rosk, sopor, affall, bådigt foder, törkytyö bådigt arbete. -yinen sen a. roskig, osnygg. -yllinen isen a. smutsig.
Törmistyn yä, törmistytän ttää = tyrmistyn, tyrmistytän.
Törmä än s. åbrant, brink, sluttning, törmäpääsky strandswala (hirundo riparia). -äinen isen a. full med branter. -ään ätä = tölmään.
Törni in = terni.
Törpäkkö kön s. mindre kärl för högt i förhållande till bredden (törikkö).
Törri in s. som står och gapar, piikatörri lat, drölig piga. -rrötän ttää v. stå och gapa. -rrys yksen s. gapande tillstånd, swimning.
Törrytän ttää v. skallra på, skrälla.
Törsilö ön s. dumhufwud.
Törstö ön s. stelnad klimp, isklimp, blobklimp (töristyn).
Törtö rrön s. strut, hylsa, omslag.
Töräilen llä = törötän.
Törö ön s. twär, käck, bister menniska. -ötän ttää l. -öttelen tellä v. bete sig kärft, twärt, wara surmulen, stå rak och bister.
Tössänä än = töttö.
Tötisen stä = tutisen.

Digitized by Google

Tötterö ön *s.* strut, *a.* strutlik, hög och spetsig.
Töttö tön = tötterö.
Töyhtö ön *s.* tofs, töyhtöpää *ep.* för fiderfwans (tupsu).
Töykiä än *a.* stel, twär, *s.* twärwigg.
Töykkenen ketä *v.* sjunka, luta, stelna?
Töykin kkiä l. -kkään kätä *v.* skuffa, stöta, skumpa. -kiskelen llä *v.* skuffa smått.
Töykky kyn = tönkki.
Töykkä kän l. -ämä än *s.* kulle, slutning.
Töykkö kön = tönkkä och töykkä.
Töykyrä än = töykkä.
Töykä y'än *s.* stråndis när wattnet rumnit undan.
Töylikkä kän *s.* andhål i tunna.
Töylä än *s.* tufwa. -äinen isen *a.* tufwig. -leikko kon *s.* tufwig mark.
Töyri in, töyrinen isen = teeri, teerinen.
Töyrin iä l. -ristän ää l. -ristelen llä *v.* böka, gräfwa upp.
Töyry yn *s.* upphöjning, kullrighet. -ryinen isen *a.* full med ojemnheter.
Töyrä än l. -äs ään, töyräinen isen = törmä, törmäinen.
Töyskään kätä *v.* wara arg, snäsa, bitas. -ke een *s.* snäsning.
Töyttään tätä *v.* stöta på, rusa (täyttää). -tin ttiä *v.* stöta fortfarande, skumpa, skuffa. -ttäilen llä l. -ttelen tellä *v.* stöta då och då, skuffa smått. -ttääjä än *s.* stötare, skuffare.
Töyttään dätä *v.* störta fram, rusa. -tyytän ttää *v.* hemta rusande.
Töyvään vätä *v.* rusa på, öfwerfalla, störta öfwer.
Töyvös öksen *s.* kulle, brant (dit ej folen finner).

U.

Udelma an *s.* dun (utu).
Udin timen = uudin.
Udus uksen = uudin.
Uh! utrop af rysning. -hisen sta *v.* ropa uh. -ina an *s.* uh-ropning. -hahdan htaa *v.* ropa uh hastigt.
Uhari in *s.* liten borr, spikborr.
Uhersin imen = uhari.
Uhe een = uhku.
Uhia an *a.* frodig, wälwärt, prydlig. -heus uden *s.* frodighet. -hiasti *adv.* frodigt, prydligt. -hitan ttaa *v.* uppmuntra, ägga.
Uhka hau *s.* hot, wite, uhkapuhe, uhkasana hotelse, uhkasakko wite, tekee uhalla gör på trots. -hasti *adv.* dugtigt. -hallinen isen *a.* hotfull, stor, dugtig, mycken. -hkaan hata *v.* hota, wara öfwermodig, uhsten hotande, öfwermodigt. -hkailen lla *v.* hota smått, då och då. -hkaus uksen *s.* hotelse. -hkaaja an *s.* hotare. -hotan ttaa l. -hottelen tella *v.* hota, lofwa förut, fryta. -hotus uksen *s.* hot, fryt (uho).
Uhittelen tella = uhkailen och uhitan.
Uhki *adv.* utmärkt, ganska. -ia an *s.* fylling, frodig, wälwärt, präktig. -keus uden *s.* fyllighet. -kiasti *adv.* frodigt, präktigt (uhia).
Uhku huu *s.* watten och förja på isen, stöpe, bimma, mist, uhkuvesi slödwatten, ukkureihä hål i isen hwarifrån watten porlar upp, uhkutälvi winter med slödwatten, uhkujää swallis. -hkuinen isen l. -hullinen isen *a.* af slödwatten, med watten på isen. -hun hkua l. -hkuun huta *v.* porla upp, slöda öfwer, swälla, utarilla uhkuvilla med swällande, slödande jufwer. -kuilen lla *v.* smått porla, slöda öfwer. -hutan l. -hkutan ttaa *v.* ha att porla upp, låta slöda öfwer. -kiinnun ntua *v.* fastna i watten och förja.
Uhma an *s.* trots, förtret, störätare, *a.* hurtig, flink, tekee uhmalla gör på trots, tehdä uhmaa göra förtret, sytytti uhmilla tulen antände elden af förargelse, hämd. -maan ata *v.* trotsa, wara hurtig, driftig. -mittelen tella *v.* göra förtret. -mas aan *a.* hurtig, flink.
Uho on *a.* grott, koloßal, ståtlig (uhkia), *s.* slödwatten på isen, swärt före, swärighet, luftdrag, rimfrost (uhku),

Digitized by Google

uho uusi alldeles ny, olla uhossa wara i flödwatten, icke slippa fram, wara i nöd, kylma uho käypi raosta kallt drag kommer in genom springan, pakkaisen uho rimfrost efter fölb. -otan ttaa l. -öttelen tella *v.* låta porla upp (uhkutan), ha att flöda öfwer, stöpa. -ostan aa *v.* braga (luft). -oon ota *v.* braga, berätta skryfaktigt (uhka).

Uhri in *s.* offer, uhriteuras offerdjur, uhriropo offerpenning, uhrisana magiftt ord hwarmed t. ex. gömda skatter fås fram. -raan rata *v.* offra. -raus uksen *s.* offring. -raaja an *s.* offrare. -railen lla *v.* offra fortfarande, då och då. -ron oa *v.* offra hastigt l. mycket.

Uhti in *a.* hetsig, otålig.

Uhtu hdun = uutu och uudin.

Uhu un *int.* uhu-rop, uf. *s.* grott (uho). -uun uta l. -uilen lla *v.* ropa uhu (uhku).

Uhvallutan ttaa *v.* uttrötta. -vetun ttua *v.* tröttna.

Ui *int.* utrop af klagan, afsky, fyj. -ikkaan kata *v.* ropa ui, qwida, jämra sig, tjuta. -ikerran rtaa *v.* qwida. -ikahdan htaa *v.* ropa hastigt ui, framstöta ett qwidande ljud. -ikutan ttaa l. -ikuttelen tella *v.* ha att ropa ui, weklaga, qwinka, qwida. -ikutus uksen *s.* qwidande, weklagan. -ikuttaja an *s.* qwidare, jemrare.

Uijutan ttaa *v.* skrika ui, qwida, gnälla.

Uikenen uieta l. -kennun ntua *v.*

Uikka kan l. -kko kon *s.* bosink (*fringilla coelebs*).

Uikki kin *s.* smal gång emellan hus, brandgata.

Uikukko kon *s.* wetta (för wattenfågel). fogelformigt bräde till nätmärke, ss. af ui (uin) och kukko.

Uiku un *s.* dopping (*podiceps*).

Uikula an *a.* späd, klen.

Uik.... se Ui.

Uilo on *s.* halfstöfwel med bred uppåtböjd sula och som midt på foten.

Uilotan ttaa *v.* klaga, skrika, tjuta.

Uilu un *s.* flod i hafwet (motsats till ebb).

Uin ida *v.* simma. -ija an *s.* simmare. -ima an *s.* simning, uimanahka simhud, uimajalkainen simfotad. -imari in *s.* storsimmare. -imus uksen *s.* fena. -inti nnin l. -inta nnan *s.* simning. -iskelen lla l. -ikselen lla l. -iskennan ntaa l. -iksennan ntaa l. -iskentelen nnella l. -iksentelen nnella *v.* simma fortfarande, hit och dit. -itan ttaa l. -ittelen tella *v.* låta simma, ha att simma, sätta öfwer watten. -itto ton l. -ittonen sen *s.* simning, simställe, ställe att simma öfwer, stång för att leda nät under isen. -ita dan l. -itas ttaan l. -ite tteen l. -idus uksen l. -ittu tun *v.* stång hwarmed not l. nät ledas från wak till wak. -itin ttimen = uimus, uittamo och uita. -itti tin *s.* ränsil, wattenledning, uittisuorsa en andart. -ittamo on *s.* ställe der man låter häftar simma öfwer. -ittaja an *s.* som låter simma.

Uinaan nata l. -naelen *sdr.* -nailen lla *v.* somna, slumra. -nahdan htaa *v.* hastigt inslumra. -nahtelen hdella *v.* hastigt inslumra då och då. -non oa l. -nun ua *v.* insomna. -nutan ttaa *v.* insöfwa. -nutus uksen *s.* insöfning. -nnun ntua *v.* bli sömnig, bli tung. -nus uksen *s.* slummertillstånd, on uinuksissa är inslumrad. -nastun ua *v.* bli sömnig, utmattas, buka under, gå under.

Uisma an *s.* uisman heinä = piiskunlehti och kiroruoho.

Uisti in *s.* fiskdrag, uistinheinä slotagräs (*sparganium natans*). -tan aa l. -telen lla *v.* ro drag. -tin imen *s.* drag.

Uitan ttaa *v.* gå omkring med brännwin m. m. för att samla fisk (suikin), tiggande samla (uin).

Uivelo on *s.* sölare, långsam menniska.

Uivotan ttaa l. uivottelen tella = uilotan.

Ujakka kan l. -kko kon *s.* stark, snabb, häftig, driftig, hastig.

Ujea an *a.* spetsig.

Ujellan ttaa = uilotan.

Ujen nen *s.* smula, grand.

Ujerran rtaa = uilotan.

Ujo on *a.* blyg, blygsam, ofnygg, snuskig, ujolaiska ytterst lat. -jomainen ien

Digitized by Google

a. något blyg, fallen för ofnygghet, oborstad. -jous uden *s.* blyghet. -josti *adv.* blygt, blygsamt. -joon ota l. -joelen *sdr.* -joilen lla l. -jelen lla l. -jotan ttaa l. -jottelen tella *v.* wara blyg, blygas, wara bakflug. -joksun ua l. -jokselen l. -joskelen lla l. -jostan aa l. -jostelen lla *v.* blygas, wara blygsam.

Ukisen sta *v.* ståŋka, jämra sig. -ina an *s.* jämmer, stön.

Ukitan ttaa *v.* drifwa på.

Ukki kin *s.* pöl.

Ukko kon *s.* man, gubbe, farfar, *ep.* för öfwerguden i runorna (ylijumala), åska, ukon puoli maukön, ukon haude åskqwalm, ukko jyrisee åskan går, ukon ilma åskwäder, ukon nuoli åskwigg, ukon kivi qwarts, ukon koira fjärillarf, ukkovarvas stortå, ukon istukas åkerättika (*raphanus raphanistrum*), ukon kaura flyghafra, landthafra (*avena fatua*), ukon lehti kattswans (*verbascum nigrum*), ukon lumme kalfleka (*caltha palustris*), ukon nauris l. -palko åkersenap (*sinapis arvensis*), ukon narsku nålbynor (*thlaspi bursa pastoris*), ukon tuhnu l. tuhnio l. tussu boſiſt (*lycoperdon bovista*). -onen sen *dim.* liten gubbe, åska, ukkosen nalkki åskwigg, ukkosen heinä ängkrasse (*cardamine pratensis*). -oinen isen *a.* gubblik, angående gubbe, rik på gubbar. -ola an *s.* farfars hem, gubbhem, gubbhus. -kollinen isen *a.* som har man. -kotoin ttoman *a.* som ej har man.

Uksi sen *s.* dörr. -itoin ttoman *a.* utan dörr.

Ukura an *s.* grop, grotta, grufwa, silmät ovat ukurassaan ögonen äro insjunkna ſſ. hos gammalt folk.

Ulappa pan *s.* öppen fjärd, öppna sjön, widſträckt öppet fält.

Ulasvesi = kulasvesi.

Ule een *s.* kall wårwind.

Ulhi hen *s.* ho.

Ulhia an = uljas.

Ulia an l. -as aan *a.* blek, af lidande utseende, ståtlig, stolt (uljas). -ainen isen = ulia. -asti *adv.* ståtligt.

Ulisen sta *v.* jämra. -ina an *s.* jämmer.

Uljas aan *a.* hurtig, raſk, käck, stolt. -juus uuden l. -jaus uden *s.* hurtighet, stolthet. -jaasti *adv.* hurtigt, käckt, stolt. -jainen isen *a.* hurtig, stormodig. -jaisuus uuden *s.* stormodighet, wåldigt mod. -jamoinen isen = uljas. -jaelen *sdr.* -jailen lla *v.* prunka, yfwas. -jastelen lla l. -juttelen tella *v.* prunka, fkryta, fvråttas. -jastan aa *v.* uppmuntra. -jastun ua *v.* bli munter, hurtig.

Ulkki kin *s.* rötfimpa (*cottus scorpius?*)

Ulko (lon) *s.* det yttre af något, rummet utanför, ulkopuoli yttre fidan, ulkomaa utland, ulkomuisti ur minnet, utantill, ulkokatto yttre tak, ulkoilma yttre luften, ulkokullattu l. ulkokullainen på yttre fidan förgylld, fkrymtaktig, fkrymtare, ulkokultaisuus fkrymtaktighet, ulkotauti diarrhé, ulkotyö utarbete, ulkomeno yttre fkick, tuli ulkoa kom utifrån, meni ulos (*sdr.* af uloksi) gick ut, on ulkona är ute, on ulolla har utfot, talee ulolle, haisee ulolta luktar från, ha uthuslukt. *Komp.* ulompi längre ut åt belägen. *Sup.* uloin längſt ut belägen. -lkoinen isen *a.* yttre, utom belägen, *s.* diarrhé, tulee ulkoisesta kommer utifrån. -lkosa an *a.* utom belägen, yttre, olla ulkosalla wara ute. -lkonainen isen *a.* yttre, utwändig. -lkonaisuus uuden *s.* utwändighet. -lkonaisesti *adv.* utwändigt. -lkolainen isen *s.* utlänning. -lkomainen isen *a.* utländſk. -lommainen isen *a.* längre ut belägen. -lommuus l. -lommaisuus uuden *s.* belägenhet längre bort, ut. -loimmainen isen *a.* ytterſt belägen. -lon lkoa *v.* wara ute, ſakna hus och hem. -lkoon lota *v.* gå ut, begifwa ſig ut, härſtamma. -lkoun uta l. -lostun ua l. -lkoudun tua *v.* komma ut, komma längre bort, sträcka ſig. -lotun ttua *v.* sträcka ſig, räcka till, hinna till, käsi ulottuu kattoon hanben räcker till taket, ruoka ulottuu vuodeksi maten hinner till för ett år. -lottuva an l. -lottuvainen isen *a.*

Digitized by Google

som räcker, hinner till, tillräcklig. -lottuvaisuus uuden *s.* tillräcklighet. -lottuvaisesti *adv.* tillräckligt. -lottumatoin ttoman *a.* som ej räcker, otillräcklig. -lottumattomuus uuden *s.* otillräcklighet. -lotutan ttaa *v.* ha att räcka, göra tillräcklig. -lotan ttaa l. -lottelen tella *v.* utsträcka, sträcka, söka att räcka, försöka, sträfwa. -lotus uksen *s.* utsträckning. -lonnan ntaa *v.* utsträcka, utdraga. -lohtaa aan *s.* ställe utom, på afstånd. -lostan aa *v.* afföra, laxera. -lostan ua *v.* komma ut, aflägsna sig. -lostus uksen *s.* afföring, laxering. -lostutan ttaa *v.* bringa till afföring (ulo).

Ulku lun *s.* ställning till att upphänga not, gillerstång (sadin).

Ulla an *s.* hemlighet, ullan kanteella hemligen, blindtwis, på måfå.

Ullakko kon *s.* wind, windsrum, skulle.

Ullottelen tella *v.* frida framåt, fara fram.

Ullutan ttaa = ullottelen.

Ulo on *s.* kall wårwind (ule, ulko).

Ulpea an *a.* kulen.

Ulppa pan *s.* täflan, sträfwan.

Ulppaan pata *v.* porla upp.

Ulpukka kan *s.* näckros (*nymphæa*), keltainen u. gul näckros (*n. lutea*), walkia l. walkoinen u. hwit näckros (*n. alba*). -ainen isen *dim.* = ulpukka, *a.* rik på näckrosor.

Ulvi in *s.* kläfwa hwarmed båtbräder böjas.

Ulvila an *s.* Ulfsby.

Ulvon oa l. -voon ota *v.* tjuta, ryta. -vina an l. -vonto nnon *s.* tjut. -voja an *s.* tjutare. -voilen lla l. -voskelen lla *v.* tjuta smått. -vahdan htaa *v.* tjuta hastigt, ryta till. -vahdun htua *v.* komma att ryta, tjuta af en händelse, gifwa ett tjutande ljud. -vaisen sta *v.* ryta till engång, upphäfwa ett tjut. -votan ttaa *v.* ha att tjuta, låta ryta. -vottaja an *s.* som har att tjuta. -votutan ttaa *v.* låta tjuta.

Ume een *s.* dimma, töcken. -mia an *a.* dimmig, dunkel. -mennan ntaa *v.* töa med dagg och dimma.

Ummenetoin ttoman *a.* obuglig, oskicklig, oförståndig.

Ummerran rtaa *v.* aflida.

Umpi mmen *s.* tilltäppt, alldeles omkringslutet tillstånd, öppningslöshet, förstoppning, umpijärvi, umpilampi träsk utan afloppp, umpiaita oafbruten gärdesgård rundtomkring, rundtomkring gärdad täppa, umpiluu ben utan ihålighet, *poet.* tand, umpisilmä tillslutet öga, umpisilmin med tillslutna ögon, umpisokia stockblind (på båda ögonen), umpitauti förstoppning, obstruktion, umpisolmu blindknut, umpiperä i ändan tillsluten, wäg eller wik utan utgång, hwarifrån man måste återwända, umpitie, umpikatu återwändesgata, gata, umpipursi däckad farkost, umpikenkä ett slags pjeksor, umpikulju helbetäckt, umpisuomalainen som endast kan finska, umpikielinen som kan blott ett språk, umpimaho gall och afsinad, umpimähkäin, umpitohkoon, umpipäin på måfå, umpimääräinen ungefärlig, i rundt tal beräknad, menee umpisukkulaan dyker under watten, kastaa umpipäähän döpa medelst nedsänkning under watten, umpimäärin i rundt tal, umpisana twetydigt ord, umpi vaivaa förstoppning plågar, mennä umpeen gå fast, täppas, vuoden umpeen året om, tie on ummessa wägen är tilltäppt, igenyrd, vatsa on ummella magen lider af förstoppning, tulla ummelle få förstoppning, paranee umpeen gror igen. -mpeus uden *s.* täpthet. -mpinen isen *a.* täppt, ummiskenkä = umpikenkä. -mpisainen isen l. -mpinainen isen *a.* täppt, på alla sidor omsluten, ungefärlig, på måfå gjord, umpinainen uni oafbruten sömn, umpiaisesta tehty på måfå gjord, uppdiftad. -mmikko kon *s.* som kan blott ett språk. -mme mpeen *s.* förstoppning. -mmetti tin l. -mmettu tun *s.* förstoppning, obstruktion, on ummetulla har förstoppning. -mmehdun htua *v.* bli täppt, tillsluten, få förstoppning, bli unken (genom att wara i ett tillslutet rum), leipä ummehtuu brödet unknar. -mmehdus l. -mme-

Digitized by Google

tus uksen *s.* tillſlutning, tilltäppning, unkenblifning, förſtoppning, wattuſtämma. -mpeen mmeta *v.* tillſluta*s*, omſluta*s*. -mpeutan ttaa *v.* tillſluta haſtigt, täppa plötſligt. -mmitan ttaa l. -mmistan aa *v.* tillſluta, tillſtoppa, ſwepa. -mmitus uksen l. -mmistus uksen *s.* tillſlutning, förſtoppning, ſweping. -mpeun uta l. -mmistun ua *v.* tillſluta ſig. -mpelen mmella *v.* tillſluta, ſy, ihopſy, ſömma. -mpelu un *s.* ſöm, ſyarbete. -mpelus uksen *s.* ſömning. -mpu mmun *s.* obanad winterwäg.

Unehdun htua *v.* glömma, förgätas. -eus l. -ehdus uksen *s.* glömſka. -hdutan l. -hutan ttaa *v.* låta glömma, låta falla ur minne (unhotua).

Uni nen *s.* ſömn, dröm, on unissansa är ſömnig, unen huope l. vienos l. vietto lätt ſömn, näkee unta drömmer, unennäkö dröm, unikukka wallmo (*papaver*), unikeko ſſuſoſware, unilukkari kyrkwäckare, uniluu tiuningeben, uniluun rako ſjällſöm, univesi l. -öljy ſömndryck. -nonen sen *dim.* = uni. -ninen isen l. -nellinen isen *a.* ſömnig. -nisuus uuden l. -nellisuus uuden *s.* ſömnighet. -nisesti l. -nellisesti *adv.* ſömnigt. -nelias aan l. -nelikas kkaan l. -ntelias aan l. -nikas kkaan *a.* ſömnaktig. -neliaisuus uuden *s.* ſömnaktighet. -neliaasti *adv.* ſömnaktigt. -nekko kon l. -nikko kon l. -ntelo on *s.* ſömnaktig menniſka, untelompi mer ſömnaktig. -nteluus uuden *s.* förſoffning. -ntero on l. -ntio on *s.* ſömnig menniſka. -netoin ttoman *a.* ſömnlös. -nettomuus uuden *s.* ſömnlöshet. -nettomasti *adv.* ſömnlöſt. -neen neta l. -neksin ia l. -neksun ua l. -nin ia *v.* drömma. -nelen lla l. -niskelen lla *v.* drömma ſmått. -nelma an *s.* dröm. -netan ttaa l. -nitan ttaa *v.* ha att ſofwa, minna unittaa jag betungas af ſömn. -netin ttimen *s.* ſömndryck. -nestun ua l. -nnun ntua *v.* wara ſömnaktig, betungas af ſömn, bli dufwen. -ntuva an *a.* ſömnaktig. -nekselen lla *v.* gå i ſömnen. -nekselia an *s.* ſömngångare.

Unha an *s.* ſnufwa (unha).

Unhotan ttaa *v.* glömma, förgäta. -he een *s.* glömſka. -hottaja an *s.* glömmare. -hottavainen isen *a.* glömſk. -hottavaisuus uuden *s.* glömſkhet. -hotus uksen *s.* glömſka. -hotun ttua *v.* glömmas förgätas. -hottumatoin ttomao *a.* oförgätlig. -hottumattomasti *adv.* oförgätligt. -hotutan ttaa *v.* ha att glömma, låta förgäta, låta falla ur minnet.

Unka ngan *s.* wälterſtock (junka). -nkaan ngata *v.* köra med wälterſtock, enwiſt påſtå.

Unkka kan *s.* unkenhet. -ainen isen *a.* unken. -aun uta *v.* unkna.

Unnan-kanteelta l.! -kanteelle = ullankanteelta, tehdä unnalla göra med ytterſta kraft, puhua unnankanteen tala förtäckt.

Unohdan htaa, -hdus uksen, -hdun htua, -hdutan ttaa = unhotan m. fl.

Unner nteren *s.* fält? susi olisi unterella.

Unnun ntua, untelias, unteluus, untio, untero ſe uni.

Untelo on *s.* ſjun (ſe uni).

Unnin ntimen l. unnuin ntumen *s.* ſjun, dun (untuva).

Untuva an *s.* ſjun, dun (ſe uni).

Uokko kon *s.* ſippa (*anemone*).

Uoma an *s.* djup, däld.

Uopaja an *s.* djup och ſmal wik.

Uotan ttaa, uottelen tella = odotan, odottelen.

Upa, upainen = uppa, uppainen.

Upakko kon *s.* ſank göl (uppi).

Uve peen, uvehdin htia = upia, upeilen.

Upera an l. -ras aan l. -rias aan *a.* ihållig, trägen, idog. -ruus uuden l. -riaisuus uuden *s.* trägenhet, idoghet. -rasti l. -riaasti *adv.* träget, idogt. -rran rtaa *v.* wara idog.

Upi *adv.* uppi.

Upia an l. -as aan *a.* ypperlig, ſtolt, öfwermodig, ogin, *poet.* häft iſ. hingſt. -peus uden *v.* yppierlighet. -piasti *adv.* förträffligt. -peilen lla *s.* högfärdas, prunka, yfwas.

Upikas kkaan = upia.

Upisen sta = ukisen.

Digitized by Google

Upo, upoti = uppo.
Upokas kkaan *s.* degel, gjutform, ett slags stöfvel.
Uppa pan *s.* bottensats, grummel, grums. -ainen isen *a.* grumlig. -pakko kon *s.* sank mark, bottenlös by (uppi).
Uppalanti nnin *a.* tvgellös, halsstarrig.
Uppi pin *s.* stång med jernspets l. isbill i ändan.
Uppi *adv.* i botten, alldeles, ganska, uppiniska styfnacke, uppiniskainen halsstarrig, uppiniskaisuus halsstarrighet, uppiniskaisesti halsstarrigt, uppilaiska stocklat. -ppo pon *adv.* i botten, alldeles, i grund, *s.* försänkning, i sank, bottensats, grums, uppotalvi winter med mycken snö hwari man sjunker, upposokia stockblind, upponoita grundlärd trollkarl, uppovalkia alldeles ljus, uppouusi alldeles ny. -pponen sen *dim.* = uppo, upposen uusi alldeles ny. -ppoinen isen l. -pposa an *a.* sjunkande, grumlig, on upposalla är sjunken, i sank. -ppu pun *s.* sankt ställe, djup snö, uppuyöt nätterna igenom, upputie wäg som sjunker af mycken snö, uppukeli före på sjunkande l. stöpig wäg, uppuilma swårt snöfall. -pon ppoa l. -ppoon pota l. -pun ppua l. -puun puta *v.* sjunka, försjunka, nedsjunka. -ppomus uksen *s.* nedsjunkning, försjunkning. -pos oksen *s.* försjunket tillstånd, i sank, meni upoksiin gick i sank. -pe ppeen *s.* försjunket tillstånd, sänkställe, rötställe för lin. -ppio on *s.* försjunkning. -ppoun uta l. -ppoonnun ntua *v.* försjunka, försänkas. -ppous uksen *s.* sjunkning, försjunkenhet. -potan ttaa *v.* försänka, nedsänka, dränka. -potus uksen *s.* nedsänkning, försänkning, dränkning. -pottaja an *s.* sänkare, dränkare. -pottelen tella *v.* nedsänka småningom, slå igenom (om wäg).
Upukka kan *s.* näckros (ulpukka).
Ura an *s.* fåra, stråra, bädd, stråk, dålig wäg, stig, tie on urilla wägen är full med fåror. -ranen sen l. -re een *s.* liten fåra, stråra. -rainen isen l. -rakka kan l. -rakainen isen *a.* full med fåror, stråror. -ras aksen *s.* hjulspår. -raan ata l. -rastan aa *v.* stråra, fåra. afslägsnas, öppna sig. -railen lla *v.* göra stråror, följa en stråra, gå fram på en stig. -reun uta t. -renen reta komma åstad.
Uraa aan *s.* swagstunt, galen, dum.
Uraan l. -rajan rata l. -risen sta *v.* morra, mumla, qwida. -rajanta nnan l. -rina an *s.* morrande, mummel, qwidande. -rahdan htaa *v.* morra till, mumla hastigt. -rahtelen hdella *v.* morra till då och då (ura).
Urakka kan *s.* beting, entreprenad, årsgammal ren, urakkamies entreprenör, tekee urakalla gör på beting, på entreprenad (ura).
Ure, ureun, urenen se ura.
Urhas aan l. urhakka kan, urhakkuus uuden = urhia, urheus.
Urhia an *a.* modig, djerf, manhaftig. -heus uden *s.* modighet. -hiasti *adv.* modigt, manhaftigt. -himus uksen *s.* hjelte.
Urho on *a.* modig, *s.* man, urhoin modigt. -ous uden *s.* mannbom. -oinen isen *a.* rik på kämpar, manlig. -ollinen isen *a.* modig, manhaftig, tapper. -ollisuus uuden *s.* tapperhet, manhaftighet. -ollisesti *adv.* tappert, modigt. -otun ttua *v.* bli modig. -ostelen lla *v.* bete sig modigt, låtsa wara modig.
Urimoin ida l. -itsen ta *v.* leda sig fram, tåga fram med swårighet på dålig wäg (ura).
Urisen, urina se uraan.
Urjala an *s.* Urdiala.
Urkenen reta = urenen se ura.
Urkin kkia *v.* utleta, fiska ut, snoka fram, urkkimalla genom mödosamt utletande, här och der hopsamlande. -kinto nnon *s.* mödosamt sökande, snokande.
Urkko kon = urakka.
Urkopäivittynyt solbrännd, brunlett, brunett.
Urku run, *pl.* urut *s.* orgor. -unisti in *s.* orgelnist.
Urmas aan *a.* frodig, rask, *s.* bulnad (urme).
Urme een *s.* knöl, bulnad på kreatur i huden, bröstlarf (permu), urmaskettu öfwersta huden, epidermis.

Digitized by Google

Uro on l. -os oon *s.* fullwuxen man, tapper man, hjelte, urotyö l. urostyö hjeltebedrift, urolaulu hjelteſång, urorunо hjelteſång, hjeltedikt. -onen sen *dim.* = uro. -oinen isen l. -ohoinen isen *a.* rik på män. -ous uden *s.* mansdom, tapperhet, mankön. -os oksen l. -osa an *s.* mankön, hankön, uroslintu hanfogel, urosporo renhane, urospuoli mankön. -okas kkaan *a.* manlig, grof. -ollinen isen l. -oollinen isen *a.* manlig, tapper, hjeltemodig. -ollisuus uuden l. -oollisuus uuden *s.* manlighet, tapperhet. -ollisesti l. -oollisesti *adv.* manligen, tappert. -olainen isen *s.* en art ſtor ſkalbagge (urho).

Urpa van l. -pi ven l. -pu vun *s.* björkl. alknopp, urpalintu = urpuvarpunen = urpiainen, urpasavi jåslera, urpamaa jåsjord. -painen isen l. -pinen isen *a.* full med björkl. alknopp. -piainen isen *s.* gråſiſka (*fringilla linaria*). -paan vata l. -pailen lla *v.* plocka björkl. alknopp.

Urpikka kan *s.* en ſjukdom ſom börjar med ſwullnad i händer och fötter.

Urrin ia *v.* gnälla (uraan).

Ursa an *s.* åtting, ursanluu knölben i ſtortån.

Uru un = ura (urku).

Urvakko on = urhas.

Urvelo on l. -lu un *s.* bum, trög menniſka.

Us! hetsningsord för hundar. -saan sata *v.* hetſa hundar.

Usia an *s.* mången, flere, usein ofta. *Komp.* usiampi flere, usiammin oftare. *Sup.* usein fleſte, useimmin oftaſt. -seus uden *s.* flerhet, mängd. -siasti *adv.* ofta.

Usisen sta *v.* ſakta fråſa, ſlpyra ut med fråsning. -ina an *s.* ſakta fråsning.

Usitan ttaa l. -ttelen tella *v.* tuſa, hetſa hundar, -tus uksen *s.* tuſning, hetsning (us).

Usko on *s.* tro, öfwertygelſe, förtroende, epäusko wantro, kristin usko kriſtnatron, uskon kappale trosartikel, uskon oppi troslåra, panna uskonsa siihen ſåtta ſitt förtroende bertill. -osti *adv.* flitigt. -oinen isen *a.* ſom har tro, troende, heikkouskoinen ſom har ſwag tro, epäuskoinen ſom har wantro. -oisuus uuden *s.* trogenhet, epäuskoiſuus wantrogenhet. -oisesti *adv.* på troende ſått. -ollinen isen *a.* trogen, flitig. -ollisuus uuden *s.* trohet, flit. -ollisesti *adv.* troget, flitigt. -olainen isen *s.* troſförwandt. -onto nnon *s.* religion. -otoin ttoman *a.* trolös, utan tro. -ottomuus uuden *s.* trolöshet, otrohet. -ottomasti *adv.* otroget, trolöſt. -on oa *v.* tro, förtro, anförtro, uskoo asiansa hänelle förtror ſin ſak åt honom, uskottava trowärdig, uskottavasti på trowärdigt ſått. -ovainen isen *a.* troende. -ovaisuus uuden *s.* troende ſinnesart. -omatoin ttoman *a.* icke troende, otrogen, otrolig. -omattomuus uuden *s.* briſtande tro, otro. -omattomasti *adv.* otroget, otroligt. -omus uksen *s.* troendet, religion. -otan ttaa *v* ha att tro, intala, öfwertala. -otus uksen *s.* öfwertalning. -ottelen tella *v.* locka att tro, inbilla. -ottelia an *s.* öfwertalare, inbillare. -ottelemus uksen *s.* öfwertalning, inbillning. -kallan ltaa *v.* ha förtroende till, lita på, förlita ſig, fördriſta ſig. -kallus uksen *s.* förtroende, tillit, förlitande, briſtighet. -kalias aan *a.* tillitsfull, briſtig, tilltagſen. -kaliaisuus uuden *s.* tilltagſenhet, briſtighet. -kaliaasti *adv.* tilltagſet, briſtigt. -kallutan ttaa *v.* göra tillitsfull, loſwa. -kotutan ttua *v.* ha att tro, öfwertyga.

Usma an, usmainen isen = usva, usvainen, usman ruoho honingsklöfwer (*melilotus officinalis*).

Uspakki kin *s.* öfwermåttan, för mycket.

Uss, ussaan ata l. ussutan ttaa = us, usaan.

Ussina an *a.* flitig, idog. -nuus uuden *s.* flitighet. -nasti *adv.* flitigt, flinkt.

Ussakka kan *s.* bälte, gördel.

Usva an *s.* dimma, töcken, ånga. -ainen isen *a.* dimmig, töcknig.

Utala an *a.* raſk, djerf, luſtig, behändig.

Utar ren l. -are een *s.* juſwer.

Utaun uta l. -ahun ua l. -audun tua *v.* hända, inträffa, råka, af en händelſe ſke, utauin näkemään jag råkade ſe, työmichiä utautui rannalle arbets-

Digitized by Google

farlar råkade wara på ſtranden, råkade inträffa på ſtranden, unhotti utaumasta glömde af en händelſe.
Utava an = utala.
Utelen della *v.* fråga noga efter, flitigt utforſka. -lus uksen *s.* efterfrågan. -lias aan *v.* frågwis, nyfiken. -liaisuus uuden *s.* nyfikenhet, -liaasti *adv.* nyfiket.
Uten *adv.* flitigt, noga.
Uti *int.* tillrop för att locka får.
Utiainen isen = utuheinä.
Utra an *a.* arm, eländig.
Utsniekka kan *s.* örring, kolmiliippaiset utsniekat örring med tre hängen l. tillſatſer.
Ute tteen = untuva.
Uttera an = uuttera.
Uttu tun *s.* henlamm (uti).
Utu dun *s.* dunſt, imma, fjun, knyppiad ſpets, utusade duggregn, utupilvi dunſtmoln, lätt moln, utumaa ſumpig mark, utukarva fjun, utuhöyhen dun, utupaita fjunig len ſärk, utuköyhä utfattig. -ukka kan *s.* tjock röf, liten fluga. -uinen isen *a.* dunſtfull, immig, mörk, ſorgſen, finhårig, finullig, fjunig af dun. -dutoin ttoman *a.* icke dunſtfull, icke fjunig. -dustan aa *v.* bugga, duggregna. -dustelen lla *v.* göra till fjun, göra fnaſig, gnida.
Utura an *s.* åßja?
Uu uun = uuttu.
Uudin ſe uuti.
Uudus uksen = uuttu.
Uudutan ttaa = uutan.
Uud .... ſe uusi.
Uuhi hen *s.* tacka. -inen isen *dim.* liten tacka, *a.* rik på tackor. -ho on *dim.* tacka.
Uuhka an *a.* werkſam, driftig.
Uuhkajainen isen = uhu uggla, uf.
Uuhtu dun = uuttu.
Uukahdan htaa *v.* rörас haſtigt, ſlinta.
Uukko kon = uuhi.
Uuksi sen = uksi.
Uukutan ttaa, uukutus uksen = uikutan, uikutus ſe ui.
Uula an = ura.
Uulas aan l. -lia an *a.* oſantlig, ytterlig. -lu un *s.* ſtyrka, kraft. -luus uuden l. -leus uden *s.* kraftighet, ſtyrka.
Uuma an *s.* midja, weka liſwet (uumi).
Uumaan mata *v.* giſwa ifrån wärme l. kölb, muuri uumaa lämmintä mureu utſtrålar wärme.
Uumarran rtaa *v.* bemöda ſig, ſträfwa.
Uumen nen *s.* ſpricka, ingröpning i träd, *pl.* uumenet inelſwor, maan uumenissa i jordens inre.
Uumi men *s.* midja (uuma), förſtånd, fogelnäſte uti ihåligt träd (uuttu).
Uuni in *s.* ugn, uuninkoukku brandſtake, uunin tukko ugnsdörr, ſtångſel för ugn. -illinen isen *a.* med ugn förſedd, en ugn full. -itoin ttoman *a.* utan ugn.
Uuppera an = upera.
Uup .... ſe uuvun.
Uura an l. -as aan *a.* driftig, idog. Uuraan salmi Trångſund. -aus uden *s.* drift, idoghet. -aasti *adv.* driftigt. -astan aa *v.* idka, winnlägga ſig om, beflita ſig om.
Uuro on *s.* djup bäld.
Uuros oksen = ura.
Uurre rteen *s.* lagg, inſkärning för ett kärilbotten, uurresaha laggare, laggſåg. -rteinen isen *a.* med lagg förſedd, med inſkärning förſedd. -rtehuinen isen *dim.* liten lagg, liten ſkåra, *a.* med lagg förſedd. -rran rtaa l. -rrastan aa *v.* göra inſkärning, lagga, färdas genom ſkog ſom jägare, halkaisee puuta uurtamalla klyfwer ett träd med förut huggen ſkåra långsmed trädet, uurtaa tien pahaksi fårar wägen till bälig. -rros oksen l. -rto rron *s.* laggſkåra, wildrensjagt, käy uurtoa jagat i ſkogen, genomfärdas ſkogsmarker. -rtaja an *s.* laggare. -rtelen rrella *v.* lagga l. ſkåra ſmåningom. -rrun rtua l. -rrastun ua *v.* ſkåras, laggas. -rteetoin ttoman *a.* utan lagg.
Uusahdan htaa = uukahdan.
Uusakka kan *s.* öfwerdåd.
Uusi den *a.* ny, rå, okokt, Uusikaupunki Nyſtad, Uusimaa Nyland, uusviikko näſta wecka, uudelleen på nytt, uusi uudelta impromtu, syö uudelta lihaa åter rått kött, liha uusi lihottaa, kala uusi kuolettaa rått kött gör fet, rå fiſk dödar, ſkadar. -desti *adv.* på nytt, ånyo. -tinen isen l. -tonen sen *dim.*

Digitized by Google

a. ny, rå, *s.* nyhet, förſtling, nyſåd, uutisleipä bröd af nyſåd, saa uutisia får nyheter, uutispelto, uutismaa nybobling, uutistalo nybygge, uutisasunto koloni. -tunen sen l. -tukainen isen *a.* temeligen ny l. rå, uuden uutunen l. uutukainen ſplitternу. -des eksen *s.* nytt tillſtånd. -distan aa l. -distelen lla *v.* förnya, upprepa. -distaja an *s.* förnyare. -distus uksen *s.* förnyelſe, upprepning. -distun ua *v.* förnyas, bli ny. -telen della *v.* wara nyſiken. -telias aan *a.* nyſiken (utelen).

Uudin timen *s.* ſparlakan, ſång med gardiner, hångmatta (uuttu).

Uusin ia = uudistan.

Uutan ttaa *v.* utmärgla, urlaka, omſmälta metaller, ſammanlöda, ſwetſa. -tto ton *s.* utmärgling, urlakning, ſwetsning. -toin ttoman *a.* urlakad, utmärglad. -te tteen l. -tos oksen *s.* urlakning, lödning, utlakadt l. löbt ting. -tun ttua *v.* bli urlakad, löbas, bli ſeg (om ſuön beri ſlåden faſtnar).

Uuttera an *a.* flitig, driftig. -ruus uuden *s.* flitighet, flit, drift. -rasti *adv.* flitigt, driftigt. -roitsen ta l. -roin ida l. -roitan ttaa l. -roittelen tella *v.* wara driftig, beſlita ſig om.

Uuttu tun *s.* ihåligt träd hwari ſjöfoglar wärpa, konſtgjordt fogelnäſte uti ihåligt träd.

Uutu dun = uuttu.

Uuvana an *s.* ettergräs (*linnaea borealis*).

Uuve een *s.* windwak = uve.

Uuvetta tan *s.* bädd, ſång.

Uuvin imen = uudin.

Uuvun pua *v.* ſjunka ned af ſwaghet, tröttna, uttröttas, fattas, briſta, ſakna. -vus uksen *s.* utmattadt tillſtånd, mattighet. -pumus uksen *s.* nedſjunkning af matthet, utmattning. -vutan ttaa l. -vuttelen tella *v.* ha att nedſjunka, utmatta, förſwaga, uttrötta. -vutus uksen *s.* utmattning, förſwagande.

Uvanto nnon = uuve.

Uvar ren *s.* maſur.

Uve peen, uvehdin htia = upia, upeilen.

Uve een *s.* windwak (uuve), *a.* ogållb, oſturen, uvehärkä tjur.

W.

Waad.... ſe vaat....

Waahku un = vauhti.

Waahtera, vaahterinen = vahtera, vahterinen.

Waahti hden l. -hde hteen *s.* fradga, ſkum. -inen isen *a.* fradgande, ſkummig. -hdon htoa l. -hden htea *v.* fradga, ſkumma.

Waaja an *s.* kil, wigg, påle, vaajapahkuri pålkran. -anen sen *dim.* liten kil, liten påle. -ainen isen *a.* med kilar, pålar förſedd. -aan ata l. -ailen lla *v.* kila, påla. -aus uksen *s.* kilning, pålning.

Waajo on, vaajotan, vaajottelen, vaajotus = vaaja, vaajaan vaajailen, vaajaus.

Waaka an *s.* wåg, vaakalintu ſtor fogel, örn, grip (vaaku).

Waaksa an *s.* ſpann (afſtåndet emellan ſpetſen på tummen och ſpetſen på långfingret). -sainen isen *a.* ſpannlång. -saan ata l. -sen ea *v.* måta ſpannwis. -saus uksen *s.* ſpannmåtning. -soittain *adv.* ſpannwis, ſpannlals.

Waaksalainen isen = vaapsiainen.

Waaksi sen, vaaksinen isen, vaakson os, vaaksun ua = vaahti, vaahtinen, vaahdon.

Waaku un *s.* kraxning (kråkans ljud), vaakulintu *ep.* för kråka. -un ua *v.* kraxa (vaava).

Waakuna an *s.* wapen, ſkölbemärke.

Waalaan ata *v.* ana, föreſpå.

Waalas aan l. -lia an l. -lakka kan l. -lakas kkaan l. -leva an *a.* blek, ljus. -leus uden *s.* blekhet. -lenen leta l. -lastun l. -listun ua l. -leun uta *v.* blekna, bli blekare, ljuſare. -lastan aa *v.* ſkina ljus, ſynas blek, göra blek. -lastus uksen *s.* ljuſken, förblekning. -lennan ntaa l. -listan aa *v.* bleka. -latan ttaa *v.* ſkina, wara ljus. -lahdan htaa *v.* ſkina ſlötſligt, kaſta ett ljuſken. -lehdin htia *v.* ſkina fortfarande, blänka. -levoitan ttaa *v.* bleka, göra blekare. -likki kin *s.* hwit ko (vaali).

Digitized by Google

Waale een = vaahti.
Waali in *s.* wal, förſlag, papin vaali preſtwal, panna vaaliin upvföra på förſlag, vaalisaarna profpredikan. -in ia *v.* ſköta, wårda, anſa, gungga. -ia an *s.* ſkötare. -imus uksen *s.* ſkötſel, *ans.* -ikko kon *s.* wälſkött. -itan ttaa *v.* låta ſköta. -imoinen isen *a.* ſkött, anſad (vaalas).
Waallan ttaa = vaellan.
Waalu un *s.* ceuſus, råuta, ſkatt.
Waan *konj.* men, utan, en minä vaan sinä icke jag, utan du, tulee vaankin kommer wißt (jfr. vakaa).
Waana an *s.* njugg, liten, *s.* vlogbill, vaanasta njuggt, knappt.
Waanin ia *v.* lura på willebråd, ſmyga ſig på ſkotthåll, få ſvår på, förfölja.
Waapahdan htaa *s.* ſlinta, ſnafwa, wackla haſtigt. -pahdus *sdr.* -paus uksen *s.* ſidoſteg, felſteg, knyckning, ryck. -pahutan *sdr.* -pautan ttaa *v.* ha att ſlinta, göra en knyck. -potan ttaa l. -pottelen tella *v.* wagga, ſkaka, röra hit och dit, lentää vaapottaa flyger långſamt, waggande.
Waapin *adv.* viipin vaapin på måfå.
Waappera an = vapera.
Waapsainen isen l. -salainen isen l. -sahainen isen = vaapsiainen.
Waapsautan ttaa, vaapsaus uksen = vaapautan, vaapaus ſe vaapahdan.
Waapsiainen isen *s.* geting.
Waapukka kan *s.* hallon. -ainen isen *a.* rik på hallon.
Waavun pua *v.* ſwänga af och an, runka, gunga, wara rank.
Waapustan aa l. -telen lla *v.* ſkaka, wagga, gå wacklande.
Waaputan ttaa, -ttelen tella = vaapotan, vaapottelen ſe vaapahdan.
Waara an *s.* berg, klippa, fara, beck, vaaramaa bergland, on vaarassa är i fara, vaarapaikka farligt ſtälle. -ainen isen *a.* bergig. -allinen isen *a.* farlig. -allisuus uuden *s.* farlighet. -allisesti *adv.* farligt. -aloinen isen *a.* farlig, äfwentyrlig. -aloisuus uuden *s.* äfwentyrlighet. -aloisesti *adv.* äfwentyrligt. -aan ata *v.* warſko, afwända fara, bewara. -roitan ttaa l. -roittelen tella *v.* låta warſko, warna. -roitus uksen *s.* warning. -ratoin ttoman *a.* utan berg, ofarlig. -rattomuus uuden *s.* ofarlighet. -rattomasti *adv.* ofarligt, utan fara.
Waarain l. -rama an *s.* hallon (vaapukka). -aminen isen *a.* rik på hallon.
Waarannan ntaa *v.* widröra, angå, beträffa.
Waari in *s.* wård, akt, ota vaari siitä gif akt derpå, tag wård derom, pitää vaarin hålla wård, gifwa akt, ei pidä vaaria håller icke wård, gifwer ej akt, ottaa vaariin taga i wård, vaarin ottamus iakttagelſe, uppmärkſamhet. -ikko kon *s.* förwaring, takavaarikko ſe taka.
Waarna an *s.* plugg, trädnagel, salavaarna dymling. -ainen isen *a.* full med pluggar, naglar. -naan ata l. -nitsen ta l. -noitan ttaa *v.* plugga, dymla.
Waarnas aan = vlogbill (vannas).
Waarniainen isén l. -ninka ngan l. -ninkainen isen l. -nikka kan l. -nikas kkaan l. -ningas nkaan *s.* ſwinlus.
Waaron oa = varun.
Waarran rtaa l. -rtelen rrella *v.* luta, wara lutande, ha att luta, nedlägga. -rtaja an *s.* nedlutare, mara. -rrannan ntaa *v.* ha att luta, nedlägga, bringa i nöd (vaara).
Waartaan rrata *v.* ſigta.
Waaru un *s.* regnmoln.
Waarun ua *v.* luta, ſwigta, kränga.
Waasa an *s.* Waſa. -salainen isen *s.* Waſabo.
Waassa an *s.* ſwagdricka.
Waassikivi alun.
Waadin timen *s.* tre- l. fyraårig renko.
Waadin tia *v.* fordra, yrka, nödga, twinga, pådrifwa. -dinta nnan *s.* fordran, yrkande, twång. -tia an *s.* fordrare, pådrifware, plågare. -timus uksen *s.* fordran, twång. -diskelen lla *v.* fordra ſmått, yrka fortfarande. -ditan ttaa l. -dittelen tella *v.* fordra, utfordra, utforſka.
Waatisen sta, vaatitsen ta = viitisen.
Waadon toa *v.* pladdra, ſlabbra.
Waate tteen *s.* kläde, duk, lärft, klädnad,

Digitized by Google

vaatepankko klädesvacke, pöytävaate bordsduk, kaulavaate halsduk, halsband, vaateasu beklädnad, vaatteen parsi klädesmode, klädespersedel, vaatekerta omgång kläder, vaatevarpa mast (som uppbär segelduken), vaatevalkeuinen hwit som lärft, *pl.* vaatteet kläder, pitovaatteet slitkläder, pyhävaatteet helgdagskläder. -ttehut uen l. -ttehuinen isen *dim.* = vaate. -tteus uksen *s.* beklädnad, klädedrägt. -tteinen isen *a.* med kläder försedd, af lärft. -tteellinen isen *a.* som har kläder. -tteetoin ttoman *a.* utan kläder. -tteettomuus uuden *s.* brist på kläder. -tetoin ttoman *a.* utan beklädnad, naken, utan duk. -tetan ttaa l. -tehdin htia *v.* kläda, beklåda, duka. -tetus uksen *s.* beklädning, dukning. -tettamus uksen *s.* beklädandet. -tteun uta l. -tetun ttua *v.* bli beklädd, klädas, dukas. -tetsin ia = vaatehdin.

Waavitan ttaa l. -ttelen tella *v.* beweka, öfwertala, utgrunda.

Waava an *s.* litet barn, docka. -vun kua *v.* krara (som kråkan), gråta (som litet barn). -vutan ttaa l. -vuttelen tella *v.* ha att krara, ha att gråta. -vutus uksen *s.* framkallandet af krarning, gråt. -vatar l. -vutar ttaren *s. myth.* qwinnligt wäsende som har barn att gråta (vaaku, vaapu).

Waderma an *s.* hallon. -mainen isen *a.* af hallon, rik på hallon.

Waadon toa = vatustan.

Wadus ukseu *s.* ref.

Waellan ttaa l. -ttelen tlella *v.* wandra. -ttaja an *s.* wandrare. -ttamus uksen l. -ttus uksen *s.* wandring.

Waha an *s.* klippa, häll, war, vahatuohus warljus. -anen sen *dim.* warljus. -ainen isen *a.* af war, warrik. -atoin ttoman *a.* utan war. -attomuus uuden *s.* warbrist.

Wahaus uksen *s.* degälta.

Wahder hteren = vahtera.

Wahetan ttaa, vahetus uksen, vahetun ttua = vaihetan m. fl.

Wahinko ngon *s.* skada, förlust, teki vahingossa l. vahingosta gjorde af wåda, oförseende, vahingon valkia wådeld. -nkoinen isen *a.* skadande. -ngollinen isen *a.* skadlig, medförande förlust, wådlig. -ngollisuus uuden *s.* skadlighet, wådlighet. -ngollisesti *adv.* skadligt, wådligen. -ngotoin ttoman *a.* oskadlig, skadeslös. -ngottomuus uuden *s.* oskadlighet, skadeslöshet. -ngottomasti *adv.* oskadligen. -ngoitsen ta l. -ngoin ida l. -ngoitan ttaa *v.* skada, medfara, förderfwa. -nkoun uta l. -ngoitun ttua *v.* bli skadad, förderfwas.

Wahla an *s.* dregel, stum. -aan ata *v.* dregla, stumma.

Wahta an = vatsa.

Wahtera an l. -ri in *s.* lönn. -rainen isen l. -rinen isen *a.* af lönn. -risto on *s.* lönnskog.

Wahti hdin *s.* wakt. -htaan hdata l. -htaelen lla *v.* wakta. -htaus uksen *s.* waktande, wakt. -hdin htia *v.* hålla wakt, paßa upp. -hdiskelen lla *v.* wakta smått, lura.

Wahti hden l. -hto hdon l. -htu hdun *s.* fradga, stum, vahtoharja aalto stumryggig wåg. -htinen isen l. -htoinen isen l. -htuinen isen *a.* fradgande, stummande. -hdotoin ttoman *a.* utan stum. -hdottomuus uuden *s.* brist på fradga. -htoon hdota l. -htuun hduta *v.* fradga, stumma. -hdun htua l. -htoun uta l. -htiun uta *v.* bli stummig, börja fradgas. -hdotan ttaa *v.* ha att stumma, framkalla fradga. -hdotus uksen *s.* framkallandet af stum.

Wahturi in = vatturi.

Wahva an *a.* stark, hållbar, fast, kraftig, tjock, hafwande. -vuus uuden *s.* starkhet, fasthet, hållbarhet. -vasti *adv.* starkt, kraftigt, hållbart. -vallinen isen *a.* stark, hållande, uthållande. -vallisuus uuden *s.* hållighet, uthållighet. -vun ua l. -venen veta l. -vennun ntua *v.* bli stark, tilltaga i styrka l. tjocklek. -vennan ntaa l. -von oa *v.* göra stark, förstärka. -vennus uksen *s.* förstärkning. -vistan aa l. -vistelen lla *v.* förstärka, bekräfta, stadfästa, fastställa. -vistus uksen *s.* förstärkning, bekräftelse, stadfästelse, fastställelse. -vistaja an *s.* förstärkare, bekräftare, stadfästare. -vistun ua *v.* bli stark, förstärkas, repa sig. -vute ttoen l. -vike

Digitized by Google

kkoen *s.* hwad ſom ger ſtyrka, förſtärkning, ſtöd, fäſte.
Wahveroinen isen *s.* riſton.
Wai *prt.* eller (i alternativt förnekande ſats), hänkö vai kuka tulee kommer han eller hwem, tuleeko vai meneekö kommer eller går han, vai niin jaſå, är det ſå.
Wai l. vaiti *prt.* tyſt, ole vai l. vaiti war tyſt, tig, vaioleminen l. -olo tyſtnad. -ikenen iketa l. i'eta *v.* tyſtna, ſtillas, tröttna, förſwagas. -ikenemus uksen *s.* tyſtblifning. -ikennan ntaa l. -ketan ttaa l. -kitan ttaa *v.* tyſta, ſtilla. -ikennus uksen l. -iketus uksen l. -ikitus uksen *s.* nedtyſtning, ſtillande. -ikahutan ttaa *v.* nedtyſta l. ſtilla haſtigt. -ikurus uksen *s.* bakſlug menniſka, *s.* tyſt och liſtig, lömſk. -ikuri in *s.* ſtilla, tyſtlåten menniſka, ſjukling. -ikuro on *s.* ſlummer. -ikaſtun ua *v.* tyſtna haſtigt.
Waihe een *s.* mellanrum, ſtifte, ſtede, byte, vaiheaika mellantid, vaiheaita mellangärdesgård, vaihemies medlare, pellon ja niitun vaiheella emellan åfern och ängen, kahden mielen vaiheella i wal och qwal, kylän vaiheilla i närheten af byn, tulee vaiheesta kommer emellanåt, wexelwis, oli vaiheessa war en gång, elämän vaihe lifwets wexling, vaiheen alainen omwexling underkaſtad, ombytlig, vaiheen alaisuus ombytlighet, *pl.* vaiheet öden, ſkickelſer, wexlingar. -heellinen isen *s.* mellanliggande, wexlingsrik, *s.* mellanrum, medlare. -heinen isen l. -hetteinen isen *s.* omwexlande, wexlingsrik. -hoinen isen *s.* fordna, ombytt. -hetan ttaa *sdr.* -hdan htaa *v.* byta, ombyta, wexla, v. huonon parempaan byta dåligt mot bättre, vaihtaa hopian kupariksi wexlar ſilfret till koppar. -hettaja an *sdr.* -htaja an *s.* byttare, wexlare. -hetus uksen *s.* byte, wexling. -hto hdon *s.* wexel = vaihtoseteli, wexling, vaihtokalu bytesſak, vaihtonimi pſeudonym. -hettelen tella *sdr.* -htelen hdella *v.* byta l. wexla fortfarande, omwexla, wara omwexlande, lämmin ja kylmä vaihtelevat wärme och köld omwexla. -htelo on *s.* fortfatt byte, omwexling. -hettelemus uksen *s.* fortfatt byte, omwexling, ombyte. -hetun ttua *sdr.* -hdun htua *v.* bli bytt, ombytas, förwexlas. -hdus uksen *s.* tillſtånd af byte. -htelehdan htaa *v.* wara ombytlig, omwexla tidt och ofta. -haan hata l. -haelen lla l. -hon oa *v.* byta, wexla (= vaihetan). -hos oksen *s.* tillſtånd af byte, byting. -hokka kan l. -hokas kkaan *s.* byteswara, byting. -hetutan ttaa *v.* låta byta.
Waihlo on *s.* matt, ſwag.
Waikahutan, vaikastun, vaikenen, vaikennan, vaikennus, vaiketus ſe vai.
Waikia an *s.* ſwår, beſwärlig, ſmärtſam, ömkelig. -keus uden *s.* ſwårighet, beſwärlighet. -keasti *sdv.* ſwårt, med möda, ömkligen. -keutan ttaa *v.* förſwåra, göra beſwärlig. -keudun utua *v.* förſwåras, bli beſwärlig, uttråkas. -kera an *s.* jemmerlig, klagande. -keroinen isen *s.* jemrande, jemmerfull, eländig. -keroitsen ita l. -keroin ida *v.* jemra ſig, klaga. -keroitsemus uksen *s.* jemmerklagan. -kerroa rtaa l. -kertelen rrella *v.* åſtadkomma jemmer, klaga jemrande. -kertaja an l. -kertelia an *s.* jemrare. -kerrehdan htaa *v.* ſtöta fram jemmerrop.
Waikitan ttaa, vaikitus uksen = vaikeroitsen, vaikeroitsemus och vaikennan, vaikennus (vai).
Waikka *prt.* faſtän, ehuru, önſkönt, om ock, vaikka koska l. milloin når ſom helſt, vaikka kohta om ock, om åfwen ſtraxt, vaikka wapaan on fritt, önſkönt.
Waikkaan kata, vaikkaelen l. vaikkailen = vaikeroitsen.
Waikkana an *s.* lång ſtör för upphängning l. torkning, flådſtång.
Waikku kun *s.* örwar, flytande kåda, vaikkuluut tinningbenen. -uinen isen *a.* full af örwar, kådig.
Waikuri, vaikuro, vaikurus ſe vai.
Waikustan aa = vaikeroitsen.
Waikutan ttaa l. -ttelen tella *v.* werka, beweka, förmå, ei vaikuta siihen mitään inwerkar, har intet inflytande derpå, vaikuttava syy werkande orſak. -ttevainen isen *s.* werkande, inwerkande,

Digitized by Google

inflytelserik, werksam. -ttavaisuus uuden *s.* werkande egenskap, inflytande, werksamhet. -ttavaisesti *adv.* werksamt, på werkande sätt, följdrikt. -tus uksen *s.* werkan. -te tteen *v.* werkning, werkande medel. -ttamus uksen *s.* werkan, werkning, inwerkan. -ttaja en *s.* werkare.

Wailahdan htaa *v.* förminskas hastigt, röras l. skakas hastigt (*eg.* så att förminskning deraf uppstår). -lahun *sdr.* -laun uta *v.* förminskas med en del, bli bristfällig, lindras. -lennan ntaa *v.* förminska med en del, taga bort en del, göra bristfällig, aftappa. -lennus uksen *s.* förminskning, borttagning af en del. -linen isen l. -linainen isen *a.* icke full, bristfällig. -lisuus uuden l. -linaisuus uuden *s.* icke-fullhet, bristfällighet. -lisesti l. -linaisesti *adv.* bristfälligt, ofullständigt (vajaa).

Wailla, vaille se vajaa.

Waimallan ltaa *v.* wärka, beswära.

Waimenen meta l. -mennun ntua *v.* stillas, lindras, upphöra. -mennan ntaa l. -mentelen naella *v.* stilla, lindra, hämma (vai).

Waimo on *s.* hustru, qwinna, vaimon puoli qwinnokön, salavaimo l. jalkavaimo frilla, konkubin, vaimoihminen qwinnoperson. -onen sen *dim.* liten qwinna, hustru lilla. -oinen isen *a.* qwinnlig, qwinno-, vaimoiset menot qwinnliga seglor. -oisuus uuden *s.* qwinnlighet. -ollinen isen *a.* som har hustru, gift, qwinnlig. -ollisuus uuden *s.* gift tillstånd. -ola an *s.* qwinnohem, harem. -otoin ttoman *s.* utan qwinna, utan hustru. -ottomuus uuden *s.* qwinnobrist.

Wain, vainen *prt.* i sanning, wisst, dock.

Wainaja an *sdr.* vainaa uan *a.* afliden, salig. -ne l. -nes een *s.* de dödas ställe l. tillstånd, vaipua vaineesen afsilda.

Wainio on *s.* större gärde af åker l. äng, hage, kotovainio nära hemmet beläget gärde, vainioitse långsmed, igenom gärdet. -oinen isen *dim.* litet gärde, *a.* rik på inhägnade gärden. -nikko kon = vainio.

Wainilainen isen = vajaavainen.

Waino on *s.* wäderkorn, förföljelse, fiendskap, krig, koira sai karhun vainon hunden wädrade upp en björn, vaino vetää ruokaan wäderkorn leder till maten, vainomies förföljare, vainovaatteet krigsdrägt. -ous uden *s.* förföljelse, uppwädring, förfät. -oinen isen *a.* uppwädrande, uppspårande, förföljande. -ollinen isen *a.* förföljande, *s.* fiende. -otoin ttoman *a.* utan wäderkorn, utan hat, icke förföljande. -on oa l. -oon ota *v.* wädra, uppspåra, ställa förfät, förfölja. -oja an *s.* uppwädrare, förfättställare, förföljare. -omus uksen *s.* uppwädring, förföljelse (vainos, vainu).

Wainoo oon = vainio.

Wainos oksen l. -nonen sen *s.* hudkramp, ryckning.

Wainu un *s.* wäderkorn, spår, koira tuli karhun vainullle hunden kom en björn på spåren, vainukoira spårhund, stöfware. -uinen isen *a.* spårande, wädrande. -un ua l. -uun uta *v.* wädra upp, uppspåra, göra spår. -ustan aa *v.* uppspåra, minua vainustaa jag har känning. -ustus uksen *s.* wädring, uppspårning, känning. -ustelen lla *v.* wädra l. uppspåra rundt omkring, söka spår (vaino).

Waippa pan *s.* täcke, mantel, kappa.

Waippines een *s.* hoptrasling.

Waipu vun *s.* nedsjunkning, matthet, miesvaipu af matthet nedsjunkande man. -vun pua *v.* nedsjunka, sjunka. -pumus uksen *s.* sjunkning, nedsjunkning. -puelen lla *v.* sjunka småningom. -vutan ttaa l. -vuttelen tella *v.* ha att sjunka, sänka, nedtrycka, utmatta. -vutus uksen *s.* sänkning, utmattning. -vus uksen *s.* sjunket tillstånd, matthet. -pumetoin ttoman *a.* icke sjunkande, som icke afmattas.

Waisto on *s.* instinkt, kulkee omaa vaistoaan går utan all hänwisning.

Waisu un *a.* otillräckligt gräddad, leipä on vaisu brödet är halfgräddadt, åckligt, vaisulämmin otillräcklig, icke gräddande ugnswärme, leivän vaisu ångan af halfgräddadt bröd.

Digitized by Google

Waitelen della l. -loitsen ta *v.* ſakna, yttra ſaknad af något, klaga öfwer briſt, klaga. -lus uksen *s.* yttrad ſaknad, klagan. -lia an l. -loitsia an *v.* ſaknare, klagare (vajaa).

Waiti *prt.* tyſt (ſe vai). -tiainen isen *a.* tyſtlåten, on vaitiaisilla ſitter och tiger. -toleva an *s.* tyſtlåten.

Waiva an *s.* beſwär, möda, eländе, plåga, näkee vaivaa har beſwär, vaivan näkö beſwär, möda, vaivan palkka mödans lön, on vaivoissa är i plågor, vaivoin l. vaivalla med möda, knappt. -vainen isen *a.* tryckt af beſwär l. mödor l. plågor, fattig, *s.* fattighjon, vaivaishoito fattigförſörjning, vaivaiskunta fattigdiſtrikt, vaivaiskoivu bwärgbjörk (*betula nana*), vaivaisten kukka ögontröſt (*euphrasia officinalis*), vaivaisen villa = villapää. -vaisuus uuden *s.* eländе, plågſamt tillſtånd, egenſkap af fattighjon. -vaisesti *adv.* eländigt, fattigt, nödwuxet. -valoinen isen *a.* beſwärlig, mödoſam, plågſam, eländig. -valoisuus uuden *s.* beſwärlighet, plågſamhet. -valoisesti *adv.* beſwärligt, mödoſamt. -vallinen isen *a.* beſwärad, plågad. -veri in *s.* rödporé (*andromeda polyfolia*). -veroinen isen *a.* elände, arm. -vatoin ttoman *a.* fri från beſwär, möda, plåga. -vattomuus uuden *s.* frihet från beſwär, m. m. -vattomasti *adv.* utan beſwär l. möda. -vio on *s.* ſtälle l. ting hwarpå mycket arbete bliſwit nedlagdt. -vus uksen *s.* plågotillſtånd. -van aa l. -vaan ata l. -vaelen *sdr.* -vailen lla *v.* beſwära, plåga, bearbeta (lera, läder), knåda. -vaaja an *s.* plågare, bearbetare. -vaus uksen *s.* beſwärande, plåga, bearbetning. -vanto nnon l. -vanne nteen *s.* beſwärande, plågſam ſwårighet. -vatar ttaren *s. myth.* plågerſka. -viotar ttaren = vaivatar. -vaun uta l. -vaannun ntua l. -voun uta l. -veudun tua *v.* bli beſwärad, plågas, bearbetas. -voitan ttaa = vaivaan. -voitus uksen = vaivaus.

Waivenen veta, vaivennun ntua, vaivennan ntaa, vaiventelen unella = vaimenen m. fl.

Waivun, vaivus, vaivutan, vaivutus, vaivuttelen ſe vaipu.

Waja an *s.* ſjul, lider, öfwerbyggd trappa. -anen sen *dim.* litet ſjul. -ainen isen *a.* rik på ſjul, *kt.* lider.

Wajaa aan *a.* det briſtande, icke fulla, ofullſtändiga, olla vajaa briſta, ſakna, astia on vajaa vettä kärlet är icke fullt med watten, vajaa lakkaa det briſtfälliga, ofullkomliga upphör, jätä pata vettä waille (*sdr.* af vajaalle) lemna grytan icke fyld med watten, on vettä vailla (*sdr.* af vajaalla) ſakuar watten. -jaus uden *s.* briſt. -java an l. -javainen isen l. -jakka kan l. -jainen isen l. -janainen isen l. -jallinen isen *a.* icke full, briſtande, ofullſtändig, briſtfällig, ledig, vajava astia icke fullt kärl, vajava mies ledig karl. -javuus uuden l. -javaisuus uuden l. -janaisuus uuden l. -jallisuus uuden *s.* icke fullt tillſtånd, briſtfällighet, ofullſtändighet, ledighet. -javasti l. -javaisesti l. -jallisesti *adv.* icke fullt, briſtfälligt, ofullſtändigt. -jaan jata *v.* wara icke full, briſta, fela, wara ofullſtändig, icke ha fullt, wara ledig. -jaus uksen *s.* ofullhet, briſt, ledighet. -jaantelen unella *v.* briſta l. fela då och då, fattas ofta.

Waje een l. -jea an = vajaa, teki paria vajeeksi gjorde ett par mindre, vajeelle, vajeella = vaille, vailla. -jenen eta = vailaun. -jennus uksen = vailennus.

Wajehdan htaa, vajehtelen hdella, vajehdus uksen, vajehtelo on = vaihetan, vaihettelen, vaihetus, vaihtelo.

Wajo on *s.* trappa (vaja).

Wajo on *s.* ſjunkning. -oon ota *v.* ſjunka, inſjunka, nedſjunka, jalka vajoo lumeen foten ſjunker i ſnön, lumi vajoo ſnön ſjunker, ger efter. -ous uksen *s.* ſjunkning. -oilen lla *v.* ſjunka ſmått, då och då. -oun uta *v.* ſjunka, ſänkas. -otan ttaa l. -outan ttaa *v.* ha att ſjunka, ſänka. -otus uksen *s.* ſänkning. -ottaja an *s.* ſänkare. -ottelen tella *v.* ſänka då och då. -omatoin ttoman *a.* icke ſjunkande. -ottamatoin

Digitized by Google

ttoman *a.* icke fänkande, icke inſjunkande (vajoo).
Wajoo oon = vajaa, vajonainen isen = vajanainen; vajonainen kuu icke fullmåne. -joutan ttaa = vailennan.
Wajun ua, vajuun uta = vajoon, vajoun ſe vajo.
Wakaa vakaan *sdr.* vaan l. -kava an l. -kainen isen *a.* faſt, fäker, ſtadig, ſtändaktig, redlig, ſlärdfri, upprigtig, rättrådig, vakainen lapsi ſtilla, oförkyldigt barn. -kaus uden l. -kuus uuden l. -kavuus uuden l. -kaisuus uuden *s.* faſthet, fäkerhet, ſtadighet, tillförlitlighet, ſtändaktighet, förſäkring, vakuusyhtiö förſäkringsbolag, palovakuus brandförſäkring. -kaasti l. -kavasti l. -kaisesti *adv.* faſt, fäkert, ſtändaktigt. -kainainen isen *a.* ſtadig, ordinarie. -kinainen uuden *s.* ſtadighet, egenſkap af ordinarie. -kinaisesti *adv.* ſtadigt, ordinarie. -akaan vaata *v.* befräfta, betyga, förſäkra. -kaamus uksen *s.* befräftelſe, förſäkran. -kaun uta l. -kaudun utua l. -kaunnun *sdr.* -kaannun ntua l. -kiinnun ntua *v.* ſtadga ſig, befäſtas, bli ſtadig, bli beſtändande. -kamoitsen ta *v.* befräfta, loſwa fäkert. -kautan ttaa l. -kustan aa *v.* göra fäker, ſtadig, förſäkra, göra beſtändande. -kitan ttaa *v.* lugna, ſtämma, ſtilla. -kittaja an *s.* ſtillare, lugnare. -kitus uksen *s.* ſtillandet, lugnandet. -kuutan ttaa l. -kuuttelen tella *v.* göra fäker, förſäkra, befräfta, öfwertyga, olen vakuutettu jag är öfwertygad, huone on vakuutettu huſet är förſäkradt. -kuutus uksen *s.* förſäkring, förſäkran, öfwertygelſe. -kuuttaja an *s.* förſäkrare, betryggare.
Waketan ttaa *v.* klaga, weklaga.
Waketi klagande?
Wakka kan *s.* ſkäppa, wacka, olla vakoillansa wara på uppbörd. -kkanen sen *dim.* liten wacka. -kallinen isen *a.* en ſkäppa full, ſom har ſkäppa. -kkuri in *s.* ſkäppomakare.
Wako aon *s.* fära, plogfära, vesivako wattenfära, vakomitta (*eg.* längden af en fära) 125 ſteg, ſtadie. -akoinen isen *a.* full med färor, färad. -aon akoa l. -akoon aota l. -akoilen lla *v.* fära, plöja färor, beſpeja, ſpionera. -akoja an *s.* beſpejare, ſpion. -akous uksen *s.* kunſkapning, ſpionerі. -akounnun ntua *v.* bli färad, färas. -aotan ttaa *v.* låta göra färor. -aotoin ttoman *a.* utan fära.
Waku aun *s.* wagga. -kutan ttaa *v.* wagga. -kutus uksen *s.* waggning (vakaa).
Wala an *s.* ed, tehdä l. vannoa valan göra l. gå ed, wäärä wala meneb, valapatto meneb, valapattoinen l. valapatturi menedare, valapattous menederi, falſkt wittnesmål, valaside genom ed bekräftad förbindelſe, todistusvala wittneseb, puhdistusvala wärjemålseb. -lainen isen *a.* edig, edelig, wäärävalainen menedig. -laisesti *adv.* edeligen. -lallinen isen *a.* beedigad, beſwuren.
Walahdan, valahutan ſe valan och valo.
Walaisen, valaistus ſe vala.
Walakka kan *s.* wallack. -koitsen ta *v.* wallacka, utfära hingſt.
Walakka kan l. -kko kon *s.* hjortronkart.
Walama an = vahtera.
Walan aa *v.* gjuta, öfwergjuta, öfwerſkölja, ſpola. -laja an l. -luri in *s.* gjutare, ſköljare. -laus uksen l. -lanto nnon l. -le een l. -lo on l. -lu un *s.* gjutning, ſköljning, ſpelning, valantovaski meſſing, valevesi ſköljwatten, vale varpu = valanne varpu, verivalo blodſtröm. -lia an *a.* gjuten. -lanne nteen *s.* medel att öfwergjuta med, gjutgods, valanne varpu raft och ſtätt ſwö ſſ. gjutet, valanne vuori glatt berg. -lannainen isen *a.* gjuten, *s.* gjutgods. -lin imen *s.* gjutwerktyg, valinkauha ſtöpſlef, gjutſlef, valinvaski, valinteräs gjutkoppar, gjutſtål, *pl.* valimet gjutformar. -lailen lla l. -lelen lla l. -leskelen lla *v.* gjuta ſmått, öfwerſkölja då och då, ſpola fortfarande. -laun uta l. -loun uta l. -lon oa l. -lun ua *v.* gjutas, ſköljas, ſpolas, flyta ſmåningom, drypa, glida, vesi valuu vaatteista wattnet drypper ifrån kläderna, vaate valuu pöydältä buken glider ned från bordet, suoni valauu ſenan ſträckes. -lenen leta *v.* drypa, ſträckas, wid:

Digitized by Google

gas, haava v. fåret utwidgas. -lahdan htaa l. -lahtelen hdella v. gjutas hastigt, droppa, glida ned plötsligt, sjunka, falla, digna ned. -latan ttaa l. -lotan ttaa l. -lutan ttaa v. låta gjuta, låta fkölja, fpola, ha att dryppa, uttänja, mjölka. -lattaja l. -lottaja an s. fom låter gjuta, fköljare, mjölkare. -latus uksen l. -lotus uksen l. -lutus uksen s. beftyr om gjutning, öfwerfköljning, uttänjning. -latin ttimen s. gjutningsmedel, fköljwatten. -lattelen tella l. -lottelen tella l. -luttelen tella v. gjuta fortfarande, fpilla fqwättals. -lahutan ttaa sdr. -lautan ttaa v. hastigt låta gjuta, haftigt öfwerfkölja (valo).

Walas aan s. hwal, valaskala hwalfifk (jfr. valkia).

Walaus fe valan och valo.

Walava an a. ljus, blek, ljuslett (valo), gjutande, fköljande (valan).

Wale een s. lögn, fken, ajaa valeeksi drifwa till lögn, påftå wara ofanning, valekuva fkenbild, irrbild, valekatto proviſionelt tak, valepuku förklädnad, valekuollut fkenböd, valehauta lönngraf, valenimi pfeudonym, valerikkaus fkenrikedom, kyntää valeesen plöja träde. -ehellinen sdr. -eellinen isen a. lögnaktig, falfk, fkenbar. -eellisuus uuden s. lögnaktighet, fkenbarhet. -eellisesti adv. lögnaktigt, falfkt. -ehtelen hdella v. ljuga, tala ofanning. -ehtelia an s. lögnare (valan).

Walenen leta v. ljusna, blekna. -lennan ntaa v. göra ljus, bleka, beftryka med hwitt. -lennus uksen s. blekning (valo).

Walesniekka windfälle.

Waleva an = valava.

Walhe een, valheellinen l. valheinen isen, valhettelen tella, valhettelia an = vale m. fl.

Wali in s. den nedra qwiftfria delen af en trädftam, fteppsfkräf.

Wali in s. wal, valikunta walkomite, walmanftap, valiruhtinas furfurfte. -ikko kon s. något utwaldt, elit. -in ia l. -ikoitsen ta l. -itsen ta v. wälja, valittu utwald. -itsemus uksen s. wal. wäljning. -io on s. något utwaldt, valio waimo utmärkt qwinna. Sup. valioin den utmärktafte.

Walia an fe valan och valo.

Walimo on s. ljuft ting, ep. för hwita djur ff. hermelin (valo).

Walistan, valistus, valistaja, valistavainen, valistun fe valo.

Walitan ttaa l. -ttelen tella v. klaga, beklaga, anklaga. -ttaja an s. klagare, klagande part, anklagare. -tus uksen s. klagan, klagomål.

Waljakka kan a. blek (valia).

Waljas aan s. pl. valjaat rede, rankor, feltyg, panna valjaisin föreſpänna, fätta i rede, päaſtää valjaista offpänna, fläppa ur redet. -ftan aa l. -ftelen lla v. föreſpänna. -ftaja an s. föreſpännare. -ftus uksen s. föreſpänning. -ftun ua v. föreſpännas. -ftutan ttaa v. låta föreſpänna.

Waljo on = valju.

Walju un a. fulen, fylig, fallſinnig, trumpen, fnarrig, wederſtygglig. -juus uuden s. fulenhet. -justi adv. fulet, fallſinnigt, trumpet. -jahdan htaa l. -jahdun htua v. bli haftigt fulen, trumpen, bli andlös, bli andfallen. -jaannun ntua v. bli fulen, bli andfallen. -jenen jeta v. bli fulen. -jehdun htua v. fulna, bli fylig l. andfallen, blekna (valkia).

Walka an l. -ama an s. bäthamn, landningsplats, öfwerfartsort.

Walkia an a. hwit, ljus, lyſande, s. elb, låga, braſa, valkia sammal hwitmoſa, valkia juuri qwickrot (*triticum repens*), valkiapää hwithufwud, ängdun (*eriophorum latifolium*), iskee valkiaa ſtår upp elb, puhuu valkiaa bläſer upp elb, seisoo valkian edessä ſtår för braſan, elden, valkiasoitto elbbloß, munan valkia ägghwita, valkian juoksu hwitfluß, Walkiasaari Bielofkröff. -kiainen isen *dim.* munan valkiainen ägghwita, valkiaisen juoksu = valkian juoksu. -keus uden s. hwithet, ljushet, ljus, tuo valkeuteen hemtar fram i ljuſet. -kiasti adv. hwitt, ljuft. -lkolon s. hwita, hwithet, valkopää = valkiapää, valkopää apilas hwit wäpling,

Digitized by Google

valkoparta hwitt skägg. -koainen isen s. hwita. -koinen isen l. -keuinen isen a. hwit, munan valkoinen ägghwita. -koisuus uuden s. hwithet. -kin imen s. hwithet, bleke. -lkeen l. -lkenen ljeta v. hwitna, ljusna, blekna. -lkoon lota l. -lkoilen lla v. göra hwit, hwitmena. -keilen lla v. bränna eldar, illuminera. -kaitsen ta v. hwitmena. -kaisen sta v. hastigt göra hwit l. ljus, upplysa hastigt, valkaisee hevosen slår en häst, v. puun afbarkar ett träd. -kaistus uksen s. hastig hwitgörning, blekning, upplysning, afbarkning (valenen, valo).

Walkan kkaa l. -kkaan kata v. bulta, slå, stöta, enständigt påstå, försäkra i sten, valkkamalla genom bultande, bultning, stöt. -kkaus uksen s. bultning, stötning, enständigt påstående, walkning. -kain kkamen s. stöt, påk. -kki kin s. walk, påk, stör. -kitsen ta v. stöta fram en stör under isen.

Walkas kkaan s. hwit fo. -kki kin l. -kko kon s. hwit häst (valkia, valkan).

Walkku kun s. hårhwirfwel, barnmössa, blås, slåck (valkia).

Walkuin kkumen l. -kkuna an l. -kkune een = valkain se valkan.

Walko, valkonen, valkoon, valkoilen, valkoainen, valkoinen se valkia.

Walkottelen tella v. blicka (valkia?)

Wallaan ata v. bestryka med watten för att få isyta. -lli in s. isyta, isskorpa, wall.

Wall .... se valta.

Walmas aan s. bragmuskel, pl. valmaat renbröstet emellan frambenen, valmakukka ettergräs (*linnæa borealis*). -aun uta v. få fel i begen. -astan aa v. försespänna ren. -aan ata v. draga till sig. -aus uksen s. tilldragning.

Walmina an s. piva, slöjt.

Walmis iin a. färdig, beredd, tillredd, mogen, wälgjord, wacker, valmis lähtemään färdig att fara. -meus uden s. färdighet, beredskap, mogenhet. -mistan aa v. förfärdiga, bereda, tillreda, tillrusta. -mistus uksen s. beredning, tillredning, förfärdigande. -mistaja an s. beredare, tillredare. -mistelen lla v. småningom förfärdiga, tillreda fortfarande. -mistun ua v. bli färdig, tillredas, mogna. -mistaudun utua v. laga sig färdig, bli förfärdigad. -mistutan ttaa v. låta förfärdiga.

Walmu un s. wallmo = unikukka.

Walo on s. smärta, wärk, luuvalo gift, torrwärk. -luilen lla v. ha gift, lida af torrwärk.

Walo on s. ljus, sken. -loinen isen l. -losa an a. ljus, lysande. -lollinen isen a. ljusegande, försedd med eld (valke). -lotoin ttoman a. utan ljus. -lottomuus uuden s. ljusbrist, brist på upplysning. -loon ota l. -lostan aa v. lysa, wara ljus, illuminera. -lahdan htaa l. -lahtelen hdella v. lysa hastigt, blänka fram. -lahdus *sdr.* -laus uksen s. hastigt ljus, blänkning. -lahutan *sdr.* -lautan ttaa v. låta hastigt lysa fram, kasta blixtsnabbt, wifta. -laisen sta v. upplysa. -laistus uksen s. upplysning. -laisia an s. upplysare. -lia an a. ljus, blek. -listan aa v. upplysa, illuminera. -listus uksen s. upplysning, illumination. -listavainen isen a. upplysande. -listaja an s. upplysare. -listun ua v. upplysas, bli ljus (valan, valkia).

Walokki kin l. -okas kkaan s. hjortron. -kkinen isen l. -kkainen isen a. rif på hjortron.

Walon lkoa = valkoon se valkia.

Walon oa, valotan, valotus, valottaja, valotin, valottelen, valoun se valan.

Walpakka kan = valvas.

Walpas ppaan, valppaus uden, valppaannun ntua, valppaun uta = valvas m. fl.

Walvas lpaan a. waken, wakfsam. -lpaus uden s. wakenhet, wakfsamhet. -lpaasti *ads.* wakfsamt. -lpaun uta l. -lpaunnun *sdr.* -lpaannun ntua l. -lpaustun ua l. -lpastun ua v. wakna, bli wakfsam, bli lifslig. -lve lpeen s. waket tillstånd, olla valpeella wara waken (valvon).

Walsain amen s. wattenfåra, hål i båtwränger.

Digitized by Google

Walta llan *s.* wälde, makt, herrawälde, *pl.* vallat herrſkap, ſtändsperſoner, valtamies mafttegande, kaikkivalta allmakt, vallan alainen underkaſtad en annans wälde, omyndig, underſåte, esivalta öfwerhet, valtakunta rike, on vallassani ſtår i min makt, on valta sanoa har rättighet att ſåga, mielivalta godtycke, väkivalta wåld, valtatie allmän wåg, valtaoja utfallsdike, afloppsdike, valtasuoni pulsåder, valtavalhe ibel lögn, valtaisä ättefader, ſtamfader, valtaäiti ättemoder, ſtammoder, valtavanhemmat ſtamföräldrar, pääſtää vallallensa ſläppa lös, on vallallansa är lös, on vallassa är i makten, har makten, valtameri ocean, werldshaf, vallanhimo herſſlyſtnad, valtaistuin thron, vallan kivestä af bara ſten, vallan iso ganſka ſtor. -ltanen sen *dim.* = valta, vallasväki l. -sääty herrſkap, ſtändsperſonsklaſſen, vallasnainen förnäm dam. -ltainen isen l. -ava an *a.* mäktig, itsevaltainen egenmäktig, omavaltainen ſjelfſtändig, myndig, mielivaltainen godtycklig. -ltaisuus uuden *s.* mäktighet, itsevaltaisuus egenmäktighet *o. ſ. w.* -ltaisesti *adv.* mäktigt, itsevaltaisesti egenmäktigt m. fl. -llatoin ttoman *a.* oſtyrig, bångſtyrig, oregerlig, ſjelfswäldig. -llattomuus uuden *s.* oſtyrighet, oregerlighet, anarki. -llattomasti *adv.* oſtyrigt, oregerligt, anarkiſkt. -ltaan llata *v.* tillegna ſig, mikä valtaa hwad går åt, hwad fattas. -ltaus uksen *s.* beſtättningstagande, öfwerwäldigande, förwållande, beſwär, tryckande omſtändighet, kenen valtauksesta genom hwems förwållande. -ltias aan l. -ltiainen isen *a.* mäktig, herrſkande, kaikkivaltias allsmäktig, itsevaltias ſjelfherrſkare. -tisuus uuden *s.* mäktighet, wälde, kaikkivaltiaisuus allsmäktighet, monivaltiaisuus mångwälde. -ltiasti *adv.* mäktigt, kaikkivaltiasti allsmäktigt. -ltikka kan *s.* ſpira, ſkepter. -ltikas kkaan l. -ltikkainen isen *s.* ſpira, *a.* magnat, potentat. -llitsen ta *v.* herrſka, regera. -llitsemus uksen *s.* herrſkandet. -llitsia an *s.* herrſkare. -llinto nnon l. -llitus uksen *s.* herradöme, herrawälde, regering. -ltio on *s.* ſtat. -ltioinen isen l. -tiollinen isen *a.* ht. ſtat, politiſk. -ltiomus uksen *s.* ſtatsman. -ltimus uksen *s.* drift, trängtan, nöd, åfomma. -llikko kon *s.* tyrann. -ltoin omen *a.* lös, fri, obunden, valtoin omaisuus lösegendom. -ltojain amen *a.* lös, ledig, ſyſſlolös. -lloitan ttaa *v.* bemäktiga ſig, tillwälla ſig, eröfra. -lloitus uksen *s.* beſittningstagande, eröfring. -lloittoja an *s.* eröfrare. -lloittelen tella *v.* taga ſmåningom i beſittning, bemäktiga ſig det ena efter det andra, bete ſig wåldſamt. -ltuu uun *s.* fullmakt. -tuutan ttaa *v.* befullmäktiga.

Waltti tin *s.* trumf.

Walu un = valkia och valo, valujalka mjellfotad. -uilen lla = valostan.

Walun, valuun, valuri, valutan, valutus ſe valan.

Walvakka kan *a.* hwitaktig. -vaannun ntua *v.* hwitna (valvon).

Walvon oa *v.* waka, noga underſöka, reda l. renſa (ull, blår), jää valvoo iſen har ännu ej lagt ſig öfwer hela (midt på) ſjön. -voja an *s.* wakare, ſom wakar. -vojainen isen *s. pl.* -set wakanade t. ex. wid ſjuka, lik m. m. wakolön. -vonta nnan l. -vonto nnon l. -vous uksen *s.* wakande. -ve een *s.* wakande tillſtånd, on valveella l. valveilla är waken, on valppa valveilla är klarwaken. -vosa an *a.* waſſam. -voilen lla *v.* waka ſmått. -venen veta l. -vaannun ntua *v.* bli waken, wakna. -voitan ttaa l. -voittelen tella l. -veutan ttaa *v.* wäcka, göra waken, minua valvoittaa jag lider af ſömnlöshet. -voitus uksen *s.* uppwäckning, ſjukdom ſom ej medgifwer ſömn. -vatan ttaa *v.* låta waka, ha att waka, hålla iſen öppen, waka iſen. -vatti tin *s.* föremål för ſömnlöshet, den ſom wåntas få att ſömnen blir förjagad, mycket efterlängtad. -vatus uksen *s.* wakenhållning, wak i iſen ſom hålles ſtändigt öppen. -vanne nteen l. -vake kkeen *s.* öppning i iſen. -vattelen tella l. -vastelen lla *v.* ligga waken, lyſſna

Digitized by Google

till l. wänta någon så att sömnen förjagas (valpas, valvakka).

Wamma an *s.* åkomma, får, bölb. -anen sen *dim.* liten åkomma. -ainen isen *a.* med åkommor behäftad, bräcklig. -allinen isen *a.* bräcklig. -allisuus uuden *s.* bräcklighet. -aan ata *v.* förnärma, såra, kränka, hämma, stämma (blodflöde). -aus uksen *s.* förnärmelse, sår. -mmas aksen l. -mmus uksen *s.* sårande werktyg, wapen, spjut, plogbill (vannas), vammukset rakennat, keihäät terävät teroitat du förfärdigar spjuten, hwäßer de spetsiga lanfarna. -mmautan ttaa *v.* tillfoga hastigt en åkomma, hämma, stilla, stämma.

Wampa mman = vamma. -piainen isen = ampiainen.

Wana an *s.* spår efter släde, efter fartyg i sjön, fåra, ränna, graf, streck, råka på isen, blad, skaft, stjelk, tupakin vana tobaksstjelk. -anen sen *dim.* litet spår, fåra. -ainen isen *a.* försedd med spår, fåror m. m. -aan ata *v.* fåra.

Wanaja an *s.* Wåno socken.

Wanakka kan *a.* uthållig (navakka).

Wanastan aa *v.* berga sjöfoder (vana, vanaja).

Wang .... se vank....

Wanha an *a.* gammal, ålderstigen, vanha luku gamla stilen, vanha vuosi året efter gamla stilen, det förflutna året, vanha joulu julen efter gamla stilen, vanha piika gammal piga, *ep.* för enkel beckasin, vanhastansa af gammalt, olla vanhoillaan wara wid det gamla, vanhalántä något gammal, pellon vanha backhumla (*achillea millefolium*). *Komp.* vanhempi äldre, *pl.* vanhemmat föräldrar, esivanhemmat första föräldrar, vanhemmiten med åldern, på gamla dar. *Sup.* vanhin äldst, kaupungin vanhin stadens äldst, maan vanhin landshöfding. -huus uuden *s.* ålderdom, hög ålder, vanhuudesta af ålder. -hasti *adv.* på gammalt wis. -hamainen isen l. -hakas kkaan l. -hakko kon *a.* gammalaktig. -hamaisuus uuden *s.* gammalaktighet, ålderstigenhet. -hamaisesti *adv.* gammalaktigt. -hemmainen isen (*komp.*) *a.* mer gammalaktig. -himmainen isen (*sup.*) *a.* mest gammalaktig. -hemmuus uuden (*komp.*) *s.* företräde i ålder, större ålder, vanhemmuuten med åldern (wid högre ålder). -heun uta l. -henen heta l. -hennun ntua l. -hetun ttua *v.* åldras. -hennan ntaa *v.* göra gammal, föda barnlösa gamla för att träda i deras beställning. -hentaja an *s.* föstare af barnlösa gamla. -hennus uksen *s.* gammalgörning, fostsel af gamla. -haksun ua *v.* anse för gammal. -hala an *s.* hem l. samlingsort för gamla l. gammalt, antiqwitetsmuseum. -hasto on *s.* samling af gamla l. gammalt. -hatan ttaa *v.* göra gammal, minua vanhattaa jag känner mig ålderstrött. -hus uksen *s.* gubbe, oltfar.

Wanhurskas aan (ff. af vakaa, *gen.* vaan och hurskas) *a.* rättfärdig. -kaus uden *s.* rättfärdighet. -kaasti *adv.* rättfärdeligen. -kautan ttaa *v.* rättfärdiggöra. -kauttaminen isen l. -kauttamus uksen *s.* rättfärdiggörelse. -kastun ua *v.* rättfärdiggöras, bli rättfärdig.

Wania an = vanakka.

Wanka ngan *s.* jernhake hwarmed brinnande stockar wältras öfwer swedjeland. -amoinen isen *s.* den som wältrar brinnande stockar, swedjebrännare.

Wangas nkaan *s.* öbla, *poet.* orm.

Wankaisen sta *v.* hastigt gnälla till, ljuda, båna gällt. -kahun *sdr.* -kaun uta *v.* ljuda, båna. -ngun nkua *v.* gnälla, båna. -ngutan ttaa l. -nguttelen tella *v.* ha att gnälla, båna. -ngutus uksen *s.* åstadkommandet af gnäll, bån.

Wanki ngin *s.* fånge, heinävanki ett ombundet hölaß, vankinauhat fångremmar. -ius uden *s.* fångenskap. -ngitsen ta *v.* göra fången, fångsla.

Wankka kan l. -kkava an *a.* wäldig, ofantlig, stark, beständande. -kasti *adv.* wäldigt, stätligt, elää vankasti. -kemmasti *adv.* wäldigare, starkare, stätligare. -kkaan kata *v.* hålla i styr, hålla under toffeln.

Wankkuri in *s. pl.* vankkurit lastwagu, arbetswagn.

Digitized by Google

Wanko ngon l. -nku ngun = vanka.
Wannas aan *s.* plogbill, uppſtående ſtammen på fartyg, räka, keulavannas framſtam, perävannas bakſtam (vamma och vana).
Wannelen lla = vannoilen. -nnelo on *s.* edgång.
Wannenruoho bockrot (*pimpinella saxifraga*).
Wanne nteen *s.* tunnbänd, band, krans, ſtrimma (efter ſlag m. m.). -nnin ntimen *s.* bandämne, band. -nteellinen isen *a.* bandad, ſtrimmig. -nteinen isen *a.* rik på band. -nnikko kon l. -nnikka kan *s.* krans, kukka vannikko blomſterkrans, vannikkoraha brudgåfwa. -nnehdin htia *v.* banda, kranſa. -nnehtia an *s.* bandare, tunnbindare.
Wannon oa *v.* ſwärja, göra ed. -omus uksen *s.* ſwordom, edgång. -oja an *s.* ſwärjare, edgångare. -oilen lla *v.* ſwära ſmått, begå ed. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* ha att ſwära, taga ed, beediga. -ottaja an *s.* ſom tar eden. -otus uksen *s.* edtagning, beedigande. -oun uta l. -otun ttua *v.* förbinda ſig (med ed).
Wanotan ttaa *v.* braga ſtreck, linjera (vana).
Wanta nnan = vanne.
Wantera an *a.* tjock, groſ, raſk.
Wanti in *s.* handbär.
Wantti tin *s.* bakändan af ſlädmeden, vanttimies man ſom ſtår bak på medarna, lakej. -titsen ta *v.* ſtå bak på medarna, wara lakej.
Wantto ton *s.* ſeröres ſlant.
Wanttu l. vantus ttuun *s.* want. -ttuinen isen *s. dim.* liten want, *a.* med wantar förſedd, rik på wantar. -ttuullinen isen *a.* ſom har wantar, en want full. -ttuun tuta *v.* traſka, ſläpa. -tutan ttaa *v.* påkläda wantar.
Wanttura an = vantera.
Wanun ua *v.* walka ſig, bli tjock och tät, häfta ſig wid, klibba, vanun vaimoon fäſta ſig wid, gifta ſig med en qwinna. -uke kkeen *s.* walkadt tillſtånd, klibbighet, degälta, tukka on vannukkeissa luggen har tofwat ſig. -ukkeinen isen *a.* tofwig, ältad. -umatoin ttoman *a.* ſom icke walkas. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* walka, knåda, älta, genomarbeta, vanuttaa puuta fukta ett träd oſta ſå att det ej mera faſtar ſig. -utus uksen *s.* walkning, ältning, bearbetning, vanutusmylly walk. -uttaja an *s.* walkare.
Wao .... ſe vako.
Wapa van *s.* lång och ſmal ſtång, ongen vapa metſpö, verkon vapa nätſtör, grenigt träd till torkning af nät. -ve peen *s.* lång ſtör, if. för nät- l. nottorkning. -paan vata l. -peilen lla l. -vehdin htia *v.* upphänga nät l. not till torkning, leda not l. nät medelſt ſtör. -vatan ttaa *v.* ſätta ſpön i rad.
Wapaa aan *a.* fri, förſedd med laga förſwar, vapaa ehto fri wilja, vapaehtoinen friwillig, vapaehtoisuus friwilligheet, vapaehtoisesti friwilligt, vapamielinen friſinnad, vapamielisyys friſinnthet, vapamielisesti friſinnadt, vapaherra friherre, vapasuku adel, vapasukuinen wälboren, vapasukuisuus adelſkap, wälborenhet, vapakirja fribref, privilegium. -paus uden *s.* frihet, laga förſwar. -paasti *adv.* fritt. -paan ata *v.* förklara fri, befria, gifwa laga förſwar. -pahdan htaa *v.* befria, löſa, frälſa. -pahtaja an *s.* befriare, frälſare. -pahdus uksen *s.* befrielſe, frälſning. -paun uta l. -paudun utua l. -pahdun htua *v.* bli fri, frälſas. -pahdutan l. -pahutan *sdr.* -pautan ttaa *v.* frigöra, befria, entlediga, löſa.
Wapaan l. vapajan vavata l. -pisen sta *v.* barra, ſkälſwa, bäfwa. -pina an *s.* barrning, ſlammer. -pisevainen isen *a.* barrande, bäfwande. -pisevaisuus uuden *s.* bäfwande egenſkap. -pisematoin ttoman *a.* icke bäfwande. -vahdan htaa l. -vahdun htua *v.* ſkälſwa till haſtigt, hoppa upp af bäfwan, ſkakas. -vahdus *sdr.* -vaus uksen *s.* haſtig bäfwan, haſtig ſkakning, ſkalf. -vahtelen hdella *v.* bäfwa till då och då. -vahutan *sdr.* -vautan ttaa *v.* ſkaka haſtigt, knycka. -pistan aa l. -vistan aa l. -pistelen lla l. -vistelen lla *v.* ſkaka, göra barrande, ſlamra. -pistutan l. -pisutan ttaa l. -pistuttelen l. -pisut-

Digitized by Google

telen tella *v.* förorſaka barrning. -pistuttaja an *s.* ſom har att barra, *ep.* för froſa.

Wapera an *a.* rank, oſtadig, ſlipprig, hal.

Wapere een?

Wavon poa *v.* ſkaka ſtarkt, plabbra. -nta nnan *s.* oredigt prat.

Wapsainen l. vapsahinen l. vapsahainen l. vapsiainen l. vapsalainen = vaapsiainen.

Wapustan aa, vapustelen lla = vaapustan, vaapustelen.

Wapuutan ttaa = vapautan ſe vapaa.

Wara aa *s.* förråd, tillgång, reſerv, ſtöd, hjelp, förſyn, aktſamhet, warſamhet, warning, moßdrag (inſtrumet hwarmed moßſpringor juſteras), varahuone förrådshus, takavara förråd för framtiden, varainsa jälkeen efter hans tillgångar, talven varaksi till winterförråd, vararikko bankrutt, onko vieraan varaa ſtunes det råd, tillgång för fremmande? omilla varoilla l. omin varoin med egna tillgångar, jättää omalle varalle lemna på egen hand, hänellä on sauva varana honom återſtår blott (tiggare) ſtafwen, vauhat sauvojen varahan de gamle till ſtafwen (ſſ. deras ſtöd), varamies reſervkarl, varatuomari vicedomare, varaleipä nödbröd, varaseivås ſtödſtör, varasilmät glasögon, konſerver, varalauta brädgång, ſidbord, tillſkottsbräde på båtkanten, ſqwättbord, varamakso tillſkott (wid betalning), pitää varalla hålla i beredſkap, taga i akt, olla varoissansa wara på ſin wakt, varoilla valmis på förhand färdig, ei vara venettä kaada aktſamhet ſijelper icke båt, istu melan waskisen varahan ſitt ned för att akta på ſtyrbladet af koppar, omain vanhempain varassa i egna föräldrars wård, pään varalle Wäinämöisen med aktſamhet (ſigtande) på Wäinämöinens hufwud, onko vatsassa varaa ſtuns det utrymme i magen. -anen sen *dim.* = vara. -ainen isen l. -akas kkaan *a.* med förråder l. tillgångar förſedd, behållen, aktſam, förſigtig, vähävarainen med ſmå tillgångar, epävarainen af twifwelaktiga tillgångar, oförſigtig. -aisuus uuden l. -akkuus uuden *s.* behållenhet, tillgångar, aktſamhet, vähävaraisuus ringa förmögenhet. -allinen isen l. -akoinen isen *a.* förmögen, bemedlad. -allisuus uuden l. -akoisuus uuden *s.* förmögenhet. -allisesti l. -akoisesti *adv.* förmöget, utan briſt. -ava an *a.* tillräcklig, rymlig, ſtark, rundlig, varavalta rundligt. -avuus uuden *s.* rymlighet, utrymme. -atoin ttoman *a.* medellös, oaktſam, opålitlig. -attomuus uuden *s.* medellöshet, oaktſamhet, oförſigtighet. -attomasti *adv.* obemedlabt, oaktſamt. -asto on *s.* ſamling af förråd, fond. -ajan l. -aan ata l. -ailen lla *v.* förſe, utruſta, ſe för ſig, göra rum, akta ſig, gifwa akt, wara förſigtig, warna, juſtera moßſpringa, hyvältä varaten wäl mätt, rundligt tilltaget. -aus uksen *s.* utruſtning, aktſamhet, warning, juſtering. -ahun *adv.* -aun uta *v.* bli förſedd med, utruſtas, bli warnad l. warſkodd. -audun utua *v.* bli warſkodd, få nys om, ana, miſtänka. -rikko kon *s.* förwar (varas, varo, varu).

Waras ahan *adv.* aan *a.* tidig, varahin *adv.* varhain l. varain tidigt, aamulla varhain tidigt om morgonen. *Komp.* varahampi *adv.* varaampi l. varempi tidigare, varahammin l. varemmin tidigare. *Sup.* varahin *adv.* varain tidigaſte, varahimmin *adv.* varaimmin tidigaſt. -ahinen *adv.* -ainen isen *a.* tidig.

Waras rkaan, varastan, varastelen, varastus, varastaja ſe varka.

Ware een *s. pl.* vareet agnar, varejalka ſkyl, *eg.* tre mot hwarandra upprefta ſädeskärfwar. -ehinen *adv.* -einen isen *a.* af agnar, full med agnar.

Wares eksen *s.* kråka, vareksen hattu ſkogsnäbb (*geranium sylvaticum*), vareksen leipä hundviol (*viola canina*), vareksen lapa blomris, rödpors (*andromeda polyfolia*), vareksen marja l. varsi kråkbär, kråkris (*empetrum nigrum*), vareksen ruis björnmoſſa (*polytricum commune*), vareksen varpaat fårglummer (*lycopodium complanatum*), ſkogsfräken, ſtorkagge (*aspidium filix*

Digitized by Google

mas), ormrik (*pteris aquilina*). -eksinen isen *a.* rik på kråkor.
Warhain se varas.
Warhe een *s.* småskog.
Wari in *s.* sjudande watten, *a.* het, varitaikina sötsur deg, varileipä = varikko, varimakia blandning af sirap och hett watten. -imus uksen *s.* stor gryta (inmurad). -ikko kon l. -ikoinen isen *a.* sötsur, *s.* sötsurt bröd. -itsen ta l. -istan aa l. -itan ttaa *v.* låta sjuda, upphetta, koka. -istun ua *v.* bli upphettad (vara, varisen).
Wariala l. varijalka = varejalka.
Warisen sta *v.* affalla småningom. -stan aa l. -stelen lla *v.* låta småningom falla, skaka ned, strö omkring. -stus uksen *s.* nedskakning, kringströende. -stin imen *s.* strösked. -staja an *s.* skakare, som kringströr. -stun ua *v.* bli nedskakad, kringströs (vari).
Warjo on *s.* skugga, skjul, beskärm, skydd, förewänning, sken, sateen varjo skydd för regn, rakkauden varjolla med sken af kärlek. -onen sen *dim.* liten skugga m. m. -oinen isen l. -osa an l. -okas kkaan *a.* skuggrik, skuggig. -oisuus uuden *s.* skuggighet, skuggrikedom. -ollinen isen *a.* som har l. ger skugga. -otoin ttoman *a.* skugglös, utan skydd. -os oksen *s.* skjul. -on oa l. -oon ota l. -ostan aa l. -otan ttaa *v.* beskugga, beskärma, skydda, har förewänning. -ostin imen *s.* solfjäder. -je een *s.* skydd. -jelen lla l. -joelen *sdr.* -joilen lla l. -jostelen l -jottelen lla *v.* beskugga fortsarande, beskydda. -jelus uksen *s.* beskydd. -jelia an *s.* beskyddare. -levainen isen *a.* skyddande, beskyddande.
Waras rkaan *s.* tjuf, on varkaissa är på stöld stadd, meni varkaisin begaf sig att stjäla, varkain hemligen, stjälandes. -rkaus uden *s.* tjufnad, stöld. -rkaallinen isen *a.* tjufaktig, tjuffl. -rkaallisuus uuden *s.* tjufaktighet. -rkaallisesti *adv.* tjufaktigt. -rastan aa *v.* stjäla. -rastaja an *s.* den som stjäl, tjuf. -rastus uksen *s.* stöld. -rastelen lla *v.* stjäla i smått, snatta. -rastutan ttaa *v.* låta stjäla. -rkaitoin ttoman *a.* utan tjufwar.
Warkki kin *s.* swärta (*fuligula fusca*).
Warma an *a.* stadig, säker, stark, wiß, tillförlitlig, sann, varmaan wißt, säkert. -muus uuden *s.* stadighet, säkerhet, wißhet. -masti *adv.* wißt, säkert. -mistun ua *v.* bli stark, få krafter, repa sig, -mati *adv.* wißt, säkert. -mistan aa *v.* försäkra.
Warma an l. -anen sen *s.* krans till underlag för kokkärl.
Warmahdan htaa *s.* spritta till af förskräckelse. -mahdus *sdr.* -maus uksen *s.* bäfwan.
Waro on *s.* förråd, tillgång, aktsamhet, stöd, sät, moßspringa, ei ole varoa tillgång finnes ej, kylmän varoksi till skydd mot kölden, olla varolla wara på sin wakt, varoin försigtigt, aktsamt, i förråd. -os oksen *s.* sät, moßspringa. -osa an l. -oinen isen *a.* aktsam, försigtig. -oisuus uuden *s.* aktsamhet. -osasti l. -oisesti *adv.* aktsamt. -otoin ttoman *a.* oaktsam. -ottomuus uuden *s.* oaktsamhet. -ottomasti *adv.* oaktsamt. -oke kkeen *s.* stöd (t. ex. för gärdesgård). -okas kkaan *s.* stöd, *a.* aktsam. -on oa l. -oon ota *v.* wara aktsam, akta sig, akta på, warsko, tro, mißtänka, varoi loppunsa lähenevän trodde sitt slut nalkas, varoi salatuksi mißtänkte wara undanboldt. -oja an *s.* aktgifware, warnare. -oelen *sdr.* -oilen lla *v.* wara smått aktsam, befara, försigtigt undwika. -ovainen isen *a.* försigtig. -ovaisuus *s.* försigtighet. -ovaisesti *adv.* försigtigt. -omatoin ttoman *a.* oförsigtig. -omattomuus uuden *s.* oförsigtighet. -omattomasti *adv.* oförsigtigt, utan att se för sig. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* akta på, göra aktsam, fästa uppmärksamhet på, warna, förmana. -otus uksen *s.* warning. -ottaja an *s.* warnare. -otun ttua *v.* bli warnad, warskos (vara, varu).
Warolainen isen *s.* ett slags fisk (*cyprinus ari*).
Warpa van *s.* ris, qwist, gren (bladlös), spjäle, varpapuu mast, varpalaide sida

Digitized by Google

med ſtdbord, brädbfull. -anen sen *dim.* liten qwiſt, ſkott. -ainen isen *a.* af ris, qwiſtar gjord. -vikko kon l. -visto on *s.* risſkog, ſtälle fullt med qwiſtar l. ſkott. -ve peen *v.* långt ſmalt ſpö, ribba, ſpjäle (för att uppſtylta lin, ärter), ſtdbord, ſqwättbord. -vennan ntaa l. -ventelen nuella *v.* qwiſta, aſqwiſta, underqwiſta, renſa, minſka, hämma, dämpa. -vennus uksen *s.* aſqwiſtning, dämpning. -venen veta l. -vennun ntua *v.* aſqwiſtas, gleśna, minſkas, dämpas (varpu).

Warvas rpaan *s.* tå, varvaskenkä ſandal, toffel (med öfwerdrag endaſt på tåna), harakan varpaat mattegräs (*lycopodium clavatum*). -rpahuinen l. -rpahainen *sdr.* -rpahinen l. -rpainen *dim.* liten tå, *a.* med tår förſedd, *pl.* varpaiset traktering wid barns födelſe, olla varpaisillaan wara på täſpetſarna. -rvakas kkaan *s.* toffel, ſandal. -rpaatoin ttoman *a.* utan tå. -rvastan aa l. -rvastelen lla *v.* gå på tå, trippa. -rvastus uksen *s.* trippning. -rvastin imen l. -rpaallinen isen *s.* fotrem på ſtidor.

Warpe ppeen l. -ppine een *s.* ſtdbord, varpelaitehilla brädbfull. -pehdin htia *v.* förſe med ſtdbord (varpa).

Warpu rvun *s.* qwiſt, ris, gren, litet ſpö, varpulintu ſparf. -rpunen sen *dim.* liten qwiſt, ſparf, ſink (*fringilla*), kotivarpunen gräſparf (*f. domestica*), hamppuv. hämpling (*f. cannabina*), varpusen rieska = neularuoho, varpusen ruoka humlebinda (*cuscuta europæa*), varpushaukka ſparfhök (*astur nisus*), varpuspöllö ſparfuggla (*strix passerina*). -rvutan ttaa l. -rvuttelen tella *v.* förſe med ris, qwiſtar, ſpjäla upp (ärter, lin). -rvutus uksen *s.* uppſpjälning.

Warpulainen isen *s.* ſocka (varvas), ſtare (*sturnus vulgaris*) (varpu).

Warr.... ſe varras och varsi (vart....)

Warsa an *s.* fåle, föl, takkuvarsa föl på förſta året, varsan polvi trampgräs (*polygonum aviculare*), kråkfötter (*comarum palustre*), varsan kavio häſthof (*tussilago farfara*), wintergrön (*pyrola rotundifolia*), ſlotterblomma (*parnassia palustris*), hundviol (*viola canina*). -anen sen *dim.* litet föl. -ainen isen *a.* fölrik. -allinen isen *a.* följegande. -son oa l. -soitsen ta *v.* föla.

Warski in *a.* driftig, raſk, uthållig.

Warsta an *s.* ſlaga. -anen sen *dim.* liſten ſlaga. -ainen isen *a.* med ſlagor förſedd.

Warras rtaan *s.* ſpett, varrasruoho röbklöfwer, sukkavarras ſtrumpſticka, panna vartaalle hänga på ſpett, panna vartaasen träba på ſpett., -rtahinen *sdr.* -rtainen isen *dim.* litet ſpett, *a.* full med ſpett, *kt.* ſpett. -rrastan aa *v.* träba på ſpett.

Warrin ia *v.* kräla.

Warsi rren *s.* ſkaft, ſtjelk, ſtångel, bål, utſträckning långsmed något, saappaan varsi ſtöfwelſkaft, piipun varsi pipſkaft, pavun varsi ärtſtjelk, läksi varresta loſnade ifrån ſkaftet, varsityö ſkaftarbete, tungt arbete (med ſkaftadt werktyg), kirveen varsi yrkaft, täysi varrelta fullwuren till kroppen, varsiveikka af lika wärt l. längd, sauvan varsi ſtommen af en käpp (utom knopp, doppſko), varsioja långſträckt, större dike, käy, menee varteen paſar till ſkaftet, går an, går för ſig, saada varteen få i ſtånd, kadun varrella wid gatan belägen, viljelee joen varsia odlar åſtränderna, varsin alldeles, ganſka, varsin varten enkom, varsin vastaa ſwarar genaſt, ei varsinkaan icke ſå heller, allsicke. -rrut rtuen *dim.* litet ſkaft m. m. -rsinen isen *a.* ſkaftad, med ſtjelk förſedd, pitkävarsinen långſkaftad. -rsinainen isen *a.* egentlig, werklig, ordinarie. -rsinaisuus uuden *s.* egentlighet, egenſkap af ordinarie. -rsinaisesti *adv.* enkannerligen, egentligen. -rtinen isen *a.* ſkaftad, ſkäftad, kaksivartinen twåſkäftad, neljävartinen fyrſkäftad. -rrellinen isen *a.* ſkaftad, med ſtjelk förſedd, puhdasvarrellinen ſnygg till kroppen, wälwärt, joen varrellinen långsmed ån belägen. -rteva an *a.* med tjockt, ſtarkt ſkaft förſedd, ſtark, långwärt. -rretoin ttoman *a.* utan ſkaft l. ſtjelk. -rtoan

Digitized by Google

uta *v.* få ſtaft, ſtängel. -rtan ttaa *v.* ſtafta. -rrun rtua l. -rtun ttua *v.* bilda ſtängel, tillwäxa, tillfriſkna, repa ſig, bli redig.

Wartalo on *s.* bål (af kroppen).

Warten *prt.* förſkull, mitä varten hwarföre, sitä varten derföre, hänta varten i och för honom, vallan varten enkom.

Wartia an *s.* waft, wakttare, wäktare. -rtio on *s.* waft, wäkt, on vartiolla är på waft, vartiovaha wärdſten. -rtius uden *s.* wakthållning. -rtioin ida l. -rtioitsen ta *v.* wakta, bewaka. -rtioitsemus uksen *s.* bewakning, waktning. -rtioitsia an *s.* waktare, bewakare, uppſyningsman. -rron rtoa l. -rtoon rrota *v.* bewaka, wara uppmärkſam, wakta, afwakta, wänta. -rtoja an *s.* waktare, wäntare. -tun ttua *v.* bli waktad, bewakas (varsi). -tutan ttaa l. -tuttelen tella l. -rtioitan ttaa *v.* låta bewaka.

Wartta tan *s.* ſlaga (varsta).

Wartti tin *s.* blårgarnſtyg. -inen isen *a.* af blårgarnswäf gjord.

Waru un *s.* förråd, beredſkap, ſtöd, aktſamhet, on varulla år i beredſkap, i reſerv, ole varullas war på din wakt, äiti lapsen varu modren barnets ſtöd. -usa an l. -ullinen isen *a.* warſam, aktſam, förſigtig. -ullisuus uuden *s.* warſamhet. -usasti l. -ullisesti *adv.* warſamt, förſigtigt. -utoin ttoman *a.* utan förråd l. ſtöd, owarſam. -un ua *v.* bereda till förråd, förſe ſig med. -ute tteen *s.* förråd, reſerv, oſtaa varutteeksi köper till reſerv, förråd, för ſäkerhets ſkull. -utin ttimen *s.* ſkyddsmedel, beklädnad, ruſtning. -us uksen *s.* warning, ſkyddsmedel. -usta an *s.* förråd, tillgång. -ustan aa l. -ustelen lla *v.* förſe med, utruſta, göra färdig, befäſta, förſkanſa. -ustus uksen *s.* utruſtning, befäſtning, fäſte, förſkansning. -ustelma an *s.* fäſte, ſkans. -ustin imen *s.* ſkyddsmedel, beklädnad, ruſtning (varutin), peipon sulilla, varpusen varustimilla med boſinkens fjädrar, ſparſwens beklädnad. -uste een *s.* ruſtadt tillſtånd. -ustun ua *v.* bli förſedd, bli utruſtad l. ruſtad (vara, varo).

Warvin ia *v.* beſtyra, ha att göra.

Warvis iksen = varvikko och varve.

Warv .... ſe varp ....

Wasa an = vasikka.

Wasama an *s.* pil med knopp i ändan, kolf.

Wasara an *s.* hammare, väkivasara ſlägga. -ainen isen *dim.* liten hammare, *a.* ht. hammare. -roin ida l. -roitsen ta *v.* hamra.

Wasen l. vasempi emman *a.* wenſtra, vasemmalle åt wenſter. -emmut mpuen = vasen. -suri in *a.* wenſterhändt.

Waserran rtaa *v.* hwißla (viserrän).

Waseten, vaseti *adv.* med flit, enkom, ei vaseti icke juſt, icke preciſt.

Wasikka kan *s.* kalf, vasikan marja degbär (*ribes alpinum*), vasikan silmä kalfleka (*caltha palustris*), vasikka valtaa toista den ena ſtackarn beſaller den andra. -kkainen isen *dim.* liten kalf, *a.* ht. kalf, kalfrik, kalfſtinn. -kallinen isen *s.* ſom har kalf. -katoin ttoman *a.* utan kalf. -koin ida l. -koitsen ta *v.* kalfwa.

Waska an = vasikka.

Waski ken *s.* koppar, valkia vaski meßing, vaskiseppä kopparſlagare, vaskikieli kopparſträng (på inſtrument), vaskikirjat kintahissa kopparſtrater på handſkarna, vaskikärme ormſlå, kopparorm, vaskimato (*carabus nitens*). -kinen isen *a.* af koppar. -kitsen ta *v.* koppra. -kuri in *s.* kopparſlagare. -kitsa an *s.* ormſlå. -kitan ttaa *v.* förſe med koppar, koppra. -kitus uksen *s.* koppring. -kitutan ttaa *v.* låta koppra.

Wasta an *s.* qwaſt, vastarauniot ſe vatturauniot. -as aksen *s.* löf till qwaſt, olla vastaksessa wara på löfbrott till qwarſtar.

Wasta an *s.* det gent motſtående, det motſtående, motſatta, *prt.* frambeles, nyligen, nyß, ändteligen, vastapäätä midtemot, vastapäinen motſatt, vastatuuli l. vastailma motwind, vetää vastakyntä gör motſtånd, ſtretar emot, vastahaka motſtridighet, sanoa vastahakaa ſäga twärtemot, vastahakaan twärtom,

Digitized by Google

vastahakoinen l. vastakorvainen l. vastamielinen l. vastapintainen motſträfwig, vastahakoisuus motſträfwighet, motwilligħet, vastahakoisesti motſträfwigt, motwilligt, vastarinta motſtånd, vastaluku motträfning, vastamaa l. vastamäki motbacke, annan vastakin ger åfwen frambeles, en vasta sinua vaivaa icke ſå ſnart ſtall jag beſwära dig, vasta silloin förſt då, vasta ikään helt nyß, vasta nyt förſt nu, nu ändteligen, vasta-alkavainen nybörjare, vasta aikaa förſt tid nu, tulee vastaan kommer emot, pistää vastaan ſätta ſig emot, pitää vastaan hålla emot, on minua vastaan är gentemot l. emot mig, on minua vastassa är mig till möte, tulee vastasta kommer ifrån att ha warit emot l. till möte, vastoin tahtoani emot min wilja, vastoinkäyminen motgång. -anen sen s. motwind. -ainen isen a. motſatt, beſtintlig midtemot, motſtridig, frambeles ſtående, framtida, vastainen tuuli motwind, jäädä vastaiseksi lemnas på framtiden. -aisuus uuden s. belägenħet emot, motſtridigħet, framtid. -aisesti adv. motſatt, motſtridigt, frambeles. -allinen isen a. motſatt, konträr. -ten adv. emot, vasten suuta emot mun. -takkaa l. -takkain l. -tuksin l. -tatuksin l. -tatusten l. -taksutta l. -taksuttain l. -taksutten adv. emot hwarandra. -taan l. -tajan ata l. -taelen sdr. -tailen lla v. gå emot, wara emot, wara motſwarig, ſwara, ſwara för, anſwara, inknåda mjöl, vastaa valkiata hämma elden, ei tämä vastaa sitä det här ſwarar ej emot detta, vastaa minua ſwarar mig, vastaa sen anſwarar derför, vastaa hänen puolestansa ſwarar å hans wägnar. -taus uksen s. motſättning, ſwar, inknådning af mjöl. -taaja an s. ſwarande, anſwarare. -tuu uun s. motſtånd, ſwar. -tin imen s. motſättningsmedel, förſwarsanſtalt, mjöl till knådning. -tine een s. motſwarigħet, pant, make, kengän vastine maken till en ſko. -tike kkeen s. motſwarigħet, pant, inteckнad egendom. -taavainen isen a. motſwarande, ſwarande. -taamatoin ttoman a. icke motſwarande, omotſwarig, icke ſwarande, icke jemngod. -tus uksen s. motſtånd, hinder, beſwär, wederwärdigħet. -tuksellinen isen a. motſträfwig, beſwärlig, förtretlig. -tustan aa l. -tustelen lla v. göra motſtånd, ſtreta emot, emottaga, föda (barn, ſjuka). -tustaja an s. motſtåndare, motſtretare. -tustus uksen s. motſtånd, ſtretning emot. -ti in s. brudgum. -tuli in s. brudföljе (ſom mottager bruden och ledſagar henne till brudgummen).

Wasu un s. pertkorg (vasen).

Wata dan s. ett ſlags not (brages icke till land utan i båt), fördämning af ruſkor, vataruoho maltgräs (*stellaria media*).

Wataja an s. ſumpig mark, kärr. -jikko kon s. kärrigt ſtälle. -jainen isen a. ſumpig, kärrig.

Wati din s. fat. -inen isen *dim.* litet fat. a. rik på fat. -dillinen isen a. ſom har fat, ett fat fullt.

Watikoitsen ta v. ſlinga (ſläta med ſlingring).

Watimo on s. ſkedwatten.

Watisen sta v. ſqwattra.

Watja an s. Woternas land. -jalainen isen a. wotiſk, wotländare.

Watkaan kata l. -kutan ttaa v. walka, knåda, gnugga.

Wadon toa = vatustan.

Watsa an s. mage, buk, vatsapaita bukhinna, vatsani on rikki jag har diarrhé, vatsani on ummella jag har obſtruktion, vatsan pure magknipning, vatsaani puree jag har magknipningar, vatsavihle magriſtning, vatsan väänne magplåga, vatsatauti diarrhé, vatsaruoho blodrot (*tormentilla erecta*). -sanen sen *dim.* liten mage. -sainen isen a. bukig. -sakas kkaan s. ſtorbukig. -suri in s. diarrhé, utſot. -sistun ua v. ſå ſtor buk.

Watta tan, vattikas kkaan, vatturi in = vatsa, vatsakas, vatsuri.

Wattalo on = vatta och vyhti.

Wattu tun s. hallon, åkerbär, vatturaniot ſteniga backar l. höjder bewurna

Digitized by Google

med hallonris, heliga ställen i forutiden (jfr. lyly). -tiuinen isen *a.* hallonrik. -tukko kon *s.* ställe rikt på hallon.

Watukka kan = vattu.

Watustan aa l. -stelen lla *v.* göra något ostickligt, klåpa, handskas, fknåda, gnida, traska, mumsa. -stus uksen *s.* ostickligt handterande.

Watvon oa *v.* utplocka, blanda, trassla.

Wauhka au *a.* frygg, kallrig, rasande. -ko on *s.* frygg, rasande menniska, häst m. m. -kaan kata *v.* pladdra fånigt.

Wauhti in *s.* fart.

Waukka kan, vaukko kon = vauhka, vauhko.

Waula an l. -lo on l. -lu un *s.* widjeband till not, nät, årtullar, slador m. m. -lon oa *v.* wrida, gnugga. -lotan ttaa *v.* förse med widjeband.

Waunu un *s. pl.* vaunut wagn. -ullinen isen *a.* wagnegande, en wagn full.

Waura an *s.* slaga, groft fall.

Wauras aan *a.* förfigkommen, återställd efter sjukdom, rask, kraftfull, ymnig, dryg. -raus uden *s.* sundhet, kraftfullhet, ymnighet, dryghet. -raasti *adv.* raskt, drygt. -rastun ua *v.* komma sig före, återställas till hälsan, repa sig, bli starkare, ymnigare.

Waurio on *s.* ofall, olycka.

Wauva an *s.* litet barn, docka. -vaan ata l. -vatan ttaa l. -vattelen tella *v.* föda ett litet barn, wagga. -vautan ttaa *v.* låta wagga (vaava).

Wavia an = vaaja; vaviainen isen = vaajanen och vaajainen.

Wav .... se vap ....

Wed .... se vet....

Weetustelen lla *v.* prata dumheter, stämta groft.

Wehka an *s.* missne (*calla palustris*), mäkivehka bockblad (*convallaria polygonatum*), peuran vehka = raate, Wehkalahti Weckelaks socken. -ainen isen *a.* af missne, rik på missne.

Wehke een *s.* werktyg, företag. -keys yden *s.* företag, if. i elak affigt. -keilen lla *v.* wara företagsam, ha planer.

Wehma an = vehka, vehmahuhmar nödbrödsmortel (deri missnerötter krossas).

Wehmas aan *s.* rissog, ungskog, lund, Wehmo socken. -ainen isen *a.* lummig, lösrik, vehmaismaa tättbewuren, fet jord. -asto on *s.* lummigt ställe, lund. -astun ua *v.* wära ånyo med skog, bli buskbewärt.

Wehmaro on l. -mare een l. -merä än l. -märe een *s.* tistelstång.

Wehna an l. -nä än *s.* hwete, juolavehnä = juolas. -nainen isen l. -näinen isen *a.* af hwete, *s.* hwetebröd.

Wehriä än l. -äinen isen *a.* grön. -äisyys yyden *s.* grönska (vihriä, viheriä).

Weijaan jata *v.* wingla, bedraga. -jaus uksen *s.* wingleri, bedrägeri. -jari in *s.* winglare. -jakas kkaan *a.* bedräglig.

Weihlähdän htää *v.* skära till hastigt, ha att rinna (blod).

Weijo on *s.* broder. -onen sen *dim.* bror lilla (veikko).

Weikaan i'ata l. kata l. -kaelen lla l. -kastelen l. -kistelen llä *v.* sprättas, kokettera, brösta sig. -kari in *s.* sprätt, kofett.

Weikele een *s.* åfventyrare.

Weikka kan *s.* tåflan, strid, wad, ei sanan veikkaa icke ett ords stridighet, lyö l. panna veikkaa slå wad. -kkaan kata *v.* tåsla, strida, hålla wad, v. tu hannen ruplaa slå wad om tusen rubel.

Weikka kan l. -kko kon *s.* broder, veikkokunta broderlag. -kkous uden *s.* broderskap. -kkanen l. -kkonen sen *dim.* bror lilla. -kkoinen sen *a.* broderlig. -kkoisuus uuden *s.* broderlighet. -kkoisesti *adv.* broderligen. -kkamoinen isen = veikkanen. -kottelen tella *v.* falla till bror, tala förtroligt.

Weikuua an *s.* aprilmånad (huhtikuu).

Weinari in *s.* slyngel, lymmel.

Weinen isen = vetinen l. vesinen se vesi.

Weisaan sata *v.* sjunga. -saaja an *s.* sångare. -su un l. -suu uun *s.* sång, veisuväylä sångled, *ep.* för strupe. -saelen *sdr.* -sailen lla *v.* sjunga smått, tralla. -sautan ttaa l. -sauttelen tella *v.* ha att sjunga, låta sjunga.

Weistän ää *v.* tälja, bjälka, planka, hugga. -ti in *s.* knif (veitsi). -tiu imen *s.* täljinstrument, veistinkirves plank-

Digitized by Google

ningsyra, täljyra. -te een *s.* täljnings-tillstånd, on veisteellä är under täljning. -to on l. -tö ön l. -tantö nnön *s.* täljning, huggning. -tos öksen *s.* täljarbete, täljningstillstånd. -täjä än *s.* täljare, huggare, kuvan veistäjä bild-huggare. -tämö ön l. -tämöinen isen *s. pl.* veistämöt l. veistämöiset ställe för täljning, warf. -telen lla *v.* tälja smått, tälja fortfarande. -telys yksen *s.* täljarbete. -tätän ttää *v.* låta tälja, hugga. -telytän ttää *v.* låta smånings-tälja. -tyn yä *v.* bli täljd.

Weiterä än *a.* skarp, qwick (veitsi)

Weitikka kan *s.* stälm, sälle, skalk. -kkainen isen *dim.* = veitikka. -koitsen ta *v.* begå bårskaper.

Weitikki kin *s.* maskin.

Weitikkä kän = veitikka.

Weito on, veitonen sen = veikko, veikkonen.

Weitsi sen *s.* knif, partaveitsi rakkniv. -sinen isen l. -sonen sen l. -syt yen *dim.* liten kniv. -sellinen isen *a.* kniv-egande. -setöin tömän *a.* knivlös. -set-tömyys yyden *s.* knivbrist.

Weiva an l. -vi in *s.* knep, konstgrepp, bedrägeri. -vaan ata l. -vaelen *sdr.* -vailen lla *v.* konstla, bedraga. -vaus uksen *s.* bedrägeri. -vittelen tellä *v.* nyttja knep, krångla, bedraga.

Wekara an *s.* frokigt ting ss. largål, gren, fiskkrok, svjutspets, klo, *ep.* för skälm (veitikka).

Wekkuli in *s.* skalk. -lehdin htia *v.* skalkas.

Wekkärä än = vipperä.

Wekoilen lla *v.* wråkas, ragla. -kous uksen *s.* klunga.

Weku un *s.* kosa, sträcka.

Wekärä än = vekara.

Wela an *s.* långref (velka).

Welho on *s.* trollkarl, hexa, velhovaimo hexa, spåqwinna. -onainen isen *s.* trollkona, *a.* trollad, förhexad. -ous uden *s.* hexeri. -oinen isen *a.* trolsk, magisk. -oisuus uuden *s.* trolskhet. -oisesti *adv.* trolskt. -on oa *v.* trolla, förhexa. -ous uksen *s.* förtrollning, förhexning. -oja an *s.* trollkarl. -oun uta *v.* trollas, förhexas, bli trollkarl.

Weli (i st. för velji) ljen *s.* broder, tävsiveli sambroder, velipuoli styfbroder, velivaino broderhat. -ljenen sen l. -ljyt yen *dim.* bror lilla. -ljeys yden *s.* broderskap. -ljellinen isen *a.* broderlig. -ljellisyys yyden *s.* broderlighet. -ljellisesti *adv.* broderligen. -lintimä än *s.* styfbroder, fosterbroder. -ljeseksen *s.* en af bröderna. -ljeksyys yyden *s.* broderskapet emellan bröder. -ljestyn yä l. -ljeydyn ytyä *v.* förbrödras, ingå broderskap.

Welike kkeen *s.* handtag i dörr.

Welj .... se veli.

Welka lan *s.* skuld, olen velkaa hänelle är skyldig honom, otan velaksi tar på skuld, päävelka hufwudstol, velkakirja skuldsedel, velan alainen skuldbelastad, skuldsatt, velkamies borgenär, velkapää skyldig, förbunden, förpligtad. -lallinen isen *a.* skyldig. -lallisuus uuden *s.* skuldsatt tillstånd. -latoin ttoman *a.* skuldfri. -lattomuus uuden *s.* skuldfrihet. -lkaun uta l. -lkaannun ntua l. -lastun ua *v.* bli skyldig, bli skuldsatt, råka i skuld. -lkauminen isen *s.* skuldsättning. -lon lkoa *v.* fordra, utsöka en skuld. -lkomus uksen *s.* fordran, utsökning. -lkoja an *s.* fordringsegare, indrifware af skuld. -lkoilen lla *v.* fordra då och då, gå och utsöka skuld. -lvollinen isen *a.* förpligtad, skyldig, pligtig. -lvollisuus uuden *s.* pligt, skyldighet. -lvollisesti *adv.* af skyldighet, som sig bör. -lvotan ttaa l. -lvottelen tella *v.* förpligta, förbinda. -lvotus uksen *s.* förpligtelse.

Wellamoitsen ta *v.* frobas, wara lummig.

Wellava an *a.* frobig, lummig.

Welli in *s.* bror (veli), wälling.

Wellon oa *v.* trampa, knåda, sqwalpa, bölja, skaka. -omus uksen *s.* knådning, bråkning. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* låta trampa, knåda, rycka hit och dit, skaka, bete sig trögt, släpigt. -otus uksen *s.* knådning, bråk, rycknig hit och dit, släpigt beteende. -oskelen lla *v.* knåda smått, bråka.

Wellun ua, vellutan ttaa, vellutus uksen = vellon m. fl.

Welmetän ttää l. -ttelen tellä l. -min

Digitized by Google

iä *v.* leſwa ſorgfritt, leſwa i ſus och dus.
Welo on, velotan ttaa = veulo, veulotan.
Welpperi in *s.* träbflaſka.
Welputtelen tella *v.* ſlabbra.
Weltava an = vellava.
Weltto ton *a.* ſlapp, trög, oluſtig, makaa velttonansa ligger löſt, ſlappt. -ttous uden *s.* ſlapphet, wekligher. -tostutan ttaa *v.* förſlappa.
Welv.... ſe velka.
Wemmel mpelen *s.* båge, loka, ſträke, band omkring något, ilman vemmel *poët.* regnbåge. -mpelöinen l. -mpeleinen isen *a.* bågig, kröft. -mmellän ttää *v.* böja, kröka, linka, gå oſtadigt.
Wempele een = vemmel.
Wemmon mpoa· *v.* rycka, draga rycktwis (temmon).
Wenahdan htaa = venähdän ſe venyn.
Wenakka, venakko ſe venäjä.
Wene een *s.* båt, venevåylä båtled. -nehinen *sdr.* -neinen isen l. -no on l. -nonen sen *dim.* liten båt, julle. -neinen isen *a.* beträffande båt, båtrik. -neellinen isen *a.* båtegande, en båt full, båtlaſt. -neeläinen isen *s.* båtkarl, roddare. -neetöin ttömän *a.* båtlös, utan båt. -neettömyys yyden *s.* båtbriſt.
Weng.... ſe venk....
Wenhe een, venheinen isen, venheellinen isen, venheläinen isen, venheetöin ttömän = vene m. fl.
Wenjoki Slawänka.
Wengas nkaan *a.* kröft, böjd, obäklig, owig. -nkala an l. -nkale een *s.* o: bäkligt ting, klump, obäkligt djur, o: bäke. -nkailen lla *v.* böja, kröka, förwriba, göra obäklig, bete ſig owigt. -nko ngon *s.* owigt, obäkligt framſträbande. -nkoon ngota *v.* fortſträba, röras fram owigt. -ngotan ttaa l. -ngottelen tella *v.* ha att ſträba fram owigt, röras fram obäkligt, fara fram med ſtora tag.
Wenku ngun = vengas.
Wenna an *a.* lucker, mör.
Wennehdin htiä *v.* träta, kifwas.
Wenni in *s.* rå baſt (ouppmjukad).
Wenno on *s.* kamrat, förtrogen. -onen sen *dim.* = venno. -ollinen isen *a.* kamratlig, förtrolig (vento).
Wennon oa *v.* ſläpa, draga långſamt. -ottelen tella *v.* låta ſläpa långſamt, ſläpa ſig fram (vengottelen ſe vengas).
Wennä än = venäjä, vennäpuu lind, vennämatto baſtmatta.
Wengään nätä, vennäilen = vennon, vennää nahkaa gnuggar, uppmjukar ſkinn.
Weno on *s.* trög, långſam menniſka. -onen sen *dim.* = veno. -ollinen isen *a.* trög. -otan ttaa l. -ottelen tella *v.* göra trögt, bete ſig trögt (vene).
Wento nnon *a.* ren, idel, gunganbe, mjuk, *s.* gyttjig ſjöſtrand, ſumpigt ſtälle, ventovesi l. vennon vesi idel watten, öppen klar ſjö, ventovieras l. vennon vieras allbeles fremmande. -nnollinen isen = vento (venno)
Wentsä än *s.* wigſel. -seen etä *v.* wiga.
Wenttura an = vänttyrä.
Wenun ua, venutan ttaa, venuttelen tella, venutus uksen = venyn m. fl.
Wenyn yä *v.* utſträckas, utſpännas, wara elaſtiſk, uttänjas, tågna, ſträcka ſig, ligga utſträckt, raklång, wräka ſig, jalka venyy foten blir förſträckt, venymäheinä ettergräs (*linnæa borealis*). -yjä än *s.* ſom ligger utſträckt, wräkling. -yntä nnän l. -yntö nnön *s.* utſträckning, utſpänning, elasticitet, wräkning. -ykäinen isen *a.* uttänjbar, elaſtiſk. -yväinen isen *a.* ſom töjes, ſom ger ut, uttänjbar. -ymätöin ttömän *a.* outtöjbar, ſom icke tågnar. -yelen llä *v.* utſträckas ſmått, utſträcka ſig långſamt. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v* utſträcka, töja, utſpänna, uttänja, förlänga. -ytys yksen l. -yttelö ön *s.* uttänjning, utſträckning. -yttäjä än *s.* uttänjare, töjare, utſpännare. -ytytän ttää *v.* låta utſpänna. -nähdän htää *v.* utſpänna haſtigt. -nähtelen hdellä *v.* töja haſtigt då och då. -nähdyn htyä *v.* utſpännas haſtigt, förſträcka ſig, lägga ſig rak lång ſom haſtigaſt. -nähytän *sdr.* -näytän ttää *v.* töja haſtigt, låta töja haſtigt.
Wenäjä än *sdr.* Wenää ään *s.* Ryßland, puhuu venäjää talar ryſka, murtaa venäjäksi bryter på ryſka. -näjäinen isen *a.* ryſk. -näläinen isen *a.* ryſk.

Digitized by Google

s. ryße, hornliſtel (*carduus acanthoides*). -nakka kan s. ryſt man. -nakko kon s. ryſt qwinna, ruſsinna.

Wenät äen = Wenäjä.

Wenään ätä v. raſa, wara ſjelfswäldig.

Weranko ngon s. brant haſoſtraud.

Wera.... ſe verka.

Werehdän htää = vierahdän.

Werha an = verho.

Werhelen llä = verhoelen.

Werho on s. täckelſe, plagg, klädnad, gömſtälle, jalkaverhot fotplagg, ſilmän verho hinna på ögat. -oinen isen a. betäckt, ſkuggig. -otoin ttoman a. obetäckt, utan ſkydd l. plagg. -ottomuus uuden s. brift på täcke, ſkydd, plagg. -on oa l. -oon ota v. betäcka, ſkydda, bekläda. -oelen lla v. betäcka ſmått, dölja. -otan ttaa l -ottelen tella v. förſe med kläder, låta betäcka l. ſkydda. -otus uksen s. betäckning, bekläd-ning. -ottaja an s. betäckare, ſkylare. -otua ttua v. bli betäckt, ſkyddas. -otutan ttaa v. låta betäcka, låta bekläda, förſe med plagg.

Weri ren s. blod (*inf.* verta l. vertä), verikoira blodhund, verikorva lottlös, verinaarma blodwite, veripahka blodböld. verimato blodigel, verivalo blodwärk, verisylky blodſpottning, verivimma blodtörſtighet, veritauti gyllenåder. verenheitto blodpinfning, verinirhain blodriſpa, veriruoho blodört (*tormentilla*), veriheinä ſtrandhafra (*elymus arenarius*), verimaksaheinä binka (*erigeron acre*), verimänty en tallart, sian veriheinä johanniſört (*hypericum perforatum*). -inen isen a. blodig, af blod, färgad, mustan v. brunett, mörklett, valkian v. blond, ljuslett. -isyys yyden s. blodighet, färg. -isesti *adv.* blodigt. -rellinen isen a. blodfull, s. blodsförwandt. -rellisyys yyden s. blodfullhet. -retöin ttömän a. blodlös. -rettömyys yyden s. blodlöshet, blodbrift. -revä än l. -reväinen isen a. blodfull, frift, färſk, färgad, verevä touko frodigt wärſäde, verevä tähkä frift ax, verevä juuri bockblad (*convallaria polygonatum*), mustan v. mörklett, valkian v. ljuslett, tuliverevä elbröd, purpurröd. -revyys yyden s. blodfullhet, friſkhet, färg. -res eksen s. blodigt, friſt, färſk, lifligt, rödt tillſtånd, syö verekselta äter i blodigt, färſk tillſtånd, veres vesi friſt watten, verekset sanomat färſka underrättelſer, verekset kasvot lifligt, friſt, rödt anſigte. -restö ön s. blodſamling, blodförråd. -ristän ää l. -restän ää v. nedbloda, ſöla med blod, fåra, ſarga, ſynas blodröd, friſk. -ristys yksen l. -ristämys yksen s. nedblodning, blodbeſudding. -restyn yä v. bli blodad, ſölas med blod, bli färſk, wara färſk, ny, nyſkedd, tima. -rehdyn htyä v. bli blodig, friſt, återſtälles, repa ſig. -rryn rtyä v. bli blodig, vertynyt hasva får med iſtelnadt blod. -rrytän ttää v. nedbloda.

Werka ran s. kläde. -rkainen isen a. af kläde, verkainen lammas finulligt får. -rutoin ttoman a. utan kläde. -rattomuus uuden s. klädesbrift. -roitan ttaa v. bekläda l. förſe med kläde, öfwerdraga med kläde. -roitutan ttaa v. låta öfwerdraga med kläde (vero).

Werkanen sen s. verkasen poika förbannad.

Werkka kan a. långſam, ſaktlig, ſtark, flitig, kulkee verkaa l. verkalleen l. verkallensa l. verkkaan far fram ſakta, ſiihen verkkaan i den mon. -kkainen isen l. -kallinen isen a. ſaktlig, maflig, trög. -kkaisesti *adv.* ſakta. -kkailen kailla l. -kastelen lla v. fortſkrida i ſakta mak. -kastun ua v. ſakta ſig. -kkaan kata v: hålla ut.

Werkko kon s. nät, kutoo verkkoa binder nät, panee l laskee verkkoa lägger ut nät, katsoa v. ſe efter nät, kokee v. witja nät, hämmähäkin verkko ſpindelwäf. -onen sen *dim.* litet nät. -oinen isen a. rik på nät, ht. nät. -omus uksen s. upplagsſtälle för nät. -kollinen isen a. nätegande, ett nät fullt. -kotoin ttoman a. utan nät. -kottomuus uuden s. nätbrift.

Werkkule een s.

Werma an a. ſtark, s. ring till grytnubberlag, reiſiverma höftpanna. -muus uksen s. ſtyrka.

Digitized by Google

Wernukehdin htia v. upprepa samma ord, kätta, kära.
Wero on s. skatt, jordränta, wärde, måltid, veron alainen skattskyldig, laskee veroa pålägga skatt, veron lasku skattläggning, koko veron maa helt hemman, puolen veron maa halft hemman, halft mantal, verolunnas skattelösen, lähti verolle begaf sig på uppbörd, vetää veroa erlägga skatt, vähä veroltaan ringa till sitt wärde, söi pettua leivän verosta åt bark i stället för bröd, käy miehen verosta går för man, ruokavero måltid, veroväli tiden mellan måltiderna. -oinen isen a. wärd, jemförlig, miehen veroinen jemförlig med en man, att sättas i en mans ställe, ei minkään veroinen af intet wärde, ei suuren veroinen icke af stort wärde, af ringa wärde. -ollinen isen a. skattskyldig. -ollisuus uuden s. skattskyldighet. -olainen isen s. skattdragande. -otoin ttoman s. skattefri. -ottomuus uuden a. skattefrihet. -ottomasti adv. skattefritt. -otan ttaa v. skattlägga, beskatta. -otus uksen s. skattläggning, beskattning (verka).
Wersa an l. -as aan s. klase, marjaversa bärklase.
Werso on s. skott, telning, buske. -soinen isen a. rik på skott, telningar, frodig. -son oa l. -syn yä v. slå ut skott, frodas, tilltaga. -somatoin ttoman a. som ej slår ut skott, utan telningar (vesa).
Wersuttelen tella v. sladdra.
Werta rran s. något jemförbart, like, make, verta verrasta lika mot lika, kouran verta ungefär en näfwe, minkä verta huru mycket, sen verta så mycket, kaksi sen vertaa dubbelt så mycket, antoi saman verran gaf ungefär lika mycket, ei verroinkaan icke bitåt ens, vetää vertoja l. vertaa komma upp mot, tåla jemförelse, ei liene maailmassa vertaani veistäjätä i werlden torde ej finnas min like till täljare. -rtainen isen a. jemförlig, lik, wuren, ei sen vertaista ole deß like, make finns ej. -rtaisuus uuden s. jemförlighet, likhet, wurenhet. -rrallinen isen a. motswarande. -rratoin ttoman a. ojemförlig, oförlikelig. -rrattomuus uuden s. ojemförlighet. -rrattomasti adv. ojemförligen. -rtaan rrata l. -rtailen lla v. jemföra, förlikna wid, vertaa Suomea saareen jemför Finland med en ö, vertaa S. saareksi förlikna F. wid en ö. -rtaus uksen s. jemförelse, likelse, parabel. -rtaaja an s. jemförare, förliknare. -rranto nnon s. jemförelse. -rrallan ltaa v. jemföra hastigt. -taun uta v. jemföras, förliknas wid. -tautan ttaa v. låta jemföra.
Wertti tin s. lönskaläge. konkubinat, verttimies horkarl, verttivaimo hora (värtti).
Weruke kkeen s. ursått, yttrande. stickord, vetää verukkeita förebära ursäkter. -ruttelen tella v. småskälla, gifwa stickord, gå åt.
Werus uksen s. hästkrake.
Weräjä än s. grind. -räjäinen isen dim. liten grind, a. rik på grindar. -räilen llä v. stå wid grind. -rajöin idä l. -räjöitän ttää v. förse med grind.
Wesa an l. -so on s. skott, telning. -sanen sen dim. liten telning. -sainen isen a. rik på skott, gjord af telning. -sakko kon s. snår af skott och telningar. -sakkoinen isen a. full af telningssnår. -son oa v. afskära telningar, qwista, afhugga skott. -somus uksen s. löfskärning, afqwistning. -soin omen s. löfskära. -soon sota l. -soilen lla v. slå ut skott och telningar, frodas. -soitun ttua l. -soun uta v. bli rik på skott, bli full med telningar.
Wesi, vesinen, vesikko, vesittelen se vete.
Wesin imen = vesuin.
Wesla an s. styre på slottor.
Weslakka kan, vesloitun ttua = vetelä, vetelöitsen se vesi.
Weso, veson, vesoitun, vesoin se vesa.
Westän ää, vestelen llä, vestos, vestämys, vesto, vestämöinen = veistän m. fl.
Wesuin umen s. krokig yxa till urhålkning.
Wesuri in = vesoin af vesa (vesi).
Wesselä än a. lustig, treflig.
Wesi eden s. watten, vedenpaisumus

Digitized by Google

öfwerswämning, emävedet de djupaste hafswatten, vedet silmissa tårar i ögonen, vesiajo wråkning l. hwad som wråkes hit och dit på sjön, veden emänta hafsfru, sjöfru, vesihiisi watstenrå, sjörå, vesikello l. -kellukka wattenbubla, blåsa, vesikivi sten som flöljes af watten, strandsten, vesinapa l. pyörre wattenhwirfwel, vesiperämaa wattensjuk mark, vesiperä apaja tomt warp, vesitauti wattusjot, veden visa l. märkä l. vesiherne andmat (*lemna polyrrhiza*), vesiluste wattenpeppar, bitterblad (*polygonum hydropiper*), vesiahma sten, kardialgi, färrfäfte (*eqvisetum palustre*), vesikorte fräken (*eqv. fluviatile*), vesiheinä maltgräs (*stellaria media*), vesipaju forgpil (*salix viminalis*), vesisara blåstarr (*carex acuta*), vesiahmalo wattenlöfwer (*menyanthes trifoliata*), vesikarvat små testande hår i ögonen, vesilintu sjöfogel, vesiruuhi watturänna, vesiroma fartygswrak. -eto don l. -etonen sen *dim.* watten. -esinen l. -etinen isen *a.* wattig, wattlagd, wattenhaltig. -esikko kon *s.* wattenöbla, skrotabbore, menk, dank. -esu un l. -esunen sen *s.* wattenbjur, wattenorm. -esuri in *s.* wattenqwarn. -etehinen isen *s.* wattenrå, wattentroll, sjörå. -etevä än *a.* wattenrik. -etevyys yyden *s.* wattenrikedom. -edetöin ttömän *a.* utan watten. -edettömyys yyden *s.* wattenbrist. -etyn ttyä l. -etilyn ttyä *v.* bli wattendränkt, swälla till af watteninsupning. -ettymys yksen *s.* wattendränkning. -etytän ttää *v.* wattendränka, wattna. -etytys yksen *s.* wattning. -etistän ää l. -esitän ttää l. -etistelen lla l. -esittelen tellä *v.* wattnas, tåras. -etistäjä än *s.* som utgjuter tårar, gråtare. -etelä än *a.* wattenaktig, flytande, sank, tulla vetelälle komma på sankt ställe, få löst lif. -etelyys yyden *s.* wattenaktighet, flytbarhet, lösshet. -etelästi *adv.* wattenaktigt, slappt, löst. -etelys yksen *s.* slapp, lössläppt menniska, lätting. -etelöinen isen *a.* något wattenaktig, någorlunda flytande. -etelikkö kön *s.* fälle fullt med puttar. -etelöitsen tä l. -etelöin idä *v.* bli wattig, wattnas, bli flytande. -etelöitän ttää *v.* göra wattig, ha att wattnas (vedän, vesa).

Wesin imen = vesuin.

Wet *adv.* utmärkande bekräftelse, bejakning.

Wetjustan aa l. -stelen lla l. -stelehdän htaa *v.* släpa möddsamt, trassa, arbeta dröligt.

Wetkiä än *a.* seg, miuk. -kä än *a.* seg, saftlös. -kistyn yä *v.* segna, uppmjukas. -kyn yä *v.* uttänjas. -kään kätä l. -käelen *sdr.* -käilen lla l. -kelen lla *v.* uttänja, utdraga, -käisen stä *v.* utdraga hastigt. -ko on l. -kula an l. -kuri in *s.* trög menniska, häst m, m. -kätän ttää *v.* låta uttänja, minua vetkättää ja har sugning.

Wedän tää *v.* draga, astia vetää kannun kärlet drar (inrymmer) en kanna, leipä vetää rahaa brödet drar (erfordrar) pengar. -etäjä än *s.* dragare, den som drager. -etämä än *s.* drag. -etämys yksen *s.* dragning, laß till släpning. -ede teen *s.* dragning, spänning (af båge). -edin timen *s.* draginstrument, handtag, tistelstång, släplaß. -edikkeen l. -dikko kon *s.* handtag, säfte, tistelstång. -däntö nnön l. -däntä nnän *s.* dragning, släpning. -dätti tin *s.* handtag, reen vedätti = saverikko. -eturi in *s.* liten släde (som dragés af menniskor på isar), kälke, spanksluga. -etelen dellä l. -edeskelen lla l. -edäskelen lla *v.* draga, släpa smått, söla. -eteli in *s.* syrhsulig kärra, Yliveteli Öfwerwetil församling, Aliveteli Neberwetil. -etelys yksen *s.* wråkling. -etelehdän htää l. -etelehtelen bdellä *v.* släpa sig fram, släpa, drifwa omkring. -dällän ltää *v.* draga lätt och hastigt, rycka lätt. -dalletän ttää *v.* låta rycka lätt, draga lätt, sakta. -etäisen stä *v.* draga hastigt. -edehdin htiä *v.* släpa sig fram. -edyn tyä l. -etäyn tyä l. -etäännyn ntyä l. -etäydyn tyä *v.* dragas, draga sig, nahka vetäytyi kuivaksi skinnet drog sig (blef) tort. -dätän ttää *v.* låta draga, låta släpa, befordra fram. -dätys yksen *s.* släpning, framskaffning. -dättelen tellä

Digitized by Google

v. låta ſmåningom ſläpa. -eto don *s.* dragning, ſläpning, laſt, utrymme, drägtighet, wad, rekiveto hevonen häſt på andra året (ſom förſta gången föreſpännes ſläden), vetosolmu löpknut, hengen veto dragning af andan, lyoda vetoa ſlå wad, vetoraha wadvenning, panna vetoon wädja. -etonen sen *dim.* = veto, rekivetonen = rekiveto, ihon v. ſpaſm, suonen, ruumiin v. kramp. -etoinen isen *a.* ſom drager, inrymmer, kannun vetoinen ſom drager en kanna, af en kannas drägtighet. -edon toa l. -etoon edota *v.* wädja, vedottu asia wädjadt mål. -edäperäinen l. -edäperoinen *a.* ſom ſläpar efter, långtrådig, ſläpig, trög, efterlåten. -edäperäisyys yyden l. -edäperoisuus uuden *s.* långſläpighet, efterlåtenhet. -edäperäisesti l. -edäperoisesti *adv.* långſläpigt, efterlåtet (vesi).

Wetre een *s.* bitter.

Weuhka an *a.* ombytlig, lättſinnig, fjeſtig. -kaan ata *v.* wara ombytlig, handla fjoſkigt. -kuri in *s.* lättſinnig, ombytlig, fjoſkig menniſka. -koon ota *v.* ſladdra om allehanda.

Weulo on *a.* böjd, ſkef, ſned, veulosuu ſnedmun. -oskainen isen *a.* något ſned, ſkef. -otan ttaa *v.* göra ſnedt, puhuu veulottaa talar ſnedmynt.

Wi *enkl. part.* = pi.

Wia .... ſe vika.

Wid .... ſe vit ....

Wiehe een = vihi.

Wiehka an *s.* wägſticka, wägwiſare, wägſtake, viehkatie ſtakad wäg. -kon oa l. -kotan ttaa *v.* ſtaka wäg.

Wiehkuri in *s.* hwirfwel. -roin ida l. -roitsen ta *v.* hwirfla, wältra ſig, ſmärma omkring.

Wiehdän htää *v.* förleda, förföra. -hde hteen *s.* lockelſe, hwirfwel. -hdäke kkeen *s.* leckmat.

Wiehe een *s.* hwirfwel.

Wiehätän ttää *v.* förleda, hänföra. -tys yksen *s.* lockelſe, hänförelſe. -ttelen tellä *v.* locka. -tyn ttyä *v.* bli förledd, hänföras. -tteleväinen isen *a.* lockande, förledande, hänförande. -ttajä än l. -tteliä än *s.* förledare, hänförare.

Wiekas kkaan *a.* qwick, liflig, ſpetsfundig, ſlug, bafſlug, förſlagen. -kkaus uuden *s.* qwickhet. -kkaasti *adv.* qwickt, flinkt, ſlugt. -kastelen lla *v.* bete ſig ſlugt, lisma. -kistelen lla *v.* bete ſig bafſlugt, förſtälla ſig. -kastelia l. -kisteliä än *s.* lismare, bakſlug menniſka. -koittelen tella l. -kittelen tellä *v.* bete ſig bakſlugt, föra bokom ljuſet, tubba, narra, ſmickra. -kastelemus uksen l. -koittelemus uksen l. -kittelemys yksen *s.* tubbning, lismeri, hyckleri.

Wiekki kin *s.* fart (vien).

Wiekko kon *s.* wåg, wigt af omkr. 2 liſpund (norrſkt mått).

Wieksetän ttää *v.* förleda.

Wiekun kua *v.* mildras, bewekas, piya, gnälla. -utan ttaa *v.* mildra, beweka, ha att gnälla.

Wielis iin *s.* handgåfwa, förning (vien).

Wielä *adv.* ännu, ytterligare, mitä vielä hwad ännu, hwad mer.

Wiemaan mata l. -maelen *adv.* -mailen lla *v.* ſwindla. -maus uksen *s.* ſwindel. -mistän ttää l. -mistelen lla *v.* förorſaka ſwindel. -mistys yksen *s.* orſak till ſwindel, ſwimning, ſwindelſjuka. -mistyn yä *v.* ſwimna, få ſwindel.

Wien iedä *v.* föra, afföra. -iejä än *s.* förare. -ieminen isen *s.* förning, *pl.* viemiset förning, handgåfwor. -ieminki ngin *s.* förning, handgåfwa. -ientö nnön l. -ienti nnin *s.* förning. -ienos oksen *s.* förning, i tillſtånd att föras. -iemäri in l. -iemerö ön *s.* ſluttning, afloppsdike. -iepä vän *a.* förande, *s.* ſluttning. -iepävä än *a.* ſluttande. -iepävyys yyden *s.* lutning, ſluttande egenſkap. -ietän ttää *v.* låta föra, ſlutta, tillbringa, fira, förleda, vietän joulua firar jul. -iettämys yksen l. -ietäntö nnön l. -ietäntä nnän *s.* omſorg att föra, firning, tillbringning. -ietto ton l. -iete tteen *s.* ledning, afförning, tillbringning, firning, förledelſe, lock, viettomaa ſluttande mark, ajan vietto tidsfördrif, jalkiviete ſpårledning, vietelintu lockfogel, vietepilli lockpipa. -ietinki ngin *s.* ledning, ſluttning, till-

Digitized by Google

bringning. -ietos oksen s. sluttning, lockelse. -iettoinen isen l. -ietteinen isen a. sluttande, lätt att föra l. förleda, ledig. -iettelen tellä v. föra fortfarande, locka, förleda, förföra. -iettelià än s. förförare, förledare. -iettelys yksen s. förförelse, förledelse, bedräglig menniska, skälm. -iettelemys yksen s. förförelse. -iettelevàinen isen a. förledande, förförande. -iettelevàisyys yyden s. förledande egenskap. -ietàtän ttää v. låta föra. -tyn ttyä v. föras, förledas, förföras, hänföras, förgå.

Wiena an s. trakten kring Dwina floden och Hwita hafwet, Wienajoki Dwinafloden, Wienameri Hwita hafwet.

Wieno on a. tunn, späd, lindrig, lugn, unen vieno slummer. -oinen isen = vieno.

Wiento nnon, vientoinen isen = vieno, vienoinen.

Wieppaan pats, vieppaaja an, viepotan ttaa, viepottelen tella, viepotus uksen = viippaan, viipotan m. sl.

Wiepra an s. wildswin.

Wiepraan rata l. -raelen lla v. göra något med fräsande ljud, slå, dånga, slånga, släpa, siipi taivoa tapasi, toinen vettä viepraeli ena wingen widrörde himmelu, den andra släpade (fräsande) långsmed wattnet. -rahdan htaa l. -rahtelen hdella v. göra med hastig fräsning, slå till, dånga till, wifta.

Wierahdan htaa, vierahtelen hdella = vierähdän, vierähtelen.

Wieranto nnon = vieres.

Wieras aan a. fremmande, s. gäst, ep. för qwesa, vieras mies wittne, käy vieraissa går på wisiter, besök, on vieraissa är på bjudning, vieraan vara råd, tillgångar för en fremmande, vieras sormessa qwesa i fingret. -rahainen isen sdr. -rahinen isen l. -rainen isen = vieras, on vieraisilla är på besök. -raus uden l. -raisuus uuden s. fremlingskap, egenskap af gäst. -raasti l. -raisesti adv. på fremmade sätt, gästlikt. -railen lla v. gästa gå på besök. -raun uta l. -raannun ntua l. -raudun tua v. bli fremmande, afsägenas. -rastun ua v bli fremmande, anse för fremmande. -rautan l. -rastutan ttaa v. göra fremmande. -rastan aa v. taga mot fremmande, ha gäster, gästa, wara gäst, anse för fremmande, lapsi vierastaa barnet anser för fremmande, skyr. -rastus uksen s. gästning, blygshet. -rastaja an s. gästare, besökare, gäst. -rastelen lla v. wara såsom fremmande hos någon, besöka ofta, bete sig som fremmande. -raksun ua l. -ramustun ua v. anse för fremmande, wara blyg. -ro on s. afsky, afwänjning, olla vierolla hålla på att afwänjas. -ron oa l. -roon rota v. bete sig som fremmande, undwika något såsom fremmande, sky, vieroo työtä skyr arbete, v. valitusta skyr att klaga. -roja an s. den som skyr. -rotan ttaa l. -routan ttaa l. -rottelen tella v. göra fremmande, afhända, afwänja. -rotus uksen s. afwänjning, afhändning, abalienation. -roun uta l. -rounnun ntua v. blifwa afwänd, skiljas.

Wieren rrä l. -reen etä v. rulla, trilla, rasa ned, slutta, fara fram långsmed något, vierevä rullande, sluttande, vierryt rullad, framfaren, vierreet ajat framfarna tider. -res eksen s. rullning, sluttning, kant, rand, kyynelvieres tårflöde. -reskutasin l. -reksyten l. -reksyttä l. -reksyttäin adv. sida wid sida, kant wid kant. -remä än s. rullning, nedrasning, trakten inwid l. långsmed något, virran vieremät strömmens stränder. -reskelen lla l. -reskentelen l. -reksentelen nnellä v. rulla smått, wältra sig, trilla, tillra. -reyn ytä v. bli rullad, ramla, rasa ned. -retän ttää v. ha att rulla, wältra, vierettää herneitä rensa ärter, vierettää sanoja prata, omtala. -retys yksen s. wältring, rullning, rensning, ställning wid hwarandras sida, sammanträffning, beröring. -retysten l. -retyksin adv. sida wid sida. -rettelen tellä v. wältra fortfarande, rulla, drilla. -rehytän ttää l. -rehdän htää v. rulla hastigt, slå en drill. -rrän rtää l. -rtelen rrrellä v. wältra, rulla fram, slutta, viertää kaskea l. paloa bränna swed medelst wältring af brinnande stock, maa viertää marken sluttar. -rto rron s. wält-

Digitized by Google

tring, sluttning, viertomaa sluttland, swedjemark, viertomies swedbränmare. -rre rteen *s.* rullning, sluttning, rullande ställning, hwirfwel, rullstock (för swedbränning), rullhake (för stockwältring), kant, rand, veden vierre wattenhwirfwel, peräviertеet arsklintar, virran vierteet strömstränder, kesävierre sommarbränd swed för att nästa sommar ansas, kukkavierteet blomsterkanter. -rtehinen *sdr.* -rteinen isen *dim.* = vierre, *s.* sluttande, rullande, wid sidan belägen, full af hwirflar. -rtelöin ömen *s.* rullhake, sidobalk under taket. -rtilöin ömen *s.* rullhake (vieri).

Wieri ren *s.* rullning, kant, rand, bräd, sida, kyynelvieri tårflöde, vierimaa sluttande mark, sidoland, ylivieri öfre kant, istuu viereeni sätter sig bredwid mig, nousee vierestäni stiger upp från min sida, vieritse förbi sidan, längsmed kanten. -rinen isen l. -reinen isen *a.* kantad, randad, med kant försedd, wid sidan warande. -rimäinen isen *a.* wid sidan warande. -remmäinen isen *a.* närmare wid sidan. -rimmäinen isen *a.* närmast sidan. -rellinen isen *a.* wid sidan warande, *s.* sidokamrat. -rekkäin *adv.* sida wid sida. -rin iä l. -rielen llä *v.* rulla, trilla, wältras, ramla, rasa ned. -rimys yksen *s.* rullning, nedrasning, ras. -rin imen *s.* rulle, kaffwel. -ristö ön *s.* ställe fullt med sluttningar, branter, fullt af jordras. -rikkö kön *s.* ställe fullt med branter, sluttning, brant. -riyn ytä *v.* rulla, wältra sig. -ritän tässä l. -rittelen tellä *v.* rulla, wältra. -ritys yksen *s.* rullning, wältring. -rittäjä än l. -ritteliä än *s.* rullare, wältrare. -ristyksin *adv.* sida wid sida (vieren, vieru).

Wieri in *s.* björn.

Wierkku kun *s.* ett omkringlöpande jern på renens bringa, hwarwid körremmen är fästad, den med knopp försedda rörliga kroken på ett grimskaft.

Wieroksun ua = vieraksun se vieras.

Wierre rteen *s.* wört, rullning m. m. -rteinen isen *a.* af wört (vieren).

Wierr... och vierт... se vieren.

Wieru un *s.* wälterstock, sladd, sluttning, ramling, ras, risning i tygkanter, vierulehti häfthof (*tuntilago farfara*), multavieru mullras, vierupääsky strandsswala, vierumaa = viertomaa. -uinen isen *a.* sluttande, full af branter l. jordras. -un ua l. -uelen lla *v.* rulla, wältra, rasa ned, ramla. -us uksen *s.* rullning, trakten inwid något, kyynelvierus tårflöde, otsavierus tinning. -usta an *s.* trakten inwid (vieren, vieri).

Wiery yn, vieryinen isen, vieryn = vieru, vieruinen, vierun.

Wierähdän htää *v.* wältra hastigt, rulla plötsligt. -htelen hdellä *v.* rulla lätt, då och då. -hytän ttää *v.* wältra hastigt, stjelpa (vieren, vieri).

Wieskaan ata *v.* utstaka.

Wieska an *s.* strömdrag, lugnare strömning ofwan och nedanom forsar, taudin vieskat sjukdomsattacker, ylivieska lugnt ställe ofwan fors, alivieska lugnt ställe nedanom fors. -kallinen isen *a.* bedräglig, förledande.

Wiessa an *s.* wåg. -ssaan ata *v.* upphwäga, upplyfta. -son oa *v.* upphwäga, öfwerwäga. -sin iä *v.* wäga, långsamt öfwerwäga, betänka sig.

Wiesti in *s.* budskap, underrättelse. -inen isen *dim.* = viesti.

Wiestävä än *a.* sluttande.

Wietriä än *a.* glad.

Wiet .... se vien.

Wieun l. vievun = viekun.

Wiha an *s.* hat, owänskap, fiendskap, on vihoissaan är wredgad, vihamies fiende, vihan kauna groll, iso viha stora ofreden, vihavuosi krigsår, kiven viha lärka (*alauda arvensis*), kärmeen viha ormgift, haavan viha små blemmor omkring sår, stark sweda i sår, pakkasen vihat små snöflingor under stark köld, ilmkenhet i sår till följe af köld. -haihen isen *a.* arg, wredgad, häftig, vihainen virsta bryg werst. -haisuus uuden *s.* wrestighet. -haisesti *adv.* wredgadt, wrestigt, häftigt. -hallinen isen *a.* hatande, fiendtlig. -hallisuus uuden *s.* fiendtlighet. -hallisesti *adv.* hatfullt, fiendtligt. -hatoin ttoman *a.* utan wrede, utan hat. -halainen isen *s.* myra, et-

Digitized by Google

teruäßla (*urtica urens*). -haan ata *v.* hata. -haaja an *s.* hatare. -hastun ua *v.* bli arg, förtörnas, bli häftig. -hastutan ttaa *v.* göra förargad, reta till wrede, förarga. -hava an l. -hakka kan *a.* ond, häftig, frodigt wäxande, elbig, bitter. -havuus uuden *s.* ondska, ilska, frodig wärt, elbighet. -havasti *adv.* ilsket, frodigt. -havoin ida l. -havoitsen ta *v.* ilsnas, swida, frodas. -hanta annan *a.* frodig, lisaktig, frisk, grönskande. -hannuus uuden *s.* frodighet, grönska. -hantava an *a.* grönaktig, grönskiftande. -hannus uksen *s.* frodigt, elbigt, grönskande tillstånd. -hannan ntaa l. -hantelen nnella *v.* frodas, grönska. -hannun ntua *v.* bli frodig, bli grön. -hanto nnon *s.* grönskning. -hantoinen isen *a.* frodande, grönskande. -havoitan ttaa l. -havoittelen tella *v.* förorsaka häftig sweda, swida, ha att swida (viho, viheriä).

Wihajan aa = vihisen.

Wihdikko kon l. vihdikkö och vihdon se vihta.

Wihdoin *adv.* ändteligen. -hdin htiä l. -dyn htyä *v.* få ändteligen, inträffa slutligen, gifwa sig till tåls, trifwas (viihdyn).

Wihelen llä *v.* reta, plåga, kieltä suusta vihelee plågar så att tungan will gå förlorad. -liäinen isen *a.* eländig. -liäisyys yyden *s.* elände, eländighet. -liäisesti *adv.* eländigt.

Wiheliä än, vihelä än = viheriä.

Wihellän ttää l. -ltelen llellä *v.* hwißla, pipa. -llys yksen *s.* hwißling. -ltäjä än *s.* hwißlare. -llytän ttää *v.* ha att hwißla, låta pipa.

Wiheriä än l. -riäinen isen *a.* grön. -riäisyys yyden *s.* grönhet, grönska. -rrän rtää *v.* fiska grönt, lysa grönt. -riöitsen tä *v.* grönska. -rryn rtyä *v.* bli grön, antaga grön färg.

Wiherä än = viheriä.

Wiherrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* hwißla, pipa (hjerpen), kuttra (orren). -rrys yksen *s.* hwißling, piv.

Wiheän hetä *v.* redas, framkomma. -heyn ytä *v.* uppwecklas.

Wihetän ttää = viihetän.

Wihi in *s.* ståugsel af ris, if. wid fogelsnaror för att leda fogeln, gry, tecken.

Wihisen stä *v.* fakta fusa, qwittra, kråla, hwimla. -isä än *s.* fusning, qwitter, hwimmel.

Wihi .... se vihki.

Wihja an *s.* wink, antydning, löst rykte. -jaan ata l. -jailen lla *v.* antyda, gewinkar. -jaisen sta *v.* ge en wink, hastigt antyda, ila framåt (vihkaan). -jahdan htaa *v.* gifwa hastig wink. -jahdus *sdr.* -jaus uksen *s.* hastig wink. -jautan ttaa *v.* låta winka, låta antyda.

Wihka han *s.* wink, salavihkaa hemligen, i mjugg. -hkaan hata l. -kaelen lla *v.* ge hemliga winkar. -kaisen sta l. -kahdan htaa *v.* ge en hemlig wink (vihja).

Wihki hin *s.* ståugsel (vihi), wigsel, wärde, vihki viiden vaimon sem hustrus wigsel d. ä. fem wigda hustrurs wärde, vihkisanat wigselord, on vihillä är under wigsel, vihkipari brudpar, vihkituoli brudstol. -hkiä än *s.* wigare, inwigare. -hkiäinen isen *s. pl.* vihkiäiset wigsel, wigningskalas, inwigningshögtid, vihkiäispari brudpar. -hin hkiä l. -hkiin hitä *v.* wiga, inwiga. -hkiys yksen l. -hkimys yksen *s.* wigning, inwigning -hitän ttää *v.* låta wiga, låta inwiga.

Wihko hon *s.* lös knippe, löst band, häfte. -onen sen *dim.* liten knippe, litet häfte. -oinen isen *a.* rik på knippor.

Wihkoma an = vihko.

Wihlaan ata *v.* skära en skifwa, srjelka, bedåra, tjusa. -laus uksen *s.* skärning af en skifwa, srjelkning, bedårande, tjusning, sydämen vihlaus hastig smärta ristning i hjertat, pirun vihlaukset djefwulens hemsökelser, anfall af mjeltsjuka. -le een *s.* ref, knipning. -leke kkeen *s.* tunn och lång skifwa. -laisen sta *v.* skära till hastigt. -loon oa *v.* skära på rasst. -loon lota l. -luun luta = vihlaan.

Wihma an *s.* buggregn. -mainen isen *a.* buggreguig, mulen och fuktig, dimmig. -maan ata l. -mun ua *v.* bugga. -maelen *sdr.* -mailen lla l. -melen llä *v.* bugga smått. -mon oa *v.* bugga starkt.

Digitized by Google

Wihne een *s.* borſt, ſpigg, borſt på ax; agn. -nehinen *sdr.* -neinen isen *a.* borſtig, med borſt förſedd, full af agnar.

Wiho on *s.* hat, häftighet, frodighet, grönſka, omogen frukt, vihoviiminen den aldraſiſta, vihovesi ſtarkwatten. *ep.* för lut, vihovirta häftig ſtröm. -olainen isen *s.* myra, ätternäßla. -ollinen isen *a.* fiendtlig, *s.* fiende. -ollisuus uuden *s.* fiendtlighet, fiendſkap. -ollisesti *adv.* fiendtligen. -oon ota *v.* frodas, grönſka. -oilen lla *v.* frodas, illſkas. -oitan ttaa *v.* ha att frodas, reta, göra wred, frodas, grönſka. -oitus uksen *s.* retelſe, wredgadt ſinne. -oittelen tella *v.* ha ſmåningom att frodas, reta fortſaranbe, illſkas (viha, viheriä).

Wihta dan *s.* qwaſt, badqwaſt, vihtaparta yfwigt ſkägg. -hdas aksen *s.* badqwaſtämne, löf till badqwaſt, olla vihdaksessa wara på löfbrytning till badqwaſt. -htanen sen *dim.* liten qwaſt. -htainen isen *a.* qwaſtrik, qwaſtlik, yfwig. -hdikkö kön *s.* qwaſtſkog, ung björkſkog. -hdon htoa *v.* bada med qwaſt, baſa. -htoja an *s.* badare. -htomus uksen *s.* badning. -htelen hdellä l. -htoelen lla *v.* bada ſmått.

Wihti din *s.* härſwa, Wichtis ſocken. -inen isen *dim.* liten härſwa, *a.* rik på härſwor. -hdin htiä l. -htiin hditä *v.* härſwa. -hdin htimen *s.* härſwel = vihdinpuut.

Wihu un = viho och vihma.

Wihuri in *s.* ſtormil, windſtöt, by.

Wihvilä än *s.* kärrgräs, ſtarr. -äinen isen *dim.* = vihvilä, *a.* rik på kärrgräs.

Wiiakko kon = viidakko ſe viita.

Wiihaan ata *v.* länka, gå undan.

Wiihetän ttää, viihetys yksen, viihettelen = viihdytän m. fl.

Wiihka an, viihkotan ttaa = viitta, viitotan.

Wiihdin htiä *v.* idas, giſwa ſig till tåls. -hdyn htyä *v.* wara ſtilla, tålig, ſtillas, triſwas, dröja, wiſtas, lapsi viihtyy barnet lugnas. -dyke kkeen *s.* medel att lugna med, lekſak. -dytän ttää *v.* lugna, ſtilla. -dytys yksen *s.* ſtillandet, lugnandet. -dyttelen tellä *v.* lugna ſmåningom.

Wiihyn yä, viihytän ttää, viihyttelen tellä, viihytys yksen = viihdyn m. fl.

Wiikahde hteen = vikahde.

Wiikaisen sta *v.* hindra, hämma, wara i wägen.

Wiikari in *s.* wikareſkäl.

Wiikate tteen = vikahde.

Wiikko kon *s.* wecka, långre tidsrymd, viikkokausi en weckas tid, keskiviikko onsdag, en viikkoa viivy jag dröjer icke länge, jäi sinne viikommaksi blef dit för en längre tid. -kkolainen isen *s.* weckoarbetare. -kkonen sen *dim.* = viikko. -kkoinen isen *a.* ht. wecka, en weckas, långwarig. -kollinen isen *a.* en weckas, långwarig, dröjande, menneen viikollinen förra weckans. -kotan ttaa *v.* fördela i weckor, viikottain weckotals, en wecka i sender. -kottelen tella *v.* fördela i weckor, dröja, föla. -kostun ua *v.* ſtanna qwar längre tid. -kommainen isen *a.* mera långwarig, viikommaiset juonet längre tids ränker.

Wiiksi sen l. sin *s.* morrhår, muſtaſch.

Wiilakoidun tua = viilistyn ſe viiliä.

Wiileheinä *s.* blåſtar (*carex acuta*) (viilen).

Wiilen lla l. -llän ttää *v.* ſkära en ſkifwa, uppriſta, ſlåcka upp, viilten tietä ſnedt öfwer wägen. -li in *s.* riſt, viilivannas plogriſt. -lo on *s.* uppriſtning, inſkärning. -lin iä l. -leksin iä *v.* riſta fortſaranbe, ha riſtningar i magen l. lederna. -lle lteen *s.* lång inſkärning, lång ſkifwa. -lto llon *s.* inſkärning, uppriſtning, riſtſåra, ſnedhet, menee viiltoon går på ſned. -leke kkeen *s.* lång och ſmal ſkifwa, hängſel, bärrem, ylegtilta. -ltelen llellä l. -leskelen l. -lekselen llä *v.* ſkära ſkifwor, göra inſkärningar. -ltelemys l. -leskelemys yksen *s.* fortſaranbe inſkärning l. uppriſtning. -letän ttää *v.* låta uppriſta, ha att klyfwa, ſtyra en båt. -letin ttimen *s.* redſkap hwarmed man låter klyfwa, roder, ſtyrblad. -lettäjä än *s.*

Digitized by Google

som låter uppriſta, ſtyrman. -lettelen tellä *v.* låta ſmåningom klyfwa, ſkifwa, klyfwa (luften), ila fram. -leksin iä *v.* ſkära, riſta, knipa (i magen). -llähdän htää l. -laisen sta *v.* ſkära till haſtigt, viilähti veren juoksemaan ſkar till ſå att bloden började rinna. -llätän ttää = viiletän. -llättelen tellä = viilettelen.

Wiiliä än *s.* ſwal, friſk, liſtig. -leys yden *s.* ſwalhet. -listyn yä *v.* bli ſwal, bli friſk, qwickna till. -listän ää *v.* göra ſwal, friſk.

Wiilu un *s.* ſkifwa (viilen).

Wiima an *s.* drag, ſtreck, tuulen viima luftdrag, pakkaisen viima luftdrag i köld. -ainen isen *a.* dragig, ſtreckad, linjerad. -aan ata *v.* draga, förleda, bortblanda, päätä viimaa det ſwindlar i hufwudet. -aus uksen *s.* dragning, bortblandning.

Wiime *s.* ſiſta, ytterſta, viime viikolla under förra weckan, viimein ſlutligen, vihdoin viimein ändteligen, viimen ſednaſt, förra gången. -meinen isen l. -minen isen *s.* ſiſta, ytterſta, ſednaſte, viiminen päivä ytterſta dagen, viiminen tuomio ytterſta domen, viimiseksi för det ſiſta, viimistäkin ſednaſt, viimiseltä ſlutligen, mot ſlutet, viimisviikko ſednaſte weckan, viiminen voitto ſiſta ſticket (ett ſlags kortſpel). -meistän ää l. -meistelen l. -mistelen llä *v.* lägga ſiſta handen wid något, afſluta, böda. -mestyn yä *v.* bliſwa ſiſt färdig, bli till ſiſt, dröja.

Wiina an *s.* win, paloviina bränwin, saksan viina utländſkt win, viinamarja winbär, druſwa, viinapuu winträd, viinapensas winbärsbuſke, viinamäki l. -tarha wingård, viinalaskia munſkänk, on viinassa l. viinapäissä l. viinapäin är drucken, viinakukka guldris (*solidago virgaurea*), viinaheinä mannablod (*hypericum quadrangulare*). -ainen isen *a.* full med win, drucken, winblandad.

Wiini nen *s.* koger, *poet.* pil. -nikäs kkään l. -nike kkeen *s.* rem för att bära koget på ryggen. -nikäitsen tä *v.* fäſta koget på ryggen.

Wiinisinen *sdr.* viinäinen sen *a.* ren, obeſläckad. ſin.

Wiino on, viinoinen isen = vino, vinoinen.

Wiinto nnon, viintoinen isen = vino, vinoinen.

Wiipale een *s.* ſkifwa.

Wiippaan l. viippajan pata *v.* ſlunga, ſlånga, ſwinga, ſwånga omkring, röras af och an, löpa beſtyrſam omkring. -ppaaja an *s.* ſom ſlungar, ſwingar, går häftigt omkring. -ppaus uksen *s.* ſlångning, ſlungning, ſwingning, häftigt kringlöpande. -pahdan htaa *v.* haſtigt ſlunga, bli ſlängd, wippa till. -pahutan *sdr.* -pautan ttaa *v.* ſlånga haſtigt, wippa till. -pauttelen tella *v.* ſlånga haſtigt då och då, wippa gång på gång. -pon ppoa *v.* ſlånga raſkt, löpa häftigt omkring. -potan ttaa l. -pottelen tella *v.* ha att ſwinga, wifta omkring. -potus uksen *s.* ſwångning, wiftning.

Wiipperö ön = vipperä.

Wiippi pin *s.* paſmanband i härſwa, öfwerhoppning af ett hwarf wid garnrefning ſå att garnet blir kortare, tuli viippi blef miſsjång.

Wiipsi in *s.* härſträd, härſwel = viipsipuu. -in in *v.* härſwa. -in imen *s.* härſwel = viipsinpuu, viipsinrihma paſmanband i härſwa.

Wiipuri in *v.* Wiborg.

Wiipy vyn *s.* dröjsmål. -vyn pyä *v.* dröja, qwardröja, uppſkjutas. -pymys yksen *s.* dröjsmål, qwardröjande. -vytän ttää l. -vyttelen tellä *v.* ha att dröja, fördröja, uppſkjuta. -vytys yksen *s.* fördröjning, uppſkof. -vyte tteen *v.* uppſkof. -vykki kin l. -vyke kkeen *s.* dröjsmål, medel att fördröja. -vähdän htää *v.* dröja ſom haſtigaſt. -vähdys yksen *s.* haſtigt dröjsmål, kort uppſkof. -vähtelen hdellä *v.* dröja ſom haſtigaſt då och då. -päydyn ytyä l. -västyn yä *v.* komma att dröja, komma för ſent.

Wiiri in *s.* flagga, flöjel, viiripää oſtadig, rubbad menniſka, viiripääsky tornſwala (*cypselus apus*), viirin varsi flaggſtång. -riäinen isen *s.* rapphöna (*perdix*

Digitized by Google

cinerea). -ristelen lla *v.* wrida af och an, qwinka, grina, wrida ſig. -riö ön *s.* ryck af wildhet, raſeri.

Wiiru un *s.* ſtreck, ſträma, viirunaama fåradt anſigte, *pl.* viirut broderier långsmed ſtjortärmen. -uinen isen *a.* ſkårad, fårad, ſtreckad. -utan ttaa *v.* ſkåra, ſtrecka. -ustelen lla *v.* braga ſtreck härs och tvärs.

Wiisas aan *a.* wis, itseviisas ſjelfklok, rikkiviisas öfwerwis, ſprängwis. -saus uuden *s.* wishet. -saasti *adv.* wiſt. -sakas kkaan *a.* wislig. -sakkaasti *adv.* wisligen. -sastun us *v.* bli wis. -sastelen lla *v.* wara ſpetsfundig, wara klyftig. -sastelia an *s.* ſpetsfundig menniſka, härklyfware. -sastelemus uksen *s.* ſpetsfundighet, härklyfweri. -so on *s.* ſpetsfundig menniſka, härklyfware, ſjelfklok, tillgjord, olla viisoissaan göra ſig till, wara tillgjord. -sastutan ttaa *v.* göra wis.

Wiisi, viisinen, viisikko ſe viite.

Wiisku un, viiskun ua, viiskutan ttaa, viiskuttelen tella = visku m. fl.

Wiisto on *s.* ſnö, wind, *s.* ſkifwa, menee viistoon går på ſnö, on viistossa år i ſnö ſtällning, viistopurje klyfware. -toinen isen *a.* ſnö, ſkef. -tosti l. -toisesti *adv.* ſnebt, på ſnebben. -tän ää *v.* göra något på ſnebben, yksi siipi vettä viisti den ena wingen ſnebbade wid, ſkrapade i wattnet. -telen lla *v.* ſnebba fortfarande, viistellen ſnebbande, på ſnebben.

Wiita dan *s.* buſkſnår, tät ſkog. -tikko kon l. -dakko kon *s.* tät ſkogspark, löfrik lund.

Wiitake kkeen = viikate, Wäinämöisen viitakkeet Orions ſtjernbild.

Wiisi iiden *a.* fem, viisin fem i ſender, viisivartinen femſkäfta, viisiloppinen femhörning, viisihaara femgren, gaffel till att omröra med, viisilehti kryddgull (*potentilla reptans*). -iidesti *adv.* fem gånger. -iides dennen *a.* den femte, viidenneksi för det femte. -iidennesti *adv.* för femte gången. -iisiä än *s.* femhörning, viisialle åt fem håll. -iisikko kon *s.* koruſkyl af fem dubbelband, hafreſkyl af fem band, femma. -iito don l. -iitonen sen *s.* femma. -iitinen isen *a.* innehållande fem. -iitelen dellä l. -iitelöitsen tä *v.* fläta fem trådar. -iisitän ttää l. -iisittelen tellä *v.* dela fem och fem, viisittäin l. viisitellen fem i ſender, fem och fem.

Wiitisen stä *v.* påfläda fem drägter, viitiseikse vaatiseikse påfläder ſig fem drägter, af viisi, viitta, vaate.

Wiitsin iä *v.* idas, icke ſky, wara idog, trägen. -seliäs ään l. -seliä än l. -seliäinen isen *a.* idog, trägen. -seliäisyys yyden *s.* idoghet, trägenhet. -seliäästi l. -seliäisesti *adv.* idogt, träget. -seriä än l. -seriäinen isen = viitseliäs. -seruus uuden = viitseliäisyys.

Wiitta tan *s.* wägwiſare, öfwerrock, kappock, sarkaviitta wadmalsöfwerrock. -ttanen sen *dim.* = viitta. -ttainen isen *a.* förſedd med wägwiſare l. öfwerrock. -ttaan tata *v.* ſtaka wäg, gifwa tecken, winka med hand, hiſa upp. -ttaus uksen *s.* wägſtakning, winkning, upphiſning. -ton ttoa *v.* ſtaka wäg. -tonta nnan *s.* wägſtakning. -ttoja an *s.* wägſtakare. -totan ttaa l. -tottelen tella *v.* gifwa tecken, ſtaka wäg. -totus uksen *s.* wägſtakning.

Wiite tteen *s.* ſätt, ſed. -tteinen isen *a.* ht. ſätt.

Wiiva an *s.* ſtreck, linje. -vaan ata *v.* teckna linjer. -vanto nnon *s.* linearteckning. -vainen isen *a.* ſtreckad, full med linjer. -vailen lla *v.* braga ſtreck, linjera. -von oa *v.* braga ſtreck raſt, linjera fort.

Wiiv . . . . ſe viipy.

Wika ian *s.* fel, ſkuld, vikapää ſkyldig, vikauhri ſkuldoffer, vian alainen felaktig. -ikanen sen *dim.* litet fel. -ikainen isen l. -iakas kkaan *a.* felaktig, ſkadad. -iallinen isen *a.* felaktig, ſkyldig, ſkuldbelaſtad. -iallisuus uuden *s.* felaktighet, ſkyldighet. -iallisesti *adv.* felaktigt. -ialloinen isen *a.* felaktig, ſkadad, kräcklig, ſtympad. -ialloisuus uuden *s.* felaktighet, bräcklighet, ſkadadt, ſtympadt tillſtånd. -iatoin ttoman *a.* felfri, oſkyldig. -iattomuus uuden *s.* felfrihet, oſkuld. -iattomasti *adv.* felfritt, oſkyldigt. -ion ikoa

Digitized by Google

känna fel, känna smärta, misstänka, befara. -ikaan iata v. skada. -ikailen lla v. hålla för felaktig. -ikaun uta v. taga skada. -ikoon iota v. få fel. -iotan ttaa l. -ikoitan ttaa v. skada, förderfwa, göra skyldig, beskylla. -iotun ttua v. få fel, bli beskylld. -ikautan ttaa v. sätta i olag, göra felaktig, skada.

Wikahde hteen l. -ate tteen l. -ahdin htimen l. -atin ttimen s. lia, vikatehеinä swärdsgräs (*sparganium erectum l. ramosum*).

Wikajan aa = vikisen.

Wikeroinen isen = vikuri.

Wikevä än, vikevyys yyden, vikevästi = vikkelä m. fl.

Wikisen stä v. pipa, gnälla. -kinä än s. pip, gnäll.

Wikiö ön s. blåsand (*anas penelope*).

Wikkara an s. skinnlapp, menee että vikkarat vilkkuvat far så att stopporna flyga.

Wikkelä än a. snabb, qwick, lifslig. -kkelyys yyden s. qwickhet. -kkelästi adv. snabbt, qwickt, lifligt. -kellän ltää v. wara lifslig, slingra fram, hasta. -keltäjä än s. voltigör. -kellyn ltyä v. börja ila, komma hastigt undan, packa sig bort.

Wikkuri in s. skoflickning (vikkara).

Wikla an s. en som ständigt upprepar samma sak, snäppa (*totanus*). -lutan ttaa v. upprepa ett och detsamma.

Wiksi in a. qwick.

Wikuri in a. istadig, s. istadig häst. -rainen l. -rinen isen a. istadig, motspänstig, -roitsen ta v. wara istadig (vika).

Wikutan ttaa v. skada. -tus uksen s. förnärmelse, skada. -ttamatoin ttoman a. oskadlig, icke skadlig (vika).

Wilaan lata v. glimma, glimra, glindra. -laelen lla sdr. -lailen lla v. glimma smått. -lahdan htaa l. -laisen sta v. glimma hastigt, blinka, hastigt ila förbi. -lahdus sdr. -laus uksen s. hastig glimtning, blink, yhdessä vilauksessa i en blink, vilaukselta' som hastigast, i blinken. -lahtelen hdella v. blinka hastigt då och då. -lahutan sdr. -lautan ttaa l. -lauttelen tella v. framkalla hastig blinkning, göra något i en blink, vilautti ohitse for blixtsnabbt förbi.

Wilajan aa = vilaan och vilisen.

Wilappa pan a. slug, lifslig.

Wilhon oa l. -hoilen lla v. hugga i stycken. -hous uksen s. sönderhuggning.

Wilhun ua v. kasta ögonen hit och dit, blänga. -haisen sta v. kasta hastigt en blick.

Wilisen stä v. klinga, sorla gällt. -lina än s. gällt sorl, kling. -listän ää l. -listelen lla v. ha att klinga l. sorla, hwiſsla. -listys yksen s. klingning, sorling.

Wilitän ttää l. -ttelen tellä v. springa flinkt.

Wiliä än = viiliä.

Wilja an s. affattning, produkt (ſſ. säd, wildbråd), ymnighet, viljavuosi ymnigt år, viljalta l. viljoin rikligen, vilja käy vikomatta bostaven går utan att taga skada, få fel. *Komp.* viljempi ymnigare, viljemmältä l. viljemmin rikligare, i rikare mått. -jainen isen l. -jasa an l. -java an l. -jakas kkaan a. riklig, ymnig, frodig, giftwande, lönande. -jaisuus uuden l. -javuus uuden s. ymnighet, god affattning, tillgång på säd. -javasti adv. ymnigt, rikligen. -jallinen isen a. ymnig, rik på spannmål. -jallisuus uuden s. ymnighet, rikedom på säd. -jaan ata l. -jelen lla l. -jeskelen lla v. odla, använda, draga nytta. -jelys yksen s. odling, bruk. -jeliä än s. odlare, brukare. -jelemys yksen l. -jeskelemys yksen s. odlandet, bruket, användning.

Wiljo on a. förträfflig, ypperlig. -jon oa = viljelen.

Wilju un = valju.

Wiljun ua v. hwiſsla l. pipa starkt (som björnen). -umus uksen l. -una an s. pipning, hwiſsling.

Wilkka kän s. kruswäge, krusning på watten, liljekonwalj (*convallaria majalis*), seuraa perävilkkaa följer i hamn och häl.

Wilkas kkaan a. snabb, lifslig, munter.

Digitized by Google

-kki kin *s.* ſnabb, qwick. -kkaus uden *s.* ſnabbhet, liſtighet. -kkaasti *adv.* liſtigt.

Wilkun kkua *v.* glindra, glimta, blinka, tindra. -kku kun l. -kkuna an *s.* tindring, glimtning, blinkning, vilkunvalkku liljekonwalje. -kkuri in *s.* blinkare, ſkälm, ſlur. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att glimta, blinka, ſkaka något blänkande ting. -kutus uksen *s.* blinkning, blänkning. -kuttaja an *s.* ſom låter blinka. -kaisen sta *v.* klippa till med ögonen, blicka haſtigt, blinka. -kahdan htaa *v.* blänka fram haſtigt, blinka, glimta haſtigt. -kahdus *sdr.* -kkaus uksen *s.* glimt, blinkning.

Willa an *s.* ull, villakoira pudel, puuvilla bomull, villavuona oklippt lamm, villapää ängsull (*eriophorum*) *poët. ep.* för ſkumhöljda wågor, villavaippa ylle mantel. -ainen isen *a.* af ull, ylle. -ava an *a.* ullrik, ullſtark. -avuus uuden *s.* ullrikedom. -aus uksen *s.* ulltott. -atoin ttoman *a.* utan ull. -attomuus uuden *s.* ullbriſt. -aunnun ntua *v.* bli ullslik. -lluri in *s.* ulligt djur, pudel.

Willi in *a.* wild, *s.* raſeri, villikoira wild hund, villipää raſande menniſka l. djur, raſeri, tulee villiin blir raſande, on villissä år i raſeri, är tokig, villiruoho hundtunga, munklöſ (*cynoglossum officinale*), villihumala humlebinda (*cuscuta europæa*). -iys yden *s.* wildhet, raſeri. -ikko kon l. -ikkö kön *s.* raſande menniſka l. djur. -itsen tä *v.* göra raſande, förwilla, bedåra, förleda till dårſkaper. -itsiä än *s.* förledare, förwillare. -itän ttää *v.* göra wild, förwilla. -itys yksen *s.* förwildsning, förledning, bedårning. -llehdin htiä *v.* fara raſande omkring, ſtryka omkring.

Wilmi in l. -meikko kon *s.* ſtog af unga och raka tallar.

Wilottelen tella *v.* ſkimra, glänſa.

Wilpiä än, vilponen sen, vilvas lpaan, vilpoitan ttaa, vilpoittelen tella = vilpas, vilpastan, vilpastelen.

Wilpas ppaan *a.* lyſig, friſk, liſtig ſlink, rörlig. -ppaus uden *s.* lyſighet, friſkhet, liſtighet, ſnabbhet. -ppaasti *adv.* liſtigt. -ppaun uta l. -ppaunnun *sdr.* -ppaannun ntua l. -pastun ua *v.* bli lyſig, friſk, liſtig, qwickna till efter utmattning af wärme. -pastan aa *v.* göra lyſig, uppfriſka, upplifwa. -pastus uksen *s.* uppfriſkning. -pastelen lla *v.* upplifwa ſmåningom, ſwalka ſig, bete ſig liſtigt, muntert. -pastutan ttaa *v.* weberqwicka. -ppa pan *s.* liſtig menniſka, nurkkavilppa knutſtrykare. -ppo pon *s.* golfſtåndare.

Wilppi pin *s.* ſwek. -ppinen isen *a.* ſwekfull. -pillinen isen *a.* ſwekfull. -pillisyys yyden *s.* ſwekfullhet. -pillisesti *adv.* ſwekfullt. -pitöin ttömän *a.* ſwekslös, utan ſwek, menlös. -pittömyys yyden *s.* ſwekslöshet, menlöshet. -pittömästi *adv.* ſwekslöſt, menlöſt. -pistelen llä *v.* bete ſig ſwekfullt, trolöſt öfwergifwa. -pistyn yä *v.* ſwekfullt öfwergifwa, affalla. -pistys yksen *s.* trolöſt öfwergifwande, affall. -pistelevämen isen *a.* ſwikande, oſtadig. -pistelevämyys yyden *s.* oſtadighet, ſwiklighet.

Wilskun ua *v.* glimta, hwimla. -kuna an l. -ke een *s.* glimtning, hwimmel. -kutan ttaa l. -kuttelen tella *v.* ha att glimta, låta hwimla. -kutus uksen *s.* glimtning, hwimmel.

Wiltiö ön *s.* raſeri, ſkymf, on viltiöissään är raſande. -öin ömen *s.* raſande, ſkymfande menniſka. -öitsen tä *v.* raſa, ſkymfa.

Wilu un *s.* köld, froſt, *a.* kall, minun on vilu jag har kallt, vilu panee ohran kölden förderfwar kornet, vilutauti froſsa, vilu ilma kallt wäder, vilukala ſjurygg (*cyclopterus lumpus*), vilukieli boſink (*fringilla cœlebs*), vilulintu trädkrypare (*certhia familiaris*), viluruoho fetknoppar, pallgräs (*sedum acre*), ſminkrot (*lithospermum arvense*) vilukukka ſippa (*anemone*), kalſleka (*caltha palustris*). -uinen isen *a.* kall, kryſande, froſtig. -uisuus uuden *s.* lyſighet, ſwalhet. -ukka kan *s.* bläſtypa. -ukainen isen *s.* froſsa. -un ua *v.* bläſa kallt, wara kallt luftdrag. -utan ttaa *v.* låta

Digitized by Google

fryſa, afkyla, minua viluttaa jag har frosa. -utus uksen s. afkylning, frysning. -utun ttua v. bli afkyld, förkyla ſig. -uttelen tella v. afkyla ſmånin-gom, röras i kölden. -ustan aa v. afkyla, kyla. -ustus uksen s. afkylning, kylning. -ustun ua v. bli kall, börja att frysa, förkyla ſig.

Wilvas, vilvastan, vilvoitan, vilvahutan, vilvastelen, vilvoittelen, vilvastuu l. vilvaannuun = vilpas, vilpastan, vilpastelen, vilpastun.

Wimele een a. oſtadig.

Wimma an s. raſeri, urſinnighet, wanwett, vimmapäinen raſande, wildſinnt, tulla vimmaan falla i raſeri. -aan ata v. göra raſande, förwirra. -aus uksen s. förwirring. -astun ua v. bli raſande, förbryllas, förwirras.

Wimpa mman, vimpaan mmata, vimpaus uksen, vimpaun uta = vimma m. fl.

Wimpa an l. -mpu un s. wimba (*ebramis vimba*). -ainen isen a. rik på wimba.

Wimppura an l. vimpura an a. puckelryggig.

Wina an = vinha och vino.

Wine een s. fallt winddrag.

Wingahdan, vingellän, vingun, vingutan ſe vinku.

Wingerrän rtää = vinkkuroin.

Winha an l. -hiä än l. -hakka kan a. duglig, förträfflig, ſnäll, vinha aika god tid, rund tid. -huus uuden l. -heys yden s. dugligher, drift. -hasti l. -hiästi adv. dugligt, ſnällt. -hakas kkaan a. höflig.

Winhe een = vine.

Winisen stä v. gnißla.

Winka ngan s. os, hwinande ſtorm, krok l. fed för att hänga kokande gryta, s. ſnäll (vinha, vinkka).

Winkalo on s. remna, vnoren v. bergsfrefwa,

Winkerä än a. ſkarp, hwinande, bäſk, amper, s. ſtark lukt, os, viinan vinkerä bränwinsånga. -riäinen isen s. binda (*polygonum convolvulus*).

Winkiä än a. häftig, hwinande, driftig.

Winkka kan a. haſtig, hwinande, s. glänna, klarhet wid horiſonten, zickzack, tekee vinkan koukkuja går i zickzack.

Winkkuri in s. zickzack. -roin ida l. -roitsen ta v. gå i zickzack, göra bugter.

Winkosiipi s. kuipa (*fuligula clangula*) ſfr. vinku.

Winku ngun l. -nkuna an s. hwin, gnäll. -ngun nkua v. hwina, gnälla. -nkuri in s. ſom gnäller, hwiner, ſtorm. -nkuja an s. gnällare. -nkaisen sta l. -ngahdan htaa v. gnälla till, hwina haſtigt. -ngahdus sdr. -kaus uksen s. haſtigt hwin. -ngellän ttää v. hwina lätt, gnälla gällt. -ngutan ttaa l. -nguttelen tella v. ha att gnälla, låta hwina. -ngutus uksen l. -ngunta nnan s. framkallandet af gnäll, hwin. -nguttaja an s. ſom låter gnälla, birſtlare.

Winkura an = vinkalo.

Winnaan ata v. winda, uppwinda, walſa, medelſt walsning kroßa l. bereda. -nuari in s. windare, walſare, vinnarin nahka mäntläder. -nuuri in s. wals, walsformig kroßmaſkin. -nnaus uksen s. windning, walsning. -nnaroitsen ta v. bereda läder till mänt.

Wino on a. ſned, menee vinoon går på ſned, vinosilmä windögd. -oinen isen a. ſned. -ous uden l. -oisuus uuden s. ſnedhet. -osti adv. ſnedt. -oon ota v. göra ſned, förwrida, ſnedda. -oilen lla v. göra ſnedſprång.

Winsua ua v. kytta, brinna ſom wåt wed.

Wintele een l. -telä än l. -tilä än s. liten borr med krokigt ſkaft.

Wintiä än a. hård och ſeg. -teynnyn ntya v. torka till ſeg.

Wintiö ön s. windböjtel, lymmel, ſkurk.

Wintti in s. wind, wals. -ttaan tata l. -ttaus uksen l. -tturi in = vinnaan m. fl.

Winttura an = vimppura.

Wintturi in s. windſpel, jalat lyövät vintturia fötterna ſlå klöfwer.

Wipajan l. -paan vata v. haſtigt röras omkring, ila, vipajava virta ilande ſtröm. -pautan ttaa v. haſtigt ſwänga omkring, ila, gå i en blink.

Digitized by Google

Wipale een *s.* ſtifwa, rimſa.
Wipele een *s.* ſtifwa, långt och ſmalt ſpö.
Wipla an l. -lo on *s.* ſtifwa. -lainen isen l. -loinen isen *a.* ſtifwig, beſtående af ſtifwor.
Wippainen isen *a.* konſtig, inwecklad.
Wippelehdän htää *v.* ſpringa l. röras med lediga ben, trippa, polkera.
Wipperä än *s.* lekan, *a.* ſnabb, ilande. -räsli *adv.* ſnabbt, qwickt. -ppoon pota *v.* haſtigt driſwas omkring (*vipajan*).
Wippu pun, vipun ppua = vipu, vivun.
Wipsi in *s.* härſwel, härſträd. -sin iä *v.* härſla. -su un *s.* toſs af trådändar, wippa, vipsuhuuli hänglåpp.
Wipu vun *s.* ett till giller nedböjdt wäxande träd, ſom wid loſning ſlår upp och hänger willbrädet, häftyg, häfſtång, domkraft, hißwerk, ſwängel, wågbalk, wågbalans, kaivon vipu brunnswinda, ankkurin vipu windſpel, virittää vipua nedböja och gillra ett träd, linnun vivut fogelns ſtjertpennor (böjda och rörliga upp och ned). -punen sen *dim.* = vipu, päästä pääskyltä vipunen lös en liten ſtjertpenna af ſwalan. -puinen isen *a.* tik på gillerträd, häftyg m. m. ſjädrande, elaſtiſk. -vun pua l. -puun vuta *v.* nedböja och gillra ett träd, häfwa upp, upplyfta med häftyg, ſwängel, hißa upp, wäga. -pusin imen *s.* häftyg, winge. -vutan ttaa låta häfwa upp, låta hißa, låta uppwinda. -vutus uksen *s.* upphöjning, hißning, ſwängning. -vustan aa = vivutan. -vustin imen = vipusin.
Wipula an = vipale.
Wipuli in *s.* jemmergrät.
Wirake kkeen *s.* ängſyra (*rumex crispus, acutus*).
Wirantelen nnella = virkailen.
Wire een *s.* krusning på watten. -ehdin htiä *v.* gå i krusningar.
Wirhe een l. -hi hen *s.* lyte, fel, briſt, wank, virhesakko plikt af tillfogadt lyte, virhiaset ſtadewerktyg. -heinen l. -hinen l. -heellinen l. -hellinen l. -hillinen isen *a.* felaktig, briſtfällig, lytt. -heisyys l. -hisyys yyden l. -heellisuus l. -hellisuus uuden *s.* briſtfällighet, felaktighet, lytthet. -heellisesti *adv.* felaktigt. -heys yden *s.* egenſkap af fel, lyte, felaktighet. -heetöin l. -hetöin ttömän *a.* fri från fel, utan lyte, utan wank. -heettömyys l. -hettömyys yyden *s.* felfrihet. -heettömästi l. -hettömästi *adv.* felfritt.
Wiri in *s.* ſorl, brus. -risen stä *v.* ſorla ſint, ſippra. -rinä än *s.* ſint ſorl, ſippring.
Wiriä än *a.* ſlitig, rörlig, driftig, liſlig, ansa on viriä gillret är uppſpändt, viriä tuli liſtigt brinnande eld, klar eld. -reys yden *s.* ſlit, rörlighet, drift, liſlighet. -reen l. -renen retä l. -riin ritä *v.* bli ſlitig, idog, bli rörlig, liſlig, antändas, upptändas, uppſpännas, uppſtämmas, valkia virii elden tändes, viulu virii fiolen uppſpännes, ſtämmes, valistus on virinnyt upplysningen har blifwit upptänd. -re een *s.* ſporre till liſlighet, driftkraft, tände, uppſpännd l. gillradt tillſtånd, ansa on vireellä gillret är uppſpännd, virevarpu gillerpinne. -ritän ttää l. -rittelen telä *v.* göra liſlig, ha att bli ſlitig, antända, tända, uppſpänna, uppgillra, ſtämma (inſtrument), uppſtämma (ſång), ſtälla förſåt, ſlunga. -ritys yksen *s.* pådrifning till liſlighet, ſlit, uppſpänning, antändning, ſtämning, uppſtämning, ſlungning. -rittäjä än *s.* påbrifware till liſlighet, antändare, ſtämmare, uppſtämmare, ſångare (virkiä).
Wirka ran *s.* embete, tjenſt, befattning, virkamies embetsman, virkakunta embetswerk, virkaveli embetsbroder, virkaheitto afdankad, affatt, virkapuoli ſuspenſion, permivirka fogelfångſt, virkakoira gob hund, jagthund, virkapuku uniform, virkavuosi tjenſteår. -rkanen sen *dim.* = virka. -rkainen isen *a.* tjenſtgörande, ſyſſelſatt, officiös. -rkaisuus uuden *s.* tjenſtförrättning, egenſkapen af officiös. -rkaisesti *adv.* officiöſt. -rallinen isen *a.* ſom har tjenſt l. befattning, officiell. -rallisuus uuden *s.* egenſkapen af officiell. -rallisesti *adv.* officiellt, på embets wägnar. -ratoin ttoman *a.* tjenſtlös, utan befattning, oduglig. -rattomuus uuden

Digitized by Google

s. tjenstlöshet, syßlolöshet, odugligbet. -rkailen lla v. syßla, bestyra, officiera (virkiä).

Wirkiä än a. rörlig, hurtig, flink, wederqwickt, återställd. -rkeys yden s. rörlighet, wederqwickt tillstånd. -rkiästi adv. rörligt, lifligt. -rkenen l. -rkeen, retä l. -rkiin ritä l. -kistyn yä l. -kastun ua v. bli rörlig, bli wederqwickt, återställas, qwickna till. -kistän ää v. upplifwa, uppfriska, återställa. -kistys yksen s. upplifning, uppfriskning. -kistytän ttää v. upplifwa. -ron l. -rvon rkoa l. -rkoon rota l. -rvota v. bli liflig, få lif, qwickna till, repa sig, komma sig. -rokas kkaan a. liflig, s. wärt med full wärtkraft (motf. maatiainen). -rkoilen lla v. småningom qwickna till. -rvotan ttaa v. wederqwicka, gifwa nytt lif, ha att repa sig, förfriska. -rvotus uksen s. wederqwickning, uppfriskning, uppwäckelse till nytt lif. -rvottaja an s. uppfriskare. -rvote tteen s. uppfriskningsmedel, wederqwickelsemedel. -rvottelen tella v. småningom wederqwicka.

Wirkka kan s. all slags yttring, käden virkka rörelse l. wink med hand, tuulen v. windens susande rörelse. -kan kkaa l. -kkaan kata v. knysa, yttra, orda, säga. -kanta nnan s. yttran, tal. -kkaelen la l. -kkelen kellä v. yttra smått, orda fortfarande. -kahdan htaa v. yttra hastigt. -kon kkoa v. yttra raskt.

Wirkku kun a. liflig, s. lifligt djur. -kkuinen isen a. liflig. -kkuus uuden l. -kkuisuus uuden s. liflighet, lifaktighet. -kun kkua l. -kkuun kuta v. bli liflig. -kutan ttaa l. -kuttelen tella v. upplifwa. -kutus uksen s. upplifning, uppfriskning. -kuttaja an s. upplifware. -kustun ua v. upplifwas, qwickna (virkka).

Wirko . . . . se virkiä.

Wirma an a. eldig, snabb, s. fel, lyte, isän virma pojalla sonen har fadrens fel, virmaruoho ettergräs (*linnæa borealis*), virma (= viruma) noriheinä ängsruta (*thalictrum flavum*). -anen sen dim. liten åkomma. -ainen isen a. yster, häftig, artad, beskaffad. -allinen isen a. yster, eldig. -asti l. -aisesti l. -allisesti adv. ystert, raskt. -aus uksen s. hastig åkomma, anstöt, tillstöt. -ailen lla v. wara yster. -aun uta v. bli yster, få en anstöt.

Wirna an l. -as aan s. wicker (*vicia*), kikärt, i allm. wärt med lång och smal stängel, is. slingerwärt. -ainen isen a. rik på wicker, m. m.

Wirnakka kan a. kokett. -naan ata v. röras långsamt. -nailen lla v. kokettera, stå och yfwas -nahtelen hdella v. stå ilsken, wisa tänderna. -nistelen llä v. wrida på munnen, grina, flina.

Wirnaska an s. en tobaksfort med röda blommor, fremmande tobak.

Wiro on s. Estland, Wirolahti Wederlaks socken, Wirokannas eg. född i Estland (Wirossa kannettu), viron paju pil. -olainen isen s. Est, a. estländsk. -osin imen s. gillerpinne, slipsten = Wiron kivi.

Wiroitan ttaa v. befordra (virka).

Wirokas, viron se virkiä.

Wirpi in l. -rven s. spö, qwist, rör, lång stång. -rvikkö kön s. skog med långa och smala träd, ungskog. -rvitän ttää v. staka wäg med unga trän. -rvitys yksen s. utstakning.

Wirpiin rvitä v. wakna.

Wirpo on s. spö. -pojan aa v. piska (virpi).

Wirpu rvun s. långt smalt spö (virpi), flöjel.

Wirri in s. snyltgäst, nurkkavirri golfståndare.

Wirsi rren s. psalm, sång, virsikirja psalmbok. -inen isen l. -ikäs kkään a. rik på psalmer, sånger, bestående af psalmer. -in iä v. sjunga psalmer.

Wirssi sin s. pertkorg.

Wirsta an s. werst, fjerdingswäg, urin, gödselwatten. -anen sen dim = virsta. -ainen isen a. en werst lång, urinhaltig (virtsa).

Wirsu un l. -ukka kan s. näfwerskor. -uilen lla v. gå med näfwerskor.

Wirta rran s. ström, virtahepo flodhäst. -rtanen sen dim. liten ström. -rtainen isen l. -rtava an a. strömande, strömfull. -rtaisuus uuden l. -rtavuus uu-

Digitized by Google

den *s.* strömfullhet, stark ström. -rran rtaa l. -rtaan rrata *v.* strömma. -rtaus uksen *s.* strömning. -tailen lla *v.* strömma smått. -rron rtoa l. -rtoon rrota *v.* strömma raskt, virrottain strömwis, i strömmar. -rtoilen lla *v.* strömma raskt, fortfarande.

Wirtaa aan *s.* Wirdois.

Wirtsa an *s.* bostaps urin, gödselwatten, virtsakinner smutslår, *ep.* för dyngigt kreatur. -ainen isen *a.* full af urin l. dungwatten. -aan ata *v.* fasta watten.

Wirtyn ttyä *v.* förlora färgen, changera, blekas.

Wiru un *s.* qwitter. -uun uta *v.* qwittra.

Wirun ua *v.* flöjas, ligga i watten, töjas, flyta sakta, utsträcka sig, ligga utsträckt, wräka sig raklång. -uma an *s.* flöjning, fensträckning, uttöjning, wräkning, virumaheinä = pistosheinä och ramparuoho. -uja an *s.* som flöjes, som ligger utsträckt. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* flölja, spola, uttöja, uttänja. -utus uksen *s.* flöjning, uttöjning. -uttaja an *s.* flöjare, töjare. -ututan ttaa *v.* låta flölja.

Wirva an *s.* lyktgubbe, irrbloss, *a.* yster, virvapaju jolster (*salix pentandra*). -aHinen isen *a.* full af irrbloss, yster (virma).

Wirvalo on *s.* frans (under grytor, pannor).

Wirvanto nnon l. -vanne nteen *s.* frans (virvalo), randlist.

Wirve een *s.* band, bindel, wägstake. -veitän ttää = virvitän se virpi.

Wirveli in *s.* wicker, refgräs (*vicia* och *lathyrus*).

Wirvikko, virvitän, virvitys se virpi.

Wirvilä än *s.* dustins (*erysum hirsutum*), wicker (virveli).

Wirv .... se virkiä.

Wisa an *s.* masur, visapahka masurknöl, visaperä l. -peräinen = visainen, veden visa andmat (*lemna polyrrhiza*). -sainen isen *a.* af masur, masurstark. -sakas kkaan *s.* masurbjörk, *a.* masurstark. -saun uta *v.* bli masurlik, få masur.

Wise een *s.* buggregn.

Wiserrän rtää l. -rtelen rrellä *v.* qwittra, drilla. -rrys yksen *s.* qwitter. -rreen *s.* drill. -rtäjä än *s.* qwittrare, sångfogel.

Wiskaan l. viskajan kata *v.* kasta, slånga, viskaa jyviä kasta l. rena säd. -kaaja an *s.* kastare. -kaus uksen *s.* kastning, slungning. -kin imen l. -kuri in *s.* kastwerktyg, kastskofwel, viskinlapio kastskofwel. -kain amen *s.* öskar. -kin *prt.* viskin vaskin kringströdt hårt och tvärs. -ku un *s.* kastning. -kaelen *sdr.* -kailen lla l. -kelen llä *v.* kasta smått, kasta fortfarande, hit och dit. -kahdan htaa l. -kasen sta *v.* kasta hastigt. -kon oa *v.* kasta raskt. -koilen l. -koskelen lla *v.* kasta raskt fortfarande. -kaun uta l. -kaudun utua l. -kaunnun *sdr.* -kaannun ntua *v.* bli kastad, slungas, tauli viskautui vastaiseksi winden kastade sig emot. -koun uta *v.* kastas raskt, slångas. -kautan ttaa *v.* låta kasta. -kotan ttaa *v.* låta kasta raskt. -kottelen tella *v.* fortfarande låta kasta raskt, slånga sig wåldsamt hit och dit.

Wiskari in *s.* ett slags söm begagnadt i stället för hästsko.

Wisku un l. -una an *s.* hwiskning. -uu ua *v.* knyska, hwiska. -utan ttaa l. -uttelen tella *v.* knyska, taßla, mumla. -utus uksen *s.* hwiskning, mummel, taßel (viskaan).

Wisma an, vismon oa = visva, visvon, vismaheinä = vinkeriäinen.

Wiso on = vino och visu.

Wispilainen isen *s.* wintergrön (*pyrola umbellata*).

Wissi in *a.* wiß, säfer. -sseys yden *s.* wißhet. -ssisti *adv.* wißt, säfert. -ssitän ttää l. -sseytän ttää *v.* förwißa, försäkra. -ssitys yksen *s.* förwißning, försäkring. -sseyn ytä *v.* förwißas.

Wisto on *a.* obehaglig. -totan ttaa *v.* wäcka obehag, åstadkomma risningar, rysningar, minua vistottaa jag känner obehag, har rysningar.

Wisu un *a.* tät, icke läck, noga, sparsam, liflig, visu astia tätt kärl, ota visu vaari gif noga akt, visukinttu snålfug, gnidare, visuvesi = visva. -uus uuden *s.* täthet, noggrannhet, färghet, liflighet. -usti *adv.* tätt, noga. -uutan ttaa l. -uttelen tella *v.* wara tät,

Digitized by Google

noga, sparsam, göra tät, bete sig lifligt. -uutus uksen s. tätgörning, sparsamt l. lifligt beteende.

Wisva an s. wätska i sår l. bölder, wattenhaltigt war, visvaheinä solögon (*ranunculus acris*). -vainen isen a. wätskande, warig. -von oa v. wätskas, waras.

Wita dan a. sned, s. wätta i ändan på nät till deß igensinnande, braxengräs (*isoetes lacustris*), flotagräs (*sparganium natans*), menee vitahan går på sned. -ide iteen s. snedt tillstånd, menee viteelle l. vitehin går på sned. -itainen isen l. -iteinen isen a. sned, vitaisin på snedden, katkee viteiseen brister på sned, vitainen lampi träsk fullt med braxengräs. -italikko kon s. sneddt tillstånd, ung risskog. -tikko kon l. -tikkö kön s. ung risskog. -itas aksen s. långt ris, gren, gärdesband (vitsa). -idin timen s. skafknif is. i linklubba. -idin tiä l. -itelen dellä v. skafwa med skafknif, skära långa skifwor, stryka fram. -itiö ön skafning, hamprening, vitiöveitsi trädknif hwarmed hampa renas ifrån skäfwor. -itaisen sta v. hastigt skära en skifwa, stryka hastigt fram på snedden. -idon toa l. -itoilen lla v. skära till raskt, stryka fram, rensa hampa från skäfwor.

Witi din s. nyß fallen sin snö, is. i kallt wäder, så att ett qwidande läte uppstår, vitikeli före i sådan snö, swårt före, pitää vitiä håller ett qwidande läte. -itinen isen a. fullt med nyßfallen snö, trögt (före). -itisen stä v. qwida, pipa, gnißla. -itinä än s. qwidning, pipning, gnißel. -itiyn ytä v. bli trögt före (vita).

Witja an s. ked, rautavitjoihin rakenna kläd i jernked, vyöllisvitja bälte af spännen l. häkten.

Witka an a. senfärdig, trög, långsam, vitkan l. vitkaan l. vitkoin långsamt. -kainen isen l. -kallinen isen a. senfärdig. -kallisuus uuden s. senfärdighet. -kallisesti adv. senfärdigt. -kutan ttaa l. -kuttelen tella l. -kistelen llä -kastelen lla v. wara senfärdig, göra långsamt. -kutus uksen s. senfärdigt beteende.

Wito don a. sned (vita).

Witrin iä v. fly i tysthet, tuli vitrii sammalissa metsään elden flyger ljudlöst långsmed moßan i skogen, hiiri vitrii.

Witsa an s. ris, spö, band i gärdesgård l. kärl, antaa vitsaa gifwa ris, saa vitsaa får ris, saa vitsoja för spö (ris), vitsamies risare, vitsaväli afståndet emellan gärdesgårdsbanden, vitsaruoho karbaser, tornört (*turritis glabra*). -sanen sen dim. litet ris, band. -sas aksen s. ris l. gren till band, vitsaspaju till band dugligt wide (*salix cinerea*). -sikko kon s. risbuske, rismark, widjeskog, ung löfskog (vitikko se vita). -saan sata l. -saelen sdr. -sailen lla v. risa, basa, hudstryka, tukta, förse med widjeband. -saus uksen s. risning, hudstrykning, tuktan, hemsökelse. -son oa l. -soskelen lla v. risa, hudstryka, tukta starkt, förse med widjeband. -sastan aa l. -sastelen lla v. förse med widjeband, binda gärdesgård. -sastus uksen s. gärdesgårds bindning.

Witskun ua, vitskutan ttaa = viskun, viskutan.

Witta tan, vitas aksen o. s. w. = vitsa m. fl.

Wittu tun s. qwinnoblygd.

Wiu int. hwinande ljud, viusuorsa bläsand (*anas penelope*). -uahutan ttaa v. ropa l. ljuda wiu. -uhahdan htaa v. ljuda hastigt wiu, hwina till hastigt. -uhakka kan a. hwinande, häftig, viuhakka kävi det hwinade. -uhina an l. -uhu un s. hwin. -hun ua v. hwina. -uhuelen lla v. hwina smått, röras hwinande. -uhautan ttaa v. ha att ljuda wiu, låta hwina. -uhottelen tella v. röras med hwin hit ach dit.

Wiuhka an s. skarp hwinande wind, windfläkt, winddrag, wifta, fläkt, plogbill, plogrist, iltaviuhka aftonfläkt, tyttöviuhka flicksnärta, wips. -ku un s. fläkt, hwin. -kana an s. fläkt, poet. winge. -kuri in s. hwin, dån, brus. -kalainen isen a. försedd med rist, ep. för plog. -kaan kata v. hwina, röras hwinande, skära upp med plogrist. -kava

Digitized by Google

an s. fiftande. -kale een s. lång fifwa, tilta. -kaisen sta v. fåra haftigt. -hon hkoa s. fåra raft. -kautan ttaa v. låta hwina.

Wiuhdon htoa v. wifta, menna viuhtoo. -htane een = viuhkana.

Wiuhu un s. öskar, hwin (viu).

Wiukahdan htaa = vivahdan.

Wiukale en s. fifwa, klimp.

Wiukelo on s. remna, bergskrefwa.

Wiukka kan a. häftig, hwinande (viu).

Wiulu un s. fiol, viulun vinguttaja birftlare.

Wiura an s. fall genomträngande bläft. -rahutan ttaa = viuahutan fe viu.

Wiuru un a. fneb, förwriden. -ukka kan s. förwridet ting, något fom wrider fig (vierukka).

Wiuskahdan htaa v. ftungas, kaftas med hwin.

Wivahdan htaa v. haftigt wippa upp (vipu), glimta haftigt förbi, ha tycke af ngt wid haftigt ögonkaft, hwina till (viu), vivahti punaiselta glimtade haftigt af ródt, vivahti veljehensä hade tycke af fin brober. -vahdus uksen sdr. -vaus uksen s. haftig wippning, haftig glimtning, vivauksella fom haftigaft, i en blink. -vahutan ttaa sdr. -vautan ttaa l. -vauttelen lla v. wifta haftigt, ftå få att bet hwiner. -vahtelen hdella v. bå och bå glimta l. wippa.

Wivikko kon = vitsikko.

Wiv .... fe vip....

Woh int. ftönande ljud. -hkaan kata l. -hkaelen sdr. -hkailen lla v. ropa woh, ftöna, ftånka. -hun hkua l. -huilen lla v. ftöna, fläfa. -hutan ttaa l. -hkutan ttaa l. -huttelen tella l. -hkuttelen lla v. ha att ftöna, ftånka. -hkutus l. -hutus uksen s. ftön, ftånkning.

Wohla an s. kid, munkafwel. -anen sen dim. killing. -ainen isen s. rif på kid. -lin ia v. föda kid, killa.

Wohlaan ata v. flabbra.

Woi l. voih int. utrop af jemmer, we, ack. -ikka kan s. en fom ropar woi; jemrande, eländig, fjufkling. -ikkaan kata l. -ihkaan kata l. -ikkaelen sdr. -ikkailen lla v. ropa woi, jemra fig. -ihahdan htaa v. ropa haftigt woi, uppgifwa ett jemmerrop. -ikerran rtaa l. -ikerrehdan htaa v. jemra fig. -ivotan ttaa l. -ivottelen tella v. ropa woi woi, jemra fig. -ivotus uksen s. weklagan, klagolåt.

Woi ia s. fmör, voileipä fmörgås, voikukka fmörblomma (taraxacum officinale), voiheinä kråkhwete, pukhwete (melampyrum), voisipuli fmörlök, voisieni ett flags fwamp. -ikonen sen dim. liten fmörbit. -ikko kon l. -itio on l. -itikko kon s. djur af fmörgul färg, ifabellfärgad if. häft. -ikkoinen isen a. gulaftig, -inen isen a. fmörig, fmörrik. -ilakka kan s. fmörfärgad, black. -idan taa v. fmörja. -itia an l. -itaja an s. fmörjare. -ide teen l. -isin imen s. fmörja, falwa, balfam. -iteinen isen a. fmörjig, rik på fmörja. -itelen delle v. fmörja. -itelus uksen l. -itelemus uksen s. fmörjning, fmörjelfe. -itelia an s. fmörjare. -idun tua v. bli befmord, befuddlas. -idutan ttaa v. befmörja, befuddla. -iteroinen isen = voisieni. -itoin ttoman a. utan fmör. -ittomuus uuden s. fmörbrift (voin).

Woilake kkeen s. halsbyna under rankor.

Woin ida v. förmå, orka, wara i ftånd, kunna, kuinka voit huru mår du, ei voi saada förmår ej, är ej i ftånd att få, voi niin olla kan få wara, voipa förmögen, förmående, voitava hwarmed man förmår, beqwäm, tjenlig, voitu öfwer hwilken en annan förmår, illamående, fwag, fjuklig, unelta voitu tyngd af fömn, tunnolta voitu bewekt af famwetet. -inti nnin s. förmåga, ftyrka. -ivas paan a. förmående, förmögen. -ima an s. kraft, ftyrka, makt. -imakas kkaan a. ftark, wälmående, fig wälbefinnande. -mus uksen s. winft, öfwermakt. -muus uuden s. kraft, förmåga. -ituus uuden s. illamående. -imallinen isen a. ftark, mäktig. -imallisuus uuden s. ftarkhet, mäktighet. -imallisesti adv. ftarkt, kraftigt. mäktigt. -imatoin ttoman a. kraftlös, wanmäktig, oförmögen. -imattomuus uuden s. kraftlöshet, wanmäktighet, oförmögenhet. -imattomasti adv. kraftlöft, wanmäktigt. -imenen meta v. få ftyr-

Digitized by Google

ka, förkofra sig. -imastaa ua v. få styrka. -imistan aa l. -imistutan ttaa v. gifwa styrka. -imistus uksen s. styrkning. -imistelen lla v. gifwa småningom styrka, uppöfwa sina krafter, gymnasticera. -imistelu un s. gymnastik. -imustan aa v. få öfwerhand, bli öfwerlägsen. -innun ntua v. få krafter, repa sig. -itan ttaa v. wara öfwerlägsen, öfwerträffa, öfwerwinna, besegra, winna, bekomma, edellä wittain på förhand. -ittamus uksen s. winning, besegring. -ittaja an s. öfwerwinnare, besegrare, winnare. -ite tteen s. öfwerwunnet tillstånd, on taudin voitteessa, unen voitteessa är i sjukdoms, sömnens wåld, något sjuk, sömnig. -itinki ngin s. ställe der någon besegras. -itto ton s. winst, seger, wittosankari segerhjelte, wittomaa eröfrad land, prowins, wittoretki segertåg, on unen voitossa är något sömnig, rukiit tulevat harwan voitoiksi rågen blir gles, på glesare sidan. -ittonen sen *dim.* olla wittosilla wara i bardalek, kämpa. -ittoinen isen l. -itollinen isen s. segrande, winnande, öfwerlägsen, fördelaktig. -itollisuus uuden s. öfwerlägsenhet, fördelaktighet. -itollisesti *adv.* segrande, fördelaktigt. -ittelen tella v. winna småningom, kämpa, möta sin styrka. -ittelo on s. täflan i styrka, kamp. -iteskelen lla v. segra småningom. -idan taa v. förswagas af sjukdom (woitu). -ivun ipua v. få något krafter, utmattas, digna. -ipumus uksen s. utmattning. -ivus uksen s. utmattningstillstånd. -ivutan ttaa v. utmatta, undertrycka, nedtrycka. -ivutus uksen s. nedtryckning, utmattning. -imatuunnun ntua l. -imattaudun utua v. förlora krafter, bli orklös (woi).

Wokisen sta v. mumla. -ina an s. mummel.

Wokki kin s. spinnrock.

Woli in l. -linto nnon s. frihet, rättighet. -lin ia v. handla fritt, efter godtycke.

Wolkka kan l. -kki kin s. tölp, *ep.* för warg.

Wollu un s. qwinnoblygd. -utan ttaa v. ha samlag.

Wolo on s. lång skåra, volonsama *ep.* för warg. -lotan ttaa v. tjuta. -lotus uksen s. tjut.

Wolus uksen *pl.* volukset = puribast.

Wonka ngan s. blåst och yrwäder, storm, fart. -nkaisen sta v. tjuta till dosk ss. stormen. -ngun nkua v. tjuta dosk. -nkula an s. wräkling.

Wonukka kan s. elak menniska.

Woolme een s. sjukdomsanfall, attack.

Wora an l. -ro on s. tjuf, röfware. -ruun ruta v. bedraga, stjäla, röfwa. -rokka kan s. liten stålm.

Wormu un s. elggräs (*spiræa ulmaria*), tulivormu himmelsgräs, rämjölke (*epilobium angustifolium*).

Wornin ia v. kräla. -itan ttaa v. kräla, ha att kräla.

Woro se wora.

Worota an s. windspel. -rotti tin s. struf, strufformig nyckel.

Worsmin ia v. trockla.

Wosa an s. wågwisare.

Wosuun uta v. slabbra.

Wotka an l. -ko on s. lätting, *ep.* för warg. -kistelen lla v. lättjas, wräka sig.

Wotsahdan kitaa v. plumsa, dimpa, slå till med dost ljud.

Woura an s. hyra, arrende, frakt. -aan ata v. lega, hyra, frakta. -aus uksen s. legning, frakting.

Wouti din s. fogde.

Wuhisen sta v. fusa.

Wuitin ttia v. gå bort.

Wuitti tin s. ambel, lott.

Wujun ua v. ligga och wräkas.

Wunukka kan s. barnunge, snyffel.

Wuo vuon s. strömfåra, ström, strömigt ställe, vuokivi sten i strömfåra (ofta af besynnerligt utseende), vuoheinä wattenmöja (*batrachium heterophyllum*), sen vuoksi derföre, i anseende dertill, rahan vuoksi i och för pengars skull, ikänsä vuoksi i anseende till sin ålder. -nodan taa v. flyta, läka, veri vuotaa haawasta bloden flyter från såret, astia vuotaa kärlet läker, vuotava flytande, läkande. -uotavainen isen s. flytande, läkande.

Digitized by Google

-uotavaisuus uuden *s.* flytande l. lätande egenskap. -uoto don *s.* flytning, läcka, vuotokivi droppsten, stalaktit. -uolas aan *a.* flytande ymnigt, ymnig, flyllig. -uotaja an *s.* som läcker, flyter. -uodatan ttaa l. -uodattelen tella *v.* utgjuta. -uodattaja an *s.* utgjutare. -uodatus uksen *s.* utgjutning. -uoksi sen *s.* flod, ström, Wuoksen ström, luode ja vuoksi ebb och flod. -uoksinen isen *dim.* liten flod, *a.* rik på floder (vuolaan).

Wuod .... se vuo och vuot. ....

Wuohi hen *s.* get, vuohen kukka l. herukka hwitflyppa (*anemone nemorosa*), vuohen miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), vuohen silmä hwitflyppa l. prestkrage, vuohen sieni murkla (*morchella esculenta*), taivaan vuohi enkel beckasin (*scolopax gallinago*). -inen isen *dim.* liten get, *a.* rik på getter.

Wuohinen isen l. -hiainen isen l. -hunen sen l. -honen sen l. -hus uksen *s.* hasteb på hästar (vuohi).

Wuojo on *s.* tältjsten = vuojokivi.

Wuojunen sen = vuohiainen.

Wuoka an *s.* sätt, form, stihen vuokaan tehty gjord på det sättet, efter den formen.

Wuokki kin *s.* elf (joki).

Wuokko kon *s.* skåf, humör, lynne, sinnestillstånd, hwitflyppa (uokko). -kottain *adv.* skåftals.

Wuokonen sen = vuohonen.

Wuokra an, vuokraan ata, vuokraus uksen = voura m. fl.

Wuoksi, vuoksinen se vuo.

Wuolaan lata l. -len lla l. -lin ia *v.* utskära tunna skifwor, skafwa, glatta, urhålka, vuolta l. vuolittu kivi glatt huggen sten. -lama an *s.* urhålkning i wärande träd (till följe af eld, röta m. m). -li len *s.* sparre (tältdt träd), fiskblåsa. -liainen isen l. -lunen sen *dim.* mindre takfsparre. -le een *s.* sparre. -letoin ttoman *a.* utan sparre. -lia an *s.* glättare, huggare, urhålkare. -lin imen *s.* werktyg för att skafwa, skafjern, hålkknif. -las aan *a.* glatt, slät (vuo). -leke kkeen l. -lake kkeen *s.* tunn skifwa, skäfwa. -lu un *s.* glattning, skafning, urgröpning, tunn skifwa. -los oksen *s.* tältjning, glattning. -lintunan *s.* glattning, urhålkning -lailen lla l. -leskelen lla l. -liskelen lla *v.* skära fortfarande skifwor. -laisen ska *v.* skära en skifwa.

Wuolainen isen l. -ahinen isen l. -ahainen isen l. -ankoinen isen *s.* uti färt wistande myth. personlighet, myrmalmens alstrare, i myror wistande, *ep.* för jern. -lahetar *sdr.* -latar ttaren *s.* qwinlig personlighet af samma egenskap, jernalstrarinna.

Wuolehdan htua *v.* bli öm ff. tänderna af syra.

Wuollan ttaa *v.* strömma starkt, rycka med sig som en ström. -lle ttuen *s.* starkt strömdrag, strömmande ställe. -llas ttaan *a.* starkt strömmande (vuo).

Wuolu un *s.* fiskblåsa. -unen sen *dim.* liten blåsa (vuolaan).

Wuoma an *s.* stort widsträckt fär (vuono).

Wuona an *s.* lamm, villavuona får som ännu icke bliswit klippt. -nin ia *v.* lamma.

Wuonilo on *s.* årsgammal renko. -ngas kaan *s.* frisk ren, hwarmed t. ex. ännu icke under året bliswit körd. -ngun nkua *v.* bli brukbar, färska, förnyas.

Wuono on *s.* fjord.

Wuopa van l. -paja an l. -pio on *s.* djup inskärning i flod l. träsksträndet.

Wuori ren *s.* berg, vuoren kukkula l. kummu bergstopp, vuoriseutu bergstrakt, vuoren kulma bergsklack, vuoren vaate *ep.* för färgmoßa (*lichen saxatilis*), vuoren kukkanen brädblaf (*lecanora tartarea*), vuoren haltia bergsrå, vuoren väki myth. wäsenden i berg, mene vuoreen l. vuoriin gå åt fanders. -rinen isen *dim.* litet berg, *a* bergig. -ilainen isen *s.* bergsbo. -istoon *s.* bergmoßa, berglund. -retoin ttoman l. -ritoin ttoman *a.* utan berg.

Wuoro on *s.* stifte, tur, werling, syra, vuoroin turwis, ömsom, suun l. sanan vuoro tur att tala, hengen vuoro andrum, vuorokausi dygn, vuorostaan i sin tur, vuorovirsi werelsång, vuoroviljelys werelbruk, vuoro silmissä

Digitized by Google

ögonflufs, panna vuorolle förpakta, utlega, uthyra. -roon ota v. uthyra, förpakta. -rous uksen s. förpaktning, utarrendering. -roinen isen a. turande, alterneraude. -rotan ttaa l. -rottelen tella v. omwexla, göra turwis, alternera, vuorottain l. vuorotellen turwis. -rottainen isen a. omwexlande, alternativ. -ottaisesti adv. alternativt. -rotus uksen s. omwexling, turwis görning. -rotoin ttoman a. utan tur, utan wexling.

Wuorsa an s. treårig ren. -su un l. -so on s. treårig renko l. båfwer, vuorsuvaadin treårig renko, vuorsuhärkä 3årig renoxe.

Wuosa an s. wräkling, affkrap.

Wuostava an a. brant.

Wuode teen s. bädd, tehdä vuodetta bädda, vuoteen oma fängliggande, tautivuode fotfång, kuolinvuode döbäddbädd. -teus uden s. ligguing, salavuoteus lönfaläge. -teinen isen a. hörande till bädd, rik på bäddar. s. fängkamrat, salavuoteinen till lönfaläge hörande, salavuoteinen lapsi oäkta barn. -teisuus uuden s. fängkamratfkap, salavuoteisuus lönfaläge. -teellinen isen a. som har bädd, fängliggande.

Wuosi den s. år, vuotena sdr. vuonna 1860 år 1860, vuosikausi året om, vuosiluku årtal, mennyt vuosi fistlidet år, tuleva vuosi näftkommande år, vuoden tulo årsaffaftning, vuosi vuodelta år från år, vuosikertomus årsberättelfe, joka vuosi hwarje år, joka toinen vuosi hwartannat år. -tonen sen dim. = vuosi. -tinen isen l. -tuinen isen a. årig, menneen vuotinen fjolårig, vuotinen työ årsarbete, vuonna vuotuisena sdr. vuotuissa hwarje år, vuonna vuotuisensa hwar fitt år. -tiainen isen l. -tias aan a. årig, årsgammal. -tuus uuden s. året i fin helhet, årswärt, årsgröda. -sinainen isen a. hwarje årig, för hwarje år. -sittain l. -sitellen adv. årligen.

Wuota dan s. hud, vuot-raippa dragrem af hud. -tanen sen dim. liten hud. -tainen isen a. af hud, rik på hudar. -tikainen l. -tiainen isen s. fko af rå hud. -tava an a. hudstark, bred.

Wuotan ttaa, vuottelen tella = odotan, odottelen.

Wuotan ttaa v. följa efter, gå efter spår. -tos oksen s. då spår synas, lumella on kyllä vuotos på snön åro nog spår synliga. -tun ttua v. hinna, komma i figte, wisa spår, ei vuottunut jälkiä inga spår syntes till.

Wuot... se vuo och vuosi.

Wutkastan aa l. -kustan aa v. wräka.

Wyhdytän ttää v. tysta, stilla (barn).

Wyhisen stä v. mysa, mumla. -inä än s. fakta mummel.

Wyhti hdin s. härfwa. -hdin htiä v. härfwa. -hdin htimen s. härfwel, härftråd = vyhdinpuut (vihti).

Wyräjän ää l. vyrisen stä v. furra. -rinä än s. furr.

Wyö vyön s. bälte, görbel, kårlband, kroppens midja, vyöliina förkläde, miekka vyöllä fwärdet i fidan, miekka vyössä fwärdet i bältet. -yöhyt yen l. -yönen sen dim. litet bälte. -yös öksen s. kårlbandsämne, trädgren m. m. -yötärä än l. -yötärö ön l. -ylistö ön s. linning kring midjan (på byxor, fjortlar). -yölimä än s. förkläde. -yötäin ämen l. -yötäinen isen l. -yötiö ön l. -yötelys yksen s. midja. -yötärys yksen s. lif på kläder, vyötärystäin kring midjan.. -yötäinen isen s. midja, pl. vyötäiset forsrygg en. -yöti den s. band, ring, vyöden nuorat snören på plogen hwarmed den regleras, vyötikaula ringhals. -yöllinen isen a. försedd med görbel l. band, görblad, bandad, s. förkläde, vyöllisvitja görbelfedja, vyölliskoukku görbelkrok. -yötän ttää l. -yöttelen tella v. görbla, omgjorda, banda. -yöttäjä än s. görblare, bandare. -yötös öksen s. omgjordning, bandning. -yöde teen s. midja, pl. vyöteet höfter. -yötin ttimen s. medel att omgjorda l. banda, görbel, midja. -yötöin ttömän a. utan görbel, bandlös, obandad.

Wyöre een = vöyräs.

Wyöry yn s. hwirfwel, jordras, fluttning på wägar (der man lätt fjelper).

Digitized by Google

-ryinen isen a. hwirflande, full med hwirflar l. ras, sluttande. -ryn yä v. wältras, rasa ned, rulla. -rys yksen s. rullning, rullande tillstånd. -rymys yksen s. rullning, ras. -ryke kkeen s. rullande ting, rulle, lumivyöryke snöras, laviu. -ryskelen llä v. rulla smått. -rähdän htää v. rulla hastigt, hwälfwas en gång. -rähdys yksen s. hastig omhwälfning. -rytän ttää l. -ryttelen tella v. rulla, wältra. -ryttäjä än s. rullare, omwridare. -rytys yksen s. wältring, omkringwridning. -rähytän sdr. -räytän ttää v. wältra l. wrida en gång omkring. -räyttelen tellä v. wrida l. wältra en gång då och då. -rin iä v. rulla l. rasa ned fortfarande.

Wyöt.... se vyö.

Wäe.... se väki.

Wähkyrä än l. -räinen isen a. tjock och kort, undersätsig.

Wähä än a. liten, ringa, vähän vähä l. vähin vähin mycket litet, vähäarvoinen af ringa wärde, vähämielinen enfaldig, oeftertänksam, vähävarainen med små tillgångar, vähäväkinen med ringa krafter, ringa mannskap, litet folk, vähäpätöinen obetydlig, oansenlig, vähin voimin med ringa krafter, vähin puhumin med få ord, vähä l. vähän parempi litet bättre, on vähissä är förminskadt, finns föga qwar, on vähällä saada är nära att få, vähiltä olisi kuollut war nära att dö, vähäpä siitä hwad mer, föga är deraf att wänta, hwad betyder det, vähemmäksi i mindre grad, vähintäkin l. vähinnäkin l. vähinnään åtminstone, ei vähintäkään ej det ringaste, icke det minsta. -häinen isen a. liten. -hyys yyden s. litenhet, ringhet. -häbkö ön l. -häläntä nnän l. -häläntäinen isen a. något liten, temligen ringa. -henen hetä l. -hennyn ntyä v. bli liten, förminskas. -hennän ntää l. -hentelen nnellä v. göra till mindre, förminska, förringa. -hentäjä än s. förminskare. -hennys yksen s. förminskning. -häksyn yä l. -hästyn yä l. -heksin iä v. anse för ringa, anse för litet. -hitän ttää l. -hittelen tellä v. fördela i små delar, vähittäin l. vähittäisin l. vähitellen småningom, litet i sender. -hennytän ttää v. låta förminska. -hätän ttää v. wara knapp, icke fullt räcka till.

Wäijyn yä l. -yilen llä v. ställa försåt, lura på. -yjä än s. som ställer försåt, lurare. -ymys yksen s. försåt, lurning. -yinen isen a. försåtlig, lurande. -ys yksen s. försåt, bakhåll. -ytän ttää l. -yttelen tellä v. låta ställa försåt, bilda bakhåll. -ytys yksen s. bildandet af bakhåll. -yttäjä än s. den som låter ställa försåt.

Wäijän ää v. blänka, skimra.

Wäikylä än s. putsmakare.

Wäikyn kkyä v. flaxa, swärma, swäfwa, wagga af och an.

Wäikärehdän htää v. hoppa, bullra, skramla.

Wäikästelen llä v. lura, titta.

Wäilyn yä l. -läyn ytä l. -lähdyn htyä l. -lehdyn htyä v. stillas, upphöra, förswinna, juoma väilähtyy drycken blir andfallen. -läbytän ttää v. stilla l. låta upphöra hastigt, göra i en blink.

Wäinistelen llä = väinästän.

Wäinä än s. väinän taimi kafweldun (*typha latifolia*).

Wäinämöinen isen s. Wäinämöinen, pl. Wäinämöiset l. Wäinämöisen virsut sjustjernan.

Wäinästän ää v. anstränga. -tyn yä v. bli ansträngd, ansträngas, försträcka sig. -tytän ttää v. anstränga, ha att anstränga sig.

Wäipäs ppään a. swag i benen, trögt framskridande. -stän ää l. -stelen llä v. trögt framskrida, ragla, wackla fram, krypa. -stys yksen s. trögt framskridande, raglande.

Wäistän ää v. wika undan för någon, maka åt sidan, undwika, gå undan, parera. -telen llä v. wika långsamt undan, wända fortfarande. -tyn yä l. -täydyn ytyä v. wika undan, gå undan, draga sig åt sidan, fly.

Wäitän ttää l. -ttelen tellä v. påstå, disputera, anstränga sig. -ttäjä än s.

Digitized by Google

disputator. -tös öksen s. disputation, påstående.
Wäive een l. -vä än s. kreaturslus. -veinen isen dim. liten lus, a. full af löß.
Wäivyn ikyä = väikyn.
Wäjyn yä v. skimra, blänka. -ystän ää l. -ystelen llä = väjyn (väijän).
Wäkerryn rtyä v. digna ned.
Wäki äen s. kraft, styrka, wåld, folk, ohran väki kornets must, öl, dricka, sonnan väki gödselmust, väkiviina sprit, väkivasara slägga, väkikapula l. -karttu handkafwel, väkirynnäkkö storm, bestormning, väkivalta wåld, väkivaltainen wåldsam, väkivaltaisuus wåldsamhet, väkivirta starkaste strömfåran, väkisuoni sena, väkisuuri öfwermåttan stor, väkipakko nödtwungenhet, väkiala hwad som med arbete förtjenats, väkipyörä block, väkivointi all kraft, all förmåga, väkipala brödbit som lemnas oäten, väkihammas wisdomstand, väkipuoli half kraft, halffolk, träl, kirkkoväki kyrkfolk, palkkaväki tjenstefolk, työväki arbetsfolk, sotaväki krigsfolk, menee sotaväkeen går i krigstjenst, jalkaväki fotfolk, infanteri, hevoisväki rytteri, väenlasku folkräkning, tulla väkeensä komma till krafters, återfå krafterna, en lähde väkeen jag går icke, wiker icke för wåld, vatsan väki foster, tekee vihan väessä handlar i wredesmod. -äkinen isen a. kraftig, wåldsam, twungen, folkrik, väkisin l. väkiseen l. väkisten med wåld, väkinen työ twunget arbete, käydä väkisille anwända wåld, olla väkisillä leka natthugg. -äkisyys yyden s. twungenhet. -äkisesti adv. med wåld. -äkiäinen isen a. ansenlig. -äellinen isen a. kraftig, folkrik. -äekäs kkään a. folkrik. -äellisyys yyden s. folkrikhet, kraftighet. -äestö ön s. folkmängd, manskap. -äkevä än a. stark, wäldig. -äkevyys yyden s. styrka, starkhet. -äkevästi adv. starkt, wäldigt. -äkinäinen isen a. wåldsam, twungen. -äkinäisyys yyden s. wäldsamhet, twungenhet. -äin äkiä v. få styrka, förökas. -äkeyn ytä l. -äkeynnyn ntyä l. -äkeydyn ytyä v. bli stark l. folkrik. -äetän ttää v. göra stark, krysta, gödsla. -äete tteen s. starkgörning, gödsling, gödsel. -äetys yksen s. starkgörning, gödsling, krystning, ansträngning. -äestän ää v. befolka, wåldföra. -äetöin ttömän a. utan kraft, folktom. -äettömyys yyden s. kraftlöshet, folktomhet. -äettömästi adv. kraftlöst, maktlöst.
Wäkisen stä v. mumla, hwäsa.
Wäkkärä än s. lekan, hårfläta i nacken.
Wäkä vä'än s. hulling, väkäpiikki, väkäkeihäs harpun, väkärauta jernredskap med hulling, krok m. m., skena på yxa, hammare m. m. -äkänen sen dim. liten hulling. -äkäinen isen a. försedd med hulling. -äkään väätä v. förse med hulling.
Wäkäisen stä = väkisen.
Wäleä än a. snabb, skyndsam, välehen joudu, välehemmin tarvitahan skynda snart, snarare du behöfwes, välehimmin snarast. -leys yden s. hastighet, -leästi adv. hastigt, skyndsamt.
Wälhyn yä v. gifwa ett pladdrande ljud, pladdra. -hään hätä v. pladdra.
Wäli in s. mellanrum, mellantid, mellangift, välikappale medel, Wälimeri Medelhafwet, väliaika mellantid, väliseinä mellanwägg, välipuhe aftal, välipala mellanmål, välikirja kontrakt, välipappi interimspredikant, välimies medlare, juoksee kyläin väliä springer emellan byarna, virsta taloin väliä en werst emellan gårdarna, maksaa väliä betalar emellan, pitää väliä hålla upp emellan, göra afseende på, bry sig om, ei ole väliä det är detsamma, suorittavat välinsä göra upp liqwid sinsemellan, qwitta sinsemellan, välipää mellanskof, välikauppias mäklare, välistä emellanåt, stundom, välitse genom mellanstället, meni jalkain välitse gick fram emellan benen. -listi l. -listäin l. -littäin l -limmiten l. -limittäin adv. stundom. -linen isen a. mellanwarande, avainten väliset nyckelband, nyckelring, veitsen väliset band l. ked hwarmed knifwen hänger i bältet. -likkö kön s. tistelstång. -lin imen s. föreningsband. -litän ttää v. medla, bemedla. -littäjä än s. medlare. -litys

Digitized by Google

yksen s. bemedling. -lite tteen t. mellangift. -liitelen tellä v. bemedla, medla fortfarande, hålla upp emellan. -linäinen isen a. ömsesidig. -lys yksen s. vakoin välykset säng emellan diken l. färor. -liyn ytä v. komma emellan.

Wälisen stä = välään.

Wäljä än a. wid, rymlig, on väljällä är på öppna fältet. -jyys yyden s. widd, rymlighet. -jästi adv. rymligt. -jäkkö kön a. något wid. -jenen etä v. bli wid, widgas.

Wäljähdän htää l. väljähdyn htyä v. gifna, domna, bli andfallet (väläihdän).

Wäljäkkä kän s. fiknät (väljä).

Wälkiä än = väleä.

Wälkyn kkyä l. -kkään kätä v. blänka. -kkymys yksen l. -kkynä än s. blänkning. -kähdän htää v. blänka hastigt. -kytän ttää l. -kyttelen tellä v. ha att blänka, swänga ett blankt ting. -kyttäjä än s. som låter blänka, swängare. -kytys yksen s. blänkning, swängning. -kähytän ttää v. ha att hastigt blänka.

Wällä än s. djupare watten emellan forsande ställen.

Wälppä pän s. groft fall, rifsel, a. grof, stor, on väljällä välpällä är på wida öppna fältet -ppään pätä l. -ppäelen sdr. -ppäilen llä v. fälla, afkilja. -ppäys yksen s. fällning. -ppääjä än v. fällare.

Wälsyn yä v. gifwa ett pladdrande, oredigt ljud, pladdra. -sään sätä v. pladdra. -säkkä kän a. pladdrande, fylsig.

Wältti tin s. plog, trädesstock l. trädstock. -ttään tätä v. plöja upp linda. -ttäys yksen s. upplöjning.

Wältän ttää l. -ttelen tellä v. gå ur wägen, wäja, undwika, gå an, duga någorlunda, välttävä behjelplig, anna välttää låt gå, låt stå, ha anstånd. -ttäväinen isen a. undwikande, behjelplig. -ttäväisyys yyden s. undwikenhet, behjelplighet. -ttävästi l. -ttäväisesti adv. behjelpligen, temligen. -ttäjä än s. som undwiker, wäjare. -ttämätöin ttömän a. oundwiklig. -ttämättömyys yyden s. oundwiklighet. -ttämättömästi adv. oundwikligen. -ttämys yksen s. undwikande. -te tteen s. undwikande, flykt. -tyn ttyä v. undgå, undslippa, gå förbi.

Wälsän lätä s. blänka. -lähdän htää v. glänta l. blänka hastigt. -lähdys sdr. -läys yksen s. hastig glans, blink, tuli välåykselta kom för en blink, ett ögonblick. -lähtelen hdellä v. blänka hastigt då och då, glimta. -lähytän sdr. -läytän ttää v. ha att hastigt blänka, blinka, göra något i en blink.

Wälötän ttää v. blänka, lysa, flamma fortfarande.

Wämmiä än a. stadig, fast. -mmeys yden s. stadighet.

Wänkelä än = wänkiä.

Wänkiä än a. oböjlig, styf, fast, stark. -nkeys yden s. oböjlighet, starkhet. -nkästi adv. oböjligt, starkt. -nkään ngätä v. böja trögt, med ansträngning, draga mödosamt åt sidan, streta, opponera emwist. -nkäilen llä v. böja långsamt och trögt, böjas hit och dit trögt, röras stelt. -ngytän ttää v. gnata, hålla styft på, omtugga samma sak.

Wänni in l. vännikäinen isen s. hårdt, segt ting.

Wänttyrä än s. trög, tölpig menniska.

Wänttään tätä v. få wäldsamt och starkt, damma till, bylta på. -ttäys yksen s. wäldsamt slag, påpackning.

Wänttö tön s. gammalt silfwermynt (wänttö).

Wäpään pätä v. gå hastigt.

Wäpyrä än s. block (väkipyörä).

Wäre een s. lindrig darrning, frusning, vilun väreet frossbrytningar. -ry yn s. frusning på wågor. -räjän rätä l. -risen stä v. darra. -rinä än s. fortsatt darrning. -rähdän htää v. darra till hastigt, spritta till, skälfwa. -rähdys sdr. -räys yksen s. hastig darrning. -rähtelen hdellä v. darra till då och då. -ristän ää l. -ristelen llä v. ha att darra, skaka. -ristys yksen s. darrning, skakning. -räytän ttää v. framkalla hastig darrning, skaka hastigt. -risytän ttää l. -ristytän ttää v. framkalla darrning.

Digitized by Google

Wäri in *s.* färg, värilusikka målad grann fed. -rinen isen *a.* färgig, färgad.

Wärjyn yä *v.* barra, fkakas. -jymätöin ttömän *a.* fom ej fkakas, orubblig, orörlig, oylågfam. -jähdän htää *v.* fkakas haftigt, rubbas plötfligt. -jähtelen hdellä *v.* fkakas då och då, fkälfwa.

Wärjättelen tellä *v.* hålla fig undan, dröja.

Wärjöttelen tellä *v.* dröja.

Wärny yn *s.* fkrattfjuk menniſka.

Wärrä än *s.* blåsand (*anas penelope*).

Wärsy yn *s.* werö. -ynen sen *dim.* liſten werö. -yinen isen *a.* beſtående af werö. -yttäin *adv.* werömis.

Wärtsi in *s.* påſe, wåſka, ſäck.

Wärtti tin = vertti.

Wärttinä än *s.* ſlända, hjulekra, värttinäluu lilla armpipan.

Wärttä tän = vertti.

Wärtäjä än *s.* putsmakare, klippare.

Wärvennän ntää = varvennan.

Wärvittelen tellä *v.* undwika.

Wärvin in l. -vyn yä *v.* barra, hoppa, röras beſtyrſam, liha värvii köttet hoppar, röres ſpasmobiſft. -vähdän htää *v.* barra till, ſpritta till. -vähdys yksen *s.* ſprittning. -vähytän *sdr.* -väytän ttää *v.* åſtadkomma haftig barrning, fkaka haftigt. -viäinen l. -väinen isen *s.* ſpasmer l. ryckning i huden, hudkramp. -vytän ttää *v.* ha att barra. -vyttäjä än *s.* den ſom har att barra, *sp.* för ſpasmer.

Wäsenen setä l. -sennyn ntyä *v.* utmattas. -sennän ntää *v.* utmatta.

Wäserrän rtää = vaserran.

Wäskynä än *s.* ſweſkon.

Wässyn yä *v.* prata bumheter. -ssä än *s.* oordnadt, förfallet ſkick, kaikki on wässälläns allt är i oordning, förfallet.

Wästi in *s.* fäſte, ringärla (*motacilla alba*).

Wästärakki *s.* ſädesärla, ringärla, gulärla (*motacilla alba, flava*), på gaffelplog ett twärträd ſom förbinder aiſat. -täkäinen isen *a.* ſmekord för ſmåfogel, lilla nätta fogel.

Wäsyn yä *v.* bli trött, förtröttas. -sys yksen *s.* trötthetstillſtånd. -syrys yksen *s.* trötthet, matthet. -syskelen llä *v.* ſmåningom tröttas. -sytän ttää l. -syttelen tellä *v.* trötta, utmatta. -syttäjä än *s.* den ſom uttröttar. -sytys yksen *s.* uttröttning. -säyn ytä l. -säydyn ytyä *v.* bli något trött, förminſkas, bli ſlut. -säytän ttää *v.* trötta något, förminſka. -sähdän htää l. -sähdyn htyä *v.* bli haftigt och litet trött, nedbigna, fkakas, knyckas. -sytytän ttää *v.* låta uttröttа.

Wätjästelen llä *v.* dra fig, ſläntra.

Wätkään kätä *v.* ſlunga, ſtörta, fkaka. -käle een. l. -kälä än *s.* långt ſtycke (ſom ſlänges). -kähdän htää *v.* ſlunga haftigt. -kähdys *sdr.* -käys yksen *s.* wåldſam ſlunguing, ſtörtning, fkakning. -käyn ytä *v.* bli ſlungad, ſtörta ned, falla utſträckt, kaſtas till marken. -kytän ttää *v.* ſlunga hit och dit, tuffla, handfkas. -kistelen tellä l. -kytelen tellä l. -kystelen llä l. -kylöitsen tä *v.* kaſta hit och dit, ſlå ſinſerbultar, röras långſamt.

Wätsykkäinen isen = vähäinen.

Wätyläitsen tä = vätkyläitsen.

Wätystän ää, vätystelen llä = vätkytän, vätkyttelen.

Wätöstän ää = vätkytän.

Wävy yn *s.* måg, ſwärſon. -ynen sen *dim.* måg lilla. -yinen isen *a.* rik på mågar, beträffande måg. -ytöin ttömän *a.* utan måg.

Wävähdän htää l. -htelen hdellä *v.* fkaka, fkälfwa haftigt, ſpritta (vavahdan).

Wäylä än *s.* kungsådra, farled, djupaſte ſtrömfåran. -länen sen *dim.* liten kungsådra. -lävä än *a.* med ſtor kungsådra förſedd.

Wäähätän ttää, wäähäke kkeen = viehätän, viehäte.

Wääjään jätä *v.* gå ur wägen för någon, undwika.

Wääkkä kän = väkä.

Wään väätä *v.* wrida. -ääntö nnön *s.* wridning. -äätti tin *s.* något wridet, widja, widjelän (väännan).

Wäännän ntää *v.* wrida, kringwrida, förwrida, vääntää vatsaa magen kniper,

Digitized by Google

väästää mieltä qwäljer. -ntäjä än *s.* wridare. -nne nteen l. -nnäntö nnön *s.* wridning, vatsan väänne bukref, magplåga, väännejuuri blodrot (*tormentilla erecta*). -nnin ntimen *s.* wridningswerktyg, skruf, wridning, hwirfwel. -nti nnin l. -ntiö ön l. -ntiä än l. -ntiäin ämen l -ntiäinen isen *s.* borr, nafware, skruf. -nnys yksen *s.* wridet tillstånd, båning. -ntelen nnellä l. -nneskelen llä l. -nnekselen llä l. -nneksin iä *v.* wrida fortfarande, wrida sig, slingra sig, klänga. -nnelä än l. -nneliä än l. -nneliäs ään *s.* ranka, klänge. -ntelö ön *s.* wridning, klängning. -ntäyn ytä *v.* wända sig, wrida sig. -nnyn ntyä *s.* bli wriden, wridas, wändas. -ntymys yksen *s.* wändning, wridning. -ntymätöin ttömän *a.* som ej kan wridas. -nnätän ttää l. -nnättelen tellä l. -nnytän ttää l. -nnyttelen tellä *v.* låta wrida, ha att wrida. -nnätys yksen *s.* wridning.

Wäärä än *a.* krokig, origtig, orätt, falsk, on väärässä är i krok, har orätt, tekee väärin gör orätt, tekee vääräksi gör krokig, förfalskar, väärä puoli afwig sida, väärin puolin afwigt, on tullut väärään har gått i krok l. krokwäg, gått wilse, väärä vala meneb, väärinkäytös misbruk. -ryys yyden *s.* krokighet, orätt, orättwisa, tekee vääryyttä gör orätt. -räsli *adv.* krokigt, orätt. -ryskäinen isen *a.* något krokig. -ristän ää *v.* kröka, böja, förwränga. -ristelen llä *v.* kröka fortfarande, kröka sig hit och dit, slingra sig. -ristys yksen *s.* krökning, böjning. -ristäjä än *s.* krökare, wrängare. -ritän ttää l. -rittelen tellä *v.* förwränga. -ritteliä än *s.* förwrängare. -räänän ntää *v.* förfalska. -räntäminen isen *s.* förfalskning. -ristyn yä *v.* krökas, bli krokig. -rytän ttää *v.* orättwist behandla, göra orättwisa. -ryttelen tellä *v.* orättwist behandla, nyttja ränker, ha falska knep. -rytteliä än *s.* som gör orättwisa.

Wääsy yn *s.* knippe, bundt.

Wäätiäinen isen *s.* hulling (väka).

Wäättyri in *s.* tygellös menniska.

Wäätystän ää *v.* röras långsamt, handskas.

Wääyn ääkyä, vääytän l. vääkytän ttää = vaaun, vaautan.

Wöinen isen *s.* bandab, gördlab, ht. bälte (vyö).

Wöllehdin htiä l. völlehdän htää *v.* lösa, loßa.

Wömpölö ön = vempele.

Wönötän ttää *v.* wräka sig (venyn).

Wötkä än l. wötkäke kkeen, wötkistelen llä = wotka, wotkistelen.

Wöyri in *s.* Wörå socken.

Wöyräs ään *a.* tillfrisknande, sund, lisslig. -riä än l. -re een = wöyräs. -ristyn yä *v.* tillfriskna, bli frisk, uppmuntras.

Y.

Yd.... se yt....

Yh *int.* fy!

Yhdeksän *a.* nio, yhdeksän miestä nio man, yhdeksin nio i gången, niotalls. -sästi *adv.* nio gånger. -sinen isen *a.* niotalig, niofaldig, *s.* nia. -säs ännen *a.* den nionde. -sännesti *adv.* nionde gången. -siä än *s.* nio håll, yhdeksiänne l. yhdeksiälle åt nio håll.

Yksi yhden *a.* en, samme, yksijalkainen enfotad, yksikantainen nuoli enfjädrad pil, yksijako enfkifte, yksimielinen enstämmig, enbrägtig, yksimielisyys enstämmighet, yksimielisesti enstämmigt, yksipintainen enståndig, enwis, yksipäinen enhöfdad, enwis, yksitokkoinen l. -toikoinen enstörig, tölpaktig, yksitotinen allwarsam, yksivakainen allwarsam, rättskaffens, yksivalta monarki, yksivaltainen monarkisk, ei yksikään ingen, yhden ikäinen jemnårig, yhden arvoinen af samma wärde, yhden vertainen l. -veroinen jemförlig, lika, ei yhtäkään *adv.* yhtään ingen, intet, pitää yhtä hålla ett, yhtä hyvä lika god, yhtä kaikki sak samma, yhtä haavaa på en gång, yhtä päätä, yhtä perää, yhtä pubkua med ens, yhtäkkiä

Digitized by Google

plötsligt, yhtenänsä med ens, oafbrutet, yhteen till ett, tillsammans, yhteen suuhun till en mun, med en mun, yhdellensä l. yhelleen med ens, elävät yhdessä lefwa tillsamman, yhdessä kohden i samma trakt, på ungefär samma ställe, on yhdellänsä är wid sitt gamla, på gammal fot, yhdeltä kohden från samma håll, från ett håll, yhdet rattaat en kärra l. samma kärra, käyvät yksiä jälkiä gå i samma spår, on yksinänsä är ensam, yksin ensam, allena, yksin mielin enstämmigt, endrägtigt, yksin oma fullt egen, helegen, yksinkertainen enfaldig, enkel, yksin raudankin raatelee förstör tillochmed jernet, yksilehtinen slotterblomma (*parnassia palustris*). -ksinäinen isen *a.* ensam, särdeles. -ksinäisyys yyden *s.* ensamhet. -ksinäisesti *adv.* ensamt. -ksinen isen *a.* ensam, utan make, utan par. -kseys yden *s.* enhet, egenskap af en, ett. -ksitän ttää l. -ksittelen tellä *v.* dela en och en, gifwa en i gången, yksittäin l. yksitellen en i sender. -ksikkö kön *s.* ental, singularis. -hdes ennen *a.* den första (blott uti sammansatta tal, ss. yhdestoista den elfte, yhdeskolmatta den 21). -hdetöin ttömän *a.* som har icke en qwar. -hteys yden l. -htyys yyden *s.* förening, enhet, sammanwaro, pitää yhteyttä l. yhtyyttä lefwa tillsamman, umgås, hafwa kötslig umgängelse. -hteinen isen *a.* gemensam. -hteisyys yyden *s.* gemensamhet. -hteisesti *adv.* gemensamt. -htähä *sdr.* -htää *s.* ett l. samma håll, menevät yhtäälle gå åt ett håll l. samma håll, tulevat yhtäältä komma ifrån ett l. samma håll. -hdellinen isen *a.* oupphörtig. -hdänne *adv.* åt ett håll. -htiä än *s.* samma håll, yhtiäpäin l. yhtiälle åt ett håll. -hkö ön l. -hkönen ösen *s.* etta, äß. -hdys yksen *s.* föreningstillstånd, yhdyskunta samfund, yhdysmies bolagsman, förbunden, kompanjon, ovat yhdyksissä äro förenade, sitta fast i hwarandra. -hdyksittä *adv.* i förening, fast i hwarandra. -hdyn htyä l. -hteyn ytä *v.* bli en, förena sig, sammanträffa, beröra, träffa, hända sig, yhtyi tulemaan förenade sig om att komma, råkade komma. -htymys yksen l. -hdyntä nnän *s.* förening, sammanträffning. -htiö ön *s.* förening, bolag. -hdistyn yä l. -hdistäyn ytä *v.* förena sig, samlas, förenas, koncentreras. -hdistän ää l. -hdistelen llä *v.* förena, sammanfoga. -hdistys yksen *s.* förening, sammanfogning. -hdytän ttää l. -hdistytän ttää *v.* låta förenas, beröras, låta träffa. -hteynnyn ntyä *v.* förena sig. -hdyttäytän ttää = yhdytän. -hdät *adv.* lika, på samma sätt, sammaledes, yhdätpäin åt samma håll. -hä l. -häti *adv.* fortfarande, med ens, oafbrutet, yhäpäin åt ett håll. -hytysten *adv.* den ena efter den andra. -htäläinen isen *a.* likadan. -htäläisyys yyden *s.* likhet, öfensstämmelse. -htäläisesti *adv.* lika, likformigt. -hdelmä än *s.* hwad som är förenadt, sammanhängande, sataa yhdelmää regnar fortfarande. -hdelmys yksen *s.* sammanträffning, kamp.

Yle ... se yli.

Ylhä *prt.* upp, kulkee ylhä går, sträfwar upp. -hännä *prt.* uppe, ylhännä taivosessa uppe i himmelen. -hänne *prt.* uppåt, upp. -häinen isen *a.* högtbelägen, upphöjd, förnäm. -häisyys yyden *s.* höghet, upphöjdhet, förnämhet. -häisesti *adv.* högt, upphöjdt (ylä).

Yli len *s.* det öfra, ofwanbelägen, öfwer, ylihuomen öfwermorgon, ylimaa det öfre inre landet, ylimaalainen upplandsbo, ylimielinen öfwermodig, ylimielisyys öfwermod, ylimielisesti öfwermodigt, ylimalkainen öfwerhufwudtagen, ylimalkaan l. -malkaisesti öfwerhufwudtaget, ylimäärä öfwermått, ylimäärin öfwermåttan, ylimuistoinen urminnes, ylipalo ytbränning, ylivalta öfwermakt, ylivaltainen öfwermäktig, herskande, yliympäri rundtomkring, ylitse långsmed ytan, öfwer något hän, ylikerta öfre wåning, yliikäinen öfwerårig, ylitekoinen öfwergjord, gjord öfwer aftal, ylenpaljo för mycket, ylenpaltinen öfwerflödig, ylenpaltisuus öfwerflöd, yppighet, ylenannettu öfwer-

Digitized by Google

gifwen, öfwerdådig, ylenvatsainen qwiga som bär först fjerde året, kalsoa ylen förakta, ylenkalse förakt, yleensä öfwerhufwud, i allmänhet, yllensä på sig, öfwer sig. *Komp.* ylempi öfre, högre, on ylempänä är högre upp. *Sup.* ylin högst, öfwerst, on ylinnä är högst upp, on ylimmällänsä är wid sitt högsta, på sin högsta punkt, ylimmiten längd med det öfwersta, öfwerhufwudtaget. -limäinen isen *a.* öfre, öfwerbelägen. -lemmäinen isen *a.* högre belägen. -lemyys yyden *s.* öfre läge, öfwerlägsenhet. -limmäinen isen *a.* högst belägen, öfwerst. -leys yden *s.* höghet. -leinen isen *a.* allmän. -leisyys yyden *s.* allmänneliget. -leisesti *adv.* allmänt. -leisö ön *s.* allmänhet, menige man. -lellinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermåttan, omåttlig, öfwerdådig -lellisyys yyden *s.* öfwerflöd, omåttlighet, öfwerdådighet. -lellisesti *adv.* öfwerflödigt, omåttligt, öfwerdådigt. -levä än *a.* något hög, högsinnad, sublimi. -levyys yyden *s.* höglåndthet, högstämdhet. -levästi *adv.* högstämdt, sublimt. -letysten *adv.* öfwer hwarandra -lenen letä l. -lennyn ntyä *v.* bli hög, upphöjas, upwwäxa, kuu ylenee månen går upp. -lennän ntää l. -lentelen nnellä *v.* upphöja, förhöja. -lennys yksen *s.* upphöjelse, förhöjning, saukon ylennys gifler hwarmed uttern upphänges. -lentäjä än *s.* upphöjare. -lentäwäinen isen *a.* upphöjande. -letän ttää *v.* räcka upp, hinna, nå, bära fram. -letyn ttyä *v.* räcka, hinna till. -linen isen *a.* öfre, *s.* det öfwerst belägna, ylinen ystäwä förnämsta, bästa wän, huoneen ylinen l. ylistupa windsrum, stuke, maidon ylinen grädde, karhun ylinen björnspeck, paidan yliset l. ylispuoli öfre delen af linnet. -limys yksen *s.* högre stående, öfwerträffande, ariſtokrat, ylimysvalta arſtrokrati. -lityinen isen *a.* öfwerallt warande, allmän, ylityisin öfwerallt, öfwer det hela. -liä än *a.* högre, förträfflig. -listän ää *v.* upphöja, prisa, berömma, öfwerdraga med swallis. -listys yksen *s.* upphöjelse, pris, beröm, lof. -listäjä än *s.* lofprisare, berömmare. -listyn yä *v.* bli upphöjd, prisas, berömmas, öfwerdragas med swallis. -line een *s.* upphöjdhet (yllä, yltä, ylä).

Ylkä ljän *s.* brudgum. -känen sen *dim.* = ylkä. -käinen isen *a.* rik på brudgumar.

Yllä *adess.* till yli, ylläpäinen öfwermodig, hänellä on waatteet yllänsä han har kläderna på sig, kuorma on ylläperin laßet är längre än släden. -äinen isen *a.* öfwerflödig, öfwermodig. -äisyys yyden *s.* öfwerflöd, öfwermod. -äkkö kön *s.* öfwermod, öfwerwåld, orått, *komp.* ylläkömpi öfwermodigare. -äytän ttää *v.* öfwerlasta, betunga. -llöttän ttää *v.* komma öfwer, öfwerswämma (yltä).

Ylpiä än *a.* högfärdig, stolt, öfwermodig. -peys yden *s.* högfärd, öfwermod. -piästi *adv.* högfärdigt. -peydyn ntyä l. -pistyn yä l. -penen l. -peen vetä l. -peyn ntä l. -peynyn ntyä *v.* bli högmodig. -peilen llä *v.* högmoda, högfärda.

Yltä (eg. *inf.* och *abl.* af yli), yltäkylläl. -kyllin öfwerneg, yltäkylläinen öfwermåttan, yltä yli öfwerallt, ltäympäri rundtomkring, yltärikki öfwerallt sönder, juoda yltään dricka utan bricksfärl direkt från källa m. m. riisuu waatteet yltänsä afkläder sig kläderna. -ltäinen isen *a.* öfwerflödande, öfwerflödig, yppig. -ltäisyys yyden *s.* öfwerflöd. -ltäisesti *adv.* öfwerflödigt. -llän ltää *v.* räcka l. hinna upp, få fast, uppnå, bära fram. -llätän ttää *v.* hinna upp, låta upphinna, ha att upphinna. -lty llyn *s.* upphöjning, drift, pådrifning, retelse, ottaa yltyä taga humör, upperas. -llyn ltyä *v.* upphöjas, upperas, retas, vesi yltyy wattnet stiger, tager öfwerhand, yltyy vihaan upperas till wrede. -ltymys yksen *s.* uppswällning, drift, eggelse, retelse. -llyke kkeen *s.* retmedel. -llytän ttää *v.* uppdrifwa, upperga, reta. -llytys yksen *s.* uppwiggling, retning. -llyttäjä än *s.* upperare, uppwiggiare.

Ylys yksen *s.* fetma på länderna, Björnstäk (ylinen).

Digitized by Google

Ylä = yli, ylää uppåt, ylätse öfwer hån = ylitse, yläpuoli öfra sidan, yläkuu nymånad, yläsyrjä öfre kanten. -läinen isen, -läisyys yyden, -läisesti = ylinen l. ylhäinen, ylhäisyys, ylhäisesti. -lähähkö ön *a.* något hög -läbinen isen = ylinen. -ävä än = ylevä. -läne een *s.* mindre höjd, swallis på wåg, ång m. m. -länkø ngön *s.* höjd, höjdsträckning. -läs åhän *sdr.* ylhään l. ylään = ylä, yläåkse högt upp hån, ylhäälta l. yläälta uppifrån, on ylhäällä l. yläällä är högt uppe. -läbäinen isen = ylhäinen. -änehdän htää *v.* rinna öfwer, flyta öfwerst.

Ylö ön = yli ylen, ylös (*sdr.* af ylöksi) upp, *komp.* ylömpi högre, öfre. -löllinen isen, -löllisyys yyden, -löllisesti = ylellinen, ylellisyys, ylellisesti. -löksyttä l. -löksyttäin l. löksyttäisin = yletysten. -lönen ötä l. -lönnyn ntyä = ylenen, ylöten öfwermåttan, öfwerflödigt. -lönnän ntää, -lönnys yksen = yleunän, ylennys. -lötyn ttyä = yletyn.

Ymmy yn, ymmyriäinen isen, ymmyrkäinen isen = ympy, ympyriäinen.

Ymmä än *s.* willrådighet, tuli ymmä eteen, tuli ymmälle wißte ej ut eller in på sig, blef willrådig, on ymmällä är willrådig.

Ymmärrän rtää *v.* förstå, begripa, ymmärtävä förståndig. -rtäväinen isen *a.* förståndig. -rtäväisyys yyden *s.* förståndighet. -rtäväisesti *adv.* förståndigt. -rrys yksen *s.* förstånd, betydelse. -rtämätöin ttömän *a.* oförståndig. -rtämättömyys yyden *s.* oförståndighet. -rtämättömästi *adv.* oförståndigt. -rre rteen *s.* begrepp. -rtelen rrellä *v.* förstå småningom, komma till förstånd af något. -rryn rtyä *v.* förstås. -rrytän ttää *v.* ha att förstå, gifwa förstånd.

Ympy mmyn l. -mpyrä än *s.* cirkel, rundel, trißa. -pyriäinen isen l. -pyräinen isen *a.* rund, *s.* kretß, rundel. -pyriäisyys l. -pyräisyys yyden *s.* rundhet (ympäri).

Ympäri *s.* det rundtomkring waranbe, omkring, käy ympäri går omkring, panee ympäri puun l. puun ympärille lägger omkring trädet, ottaa pois ympäriltä tager bort det omkring waranbe. -ristö ön *s.* omkrets, omgifning, trakten rundtomkring. -rys yksen *s.* kretß omkrets, periferi. -rystä än *s.* trakten rundtomkring, omgifning, område. -röitsen tä l. -röin idä *v.* omringa, omgifwa.

Ynin iä l. -isen stä *v.* gnälla dosk, qwida, böla sint.

Ynnä *prt.* (*sdr.* af yhtenä se yksi) tillsammeb, jemte, tillsammans, på en gång. -ällinen isen *a.* hel. -äinen isen *a.* wanlig.

Ynsiä än l. -sy yn *a.* sturst, genwördig, motsträfwig. -seys yden l. -syys yyden *s.* stursthet, motsträfwighet, sidwördnad. -siästi l. -systi *adv.* sturskt. -seilen llä l. -sistelen llä *v.* sturskas. -seyn ytä *v.* bli genwördig, bli sturskt.

Ynyyn ytä l. ynäjän ää = ynin.

Ynys yksen *s.* hundswett, hundluft.

Ynähdän htää *v.* hastigt qwida, gifwa ett gnällande låte (ynin).

Ype ppeen *s.* swinbrunst.

Ypi = ypö.

Ypykkä kän *s.* kulle, knubbigt ting.

Ypäle een *s.* spets, topp.

Ypö, ypönen *prt.* ypö yksin l. ypösen l. ypösten yksin helt allena.

Yre een l. yreinen isen l. yreellinen isen, yreys l: yreisyys yyden, yren eä, yrehdyn htyä l. yreyn ytä l. yreydyn ytyä = yrhiä m. fl. (yrki).

Yrhiä än *a.* knarrig, otålig, snarsticken, grumtyckt. -heellinen isen = yrhiä. -heys yden l. -heellisyys yyden *s.* snarsticken het, knarrighet. -hiästi l. -heellisesti *adv.* snarsticket. -hen eä l. -hin iä l. -hyn yä *v.* wresigt tilltala, trotsigt fordra. -helyn ttyä *v.* bli snarsticken.

Yrisen stä *v.* knarra, tala trotsigt. -inä än *s.* knarr, trotsigt tal.

Yritän ttää l. -ttelen tellä *v.* försöka, bjuda till, företaga sig, årna, wara i begrepp att, yrittää sanomaan försöka, wara i beråd att säga, yrittää tuiskuksi håller på att begynna yra. -tys yksen *s.* företag, bemödande, försök. -ite ttaen *s.* företag, retelsemedel till

Digitized by Google

försök. -ttämä än l. -telmä än *s.* försök. -ttäjä än *s.* försökare.

Yriä än, yriästi = yrhiä, yrhiästi.

Yrki ren *s.* liten stund, oli siellä yren aikaa l. ajan dröjde der en liten stund, yreltä som brådast, innan fort, yreltä aikaa för en fort stund, tuli yreksi aikaa kom till en liten stund, som hastigast.

Yrkynen sen *dim.* till yrki och yrkä.

Yrkä rjän *s.* brudgum (ylkä).

Yrkö rön *dim.* till yrki och yrkä.

Yrmi in *s.* motwilja, leda. -miä än l. -mikäs kkään l. -minen sen l. -myn *a.* motwillig, led på något, snäsig, knarrig -min iä l. -myn yä *v.* känna leda, knota, förfasta, klandra snäsigt. -myilen llä *v.* gå och ledas wid något, gå knarrig och knotande, wara snäsig

Yrrin iä *v.* brumma. -istelen llä *v.* wara brummande, qwida, bete sig knarrigt.

Yrtti tin *s.* ört, fryddwärt, odört = isoyrtti (*cicuta virosa*), yrttitarha örtagård, yrttitarhuri trädgårdsmästare, ylimmäinen yrtti mästerrot (*imperatoria ostruthium*).

Yry yn *a.* snarsticken, knarrig (yrhiä), *s.* knarr, stoj (yrinä). -rylä än *s.* Skafwabåle. -ryn yä = yrhin och yrisen.

Yräjän ää *v.* knarra, ryta. -rähdän htää *v.* knarra till hastigt, ryta till (yrisen).

Yrö ön = uro och yrhiä.

Yskä än *s.* hosta, bröst, barm, famn, yskän kohja snufwa, yskäruoho hästhof (*tussilago farfara*). -käinen isen *a.* hostande, fyrstäkta. -kään ää *v.* trycka mot bröstet. -kin iä *v.* hosta fortfarande. -kinä än l. -kimys yksen *s.* hostning. -käsen stä *v.* hosta till hastigt. -kiskelen llä l. -kielen llä *v.* hosta smått. -kitän ttää l. -keytän ttää l. -kytän ttää *v.* framkalla hosta.

Ystävä än *s.* wän (jfr. yska). -vyys yyden *s.* wänskap. -vys yksen *s.* en af wännerna. -vällinen isen *a.* wänlig. -vällisyys yyden *s.* wänlighet. -vällisesti *adv.* wänligen. -vätöin ttömän *a.* wanlös, owänlig. -vättömyys yyden *s.* wänlöshet, wänbrist, owänlighet. -vyn yä *v.* bli wän. -vytän ttää *v.* göra till wän.

Ytelä än *a.* sötaktig, sötig, äcklig (äitelä).

Yti din *s.* swinbrunst, sika on ydillänsä swinet är brunstigt.

Ytikkö kön = itikka.

Ydin timen *s.* märg, kärna. -dillinen isen l. -timellinen isen *a.* af märg, märgrik. -telmä än l. -delmä än *s.* märg. -delmäinen l. -telmäinen isen *a.* märgig. -ditöin ttömän l. -timetöin ttömän *a.* märglös.

Yty dyn, ydyllinen isen = ydin, ydillinen.

Yynnaula *s.* trädspik emellan bräder.

Yynnä = ynnä.

Yypesäs ään = ynsiä.

Yysyriäinen isen, yysyriäisyys yyden = yrhiä, yrheys.

Yysähdän htää *v.* röras hastigt, e yysähdä röres ej från fläcken.

Yyvi in = yti, on yyvillänsä.

Yö ön *s.* natt, hyvää yötä godnatt, pidän l. vietän yötä tillbringar natten, öin päivin natt och dag, puoliyö, keskiyö, sydänyö midnatt, yösia nattlåger, yökausi natten igenom, yökylmä nattfrost, yökunta nattbol, låslag wid låsförhör, yöjuoksu nattlopp, yön seutuna under nattens lopp, käydä yöjalassa wara på nattlopp, yöjalkainen nattlöpare, yön selkään emot natten, yökesrä goßars och flickors samling om qwällarna, yöhaukka fattuggla (*strix aluco*), yölipakko l. yölepakko l. yöleilakka l. yöliekko nattuggla, nattskärra, fladermus, yörastas norrlig näktergal (*luscinia philomela*). -öhyt yen l. -önen sen *dim.* = yö. -ötinen sen *a.* nattlig, natten igenom warande. -öllinen isen *a.* nattlig, nattetid skeende, *s.* qwällsward. -ökkö kön *s.* om natten rörligt djur, fladermus, nattuggla, nattskärra, yökon lehti tåtgräs (*pinguicula vulgaris*). -ökkönen sen *dim.* = yökkö. -ötsy yn *s.* nattfreamande (qwinna som med sitt arbete går till granngården till natten). -ödyn

Digitized by Google

tyä l. -övyn yöpyä l. -önnyn ntyä v. bli öfwer natten, taga nattqwarter. -ötymys l. -öpymys yksen s. tillbringning af natten, blifning till natten. -ödytän ttää v. laga att någon blir öfwer natten. -ötän ttää v. gifwa nattqwarter, hysa under natten. -ötyri in s. som tillbringar natten, nattwandrare. -öttelen tellä v. hysa öfwer natten, tillbringa natten, hålla natt. -ötteliä än s. nattwandrare. -ötöin ttömän a. utan natt (öi).

Yökkyri in s. fång till att omröra bränder, pösande menniska.

Yökkään kätä v. kasta upp, spy. -kin kkiä v. kräkas fortfarande. -kätän ttää v. reta till kräkning.

Yöksyn yä v. förwillas, gå wilse (eksyn).

Yöryn yä v. drilla i fång.

Yötän ttää v. ödelägga, härja (jfr. yö).

Yöttö tön s. fett djur.

Ä.

Äe.... se äk....

Äh *int.* utrop af afsky, stön, stånkning. -hisen stä v. stöna, pusta. -hky hyn l. -hkä kän s. stön, stånkning, kolik, magref. -hyn hkyä v. stöna, pusta, stånka. -hkään hätä l -kätä v. ropa äh, stöna, pusta, sucka, göra förstoppning, tillstoppa. -hkäilen llä v. ropa äh, fortfarande sucka. -hkäyn ytä v. komma till att stöna, bli stönande, andtruten, bli förstoppad. -hkäisen stä v. ropa hastigt äh, förstoppa, hämma, stilla.

Ähmä än s. häftig andning med äh-ljud, swårt arbete med förande pustning, harm, förargelse, on ähmissään pustar, fläsar, är ifrigt sysselsatt, förargas, är uppbläst, dryg, hänelle kävi ähmiksi han förargades, teki ähmällään gjorde i förtreten. -min iä v. stöna, sucka, arbeta fläsande. -mistyn yä v. förargas. -mäkkä kän s. tung börda, a. fläsande. -märöinen l. -meröinen l. -meryinen isen a. fläsande, af wäder, kolik stönande. -meröitsen tä v. stöna, bragas med wäderkolik.

Ähriin iä v. wara trög, stöka. -riö ön l. -rimys yksen s. trög, tafatt menniska.

Ähwärikkö kön = ähmäkkä.

Ähä *int.* utrop af förtret, hämd. gäck. -hähdän htää l. -hähtelen hdellä v. ropa ähä, pusta, fläsa (äh). -hättelen tellä v. retas, bry, kittla.

Äihkäle een = äijä.

Äija an s. gubbe, man, farfar, a. stor, mycken, ofantlig, äijän parta räfrumpor (*equisetum arvense*), äijän päivä *ep* för påsk, äijähauki gammal gädda, äijän suuri ofantligt stor, äijää älykkäämpi mycket förståndigare, äijän aikaa länge, äijemmin mer, längre. -jänen sen l. -jetyinen isen *dim.* liten gubbe. -jäinen isen a. rik på gubbar. -jällinen isen a. som har gubbe, man, gift. -jämäs ään l. -ämäinen isen a. gubblik. -jätär ttären s. gubbåldems gudinna, gynnarinna af myckenhet. -jälä än s. farfadrens hem, gubbhus.

Äijämys yksen l. -möinen isen s. afdånning, äijämöisissään afdånad.

Äijö ön = äijä.

Äikiä an a. häftig.

Äikis *int.* utrop af begabberi, förebråelse, -stän ää l. -stelen llä v. begabba, reta, förebrå, wrida sig af olust. -stys yksen s. begabberi, förebråelse (häikis).

Äikkä kän s. stygghet, stygghing, äikkäpäinen stygg ande, häftig (äikiä). -kähdän htää v. stygga plötsligt, ropa till af skräck. -kähdys yksen s. stygghing, rop af förskräckelse. -kähtelen hdellä v. ropa till af skräck då och då, stygga ofta.

Äikäjuuri s. pepparrot.

Äimä än l. -me een s. gröfre synål med trekantig udd, sejlarenål, förskräckelse, a. orörlig af skräck, lyöty äimäksi slagen så att en icke kan röra sig. -mys yksen l. -mäys yksen s. orörligt tillstånd, känslolöst tillstånd af plågor, dwala. -mästyn yä l. -mistyn yä v.

Digitized by Google

bli orörlig, förlora medwetandet. -märöinen l. -meröinen isen a. orörlig, dåsig. -min iä l -mistän ää l. -mistelen llä v. plågas, wåndas. -mistytan ttää v. förorsaka plågor, ha att wåndas. -mätär ttären s. plågonymf, furie. -menen metä l. -mennyn ntyä v. bli orörlig, förstummas.

Äitelä än a. sötig, äcklig. -läinen isen = äitelä. -lyys yyden l. -läisyys yyden s. äcklighet. -lästi adv. äckligt. -löitän ttää v. göra äcklig.

Äiti tin l. din l. den s. moder, äitipuoli styfmor, styfmorsblomma (*viola bicolor*). -tinen isen dim. moder lilla, a. moderlig, moders. -tillinen l. -dillinen isen a. som har moder, moderlig, modren tillhörig. -titöin ttömän a. moderlös. -tittömyys yyden s. moderlöshet.

Äidyn tyä v. få krafter, eggas, retas, bli ifrig.

Äivi in s. nål.

Äe äkeen = äkäisyys.

Äes äkeen s. harf. -keinen isen dim. liten harf, a. rik på harfwar. -keellinen isen a. som har harf. -estän ää v. harfwa. -estys yksen s. harfning. -estäjä än s. harfware. -estelen llä v. harfwa småningom.

Äkerrän rtää = äkisen.

Äke .... se äes och äkiä.

Äkisen stä l. -kistelen llä v. pusta, stöna, tränga ut stönande.

Äkitän ttää v. stamma, hacka i uttal.

Äkiä än a. häftig, skarp, retsam, snäsig, brant, äkia koira arg hund, äkiä koski strid forß, äkiäsuolainen skarpt saltad, äkiänlainen något skarp. -keys yden s. skärpa, snarstickenhet, argsinnthet. -kiästi adv. häftigt, skarpt, argt. -keyn ytä v. bli häftig, wresig, komma hastigt. -kimys yksen s. istadig häft, wresig menniska.

Äkki kin a. plötslig, oförmodad, äkkisyvä bråddjup, brant, äkkipäinen häftig, besinningslös, äkkipäätä l. yhtäkkiä plötsligt, hufwudstupa, aivan äkkiä aldeles hastigt, oförmodadt, äkkipikainen häftig, hetsig, äkitse l. äkiten plötsligt, oförmodadt, äkkiheinä wendelört (*valeriana officinalis*). -kisti adv. hastigt, plötsligt. -kimmästi adv. hastigare -kkinen isen l. -kkinäinen isen a. hastig, brådstört, hetsig, oeftertänksam, oerfaren, okunnig, äkkiseltä brådstört, hastigt. -kkinäisesti adv. brådstört, oskickligt. -kkinäisyys yyden s. häftighet, brådstörtning, oerfarenhet, okunnighet. -killinen isen a. häftig, brådstört. -killisyys yyden s häftighet. -kkään kätä v. hastigt warseblifwa, warsna, bemärka. -kkäys yksen s. hastig warseblifning. -kkasen kästä v. komma hastigt på en sak. -kkäyn ytä v. bli hastigt warsnad, igenkännas hastigt.

Äkkä kän = ääkkä.

Äksy yn a. istadig, snarsticken, wresig.

Äkäs kkään s. skarpt werktyg.

Äkä ä'än s. groll, agg, wredesmod, äkätuppi argsippa, on ä'issänsä är i wredesmod, äkä on heidän välillä groll finnes dem emellan. -käinen isen l. -käsä än a. wresig, otålig, hårdnackad, istadig. -käisyys yyden s. wresighet, otålighet. -käisesti adv wresigt, otåligt. -kämys yksen l. -kämös öksen s. istadig häft, wresig menniska. -käyn ytä l. -käännyn ntyä v. bli wresig, halsstarrig, bli istadig, stanna af häpnad, häpna. -kämystyn yä v. bli wresig, häpna. -käytän ttää v. göra wresig, förtörna, bry, göra istadig, ha att stanna af häpnad. -käilen llä v. bete sig wresigt, wara istadig. -kältelen llellä v. wara wresig, istadig, stanna af häpnad då och då, förlora andan, kikna, känna äckel. -köitän ttää v. uppreta, förarga (äkiä).

Äkämä än s. blodböld, öfwermodig menniska.

Äkötän ttää = äkitän (äkä).

Älhy yn a. sträng, bister.

Älhö ön = ääliö.

Äliä än a. gällt ljudande, gnällande, tygellös. -lisen stä v. ljuda gällt, gnälla, larma. -linä än s. gällt ljud, larm.

Älköön, älkööt nekande optativ, älköön tulko må han ej komma, ällös menkö du må ej gå.

Ällertelen rrellä = ällittelen.

Älli in s. nyck, grill, dum och enwis tanke. -itöin ttömän a. nyckfri, tölpig.

Digitized by Google

-iö ön *s.* tölp. -iömäinen isen *a.* tölpaktig. -iskö ön *s.* tölp, dumhufvud. -istyn yä *v.* häfvna så att man ej kan röras från stället (t. ex. foglar), öfwerfallas af blygsel. -istys yksen *s.* häpenhet. -istelen tellä *v.* stå och gapa orörlig, stå tölpaktigt med mun öppen. -ittelen tellä *s.* stå och gapa, larma (älisen).

Ällä än *s.* häpnad, förwirring, en ällälländsä ár slagen af häpnad, älläpää af häpnad slagen menniſka, ſom gapar och intet kan göra. -ämöitsen tä *v.* af häpenhet gapa, bete ſig afwita, förwirrad ſe omkring. -ämöistyn yä l. -ämystyn yä *v.* häpna, barna, ſtanna owerkſam af häpnad, förwirras. -ästyn yä *v.* linnut ällästyvät foglarna bli förwirrade, gapa med utſträckt hals utan att fly. -äelen llä *v.* ſtå och gapa. -ästän ää *v.* ha att barna, ſtå och gapa. -ähdän htää *v.* barna, haſtigt förwirras (älli).

Ällös ſe älköön.

Ällötän ttää l. -ttelen tellä *v.* tjuta, gråta öfwerljudt. -tys yksen *s.* tjut.

Älmyyn ytä *v.* ſtälla, gräla öfwerljudt.

Älmä än = äsmä.

Älppi pin *s.* giſſning, mening. -pin ppiä *v.* giſſa, förmena.

Älwäisen stä *v.* qwäfwa, undertrycka.

Älwänä än *s.* dumhufwud.

Äly yn *s.* wett, förſtånd, ſkarpſinne, ſlughet, en oikiälla älyllä ár wid ſitt fulla förſtånd. -yinen isen l. -ykäs kkään l. -yllinen isen *a.* ſkarpſinnig, förſtändig, ſinnlig, ſlug. -yisyys yyden l. -yllisyys yyden *s.* ſkarpſinnighet, ſlughet. -yisesti l. -yllisesti *adv.* ſkarpſinnigt, ſlugt. -ytöin ttömän *a.* oförſtändig, fåfunnig, oförnuftig. -yttömyys yyden *s.* oförſtånd, dumhet. -yttömästi *adv.* oförſtåndigt, dumt. -yn yä l. -yyn ytä *v.* förſtå, fatta, begripa, erinra ſig. -ytän ttää *v.* låta förſtå, ha att begripa, bemärka.

Älä, älkään, älkäämme, älkäätte, älkäät nekande imperativ, älä tule kom icke, älkäämme sanoka låtom oß icke ſåga, älkäätte menkä gån icke.

Älakkä kän = äliä.

Ämmä än *s.* gumma, mormor, huſtru, lastenämmä barnmorſka, ämmän virta bakſtröm i ſerſar, ämmälauri man ſom ſtår under toffeln, ämmän marja ſwart winbär, ämmänhampaat örublomſter, räfflor (*anthyllis vulneraria*), ämmän kenkä fardberre (*arctium lappa*), ämmän hillukka l. lillukka l. litukka l. marja jungfrubär, fåringbär, klöfsbär (*rubus saxatilis*), ämmän puu hundtry, hålstry (*ribunum opulus*) ämmän ruisheinä winterkraße (*barbaræa vulgaris*). -mmö ön *dim.* = ämmä. -ällinen isen *a.* ſom har gumma, fåringaktig. -äkäs kkään l. -ämäinen isen *a.* fåringaktig. -äkkö kön *s.* ſwart winbärsbuſke. -ällän ttää l. -ältelen tlellä *v.* tala utan ſammanhang. -ätöin ttömän *a.* utan gumma. -älä än *s.* mormors hem.

Ämmin mpiä *v.* wilja giſſa, förſöka att giſſa.

Ämpäri in *s.* ämbare. -rillinen isen *a.* ſom har ämbare, ett ämbare fullt.

Ämyri in *s.* trådlur.

Ämä än l. -mö ön l. -mönen sen = emä, emo, emonen.

Ängelmä än, änkervä än = ankelma.

Ängerrän rtää, ängytän ttää = änkään.

Änkiä än *a.* djup, tjock.

Änkkiä än *a.* högmodig, ſtor på ſig.

Änisen stä = yuisen.

Änkkä kän *s.* ſtammande, *s.* ſtammande menniſka. -kkään kätä l. -kytän ttää l. -kyttelen tellä *v.* ſtamma. -kytys yksen *s.* ſtamning.

Änkään ngätä *v.* tränga, trycka, trotſigt påſtå, fordra. -käys yksen *s.* trängning, trotſigt tal, fordran. -nkäri in *s.* trotſare, öfwermodig menniſka. -ngin nkiä *v.* tränga fortfarande, påtränga, trotſigt påſtå. -nkä ngän l. -nge nkeen *s.* trängning, trotſig fordran, ängällä med hat. -nki ngen *s.* trängande kraft, häftighet, twång, ylen änkeni öfwer mina krafter. -käelen *adv.* -käilen llä *v.* ſmått tränga, fordra fortfarande. -käisen stä *v.* tränga haſtigt, förtränga, tillwälla ſig.

Änskä än *s.* förargelſe, förtret. -kään ätä *v.* reta, göra förtret.

Digitized by Google

Äntti tin *s.* ordning, tillbörligt fick, sas äntiin får i stånd.
Änyetä än *s.* egensinne, näswishet.
Änäjän ää = ynisen.
Äppi in *s.* docka.
Äppy pyn *s.* kas se on äppyä se det smakte illa.
Äpräs ään = äyräs.
Äpärä än l. -re een *a.* senfödd wärt, efterslätter, oäkta (barn), led, wrång. -päröitsen tä *v.* slå nt ftott efter slåttern i förden. -pö ön l. -pönen sen *s.* senfödling, senfödt lamm, sommarlamm, höstlamm, klemadt barn. -pöinen isen *a.* rik på senfödlingar, beträffande sommarlamm. -päroityn tiyä *v.* bli senfödd.
Ärі in l. -riä än *a.* knarrig, finkig, oträlig, snarsticken, merraude. -reys yden *s.* knarrighet, finkighet. -riästi *adv.* knarrigt, finkigt. wresigt. -risen stä l. -räjän *adv.* -rään rätä *v.* knarra, morra, wara finkig, brumma. -rinä än *s.* morrning, knarrning, brumning. -rähdän htää *v.* morra till hastigt. -ristän ää l. -ristelen llä l. -risytän ttää l. -risyttelen tellä *v.* ha att morra, reta, ärta.
Ärje een l. -jenne nteen *s.* hafswrak, if. gräs.
Ärjy yn *s.* ryt, häftigt stri, tjut. -jyn yä l. -jyskelen llä *v.* ryta, stria. -jyntä nnän *s.* rytning. -jäsen stä l. -jähdän htää *v.* ryta till. -jännän ntää *v.* ryta till med ord, anfalla i wredesmod. -jäs ään *a.* rystande, wresig. -jämöinen isen *a.* rystande, wresigt anfallande, *sp.* för stark föld. -jystelen l. -jästelen llä *v.* fortfarande ryta, tala wresigt.
Ärjsät *pl.* torkad fjöflem (ärje).
Ärkytän ttää *v.* reta, hetsa, förtörna.
Ärmin iä *v.* jollra.
Ärmistän ää *v.* förbrifwa, förtränga.
Ärmäkkä kän *s.* ett flags rock, kaftan.
Ärmätti tin *s.* flyngel, lymmel, grinig l. nöswis menniska, if. ungdom.
Ärri in l. -rry yn = äri, ärjy, ärripurri hornfifsel (*cirsium lanceolatum*).
Ärtelen rrellä = ärryttelen.
Ärryn ttyä *v.* retas, upptändas af wrede, ärtynyt haave inflammeradt sår, tauti ärtyy sjukdomen förwärras. -ytän ttää l. -yttelen tellä *v.* reta, hetsa.
Ärsytän ttää l. -yttelen tellä *v.* reta, hetsa.
Ärvin iä l. -vään vätä *v.* gråta, tjuta.
Ärvötän ttää *v.* blänka, flimra.
Äry yn *s.* morrning, brumning, knarrig het. -yisä än *a.* morraude, knarrig. -yn yä *v.* morra, brumma. -ytän ttää *v.* ha att morra, reta, hetsa (äri, ärjy).
Äräjän, ärään, äräbdän se äri.
Äräkäs kkään = äriä.
Äsken *adv.* nyligen, först sedan, då först, äsken syntynyt nyligen född, vasta äsken först nyligen, äsken annan tyttäreni kuin sä då först ger jag min dotter, när du, äsken hyvä ganska god, ei ole äskeen käynyt har ej på god tid gått. -kettäin l. -kettäisin l. -keltäin *adv.* helt nyß. -kinen isen l. -keinen isen *a.* nyligen född, nyßförfluten.
Äskön, äsköinen, äsköttäin = äsken m. fl.
Ästärä än *a.* raggig, uppblåst.
Äsähdän htää *v.* nibrifta.
Ätisen stä *v.* qwida.
Äty dyn *s.* groll, wrede.
Ätyräs ään *a.* tafatt. -röitsen tä *s.* beteg tafatt, krypa som ett barn.
Ätyytän ttää *v.* göra makligt, wräka sig.
Ätö dön *s.* wekling, lättling.
Äveriäs ään *a.* rik, stolt öfwer sin rikedom, dryg. -riäisyys yyden *s.* rikedom, penningdrygket. -riäsästi *adv.* högmodigt, drygt. -rryn ryä *v.* bli rik.
Äyhkiä än *a.* wresig, af wrede fräsande. -keys yden *s.* wresigt brummande. -käästi *adv.* wresigt, snäsigt. -kin iä l. -kään kätä *v.* snäsa, fräsa, ryta, pusta, stöka. -hky hyn l. hkyn *s.* fräsning af wrede, wredesmod, snäsning, fläsning, meren äyhky hafsswall, dyning. -hgn hkyä *v.* fräsa af wrede, fläsa, ryta. -käisen stä *v.* fräsa till af wrede, wändas, pusta till. -käelen ellä *v.* brumma wresigt, wändas smått, fortfarande.
Äykiä än, äyky yn, äykyn yä = äyhkiä m. fl.
Äylіä än *a.* ädlig.
Äyri in *s.* öre. -rittelen tellä *v.* dela örnis betala öre för öre. -rittäin *adv.* örwis

Digitized by Google

Äyrisinen isen *s.* kräfta.
Äyrytän ttää = ärrytän.
Äyräs ään *s.* åbrant, *a.* brant. -räsllinen isen *s.* brantig, full med branter, angående åbrant.
Äyskyn yä l. -kään kätä *v.* fkrika, föra ftort tal. -käelen lla *v.* fkryta.
Äyskäri in *s.* öfkar (auskari). -kättelen tellä *v.* öfa fortfarande, hopa.
Äystään tätä *v.* bullra, fkria, larma.
Äytäri in *s.* wreftig, fnarrig. -röitsen tä *v.* tilltala wreftigt.
Äyvästän ää *v.* påftå enwift.
Ääh *int.* utrop af afsky. -htöin ttömän *a.* fom icke fäger ääh, icke afftyende. -hkään kätä *v* lerta -hkä kän *s.* lort.
Ääkkä kän, ääkkään kätä = äähkä, äähkään.
Ääliö ön *s.* dumhufwud.
Ääläkkä kän *s.* klagan, jämmer.
Ääni nen *s.* röft, ljud, låte, ftämma, ftrång, ääni lankee röften blir hes, puhuu ääneensä tala ljudeligen, yhteen ääneen med en röft, ratkoo ääniä rifwer ftrångar på ftrånginftrument, pitää ääntä wåsnas, antaa äänensä gifwer fin röft. -nyt yen l. -nönen sen *dim.* = ääni. -ninen isen *a.* fom har röft, ljud m. m. -nellinen isen *a.* fom har röft m. m. ljudande. -nellisyys yyden *s.* ljudighet, ljudande egenfkap. -nisesti l. -nellisesti *adv.* ljudeligen. med ftämma, yksiäänisesti enftämmigt. -nekäs kkään l. -neliäs ään *a.* ljudande, klingande, ljudftark. -netöin ttömän *a.* ljudlös. -nettömyys yyden *s.* ljudlöshet. -nettömästi *adv.* ljudlöft. -neti *adv.* ljudlöft, tyft, ole ääneti war tyft, tig. -nnän ntää *v.* gifwa ljud, uttala. -ntö nnön l. -nnös öksen l. -nne nteen *s.* uttal. -ntäjä än *s.* uttalare, vokal. -ntelen nnellä *v.* gifwa fortfarande ljud, uttala, ljuda, klinga. -ntelö ön *s.* uttal. -nnyn ntyä *v.* bli uttalad, ljuda efter något. -ntyjä än *s.* konfonant. -nestän ää *v.* röfta, oms röfta. -nestys yksen *s.* omröftning. -nittelen tellä *v.* gifwa ljud, larma, wåsnas. -nnin ntimen *s.* ftrång på inftrument.
Ääri ren *s.* rand, ytterfta kant, ände, gräns, istuu pöydän, valkian ääressä fitter wid bordsranten, till bords, wid elden, pahain ääressä wid l. ibland de onda. äärin vierin brädbfull, jäapi ääripuoleen blir åfidofatt. *Komp.* äärempi närmare kanten, afiägsnare. *Sup.* äärin ytterft, afiägsnaft. -reh *adv.* bort. -rinen isen *a.* fom har kant, till kanten hörande. -rellinen isen *a.* fom har kant, wid kanten warande. -rimäinen isen *a.* wid ftban warande. -remmäinen isen *a.* närmare ftban belägen. -rimmäinen isen *a.* ytterft wid ftban. -rehinen *adv.* -reinen isen *a.* wid gränfen, randen warande, angränfande. -retöin ttömän *a.* gränslös, obegränfad. -rettömyys yyden *s.* gränslöshet, oändlighet. -rettömästi *adv.* gränslöft, oändligen. -rryn rtyä *v.* räcka ända till randen, brädden, utbreda fig wid kanterna, widgas.
Äätöin ttömän = ääntöin.

Ö.

Öh *int.* utrop af uppblåfthet. -hkään hätä l. -hyn hkyä *v.* ftöna, fläfa, puffta. -hkänä än *a.* dumdriftig, *s.* tölp. -hähdän htää *v.* ropa öh, puffta till.
Öinen isen *a.* nattlig. -itsin iä *v.* wara på nattligt åfwentyr, beföka om natten. -itsilö ön *s.* nattligt åfwentyr. -ittelen tellä = yöttelen fe yö.
Ökisen stä *v.* mumla, ftöna.
Öljy yn *s.* olja, öljypuu olivträd, öljymäki oljoberget. -jyinen isen *a.* oljig, oljad, af olja. -jyys yyden *s.* oljftyrka. -jytöin ttömän *a.* utan olja.
Ölkyinen isen = varpulainen.
Öllerö ön = ölliskö.
Ölletän ttää *v.* tjuta, jemra fig.
Ölliskö ön *s.* dumhufwud. -stän ää l. -ftelen llä *v.* gapa med öppen mun (älli).
Önnistän ää, önnistys yksen = onnistan, onnistus.
Önnähdän htää *v.* ftappla haftigt, wika haftigt undan, ftanna, ftudsa, barna.

Digitized by Google

–hdys yksen s. ſtappling, håpnad. –hdyn htyä v. ſtubſa, barna, ſkämmas.
Önnästyn ÿä = önnähdyn.
Öntyri in s. öfwermodig menniſka.
Öplåkkä kän a. fomlig, tafatt. –köitsen tä v. wara tafatt, bete ſig fomligt.
Öriſen stä v. mumla morraude. –rinä än s. mummel, roßling.
Örrähdän htää v. qwäſwas, ſtorkna.
Örrätän ttää = örrähdän.
Örsä än s. ſkäraude?
Öröstän ää v. göra trögt och träget.
Öukötän ttää v. wäfa ſig.
Öyhkiä, öyhkään, öyhkäelen sdr. öyhkäilen, öyhkäri = öykkiä m. fl.
Öykkiä än s. ſtrytſam, uppblåſt. –kkään käta v. ſtryta, yrdla, bete ſig uppblåſt, ſpotſft fordra l. yrka. –kkäelen sdr. –kkäilen llä v ſtryta fortfarande, ſtoltſera. –kkäys yksen s. ſtryt, öfwermodigt yrkande. –kkäri in s. ſtorſtrytare, öfwermodig l. uppblåſt menniſka. –kkäytän ttää v. göra uppblåſt, åſtadkomma kräfning.
Öylätti tin s. oblat.
Öynästelen llä v. eſterſyöra, ſnoka.
Öysti in s. rummet nederſt wid pumpen.

Tillägg

(under arbetets tryckning tillkomna).

Aappa pan *s.* flackt och sankt färr.
Ahku un *s.* wånda, oro.
Aike; aikaa päiviä långesedan.
Arri in *s.* ett slags not.
Aulisti *adv.* frikostigt, gerna.
Ehtone een *s.* afton qwist.
Eleksin iä = eleskelen.
Haikasen sta = haikahdan.
Haipale een l. haipu vun = haivale.
Haippari in *s.* fjestig menniska.
Hanka; hage.
Hankkina an *s.* fostym.
Haporuoho ängssyra (*rumex acetosa*).
Haristuttaa ttaa *v.* kylmä kevatouli haristuttaa pellon den kalla wårwinden har brodden att förwissna.
Hatapää blomma med härpensel.
Helokka kan *s.* gul nåckros.
Helosuu gällt skrattande mun, helosuin med fröjd, helosuinen.
Helppihihna stropp (t. ex. i stöflor).
Hemmottelen tella = hemmuttelen.
Hempu mmun *s.* smekbarn.
Hevoskusiainen första slaget af myra.
Herotun ttua = heraannun.
Hiistelen llä *v.* anstränga sig.
Hiirikkö kyn = hiirakko.
Hippusa an *s.* bestående af små bitar (hipe), h. tavara småkram.
Hirvon kukka ängsbräsma (*cardamine pratensis*).
Hokisen sta = hokistan, hoen.
Huissun un?
Hunnu un = vainaa.
Huokasin imen *s.* hoskägg.
Huoran körtti baggskålar (*alchemilla vulgaris*).
Hylehdin htia l. hylistän ää *v.* hwissla.
Hyvitys yksen *s.* frydda.
Hyypylä än *s.* hymrel.
Hämeinen isen *s.* dunstfull.
Härmetyn ttyä *v.* öfwerdragas med rimfrost (härmä).
Häynään ätä = häynin.
Hääni in *s.* hulling.
Häppö pön *s.* fjesk, fjolla.
Iltama an *s.* aftonqwist.
Ispunlehti gullris (*solidago virgaurea*).
Jaakki kin *s.* hållhake.
Joku; joinkuin på något sätt, så godt man kan.
Jurskahdan htaa *v.* fratsa, braka hastigt.
Jyllään ätä *v.* bullra, larma.
Jähmä än = jähmäkkä.
Jäni in = jänö; jäninuurama åkerbär, jäninkakku harsyra.
Jää; jäähilla l. jäämurteet l. jääsulut isförja.
Jääliskä än *s.* isglopp.
Kahera an l. kaherainen isen *s.* flofbjörk, hängbjörk.
Kaikittain *adv.* fullkomligt, allbeles (kaikki).
Kaisa an *s.* ofruktbar högfjäll.
Kaiskanlehti lanke (*asplenium trichomanes*).
Kalman juuri falmusrot.
Kalpaan vata = kalvin pia.
Kamu un; auringon l. lämpimän kamu selröf.
Kanan varvas = kanan jalka ormbunke.
Kaperrus uksen *s.* smusslare.
Kare een *s.* windfläkt. -ehdin htia l. -ehdun htua *v.* krusas (watten af wind).
Karistun ua *v.* förterka, förfina (kari).
Karnaan ata *v.* gnaga.
Karrikka kan = karrike, kärrike.
Kaskanen sen *s.* wårtbitare (*locusta*).
Katka an *s.* gråsugga (*oniscus asellus*).
Katku un *s.* hästkrake (katkeen).
Kauhdun htua = kauhistun.
Kauruun uta *v.* samla, taga i hop med skära (kaurran).
Kehkerä än *s.* kullrig.
Keituri in *s.* beck
Kekkala an *s.* som har rätt och ledig gång. -kkaloitsen ta *v.* gå lätt och ledigt.
Kekkana an = kekkiä (kekka).
Kesämä än = keso björkna.
Ketri in *s.* lersten, hårdnad lera.

Digitized by Google

Ketun vihdas ormbunke (*pteris aquilina*).
Kiekkura an *s.* bögel (på blåsinstrument).
Kiemahdan htaa = kiemaisen och kumahdan.
Killi in *a.* utstående, fyllig, kukon kupu on killillänsä tuppens kräfwa hänger (af fyllnad, mätthet).
Kirmaan ata *v.* hwimla.
Kimilinki ngin *s.* stymmel (häst), kiplinki.
Kirsi ntswultet swin.
Kiski ken, kiskeunyt nneen *a.* halfstiften, losliten.
Kitukasvuinen nödwuxen, kituvalkia sakta eld.
Kome een = kontti näfwerrensel.
Kommolukku stocklås.
Kompuroin ida *v.* ragla, stulta fram.
Konelo on *s.* liten wik.
Konnan kukka kalfleka (*caltha palustris*).
Konno on *s.* sophög.
Konolainen isen *s.* harkrank.
Kornaan ata *v.* gnaga groft (karnaan).
Korrutan ttaa *v.* gnaga.
Korsun ua *v.* swälla.
Koukkara an = koukkari (koukku).
Krenkku kun *s.* långstol med fyra fötter, ugnsbänk.
Kuivitus uksen *s.* torkande ämne (t. ex. filfwerglitt i mälning).
Kunnekka = kunnes (ku).
Kuorskun ua = kuorsaan.
Kuotto ton *s.* smuts, damm, sopor (kuotta).
Kutakuinki någorlunda, kutenkuinki fi och så, huru som helst (ku).
Kurikas kkaan = kureellinen (kuri).
Kyönään ätä *v.* se arg ut, tjuras.
Käen hame daggfåtar (*alchemilla vulgaris*).
Käpristän ää *v.* hopralla, rynka (näsa).
Kärrike kkeen *s.* hornfistel (*cirsium lanceolatum*).
Käsiurut harmonika.
Käskyläinen isen *s.* åtta.
Köhmäröitsen tä = köhmin, köhmystelen.
Köljään ätä *v.* gräfwa uti, wända upp och ned, köljäsi koko arkun.
Laapakka kan *s.* flapp, tafatt (laappa).
Lahti *konj.* fastän, ehuru.
Lamaan ata l. lamahdia htia *v.* twista wa (om fartyg).
Lapale een *s.* höbörda (med armen och räfsgrenen, haravan lapa).
Laukkoon kota = laukkaan.
Lauskain amen *s.* fibbråbe i släbe.
Lauskutan ttaa *v.* pladdra.
Lehmän miekka swärdslilja (*iris pseudacorus*), lehmän nisä tofsvene, gulwiffwa (*primula veris*).
Leinas an *a.* blid, tjum.
Liepposin *adv.* ihop, pane huivi l. wäf ihop duken.
Lempenen mmetä *v.* bli öm (lempi).
Lepposa an = leppyisä.
Letty-öljy stinkande hjorthornsolja (*oleum cornu cervi foetidum*).
Letytän ttää *v.* ha att slå stott (letty).
Liika liian *s.* fratt, luuliika benfpatt.
Liinakko kon = liinikkö.
Loihdollinen isen *a.* trolsk.
Loimennan ntaa *v.* gå med stora steg, stryka fram.
Loitti tin *s.* brandstake, eldgaffel.
Lonakka kan *s.* lång sträcka, lonakkinansa i en sträcka, med ens.
Lonsan oa *v.* rasa ned, sjunka (lonsa).
Lopuska an *s.* rest, behållning (loppu).
Lorvi in *s.* en slags fisk.
Luohin ia *v.* hugga stora stycken (louhi).
Luinaan ata *v.* glo.
Luudas aksen *s.* sopqwastämne, ris till sopqwast.
Lyötyn ttyä *v.* bli öm (ss. tänderna af syra).
Löyhään ätä *v.* släkta. -häys yksen *s.* släktning, släkt.
Maaskentelen nnella *v.* masa sig, wräka sig (makaan).
Mahjun ua = maheudun.
Meisu un *s.* stampsäck (mallu).
Meren kehrääjäinen gräsugga (*oniscus asellus*).
Merivasikka en art manet.
Miekkatörtönen l. -tortonen blomkolf hos talmuswärten.
Miesväen kleiniruoho storknäf (*geranium sylvaticum*).
Moksa an *s.* liten goße l. flicka.
Mossahdan htaa *v.* falla mot något mjukt.
Mukamasten *adv.* sannolikt, troligen.

Digitized by Google

Mullaaan ata = muljaan.
Mädänneisyys yyden s. ruttenhet (mätä).
Mäkylä än = mukula.
Möyrinkäinen (julus).
Nakaus uksen s. knäpp, sup.
Nariruoho ehrenpris (veronica spicata).
Natto ton s. hinna, skal. -totan ttaa v. bilda skal l. hinna. -tun ttua v. öfwerdragas med skal l. hinna.
Nihkulainen isen s. en art hafskrabba (oniscus armadillus?)
Nihkutan ttaa l. -ttelen tella v. snyfta.
Nikahdun htua v. kikna, digna ned. -hdus uksen s. kikning, viiminen nikahdus sista andetaget.
Nopsun ua v. droppa.
Norehdin -htia l. norehdun htua v. dryppa.
Norpotan ttaa v. nicka, luta.
Nutin kurin upp och nedwändt, bakfram.
Nutipää hornlös.
Nyrhi in s. köttyxa.
Näpö ön s. Cactus.
Ojarentukka kalfleka (caltha palustris).
Olusärpikkä ölsupa.
Paasellan ttaa = paasen, pajasen.
Pakonen sen, olla pakosilla leka gömlek.
Pamputen ttaa v. bulta på, piska.
Pamppaannun ntua v. tillpackas, bli styf, hård.
Peittäjä än s. hållare (i gömlek).
Perunan mommo potatisknopp, perunamoska l. -voi potatismos.
Pesäkoukkari brandstake.
Piirtopää ep. för häst med hwit rand från nosen till pannan.
Pisku int. lockord för kalfwar, piskulehti ängwädd (succisa pratensis).
Poppo pon s. åtting, kimrökstunna. -oinen isen a. ht. åtting, en åtting full.
Porokynsi kartnagel (pora).
Pulmun ua = pulpun.
Puuhin ia = puuhaan.
Pääkäry förlank.
Raudon toa = raudotan.
Reuhentelen nnellä = reuhaan.
Rypystän ää = rypistän (ryppy).
Saderva an s. nätmärke.
Säpsä än s. hufwa.
Säveynnyn ntyä v. bli foglig.
Tavastun ua v. bli wan, bli hemm (tapa).
Wässin iä v. lunka.

Rättelser:

Sid. 33 rad. 17 salrök läs: solrök.
— 232 — 19 Muljuun juta läs: Muljaan jata.
— 400 — 8 alka läs: jalka.

Digitized by Google

På undertecknads förlag äro utkomna och säljas i landets boklådor:

Gustav Waasa, Ruotsin Kuningas. Elämäkerta. sidottuna, 30 kop.

Erik Neljästoista Ruotsin kuningas. Elämäkerta. sidottuna, 15 kop.

Kuinka Joet ja Järvet Suomessa saadaan kaloja runsaasti kasvamaan, 6 kop.

Muinaisten Suomalaisten Pakanalliset Epäjumalat, 8 k.

Mikael Agrikola, Suomen pispa, Uskonopin oikeasia Suomessa, Suomen kielen ensimäinen harjoittaja kirjoissa, 5 kop.

Martti Skytte, Suomen ensimäinen evankeliumillinen pispa, 5 kop.

Isak Rothovius, Suomen pispa, seurakuntain järjestäjä ja Opetuksen harrastaja Suomessa, 5 kop.

Suomalaisia Lauluja, 5 kop.

Uusia Huvilauluja Hämeestä. 1:nen Wihko, 3 kop.
2:nen Wihko, 3 kop.

Satatuhatta, kuvaus elämästä. 10 kop.

Noituri, kuvaus jokapäiväisestä elämästä, 7 kop.

Jesus makaa hahdessa, eli kristityn elämän vaellus, verrattu merellä purjehtivaan hahteen, 6 kop.

Meidän Wapahtajamme Jesuksen Kristuksen kärsimisen ja kuoleman Tutkistelemus, 10 kop.

Uskon ja rakkauden silmääminen Herran Jesuksen puoleen ristin päällä, 6 kop.

Vid kontant handel hos undertecknad lemnas 25 % rabatt.

G. E. Eurén.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

2222.62
Suomalais-ruotsalainen sanakirja.
Widener Library 003152252
3 2044 086 543 311